

ॐ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥१७॥ श्रीसतिगुरुप्रसादि॥

उत्तरग॥ गिरिषका॥

॥ तीसरा॥ ॥ यति॥ १

॥ जय॥ ॥ यत्र॥ ६

॥ चरनकदम्बा॥ ॥ यत्र॥ १०

॥ मन्दिर॥ यत्र॥ ११

॥ मन्दिर॥ यत्र॥ १२

॥ मन्दिर॥ यत्र॥ १३

रागाचले॥

१ श्रीगुरु॥ ॥ यत्र॥ ११

२ माण्डवगुरु॥ ॥ यत्र॥ ६१

३ गुरुगुरु॥ ॥ यत्र॥ ६३

४ अमा॥ ॥ यत्र॥ १६२

५ गुरुगुरु॥ ॥ यत्र॥ २६६

६ देवगुरु॥ ॥ यत्र॥ २६०

७ विद्वान्गुरु॥ ॥ यत्र॥ २६६

८ वरुणगुरु॥ ॥ यत्र॥ ३०६

९ मंगल॥ ॥ यत्र॥ ३३४

१० यन्त्रमंगल॥ ॥ यत्र॥ ३६१

११ जैत्रमंगल॥ ॥ यत्र॥ ३१६

१२ विद्वान्गुरु॥ ॥ यत्र॥ ३८१

१३ सुदी॥ ॥ यत्र॥ ३६३

१४ विद्वान्गुरु॥ ॥ यत्र॥ ४२१

१५ गुरुगुरु॥ ॥ यत्र॥ ४६०

१६ गुरुगुरु॥ ॥ यत्र॥ ४६५

१७ मंगलगुरु॥ ॥ यत्र॥ ५१

१८ उषागुरु॥ ॥ यत्र॥ ५८

१९ वेदगुरु॥ ॥ यत्र॥ ५६

२० मालीगुरु॥ ॥ यत्र॥ ५६

२१ वैदिकगुरु॥ ॥ यत्र॥ ५६

२४ मंगल॥ ॥ यत्र॥ ६१

२५ वरुणगुरु॥ ॥ यत्र॥ ६६

२६ वरुणगुरु॥ ॥ यत्र॥ ७१

२७ विद्वान्गुरु॥ ॥ यत्र॥ ७३

२८ विद्वान्गुरु॥ ॥ यत्र॥ ७३

२९ विद्वान्गुरु॥ ॥ यत्र॥ ७३

३० नटगुरु॥ ॥ यत्र॥ ७३

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ गायत्रि॥ ॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

॥ मन्त्रमन्त्रमन्त्रमन्त्र॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਸੁਭਾ॥

॥ਜਪੁ॥

॥ਅਗਦਿਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥

॥ਏਭੀਸਚੁ ਨਾਨਕਭੀਸਚੁ॥੧॥

॥ਜਪੁ॥

॥ਸੁਭਾ॥੧॥

ਸਚੈਸਚਿਨੰਦਵੀਜੇਸਚੀਲਖਵਾਗ।ਚੁਪੈਚੁਪਨੰਦਵੀਜੇਲਖਵਾਗ।
 ਲਿਵਤਾਗ।ਕੁਖਿਅਕੁਖਨਉਤਗੀਜੇਬੰਨਪੁਰੀਅਕੁਖ।ਸਤਸਾਸਿ
 ਟਪਾਘਬੰਤਿਤਾਇਕਨਚਲੈਨਾਇ।ਕਿਵਸਚਿਅਗਭੰਨੀਐਕਿ
 ਤੁਟੈਪਾਇ।ਉਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਕਲਿਖਿਅਗਾਇ॥੧॥ਉਕ
 ਵਨਿਅਕਾਗੁਕਮੁਨਕਤਿਅਜਾਈ।ਉਕਮੀਭੰਦਨਿਜੀਅਉਕਮਿ
 ਵਰਿਅਈ।ਉਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਉਕਮੀਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅ
 ਕਨਾਉਕਮੀਬਖਸੀਸਾਇਕਿਉਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਤਿ।ਉਕਮੈਐ
 ਸਭਕਥਾਤਹਿਉਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਉਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਤਉਮੈਕਭੈਨਕੋ
 ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਛੁਭੰਦੈਕਿਸੈਤਾਛੁ।ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਛੁ।
 ਕੋਗੁਣਵਰਿਅਈਅਚਾਰ।ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਅਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰ।
 ਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਥੇਤ।ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਥੈਠਿਰਿਦੇਤ।ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈ
 ਸੈਭੰਗਿ।ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਤਾਦਗਤਦੁਗਿ।ਕਥਨਾਕਥੀਨਾਵੈਤੋਟਿ।
 ਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ।ਦੇਦਾਦੇਖੈਦੇਖਾਕਿਪਾਤਿ।ਜੁਗਾਜੁਗੀਤ
 ਖਾਤੀਖਾਤਿ।ਉਕਮੀਉਕਮੁਚਲਾਏਗਤ।ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਤ।
 ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਸਾਚਨਾਇਭਾਖਿਅਭਾਉਅਪਾਰ।ਅਖਤਿਮੰਗਾਤਿਦੇ
 ਦੇਤਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰ।ਛੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤਦਿਸੈਦਰਬਾਰ।
 ਤੋਕਿਬੋਲਤੁਬੋਲੀਐਜਿਤਸੁਇਧਰੇਪਿਅਗ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾ

ਵਰਿ ਆਈ ਵੀਰਗੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾਨ ਦਰੀ ਮੱਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ
 ਜਾਈ ਐਸੁ ਰੁ ਆਪੇ ਸਚਿ ਆਗੁ ॥ ੪ ॥ ਥਾਪਿ ਆਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਠੋਇ ॥ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਮਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ
 ਐਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀ ਐਸੁ ਟੀ ਐ ਮਨਿ ਰਖੀ ਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਤਹਿ ਸੁ
 ਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਦੰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੇਦੰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਤਿ ਆਸ ਮਾ
 ਣੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੀਸੁ ਗੁਰੁ ਗਰਬੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਗ ਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇਤੁ ਜਾਣ
 ਆਖਾਨਾ ਤੀ ਕਤਾ ਕਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀ
 ਅਕਾਇ ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨ ਵਾਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾਵੁ
 ਵਿਨੁ ਭਾਵੇ ਕਿਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾਵਿ ਦੁਕਰਮਾ ਕੀਮਿ
 ਥੈ ਥਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਤੁ ਮਾਣਿ ਕਜੇ ਇਕ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ
 ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀ ਅਕਾਇ ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾ
 ਣੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਗੁ ਜਾਤੁ ਰਦੁ ਸੁਣੀ ਠੋਇ ॥ ਨਵਾਂ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਈ
 ਐਨਾ ਲਿਖੈ ਸੁਰੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨ ਉਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਖੇਇ ॥
 ਜੇਤਿ ਸੁਨ ਦਰਿਨ ਆਵਈ ਤਵਾਤਨ ਪੁਛੈ ਕੈ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋ
 ਸੀ ਦੋ ਸੁਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਗੁ ਟੁਟੇਇ ॥ ਤੇਤ
 ਕੋਇ ਸੁਝਈ ਜਿਤਿ ਸੁਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸਿਧ ਪੀਰਿ ਸੁ ਗਨਾ
 ਸੁਣਿ ਐ ਧਰਤਿ ਪਵਣ ਅਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਦੀਪ ਲੋ ਅਪਾਤਲ ॥ ਸੁਣਿ ਐ
 ਪੰਡਿਤ ਸਕੈ ਕਾਝੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ
 ਸੁ ॥ ੮ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸੁਰ ਬਰਮਾ ਈਦੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਮੁਖਿ ਸਲਾਹੁ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁ
 ਣਿ ਐ ਜੰਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸਾਸਤਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭ
 ਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਸੁ ॥ ੯ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸਤੁ ਸੰ
 ਤਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਅਠ ਸਠਿ ਕਾਇ ਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਪਰਿਪਾਤਿ ਪਾ
 ਦਤਿ ਮਨੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਘੋਰੈ ਸਤੁ ਜਿਧਿ ਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
 ਸੁਣਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸਗੁਣੁ ਕੇ ਗਾਤ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸੇ
 ਖ ਪੀਰ ਪਤਿਸਾਤ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਤਿ ਗਤ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਭੈ ਭੈ ਅਸਗਤ

॥ **ਨ**ਕਭਗਤਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਦਿ ਐਭੁਖਪਾਪਕਾਨਸੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਨੇਕੀਗ
ਤਿਕਤੀਨਜਾਇ ॥ ਜੇਕੋਕੋਏਪਿਥੈਪਥੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਦ
ਤਾਗ ॥ ਮੰਨੇਕਾਬਤਿਕਰਨੇਵੀਚਾਗ ॥ ਐਸਾਨਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇ ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿ
ਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਤੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਦੁ
ਕੀਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈਮੁਤਿਚੁਟਨਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈਜਮਕੇਸਾਬਿਨਜਾਇ ॥ ਐਸਾਨ
ਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇ ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਮੰਨੈਮਾਗਗਿਠਾਕਨਪ
ਇ ॥ ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਓਪਰਗਟੁਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈਪਰਮ
ਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾਨਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇ ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥
ਮੰਨੈਪਾਵਤਿਮਖੁਦੁਅਰੁ ॥ ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈਤਰੇਤਰੇਗੁਗੁ
ਥਾ ॥ ਮੰਨੈਨਾਕਭਵਤਿਨਭਿਖਾ ॥ ਐਸਾਨਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇ ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈ
ਮਨਿਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨ ॥ ਪੰਚੇਪਾਵਤਿਦਰਗਤਿਮ
ਨਾ ॥ ਪੰਚੇਸੁਤਤਿਦਰਿਗਜਨੁ ॥ ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕਾਧਿਅਨੁ ॥ ਜੇਕੋਕੋਏ
ਰੈਵੀਚਾਗ ॥ ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਤੀਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁਧਰਮੁਦਇਅਕਾਪੁਤ
ਸੰਤਖੁਥਾਧਿਰਾਖਿਅਜਿਨੈਸੁਤਿ ॥ ਜੇਕੋਬੁਝੈਤੋਵੈਸਚਿਅਰੁ ॥ ਧਵਲ
ਓਪਾਰਿਕੇਤਭਾਗ ॥ ਧਰਤੀਤੁਰਪਰੈਤੁਰਤੁਰ ॥ ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਦੁਜ
ਗੁ ॥ ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾਨਿਖਿਅਵਤੀਕਲਾਮ ॥ ਏਤੁਲੇਖਾ
ਨਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾਨਿਖਿਅਕੇਤਾਤੋਇ ॥ ਕੇਤਾਤਾਤੁਸੁਆਲਿਤੁ
ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੋਤੁਰੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾਪਸਾਓਏਕੋਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸਤੇ
ਤੋਲੇਖਦਗੀਅਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਣਾਵੀਚਾਗ ॥ ਵਾਰਿਅਨਜਾਵ
ਏਕਵਾਗ ॥ ਜੋਤੁਧੁਰਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ ॥ ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ॥
॥ ੧੬ ॥ ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਉ ॥ ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਉ ॥ ਅਸੰਖ
ਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖਜਗਮਾਨੰਗਤਤਿਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖਭਗਤ
ਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਗ ॥ ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਗ ॥ ਅਸੰਖਸੁਰਮੁਖ
ਖਸਾਗ ॥ ਅਸੰਖਮੋਨਿਬਿਵਲਾਇਤਾਗ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਣਾਵੀਚਾਗ ॥
ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗ ॥ ਜੋਤੁਧੁਰਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ ॥ ਤੁਸਦਾਸਲਾਮ

ਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੧॥ ਅਸੰਖ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਤਰਾਸ ਘੋਰ॥ ਅਸੰ
ਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਤਿ ਜੋਰ॥ ਅਸੰਖ ਗਲ ਵਚਤਿ ਅਕਮਾਤਿ॥ ਅਸੰਖ ਪਾ
ਪੀਧਾ ਪੁਕਰਿ ਜਾਤਿ॥ ਅਸੰਖ ਕੁਰਿ ਅਗੁ ਕੁਦੇ ਫਿਰਾਤਿ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੇ ਚ
ਮਲੁ ਭਾਖਿ ਖਾਤਿ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦ ਕੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਿ ਭਾਗ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਕੁ ਕੋਟੈ ਵੇਚ
ਗੁ॥ ਵਾਰਿ ਅਨਜਾ ਵਧੈ ਕਵਰਾ॥ ਜੋਤੁ ਪੂਰਾ ਵੈਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ॥ ਤੁਸ ਦਸ
ਥਾਮ ਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੨॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅ
ਸੰਖ ਥਾਵ॥ ਅਸੰਖ ਕਤਤਿ ਸਿਰਿ ਭਰਤੁ ਏ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਥਾ
ਤ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਅਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਤ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖ ਟੁਬੈ ਟੁਬਾਇ॥ ਅ
ਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਏਤਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਤਿ॥ ਜਿਹੁ ਟੁ
ਗਮ ਏਤਿ ਵਤਿ ਵਪਾਤਿ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ॥ ਵੇਦੁ ਨ ਵੈਨਾਤੀ ਕੋ ਥਾਉ
ਕੁ ਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਤਾ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਵਾਰਿ ਅਨਜਾ ਵਧੈ ਕਵਰਾ॥ ਜੋਤੁ ਪੂਰਾ
ਵੈਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ॥ ਤੁਸ ਦਸ ਥਾਮ ਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੩॥ ਭਰੀ ਐਤੁ ਬੁਧੈ
ਰੁਤਾ ਦੇਤ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਓਤਰ ਸੁਖੇਤ॥ ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਏਤੈ॥ ਵੈਸਾਈ
ਦੁਲਾਈ ਐਓਤੁ ਧੋਇ॥ ਭਰੀ ਐਮਾਤਿ ਪਾਪ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਓਤੁ ਧੋਇ ਨ ਵੈ ਕੈ ਗੰਗਿ
ਪੁਨੀ ਪਾਪੀ ਅਖ ਢੁਨਾਤਿ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਤੁ॥ ਅਪੇ ਬੀਜਿ
ਅਪੇ ਟੀਖਾਤੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਕੁਮੀ ਅਵਤੁ ਜਾਤੁ॥੧੪॥ ਭੀਰ ਬੁਤ ਪੁਦਇਆ
ਦਤੁ ਦਾਨ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨ॥ ਸੁਣਿ ਅਮੀਨਿ ਅਮੀਨੀ ਕੀਤ
ਭਾਉ॥ ਅੰਤਰ ਗਾਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਾਇਨਾਉ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈਨਾਤੀ ਕੋਇ॥ ਵੇ
ਦੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਏਤੈ॥ ਸੁ ਅਸਤਿ ਅਧਿਕਾਈ ਥਰ ਮਾਉ॥ ਸਤਿ
ਸੁਣੁ ਤੁਸ ਦਾਮਾਨੀ ਚਾਉ॥ ਕਵਣੁ ਸੁਵੇਲਾ ਵਖਰੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਦਿਖਾਤਿ ਕਵ
ਣੁ ਵਗੁ॥ ਕਵਾਇ ਸਿਰੁ ਤੀ ਮੁਖ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਤੁ ਅਮ੍ਰਾ ਕਾਰਾ॥ ਵੇਲਾ ਪਾਈ
ਅਪੰਤੀ ਜਿਉ ਵੈਲੇ ਖੁਪੁਰਾ ਢੁ॥ ਵਖਰੁ ਨ ਪਾਇ ਓਕਾਈ ਅਜਿ ਲਿਖੀ
ਥੇ ਖੁਰਾ ਢੁ॥ ਥਿਤਿ ਵਰੁਨ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਗਤਿ ਮੁਨਾ ਕੋਈ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸੇ
ਗਈ ਕਉ ਸਾਜੈ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ॥ ਕਿਵ ਕਰਿ ਅਖਾ ਕਿਵ ਸਾਧਾਤੀ ਕਿ
ਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਅਖਾਇ ਸੁਭ ਕੁ ਅਖੈ ਇਕਤੁ ਇਕੁ ਸਿਅਣ

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਰੀ ਕੀ ਤਾਜ ਕਾ ਠੰਢੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪ ਜਾਣੈ ਅੰਗੇ
 ਗਾਇ ਅਨ ਸੋਢੈ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾਤਾ ਘਾਤਾ ਘਾਤਾ ਘਾਤਾ ਘਾਤਾ ਘਾਤਾ ਘਾਤਾ ॥ ਚਿਤ ਕ
 ਚਿਤ ਕਰਾ ਘਿਥ ਕੇ ਵੇਦ ਕਤ ਨਿਏ ਕਥਾਤਾ ॥ ਸਤ ਸਤ ਅਠਾਤ ਕਤ ਨਿਕਤੇ ਬ
 ਅਸੁ ਭੁਇ ਕੁ ਪਾਤਾ ॥ ਘੇਖਾ ਠੰਢੈ ਤਿਥੀ ਐ ਘੇਖਾ ਠੰਢੈ ਵਿਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਡਾ ਅਖੀ ਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਝਾ ਡੀ ਸਾਝਾ ਡੀ ਏਤੀ ਸੁਗਤ
 ਨਪਾਣੀ ਆ ॥ ਨਦੀ ਆ ਅਤੇ ਵਾ ਠੰਢੈ ਵਡਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨਜਾਣੀ ਅਤਿ ॥ ਸਮੁੰ
 ਦ ਸਾਤ ਸੁਖ ਤਾਨ ਗਿਰਤ ਸੇਤੀ ਮੁਖ ਧਨ ਕੀ ਕੀਤਾ ਘਿਨ ਠੰਢੈ ਜੀਤਿ ਸੁ
 ਮਨੁ ਨਵੀ ਸਗਤਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਤ ਦਿਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰ
 ਦੇ ਦਿਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖ ਦਿਸੁ ਨ ਦਿਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਅਮੀ
 ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਰ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਗਾ ਵਾਗ ॥ ਅੰਤੁ ਕਰ
 ਕੇ ਤੇ ਬਿਲਾਸਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਪਾਏ ਜਾਤਿ ॥ ਏਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬੁ
 ਤਾ ਕੀ ਐ ਬੁਤੁ ਤਾ ਠੰਢੈ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਾ ਬਾਉ ॥ ਚਿਤੋ ਚਿਤ ਪਰਿ ਚਿਤਾ
 ਚਿ ॥ ਏ ਵਰੁ ਚਿਤ ਠੰਢੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਚਿਤ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਵਰੁ ਆਪਿ ਜਾ
 ਠੰਢੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ੨੪ ॥ ਬੁਤੁ ਤਾ ਕਰਮੁ ਘਿ
 ਥਿ ਅਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਥਾ ਤਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਾਤਿ ਜੋਧ ਅਪਾ
 ॥ ਕੇਤਿ ਅਗਾਣਤ ਨੀਵੀ ਚਾਗ ॥ ਕੇਤੇ ਖਾਧਿ ਤੁਟਾ ਵਿਵਾਗ ॥ ਕੇਤੇ ਥੈਥੈ
 ਮੁਕਰੁ ਪਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਤੀ ਖਾਤਿ ॥ ਕੇਤਿ ਅਤੁਖੁ ਭੁਖ ਸਦਮਾਇ
 ਤਿਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਗ ॥ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਠੰਢੈ ॥ ਠੰਢੈ ਆਖਿ ਨ ਸ
 ਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਏ ਕੁ ਆਖ ਦਿਧਾਇ ॥ ਚਿਤੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਮੁ ਤਿਥੀ
 ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਿ ਤਿਸਿ ਭਿਕੇਰੀ ਕੇਇ ॥ ਜਿਸਨ ਬਖਸੈ ਸੋ
 ਠਤਿ ਸਲਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿ ਸਾਤੀ ਪਾਤਿ ਸਾਤੁ ॥ ੨੫ ॥ ਅਮੁਖ ਗੁਣ ਅਮੁਖ
 ਵਾਪਾਗ ॥ ਅਮੁਖ ਵਾਪਾਗੀ ਏ ਅਮੁਖ ਭੰਗਾਗ ॥ ਅਮੁਖ ਆਵਤਿ ਅਮੁਖ
 ਜਾਤਿ ॥ ਅਮੁਖ ਰਾਇ ਅਮੁਖ ਸਮਾਤਿ ॥ ਅਮੁਖ ਪਰਮੁ ਅਮੁਖ ਦੀਬਾਤੁ
 ਅਮੁਖ ਤੁਭੁ ਅਮੁਖ ਪਰਵਾਤੁ ॥ ਅਮੁਖ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਖ ਨੀਸਾਤੁ ॥ ਅ
 ਮੁਖ ਕਰਮੁ ਅਮੁਖ ਫਰਮਾਤੁ ॥ ਅਮੁਖ ਅਮੁਖ ਆਖਿ ਅਨ ਜਾਇ ॥ ਅਖਿ

ਆਖਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ। ਆਖਿਤਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ। ਆਖਿਤਿਪੜੇਕਰਤਿ
ਵਖਿਅਣ। ਆਖਿਤਿਬਰਮੇਆਖਿਤਿਇੰਦੁਆਖਿਤਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦੁ॥
ਆਖਿਤਿਸ਼ੀਸਰਆਖਿਤਿਸਿਧਾ। ਆਖਿਤਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਾ। ਆਖਿਤਿਦਨ
ਵਆਖਿਤਿਦੇਵ। ਆਖਿਤਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨੇਜਨਸੇਵਾ। ਕੇਤੇਆਖਿਤਿਆਖਿ
ਪਾਤਿ। ਕੇਤੇਕਤਿਕਤਿਉਠਿਉਠਿਜਾਤਿ। ਏਤੇਕੀਤੇਭੀਕਰੇਤਿ। ਤਆਖਿ
ਨਸਕਤਿਕੇਰੀਕੇਰਿ। ਜੇਵਰੁਰਾਵੈਤੇਵਰੁਭੈ। ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਮੋਇ
ਜੇਕੋਆਖੈਕੋਭਵਿਗਾਰੁ। ਤਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਵਰਗਾਵਰੁ॥੨੬॥
ਸੋਦਰੁਕੇਤਸੋਘਰੁਕੇਤਜੇਤੁਬਤਿਸਰਬਸਮਾਲੇ। ਵਜੇਨਦਅਨੇਕਅਸੰ
ਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣੁਭੈ। ਕੇਤੇਗਗਾਪਰੀਸਿਉਕਤੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣੁਭੈ। ਸਾ
ਵਤਿਤੁਭੈਪਦੇਤੁਪਾਣੀਥੈਸੰਤੁਰਗਾਵੈਗਜਾਧਰਮੁਦੁਅਭੈ। ਗਾਵਤਿ
ਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਤਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਭੈ। ਗਾਵਤਿਸ਼ੀ
ਸਰਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਤਨਿਸਦਾਸਵਰੇ। ਗਾਵਤਿਇੰਦੁਇੰਦਾਸੁਣਿਥੈਭੈ
ਦੇਵਤਿਅਦਰੀਨਾਥੈ। ਗਾਵਤਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵੈ
ਚਭੈ। ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤਖੀਗਾਵਤਿਵੀਰਕਰਭੈ। ਗਾਵਨਿਪੰਡਿ
ਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਥੈ। ਗਾਵਤਿਸੋਤਦੀਅਮਨਮਤ
ਨਿਸੁਰਗਾਮਭਾਪਇਆਥੈ। ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰ
ਥਾਥੈ। ਗਾਵਤਿਜੋਧਮਤਾਥਲੁਸੁਰਗਾਵਤਿਖਾਣੀਚਭੈ। ਗਾਵਤਿਖੰ
ਗਮੰਰਠਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ। ਸੇਈਤੁਧਨਗਾਵਤਿਜੇਤੁਧੁਕਾ
ਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਥੈ। ਭੈਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਾਵਨਿ
ਨਾਨਕੁਕਿਅਵੀਚਭੈ। ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਤਿਬੁਸਾਚਾਸਚੀਨਾਈ
ਭੈਭੀਭੈਜਾਇਨਜਾਮੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ। ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿ
ਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨੀਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿ
ਦੇਤਿਸਦੀਵਡਿਅਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਤੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ
ਸੋਧਾਤਿਸਾਤੁਸਾਤਪਾਤਿਸਾਤਿਬੁਨਾਨਕਰਤੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ ਮੁੰਦਾਸੰਤ
ਬੁਸਰਮਪਤੁਬੁਝੀਧਿਅਨਕੀਕਰਤਿਬਿਭੁਤਿ। ਧਿਥਾਕਾਭੁਕੁਅਗੀਕਾ

ਇਅਨੁਗਤਿਰੰਗਪਰਤੀਤਿ॥ ਅਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤਿ
ਜਗੁਜੀਤੁ॥ ਅਦੇਸੁਤਿਸੈਅਦੇਸੁ॥ ਅਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਿ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਵੇਸੁ॥ **੨੮** ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਅਰੰਗਾਦਿਪਾਇ
ਟਿਵਾਜਤਿਨਾਦ॥ ਅਪਿਨਾਬੁਨਾਬੀਸਰਜਾਕੀਗਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਦ
ਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਤਿਏਖੇਅਵਤਿਭਾਗ॥ ਅਦੇਸੁ
ਸੈਅਦੇਸੁ॥ ਅਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਵੇਸੁ॥
ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਅਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ ਏਕਸੰਸਾਰੀ
ਭੰਗੀਏਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ ਜਿਦ੍ਵਿਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਦ੍ਵਿ
ਫੁਰਮਾਣੁ॥ ਓਤੁਵੇਖੈਓਨਾਦਰਿਤਅਵੈਬੁਤਾਏਤੁਵਿਰੰਗੁ॥ ਅਦੇਸੁ
ਸੈਅਦੇਸੁ॥ ਅਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਵੇਸੁ॥
ਅਸਤੁਲਏਲਏਏਰੰਗ॥ ਜੋਕਿਭੁਧਾਏਅਸੁਏਕਾਵਾਗ॥ ਕਰਿਕਰਿ
ਖੈਸਿਰਜਣੁ॥ **ਨਾਨਕਸ** ਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਗ॥ ਅਦੇਸੁਤਿਸੈਅਦੇਸੁ
ਅਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਵੇਸੁ॥ **੩੧** ਏਕਦੁਜੀ
ਲਖਤਿਲਖਤਿਵਤਿਲਖਬੀਸ॥ ਲਖੁਲਖੁਗੋਰੁਅਖੀਅਤਿਏਕਾ
ਮੁਜਗਦੀਸ॥ ਏਤੁਗਤਿਪਾਤਿਪਵੁਰੀਅਚਰੀਐਤਿਏਕੀਸ॥ ਸੁ
ਗਲਾਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਅਈਗੀਸ॥ **ਨਾਨਕ** ਨਦਰੀਪਾਈਐਕੁਰੀਕੁ
ਰੀਸ॥ **੩੨** ਅਖਦਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਤਜੋਰੁ॥ ਜੋਰੁਨਮੰਗਾਦਿਦੇਇਨਜੋਰੁ॥
ਰੁਨਜੀਵਦਿਮਗਦਿਨਜੋਰੁ॥ ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਛਿਮਨਿਸੋਰੁ॥ ਜੋਰੁਨਸੁਰਤ
ਗਿਅਜੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਭੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਜਿਸੁਤਖਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇ
ਸੋਇ॥ **ਨਾਨਕ** ਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥ **੩੩** ਰਾਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀਵਾਗ॥ ਪਵਦ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਛ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਛ
ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ॥ ਤਿਨਕੇਨਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ ਕਰਮੀ
ਕਰਮੀਤੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਚਅਪਿਸਚਾਦਰਥਾਰੁ॥ ਤਿਥੈਸੋਤਨਿਪੰਚ
ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥
ਕਗਇਅਜਾਪੈਜਾਇ॥ **੩੪** ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਤੋਧਰਮੁ॥ ਗਿਆਨਖੰਡ

ਕਾਂਘਤੁ ਕਰਮੁ। ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਏਸੀ ਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਤੇ ਸਾ। ਕੇਤੇ ਥਰ ਮੇ
 ਘਾਤੁ ਘਾਤੀ ਅਤਿ ਰੂਪੀ ਗਕੇ ਦੇ ਸਾ। ਕੇਤੀ ਆਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ
 ਧੁੰਧਿ ਦੇ ਸਾ। ਕੇਤੇ ਇੰਦਰੰਦ ਸੁਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਤਰ ਦੇ ਸਾ। ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਧੁੰਧ
 ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਸਾ। ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁਦਾ।
 ਕੇਤੀ ਆਖਾਣੀ ਕੇਤੀ ਆਖਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦਾ। ਕੇਤੀ ਆਸੁਰ ਤੀਸੇ
 ਵਰ ਕੇਤੇ ਨਾਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ। ੩੫। ਗਿਅਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਅਨ ਪਰਚੰਤੁ।
 ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨ ਦਕਰ ਅਨੰਦ। ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਥਾਣੀ ਰੂਪ। ਤਿਥੈ ਘਾਤੁ
 ਘਾਤੀ ਐਥੁ ਤੁ ਅਨੁਪ। ਤਾਕੀ ਆਗਾਥਾ ਕਈ ਆਨ ਜਾਤਿ। ਜੇਕੋ ਕੋਈ ਪਿ
 ਥੈ ਪਛਤਾਇ। ਤਿਥੈ ਘਾਤੀ ਐਸੁਰ ਤਿਮਤਿ ਮਨੀ ਬੁਧਿ। ਤਿਥੈ ਘਾਤੀ ਐਸੁਰ
 ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ। ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਥਾਣੀ ਜੰਗ। ਤਿਥੈ ਡੁਰਨ ਕੋਈ ਡੋਗ। ਤਿਥੈ
 ਜੰਧ ਮਾਥਾ ਬਲ ਸੁੰਗ। ਤਿਨ ਮਹਿ ਗਮੁਰਤਿ ਅਭਰੂ ਪੁਗ। ਤਿਥੈ ਸੀਤ ਸੀਤ
 ਮਾਤ ਮਾਮਾਤਿ। ਤਾਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥੇ ਜਾਤਿ। ਨਾਓਤਿ ਮਰਤਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਤਿ।
 ਜਿਨ ਕੋ ਗੁਮੁਵ ਸੈ ਮਨ ਮਾਤਿ। ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਤਿ ਕੇਲੋ ਅ। ਕਰਤਿ ਅਨੰਦ
 ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ। ੩੬। ਸਚ ਖੰਡ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨ ਦੋਸੈ
 ਨਿੰਦਾ। ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਤਰ ਵਰ ਭੰਗ। ਜੇਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤੁ ਅੰਤ। ਤਿਥੈ ਲੋ
 ਅਲੋ ਅਕਾਰ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੁਕ ਮੁਤਿ ਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ। ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ
 ਵੀਚਾਰ। ਨਾਕ ਕਥਨ ਕਰ ਕਾਸਾਰ। ੩੭। ਜਤੁ ਪਾਤੰਗ ਧੀਰ ਜੁਸੁ ਨਿਅਗ। ਤ
 ਨਿਗਦਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁਤ। ਕੀ ਆਗ। ਕਉ ਪਥਾ ਅਗਨੀ। ਤਪਤਾਉ। ਭੰਡ ਭਾਉ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਚਾਇ। ਘਾਤੀ ਐਸੁਰ ਦੁਸਚੀਟ ਕਸਾਥਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦ
 ਰਿਕਰ ਮੁਤਿ ਨ ਕਾਰ। ਨਾਕ ਨ ਦਰੀਨ ਦਰਿ ਨੀਂਡਾਥਾ। ੩੮। ॥
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਤੁ ਤਾ। ਦਿ
 ਵਸੁਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਥੈ ਲੇਸ ਗਥ ਜਗਤੁ। ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ
 ਰਿ ਆਈ ਆਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਤਦੁ ਗਿ। ਕਰਮੀ ਅਧੋ ਆਪਣੀ ਕੋਨੇ ਵੇ ਕੇਦੁਰਿ
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਗੇ ਮਸਕਤਿ ਪਾਇ। ਨਾਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
 ਕੇਤੀ ਉਟੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

॥१॥ श्रीमतिगुरुप्रसादि॥

॥चरनकवला॥

॥यनसरी॥

॥मउला॥१॥

जीउरगउतैआपटाकैमिउकगीपुकारग। दुखादिसागदुसोविअ
दामदादाउग॥१॥ साडिबुमेगनीतनदगा। सदासदादाउग। गउउ
अनदिनसाडिबुमेवीअैअैतिछरावैसोणि। सुदिमुदिमैगीकाम
पारिउतगउणि॥२॥ दएिअसतेगेतामिउग। सचकरबवैज
। गउउ। सगबेसाचाऐकपैदुजगतीकैणि। तकीसेवासुकरैजाकणि
रीकगेणि॥३॥ दुपुदुपुपिअगेबेदगउ। सावरिअणीदेति। मिउ
मिउरैछागिगउ। दुजगतीकैणि। निमुअगौपिअगेजाइकउ
। गउउ। सेवीसाडिबुआपटाअदुगनजाचउकैणि। तनकतकादाम
विंदविंदचुखचुखउणि॥४॥ साडिबतेगेतामविटग। विंदविंदचु
चुखउणि। गउउ॥५॥ ॥विळावला॥५॥ पग॥४॥

कवनसंजगामिळउपुअपते। पखपखनिमखसदउरिजयते।
चरनकवलापुबकेतिउपिअवउ। कवनसुमतिजिउपुतीउमुपावु
। गउउ। अैसीरियाकगउपुभमेगे। उरिगनकाविसुगनकाउबेगे॥२॥
॥२॥ ॥यनसरी॥५॥ ॥गगनमैषाळगविचंददीपकषे
रिक्मंरखजगनकमैती। युपमळअनळपवनचवरकरैसगखषा
गाइदुळंतजैती॥३॥ कैसीअरतीउंरिबवधंरदणतेगीअरती
नउतासबदषाजंतबेगी। गउउ। सउसउवनैतनतनैतनउतिउंरि
सउसमुगतिननऐकउंती। सउसपदाविमळननऐकपदगीपवि
सउसउवनगंयइवचळतमैती॥४॥ सभमतिजैतिजैतिउंरि
सदैचानादिसभमतिचनकुउंरि। गुरसाधीजैतिपगगटउंरि। जै
तिमुभवैसुअरतीउंरि॥५॥ उरिचरदकवलामकरंदळबितम
अनदिनमैतिआडीपिआसा। रियाजकुदेति। तनकसागिगकउंरि
जातेतेगेताइवामा॥६॥ ॥यनसरी॥५॥

ਹਿਰਦਸਸਰਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਦਾਸਅਪਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਤਾ॥੨੬॥
ਇਪ੍ਰਭਯਾਗੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਤੁਭੁਜਾਗਾਤਿਕੁਪਤੇਕਾਢਿਯੇਵਤਾ॥੨੭॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਆਕੇਖੰਧਅਨਿਕਦਖਾਤਨਿਥਿਦੁਪੁਰੇ॥੨੮॥
ਨਾਨਾਨਾਖਨਡਾਨਾਮੁਸਿਮਰਾਵਤੁਸਰਨਿਸੁਰੇ॥੨੯॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਜੀ
ਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦਉਚਾਰਿਨਤੀਅੰਤੁਪਾਇਆਗੁਣਾਮੁਖਸਾਗਰਾਥੁ
ਤਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤਵਥਾਧੁਨਾਕਗਾਇਆ॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥

॥੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਦਗੁ॥

॥ਗਗੁਆਸਾ॥

॥ਮਤਲਾ॥੧॥

ਸਦਗੁਤੇਰਾਕੇਤਾਸੰਘਰਕੇਤਾਜਿਤੁਥਤਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰਨਾਦ
ਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਤਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਪਰੀਸਿਓਕਤੀਅਤਿ
ਨੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਤਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਗਾਜਾਧ
ਗੁਮੁਢਾਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਚਿਤਗੁਪਤੁਕਿਖਿਜਾਣਨਿਕਿਖਿਕਿਖਿਧ
ਗੁਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਗੀਸੁਰਬੁਤਮਾਦੇਵੀਸੋਤੀਤੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਇੰਦੁਇੰਦੁਸਾਇਬੈਠਦੇਵਤਿਅਦਰਿਨਾਏ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਜ
ਤੀਸਤੀਸੰਤਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਪੰਡਿਤਪੁਰ
ਨੀਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਏ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਮੋਤੀਅਮਨਮੋਤ
ਨਿਸੁਰਗੁਮਥੁਪਾਇਆਏ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਾਠਿ
ਤੀਰਥਨਾਏ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਜੰਧਮਤਾਬਲਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਧਨਖਾਣੀ
ਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨਖੰਡਮੰਡਲਥੁਤਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਕੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੇਏ
ਤੁਧਨਗਾਵਨਿਜਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਏ॥ਤੇਰੇਕੇਤੇਤੁਧਨਗਾ
ਵਨਿਸੈਮੈਚਿਤਿਨਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਅਬੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ
ਸਾਤਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਤੈਭੀਤੈਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾ
ਈਗੰਗੀਗੰਗੀਭਾਂਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਧਾਈ॥ਕਰਿ

ਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿਅਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਕਰਸੀਫਿਰਿਤੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਤੁਸਾਡਾਪਾਤਿਸਾਡਿਭੁ
ਨਕਰਤੁਰਜਾਈ॥੧॥ ॥ਅਸਾਮ॥੧॥

ਸੁਦਿਵਰਾਅਖੈਸਭੁਕੋਇ। ਕੇਵਰੁਵਰਾਡੀਠਾਡੇਇ। ਕੀਮਤਿਪਾਇ
ਤਿਅਜਾਇ। ਕਤਦੈਵਾਥੇਤੋਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ ਵਰੇਮੇਰੇਸਾਡਿਬਗਾ
ਰੀਭੀਗਾ। ਗੁਣੀਗਾਤੀਗਾ। ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੋਰਾਕੇਤਾਕੇਵਰੁਚੀਗਾ। ਰਹੁ
ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਠਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ। ਸਭਿਕੀਮਾਤਿਮਿਠਿਕੀਮਤਿਪਾ
ਰੀਅਨੀਧਿਅਨੀਗੁਰਗੁਰਾਈ। ਕਤਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਭਵਰਿਅਈ
॥੨॥ ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਅਈਆ। ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕਿਅਵ
ਅਈਆ। ਤੁਧਾਵਿਭੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ। ਕਰਮਿਮਿਥੈਨਤੀਗਾ
ਰਹਾਈਆ॥੩॥ ਅਖਦੈਵਾਥਾਕਿਅਵੇਚਾਰਾ। ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭਰ
ਜਿਸੁਤੁੰਦੇਤਿਤਿਸੈਕਿਅਚਾਰਾ। ਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾਹਣੁਰਾ॥੪॥

॥ਅਸਾਮ॥੧॥ ॥ਅਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਾਰਿਜਾਉ। ਅਖ
ਅਉਖਾਸਾਚਾਨਉ। ਸਚੇਨਾਮਕੀਠਗੈਰੁਖਾ। ਉਤਰੁਖੈਖਾਇਚਲੀਅ
ਤਿਦੁਖਾ॥੧॥ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ। ਸਾਚਾਸਾਡਿਭੁਸਚੇਨਾਇ। ਰਹੁ
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਭੁਵਰਿਅਈ। ਅਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਈ। ਜੋ
ਭਿਮਿਠਿਕੈਅਖਦਪਾਤਿ। ਵਰਨਾਡੈਘਾਟੇਨਜਾਇ॥੨॥ ਨਾਓਤੁਮੈ
ਡੈਸੋਗੁ। ਦੇਦਾਹਡੈਨਚੁਕੈਭਗੁ। ਗੁਣੁਏਡੈਰੁਨਾਤੀਕੋਇ। ਨਾਕੋਤੁ
ਕੋਤੋਇ॥੩॥ ਜੇਵਰੁਆਪਿਤੇਵਰੁਤੇਰੀਦਾਤਿ। ਜਿਨਿਦਿਨਕਰਿਕੈਕੀਤਿ
ਗਤਿ। ਖਸਮੁਵਿਸਾਹਤਿਤੇਕਮਜਾਤਿ। ਨਾਨਕਨਾਵੈਭਾਉਸਨਾਤਿ॥੪॥
॥੨॥ ਗੁਗੁਜਗੀ॥ਅ॥੪॥ ॥ਤਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਾਚੁ

ਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ। ਤਮਕੀਚੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣੁ
ਕਰਿਦਇਅਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਾਮੋਕਉਰਾਮੁਨ
ਮੁਪਰਗਾਸਿ। ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪੁਰਖਾਈਤਰਿਕੀਰਤਿਤਮਰੀਰ
ਗਾਸਿ। ਰਹਾਉ। ਤਰਿਜਨਕੇਵਰੁਭਾਗਵਰੇਰੇਜਿਨਤਰਿਤਰਿਸਰਧਾਤਰਿਪਿ

ਅਸਤਿਤਿਤਿਨਾਮੁਮਿਥੈਵਿਪਤਸਤਿਮਿਥਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਮਿ॥
॥੨॥ ਜਿਨਤਿਤਿਤਿਤਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਅਤੇਭਾਗਤਿਤਜਮਪਾਸਿਜਿਸ
ਤਿਗੁਰਸਗਤਿਸੰਗਤਿਨਤੀਅਏਇਗੁਜੀਵੇਇਗੁਜੀਵਾਮਿ॥੩॥ ਜਿ
ਨਤਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਲਿਖ
ਸਿਯਨੁਪੰਨਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਤਿਰਿਸੁਪਾਇਅਮਿਥਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪ
ਰਗਾਮਿ॥੪॥ ॥੧॥ ॥੧॥ ॥੧॥ ਗੁਜਰੀ॥ਮ॥੫॥

ਕਤੇਮਨਚਿਤਵਤਿਉਦਮੁਜਾਅਤਿਤਿਤਿਤਿਉਪਰਿਅਸੈਥਪਥਰ
ਮਤਿਜਤਉਪਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਅਗੈਕਰਿਧਰਿਅ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਥੈਸੁਤਰਿਅਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਸੁਕੇਕਾਸ
ਟਤਿਅਗੁਰਤਉਜਿਨਨਿਪਿਤਾਕੁਸੁਤਬਨਿਤਾਕੇਨਕਿਸਕੀਧਰਿ
ਅਸਿਰਿਸਿਰਿਜਕੁਸਥਾਟੇਠਾਕੁਰੁਕਾਟੇਮਨਭਉਕਰਿਅ॥੨॥ ਉਰੈਉ
ਰਿਅਵੈਸੈਕਸਾਤਿਸੁਪਾਥੈਬਚਰੇਠਾਰਿਅ॥ਤਿਨਕਵਨੁਖਥਵੈਕਵਨੁ
ਰੁਗਵੈਮਨਮਤਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਅ॥੩॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਕ
ਕੁਰਕਰਤਥਧਰਿਅ॥ਜਿਨਨਾਕਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾ
ਤੁਨਪਾਦਵਰਿਅ॥੪॥ ॥੧॥ ॥੧॥

॥੧॥ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੁਖੁ॥ ॥ਗਗਅਸਾ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੪॥

ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੁਖੁਨਿਰੰਜਨੁਤਿਤਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਤਿਤਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰ
ਸਭਿਧਿਅਵਤਿਸਭਿਧਿਅਵਤਿਤੁਧੁਜੀਤਿਸਚੇਸਿਰਜਣਤਗਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੋ
ਜੀਅਤੁਮਰੇਜੀਤੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਗਾ॥ਤਿਰਿਧਿਅਵਤੁਸੰਤਤੁਜੀਸਭਿਧੁ
ਖਵਿਸਾਗਣਤਗਾ॥ਤਿਰਿਅਧੇਠਾਕੁਰੁਤਿਰਿਅਧੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਅਨਾਨਕ
ਜੰਤਵਿਚਗਾ॥੧॥ ਤੁਧੁਪਟਪਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਤਿਏਕੋਪੁਰਖੁ
ਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਹੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੰਦਵਿਰਾਣਾ॥ਤੁਧੁਪ
ਦਾਤਾਅਧੇਭੁਗਤਾਤਉਤੁਧਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੁਧੁਪਥੁਤਮੁਖੇਅੰਤਰੇ

ਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਅਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀ
ਜਨਾਨਾਕੁਤਿਨਕਰਬਾਣਾ॥੨॥ ਠਰਿਧਿਅਵਹਿਠਰਿਧਿਅਵਹਿਤੁਧੁਜੀ
ਸੇਜਨਜੁਗਮਾਤਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਠਰਿਧਿਅਵਹਿ
ਅਜੀਓਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥ ਜਿਨਨਿਕਰਓਜਿਨਨਿਕਰਓਧਿਅਵਹਿ
ਇਅਜੀਓਤਿਨਕਰਓਸਭਗਵਾਸੀ॥ ਜਿਨਸੇਵਿਅਜਿਨਸੇਵਿਅਮੇਰੇ
ਠਰਿਜੀਤੇਠਰਿਠਰਿਪਿਸਮਾਸੀ॥ ਸੇਧੰਨਸੇਧੰਨਜਿਨਠਰਿਧਿਅਵਹਿ
ਜੀਓਜਨਾਨਾਕੁਤਿਨਬਛਿਜਾਸੀ॥੩॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਗੁ
ਜੀਭਰੇਥੇਅੰਤਥੇਅੰਤਾ॥ ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਾਝਾਤਿਤੁਧੁਜੀ
ਅਨਿਕਅਨੇਕਅੰਤਾ॥ ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਠਰਿਧੁਜੀ
ਤਪੁਤਾਪਤਿਜਪਤਿਥੇਅੰਤਾ॥ ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਤਿਥੁਸਿੰਮ
ਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਅਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤ
ਭਏਜਨਾਨਾਕੁਤਿਜੀਭਾਵਹਿਮੇਰੇਠਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ ਤੁਭਾਦਿਧੁਰੁ
ਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕਈ॥ ਤੁਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਵ
ਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀਤੁਨਿਠਚਲੁਕਰਤਾਸਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸ
ਈਵਰਤੈਜੀਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਝਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਾਟਿਸਭਉਪਈ
ਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਗਜਿਸਭਗਈ॥ ਜਨਾਨਾਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੋਜੀ
ਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣਈ॥੫॥ ॥ਅਸਾਮਾ॥੬॥
ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਅਰਮੈਰਾਸਈ॥ ਜਤਉਭਾਵੈਸਈਥੀਸੀਜਤੁਦੇਹਿਸਈ
ਤਉਪਈ॥੭॥ ਸਭਤੇਰੀਤੁਸੁਨੀਧਿਅਵਹਿਅ॥ ਜਿਸਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿ
ਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨਪਾਇਅ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਅ॥ ਤੁਧੁ
ਆਪਿਵਿਘੜਿਅਆਪਿਮਿਲਾਇਅ॥੮॥ ਤੁਦਰਿਅਉਸਭਤੁਧੁਮ
ਹਿ॥ ਤੁਧੁਬਿਨਦੁਜਾਕਈਨਾਹਿ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਝਾਵਿਜੋਗੀ
ਮਿਥਿਵਿਓਰਿਅਸੰਜਗੀਮੇਝਾ॥੯॥ ਜਿਸਨਤੁਜਣਾਈਹਿਸਈਜਨ
ਜਾਣੈ ਠਰਿਗੁਣਸਦੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ ਜਿਨਿਠਰਿਸੇਵਿਅਤਿਨੀ
ਸੁਖੁਪਾਇਅ॥ ਸਤਜੇਤੀਠਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਅ॥੧੦॥ ਤੁਭਾਪੇਕਰਤਤੇਰੇ

ਗੀਅਸੁਰੁਤੋਇ। ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਤੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਤੁਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਤਿ ਜਾਣ
ਤਿਸੇਇ। ਜਨਨ ਨ ਕਰੁ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੋਇ॥੪॥੧॥੨॥॥ ਅਸਾਮਾ॥੧॥
ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੁ ਕੋ ਭਈ ਲੇਨਿ ਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਰੁ ਤਿਨ ਤਿਕੀਆ ਪੰਕਜੁ
ਮੱਤ ਪਗੁਨ ਤੀਚਾ ਲੇਖਮ ਦੇਖਾ ਤਤੁ ਭੀ ਅਥੇ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤ ਸਿਮੁਰੁ
ਮਨਾ ਤਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਤਉ॥ ਨਾ ਤਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨ
ਤੀਪਤਿ ਅਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨ ਮੁਭਾਇਆ ਪੁਣਵਾਂਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣ
ਜਿਨ ਤੁਨਾ ਤੀਵਿ ਸਹਿਅ॥੨॥੩॥੪॥॥ ਅਸਾਮਾ॥੫॥॥
ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮੁਨਖ ਦੇਤੁਰੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਤ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ਅ
ਵਰਿਕਾ ਜਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮਾ ਮਿਥੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜ ਕੇ ਵਲਨਾਮ॥੧॥ ਸਰੰਜਾ
ਮਿਥਾ ਗੁਭ ਵਜਲ ਤਰਨ ਕੋ। ਜਨ ਮੁਖਿ ਖਾਜਾ ਤਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੋ। ਰਤਉ। ਜ
ਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਖ ਮੁਨਕ ਮਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿ ਅਤਰਿ ਰਾਇਆ ਕਤੁ
ਨਾਨਕ ਤਮਨੀ ਚਕਰ ਮਾ। ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾ ਖਤੁ ਸਰਮਾ॥੨॥੩॥੪॥

॥ ਸੋਇਲਾ॥ ॥੧॥ ਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ ਗਗੁਰ ਉਵੀ॥ ॥ ਦੀਪਕੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥੧॥
ਜੈਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਖੀ ਐਕਰ ਤੇਕਾ ਤੋਇ ਥੀ ਚਗੋ। ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਤੁ ਸੋ
ਤਿਲਾ ਸਿਵਰਿਤੁ ਸਿਰਜਣ ਤਗੋ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਇਲਾ
ਤਉ ਵਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਇਲੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਰਤਉ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅਰੇ ਸਮਾ
ਈ ਅਨਿਦੇ ਖੈਗਾ ਦੇਵਲ ਤਗੁ। ਤੇਰੈ ਦਨੈ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤੇਕ ਵਡੁ ਸੁ
ਮਗ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਤਾ ਲਿਖਿ ਅਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਤੁ ਤੇਲਾ। ਦੇਤੁ ਸਜਣ ਅ
ਸੀ ਸਤੀ ਅਜਿਉ ਤੋਵੈ ਸਾਤਿ ਬਸਿਉ ਮੇਲਾ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਤੋ ਪਾਤੁ ਰਾਸ ਦੌਰੇ
ਨਿਤ ਪਵਨਿ। ਸਦਾ ਤਗੁ ਸਿਮਰੀ ਐਨਾਨਕ ਸੇਦਿ ਤਾਵਨਿ॥੪॥੧॥॥
॥ ਅਸਾਮਾ॥੧॥॥ ॥ ਐ ਅਘਰ ਐ ਅਗੁਰ ਐ ਅਉਪ ਦੇਸ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਦੇ
ਸ ਅਨੇਕ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਤੋਇ॥ ਸੰਘਰੁ ਖੁਵਰਾਈ ਤੋਇ॥ ਰਤ
ਉ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਮੀ ਐਘਰੀ ਐਪਤਾ ਬਿਤੀ ਵਰੀ ਮਤੁ ਤੋ। ਅ। ਸੁਰਜੁ ਏਕੋ ਰੂਪਿ

ਅਨੇਕਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸਾ ॥੨॥ ॥੨॥ ਗੁਪਤਾਸਰੀ ॥੧॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾ ਭੁਗਵਿਚੰਦ ਦੀ ਪਕ ਬਨੇਤਾਰਿ ਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨ ਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੁਪ
ਲ ਅਨਲ ਪਵਦੁ ਚਉਰ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਗਾਇਕੁ ਟੀਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਅਰੁ
ਤਉ ਭਵਖੰਡ ਨਾ ਤੇਰੀ ਅਰਤੀ ॥ ਅਨਤ ਸਬਦ ਵਾਜੀ ਤਭੇਰੀ ॥ ਗਤਉ ॥ ਸ
ਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨੈਨ ਤਤਿ ਤਤਿ ਕਉ ਸਤ ਸੁਮੁਗਤਿ ਨਾਏ ਕ ਤੁੰਤੀ ॥ ਸਤ ਸਪਰ
ਬਿਮਲ ਨਾਏ ਕ ਪਦ ਗੰਧਾ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤ ਵਗੰਧਾ ਏਵ ਚਲਤ ਮੋਤੀ ॥੨॥ ਸਤ
ਮਤਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਤੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਚਨ ਦਿਸ ਭਮਤਿ ਚਨ ਟੁੱਤਿ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੰ
ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਤਉ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁ ਅਰਤੀ ਤਉ ॥੩॥ ਤਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮ
ਕਰੰਦ ਲਭਿਤ ਮਨ ਅਨ ਦਿਨ ਮੋਤਿ ਅਤੀ ਪਿਅਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੇ ਤਿਨਾ
ਸਾਗਿੰਗ ਕਉ ਤਉ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇਵਾਸਾ ॥੪॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ਗਉਰੀ ਪੁਰਬੀ
ਕਾਮਿ ਕਰੰਧਿਨ ਗੁਰ ਬਤੁਰਿ ਅਮਿਲਿ ਸੁਧੁ ਖੰਡ ਲਖੰਡਾ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਤ
ਖੇਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਮਨ ਤਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਤੁ ਲੀਪੁ ਨ ਵ
ਤਾ ॥ ਕਰਿ ਚੰਡਉ ਤਪੁ ਨ ਵਰਾ ॥ ਗਤਉ ॥ ਸਾਕਤ ਤਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦਨ ਜਾਇ ਅਤਿ
ਅੰਤ ਰਿਤਉ ਮੇਰੰਡਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਤਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖ ਪਾਵਤਿ ਜਮ ਕਲੁ ਸਭ
ਸਿਰਿ ਚੰਡਾ ॥੨॥ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਦੁਖੁ ਜਨ ਮਮ ਗਲ ਭਵੰ
ਤਾ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਏ ਅਪਰ ਮੇਸਰੁ ॥ ਬਤੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬਤੁ ਮੰਡਾ ॥੩॥ ॥੪॥
ਗਗੀ ਬਮ ਸਰੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਖੁਵਰ ਵਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ
ਕਉ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਤੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ॥੪॥ ॥੪॥ ਗਉਰੀ ਪੁਰਬੀ ॥੫॥
ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਤੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਤਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਤ ਪਾਟਿ ਚਲਤੁ ਰਿਲ
ਅਗੈ ਬਸਨ ਸੁਣੇਲਾ ॥੫॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸ
ਵਾਰੇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਏਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਤਿ ਤਰਿ ਬਿਬੁਤ ਮਗਿ ਅਨੀ ॥ ਜਿਸ ਤਿ
ਜਗਾਇ ਪੀਅਵੈ ਏਤੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਅਏ ਸੋਈ
ਬਿਤੁ ਧੂਤੁ ਤਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨ ਤਿਥੇ ਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਤ ਕੁ ਪਾਵਤੁ ਸੁਖ ਸਤਿ
ਬਤੁ ਮਨ ਤਉ ॥ ਗੋਟੇ ॥੩॥ ਅੰਤੁ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੇ
ਨਾਨਕ ਦੰਸੁ ਏਤੋ ਸੁਖੁ ਮਗੈ ਮਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਪੁਰੇ ॥੪॥ ॥੫॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਸੀਗੀਰਗਕ

ਪੋ ਚਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੧

੧੮ ੧ ਮੁਤੀਤਮੰਦਰਉਸਰਤਿਰਤੀਤ

੨ ਕੋਟੀਕੋਟੀਮੇਰੀਅਗਜਪਵਤੁਪੀ

੩ ਲੇਖੇਬਲਵੁਬਲਣ

੪ ਲਖਕੁਤਕੁਤਕੁਤਕ

੫ ਅਮਲਗਲਲਕੁਤਕ

੧੯ ੬ ਜਾਲਿਮਤੁਪਸਿਮਸੁਕਰੀ

੭ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮਨਿਐ

੮ ਕੁੰਗੁਕੀਕਾਇਅਰਤਨਕੀਲਲ

੯ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵਿਬਰੇ

੧੦ ਆਵਤੁਭੇਟੇਗਾਲਿਮਿਲਤ

੨੦ ੧੧ ਤਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀਤੁਮੈਸੁਰੀ

੧੨ ਧਾਤੁਮਿਥੇਫੁਨਿਧਤੁਕਉਸਿਫਤੀ

੧੩ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੁਦਤਗਟੀਮੁਠੀ

੧੪ ਸੁੰਦੀਦੇਤਰਾਵਣੀਜਾਜੀਉਦਿ

੧੫ ਤਨੁਜਲਿਥਲਿਮਾਟੀਭਾਇਅ

੨੧ ੧੬ ਨਨਕਬੇਰੀਸਚਕੀਤਗੀਐਗੁਰ

੧੭ ਸੁਣਿਮਨਮਿਤਪਿਆਰਿਆ

੧੮ ਮਰਦੇਕੀਚਿੰਤਨੁਤੀਜੀਵਣਕੀ

੧੯ ਇਤੁਮਨਮੇਰਲਭੀਆਲੋਭਲਾ

੨੨ ੨੦ ਇਕਤਿਭੁਪਿਆਰਵੀਸਰੇ

੨੧ ਤਰਿਤਰਿਜਪਤੁਪਿਆਰਿਆ

੨੨ ਰਗਮੇਭਾਨਿਵਿਸ਼ਵੈਜੇਭਵੈਦੇ

੨੩ ਵਣਜੁਕਗੁਣਵਣਜਾਗਿਤਵਖੁਰ

੨੪ ਧਨਜਬਨਅਰੁਭਲਨਾਠੀ

ਪੋ ੨੫ ਅਧੇਰਸੀਅਧਿਰਸੁਤਪੋਰਲ

੨੬ ਇਤੁਤਨੁਪਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾਕਰ

੨੭ ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁਮਾਥਦੇ

੨੮ ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨੀਜਗੁਮਠਿਕਿਅ

੨੯ ਏਕੁਸੁਅਨੁਦੁਇਸੁਅਨੀਨਾਇ

੩੦ ਏਕਾਸੁਗਤਿਜੇਤੇਏਜੀਆ

੩੧ ਤੁਦਰਿਅਉਦਾਨਾਬੀਨਮੈਮਥੁ

੩੨ ਕੀਤਕਤਕਰੇਮਨਿਮਨ

੩੩ ਅਥਲਥਲਾਣੀਨਤਥਲੈ

ਪੋ ਚਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੩

੨੪ ੧ ਤਉਸਤਿਗੁਰੁਮੇਵੀਅਪਣ

੨ ਬੁਭੁਭੇਖਕਰੇਭਗਮਾਣੀਐ

੨੫ ੩ ਜਿਸਤੀਕੀਸਿਰਿਕਾਰਏਤਿਸਤੀਕ

੪ ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੀਨਿਆਤਿਨੀਜ

੫ ਜਿਨੀਏਕਮਨਿਨਮੁਪਿਆਇਅ

੬ ਤਰਿਭਗਤਾਤਰਿਧਨਗਸਿਏ

੨੬ ੭ ਸੁਖਸਾਗੁਤਰਿਨਮੁਏ

੮ ਸਨਮੁਖਮਤਿਵਿਆਪਿਆ

੯ ਘਰਤੀਸਉਦਾਪਾਣੀਐਅਤਰਿਸਕ

੧੦ ਸਚਾਸਾਤਿਭੁਸੇਵੀਐਸਚਵਰਿਅ

੧੧ ਤੈਗੁਣਮਾਏਅਮਤੁਏਗੁਰਮੁਖਿ

੨੭ ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਰਿਥਿਧਿਅਲੋਭਾਦੇ

੧੩ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਵਣਜਿਉਦਤ

੧੪ ਜਾਪਿਗੁਜਾਏਅਪਣਤਨੁਮਨੁਅਗੈ

1 ਪਗੁਮੁਖਿਕਿਪਾਕੇਰਗਤਿਕੀ
 2 ਫਿਯਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਏਆ
 3 ਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਯਾਨੁਏਅੰਤੁਨ
 4 ਕਾਇਆਸਾਏਉਗੁਪਤਪਕਰੇ
 5 ਕਿਰਪਾਕੇਰਗੁਰੁਪਾਣੀਐ
 6 ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁਸਮਾਏਐ
 7 ਕਿਸੁਤਉਮੇਵੀਕਿਅਜਪੁਕਰੀ
 8 ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਗੀਐ
 9 ਅਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਐਨ
 10 ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਨਭੁਟਈਤਉਮੈਪੀ
 11 ਤਿਨਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਏ
 12 ਗੁਣਵੰਤੀਸਚਪਾਇਆ
 13 ਅਧੇਕਰਣਕਰਤਾਕੇਰ
 14 ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਮਗਾਏਲੀਏ
 15 ਇਕਿਪਿਰਗਵਡਿਅਪਣਾ
 16 ਤਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚਤੁਮਭਕਿ
 17 ਜਗਿਤਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਇਆ

ਚਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੪

੧ ਮੈਮਨਿਤਨੀਬਿਗੁਤੁਅਤਿਅਗਥਾ
 ੨ ਮਨਿਬਿਲਾਸਖਤੁਰੰਗੁਪਣਾ
 ੩ ਨਾਮੁਮਿਲੇਮਨੁਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਵੈ
 ੪ ਗੁਣਗਵਾਗੁਣਵਿਖਗੁਣਕੋਲੀ
 ੫ ਤਉਪੰਥੁਦਸਾਈਨਿਤਖਤੀਕੋਲੀ
 ੬ ਰਸੁਅੰਮਿਤਨਮੁਰਸੁਅਤਿਭਥਾ
 ੭ ਦਿਨਸੁਚਰੈਫਿਰਿਅਥਵੈਗੋਇਸਥਾ

ਪਨੇ ਚਉਪਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੫

੩੩ ੧ ਕਿਅਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤਕਲਤਮੀਗਾ
 ੨ ਮਨਿਬਿਲਾਸਖਤੁਰੰਗੁਪਣਾ
 ੩ ਭਥਕੋਭਿਠਿਪਧੋਲੀਐਵਿਨੁਖੁਏਮੁਗਾਧੁਅਜ
 ੪ ਘੜੀਮੁਤਕਪਤੁਣਕਾਜਸਦਾਰਣਡਾ
 ੩੪ ੫ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰੁਨਇਕੋਵਿਸਾਰੇਨਜਾਓ
 ੬ ਸਭੇਥੋਕਪਥਪਤੇਜੇਅਵੈਉਤੁਭਿ
 ੭ ਸੋਈਧਿਅਈਐਜੀਅਰੇਮਿਰਿਸਤਪਤਮ
 ੮ ਨਾਮੁਧਿਅਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਥਤੁ
 ੯ ਇਕੁਪਥਾਤੁਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣਤੁਰ
 ੩੫ ੧੦ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ
 ੧੧ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖੁਗਾਇਆ
 ੧੨ ਪੂਰਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੇਪਾਣੀਐਸਰਬਾਨੀਯਾ
 ੧੩ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਮਿਉ
 ੧੪ ਮਨੁਤਨੁਪਨਜਿਨੀਪੁਰਦੀਆ
 ੩੬ ੧੫ ਮੇਰਾਤਨੁਅਗੁਨਮੇਰਾਜੁਰਮਮੈਦੇਸੁ
 ੧੬ ਸਰਣਿਪਏਪੁਰਾਪਣੇਗੁਰੁਤੁਆਕਿਰਪਾ
 ੧੭ ਚੰਦਮੁਕਾਰੰਤਰਿਜਾਪਣਵਰਭਾਗੀਧੁਨਖਾਇ
 ੧੮ ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਤੁਸੋਈਜਿਤੁਜਪੀਐ
 ੧੯ ਰਸਨਾਸਚਮਿਮਗੀਐਮਨੁਤਨਾਨਿਰਮਲੁਤੁਏ
 ੩੭ ੨੦ ਸੰਤਜਨਤੁਮਿਲਿਭਾਈਤੁਸਚਨਮੁਸਮਾਇ
 ੨੧ ਮਿਠਾਕਾਰਿਕੈਪਾਇਆਕਉਰੁਧਿਪਜਿਅਸਾ
 ੨੨ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅਜਜਮਕਾਲੁ
 ੨੩ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰਪੂਜੀਐਮਨਿਤਨੀਥਾਇਪਿਅਤੁ
 ੩੮ ੨੪ ਸੰਤਜਨਤੁਸੁਣਿਭਾਈਤੁਭੁਟਨਸਚੈਨਾਇ

ਪਥੇ
੩੮

੨੫ ਗੋਇਲਿਅਏਗੋਇਲੀ
੨੬ ਤਿਚਰਵਸਤਿਸੁਤੇਲੀ
੨੭ ਕਰਵਕਰਵਕੇਕੀ
੨੮ ਸੀਚਿਤਰਿਧਨਪੂਜਿਸਤਿਗੁ
੨੯ ਦਿਵਿਤਸੁਰਿਤਮਧੇਸੀਸਰ
੩੦ ਤੇਰੇਰਸੀਧਿਅਗੇਮੈਲਰ

ਪਥੇ

੩੯

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੧
੧ ਅਖਿਅਖਿਮਨਵਵਣ
੨ ਸਭੇਕੰਤਮਤੇਲੀਅਸਗਲੀ
੩ ਅਧੇਗੁਣਅਧੇਕਥੇਅਧੇ
੪ ਮਥਾਣੀਜਥੁਨਜਾਣਿਆ
੫ ਮਨਿਜੁਠੈਤਨਿਜੁਠਿਤੈਜਿਤ
੬ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐ

੪੧

੭ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐ
੮ ਸਟਿਮਨੁਕੇਕਵਕੇਗੁਰੀ
੯ ਬਿਨਧਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀਐ

੪੨

੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਜੇਮਿਥੇਪਈ
੧੧ ਰੇਮਨਐਸੀਤਰਿਮਿਥਿਧੀਤਿ

੪੩

੧੨ ਮਨਮੁਖਿਕੁਠੇਕਵਾਈਐ
੧੩ ਤਿਸਨਾਮਐਅਮਤਲੀ
੧੪ ਗਮਿਨਾਮਿਮਨੁਥੇਧਿਅ

੪੪

੧੫ ਚਿਤੇਦਿਸਨਿਧਿਓਲਤਰ
੧੬ ਰੰਗਰਦੇਖਿਗਵਣ

੪੫

੧੭ ਮੁਕਾਮੁਕਾਰਿਧਿਥੈਸਣ

ਪਥੇ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੩

੪੫

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਗਤਿਕੀਜੇ
੨ ਤਉਮੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮਰੁਕੁਲ

੪੬

੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖੁਸੁਤਵਜਸਚੁਚੇਗੋਗੁ
੪ ਗੁਰਮੁਖਿਨੁਮੁਧਿਅਈਐਮਨਮੁਖ

੪੭

੫ ਮਾਏਅਮਤਮੇਰੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨਅਪ
੬ ਸਤਜੇਤਮੇਰੇਲਚਦੀਬਿਨਗੁਰਪੁਰ

੪੮

੭ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦੇਗਪਥੈ
੮ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨਿਰਮਲੁ

੪੯

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੫
੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਥਣੈ
੨ ਜਾਨਉਨਾਤੀਰਾਵੇਕਵਨਥਾਤਾ

੫੦

ਮਤਲਾ ੧ ਜਗੀਅੰਦਰਿਜਗੀਅ
ਮਤਲਾ ੫ ਪੈਪਾਏਮਨਾਈਸੇਇਜੇ

੫੧

ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੧
੧ ਪਾਤਿਲੇਪਤਰੇਰੈਵੇਵਣਜਗੀਰਿ
੨ ਪਾਤਿਲੇਪਤਰੇਰੈਵੇਵਣਜਗੀਰਿ

੫੨

ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੨
੧ ਪਾਤਿਲੇਪਤਰੇਰੈਵੇਵਣਜਗੀਰਿ
ਤਰਿਧਾਏਅਉਦਰਮੰਸਰ

੫੩

੨ ਮੁਧਇਅਈਧੇਈਅਜੈਵਿਉਕਰਿਧੀਧ
ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੫
੧ ਪਾਤਿਲੇਪਤਰੇਰੈਵੇਵਣਜਗੀਰਿਅਮਿਤ

੫੪

ਥੰਤ ਮਤਲਾ ੪
੧ ਮਨਧਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤਗੋਬਿਦਾਮੁਸਮ
੨ ਚਰਨਕਮਲਮਿਥਿਧੀਤਿਗੀਤਿਸੰਤਮਨਿਅਰੇ

੫੫

ਵਣਜਗ ਮਤਲਾ ੪
੧ ਤਰਿਤਰਿਉਤਮੁਨਮੁਤੈਜਿਨਿਮਿਥਿਅਸਰਜੀ
ਵਰ ਸੀਗੰਗਰੀ ਮਤਲਾ ੪
੧ ਤਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਕੋਦੀਬਾਤੁਤਰਿ

196

[illegible]

ਭਿਖੰਨਹਿ ਪੰਡਪਗਠੀ॥੨॥ ਸਰੁਕੁ ਆਖੈ — ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਘਟਿ ਨ
 ਖੈ ਕੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਕੁ ਭਇਨ ਵਰਾ ਭਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਇਬੁ ਲੇਖੈ
 ਭੰਜੀ ਆਕੇ ਤੇਲੁ ਆ॥੩॥ ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਭੂਭੂ ਆਤਿ ਨੀਚੁ
 ਭਾਤਿ ਨ ਕੈਸੀ ਸਿਸਾ ਬਿਵਰਿਤਿ ਆਸਿਉ ਕਿ ਆਗੀਸਾ॥ ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਈ ਅੰ
 ਭਿਥੈ ਨ ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸਾ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ॥੫॥

ਥਬੁਕਤਾ ਕੁਰੂਤੁਤੁਤਾਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਗਾ। ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਥਾਮੁਖੁ
 ਅਗਨਿਕੁੰਧੁਚੰਡਾਕਾ। ਰਸਕਸਆਪੁਸਥਾਤੁਦਾਏਕਰਮਮੋਰੇਕਰਤਾ
 ਥਾਥਾਥੇਥੀਐਪਤਿਤੁਇ। ਉਤਮਸੇਦਰਿਉਤਕੁਤੀਅਤਿਨੀਚਕਰਮਥਾ
 ਇ। ਰਤੁਓ। ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰਪਾਕਾਮਾਇਰਸੁਪਰਮਥਕੀਵਾਸੁ। ਰਸੁ
 ਹੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ। ਏਤੋਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈ
 ਮੁਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ ਜਿਤੁਥੇਥਿਐਪਤਿਪਾਣੀਐਸੇਥੇਥਿਅਪਰਵਾਤੁ
 ਥੇਥਿਵਿਗੁਚਦਾਸੁਇਮੁਰਖਮਨਅਜਾਣਾ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਤਿਸੇਭਥੇਥਿ
 ਕਤਵਖਾਣਾ॥੩॥ ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਪੁਨਪਥੈਜਿਨਤਿਰਦੇ
 ਅਸਮਾਇ। ਤਿਨਕਾਕਿਅਸਾਥਾਤੁਦਾਅਵਰੁਸੁਆਥਿਉਕਾਇ
 ਨਦਰੀਥਾਤਰੇਰਾਚਤਿਦਾਨੀਨਨਾਇ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਗਾ। ਮ॥੧
 ਅਮਥਗਥੇਥਾਕੁਰੁਕਾਇਤਾਦੇਵ। ਦੇਤਾਗਿ। ਮ॥ਤੀਮਰਦੁਵਿਸਾਰਿਅ
 ਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰੀ। ਸਚੁਮਿਥਿਅਤਿਨਸੋਫੀਅਗਾਥਵਕਉਦਰਦੁ
 ॥੧॥ ਨਨਕ ਸਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ। ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਣੀਐਤੇਰੀਦਗ
 ਚਥੈਮਾਣੁ। ਰਤੁਓ। ਸਚੁਸਰਗੁਰੁਥਾਤੁਗਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਨਾਉ। ਸੁਦ
 ਵਖਾਣਤਿਜੇਤਹੇਤਉਤਿਨਥਥਿਤਰੇਜਾਉ। ਤਾਮੁਨਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜ
 ਤਥੀਪਾਣੇਥਾਉ॥੨॥ ਨਉਨੀਰੁਚੰਗਿਅਈਅਸਤੁਪਰਮਥਤਨਿਵ
 ਤਾਮੁਖੁਤੈਓਜਥਾਥਦਤੀਇਕਦਾਤਿ। ਦੁਖਤਿਸੈਪਤਿਅਥੀਅ
 ਸੁਖਜਿਸੈਤੀਪਾਸਿ॥੩॥ ਸੋਕਿਉਮਨੁਤੁਵਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਦ
 ਤਿਸੁਵਿਦੁਸੁਭਅਪਾਵਿਤੁਤੈਜੇਤਾਪੈਨਲੁਖਾਣੁ। ਤੋਰਿਗਥਾਸਥਿਕੁਰੀ
 ਤੁਧੁਭਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਗਾ। ਮ॥੧॥

ਜਾਥਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਿ ਮਸੁਕ ਰਿਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਕਠਮ ਕਰਿਚਿਤੁ
ਬਿਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਿ ਲਿਖੁ ਚੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਥਾ ਭਾਇਖੁ ਲਿਖੁ
ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਏਤੁ ਭੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਨੁ ॥ ਜਿਥੈ ਭੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਤਿ
ਥੈ ਏਤਿ ਸਚਾਨੀ ਸਾਧੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਤਿ ਵਰਿ ਐਤੀ ਆਸਦੁ ਖੁਸੀ
ਆਸਦੁ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਤਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾਨਾਉ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਥੈ ਤਾਪਾਈ ਐਨਤੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਚੁ ਆਉ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਆਵਤਿ ਇਕਿ ਜਾਤਿਉ
ਠਿਰਖੀ ਅਤਿ ਨਦ੍ਰਿਸਯਾਰ ॥ ਇਕਿਉ ਪਾਏ ਨਾ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਦਾ
ਰ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀ ਐਵਿ ਦੁਨਾ ਵੈਵੇ ਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਤੇਰੇ ਰੁਰੁ ਅਗਲਾਖ
ਪਿਖਾ ਪਿਥਿ ਜੇ ਦੇਤ ॥ ਨਾਉ ਜਿਨਾ ਸੁਯਤਾਨ ਖਾਨ ਏਦੇ ਰਿਠੇ ਖੇਤ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਠੀ ਚਲਿ ਆਸਥਿ ਕੁ ਵੇਤੁ ਦੇਨੇਤ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ੫੨੯
ਸਥਿਰ ਸਮਿਠੇ ਮੰਨਿ ਐਸੁ ਟਿਐ ਐਸਯੋ ॥ ਖਟਤੁ ਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰ
ਣਾ ਦਰੀਏ ॥ ਥਤੀਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ
ਏਕੁ ਥਾਥੁ ਸੀਖੁ ਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਥਾਥੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀ ਐਮਨ ਮਤਿ ਚਲਤਿ ਵਿ
ਕਾਰ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰਤਾਥੈ ਨਦੁ ਮਨੁ ਰਤਾਸੁ ਪੈਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਧਾਤੀ ਕ
ਦਕਰਣੀ ਪਤਿ ਰਦੁ ॥ ਪੈ ਰਧਿ ਆਨੁ ॥ ਕਮਰ ਬੰਦ ਸੰਤੋਖ ਕਾਧੁ ਨ ਜਬਨ
ਤੇਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ਥਾਥਾ ਏਕੁ ਥਾਥੁ ਸੀਖੁ ਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਥੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀ ਐ
ਮਨ ਮਤਿ ਚਲਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਵੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ਭੂਭੁਟੁ ਤੇਰੀ
ਵਾਟਾ ॥ ਤਰਕ ਸਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸੰਗ ਤੇਗ ਬੰਦ ਗੁਣ ਪਾਤੁ ॥ ਵਾਜਨੇ ਜਾਪਤਿ
ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ॥ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਥਾਥਾ ਏਕੁ ਚੜ੍ਹਣਾ ਥੁਸੀ ਥੁਆ
ਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਚੜ੍ਹਿ ਐਤਨੁ ਪੀੜੀ ਐਮਨ ਮਤਿ ਚਲਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪ੍ਰਮੰ
ਦਰ ਥੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਭੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਏਕੁ ਆ
ਖਣੁ ਥਤੁ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਤਿ ਸਾਧੁ ਪ੍ਰਾਣਿ ਨ ਕਰੇ ਚੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਥਾ
ਥਾ ਏਕੁ ਸਵਣਾ ਥੁਸੀ ਥੁਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀ ਐਮਨ ਮਤਿ ਚਲਤਿ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ੫੩੦

ਕੰਗੁਕੀਕਾਇਅਰਤਨਕੀਲਲਤਾਅਗਭੀਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ। ਅਰਸਰਿਤੀ
ਬਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਾਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ। ਓਤੁਮਤੀਸਾਥਾਪੁਣਸੁ
ਗੁਣਤਸੁ॥੧॥ ਥਾਥਾਤੰਮਤਿਤੰਗਤੰਗ॥ ਜੇਸਉਦੇਰਕਮਾਈਐਉਕੇਰ
ਜੇਗੁ॥ ਰਤੰਉ॥ ਪੁਜਥਗੋਪੀਰੁਅਖੀਐਸੁਰਮਿਥੈਸੰਸੁਰ॥ ਨਉਸਦ
ਅਪਣਾਤੰਵੈਸਿਧੁਸੁਮਗੁ॥ ਜਾਪਤਿਥੈਥੈਨਾਪਵੈਸਰਾਪੁਜਥੁਤੁ
॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਅਤਿਨਮੋਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਓਨਾਅੰਦਰਿ
ਨਿਧਾਨੁਤੰਮਥੈਰਗਾਟੁਤੰਇ॥ ਨਉਪੁਜੀਐਨਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦ
ਸਚੁਸੋਇ॥੨॥ ਖੇਤੁਖੇਤਰਥਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਤੰਇ॥ ਜਲੀਅਸੁ
ਸਿਅਣਪਉਠੀਚਥਿਅਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਾਇ
ਕਿਅਤੰਇ॥੩॥੮॥ ਸਿਰੀਗਗਾਮ॥੧॥ ਪਰੁ ੧
ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵਿਥਰੈਅਉਗਾਣਵੰਤੀਧੁਰਿ॥ ਜੇਯੋਰਤਿਵਰਕਮਦ
ਨਤਮਿਥੀਐਪਿਰਕੁਰਿ॥ ਨਾਥੇਜੀਨਤੁਥਤਨਾਪਾਈਐਪਿਰਕੁਰਿ
॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੁਰੇਤਖਤਿਅਰੋਥਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸੁਰ
ਤੰਥਾ॥ ਰਤੰਉ॥ ਪੁਰਤਰਿਮੰਦਰੁਸੰਤਣਾਤਿਸੁਮਤਿਮਾਣਕਥਾਥਾਮੰ
ਤੀਗਾਨਿਰਮਥਾਕੰਚਨਕੋਟਗੀਸਾਥਾ॥ ਥਿਨਪਉਰੀਗਾਇਕਿਉਚਰੀ
ਰਤਰਿਧਿਅਨੁਨਿਤੰਥਾ॥੨॥ ਗੁਰਪਉਰੀਥੇਜੀਗੁਰੁਗੁਰੁਤੁਥਤੰਇ
ਉ॥ ਗੁਰਸੁਰਸਾਗਰਥੋਤਿਥੈਗੁਰਤੀਰਥੁਦਰੀਅਉ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਉ
ਥੀਸਤਸਾਰਿਨਾਵਾਣੇਜਉ॥੩॥ ਪੁਰੋਪੁਰੋਅਖੀਐਪੁਰੋਤਖਤਿਨਿ
ਸੁ॥ ਪੁਰੋਥਾਨਿਸੁਤੰਵਣੇਪੁਰੋਅਸਾਨਿਰਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਾਜੇਮਿਥੈ
ਕਿਵਥਾਏਗੁਣਤਸੁ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਗਗਾਮ॥੧॥ ਪਰੁ ੧
ਅਵਤੁਥੇਏਗਾਥਿਮਿਥਤਅੰਕਿਸੇਤਲਰੀਅਤਾ॥ ਮਿਥਿਕੈਕਰਤ
ਤੰਥੀਅਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਅਤਾ॥ ਸਚੇਸਾਤਿਥਮਭਿਗੁਣਅਉਗ
ਣਸਭਿਅਸਾਤਾ॥੧॥ ਕਰਤਾਸਭੁਕੰਤਰੈਜੋਗਿ॥ ਏਕਸੁਥਦੁਬੀ
ਗੀਐਜਾਤੁਤਾਕਿਅਤੰਗਰਤੰਉ॥ ਜਾਇਪੁਥਤੁਸੰਤਗਾਈਤ
ਸੀਗਾਇਅਕਿਨੀਗੁਣੀ॥ ਸਤਜਿਸੰਤਖਿਸੀਗਾਰੀਅਮਿਥ

ਕੋਈ ਧਰੁਗੀ ਸਾਧੁ ਤਾਮਿ ਲੈ ਜਾਗੁ ਰਕਾਸ ਬਦੁ ਸੁਣੀ॥ ੨॥ ਕੋਤੀ ਅਤੇ
ਅਕੁ ਦਰਤੀ ਕੇ ਵਰੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕੋਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਿਫ ਤਿਕਰਤਿ ਦਿਨੁ
ਤਿ॥ ਕੋਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੋਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚ
ਮਤਿ ਸਚੈ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਗਤਿ ਤੋਂ ਵੇਪਾਤਿ ਉਗਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਕਉ ਖਾਇ॥
ਸਚਾ ਪਾਤਿ ਸਾਧੁ ਅਪੋਲ ਲੇ ਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀ ਗੁ॥ ਮ॥ ੧॥
ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿਉ ਬਹੀ ਤਉ ਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਤੁ॥ ਚੁਤਲ ਗੋਟਿ ਰਿਚਾ
ਕਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸੁ॥ ਕਲਪਾਤਿ ਅਗੀ ਬਾਇ ਤੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰ ਵਾਤੁ॥
ਮਨੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਕਉ ਜਾਇ॥ ਭੋ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਬੀਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ
ਦਿਸਮਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਕੋਤਾ ਅਖਣੁ ਅਖੀਐ ਅਖ ਦਿਤੋਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦਿ॥ ਮੰਗ
ਵਾਏ ਕੋਤ ਰਾਤਾਏ ਕੋ ਸੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਧੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁ
ਖੁ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਜਗੁ ਸੁਫਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਬਿਨ ਮਤਿ ਖੋਲ੍ਹਿ ਖਿਲਾਇ॥ ਸੰਜੋਗੀ
ਮਿਲਿਐ ਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਰਾਣਾ ਸੋਧੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰ
ਣਾ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਤੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਗਾਇ॥ ਜਿਨੀ
ਸਚੁ ਵਣਜਿ ਅਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦ
ਜਿ ਸੁਪਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁ॥ ਸਿਰੀ ਗੁ॥ ਮ॥ ੧॥
ਧਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਪਾਤ ਕਉ ਸਿਫ ਤੀ ਸਿਫ ਤਿਸਮਾਇ॥ ਲਾਭੁ ਗੁਣਾ ਭਾਗੁ
ਬਰਾ ਸਚਾਰੰ ਗੁਣ ਰਾਉ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀ ਅਤ ਰਿਜਾ ਪਿਏ ਕੈ ਭਾਇ॥ ੧॥
ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਯੇਨੁ
ਰਤਉ॥ ਉਚਉ ਬਨੁ ਸੁਣਾਵਣਾ ਉਪਰਿ ਮਤ ਭੁਮਾਰਿ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ
ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਤ ਭੁਪਿ ਆਰਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਅਤ
ਮੁਗੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ੨॥ ਵਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਅਤਿ ਅਸ ਅੰਦੇਸਾ ਤੋਂ ਦਿ
ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਿਕਟੀ ਚੁਟ ਸੀਸ ਤਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਤੋਂ ਦਿ॥ ਨਿਜ ਪਾਸਿ
ਮਤ ਭੁਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਥੁ ਧੋਇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈ ਭੁਨ ਉਤਰੈ ਬਿ
ਨੁ ਰਿਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰਤਿ ਅਗੈ ਅਸ॥
ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਤਉ ਸਦ ਬਾਣਿ ਤਰੈ ਜਾਸੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥

॥ गुरुसिरीगगुम ॥ १ ॥ ५३१ ॥ **पिगुजीददुदंगडीमुठी**
भाए। कषरकैरीकंयजिउअडिनिमिबिगिचडिपाए। चित्तमव
धुनाषीअैपिगधितुधुनजाए। १ ॥ मुंयेपिगधितुविअमीग
दरिपरिचरीनखडैदरगडेडुडुधुअगु। गडु। **अपीसुज**
नबुखरीसचवडविंसाड। पडिछायरतीसायकैसचुनमु
ड। नउरिनिपिउपजैनामुऐककगमिपवैनीसाड। **५ ॥** गुरक
नजाटरीविअतिमुचजुअचगु। अंयुखैनामुदिसारिअमा
अंयगुबागु। अवडुजाडनचुरकीमरिजतमैडैरिधुअगु
चंदनमैखिअटणऐअकुंगुमंगसपुगु। चअचंदनबडुप
ननाखिकपुगु। जेयनकंतेनबवरीतसबिअवंबरगुडु। **॥ ५ ॥**
रसबैगडकादिडे सबिसीगगदिकगजबखगोसबदिन
अैविउमैडेगुरदुआगि। **नानकपंतुसुडंगडीजिनसडनाखिपि**
गु। ५ ॥ १३ ॥ **सिरीगगुम ॥ १ ॥ ५३२ ॥** सुंवीदेउडर

जाजीउविचडुजाए। बाडिबखंटीविपुवीपुठिनिकमिर्क
पंचेरुतेदु खबरोबितमेदुजैराए। **१ ॥** मुदेरामुजयपुगुस
उठिमेममताअंटीसबमुठीअडंकारि। गडु। **जिनीनामुदिस**
अडुजीकरैखगि। दुधियाखगोपचिमुऐअंतरिजिसनअगि
गुरिगखेमेउिबरेडंगमुठीपंयेठगि। २ ॥ मुणीपगीतिथिअगु
ऐअमुअवैरुदिरैयु। पंयाबकाउठिमुणीमंमंताभाएअकुंयु
कगमिमिखैसचुपाणीअैगुरमुधिसदातिरैयु। ३ ॥ सचीकरैस
मिखैगुरमतिपखैपाए। सतरुजमैनामरैताअवैनाजाए।
दरिपरयानसंदरगाडेपैयाजाए। ४ ॥ **गुसिरीगगुम ॥ १ ॥**
उतजखिबखिमटीबुरिअंमुऐअमैडिभनग। अउिगंठिठि
गुडऐकुरिबजावैडुगु। धितुसबदैबरमाणीअैदुधियाबैधु
॥ १ ॥ मतरैसबदिउरगुचैउकाए। **जिनिगुरमुधितमुं**

ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਰਹਤੁ ਉ। ਤਨੁ ਸੁਚਰਮ ਅਖੀ ਐ ਜਿਸੁ ਮਤਿ ਸਾਚਾ ਨਉ॥
ਭੈਸ ਚੁਗਤੀ ਦੇਤੁ ਗੀ ਜਿਤ ਬਾਸ ਚੁਸੁ ਆਉ। ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾ ਥੀ ਐ ਬਤੁ
ਜਿਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ॥ ੨॥ ਸਾਚੇ ਤਪ ਵਨਾ ਕਹਿ ਆਪ ਵਨੈ ਤੇ ਜਨੁ ਭਉਂਦਿ। ਜਲ ਤੇ
ਬਿਭਵਤੁ ਸੰਜਿ ਆਪਾਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੇਂ ਭਿ। ਨਿਰਮਲ ਮੈਥਾ ਨਾਥੀ ਐ ਸ
ਬਾਟਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਭਉਂਦਿ॥ ੩॥ ਏਤੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾ
ਨਿ। ਪੰਚਕੂਤ ਸਚਿ ਭੈਰਵੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਤਿ॥ ੪॥ ਅਉਗਣ ਵੀ
ਸੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਤਿ॥ ੫॥ ੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ॥ ਮ॥ ੧॥
ਨਾ। ਖੇਤੀ ਸਚ ਕੀਤੀ ਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ। ਭਿਕਿ ਆਵਤਿ ਭਿਕਿ ਜਾਵਤਿ
ਪੁਰ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਰਿ। ਮਨ ਤਠਿ ਮਤੀ ਬੁਝੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਤਾਰਿ॥ ੧॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀ ਐ ਸੁਖੁ ਭਉਂਦਿ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੁਮੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾ ਕੋਇ। ਰਹਤੁ ਉ। ਅਗੈ ਦੇਖਉ ਰਉ ਜਲੈ ਪਥੈ ਤਰਿ ਓ ਅੰਗੁਰੁ। ਜਿਸ ਤੇ
ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨ ਸੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਰਹੁ ਪੁਰਿ। ਆਪੇ ਮੇਥਿ ਮਿਥਾਵ
ਤੀ ਸਚੈ ਮਤਿ ਭਉਂਦੁ ਗਿ॥ ੨॥ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਤੁਝ ਸੰਮਥਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੇਉ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਤਿ ਬੁਝਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੰਮਿ ਤੁਧੈ ਰਹੈ। ਮਨ ਤਨੁ ਤੇਰਾ
ਤੁਧੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ॥ ੩॥ ਜਿਨੇ ਇਤੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਅਭਿ
ਭਵ ਵਿਕਾਰਿ ਆਕਰਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ
ਗੁਬਰਾ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੁ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿ ਆਤਿ ਨ ਕੀਚੈ ਸਾਥਾ ਸਿ। ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਣਿ ਮਿਥੈ
ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੫॥ ਕਨ ਮਿਸੰਤੋਖੀ ਆਜੀਉ ਪਿੰਤੁ ਪੁਰਖਾ
ਸਿ॥ ੬॥ ੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ॥ ਮ॥ ੧॥
ਸੁਦਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿ ਬੁਝੈ ਲਾਏ ਏਤੁ। ਜਬ ਲਗਿ ਜੋ ਬਨਿ ਸਾਸੁ
ਤੈਤ ਬਲਾ ਗੁਏ ਤਨੁ ਦੇਤੁ। ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾ ਮਨ ਆਵਰੀ ਛਡਿ ਛੇਰੀ ਤਨੁ ਖੋਤ
॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਭ ਘਰਿ ਜਾਤਿ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਤੀ ਐ ਤਉ ਮੈਨੇ
ਵਰੀ ਭਾਤਿ। ਰਹਤੁ ਉ। ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਗੰਢ ਟੁਰੀ ਛੀ ਐ ਥਿਖਿ ਪਤਿ ਬੁਝਤਿ
ਭਾਗ। ਤਿਸੇ ਨ ਅਤਿ ਨਿਮਿ ਅਗਲੀ ਤਉ ਮੈਰ ਗੁਣਿ ਕਾਰੁ। ਓਤੁ ਵੇ ਪਰਵਾਤੁ

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਲਖ ਸਿ ਅਦਧ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਧੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨ ਧਾਪੀ ਅੰਗ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਮੰਤ
ਪਾਤਰਿ ਜਪਿ ਜੀ ਅਰੇ ਝੁਟੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਪਤਿ ਵੇਚੈ ਅਮਨੁ ਦੀ ਆਸਿ ਰਨਾ ਲਿ ॥ ਬਿਭਵ ਦੁਖੈ ਜਿ ਦੇ ਚੈ ਲਿ ਅਮੁ
ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਭਾ ਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੰ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆਨਾ ਕ ਸੰਪੁਰਨਾ
॥ ੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਮਰਦੈ ਕੀ ਚਿਤੁ

ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਤੀ ਆਸਾ ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀ ਆਪੁ ਤਿ ਪਾਥ ਡੀ ਥੇ ਖੈ ਸਾ ਸਗਿਨ
॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਵ ਸਤਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾ ਸਿ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਰੇ
ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆ
ਰਤਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ਐ ਗੁਰਮਿਲੀ ਐ ਸੰਕਉ ਤਾਰਿ ॥ ਮੁਇ ਅੰ
ਤੁਪਰਿ ਜਾਈ ਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿ ਅਮੁਰ ਮਈ ॥ ਅਨਧਰ ਸਥਦਿ ਸੁਧ
ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨਧਰ ਥਾਈ ਪਾਈ ਐ ਤਤਤਉ ਮੈ ਭੋਇ
ਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਆਪਣਾ ਤਉ ਸਦਕਰ ਥਾਨੈ ਤਾ ਸੁ ॥ ਖੜਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈ
ਐ ਮੁਖਿ ਭਗਿਨ ਮੁਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤਰ ਵਿਰਟੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਮੇ
ਰਿਤੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਤੁਰੀ ਜੋ ਆਇ ਆਜਗਿ ਸੇਖੇ ਭਾ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿ
ਜੋ ਮਨ ਮੁਖ ਭਤਤਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਬੈਰਾਤਾ ਤਉ
ਗਿਆਨ ਮਧਰ ਸਭੋ ਗਵੈ ਥਾਤੁ ਰਿਕੁ ਖਨ ਤਉ ॥ ੫ ॥ ਇਤੁ ਮਨ ਮਾਰਿ ਮਿ
ਭੀ ਠਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤਉ ॥ ੬ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ॥ ੧ ॥

ਇਤੁ ਮਨ ਮੁਕਤੀ ਭੀ ਆਲੋਕ ਗਾਏ ਭਾਨੁ ॥ ਸਥਦਿ ਨ ਭੀ ਜੋ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮ
ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੭ ॥
ਰੇਤਉ ਮੈ ਭੋਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮੋ ਵਿਤੁ ਪਵਤਿ ਦੁਗਾਤ ਮਨੁ
ਉ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ
ਰਸ ਭੋਗ ਦੇਸੰਤ ਸੁਰਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਭ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਪੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅ
ਤਿ ਗੁਰੰ ਦੀ ਆਨਾ ਮੁ ॥ ੮ ॥ ਕੁਕਰ ਕੁਕੁ ਕਮਾਈ ਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ ਕ
ਕੁਕੁ ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖਲਾਨੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸੁਖਸੁਭਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ਐਸ ਚੁਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਡਰਿਸ ਜਨੁ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਨੁ
ਸਿਰੀਗਗਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਤਿਥੁ ਪਿਅਰਾ
ਵਸੈ ਗੋਗੁ ਵਰਾਮਨ ਮਾਇ ॥ ਕਿਉ ਦਰਗਾਹ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾਤਿ ਨਿਵਸੈ ਮ
ਨ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਥਾ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇ ॥ ॥ ਮਨ ਰੇ ਅ
ਤਿਸਿ ਸਿਤਿ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ॥ ਜਿਨ ਖਿਨ ਪਠੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਠੇ ਸੰਸਾ
ਰਿ ਰਹਿ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਥਾਈ ਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਡਿਸਾਤੁ ਮੈ
ਤੁਗਣਾ ਡਿਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਡਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਥੈ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ
ਕਾਇ ਅਕਾਮ ਨਿਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੈ ਭੋਗਾਣੁ ॥ ਤਿਸ ਮਿਥਿ ਨੇਤੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋ
ਦੈ ਸਚ ਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਵਿ ਸੇਤਾ ਗਈ ਸੋ ਪੁਰੁ ਸੋ ਜਤਤਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਚ
ਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਡਰਿ ਜਲੁ ਪਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪੁਗਾਸਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਤਿ ਦ
ਗਾਣਾਇ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗਗਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥
ਡਰਿ ਡਰਿ ਜਪੁ ਪਿਅਰਾ ॥ ਅਗੁਰ ਮਾਤਿ ਛੇਤਿ ਰਿਖੈ ॥ ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਖ
ਈ ਐ ਤੁਝੀ ਐ ਪੁਰੇ ਤੋਝੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਐ ਰਿਦ ਮਾਇ ਕ ਮੋਝੀ ਅ
ਮੋਝੀ ॥ ॥ ਰਾਹਿ ਰੇ ਡਰਿ ਡਰਿ ਗੁਰ ਮਾਇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇ ॥ ਐ ਅਹੰ ਨਿ
ਸਥਾਇ ਸਥਾਇ ॥ ਰਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਗਾਸਿ ਥੋਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਪਰਗਾਸਿ
ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਾਇ ਪਾਇ ਐ ਤਿਉ ਤਿਸ ਨਾਦਾ ਸਨਿਦਾਸਿ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਰੁ
ਨਯਗਈ ਇਉਂ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੁਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ
ਰੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ਸਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਭੁਭੈ ਕੁਰੁ ਪਾਈ ॥ ਸਚਿ ਰੇ ਗੁਰ ਮੇਥਿ
ਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਾਇ ਮਾਣੁ ਕੁਝਾ ਧਨੁ ਮੁਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਧੀ
ਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਡੈ ਪਟਿ ਪਟਿ ਗਾਇ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ
ਈ ਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਡਰਿ ਡਰਿ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗਗਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥
ਭਗਮੇ ਭਾਇ ਨ ਵਿਖੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰੁ ਦੇਸੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਥੈ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀ
ਵਦੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਸੁ ॥ ਡੋਗੁ ਕਿਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਡਵਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥

ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ। ਗੁਰਕਾਕਤਿਅਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਰਿਸਾ
ਮਾਰਿ। ਰਤਉ। ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਤੈਰਾਮੇਸਾਮਪਤਿਪਾਇ। ਮਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਕਿਵਲਾਇ। ਆਪੁਗਾਇਅ
ਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਥਲੈਸਥਲਸਮਾਇ॥੨॥ ਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਨਮੁ
ਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗਾਇਆਵੈਜਾਇ। ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਦਿਓਸੁ
ਉਜਾਣਿਪਚੈਪਚਾਇ। ਇਉਮਾਣਕੁਜੀਉਨਿਰਮੋਲੁਤੈਰਿਓਕਉਰੀ
ਲੈਜਾਇ॥੩॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਗਮਿਮਿਲੈਸੇਪੁਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣ। ਗੁਰਮ
ਕਿਉਜਲੁਲੰਘੀਐਦਰਗਤਪਤਿਪਰਵਾਣਾ॥੪॥ ਕਤੇਮੁਖਉਜਲੈ
ਪੁਨਿਉਪਜੈਸਥਦੁਨੀਸਾਣਾ॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥੧॥
ਵਦਨੁਕਰੁਵਦਨਾਰਿਉਵਖਰੁਲੇਤੁਸਮਾਣਿ। ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਰੈ
ਜੈਸੀਨਿਬਤੈਨਾਣਿ। ਅਗੈਸਤੁਸੁਜਾਣੁਤੈਲੈਸੀਵਸਤੁਸਮਾਣਿ॥੧॥੩੨॥
ਰੇਰਮੁਕਤੁਤਚਿਤੁਲਾਇ। ਤਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੇਚਲਤੁਸਤੁਦੇਖੈਪਤਿ
॥੧॥੪੨॥ ਜਿਨਗਮਿਨਸਚੁਤੈਕਿਉਤਿਨਸੁਖੁਤੈ। ਖੋਟੈਵਦਨਿਵਦਨ
ਐਮਨੁਤਨਖੋਟਾਤੈ। ਠਾਂਡੀਠਾਂਥੇਮਿਰਗਜਿਉਦੁਖੁਪਦਨਿਤਰੈ
ਖੋਟੈਪੋਤੈਨਾਪਵਤਿਤਿਨਤਰਿਗੁਰਦਰਸੁ। ਨਤੈ। ਖੋਟੈਜਾਤਿਨਪਤਿ
ਖੋਟਿਨਸਿਧਸਿਕੋਇ। ਖੋਟੈਖੋਟੁਕਮਾਵਣਾ। ਆਇਗਾਇਆਪਤਿਖੋਇ
॥੨॥੫੨॥ ਮਨੁਸਮਝਾਈਐਗੁਰਕੇਸਥਦਿਸਲਾਤ। ਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰ
ਤਿਅਭਰੁਨਭਰਮੁਤਿਨਤ। ਤਰਿਜਪਿਲਾਤਅਗਲਾਨੀਕਉਤਰਿਮ
ਮਾਣੇ॥੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥੧॥ ਘੁਗ॥੨॥

ਪੁਨਜਬਨੁਅਰੁਫੁਲਕਨਾਠੀਅਵੇਦਿਨਕਾਰਿ। ਪਥਣਕੇਰੇਪਤਜਿਉਦ
ਬਿਦੁਬਿਜੁਮਣਤਗ॥੧॥ ਰੰਗੁਮਾਣਿਲੇਪਿਅਰਿਅਜਾਜੋਬਨਉਤ
ਲਾ। ਦਿਨਬੋਕੇਕੇਭਇਆਪੁਰਾਣਚੋਲਾ। ਰਤਉ। ਸਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁ
ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਗਾਇ। ਤੰਭੀਵੰਦੁਰੰਮਣੀਰਵੰਦੀਈਈਥਾਇ॥੨॥ ਕੀਨ
ਸੁਣੇਤੀਗੰਗੀਏਅਪਦਕੰਨੀਸਾਇ। ਲਗੀਆਵਤਿਸਤੁਰੈਨਿਤਨਪੇਸੀ
ਤੈ॥੩॥੨੪॥ ਸੁਤੀਪੇਈਐਜਲਵੇਰਤੀਸੰਨਿ। ਗੁਣਗਵਾਈਗੰ

ਸ੍ਰੀਅੰਗਦਚਲੀਬੰਨਿ॥੧॥੨੪॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥੧॥
ਅਪੋਰਸੀਅਅਪਿਰਸੁਅਪੋਰਵਣਡਗੁਅਪੋਂਦਵੇਚਲ੍ਹਾਅਪੋਸੇਜ
ਤਤੁ॥੧॥ਰਿਗਿਰਤਮੇਰਸਾਤਿਬੁਰਵਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ॥੨੪੯॥ਅਪੋ
ਮਾਥੀਮਥੁਲੀਅਪੋਪਾਟੀਜਾਥਾ॥ਅਪੋਜਾਥੁਮਣਕੇਰੀਅਪੋਅੰਦਰਿ
ਥਾਥੁ॥੨॥ਅਪੋਬਤੁਬਿਧਿਰੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਥਾਥੁ॥ਨਿਤਰਵੇਸੋਂਤ
ਗਣੀਦੇਖੁਤਮਾਗਤਾਥੁ॥੩॥ਪੁਣਵੇਨਾਨਕੁਬੇਤਤੀਤੁਸਰਵਰੁਤੁੰਸੁ॥ਕ
ਵੇਲ੍ਹਤੁੰਦਵੀਅਤੁੰਦੋਅਪੋਵੇਖਿਵਿਗਸੁ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥੧॥
੨੬॥੨੭॥ਇਤੁਤਨੁਪਰਤੀਥੀਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸਲਿਲਾਅਪਾਉਸਾਸੀ
ਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਤਰਿ॥੨੮॥ਦੇਜਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦਾਨਿਰ
ਥਾਣੀ॥੧॥ਕਾਤੇਗਰਥਸਿਮੁਰੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਾਸੁਤੋਂਸਗਲਕਲਤਮ
ਤਾਤੇਰੋਂਤਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥੨੯॥੩੦॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾ
ਕਰੇਇਨਤਜਿਅਤਮੁੰਧਿਅਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਤੋਂਤਿਜਥਰਾਕੇਕਮ
ਗੁਥਿਗਸੈਮਧੁਅਸੁਮਾਈ॥੩੧॥ਬੀਸਸਪਤਾਤਰੰਬਾਸਰੰਸੰਗਤੈਤੀਖੋ
ਰੰਨਿਤਕਾਥੁਸਾਗੈ॥ਦਸਅਠਹਮੈਅਪਰੰਪਰੰਚੀਨੈਕਤੋਂਨਾਨਕਾਇਵਏਕ
ਤਾਗੈ॥੩੨॥੨੬॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥੧॥੨੭॥੨੮॥
ਅਮਥੁਕਰਿਧਰਤੀਥੀਜੁਸਬਦੋਕਰਿਸਚਕੀਆਥਾਨਿਤਦੇਤਿਪਾ
ਣੀ॥ਤੋਂਇਕਿਰਸਾਣੁਈਮਾਨੁਜਮਾਇਲੈਭਿਸਤੁਦੋਂਜਕੁਮੁਰੇਏਵਜਾ
ਣੀ॥੧॥ਮਤੁਜਾਣਸਤਿਗਾਥੀਪਾਇਆ॥ਮਾਥਕੈਮਾਣੇਰੁਪਕੀਸੋਂ
ਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੨੯॥੩੦॥ਕੋਥੁਤਨੁਚਿਕਰੋ
ਇਤੁਮਨੁਮੀਰੋਂਕਮਲਕੀਸਾਹਨਤੀਮੁਥਿਪਾਣੀ॥ਭਉਰੁਉਸਤਾਦੁ
ਨਿਤਭਾਖਿਅਥੋਲੈਕਿਉਬੁਝੈਜਨਤਬੁਝਾਈ॥੩੧॥ਅਖਟੁਸੁਨ
ਣਾਪਉਣਕੀਥਾਣੀਇਤੁਮਨੁਰਤਮਾਇਆ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿ
ਦਿਥਾਤਿਪਸੰਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕਾਧਿਅਾਇਆ॥੩੨॥ਤੀਤਕਰਿਰ
ਖੇਪੰਜਿਕਰਿਸਾਥੀਨਉਸੈਤਨੁਮਤੁਕਟੀਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਅਖੋਰਾ
ਤਿਪੈਚਲਣਾਮਥੁਧਨੁਕਿਤਕੁਸੀਜਿਅਤੀ॥੩੩॥੨੭॥

॥ ਸਿਰੀਗਗ ਮ॥ ੧॥ ਘਰੁ ੪॥

॥ ਸੇਈ ਮਉਠਾ ਜਿਨੀ ਜਗੁ ਮਉਠਾ

ਅਤਰਿ ਅਕੀ ਅਸੀ ਸਗੋ ਅਬਖਾ ਕਜਿਨੀ ਬੀਨਿ ਰਤਾ ਣੀਧਨੁ ਸਿਰਜਣੁ ਤਰੇ

ਮਰਣੁ ਮੁਖਾ ਮਰਣਾ ਭੀ ਕਰਤਾ ਰਤੁ ਰਣਾ ਰਤੁ ਣੀ ਤਾਤੁ ਮੁਖਾ ਤਾਤੁ ਕਾਜਿਨੀ

ਤਿਨ ਮੁਖੁ ਦਾਈ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਪਤਿ ਅਉ ਵਡਿ ਕੋਰਤੈ ਨ ਭਰੀ ਐ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਸੇਈ

ਜੀਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿ ਆਇ ਕੁਨਾ ਮੁਕੀ ਆ ਅਧਾਗੋ ਡੈਰੀ ਤੋ ਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੇ

ਚਾ ਸਿਰਜਣੁ ਤਰੇ ॥ ੨॥ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜਗੁ ਜਾਹ ਣਿ ਪੜ ਣਿ ਕਤੇ ਬਕੁ

॥ ੧॥ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇ ਣੀ ਰਤਿ ਓਧੀ ਟਖਾਣਾ ॥ ੨॥ ॥ ੨॥ ਸਿਰੀਗਗ ਮ॥

॥ ਘਰੁ ੪॥ ॥ ਏਕੁ ਸੁ ਅਨੁਦਾਇ ਸੁ ਅਗੀਨਾ ਣਿ ਭਲ ਕੇ ਭਉ ਕਤਿ ਸਦਾ ਬ

ਣਿ ਕੁਰੁ ਭਾਗੁ ਮੁਰਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਧਾਣ ਕਰੁ ਪਿਰਤਾ ਕਰਤਾਗ ॥ ੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀਧ

ਦਿਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਰ ਤਉ ਵਿਗਾਹੈ ਰੁਪਿ ਰਤਾ ਬਿਕਰਾਣਾ ਤੇਰੇ ਕੁਨਾ ਮੁਤਰੇ

ਸਾਗੁ ਮੈਏ ਤਾਸ ਦੇ ਤਾਧਾਗੁ ਰਤੁ ਣੀ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸ

ਘਰੁ ਜੋ ਣੀ ਨਿਚ ਸਨਾਤਿ ਕਾਮ ਕੁਧੁ ਤਨਿ ਵਸ ਣਿ ਚੰਗਾ ਣਾ ਧਾਣ ਕਰੁ ਪਿਰ

ਕਰਤਾਗ ॥ ੨॥ ਠਾਤੀ ਸੁਗਤਿ ਮਝੁ ਕੀ ਵੇਸੁ ਤਉ ਠਗ ਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ਖਾ

ਸਿ ਅਣਾ ਬਹੁ ਤਾਭਾਗੁ ਧਾਣ ਕਰੁ ਪਿਰਤਾ ਕਰਤਾਗ ॥ ੩॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ

ਮਖੋਗੁ ਤਉ ਕਿ ਅਮੁਤ ਦੇ ਸਾਦ ਸਦ ਚੰਗੁ ॥ ੪॥ ਨੀ ਚ ਕਤੈ ਵੀ ਚਰੁ ਧਾਣ

ਪਿਰਤਾ ਕਰਤਾਗ ॥ ੫॥ ॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗਗ ਮ॥ ੧॥ ਘਰੁ ੪॥

ਏਕਾ ਸੁਗਤਿ ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਜੀਅ ਸੁਗਤਿ ਵਿਦੁ ਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ਜੇ ਣੀ ਸੁਗਤਿ ਤੇ

ਤੇ ਨ ਰਾਤੁ ਬੇਖਾ ਏਕੋ ਆਵੁ ਜਾਤੁ ॥ ੧॥ ਕਾਤੇ ਜੀਅ ਕਰ ਣਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬੇਵੇ

ਵੈ ਢਿਠਾਨ ਪਾਈ ਰਤੁ ਣੀ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਅ ਕਾ ਤੋ ਣਿ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾ ਣਿ ਬਾ

ਣਿ ਰੋ ਣਿ ਜੇਤੁ ਸਾ ਣਿ ਬਾ ਵਾ ਣਿ ਰੋ ਣਿ ਤੁਠਿ ਨ ਕਾ ਤੇਰੇ ਣਿ ॥ ੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲ

ਵਿਗਾੜ ਤ ਬੋਲ ਤੁਨ ਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋ ਣਿ ਤੋ ਣਿ ਜਤ ਕਰਣੀ ਤਤੁ ਪੁ

ਮਤਿ ਕਰਣੀ ਵਾਸੁ ਪਟੇ ਪਾਟੇ ॥ ੩॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾ ਕਰਿ ਅਗੀ ਕੈ ਸਾ ਣਿ

ਆਪੁ ਪਥਾਣੇ ਭੁਭੈ ਸੇਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਵੀ ਚਰੁ ਸੇਗਿ ਅਨਾਦਰ ਗ

ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੪॥ ॥ ੪॥ ਸਿਰੀਗਗ ਮ॥ ੧॥ ਘਰੁ ੪॥

ਤੁਦਰੀ ਅਉ ਦਾਨ ਬੀਨ ਮੈ ਮਝੁ ਬੀ ਕੈ ਸੇ ਅੰਤੁ ਣਾ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ

ਤੁੰਤੁਤੁਤੁਨਿਕਸੀ... ਭੁਟਿਮਗਾ... ਨਜਾਣਾਮੇਉਨਜਾਣਾਜਾਣੀ... ਜਾਦੁ
ਖੁਲਾਗੋਤੁਸਮਾਣੀ... ਰਾਤੁ... ਤੁਰਗਪੁਰਿਜਾਨਿਅਮੈਦੁਰਿ... ਕਥੁਕ
ਗੀਸੁਤੇਰੈਤੁਤੁਗਿ... ਤੁਦੇਖਤਿਤੁਤੁਮੁਕਰਿਪਾਉ... ਤੇਰੈਕਮਿਨਤੇਰੈਨਾਉ...
ਜੇਤਾਦੇਤਿਤੇਤਾਤੁਤੁਖਾਉ... ਖਿਅਦਗੁਨਾਤੀਕੈਦਰਿਜਾਉ... ਏਕਕਏ
ਅਸਟਾਸਿ... ਜੀਉਪਿੰਤੁਸਤੁਤੇਰੈਪਾਸਿ... ਅਪੇਨੈਤੈਦੁਰਿਅਪੇਤੀਅਪੇ
ਮਥਿਮਿਅਨੂੰ... ਅਪੇਵੇਖੈਸੁਣੈਅਪੇਤੀਕਦਗਤਿਕਰੇਜਤਨੂੰ... ਜੋਤਿਸੁਤਾ
ਵੈ... ਤੁਕਮੁਸੰਧੀਪਰਵਾਨੂੰ... ਸਿਰੀਗਗਾਮ... ਘੁਰੁ
ਕੀਤਾਕਤਾਕਰੇਮਨਿਮਾਨੁ... ਦੇਵਣਤਰੈਕੈਤਥਿਦਾਨੁ... ਰਾਵੈਦੇਇਨਦੇਈਸਾਉ
ਕੀਤੇਕੈਕਤਿਐਕਿਅਤਉਉ... ਅਪੇਸਚੁਰਾਵੈਤਿਸੁਸਚੁ... ਅੰਧਾਕਚਕ
ਚੁਨਿਕਚੁ... ਜੇਕੇਰੁਖਥਿਰੁਖਅਗਉ... ਜੇਤੀਧਾਤੁਤੇਤਾਤਿਨਾਉ...
ਤੁਤੁਤੁਤੁਠਲੁਥਿਥਿਅਪਾਉ... ਅਪਿਥੀਜਿਅਪੇਤੀਖਾਉ... ਕਚੀ
ਕੰਧਿਕਚਾਵਿਚਿਰਾਜੁ... ਮਤਿਅਲੁਦੀਠਿਕਾਸਾਦੁ... ਕਾਣੈਅਵੈਰਾ
ਸਿ... ਵਿਛੁਨਾਵੈਨਤੀਸਾਥਾਸਿ... ਸਿਰੀਗਗਾਮ... ਘੁਰੁ
ਅਥਥਥਾਣੀਨਤਥਥੈ... ਨਤਘਾਉਕਟਾਗਕਰਿਸਕੈ... ਜਿਉਸਾਤਿਬੁਰਾਖੈ
ਬਿਉਰੈ... ਇਸੁਲੋਭੀਕਾਜੀਉਟਥਪਥੈ... ਬਿਨੁਤੇਥਦੀਵਾਕਿਉਜਥੈ...
ਰਾਤੁ... ਪੋਥੀਪੁਰਾਣਕਮਾਣੀਐ... ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਿਪਾਣੀਐ... ਸਚੁਬੁਧੁ
ਦੁਆਣਿਜਥਾਣੀਐ... ਇਤੁਤੇਥਦੀਵਾਇਉਜਥੈ... ਕਰਿਚਾਨਦੁਸਾਤਿਥ
ਤਉਮਿਥੈ... ਇਤੁਤਨਿਥਥੈਥਾਣੀਆ... ਸੁਖੁਤੈਸੇਵਕਮਾਣੀਆ
ਸਭਦੁਨੀਆਅਵਣਜਾਣੀਆ... ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਣੀਐ... ਤਾ
ਦਗਤਿਥੈਸਦੁਪਾਣੀਐ... ਕਤੁਨਾਨਕਥਤੁਰਾਣੀਐ... ॥੩੩॥

੪॥

੫॥

॥१॥ सतिगुरुप्रसाद॥

सिरीगुरुमउल्ला॥३॥

॥५॥ १ ॥

उरिसतिगुरुमेवीअपटाइकमतिइकचिडिउगए॥ सतिगुरुमनक
मतातीरबुडेजिसनदेइबुष्टाए॥ मनेचिदेअवरुपावटाजेइछे
संढकुपाए॥ तउयिअणीअैतउमंगीअैतमेसउजिसभाए॥ म
मेरेउरिसुचाधुडिखजाए॥ जितीगुरुमुधिचाधिअसउजेरडेस
ए॥ रउउ॥ जितीसउगुरुमेविअतिनीपाएअनामुनीयना॥ अउरि
उरिसुगदिरडिअचुकमतिअभिमुता॥ डिरेकमसुप्रगासिअ
गासउजियिअना॥ मनुतिरमसुउरिरदिरडिअपाएअदरगाउम
॥ सउगुरुमेवतिअपटातेदिरलेसंसगि॥ उरिमेममताभारि
उरिगधिअउरयगि॥ उरितिनकैबळिउरदैजितनमेळगायिअ
सेहीसुखीऐचउजुगीजितनमुअधुदुअपरा॥ ३॥ गुरुमिषिअैत
पाणीअैचुकैमैउपिअसा॥ उरिसेतीमुनगदिरडिअपरडीमाडि
दसु॥ जितउरिक्सादुआएअउरितिनबळिउरैजसु॥ ननननन
पाणीअैसचुनमुगुटतासु॥ ४॥ १॥ गुरुसिरीगरु॥ म॥ ३॥ ५॥ १॥
॥ बउबेखकंठगभाणीअैमतिडिरेकपदुक्माए॥ उरिक्मउकुनप
वणीमरिदिसटाभाडिसभाए॥ मनेरगिउडीमाडिउरिदसु॥ सचुस
जमुकरलीमैकरेगुरुमुधिउंइप्रगासु॥ रउउ॥ गुरुकैसबदिमनुजि
तिअगातिमुकतिपगैमडिपाए॥ उरिक्ममुयिअणीअैसतसंगि
मेळिमिषाए॥ २॥ जेसखइसतगीअछेगकरडितवधंरगजुकम
॥ बिनसतिगुरुसुखुनपावणीढिदिढिरिजुनीपाडि॥ ३॥ उरिउरुके
जितनीपाडिअैगुरुचरडीचिउळाए॥ तिनपछेरिगियसिपिठि

ਜਿਉਨਿਭਾਤਮਾਇ॥ ਜਿਪੁਰਭਾਵੈਸੋਥੀਐਅਵਰਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ ਜਿਨੁ
ਜੀਵੈਨਾਮੁਕੈਤਰਿਦੇਵੁਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੫॥ ੨॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਾ॥ ੩॥
ਜਿਸਤੀਕੀਸਿਰਿਕਾਰੁਤੈਤਿਸਤੀਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸ
ਰੁਪਪਰਗਾਏਇ॥ ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਸਚੁਦਸੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ ਸਚਿ
ਮਿਥੈਸੋਨਵਿਭੁਤਤਿਤਿਨਤਿਜਘਰਿਵਾਸਾਏਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗਮਮੈਤਰਿਥਿ
ਨੁਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਸਤਗੁਰਸਚੁਪੁਰੁਨਿਰਮਲਾਸਥਾਦਿਮਿਥਾਵਾਏਇ॥ ਸ
ਤੁਝੀਸਥਾਦਿਮਿਥੈਸੋਮਿਥਿਰੁਤੈਜਿਸਨਾਅਪੇਲਏਮਿਥਾਇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇ
ਕੋਮਿਥੈਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥ ਸਭਮਾਤਿਏਕੁਵਰਤਦਏਕੋਰਤਿਅ
ਸਮਾਇ॥ ਜਿਸਨਾਅਪਦਾਇਅਭੁਤੋਇਸਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੨॥
ਪਰਿਪਰਿਪੀਰਿਤਜੋਤਕੀਵੇਦਕਰਤਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਮਤਿਭੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝ
ਈਅੰਤਰਿਲੋਕੁਵਿਕਾਰੁ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਰਰਮਦੇਭੁਮਿਭੁਮਿਓਇਭੁਅ
ਗੁਪੁਰਬਿਥਿਥਿਅਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੋਟਣਤਾਰੁ॥ ੩॥ ਸਤਗੁਰਕੀਸੇ
ਵਗਾਖੜੀਸਿਰਦੀਜੈਅਪੁਰਾਵਾਇ॥ ਸਥਾਦਿਮਿਥਤਿਤਤਰਿਮਿਥੈਸੇਦ
ਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ ਪਰਸਿਪਰਸਿਐਪਰਸੁਓਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥
ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਥਿਥਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਅਭਾਇ॥ ੪॥ ਮਨਭੁ
ਖਕੁਖਮਤਕਰਤਿਮਤਭੁਕਰਤਿਪੁਕਾਰੁ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜਿਨਿਸਿਰੀਸ
ਰਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ ਨਿਰਭਉਦਾਦਾਇਅਭੁਤੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਗ॥ ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਭੁਝੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ ੫॥ ੩॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਾ॥ ੩॥
ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਅਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਾਥਾਤਿਸਚੁਤਰਿ
ਪਾਇਅਗੁਣਤਸੁ॥ ਸਥਾਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਉਸਦਥਾਥਿਓਜਾਸੁ॥ ਤਿ
ਰਦੈਜਿਨਕੈਤਰਿਵਸੈਤਿਤੁਘਾਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਤਰਿਨਿਰਮ
ਲਾਧਿਅਭਾਇ॥ ਧਰਿਮਸਤਕਿਨਿਕਉਥਿਥਿਅਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰੁਤੋਥਿਵਲਾ
ਇ॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਸੰਤਤੁਦੇਖਤੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਭਕਪੁਰਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਜਿਨੀਪਥਾਏਅਸੇਦੇਖਤਿਸਦਤਤੁਰਿ॥ ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਵਸੈ
ਅਉਗਣਵਤਿਅਦੁਰਿ॥ ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੇਥਾਤਰੇਥਿਨੁਨਵੈਮਰਦੇਭੁਰਿ॥ ੨॥

੫੩੧

੫੩੧

ਜਿਨਸਥਦੇਗੁਰੂਸੁਦਿਮੰਨਿਅਤਿਨਮਨਿਧਿਅਇਅਤਰਿਸੋਇਅਨਿ
ਨੁਭਗਤੀਗਤਿਅਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇਃ। ਭੁਕਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥਿਨਸਿਜਾ
ਤੁਖੁਰੋਇ। ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁਤੋਓਤੁਸਦਾਸਦਾਥਿਰੁਤੋਇਃ॥੩॥ ਏਤੁਜਾ
ਮੁਪਦਾਰਬੁਧਾਇਕੈਤਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਥਿਵਲਾਇ। ਪਗਿਖਿਸਿਐਰੁਤਦਨ
ਅਗੈਠਉਰਨਪਾਇ। ਓਤਿਵੇਲਾਤਥਿਨਅਵਲੀਅੰਤਿਗਾਇਅਪਥੁਤਾਇ
ਸੁਨਚਰਿਕਰੇਸੇਉਥਰੇਤਰਿਸੇਤੀਥਿਵਲਾਇ॥੪॥ ਦੇਖਾਦੇਖੀਸਭਕਰੇਮਾ
ਮੁਖਿਥੁਸੁਨਪਾਇ। ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰਦਾਸੁਧੁਤੋ ਸੇਵਪਈਤਿਨਥਾਇ। ਤੰ
ਗੁਣਗਾਵਤਿਤਰਿਨੇਤਪੜਤਿਤਰਿਗੁਣਗਾਇਸਮਾਇ॥੫॥ ਤਿਨਕੋਥਦੇ
ਸਦਾਸਚੁਤੋਜਿਨਾਮਿਰੁਤੋਥਿਵਲਾਇ॥੬॥ ਗੁਰਸਿਰੀਗਗੁਮ॥੩॥
ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਅਇਅਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ। ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜ
ਥੇਤਿਤੁਸਚੇਦਰਥਾਰਿ। ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤਿਸਦਾਸਦਾਸਚੈਨਾਧਿਅ
॥੭॥ ਭਾਈਗੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਤਿਤੋਇ। ਤਰਿਤਰਿਸਦਾਧਿਅਈਐਮਥੁਤ
ਉਮੈਕਦੈਧੋਇ। ਰਤਉ। ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਜਾਣੀਵਿਨੁਨਵੈਪਤਿਜਾਇਸ
ਥਦੈਸਾਤੁਨਅਇਓਥਗੋਦੁਜੇਭਾਇ। ਵਿਸਟਕੇਕੀਜੇਪਵਤਿਵਿਚਿਵਿਸ
ਟਾਸੇਵਿਸਟਾਮਾਤਿਸਮਾਇ॥੮॥ ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲੁਤੋਜੋਚਲਤਿਸਤੁ
ਰਭਾਇ। ਕੁਥੁਉਧਾਗਤਿਅਪਣਾਧੰਨਜਣਦੀਮਾਇ॥੯॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅ
ਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧੦॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਅਇਅਇ
ਚਤੁਅਪ੍ਰਗਵਾਇ। ਓਇਅੰਦਰੁਤੁਥਾਤਰੁਨਿਰੰਮਥੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥
੧੧॥ ਅਏਸੇਪਰਵਾਤੁਤਿਜਿਨਗੁਰਮਤੀਤਰਿਧਿਅਇ॥੧੨॥ ॥੧॥
॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮ॥੩॥ ॥੧॥ ॥੧॥ ਤਰਿਭਗਤਾਤਰਿਧੁਨਗਾਸਿਤੈਗੁਰਪੁਰਿ
ਕਰਤਿਵਧਾਗਾਤਰਿਨਾਮੁਸਥਾਤਨਿਸਦਾਸਦਾਵਖਰੁਤਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ। ਰੁ
ਪੁਰੈਤਰਿਨਾਮੁਚਿਜਾਇਅਤਰਿਭਗਤਾਅਤੁਟਭੰਗੁ॥੧੩॥ ਭਾਈਗੇਇਸੁਮਨਕਰੇ
ਸਮਝਾਇ। ਏਮਨਅਥਸੁਕਿਅਕਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਅਇ। ਰਤਉ
ਤਰਿਭਗਤਿਤਰਿਕਾਧਿਅਰੁਤੈਜੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਥੀਚਾਰੁ। ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨੋ
ਵਲੀਦੁਖਿਧਾਥੋਥਪੁਅਗ। ਸੋਜਨਰਥਾਇਅਨਾਰਥੇਜਿਸੁਅੰਤਰਿਥਿਥੇ

1
ਵੀਰਗਾ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਤਰਿਅਪੀਐਜੋਤਰਿਗਧੈਉ ਰਧਾਗਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਅ
ਗੇਧਰੇਤਉਮੈਵਿਚਤਮਾਗਿ॥ ਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੋਪਰਵਾਛੁਤੈਜਿਕਦੇਨਅਵੈਤਰਿ
॥ ੨॥ ਕਗਮਿਮਿਲੇਤਾਪਾਈਐਵਿਤੁਕਰਮੈ ਪਾਇਅਜਾਇ॥ ਲਖਚਉਰ
ਸੰਤਰਸਦੇਜਿਸੁਮੇਲੈਸੁਮਿਲੈਤਰਿਅਗਾਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਪਾਇ
ਅਸਦਾਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਮਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥ ੩॥ ੫੪, ੧॥
ਸੁਖਸਗਰੁਤਰਿਨਾਮੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਜਾਇ॥ ਅਨਾਦਿਨਾਮੁਖਿਅਈ
ਐਸਤਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ਅੰਦਰੁਰਚੈਤਰਿਸਚਮਿਓਰਸਨਾਤਰਿਗੁਣਗਾਇ
॥ ੬॥ ਭਾਈਰੇਜਗੁਦੁਖੀਆਛੁਜੈਭਾਇ॥ ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖੁਲਤਤਿਅਨਾਦਿ
ਨਾਮੁਖਿਅਈ॥ ਰਤਉ॥ ਸਚੇਮੈਭੁਨਲਗਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤਰਿਧਿਅਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਿਗਿਅਨੁਪ
ਚੰਰੁਬਛਾਇਆਅਗਿਅਨੁਅਧੇਰਾਜਾਇ॥ ੭॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਭੁਭਰੇਤਉ
ਮੈਰਿਸਨਾਵਿਕਗੁ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੈਭੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੰਮਤਿਤੋਇਖੁਅਗੁ॥ ਧਤੁਰ
ਬਜੀਪਲਚਿਕਟੇਨਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਤਰਿਕੈ
ਨਾਮਿਪਿਅਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਇਅਈਐਏਕਨਾਮੁਕਰਤਗੁ॥ ੯॥ ਨਾਮੁ
ਧਿਅਈਐਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੁ॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥ ੩॥ ੫੪, ੧॥
ਮਨਮੁਖਮੋਤਿਵਿਅਪਿਅਬੈਰਾਗੁਉਦਾਮੀਨਤੋਇ॥ ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁ
ਤਰਿਦਗਤਿਪਤਿਖੋਇ॥ ਤਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਤੋਇ॥ ੧੨॥
ਮੇਰੇਮਨਅਤਿਨਿਸਿਪੁਰਿਹਤੀਨਿਤਅਸਾ॥ ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਮੋਤੁਪਰਜਲੈਘਰ
ਤੀਮਾਤਿਉਦਾਸਾ॥ ਰਤਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਵੈਬਿਗਮੈਤਰਿਬੈਰਾਗੁਅ
ਨੰਦੁ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਤਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚੰਦੁ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਪਾਈਤਰਿਪਾਇਸੋਤਜਅਨੰਦੁ॥ ੧੩॥ ਸੋਸਾਧੁਬੈਰਾਗੀਸੋਈਤਿਰਦੈਸ
ਮੁਵਸਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਘਗੇਨਤਾਮਸੁਮੁਖੇਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਦਿਖਾਏਅਤਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇਅਸਧ
ਸੰਗਤੀਪੁਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਨਮੁਖਫਿਰਤਿਨਜਾਣਤਿਸਤਗੁਰਤਉਮੈਅੰਦ
ਰਿਭਾਗੀ॥ ੧੫॥ ਸਬਦਿਰਤੇਤਰਿਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੋਤੀਭਾਗੀ॥ ੧੬॥

ਪਰਤੀਸਉਦਾਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿਸਰਵਬੁਝੰਦਿ। ਧਿਨੁਧਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਥੀਐ
 ਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ। ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਅਖੁਟੁਤੈਵਰਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਓਇ। ਮੇ
 ਮਨਤਜਿਨਿਦਾਤਉਮੈਅੰਤਕਰ। ਤਰਿਜੀਉਸਦਾਪਿਆਇਤੁਗੁਰਮੁਖਿਏਕ
 ਕਾਰੁ। ਰਤਉ। ਗੁਰਮੁਖਕੇਮੁਖਉਜਛੇਗੁਰਸਬਦੀਚੀਚਰੇ। ਤਲਤਿਪਲਤਿ
 ਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੇਮੁਗਾਰਿ। ਪਰਤੀਵਿਚਿਮਤਕੁਪਾਇਆਗੁ
 ਬਦੀਵੀਚਾਰਿ। ੨॥ ਸਤਗੁਰਤੇਜੰਮੁਤਫੇਗਤਿਮਥੇਤਿਨਕਾਥੇ। ਅਨਦਿਨੁ
 ਖੁਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੰਤੋਜਮਜਾਥੇ। ਸੁਪਨੇਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਬਤੁਚਿੰਤਾਪਰਜਾਏ
 ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਤੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ। ਕਤਣਕੇਭੂਤਜਾਵੈ
 ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ। ੪॥

ਸਿਰੀਗਗਮਾ ੩ ॥

ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਰਿਅ

ਦੇਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਦੁਰਿਕਰੇਇ। ਏਤੁਮੁਨਪਾਵਤੁਤਰੰਜ
 ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ। ੫॥ ਭਾਈਗੇਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਨਾਮੁਨਿਧਨੁ
 ਦਮਨਿਵਸੈਮਤਥੀਪਾਵੈਬਾਉ। ਰਤਉ। ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਤੈਤਿਸਾ
 ਰਥੰਗਨਠਾਉ। ਬਤੁਜੰਨੀਭਵਦਾਫਿਰੇਜਿਉਸੁੰਦੇਪਰਿਕਉ। ਗੁਰਮਤੀਪਾਇ
 ਨਣਾਸਬਦਿਮਿਥੈਤਰਿਨਉ। ੬॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਅਅੰਧੁਤੈਮਾਇਅਮੋਤਗੁ
 ਥੰਗੀਅਨਕੁਸੇਵਦੇਪਤਿਵੇਦਕਰੈਪੁਕਾਰ। ਬਿਖਿਅਅੰਦਰਿਪਾਚਿਮੁਏ
 ਉਰਵਾਰੁਨਪਾਗੁ। ੭॥ ਮਾਇਅਮੋਤਿਵਿਸਾਰਿਅਜਗਤਪਿਤਾਪੁਤਿਪਾਥੇ
 ॥ ੮॥ ਬਾਤੁਗੁਰੁਅਚੇਤੁਤੈਸਭਸਧੀਜਮਕਾਥੇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚ
 ਨਾਮੁਸਮਾਥੇ। ੯॥

ਸਿਰੀਗਗਮਾ ੩ ॥ ਪਗ ੧ ॥

ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਅਮੋਤੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਪਦੁਪਾਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਮਿਥਾਇ
 ਅਨੁਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਅਮਨਿਅਇ। ਪਤੈਜਿਨਕੈਪੁਨੁਤੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿ
 ਮਿਥਾਇ। ੧॥ ਭਾਈਗੇਗੁਰਮਤਿਸਚਿਰਤਉ। ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵਣਾਸਚੈਸ
 ਬਦਿਮਿਥਾਉ। ਰਤਉ। ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਥਾਇਅਤਿਨਵਿਟੁਬਕਿ
 ਜਾਉ। ਆਪੁਥੰਗਿਚਰਣੀਥਗਾਚਥਾਤਿਨਕੇਭਾਇ। ਥਾਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
 ਮਿਥੈਸਤਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ। ੨॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮਤਕੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਨਪਾਥੀ

ਤੇਰੇ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਿਖਿ ਦੁਜਿ ਦੁਪਾਈ ਐਸੁ ਚੁਮੈ ਏ ॥ ਅਸੁ ਰਸੰਘ ਐਸੁ
 ਖਿਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਭ ਏ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਾਂ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿ ਆਤਮੇ ਤੇ ਜੇ ਤਾਂ ਸੁ
 ਖੁਭ ਏ ॥ ਇਹੁ ਸਤੰ ਸਾਮੁ ਕੋ ਨੀਭਾਉ ਥਾਏ ਜਨ ਕੋ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਏ ਕਰੋ ਤਿਉ ਏ ॥
 ਗੁਰੀ ਸਥਾਇ ਮਿਥਾਵਾ ਏ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਿਰੀਗਗੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ੫੫੭ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਗਿ ਬਿਖਿ ਆਲੇ ਭਾ ਏ ਸੇਵਾ ਕਰਤਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਅਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾ
 ਵਤਿ ਬੁਝਤਿ ਨਾਤੀ ਅਨਾਦਿ ਨ ਦੁਖਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਨ ਚੇਤਤੀ ਭੁਭਿ ਮੁਏ
 ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਸਦਾ ਭਜਤੁ ਰਿਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ
 ਤਾਤਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਮਾਏ ਆਕਾਪੁ ਤਲਾਵਿ ਚਿਤਿ ਮੈ
 ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਅਵਤੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਸਤਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਆਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਥਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ
 ਸੁਖਾਈ ਜੋ ਏ ਸੇਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਗੀਰੁ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵ
 ਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਠਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਕੀ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਪੁਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ਸਤਿ ਜੇਸ
 ਚਿ ਸਮਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਥਾਏ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰਮਿਰੀਗਗੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ੫੫੭ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਰਾ
 ਦਿਤਨਿ ਸੀਗਗੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਏ ॥ ਇਖੁ ਅਗੁ ॥ ਪਿਰਕਾ ਮਤ
 ਭੁਪਾਵਈ ਨਾਦੀ ਸੈਘਰੁ ਬਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੰਤ
 ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਾਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਾ
 ਆਈ ਪਿਰੁ ਗਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲਾ ਤਿਨੈ ਵਿਚ ਬੋਲਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤੁ
 ਸੇਛੁ ਵੰਤੀ ਸੋਭਾ ਆਈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਤੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿ
 ਥੈ ਜਾਭੈ ਗੋਕਾਰੁ ਚਉਏ ॥ ਅੰਤਰੁ ਤੁਖੁ ਭੁ ਮੁਕਟੀ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਪਾਤਿ ਏ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇ ਸਤ
 ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨ ਪਾਪਾਤਿ ਆਪੀ ਅਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਖੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਐ ਸਚਿ ਮਿਥਾਵਾ ਏ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਿਰੀਗਗੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ੫੫੭ ॥
 ਜਾਪੁ ਜਾਣੈ ਅਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇ ॥ ਸੋਭਾ ਆਈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਈ ਆ

੫੫੭ ੧

੫੫੭ ੧

੨੧

ਸੇਈਕਰਮਕਰੇਇ॥ ਸਤਜੇਸਚਮਿਥਾਵੜਾਸਚੁਵਰਾਈਦੇਇ॥ ੧॥
ਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਤੋਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਪਾਈਐਜੇਕੋਚੈਸਤੁਕੋ
॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਥਖਚਉਰਾਸੀਤਠੇਰੁਪਾਇਅਕਾਮਦਿਤੁਜੈਭਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰ
ਦਨਅਵਈਦੁਖੀਗੈਦਿਵਿਤਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਈਮੈਬਿਰਕ
ਨਮੁਗਵਾਇ॥ ੨॥ ਓਉਤਉਕਰਤੀਜਗੁਫਿਰੀਨਾਪੁਨਸੰਪੰਨਾਇ॥ ਅੰਧੀਮੁ
ਚੇਤਈਸਭਥਾਧੀਜਮਕਾਇ॥ ਸਤਗੁਰਮਿਥਿਐਪੁਨਪਾਇਅਤਰਿਸ
ਰਿਦੈਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਮਨੁਤਰ
ਤਰੰਗਮਿਉਰਸਨਰਸਨਰਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜਤਰਿਧੁਰਿਥੋਜਿ
ਥਾਇ॥ ੪॥ ੧੪॥ : ਗੁਮਿਰੀਗਗਾਮਾ॥ ੩॥ ੫੩॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਤੋਇ॥ ਆਪੈਆਪੁਮਿਥਾਏਸੁਭੈ
ਨਿਰਮਲੁਤਵੈਸੋਈ॥ ਤਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਥਾਵਉ
॥੧॥ ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਤੀਤੁਕਾਤੇਜਗਿਆਇਆ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਕਿ
ਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਰਤਉ॥ ਆਪੇਜਗਜੀਵਨੁਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਥਖ
ਸਿਮਿਥਾਏ॥ ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਅਵੇਚਰੇਕਿਅਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੇਦੇਵਰਿਆਈਆਪੇਦੇਸਕਰਾਏ॥ ੨॥ ਵੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੰਤਿਲੋਕੁਦ
ਚਥਾਇਅਨਾਥਿਨਜਾਈ॥ ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਗੁਣਨਿਪਤਪਾਇਆਤਿਸਦੀ
ਕੀਮਨਪਾਈ॥ ਤਰਿਪੁਰੁਸਖਮੀਤੁਪੁਰੁਮੇਰਾਅੰਤੈਤੋਇਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਅਪ
ਦੈਮਨਿਚਿਤਿਕਤੈਕਤਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ ਤਰਿਜੀਉਦਾਤਾਭਗਤਿ
ਥਾਥੁਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਨਾਨਕਸੱਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪੁਰੁਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਆਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ : ਗੁਮਿਰੀਗਗਾਮਾ॥ ੩॥ ੫੩॥ ੧॥
ਪਨੁਜਨਨੀਜਿਨੀਜਾਇਆਪੁਨਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁ॥ ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖਪਾਇ
ਵਿਚਤੁਗਾਇਆਗੁਮਾਨੁ॥ ਦਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨਖੜੇਪਾਇਨਿਗੁਣੀਨਿਪਤ
॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਤਰਿਸੇਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਮਨੁਤਰ
ਰਮਥੁਤੋਇ॥ ਰਤਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਆਪੇਮਿਥਿਅਆਇ
ਰਸਬਦੀਸਾਥਾਈਐਰੰਗੇਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇਆਮਿਥਿ

ਵਿਭੁਜਿਜਾਇ॥੨॥ ਜੋਕਿਭੁਕਰਣਸੁਕਰਿਰਤਿਅ ਅਵਰੁਨਕਰਣਜਾਇ
ਚਿਗੀਵਿਭੁਨੇਮੇਭਿਅਨੁਸ ਤਗੁਰਪੈਨੈਪਾਇ॥ ਆਪੇਕਰਕਰਾਇਸੀਅਵਰੁਨ
ਕਰਣਜਾਇ॥੩॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਰੰਗਾਮਿਉਤਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਗ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਉ
ਰਦੇਗਵਿਰੁਤੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਾਗ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਠਾਇਅਨੁਪੁਰੈਸਬਦਿ
ਅਪਾਗ॥੪॥੧੬॥ ਗੁਸਿਰੀਗਗੁ॥ਮ॥੩॥ ੫੨॥੧॥ ਗੋਵਿਦਗੁਦੀ
ਨਿਧਾਨੁਤੈਅੰਤੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਕਬਨੀਬਦਨੀਪਾਈਐਤਉਮੈਵਿਚਤੁਜਾਇ
ਸਤਗੁਰਮਿਠਿਐਸਦਭੈਰਚੇਆਪਿਵਸੈਮਨਿਅਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਗੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਰਮਕਮਾਵਟੇਜਨਮੁਪਦਾਬੁਖੀ॥ ਗੁਣਉ॥ ਜਿਨੀਚ
ਖਿਅਤਿਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਚਾਖੇਰਗਮਿਭੁਠਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਨਾਮੁਤੈ
ਕਣਕਭੂਤਜਾਇ॥ ਪੀਵਤਤੁਪਗਵਾਤੁਭਇਆਪੁਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥
ਆਪੇਦੇਤਪਾਈਐਤੋਰਕਣਕਭੂਤਜਾਇ॥ ਦੇਵਣਵਾਛੋਤਬਿਦਾਤਿਤੋਗੁ
ਰਦੁਅਰੈਪਾਇ॥ ਜਿਤਕੀਤਨੁਤੇਤਤਤਾਜੇਤੋਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰ
ਜਮੁਨਾਮੁਤੈਵਿਭੁਨਾਵੈਨਿਰਮਲਨਤੋਇ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਬਦਿਮਿ
ਠਵਾਤੋਇ॥੪॥ ਸਤਜੇਤੀਰੰਗਿਵਰਤਦਾਤਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥੫॥
ਗੁਸਿਰੀਗਗੁ॥ਮ॥੩॥ ੫੨॥੧॥ ਕਾਂਇਅਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿ
ਚਤਉਮੈਨਜਾਇ॥ ਅਧਿਅਤਮਕਰਮਜੇਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਲੀਪਾਇ॥ ਗੁਰਕੋਸ
ਬਦਿਜੀਵਤਮਰੈਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਾਇ॥੬॥ ਸੁਦਿਮਨਮੇਰੇਭਜੁਸਤਗੁਰ
ਸਰਣ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਭੁਟੀਐਬਿਖੁਭਵਜਭੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣ॥ ਗੁਰ
ਤੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਤੈਤੁਜਾਭਉਵਿਕਾਗ॥ ਪੰਡਿਤਪੁਰੈਬੰਧਨਮੋਤਬਧਨਤੁਭੁ
ਐਬਿਖਿਅਪਿਅਸੀ॥ ਸਤਗੁਰਮਿਠਿਐਤਿਕੁਟੀਭੁਟੈਚਉਥੇਪਾਦਿਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰ॥੭॥ ਗੁਰਤੇਮਾਗੁਪਾਈਐਚੁਕੈਮੋਤੁਗੁਬਾਰ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਉਧਰੈ
ਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਿਠਿਰੁਤੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰ॥੮॥ ਇਤਮਨੁ
ਅਅਤਿਸਬਲਤੈਘੋਰੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ ਭੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁਠਾਇਦਾਬਤਤੀ
ਦੇਇਸਜਾਇ॥੯॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਬਰੇਤਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥੧੦॥
ਗੁਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮਤਲਾ॥੩॥ ੫੨॥੧॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਪਾਣੀ ਐ ਤਰਿ ਨਾਮ ਦੇਇ ਦਿਵਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥
ਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਟੇ ਦਰਗਾਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
ਇ ॥ ॥ ॥ ਮਨ ਰੇ ਦੁਜ ਭਉ ਚਕਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਤੇ ਰੇ ਤਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
੨ ॥ ਗੁਰੈ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਤੈ ਜਾਸ ਚਿਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖ ਮੇ ॥
ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਰਿਮਥਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
੩ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨ ਸਦਾ ਮਹਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਬਦੁ ॥
ਨ ਜਾਣੀ ਜਾਸ ਨਿਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਉਪਾਈ ਐ ਸਚੈ ਰਤੈ ਸਮਝੈ ॥
੪ ॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਐ ਗੁਰਪਾਣੀ ਐ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਾਗੁ ॥
ਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਠਿਕਾਇ ॥ ਨ ਮੁਖ ਦਰਬੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸ ॥
ਤਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ਗੁਰ ਸਿਰੀ ਗਗਨ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥
ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸ ਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀ ਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਘਰਿ ਤੈ ਦੁਖੁ ॥
ਨ ਪਛਾਣਿ ਆ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮੁਠੇ ਅਤਿ ਕਾਰਿ ॥ ਸੁ ਤਗੁਰੁ ਕਿ ਆਠਿ ਟਕਿ ਆਮ ॥
ਗਿਬ ਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾ ਜਸ ਵਾਰਣੁ ॥
ਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਤਰਿ ਵੇਖੁ ਤੁਰਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਪਰਤੈ ਸਬਦਿ ਗਤਿ ਆਖੁ ॥
ਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰੈ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਤਿਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਮੁਖ ਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮ ॥
ਈ ਸਚੇ ਨਾਥਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕਉ ਨ ਮੇਟਣੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ॥
ਖਮ ਤਉ ਨ ਪਾਈ ਨੀਕੁ ਰਿਮੁਠੇ ਕੁਰਿ ਆਗ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਖ ॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੁ ਖਦਾ ਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਿਉ ਬਰਤਿ ਸਚੁ ਰਖਾ ਨਿਉਰਧਾਰਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤਰਿ ਪਾ ॥
ਈ ਐ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸ ਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਤਉ ਮੈ ॥
ਜਿਵਿ ਕਾਰੁ ॥ ਅਪੁਰਬ ਰਿਜੀਵ ਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧੰਧਾ ॥
ਵਤਰਤਿ ਗਏ ਬਾਗਾ ਸਾਚੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨੁ ਸਭੇ ॥
ਰਬਾਰਿ ॥ ਸ ਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਸਾ ॥
ਨ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਤਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਰੁ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਪੁਣੀ ਕਿਰਪਾ ॥
ਤਾ ਬਾਰੀ ਨੀ ਮਾਪਿ ਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ਨ ਮੁਸਮਾਇ ਤੁ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮੇਰੀਗਗਮਾ ॥ ੩ ॥ ੫੫ ॥ ੧ ॥ ਕਿਸੁਤਉਸੇਵੀਕਿਅਜਪੁਕਰੀਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਛਉਜਾਇ॥ ਸਭੇਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ
ਹੁਤਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ ਨਮੋਤੀਤੇਸੁਖਪਾਈਐਸਚੈਸਬ
ਦੇਸੁਤਇ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨਜਾਗੁਤਰਿਚੋਤਿ॥ ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਥੇਕੁੰ
ਜਪੈਗੀਖੇਗਿਰਤਉ॥ ਮਨਕੀਆਇਘਾਪੁਰੀਅਸਬਦਿਨਤਿਅਤੁਗਪੁਰਿ
ਭੈਰਾਇਗਤਿਕੋਗਤਿਦਿਨਰਾਤੀਤਰਿਜੀਵੈਖੈਸਦਾਤੁਰਿ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸ
ਦਮਨੁਤਾਕੁਮੁਗਾਇਅਸਗੀਰਤੁਰਿ॥ ਨਿਰਮਲਾਸਾਤਿਬੁਪਾਇਅਸਚਗੁ
ਦੀਗਤੀਰ॥ ੨ ॥ ਜੋਜਗੇਸੇਭੈਬਰੇਸੁਤੇਗਾਏਮੁਤਾਇ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਥਾਇ
ਭੈਸੁਪਨਾਗਾਇਆਵਿਤਾਇ॥ ਸੁੰਦੈਘਰਕਾਪਾਤੁਣਾਜਿਉਆਉਤਿਉਜਾਇ॥
ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਾਇਆਕਿਅਮੁਤਦੇਸੀਜਾਇ॥ ੩ ॥ ਸਤੁਕਿਥੁਆ
ਖੇਅਪਿਤੈਤਉਮੈਵਿਚਿਕਤਨੁਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਥਾਣੀਐਤੁਖੁਤ
ਉਮੈਵਿਚਤੁਗਵਾਇ॥ ਸਤਗੁਰਸੇਵਨਿਐਪਣਤਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ
ਨਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰਤਤਿਤਉਤਿਨਬਲਿਤਰੈਜਾਓ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰਮੇਰੀਗਗਮਾ ॥ ੩ ॥ ੫੫ ॥ ੧ ॥ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਰੀਐਤਾਕਿਤੁ
ਵੇਲਭਗਤਿਤਉਇ॥ ਅਨਦਿਨਨਮੋਰਤਿਅਸਚੈਸਚੀਸੋਇ॥ ਇਕੁਤਿਲਪਿਅ
ਗਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਤੀਤਉਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਕੁਸਚਸਿਉਸਾਸੁਨਾਬਿਰਥਾਕੋ
ਇ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਅਇ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਤਰਿਵਸੈਮ
ਨਿਅਇ॥ ਰਤਉ॥ ਸਤਜੇਖੇਤੀਗਤੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ ਖੇਤੀਜੀਮੀਅ
ਗਲੀਮਨੁਅਰਜਾਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖ
ਜਾਇ॥ ਇਤੁਮਨੁਸਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਗਤਿਅਸਮਾਇ॥ ੨ ॥ ਅਖਣੁਵੇਖਕੁਥੈ
ਥਨਾਸਬਦੇਗਤਿਅਸਮਾਇ॥ ਥਾਣੀਵਜੀਚਤੁਜੁਗੀਸਚੈਸਚੁਸੁਣਾਇ
ਤਉਮੈਮੇਰਾਗਤਿਗਾਇਅਸਚੈਲਾਇਅਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਨਕਉਮਤਕੁਤੁਰਿ
ਤੈਜੋਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ ੩ ॥ ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਅਈਐਵਿਕੁਕਰਮਾਪਾਇਅਨ
ਜਾਇ॥ ਪੁਰੇਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਲਤੈਸਤਗੁਰੁਭੇਟੈਜਿਸੁਆਇ॥ ਅਨਦਿਨਨਮੋ
ਰਤਿਅਤੁਖੁਬਿਖਿਅਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮਿਰੀਗੁਮਾਮ ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥ ੧ ॥ ਅਪਲਬਉਤਿਨਪ

ਓਨਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ ਸਤਸੰਗਤਸਦਾਮਿਥਿਹੋਸਚੇਕੇਗੁਰ
ਗਿ ॥ ਭਾਬਿਧਾਮੈਭੁਰੁਕਾਰੀਅਨਤਰਿਗਖਿਅਉਰਧਾਰਿ ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸੁ
ਮਨਿਸਚੇਨਾਥਿਪਿਅਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਤਉਮੈਮੈਭੁਰੁਗਨਾਥਿ ॥ ਤਨਿਨਿਗ
ਭੁਸਦਾਸੇਤਦਾਸਬਾਦਿਸਵਾਰਣਤਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਚੈਸਬਾਦਿਮਨਮੈਭੁਰੁ
ਪੁਰਿਅਪੇਲਯੋਮਿਥਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨਨਾਮੇਗਤਿਅਜਤੀਜਤਿਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥
ਤੁਪੁਰੁਜਾਪਦਾਥਿਨਸਤਿਗੁਰਬੁਧਨਪਾਇ ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਥਿਥਿਅ
ਸਤਗੁਰਗੋਟਿਅਤਿਨਆਇ ॥ ੪ ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭਰੁਮਣੀਭੁਜੈਗਾਇ
ਆਇ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨਘੜੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀਗੋਇਦਿਤਾਇ ॥ ਭਗਮਿਭੁਲਾ
ਅੰਧੁਲਾਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਪੁਰੁਅਪਣੀਅਪੇਲਯੋਮਿ
ਇ ॥ ੫ ॥ ਸਭਕਿਛੁਸੁਣਦਵੇਖਦਾਕਉਮੁਕਰਿਪਾਇਅਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ
ਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੋਪਚਤਿਪਚਾਇ ॥ ਸੇਪੁਰੁਨਹਿਨਅਵਈਮਨਮੁਖਿਭੁਰੁ
ਨਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁਵੇਖਾਯੋਸੋਈਵੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ ॥

ਗੁਰਮਿਰੀਗੁਮਾਮ ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨਗੁਰਗੋਗੁਨਤੁਟਈਤਉਮੈਪੋ
ਨਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਮੇਰੈਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿ
ਈਐਬਿਨਸਬਦੈਰਗਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਉਇ ॥ ੨ ॥
ਨਾਮੁਸਥਾਤਿਤੁਠਿਰਿਅਵਦਜਾਤੁਨਤੋਇ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿਏਕੋਦਾਤਾਵ
ਤਦਾਤੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਸਬਾਦਿਸਥਾਤੀਮਨਿਵਸੈਸਤਜੇਤੀਸੁਖੁਤੀ
॥ ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ ॥ ੪ ॥ ਤਉਮੈਸਭਗਣਤਤੈ
ਣਤੈਨੁਸੁਖੁਨਾਤਿ ॥ ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਬਿਖੁਤੀਮਾਤਿਸਮਾਤਿ ॥ ੫ ॥
ਨਵੈਰਉਰਨਪਾਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੁਖਸਤਾਤਿ ॥ ੬ ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤਿਸਦ
ਤਿਸੈਦਾਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖੁਦੁਅਗੁ ॥ ੭ ॥

ਸਥਾਤਿਤੁਅੰਤੁਨਪਾਗਵਰੁ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮਿਰੀਗੁਮਾਮ ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥ ੧ ॥
ਤਿਨਅੰਤੁਸਦਾਸੁਖੁਤੈਜਿਨਸਚਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾ
ਅਦੁਖਨਿਵਾਰਣਤਗੁ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਗੁਣਗਾਵਤਿਸਚੈਨਾਇਪਿਅਗੁ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦਿਤੀ ਭਗਤਿ ਭੰਗੁ ॥ १ ॥ ਮਨੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਭਗਿਆਈ ਐਤਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਣ ॥ ਸਚੀ ਭ
ਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਭੁ ਥੀ ਆਰਤਾ ਸਤਿ ਸੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਆਕ
ਛਾ ਕਥੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਤ ਵਾਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਗਸਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਹ ਗੁਪਾਈ ਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਸਾਰੇ ਹੁਸੈ
ਸਰੁ ਤੇ ਸੁਤਿ ਆਰੇ ਟਿਵਿਤਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੇ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ
ਲਾਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਤੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥
ਅੰਧਿ ਵਾਰਾ ॥ ਈਦਿਤੀ ਅਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾ
ਤਾਏ ਕੁਠੈ ਕੁਲਿ ਅੰਧਾਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਅਨੁ ਚੁਜੇ
ਥਾਇ ਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਭਗਿਆਈ ਐ ਜੋ ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ
ਨਾਮੇਗਤਿ ਅਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਰੀਗੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ਘਗੁ ॥ ੧
ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸਨਾਤ ਜਿਵੇ ਕਾਗ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਅਰਸ
ਨਾਪੇ ਮਧਿ ਆਗਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਕੈ ਰਿਵੇਖੁ ਮਨਿ ਵੀਚਰੇ
ਅਮੁਖ ਮੈ ਕੁਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਾ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਤਿ
ਮਝਾ ॥ ਗੁਣ ॥ ਅਉ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਕੋ ਨ ਤੀ ਬਤਾਇ ਨ ਮਿਲੈ ਤੁਰਿ ॥ ਮਨੁ ਮੁ
ਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਾਇ ਸੋ ਪੂਰੁ ਦੁਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਾਠਾਇ ਆਸਚਿ
ਰੇ ਭਗ ਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਥੋਧਿ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਆ ਆਪਿ ਤੁਰਿ ॥ ੨ ॥
ਆਪੇ ਗਾਇ ਗਿਉ ਨ ਸਬਦੇ ਲਾ ॥ ਉਨਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ
ਰੇ ਬਿਵਲਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਭਾ ਭਵਿਖ ਕੇ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤ ਗੁ
ਰ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਣੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰੁ
ਖੁ ਕਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੁ ਖੁਕਟਿ ਆਸ ਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾਉਂਦੇ ॥ ਸਚੁ
ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਗਾਇ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਭੁ ਰਹਿ ਨਾ ਕਰੁ
ਗੁਖਿ ਤੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ਘਗੁ ॥ ੧ ॥
ਅਥੇ ਕਰੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭਾਏ ਕੋਇ ਕੁਵਰਤ ਦ

ਅਥੁਨਾਨਾਥਿਅਜਾਇ। ਅਪੇਪੁਰੁਦਇਅਥੁਤੈਅਪੇਦੇਇਥੁਦਾਇ।
ਮਤੀਸਦਮਾਨਿਵਸਿਅਸਚਿਰਤੋਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਕੀਮੰ
ਥੈਰਜਾਇ। ਮਨੁਤਨਸੀਤਕੁਸਰਬੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ। ਗੁਰੁ
ਨਿਕਰਿਕਾਰੁਧਾਰਿਅਸੋਈਸਰਕਰੇਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਈ
ਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਤਦੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਅਪਿਮੇਠੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਤਦਾ
ਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਗੁ। ਘਟਿਘਟਿਅਪੇਤੁਕਮਿਵਸੈਤੁਕਮੇਕਰੇਵੀਰੁ
। ਗੁਰਸਬਦੀਸਲਾਤੀਐਤੁਮੈਵਿਚਤੁਖੋਇ। ਸਾਧਨਾਵੈਬਾਤੀਅਵ
ਦਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥ ਸਚੁਸਲਾਤੀਸਚਿਕਗਾਸਚੈਨਾਇਤਿਪਤਿਤੋਇ। ਗੁਰ
ਵੀਚਰੀਗੁਦਸੰਗਤਅਵੰਗੁਦਕਢਾਯੋਇ। ਅਪੇਮੇਠਿਮਿਠਾਇਦਾ
ਗਿਵਿਥੋਰਨਤੋਇ॥੪॥ ਗੁਰਸਲਾਤੀਅਪਣਾਜੇਧੁਪਾਈਪੁਰੁਸੋਇ
॥੫॥੨੭॥ ਸੀਰੀਗਗਾਮਾ॥੩॥੫੭॥੧॥

ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਮਗਤੇਲੀਏਕਿਚਥਤਿਬਤੁਕਰਾਇ। ਅਪਣਾਪੁਰਾ
ਥਾਣੀਕਿਅਮੁਤਦੇਸਤਿਜਾਇ। ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁਪਥਾਣਿਅਤੁ
ਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ। ਤਿਨਤੀਜੈਸੀਥੀਗਤਸਤਸੰਗਤਿਮੇਠਿਮਿਠਾਇ
॥੧॥ ਅੰਧੇਰੁਕਿਮੁਠੀਕੁਕਿਅਗਿ। ਪਿਰਪੁਰੁਸਚਸੋਤਦਾਪਾਈਐਗੁਰ
ਚਾਰਿ। ਗੁਰੁ। ਮਨਮੁਖਿਕੰਤੁਨਪਥਾਣੀਤਿਨਕਿਉਚੈਇਵਿਤਾਇ
ਗਬਿਅੰਟੀਅਤਿਸਨਾਜਥਤਿਦੁਖੁਪਾਵਤਿਦੁਜੈਰਾਇ। ਸਬਦਿਰਤ
ਅਸੋਤਗਾਣੀਤਿਨਵਿਚਤੁਤਉਮੈਜਾਇ। ਸਦਾਪਿਰੁਗਵਤਿਅਪਣਾ
ਨਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਤਾਇ॥੨॥ ਗਿਅਨਵਿਤੁਦੀਪਿਰਿਮੁਤੀਅਪਿਰਮੁਨਾ
ਇਅਜਾਇ। ਅਗਿਅਨਮਤੀਅੰਧੇਰੁਤੋਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਕੁਖਨਜਾਇ
ਵਤੁਮਿਠਤੁਸਤੋਲੀਤੋਮੈਪਿਰਦੇਤੁਮਿਠਾਇ। ਪੁਰੈਰਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਪਿਰਪਾਇਅਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਸੇਸਤੀਅਸੋਤਗਾਣੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
ਰੇਇ। ਖਸਮੁਪਥਾਣਤਿਅਪਣਾਤੁਨਮਨਅਗੋਦੇਇ। ਘਰਿਧੁਰਪਾਇ
ਪਣਤੁਮੈਦੁਰਿਕਰੇਇ॥੪॥ ਸੋਭਵੰਤੀਅਸੋਤਗਾਣੀਅਨਦਿਨੁਰਗਤਿਕਰੇ

॥ २८ ॥ **ਸਿਰੀਗਗਮ ॥ ३ ॥** ॥ ੫੭ ॥ ੧ ॥ ਇਕਿਪਿਰੁਗਵਤਿ
 ਅਪਣੁਤਉਕੈਦਰਿਪੁਥਉਜਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰੁਸੇਵੀਕਉਕਰਿਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿ
 ਥਾਇ ॥ ਸਭਿਉਪਾਏਅਪੇਵੇਖੈਕਿਸੁਨੇਕੈਕਿਸੁਦੁਰਿ ॥ ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੋਜਾਇ
 ਅਪਿਰੁਗਵੇਸਦਾਤਦੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇਤੁਚਫੁਗੁਰਕੈਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਵੀ
 ਪਿਰੁਅਪਣੁਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਬਦਿਰਤੀਅਸੋਤਗਣੀਸ
 ਚੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ ॥ ਤਰਿਵਰੁਪਾਇਨਿਘਰਿਅਪਣੈਗੁਰਕੈਤੋਤਿਪਿਅਰਿ
 ਸੇਜਸੁਤਵੀਤਰਿਗੰਗਿਰਵੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਗ ॥ ਸੋਪੁਕੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਵਸੈਜਿ
 ਸਰਸੈਦੇਇਅਧੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁਸਾਥਾਤਨਿਅਪਣਾਤਿਨਕੈਤਉਸਦਥਲਿਤ
 ਰੈਜਉ ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪੀਸਿਰੁਦੇਈਤਿਨਕੈਥਾਗਾਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀਇਕੁਪਛਾਇ
 ਅਦੁਜਾਭਉਚਕਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਥਾਣੀਐ **ਨਕਸਚਿਸਮਾਇ ॥ ੩**
੨੮ ॥ **ਸਿਰੀਗਗਮ ॥ ३ ॥** ॥ ੫੭ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਜੀਸਚਾਸਚਤੁਸਤੁਕਿਭੁ
 ਤੇਚੀਰੈ ॥ ਬਖਚਉਰਾਸੀਤਤਰਸਦੇਫਿਰੇਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਪੀਰੈ ॥ ਤਰਿਜੀਉ
 ਬਖਸੇਬਖਸਿਲਏਸੁਖਸਦਾਸਰੀਰੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰੀਸਚੁਗਤਿ
 ਗੰਭੀਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੋਰਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਤਉਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਸਥਾਤੀਐਦੁਜਾ
 ਅਵਰੁਨਕਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਧਰਮਰਾਇਨਤੁਕਮੁਤੈਥਤਿਸਚਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰਿ ॥
 ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਸਟੁਆਤਮਾਥਿਤੋਰੀ ॥ ਸਾਰਕਾਗ ॥ ਅਧਿਅਤਮੀਤਰਿਗੁਣ
 ਤਸੁਮਨਿਜਪਤਿਏਕਮੁਗਾਰਿ ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਧਰਮਰਾਇਕਰੈਪੁਨਸਵਰਣ
 ਗੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨਕੋਬਿਕਾਰਮਨਤਿ ॥ ਤਜੈਚੁਕੈਮੋਤੁਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮੁਗਾਮੁਪਥਾ
 ਏਅਸਤਜੇਨਾਮਿਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਫਿ
 ਰੈਦਿਵਨੁ ॥ ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰੇਬਿਖਿਅਮਾਤਿਸਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥
 ਸਭਕਿਭੁਅਪੇਅਪਿਤੈਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕਉ ॥ ਜਿਉਬੇਲਾਏਤਿਉਬੋਲੀਐ
 ਜਾਅਪਿਬੁਲਾਏਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਬੁਤਮੁਤੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਉਇ
 ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਭਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁਸੇਵੈਸੁਖੁਤਉਇ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੬੩ ॥ ॥
ਸਿਰੀਗਗਮ ॥ ३ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਗਿਤਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਇ
 ਅਮਲੁਥਾਗੀਦੁਜੈਭਾਇ ॥ ਮਲੁਤਉਮੈਧੰਤੀਕਿਵ ਉਤਰੈਜੇਸਉਤਰੈ

ਨਾਇ। ਬੁਧਿਧਿਕਰਮਕਮਾਦੇਦੇਦੁਦੀਸਲੁਲਗੀਆਇ। ਪਾਤਿਅੰਗੇਤੋ
 ਬੁਨਉਤਰੈਪੁ। ਬੁਧਿਅਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਰਦਿਅਵੈਤੰਬੁ
 ਰਮਲੁਤੰਇ। ਮਨਮੁਖਤਰਿਤਰਿਕਾਰਿਬਕੇਮੈਲੁਨਸਕੀਧੋਇ। ਗੁਰੁ
 ਮਨਿਮੈਲੇਭਗਤਿਨਤੰਵਈਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ। ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮੈਲੇ
 ਏਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਮਲੁਤਉਮੈਜਾਇਸੁ
 ਏ। ਜਿਉਅੰਧੇਰੈਦੀਪਕੁਥਾਈਐਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨੀਅਗਿਆਨਤਜ
 ॥੨॥ ਤਮਕੀਅਤਮਕਰਤਗੋਤਮਮੁਰਖਗਵਾਗ। ਕਰਟੈਵਾਛਾਵੈਸਰਿ
 ਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗੁ। ਮਾਇਆਜੇਵਰੁਦੁਖੁਨਤੀਸਭਿਭਵਿਥਕੇਸੰਸਾਰੁ
 ਗੁਰਮਤੀਸੁਖਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਗੇ॥੩॥ ਜਿਸਨੋਮੈਲੇਸੋਮਿਲੈ
 ਤਿਸੁਥਾਛਿਤਰੈਜਉ। ਏਮਨਭਗਤੀਗਤਿਅਸਚੁਥਾਈਨਿਜਥਉ।
 ਰਤੇਜਿਤਵਰਤੀਤਰਿਗੁਣਸਚੇਗਾਉ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੈਮਾਇ
 ਮਾਉ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੬॥੮॥

॥ ਸਿਰੀਗੁਗੁ ॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਮਨੁਕਾ॥੪॥

॥ ਦੁਖਿ॥੫॥

॥ ਪ੍ਰਗ॥੧॥

ਮੈਮਨਿਤਨੀਬਿਰਤੁਅਤਿਅਗਛਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਪਾਰਿਅਇ। ਜਦੋ
 ਥਾਪੁਰੁਆਪਣਪ੍ਰਭਦੇਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ। ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਦ
 ਪ੍ਰਭੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮੈਤੁਪ੍ਰਾਬਿਨੁਅਵ
 ਨਕੋਇ। ਤਮਮੁਰਖਮੁਗਧਸਰਣਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਤਰਿਸੋਇ
 ਉ। ਸਤਿਗੁਰਦਤਨਾਮਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੋਤਰਿਪ੍ਰ
 ਸਿਅਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਤਉਗੁਰਸਰਣਾਈਛਤਿਪਵਾਕਰਿਦ
 ਇਅਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੨॥ ਮਨਤਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਉਪਾਵਥਕੇ
 ਭੁਕੋਇ। ਸਤਸਿਅਪਕਰਿਰਤੇਮਨਿਕੋਰੇਰੰਗੁਨਤੰਇ। ਕੁਜਿਕਪ
 ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੰਬੀਜੇਖਵੈਸੋਇ॥੩॥ ਸਭਨਾਤੇਗੀਅਸਪ੍ਰਭਸਭਿਜੀ

ਭੇਰੁ ਗਾਸਿ॥ ਪ੍ਰਭਤੁ ਪਤੁ ਖਾਲੀ ਕੋਨ ਡੀਚ ਰਿਗੁਰ ਮੁਖ ਨੋ ਸਾਥਾ ਸਿ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜ
ਭਉ ਬਦੇ ਕਢਿ ਲੂਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਾਣੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥ ੪॥
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾ ਸੁ॥ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਜਦੁ
ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈਦ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾ ਸੁ॥ ੫॥ ਉਤਿ ਸੁਵਿਟੁ ਚਉ ਖੰਨੀ ਐ ਮੈਨਾ ਮੁਕਰੇ
ਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵ ਦੁਨ
ਬੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਰਤ ਨੁਪੈ ਪੂਰੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿ ਆਕਢਿ ਰਤਨ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਧੰਨੁ ਵਰ
ਤਗੀਵਰਤਗੀ ਆਜ ਅਇ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਖੁ ਨ
ਗੋਟਿ ਭੈਰਵ ਗਾਠੀ ਟਵ ਸਿਕਾਠਾ॥ ਚੀਏ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੇ ਨਿਰਵਾਈ ਅਤਿ ਵਿਚਿ
ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਠਾ॥ ਚੰਨ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਬਿਟੀ ਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੋ
ਪੂਰੰ ਕਾਠਾ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਰਤਾਗੀ ਨਾਵਤਿ ਆਇ॥ ਚਿ
ਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਠੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਜਨਮ ਨਾਉ ਤਮੁ
ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੫॥ ੨॥ ੬੬॥ ਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥ ੪॥
ਗੁਣ ਗਾਵ ਗੁਣ ਵਿਖਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਜਣ ਗੁਣ ਕ
ਰੀ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਡੀਰੇ ਡੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੋਧਿ ਆਰੰਗਿ ਚਉ
ਥੈ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤਿਪਾਤਿ ਮਨਿ ਡੋਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਅਸ
ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤਾਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਗਾਉ ਵਰਤਾਗੀ ਡੋਗੁਰ
ਤਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ॥ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਗੰਗਾ ਸਿਉ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਾਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਨਾਮਿ ਲੇਖਾ ਰਿਬੈ ਠਿ ਆਨਿ ਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਅੰਗਿ ਅਨੁਦ
ਪ੍ਰਭ ਮੁਖੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੁਰਿ ਪਈ ਆਸਿ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨ ਨਾਥੀ
ਐ ਮੈਨਾ ਮੁਖੈ ਡੋਰੁ ਬਾਥੈ ਰੀ ਪਾਸਿ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬੁਝ ਗਿਨਾਵਤੈ ਕਿ
ਰੁ ਬਿਧਿ ਚਾਹਿ ਅਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਲਿ ਬੈਠਾ
ਅਇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਰਤਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ੩॥ ੬੭॥
ਸਿਰੀਗਗੁ॥ ॥ ਮੁਤਲਾ॥ ੪॥ ॥ ਯੁਗੁ॥ ੧॥ ॥

ਤਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹੀ ਨਿਤ ਕਰੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਸੇ ਤਿਨੇ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਾਸ ॥
ਗਵਿ ਅਤਿ ਨਿਪਿਐ ਬਾਗਿ ਫਿਰਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿਨ ਤਿ ਕਰਿ ਜੋ ਦਰੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੀ ਮਦ ॥
ਕਾਚਉ ॥ १॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨ ਕੋ ॥ ਕਉਂਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਉ ਗੁਰ ॥
ਟੁ ॥ ਵਾਰਿ ਅਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਅਦਿਖਾਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਤਉ ਨਿਮੀ ॥
ਪਵਾ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿ ਅਗੁਰੁ ਮਾਠੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸ ॥
ਸਿ ॥ ਤਉ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਤਿਨ ਜਉ ਮੈ ਮੇਲੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ ॥
ਕੋਲੋ ਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਦਰ ਸਨੁ ਨ ਥੀ ਐ ਭਾਗ ॥
ਤਿਰੋਇ ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਅਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ॥ ਅਨ ਮੋਟੈ ਕੋਇ ॥ ੩॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿ ਤਰਿ ਅਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲ ॥
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਅਪਿ ਤੈ ॥ ਨ ਕਰ ॥
ਬਡਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪॥ ੬੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਾ ॥ ੪॥ ੨ ॥
ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਰਸੁ ਅਤਿ ਭਯਾ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਜਾਇ ॥
ਤੁ ਸੋ ਤਾਗਈ ਤੁ ਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਅਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਚਿਹਿ ਵੇਪਰਵਾ ॥
ਨੀ ਤਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਦੁ ਤਰਿ ਗੁਰ ॥
ਗਿ ॥ ਸਜਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ॥ ਰਤਉ ॥ ਗੁਰੁ ॥
ਅਸੋ ਤਾਗਈ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਚਨੁ ਰਚਨੁ ॥
ਮੰਨੈ ਸੇ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਵਰਜਾਈ ਅਤਿ ਜਿਨ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾ ॥
ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ੨॥ ਇਤੁ ਰਸੁ ਵਦਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਤੁਝੈ ਭਾਗੀ ਦਨੀ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਨਾਥ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਰਤੇ ਬਿਛੁਲਾਇ ॥ ਚਿਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗੈ ॥
ਤਿਓਨ ਅੰਤਰਿ ਕੁੰਧੁ ਬਥਾਇ ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਅਪਿ ਤੈ ਅਪੇ ॥
ਰਸੁ ਤੋਇ ॥ ਅਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵ ਸੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ ਸ ॥
ਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਅਤੋਇ ਅਨਾਨਕ ਤਰਿ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੪॥ ੫॥ ੬੯ ॥
॥ ਸਿਰੀਗੁਮਾ ॥ ੪॥ ॥ ਦਿਨ ਸੁਚਕੈ ਫਿਰਿ ਆਖ ਵੇਰੈ ਇਸ ॥
ਜਾਇ ॥ ਅੰਦਾ ਘਟੈ ਨੁਰਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤ ਮੁਸਾਯਾ ਜਟੁ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਠਾ ॥
ਅਪਸਰਿ ਅਮਨ ਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸ ॥

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਖ੍ਰਿਤੋ ਅੰਨਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਤੋਇ ॥ ਰਤ ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਤਿ ਗਿਲਿਵਉ ਬਰੇ ਅਧਿਪਤ੍ਰ ਹੋ ਸਰਣ ॥ ਚਿੰਨੀ ਚਲਦੁ ਸਦਾ ਨਿਤ ॥ ਭਿਅ
 ਤਿਤਿ ਬਰਤੁ ਬੀਅਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਤ ਮੰਨੀ ਅਤਿ ਤਰਿਅਪਿਲ
 ਏਗਾ ਲਿਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿਠਾ ਕਨਕੇਰੀ ਪਾਇ ॥ ਤਰਿਨ
 ਮੁਸਥਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਨਤ ਦਸੁ ਨੰਦ ਰਿਵਜ ਦੇਦ
 ਰਿਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਤਿ ਅਤਿ ਨਾਮੁ ਕੁਕੈ ਸ
 ਥਾਮਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਜਾ ਚਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਵਤ
 ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥ ੧ ॥

੩੨

॥ ਮੇਰੀ ਗਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥

ਕਿ ਅਤ੍ਰੁ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਰਸ ਭੋਗਤਿ ਖੁਸੀ ਅਕਰਤਿ
 ਮਾਦਤਿ ਗੰਗ ਅਪਾਗ ॥ ਬਤੁਤ ਕਰਤਿ ਫੁਰਮਾਇ ਸੀ ਵਰਤਤਿ ਤੋਇ ਅਠਾਗ ॥
 ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਰਿਸੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਪਾਪਾਤਿ ਤੋਇ ॥ ਰਤ ॥ ਕਪਰਿ
 ਭੋਗਿ ਬਪਟਾਇ ਅਸੁਇ ਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਏਵਰ ਗੋਵਰ ਬਤੁਗ ਕੀ ਏਰ ਬਅਥਾ
 ਕ ॥ ਕਿਸਤੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਤੀ ਬਿਸਰਿ ॥ ਅਸਭ ਸਾਕਾ ॥ ਸਿਰਜ ਦਤਾਰਿ
 ਕੁਲਾਇ ਆਵਿ ਦੁਨਾ ਵੈਨ ਪਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ਕੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੁਮਾਇ ਅਕਰਤਿ
 ਏਕਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤ੍ਰਪਤੀ ਆਇ ਦਸ ਸਦੁਤੁ ਭੈ ਅਨਿਤਾ ॥ ਅਤਿ ਕਰੁ ਕਰਤਿ ਅ
 ਤਿ ਕੀ ਆਵਿ ਅਪਿ ਅਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਕੁਲਾਇ ਅਨਾਤਿ
 ਸੁਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇ ਆਇ ਕੇ ਸਜਦੁ ਸੋਇ ॥ ਤ
 ਰਿਜਨ ਕਾਰਖਾ ਏਕੁ ॥ ਏਕਿ ਅਮਾਦ ਸਤਉ ਮੈਰੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਰਿਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ
 ਚਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾਰੀ ਗਿਤ ਰਿਸਭ ਜਗਮਤਿ ਚਨਦੁ ਤੋਇ ॥

॥८१॥३॥ सिरीसुभा॥५॥

मतिविषयमुच्यते

ਪਟਨਦਿਸਾਟਿਭੁਲਿਖੁਸੀਆ॥੨॥ਧਰੰਬਾਦਿਸਾਟੀਆਵਿਚਿਸਤੀ
ਗੀਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆਲਿਖਿਅਥੇਖੁਤਿਨਿਪੁ
ਵਿਧਾਤੈਦੁਖੁਸਤਸਾਮਿਟਿਗਾਇਆਗਤਾਭੀਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੈ
ਵਿਅਇਆਧਨਪਾਤੀਵਰੁਮੀਅਮੇਗੀਮੇਗੀਕਰਿਪਾਨਿਆ॥੨॥
ਚਥਾਏਨਿਸੰਗੁਤੈਵਰਤੈਅਠਰਿਆਸਭਕੇਵਸੁਗਾਤਿਕਰਿਅਠਰਿ
ਨੁਨਾਵੈਖਾਕਗਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਦਰਿਖ
ਆਗਿਰੰਬਾਗੀਵਰਸਾਤਿਬੀਸੁਭਨਾਨਕਸੁਭਨਾਥੀਆ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗਮਮੁਪੁ

॥ उद्यवेष्टि यथैषी ॥

ਮੁਗਧ ਅਜਾਣੇ। ਸੱਪੁਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓਏ ਗੀ ਬੇਬਾਣੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾ
 ਤੀ ਚਿਤੁ ਘਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੁ ਆਇ ਅਘਾਤੁ ਕੋਇ ਬੈ
 ਘਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਠਕਰੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਗੋਇ। ਗਤੁ ਓ। ਕੁਦ ਮੁਕਰੇ ਪੁਨਿ
 ਧੀ ਆਇ ਸੈਨਾਤੀ ਕਾਝੁ। ਓਤੈ ਸਾਖਿ ਮੁਨੁ ਖੁਡੈ ਫਾਸੁ ਮਾਇ ਅਜਾਣੇ
 ਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਈ ਅਤਿ ਜਿਸ ਚਾਨ ਮੁਸਮਾਇ॥੨॥ ਜੰਘਰੁ ਬਾਗਿ ਗਵਾਹੁ
 ਸੇ ਘਗਾ ਮਨ ਮਾਣੇ। ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿਤਾ
 ਠਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜੇਗੁ ਰਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ॥੩॥ ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ
 ਕੋਨ ਦਿਖਾਇ। ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਇ ਕੈ ਆਇ ਪਾਇ ਅਸਰਣਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਤਿਸਾ ਤਿਤੁ ਬਦਾਇ ਆ ਕਢਾਇ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਸਿਰੀ ਰਗਾ ਮ॥੫॥

ਘੜੀ ਮੁਤਤ ਕਾ ਪੁਟਾ ਕਾ ਜਸ ਵਾਹ ਲੁਟਾਗਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
ਨਾਤੀ ਗਵਾਹਾ ਉਠਿ ਚਲਿ ਆਪੁ ਤਾਇਆ ਪਾਰਿ ਆਵ ਸਿਜੰਦਗਾ ॥੧॥
ਤੁਥੈ ਠਕੰਧੀ ਪਾਤਿ ਜੇਠੈ ਵੀ ਪੁਰ ਬਿਠਿ ਖਿਅਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਇ
ਤਾਉ ॥੨॥ ਨਾਤੀ ਨੌਰੁ ਰੁਗੀ ਪਕੀਵ ਚਲੁਟਾਗਾ ਲੈ ਲੈ ਦਤਿ ਪੁਤਿ ਆਖੈ
ਰਿਤੁ ਆਗਾ ਜਾਏ ਅਤੁ ਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾਤਾ ਲੁਟਿ ਮਿਟਿ ਆਖੈ ਤਰੁ
ਪਤਿ ਲਾਪਤੁ ਰਧੀਯੋਗਾਇ ਅਤੁ ਜੈ ਰਿਸੈ ਮੋਇਆ ॥੩॥ ਜੈ ਸੁਖ ਸੁਖਾਇ ਅਤੁ
ਬੈਠੈ ਰੁਤਾਇਆ ਕਦੀ ਚੇਤਿ ਨ ਆਇ ਰਿਜੀ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੀਆ ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਅਜੀਉਕੀਅਕੁਰਬਾਨੁ॥ ਜਿਸਤੇਸੇਈਮਨਿਪਈਮਿ
 ਬਿਅਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਰਿਠਾਸਦਨਾਇਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ ੪॥
 ੧੦੪॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥ ੫॥ ॥ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿ
 ਨਜਾਉ॥ ਧੰਧਾਸਰੁਜਥਾਏਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਅਸੁਆਉ॥ ਅਸਾਸਭੇਲਾਇਕੈ
 ਇਕਾਅਸਕਮਾਉ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਤਿਨਅਗੈਮਿਲਿਅਥਾਉ॥ ੧॥
 ਮਨਮੋਕਰਤੇਨੋਸਾਥਾ॥ ਸਭੇਥਾਰਿਸਿਅਪਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥
 ਦੁਖਕੁਖਨ ਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਤੋਇ॥ ਕਿਤਤੀਕੀਮਿਨਥਿਜੀਐ
 ਜਾਤਿਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥ ਜਿਸੁਤੁਰਖਾਤਿਤਥਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਸੁਖਦਾ
 ਤਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗਣਕਦੈਯੋਇ॥ ੨॥ ਸੇਵਾਮੰਗੀਸੇਵਕੋਥਾਇਅੰਐ
 ਪੁਨੀਸੇਵਾ॥ ਸਾਧੁਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੁਠੈਪਾਵਾਦੇਵਾ॥ ਸਭੁਕਿਭਵਸਗਾਤਿਸਾਨਿ
 ਬੇਅਪੇਕਰਣਕਰੇਵਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਥਾਥਿਤਾਰਦੈਮਨਸਾਸਭਪੁਰੇਵਾ॥ ੩॥ ਇਕੋ
 ਦਿਸੈਸਜਣਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁ॥ ਇਕੈਸੇਦੀਸਾਮਗਣੀਇਕੈਸੇਦੀਤੈਗੀਤਾ॥ ਇਕਸ
 ਯੋਮਨੁਮਾਨਿਅੰਤਰੇਅੰਨੀਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ ਸਚੁਖਾਲਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ॥
 ੧॥ ੧੦੫॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥ ੫॥ ॥ ਸਭੇਬੋਕਪਰਪਿਤੇਜੇਅਵੈਇਕੁਤਥਿ
 ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਸਫਲੁਤੋਜੇਸਚਾਸਬਦੁ ਕਥਿ॥ ਗੁਰਤੇਮਤਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿ
 ਸੁਲਿਖਿਅਤੋਵੈਮਥਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਮਿਉਚਿਤੁਥਾਇ॥ ਏਕਸਥਿਨੁਸਭ
 ਧੰਧੁਤੋਸਭਮਿਥਿਅਮੋਤਮਾਏ॥ ਰਤਾਉ॥ ਲਖਖੁਸੀਆਪਤਿਸਾਤੀਅਜੇਸ
 ਰਿਗੁਰਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਨੀਮਖਏਕੋਤਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਥੁਤੋਇ॥ ੧॥
 ਜਿਸਕਉਪੁਰਥਿਥਿਥਿਅੰਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਗਤੇ॥ ੨॥ ਸਫਲਮੁਗਤਿਸ
 ਫਲਾਪਜੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਥਪਿਅਗੁ॥ ਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁਨਥਗਈਜਿਸੁਤਰਿਕਨਾ
 ਮੁਅਧਗੁ॥ ਥਾਤਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਥਿਅਸੋਈਉਤਰਿਅਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਥਾਨੁਸੁ
 ਵਾਪਵਿਤੁਤੋਜਿਥੈਸੰਤਸਭਾ॥ ਛੋਈਤਿਸਤੀਨੋਮਿਥੈਜਿਨੀਪੁਰਗੁਰੁਥਰਾ
 ॥ ੪॥ ਕਥਾਘਰੁਤਤਾਜਿਥੈਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਗਾ॥ ੫॥ ੬॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥ ੫
 ੧੦੬॥ ॥ ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅਵੈਸਿਰਿਸਾਤਪਤਿਸਾਤੁ॥ ਤਿਸਤੀਕੀ
 ਕਰਿਅਸਮਨਿਜਿਸਕਾਸੰਭਸੁਵੇਸਾਤੁ॥ ਸਭੀਸਿਅਪਾਥਾਰਿਕੈਗੁਰਕੀ

ਚਰਣੀਪਾਤੁ॥ ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਤਜਸੇਤੀਜਪਿਨਉ॥ ਆਠਪਤਰਪੁਰਾਨੀ
ਆਇਤੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਨੀਪਰਮਾਤਮਾ
ਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਜਿਸੁਮਿਮਰਤਸੁਖੁਤੋਇਘਟਾਤੁਖੁਦਾ
ਨਮੁਏਤੋਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਕਰਿਚਾਕਰੀਪ੍ਰਭਸਾਤਿਬ੍ਰਹਮਚਰਮੋਇ॥
ਧਸੰਗਾਤਿਤੋਇਨਿਰਮਲਾਕਟੀਐਜੰਮਕੀਠਾਸਾ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਭੈਭੈ
ਤਿਸੁਅਗੋਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ ਮਿਤਰਕਰੇਜਿਸੁਮਿਤਰਵਾਨੁਤਾਕਾ
ਅਵੈਰਾਸਿ॥ ੩॥ ਬਤੁਤਬਤੁਤਵਖਾਣੀਐਉਚੋਉਚਾਥਾਉ॥ ਹੋਗਿ
ਚਿਤਨਾਬਾਤਰਾਕੀਮਤਿਕਤਿਨਸਕਾਉ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਅਉਕੇ
ਸਚਦੇਵਤੁਅਪੁਣਾਨਉ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਸਿਰੀਗਗਮ॥ ੫
ਨਾਮੁਧਿਅਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲੁਤੋਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਉ
ਪਰਗਟੁਸਰਨੀਕੋਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਕੋਘਰਿਵਸੈਏਕੋਸਚਾਸੋਇ
ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇ॥ ਨਾਮੁਸਤਾਨੀਸਦਾਸੰਗਿਅਗੋ
ਏਥਾਭਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਨੀਆਕੀਅਵਰਿਅਈਆਕਵਨੈਅਪਰ
ਤਿਕਾਮਿ॥ ਮਾਇਅਰੂਗੁਸਭੁਠਿਕਾਜਤੋਬਿਨਸਿਨਿਦਾਨਿ॥ ਜਮੇਰਾ
ਤਿਰਦੈਤਰਿਵਸੈਸੋਪੁਰਾਪਰਧਾਨ॥ ੫॥ ਸਾਧੁਕੀਤੋਤੁਰੇਤੁਕਾਅ
ਣਾਅਪੁਤਿਅਗਾ॥ ਉਪਵਸਿਅਣਪਸਗਾਥਾਭਿਗੁਰਕੇ
ਰਨੀਲਾਗੁ॥ ਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਰਤਨਤੋਇਜਿਸੁਮਸਤਾਕਿਉ
ਭਾਗੁ॥ ੬॥ ਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਭਾਈਤੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਅਧਿ
ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਬਿਨਸੈਤਉਮੈਤਾਪੁ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਭੋਟਿਅਥਿਨਸੈਸਗਾਥਸੰਤਾਪੁ॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥

ਸਿਰੀਗਗਮ॥ ੫॥ ਇਕੁਪਥਾਦੁਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਦਾਕਮੁ
ਇਕਮੁਕਾਮਨਿਅਸਰਾਇਕੋਪ੍ਰਨਅਧਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਸਰਣੀਸਦਾਸੁਖਪੁਪੁਰ
ਤੁਮੁਕਰਤਰੁ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਗਾਥਉਪਾਵਤਿਅਗਾ॥ ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਗਾ
ਨਿਤਾਇਕਸੁਕੀਥਿਵਲਾਗੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਕੋਭਾਈਮਿਤੁਇਕੁਇਕੋਮੇਰਕਾ
ਤਾ॥ ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੇਕਤੈਜਿਨਿਜੀਉਧਿਰੁਦਿਤਾ॥ ਸੋਪ੍ਰਭਮਨਤੁਨਵਿਸ

ਜਿਨਿ ਸਰੁ ਕਿਉ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਥਾਹਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨ ਤਰਿ ਆ
ਪਾਏ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭੇ ਜਿਨੀ ਕੀਏ ਅਠਪਤਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਾ ॥ ਇਕ ਸੁਸੇਤੀ ਗਤਿ ਆ
ਨੰਦੀ ਸੰਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਪਰ ਬੁਝੁ ਪੁਰੁ ਏਕੁ ਤੈ ਦੁਜਾ ਨ ਡੀਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ
ਸਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਭੰਦੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੁਰਾਤ ਇਅ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਚਾ
ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁਝਾਇ ਅਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆ ਭੁਭੰਦੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ
ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਆਇ ॥ ਸਗਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਉਪਜਤਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਪਾਜਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਰੁ ਉਗਾਇ ਆਤ ਉਭਗਾਤਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾਤਿ ਨਿਰਮਲ ਅ
ਪਿਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮੋਢ ਕਟੀ ਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਤਾ ॥
ਥਾਨ ਥਨ ਤਰਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆਪਾ ਬੁਝੁ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਨ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੈ ਦੁਜਾ ਨ
ਡੀਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣੀ ਝੁਟੀ ਐ ਕੀਤਾ ਥੋੜੇ ਸੁਭੰਦੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅ
ਪਰ ਬੁਝੁ ਮੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਜਤਨ ॥ ਜਿਨੀ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਆਇ ਆਨਾ ॥ ਕਤਿ ਨ ਕਰ ਬਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
ਮਿਥਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰੁ ਦੁਖੁ ਗਾਇ ਆਤਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਆਇ ॥
ਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਅਏ ਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਮਿਥਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਪੁਰਖਿ
ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਡੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਚ ਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਮਨ ਕੀ ਅੰਦਰਿ ਚਾਂਪੁਰੀ ਆਪਾਇ ਆਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸੰਦਾਸੀ ਗਿਕ
ਰੈ ਗੁਰੁ ਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਕਾਮੁ ਰੋਪੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿ ਆਤ ਜਿ ਅਸਰੁ ਅਭ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇ ਆਲਾ ਤਾਨੁ
ਪੁਰਨ ਡੋਇ ਕਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਆਦੀ ਅਪਣਾਨੁ ॥ ਆਵਣ
ਜਾਣ ਗਤਿ ਗਾਇ ਆ ਆਪਿ ਡੋਇ ਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਮਤ ਲਘੁ ਪ੍ਰਾਪਿ ਆਗੁ
ਰਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਰਾਖ ਦਾ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ਡ
ਲੈ ਪਲੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਅਠਪਤਰ ਗੁਣ ਸਾਰ ਦੇਰ ਤੇਰੇ

ਗਿਆਪਾਗਾਪਾਰਬੁਤਮਸੁਖਸਾਗਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਾਰਾ॥੧॥

ਸਿਰੀਰਗਾ॥ਮ॥੫॥

ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਾ

ਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਤਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਜਨਮਮਰਦ

ਖੁਕਟੀਐਲਗੈਸਤਜਿਧਿਅਨੁ॥॥ਮੇਰੇਮਨਪੁਰਸਰਦਾਈਪਾਇ॥੧॥

ਨੁਤੁਜਾਕੋਤਤੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਅੰਇ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਤਫੁਨਜਾਈਐ

ਗੁਰਗੁਣੀਅਥਾਤੁ॥ਵਰਭਾਗੀਮਿਥੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਤਾ॥ਕਰਿ

ਸੁਖਸਾਗਰੇਸਿਰਿਸਤਾਪਾਤਿਸਤਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਤੁਜਨਾ

ਥਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬੁਤਮਤੇਰੈਤਾਦਿਰਤਾਉ॥ਨਿਮਾਦਿਅਪੁਰਮਾਦੁ

ਰੈਸੰਗਿਮਾਉ॥੩॥ਤਰਿਜਪੀਐਅਗਾਧੀਐਅਠਪਤਰਗੋਵਿਦੁ॥ਜੀਅ

ਤਨੁਪਨੁਰਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖੀਜਿਦੁ॥੪॥ਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅ

ਤਪਾਰਬੁਤਮਬਖਸਿਦੁ॥੫॥੮੨॥ ਸਿਰੀਰਗਾ॥ਮ॥੫॥

ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਾਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵਿਓਰਿਅਵਿਓਰੈ

ਮਤਿਗਤਿਅਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਭਾਇ॥ਅ

ਜਰੂਪਨਿਰੰਜਨੇਗੁਰਿਮੇਲਾਇਆਮਾਇ॥॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਤੁਪੁਰੁ

ਮਾਇਅਮੋਤੁਪਰੀਤਿਧਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਦਾਨਦਤ

ਥਵੰਤੁਨਿਰਮਲਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਸਖਾਸਤਾਈਅਤਿਵਰਾਉਚਾਵਰਾਅਪ

॥ਥਾਕੁਕਿਰਪਿਨਜਾਣੀਐਨਿਤਚਲਤਿਸੁਦਰਬਾਰੁ॥ਜੋਮੰਗੀਐਸੋਪੁਰੁ

ਨਿਧਾਰੁ॥ਅਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਵਿਖਤਿਗਤਿਮਨਿਤਨਿਤਵੈ

ਤਿ॥ਇਕਮਨਿਏਕਧਿਅਈਐਮਨਕੀਲਾਤਿਭਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਾਦ

ਸਦਾਪੁਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾਅਗਾਧੀਐਦਿਨਵਿਸਰਹੁਨਤੀਗ

॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਕਾਸਖਾਗੋਵਿਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਪੁਨ

ਪੀਸਭੋਸਗਲਵਾਗੀਇਤਜਿਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਤਦੁਰਿਸਦਾਪਟਿਪਟਿ

ਮੁਰਵਿਦੁ॥ਅਕਿਰਤਪਣਨੋਪਾਥਦਾਪੁਰਨਾਨਕਸਦਬਖਸਿਦੁ॥

੮੩॥ ਸਿਰੀਰਗਾ॥ਮ॥੫॥ ॥ਮਨੁਤਨੁਪੁਨਜਿਨਿਪੁ

ਅਗਥਿਅਸਤਜਿਸਵਾਰਿ॥ਸਰਬਕਲਕਰਿਥਾਪਿਅਅੰਤਰਿਜੋਤਿ

ਰਸਦਾਸਦਾਪੁਰਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਰਿਹਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਸਦਾ ਰੁਦੁ ਖਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ॥ ਰਤ
ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨੁ ਪਾਖਾ ਕਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੈ ਪਾਕੁ ਜੇ ਸਭੇ ਸਾ
ਕਾ ਜਿਨੀ ਕੀਤਾ ਤਿਸੇ ਨ ਜਾਣੀ ਮਨ ਮੁਖ ਪਸੁਨ ਪਾਕਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤ
ਰਿਹ ਵਿਗਤਿ ਅਤਿ ਸਨੋ ਜਾਣੈ ਝੁਗਿ॥ ਤਿਸ ਨਾਲਾ ਗੀਰ ਚਿਹਤਿ ਆ ਅੰਤਰਿ ਤੁਰਿ
ਮੈਕੁ ਗਿ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਨੁ ਟਿਕਾ ਆਵਤਿ ਵੰਦਤਿ ਪੁਗਾ॥ ੩॥ ਸਾਖਿ ਬੰਦੁ ਪ੍ਰਭ
ਕਰਨ ਤਰਜੀ ਅਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨ ਤਰੁ ਮਤਾ ਬਿਕਟ
ਜਮੁਕੁਇ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਮੁਨ ਵੀਸਰ ਉਕਰਿ ਅਪਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥
੮੬ ਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥ ੫॥ ॥ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਜਰੂ ਪਮੈ
ਦੇਸੁ॥ ਸੁਤਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਤੁ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸੁ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੂਰਿ ਦੈ ਨ ਵਸ
ਈ ਕਾਗਜਿ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੂਰਿ ਆਇ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ
ਨਿਤ ਸਾਧਕੀ ਗੁਰਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਧਿਅਈ ਐ ਮਸ
ਤਕਿ ਤੈਵੇ ਭਾਗੁ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀ ਅਤਿ ਗੁਰਕੀ॥ ਚਰਨੀ ਲਾਗੁ॥ ਤਉ ਮੈਰੋ
ਗੁਰੁ ਮੁਕਟੀ ਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਗੁ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੁਸਾਧਕੀ ਅਠ ਸਠਿਤੀ
ਰਖਨਾਉ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰੇ ਸਾਚਾ ਦੇਤੁ ਸੁਆਉ॥ ਐ ਬੈਠਿ ਲਾਇ ਵਰਾ
ਈ ਆਦਰਗਾਤ ਪਾਵਤਿ ਬਾਉ॥ ੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਤਿ
ਸਤੀ ਤਾਉ॥ ਮਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵ ਲਾਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤ ਰਿਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
ਰਣਗਤੀ ਸਰਬ ਪਟਾ ਕੇਨਾ ਕਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ੮੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥ ੫॥ ॥
ਸਗਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਤ ਅਕਿਰਪਾ ਲਾ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਐ ਬਿਨੁ
ਸੈਸਰ ਬਜੰਜਾ ਕੁ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਾ ਸਾਗੁ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨੁ ਵਿਸ
ਰਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀ ਅਤਿ ਅਵਗਣ ਕਟ ਲਾਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਤੈਵਿ ਕਰਿ ਰਿਠੇ ਬਿਸਥਾਗ॥ ਸਤ ਜੇ ਸਿਫਤੀ ਗਤਿ ਅਭਉ ਜਲੁ ਉ
ਤਰੈ ਪਾਗਿ॥ ੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜ ਮਾਪਾਈ ਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ॥ ਭੁਕਿ ਕਮਾਵੈ
ਕਿਸਤੇ ਜਾਵੈ ਕੈ ਸਦਾ ਤਦੁ ਗਿ॥ ਥਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਹ ਵਿਗਤਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ

[illegible]

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹੁਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਿਨੁ ਖੁ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ
ਅਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਚਾਰੇ ਚੁੰਡਾ ਬਾਣੀ ਅਸ ਤਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੇ
ਅਗਦ ਸਿਕਰਿ ਜਮੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਕਾ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਤਾਰੁ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਅੰਤੁ ਪਰਾਵਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਰਵੰਦੇ ਗਾਰੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ
ਐਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਗਾਧੀ ਐ ਏਤਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿ
ਸੁਖ ਸਤ ਕਿਨ ਕਥੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਾਮਾ ॥ ੫ ॥
ਸੰਤ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ਤੇ ਸਚਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਤੇ ਸਾਥੈ ਧੰਤੁ ਜੀ ਅਕਾ ਐ ਕੈ ਐ
ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾਇ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਤੇ
ਵੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਭੁਜਾ ਬਧੁੰਨ
ਕੋ ਸੁਭੈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਰਿ
ਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰ
ਬੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਤਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਗੁਰੁ ਰੁਬਦ
ਲੇਤ ਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਬੁ ॥ ਸੋ ਮਥੇ ਨਿ
ਤ ਚਰੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਆਤ ਬੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥ ਅਛਿ ਅਜਨਮ ਮਰਣ
ਕਾਪ ਬੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿ ਅਭੈ ਭੰਤੁ ਦੁਖੁ ਲਬੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਤਿ ਗੰਭੀ
ਰੁ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਪਖੰਡੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਪਣਾ ਜਮ ਭੁਤ ਲਗੈ ਭੰਤੁ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਲਿਖਿ ਤੁਲਿਨ ਲਗਾਈ ਖੋਜਿ ਰਿਠਾ ਬੁਤ ਮੰਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੀ ਅਸੁਖੁ
ਨਾਕ ਮਨ ਮਤਿ ਮੰਤੁ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਾਮਾ ॥ ੫ ॥
ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੇਖਾਇ ਅਕਉੜਾ ਉਪਜਿ ਅਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰੰਦ ਕੀਏ ਬਿ
ਖਿ ਅਗਚਿ ਆਥਾਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲ ਮੁਨ ਤੇ ਵਈ ਵਿਣੁ ਨ ਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੁ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਵਿਣੁ ਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਅਗੁ ॥ ੨ ॥
ਜਿਉ ਕੁਰੁ ਤਰਕਾਇ ਆਧਾ ਵੈਦ ਤੇ ਦਿਸਿ ਜਾਇ ॥ ਭੰਤੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭੰਤੁ
ਭਖੁ ਸੁਖਾਇ ॥ ਕਾ ਮਕੁੰਧ ਮਦਿ ਬਿਅਪਿ ॥ ਅਛਿ ਰਿਠਿ ਰਿਜੈ ਨੀਪਾਇ ॥ ੨ ॥
ਮਾਇ ਅਜਾਬੁ ਪਸਾਰਿ ਅਭੀਤ ਰਿਚੰਗ ਬਣਾਇ ॥ ਤਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਛਾਸਿ ਅਨਿਕ
ਸੁਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੁ ਨ ਜਾਣਈ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥

ਅਨਿਕਪੁ ਕਾਗੀਮਤਿ ਆਬਤੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਸਨੋਰਖੈ ਸੋਰਖੈ ਸੇ
ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਬਿਵਰਿਧੈ ਰੇ ॥ ਨ ਕ ਸ ਦ ਬ ਥਿ ਤਰੁ ॥
॥੬੧॥ ਸਿਰੀਗਾਗਾ ਮ॥੫॥ ਘਾਗੁ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈ
ਟਿ ਅਜਾਜਮ ਕਾਠਾ ਸਚਾ ਸਤਿ ਬੁਧ ਮਨਿ ਵਠਾ ਤ ਆਖ ਸਮੁਦਾਇ ਆਖਾ ਧੁ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆ ਬਿਨਸਿ ਆ ਸਭੁ ਜੰਜਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਉ ਤੁਧੁ ਵਿ
ਕੁਰਥਾਨੁ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਤਾ ਸਿਦਿ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ਆਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ਤਿਨਾ ਪਿਥੈ ਬੁਧੀ
ਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਜੇ ਵਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮਾ
॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ਤਿਨਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਭਾਇ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ
ਗਤਿ ਥੈ ਸਦੁ ਜਾਇ ਕਰਤੇ ਤ ਬਿਵਰਿ ਆਈ ਆਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ
ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣੁ ਤੁਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਐਸੇ
ਪਿਥਿ ਥੇਕਾ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਤਿ ਆਜ ਪਿਤਾ ਨ ਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥
॥ ਸਿਰੀਗਾਗਾ ਮ॥੫॥ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੁਜੀ
ਨਿਤ ਨਿਯਾਇ ਪਿ ਆਗੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਕਾਸ ਭਸੇ ਦੇਇ ਆਪੁਰ
ਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ਤਿ ਆਮੋ
ਮੋਤੁ ਸਭੁ ਥਾਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਜਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ਤਿ
ਵਸੈ ਪੁਰਨ ਤੈਵੇ ਪਾਠੁ ਰਹਾਉ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਰਭਗੀ
ਸਨੁ ਤੈਏ ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨੈਰ ਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ਗੁਰੁ ਕਰ
ਰੁ ਕਰਣੁ ਤੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਬਾਤ ਰਿ ਕਿਉਨ ਤੀ ਗੁਰੁ ਕੀਜ
ਵੇ ਸੋ ਤੈਏ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾ ਤ ਗੁਰੁ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਣੁ ਤੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ
ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਕੀਮਤ ਮਾ ਅਗਮ ਤੈਕਿ ਆ ਕਥੇ ਕਥਨੁ ਤੁਰੁ ॥੩॥
ਤਵੇ ਫਲ ਮਨ ਬਾਂਝੀ ਅਤਿ ਤਿਤ ਵੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਪਵ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਗਾ ਸਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਰਣੀ ਆਇ ਆਬਤੁ ਜਿਨ ਤੀ ਬਿਨਾਸੁ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਤੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥ ੨੬ ॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਤੁਸੁ ਦਿਭਾਈ ਤੋ ਭੁਟਨੁ ਸਾ
ਗੋਗੁਰ ਕੋ ਚਰਨ ਸਰੋਵਟੇ ਤੀਰਥ ਤਰਿਕਾਨਾ ਭੀ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਾਹ ਮੰਨੀ ਅ
ਤਮ ਕੈ ਨਿਬਾਣੇ ਥਾਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ
ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਾਣਾ ਥਾ ਅਭੇਵਾ ॥ ਗਤਾਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਤੁ ਵਾਰਿ ਆਜਿ ਨਿਦਿ
ਤਾ ਸਚਾ ਭੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਚੁ ਸਥਾ ਤਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਓ ॥ ਸਚੁ ਥਾਣਾ ਸਚੁ
ਪੈਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾਨਾ ਭੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਵਿ ਸਰੈ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰੁ ਆ
ਪਿ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਅਠਪਤਰਿ ॥ ਜਾਪਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਪਈ
ਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਤਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ
ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗਥਿ ਛਿਖਿ ਆਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮ
ਰੈ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮ ॥ ੫ ॥ ਘਗੁ ॥ ੨ ॥
ਗੋਗੁਰੁ ਆਇ ਅਗੋਇ ਥੀ ਕਿ ਅਤਿ ਸੁਰੇ ਫੁਪ ਸਾਰੁ ॥ ਮੁਤਲਾ ਤਿਪੁਨੀ ਚਲਣਾ
ਰੁਸੰ ਮਧੁ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਗੁਨ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿ ਅਬੀ ॥ ਕਿ ਅਥ
ਕੁੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਨੁ ॥ ਗਤਾਓ ॥ ਜੈ ਸੇਰੈ ਦਿਪਰਾਤੁ ਦੇਉ ਠਿਚਲਾ ॥ ਤਿਪਰਭਾਤਿ ॥ ਕਿ
ਅਤੁਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ॥ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਅ ਕਰਤਿ
ਜਿਨੀ ਦੀ ਆਸ ਪੁਰੁ ਲੋਚਿ ॥ ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਬਡਿ ਜਾਸੀ ਬਖ ਕਰੋਚਿ ॥
੩ ॥ ਬਖ ਚਉਰਾਸੀ ਭੁਮਾਤਿ ਆਦੁ ਬਜਨ ਮੁਖਾਇ ਓਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ
ਤੁਸੈ ਦਿਨੁ ਨੇਕੁ ਆਇ ਓਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮ ॥ ੫ ॥
ਤਿਚਰੁ ਵਸਤਿ ਸੁਤੇ ਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਖੀ ਨਾਭਿ ॥ ਜਾਸਾਖੀ ਉਠਿ ਚਲਿ ਆਤਾ ਪਨ
ਬਕੁਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾ ਗੁਰਾਇ ਆ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੈ ਕਾ ਚਉ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਤੇਰਾ
ਬਨੁ ॥ ਗਤਾਓ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸਿ ਆ ਕੰਤੁ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਰਤਿ ॥ ਜਾਓ ਠੀ
ਚਲ ਸੀਕੰਤ ਕੁਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥ ੨ ॥ ਪੇਈ ਅਕੈ ਸਤੁ ਸੇਵਿ ਤੁਸਾਤੁ
ਗੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਰੁ ਅਚਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਬਗੈ ਦੁਖ ॥ ੩ ॥ ਸਭ
ਨਾਮੁ ਤੁਰੈ ਵੈ ਵਣ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾ ਵਣ ਤਰ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਤੇਰਾ ਦੀ ਜਿਨ ਸਤਨਾਥਿ
ਪਿ ਆਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮ ॥ ੫ ॥ ਘਗੁ ॥ ੬ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ
ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਿਅਵਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਲਿਪਿਆਇ। ਓਰਿਸਗਲਸਿਅਪਾਸਚਿਸਚਦਿ
ਕਾਇ। ਰਤਾਉ। ਤੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਵਿਅਪੈਗੁਰਮੰਦੁਤਿਰਦੈਤੋਇ। ਕੀਟਿ
ਨਕਰਿਰੰਤੋਗੁਰਬਿਨਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ ਵੇਖਿਦਰਸਨਮਨਸਧਰੈਪਾਪ
ਲੇ ਜਾਤਿ। ਤਉਤਿਨਕੋਬਲਿਤਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਗੀਪਾਤਿ॥੩॥ ਸਾਧਸੰ
ਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਤਰਿਕਾਨਉ। ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾ॥ ਨਿਦਿਪੁਤਉ॥੪॥

ਸਿਰੀਗਗੁ। ਮ॥੫॥

ਸੰਚਿਤਰਿਧਨਪੁਜਿਸੰ

ਓਰਿਸਗਲਵਿਕਾਗ। ਜਿਨੇਤੁੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਅਤਰਿਸਿਮਰਿਤੋਇਉਪ
॥੧॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪੁਰਾ। ਪੁਨਮਨਤਨੁਜਿਨਤਿਦੀਅਰਿਦੇਕਾ
ਗੁਰੂਤਉ। ਕਾਮਿਕੁੰਧਿਅਤੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਅਪਿਅਸੀਸਾਰ। ਪਉਸੰਤ
ਦੀਲਾਗੁਚਰਦੀਮਿਟੈਦੁਖੁਅੰਧਾਰ। ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਅਕਮਵੈ
ਰਣੀਸਾਰ। ਅਪੁਓਰਿਸਭਤੋਇਰੋਣੈਜਿਸੁਦੇਇਪੁਭਨਿਰੰਕਾਰ॥੩॥ ਜਿ
ਸੈਸੰਸਗਲਤੁੰਤੋਪਸਰਿਅਪਾਸਾਰ। ਕਤੁਨਕਗੁਰਿਭੁਮੁਕਾਟਿਅਸ
ਬੁਤਮੁਥੀਚਾਰ॥੪॥ ੨੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁ। ਮ॥੫॥

ਤਉਤਿਸੁਕ੍ਰੀਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰਸਗਲਾਣਾ। ਦੁਤੁੰਤੇਰਤਤੁਭਗਤੁਤੋਕੋਈਵਿ
ਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ ਠਾਕੁਰਸਰਬੇਸਮਾਣਾ। ਕਿਅਕਤਉਸੁਟਉਸੁਅਮੀਜੁ
ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੨॥ ਰਤਾਉ। ਮਾਨਅਭਮਾਨਮੰਧੇਸੰਸੇਵਕਨਾਤੀ। ਤਤਸਮ
ਸੀਸੰਤਤੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਤੀ॥੩॥ ਕਤਨਕਤਾਵਨਇਤੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ
ਨਕਤਨਤੇਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੪॥ ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਥੁ
ਨਅਇਆ। ਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਾਨਪਾਇਆ॥੫॥ ੨੬॥

ਸਿਰੀਗਗੁ। ਮ॥੫॥ ਪੁਗੁ॥੧॥

ਤੇਰੈਭਰੋਸੇਪਿਅਰੇਮੈਲਾਡਲ

ਆ। ਭੁਲਤਿਚੁਕਤਿਥਾਰਿਕਤੁੰਤਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥ ਸੁਤੇਲਾਕਤਨ
ਵਨ। ਤੇਗਬਿਖਮੁਭਾਵਨ॥੨॥ ਰਤਾਉ। ਤਉਮਾਫਤਾਫਕਰਉਤੇਸਤਉਜਨਉ
ਸਭਤੀਮਧਿਸਭਤਿਤੇਬਾਤਰਿਥੇਮੁਤਤਜਥਾਪਾ॥੩॥ ਪਿਤਾਤਉਜਨਉਨ
ਗੀਕਵਨਜੁਗਤਾ। ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਤੁਮੇਰੀਰਖੇਮਸਤਾ॥੪॥ ਭਰੇਕਿਪੁ
ਕੁਰਗਤਿਓਅਵਲਾਣਾ। ਗੁਰਮਿਥਿਨਾਨਕਪਾਰਬੁਤਮੁਪਚਾਣਾ॥੫॥

ਗੁਰੂ ਸਿਰੀਗੁਰੂ॥
ਮੁਲਾ ॥ ੧ ॥

॥੧॥ ਓ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਘਰ॥ ੧॥

ਅਖਿਅਖਿਮੁਨਵਾਵਣਾਜਿਉਜਿਉਜਾਪੈਵਾਇ॥ ਜਿਸਨੋਵਾਇਸੁਣਈਐ
ਸੇਕੇਵਰੁਕਿਤੁਥਾਇ॥ ਆਖਣਵਾਏਜੇਤਰੇਸਭਿਅਖਿਰਹੈਥਿਵਥਾਇ
ਥਾਥਾਅਲਪੁਅਗਮਅਪੁਰ॥ ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕਥਾਇਸਚਾਪਰਵਦਿਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ॥ ਤੇਰੁਪੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕਿਤਜਾਠਿਖਿਨਜਾਏਕੋਇ॥ ਜੇਸਉਸਾਇਰਮੇਲੀ
ਅਠਿ॥ ਤਿਲੁਪੁਜਾਵਤਿਗੋਇ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਅਸਭਿਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਅਖਤਿਸੋਇ॥ ੨॥ ਪੀਰਪਕਾਥਰਸਾਥਿਕਸਾਦਕਸੁਣਦੇਅਉਰਸਤੀਦਾ॥
ਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦ॥ ਥਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗ
ਥੀਪਰਦੇਰਹਿਦਰੁਦ॥ ੩॥ ਪੁਠਿਨਸਜੇਪੁਠਿਨਛਾਤੇਪੁਠਿਨਦੇਵੈਲੇਇ॥
ਅਪਦੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਏਆਪੇਕਰਦੁਕਰੇਇ॥ ਸਭਨਾਦੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿ
ਜੈਭਵੈਤੈਦੇਇ॥ ੪॥ ਥਾਵਨਾਉਨਜਾਣੀਅਠਿਨਵਾਕੇਵਰੁਨਉ॥ ਜਿਥੇਵਸੈਮੇ
ਰਾਪਤਸਪੁਸੋਕੇਵਰੁਏਥਾਉ॥ ਅੰਥਾਕਿਕੋਇਨਸਕਰੀਤਉਰਿਕਿਸਨਪੁਠਾਇਜ
ਉ॥ ਵਰਨਾਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੇਕਿਸੈਵਰਕਰੇਇ॥ ਵਰੇਤਥਿਵਰਿਓਐਈਆ
ਜੈਭਵੈਤੈਦੇਇ॥ ਤੁਕਮਿਸਵਾਰੈਆਪਣੈਚਸਨਛਿਲਕਰੇਇ॥ ੬॥ ਸਭੁਕੋਆ
ਥੇਥਤੁਥਤੁਥਤੁਥੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ ਕੇਵਰੁਦਾਤਾਅਖੀਐਦੇਕੈਰਤਿਅਸੁਮਾ
ਰਿ॥ ੭॥ ਤੋਟਿਨਆਵਈਤੇਰੇਜੁਗਤਜੁਗਤਭੰਡਗ॥ ੮॥ ੧॥

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

॥ਸਭੇਕੰਤਮਤੋਈਆਸ

ਗਈਆਕਰਤਿਸੀਗੁਰੂ॥ ਗਣਤਗਣਵਣਿਐਈਆਸੁਣਵੇਸੁਵਿਕਾਰੁ॥

ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਕੰਠਾ ਪਾਖੁ ਭੁਭੁਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਏਉ ਪਿਰੁ ਗਵੈ
ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਤਗਣੀ ਅਪੁਣੀ ਕਿਰਪਾ ਭੋਇ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਤਉ ॥ ਗੁਰਸ ਬਚੈ
ਗਰੀ ਅਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋ ਰਿਖ ਜੀਤ ਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥
ਸਿ ॥ ਲਾਭਿ ਰਤੀ ਸਚੁ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੋਗੀ ਕਾ
ਐਲਾ ਲੀ ਮਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ॥
ਮਨੁ ਵੇਧਿ ਅਤਉ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਗ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਗੀ ਸਾਭੁ ਨਉ ਤਨ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋ ਤਗਣ
ਸਾਚੀ ਨਦ ਰਿਰ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਧਰੀ ਧਨ ਮਾਰੀ ਐ ਕਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੀ ਗਾਰੁ
ਨੁਚੀਤਿ ਵਸਾਇ ਅਮੰਦੁ ਰਦ ਸਵਾਦੁ ਭੁਭੁਗੁ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥
ਮਨੁ ਮੁਝੈ ਰੇਤੁ ॥ ੫ ॥ ਨਾਗੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋ ਤਣੀ ਮਸਤ ਕਿ ਮਣੀ ਪਿਅਰੁ ॥ ਸੋ ਤ
ਤਿਸੁ ਤਵਣੀ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਚੈ
ਕੋ ਤੇਤਿ ਪਿਅਰਿ ॥ ੬ ॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿ ਅਗੀ ਸੁਤੀ ਏ ਕਿਉਂ
ਬਿਨੁ ਰੋਨਿ ਵਿਤਾਇ ॥ ਅੰਕੁਜ ਬਉਤਨੁ ਜਾਣੀ ਅੰਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਜਾਪਨ ਕੰ ਤਨਾ ਵੀ ਅਤ ਬਿਰਥਾ ਜ ਬਨ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸੇ ਜੋ ਕੰਤ ਮੋਟੇ
ਤੀ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੁਛਾਉ ਜਾਇ ॥ ਸ
ਮੇਲੀ ਭੋਵ ਸੀ ਨ ਕਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀਰਗੁ ॥ ਮ. ੧
ਅਪੇਗੁਣ ਅਪੇਕ ਬੈ ਅਪੇਸੁ ਦਿਵੀ ਚਰੁ ॥ ਅਪੇਰਤਨੁ ਪਰਿਤੁ ਅਪੇ
ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚਉ ਮਨੁ ਮਤ ਤੁਤੁ ਅਪੇ ਦੇਵਣੁ ॥ ੯ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੁੰ ਕਰਤ
ਤਰੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁੰ ਤਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਚਰੁ ॥ ਰਤਉ ॥ ਅਪੇ
ਨਿਰਮਲਾ ਅਪੇਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥ ਅਪੇ ਮੋਤੀ ਉਜਲ ਅਪੇ ਭੰਗ ਤਿਬ ਸੀਟ
ਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾ ਤਣਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰੀਠੁ ਅਰੀਠੁ ॥ ੧੦ ॥ ਅਪੇ ਸਾਗੁ ਰਖੀ
ਪੇਪਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾ ਤੁਤੁ ਸਬਦਿ ਲਘਾ ਵਣੁ ॥ ਨਿਰੰ
ਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰੁ ਕੋ
ਵੈ ਜਾਇ ॥ ਅਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੁੰ ਤਰਿ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇਉ
ਰੇ ਸਾਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਸਚਿ ਰੇ

ਗਵਾਕਿ। ਤਿਤੁਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਘਗਾਈ ਸਚ ਪਾਹਿ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਕਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ
ਪਾਈ ਐਵਿਨ ਨ ਵੈ ਕਿ ਆਸਾ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਾਠਾਇ ਆਸੇ ਸੁਖੀ ਏਨੁ
ਗਵਾਕਿ। ਤਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਘਗਾਈ ਸਚੁ ਪਾਹਿ ਆਉਰੇ ਪਾਹਿ। ਜਗਮਾਤਿ ਲਾਏ
ਕਾਮੁ ਪਾਈ ਐਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਐਲਾਨੁ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਸਿ। ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਬੈਸੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ। ਪਤਿ ਸਿਉ ਥੋਖਾਨਿ ਬ
ਜੈਗਮਾਨੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਉਚਾਉਂਦੁ ਆਖੀ ਐਕਤ ਉਨ ਦੇਖਿ ਆਜਾਇ।
ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਏਕੁ ਤੁੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿਖਾਇ। ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਈ ਐ
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਮਝੁ ਭੀ ਜਾਨੁ ਜਾਇ ਆਸੁ ਰਖਾ ਅਸਗਾਤੁ ॥ ਅਤਿ ਸਿਅ ਦੀ ਸਤਿ ਦੀ ਕਿਉ ਕੇ
ਤਵੇ ਸਤੁ। ਕੀਤੇ ਕਾਹਿ ਪਾਕਰੀ ਕਾਨਟ ਲੈ ਸਿਰਾਤੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਗੇ ਇਉਂ ਸਿਰਿ ਜਾ
ਲੁਕਾਯੁ। ਜਿਉ ਮਝੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਯੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਜਗੁ ਬ
ਧੋ ਕਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਯੁ ਅਫਗੁ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਦੁਖਿ ਧਾਏ ਗਿਵਿਕਾਰ
ਤਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਾਝਿ ਭਾਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰ ॥ ੩ ॥ ਸੀਚਨੇ ਜਿਉ ਪੰਥੀ ਆ
ਜਾਈ ਬੰਧਿ ਕਟਾਇ। ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਭਰਿਛਾਏ ਚੰਗੈ ਸਾਥਿ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਚ
ਦਿਸੁਟੀ ਅਤਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥ ੪ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਆਖੀ ਐਸ ਚੈ ਸਚਾ
ਨੁ। ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਆਤਿ ਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਪਿਆਨੁ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਚੈ ਜਾਈ ਅਤਿ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾਗਿ ਅਨੁ ॥ ੫ ॥ ਸਤੋ ਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਜਨ ਦੇਇ ਮਿ
ਥਾਇ। ਸਜਨ ਮਿਥਿ ਐਸੁ ਖੁਪਾਇ ਆਜਮ ਤੁਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ। ਨਵੈ ਅ
ਤਰਿ ਤਉ ਵਸਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭਉਂਦੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੁਝ
ਨ ਪਾਈ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਤਉ ਸਚਿ ਰਤੈ ਲਿਵਲਾਇ। ਤਿਥੈ ਕਾਨਟ ਸੰਚਰੈ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਤੁੰ ਏਸ ਜਤੁ ਤੁੰ ਸੁਜਾਤੁ ਤੁੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣ ਤੁਰੁ। ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਸਾਝੀ ਐ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਗੁ। ਤਿਥੈ ਨ ਅਪਵੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਅਪਰਾਧੁ ॥ ੮ ॥ ਤੁਕਮੀ ਸਭੇ ਉਪਜਾਤਿ ਤੁਕਮੀ ਕਰੈ ਕਮਾਤਿ। ਤੁਕਮੀ ਕਾਏ ਵਸਿ
ਤੈ ਤੁਕਮੀ ਸਚਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੯ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਧੀ ਐਇਨ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਉ
ਨਾਤਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥

ਮਨਿਜੁਠੈਤਨਿਜੁਠੈਤੈਜਿਤਵਾਜੁਠੀਤੈਭਿਮੁਖਿਭੁਏਭੁੰਟੁਬੱਥਣਕਿਰਿਕਿ
ਸੁਚਤੈਭਿਮੁਖਿਭੁਏਭੁੰਟੁਬੱਥਣਕਿਰਿਕਿ
ਦੀਸੁਖੁਕੇਤਿ। ਪਿਰੁਗਲੀਅਗਸਿਮਾਦਸੀਸਲੇਸਬਦਿਸੁਖੁਕੇਤਿ। ਰਤੁ
ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਧਨਵਾਂਛੀਭੁਗੇਭਿ। ਜਿਉਜਲਿਥੈਰੈਮਥੁਥੀਕਿਰਿ
ਪਲਾਵਕਗੇਭਿ। ਪਿਰੁਗਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਅਧੇਨਦਰਿਕਗੇਭਿ। ਰਤੁ
ਸਲਾਤੀਅਪਣਾਸਖੀਸਤੋਲੀਨਾਥਿ। ਤਨੁਸੈਤੈਮਨਮੋਤਿਅਗਤੀਗੇ
ਨਿਤਾਥਿ। ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਤੋਲੀਪਿਰੁਗਵੈਗੁਣਨਾਥਿ। ਰਤੁਕਾਮਲਿ
ਮਿਨਅਵਰੀਥੋਟੀਅਵਗਾਣਿਅਗਿ। ਨਾਸੁਖੁਪੇਈਐਸਤੁਰੈਭੁਠਿ
ਵੇਕਾਗਿ। ਅਵਤੁਵੈਵਤੁਰਾਖੜਥੋਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਗਿ। ਰਤੁਪਿਰੁਕੀਨ
ਸੁਤਵਈਮੁਤੀਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿ। ਪਿਰੁਕੈਕਾਮਿਨਅਵਰੀਥੋਲੇਠਾਦਿ
ਦਿ। ਦਰਿਘਰਿਛੋਰੀਨਾਥਤੈਭੁਟੀਦੁਜੈਸਾਦਿ। ਪਾਪੰਤਿਤਵਾਚਤਿਪੋ
ਅਨਭੁਭੁਤਿਵੀਚਰੁ। ਅਨਕਉਮਤੀਦੇਚਲਤਿਮਾਭਿਅਕਾਵਾਪੁਰੁ
ਥਨੀਭੁਠੀਜਗੁਭਵੈਰਤਈਸਬਦੁਸੁਸਾਗੁ। ਰਤੁਕੇਤੇਪੰਤਿਤਜੋਤਕੀਵਿ
ਕਗਤਿਥੀਚਰੁ। ਵਾਦਵਿਰਧਸਲਾਤੈਵਾਦੇਅਵਤੁਜਾਤੁ। ਰਤੁ
ਰਕਰਮਨਭੁਟਸੀਕਤਿਸੁਣਿਅਥਿਵਖਾਤੁ। ਰਤੁਸਭਿਗੁਣਵੰਤੀਅ
ਅਤਿਮੈਗੁਣਨਾਤੀਕੋਭਿ। ਤਰਿਵਰੁਨਾਰਿਸੁਤਵਈਮੈਭਾਵੈਪੁਰੁਸੋਭਿ।
ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਜਾਨਾਵੇਥੋਰਾਤੈਭਿ। ਰਤੁਸਿਰੀਗਗੁਮਾ।
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐਤੀਗਕਿਕੀਚੈਵਾਸੁ। ਪੁੰਨਦਾਨੁਚਗਿਅਗੀ
ਥਿਨੁਸਾਚੇਕਿਅਤਾਸੁ। ਜੇਤਾਗਧੈਤੇਤਾਭੁਣੇਥਿਨੁਗੁਣਜਨਮੁਵਿਦੁ
ਰਤੁ। ਪੁੰਧੇਗੁਣਦਾਸੀਸੁਖੁਤੈਭਿ। ਅਵਗਾਣਤਿਅਗਿਸਮਾਈਐਗੁਰੁ
ਪੁਰਸੋਭਿ। ਰਤੁ। ਵਿਦੁਗਸੀਵਾਪਾਰੀਅਤਕੈਕੀਰਾਚਾਗਿ। ਮੁਖਾਨੁ
ਅਪਣਾਵਸਤੁਰਤੀਘਰਥਾਗਿ। ਥਿਨੁਵਖਰਦੁਖੁਅਗਲਕੁਰਿ
ਠੀਕੁਰਿਅਗਿ। ਰਤੁ। ਥਾਤਾਅਤਿਨਿਮਿਨਵਤਨਾਪਰਖੇਰਤਨਵੀਚਰਿ
ਵਸਤੁਲਤੈਘਰਿਅਪਣੈਚਲੇਕਾਰਜੁਸਾਗਿ। ਵਣਜਾਗਿਅਸਿਉਵਣ
ਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁਤਮੁਕੀਚਾਗਿ। ਰਤੁਸੰਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਜੇਮੇਥੋ

ਫਤਹੁ॥ ਮਿਲਿ ਅਤੇ ਇਨਦਿ ਭੁਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥ ਸਚੇ ਅਸਟਿ ਸਚਿ
ਹੋ ਸਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ॥ ੬॥ ਜਿਨੀ ਅਪੁਪਛਾਇ ਅਘਰ ਮਤਿ ਮਤ ਕੁਸੁਖਾਇ
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਅਸਚ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਤਿਭਵ ਦਿਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀ ਐਸਚੇ ਸਚੇ ਨ
ਹਿ॥ ੭॥ ਸਾਧਨ ਖਰੀ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ॥ ਮਤਲੀ ਮਤਲਿ ਖੁਸ਼
ਹੀ ਐਸੇ ਪਿਰੁ ਗਵੇਰੀ ਗਿ॥ ਸਚਿ ਸੁਭਾਗ ਦਿਸੈ ਰੁਖੀ ਪਿਰੀ ਮੋਤੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ॥ ੮॥
ਭੀਰੁ ਭੀ ਭਾਇਚ ਰਾਖਾ ਚਿਤੁ ਰੰਗ ਰਿਜਾਉ॥ ਬਨ ਮਤਿ ਰੁਖੀ ਜੇ ਛਿਰਾ ਬਿਨ ਗੁਰ
ਬੁਝਨ ਪਾਉ॥ ਨਾਵੁ ਰੁਖੀ ਜੇ ਛਿਰਾ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ॥ ੯॥ ਮੁਖ ਭੈ ਜਾਇ
ਪਧਉ ਆਚਲੇ ਚਕਰ ਤੋਇ॥ ਰਾਜ ਨੁਜਾਣਤਿ ਅਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕਰ ਤੋਇ
ਜਾਕੇ ਕੋਰਿ ਵਿਗਤਿ ਆਤੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਮਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮਤਲਾ
ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀ ਐ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਤ ਸਰੀ
ਰੁ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ॥ ਸਤ ਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਖਾ
ਗੈ ਜਮ ਤੀਰ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਭੁਨਾਤੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ
ਤੁਝ ਮੈ ਲਭੀ ਸਭ ਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋ ਤਣਾ ਕੀ ਆਕਰ ਦੇਤ ਰਿ
ਗਵਿਸ ਸਿਦੀ ਪਾਤੁ ਪਜੋਤਿ ਤਿਭਵ ਦਿਜੋ ਤ ਅਪਾਰ॥ ਤਟ ਪਟ ਗਜ ਕੇ
ਠੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਰ॥ ੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਤਰੁ ਭੈ ਭੈ ਜਾਣੇ ਖੁਨਿ ਰੰਜਨ ਭਾਇ॥
ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਸਭੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਖੈ ਠਾਇ॥ ਐਸਾ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਸ
ਤੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਕਮਿਕ ਸਵਟੀ ਲਾਈ ਐ ਪਰਖੇ ਤਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਖੰਟੇ
ਰੰਗਨ ਪਾਇ ਨੀਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ॥ ਆਸ ਅਦੇਸਾ ਤੁਰਿ ਕਰੀ ਏਉ ਮਥੁ ਜਾਇ
ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਸੁਖ ਕਉ ਮਗੈ ਸਭੁ ਕਉ ਖੁਨ ਮਗੈ ਕੋਇ॥ ਸੁਖੈ ਕਉ ਖੁਨ ਅਗਲਾ ਮਨ
ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਤੋਇ॥ ਸੁਖੁ ਖੁਨੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੀ ਅਤਿ ਸਭਾ ਦਿਭੇ ਦਿਸੁ ਖੁਨ ਤੋਇ॥ ੫॥
ਥੇ ਦੁਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀ ਐ ਬਾਣੀ ਬੁਝਮਾ ਬਿਅਸੁ॥ ਮੁਨੀ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾਨ ਮਿ
ਰਤੇ ਗੁਣ ਤਾਸੁ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਨਿ ਦਿਗਏ ਤਉ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਸੁ॥ ੬॥ ਚਤੁਰ
ਗੀ ਮੈ ਲੇ ਮਥੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਤੋਇ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਤੁ ਦਿਅ ਮੁਖੁ ਕਾ
ਥਾ ਤਿਖੋਇ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆ ਅਵਗਾਣਿ ਮੁਠੀ ਗੋਇ॥ ੭॥ ਖੋਜਤ ਖੋ
ਜਤ ਪਾਇ ਆਰਿ॥ ਰੰਗ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਪੁਪਛਾਣੈ ਪਰਿਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਰਿ

ਸਨਾਜਾਇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਭਉਜ ਏ ਜੋਗ ਤੇ ਤਰਿਨਾਇ ॥ ੩ ॥

॥ ਸਿਰੀਗਗਾ ਮ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

॥ ਸੁਦਿਮਾਨੁ ਭਉ

ਵਰੇਗੁਰ ਕੀਚਰ ਏਕਾਗੁ ॥ ਤਰਿਜਪੁਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ਤੁਜ ਮੁਰਗ ਪੈ ਦੁਖੁ ਭਉ ॥
ਖੁਧ ਏ ਦੋਤਾ ਗਣੀ ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਤਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਡੀ ਮੈ ਥਉ ॥
ਧਨੁ ਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਤੈ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆ ਬਾਇ ਜਾਉ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਵ ॥
ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪਤੀ ਨ ਜੀਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਰਿ ॥
ਉ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਏ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇ ਕਟਿ ਕੀਘਾ ਰਿਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਧੁ ॥
ਚੇ ਏ ਨ ਡੀ ਠਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕਿ ਅਸੁ ਆਉ ॥
ਇਗਾਇ ਆਪ ਭੁਤਾ ਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁਧੈ ਪਾਰਿ ਕਾਉ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇ ॥
ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਭਗੁ ਮਤ ਭੁਨ ਪਾਈ ਐ ਜਬ ਭਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀ ॥
॥ ਸਬਦਿ ਰਧੈ ਪੁਰ ਪਾਈ ਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਰਿ ॥ ੪ ॥ ਤਉ ਗੁਰੁ ਪੁਛਾਉ ॥
ਏ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਕਰ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਥਾ ਡੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
ਉ ॥ ਸਤ ਜੇਤੋ ਭਿਮਿ ਭਾਵੁ ਜਾਸ ਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੫ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰ ॥
ਏਤ ਜਿਕਾ ਮਕੁਧ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਥਾ ਤਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਤਰਿ ਰਖਾਉ ਭਉ ॥
॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਤੁਵਿ ਸਾਰੀ ਐ ਸਭ ਜੀਅ ਕਾ ਆਧੁਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ॥
ਰਿਡੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੁਜੀ ਵਰਾ ॥ ਸਬਦੈ ਡੀ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿਨਾ ਮੈਲ ਗੈ ॥
ਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਸਥਾ ਤੇ ॥
ਪਕਉ ਵਰਤੁ ਵਰੈ ਗੀਤੋ ॥ ਫਿਰੁ ਗੁਰੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀ ਐ ਕਾਤਿ ਸੁਣੇ ॥
ਅਤੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਥਾਣੀ ਐ ਤਉ ਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

॥ ਸਿਰੀਗਗਾ ਮ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਾਨ ਸੀ

ਗੀ ਐ ਜਬ ਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਗੁ ॥ ਨਾਮਾਏ ਸੁਖ ਸੇ ਜਰੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਾਦਿ ਸੀ ॥
ਦੁਖੁ ਏ ਦੋਤਾ ਗਣੀ ਨਾਧਿ ਸੇ ਜਬ ਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇਗ ਮੁਜ ਪਤੁ ਸੁਖੁ ॥
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਗੁਤੋ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇ ਵਾ ॥
ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਵਰੁ ਸਤ ਜਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਏ ਪਿਰ ਸੇ ਜਰੀ ਗੁਰੁ ਤੇ ॥
ਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਸਿਵਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥

ਰਕਮਈਪਿਠੀਮੋਟੀਰੰਗੁਲਾਇ। ਮਨਤਨੁਸਾਚਿਵਿਗਾਸਿਅਕੀਮਤਿ ਕਤਲੁ
ਜਾਇ। ਤਰਿਵਰੁਪਹਿਸੋਂਤਗਣੀਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮਤਿਮਨੁਅ
ਜਮਰੇਤਾਪਰੁਗਵੈਨਾਗਿ। ਇਕਤਤਗੋਗਥਿਮਿਥੈਗਾਥਿਮੋਤੀਅਨਕਤਗਾਸੀ
ਤਸਕਾਸੁਖੁਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪਰੁ॥ ੪॥ ਥਿਨਮਤਿਉਪਜੈਖਿਨਖਪੈਖਿ
ਨੁਅਵੈਖਿਨਜਾਇ। ਸਬਦਿਪੈਥਾਏਗਵਿਰਟੋਨਾਤਿਸੁਕਾਯਸੰਤਾਇ। ਸਾਤਿ
ਬੁਝਤੁਨਤੋਥੀਐਕਥਨਿਨਾਨਾਐਜਾਇ॥ ੫॥ ਵਪਾਰੀਵਦਜਾਇਆ
ਅਧੇਵਜਤੁਲਿਖਾਇ। ਕਾਰਕਮਾਵਤਿਸਚਕੀਲਾਤਾਮਿਥੈਰਜਾਇ॥ ਪੂਜੀਸਾ
ਚੀਗੁਰਮਿਥੈਨਾਤਿਸੁਤਿਯਨਤਮਾਇ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਯਾਇਸੀਸ
ਚੁਤਰਾਜੀਤੋਯਾ। ਅਸਾਮਨਸਾਮੋਂਤਣੀਗੁਰਿਠਕੀਸਚੁਬੋਯਾ। ਆਪਿਤੁਯਾ
ਏਤੋਯਸੀਪੁਰੋਪੁਰਾਤੋਯਾ। ਕੁਯੋਕੁਯੋਦਿਨਭੁਟੀਐਨਾਪਤਿਪੁਸਤਕਭਾਰ
ਕਾਇਆਸੋਚੈਨਪਾਈਐਥਿਨਤਰਿਤਗਾਤਿਪਿਅਗਾ॥ ੭॥ ਕਨਮੁਨਵੀਸਰੈ
ਮੇਥੈਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ ੮॥ ੯॥ ਗੁਰੁਸਿਰੀਗਗਾ। ਮ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਘਰੁ॥ ੧
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜੇਮਿਥੈਪਾਈਐਰਤਨਬੀਚਾਰੁ। ਮਨਦੀਜੈਗੁਰਅਪਦੇਪਾਈ
ਐਸਰਤਪਿਅਗਾ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਵਗਣਮੇਟਦਤੁਗੁ॥ ੧੧॥
ਤੁਧੀਰੇਗੁਰਥਿਨਗਿਅਨੁਨਤੋਇ। ਪੁਥਤੁਥਤਮੇਨਾਦੈਬੇਦਥਿਅਸੈਕ
ਇ। ਗਤਉ। ਗਿਅਨੁਪਿਅਨੁਪੁਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥੁਕਤਾਵੈਸੋਇ। ਸਠਥਿ
ਉਥਿਰਖੁਤਰੀਅਵਲਾਥਾਵਧਟੇਰੀਤੋਇ। ਲਾਲਜਵੇਤਰਮਾਦਕੀਗੁਰਭੈ
ਰੈਸੋਇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਭੈਰੈਪਾਈਐਨਿਰਮਲਨਮੁਖਿਅਗਾ। ਸਚਵਖਰੁਸੰਚੈ
ਐਪੁਰੈਕਗਮਿਅਪਗਾ। ਸੁਖਦਾਤਦੁਖਮੇਟਦੈਸਤਿਗੁਰਅਸਰੁਸੰਘਗੁ॥ ੧੩॥
ਭਉਜਭਉਥਿਖਮੁਰਗਵਣਨਕੰਧੀਨਪਗਾ। ਨਾਥੇਜੀਨਤੁਲਤਜਾਨਤਿਸੁਵੈ
ਰੁਮਲਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਭੈ ਕਾਥੋਤਿਥਨਦਗੀਪਾਹਿਉਤਾਰੁ॥ ੧੪॥ ਏਕਤਿਥੁ
ਪਿਅਗਾਵਿਸਰੈਦੁਖਥਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ। ਜਿਤਵਾਜਥਉਜਥਾਵਣੀਨਮੁਨ
ਜਪੈਰਸਾਇ। ਘਟੁਥਿਨਸੈਦੁਖਅਗਲੋਜਮੁਪਕਰੈਪਥੁਤਾਇ॥ ੧੫॥ ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀਕਰਿਗਏਤਨੁਪੁਨਕਲਤਨਸਾਥਿ। ਥਿਨਵੈਧਨਥਾਦੈਤੋਭੁਥਮਰਗਿ
ਆਥਿ। ਸਚੋਸਾਤਿਥੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੋਕਾਥਿ॥ ੧੬॥ ਆਵੈਜਾਇਭਵ

[illegible]

ਵਰਕਿਕਰੇਕਰਾਇ॥ ੧॥ ਮਿਲਿਅੰਕਾਕਿਅਮੇਲੀਐਸਥਾਦਿਮਿਲੇਪਤੀ
ਅਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੋਈਨਾਪਵੇਵੀਥਾਕਿਚੋਟਾਧਾਇ॥ ਨਾਨਕਦਰੁਪਰੁਏ
ਕੁਏਅਵਰੁਨਦੁਜੀਜਾਇ॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮਿਰੀਗੁਰਾਮ॥ ੧॥ ੧੨॥ ੧
ਮਨਮੁਖੁਕੁਏਕੁਲਾਈਐਕੁਲੀਠਉਰਨਕਾਇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਕਨਦਿਖਾਵਈ
ਅੰਧੀਆਵੇਜਾਇ॥ ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਖਾਇਆਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥
ਬਾਬਮਾਇਅਭਗਮਿਕੁਲਾਈ॥ ਭਗਮਿਕੁਲੀਰੋਡਾਗਣੀਨਾਪਿਰੁਅੰਕਿਸ
ਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਕੁਲੀਠਿਰੋਦਿਸੰਤਰੀਕੁਲੀਗਿਉਤਜਿਜਾਇ॥ ਕੁਲੀਕੁੰ
ਗਰਿਬਾਢਿਚਕੈਕਰਮੈਮਨੁਰੋਲਾਇ॥ ਧੁਰਦੁਵਿਓਨੀਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਿਮੁ
ਰੀਖਿਲਾਇ॥ ੧੪॥ ਵਿਓਰਿਅਗੁਰੁਮੇਲਸੀਤਰਿਰਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥
ਸਚਿਸਤਜਿਸੋਭਾਘਣੀਤਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ ਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁੰ
ਮੈਤ੍ਰਬਿਨੁਕਉਨਭਤਗੁ॥ ੧੫॥ ਅਖਰਪਾਤਿਪਾਤਿਕੁਲੀਐਕੋਖੀਬੁਝੁਅੰਭ
ਮਨਾ॥ ਗਿਰਬਿਨਾਤਾਕਿਅਕਰੈਮਨਮਤਿਮੈਲੁਗੁਮਨਾ॥ ਗੁਰਬਿਨਾਕਿਨਸਮ
ਝਾਈਐਮਨੁਗਜਾਸੁਲਤਨਾ॥ ੧੬॥ ਯੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁ
ਵੀਚਰੁ॥ ਸਾਧਨਾਪੁਗਵਾਇਅਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੀਗੁਰਾ॥ ਘਰਡੀਸੋਧਿ
ਰੁਪਾਇਅਗੁਰਕੈਤਤਿਅਧਾਰੁ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਕਰੀਮਨਨਿਰਮਲੁ
ਸੁਖੁਓਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਅਤਉਮੈਵਿਚਤੁਐਇ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਇਅਥਕੁਰਸਦਾਮਨਿਓਇ॥ ੧੮॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਅਪਿਨਲ
ਇਅਜਾਇ॥ ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਯਗਿਰੁਤਵਿਚਤੁਅਪੁੰਗਵਾਇ॥ ਸਚੇਸੇਤੀ
ਗਤਿਅਸਚੋਪਲੈਪਾਇ॥ ੧੯॥ ਕੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭੁਕੈਅਭੁਲੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ
ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇਅਥਗਾਤਿਸੋਧਿਅਗ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਨਵੀਸਰੈਮੈ
ਕੈਸਬਦੁਅਧਾਰੁ॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਮਿਰੀਗੁਰਾਮ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਅ॥
ਵਿਸਨਾਮਾਇਅਮੋਤਦੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਰਿ॥ ਧਨੀਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆ
ਥਾਥਿਯਭਿਅਤਕਾਰਿ॥ ਮੋਤਠਗਉਲੀਤਉਮੁਈਸਾਵਰਤੇਸੰਸਾਰਿ॥ ੨੨॥ ਮੇਰੇ
ਪੀਤਮਾਮੈਤ੍ਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਮੈਤ੍ਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਵਈਕੁੰਭਵੀ
ਸੁਖੁਓਇ॥ ੨੩॥ ਨਾਮੁਸਲਾਤੀਰੰਗਾਸਿਉਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ ਜੋਦੀ

ਸੈਸੱਚਲਸੀਕੁੜਾਮੋਨਵੇਖੁ। ਵਾਟਵਟਾਉ। ਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸੁ
ਖੁ॥੨॥ ਆਖਾਇਆਖਾਇਕੇਤਰੇਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਹੋਇ। ਨਾਮੁਵੇ
ਜੈਮਿਲੈਸਚਿਰਪੈਪਤਿਹੋਇ। ਜੋਤੁਪੁਰਾਵਹੋਸੇਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋ
॥੩॥ ਗੁਰਸਰਣਾਈਓਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋਟੀਗਾਸਿ। ਅਸਟਧਾਤੁਪ
ਸਾਤਕੀਘੜੀਐਸਥਦੁਵਿਗਾਸਿ। ਆਪੇਪਰਖੈਪਰਖੁਪਵੈ
ਨੈਗਾਸਿ॥੪॥ ਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਭਾਰਿਠੀਠੀਕਿਵਜਾਇ। ਕਤ
ਤਾਖਿਨਲਭਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇ। ਗੁਰਮਤਿਤੁੰਸਾਯਾਤੁ
ਕੀਮਤਿਕਤਛੁਨਜਾਇ॥੫॥ ਜਿਤੁਤਾਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਾ
ਮੈਵਾਦੁ। ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨਪਾਈਐਬਿਖਿਅਤੁਜਾਸਾਦੁ
ਗੁਣਕਾਮਿਨਾਵਈਮਾਇਆਨੋਕਾਸਦੁ॥੬॥ ਅਸਾਅੰਦਰਿ
ਆਸਾਸਰਸਕਸਖਾਇ। ਅਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੂਏਮੂਤਿਚੋਟ
ਇ। ਅਵਗਾਦਬਧਾਮਾਰੀਐਓਟੈਗੁਰਮਤਿਨਾਇ॥੭॥ ਸਰਬ
ਈਏਕੁਤੁੰਜਿਓਰਾਵੈਤਿਓਰਾਖੁ। ਗੁਰਮਤਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਨਾਮੁ
ਪਤਿਸਾਖੁ। ਤਉਮੈਗੁਰਵਾਈਐਸਥਾਦਿਸਚੈਸਚੁਭਾਖੁ॥੮॥
ਕਾਸੀਪਾਤਾਲਿਤੁੰਰਿਭਵਾਇਗਤਿਅਸਮਾਇ। ਆਪੇਭਗਤੀਭ
ਤੁੰਅਪੋਮਿਲਾਮਿਲਾਇ॥੯॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਓਰਾਵੈਤਿਵੈ
ਜਾਇ॥੧੦॥੧੩॥ ਗੁਰਮਿਰੀਗਗਾਮ॥੧॥ ਅਸਟਧਾਦੀਆ
ਗਮਨਾਮਿਮਨੁਵੇਧਿਅਅਵਗਕਿਕਰੀਵੀਚਾਗੁ। ਸਥਾਦਿਸੁਰਤਿ
ਖੁਓਪਜੈਪੁਰਾਤਉਸੁਖਸਾਗੁ। ਜਿਓਰਾਵੈਤਿਓਰਾਖੁਤੁੰਮੈਗਿਨ
ਅਧਾਰ॥੧॥ ਮਨਰੇਸਾਚੀਖਸਮਰਜਾਇ। ਜਿਨਿਤਨਮਨਸਾਜਿ
ਗਾਰਿਅਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ। ਗਤਾਉ। ਤਨੁਖੈਸੰਤਰਿਹੋਮੀਐ
ਕਰਤੀਤੋਲਿਕਟਾਇ। ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅਨਾਦਿਨਅਗਾਨਿ
ਲਾਇ। ਤਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ
ਅਰਧਸਰੀਰਕਟਾਈਐਮਿਰਿਕਰਵਤੁਧਗਾਇ। ਤਨੁਹੈਮ
ਗਾਣੀਐਤੀਮਨਤੇਰਗੁਨਜਾਇ। ਤਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈ

ਸਭ ਰਿਤੀਠੀਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਥੁਡੈ ਵਰਗੈ ਵਰ
ਦਨੁ ॥ ਭੁਮਿ ਦਾਨ ਗਉ ਆਪਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਨੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਮਨੁ ॥ ਆਗੂ ਰਿਦੀ ਅਸ ਚੁਦਨੁ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਠ ਬੁਧੀ ਕੇ ਤੀ ਅਕੇਤੇ
ਬੇਦ ਬੀਚਗ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀ ਅਕੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੱਖੁ ਦੁਆਗੁ ॥ ਸਚੁ ਚੰ
ਰੈ ਸਤੁ ਕਉ ਪਰਿਸਚੁ ਅਚਗੁ ॥ ੫ ॥ ਸਤੁ ਕਉ ਚ ਅਖੀ ਐ ਨੀ ਚੁਨ ਦੀਸੇ
ਕੋਇ ॥ ਇਕ ਨੈ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ॥ ਇਕੁ ਚਾਨ ਦੁਤਿ ਤੁਲੈ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਸਰੁਪਾਈ ਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੁ ਜਨੈ ਸੰਤ
ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਾਦੀ ਚਰੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ
ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿ ਆਦਰਗਾਤ ਪੈਯਾ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਜੈ
ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਾਨਿ ॥ ਸਚਾ ਦਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ਵਿਗਲੇ ਕਉ ਸੋਈ ਪਈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕਨਾ ਮੁਨ ਵੀਸਰੈ ਭੁਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ੯ ॥
ਗੁਮਿ ਰੀਰਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥

ਚਿਤੇ ਦਿਸਤਿ ਪੁਲਤਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਗੁ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿ ਆ
ਦੁਜੇ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਛਡਿ ਢੇਰੀ ਤਨ ਠਾਗੁ ॥ ੧੦ ॥
ਭਾਇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਬਿਨੁ ਡੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
ਭੁਸੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਮਨੁ ਮੁਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣੁ ॥ ਅਗੈ ਪ੍ਰ
ਥਨੁ ਡੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਆਪਿ ਭਰਾ ਏਉਟੀ ਐ ਅਪੋ
ਬਖਸਦੁ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਪੀ ਆਪੁ ਤਸੀ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਗੀ
ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਅਤਿ ਨਾਲੇ ਡਰ ਖੁਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵੁ
ਲੇ ਅਤਿ ਨਿਸਿਤ ਰਿਸੁ ਭੋਗੁ ॥ ੧੩ ॥ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵੈ ਸਾਕਤ ਰ
ਲਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਬਾਤ ਰਿਚੁ ਢਿਵਿ ਗੁਚੀ ਐ ਘਰ ਮਾਤਿ ਵਸਤੁ ਸੁਖਾਇ
ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰ
ਗੁਣ ਆਰਿ ਆਪਣਾ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਾਇ ਤੁਤਨ ਅ
ਗੀਧਾ ਸਿਪਿ ਗਾਣੁ ॥ ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਤੁ ਗੀ ਮਸਤ ਕਿਸਤੁ ਨੀਸਤੁ
ਭੁਤ ਜੀਵਨੁ ਮੰਗੀ ਐ ਮੁਅਨਲੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿ

ਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਅਸੋਇ। ਨਮਵਿਤੁਦੇਕਿਅਗਾਏ
ਜਿਸੁਤਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਤੋਇ॥੬॥ ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਮਿਤੁਲੀਐਜਥਾ
ਗਿਨਿਦੁਤੋਇ॥ ਇਉਸਰਪਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅਤਾਅੰਤਾਰਿਤਉਮੈਦੋਇ
ਰਮਤਿਤੋਇਵੀਚਰੀਐਸੁਪਨਾਇਤੁਜਗੁਲੋਇ॥੭॥ ਅਗਾਨੇਮਰੈਜ
ਪਾਏਐਜਿਉਥਾਰਿਕਦੁਧੈਮਾਇ॥ ਬਿਨਜਲਕਮਲਸੁਨਾਖੀਐ
ਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਤਰਿਗੁਰ
ਦੋਇ॥੮॥੧੫॥ ਗੁਰਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਅ॥
ਤੁੰਗਰੁਦੇਖਿਰਾਵਣੇਪੇਈਅਰੈਰਗੀਅਸੁ॥ ਉਚਉਪਰਬਤੁਗਾਖ
ਨਪਉਰੀਤਿਤੁਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਇਅਗੁਰਮੇਲੀਤਰੀ
ਸੁ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਭਉਜਲਾਬਿਖਮੁਰਗਉ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈ
ਤਰੇਤਰਿਨਉ॥ ਰਤਉ॥ ਚਲਾਚਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਚਲਣਤੁਰ॥ ਜਿ
ਅਸੋਚਲਸੀਐਮਰੁਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ ਭੀਸਚਾਸਾਣਾਤਣਸਚੈਥਾ
ਪਿਅਗੁ॥੨॥ ਦਰਘਰਮਤਲਾਸੋਤਣਪਕੇਕੋਟਤਜਾਗ॥ ਤਸਤੀਘੋਰੇ
ਖਰੇਲਸਕਰਲਖਅਪਾਗ॥ ਕਿਸਤੀਨਾਭਿਨਚਲਿਅਖਪਿਖਪਿਨੁ
ਅਸਾਗ॥੩॥ ਸੁਇਨਰੁਪਸੰਚੀਐਮਾਝੁਜਾਝੁਜੰਜਾਝੁ॥ ਸਭਜਗਮਭਿ
ਤੀਫੇਰੀਐਬਿਨੁਨਵੈਸਿੰਰਿਕਾਝੁ॥ ਪੰਰੁਪਰੈਜੀਉਖੋਲਸੀਬੁਦਫੈਲੀ
ਅਤਾਝੁ॥੪॥ ਪੁਤਾਦੇਖਿਵਿਗਸੀਐਨਰੀਸੇਜਭਤਗ॥ ਚਅਚੰਦ੍ਰ
ਈਐਕਾਪਰੁਰੁਪੁਸੀਗਾਗੁ॥ ਖੇਤੁਖੇਤਰਲਾਈਐਓਰਿਚਲੈਘਰੁਬੁ
ਮਤਰਮਝੁਕੁਕਤਾਈਐਰਾਜਾਉਕਿਖਨੁ॥ ਚਉਪਰੀਗਉਸਦਾਈ
ਜਾਏਬਲੀਐਅਭਿਮਾਨ॥ ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਜਿਵਰਵਿਦਾ
ਕਾਨੁ॥੬॥ ਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਸੀਜੰਅਇਅਜਗਮਾਤਿ॥ ਸਭਜ
ਕਾਜਲਕਠਰੀਤਨੁਮਨੁਦੇਤਸੁਆਝੁ॥ ਗੁਰਿਗਾਖੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਥਰਿ
ਵਾਰੀਭਾਤਿ॥੭॥ ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਚਿਨਾਮਿਸਿਰਿਸਤੁਪਤਿਸਤੁ
ਰਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਵੇਸਤੁ॥ ਮਨਮੁਖਭਉਜਲਿਪਚਿਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਅਥਾਤੁ॥੮॥੧੬॥ ਗੁਰਸਿਰੀਗਗੁ॥ ਮ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਅ॥

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਪਾਇ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕੀਧੋਖਾ ਮੁਕਾਮੁ ਤਪ
 ਜਾਣੀ ਐ ਜਗਤੈ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕਾ॥੧॥ ਦੁਨੀ ਅਕੈਸੇ ਮੁਕਾਮੇ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕ
 ਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਧੁ ਭਗਿਰਤੁ ਨ ਮੋਹਿ ਰਹਿ॥ ਜੰਗੀ ਅਸਟੁ ਕਰਿ ਬਧੈ ਮੁਕਾ
 ਬਧੈ ਮੁਕਾ ਮਾਧੀ ਰਿਤ ਵਖਾਣਿ ਪਈ ਅਸਿਧ ਬਧਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ॥੨॥
 ਸੁਗਮਿਧ ਗਣਗੀ ਧਰਮੁ ਨਿਜ ਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਹਾ ਦਰਿ ਕੁਚੁ ਕੁਚਾ ਕਰਿ ਗ
 ਰੇ ਅਵਗੇਭਿ ਚਲਣਾ॥੩॥ ਸੁਖ ਤਨ ਖਾਨ ਮਲੁ ਕਉ ਮੰਗੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੁ
 ਚਾਪੀ ਮੁਤਿ ਵਿਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਾ ਧੁੜੁ ਭਿਧੁ ਧੁੜਾ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਮਾਨਿ ਵ
 ਖਾਣੀ ਐ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਾਲਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਅਲਿ
 ਸੋਇ॥੫॥ ਅਲਪੁ ਅਲਪੁ ਅਗੀ ਮੁਕਾ ਦਰੁ ਕਰਣੁ ਦਰੁ ਕਰੀ ਮ ਸਭ ਦੁਨੀ ਅ
 ਵਣਾ ਵਣੀ ਮੁਕਾ ਮੁਏ ਕੁਰਤੀ ਮੁਕਾ॥੬॥ ਮੁਕਾ ਮੁਤਿ ਸਨੈ ਅਖੀ ਐ ਜਿ ਸੁਮਿ ਸਿ
 ਨੈ ਵੇਖੇਖੁ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਪਰਤੀ ਚਲ ਸੀ ਮੁਕਾ ਮੁਏ ਤੀਏ ਕੁ॥੭॥ ਦਿਨ ਗਵਿਚ
 ਏਨੇ ਸਿਸਮਿ ਚਲੈ ਤਾਰ ਕਾਲ ਖਪ ਲੋਇ॥ ਮੁਕਾ ਮੁਏ ਤੀਏ ਕੁ ਤੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਬ
 ਗੋਇ॥੮॥੧੧॥

ਸਿਰੀਗਗੁ॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਠਲਾ॥੩॥

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥੫੫॥੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਔਇ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿ
 ਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾਨਿ ਰਮਲੁ ਤੈ ਵੇ ਕੋਇ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਾਦਿ
 ਮਿਲਾਵਾ ਔਇ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਤੀਲੁ ਕਾ ਤੇ ਜਗਿ ਆਇ ਆਪੁ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆਗਿ ਰਹਿ॥ ਆਪੇ ਤਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾ
 ਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਏਕੈ ਅਵੇ ਚਰੇ ਕਿ ਅਕੈ ਅਖਿ ਸੁਣ
 ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵ ਰਿ ਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਤਿ
 ਬੇ॥ ਚਲਾਇ ਅਨਾਥ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਪਾਇ ਅਤਿ
 ਸਕੀ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾਤ ਰਿਜੀ ਉਮਰਾ ਅੰਤੈ ਤੈ ਸਖਾਈ॥੩॥ ਪੇਈ
 ਅਜੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਗੁਨ ਜ

ਏਅੰਧੇਠਉਰਨਕਾਈ। ਤਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਅੰਤਰਿਗਾਇਤ
ਭੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਏਈਅਹੈਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਅੰਤਰਿ
ਨਾਦਿਨਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨਗਤੀਤਉਮੈਮੋਤੁਚੁਕਾਇਆ। ਜਿਸੁਸਿਉ
ਤੈਸੋਤਵੈਸਚੇਸਚਿਗਾਇਅੰ॥ ੫॥ ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਉਥਾਏਗੁਰਸਬ
ਬੀਚਾਰੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਤਜੁਭਿਪਜੈਤਉਮੈਤਿਸਨਾਮਾਰੀ। ਤਰਿਗੁ
ਦਾਤਾਸਦਮਨਿਵਸੈਸਚਰਖਿਅਉਰਧਾਰੀ॥ ੬॥ ਧੁਰਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮ
ਮਨਿਨਿਰਮਲਪਾਇਅਜਾਇ। ਨਾਮੁਨਿਧਨਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਦੁਖ
ਭੁਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੇਸਬਦੁਸੁਣਾਇਅਤਉਸਦਬਥਿਤਰੈਜਉ॥ ੭॥
ਏਮਨਿਚਿਤਿਕਤੈਕਤਏਬਿਨੁਗੁਰਅਪੁਨਜਾਈ॥ ਤਰਿਜੀਉਭਗਤਿਵ
ਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ੮॥ ਕਸਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਧੁਰਅ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਅਈ॥ ੯॥ ੧॥ ੧੦॥ ਸਿਰੀਰਗਾ। ਮ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੰ

॥ ਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮਰੰਤੁਘਰੈਤਿਨਅਈ। ਜਿਸ
ਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਉਬਰੇਤਰਿਸੇਤੀਥਿਵਯਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਅਈ। ਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਰਤੈਲਿਖਿਅਤਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਇ
ਤਉ। ਵਿਣਸਤੰਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਅਵਈਨਾਮਿਨਲਗੋਰਉ। ਸੁਖਪੈ
ਖੁਨਪਾਵਈਦੁਖਮਤਿਸਵੈਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਤਰਿਤਰਿਕੀਚੈਬੁਤੁਕੋ
ਐਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਅਜਾਇ। ਤਰਿਕਥਾਣਾਭਗਤੀਮੰਨਿਅਸੇਭਗਤਪ
ਦਰਿਥਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਸਬਦੁਦਿਵਾਵੈਰੰਗਾਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਥਾਇਅ
ਜਾਇ। ਜੇਸਉਅੰਤੁਨੀਰੀਐਭੀਬਿਖੁਛੁਛੁਘਰੈਧਾਈ॥ ੪॥ ਸੇਜ
ਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਥਿਪਿਅਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਕਥਾਣਾਕਮ
ਦੇਬਿਖੁਤਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਗ॥ ੫॥ ਮਨਤਠਿਕਿਤੇਉਪਾਇਨਭੁਟੀਐ
ਮਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧੁਤਜਾਇ। ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਉਬਰੇਗੁਰਕਸਬਦੁ
ਮਾਈ॥ ੬॥ ਤਰਿਕਨਾਮੁਨਿਧਨਤੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
ਸੋਤਵੈਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਗੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਦਾਤਾਏਕੁਤੈਭੁਜਾਅਵ
ਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਧਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਉਇ॥ ੮॥ ੨॥

ਸਿਰੀਗੁਮ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਤ
ਵਸਤੁ ਚੁਗੋਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਭਰਿਸੁ ਪੀਵੈ ਸਤ ਜਿਹ ਤੇ ਉਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਜਿਯ ਭਿਵਾਸਾ ਪਾਇ ਅਤਿ ਭਰਿਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰ
ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੇ ਜੇ ਚਲਤਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਚਰਤਿ ਭਰਿਨਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਉ
ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਾ ॥ ੨ ॥ ਵੇ ਉਰਤਿ ਚਤੁ ਦਿ ਮਿਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਤਾ ਉਰਤਿ ਦੁਖ ਘ
ਟੈ ਨਿਤ ਦਫਤਿ ਤੇ ਬਿਲਕਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਤ ਬੁਨ ਜਾਪ ਦੀਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਠ
ਥਪਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝ ॥ ਤਹੀ ਆਵਣਾ ਸਚੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾ
ਖਾਤੀ ਨਿਵਾਰੀ ਆਏ ਕੁਸ ਬਾਦਿ ਭਿਵਕਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਠਥੁ ਤਹਿ ਏਕੁ ਤੇ
ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਉਭੈ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਠਥੁ ਤਿਨਾ ਚਉ
ਤਿਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀ ਐ ਚਿਨਾ ਘੁਰਨਾ ਗਿਰਾਉ ॥ ਕਟੀ ਅਤਿ ਤੇ ਨਿਤ ਜਾਣੀ ਆਤਿ
ਭੀ ਸਬਦੁ ਨਾਉ ॥ ੫ ॥ ਟੁਕ ਮੇਕਰ ਮਕਮਾ ਵਟੇ ਪਈ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਟੁਕ
ਮੇਦਰ ਸੁਨ ਦੇਖ ਠਾਜ ਤਭੇ ਜਤਿ ਤਤ ਜਾਉ ॥ ਟੁਕ ਮੇਤਹਿ ਤਹਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਟੁਕ
ਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੬ ॥ ਟੁਕ ਮੁਨ ਜਾਣਤਿ ਬਪੁ ਹੋ ਭੁਭੇ ਫਿਰਤਿ ਗਵਾਗ ॥ ਮਨ
ਤਠੈ ਕਰ ਮਕਮਾ ਵਟੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤਤਿ ਖੁ ਆਗ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿਨ ਆਵਈ ਨਾ
ਸਚਿ ਭਗੋ ਪਿ ਆਗ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਅਮੁਤ ਸੋ ਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇ ਤਿਪਿ ਆਰਿ
ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰ ਵਾਣੈ ਸਭ ਕੁਲ
ਕਾ ਕਰਤਿ ਉਧਾਗ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰ ਮਕਮਾ ਵਟੇ ਨਦਰੀ ਬਾਤਹਿ ਨ ਕੋਇ
ਜੈ ਸੀਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੇ ਸਾਤੀ ਕੋ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾ ਦੀ ਆ
ਕਰ ਮਿਧਾ ਪਾਤਿ ਤੋਇ ॥ ੯ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਛਾਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੂਝਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ
ਸਦਾ ਮੁਖ ਉਜਥੇ ਤਹਿ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤ ਜੇਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਸਤ ਜੇ
ਤੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇਦਾ ਸਨਿਦਾ ਸਾਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਤੋਇ
ਕਥਾ ਏਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸੁਤਾ ਗੁਰੁ ਸੁਤਾ ਗਣੀ ਜੇ ਚਲਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ
ਸਦਾ ਪੁਨਿ ਤਚ ਕੁਪਾਈ ਐ ਨਾਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਾਦੇ ਮਿਲੀਨ ਵੀ ਭੁ
ਵੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਹਿ ਨਿਰਮਲ ਆਤਿ ਉਜਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇ

ਅਨਜਾਇ। ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਨਾ ਬੁਝਈ ਭੇਖੀ ਭਗਮਿ ਭੁਝਾਇ। ਗੁਰਮਤੀ ਭੋਗ
ਦਾ ਪਾਇ ਅਰਸਾ ਤਰਿ ਸੁਸਮਾਇ। ੩॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ਅਗੁ
ਤੀਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਆਇ ਰੈ ਮਨ ਮੁਖਾਨੈ ਜਾਇ
ਏ। ਸਬਦੇ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈ ਐਸ ਬਦੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ। ੪॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ
ਧਕਿ ਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ। ਤੀਨੇ ਲੋਕੁ ਆਇ ਅਪਤੈ ਆਪਣੇ
ਤੀਲ ਪਟਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਾਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐਨ ਦੁਖਿ ਧਾਮਾਇ ਅਜਾਇ
॥੫॥ ਮਾਇ ਅਕਿਸਨੈ ਆਖੀ ਐਕਿ ਅਮਾਇ ਅਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਤੀਨੇ
ਸੁਖਿ ਏਤੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਤੈ ਏਤੁ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਗਮੁ
ਈ ਨਾਹਿ ਜਗੁ ਮੈ ਜਾਇ। ੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਏਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦਾਇ ਨ ਪਾਇ। ਸਬਦੇ ਏਤੁ ਮੈ ਮਾਗੀ ਐ ਮਾਇ ਅਕਰਮੁ ਮੁਜਾਇ। ਨਾ
ਦਾ ਬੁਧਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਇ। ੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗੁਣ ਨ ਜਾਇ
ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਏਇ। ਭਗਤਿ ਵਖਲੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਸਤ ਜਿ
ਬਿਅਪੁਰੁ ਸੋਇ। ੮॥ ਨਾਕ ਸਬਦੇ ਤਰਿ ਸਾਝਾਤੀ ਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ

॥੯॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗਗਮਾ। ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ।
ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰਭੀ ਨਾ ਆਪੇ ਭਗਮਿ ਭੁਝਾਏ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਨਤੀ ਬੁਝਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗਮਾਤਿ ਚਾਣੁ
ਗਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ। ੧॥ ਮਨਰੇ ਨਾ ਮੁਜਪਤੁ ਸੁਖੁ ਤਾਇ। ਗੁਰਪੁਰਸਾ
ਤੀ ਐਸਤ ਜਿ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਸੋਇ। ਰਹਾਉ। ਭਗਮੁ ਗਾਇ ਅਭਉ ਭਾਗਿ ਅ
ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਭਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐ ਤਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
॥੨॥ ਧਰਿ ਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਐ ਜਮ ਕਾ ਲਾਸ ਕੈ ਖਾਇ। ੩॥ ਨਾਮ ਭ
ਕ ਬੀਰੁ ਜੋ ਲਾਤੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਾਤਿ ਪਾਈ। ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪ
ਦਤਿ ਏਤੁ ਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ। ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਤਿ ਕੋ
ਟੈ ਭਾਈ। ੪॥ ਦੈਤ ਪੁਤ ਕਾ ਧਾਮਾ ਰਿਦੁ ਸੰਜੁ ਨ ਪਾਵੈ
ਜਭਉ ਨ ਜਾਣੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੈ ਐ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾ ਅਨਾਦਿ ਨ ਮੁ
ਖਾਣੈ। ਏਕੋ ਪੜ੍ਹੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੁਝੈ ਦੁਜਾ ਦੁਜਾ ਜਾਣੈ। ੫॥ ਖਦ ਦਰਸਾ

ਗੰਗਾਸੀਆਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਗਮਿਭੁਲਾਏ। ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਤਿਤਗਾਤਿਮਾਤਿਪਾਵ
ਤਿਤਗਿਜੀਉਮੀਨਿਵਸਾਏ। ਸਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਗੋਆਵਦੁਜਾਦੁਰਤ
ਪੰਡਿਤਪਾਤਿਪਾਤਿਵਾਦੁਵਖਾਣਤਿਬਿਨੁਗੁਰਭਗਮਿਭੁਲਾਏ। ਲਖ
ਚਉਗਸੀਤਫੇਰੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ। ਜਾਨਉਚੇਤੈਤਾਨਾਤਿ
ਪਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮੋਲਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਤਿਤਰਿਉਪਜੈਜਾ
ਸਤਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਏ। ਮਨੁਤਨਅਰਪੀਆਪੁਗਵਾਈਚਲਾਸਤਗੁਰੁਭਾਏ
ਸਦਬਾਣਿਤਗੀਗੁਰਅਪਨੇਵਿਟਤੁਜਿਤਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ ਸੰਬੁਤ
ਮਦੁਬੁਤਮੁਜੈਬਿੰਦੈਤਰਿਸੇਤੀਗੰਗਿਗਤਾ। ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਾਟਿਵਸੈਸਭਨਾਘਟਅੰ
ਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਪਥਾਤਾ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਾਰ। ਅਸਧਦੀਅ॥
ਸਤਜੈਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾਏਅਨਜਾਇ। ਪਾਤਿਪਾਤਿਪੰਡਿਤਜੋਤ
ਕੀਬਕੇਭੇਖੀਭਗਮਿਭੁਲਾਏ। ਗੁਰਭੇਟੇਸਤਜੁਪਾਏਆਆਪੁਦੀਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਜਾਇ॥੯॥ ਭਾਈਗੇਗੁਰਬਿਨੁਸਤਜੁਨਤੋਇ। ਸਬਦੈਤੀਸਤਜੁਉਪਜੈ
ਤਰਿਪਾਏਅਸਚੁਮੋਇ। ਰਤਾਉ। ਸਤਜੇਗਾਵਿਅਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਤਜੇ
ਕਥੀਬਾਇ। ਸਤਜੇਤੀਗੁਗਾਤਿਉਪਜੈਸਤਜਿਪਿਅਗਿਬੈਗਾਗਿ। ਸਤ
ਜੇਤੀਸੁਖਸਾਂਤਿਤੋਇ। ਬਿਨੁਸਤਜੇਜੀਵਨੁਬਾਇ॥੧੦॥ ਸਤਜਿਸਥਾਤੀਸਦਾ
ਸਦਾਸਤਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ। ਸਤਜੇਤੀਗੁਟਉਚਰੈਭਗਤਿਕਰੇਲੇਵਲਾ
ਇ। ਸਬਦੈਤੀਤਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਤਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੧੧॥ ਸਤਜੇਕਾਭਵਿਰੁਸ਼ੀ
ਅਸਰਿਸਰਣੀਪਾਇ। ਸਤਜੇਤਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਅਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ
ਸੇਵਭਗੀਜਿਨੀਪਾਇਅਸਤਜੇਰਤੇਸਮਾਇ॥੧੨॥ ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਤ
ਜੁਤਉਪਜੈਮਾਇਆਤੁਜੈਭਾਇ। ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਟੇਤਉਮੈਜਲੈ
ਜਲਾਇ। ਜੰਮਦੁਮਰਦੁਨਚੁਕਈਠਿਗਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥੧੩॥ ਤਿਤੁਗੁਣ
ਵਿਚਿਸਤਜੁਨਪਾਈਐਤੈਗੁਣਭਗਮਿਭੁਲਾਏ। ਪਤੀਐਗੁਣੀਐਕਿਅਬ
ਧੀਐਜਾਮੁਛਤੁਪੁਥਾਜਾਇ। ਚਉਬੇਪਦਮਤਿਸਤਜੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈ
ਪਾਇ॥੧੪॥ ਨਿਗੁਣਨਾਮੁਨਿਪਾਨਤੈਸਤਜੇਸੰਝੀਤੋਇ। ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਥ

ਤਿਅਸ ਚੇਸ ਚੀਸੀਐ। ਭੁਭਿਅਸਤਾਜਿਮਿਥਾਇਸੀਸਥਾਇਸੀ
ਵਾਉਐ॥ ੧॥ ਬਿਨਸਤਜੇਸੁਭਅੰਧੁਤੈਮਾਇਅਮੰਤੁਗੁਬਾਰੁ। ਸਤਜੇ
ਸ਼੍ਰੀਪਈਸਚੈਸਥਾਇਅਪਾਗਿ। ਅਪੇਬਖਸਿਮਿਥਾਇਅਨਪੁਰੈਗੁ
ਰਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਤਜੇਅਦਿਸਤੁਪਥਾਣੀਐਨਿਰਭਰੇਜੋਤਿਨਿਰਕੁ
ਨਾਜੀਅੰਧੁਕੁਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਥਾਵਟਤਾਗੁ। ਪੁਰੈਸਥਾਇਸਥਾ
ਜਿਸਦਾਅੰਤੁਪਾਗਵਾਰੁ॥ ੩॥ ਗਿਅਨੀਅਕਾਧਨਨਮੁਤੈਸਤਜਿਕੁ
ਪੁਰਾ। ਅਨਦਿਨੁਥਾਤਾਤਰਿਨਮੁਥੈਨਿਅਖੁਟਭਰੇਭੰਗਾ। ਨਾਕਤੋ
ਵਈਦੀਏਦੇਵਟਤਾਗੁ॥ ੧੦॥ ੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਐਫੇਰਨਪਵੈਜਨਮਮਰਦੁਖੁਜਾਇਸਾ
ਰੈਸਥਾਇਸਥਾਸੋਈਤੋਈਤਰਿਨਮੈਰਤੈਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰਸਤਿਗੁਰਮ
ਚਿਤੁਥਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਸਦਨਉਤਨੋਅਪਿਵਸੈਮਨੀਆਇ॥ ਗੁਰਮਿ
ਤਰਿਜੀਉਥਾਪੁਤਪੁਨੀਸਰਣਾਈਜਿਉਰਾਖਤਿਉਰਤਾਗੁਰਮੈ
ਦਿਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥ ੨॥ ਵਰੈਭਾਗਿਨਾਉਪਾ
ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਸੁਤਾਈ॥ ਅਪੇਮਨਿਵਸਿਅਪੁਰਕਰਤਾਸਤਜੇਰ
ਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਥਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਇ
ਭਖਚਉਰਾਸੀਤਠਿਰਿਥਿਰਿਅਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥
ਗਤਾਮਨਿਅਨੰਦੁਤੈਸਚੈਸਥਾਇਰੰਗਿਰਤੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਵਾਇ
ਦਨਿਰਮਲਸਤੁਜੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਥੈ
ਸਭਅਤਮਗੁਪਥਾਣੀ॥ ਏਕੈਸੇਵਨਿਏਕੁਅਗਾਧਤਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਥਕਤਾਣੀ॥ ੬॥ ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨੀਆਇ
ਰੰਗਿਰਤੇਸਚਸਿਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਮਿਥਾਇ॥ ੭॥ ਅਪੇਕਰੇਕਰ
ਅਪੇਇਕਨਾਸੁਤਿਅਦੇਇਜਗਾਇ॥ ਅਪੇਮੇਥਿਮਿਥਾਇਦਾ॥ ੮॥
ਥਾਇਸਮਾਇ॥ ੯॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਮੁਨਿਰਮਲਾਭਏਪਾਵਿਤੁਸਰੀਰਾ। ਮਨਿਅਨੰਦੁਸਦਨ
ਖੁਪਾਇਅਭੇਟਿਅਗਤਰਗੰਭੀਰੁ। ਸਚੀਸੰਗਤਿਥੈਸਣਾਸਾਚਿਨਾਮਿ॥

ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤਵੈਗੁ॥੩॥ਜਾਕਉਚਿਤਿਅਵੈ
ਬੁਤਦੇਤੀਵਿਅਪੈਰਗੁ॥ਗੁਸਤਿਕੁਟਿਬਿਪਯੋਟਿਅਕਦੇਤਰਬੁਕਦੇ
ਗਉਦੁਕਰੇਚਤੁਰੁੰਟਕਾਘਕੀਨਥੈਸਦੁਸੈਰਿ॥ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤ
ਤੁਰੁੰਟਕਾਘਕੀਨਥੈਸਦੁਸੈਰਿ॥੪॥ਕਾਮਿਕੋਧਿਮੋਤਿਵਸਿਕੀਅਕਿਰਪਾਨੇ
ਅਗੁ॥ਚਾਗੇਕਿਲਾਥਿਖਉਨੈਅਘਕੀਏਤੋਅਸੁਰਸੰਘਾਗੁ॥ਪੈਬੀਗਿਰਸੇ
ਵਿਤਕਿਥੁਕਦੇਨਕਗਨਿਧਰਿਅਗੁ॥ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤ
ਮਰਤਤਰਿਅਗੁ॥੫॥ਸਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰੀ॥ਚਰੇਤਿ
ਪੀਸਰਜੋਗੀਅਤੀਰਥਗਉਦਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗਦੇਪੁਜਾਕਰਜੋਗ
ਇ॥ਗੰਗੁਨਕਗੀਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤ
ਦਗੀਅਰਸਭੋਗਦਥਿਸਥਾਗੁ॥ਥਾਗਸੁਤਾਵੈਸੋਤਦੇਚਥੈਤੁਕਮੁਅਥਾਗੁ
ਗਤਮਾਸੇਬੁਤਬਿਧੀਚਾਇ॥ਕਾਗਿਰਤਿਅਗੁ॥ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤ
ਸਰਪਕੀਜੁਨੈ॥ਇਅਗੁ॥੬॥ਬੁਤੁਤਪਾ॥ਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮਲਸਭ
ਮਾਤਪਿਤਮੁਤਭਾਈਅਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਘਸਕਰਤਰਕਸਥਾਜੀ
ਜੀਉਜੀਉਸਗਲੀਕੀਤਾ॥ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤ
ਤਾ॥੭॥ਕਾਇਅਰੋਗੁਨਾਥਦਕਿਥੁਨਾਕਿਥੁਕਾਕੁਸੰਗੁ॥ਮਿਰਤੁਤਅਤਮ
ਚਿਤਿਤਿਸੁਅਤਿਨਿਸਿਭੋਗੋਭੰਗੁ॥ਸਭਕਿਥੁਕੀਤੋਨਾਪਣਾਜੀਨਿਰਮਲ
ਧਰਿਅਗੁ॥ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤ
ਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਂਨਿਤਚਭੁਤਸੰਗੁ॥ਜਿਉਜਿਉਓਤੋਵਧਾਈਓਦੇ
ਉਤਿਉਤਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਤਸਿਰਿਅਕਾਖਸਮੁਅਪਿਅਵਰਨਦੁਜਾਅ
ਸਤਿਗੁਰਤਠੈਪਾਇ॥ਅਗੁ॥ਕਸਚਾਨਉ॥੮॥੧॥੨੬॥
ਸਿਰੀਗਗੁ॥ਮਤਕਾ॥੫॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਘਗੁ॥੫॥
ਜਾਨਉਨਤੀਭਾਵੈਕਵਨਥਾਤਾਮਨਖੰਜਿਮਾਗੁ॥ਗਤਉ॥ਧਿਅਨੀਧਿ
ਨੁਕਾਵਤਿ॥ਗਿਅਨੀਗਿਅਨੁਕਮਾਵਤਿ॥ਪ੍ਰਭਕਿਨਤੀਜਤਾ॥ਜਿ
ਉਤੀਗਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਤਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਤਿਗਤਾ॥੨॥
ਮਨੇਧਾਗੀ॥ਸੰਨਿਅਸੀਬੁਤਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਗਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿ

ਪੰਤਿਤ ਦੇ ਦੁਪੁਕਾਰਾ ਗਿਰਸਤੀ ਗੁਰੂ ਸਤਧਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕਸ
ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਅਦਧੁਤਾ ਕਾਪਰੀ ਕਉਤੇ ਜਗਤਾ ॥ ਇਕਿਤੀ ਗਬਿਨਾਤਾ ॥
ਗਿਰਤਾ ਵਰਤੀ ਅਪਰਸਾ ॥ ਇਕਿਕੁ ਕਿਨ ਦੇਵਤਿ ਦਰਸਾ ॥ ਇਕਿਮਨਤੀ ਗਿ
ਤਾ ॥ ॥ ਘਾਟਿਨ ਕਿਨਤੀ ਕਠਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕਠਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇ
ਸਭ ਗਤਾ ॥ ॥ ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਅਗੀ ਸਗਲਿ ਪਾਵਾ ॥ ਨਨਕ
ਗੁਰਚਰਣ ਪਗਤਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਜਿਗੀਰਗੁ ॥ ਮਾ ॥ १ ॥ ॥ ਘਾ ॥ ३ ॥ १ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਿਗੀਰਗੀ ਅਗੀ ॥ ਤੁੰਭਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੰਗੀ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸੁਰ
ਮਝਿਐ ॥ ਅਲਿਜੀਉ ॥ १ ॥ ॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਤਉ ਵਾਰੈ ॥ ਕਰ ਬਾਣ ਤੇਰੇ ਨਾਵਨੇ ॥
ਤਉ ਤਉ ਸੰਸਾਰ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ ਵੇਖਤਿ ਕੀਤਾ
ਅਪਣਾ ਕਰਿ ਕਦਰਤਿ ਪਾਸ ਚਾਢਿ ਜੀਉ ॥ २ ॥ ॥ ਪਰਗਟਿ ਪਤਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥
ਸਭ ਨਾਵਨੇ ਪਰਤਾਪਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਿਰ ਮੰਤੀ ਮਾਇਆ ਜਾਇ
ਜੀਉ ॥ ३ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥
ਸੁਰਿਨਗ ਮੁਨਿ ਜਨ ॥ ਬਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ४ ॥ ॥ ਇਜੀਉ ॥ ॥ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਜਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਤੁਕ ਮੁਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥ ५ ॥ ॥ ਇਤੁ ਜਗਤੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅਪ
ਤੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਐ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੇਹ ਗਣੀਭਾਗ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਤਿ ਜੀਉ ॥ ६ ॥
ਦੇਹ ਗਣੀ ਕਿਅੀ ਸਣੀ ॥ ਆਖਸਮਤੁ ਪੁਖੀਆ ਫਿਰਤਿ ਨਿਮਾਣੀ ॥
ਅਮੈਲੇਵੇ ਸਤਿਨਾਮਣੀ ॥ ਦੁਖੀ ਗੈਇ ਵਿਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ७ ॥ ॥ ਸੋਹ ਗਣੀ ਕਿ
ਅਕਮੁਕ ਮਾਇਆ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਅ ॥ ਕਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਾ ॥ ਆਪ
ਣੀ ਅਪੇਲੇ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ८ ॥ ॥ ਤੁਕ ਮੁਜਿਨ ਨ ਮਨਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਭਵ ਸਾਇਆ ॥ ਸਤੀਅਸੇ ਸੋਹ ਗਣੀ ॥ ਜਿਨ ਸਤਨਾਇ ਪਿਅਰੁ ਜੀਉ ॥ ९ ॥
ਜਿਨ ਭਾਵੇ ਕਰਮੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਵਿਚ ਤੁਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ १੦ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਐਸਾ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸ ਭਾਵੇ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ १੧ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਠ
ਤੁਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਵਿਚ ਤੁਰਮੁ ॥ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਤੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਅ

ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤ ਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਆਗੇ ॥
 ਭਗਤਾਰਿ ਦੈ ਸਮਾਣੀ ਆਸੁਖ ਸੇਵ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਐ ॥ ਅਪਣੀ ਨਦੀ ॥
 ਠੀਨਿ ਸਤਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਅਜਾਣੀ ਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ॥
 ਮੁਵਖਾਣੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹੁ ਪਾਇ ਓਸੁ ਭਥ ਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
 ॥ ੧੩ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਦੁ ਧੁਮਾਇ ਆ ॥ ਜਿਨਿ ਭੁਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ॥
 ਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਤੂੰ ਸਤ ਕਾ
 ਠਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ਤਿਨੀ ਕਰਤੇ ਆਪੁ ਭੁਕਾਇ ਆ ॥ ਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥
 ਟੁਟੇ ਇ ਅਜਾ ਕਉ ਜੋ ਤਿਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਖਸੀ ॥
 ਜਿ ਆ ॥ ਜੀਉ ਧਿੰ ਰੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਆ ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵ ਕੀ ਪੈ ਜਗ ਖਸਿ ॥
 ਕਰਮ ਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭੇ ਸੰਜ ਮਰਤੇ ਸਿ ਆਣ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕੀ ਭੁਜਾਣ ਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇ ਓਸੁ ਭੁਲੇ ॥
 ਹੈ ਜੋ ਕਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਾਨ ਨ ਧੀ ਚਾਰਿ ਆਪੁ ॥
 ਣ ਥਿਰ ਦੁ ਸਮਾ ॥ ਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਹਿ ਓਨੁ ਲਗੈ ਨਤ ਤੀਵ ॥
 ਓ ॥ ੧੮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰੁ ਪਿ ਆਇ ਆ ॥ ॥ ਅਕਾ ਭੁਪਾ ॥
 ॥ ਸਾਧ ਤਿਸਾਤ ਸਿਰਿ ਖਸੁ ਮੁਤੁ ਜਾਪਿ ॥ ॥ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਅਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਆ ॥ ਤੁਝ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਾਇ ਆ ॥ ਸੁਖ ਸਦਾ ॥
 ਚੁ ਵਰਤ ਦਾ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਭੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ॥
 ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇ ਆਮੁ ਚੁਕਾਇ ਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ॥
 ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੧ ॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋ ਆਲੀ ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾ ॥
 ॥ ਤੁਕ ਮੀਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਅੰਤੁ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ॥
 ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆ ॥ ਤਿਨੀ ਤੁਝ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥
 ਘਾਟੀ ਆ ॥ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਰੀ ਆਸ ਦਾ ਸਦਾ ॥
 ਗਿ ਆਈ ਆ ॥ ਮੈ ਗਤਿ ਦਿਏ ਵਰਿ ਆਈ ਆ ॥ ਅਣ ਮੰਗਿ ਆਦੁ ॥
 ਟਾਕੁ ॥ ਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੪ ॥ ॥

ਪੈਪਾਇਮਾਨੀਸੋਇਜੀਓ। ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁਜੇਵਰਅਵ
 ਕੀਜੀਓ। ੧੮੭। ਗੋਸਾਈਮ। ਰਾਇਠੜਾ। ਅਮਅਥੇਥਾ। ਤੁਮਿਠੜਾ
 ਕੋਟਭਾਈਸਭਿਸਜਣਤੁਧੁਜੇਦ। ਨਾਤੀਕੋਇਜੀਓ। ੧੮੮। ਤੋਰੈਤੁਕਮੇਸਾਵਦੁ
 ਆਇਆ। ਮੈਸਤਕਾਤੁਲਜਾਏਆ। ਨਉਬੰਜਾਣਿਥਗਾ। ਅਸਕਰਿਤੋਰਿਥ
 ਤਬਥਖਮਿਜਮਾਇਜੀਓ। ੧੮੯। ਤਉਗੁਰਮਿਲਾਇਕਪਥਾਣਦਾ। ਦੁ
 ਕਗਭੁਚਿਤਿਜਾਣਦਾ। ਤਰਿਇਕਤੋਕਰੈਥਾਇਚਿਨ੍ਹਿਜਿਵਰਾਵੈਤਿਵੈਨਿਥ
 ਜੀਓ। ੧੯੦। ਤੁਸੀਭੋਗਤੁਭੰਚਤੁਭਾਈਤੋ। ਗੁਰਦੀਥਾਇਕਵਾਇਪੈਨਈ
 ਭੀਤਉਤਅਮਤਰਪਿੰਡਦਾ। ਬੰਨਿਅੰਦੇਪੰਜਿਸਗੀਕਜੀਓ। ੧੯੧। ਤਉਆਇ
 ਅਸਮੈਤਤੰਗੀਅਮਪੰਜਿਕਿਰਸਾਥਮੁਜੇਰੇਮਿਤਤਿਅ। ਕਨਕੋਈਕਦਿ
 ਨਤਪਈਨਾਨਕਵੁਠਾਪੁਪਿਗਿਰਾਉਜੀਓ। ੧੯੨। ਤਉਵਾਰੀਪੁੰਮਜਾਣਿਦਾ।
 ਇਕਸਾਤੁਤੁਧੁਪਿਐਆਇਦਾ। ਉਜਰੁਥੇਤੁਵਸਾਇਓਤਉਤੁਧੁਵੈਤੁਕੁਰਬਦੁ
 ਜੀਓ। ੧੯੩। ਤਰਿਇਠੈਨਿਤਪਿਐਆਇਦਾ। ਮਨਚਿਦੈ। ਸੋਠਥਪਾਇਦਾ।
 ਸਭਕਾਜਸਵਾਰਿ। ਨ। ਥਾ। ਅਨਮਨਕੀਭੁਖਜੀਓ। ੧੯੪। ਮੈਥਾਡਿਅਸ
 ਕੋਧੋਧਜਾਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚਰਾਮਨਉਨਿਪਿਨਮੁਨਿਧੁਨਤੰਗਿਮੈਪਥੇਬਧ। ਤੇ
 ਕਿਜੀਓ। ੧੯੫। ਮੈਸੁਖੀਤੁਸੁਖਪਾਇਆ। ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ
 ਸਤੰਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਏਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੋਤਖੁਜੀਓ। ੧੯੬। ਮੈਥਪੀਸ
 ਦੁਪਰਮਸਾਥੋਤੰਗੁਰਸਿਖਾਥਤਦਭਾਥਿਕੋ। ਪੈਰਧੋਵਪਥਾਠੇਰਦਾ। ਤਿਸੁਨਿ
 ਵਿਨਿਵਿਥਾਗਾ। ਪਾਇਜੀਓ। ੧੯੭। ਸੁਟਿਗਥਾਗੁਰਪਾਤਿਆਇਆ। ਨਮੁ
 ਦਾਇਸਨਾਨਦਿਜਾਇਆ। ਮੁਕਤਤਤਅਸੰਸਾਰਜਾਨਕਸਚੀਬੋਰੀਚਉ
 ਜੀਓ। ੧੯੮। ਸਭਸਿਸਟਿਸੇਵੈਦਿਨਗਤਿਜੀਓ। ਦੇਕੰਨਸੁਣਤੁਅਰਦਾਸਿਜੀ
 ਭੀਠਕਿਵਜਾਇਸਭਰਿਠੀਅਤੁਸਿਅਪੇਥਾਇਅਨੁਚਰਾਇਜੀਓ। ੧੯੯।
 ਤਉਤੁਕਮੁਤਅਮਿਤਰਵਾਨਦਾ। ਪੈਏਨਕਿਸੈਰਵਾਣਦਾ। ਸਭਿਸੁਖਾਈ
 ਦੁਰੀਆ। ਤਉਤਾਥੇਮੀਗਜੁਜੀਓ। ੨੦੦। ਸ਼ਿਮਿਸ਼ਿਮਿਅੰਮਿਤੁਵਰਸ
 ਦਾਥੇਥਾਇਆਥੇਥੀਖਸਮਦਾ। ਥਤੁਮਾਥਕੀਅਤੁਧਉਪਰੇਤੁਤੁਅਪੇ
 ਪਾਇਓਥਾਇਜੀਓ। ੨੦੧। ਤੋਰੈਅਭਗਤਭੁਖਸਦਤੋਰੀਆ। ਤਰਿਥਚ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪੁਰਨਮੇਗੀਆ ਦੇਤੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਤੁਮਿਲਾਤੀਅ
ਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਰਾਇਆਤੁਦੀਪਲੋਅਪੈ
ਅਗਤੁਬਾਨਖਨੀਤਰਿਰਵਿਰਹਿਤਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਪਾਰੁਜੀਅ
॥੧੬॥ਤਉਗੇਸਾਈਦਾਪਾਤਿਲਵਨੜਾਮੈਗੁਗੀਮਲਿਉਚਦੁ
ਲੜਾਸਰਤੋਈਥਿਧੁਇਕਠੀਆਦਰੁਬੈਠਾਵੇਖੈਆਖੈ
—ਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕਭੇਗੀਆਮਲਖਥੇਲੈਦੇ
ਅਗਨੇਤੋਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਗਿਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਰਿਜੀਉ
ਸਭਿਇਕਠੇਤੋਇਆਇਆਘਰਿਜਾਸਨਿਵਟਵਟ
ਗੁਮੁਖਿਲਾਤਾਥੈਤਾਮਨਮੁਖਚਲੇਮੁਖਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੮॥
ਗਨਾਚਿਤਨਾਥਾਤਗਾਤਰਿਦਿਸਤਿਤਜਰੁਜਾਤਗਾਸੁਦਿਸੁਦਿ
ਘਿਅਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੧੯॥ਮੈਜੁਗਿਜੁ
ਯੋਸੇਵਰੀਗੁਰਿਕਟੀਮਟੰਗੀਜੇਵਰੀਤਉਥਾਤੁਰਿਥਿ
ਨਚਉ॥ਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਇਜੀਉ॥੨੦॥੧॥੨॥

॥१६॥ सतिगुरुप्रसादि॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮਤਾ ੧ ॥ ਪਤਰੇ ॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ੧੧

ਜਿਹਾਗੁਰੂ...
 ਪਤਿਥੇਪਤਿਗੈਰੈਟਿਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਤੁਕਮਿਪਾਇ...
 ਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ। ਖਸਮਸੇ
 ਤੀਅਰਦਾਸਿਵਖਾਟੈਉਰਧਾਇਅਨੰਤਿਵਲਾਗਾ। ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇ
 ਅਕਥੀਤਰਿਬਾਤੁਰਿਜਾਸੀਨਾਗਾ। ਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਤੋਂਮਸਤਕਿਤੇਸੇ
 ਜੀਅਰੇਪਾਸੇ। ਕਤੁ... ਪਾਣੀਪਤਥੇਪਤਗੈਰੁਕਮਿਪਾਇਅਗਰਭਾਸੇ
 ਯੁਜੈਪਤਗੈਰੈਟਿਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਵਿਸਰਿਗਾਇਆਪਿਅਨਾ। ਤ
 ਥੋਤਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਜਿਉਜਸੁ... ਪਰਿਕਾਨ। ਤਥੋਤਥਿ
 ਨਚਾਈਐਪਾਣੀਮਤਕਟੈਸੁਤਮੇਗਾ। ਚੋਤਿਅਚੇਤਮੁਕਮਨਮੇਰੈਅੰਤਿਨਤੋ
 ਕਥੁਤੇਗਾ। ਜਿਨਿਗਚਿਗਚਿਅਤਿਸਤਿਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਅਨ
 ਕਤੁ... ਪਾਣੀਯੁਜੈਪਤਗੈਵਿਸਰਿਗਾਇਆਪਿਅਨਾ। ਤੀਜੈਪਤਗੈ
 ਗੈਟਿਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਧਨਜੱਬਨਸਿਉਚਿਤੁ। ਤਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤਤੋ
 ਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਬਧਾਭੁਟਤਿਜੇਤ। ਤਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤੈਪਾਣੀਥਿਕ
 ਬਗੁਇਅਸੀਗਿਮਾਇਆ। ਧਨਸਿਉਗਤਾਜੱਬਨਿਮਤਾਅਤਿਲਾਜ
 ਮੁਗਵਾਇਆ। ਧਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰਨਕੀਤੱਕਰਮੁਨਕੀਤੱਮਿਤ। ਕਤੁ...
 ਤੈ... ਪਾਣੀਧਨਜੱਬਨਸਿਉਚਿਤੁ। ਚਉਥੈਪਤਗੈਰੈਟਿਕੈਵਣਜਾ
 ਗਿਅਮਿਤਾਥਾਵੀਅਏਆਖੇਤੁ। ਜਾਜਮਿਪਕਰਿਚਲਾਇਆਵਣਜਾਗਿਅ
 ਮਿਤਾਕਿਸੈਨਮਿਥਿਭੇਤੁ। ਭੇਤੁਚੇਤੁਤਰਿਕਿਸੈਨਮਿਥਿਓਜਾਜਮਿਪਕਰਿ
 ਚਲਾਇਆ। ਸੁਠਾਰੁਦੁਨਤੱਅਦੈਅਥੇਖਿਨਮਤਿਭਾਇਆਪਗਾਇਆ। ਸ
 ਵਸਤੁਪਗਾਪਤਿਤੀਜਿਸੁਸਿਉਥਾਇਆਤੇਤ। ਕਤੁ... ਪਾਣੀਚਉ
 ਥੈਪਤਗੈਥਾਵੀਥੁਟਿਆਖੇਤੁ। ...
 ਪਤਥੇਪਤਗੈਰੈਟਿਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਬਾਥਕਥੁਪਿਅਚੇਤੁ। ਖਰਿਪੀ
 ਐਥੇਥਾਈਐਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਤੋਤੁ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇ
 ਰੁਪਨੇਗਮਾਇਆਮੱਤਸਥਾਈ। ਸੰਜੱਗੀਆਇਆਕਿਰਤੁਕਮਾਇਆਕ

ਰਣੀਕਾਰਕਰਾਈ। ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਈ ਧੁਰੀ ਤੁਜੈ ਤੋ ਤਿ ਕ
 ਰਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਇਐ ਪਾਤਰੈ ਛੁਟ ਤਿਗਾਤ ਰਿਚੇਤਿ॥੧॥ ਤੁਜੈ ਪਤਰੈ ਰੈਣੈ ਕੈ
 ਰਿਅਮਿ ਤਾਰਿ ਜੋ ਬਨੀ ਮੈ ਮਤਿ। ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਕਾ ਮਿਦਿ ਅਪਿ ਅਵ
 ਰਿਅਮਿ ਤਾਰਿ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨਾ ਚੇਤਿ। ਰਾਮਨਾਮਾ ਪਟ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਤੀਰੇ ਜ
 ਕਸ ਮੀਠੇ। ਗਿਅਨੁ ਪਿਅਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜ ਮੁਨਾ ਤੀਜਨ ਮਿਮਰਤੁ ਗੋਬੁਰੇ
 ਬਵਰਤ ਸੁਚ ਸੰਜ ਮੁਨਾ ਤੀਕਰ ਮੁਧਰ ਮੁਨਾ ਤੀਪੁਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗ
 ਸਤਗੁਰੁ ਬਿਧਾਵਿ ਅਪੈ ਫੁਜਾ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਤਰੈ ਰੈਣੈ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿ
 ਤਾ ਮੇਰਿ ਤੰ ਸਉਥ ਬਰੇ ਆਇ। ਜੋ ਬਨੁ ਪਟੈ ਜਰੁ ਆਜਿ ਏ ਵਣਜਾਰਿ
 ਤਾ ਅੰਵ ਪਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ। ਅੰਤਿ ਕਾ ਬਿਪਭੁਤਾ ਸੀ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਜਮਿ ਪ
 ਚ ਬਾਇਆ। ਸਭੁ ਕਿਓ ਅਪੁਨ ਕਰਿ ਕਈ ਖਿਅ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਭਇਆ
 ਆ। ਬੁਧਿ ਦਿਸਰ ਜੀਗਾਈ ਸਿਅ ਦਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਭੁਤਾਇ।
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਤਰੈ ਪੁਰੁ ਚੇਤਤੁ ਬਿਵਥਾਇ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਤਰੈ
 ਕੈ ਵਣਜਾਰਿ ਅਮਿਤਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਅਤੁ ਪੀਤੁ। ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨਦ
 ਵਣਜਾਰਿ ਅਮਿਤਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ। ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ ਭਰ ਸੁਨਾ
 ਪਰ ਕਉਤਾਣ। ਗੁਣ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਤੀਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਅਵਣ
 ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਅ ਮਾਤੁ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ
 ਚਉਥੈ ਪਤਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ॥੪॥ ਚੌਥੁ ਕਾ ਆਇ ਅਤਿ
 ਅਵਣਜਾਰਿ ਅਮਿਤਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੀਨੀ। ਏਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮ
 ਵਣਜਾਰਿ ਅਮਿਤਾ ਅਵਗਣ ਖੜੁ ਸਨਿ ਬੀਨੀ। ਗੁਣ ਸੰਗ ਮਿਜਾਵੈ
 ਨਖਾਵੈ ਨਾਤਿ ਸੁਜੰਮ ਦੁਮਰਣ। ਕਾਛੁ ਜਾਛੁ ਜਮੁ ਜੋਤਿ ਨ ਸਕੈ ਭਾਇ
 ਭੈਤਰਣ। ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਟੈ ਸਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ॥੫॥੨॥

॥੧॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਸਿਰੀਗਗਾ॥ ॥ ਪਤਰੈ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੪॥੫॥

ਪਤਿਥੇਪਤਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਤਰਿਪਾਇਅਉਦਰਮਸ੍ਰਮਿ
ਤਰਿਪਿਅਵੈਤਰਿਉਚਰੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਤਰਿਤਰਿਨਮੁਸਮਾਗਿ। ਤਰਿਤਰਿ
ਨਮੁਜਪੇਅਗਧੇਵਿਚਿਅਗਨੀਤਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆਥਤਰਿਜਨਮੁਭਇਅ
ਮੁਖਿਲਗਾਸਰਸੇਪਿਤਮਾਤਥੀਵਿਆਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤੁਪਾਨਿ
ਕਰਿਤਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਗਿ। ਕੁਤਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਤਿਥੇਪਤਰੈਤਰਿਜਪਿਤ੍ਰਿ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ ਤੁਜੈਪਤਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਮਨੁਲਗਾਦੁ
ਜੈਗਾਇ। ਮੇਗਮੇਗਕਰਿਪਾਣੀਐਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਲੇਮਾਤਪਿਤਗਾਇ
ਥਾਇ। ਲਵੈਮਾਤਪਿਤਸਦਾਗਲਸੇਤੀਮਨਿਜਾਣੈਖਾਟਿਖਵਾਏ। ਜਿਦੈ
ਤਿਸੈਜਾਣੈਮੁਜਾਇਤੇਨੋਲਪਟਾਏ। ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁਤਰਿ
ਪਿਅਵੈਮਨਿਲਿਵਲਾਇ। ਕੁਤਨਾਨਕਤੁਜੈਪਤਰੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਭੁਨਕ
ਬੁਝਾਇ॥੨॥ ਤੀਜੈਪਤਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਮਨੁਲਗਾਅਥਿ
ਜੰਗਲਿ। ਧੁਨਚਿਤਵੈਪੁਨਸੰਚਵੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਤਰਿਨਮਾਤਰਿਨਸ
ਮਾਥਿ। ਤਰਿਨਮਾਤਰਿਤਰਿਕਦੇਨਸਮਾਥੈਜੋਤਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ। ਇਤੁਪੁਨ
ਸਪੈਮਾਇਆ। ਠੀਅੰਤਿਓਰਿਚਲਿਅਪਥੁਤਾਈ। ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਗੁਰਮੇਲੇਸੋਤਰਿਤਰਿਨਮੁਸਮਾਥਿ। ਕੁਤਨਾਨਕਤੀਜੈਪਤਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾ
ਇਮਿਥੇਤਰਿਨਾਥਿ॥੩॥ ਚਉਥੈਪਤਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਤਰਿਚ
ਲਵੇਲਾਅੰਦੀ। ਕਰਿਸੇਵਤੁਪੁਗਾਸਤਿਗੁਰੁਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਸਭਚਲੀ
ਗੈਇਵਿਤੰਦੀ। ਤਰਿਸੇਵਤੁਖਿਨਖਿਨਦਿਲਮੁਥਿਨਕਰਿ। ਤੁਜਿਤੁਅਸ
ਥਿਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਤਵਤੁ। ਤਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਦੁਰਲੀਅਜਨਮਮਰਦੁ
ਖੁਖੈਵਤੁ। ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਅਮੀਭੇਦੁਨਜਾਣਤੁਜਿਤੁਮਿਥਿਤਰਿਭਗਤਿ
ਸੁਖਦੀ। ਕੁਤਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਤਰੈਸਫਲਿਉਗੈਇਭਗਤੰਦੀ।
॥੪॥ ਤੁਜੈਪਤਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਤਰਿਤਰਿਨਮੁਸਮਾਥਿ। ਤਰਿਤਰਿ
ਮੁਪਇਅਥੀਪੇਈਅਹੈਕਿਉਕਰਿਤਰਿਦਰਸੰਧਿਥੈ। ਤਰਿਤਰਿਅਪੁ
ਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤੁਰਹੈਕੰਮੁਸਿਖੈ। ਸਾਤੁਰਹੈਕੰਮੁਸਿਖੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਸਦਾਧਿਅਏ। ਸਤੀਆਵਿਚਿਕਿਰੈਸੁਤੋਲੀਤਰਿਦਰਗ।

Handwritten text in a script, possibly Devanagari, arranged in approximately 20 horizontal lines. The text is very faded and mostly illegible. The page is enclosed in a rectangular border.

Vertical text on the right margin, likely a continuation from the previous page or a separate column. It is also handwritten and mostly illegible.

ਬਾਤੁਰੁ ਭਯੋ ॥ ਭਯੋ ਧਰਮੁ ਭਯੋ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿਤ ਰਿਤ ਰਿਨਾ ਮੁਕਿ ਰਖੈ
ਪਾਇ ਆਈ ਪੋਰੀ ਅਜੈ ਤੇ ਰਿਦਰ ਸੁਦੇਖੈ ॥ ੧ ॥ ਵੀ ਅਤੁ ਤੇ ਅਮੇਰੇ
ਬੁਝਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਅਗਿ ਅਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿ ਅਗੁਰੀ ਗਿ
ਨੁਪਾਵੰਤੁ ਬਲਾਇ ਆ ॥ ਬਲਿ ਅਗੁਰ ਗਿ ਅਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨ ਸਿਅ
ਰੰਗਤੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਯਾ ॥ ਤਉ ਮੈਰੰਗੁ ਗਾਇ ਆ ਤੁ ਖੁਲਾ ਥਾ ਆਪੁ ਅ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਯਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਕ ਦੇ ਮ
ਜਾਇ ਆ ॥ ਵੀ ਅਤੁ ਤੇ ਅਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥
ਸਤਿਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਤਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੀਵੈ ਸੁਤੰਦੀ ॥ ਪੇਵ ਕਜੈ ਤਰਿ
ਪਿਸੁ ਤੇਲੀ ॥ ਵੇਚਿ ਸਾਤੁ ਰਜੈ ਖਰੀ ਸੁਤੰਦੀ ॥ ਸਾਤੁ ਰਜੈ ਵੇਚਿ ਖਰੀ ਸੁਤੰਦੀ
ਜੀ ਪੇਵ ਕਜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਥਿ ਆ ॥ ਸਭ ਸਫਲਿ ਭੰਜਨ ਮੂਤਿ ਨਾਦਾ ਗੁਰਮੁ
ਜਿਨ ਮਨੁ ਜਿਦਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ ਆ ॥ ਤਰਿ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਇ
ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਤਰਿ ਸਤਿਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਤਰਿ ਜ
ਮਿਲਿ ਜੀਵੈ ਸੁਤੰਦੀ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਤਰਿ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਮੈਦਾ
ਤਰਿ ਕਪੜੁ ਤਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵੁ ਜਿਤੁ ਸਵੈਰੇ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗ
ਵਾਨੁ ਸੁਤੇ ਕਾਗੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇ ਆ ॥ ਖੰਡਿ ਵਰੁ ਭੰਡਿ ਸੋਭਾ ਤ
ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਥੈ ਰਥਾਇ ਆ ॥ ਤੁਰ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾ ਜੁਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾ ਥਾਤਿ ਸੁ
ਖ ਅੰਤ ਕਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਤਰਿ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਮੈਦਾ
ਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੈ ਥਾਪਿ ਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇ ਬਵਧੰਦੀ ॥ ਤਰਿ
ਤਰਿ ਗੋਗੁ ਗਜੁ ਗਤੁ ਗੋਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੁ ਚਲੰਦੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀ
ਚੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅ ਆਇ ਆ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਪੁਨ
ਹੀ ਬਿਨੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚਫੈ ਸਵਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤ ਸੰਤ ਤਰਿ
ਜਪਿਤ ਰਿਤ ਰਿਨਾ ਮੁਸੁਤੰਦੀ ॥ ਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁ
ਪਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇ ਬਵਧੰਦੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ੨ ॥ ॥

॥ ੧ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁ ਮਿਰੀ ਗਾ ॥ ॥ ਪਤਰੇ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਤਰ ॥ ॥

ਪਤਿਐਪਤੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਧਾਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾ
ਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਅਵਣਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਤਭਤਿਕਰਮ
ਤਿ। ਮੁਤਭਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਟੇਜੈਸਾਭਿਖਤ੍ਰਧੁਰਿਪਾਇ
ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਥਨੇਤਾਤਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਜੋਏਅਕਰਮ
ਰਮਕਰਾਏਅਧੋਇਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਭੁਨਾਤਿ। **ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ**
ਪਤਰੈਧਾਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਤਿ॥੧॥ ਦੁਜੈਪਤਰੈਰੈਇਕੈਵਣਜ
ਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੁਅਨੀਘਤਰੈਦੇਇ। ਭੁਗਭਯਾਨਪਥਾਣੀਵਣਜ
ਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮਤਾਅੰਮੇਇ। ਭੁਗਭਯਾਨਪਥਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਅਗੈਪਥ
॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਥੁੰਨਸੇਵਿਅਸਿਰਿਠਾਦੇਜਮਜੰਦਾਗਾਧਰਮ
ਬਪਕਠਸਿਬਵਰੇਤਥਕਿਅਜਥਾਭੁਕਰੇਇ। **ਕਤੁਨਾਨਕਦੁਜੈ**
ਣੀਭਰਿਜੰਬਨੁਘਤਰੈਦੇਇ॥੨॥ ਤੀਜੈਪਤਰੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਰਿ
ਥਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਅਨਾ। ਪੁਰਿਕਅਤਿਮੋਤਿਘਪਾਟਿਅਵ
ਅਮਿਤ੍ਰਾਅੰਤਰਿਘਤਰਿਭੁਭਾਨਾ। ਅੰਤਰਿਘਤਰਿਭੁਭਾਨਪਥ
ਪ੍ਰਚਿਤਿਨਅਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਅਥੁੰਨਜੰਨੀ
ਵੈ। ਸਿਰਜਣਹਰਵਿਸਾਰਿਅਸੁਅਮੀਇਕਨਿਮਖਨਘਗੋ
॥ **ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ**ਤੀਜੈਪਤਰੈਥਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਅਨਾ॥੩॥
ਪਤਰੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇਵੈਅਇਅਸੈਏ
ਨਮੁਸਮਾਭਿਤੁਵਣਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਤੋਰਾਦਰਗਤਿਬੇਠੀਓਇ
ਖਿਨਮੁਸਮਾਭਿਪਰਾਣੀਅੰਤੋਤੋਇਸਖਾਈ। ਇਤੁਮੋਤੁਮਾਇਅ
ਗਿਨਚਾਏਭੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਘਗਾਈ। ਸਗਾਈਰੈਇਗੁਰਗੀਅੰਧਿਅ
ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਦੁਤੋਏ। **ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ**ਚਉਥੈਪਤਰੈਦਿਨੁਨੇਵੈ
ਸੋਏ॥੪॥ ਥਿਖਿਅਅਇਗੋਵਿਦਕਾਵਣਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿਚਏ
ਥਿ। ਇਕਰਤੀਥਿਘਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਓਨੀਤਕਜੇਪਾਏ
ਥਿਅਅਇਅਪਕਰਿਚਥਾਇਅਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਤੇਥੇ। ਜਿਨੀਪ੍ਰ
ਰੁਸੇਵਿਅਸੇਦਰਗਤਸਦਾਮੁਤੇਥੇ। ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰਜੁਗਾਅੰਤਰਿਜੰ
ਤਿ। **ਕਤੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਤਿ**ਦਰਬਰੈਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੧॥

॥१॥ श्री मतिगुरुप्रसाद॥

183

॥ अष्टांग ॥

ਸਿਰੀਗਰਾ।

ਸਿਰਗੀਰੀ
ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਯੇ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਨਿ
ਬੈਠੇਭੈਨਾਯੇ॥ ਸੰਗਿਸਤਾਈਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਯੇ॥ ਮਨਚਿੰਦੇ
ਸੇਈਛਲਪਾਵਤਿਚਰਣਕਮਲਾਚਿਤ੍ਰਲਾਏ॥ ਜਲੇਥਲੇਪੁਰਿਗਤ੍ਰੇਖਨਵਗੀਘਰਿ
ਘਟਿਨਦਗਿਨਿਤਾਏ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਨਾਸਾਏ॥੧॥ ਮ
ਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਨਿਤ੍ਰੁਪਸਾਰੇ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਗਾਰੁ
ਸੰਸਾਰੇ॥ ਚਰਨਕਮਲਕਰਿਬੈਠਿਬੁਕਰਤੇਸਤਸਾਦੁਖੁਨਾਵਿਅਪੈ॥ ਗੁਰਪੁਰਾ
ਭੇਟੇਵਰਗੀਅਠਪਤਰਪੁਰੁਜਾਪੈ॥ ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਅਮੀਭਗਤ
ਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਾਥਿ॥ ਤਰਿਭੁਠਪਸਾਰੇ॥੨॥ ਮਨਪਿ
ਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਨਿਦੇਖੇਪਸਵਈ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿ
ਦੁਗਿਤਚਲੁਮਲੀ॥ ਤਰਿਦੁਰੁ॥ ਸੇਵੇਅਥਖਅਭੇਵੇਨਿਤਚਲੁਅਸਦੁਪਾ
ਇਆਤਤਜਨਮਨਮਰਦੁਨਾਵਣਜਾਣਾਸਤਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ ਚਿਤ੍ਰ
ਗੁਪਤਕਗਦੁਛਰਿਅਜਮਦੁਤਾਕਭੁਨਚਲੀ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨ
ਪ੍ਰੀਤਮਤਰਿਨਿਦੇਖੇਪਸਵਈ॥੩॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਸੰ
ਗਿਨਿਵਸੈ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੈ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਅਮੀਸੁਖਤਗਾਮੀਇਞਸਗਈਪੁਨੀਆ॥ ਪੁਰਬੇਕਮਾਏਸੀਗੰਗਾਪਾਏ
ਤਰਿਮਿਲੇਚਿਗੀਵਿਭੁੰਨਿਅ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਅਮਨਿਉਪ
ਜਿਅਵਿਸੁਅਸੈ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਸੰਗਿਨਿਵਸੈ॥
ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ ਮਨਪਿਅਰਿ
ਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਜਲਾਮਿਖਿਜੀਵੈਮੀਨਾ॥ ਤਰਿਪੀ॥ ਅਘਾਨੇਅੰਤਰਿ
ਨਸੁਖਸੁਖਮਨਿਵਰੇ॥ ਸੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਞਪੁਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁ
ਰੇ॥ ਭਵਿਲੀਲੇਘਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਉਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਦੀਨਾ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਸੰ
ਤਸਮਾਈਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਗੁ।

॥३॥

॥२३८॥५॥

॥३५८॥

ਤ ਠਮਝੁਮਾਪਿਗੀਪਸੇ ਕਿਉਦੀਦਗੁ ਸੰਤਸਰਣਾਈਬਭਠੇ **ਨਾਨਕ** ਮਿਟਿ
ਧਗ॥੧॥ ॥ਥੰਤ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਾਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸੰਤਮਾਨਿਅੰ **ਆ** ਕ
ਏਜੀਉ॥ ਦੁਤੀਅਭਾਉਥਿਪਗੀਤਿਅਨੀਤਿਦਸਾਨਤ ਭਾਵਏਜੀਉ **ਦਾ** ॥
ਤ ਭਾਵਏਬਿਨਦਰਸਾਵਏਇਕੁਖਿਨਪੀਗਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ ਨਾਮਾਬਿਨੁਤਾ **ਤਿਸੇ**
ਨੁਤੀਨਾਜਲਾਬਿਨੁਮਝਾਣੀਜਿਉਮਰੈ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁ **ਸਭਿ**
ਸਾਧਸੰਗਾਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ **ਨਾਨਕ** ਕੇਸੁਅਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗੁਮਤਿਤੀ **ਤਮੁ**
ਕਿਸਮਾਵਏ॥੨॥ ॥੩੪੮॥ ॥ਸੁੰਦਰੁਤਭਠਾਏਕੋਇਨਾਦਿ **ਪ੍ਰਭਿ**
ਦੁਜਰੈ॥ ਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ ॥ਥੰਤ॥ **ਗਦਿ**
ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਅਪਾਰਸੰਤਨਅਪਾਰਬਾਣੀਬੀਚਰੀਐਜੀਉ॥ ਸਿਮਰ **ਅਕ**
ਸਾਸਿਗਿਰਸੰਪੂਰਨਬਿਸੁਅਸਕਿਉਮਨਤੁਬਿਸਾਰੀਐ॥ ਕਿਉਮਨਤੁ **ਗੁ**
ਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਤੀਟਾਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਤਮਾਰੇ॥ ਮਨਬਾਂਢਤਫਲ **ਗੁ**
ਤੈਸੁਅਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਰੇ॥ ਅਨਾਥਕੇਨਾਥੇਸਭਕੇਮਾਥੇਜੀਪਿਜੁ **ਤਰਿ**
ਨਮੁਨਤਾਰੀਐ॥ **ਨਾਨਕ** ਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਾਤਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਵਜਲੁਤਰੀ **ਪਾਲ**
॥੩॥ ॥੩੪੮॥ ॥ਪੂਰੀਮਜਨੁਸਾਧਕੇਸਾਂਦੀਬੀਏਕ੍ਰਿਪਾ **ਸੁਖਿ**
ਧੇਤਭੇਖਕੇਨਾਨਕਤਰਿਧਨੁਮਾਯਾ॥੪॥ ॥ਥੰਤ॥ ॥ਸੁੰਦਰਸੁਅ **ਦੁਖ**
ਧਾਮਭਗਤਾਬਿਸ੍ਰਾਮਅਸਾਯਾਗੀਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ ਮਨਿਤੇਗਲਤਾ **ਮੇ**
ਮਹਤਪ੍ਰਭਨਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾ **ਮਿਤ**
ਬੀਵਤੇਬਿਖੈਬਨਫੀਕਾਜਾਨੀਆ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯਗੋਪਾਯਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧ **ਤਰਿ**
ਤਿਨੀਧਿਮਾਨੀਆ॥ ਸਬਸੰਸੁਖਅਨੰਦਘਨਪਿਅਰੇਤਰਿਗਤਨਮਾਨ **ਪਿਤ**
ਸੀਵਤੇ॥ ਇਕਤਿ ਲੁਨਤੀਵਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਜਪਿਜਪਿ **ਨਾਨਕ** ਜੀਵੇ **ਰਿਅ**
॥੫॥ ॥੩੪੮॥ ॥ਜੋਤਉਕੀਨੇਆਪਣੇਤਿਨਕੁੰਮਿਲਿਓਤਿ **ਅੰ** ਮਕਮ
ਆਪੁਮੋਤਿਓ ਜਸੁ **ਨਾਨਕ** ਆਪਿਸੁਣਿਓਤਿ॥੧॥ ॥ਥੰਤ॥ ॥ਪ੍ਰੇਮ **ਮੇਲਿ**
ਉਗੀਪਾਉਗੀਧ੍ਰਾਉਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੋਤਿਅਜੀਉ॥ ਸੰਤਨਕੋਪਰਸਾਦਿਅ **ਧਿਅ**
ਕਠੇਲਾਗਿਸੋਤਿਅਜੀਉ॥ ਤਰਿਕਠਿਲਾਗਿਸੋਤਿਆਦੋਖਸਭਜੋਤਿਅ **ਧਿ**
ਤਿਲਖਣਕਰਿਵਸਿਭਏ॥ ਮਨਿਸੰਬੁਸੁਖਦੁਠੇਗੋਵਿਦਤੁਠੇਜਨਮਮਾਣ **ਸੇਅੰ**

ਮਿਟਿਗੇ। ਸਖੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ। ਆਇਓ ਪੁਜਾਇਆ। ਬਹੁ ਕਿਨ ਮਾਇਆ ਆਇ।
ਕਰੁ ਗਾਇਲੀ ਨੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਪਿ ਅਗੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਤੀ ਪੋਇਆ। ॥੪॥
॥੩੫੮॥ ॥ ਸਾਂਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਘ ਕੀ ਮਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੀ। ਜਿਨ ਭਾਗੁ ਮਥਾ
ਤਿਸੇ ਨਾਨਕ ਤਰਿੰਗੁ ਮਾਣਦੀ। ॥੧॥ ॥ ਚੰਤ। ॥ ਕਤ ਤੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਸੁਠਤੇ
ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਲਿਖਤੀ ਕੁਝ ਤਾਰਿ ਆ। ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਤਰਿੰਗੁ ਤਿਨੋ ਬੁ
ਤਮੁ ਥੀ ਚਾਰਿ ਆ ਜੀਉ। ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਥੀ ਚਾਰਿ ਆ। ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਆ। ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ। ਕਰੁ ਗਾਇਲੀ ਨੇ ਤਰਿ ਜ ਸੇ ਦੀ ਨੇ ਜੇ ਨਿਨ ਪਾਵੈ ਨਤ ਮਰੀ। ਸਾਤੇ ਗੁ
ਰਦਿ ਅਥ ਕਿਰਪਾ ਲਭੇ ਤ ਤਰੇ ਕਾਮੁ ਕੁੰਧੁ ਲੋਕੁ ਮਾਰਿ ਆ। ਕਬਨ ਨ ਜਾਇ
ਅਕਬਰੁ ਅਮੀ ਸਦ ਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿ ਆ। ॥੫॥ ॥੨॥ ॥੭॥

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗੁਰ ਸਿਰੀ ਗਗਨ ॥ ਮਤਲਾ ॥੪॥ ਵਣਜਾਰਾ ॥
ਤਰਿ ਤਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਤੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਅਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਜੀ ਅਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਰਮਈ ਆਸੋਇ। ॥ ਸੋ ਤਰਿ ਸਦਾ ਪਿਛਾਈ ਐਤਿ
ਸੁਖਿ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ। ॥ ਜੇ ਮੋਤਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇਸੇ ਥੋਰਿ ਚਲੇ
ਦੁਖੁ ਕੋਇ। ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਛਾਇ ਆਤਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਤੋਇ
ਮੈ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ। ਤਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈ ਐ ਵਣਜਾਰਿ ਆ
ਮਿਤਾ ਵਰਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ। ॥ ਗਤ ਉ। ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਦੁ ਭਾਈ ਆ
ਤਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਨਾਉ। ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁ ਆਪੁ ਤਨਿ ਨਾਉ
ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਤੋਈ ਐ ਗੁਰੁ ਤਠਾ ਕਰੇ ਪਸਉ। ਵਰਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਤ
ਰਿ ਅਤਿ ਨਿਮਿਲ ਗਭਾਉ। ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਠਾਣਿ ਆਤਰਿ ਕੀਰਤ ਕਰ
ਮ ਕਮਾਉ। ॥ ਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਗਾ ਚਉ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ ਆਤਰਿ
ਮੇਲਿ ਆਤਰਿ ਪੁਰਨਾਉ। ॥ ਗਤ ਉ। ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋ ਬਨਿ ਸਾਸੁ ਤੈ ਬਲਗੁ ਨਾਮੁ
ਪਿਛਾਇ। ॥ ਚਲਾਇ ਆਨਾ ਚਿਤਰਿ ਚਲ ਸੀ ਤਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਬਡਾਇ। ॥ ਤਉ ਬ
ਲਿਤ ਗੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜਿਨ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ। ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੋਤਿ
ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛਾਤਾਇ। ॥ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ

ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ॥ ਆਗੇ
ਬਦੀ ਪਾਗਿ ਲਾਘਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਦਾਤਰਿ ਆਪੇ
ਕੇਇ ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਭਗਮਿ ਰੁਲਾਇ ਦਾਤਰਿ ਆਪੇ ਡੀਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਨਿਪਰਗਾਸੁ ਤੈਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਤਉ ਬਾਠਿ ਡਰੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜਿਨ ਤਰਿ
ਇ ਆਗੁਰ ਮਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ ਪੁੰਗਾ ਸਿ ਆਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਵਰਜੇ
॥ ੪ ॥ ਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਨ ਕਰੇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿਉ
ਭਕਿ ਲਾਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਤਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਆਮਨਿ ਵਸੈ
ਪਾਈ ਐਕਿ ਭੁਭਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਮੈਧਰਨ ਮੁਝ ਧਰੁ ਤੈ ਤਰਿ ਨ ਮੈ ਤੇਗਤਿ ਮਾਤਿ ॥ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਵਿਸਤੁ
ਰਿਨ ਮੈ ਡੀਜਤਿ ਪਾਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਗੇ ਗਿਰਤ ਰੁਤਰਿ
ਗਤਿ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵੁ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਣੇ
ਸਰ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਤੇਉ ਤਪਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੇ ਆ
ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇ ਵਕਭਾਇ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਰੁ ਗੁਰ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਖ
ਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀ ਆਜਿਨੇ ਵਖਰ ਲਾਇ ਅਜੁ ਤਰਿ
ਗੁਰ ਮੁਖ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਤਿਨੇ ਪਾਇ ਆਜਿਨ ਆਪਿ ਰੁਠਾ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ੬ ॥ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵੁ ਸ
ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀਤਿ ਨ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਨ ਰਹਾਸਿ

五

3

॥मखनु॥मः३॥

ਸਮਝਿਅਪਾਗਰਤਨੁਅਮਠਕੁਪਾਇਅਗੁਰਕਾਸਬਦਵੀਚਾਰਾਸਿਧਾ

ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰੁ ਅਕਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐਸ ਦਾਸ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

ਤੁਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਵਖਰੁ ਸੁਣਨੁ ਨ ਆਸਿ ਦੇਖਾ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਭਉ ਪ੍ਰ

ਜੇ ਅੰਧਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਆਤਮਾ ਲਿਖਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥
 ਹੀਰੀ ॥ ਭਰਿਓ ਕੰਮ ਕਰਾਇਓ ਭਰਿਓ ਕੰਮ ਕਰਾਇਓ ॥੩॥

॥ यमुना ॥ ॥ अथ हविर्गुणः ॥ हविर्गुणः एषा हि दुःखं उग्रं उग्रं हविर्गुणः
है। अथ हविर्गुणः ॥ हविर्गुणः एषा हि दुःखं उग्रं उग्रं हविर्गुणः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

ਸਿੰਘਾਏ ਰਿਜਾਪਿਭਉ ਧਿਖ ਮੁਤਰਿ ॥੧॥ ਸਥਰਾਮਾ ੧ ਤਤੀਸਾਹਿ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

ਸਬਰਤਸਾਮਲਾਇਕਾ ਦੀਦਰੁਪੁਰੇਪਾਇਸਾ ਥਾਉਂਤਾਤੀਖਾਇਕਾ ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਭ ਆਪਤੁ ਧੁਧੁ ਪਾਇ ਕੇ ਆਪੇ ਕਹੈ ਥਾਈ ॥ ਜੁ ਆਪੇ ਵੇ

विदिगमदाअपटादिवआशासिडावतुयडुबडागवकुनडाजुमरमा
॥ १ ॥

ਸਾਤੁ ਅੰਧ ਅੰਧ ਵਰਤਦੇ ਸਭਨਾ ਡਿਥਿਏ ॥ ਡਿਗਿਤ ਮਾਡਿਧ ਅੰਧੁ ਸਤ
ਸੰਤੋਸ਼ੋਸਤਾਪੀ ॥ ੧ ॥ ਸਭਨਾ ਮਾਧ ॥ ਡਿਗਿਤ ਮਾਧੁ ਸਤ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਾਨਾਮਿ ॥ ਸਿਉ ਧਰਮਾ ਮਾਯਾ ॥ ਭਖਨੁ ਸਾਭ ਭਖਨੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥
ਬਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਆਪਣੇ ਕਰਕਾਰ ॥ ਧਨੁ ਤਪਸ ਪੈਸਾ ॥

ਪਤਿਥੇਖੈਪਾਏ॥੧॥ ਜਿੰਪ੍ਰਿਅਗੈਸਿਓਨੇਤਤਿਸੁਅਗੈਮਰਿਚਕੀਐ॥੧੫॥

ਗੁਜੀਵਦੁਸੰਸਾਰਿਤਾ ਕੇ ਪਾਥੈ ਜੀਵਿਣਾ॥੨॥ ॥੫੯੩॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਧੁਇ ਦੀਵੇ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਟਤੁ ਧੁਸਾ

ਜੇ ਅਵਾਧੁ ਕਰੀ ਦੇ ॥ ਏ ਕਨਾਨੇ ॥ ਏ ਭਾਗੁ ਦੇ ॥ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੀ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुदेवाय नमः ॥ श्रीगुरुदेवाय नमः ॥

ਗਾਇਕ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭੁਟਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈਵ ਸਿ ਆਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਰੇ ਸੇ ਬੰਦਾ ਭੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਭੀ ਪਾਇ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀ ਅਤਿ ਕਰ
 ਵੀਚਰੁ ॥ ਭੂਏ ਕੈ ਸੇ ਪਾਵਤਿ ਪਾਗੁ ॥ ਸਿ ਦੁਕ ਰਿਸਿ ਜਦ ਮੁਕਾ
 ਮਖ ਸੁਦਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਧਰਿ ਮਊ ਜਦੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਭਾਏ ਵਨ ਪਾ
 ਐ ਨਾਨਕੈ ਨਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾਨੁ ਰਹੈ ਤ ਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਦੇ ਦਸ ਅ
 ਟਪੁ ਰਾਣਾ ॥ ਸੁਭਾਵਿ ਚਿਤੁ ਵਰਤ ਦਾਤਿ ਸਭ ਨਾਭਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿ
 ਵਤਿ ਜੀ ਅਜੰਤ ਤਰਿ ਸਾਗਰ ਪਾਣਾ ॥ ਜਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਆਗਧ ਦੇਤਾ
 ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਰਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਭੇ
 ॥ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿ ਅਸ ਦਾਈ ਐ ਠਿਰ ਦੈਤੀ ਲਿਖਿ ਲੇਤੁ ॥ ਸ
 ਸਾਤਿ ਬਕੈ ਗੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੁਟ ਸਿਨੇਤੁ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇ ਸ
 ਖਿ ਅਭੀ ਨ ਲੇਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ਸੀ ਜਿਧਰਿ ਚੋਰੀ ਸ
 ॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾ ਲਿਖਿ ਚਲਾਈ ਵੇਖਤੁ ਕੋਇ ਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇ ਅਸ ਚਿਰ ਤੁਝਿ ਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਤੈ ਕਰਮੀ ਪਰ
 ਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤ ਰਿਬਾਤ ਰਿਏ ਕੁਤੁੰਤੁ ਜਾਦਿ
 ਜਿ ਕੀਚੈ ਸੋ ਤਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਚੇਤੁ ॥ ਸੋ ਰਹੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ
 ਭਿਗ ਸੇਤੁ ॥ ਸਚ ਆਪਿ ਨਿਅਉ ਸਚੁ ਤਾਗੀ ਐ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
 ਏ ਅਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁਆਮ ॥ ੩ ॥ ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਦ
 ਨਵਣੀ ਕੈ ਕਗਦੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿ
 ਤੁਜਾ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ
 ॥ ਤੁਰਕੁ ਤੁਪਕਣਾ ਭੁਰੁ ਬੱਝਣਾ ਆਇ ਅਨਾ ਲਿਖਿ ਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ
 ਬਿਰੁਨ ਭੀ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਤੋਇ ਖੁ ਆਗੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਰਿ ਕੀਵ
 ਆਈ ਵਡੀ ਤੈ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿ ਕਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਵ ਰਿ ਆਈ ਵਡੀ ਤੈ ਜਾਨੈ
 ਉਤੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਵ ਰਿ ਆਈ ਵਡੀ ਤੈ ਜਾਨੈ ਭੀ ਅਕਾ ਤਰਿ ਕ
 ਰਿ ਆਈ ਵਡੀ ਤੈ ਜਾਨੈ ਤੁਣੀ ਕਹਿ ਆਚੁ ਗਲ ਕਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਵ ਰਿ ਆਈ

੧੧੧ ਮ:੩

ਮ:੩

ਗੁਣਿ ਅਪੁਰਿ ਆਦਾਨ ਦੇਵ ਕਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਭਉ ਕਰਤੀ
ਸਰਸੁ ਸੀਸੁ ਪੁਕਿ ਸੈਨ ਨਾਇ ॥ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸ ਭਜੈ ਭੀ ਜਮ ਕਾ ਥਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਬਰੇ ਸਚਾਨ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀ ਆਆ
ਚੰਗੀ ਬੁਰੀ ਆਤਾ ॥ ਮਨ ਤੁਕ ਸੁਧਾ ਕਾਈ ਆਥਾ ਤੇ ॥ ਚਿਟ ਵੀ ਆਤਾ ॥ ਗੀ ਸਾਕ
ਕੰਤਿ ਨੀਤੀ ਆਜੈ ਸੇਵਿ ਦਰੁਖ ਨੀ ਆਤਾ ॥ ਨਾਇਖ ਸਮੈਰਤੀ ਅਮਾਇ
ਸੁਖ ਗਲੀ ਆਤਾ ॥ ਭੈ ਤਾਇ ਨਿਤਾਈ ਆਰਤਾ ਭੀ ਨੀ ਮਾਨ ਦੀ ਆਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜ
ਨ ਮੁਸਕਾਰ ਬਾਤਿ ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਭੁੰਘੇ ਯੇ
ਭੁਮੀ ਨ ਭੈ ਆਪੈ ਆਪੇ ਭੀ ਆਪਿ ਜਲਾ ॥ ਭੁੰਘੇ ਯੇ ਭੁਵ ਤਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸਿ
ਥਾ ॥ ਭੁੰਘੇ ਯੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਭੈ ਸੈ ਤਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾ ॥ ਭੁੰਘੇ ਯੇ ਮੁਕਤ ਕਰਾ
ਇਦਾਇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਘਨੀ ਕਰਿ ਖਿਅਲੁ ॥ ਭਉ ਤੁਧੁ ਭਉ ਤੁਧੁ ਕਿ ਬੁਨਤੀ ਗੁਰਸ
ਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੨ ॥ ਭੁਕ ਮੁਨ ਜਾਵੈ ਭੁਤ ਭਵੈ
ਅੰਦਰਿ ਧੰਨੀ ਦਨ ਸੇਵੈ ॥ ਜੇਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮੁਖਿ
ਥਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਤ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਾ ਮਾਇ ਤੁਇ ਅੰਗੁ ਕਸੂ ਭੁਨ ਭੁਲਾ ॥ ਇਸ ਕਾ ਗੁਣਿ ਨ ਭੋਲੈ ਆਥੇ ਭਾਇ
ਸਦਾ ਮੁਖ ॥ ਭੁਜੈ ਭਗੋ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕਟਿ ਸੇ
ਪੈ ਪਚਤਿ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮਰਤੇ ਸੇ ਗੁਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗ
ਤੀ ਗੁਣ ਉਤਰੈ ਸਤ ਜੇਰੈ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾ
ਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜ ਕੁ ਸਥਾ ਤਿ ਆ ॥ ਇਕਿ ਵਲੁ ਭਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਥਾਵ ਦੇ ਮੁਤੁ
ਕੁਰੁ ਸਤੁ ਤਿ ਨੀਠਾ ਤਿ ਆ ॥ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਤਿ ਤੁਧੁ ਭੈ ਤੈ ਕੀ ਮਿਥੈ ਥਾਇ ਆ ॥
ਏਕਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ਭੈ ਨ ਤਿਨ ਅਤੁ ਭਰੰ ਗੁਣਿ ਵਾਇ ਆ ॥ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਥਾਇ ਤਿ
ਨ ਸਫਲੁ ਭੈ ਅਚੇਤਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪੰ
ਰਿਤ ਬੈ ਦਵਖਾਣਿ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤਿ ਸੁ ਆਇ ॥ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਆ
ਮਾ ਮੁਰਖ ॥ ਮਿਥੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿ ਸੁਖ ਭੁੰਨ ਚੇਤੈ ਦੇਵ
ਰਿਜ ਕੁ ਸਥਾ ਤਿ ॥ ਜਮ ਕਾ ਠਾਨੁ ਗਲੁ ਤਨ ਕਟੀ ਐਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮ
ਨ ਮੁਖ ਕੇ ਠੁ ॥ ਭੁਝੈ ਅੰਧੁ ਭੁਝੈ ਪੁਰ ਬਿਥਿ ਖਿਅਕ ਮਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰ

ਮਿਥੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਸੁਖੁ ਮਦਾਤੁ ਸੁਖੁ ਪੈਨਦੁ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਦੁ।
ਨਾਨਕ ਸੋਨਾਉ ਮਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਭਾ ਪਾਇ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸੁ ਚੁਨਾ ਮੁਗੁਣਤਾ ਸੁ। ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਾਞਾਇ ਅਰਮੁ ਨ ਮੁ
ਗਾ ਸੁ। ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਰਿ ਆਈ ਵਰੇ ਪਾਸਿ। ਜੀਉ ਧਿੰ ਰੁਸਤੁ
ਸਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾ ਭਯੋ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ
ਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਮੈ ਮਾਤਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ। ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈ ਐ
ਮੁਖ ਮਾਤਿ ਵਿਦੁ ਸੁ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੁੰ ਸਭ ਸਦਾ ਤੁੰ ਸਭ ਨਾਮਿ॥ ਸਭੇ ਤੁਧੈ ਪਾਸੁ ਮੰਗ ਦੇ ਨਿਜ
ਰਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਦੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਓ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨ ਦੁਰਿ ਤੈ ਪਾਸਿ॥
ਥਾਏ ਥਾਏ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸੁ ਮੰਗੀ ਐ ਮਨਿ ਦੇਖੁ ਤੁ ਕਰਿ ਜਾਸਿ॥ ਸਾ
ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਝਾ ਭਯੋ ਦਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ॥੩॥ ॥ ਸਭ ਕੁ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਪ ਕ੍ਰਿਓ ਚਕੁ ਕਦਾ ਮਾਇ ਅਮਾਤਿ ਪਿ ਆਰੁ॥ ਅੰਤ ਰਿਬੁ ਭੁਨ ਚੀਨੀ ਮਾ
ਮੁਗ ਖਗ ਵਾਰੁ॥ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ਜਗ ਪੁਰ ਬਧ ਦਨਾ ਬੁਝੈ ਚੀਚਰੁ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
ਵਾਇ ਅਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਵਰੇ ਵਾਰੁ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਯਾਏ ਪਾ
ਆ ਬੁਝੁ ਤੁ ਕਰਿ ਚੀਚਰੁ॥ ਸਦਾ ਸੰਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੁਕੈ ਕੁਕ ਪੁਕਰੁ॥
ਪੈਨ ਅਪੁਖਾਇ ਮਨ ਨਿਗਮੁ ਭਯੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ
ਸੇ ਮੁਕ ਤੈ ਤੈ ਰਿਜੀਉ ਤੇਤਿ ਪਿ ਆਰੁ॥੫॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਰਿਕੇ ॥
ਵਸਠੁ ਭਯੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ॥ ਜਿਉ ਰਿਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਤਿ
ਮੁਖਿ ਆਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਥਾਪਾਇ॥ ਮਨੁ ਭਯੋ
ਨੈਨ ਪਾਇ ਓਪੁ ਭਯੋ ਦਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਭਯੋ
ਇ॥੬॥ ॥ ਸਭ ਕੁ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਰਾ ਵਰੀ ਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਤੁ ਦੁਸਰੁ
ਕਰਣੁ ਮਾਰਿ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਾ ਤਿਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿ ਆ॥ ਆਪਿ ਤੁ ਆਸ ਦਮੁ
ਭੁਕੁ ਭੁਨਿ ਸਤਾਰਿ ਆ॥ ਸਤਿ ਨਿਸਚਿਦੁ ਆਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਰਿ ਆ॥ ਮਨੁ ਭਯੋ
ਅਤੰ ਕਾਰਿ ਮਰਦੁ ਵਿਗਾੜਿ ਆ॥ ਸਭ ਵਰ ਤੈ ਤੁ ਕਮੁ ਕਿ ਆ ਕਰ ਤਿ ਵਿਚਾਰਿ ਆ
ਅਪੁਤੁ ਜੇ ਥਾਗਿ ਥਾਸੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭੁ ਤੁ ਮੁਖੁ ਵਿ

ਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਤਿ ਨਜਨਏ ॥ ਓਹਦੈਰਾਖੀ ॥ ਓਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰ
ਸਟਉਤਮਗੁਰਬਚਨੀਸਤਜੇਚਾਖੀ ॥ ਭਉਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਅਰਾਜਿਉਸੁਰਜਰੈਦਿਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਤੁਅਗੋਚਰੁਅਥਖੁਨਿ
ਨਸਦੇਖਿਅਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਅਪਦਸੰਸਿਰਥੇਖੈਥਾਇ ॥ ਵਿਚਤੁਆਪ੍ਰਗਵਾਇਕੈਰਤਿਸਚਿਕਿ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਭਵੈਸੋਕਰੋਕਤਣਕਿਭੁਨਜਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਮਨਵੇਕਾਗੀਵੇਰਿਅਵੇਕਰਕਰ
ਮਾਇ ॥ ਭੁਜੈਭਾਇਅਗਿਅਨੀਪੁਜਦੇਦਰਗਤਮਿਥੈਸਜਾਇ ॥ ਅਤਮ
ਉਪੁਜੀਐਥਿਨਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਇ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁ
ਕਾਕਰਮੀਪਥੈਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਦੀਜਤਰਿਭਵੈਸੋ
ਇਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਓਹਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੋਹਿਜਿ
ਦਾਸੁਖੁਤਵੈਦਿਨੁਗਤੀ ॥ ਓਹਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੋਹਿਜਿਤੁਸਿਮਰਤਕਿ
ਵਿਖਪਾਥਭਤੀ ॥ ਓਹਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੋਹਿਜਿਤੁਦਾਥਦਦੁਖ
ਭਤਿਜਤੀ ॥ ਓਹਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੋਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਤੀ ॥ ਜਿਤਮੁਖਿਭਾਗਿਭਿਅਧੁਰਿਸਚੈਤਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤੀ
॥ ੧੭ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸਥਦਿਨਕੈ
ਚਗੁ ॥ ਅੰਤਰਿਗਿਅਨੁਅਧਿਓਮਿਰਤਕੁਟੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਥਖਚਉਰਾਸ
ਠੇਰੁਪਾਇਅਮਰਿਜੰਮੈ ॥ ਓਹਿਖੁਅਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੋਜਿ
ਪਿਕਰਾਏਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਤੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਓਹਿ
ਸਚੇਰਤੇਗੁਰਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਰੀਸਦਾਥਵਤੋਇ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਜਿਸਨੇ
ਨਾਵਿਭੁਜੈਸਾਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਸੋਭਗਉਤੀਜੰਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ
ਸਾਦੀਆਪੁਪਥਾਣੈ ॥ ਪਾਵਤੁਰੋਖੈਹੈਕਤੁਪਾਰਿਅਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈ
ਨਮੁਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਭਗਉਤੀਉਤਮੁਓਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਸੋਇ ॥ ੨੧ ॥
॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਭਗਉਤੀਕਤਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿਪਰਬੁਤਮੁਕਦੇਨਪਾਏ ॥ ਪ
ਨਿਦਾਕਰੇਅੰਤਰਿਮਥੁਥਾਏ ॥ ਥਾਤਰੋਪਵੈਮਨਕੀਜੁਠਿਨਜਾਏ ॥ ਸਤਮ

ਸਿਧਿ ਬਾਤੁ ਰਹਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀ ਅਦੁ ਜੈ ਤਾਏ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਏ॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਅਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ॥ **ਨਾਨਕ** ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੇ
ਮੁਨ ਪਾਏ॥ ੩॥ **॥ ਪਉੜੀ ॥** ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕਰਿ
ਨ ਸਵਾਤੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਰਿਪਾਤਿ ਅਘਾਤੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ
ਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਰੂਪ ਨਾਤੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਝ ਅਕਿ ਪਾਯੁ ਤਹਿ ਸੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਤੀ॥ **ਤਿਨ ਅੰਧੈ ਭੈ ਮੁਖ ਉਂਜ ਕੇ ਦੁਰਗਤ ਪੈਯੇ ਜਾਤੀ॥ ੧॥**
ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਝੀ ਨਾਨਿ ਵੈਸ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੇ ਰਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਜੁਪਿ ਜਗੁ ਬਿਗਤ ਨਾਤੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਗਿ॥ **੧॥** ਮੁਕਤੁ ਕੁਲੀਨਾ ਕਠਿ ਰਿਠਿ
ਰਿਜਨ ਮਿਮੂਰੀ ਅਸੁ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਤਲੈ ਰੋਗ ਦੇ ਰੁਮਿ ਪਈ ਅਸੁ॥ ੨॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁਧਿ ਅਧੀ ਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਭਨ ਉਪ
ਰਿਤੁ ਕਮੁ ਚਲਾਏ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁ ਜਪੀ ਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤ ਅਉਸਰਿ
ਲੇਖਾ ਰਾਏ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁ ਜਪੀ ਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤਿਸਨੁ ਭੁਖ ਗ
ਵਾਏ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਵ ਰਭਾਗੀ ਤਿਨੈ ਦਿਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ
ਪਾਏ॥ **ਨਾਨਕ** ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਸਭਨ ਤੇ ਵਰਾ ਸਭਿਨਾ ਵੈ ਅਗੈ ਆਇਨਿ ਵਾਏ॥ ੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਵੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰੁ ਪਿਕੁ ਲਖਈ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੁਰਿ
ਆਗਿ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਤੁਕੁ ਮੁਕਰੇ ਗਵਾਗਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸ
ਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਤਾਰਿ॥ ਲਿਖਿ ਅਮੋਟਿ ਨ ਸਕੀ ਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਕ
ਰਤਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੰਭਾਲਿ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬ ਦੇਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕਿਨੈ
ਨਾਪਾਇ ਆ ਦੇਖੁ ਤਹਿ ਦੇਵੈ ਚਾਰਿ॥ **ਨਾਨਕ** ਕਸਾਸੁ ਆਖਿ ਉਸੁ ਲਖਈ ਜੇਰਾ
ਵੀ ਸਿਰਜਣੁ ਤਾਰਿ॥ **੧॥** ਮਾਇਆ ਮਤੁ ਗੁਬਾਰੁ ਤੈਸਿ ਦਾਨਾਇ ਸੇ ਉਰਵਰੁ ਨ
ਪਗੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿ ਅਨੀ ਮਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇਰੁ ਬੇਤਰਿਨਾ ਮੁ ਵਿਸਾਗਿ॥ **ਭ**
ਬ ਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਤਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਤਿ ਅ
ਪਣਾ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉ
ਧਾਰਿ॥ ੨॥ **॥ ਪਉੜੀ ॥** ਤਰਿਜ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਤੀ ਅਲਿਭ ਰਪੁ
ਰਿਦੁ ਜਾਨਾ ਤਿਕੋਇ॥ ਤਰਿ ਆਪਿ ਬਾਤਿ ਕਰੇਨਿ ਅਉ ਕੁਰਿ ਅਗ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕੋ

ਚੱਲੀ। ਸਚਿਅਗਾ ਦੇਵਤਿ ਆਈ। ਤਹਿਧਰਮਨਿ ਆਉ ਕੀਓਇ। ਸਭਾਤਿ
 ਕਰੁ ਤੁਧਿ ਸਤਤਿ ਜਿਨਿਗਰੀਬ ਅਨਾਥਗਾਮਿ ਲੀਓਇ। ਜੈਕਾਰਕੀਓਇ
 ਮੀਆਕਾਪਾਪੀ ਕਉ ਰੰਗੁ ਦੀਓਇ॥੧੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰੀ॥ ਪਿਰਥੋਰਿ ਆਪਰਿ ਆਪਣਾ
 ਗੁਪੁਰਖੈਨਾ ਲਿਪਿ ਆਗੁ॥ ਤਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰੁ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਰੁ ਪਿਕੁ ਸੋਝਣੀ ਪਰੁ ਤਹਿ ਥੋਰੀ ਭਤਾਰੀ॥ ॥ ਸਥਦਿਗਤੀਸੇ
 ਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪ੍ਰਿਥਾਗਿ॥ ਸਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਅਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ
 ਆਗਿ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਾ ਮਸੁ ਤਗਵੰ
 ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਤਾਰੀ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਹਿ ਤੇਰੀ ਗੁਰਗਾਹੇ ਉਸਤ
 ਤਿਜਿਨਿਠਾ ਬੇਕਾਢਿ ਆ॥ ਤਹਿ ਤੁਧੈ ਕਰਹਿ ਸਭਿਨ ਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਏ
 ਰਖਿ ਆ॥ ਤਹਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਤੁ ਮਾਣੁ ਰਾਖੀ ਧੁੰਦੁ ਢਾਢਿ ਆ॥ ਤਹਿ ਅਤਿ ਕਰੀ ਅ
 ਰਿਨਿ ਵਧੈ ਮਨਮੁਖ ਮੁੜ ਸਾਧਿ ਆ॥ ਤਹਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਗਰੀਬ
 ਨਾਥਿ ਆ॥੧੭॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੈ ਚਲੈ ਤਿਸੁ
 ਰਿਐ ਆਈ ਵਡੀ ਭਾਇ॥ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਕਿਉ
 ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅਪਣੀ ਕਰੁ ਮਿਪਾ ਪਤਿਓਇ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਤੇਵਸਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥੧੮॥ ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਅਗਾਧਿ ਆ ਅਨਾਦਿ
 ਤਹਿ ਲਿਵਤਾਗੁ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰੁ॥
 ਰੈਪੁਰ ਕਰਿ ਥੋਰਿ ਆਤੁ ਕਮਿ ਸਵਾਰਣਤਾਰੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਬੁਝੈ
 ਆਤਿਨੀ ਪਾਇ ਆਮੋਖੁ ਦੁਆਗੁ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤੁਕ ਮੁਨਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮ
 ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿਨੀ ਤਹਿ ਆਕਉ ਜਲੁ ਸ
 ਰੁ॥ ਸਭਿ ਅਉਗਣਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇ ਆਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਤਾਰੁ॥
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਹਿ ਕੀਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਤਹਿ ਸਭੁ ਕਿਓ ਜਾ
 ਟਾ॥ ਤਹਿ ਜੇ ਵਰੁਨਾਤੀ ਕੋਈ ਜਾਨੁ ਤਹਿਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰਦਾ॥ ਕਾਜਾ ਅ
 ਸਾਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾਨਾਤੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ॥ ਸਰਾਸਾ ਤਿਉ ਸਚਾਨੀ ਅ
 ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਤਾਰਦਾ॥ ਸਭਾਤਿ ਤੁਭਗਤੁ ਕਰ ਜੋ ਵਿਭਗਤ ਜਨਤਾਰਦਾ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪੁਣੇਪ੍ਰੀਤਮੀਮਲਿਹਤ ਅੰਤਰਿਸਖਾਉਰਧਾ
ਰਿਸਾਥਾਤੀਸੰਪ੍ਰਸਦਾਸਦਾਗੁਰਕੈਤੇਤਿਪਿਅਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦ
ਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲੁਸਾਈਸੁਤਾਗਾਇਨਾਨਿ॥੧॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇਤਿਪਾਈ
ਐਜਕਉਨਦਰਿਕਰੇਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਉਪਿਅਇਅਨਮੁਤਰੇਤਉਮੈ
ਮਾਰੀਮਿਲਾਇ॥ ਨਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਤਗੇਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਉਅਨਤ
ਰਿਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥ ॥੫੯੩੩॥ ॥ਤਰਿਅਪਣੀਭਗਤਿ
ਕਰਾਇਵਰਿਅਈਦੇਖਾਈਅਨਾ॥ ਅਪਣੀਅਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਅਪੇ
ਸੇਵਘਾਈਅਨਾ॥ ਤਰਿਭਗਤਾਨੰਦੇਅਨੰਦਥਿਰੁਘਰੀਬਤਾਲਿਅਨਾ॥੫
ਪੀਅਨੰਦੇਈ॥ ਗੁਰਦਿਉਦੇਨਗਕੇਘਰਿਚਾਲਿਅਨਾ॥ ਤਰਿਭਗਤਾਨੰਦੇ
ਇਪਿਅਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨਾ॥੧੯੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਕੁਬੁਧਿਜੁਮਣੀਕੁਦਇਅਕਸਾਇਇਪਗਨਿਦਾਘਦੇਖੁਤਰੀਮੁਠੀਕੁ
ਧਿਚੰਗਾਥਾ॥ ਕਰੀਕਢੀਕਿਅਥੀਐਜਾਚਰੇਬੈਠੀਨਾਲਿ॥ ਸਚੁਸੰਜਮੁ
ਕਰਈਕਾਗਨਵਟੁਨਾਉਜਯੋਤੀ॥ ਨਾਨਕਅਗੈਉਤਮਸੇਈਪ੍ਰਾਪਾਪੀਨਿ
ਨਦੇਤੀ॥੧॥ ਕਿਅਤੰਸੁਕਿਅਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇਜਿਤਿਸੁ
ਤਵੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਗਤੁਤੰਸੁਕਰੇਇ॥੨॥ ॥੫੯੩੩॥ ॥ਕੀਤਾਥੜੀ
ਐਕੰਮੁਸੁਤਰਿਪਾਤਿਅਥੀਐ॥ ਕਾਗਜੁਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖੀ
ਐ॥ ਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਪਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੀਐ॥ ਭੈਭੰਜਨਮਿਤਰਵਾਨਦਾਸਕੀ
ਰਾਖੀਐ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭਲਾਖੀਐ॥੨੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਜੀਉਪਿਰੁਸਕੁਤਿਸਦਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
ਵੀਐਸਦਾਸਦਾਦਤਾਰੁ॥ ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਾਧਿਅਇਅਤਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਉਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲ੍ਹੇਸੁਕੁਜਗਤੁਕਰੇਨਮਸਕਰੁ॥੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਉਨਿਧਿਖਰਚਿਓਖਾਉ॥ ਅਠਾਹਤਸਿਧੀ
ਪਿਓਲਗੀਆਠਿਹਨਿਨਿਜਘਰਿਵਸੈਨਿਜਕਾਇ॥ ਅਨਤਦਧੁਨੀਸਦ
ਵਜਰੇ॥ ਉਨਮਨਿਤਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਭਗਤਿਤਿਨਾਕੈਮਨਿ
ਵਸੈਜਿਨਮਸਤਾਕੀਲਿਖਿਅਧੁਰਿਪਾਇ॥੨॥ ॥੫੯੩੩॥

ਤਰਿਛਾਛੀਤਰਿਪ੍ਰਥਮਸਮਕਤਰਿਕੈਦਰਿਅਗਏਅਗਤਰਿਅੰਦਰਿਸੁਰੰ
ਪੁਕਰਛਾਛੀਮੁਖਿਲਗਏਅਗਤਰਿਪ੍ਰਾਇਅਛਾਛੀਸਾਦਿਵਿਤੁਅੰ
ਤੁਅਗਏਅਗਨਿਤਦੇਵਤੁਦਨਦਏਅਛਪ੍ਰਭਤਰਿਨਾਮੁਖਿਅਗਏਅੰ
ਤਰਿਦਾਤੁਨਾਮੁਜਪਾਏਅਨਾਨਾਪੈਨਾਏਅਗ॥੨੧॥੧॥

੧੪ ਸ੍ਰੀਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਤਕਰਾ ਮਾਧੁਕਾ
ਚਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੪
੧ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਮੈਤਰਿਮਾਨਿਭਾਇ
੨ ਮਧਸੁਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪਾਨਾ
੩ ਤਰਿਗੁਣ ਪਤ੍ਰੀ ਐਤਰਿਗੁਣਗੁ
੪ ਤਰਿਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਤੁ ਮੰਗੇਤਾਰੀ
੫ ਤਰਿਗੁਰਗਿਅਨ ਤਰਿਗੁਮੁਖਿ
੬ ਤਰਿਗੁਣਗੋਵਿਤਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆ ੬੭
੭ ਆਵਤੁ ਭੈਣਤੁ ਸ੍ਰੀਮਿਲਤੁ ਪਿਆ

ਚਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੫
੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੋਚੈ ਗੁਰਦਰਸਨ ਤਾਰੀ
੨ ਸਗੁਨਿਸਤ ਵੀਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਈ
੩ ਅਨਤਦੁ ਵਾਜੈ ਸਤੁ ਜਿਸੁ ਤੇਲਾ
੪ ਜਿਤੁ ਪਾਗਿ ਪਿਰਿ ਸਤੁ ਗੁਬਣਾ
੫ ਖਜਤ ਖਜਤ ਦਰਸਨੁ ਚਾਤੇ
੬ ਪਾਗਭੁਤ ਮਾਪਰੀ ਪਰਦੇਵਾ
੭ ਕਤਿ ਆਕਰਣਾ ਰਤਾ ਲੇਣਾ

੮ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾਵਿ ਸਰਿ ਜਾਵੈ
੯ ਲਾਲਗੋ ਪਾਲਦਇ ਆਲਗੀ ਕਿ
੧੦ ਧਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿ
੧੧ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਤਿ ਵਸਤੁ ਲਿਖ
੧੨ ਵਿਸੁਰਨਾਤੀ ਏਵਰ ਦਾਤੇ
੧੩ ਸਿਫ ਓਸਲਾ ਤੁਤੇਰਾ ਤੁਕਮੁ
੧੪ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤਮ ਮੀਨ ਤੁਮਰੇ

੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਐ
੧੬ ਨੀਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਤਰਿਤਰਿ ਮਿਥੈ
੧੭ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇਤਰਿਤਰਿ ਪਿਆਵਈ

੧੮ ਚਿਤਿ ਪਤਿ ਸਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤ
੧੯ ਸਭ ਕਿਥੁ ਪਰਮਾਤਿ ਬਡਾ ਨਾਤੀ
੨੦ ਤਿਸੁ ਰੁਗਬਾਦੀ ਜਿਨਿ ਤੁਸੁ ਦੇਖਾ
੨੧ ਤੂੰ ਪੇਰੁ ਸਾਖਾ ਤੇਰੀ ਫੁਲੀ
੨੨ ਸਫਲ ਸੁਖਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ
੨੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਦੀ ਤਰਿਤਰਿ ਤੇਰੀ
੨੪ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਮਾਤਾ
੨੫ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤਿ ਅਧਾਰਾ
੨੬ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ
੨੭ ਤਕਮੀ ਵਰਸਣਾ ਗੋਮੇਤਾ
੨੮ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ
੨੯ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੋਵਿ ਦਗ ਸੋਈ

੬੮ ੩੦ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ
੩੧ ਚਗਠਾ ਕੁਰਕੇ ਰਿਦੇ ਸਮਾਣੇ
੩੨ ਸੀਤੁ ਪਾਇ ਆਪਰ ਮੇਸਰਿ ਪਾਇ ਆ
੩੩ ਮਨ ਤਨ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ
੩੪ ਪਾਗਭੁ ਮਿਧੁ ਰਿਮੇ ਘੁਪਠਾਇ ਆ
੩੫ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੈ
੩੬ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗਧਾ ਲਗੁ ਸਾਈ
੩੭ ਸੋਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਿਆਰੀਐ

੩੮ ਰੈਣਿ ਸੁਣ ਵੜੀ ਦਿਨੁ ਸੁਸੁਣੇ
੩੯ ਐਥੇ ਤੂੰ ਤੈ ਅਗੇ ਆਪੇ
੪੦ ਮਨ ਤਨ ਰਾਤਾ ਰਮਿ ਪਿਆਰੇ
੪੧ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ
੪੨ ਸੋਈ ਕਰਣ ਜਿਐ ਪਿਕਾਰੇ
੪੩ ਭੁਠਾ ਮੰਗਲੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮੰਗੈ
ਪਾਏ ੧੦

ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਦੀ ਮਤਲਾ ੧	੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਅਧੇ
੭੦	੧ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਤੁਕ ਮਿਸਬਦੇ	੭੮ ੨੬ ਏਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਤੈ ਸਗੋਰ
	ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੨	
੭੧	੧ ਕਰਮੁ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ	੨੭ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਰਿਹਤਿ ਅਸਤੁ
	੨ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਣਾ	੨੮ ਤਰਿ ਅਧੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵਕ ਗਏ
	੩ ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਗ ਥੀਨਾ	੮੦ ੨੯ ਉਤਮੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤੈ ਵਾਸਾ
੭੨	੪ ਸਬਦਿ ਮਹੈ ਸੋ ਮੁਖਾ ਜਾਧੈ	੩੦ ਮਨ ਮੁਖ ਪੜਤਿ ਪੰਡਿਤ ਕਤਵਤਿ
	੫ ਅੰਦਰਿ ਤੀਰਥ ਭੁਖ ਬਣਾਇਆ	੩੧ ਨਿਰਗੁਣ ਸੁਰਗੁਣ ਅਧੇ ਸੋਈ
	੬ ਸਭ ਘਟ ਅਧੇ ਭਗਤ ਭਾਸਾ	੮੧ ੩੨ ਮਇਆ ਮੋਤਿ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ
	੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਰੀ	੮੧ ਅਸਟਪਦੀ ਮਤਲਾ ੪
੭੩	੮ ਅਧੇਰੇ ਗੋਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਏ	੧ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਧੇ
	੯ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਰੀ ਵਰੀ ਆਇ	ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੫
	੧੦ ਆਪੁ ਵੰਦਾਏ ਤੈ ਸਭੁ ਕਿਓ ਪਾਏ	੧ ਅੰਤਰਿ ਅਭਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆ
੭੪	੧੧ ਤੇਰੀ ਆਖਾਣੀ ਤੇਰੀ ਆਬਾਣੀ	੨ ਕਉਣੁ ਸੁਮੁਕਤ ਕਉਣੁ ਸੁਮੁਕਤ
	੧੨ ਐਥੇ ਸਾਚੇ ਸੁਆਗੈ ਸਾਚੇ	੩ ਪੁਰਖੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਤਾਕਿ ਆਕਾਸ਼
	੧੩ ਉਤਪਤਿ ਪਰਬ ਉਸਬਦੇ ਤੈ ਵੈ	੮੩ ੪ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ
੭੫	੧੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ	੫ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ
	੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ	ਬਰਤਮਾਤ ਮਤਲਾ ੧
	੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁਭਾਏ	੮੩ ੧ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇਵੀ ਏਕੁ
੭੬	੧੭ ਸੇਸ ਚਿਲਗੇ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਏ	੮੫ ਦਿਨ ਗੈਣੀ ਮਤਲਾ ੫
	੧੮ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਤਿ ਸਭਿ ਤੇਰੇ	੧ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਤਰਿ ਸਿਮਰੈ
	੧੯ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦ ਨਿਰਮਲ ਬੈਠਾਈ	੮੫ ਵਰ ਮਾਝਕੀ ਮਤਲਾ ੧
੭੭	੨੦ ਗੋਵਿੰਦ ਉਜਝ ਉਜਝ ਤੈ ਸਾ	੧ ਤੁਰਗਤ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਤੈ ਆਪੇ ਸਿਮਰੈ
	੨੧ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਥਾਈ	
	੨੨ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋ ਤਿਸ ਚੇਦਰਥ	
੭੮	੨੩ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ	
	੨੪ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਤਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ	

ਭਾਨਿਪਿਤਮਜਥਕੇਮੀਨੇਜਨ ਜਥਬਿਨਮਗੀਐਜੀਉ

॥ ਗੁਮਾਸਤਾਮਾ॥੪॥

॥ਤਰਿਜਨਸੰਤਮਿ ਤੁਮੇਰੇਭਾਈਮੇਰਾ

ਭੁਦਸਤੁਮੈਭੁਖਠਗਾਈਮੇਰੀਸਰਧਪੂਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮਿਲਿਤਰਿ

ਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੧॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗੀ ਬੋਲੀਤਰਿਥਾਈਤਰਿਤਰਿਕਥ

ਮਨਿਭਾਈਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਮਨਿਭਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ

ਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਤਰਿਸੰਗਤਿਪਾਵਤਿਭਾਗਤੀਲਖੁਮਿਚੈਦਾਖਵ

ਮਿਲੁਭਾਗਸਤਸੰਗੁਨਲਥੈਬਿਨਸੰਗਤਿਮੈਲਭਗੀਜੈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਅੰ

ਮਿਲੁਤੁਜਗਜੀਵਨਪਿਅਰੇਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦਇਅਮਨਿਧਾਰੇਗੁਰ

ਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਅਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੪॥੪॥

॥ ਗੁਮਾਸਤਾਮਾ॥੪॥

॥ਤਰਿਗੁਰਗਿਅਨੁਤਰਿਰਸੁਤਰਿ

ਅਮਨੁਤਰਿਗੰਗਿਗਤਾਤਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਤਰਿ

ਰਿਬੋਲੀਮਨੁਤਰਿਰਸਿਟਾਥਿਟਾਥਿਪਦਾਜੀਉ॥੧॥ਅਵਤੁਸੰਤਮੈਗ

ਮੇਠਾਈਐਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੈਕਥਾਸੁਣਾਈਐਤਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੁਤੁ

ਵੈਜਗੁਰਥਾਈਮੁਖਿਚਉਦਾਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਤਰਿਸੰਤਮਿਲਾਇ

ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਰਿਰਸੁਮੁਖਿਪਾਇਆਭਾਗਤੀਲਸਤਿਗੁਰਨਤੀਪਾਇਆ

ਧੁਗਰਭਜੁਨੀਨਿਤਪਉਦਾਜੀਉ ਅਪਿਦਇਲਿਦਇਅਪੁਰਿਧ

ਮਲੁਤਰਿਮੈਬਿਖਿਅਸਭਨਿਵਾਰੀ ਤਟਪਟਣਵਿਚਿਕਾਰਿ

ਏਦੇਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੀਉ ਗੁਮਾਸਤ ਮ ੪

ਤੁੰਗੁਣਗੋਵਿੰਦਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨਿਨਾਮੁਵਨ

ਤਰਿਪੁਤਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਤਰਿਰਸੁਕੀਚੈਜੀ

ਧਨੁਧਨਤਰਿਜਨਜਿਨਤਰਿਪੁਰੁਜਾਤਾ ਜਾਇਪੁਛਾਜਨਤਰਿਕੀਖ

ਪਵਮਥੈਵਮਥਿਮਥਿਧਵੰਮਿਲਿਤਰਿਜਨਤਰਿਰਸੁਪੀਚੈਜੀਉ

ਗੁਰਦਾਤੈਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿ

ਸਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਪੁਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕੀਚੈਜੀਉ ਤਰਿਸਤਸੰਗਤਿ

ਪੁਰਖੁਮਿਠਾਈਐਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਐਨਾਨਕ

ਬਸੁਈਖਿਕੋਥੀਗੁਰਮਤਿਤਰਿਨਾਮੇਪਰੀਏਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ॥ ਆਵਤੁਭੈਣੇਤੁਸੀਮਿਥਤੁਪਿਅਗੀਅ

ਜੇਮੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਤਉਵਾਰੀਆਮਿਥਿਸਤਸੰਗਤਿਥਪਤਰਿਸਜ
ਕੁੰਓਸਤਿਗੁਰਵਿਟਤੁਪੁਮਾਈਅਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਤਜਤਦੇਖਾਤਤਤਤਸੁਆ
ਮੀਤੁਪਾਟਿਪਾਟਿਗਵਿਅਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰੇਪੁਰੈਤਰਿਨਾਥਦਿਖਾਇਆ
ਤਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਤੁਸਦਵਾਰਿਅਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋਪਵਦੁਮਾਟੀਸਭਏਕ
ਸਭਏਕਜਤਿਸਥਾਈਆਸਭਏਕਜਤਿਵਰਤੈਭਿਨਭਿਨਨਰਥਕਿਸੇਦੀ
ਰਥਾਈਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੁਨਦਰੀਆਇਆਤਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਤੁਵ
ਤਉਅਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਨੁਆਖੁਥਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਗੁਰਸਿਖਕੈਮਨਿਪਿਅ
ਗੀਥਾਈਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪਰਉਪਕਾਰੀਅ
ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਾਏ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰਮਨੁਲੇਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ ॥
ਬਿਲਪਕਰੇਚਤਿਕਰੀਨਿਆਈ ॥ ਤਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁ
ਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲੇਪੁਮਾਈਗੁਰ
ਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉ
ਸਹਜਪੁਨਿਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁਤੇਅਦੇਵੇਸਾਹਿਗਪਾਦਾ ॥ ਖਨੁਸੁਦੇਨੁਜ
ਤਉਘੋਲੀਸਮੇਰੇਨਜਦਾ ॥ ਤਿਮੁਰਹੇਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤਉਘੋਲੀਹਉਘੋ
ਲੀਪੁਮਾਈਜੁਗਜਤਾ ॥ ਤਿਮੁਰਹੇਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਖਾਪਜੀਨ
ਦਿਖੈ ॥ ਚਿਰੁਗੁਰੋਗਾ ॥ ਹਉਕਦਿਮਲੀਐ ॥ ਤੁਰਾਕਗਵੰਤਾ ॥
ਜੀਉਦੇ ॥ ਵਿਹਵੈਦਿਨਆਵੈ ॥ ਖਨੁਦੇਖੇ ॥ ਨਰਦਕਥਾਰੇਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਤਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲੇਪੁਮਾਈਤਿਮੁਸਦੇਗੁਰ ॥ ਚਾਰੇਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰੋਪਾਗੁਰੀਸੰਤੁ ॥ ਏਆ ॥ ਗੁਰੁਅਥਿਨਸੀਪਾਨ ॥ ਤਿ ॥ ਏਆ ॥
ਜੀਉ ॥ ਚੁਰਨਾਨਵਿਕੁਰ ॥ ਨਨਕਦਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਤਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲੇ
ਪੁਮਾਈਜਨਨਕਦਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਏਮ: ੫ ॥ ਸਾਰਤਿਸੁਤਵੈ
ਸਿਤਪੁਸਮਾਥੀ ॥ ਸੇਕੰਮੁਸੁਤੋਥਾ ॥ ਜੇਤੇਗੀਘਾਥੀ ॥ ਸਰਿਦਾਸੁਤੋਥਾ ॥ ਜਿਤੋਰਿਦੈ

ਤੁਫਰਾਂ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਸਾਧੁ ਸਾਧਿ ਬੁਧ ਪੁਤ ਮਾਗੁ ॥
ਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਗਾ ॥ ਜਿ ਸੁਭ ਦੇਸ ਤੇ ਸੁਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੇਈ ॥
ਤੁਤੁ ਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੇ ਅਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟੇ ਘਟੇ ਅੰਤਰਿ ॥
ਦੁਠਾ ਸਭੇ ਸਾਸੀ ਵਲ ਸਦਾ ਇਨ੍ਹਿ ਤੁਕਿ ਸੈਨ ਦਿਸਾਇ ਬਾਤ ॥
॥ ੩ ॥ ਤੁਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ਤੁਐ ਮਨਮੁਖਿ
ਮਿਭਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਬਲਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਕੇ ਕੁਦਰਤ
ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ॥ ਮਾਧੁ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਅਨਤ ਦੁਖ ॥
ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਤੇ ਥਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇ ਥਾ ॥ ਸਤ ਜਗੁ ਭਾਸੈ
ਵੀ ਥਾਈ ॥ ਅਸਤੁ ਉਚ ਸਵਾਰਿ ਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਠੇਰੀ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ
ਮਾਤਿ ਅਗੈ ॥ ਜੋ ਥੀ ਦਾ ਸੇਈ ਪਾਇ ॥ ਧਿ ਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ॥
ਆਏ ਸੰਤ ਤੁਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿ ਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਪੁਨੇ
ਨੁ ਆਪੇ ਥੋਗਾ ॥ ਅਪੇ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ਅਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਅਪੇ ਤਖਤਿ ਥੈਸਾ
ਅਈ ਸਭ ਚੁਕੀ ਕੁਕਪੁ ਕਾਰਿ ਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਾਰਿ ਠਾ ਮੈ ਤੇਰੇ
॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਬਡਿ ॥ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਪਸਾਰਿ ਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਮਾਧੁ ਮ ॥ ੫ ॥
ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਿ ਸੋ ਤੁਭ ਬਣਾਇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗੁ ਗਾਇ ॥
ਨਦ ਬਿਨੋਦਿ ਤੇਯ ਸੋ ਤਿਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਸੀ ਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਾਗੁ ਵੇਦ
ਵਰਭਾਗਾਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਵੰਤੀ ਸੀ ਬੰਦਤ ਸੁਤਾਗਾਇ ॥ ਰੁਪ ਵੰਤ ਸਾਸੁ ਪਤਿ
ਦਿਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਐ ਗੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਚਰ ਵੰਤੋ ਸਾਈ ਪਰਧਨੇ ਸਭ
ਰਬ ਏਤਿ ਸੁਗਿਅਨੇ ॥ ਸਕੁ ਬੰਦਤੀ ਸਾਸਭਗਾਈ ॥ ਜੋ ਪਿਰ ਕੈਰੀ ਗਿਸਦੀ
॥ ਮਾਤਿ ਮਾਤਿ ਸਕੀ ਕਤ ਭੁਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰ ਮੇਲਿ ਬਈ ਗੀ ਬਾਏ ॥
ਤੁਭੁ ਦੁਰ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥
ਗੁਮਾਸਤ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਖਜਤ ਖਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਏ ॥ ਭੰਤ
ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਏ ॥ ਨਿਗੁਣੁ ਸਗੁਣੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੇਰਾ ਕੀਏ ॥ ਜੀਉ
ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ॥ ਖਟੁ ਸਸਤਾ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੁਜਤਿ ਬਕਤ

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਅਸਣ ਚਉਰਾ ਸੀਤੰ ਨਿਮਤਿ ਸਾਂਤਿ ਅਵੈ ਜੀਉ
ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀ ਏ ਜਪਤ ਪਾਸਾ ਵਨ ਕੀ ਆਪਰਤੀ ਬਰਮਤਾ ਇਕੁ ਖਿ
ਨਤਿਰੈ ਸਾਂਤਿ ਅਵੈ ਜਗੀ ਬਹੁ ਬਿਬਹੁ ਬਿਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਪਾਮੋਤਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਕੁਧੀਰ ਜੁਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅਥਿ
ਸੀਥਿ ਸਿਅਪਟੁਰੀ ਤਰਿਤ ਰਿਮੰਗਾਨ ਨਕੁ ਗਵੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥
॥ ਮਾਘਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

॥ ਪਰਬੁਤ ਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ਅਗ
ਅਗੋਚਰ ਅਬਖ ਅਭੇਵਾ ਦੀਨ ਦੇ ਅਲਗੋ ਪਾਲਗੋ ਵਿੰਦਤ ਰਿਧਿ ਅ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੂ ਸੁਦਨ ਨਿਸਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੰਗੀ ਕਿਸਾਨ ਮੁਰਾਰੇ ਦਇਲ ਦਮੋਦਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਤਰੁ ਕਿਤੈ ਨਭਉ
ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਿਗਤੀ ਕੇ ਸਵਰੀਰ ਵੈਗਾ ਕਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੁਜਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁ
ਖਤਿਰੈ ਜਾ ਕੇਤਰਿਤ ਰਿਮੰਗੀ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ
ਅਤਅਪਾਰਾ ਵਰਸ ਮਰਖ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਤਿਤੁ
ਗੀਐ ਗਤਿ ਨਾਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥

॥ ਮਾਘਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਕਤਿ ਅਕਰਣ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ਗਰੀ
ਅਥਾਤੋਰਾ ਮਾਣਾ ਸਭਾ ਕਿਉ ਤੁੰਤੁੰਤੁੰ ਮੇਰੇ ਪਿਅੰ ਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਰਿਖਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਭਾਣੈ ਉਝਰੁ ਭਾਣੈ ਗਣਾ ਭਾਣੈ ਤਰਿਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਡਾ ਭਾਣੈ ਬਰਮਿਭਵੈ ਬਹੁ ਜੁਨੀ ਸਭਾ ਕਿਉ ਤਿਸੇਰ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਕ
ਮੁਨਾ ਕੋ ਸੋ ਆਣਾ ਵਰਤੈ ਸਭਾ ਕਿਉ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰ
ਅਥਾਤੋਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਏਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਖਕੁ ਸੰਤ ਕੀ ਦੇ ਤੁਪਿਅ
ਅਥਿ ਪਾਇਆ ਤਰਿਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਮਿਥ
ਗੁਰੀ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮਾਝ ਮ ੫

ਰਚਦੇ ਜਾਵਿ ਸਰਿ ਜਾਵੈ ਕੁਖਾ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸ
ਰਸੁ ਏਨਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਰਸ ਮਰ
ਜੀਏ ਸਮਾਠੀ ਸਭਾ ਦੁਖ ਖਾਧਾ ਚਿਤਾਰ ਗੁਰਾਈ ਤਉ ਪੀੜਾ ਅਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
ਭਾਵਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗ ਸਭਾ ਕਿਉ ਮੰਗਾ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨਤੀ ਪ੍ਰਭਰੰਗਾ

ਪੈਸੀਪੈਪੈਬਤੁਮਨਾਈਦੀਨਦਇਅਥਗੋਪਾਥਾਜੀਉ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ॥ਜਿਨਿਬੰਧਨਕਾਟੇਸਗਲੇਮੇਰੇ॥ਤਿਰਦੇਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਨਕਗੀਰਸਾਥਾਜੀਉ॥੪॥੮॥੧੫॥ ਰਗੁਮਾਥਾਮਾ॥੫॥
ਥਾਥਗੁਪਾਥਦਇਅਥਗੀਥਾਗਾਡਿਰਗੀਰਥੇਅੰਤਗੋਵਿਦੇ
ਥੇਅੰਤਸੁਅਮੀਸਿਮਾਰਿਸਿਮਰਿਤਉਜੀਵਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਖਭੰਜਨਾ
ਮੇਥਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਥਾਤੁਅਤੋਥੇ॥ਅਕਾਥਮੁਗਤਿਅਜੁਨੀਸੰਤ
ਮਰਤਠੰਢਾਥੀਵਾਜੀਉ॥੨॥ਸਦਾਸੰਗੀਤਰਿਰੰਗਗੋਪਾਥਾ
ਪੁਤਪਾਥਾਨਾਮੁਰਸਾਇਓਮੁਨਰਿਪਤਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੰ
ਉ॥੩॥ਤੁਖਿਸੁਖਿਪਿਅਰੇਤੁਧੁਪਿਅਈ॥ਏਤਸੁਮਤਿਗੁਰੁਤੇਪਾ
ਕਕੀਧਰਤੁਏਠਾਰੁਗੰਡਰਿਰੰਗਪਾਰਿਪਰੀਵਾਜੀਉ॥੪॥੮॥੧੬
॥ ਮਾਥਾਮਾ॥੫॥ ॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਥਾਜਿਤੁਮੈਤਿਗੁਰੁ
ਆਸਕੁਲੁਦਰਸੁਨੇਤੁਪੇਖਤਤਰਿਆਧੰਨੁਮੁਰਤਚਸੇਪਥਾਥ
ਧੰਨੁਸੁਵੇਥੇਜਗਾਜੀ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੁਆਤਿ
ਚਥਤਰੁਮੁਸਗਲਾਥੇਇਆਨਾਮੁਨਿਧਨਸਤਿਗੁਰੁਸੁਦਾਇਅੰ
ਏਸਗਲੇਰਗਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਤੇਗੀਥਾਣੀਤੁਧੁਆਪਿ
ਤੈਆਪਿਵਥਾਣੀਗੁਰਿਕਤਿਅਸਭੁਏਕੋਏਕੋਅਵਰਨਕੋਈਤੋਇਅਥ
॥੩॥ਅੰਤਰਿਸੁਤਰਿਗੁਰਤੇਪੀਆਤਰਿਪੈਨਦੁਨਮੁਭੰਜਨਥੀ
ਰੰਗਨਾਮਿਚੰਜਤਮਸੇਨਾਉ ਕੀਨੇਭੋਗਾਜੀਉ
ਮਾਥਾਮਾ॥੫॥ ਸਗਲਸੰਤਨਪਾਤਿਵਸਤੁਰਿ
ਕਰਉਬਿਨੰਤੀਮੁਨਤਿਅਗਉ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਥਖਵਰੀਅੰ
ਕੀਧੁਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇਤੁਮਸਮਰਥ
ਦਾਤੇਸਭੁਕੋਤੁਮਤੀਤੇਵਰਸਾਵੈਅਉਸਰਕਰਤੁਮਾਧੁਰਾਜੀਉ
ਦਰਸਨਿਤੇਰੇਭਵਨਪੁਨੀਤਾਅਤਮਗਰੁਬਿਖਮੁਤਿਨਾਜੀਤ
ਤੇਤੁਮਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇਤੁਮਜੇਵਰੁਅਵਰਨਸੁਰਾਜੀਉ॥੨॥ਗੇਨੁਸੰ
ਮੁਖਿਥਾਗੀ॥ਤੁਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕੁਥੁਪਿਅਥਾਗੀ॥ਸਚਿਧਰਿਥੇ

॥ १८ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ १९ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २० ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २१ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २२ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २३ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २४ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २५ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २६ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २७ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २८ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ २९ ॥ गगुमभाभापु ॥
॥ ३० ॥ गगुमभाभापु ॥

ਵਰਿਸਾਚਤਖਿਸਗਲੇਦੇਖੇਮਨਤਹਿਸੁਸਰਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥
ਵੈਸੋਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਮਰੁਤਵੈਜੋਨਾਮਪ੍ਰਾਵੈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਤਿਸਤਿਪ
ਤਿਜਿਸੁਸਬਦੁਗੁਰੁਮਨਿਵੰਠਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਤਹਿਸੁਪਾਇਅ
ਪਤਿਅਘਾਨਾ॥ਜਿਨਿਤਹਿਸਾਦੁਪਾਇਅਸੈਨਾਤਿਰੁਛਾਨਾ
ਪਰਪਤਿਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤਹਿ
ਤਖਿਅਇਅਵਰਸਾਟੇਬਤੁਤੇਗੇ॥ਤਿਸੁਲਗੀਮੁਕਤੁਭਏਘਟੇਗੇ
ਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਕੁੰਨਨਕਵਿਰਲੀਰੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੧੫॥
॥ਮਾਝਾਮ॥੫॥ ॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਧੁੰਨਿਤਹਿ

ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗਾਤਿਰਗੀਭੀਗੈ॥ਲਾਖਕੋਟੇਖੁਸੀਅਗੰਗਾਵੈਜੋ
ਗਾਪਾਈਜੀਉ॥੧॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾ॥ਸਗਲਉਪਦੇਸ
ਤਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸੁਅਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਅ
ਉ॥੨॥ਜਾਕਉਖੋਜਤਿਸਰਬਉਪਾਏ॥ਵਰਭਾਗੀਦਰਸਨਕੋਵਿ
ਏ॥ਉਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਉਂਮਤਲੁਗੁਰੁਦੇਖਾਈਜੀਉ॥੩॥
ਰਗੀਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਗਾ॥ਮੁਕਤਿਭਇਅਜਿਸੁਰਿਦੈਦਸੇ
ਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇ॥ਜਨਮੁਮਰਸਤਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥
॥ਮਾਝਾਮ॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਤਹਿਤਹਿ

॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉਉਠਤਥੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤੋਂ
ਅਈਐਸਗਲਅਵਰਦਾਜੀਉ॥੧॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਧੁਅ
ਕਿਲਕਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥ਅਨਦਭਇਅਨਿਕਸੀਸਭਾ
ਗਲੇਬਿਨਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਗਾਧਿਅਗੈ
ਕਤਾਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੁਪਛਾਤੋਂਸੋਕਾਟੇਕ
ਦਾਜੀਉ॥੩॥ਜਬਤੇਸਾਧੁਸੰਗਾਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟਤਤਉਗ
ਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਤਹਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਛਕਿਲੀਅਮੋਗ
ਉ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਗੁਮਾਝਾ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥

ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਈ ਪ
ਪੀਸ ਉਸੇ ਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਡੀਕ ਆਤਮ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਕਟਿ ਮਿਲ ਕਪੁਭੇ ਸੇਵਾ ਥਾਉ
ਤੁਕ ਮੁਸਾਫਿਕ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਡਿ ਬਭਵੈ ਸੇਵ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਮਾਤਮ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੁੰਦਾ ਨਾਠ ਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣਿ ॥ ਠੁਕ
ਕੇ ਸੇਵਕ ਡਰਿੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥ ਜਿਉ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ
ਸੰਗਿ ਜਾਤਮ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਾਤਿਗਾਇਆ ਬਹੁ ਰਿਨ ਲੇਖਾ
ਭਿਉ ਥਾਇਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕੁਰੁ ਬਾਣੀ ਸੋਗ ਡਰ ਗੀਰੀ ਗਾਉਤ
ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਮਾਝਾ ਮਾਝਾ ॥ ॥

ਗੁਰਿ ਕਾ ਘਰ ਮਾਤਿ ਬਾਤਰਿ ਨਾਤੀ ॥ ਬਾਤਰਿ ਟੈਲੈ ਸੋਭ ਗਮਿ ਭੁਝਾਤੀ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਸੁਭਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਸ਼੍ਰੀ ਮਿਸ਼੍ਰਿ ਮਿਵਰ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰਾ
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਕੇ ਲਾਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨ
ਜਨ ਮਕਾਵਿ ਭਾਇਆ ਮਿਲਿ ਭਾਇਆ ਸਾਧਕਿ ਪ੍ਰਾਤੋ ਸੁਕਾਤਰਿ ਆਸੁ ਮ
ਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਪਿਅਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੋਵੈ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿ
ਜਲ ਤਿ ਸਮਾਇਆ ਤਿਉ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਕੁਨਾਨ ਕਰੁ
ਮਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭੋਈ ਐ ਜਉ ਲਾਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੨੫ ॥
॥ ਮਾਝਾ ਮਾਝਾ ॥ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰ ਬਾਣੀ ਜਿਨੀ ਤੁਸੁਣਿ

ਤਿਸੁ ਬਾਣੀ ਡਰੀ ਜਿਨੀ ਰਸਨਾ ਭਾਇਆ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ
ਵਿਦੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਅਗਏ ਜੀਉ ॥ ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਣੀ ਜੋ ਤੇ
ਰੈ ਮਗਰਿ ਚਾਏ ॥ ਨੈਨ ਨਿੰਡਾਣੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆ ਲੈ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ
ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪੁਰੁ ਲਾਏ ਜੀਉ ॥ ਸੇਵਕ ਰਗੀ ਜਿ
ਨੀ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਾਧਿ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭ
ਭਉ ਤਰਿ ਆਸ ਗਲਤੁ ਤਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਗਣਿ ਪਰਿ
ਅਮਨ ਮੇਗਾ ॥ ਮਫੁਰ ਦੁਤਾ ਜਿ ਮੁੰਡ ਅਧੇਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਨ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ
ਰਉ ਤਿਸੁ ਪੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਏ ਜੀਉ ॥ ੧੮ ॥ ੨੫ ॥ ॥

॥ गगुभाष्टाभा ॥ ५ ॥

॥ तुंयेरुसाधतेगीदुःख

सुखमुत्तमसुखी॥ तुंजलनिपिजुंठेनबुदबुदतुंयेरुसाधतेगीदुःख
दुःखतबासीभैजिउं॥ १॥ तुंमुत्तमसीदेबोतुंयेरुसाधतेगीदुःख
तुंयेरुसाधतेगीदुःखतुंयेरुसाधतेगीदुःख
॥ २॥ तुंनिगुदुसगुदुसुखदातातुंनिगुदुसगुदुसुखदाता
राताअपदेकरतबअपेजसाउं॥ अपेत्तुसुमभासी
॥ ३॥ तुंठकरुमेदुदुनिअयो॥ तुंगुपुत्तपगदुपुत्त
नानकदसुसदागुदगादे॥ ऐकबेगीनदरिनिउं॥ ४॥

॥ ४॥ २१॥ २२॥ गगुभाष्टाभा ॥ ५ ॥

सठसुसुबादीजितुनमुदखादी॥ गुरपरसादीकितैदि
दी॥ यंतमुदेखाजितुउरिगावत्तमुनएअएतेपरदा
॥ १॥ सेनेत्तपरदादुजिनीदरसुनपेखासेकरबखेजि
जसुखेखासेचरनमुददेजउरिभागरिचखेउरिषा
संगिपखाएजिउं॥ २॥ सुनिसाजनमेरेगीतपिअ
पसंगिखिनभाउरिपारे॥ विखदिखकाटेउं॥ अमना
खुंमिदिगएअदतजाएजिउं॥ ३॥ दुरिकरजिउं॥
नुरिकरजिउं॥ करिविरपुर्बदापषरखीजि॥ नानक
उरिदियाखेपुर्बदापषरखीजि॥ ४॥

॥ भाष्टाभा ॥ ५ ॥

॥ अमिउबादीउरि

गी॥ सुदिसुदिउंदेपरमगातिमेगी॥ जलनिबुष्टीसीउं॥
मनभुंसातिगुरकादरसुनपारेजिउं॥ १॥ सुपुर्बदिअदुःख
रिपरा॥ नानकसुनउरिनामुदखाना॥ जलखलीनानक
रमुर्बदिगुरकादरसुनपारेजिउं॥ २॥ दुरिअपारीति
उं॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

[illegible]

ਰੇਪ੍ਰਗਟਪਿਅਰੇਦੇਖਿਨਾਨਕਭਰੇਨਿਤਾਨਾਜੀਉ॥੪॥੨॥੩॥

॥ ਗੁਮਾਸਤਾ॥੫॥

॥ ਭੁਕਮੀਵਰਸੇਥਗੇਮੇ

ਸਾਜਨਸੰਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੋਤਾ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਤਜਸੁਖਪਾ

॥ਠਾਂਦਿਪਾਈਪ੍ਰਭਿਅਪੋਜੀਉ॥੧॥ਸਤੁਕਿਉਬਤੁਤੋਬਤੁਤੁ

ਇਅਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਗਲਰਜਾਇਅਾਦਾਤਿਕਰਤੁ

ਤਾਗੋਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪ੍ਰਾਪੋਜੀਉ॥੨॥ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਸਚੀਨਾ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥ਤਿਸੁਸਦਾਇਅਾਈ॥ਜਨਮਮਰਦਭੈਕਟੇਮੇ

ਸੇਸੰਗਸੰਤਾਪੋਜੀਉ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕਸਾਲਾਡੇ॥ਸਿਮਰਤ

ਟੇਸਭਿਛਾਡੇ॥ਪੁਰਨਅਸਕਰੀਖਿਨਭੀਤਾਰੀ॥ਤਿਤਿਤਿਤਿਗੁ

ਜੀਉ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਗੁਮਾਸਤਾ॥੫॥

ਅਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤਪਿਅਰੇ॥ਮਿਲਿਗਾਵਤੁਗੁਣਅਗਮਅ

ਗਾਵਤਸੁਨਤਸਭੇਤੀਮੁਕਤੋਸੋਇਅਾਈ॥ਐਜਿਨਿਤਮਕੀਏ

॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਥਾਵਿਖਜਾਵਤਿ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਛਾਪਵਤਿ

ਰਿਸਾਤਿਬੁਸੋਸਚੁਸੁਅਮੀ॥ਜਿਕੁਸਭਸਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥ਅਮੁ

ਰਬਸੁਖਪਾਈ॥ਸੁਭੁਭਉਥਿਨਸੈਤਰਿਤਰਿਧਿਅਾਈ॥ਐ

ਸੇਵੇਅਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥ਕਰਜਸਗਲੇਖੀਏਜੀਉ॥੩॥

ਪਇਅਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਥੇਤਮਿਥਾਈ

ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਭਗਤੀਥਾਵਤੁ॥ਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਏਜੀਉ

੩੫॥ ਗੁਮਾਸਤਾ॥੫॥ ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗਾਥਿਦਗੁਸ

ਮੇਪੁਵਰਸੈਸਭਨੀਕਾਈ॥ਦੀਨਦਇਅਲਸਦਾਕਿਰਪਾਥਾ

ਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਅਪੁਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਜਿਉ

ਕਮਾਤਾਸਮਾਰੇ॥ਦੁਖਭੰਜਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਅਮੀਦੇਤਸਗਲੇ

ਹਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਗਤਿਅਮਿਤਹਵਾਨਾ॥ਸਦਾ

ਰਿਜਾਈ॥ਕੁਰਥਾਨਾ॥ਗੈਦੈਦੇਨਸਤਿਸੁਸਦਾਇਅਾਈ॥ਜਿਉ

ਮਤਿਸਗਲਉਧਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਗਾਥਿਥੀਏਸਗਲੇਪ੍ਰਭਿਅਪੋ

ਗੇਸਭਿਸੰਗਸੰਤਾਪੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਤਰੀਅਵਲੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰੀ
ਨਿਤਰੀਜੀਉ॥੧॥੨੮॥੩੬॥ ਗੁਮਾਸ਼ਾਮ॥੫॥ ॥
ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਅਗੇਸੇਅਸਥਾਸੰਨਿਚਉਥਾਗੇਜਿਥੈ
ਨਾਮੁਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿਦੁਸੇਈਨਗਰਉਜਾਜੀਜੀਉ॥੧॥ਤਰਿਰੁਖੀਰਿਟੀ
ਖਾਇਸਮਾਛੇਤਰਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਨਦਰਿਨਿਤਾਛੇਖਾਇਖਾਇਕਰੇ
ਬਦਛੇਲੀਜਾਤੁਵਿਸੁਕੀਵਾਜੀਜੀਉ॥੨॥ਸੰਤਾਸੇਤੀਰੰਗੁਨਥਾਏ॥
ਸਾਕਤਸੰਗਿਵਿਕਰਮਕਮਾਏਦੁਲਭਦੇਤਖੋਈਅਗਿਅਨੀਜਤਅ
ਪਦੰਅਪਉਪਾਜੀਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਰਦਿਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾਸੁ
ਖਸਾਗਮੇਰੇਗੁਰਗਪਾਛਾਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨੁਗੁਣਗਵੈਰਾਖਤੁਸ
ਰਮਅਸਾਜੀਜੀਉ॥੪॥੩੭॥੩੭॥ ਗੁਮਾਸ਼ਾਮ॥੫॥ ॥
ਚਰਣਕੁਰਕੇਰਿਦੇਸਮਾਏਕਲਿਕਲੇਸਸਭਿਦੁਰਿਪਾਇਆਏਸੰ
ਤਿਸੁਖਸਤਜਧੁਨਿਉਪਜੀਸਾਧੁਸੰਗਿਨਿਵਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਥਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਜੁਟੈਮੁਛੇਤਰਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਰਹਿਤਿਅਭਰਪੁਰੇਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਗੁਣਗਵੈਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖੈਅਨਤ
ਬਾਣੀਸੰਤਾਸੰਤਰਿਸੰਤਿਸਮਾਦੀਤਿਪਤਿਅਘਾਇਰੇਤੇਜਨਤੇਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਿਕੀਆਦਿਥਾਸਾਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸਤੇਤੁਪਾਇਆ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਛਾਇਆਅਵਣਜਾਣਗੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕ
ਪੁਰਨਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੩੮॥੩੮॥ ਗੁਮਾਸ਼ਾਮ॥੫॥ ॥
ਮੀਤੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸੁਰਿਪਾਇਆਜੀਅੰਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਇਆਗ
ਵੈਅਕਲੇਸੁਭਾਇਆਸੁਖਸਾਚੰਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਥੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਕੇ
ਸੇਤਿਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਟੇਪਰਬ੍ਰਤਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਏਸੁਖੀਵਿਨੰਤੀਠਕੁਰ
ਮੇਰੇਪੁਰਨਤੋਈਪਾਥੀਜੀਉ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਕਉਦੇਵਣਤਾਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਨਦਰਿਨਿਤਾਗਜਲਥਲਮਤੀਅਲਸਭਿਤਿਪਤਾਏਸਾਧੁਚਰਨਪਖ
ਥੀਜੀਉ॥੩॥ਮਨਕੀਇਥਪ੍ਰਜਾਵਣਤਾਗਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਤਾਗਨਾਨਕ
ਦੁਖੀਅਦੁਖਭੰਜਨਰੇਤੋਰੰਗਿਰਸਾਥੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥੩੯॥ ॥

॥ मनुजनुतेराय नुतीतेरा ॥ बुंठुकाय ॥
 मनुजनुतेराय नुतीतेरा ॥ बुंठुकाय ॥

ਮੀਪ੍ਰਮੇਗਾ ਜੀਉਪਿਰੁ ਸਕੁਰਾ ਸਿਤੁ ਮਾਗੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਣਾ ਜੀਉ॥
ਦਸਦਤੁ ਤੇ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ॥ ਕਾਰਕਮਾਣੀ॥
ਪੁਰਾਵਾ ਜਾਤੁ ਦੇਤਿ ਦੇਇਆ ਥਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਤੁ ਮਤੇਲਤਣੁ ਤੁਮੇ
ਤਣਾ ਜਿਤੁੰਦੇਤਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਤਣਾ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਾਤਿ ਥੈ ਕੁਠੁ ਤਿਥਾ
ਨਕੇ ਪ੍ਰਤਪਾਣਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥
ਪਤਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੇ ਕੰਦਨ ਤੇਰੇ
ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੦॥

ਪਰਬਤਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਘਪਠਾਇਆ ਜਲਿਥਾਥਿਮਤੀਅਥਿਰ
 ਵਰਸਾਇਆ ਸਾਂਤਿਭਈ ਬ੍ਰਹ੍ਮੀ ਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਅਨੁਦਭਾਇਆ ਸਰਬ
 ਭੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖਭੰਜਨ ਤਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿਕਰੇ ਜੀ ਅਸਰ
 ਕੇ ਕੀਤੇ ਨ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਥੇ ਪੈ ਪੈ ਗੀਤਿ ਸਤਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾਂ
 ਦਿਖਾਇ ਅੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਾਂਸਿ ਸਮਿਤ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਤਿ
 ਨੁ ਤੋਰਨ ਦੁਜਾਠਾ ਕੁਰੁ ਸਭਤ੍ਰਿਸੈ ਕੀ ਅਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਦੁ
 ਭਤੇਰਾ ਤੁਸ ਚਾਸਾ ਤਿ ਬੁਧੁ ਦੀਗਤੋਗਾ ਨਾਨਕੁ ਦਸੁਕਤੈ ਬੇਨਤੀ ਅਥ
 ਤਰਤੁ ਪੁਪਿ ਆਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਮਾਝਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਚਰਣ ਮਾਨੀ ਵੁਠੇ ॥ ਸਤ ਜਸ ਮਾਨਿ
ਗੀ ॥ ਛਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋਰ ਸੁਸੋਈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਧਿ
ਮੇਗਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਥਿ ਪਤ੍ਰ ਜੀ ਅਕਾਦਤ
ਵਿਰਲਾ ਅਪੁਪਥਾ ਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੈ ਕੀਏ ਨੀਸਾਈ ਮਕ
ਏਕੋ ਸਚਤ੍ਵ ਕਮੁ ਪਥਾਈ ॥ ਸਤ ਜਿਸ ਤੋ ਖਿਸਦਾ ਰਿਪਤਾ ਸੋ ਆਦਿ
ਸਮ ਕੈ ਭਾਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤਬੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵ ਦਣੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਭਿਨਿ ਵੇਗੇ ॥ ਜਨ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੈ ॥ ਰਿਕੀਰਤ ਨਹੰ ਗੁਮਾਏ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
॥ ੩੫ ॥ ੪੨ ॥ ਮਾਂਝੁ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਮ
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਝੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆਤਿ ਨਿਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾਰੋ

ਅਜੀਓ॥ ੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿ ਅਸ ਚਾ ਸੋਈ॥ ਬਿਖਰਾ ਬਾਨੁ ਨ ਦਿ ਸੈ ਕੋਈ॥ ਦੁ
ਤਰੁ ਸਮਾ॥ ਸਭਿ ਸਜਣੁ ਏਹੋ॥ ਇਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਤਿ ਅਜੀਓ॥ ਜੋ ਬਿਥੁਕ
ਸੁਆਪੇ ਅਪੋ॥ ਧੁਪਿ ਸਿਅ ਏ ਪਾਕਿ ਬੁਨ ਜਾਪੋ॥ ਅਪਣਿ ਅਸੰਤਨੋਂ ਅਪੋ
ਸਤੀ॥ ਪੁੰਡਰੰ ਮੁਕਾਵਾ॥ ਆਤਿ ਅਜੀਓ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਅ
ਪਰੋ॥ ਅਠ ਪਤਰ ਮਾਮ ਵਾਪਾਰੋ॥ ਸਤ ਜੁ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵਹਿ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪੁ
ਰਾਨ॥ ਸਗ ਬਿਸਮਾਤਿ ਅਜੀਓ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੪੩॥ ਗੁਮਾਸਤਾ॥ ੫॥
ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਿਆਰੀ ਐ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਭੇ ਬਾਜਿਤੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ
ਐ॥ ਸਾਧਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਤਿ ਤਰਿ ਜਨ ਸਚੇਨਾਮ ਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣੇ ਜੀ
ਓ॥ ੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਠਾ ਜਾਈ॥ ਧਿਅ
ਇਧਿ ਆਈ ਜੀਵਤਿ ਜਨ ਤੇਰੇ॥ ਸਚੁ ਸਥਾਨੁ ਮਨੀ॥ ਏ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਥਾ
ਨੁ ਵਡਾ ਗੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ॥ ਗੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ
ਤੁਧੁ ਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾ ਏ ਜੀਓ॥ ੩॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਬਾਨੁ ਬਨੰ
ਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਿਆਰੀ ਐ॥ ਸਦੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਣੈ ਜੀਓ
॥ ੩॥ ੪੪॥ ਗੁਮਾਸਤਾ॥ ੫॥

ਗੋਵਿੰਦੁ ਸੁਭਾਵੀ ਦਿਨ ਸੁਸੁਭੇ ਬਾਜਿ॥ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ॥ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁ
ਹਤ ਸਿਮਰਤ ਪਥ ਵੇਵਹਿ॥ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ
ਦੇਖ ਸਭਿ ਲਾਭੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ॥ ਤੁਸਾਥੇ॥ ਭੈਰਉ ਰਗ ਮੁਖੈ ਆਗੂ ਰਿ
ਪੁਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭੀ ਜਾਈ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਪੁਰੁਸ ਮਹਾਬੂਫੁ ਰਚਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਉ ਨੀਧਿ
ਨਉ ਮੁਰੇ ਰੰਗਾ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪੁਰੁ ਸੋਈ॥ ਦੁਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਓ॥ ੩॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਾਇਆ॥ ਜਾਚਿ ਕੁਜਾ ਚੈ ਸਾਧਰ ਵਾਯਾ॥ ਦੇਤ ਦਨੁ
ਚਾਨੁ ਜਨੁ ਮਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜੀਓ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੪੫॥
ਗੁਮਾਸਤਾ॥ ੫॥ ॥ ਐਥੈ ਤੁੰ ਤੈ ਅਗੈ ਅਪੋ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸ
ਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੋ॥ ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ॥ ਮੈ ਪਰ ਚਿਟੁ ਮਾਗੀ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਰ
ਸਨ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ॥ ਪਰ ਬੁਝ ਮੁਖ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਅ
ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਵਾ ਜਿਨਿ

ਜਨੀਤੋਪਾਇਆ ਜਨਮਜਨਮਕਰਗੁਗਵਾਇਆ ਤਰਿਕੀਰਤਨਗਵਾ
ਨੁਗਤੀਸਫਲਭਏਤੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ ਦਿਸਟਿਧਰਿਅਪੁਨਦਾਸੁਸਵ
ਅਗਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਰਬੁਤਮੁਨਮਸਕਾਰਿਅਗਾਇਕੋਵਿਦੁਤੈ
ਨਤੀਥਾਥਾਨਾਕਾਇਤਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੬॥੪੬॥ ॥ਮਾਝਾਮ॥੫॥

॥ ਮੁਨਤਨੁਗਤਗਾਮਪਿਅਗੇ॥ ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪੁਨਵਰੇ
ਠਪਤਗਗੋਵਿਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰਨਕੋਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ ਸੋਈ
ਨੁਮੀਤੁਪਿਅਗਾਗਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾਸਾਧੁਸੰਗਿਤਰੀਜੈ
ਗੁੱਕਟੀਐਜਮਕੀਠਸਾਜੀਉ॥੨॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਬਤਰਿਕੀਸੇਵਾਪਾ
ਤੁਜਾਪਿਅਥਖਅਭੇਵਾਕਾਮੁਕੁੰਧੁਕਿਲਵਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੁਰਨਤੈ
ਸਾਜੀਉ॥੩॥ ਪੁਰਨਭਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀਸਾਧਸੰਗਿਮਿਥੈਸਾਗਿਗਾ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਅਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀ
॥੪॥੪੭॥ ॥ਮਾਝਾਮ॥੫॥ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਦੈ

ਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿਮਿ
ਤਰਿਤਰਿਜਪਿਅਥਿਨਸੇਅਥਸਰਗਾਜੀਉ॥੧॥ ਜਾਕੈਗਿਰਿਨਵ
ਤਰਿਭਾਈ॥ਤਿਸੁਮਿਥਿਅਜਿਸੁਪੁਰਾਥਿਕਮਾਈ॥ਗਿਅਨਦਿ
ਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਭਸਤਨਾਗਾਠਾਜੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ ਧਿਨਮਹਿ
ਪਿਉਥਾਪਨਤਾਗਾਅਪਿਉਕੰਤੀਆਪਿਪਸਾਗਾਥੇਪੁਨਤੀਜ
ਵਨਦਾਤੋਦਰਸਨਿਰਿਠੇਠਤਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ ਅੰਚਕਿਥ
ਭਸਿਸਟਿਤਰਾਈ॥ਅਪਣਾਉਅਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਥੋਤਿਬੁ
ਅਕਿਰਪਾਤੋਨਾਨਕਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੪੮॥੪੯॥

॥ ॥ਮਾਝਾਮ॥੫॥ ॥ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਅਪਿਕਰ
ਜਿਕੈਰਖੈਸਭਲੀਜਾਏ॥ਸੋਈਸਿਅਣਸੋਪਤਿਵੰਤੋਤੁਕਮੁਥੈ
ਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ ਸਭਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਰੋ॥ਜਿਸੁਥਾਇਥਏਸੋ
ਈਠਾਰੋ॥ਉਧਕਵਥੁਜਿਸੁਤੋਇਪਰਗਾਸੁਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨ
ਠਾਜੀਉ॥੨॥ ਤੇਗੀਮਤਿਮਾਤੁਤੈਜਾਣਤਿ॥ਅਪਣਾਪੁਤੁਅਪਿ

ਭਾਵਤਿ। ਤਉ ਬਲਿਤਰੀ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾ ਮੁਕੇ ਪੁਲਕ ਪੀਠਾ ਜੀਉ
॥੩॥ ਜੁਨਿ ਰਵੇਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਨ ਭੁਭਿਕੇ ਨ ਕਲਾ ਮਲ
ਜਾਨ ਕਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਪਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨ ਸੇਭ ਮਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥
॥੫॥ ॥ ਮਾਝਾ ਮਾਝਾ ॥ ॥ ਭੁਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾ
ਗੇ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੋ ਪਰੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾਗ ਭੁਟ ਮੁਜ ਸਦੀ ਸੇਵੈ ਸੋਗੁ ਰਮੈ
ਬਿਨਿਤ ਚਲੁ ਕਰਣ ॥ ॥੬॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਅਨਾਦਿ ਨਾਨਿਤ ਜਾਗੈ ॥ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਥੈ ਜਿਸ ਕੈ
ਮਸਤਕਿ ਲਟ ॥ ॥੭॥ ਚਰਨ ਕਾ ਲਭ ਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠੈ ॥ ਵਿਦੁ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਿਤ ਬਾਂਝਾ ਤਿਨ ਮੁਸਚੇ ਕਾਗਤ
॥੮॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਈ ਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵ
ਗਨਿਤ ਚਲੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਰਤ ਉਦਇ ਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ॥
॥੯॥ ॥੧०॥ ॥੧१॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥

))

॥१७॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

11

॥ रागु मासु ॥

॥ मङ्गल ॥ १ ॥

॥ असटपरीअ ॥

4

ਸਥਾਦਿਗੰਗਾਏਤੁਕਾਮਿਸਥਾਏ॥ ਸਚੀਦਰਗਤਮਤਾਇਬੁਝਾਏ॥ ਸਦੇ
ਨਦਇਆਬਮੇਰੇਸਾਤਿਬਾਸਚੇਮਨਪਤੀਆਵਦਿਅ॥ ੧॥ ਤਉਵਰ
ਉਵਾਗੀਸਥਦਿਸੁਤਾਵਦਿਅ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿ
ਨੀਵਸਾਵਦਿਅ॥ ਗਤਾਉ॥ ਨਾਕਮੇਰਾਤਉਕਿਸੁਕੇਗਾ॥ ਸਾਚਾਠਕੁਰਕਿਤ
ਦਮੇਗਾ॥ ਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਗੀਕਰਿਅਵਗਾਣਪਥੇਤਾਵਦਿਅ
॥ ਤੁਕਮੁਪਥਾਏਸੁਤਰਿਗੁਣਵਖਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਏ॥ ਸੁ
ਕਾਦਰਿਥੇਖਾਸਚੈਘੁਟਾਨਾਮਿਸੁਤਾਵਦਿਅ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਬੁਝਾਣੁ
ਨਪਾਏ॥ ਜਮਦਰਿਥਧਾਓਟਾਖਾਏ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਸੀਗਿਨਸਾਈਮੁਕਤੇਨਾਮੁ
ਆਵਦਿਅ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਕੁਰੇਸਚੁਨਭਾਵੈ॥ ਦੁਬਿਧਾਦਾਨਾਹੈਜਾਹੈ
ਅਭੇਖੁਨਮੇਟੈਕਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਦਿਅ॥ ੫॥ ਪੇਈਅਜੈਪਿਰ
ਤਨਾਤੀ॥ ਸੁਠਿਵਿਉਨੀਰਵੈਧਾਤੀ॥ ਅਵਗਾਇਮੁਠੀਮਤਲੁਨਪਾਏ॥ ਅਵਗ
ਇਥਖਸਾਵਦਿਅ॥ ੬॥ ਪੇਈਅਜੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਝੈ
ਤੁਥੀਚਰਾ॥ ਅਵਦਜਾਣਾਠਾਕਿਰਤਾਏ॥ ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਦਿਅ॥ ੭॥ ਜੁ
ਮੁਖਿਭੁਝੈਅਕਥੁਕਾਹਾਵੈ॥ ਸਚੇਠਕੁਰਸਚੈਭਵੈ॥ ਨਾਨਕਾਚੁਕਤੈਬੋਲੈ
ਸਚਮਿਥੈਗੁਣਗਾਵਦਿਅ॥ ੮॥ ॥

॥੧੭॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ वाग्गुभाषा ॥

॥ मङ्गलार्चन ॥

॥ अस्य परीक्षा ॥ ५२ ॥

[illegible]

॥ मृगमृग ॥

॥ अमृत्युदीप्ता ॥

ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਨਿ ਗਮ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਧਿ ਤਤ ਕਰੀ ਤੈਸੈ ਸੰਸਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੈ
ਸੋਈ ਖੁਸ਼ੈ ਗੁਰੁ ਦਵਤਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਾਇ ਅ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਰੀ ਜੀਉ ਵਰੀ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਮੀਨ ਵਸਾਵਾਇ ਅ॥ ਜਿਸ ਚਿਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਤ ਪਾਵਈ
ਅ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਅਪੇ ਵੇਖੈ॥ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਏਖੈ॥ ਅਪੇ
ਭਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਾਇ ਅ॥ ੨॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ
ਸੋ ਵਿਖੈ ਤਥੁ ਪਾਏ॥ ਪੁਰਾਖਿ ਖਿਅ ਸੁਮੇਟ ਦਾਨ ਜਾਏ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਖਾ ਸੇ ਵਰਤਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਾਇ ਅ॥ ੩॥ ਪੇਈ ਅਜੈ ਪਨ ਅਨਾਦਿ ਨ

ਸੁਤੀ। ਕੀਤੇ ਵਿਸਾਹੀ ਅਵਗਏ ਮੁਤੀ। ਅਨਾਦਿ ਨ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਛਾਵੀ।
ਨਾਪਿਗੀ ਦਨ ਪਾਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਪੇਈ ਅਰੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਾਤਾ। ਭਉ ਮੈ ਮਾਨ
ਰਸ ਬਦਿ ਪਾਤਾ। ਸੇਜ ਸੁਝਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਚੁ ਸੀ ਗੁਰੁ ਬਦਾਵੈ
ਅ॥ ੫॥ ਥਕ ਚਉਰਾ ਸੀ ਤਜੀ ਅਉ ਪਾਏ। ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿ
ਏ। ਕਿਥਾ ਵਿਖਾਇ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਝਾਵਾਇਆ॥
ਥੇਖਾ ਮਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ। ਸੁਖੁ ਨਾਤੀ ਫੁਲਿ ਦੁਐ ਤੀਐ। ਆਪੇ ਬਖਸਿ
ਏ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਥਾਵਾਇਆ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰ
ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਮਿਥਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਥੈ ਵਡਿ ਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਥਾਵਾਇਆ॥ ੮॥ ੨॥ ੩॥ ॥ ਮਾਝਾ। ਮ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥
ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਚੈ ਨਾ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਏਤੁ ਮਨੁ ਤੈ ਨਾ। ਤਿਸਾਨ
ਸਤ ਜਸੁ ਖੁਪਾਏ ਆਏ ਕੋ ਮਨਿ ਵਸਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਭਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ ਵਾਹੀ
ਕਸ ਮਿਓ ਚਿਤੁ ਥਾਵਾਇਆ। ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਨੁ ਇਕੁ ਤਪਾਰਿ ਆਸਚੈ
ਰਗਾਵਾਇਆ। ਰਤਉ। ਏਤੁ ਜਗੁ ਭੁਝਾ ਆਪਿ ਭੁਝਾਏ ਆ। ਏਕੁ ਵਿਸ
ਤੁ ਜੈ ਭਭਾਏ ਆ। ਅਨਾਦਿ ਨ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭੁਮਿ ਭੁਝਾ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁ ਖੁਪਾਵੈ
ਅ॥ ੨॥ ਜੋਰੀ ਗਿਰਾ ਤੇ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾ ਤੇ। ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾ ਤੇ। ਜਿ
ਨ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਾਝਿ ਆ
ਤਰਿ ਚੇਤੇ ਨਾਤੀ। ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧ ਦੁਖੁ ਸਤਾਤੀ। ਅਨਾ ਬੱਝਾ ਕਿਥੁ ਨ ਦਰਿ
ਅਵੈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਪ ਚਾਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਇਕੋ ਗਿਰਾ ਤੇ ਜੋਤੁ ਪੁ
ਤਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਨਿਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਭੇ ਇਥਾ ਆਪਿ
ਜਾਵਾਇਆ॥ ੫॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਵੈਦਾ ਸਹਾਣੀ। ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਦੇਵੈ
ਆਈ। ਜਮ ਕਾਭੁ ਤਿਸੁ ਨੇਹਿ ਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾਇਆ॥ ੬॥
ਨਾਦਿ ਨ ਰਭੇ ਜੋਤਿ ਭਾਏ। ਮੇਰੈ ਪੁਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਥਾਏ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇ
ਰਣਾਈ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਾਇਆ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਝੈ
ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਤ
ਥਾਵਾਇਆ॥ ੮॥ ੩॥ ੪॥ ॥ ਮਾਝਾ। ਮ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥

ਸਬਦਿ ਮਹੇਸ ਮੁਖਾ ਜਾਯੋ। ਕਾਨ੍ਹਨ ਚਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ। ਜੋ ਤਿਉ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿਸ
ਮਾਣੀ ਸੁਠਿ ਮਨੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿ ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਤਰਿਨਾਉ
ਸੋ ਕਾਪਾਵਦਿ ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਆਇ ਆਗੁਰੁ ਮਨੀ ਸਤਿ ਜਿਸ
ਮਾਵਦਿ ਆ॥ ਗਤਉ। ਕਾਇ ਆਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਤੰਢਾਏ। ਤੁਝੈ ਲਗੀ ਮਤ ਕੁਨ
ਪਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ ਦੀਠਿ ਰੋਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਬਿਨੁ ਪਿਰਥ ਤੁਖੁ ਪਾਵਦਿ ਆ॥ ੨॥
ਦੀਜਾਤਿ ਅਗੈ ਜਾਏ। ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਥੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾਨਿ
ਸੇਧਾਵੈ ਤੇਐ ਬੈਠੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਦਿ ਆ॥ ੩॥ ਭੈਰਾਵੀ ਸੀ ਗੁਰੁ ਬਣਾਏ। ਗੁਰੁ
ਪਰਸਾਦਿ ਮਤ ਕੁਧੁ ਪਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵੇਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਮਜੀ
ਰੈ ਗੁਰੁ ਬਣਾਵਦਿ ਆ॥ ੪॥ ਸਭ ਨਾਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਲੇ। ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਕ
ਨਦਿਨਿ ਤਲੇ। ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤਿ ਉਚੈ ਉਚੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਦਿ
ਆ॥ ੫॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ। ਇਤੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ। ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਤਿ ਵਿਗੁਤਾ।
ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗੈ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੋਈ ਪਾਵਦਿ ਆ॥ ੬॥ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ
ਭਗੁਮਾਵਾਏ। ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ। ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਦਿ ਆ॥ ੭॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਪੰਧੈ ਲਾਏ। ਲਖ ਚਉ
ਰਸੀ ਤਰਿ ਜਕੁੰਤਾ। ਕਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਕਾ
ਕਰਾਵਦਿ ਆ॥ ੮॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਾਝੁ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ॥
ਅੰਦਰਿ ਤੀਰਾ ਲਾਭ ਬਣਾਇ ਆ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇ ਆ॥ ਜਿ
ਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਤਿ ਸਚੁ ਕਸਟੁ ਟੀਲਾਵਦਿ ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀ
ਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਮਨਿ ਵਸਾਵਦਿ ਆ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਜੋ
ਤੀਜੋ ਤਿਮਿਲਾਵਦਿ ਆ॥ ਗਤਉ। ਕਾਇ ਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ। ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ। ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵ
ਦਿ ਆ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦਿਕਾਏ। ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਸ
ਚੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਕੁ ਬਾਣੀ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿ ਆ॥ ੩॥ ਵੇਪਰਵਾਤੁ ਸਚੁ ਮੇ
ਰਾ ਪਿਆਰਾ। ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਾਣਕੁ ਦੁਹਾਏ। ਮਧੂ ਤਿਸਦਾ ਪਿਆ
ਰੀ ਐਥੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦਿਕਾਵਦਿ ਆ॥ ੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ

॥ अये देहि पछे तवै ॥ सभ नजी अये के दत्त सभ दे मारि जे द
दिआ ॥ ५ ॥ तुयु बसु मे के ही न डी ॥ तुयै से वी तुयु सळी ॥ अये
विषे तुयु बसु चै पुगै कर मि तुं प वदिआ ॥ ६ ॥ मे उरु न के वी तुयै
ते गी न द गी सी सै दे ड ॥ अत दितु सारि सभा वि ड रि रा ख दि गु र
धि स ड जि सभा वदिआ ॥ ७ ॥ तुयु जे वरु मे उरु न के वी ॥ तुयु अये
रजी अये गी ॥ अये डी प वि भं ति स व र डि ॥ न क न मि सु ड व
आ ॥ ८ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ म ॥ म ॥ ३ ॥ अस ट प दी आ ॥
स वि प ट अये भ ग ट ड ॥ अ व व र ते अ ग मु अ प ॥ गुर के स
दि मे ग पु भु यि आ री ॥ स ड जे स चि सभा वदिआ ॥ ९ ॥ उरि व र
उरि व री गुर स व द मी ति व स वदिआ ॥ स व द तु सै त म न मि उरि
म न सभा रि सभा वदिआ ॥ ग ड री ॥ प च द त मु ड डि स स ग ॥ म न
अ ये सु यि न स ग ॥ गुर मु धि उरि अ प ट ॥ पुर ग ॥ प च द त स व
प च वदिआ ॥ १० ॥ गुर मु धि स द स चै री गि र ते ॥ स ड जे से व डि
दि न म ते ॥ मि वि पी त म स चै ग ट ग व डि ॥ रि द रि स र प वदि
॥ ३ ॥ ऐ क म ऐ के अ पु री प री आ ॥ उ वि य तु ज वि वि य म री
॥ च री य री गुर मु धि उरि ची स चै स च क म वदिआ ॥ ४ ॥ स व
जे स चै व ॥ जि ति स च ज त स ड जि सभा व ॥ गुर मु धि क र डी स
से व डि स चै ज री सभा वदिआ ॥ ५ ॥ स चै व ॥ अ व र द
॥ उ जै व गि ज गुर धि प धि मु अ ॥ गुर मु धि उरि सै ऐ के जै ऐ के
दि सु धु प वदिआ ॥ ६ ॥ जं अ जं त स वि स ग टि तु म री ॥ प री ऐ
क री प की स री ॥ अत दितु अये व र व र ऐ ॥ अये मे वि मि व दि
आ ॥ ७ ॥ तुं अये मे वि डि व र डि उरि ॥ सभ म डि अ पि र डि अ व र
॥ न क अये अ पि व र ते गुर मु धि सै री प वदिआ ॥ ८ ॥ ॥ ६ ॥ ॥
॥ ग ग म ॥ म ॥ ३ ॥ अस ट प दी आ ॥ ॥ अं मि तु व री
मी री ॥ गुर मु धि वि र के वि नै च वि री री ॥ अं त री प ग म ड री

ਵੈਰਿਸਚੇਸਬਦੁਵਜਾਵਦਿਅ॥ ੧॥ ਭਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿ
ਤੁਥਾਵਦਿਅ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਾਚਾ ਮੁਨਾਵੈ ਮੈਥੁਚੁਕਾਵਦਿਅ
ਗੁਰੁ॥ ਤੇਰਾਸਚੇਤ੍ਰੰਤੁਪਾਇਅਗਾਗੁਰਪਸਾਦਿਵਿਰਥੈਚਿਤੁਲਾਇਅ॥
ਤੁਧੁਸਥਾਤਿਨਰਜਾਕਬਤੁ॥ ਸਚੇਨਵੈਕੀਰੁਖੰਝਾਵਦਿਅ॥ ੨॥ ਏਕੈਵੇਖਅ
ਵਰੁਨਬੀਅਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਖਾਨਿਵ
ਗੰਸਤਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵਦਿਅ॥ ੩॥ ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਪਯਾਗਿਤਿਅਗੈ॥ ਮ
ਨੁਖੁਅੰਧਾਤੁਜੈਥੁਗੈ॥ ਜਿਥੀਜੈਸੋਈਠਥੁਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਦਿ
ਅ॥ ੪॥ ਅਪਾਰਿਗਪਾਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ੫॥
ਨਦਿਨੁਸਦਾਰਤੈਭੈਅੰਦਰਿਭੈਮਾਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਵਦਿਅ॥ ੬॥ ਭਰਮੁਚੁਕਲੀ
ਅਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਅਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮੁਪਦੁਪਾਇਅ॥ ਅੰਤਰੁਨਿਰ
ਮਥੁਨਿਰਮਥੁਬਾਣੀਤਿਗੁਣਸਤਜੇਗਾਵਦਿਅ॥ ੭॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਵੇ
ਦਵਖਾਣੈ॥ ਭਰਮੇਭੁਲਾਤਤੁਨਜਾਣੈ॥ ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਏਦੁਖਦੁਖੁ
ਕਮਾਵਦਿਅ॥ ੮॥ ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈਕੋਈ॥ ਆਖਣਜਾਈਐਜੇਭੁਲਾ
ਤੋਈ॥ ਨਾਨਕਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਦਿਅ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

। ਗੁਮਾਸ਼ਾ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਅ॥ ॥ ਅਪੇਰੰਗੇਸਤਜਿਸੁਭ
ਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨੈਚੁਥੁਲੀਭੈਭਾਇੰਗੁ
ਚੜਾਵਦਿਅ॥ ੧॥ ਭਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਿਰਭਉਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅ॥ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੋਨਿਰਭਉਇਅਾਏਅੰਭਉਜਲੁਸਬਦਿਤਰਾਵਦਿਅ॥ ਗੁਰੁ॥
ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਰਤਿਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਜੇਤਅਾਇਅ
ਤੇਤਜਾਸੀਕਿਰਿਅਵਗਣਪਥੋਤਾਵਦਿਅ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੋਕਿਥੁਨਸੁ
ਥੈ॥ ਮਰਦੁਖਿਖਾਇਅਾਏ॥ ਨਤੀਥੁਥੈ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਤੀਪਾਏਵਿਦੁ
ਨਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵਦਿਅ॥ ੩॥ ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਤੈਸਾਗੁ॥ ਧੁਰੈਗੁਰਿਪਾਈ
ਐਮਖਦੁਅਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏਸਚਿੰਘੀਰਗਾਵਦਿਅ॥ ੪॥
ਰਸਨਾਤਰਿਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਮਤਿਅਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਸਤਜੇਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਪਿਅਗਪਾਇਅਸਤਜੇਸਤਜਿਸਿਲਵਦਿਅ॥ ੫॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁ

ਸੋਈ ਗੁਣਗਾਵੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਤ ਜੇਸਾਖਿ ਸਮਾਵੈ। ਤਉ ਬਿਭਿਤਰੀ ਸਦ
ਤਿਨ ਵਿਟੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਥਾਵੈ ਆ॥ ੬॥ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ। ਗੁ
ਪਰਸਾ ਦੀ ਐ ਦੁਰਭੀਜੈ। ਥੈ ਸਿਸੁ ਥਾਨਿ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਤਿ ਆਪੇ ਸਤਿ ਮਨ
ਵੈ ਆ॥ ੭॥ ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾ ਦੀ ਤਉ ਮੈ ਜਾਏ।
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਆ॥ ੮॥ ੮॥

॥ ਗੁਮਾਸਤਾ ਮ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ

ਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਚਿਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਭ
ਬਿਰਖੁ ਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਬਣਾਵੈ ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਰ
ਜੀਉ ਵਰੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਆ॥ ਤਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਪੇ
ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਸਬਦ
ਸੁਣਾਏ ਆ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਆ॥ ਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤਉ ਮੈ
ਲੁਗਾਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਆ॥ ੩॥ ਚਿਨ੍ਹ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਆ
ਇ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਛਾਏ। ਚਿਨ੍ਹ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਏਵੈ। ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ
ਰੁਪਾਵੈ ਆ॥ ੪॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਅਰਸੀ ਕੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੇਖੈ। ਮਰਚਨ ਕਰੈ
ਤਉ ਮੈ ਸੋਖੈ। ਅਨਤ ਬਾਣੀ ਸੁਬਦੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਆ॥

॥ ੫॥ ਚਿਨ੍ਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨ੍ਹ ਦੇਖਿ ਆ ਜਾਇ। ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦਿਤਾਇ
ਖਾਏ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆ॥ ਸਤ ਜੇਸਾਖਿ ਸਮਾਵੈ ਆ॥

॥ ੬॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕ ਸੁਨਿ ਉਥਿ ਵਖਾਏ। ਤੁਝ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲ
ਏ। ਕਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ। ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਆ॥ ੭॥

ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਸਾਰੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੈ ਖੁਦੁ ਅਗੁ। ਅਨਾਇ
ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਨੁ ਲਿਖੁ ਥਾਵੈ ਆ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ਸੁਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵੈ ਆ॥ ੯॥ ੯॥ ਗੁਮਾਸਤਾ ਮ॥ ੩

॥ ਆਪੁ ਵਢਾਏ ਸੁਭੁ ਕਿਓ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ।
ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਪਾਦੈ। ਸਚੁ ਵਪਾਰੁ ਕਰਾਵੈ ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਰੀ ਜੀਉ

ਵਾਗੀਆਨਾਦੇਨੁਗਾਗੁਣਗਾਵਾਇਆ॥੧੩੩॥ ਤੰਗਤੁੰਠਾਕੁਰਮੇਗੁੰਸਥਾਦਿਵਰੀਆ
ਈਦੇਵਾਇਆ॥੧੩੪॥ ਵੇਲਾਵਖਤਸਥਿਸੁਭਾਇਆ॥ ਜਿਤੁਸਚਮੇਰੈ
ਮਾਨਿਥਾਇਆ॥ ਸਚੇਸੇਵਿਸੁਚੁਵਰੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਸੁਚੁਪਾਵਾਇਆ॥੧੩੫॥ ਭਾ
ਉਰੈਜਨਗੁਰੇਤੁਠੈਪਾਏ॥ ਅਨਗਸਚੁਕੇਤਰਿਗੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਚੁਸੰਤੋਖੁਸ
ਤਜਸੁਖੁਥਾਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਾਇਆ॥੧੩੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਤਿਮੁਖਅੰਧਗਵਗਾ॥
ਠਿਠਿਠਿਵਿਥਤੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਤਿਠਿਠਿਠਿਠਿਅਵਤਿ॥
ਜਮਦਰਿਚੋਟਾਵਾਇਆ॥੧੩੭॥ ਸਥਦੈਸਾਦੁਜਾਣਤਿਅਪੁਪਥਾਣਤਿ॥ ਨਿ
ਗੰਥਥਾਣੀਸਥਾਦਿਵਖਾਣਤਿ॥ ਸਚੇਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਾਇਆ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵ
ਸਵਾਇਆ॥੧੩੮॥ ਸੋਧਨੁਸੁਭਾਇਆ॥ ਜੇਤਰਿਮਾਨਿਥਾਇਆ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਬਤਿਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਤਰਿਸਾਝਤਿਸਾਚਾਨਿਰਮਲਤਾਦੁਵ
ਜਾਵਾਇਆ॥੧੩੯॥ ਮਨਮੁਖਖੋਟੀਗਾਸਿਖੋਟਾਪਾਸਾਗਾ॥ ਕੁਰੁਕਮਾਵਨਿਤਖੁਥਾ
ਗੈਭਾਗਾ॥ ਭਰਮੇਕੁਠੇਠਿਰਨਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਮਰਿਜਨਮਤਿਜਨਮੁਗਵਾਵਾਇਆ
॥੧੪੦॥ ਸਚਸਾਤਿਬੁਝਾਤਿਪਿਆਰਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਅਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਮਿਥੈਵਰਿਅਈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਨਾਇਆ॥੧੪੧॥੧੪੨॥
ਗੁਰਮਾਸੁ॥੧੪੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਤੇਰੀਆਖਾਈਤੇਰੀਆ
ਥਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਸਭਿਭਗਮਿਭੁਥਾਈ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਕੋਇਨਪਾਵਾਇਆ॥੧੪੪॥ ਤਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਤਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਠਾਵਾਇਆ
ਤਰਿਸਚਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈ॥ ਐਸਤਜੇਮੰਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥੧੪੫॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵੈਤਸਰੁਕਿਥੁਪਾਏ॥ ਜੇਤੀਮਨਸੁਤੇਤਾਠਥੁਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਭ
ਨਵਸੁਕਾਪੁਰੈਭਾਗੀਮਿਥਾਵਾਇਆ॥੧੪੬॥ ਇਤੁਮਨੁਮੈਥਾਇਕੁਪਿਅਏ॥ ਅੰ
ਤਰਿਮਥੁਥਾਗੀਤੁਜੈਭਾਏ॥ ਤਟਿਤੀਰਗਿਥੈਭਵੈਅਤੰਕਾਗੀਤੁਧੈਤਉਮੈਮਥੁਥਾ
ਵਾਇਆ॥੧੪੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਤਾਮਥੁਜਾਏ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਰਿਸਿਥਿਚਿਤੁਠਾ
ਏ॥ ਤਰਿਨਿਰਮਲੁਸਚੁਮੈਥੁਨਕਾਗੈਸਚਿਥਾਗੈਮੈਥੁਗਵਾਵਾਇਆ॥੧੪੮॥
ਥਾਗੁਰੁਤੈਅੰਧੁਗੁਥਾਗਾ॥ ਅਗਿਅੰਨੀਅੰਧਾਅੰਧੁਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਸਟਕੇਕੀ
ਜੇਬਿਸਟਕਮਾਵਤਿ॥ ਬਿਸਟਮਾਤਿਪਚਾਵਾਇਆ॥੧੪੯॥ ਮੁਕਤੇਸੇਵੈਮੁਕਤਾ

ਤਵੈ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਤਾ ਸਬ ਦੇਖੈ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਚ ਸੇਵੈ ਪੂਰੈ॥
ਗਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ਆ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਮੇਥਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਿ ਪਾਏ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੇਵੈ॥ ਖੁਗਵਾਵੈ ਆ॥ ੭॥
ਸਦਾ ਤਜੁ ਰਿਦੁ ਰਿਨ ਜਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀਤਰਿ ਅੰਤ ਰਿਪ ਥਾਣੁ॥
ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਆ॥ ੮॥ ੧੧॥ ੧੨॥

॥ ਗੁਮਾਸਤਾ ਮ॥ ੩॥

॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਅਗੈ ਸਾਚੇ॥ ਮਨੁ

ਚਾ ਸਚੈ ਸਬ ਦਿਰਾਛੇ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਚੁਕ ਮਾਵੈ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ
ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਜੀਉ ਵਾਗੀ ਸਚ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਆ॥ ਸਚੇ ਸੇਵੀ
ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆ॥ ਗਤਉ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਤਿ ਸਚੁ
ਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮਨੁ ਭਗਮਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮੱਟਿ ਸਚ ਸੁਧਿ ਗਵ
ਈ॥ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੇਤਾ ਵਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਤੁ ਪਾਏ
ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਬ ਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਰੈ॥ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦੁ
ਪਾਵੈ ਆ॥ ੩॥ ਕਿਥਾ ਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕੂਧੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ ਦੁਰਖੈ ਉਰ
ਧਾਰੇ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੈ ਮਿਲਾਵੈ ਆ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ
ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਤਿਥੈ ਪਿਮਨੁ ਸਾਤਿ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ॥ ਪੜਿ ਪ
ੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੱਟੀ ਬਕੈ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਗਨ ਪਾਵੈ ਆ॥ ੫॥ ਆਪੇ ਗੋਰ
ਗੁਚਰਾਏ॥ ਸੇਜ ਨਗਤੇ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਰੰਗਾਏ॥ ਤਰਿੰ ਗੁਚਰਿ ਆ ਅਤਿ ਅਪ
ਰੰ॥ ਤਰਿੰ ਸਿਰ ਸਿਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰ
ਜਮੁ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਤੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰ ਸਚੁ ਕ
ਮਾਵੈ॥ ਸਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਆ॥ ੭॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਾਧੇ ਬਾਧਿ ਉਬਾਧੇ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਤੁ ਆਪੋ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ
ਮਾਵੈ ਆ॥ ੮॥ ੧੨॥ ਗੁਮਾਸਤਾ ਮ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥

ਉਤ ਪਤਿ ਪਰਲੁ ਸਬ ਦੇਖੈ॥ ਸਬ ਦੇਖੀ ਠਿਕਿ ਚਿੰਤਿ ਤੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਰਤੇ॥ ਆਪੇ ਸਚੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਜੀਉ ਵਾਗੀ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਆ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਤੀ॥ ਗੁਣ ਕਤਿ ਗੁਣੀ ਸਮ

ਵਦਿਅਗਤਉਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁਬੇਸੰਤਰੁਖੇਲੈਵਿਡ
ਈ॥ਸਤਿਗੁਰਜੋਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਨਿਗੁਰੇਅਵਣਜਾਵਦਿਅ॥੨॥ਤਿਨਿਕਰਤੈ
ਇਕੁਖੇਰੁਚਾਇਅ॥ਕਾਂਇਅੰਸਰੀਰੈਵਿਚਿਸਭੁਕਿਥੁਪਾਇਅ॥ਸਥਾਇਭੇ
ਦਿਕੋਈਮਤਥੁਪਾਏ॥ਮਤਲੇਮਤਲਿਥੁਲਾਵਦਿਅ॥੩॥ਸਚਸਾਤੁਸਚੇਵਣਾ
ਰੇ॥ਸਚੁਵਣਜਤਿਗੁਰੇਤਿਅਪਾਰੇ॥ਸਚੁਵਿਤਾਤਿਸਚੁਕਮਾਵਤਿਸਚੇਸ
ਰੁਮਾਵਦਿਅ॥੪॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕਵਥੁਕਿਓਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖੁਕੁਲੈਕਸ
ਥਾਏ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਥਿਖਾਈਚਲੈਖਾਈਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਦਿਅ॥੫॥ਇਕ
ਸਚੁਵਣਜਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਪਿਅਗੇ॥ਅਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇ॥ਅਏਸੇਪ
ਰਵਣੁਤੈਮਿਥਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਦਿਅ॥੬॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਮੁਕਾਥਾਤ
ਰੁਭਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਠਿਗਤਿਥੇਤਾਏ॥ਜਿਥੈਵਥੁਤਵੈਤਿਥੁਕੁਪਾਏਮਨ
ਮੁਖਰਗਮਿਥੁਲਾਵਦਿਅ॥੭॥ਅਪੇਦੇਵੈਸਥਾਦਿਥੁਲਾਏ॥ਮਿਤਲੀਮ
ਤਲਿਸਤਜਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈਅਪੇਸੁਦਿਸੁਦਿ
ਇਅਵਦਿਅ॥੮॥੧੩॥ ਗੁਰਮਾਝਾ॥ਮ॥੩॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ॥ਤਰਿਚੇਤਤੁਅੰਤਿਤੋਇਸਖਾਈ॥ਅਗਮੁਅ
ਗੰਚਰੁਅਨਬੁਝਜੰਨੀ॥ਤਿਗੁਰੇਕੋਭਾਇਪਾਵਦਿਅ॥੯॥ਤਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀ
—ਅਪੁਨਿਵਾਰਦਿਅ॥ਅਪੁਗਵਾਏਤਾਤਰਿਪਾਏਤਰਿਸਿਉਸਤਜਿਸ
ਮਾਵਦਿਅ॥ਗਤਉ॥ਪੁਰਬਿਥਿਖਿਅਸੁਕਰਮਕਮਾਇਅ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਅ॥ਬਿਨੁਰਾਗਾਗੁਰੁਪਾਈਐਨਤੀਸਥਦੇਮੇਥਿਮਿਲਾਵਦਿ
ਅ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪੁਤਰਤੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧੰਗੇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜੋਰਕੋਕਿਅਤਿਸਨੇ॥ਅਪੇਖਪਿਦੁਖੁਪਾਵਦਿਅ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਅੰ
ਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਅਤਮਘਾਤੀਜਗਤਕਸਾਈ॥ਨਿਦਾਕਰਿਕਰਿਥੁਭਰੁਓ
ਰਵੈ॥ਬਿਨੁਮਜੁਰੀਭਰੁਪਤੁਚਾਵਦਿਅ॥੧੨॥ਏਤੁਜਗੁਵਾਜੀਮੇਰਾਪੁਰਮਾ
ਈ॥ਸਦਾਸਮਾਏਕੋਨੀਖਾਈ॥ਜੇਤੀਵਾਸਨਾਪਾਏਤੇਤੀਵਰਤੈਵਾਸੁਵਾਸੁਜ
ਣਾਵਦਿਅ॥੧੩॥ਮਨਮੁਖੁਗੀਤੈ॥ਸੰਸਾਰਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਸਰਿਅਅਗਮ
ਅਪਾਗਾ॥ਤੁਖੀਏਨਿਤਠਿਗਤਿਵਿਲਖਾਏ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਂਤਿਨਪਾਵਦਿਅ॥੧੪॥

ਜਿਨੀਕੀਤੇਸੋਈਥਿਯਿਜਾਏ॥ ਅਪਿਕਰੇਤਤੁਕ ਮੁਪਥਾਏ॥ ਜਿਨੀਕੀਤੇ
ਪਾਏਤੇਤਵਰਤੈਅਪੇਥਾਤਰਿਪਾਵਾਇਆ॥ ੭॥ ਤਿਸੁਥਾਸੁਤੁਕ ਮੁਪਥਾਏ॥
ਈ॥ ਜਿਸੁਥਾਏਥਾਏਸੋਨਿਰਮਲੁਤੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਪਾਟਅੰਤਰਿਜਿਨੀ
ਦੇਵੈਸੋਪਾਵਾਇਆ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮਾਝਾਮ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਤਉਮੈਮੇਗਾਤੁਖੁਗਵਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਸ
ਸਥਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਤਉਵਗੀਜੀਉਵਗੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਆਵਾਇਆ॥ ਗਤਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੈ
ਗੁਣੈਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਕਤੈਤਿਨੁਗਤੀਅਵਰਾਅਖਿਸੁਨਾਵਾਇ
॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਗਿਗਤਾਭਿਵਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥
ਮ੍ਰਿਤਗਸਨਥਾਈਤਿਨੁਗਤੀਮੰਨਿਤਾਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਾਇਆ॥ ੩॥
ਕਿਉਕਰੋਜੀਚਿਤਿਨਤੋਈ॥ ਤਿਸਦਾਤੁਕਮੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ਤੁਕਮੇ
ਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਤੁਕਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਅਜਥਕੀਮ
ਰਤੇਤਰਿਕੇਗੇ॥ ਇਤੁਮਨੁਕੁਯਾਜਾਦਫੇਗੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਸਿਉਚਿਤੁਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਥਾਇਵਜਾਵਾਇਆ॥ ੫॥ ਖਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿਉਪਾਏ॥ ਅ
ਪਰਖੇਥਕਸਥਾਏ॥ ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਤਿਖਟੇਭਗਮਿਕੁਲਵਾ
ਆ॥ ੬॥ ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾਕਿਉਸਾਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਥਾਇਸਥਾ
ਤੇਗੇਭਾਏਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਸੈਭਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਾਇਆ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸਥਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਕੁੰਧਲਤਿਜਾਵਾਇਆ॥ ੮॥ ੧੫॥ ੧੬॥
॥ ਗੁਰਮਾਝਾਮ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਸ
ਜਿਸੁਥਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਸਦਾਇਪ
ਤਾਸੇਕਾਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸਨਾਥੁਧਾਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਤਉਵਗੀਜੀਉਵਗੀਗੁ
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਾਇਆ॥ ਰਸਨਾਗੁਚਾਖਿ ਸਦਾਗਤੈਗੰਗਿ
ਸਤਜੇਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾਇਆ॥ ਗਤਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਤਜੁਕੋਪਾਏ॥ ਤ

ਸਮਾਧਿਓ ਕਸਮਿਉ ਲਵਣਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕੋਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਾਚੇ
 ਸਮਾਵਣਿ ॥ ੨ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਗੀ ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਝੈਘ
 ਏਗੀ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਤਰਿ ਕਿਥੁ ਨ ਡੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਵਣਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ
 ਤੁਝੇ ਬੀਚਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਕਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁ
 ਰਕਿਰਪ ਤੇ ਪਾਵਣਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨ
 ਮਿਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਏ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਕੁਝ ਭੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾ
 ਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਵਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨੁ ਮੁਗਵਾਵਣਿ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਪੀ ਆਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਤਿ ਜਿਥਿ ਵ
 ਣਾਏ ॥ ਪੁਰਨੁ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਆਸਰੁ ਆਪੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਾਣਿ ॥ ੫ ॥
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਤਿ ਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾਣਿ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਗੁਮਾਸਤਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸੇ ਸਾਚਿ ਲਗੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸ
 ਰੁਸੇ ਵਹਿ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਝਾ ਡੀ ॥ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
 ਵਣਿ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਜੀਉ ਵਾਗੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਝਾ ਡੈ ॥ ਸਚੁ ਪਿਆ
 ਏ ॥ ਸੇ ਸਾਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭ
 ਨੀ ਗਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਨੁ ॥ ਸਚਾਰ ਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥
 ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮਾਮਰਿ ਸਚਿ ਸੁਣੀ ॥ ਇਨਿ ਮ
 ਨਿ ਗੀਠੀ ਸਰੁ ਆਵਣ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਤ ਚਲੈ ॥ ਨਿਜ ਘ
 ਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦੇਖਾ ਏ ॥ ਮਾਏ ਆ
 ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਝਾ ਡੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾ
 ਵਣਿ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਚੀ ਬਿਵਝਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਝ
 ਏ ॥ ਸੇ ਵਰਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਸੁ ਗੁਣਗਾ
 ਵਣਿ ॥ ੫ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀ ਐ ਲੇਖੀ ਵੇਚਿ ਡੈ ॥ ਚੰਡੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋ ਚਰੁ ਸਬ
 ਦਿ ਸੁਧਿ ਡੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਝਾ ਡੀ ॥ ਤੁਰੈ ਕਉਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵਣਿ ॥

॥ ६॥ पविपविषये संतिन आरी विमन जळे सुयित काशी वि
विडण्डि विधुमंति पिअ सुंरु बुं वि विधुपा वदिआ
परसादी ऐक जंटा दुज मं विमुन साचे समटाणा नान के के न
ते मन अंत विगु परसादी पा वदिआ ॥ ८ ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ गगुमाष्ट म ॥ ३ ॥ असटप दीआ ॥ ॥ वरगुप वरज
बतेगे मरि मरि जं मं डि ठे प वदि य नेगे तुं ऐ के ति उ च कु अग मु
प गं गु र म ती बुष्ट बुष्ट वदिआ ॥ १ ॥ उ उ व गी जी उ व गी ग मु न मु
व सा वदिआ ॥ ति सु गु पु न रे धि आ वर न न के दी गु र म ती अ पु बु
दिआ ॥ ग उ उ ॥ स भ ऐ क जं ति जं ऐ जे के दी ॥ सा ति गु र मे वि अ प
उ दी ॥ गुं प उ प र ग ट व र ते स भ षा दी जं ती जं ति मि षा वदिआ
वि स न अ ग ती जं ऐ सं स र ग ॥ षं उ अ उ म न ब उ उ अ उं क र ग म म
ज न म प ति ग व ऐ अ प दी वि र षा ज न मु ग व वदिआ ॥ ३ ॥ गु
स व द के वि र षा बुष्ट ॥ अ पु मं रे त वि र व द सुष्ट ॥ ठि रि उं म
न म र ट उं वै स उ जं स चि स म वदिआ ॥ ४ ॥ मं वि अ मं ति ठि रि
उ न षा ऐ ॥ गु र कै स षा दि स द र डै स म ऐ ॥ स च स षा उ स भ य ट
उ रि स च स च सु उ वदिआ ॥ ५ ॥ स च स षा डी स द उ च रे ॥ गु र कै
षा दि ग डि अ ब र पु रे ॥ गु र प र सा दी स च न द री अ वै स चे
यु पा वदिआ ॥ ६ ॥ स च म न अं द रि ग डि अ स म ऐ ॥ स द स च
च कु अ वै न जं ऐ ॥ स चे षा गे स म न ति र म सुं गु र म ती स चं म
आ ॥ ७ ॥ स च स षा डी अ व र न के दी ॥ जि उ मे वि अ स द सुं उ
॥ स न न म र ते वी च री स चं स च र म वदिआ ॥ ८ ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ गगुमाष्ट म ॥ ३ ॥ असटप दीआ ॥ ॥ निरम ल स
दु नि र म सुं डै षा णी ॥ नि र म ल जं ति स भ मं डि स म ट्टी ॥ नि र म ल
दी उ रि स षा डी जं पि उ रि नि र म ल मै षा ग व वदिआ ॥ १ ॥ उ उ
व गी जी उ व गी सुं प द त मं नि व स वदिआ ॥ उ रि नि र म ल

ਸਥਾਨੁ ਸਥਾਨੀ ਸਥਾਨੁ ਸੁਣਿਤਿ ਸਾਮਿਟਾ ਵਾਣਿ ਆਪੁ ਰਤਾਉ ਨਿਰਮਲੁ
ਨਮੁਵਸਿ ਅਮਰੀ ਆਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੁਗਵਾਉ ਨਿਰਮਲੁ
ਗੁਣਗਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਚੁਵ ਜਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ
ਤਪਾਇ ਆ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਮੁਆਤਿ ਬੈਸਨੁ ਮਾਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆ
ਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੈ ਸੋ
ਨਿਰਮਲੁ ਭਵੈ ॥ ੪ ॥ ਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਥਾਨੁ ਥਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਵਜੈ ਅਨੰਤ ਧੁਨਿ ਬਾ
ਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲੁ ਭਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁ
ਨੁ ਅਤਿ ਸਥਾਨੁ ਪਰਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਣਾਵਾਇ
ਆ ॥ ੬ ॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਥਾਨੁ ਮੈਲੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲੁ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮ
ਥੁਕ ਦੇ ਨਾਗੋ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਸਾਚਿ ਕਰਾਵਾਇ ਆ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲੁ ਤੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮੈ
ਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੁ ਭਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਭਾਇ ਠਿਗਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਾਇ
ਆ ॥ ੮ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਭਿ ਤੁਕ ਮਿਸ ਬਾਏ ॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਤਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਾ ਮੁਵ ਸੈ ਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਾਇ ਆ ॥ ੯ ॥ ੧੮ ॥ ੨੦ ॥
ਗੁਰਮਾਸੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥

ਗੋਵਿੰਦੁ ਉਜਲੁ ਉਜਲੁ ਤਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਰੀ ਮਨ ਸਾਮਿ ਉਜਲੁ
ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਸੋਤਾਇ ॥ ਅਤਿ ਉਜਲੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਉਵਰੀ ਜੀਉ ਵਰੀ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣਗਵਾਇ ਆ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਕਤੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣ ਸਥਾਨੁ
ਸੁਣਾਵਾਇ ਆ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਵਾਇ ਸਤਾ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਉਜਲੁ ਤਉ
ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਤਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਸੁਣਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁ
ਣਗਵਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਅਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਨੁ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿ
ਥਾਏ ॥ ਸਚਾਤਾ ਭੁਪੁਰ ਮਾਇਆ ਮੁਤੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਥਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਾਵਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥
ਉਚਾ ਕੁਝੈ ਤਨੁ ਤਪਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਿ ਜੋ ਤਿਆਜ ਮਕਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਿ
ਉਸੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਚਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ
ਜਾ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਤਾ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਥਾਨੁ ਦਿਵਜਾ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਬਾਇ ਪਾਵਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਬਤੁਤਾ ਭੁਪੁਰੇ ਵਜੈ ਵਜਾਏ ॥

ਨਕੱਸੁਣੈਨਮੀਨਿਵਸਾਏ। ਮਾਇਆਕਾਗਣਿਪਿਤ੍ਰਬੰਧਿਨਾਚੈ। ਤੁਜੈਭਾਇ
ਖੁਪਾਵਾਇਆ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ। ਏਵੈਵਿਸਮਾ
ਜਮਿ ਜੁਗਤਾ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਾਤਰਿਧਿਅਏ। ਏਤਭਗਤਿਤਰਿਭਾਵੈ
ਆ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਰੇਤੀ। ਏਤਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ
ਕਨਮੁਗੁਰਗਤੀਪਾਈਐ। ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤ੍ਰਥਾਵਾਇਆ॥੮॥
॥੨੧॥ ਗੁਰਮਾਝਾ। ਮਾ। ੩। ਅਮਟਪਦੀਆ॥

ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਥਾਤੀ। ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਥਤੀਨਾਤੀ। ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਾ
ਖੁਪਾਇਨਿ। ਗੁਰਮਤਿਮੀਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥੧॥ ਏਤ੍ਰਿਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਸੁਆ
ਸੁਜਿਸਮਾਧਿਯਗਾਵਾਇਆ। ਜਿਤਰਿਸੇਵਤਿਸੇਸਦਾਸੋਤਿਸੇਭਾਸੁਰਤਿ
ਵਾਇਆ। ਰਤਾਉ। ਸਭੁਕੇਤਿਰਭਗਤੁਕਤਾਏ। ਸੇਈਭਗਤਿਤੋਰਮਨਿਭਾ
ਸਚੁਥਾਣੀਤੁਪੈਸਥਾਤਾਨਿ। ਗੰਗਿਰਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਾਇਆ॥੨॥ ਸਭੁਕੇ
ਚੇਤਰਿਜੀਉਤੇਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਥੈਤਾਚੁਕੈਛੇਗਾ। ਜਾਤੁਧੁਰਾਵੈਤਨਾਇਕਮੇ
ਤਿ। ਤੁਭਾਧੇਨਾਉਜਪਾਵਾਇਆ॥੩॥ ਗੁਰਮਤੀਤਰਿਮੀਨਿਵਸਾਇਆ। ਜਿਸ
ਸੋਗੁਸਭੁਮੋਤੁਗਵਾਇਆ। ਇਕਸਮਿਉਭਿਵਛਾਗੀਸਦਤੀ। ਤਰਿਨਾਮੁ
ਵਸਾਵਾਇਆ॥੪॥ ਭਗਤਗੰਗਿਰਤੇਸਦਤੇਰੈਚਾਏ। ਨਉਨੀਧਿਨਾਮੁਵਸਿਮੈ
ਮਨਿਅਏ। ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤੇਗੁਰਪਾਇਆ। ਸਥਦੇਮੋਥਿਮਿਥਾਵਾਇਆ। ਤਿ
ਤੁੰਦਇਆਭੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ। ਤੁੰਭਾਧੇਮੋਥਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ। ਤੁੰਭਾਧੇਅ
ਤਿਨਾਮੁਵਡਾਈ। ਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਾਇਆ॥੫॥ ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਤੁਧੁਸਾ
ਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਤੁਜਕੋਨਾਤੀ। ਏਕਸੁਮਿਉਮਨੁਗਤਿਆਸਮਾਏ। ਮੰਤਵੈ
ਮੀਨਿਐਮਨਤਿਮਿਥਾਵਾਇਆ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੋਸਾਥਾਏ। ਸਚੇਠਾਕੁ
ਪਰਵਾਏ। ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿ। ਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਮੇਥਾਵਾਇਆ॥੭॥
॥੨॥ ॥੨੨॥ ਗੁਰਮਾਝਾ। ਮਾ। ੩। ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਤਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਨਾਮਿਸਵਾਰੇ। ਸਦਾਅਨੰਦਾ
ਰਤਤਿਦਿਨਰਾਤੀ। ਗੁਣਕਤਿਗੁਣੀਸਮਾਵਾਇਆ॥੮॥ ਏਤ੍ਰਿਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀ
ਗੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੀਨਿਵਸਾਵਾਇਆ। ਤਰਿਜੀਉਸਚਾਉਚਉਚਤਉਮੈਮੀਨਿ

ਵਟਿਆ ਪੁਤਰ ਤਰਿਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਈ
ਗੁਰਸਬਦਿ ਮਿਲਤਿ ਸੇਵਿਓ ਕੁਤਿ ਨਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਿ ਸਮਾਵਟਿਅ॥ ੨॥ ਤੁ
ਭੇਥਾ ਤਰਿਕਾ ਭੁਨਤਿ ਤੁੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਤਿ ਜਾਣਤਿ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਕਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਟਿਅ॥ ੩॥ ਕਮਾਇ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਤਰਿਪ
ਭੇਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਬਣੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਭਾਇ। ਸਚਿਉ ਪ
ਦਸਿ ਸਮਾਵਟਿਅ॥ ੪॥ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਗਿ ਤਿਨ ਠਉਰੁ ਨ ਠਉਰੁ। ਭੁਮਿ ਭੁਯੈ ਜਿਉ
ਸੁਵੇਖਿ ਕਉ। ਤਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੇਵੈ ਗਵਾਏ। ਦੁਖੈ ਦੁਖਿ ਵਿਤਵਾਇ
ਅ॥ ੫॥ ਲਿਖਾਇ ਅਲਿਖਾਇ ਆਕਾਸੁ ਮਸੁਖਈ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਨਕਈ। ਕੁਰੁ ਲਿਖਤਿ ਤੇ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵਾਇ। ਜਲਿ ਜਾਵਤਿ ਕੁਰੁ ਚਿਤੁ ਕਾਵਾਇ
ਅ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਲਿਖਤਿ ਵੀਚਗੁ। ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਤਿ ਮੋਖਦੁ
ਅਗੁ। ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਈ। ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਟਿਅ॥ ੭॥
ਮੇਧੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾਵੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਭੋਖੈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਟਿਅ॥ ੮॥ ੨੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ॥ ੩॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਭੋਵੈ। ਭਉ
ਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਖਵੈ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ। ਭਗ
ਤਿ ਕਰੇ ਤਰਿਪਾਵਟਿਅ॥ ੧॥ ਭਉ ਵਰੀ ਜੀਉ। ਵਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ
ਅਵਰ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਟਿਅ॥ ਤਿਨ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ
ਅਨਦਿਨ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਟਿਅ॥ ੨॥ ਭਉ। ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰ ਦੁਕਰਾਏ। ਜਿਤੁ
ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਕਰੈ ਲਾਏ। ਪੂਰੇ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਟਿਅ॥
੩॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਸ
ਚੁ ਕਰਤਾ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਸਮਾਵਟਿਅ॥ ੪॥ ਬਤੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ। ਦੇਸੰਤੁ ਰੁਭਵੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਏ। ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗ
ਵਾਇ ਆਕਪਟੀ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਟਿਅ॥ ੫॥ ਧਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ
ਗੁਣੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਮ
ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਟਿਅ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਕੁਰੁ ਲਿਖਾ ਗੋ ਕੁਰੁ ਲਿਖਾ ਪਾਏ। ਦੁਜੈ

ਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ। ਆਪਿਰੁ ਬੇਸਗਥੇਕੁਲਰੁ ਬੇਕੁਰਬੋਇ
ਖੁਖਾਵਾਇਆ॥੨॥ ਇਸੁਤਨਮਤਿਮੁਨਕਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ॥ ਭਾਇਬਿਰਥਾ
ਤਉਮੈਸੋਖੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਕਮਨਿਧਾਰੀਗਤੈਤਿਵੁਲਾਇ॥ ਬਿਨਬੀਤਨ
ਮੁਨਦਿਖਾਵਾਇਆ॥੩॥ ਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਸੋਈ॥ ਤੋਰਕਿਕਰੇਕੀਤ
ਅਤੋਈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਵੈਸੋਥੈ॥ ਨਾਮੋਮਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥
॥੨੩॥ ੨੪॥ ॥ਮਾਝਾਮਾ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਇਸੁਗੁਣਮਤਿਅਖੁਟੁਰੰਗਾ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਤਰਿਅਥਖੁਅਪਾਰਾ॥
ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਤੈਅਪੋ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਆਪੁਵਵਾਵਾਇਆ॥੧॥ ਤਉ
ਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਤਰਸੁਮੰ
ਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਾਇਆ॥੨॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿਬਜਰਕਪਟਖੁ
ਆਨਾਮੁਅਮੋਘਕੁਗੁਰਪਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਸਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਇ
॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥੩॥ ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਚੁਤੇਰੀ
ਆ॥ ਅੰਤਰਿਚਾਨਦੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਗਵਾਇਆ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲ
ਮਾਨਿਆ॥ ਤਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਾਇਆ॥੪॥ ਸਰੀਰੁਤੁਭਾਲਿਕੋਥਾਨੁ
ਏ॥ ਨਾਮੁਨਲਤੈਬਤੁਤੁਵੇਗਾਰਿਦੁਖਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਏਨਤੀ॥
ਪਿਰਿਆਇਗੁਰਮੁਖਿਵਧੁਪਾਵਾਇਆ॥੫॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਤਰਿ
॥ ਮਨਿਤਨੀਵੇਖੈਤਉਮੈਮੈਭੁਜਾਏ॥ ਥੈਸਿਸੁਖਾਨਿਸਦਤਰਿਗੁਣਗਵੈਸ
ਬਦਿਸਮਾਵਾਇਆ॥੬॥ ਨਉਦਰਠਕੇਧਾਵਤੁ ਰਤੋਏ॥ ਦਸਵੈ
ਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ ਥਿਥੈਅਨਤਦਸਬਦਵਜ ਤਿਦਿਨੁਰਤੀ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਤੁਸੁਣਾਵਾਇਆ॥੭॥ ਬਿਨਸਬਦੈਅੰਤਰਿਅਨੇਗਾਨਵਸਤੁਲਤੈਚੁ
ਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਤਬਿਕ੍ਰੰਜੀਤੋਰਤੁਦਰਖੁਥੈਨਤੀ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਭਾਗਿਮਿਥਵ
ਆ॥੮॥ ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਤੁਸਭਨੀਬਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਥਿਸੋ
ਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਭਾਤਿਸਦਤੁਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਵਾਇਆ॥੯॥
੨੫॥ ਗੁਮਾਝਾਮਾ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਥੈਮਿ
ਅਪੋ॥ ਕਲਨਜੋਤੈਦੁਖਨਸੰਤਪੋ॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿਬੰਧਨਸਭਿਤੋਰੁਗੁਰਮੁਖਿ

ਬਦਿਸੁਤਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਜੀਉ ਵਾਗੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਤਵਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਗਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਚੈਂ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਾਇਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀ
ਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਅਰਜਾਨ ਦੀ ਜੈ ਸਬਦੁ ਪਚਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਕਾਨਖ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਿਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸ
ਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਟੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਚੁਕੈ
ਪੀਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਿਰਿ ਮੈ ਫੁਲ ਲਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾ ਵ
ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਵੈ ਸੋਭਾ ਪ
ਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਾ ਚਰੈ ਤੈ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਣਗਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਸਬਦੇ ਰਗਤਿ ਕਰਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੂ
ਤੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਗਾ ॥ ਜਮ ਕਾ ਥਿਗਰ ਠੇਕਰਾ ਤਿਪੁ ਕਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਗੀ ਬਿਸਟਕੇ
ਕੀਜੈ ਬਿਸਟਮ ਠਿਦੁ ਖੁਪਾਵਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤਿਰਦੈ ਦੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਣੇ
ਪਵਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮਾਝਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ॥
ਏਕਾਜਤਿ ਜਤਿ ਤੈ ਸਰੀਗਾ ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕ ਕੀ
ਤੇ ਨਾਪਟ ਅੰਤਰਿ ॥ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਜੀਉ ਵਾਗੀ ਸੁ
ਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਵਾਇਆ ॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਤਿ ਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾ
ਵਾਇਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਤਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮਤਿ ਤਿ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪ
ਰਵਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਾ ਕਿਰਤੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦੇਖਾਵਾਇਆ ॥ ੨
॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੰਤਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗ
ਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਤੈ ਸਚਾ ॥ ਆਪੇ ਅਲ
ਖੁਲਖਾਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਥਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੁੰਡ ਸਰੂਪ ਜਗ
ਤ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਣਗਵੈ ॥ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥

ਅਪੇਕਰੇਕਰੇਅਪੇ॥ ਅਪੇਖਾਪਿਉਥਾਪੇਅਪੇ॥ ਤੁਥੁਤੇਥਤਰਿ ਕਥਾਨੇ॥
ਅਪੇਕਰੈਕਾਵਣਿਅ॥ ੬॥ ਅਪੇਮਰੈਅਪਿਜੀਵਾਏ॥ ਅਪੇਮੇਕਮੇ॥
ਕਾਏ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਅੰਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਵਣਿਅ॥
ਅਪੇਉਚਉਚੋਂ੨੧॥ ਜਿਸੁਅਪਿਦਿਖਾਏਖੈਕੋ੨੧॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੇ॥
ਟਅੰਤਰਿਅਪੇਵੇਖਿਦਿਖਾਯਣਿਅ॥ ੮॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ਮਾਝਾਮਾ੩॥
ਮੇਰਾਪੁਰੁਭਗਪੁਰਿਗਤਿਅਸਭਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੰਘਰੀਮਤਿਪਾਈ॥
ਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅ॥ ੧॥ ੨੮॥
ਜੀਉਵਗੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਅ॥ ਤਰਿਜਗਜੀਵਨੁਨਿਕਭਉਦੇ॥
ਗੁਰਮਤਿਸਤਜਿਸਮਾਵਣਿਅ॥ ਗਤਉ॥ ਘਰ ਮਤਿਧਰਤੀਧਰਤੀ॥
ਕਾਘਰਮਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਏਥਾਥਾ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਏਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮ॥
ਸਤਜਿਸਮਾਵਣਿਅ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਤਉਮੈਮੇਰਾ॥ ਜੰਮਦਮਰਦੁ॥
ਭੁਕੈਠੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈਸੇਤਉਮੈਮੇਰੇ॥ ਸਚਸਚੁਧਿਅਵਣਿਅ॥ ੩॥
ਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪੁਪ੍ਰਾਨਦੁਇਭਾਈ॥ ਦੁਹੀਮਿਥਿਕੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਦੋਵੇ॥
ਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਅਵੈਗੁਰਮਤਿਸਤਜਿਸਮਾਵਣਿਅ॥ ੪॥ ਘਰ ਉ॥
ਭੁਜੈਭਾਇਅਨੇਰਾ॥ ਚਨਦੁਤਵੈਥੈਤਉਮੈਮੇਰਾ॥ ਪਰਗਟੁਸਬਦੁਤਉ॥
ਤਾਅਨਦਿਨਨਾਮੁਧਿਅਵਣਿਅ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਜਤਿਪਰਗਟੁਪਸਰਾ॥
ਸਾਖੀਮਿਟਿਅਅੰਧਿਅਗਾ॥ ਕਮਲੁਵਿਗਾਸਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਅੰਜੋ॥
ਤਿਮਿਠਾਵਣਿਅ॥ ੬॥ ਅੰਦਰਿਗਤੀਭਰੇਭੰਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁ॥
ਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੈਸਦਾਵਪਾਰੀ॥ ਭਾਨਾਮੁਸਦਾਪਾਵਣਿਅ॥ ੭॥
ਵਧੁਰਾਖੈਅਪੇਦੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜਤਿਕੇਈਕੇਈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁ॥
ਕਰੇਸਪਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਅ॥ ੮॥ ੨੭॥ ੨੮॥

॥ ਗੁਰਮਾਝਾ॥ ਮਤਕਾ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਅ॥

॥ ਤਰਿਅਪੇਮੇਕਸੇਵਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਉਦੁਜਾਜਾਏ॥ ਤਰਿਨਿਰਮਲੁ॥
ਗੁਣਦਾਤਾਗੁਣਮਤਿਅਪਿਸਮਾਵਣਿਅ॥ ੧॥ ੨੯॥
ਚਾਰਿਦੈਵਸਾਵਣਿਅ॥ ਸਚਨਾਮੁਸਦਾਏਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ॥

ਲਗੀ ਅਪੇਗੁਰੁ ਤਕਰਮਿ ਥਿਧਾਤਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੂਤਾ ਅੰ
ਮਿਤਨੀ ਮਿਸਦਾ ਜਨ ਸੇਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਸੁਧਾਵਣਿ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਲੇਖੁ
ਬਨੁ ਸੁਣਇਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਤਉ ਮੈਥਰ ਮੁਚੁ ਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ ਸਭਾਤ
ਸਿਰੀਗਿਰ ਤੇ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਇ ਇਤੁ ਗੁਣਾ ਦੀਓ
ਗੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਸੈ ਮੁਰਗੇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਏ ਸਥਾਇ ਸੁਣਹੈ ਮਿਥਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿ ਮੁਜਗਾਤੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਾਏ ਨਾਵੁ ਭੁਭੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਘ
ਜੀ ਮੁਤਕਾ ਲੇਖੇ ਵੈਰੰਤੀ ਮਾਸਾ ਤੇ ਲੁਕਾਵਣਿ ॥ ੫ ॥ ਪੇਈ ਅਜੈ ਪਿਰੁ
ਚੋਤਾਤੀ ਦੁਜੈ ਮੁਠੀ ਰਵੈ ਪਾਤੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿ ਉਕਰੁ ਪਿਕਲ ਖਟੀ ਸੁਪਨੈ
ਪਿਰੁ ਨੀ ਪਾਵਣਿ ॥ ੬ ॥ ਪੇਈ ਅਜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਤੁ
ਰਿਦਿਖਾਇਆ ਕਾਮਾਇ ਪਿਰੁ ਗਾਪਿ ਅਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਥਾਇ ਗੁਰੁ ਵਸੈ ਜਸੁ ਤ
ਵਣਿ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਸਾਦਿ ਥੁਕਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਉਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣਗਾਵਣਿ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯
ਗੁਮਾਸਤ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥

ਉਤਮੁ ਜਨਮੁ ਸੁਖਾਨਿ ਤੇਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਘਰੁ ਉਦਾਸਾ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਗੁ
ਤਿਸਦਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਸਿਮਰੁ ਤਿਪਤਾਵਣਿ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਰੀਜੀ ਉਵਰੀ
ਪਰਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਾਤ ਤਿਦਰਿ
ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ॥ ਗਤਉ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਤਰਿ ਗਤਿ ਅਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾ
ਇਨ ਵਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਧ੍ਰਾ ਕਰੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
ਵਣਿ ॥ ੨ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਤੀ ਥੁਝੈ ॥ ਤਿਥਿ ਪੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਟਿਕੁਝੈ ॥
ਤਿਥਿ ਪੈ ਥੰਧੁ ਤੁਟਾ ਤਿਗੁਰੁ ਸਥਾਈ ॥ ਸਥਾਈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿ ॥ ੩ ॥ ਇਤੁ
ਮੁਚੰਚਲੁ ਵਸਿਨਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਤਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਕੀ
ਜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਗਤਾ ॥ ਬਿਖੁ ਤੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿ ॥ ੪ ॥ ਤਉ ਉਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ
ਜਾਏ ॥ ਥੁਕਰ ਮਕਰੈ ਬਿਥੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਤਰਿ ਬਿਥੁ ਨ ਤਵੈ ॥
ਪਸੇ ਸਥਾਇ ਸੁਣਾਵਣਿ ॥ ੫ ॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਤਰਿ ਥੁਝੈ ਨਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁ
ਜੈ ਭਾਇ ਠਿਗਤੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਥੁਝਾ

ਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਿਸੀ ਗੁਰ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਕਰਮ ॥
ਏ ॥ ਭਲਾ ਤਿਨ ਸਭਾ ਪਛਤਿ ਨ ਚੌਈ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਾਇਆ ॥ ੭ ॥
ਕਾਨ ਮੁਕਿ ਨੇਵਿਰਥੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਗੁਰ ॥
ਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਜੇਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਮਾਇਵਰ ॥
ਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਥਾ ਭੁਝੈ ਕਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਤਿ ॥
ਰਪਾ ਅਪੰਮਿ ਥਾਵਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰਮਾਥਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥
ਮਨੁ ਮੁਖ ਪੜਤਿ ਪੀਰਿਤ ਕਟਾਵਾਤਿ ॥ ਚੁਜੈ ਰਾਇ ਮਤਾ ਚੁਖੁ ਪਾਵਾਇਆ ॥
ਅਮਾਤੇ ਕਿਥੁ ਭੁਝੈ ॥ ਠੇਗਿ ਠੇਗਿ ਰਿਜੁ ਨੀਅਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਵਾਰੀ ਜੀ ॥
ਗੀਤ ਉਮੈ ਮਾਰੀ ਮਿਥਾਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਰਿ ਮਾਨਿ ਵਸਿ ॥ ਭਉ ॥
ਤਜਿ ਪੀਅਵਾਇਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਵੇਦੁ ਪੜਤਿ ਭਰਿ ਸੁਨਾਤੀ ॥ ਆਇਆ ॥
ਵਖਾਣਤਿ ਮੋਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗਿ ਅਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥
ਭਰਿ ਗਾਵਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅਕਥ ਕਥੀ ਐਸ ਬਦਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਾ ॥
ਚੌਥਾਵੈ ॥ ਸਾਚ ਸਚੁ ਰਵਾਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਏਤੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਾਇਆ ॥
ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੌਥਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇਨ ਪਛਾਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ॥
ਚੁਜਾਤਾ ਮਿਥਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਸਤੁ ਤਿਨ ਮੈਲਾ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਗੈ ॥ ਨੀਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਟਕੀ ਤਰਿ ॥
ਤਿ ਮਿਥਾਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਤੈਗੁਣ ਪੜਤਿ ਭਰਿਤ ਤੁਨ ਜਾਣਤਿ ॥ ਮੁਖ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਤਿ ॥ ਮੋਤਿ ਥੈਆਪੇ ਕਿਥੁ ਭੁਝੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥
ਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤਿ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਨ ਭੁਝੈ ॥
ਵਾਇਆ ॥ ਤੈਗੁਣ ਪੜਤਿ ਭਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਾਇਆ ॥
॥ ੭ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਅਪੰਮਿ ਥਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਤਿ ਸਾਦੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਰਿ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇ ਮੰਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾਇਆ ॥ ੮ ॥
॥ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰਮਾਥਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਨੀਰਗੁਣੁ ਸਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੀਰਿ ਤੁਝੈ ॥ ਆਪਿ ॥
ਸਗਲੇ ਕੁਥ ਤਰੈ ॥ ਭਰਿਨਾ ਮੁਮੰਨੈ ਵਸਾਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਵਾਰੀ ਜੀ ॥

[illegible]

ਦੁਜਾਭਾਉਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਇਆਏਕੋਗਵਿਗਤਿਆਪਟਅੰਤ
ਮਿਤਿਸਤਸੰਗਾਤਿਤਰਿਗੁਣਗਾਵਟਿਅ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵੈਕੋਏਅੰਤ
ਆਯਿਗੁਜੀਵਦੁਖਿਰਬਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਨਮੁਖਨਮੁਖਿ
ਨਅਧੈਵੈਨਾਵੈਦੁਖੁਦੁਖੁਪਾਵਟਿਅ॥੭॥ਜਿਨੇਸਿਸਾਟਿਸਾਜਿ
ਜਾਏ॥ਆਪੇਮੇਥੈਸਬਾਦਿਪਥਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਥਿਅਤਿਨਾਨਕ
ਕਉਂਪੁਰਿਮਸਤਾਕਿਥੇਖੁਥਿਖਾਵਟਿਅ॥੮॥੩੨॥੩੩॥

॥੧॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਗੁਰਮਾਝ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੪॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਅਧੋ॥ਅਧੋਬਾਧੋਬਾਧਿਭਾਧੋ॥ਸਤਿ
ਤਿਵਰਤਏਕੋਸੰਦੀਗੁਰਮੁਖਿਸੰਭਾਪਾਵਟਿਅ॥੧॥ਤਉਦਰੀਜਿ
ਵਗੀਨੰਗਕੁੰਨਾਮੁਖਿਅਵਾਟਿਅ॥ਤਿਸੁਰੁਪੁਨਗੇਖਿਆਪਟਿਘਟਿ
ਅਗੁਰਮੁਖਿਅਥਖੁਥਾਵਾਟਿਅ॥੨॥ਤਉਦਰੀਜਿਅਥਾਕਿਰਪਾ
ਪੁਰਸੰਦੀ॥ਤਉਧਿਨਦੁਜਾਅਵਰਨਕੰਦੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੁਕਰੇਨਾਮੁ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਟਿਅ॥੩॥ਤਉਆਪੇਸਚਾਸਿਰਜਣਤਾਗਭਗਤ
ਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਥੈਮਨੁਭੀਜੈਸਤਜਿਸਮਾਧਿਥਾ
ਵਾਟਿਅ॥੪॥ਅਨਾਦਿਨਗੁਣਗਾਵਪੁਰਤੋਗੇ॥ਤਉਸਾਥਾਤੀਪੀਤਮਾ
॥ਤਉਧਿਨਅਵਰਨਕੰਦੀਜਾਚਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਟਿਅ॥੫॥ਕ
ਮੁਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਤੀਪਾਈਅੰਨ੍ਹਾਕਿਪਾਕਗਤਿਤੁਥੈਤਿਮਲਾਈ॥ਪੁਰ
ਗਵੈਸਬਾਦਿਧਿਅਈਅੰਸਬੰਦੁਸੇਵੈਸੁਖੁਪਾਵਟਿਅ॥੬॥ਰਸਨਾ
ਵੰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਾਮੁਸਥਾਤੈਸਚੇਭਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਤੈਗੀਰ
॥ਅਥਿਸਚੇਸੰਭਾਪਾਵਟਿਅ॥੭॥ਮਨਮੁਖਕਰਮੁਕਰੇਅਤੰਕਾਰੀ॥ਜੁਐਜ
ਸਤੁਬਾਜੀਤਗੀ॥ਅੰਤਰਿਥੁਰਮਤਗੁਬਾਛਿਰਿਛਿਰਿਅਵਲਾਵਟਿਅ
॥ਆਪੇਕਰਤਦੇਵਰਿਅਈ॥ਜਿਨਕਉਅਪੋਥਿਖਤੁਪੁਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਮਿਥੈਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਪਾਵਟਿਅ॥੮॥੧॥

॥१०॥ सतिगुरुप्रसादि॥ ॥

॥गुरुमाष्ट॥ ॥मडला॥५॥ ॥असटपदीआ॥ ५॥१॥

अतिअसखुनजाणीसधिआ॥ नमुरतनुखेगुष्टगधिआ॥ अगमुअग
चुसबतेउरुगुरकैसबदिखवादिआ॥ १॥ उरिवरीजीरिवरीक
मडिनामुसुटवदिआ॥ मंतपिअरेसचैयारे॥ वरुगरीदरसुनपावदि
आ॥ गडु॥ साधिकसियजिमैठुठिगरे॥ षडमेदिदुयिआ॥ ऐतिउरदे
किंतेतीसाधजतिउरकुरिगुरमिठिउरदेगावदिआ॥ २॥ अठपर
मुपुजायेपदनगापरतीमेदकर॥ ऐकररना॥ खाटीबाटीसगबली
वसीसबनकैमनिठवादिआ॥ ३॥ साचामाडिगुरगमुधिजापौ॥ पुरेगुस
कैसबदिमिदणपौ॥ जिनपीअमेरीरिपतमेसचैसचिअपावदिआ
॥ ४॥ तिसुपरिसडजामेरीसुडेसा॥ अतदाबिनंदकरेसदकेसा॥ मेपनवै
तामेवडसा॥ जेगुरचरदीमुनवादिआ॥ ५॥ पडिखेदेउरे॥ रिजकुस
षड॥ पिछेदेउरे॥ जेउरिपाड॥ उयुजेवरुदाता॥ अवरुनसुअमी॥ खदै
करीवादिआ॥ ६॥ तिसुतुतुठामेउयुयिआ॥ सायजनकामेउकमा
रो॥ अपितरेसगळेकुसता॥ उरगाडठकनपावदिआ॥ ७॥ तुंदरतु
उरिउरिचा॥ तुंछेअंतुअतिमुचैमुचा॥ उरिउरबासीतेरेवै॥ नकदस
दसवदिआ॥ ८॥ १॥ ॥माष्टा॥ ५॥ असटपदीआ॥ ॥

कहुडसुमुकताकवडसुजुगता॥ कहुडसुगिअनीकहुडसुबकता॥ कहु
तुसुगिगडीकहुतु॥ उदामी॥ कहुतुसुकीमातिपयेजी॥ १॥ किनबिपिषा
याकिनबिपिषुटा॥ किनबिपिअवनुजावनुतुटा॥ कहुड॥ करमकहु
डनिडकरम॥ कहुड॥ कडेकडेजेजी॥ २॥ कहुडसुमुधीआ॥ कहुडसुद
धीआ॥ कहुडसुसतमुमुकहुड॥ वेमुधीआ॥ किनबिपिमिळी॥ औकिन
बिपिबिषु॥ ऐडबिपिकहुडपुगटजेजी॥ ३॥ कहुडसुअधगुजि
तुपावतुगडता॥ कहुडुयपदेसुजितुदुधुसमसडता॥ कहुडसुचळजि
तुपगडुमुयिआ॥ ॥ किनबिपिकिरितुनगाजेजी॥ ४॥ गुरुमुधि

ਸੁਕਤਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ।
ਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥੭੩ਉਮੈਬਾਧਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਟਾਗੁਰਮੁਖਿਅਵਤੁਜਾਵਤੁਤੁਣਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਨੇ
ਮਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖਮਨਮੁਖਦੇਸੁਖੀਆਗੁਰਮੁਖਿਮਿਠੀਐਮਨਮੁਖਿ
ਉਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰਜਿਤੁਪਾ
ਰਤਤਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਤਖੁਸੁਖੁਸਮਸਤਤਾਗੁਰਮੁਖਿਚਲਪਾਗੁਰ
ਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬ
ਆਪੋਆਪੇਕਰੈਕਰਾਏਥਾਪੋਇਕਸਤੇਤਉਏਅਨੰਤਾਨਾਕਰੈ
ਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥ ॥ਮਾਝਾਮਾ॥੫॥ਅਸਟਪਦੀਤਾ॥
ਪੁਰੁਅਥਿਨਾਸੀਤਾਕਿਅਕਾਜਾ।ਤਰਿਭਗਵੰਤਾਜਨਖਰਾਸੁਖਾਯਾਜੀਤਾ
ਨਮਨਸੁਖਦਾਤਾਕਰਤਿਸੇਈਸੁਖਪਾਵਾਇਆ॥੧॥੭੪ਉਵਹੀਜੀਉ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤਾਨੇਰਾਵਾਇਆ।ਤੁੰਮੇਰਾਪਰਬਤੁਤੁੰਮੇਰਾਓਠਾਤੁੰਮੇ
ਠਵੈਨਠਾਵਾਇਆ॥੭੫ਉ।ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਠਾਗੈਮਿਠਾ।ਪਾਟਿਪਾਟਿ
ਬੁਟਮੁਤਿਨਿੰਡੀਠਾ।ਥਲੀਥਲੀਤਰਿਤੁੰਏਤੁੰਏਏਕਏਕਵਰਤਾਵਾਇਆ
ਸਗਲਮਨੋਰਥਦੇਵਣਤਾ।ਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਡਾਗਾ।ਦਇਆਪਾਰਿਕੇ
ਪੁਸੇਈਪੁਰੇਕਗੰਮਿਸਮਾਵਾਇਆ॥੩॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕੰਦੈਚਾੜੇ।ਕਰਿ
ਪਾਦਾਸਨਦਰਿਨਿਤਾਠੇ।ਗੁਣਗਾਵਤਿਪੁਰਨਾਅਥਿਨਾਸੀਕਾਤਿਸੁਣਿ
ਨਾਵਾਇਆ॥੪॥ਐਥੈਓਥੈਤੁੰਰਖਵਾਥਾ।ਮਾਤਗਰਭਮਤਿਤੁਮਤੀਪਾ
ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਾਇਆ॥੫॥ਕਿਪਿਠਾ
ਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਈ।ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਨਦਰਿਨਿਤਾਠੀ।ਤੁੰਮੇਰਾਮਨ
ਸਾਜਨਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤੁਪਾਥਿਨਾਅਵਰਨਜਾਨਾਇਆ॥੬॥ਜਿਸਕਉਤੁ
ਭਇਆਸਤਾਈ।ਤਿਸੁਤਤੀਵਉਨਠਗੈਕਾਈ।ਤੁੰਸਾਤਿਥੁਸਗਦਿਸੁ
ਤੈਸਤਸੰਗਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਾਇਆ॥੭॥ਤੁੰਉਚਾਅਥਾਤੁਅਪਾਰਾਥ
ਤੁੰਸਾਚਾਸਾਤਿਥੁਦਾਸੁਤੇਰਾਗੋਠਾ।ਤੁੰਮੀਰਸਚੀਠਕਰਾਈਨਾਨਕ

ਜਾਵਣਿਐ॥੮॥੩॥

ਮਾਝਾਮਾਝਾ ੫

ਘਗੁ ੨

ਜਿਤਾਨਿਤਦੁਸਮਾਲੀਐ॥ਮੁਲਿਨਮਨੁਵਿਸਾਗੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਾਸੰ
ਗਤਿਪਈਐ॥ਜਿਤੁਜਮਕੈਪੀਥਨਜਾਈਐ॥ਤੋਸਾਹਰਿਕਾਨਮੁਲੈ॥ਤੇਰੇਕੁ
ਯਤਿਨਯਗੇਗਾਉਜੀਉ॥ਜਿਸਿਮਹੰਦੇਸਾਈਐ॥ਨਗਕਿਨਸੇਈਪਈਐ॥
ਤਤੀਵਾਉਨਥਗਈ॥ਜਿਨਮਾਨਿਵੁਠਾਐਜੀਉ॥੨॥ਸੇਈਸੁੰਦਰਸੁੰਦਰੇ
ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਬੈਠਣੇ॥ਤਰਿਧਨਜਿਨੀਸੰਜਿਅੰਸੇਈਗੰਭੀਰਅਪਾਰ
ਜੀਉ॥੩॥ਤਰਿਅਮਿਉਰਸਾਇਓਪੀਵੀਐ॥ਮੁਤਿਰਿਠੈਜਨਕੈਜੀਵੀਐ॥
ਕਰਜਸਭਿਸਵਾਰਿਐ॥ਨਿਤਪੁਜੁਗੁਰਕੇਪਾਵਜੀਉ॥੪॥ਜਿਤਰਿਕੀਤਾ
ਅਪਣਾ॥ਤਿਨਤਿਗੁਸਾਈਜਾਪਣਾ॥ਸੰਸੁਰਾਪਰਧਾਨਸੰਮਸਤਕਿਜਿਸਦੈ
ਭਗੁਜੀਉ॥੫॥ਮਨਮਧੇਪੁਰੁਅਵਗਾਏਆ॥ਏਹੁਸਭਗੋਟਪਾਤਸਾਈਆ॥ਮੰ
ਦਮੁਲਿਨਉਪਜਿਓਤਰੇਸਚੀਕਾਰੈਲਾਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮਾਨਿਵਸਾਇ
ਆ॥ਜਨਮੈਕਾਛੁਪਾਇਆ॥ਮਾਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤੁਤੰਬਿਰੁਤੰਅਸੰਤੰਗੁਜੀਉ॥
੭॥ਅਟਲਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਭੈਭੰਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ॥ਘਾਇਅੰਚ
ਬੇਨਾਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁਜੀਉ॥੮॥੯॥
ਗੁਮਾਸ਼ਾਮਾ॥੫॥
੧॥ਤਰਿਜਪਿਜਪੇਮੁਨਧੀਰੇ
ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇਓ॥ਮਿਟਿਗਏਭੈਭੁਗੇ॥੧॥ਸਗਨਿਅ
ਵੈਪਰਬੁਤਮਕੀਤਾਠਿਰਿਕਾਉਭੁਗੇ॥੨॥ਚਰਣਸੇਵਿਸੰਤਸਾਧਕੋਸਗਲ
ਮਨਰਥਪੁਗੇ॥੩॥ਘਾਟਿਘਾਟਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਾਬਿਥਾਬਿਮਤੀਅਠਿਪੁਗੇ॥੪॥
ਪਾਪਾਬਿਨਾਸੁਨਸੇਵਿਅੰਪਾਵਿਤਸੰਤਨਕੀਪੁਗੇ॥੫॥ਸਭਿਓਰਾਈਖਸਮਾ
ਪਿਤਰਿਜਪਿਭਈਰੁਗੇ॥੬॥ਕਰਤੇਕੀਅਤਪਾਵਸੰਦੁਸਟਮੁਏਤੰਮੁਏ॥੭॥
ਨਾਕਰਤਾਸਾਚਿਨਾਇਤਰਿਵੇਖੈਸਦਾਤੁਗੇ॥੮॥੫॥੩੮॥

二

॥१७॥ सतिगुरुप्रसादि॥

11

ਗਗਮਾਤੁ: ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਨੁ: ॥ ਬਰਤਮਾਤੁ ॥

ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਭੁਜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਤੁ ਰਾਮਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤ ਦਿਖ
 ਮੇਥਾ ਵਿਅਧੇ ਪੁਰੀ ਸਾਮਾ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਤੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਾ ॥
 ਬਿਨ ਸਾਖੁ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਉਪ ਜਤਿ ਨਾਤੀ ਦਾਮਾ ॥ ਭਰਿ ਨਾਤਨ ਮਿਥੀ ਅੰਮ
 ਨੈ ਕਤ ਪਾਈ ਐਥਿ ਸਾਮਾ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਤਰਿ ਕੁੰਤਨ ਪੁਗਟਈ ਭਰਿ ਨਾਮਾ ॥
 ਮਾਸ ਬਸੀ ਗਾਰਤ ਬੁਝਰ ਸਸਤੁ ਦੇਤੀ ਸਭ ਕਾਮਾ ॥ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿ
 ਅਮੀਤ ਸਜਨ ਸਭੇ ਜਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੈ
 ॥ ੧ ॥ ਰਿਮੇ ਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪੁਰ ਜਿ ਸਕਾਨਿ ਤਚ ਕੁਧਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿ
 ਰਾਧੀ ਐਤਵੈ ਅਨੰਦੁ ਪਾਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਭਵਾ
 ਨਿਪਾਈ ਆਪੁ ਭੁਆਪਣਾ ॥ ਅਧੇ ਤਿਸ ਤਿਗਣਾ ॥ ਇਕੁ ਬਿਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨ
 ਵਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ ਜਾਇ ਬਾਇ ਮਤੀ ਅਥਿ ਪੁਰਿ ਆਗਵਿ ਐ
 ਚਿ ਵਣਾ ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਤ ਜੁਦੁ ਪੁਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗਵ
 ਸੋ ਪੁਰੁ ਤਿਨ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਭਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮਨੁ ਲਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆ
 ਨਾ ॥ ਚੇਤਿ ਮਿਥਾਏ ਸੋ ਪੁਰੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥ ੨ ॥ ਵੈਸਾਖੀ ਪੀਸ
 ਉਵਾਢੀ ਆਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਭੰਗਾ ॥ ਭਰਿ ਸਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸੁ ਗੈ ਕੈ ਕਾ
 ਏ ਆਪੋਤਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕਾ ਬਹੁਨ ਸੀ ਗਿਧਨਾ ॥ ਭਰਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਚਿਤਾ ॥ ਪਥਾ ਚਿਪ
 ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਭੁਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਤਾ ॥ ਇਕ ਸੁਤ ਰਿਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈ ਅੰ
 ਧੋਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪੁਰੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੀਤ
 ਰਈ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰ ਬੇਨਤੀ ਮਿਥ
 ਰਾਪਾ ਤਿਓਇ ॥ ਵੈਸਾਖ ਸੁਤਾ ਵਾਤਾ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੋਟੇ ॥ ਭਰਿ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥
 ਜੇਠੈ ਜੁੜਦਾ ਬੜੀ ਐਥਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾਭਿ ਨਿਵੰਨੀ ॥ ਭਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵ
 ਲਾਗਿ ਆਕਿ ਸੈਨ ਦੇਈ ਬੰਨੀ ॥ ਮਾਣਕ ਮੰਤੀ ਨਾਮੁ ਪੁਰੁ ਲਗੈ ਨਤੀ ਸੰਗਿ
 ਗਸਭੇ ਨਾਗਾਇਏ ਜੇਤੇ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨੀ ॥ ਜੋ ਭਰਿ ਲੋਕ ਸਕਰੇ ਸੋਇ
 ਅਕਰੀਨੀ ॥ ਜੋ ਪੁਰੇ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਤੀ ਅਤਿ ਧੰਨੀ ॥ ਅਪਣੇ

ਜੇਮਿਥੇਵਿਥੁਕਿਕਿਉਂਦੇਨਿ। ਸਾਧੁਸੰਗੁਪਰਪਤੇਨਾਨਕਗੁਮਣਨਿ। ਜੇਦੁਰੰਗੀ
ਭਾਤਿਸੁਧਣੀਜਿਸਕੇਭਗੋਮਥੀਨਿ॥ ੪॥ ਅਸਤੁਤਪੰਦਤਿਸੁਭਗੋਤਰਿਨਤੁਨਜਿਨ
ਪਾਸਿ। ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਅਗਿਕੈਮਾਦਸਸੰਦੀਆਸਾ। ਦੁਖੈਭਾਇਦੇ
ਗੁਰੀਐਗਲਿਪਈਅਸੁਜਮਕੀਠਾਸਾ। ਜੇਤਾਥੀਜੇਸੋਭੁਦੈਮਥੈਜੋਲਿਖਿ
ਆਸਾ। ਗੈਇਵਿਤਾਈਪਉਤਾਈ। ਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਗਸਾ। ਜਿਨਕੈ
ਸਾਧੁਭੇਟੀਐਸੁਦਰਗਾਤੋਏਖਲਾਸੁ। ਕਾਗੇਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਦੀਤੇਰੇ
ਦਰਸਨਤੋਇਪਿਆਸਾ। ਪ੍ਰਭਤਪ੍ਰਥਿਨਦੁਜਾਕੋਨਤੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ
ਆਸਤੁਸੁਤੰਦਾਤਿਸੁਭਗੋਜਿਸੁਮਨਿਤਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥ ੫॥ ਸਵਣਿ
ਸਰਸੀਕਾਮਦੀਚਰਨਕਮਲਸੰਭੁਪਿਅਗਾ। ਮਨਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਗਇਕੋ
ਨਮੁਅਧੁਗਾ। ਥਿਖਿਅਗੰਗਕੁੜਾਵਿਅਦਿਸਾਨੈਸਭੇਭਾਗਾ। ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬੁਦਸੁਤਵਦੀਮਿਲਿਸਾਧੁਪੀਵਣਤਾਗਾ। ਵਡਤਿਦੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਓ
ਲਿਅਸੀਮੁਖਪੁਰਖਅਪਾਗਾ। ਤਰਿਮਿਲੈਨੈਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲ
ਵਣਤਾਗਾ। ਜਿਨੈਸਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਣੀਅਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਤਾਗਾ। ਨਾਨਕਤਰਿ
ਜੀਮਇਅਕਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰਣਤਾਗਾ। ਸਾਵਤੁਤਿਨਸੋਤਾਈਜਿਨ
ਰਾਮਨਾਮੁਉਂਠਤਾਗਾ॥ ੬॥ ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਈਅਦੁਜੈਲਗਾਤੇਤਾ। ਲਖ
ਸੀਗਾਰਬਣਾਇਅਕਰਜਿਨਤੀਕੇਤਾ। ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਤਵਿਦਸਸੀਤਿਤੁ
ਵੈਲੈਕਤਸਾਨਿਪ੍ਰੇਤਾ। ਪਕੜਿਚਲਾਇਨਿਤੁਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤਾ। ਥਾਏ
ਖੜੋਖਿਨੈਮਾਤਿਜਿਨਮਿਉਲਗਾਤੇਤਾ। ਤਬੁਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੈਸਿਅਤੁ
ਝੰਸੇਤਾ। ਜੇਤਾਥੀਜੇਸੋਭੁਦੈਕਰਮਾਸੰਦਰਬੇਤਾ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਚ
ਰਨਬੋਤਿਬਪ੍ਰਭਦੇਤਾ। ਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਗਖਣੁਵਾਝਾਤੇ
ਤਾ॥ ੭॥ ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਤਜਾਕਿਉਮਿਲੀਐਤਰਿਜਾਇ। ਮਨਿਤਨਿਪਿਆ
ਸਦਰਸਨਘਣੀਕੋਈਅਗਦਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ। ਸੰਤਸਤਾਈਪ੍ਰੇਮਕੋਤਉਤਿ
ਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ। ਵਿਦੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੁਜੀਨਤੀਜਾਇ। ਜਿਨੈ
ਚਾਖਿਅਪ੍ਰੇਮਗੁਰੂਰਿਪਾਤਿਰਤੇਅਘਾਇ। ਅਪੁਤਿਅਗਿਬਿਨਤੀਕਰਤਿ
ਥੈਤੁਪ੍ਰਭੁਲਾੜਿਲਾਇ। ਜੋਤਰਿਕੀਤਿਮਿਲਾਈਅਗਵਿਥੁਕਿਕਤਤੀਜਾਇ॥

ਪ੍ਰਭਵਿਦੁਜਾਕੰਨੀਨਾਨਕਤਰਿਸਰਣਾਇ। ਅਸੁਸੁਖੀਦਸਦੀਆਜਿ
ਨਾਮਇਅਤਰਿਗਾਇ॥੮॥ ਕਤਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦਸੁਨਕਤੁਜੋਗੁਪਾ
ਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਅੰਦਿਅਪਨਿਸਭੇਰੋਗਾ। ਵੇਮੁਖਤੋਏਰਾਮਤੇਲਗਾਨਿਜਨਮ
ਵਿਜੋਗਾ। ਖਿਨਮਤਿਕਉਤੇਤੋਇਗਾਏਜਿਤਤੇਮਾਇਅਭੋਗਾ। ਵਿਚੁਨਕੋ
ਈਕਰਿਸਕੋਕਿਸਖੈਰੋਵਤਿਰੋਜਾ। ਕੀਤਾਕਿਭੂਨਤੋਵਈਲਿਖਿਅਧੁਨ
ਸੰਜੋਗਾ। ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਿਥੈਉਤਰਤਿਸਭਿਬਿਓਗਾ। ਨਾਨਕਕਉਪੁ
ਭਗਖਿਥੈਮੇਰੇਸਾਤਿਬਬੰਦੀਮੋਚਾ। ਕਤਕਿਤੋਵੇਸਾਧਸੰਗੁਬਿਨਸਤਿਸੋ
ਮੋਚਾ॥੯॥ ਮੰਧਰਿਮਾਤਿਸੁਤੰਦੀਅੰਧਰਸੰਗਿਬੈਠਤੀਅਤਾ। ਤਿਨਕੀਸੇ
ਭਾਕਿਅਗਦੀਸੁਗਤਿਬਮੇਲਤੀਅਤਾ। ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਅਗਮਨਿਉਸੇ
ਗਿਸਾਧਸਤੋਲਤੀਅਤਾ। ਸਾਧਜਨਤੇਬਾਤਗੀਸੇਰਤਨਿਉਕੇਲਤੀਅ
ਤਾ। ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਥੁਉਤਰੈਜਮਕੈਵਸਿਪਤੀਅਤਾ। ਜਿਨੀਗਵਿਅਪੁ
ਅਪਣ੍ਹੈਦਿਸਨਿਨਿਤਖਤੀਅਤਾ। ਰਤਨਜਵੇਤਰਲਾਲਤਰਿਕੀਰਿਤਿ
ਜਤੀਅਤਾ। ਨਾਨਕਬਾਂਝੈਧੁਜਿਤਿਨਪ੍ਰਸਰਣੀਦਰਿਪਤੀਅਤਾ। ਮੰਧ
ਰਿਪ੍ਰਭਅਗਾਧਣਾਬਤੁਜਿਨਜਨਮਤੀਅਤਾ॥੧੦॥ ਪੌਖਿਤੁਖਰੁਨਵਿਅ
ਪਈਕੀਰਿਮਿਲਿਅਤਰਿਨਤਾ। ਮਨੁਬੋਧਿਅਚਰਣਗਬਿੰਦਦਰਸਨਿਕ
ਗਤਾਸਾਤੁ॥ ਓਟਗੋਵਿਦਗੋਪਾਲਗਾਇਸੇਵਾਸੁਅਮੀਯਤਾ। ਬਿਖਿਅੰ
ਤਿਨਸਕਦੀਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਤਾ। ਜਤਤੇਉਪਜੀਤਤਮਿਲੀਸਚੀਪੁੰ
ਸਮਾਤਾ। ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੀਪਾਰਬਤਮਿਥਤੁਜਿਨਾਵੇਭੁਅਤਾ। ਚਾਰਿਜਉਰ
ਖਬੇਰੀਅਤਰਿਸਜਣਅਗਮਅਗਤਾ। ਸਰਮਪਈਨਾਗਾਇਏ॥੧੧॥
ਪਈਅਤਾ। ਪੌਖੁਸੁਤੰਦਾਸਗਬਸੁਖੁਜਿਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਾਤਾ॥੧੨॥
ਪੰਥਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੁਅਧੁਰੀਕਰਿਹਿਸਨਾ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਅਈਸੁ
ਵਿਸਭਨਾਨਕਰਿਦਾਨਾ। ਜਨਮਕਰਮਮਥਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਨਾ।
ਮਿਕਰੋਧਿਨਮੋਤੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਅਨੁ। ਸਚੈਮਾਗਿਚਲਾਇਅਉਰਿਸ
ਤਿਕਰੋਜਤਨਾ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਅਪਰਵਾਤੁ
ਜਿਸਨੋਦੇਵਦਾਇਅਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ। ਜਿਨਮਿਲਿਅਪ੍ਰਭਅ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਧਿ ਸੁਚੇ ਸੇਕਾਂ ਛੀ ਅਤਿ ਜਿਨ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਤਰ
 ਵਾਨੁ ॥ ੧੨ ॥ ਛਲ ਗੁਣਿ ਅਨਦ ਉਪਰ ਜਨਾ ਤਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਤ
 ਸ਼ੀਰਾ ਮੇਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਭਾ ਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਛੁਡਾਨਾ ਦੀ
 ਜਾਇ ॥ ਇਥ ਪੁੰਨੀ ਵਡਤਾ ਗਈ ਦੁਰਧਾਇ ਅਤਰਿ ਗਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤੀ ਅਮ
 ਗਲ ਗਾਵੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਤਰਿ ਜੇਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸੁ ਹੀ ਕੋਈ ਦੁਜਾ ਏ
 ਨ ਲਾਇ ॥ ਤਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿ ਚਿਨਿ ਨਿਤ ਚਲਾ ਦਿਤੀ ਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾ
 ਗਰੇ ਰਖਿ ਅਨੁ ਬਤੁ ਜਿਨ ਜਨ ਮੋਧਾਇ ॥ ਜਿਤ ਵਾਏ ਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਰਹੀ ਪਾਇ ॥ ਛਲ ਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਤੀ ਐ ਜਿ ਸਨੋ ਤਿਨੁ ਤਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਜਿਨੇ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਇ ਆਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਗੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਗਾਏ ਆਦਰ
 ਗਏ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਤਰਿ ਭਏ ਜਲੁ ਬਿਖ ਮਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰਗਾਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈ ਆਬਿਖਿ ਅਨਾਤਿ ਜਗੇ ॥ ਕੁਰਗਾਏ ਦੁਬਿਧਾਨ ਸੀ ਪੁਰਨ
 ਸਚਿ ਰਗੇ ॥ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਪੁਰੁ ਸੇਵ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਤ ਦਿਵਸ ਮੁ
 ਰਤ ਰਥੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੁ ਰੇ ॥

॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ॥ ਮਾਧਾ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਣਾ ॥ ॥

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭ ਗੈਣਿ ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗਿ ਸਰਣੇ
 ਪਵਾ ਮੁਖਿ ਥੋਲੀ ਮਿਠ ਜੇਵੈਣਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਉਰਿ ਆਹਿ ਸੇਧੁ ਸਾ
 ਫੁਸੈਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਅਤਰਿ ਤੇ ਵਿਉਰੇ ਸੇਧੁ ਨਿਵਸਤਿ ਭੈਣਾ ॥ ਤਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ
 ਚੈਨ ਪਾਈ ਐ ਥੋਲੀ ਤੇ ਸਭ ਗੈਣਾ ॥ ਆਪ ਕਮਾਏ ਵਿਉਰੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾ
 ਰੁਦੈਣਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਾਧਿ ਥੋਲੁ ਤਰਨਾ ਤੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣਾ ॥ ਤਰਿ ਤੁਧ ਦਿ
 ਦੁਖ ਕੁਰੁ ਲਣਾ ਕਤੀ ਐ ਕਿ ਬੈਵੈਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤਰਿ ਸੁਰੀ ਜਨ ਦੇ
 ਖਾਏਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੈ ਤਰਿ ਸੀ ਮਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਗਾ ਮਰਣ
 ਜੀਵਣ ਆਧਾਣਾ ਸਭ ਨਾਕਾ ਆਧਾਗਾ ॥ ਸਮੁਰੈ ਪੇਈ ਐ ਤਿਨੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ
 ਜਿਸੁ ਪਰਵਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਤਿ ਸੁਭਾ ਵਸੀ ਸੰਤ ਕੀ ਤਿਥਾਗਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਦ
 ਏ ਅਥ ਦੇਵ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਗਣਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀਰਖ ਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕ
 ਰਤਾਗਾ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ਕੋਨੀ ਤੋਲਣਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅਤਰਿ ਵਸਿ ਰੇ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਾਧਾ ਦਿਨੁ ਰੋਣਾ ਜਿ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦ ਬਾਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ੨ ॥

॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ॥ ਮਾਧਾ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਣਾ ॥ ॥

॥ २ ॥ ਸਤਿ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦਸਦਾਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸੀਓ ਜੀ
 ਉਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿਸਾਜਿ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਨ ਜਿੰਡਾ ਗੁਰਸਬਦੀਅ
 ਰਾਧੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰਾ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਣੀ ਐ ਪਰਮੇਸਰੁ
 ਅੰਤ੍ਰਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਗਾਇਣ ਸੋ ਕਤੀ ਐ ਭਗਵੰਤ੍ਰਾ ਜੀ ਅਕੀਲ ਚਾਖੁ
 ਗੀ ਐ ਮਿਠੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ੍ਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਤਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਤੀਤ੍ਰਾ ॥
 ਸਰਬ ਕਥਾ ਪੂਰਣ ਮੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਬਾਉ ॥ ਠਹਿਓ ਟੰਗਤੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ
 ਜਪਿ ਜੀਵਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰ ਅਪਣੀ ਜਨ ਪੂਰੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ ਜਿ
 ਉਤ੍ਰਾ ਖਾਤਿ ਤਿਉ ਗਤੰਤੋ ਗਦਿਤਾ ਪੈਰ ਖਾਉ ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪੂਰ
 ਮਿਠਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੁਜੀ ਜਾਇਨ ਸੁਖੁ ਸੁਖੀ ਕਿ ਬੈਕੁ ਕਣਕੁ
 ਅਗਿ ਅਨਾਥਿ ਨਾਸਤ ਮਤਰੁ ਟਉਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ ਮਨੁ ਵਿਭੁ ਜਿਉ
 ਤਰਿ ਮੇਲੀ ਐ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਰਬ ਕਾਇਆ ਟਾਤਿ ਤੁਦਿ ਨਿਪੁਰ
 ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥

ਦੁਹਰੈ ਨਿਮਨੁ ਦਿਸੈ ਸੋ ਤਰੀ ਅਤਰੈ ਜੀਤੀ ॥ ੩ ॥

॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁਰਮਾਂਤ੍ਰ ਕੀ ਵਰਸਾ ਲੋਕ ਨਾਮੁ ਤਥਾ ॥ ੧ ॥ ^{ਮਾਨਸਾਨੀ ਦੋਖ ਸਭ ਦੁਖ}
 ਸੁਖ ਕੁ ਮਤਥਾ ॥ ੧ ॥ ^{ਜੀਅ ਕੀ ਦੁਖੀ ਗਾਵਣੀ}
 ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦਿਵੈ ਪੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪ
 ਕੁਤਿ ਤਥਾਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਮਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤਥਾਇ ॥ ਮਮ
 ਪਤਿ ਲੈਪਿ ਆਰਿਯ ਗਾਥਾ ਦਿਓ ॥ ਤੁਜੈ ਮਾਇਥਾ ਪਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯ
 ਭਾਖੀ ਬੇਥਾ ਚਉਥੈ ਪਿਓ ਆਰਿਓ ਪੀਥੈ ॥ ਪੰਜਵੈ ਥਾ ਦੁਪੀ ਅਟਕੀ ਪਥ
 ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁਨ ਪੁਥੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀ ਆਪਰਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕੁਪੁ
 ਆਤਨਾ ਸੁਨਾਵੈ ਧਉ ਲੋਊ ਭੇਸਾਤਾ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾਤੁ ਅਸੁਆਤਾ ॥ ਗੋਸਿ
 ਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਤਾ ॥ ਉਰਿ ਅੰਤੁ ਸੁਦਸਾਏ ਗਤਾ ॥ ਆਇਆ ਗਾਇਆ ਮੁਇ
 ਨਾਉ ॥ ਪਿਥੈ ਪਤਥਿ ਸਦਿ ਤੁਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਅਰੁ ॥ ਬਖੁ
 ਰੁਰੁ ਕਸੰ ਸੁਰ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਦਸ ਕਾਲ ਤਥਿ ਥੀ ਸਰਵ ਦਤੀ
 ਦਰੁ ਕਤਾਵੈ ॥ ਚਾਈ ਸੁਪੁਰੁ ਤਥਿ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਥਿ ਸੈਸਰੀ ॥ ਬੁਢੇ ਆਏ

ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਤੀਤੁ ਅਸੀਤਕਾਵਿਉਤੁਰੁਪਾਵੈ। ਨਵੈਕਾਸਿਤਜਸਈਮੁਕੁਨਜਾ
ਏਅਪਥਕੁ ਦੰਠੇਭੇ ਤੁੰਦਿਏਰੇਤੁੰ ਨਾਨਕਜਗੁਸੁੰਏਕਾਧਵਥਤੁਰੁ

ਪਉੜੀ ਤੁੰਕਰਤਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਤੈਅਪਿਸਿਸਟਿਉਪਾਤੀਗੰਗ
ਪੰਗਉਪਾਰਜਨਾਬੁਭੁਬੁਧਿਪਿਭਾਤੀ। ਤੁੰਜਾਣਤਿਜਿਨੀਉਪਾਈਐਸਭਖੇ
ਕੁਤਮਾਤੀ। ਇਕਿਅਵਤਿਇਕਿਜਾਤਿਉਠਿਥਿਨੁਨਵੈਮਰਿਜਾਤੀਗੁਰੁ
ਮੁਖਿਗੰਗਚਕੁਲਿਅਗੰਗਿਤਹਿਗੰਗਿਗਤੀ। ਸਮੈਵਤੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨ
ਤਹਿਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤੀ। ਤੁੰਅਪੇਅਪਿਸੁਜਾਣੁਤੈਵਰੁਪੁਰਖੁਵਰਾਤੀ। ਜੋਮੈ
ਨਿਚਿਤਿਤੁਧਾਧਿਅਇਦੇਮੇਰੇਸਾਚਿਅਥਕਿਥਕਿਤਉਤਿਨਜਾਤੀ॥੧॥

ਸਰੋਕੁਮ ਜੀਉਪਾਏਤਨੁਸਾਜਿਅਗਥਿਅਥਣਤਥਣ
ਇ। ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਤਵਾਥਥੈਕੰਨੀਸੁਗਤਿਸਮਾਇ। ਪੈਗੀਚਥੈਤਕੀਕਰਣ
ਦਿਤਪੈਨੈਖਾਇ। ਜਿਨਿਰਚੇਰਚਿਅਤਿਸਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ।
ਜਾਭਜੈਤਾਠੀਕਰੁਤਵੈਘੜਤਘੜੀਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਤਿਪਾਤਿ
ਪਤਿਵਿਦੁਪਾਰਿਨਪਾਇ॥੨॥ ਦੇਦੇਥਵਤੁਦਿਤਾਚੰਗਾਮਨਮੁਖਿਐ
ਸਜਾਣੀਐ। ਸੁਗਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਾਕੀਕਿਅਕਾਰਿਅਥਿਵਖਾਣੀ
ਐ। ਅੰਤਰਿਥਤਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸਚਤੁਕੰਗੀਜਾਣੀਐ। ਜੱਧਰਮੁ
ਕਮਾਵੈਤਿਸੁਧਰਮੁਨਉਤਵੈਪਾਪਿਕਮਾਣੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐ। ਤੁੰਅਪੇ
ਖੇਥਕਰਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕਿਅਭੁਜਾਅਥਿਵਖਾਣੀਐ। ਜਿਚਰਤੇਰੀ
ਜਤਿਤਿਚਰੁਜਤੀਵਿਚਿਤੁਥਕਾਤਿਵਿਦੁਜਤੀਕੋਈਕਿਭੁਕਾਰਿਉਦੇਖ
ਸੇਅਣੀਐ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਅਇਅਤਰਿਇਕੋਸੁਘੜਸੁਜਾਣੀ
ਐ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਅਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੋਤੁਧੁਅਪੇ
ਪੈਥਾਇਆ। ਮੱਤਠਗਉਥੀਪਾਇਕੋਤੁਧੁਅਪੁਤੁਜਗਤੁਖੁਆਇਆ।
ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਾਨਿਏਨਤਤਿਪਤੈਕੁਖਾਤਿਤਾਇਆ। ਸਤਸਾਇਤੁਸੰਸਾਰੁ
ਰੁਏਮਰਿਜੀਮੈਅਇਅਜਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਤਿਨਤੁਟਈਸਭਿਥਕੇ
ਕਰਮਕਮਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਿਅਈਐ। ਸੁਖਿਰਜਾਜਤੁਧੁਭਾਇਆ।
ਕੁਭਉਧਰੇਅਪਣਾਧੰਨਜਣਦੀਮਾਇਆ। ਸੰਭਾਸੁਗਤਿਸੁਭਵਈਜਿ

ਨਿਤਿਸੇਤੀਚਿਤਲਾਇਆ॥੨॥ ॥ਸਥੰਕੁਮਾ॥੨॥ ਅਖੀਬਾਬੁਦੇਖ
ਣਾਵਿਨੁਕੰਨਾਸੁਨਣਾ ਪੈਰਾਬਾਬੁਦੇਖਣਾਵਿਨੁਤਬਾਕਰਣਾ ਜੀਭੈਬਾਬੁਦੇਖ
ਣਾਇਵੇਜੀਵਤੁਮਰਣਾ॥ਨਾਨਕੁਤੁਕਮੁਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥ਮ
॥ ॥ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਉਪਾਇਆਜਾਇ॥ਰੁਤਲਾਟੁਰਾਅੰਧੁਲਾਕੀ
ਗਲਿਥਗੋਧਾਇ॥ਭੈਵੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਨਸੁਗਤਿਕਰੇਇ॥॥ਕੁਕੋਲਿਸਿ
ਦੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵੇਤੋਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੁ
ਤੁਧੁਤੁਜਾਖੇਲੁਗਚਾਇਆ॥ਤਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੈਲੋਤੁਅੰਤਰਿਜੋਤ
ਪਾਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਧੁਤੁਸਭਕਰੇਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਇਕਾ
ਬਖਸਾਤਿਮੋਲਿਲੈਤਿਗੁਰਮਤੀਤੁਪੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਖਕੇਕਰਤਿਤੇ
ਚਾਕਰੀਵਿਨੁਨਾਵੈਤੋਗੁਰਾਇਆ॥ਤੋਰਕਾਰਵੇਕਾਰਤੋਇਕਿਸਚੀਕ
ਲਾਇਆ॥ਧੁਤੁਕਲਤੁਕੁਟਿਥੁਤੋਇਕਿਅਲਿਪਤੁਰੇਜੋਤੁਧੁਰਾਇਆ
॥ਓਤਿਅੰਦਰਤੁਕਾਤਰਤਾਨਿਰਮਲੇਸਚੇਨਾ॥ਇਸਮਾਇਆ॥੩॥
॥ਸਥੰਕੁਮਾ॥੧॥ ॥ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਤਿਗੁਠਾਕਰੀਕੈਪਾਣੀਪੈਅਲਿ
ਕੈਵਿਚਿਪਰਤੀਕੈਅਕਾਸੀਉਗਧਿਰਤਾਸਿਰਭਾਰਿ॥ਧੁਰਕਥਾਇਆ
ਕਪੜਪਾਤਿਰਾਧੋਵਾਸਦਾਕਾਰਿ॥ਬਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਕਾਬੇਦਾਕਰੀਪੁ
ਕਰ ਤੋਇਕਚੀਲੁਗਤਮਲਾਧਾਰੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਰ॥ਨਾਤਉਨਾਮੋ
ਤਉਤੋਵੰਨਾਨਕਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥੪॥੧॥ ॥ਵਸਤੁਪਖਾਥਿਪਖ
ਲੇਕਾਇਆਅਪੇਸੰਜਾਮਿਤੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲਾਥਗੀਨਤੀਜਾਣੈਬਡਗੁਨ
ਮਾਥਿਧੋਵੈ॥ਅੰਧੁਕੁਲਿਪਾਇਆਜਮਜਾਥੈਵਸਤੁਪਗਈਅਪੁਨੀਕਾਰਿ
ਜਾਨੈ॥ਤਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖਘਾਲੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਤੁਟੈਤਾਤਰਿਤਰਿ
ਮੁਧਿਅਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਮੋਅਰਾਧੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ ॥ਕਾਇਅਤੰਸਸੰਜੋਗੁਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਨਤੀਕੀਅਵਿਜੋਗੁਨਿ
ਨਿਉਪਾਇਆ॥ਸੁਰਖਭੰਗਭੰਗਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ਸੁਖਤਉਠੇਗਾਪਧਰ
ਮਾਇਆ॥ਤਰਖਤੁਸੰਗਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆ॥ਸੁਰਖਗਣਤਗਣ
ਇਸ਼ਗਲਾਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤਖਿਨੀਬੇਰੁਤੁਗਤੁਚਕਾਇਆ॥ਕਰਤਕੋ

ਸੁੰਗੁਨਚਲੇਚਲਾਇ॥੧॥ ਸਲੋਕਾ॥੧॥ ਕੁਰੁਬੋਲਿਮੁਰਦਾਰਖਾਇ॥
ਅਵਗੀਨਸਮਸੁਵਣਜਾਇ ਮੁਰਾਅਪਿਮੁਤਾਏਸਾਥੈ॥੧॥ ਐਸਾਅਗੁਜ
ਪੈ॥੧॥ ਮਾ॥੪॥ ਜਿਸਦੇਅੰਦਰਿਸਚੁਏਸੋਸਚਨਾਮੁਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾ
ਹੈ॥ਉਤਰਿਮਗਿਅਪਿਚਲਦਾਤਰਨਾਨਤਰਿਮਗਿਪਾਏ॥ਜੇਅਗੋਤੀਰਬੁ
ਤਹਿਤਮਥੁਲਾਏਥਪਾਇਨਾਤੇਸਗਵੀਮਥੁਲਾਏ॥ਤੀਰਬੁਪੁਰਮਤਿਗੁਰੁਜਾਅ
ਨਦਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਏ॥ਉਤਰਾਪਿਥੁਦਾਕੁਨੇਬਸਿਥਿਦੇਤਰਿਤਰਿਨਾ
ਮੁਸਭਾਸਿਸਟਿਥਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਤਾਹੈਜੋਅਪਿਜਪੈਅਵ
ਗਨਮੁਜਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਕੰਦਮੁਥੁਚੁਦਿਖਾਇਵ
ਦਖਾਇਵਾਸਾ॥ਇਕਿਭਗਵਦੇਸੁਕਰਿਠਿਰਤਿਜੋਗੀਸੰਨਿਅਸਾ॥ਅੰਤ
ਗਿਤਿਸਨਾਥਤੁਤਾਦਨਭਜਨਕੀਅਸਾ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਨਾ
ਗਿਰਤੀਨਉਦਾਸਾ॥ਜਮਕਾਲਸਿਰਤੁਨਉਤਰੈਤਿਬਿਧਿਮਨਸਾ॥ਗੁਰਮ
ਤੀਕਾਲਨਾਵੈਨੇਜੈਜਾਤੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰ
ਤੀਮਾਨਿਉਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਅਪਦਾਸੇਅਸਾਤੇਨਿਰਸਾ॥
ਸਲੋਕਾ॥ਮਾ॥੧॥ ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪਜੈਜਾਮਾਤੈਇਪਲੀਤੁ
ਜੋਰਤੁਪੀਵਾਤਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਥੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇ
ਕਾਦਿਥਿਤਥੈਮੁਖਿਥੇਤੁ॥ਅਵਗਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਥੁਠੇਅਮਥਕਰੇਤੁ॥
ਮਾ॥੧॥ ਜਾਂਤਉਨਾਤੀਤਾਂਕਿਅਥਾਖਾਂਕਿਤੁਨਾਤੀਕਿਅਤੈਵਾਕੀ
ਤਾਕਰਣਾਕਤਿਅਕਥਣਾਭਰਿਅਭਾਰਿਭਰਿਧੰਵਾ॥ਅਪਿਨਬੁਝਾਥਕਥੁ
ਝੰਝੀਐਸਾਅਗੁਤੈਵਾ॥ਨਾਨਕਅੰਧਾਤੈਇਕੈਦਸੈਰਾਤੈਸਭਸੁਮੁਤਾਏਸਾਥੈ॥
ਅਗੈਗਾਇਆਮੁਤਮੁਤਿਪਾਤਿਸੁਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਮਾਤੁਰਤੀਸਤਤੁਪਵੀਮੁਰਤਵੀਚਾਰਾ॥ਤੁੰਗਦਤੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅ
ਥਖਅਧਾਗਾਪਵਿਅਮੁਰਖੁਅਖੀਐਜਿਸੁਥਬੁਝੁਰੁਅਤੈਕਾਰਾ॥ਨਉਪ
ਵੀਐਨਉਥੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨਪਾਇਅਭਗਤੀ
ਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਨਿਰਮਥੁਨਾਮੁਮੰਨਿਅਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਗਾ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉ
ਪਰਾਣੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਧਾਗਾ॥ਸਚਾਸੁਤੈਕੁਤੁਰੁਜਗਤੁਵਦਜਾਗਾ॥੩॥

॥ सखेकुम॥१॥ ॥ मिउरेमसीतिमिदकुमुसळाउकुउसखु
राहु। सरमसुनतिमिदुगजउउमुसळमानु करटीकासमुप
रुक्कमाकरमनिवज। तसवीसातिमुतावसी। ॥ करखैलजा॥
॥ मा॥१॥ उकुपराहिअननकासुसुअरसुगगहि। गुरुपुगु
माउउरेजाभुगदगुनकाहि। गंळीबिसतिनजाहीअैउटेसकुवमा
हि। मारदपदडिउराममडिउहिउळाउनजाहि। ॥ ननकगंळीकुगं
हीकुवैपळेपाहि॥२॥ मा॥१॥ ॥ पीजितिवजावधतपीजिपीजा
पीजेनउ। पडिळासकुउळाउदुहितीजाखैरधुदाहि। चरिबीतीअ
गसिभुनपंजवीसिठतिमनाहि। करटीकळमाअधिबैतामुसळ
दुसदाहि। ॥ ननकजेतेकुविअरुवैकुवरीपाहि॥३॥ ॥ पछित्री॥
हिबिरतपदगवदजदेहिबिकचैदेवापागा। सतिगुरुतुठैपहं
अतिअंदरिगतनंरगा। दिदुगुगवितैनळपिअअयेउरुकिमुहं
कुविअगा। मनुपुजुजैपाचिमुएनापुसुडिदीचगा। हिक्कुषस
जुजावैती। किमुअगैकरडिपुकरगा। हिबितिरयनसदकुकिदेहि
नउरेउजगा। दिदुनवैउरुपुनतीउरुबिधिअसउछागा। ॥ ननक
अधिबगऐकरेअधिउकुमुसवगदउगा॥१॥ ॥ सखेकुम॥
मुसळमाउकुउवदुमुसकळजाउहिउमुसळमाउकुउवै। अवादि
अछिछिदीनकरिमिठामुसकळमानमाउमुसावै। उहिमुसळमुचं
नमुउदैमगदजीवदकउरमुचुकावै। गवकीरजाहिमीनेसिगुपि
करतामीनेअपुगवावै। उरुननकसगवजीअमिउरंमडिउहिउ
सळमाउकुउवै॥१॥ मा॥४॥ ॥ पगडरिंकुमुकुपुडुठुतिदातजिम
अअंडेकरुचुकावै। तजिकामुकामनीमउतजैताअंजनमाडिनिजि
नपावै। तजिमानुअभिमानुपीतिमुतदारातजिपिअसअसगम
विदळावै। ॥ ननकसचामतिवसैसाचसवदितगिनामिसमावै
॥ पछित्री॥ ॥ गजेरसतिमिकदगवैतिनरडसीछिउटपद

ਬਾਜਰਤੁਕਮੀਛਤਸੀਥੀਧਕੇਬੰਕਦੁਅਰਮੁਰਖਜਾਣੈਅਪਣੇ। ਦਰ
ਬਿਭਰੇਭੰਗਰੀਤੇਇਕਖਣੇ। ਤਾਜੀਰਬਤੁਖਰਤਾਥੀਪਾਖਰੇ। ਬਗਮਿਥਖਘ
ਗਬਾਕਿਕੈਸਿਅਪਣੇ। ਤੰਬੁਪਥਘਨਿਵਰਸਗਇਚੇਲਥਤੀ। ਸੰਚ
ਦਾਤਰਸਨਾਖਤੁਕਦਰਤੀ॥ ੨॥ ਸਭਕੁਮ॥ ੧॥ ॥ ਨਦੀਅਤਵਲਿਏ
ਣਵਾਸੁੰਮਤਵਲਿਦੁਧ। ਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰਤਵੈਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ। ਪ
ਰਬਤੁਸੁਇਨਰੁਪਤਵੈਤੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ। ਭੀਤੁੰਡੇਸਾਥਤਣਅਖਦ
ਥਤੈਨਚਾਉ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਭਾਰਅਠਾਰਤਮੇਵਤਵੈਗੁਰਜਾਤੈਹਿਸੁਆ
ਉ। ਚੰਦਸੁਰਜੁਦਾਇਠਿਰਦੇਰਖੀਅਤਿਨਿਤਚਲਤਵੈਥਾਉ। ਭੀਤੁੰਡੇਸ
ਥਤਣਅਖਦਥਤੈਨਚਾਉ॥ ੨॥ ਮ॥ ॥ ਜੇਦੇਤੈਦੁਖਲਾਈਐਪਾਪ
ਗਰੁਦੁਇਗਾ। ਰਤੁਪੀਟੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਤਿਏਵੈਜਾਪੈਭਾਉ।
ਭੀਤੁੰਡੇਸਾਥਤਣਅਖਦਥਤੈਨਚਾਉ॥ ੩॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਅਗੀਧਾਥਾਕ
ਪੁਰਤਵੈਖਾਣਤਵੈਵਾਉ। ਸੁਰਗੋਦੀਅਮੋਤਦੀਆਇਸਤੀਅਤਵ
ਨਿਨਾਕਸਭਜਾਉ। ਭੀਤੁੰਡੇਸਾਥਤਣਅਖਦਿਥਤੈਨਚਾਉ॥ ੪॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਦਯੋਗੀਗੋਬਾਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ॥ ਸੋਕਤੀਐਦੇਵਨ
ਅਪੁਨਪਥਾਣਈ॥ ਕਲਤਿਬੁਰੀਸੰਸਾਰਵਾਦੇਖਪੀਐ॥ ਵਿਦੁਨਵੈਵੇਕ
ਰਿਭਰਮੋਪਚੀਐ॥ ਰਾਤਦਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋਈਸਿਧਸੀ॥ ਕੁਠਰਗੋਤਕੁਠਰ
ਟੈਪਾਇਆਦਸੁਸੀ॥ ਸਭਦੁਨੀਅਸੁਬਤਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ ਸਿਧੈਦ
ਰਿਦੀਵਾਨਿਅਪੁਗਵਾਈਐ॥ ੫॥ ॥ ਸਭਕੁਮ॥ ੧॥ ॥ ਸੋਜੀਵਿ
ਅਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਅਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇ॥ ਜੇਜੀਵੈਪਤਿਥ
ਥੀਜਾਇ॥ ਸਭਤਰਮੁਜੇਤਾਕਿਉਖਾਇ॥ ਗਜਿਰੰਗੁਮਾਥਿਰੰਗੁਰੰਗਿਰਤਾ
ਨਚੈਨੰਗੁ॥ ਨਾਨਕਠਗਿਅਮੁਠਾਜਾਇ॥ ਵਿਦੁਨਵੈਪਤਿਗਇਆਗਵਾ
ਇ॥ ੬॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ॥ ਵਿਅਖਾਧੈਕਿਅਪੈਧੈਤੋਇ॥ ਜਾਮਨਿਨਾਤੀਸਚਸ
ਈ॥ ਵਿਅਮੇਵਾਕਿਅਪਿਉਗੁਰੁਮਿਠਾਕਿਅਮੈਦਾਕਿਅਮਾਸੁ॥ ਵਿਅ
ਕਪੁਰੁਕਿਅਮੇਜਸੁਖਾਣੀਕੀਚਤਿਭੰਗਾਥਿਥਾਸ॥ ਵਿਅਥਸਕਰਕਿ
ਅਥੇਥਵਾਸੀਅਵੈਮਤਲੀਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਵਿਦੁਸਭੋਟੋਲਵੈ

ਏਸੁ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਾਤੀਦੈਕਿਅਤਾਭਿਸਚੁਪਰਖੀਐ
ਮਹੁਗਤਵੈਤਾਭਿਸਗੀਐਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇਕੀਸਿਰਕਾਰਜੁਗੁਜੁਗੁਜਾਈ
ਐ ॥ ਤੁਕਮੁਮੰਨੈਸਿਰਦਰਦਰਿਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀਤੈਕਰਖਸੰਮ
ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਬਾਜਬੀਚਾਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿਤੈਐ
ਸਵਾਗਇਕਨਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀਬਧੇਭਾਗਇਕਨਤਾਖਤੀ ॥ ੧੦ ॥

॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ॥ ਜਾਪਕਾਤਾਕਟਿਅਗਤੀਸੁਪਲਰਿਵਾਜਿ ॥ ਸਹੁ
ਕੀਸਾਗਚਿਥਿਅਕਲੁਲਾਇਅਤਨੁਭਾਜਿ ॥ ਦੁਇਪੁਤ੍ਰਚਕੀਜੋਜਿਕੈਪੀ
ਸਟਅਇਬਤਿਠਾ ॥ ਜੋਦਰਿਗਤੇਸੁਉਥਰੇ ॥ ॥ ਅਕ ਅਜਬੁਰਿਠਾ ॥ ॥ ਮ
॥ ॥ ਵੇਖੁ ॥ ਜਿਮਿਠਾਕਟਿਅਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਧਾਇ ॥ ਖੁੰਦੁਅੰਦਰਿ
ਗਖਿਕੈਦੈਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁਕੁਸੁਟਟਰੀਪਾਈਐਤਪੈਤੈਥਿ
ਲਲਾਇ ॥ ਭੀਸੰਘੁਸੁਮਾਈਐਦਿਚੈਅਗਿਜਿਲਾਇ ॥ ॥ ॥ ॥
ਠੈਪਤਗੀਐਵੇਖੁਲੋਕਾਐ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਇਕਨਮਹਨਚਿਤਿਅਸਘਟੇਗੀਆ ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਤਿਨਿਤ
ਕਿਸੈਨਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨਜੇਮਨਿਚਿਤਿਕਤੀਚਗੋਰਿਆ ॥ ਜਮ
ਜੇਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖਤੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਭੁਟਤਰਮਕੀਅਨਜਾਇ
ਆ ॥ ਬਧੇਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਇਆ ॥ ਸਚਮਿਥੈਮੁਖਿਨਮੁਖ
ਤਿਬਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਾਨਿਤਖਤਿਸਲਾਮੁਖਿਖਿਅਧਾਵਸੀ ॥ ੧੧ ॥

॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ॥ ॥ ਮਥੀਤਰੁਕਿਅਕਰੇਪੰਖੀਕਿਅਅ
ਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰਪਾਠਾਕਿਅਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿਅਘਰਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇਚੰਦੁਲ
ਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲਾਜੇਸਮਝਾਈਐਪੜੀਅਤਿਸਿਮਿਤਿ
ਠਾ ॥ ਅੰਧਚਾਨਟਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਤਿਪਚਾਸਾ ॥ ਚਉਟੇਸੁਇਨਾਪਦ
ਐਚੁਦਿਚੁਦਿਖਾਵੈਧਾਸੁ ॥ ਭੋਲਮਾਗਟਿਪਾਈਐਫੁਟੈਨਤੋਇਕਪ
ਸਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਮੁਰਖਏਤਗੁਟਬਲੇਸਦਾਵਿਣਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮੁ ॥ ੧ ॥
ਕੈਤੰਕੰਚਨੁਤੈਸਰਾ ॥ ਅਗਨੀਗੰਦੁਪਏਲਤਰ ॥ ਗੰਗੀਸੇਤੀਤੁਟੈ
ਤਰੁ ॥ ਪੁਤੰਗੰਦੁਪਵੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗਜਮੰਗੋਦਿਤੈਗੰਦੁਪਾਇ ॥ ਭੁਖਿਅ

ਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ। ਕਾਝਾਗੰਢੁਪਦੀਆਮੀਤਭੋਲਾ। ਗੋਰੁਪਰੀਤੀਮਿ
ਠੇਥੋਲਾ। ਥੇਦਾਗੰਢੁਥੋਲੇਸਚੁਕੋਇ। ਮੁਇਆਗੰਢੁਨੇਕੀਸੁਰੁਤੋਇ।
ਏਤੁਗੰਢਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰ। ਮੁਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਟਿਮਾਰ। ਨਕੁਆਖੋਏ
ਤੁਬੀਚਾਰ। ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦਰਬਾਰੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਅਧੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰ। ਏਕਿਖੋਟੈਏਕਿਖਰੇਆਪੇ
ਪਰਖਣਤੁਗੁ। ਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਈਅਤਿਖੋਟੈਸੁਟੀਅਤਿਬਾਤਰੇਵਾਰੀ॥
ਖੋਟੈਸਚੀਦਰਗਤਿਸੁਟੀਅਤਿਕਿਸੁਅਗੈਕਰਤਿਪੁਕਾਰ। ਸਤਿਗੁਰਪਿ
ਥੇਭਜਿਪਵਤਿਏਤਕਰਣੀਸਾਰ। ਸਤਿਗੁਰਖੋਟੈਅਤੁਖਰੇਕਰੇਸਥਾਦਿ
ਸਵਰਣਤੁਗੁ। ਸਚੀਦਰਗਤਿਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਧ੍ਰੋਮਪਿਆਰੀ। ਗਣਤਤਿ
ਨਾਦੀਕੋਕਿਅਕਰੇਆਪਿਥਖਸੇਕਰਤਾਰੀ॥੩॥ ॥ਸਥੋਕੁਮ॥ ॥
ਤਮਜੇਗਜਿਮੀਦੁਨੀਆਪੀਰਾਮਸਾਏਕਾਰਾਇਆ। ਮੇਰਵਦਿਬਾਦਿਸਾਤਅਠ
ਬੁਧੁਦਾਇ॥੪॥ ਏਕੁਤੁਤੀਏਕੁਤੁਤੀ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥ਨਦੇਵਦਾਨਵਨਗਾ॥
ਸਿਧਸਾਧਿਕਾਧਰਾ। ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰੀਕੁਣੀ। ਏਕੁਤੁਣੀਏਕੁਤੁਣੀ॥੨॥ਮ॥ ॥
ਨਾਦਾਦੇਦਿਤੰਦਆਦਮੀ। ਨਸਪਤਜੇਗਜਿਮੀਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰੀਕੁਣੀ। ਏ
ਕੁਤੁਣੀਏਕੁਤੁਣੀ॥੩॥ਮ॥ ॥ ॥ਨਸੁਰਸਸਿਮੰਤਲੋ॥ ਨਸਪਤਦੀਪਨਤਜ
ਲੋਅੰਨਪਉਣਬਿਰਾਨਕੁਣੀ। ਏਕੁਤੁਣੀਏਕੁਤੁਣੀ॥੪॥ਮ॥੧॥ ॥ਨਰਿਜਕੁ
ਦਸਤਅਕਸੋ। ਤਮਰਾਏਕੁਅਸਵਸੋ। ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰੀਕੁਣੀ। ਏਕੁਤੁਣੀ
ਏਕੁਤੁਣੀ॥੫॥ਮ॥੧॥ ॥ਪਰੰਦਏਨਗਿਗਤਜਗਾਦਰਖਤਅਥਅਸ
ਕਗ। ਦਿਤੰਦਸੁਣੀਏਕੁਤੁਣੀਏਕੁਤੁਣੀ॥੬॥ਮ॥੧॥ ॥ਨਕਥਿਲਗਥਿ
ਥਿਅਸੋਇ। ਮੇਟਿਨਸਕੋਕੋਇ। ਕਝਾਧਰੇਤਿਰੇਸੁਣੀ। ਏਕੁਤੁਣੀਏਕੁਤੁਣੀ
॥੭॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ ॥ਸਚਾਤੇਗਤੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਗੁਰ
ਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾਣਿਆ। ਸਚੁਤੇਗਦਰਬਾਰਸਥਦੁਨੀਸਾਣਿ
ਆ। ਸਚਸਕਦਵੀਚਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣਿਆ। ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੁਰਿਅਰਥ
ਗੰਮਭੁਲਾਣਿਆ। ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਸਦੁਨਜਾਣਿਆ। ਵਿਦੁਨਾਵੈਦੁ
ਖੁਪਾਇਆਵਣਜਾਣਿਆ। ਨਾਨਕਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਖਰਪਛਾ

ਇਆ ॥੨॥ ॥ਸਥੰਕੁਆਮ॥੧॥ ॥ਸੀਤਾਬਾਜਾਚਰਗਾਕੁਪੀਤਾ
ਏਨਾਖਵਾਏਪਾਤੁ ॥ਪਾਤੁਖਾਨੀਤਿਨਾਮਸੁਖਵਾਏਏਤਿਚਲਾਏਗਾ ॥ਨਦੀ
ਆਵਿਚਿਟਿਥੇਦੇਖਾਏਬਲੀਕਰੇਅਸਗਾਤਾ ॥ਕੀੜਾਬਾਪਿਦੇਇਪਾਤਿਸਾ
ਤੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਤਾ ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਤਿਲੈਸਾਤਾਜੀਵਾਏਤਾਕਿਅਸ
ਤਾ ॥੧॥ ॥ਜਿਉਜਿਉਸਚੇਰਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਗਾਤਾ ॥੧॥ਮਾ॥੧॥

ਇਕਿਮਸਤਾਗੀਇਕਿਤ੍ਰਿਦੁਖਾਤਿ ॥ਇਕਨਾਭਤੀਤਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਤਿ ॥ਇਕਿ
ਮਿਟੀਆਮਤਿਮਿਟੀਆਖਾਤਿ ॥ਇਕਿਪਉਦਸੁਮਾਰੀਪਉਦਸੁਮਗਾਇਕਿ
ਨੀਰੰਕਾਰੀਨਾਮੁਅਧਾਗ ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਮਰੈਨਕੋਇ ॥ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਤਿਨਾਤੀ
ਮਨਿਸੋਇ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈ
ਐ ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿਅਈਐ ॥ਤੁਜੀਕਾਰੈਬਗਿਜਨਮੁਗਵ
ਈਐ ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਐਖਾਈਐ ॥ਸਚਾਸਥਦੁਸਥਾਤਿਸਚਿਸਮ
ਈਐ ॥ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਤੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਠਿਗਿਠਿਰਿਅਈਐ ॥ਦੁਨੀ
ਆਖੋਟੀਗਾਮਿਕੁਰੁਕਮਾਈਐ ॥ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਥਾਤਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ

॥੧੩॥ ॥ਸਥੰਕੁਆਮ॥੧॥ ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਵਾਵਤਿਗਾਵਤਿ ਤੁਧੁਭ
ਵੈਜਲਿਨਾਵਤਿ ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਕਰਤਿਬਿਭੁਤਾਸਿੰਝੀਨਾਤੁਵਜਾਵਤੀ
॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਪੜਤਿਕਤੇਥਾਮੁਥਾਸੇਖਕਤਾਵਤਿ ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਏ
ਤਿਜਾਜੇਰਸਕਸਥਤੁਕਮਾਵਤਿ ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਤਿਸਿਉਮੁਠੇ
ਕਟਿਜਾਵਤਿ ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਜਾਤਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਟਿਗਲਾਘਰਿਅਵਤਿ
॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਇਰਚਾਵਤਿਤੁਧੁਭਾਵੈਤੁਭਾਵਤਿ ॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਤੈਥੇ
ਤੀਤੋਰਿਸਗਲੇਕੁਰੁਕਮਾਵਤਿ ॥੧॥ਮਾ॥੧॥ ॥ਜਾਤੁਵਰਾਸਭਿਵਰਿਅ

ਈਅਚੰਗੈਚੰਗਾਤਈ ॥ਜਾਤੁਸਚਾਤਾਸਚੁਕੋਸਚੁਕੁਰਾਕੋਇਨਕੋਈ ॥ਅ
ਖਤੁਵੇਖਤੁਬੋਲਤੁਚਲਤੁਜੀਵਣਮਰਣਾਧਾਤੁ ॥ਤੁਕਮੁਸਯਜਿਤੁਕਮੈ
ਚਿਰਖੈਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਿਸੰ
ਗੁਰਮੁਚੁਕਾਈਐ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਖੈਕਾਰਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਇਦਇਅਭੁਤਨਾਮੁਧਿਅਈਐ ॥ਥਾਤੁਭਗਤਿਸੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਈਐ

ਮਨਮੁਖਿ ਕੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਮਾਈ ਐ ॥ ਸਚੇ ਦੇਵ ਰਿਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵੰਦੀ ਐ
ਸਚੇ ਅੰਦਰਿ ਮਤਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈ ਐ ॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਅਗੁ ਸਚਿ
ਸਮਾਈ ਐ ॥ ਸਭ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਲਿਕਾ ਤੀਰ ਜੇਕਾ ਸਾਈ
ਧਰਮੁ ਪੰਥ ਕਰਿ ਉਰਿ ਰਿਆ ॥ ਕੁਰੁ ਅਮਾਵ ਸਸਚੁ ਚੰਦੁ ਮਾਈ ਸੈਨਾ ਤੀ ਕਤ ਚੜ੍ਹ
ਆਪੁ ਉਭਾਇ ਦੁਨੀ ਤੋਈ ॥ ਅਧੈ ਗੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ
ਰੋਈ ॥ ਕੁਤਾਨ ਕਰਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿਕੀਰਤਿ ਪ
ਗਾਨੁ ਚਨ ਕੁਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਗਿ ॥ ਜਿਸਨੋਂ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ
ਦੇਵੈ ॥ ਸਭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋਢੈ ਵੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਭਗਤ ਤੈਸੰ
ਸਾਗੀ ਅਜ ਕੁਰਦੇ ਨ ਆਇ ਆ ॥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਤੁ ਤੈਨੁ ਭਲੈ ਕਿਸੈ ਦੁਖਾ
ਇਆ ॥ ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਅਨੁਜਿਨੀ ਸਚ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੀ ਆਪਿ
ਖੁਆਇ ਅਨੁਜਿਨੀ ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਚਲਣ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ ਕਾ
ਮੁਕਰੈ ਪੁੰਦਿ ਸੁਵਧਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਤਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਤੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚੁ ਤੁਧੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਚਿਨ੍ਹ
ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁਮਾਰ ॥ ੧
ਸਥਾ ਤੀ ਸਲਾਤ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਾਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰੇ ਸਤ ਵਖ ਤੈ ਉਪਰਿ ਲ
ਕਿ ਮੁਏ ॥ ਤੁਜੈ ਬਤੁ ਤੇਗਤ ਮਨ ਕੀ ਅਮਤੀ ਖਿਰੀਆ ॥ ਬਤੁ ਤਪਏ ਅਸਗਤ ਗ
ਤੇ ਪਾਤਿ ਨੀਕ ਲਾਤਿ ॥ ਤੀਜੈ ਮੁਤੀ ਗਿਰਾਤੁ ਭਖਤਿ ਖਾਦੁ ਇਕ ਉਕੀਆ ॥ ਖਾਧਾ ਤ
ਇਸੁ ਅਤ ਭੀ ਖਾਣੈ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ ਚਉਥੈ ਆਈ ਉਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿਗ
ਇਆ ॥ ਭੀਉ ਠਿਗ ਚਿਉਨ ਵਾਦੁ ਮੈ ਬਰਿ ਆਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ
ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਤੋਇ ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਮਾਨਿ ਵਸੈ ਸਚਨਾ ਵਡੁ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਾ ॥ ੨ ॥
ਸੇਈ ਪੁਰੇ ਸਤ ਜਿਨੀ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ਅਠੀ ਵੇਪਰ ਵਾਤ ਰਤਨੀ ਇਕ ਤੈਰੀ ਗਿ ॥ ਦਰ
ਸਨਿ ਰੁਪਿ ਅਥਾਤ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈ ਅਤਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਾਕਾ ਬੋਲਾ
ਸਭ ਪੁਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਟੈ ਨਾ ਤੀ ਤੋਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਾਤੁ ਤਾਕਿ ਅਤ
ਗੋਸਾਨੁ ਸਾਈ ਐ ॥ ਮੁਠੀ ਪੰਧੈ ਚਰਿ ਮਤਲੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠਰਿ ਸੇਵਗਵਾ
ਈ ਐ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁਭਾਨਿ ਪਵਾਈ ਐ ॥ ਬਿਉਰੀ ਪੁਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈ ਐ

ਕੋਇਨ ਆਖੋ ਘਟਿ ਤਉ ਮੈ ਜਾਈ ਐ ॥ ਲਈ ਅਨਿ ਕਰੇ ਪਗ ਕਿ ਦਰਿ ਬੀਨ
ਈ ਐ ॥ ਸਉ ਦਇ ਕਤਾ ਟੇ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਾ ॥ ੨ ॥
ਅਠੀ ਪਤਰੀ ਅਠ ਕੰਡ ਨ ਵਾਖੈ ਰਸ ਗੀਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿਆ ਮੁਖੇ
ਕੁਭਾ ਲਿਗੁ ਈ ਗਤੀਗੁ ॥ ਕਰਮ ਵੰਤੀ ਸਾਭਾ ਤਿ ਅਨਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਪੀਰ
ਚਉ ਬੈ ਪਤਰਿ ਸਬਾ ਤ ਕੇ ਸੁਰਤਿ ਅੰਧੈ ਪਜੈ ਚਉ ॥ ਤਿਨ ਦਰੀ ਆਵਾ ਸਿਉ
ਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾਨਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀ ਐ ਕਰਮੀ ਤੋਇ ਪਸਾਉ ॥
ਚਨਕਾਇ ਅਕਸੀ ਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ ਜੇ ਤੋ ਵੈਨ ਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁ ਜਿਨ
ਪਾਈ ਤਉ ॥ ਸਤੀ ਪਤਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਖਸੈ ਐ ਪਰਿ ਅੰਧਾ ਮਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁਰ
ਬੀਚਰੀ ਐ ਕੁੜੈ ਪਟੈ ਗਾਮਿ ॥ ਓਥੈ ਖਟੈ ਸਟੀ ਅਤਿ ਖਰੇ ਕੀ ਚਤਿ ਸਾਥਾ ਮਿ
ਬਲ ਭੁਫਾ ਦੁਖਾਨਾ ਦੁਖ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਮਿ ॥ ॥ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉਤ ਗੁਰ
ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਤੁ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇ ਅਖੈ
ਥੈ ਸਗਲ ਜਗਤਾ ॥ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆ ਬੁਰਿ ਆਈ ਆਵਾ ਚੇ ਪਰਮੁ ਤਦੁ ਰਿ
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਅਪਈ ਕੇਨੇ ਕੈ ਕੇ ਦੁਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੈ ਮਸ
ਤਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਲੈ ਕੇਤੀ ਉਟੀ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉਤੀ ॥
ਸਚ ਭਜੈ ਨੁਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿ ਆ ॥ ਸਚੇ ਤੀ ਪਤੀ ਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਾਮਿ
ਆ ॥ ਸਚੈ ਕਟਿ ਗਿਰਾਇ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਿ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੈ ਨ ਉਪੈ ਮਿ
ਸਿ ਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀ ਬਾਛਿ ਕੁਰਿ ਨ ਜਾਈ ਐ ॥ ਸੁਠੈ ਸੁਰੁ ਵਖਾਇ ਸੁਮਧ
ਆਈ ਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਾ ਦਿਨੀ ਸਾਇਠਾ ਕਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਇ ਬੁਝਿ ਵਖ
ਇ ਮਤਿ ਬੁਝਾਈ ਐ ॥ ੧੮ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਤ ਭਾ ॥ ॥ ਪਤਿਰਾਂ ਅਗ
ਤਿਵੈ ਪੁਰਬਾ ਧਾਭੈ ਨੁਸਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਪਰ
ਤਾ ਕਚਲਾਈ ॥ ਪਰਿਤਾਰਾ ਜੀ ਅੰਬੁ ਤੋ ਲੀਪਿ ਐਟੈ ਕੁਚੜਾਈ ॥ ਏਵੁ ਰੁਖ
ਮਾਵਨਾ ਤੀ ਸਭ ਸੈਨ ਬਿਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾ ਫੁਟੈ ਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ
ਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਰੁ ਸਾਤਿ ਬੁਤੇ ਵਰਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ
ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਅਖਰੁ
ਖਿਨ ਰਜਿ ਆਸੁ ਨ ਦਿਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ ਅਖੀ ਦੇ ਖਿਨ ਰਜੀ ਆਗੁ ਦਗਾ ਤਕੈ

ਵੰਨਾ ਭੁਖਿ ਅਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾਤਾਂ ਰਜੈ ਜਾਂਗੁ ॥
 ਟਕਤਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵਿਦੁਸਚੇ ਸਭੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ
 ਕੁਰਮਾਈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸਚੇ ਕੁਰਿ ਅਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸਚੇ ਤਨੁ ਭ
 ਰੁ ਭਾਰੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸਚੇ ਸਭੁ ਭੁਖਾ ਜਿਧੈ ਝੈ ਖਾਈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸਚੇ ਦ
 ਰੁ ਭਾਰੁ ਕੁਰਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਕੁਰੈ ਲਾਲਾ ਚਿਲਾਗਿ ਮਤ ਭੁਖੁ ਆਈ ਐ ॥ ਸਭੁ
 ਜਗੁ ਠਗਿ ਠਿਗਿ ਆਈ ਐ ॥ ਜਾਈ ਐ ॥ ਤਨ ਮਤਿ ਤਿਸਨ ਅਗਿ ਸਥਾ ਦਿਖੁ
 ਆਈ ਐ ॥ ੧੯ ॥ ਸਭ ਕੁਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਖੁਰਖੁ ਧਰਮੁ ਭ
 ਲੁ ਭੁਗਿ ਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਆਤਰਿ ਆਸ ਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਅਨਿ ॥ ਪਉ
 ਕੇ ਸਦਾ ਖਾਦਾ ਲਏ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਥਿਰ
 ਖੁਪਤੁ ਪਰਵਾ ਲਾਭੁ ਜਵੇ ਤਰਵਾ ਲਾ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਾਤਿ ਮੁਖਿ ਭਖਿਤ
 ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਤਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਤਵੈ ਲੇਖੁ
 ॥ ਅਠਸਰਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਦੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਤਿਸੁ ਤੇ ਤੁਲੈ ਭੁਕੈ ਖੁ
 ਚਰੇ ਨਦੀ ਆ ਅਗਿ ॥ ਪਵਤਿ ਦਸੁ ਤਿਨ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀ ਐ ਕਰਮੀ ਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿ ਅਮਰ ਮਾਰਿ ਨ ਪਓਤਾਈ ਐ ॥ ਸੁਠਾਇ ਤੁਸੰ ਸਾਰੁ
 ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈ ਐ ॥ ਸਚਿ ਨ ਪਰੇ ਪਿਅਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈ ਐ ॥ ਕਲੁ ਭੁਗਾ ਕੈ ਕਲੁ ਸਿ
 ਰਿ ਦੁਨੀ ਐ ॥ ਭੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੈ ਦਾਈ ਐ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਅਰੁ ਮੰਨਿ
 ਵਸਾਈ ॥ ਮੁਤ ਤਨ ਚਸਾ ਥਿਲੀ ਮੁਭਗੀ ਐ ਪਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ
 ਸਮਝੀ ਐ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁਮਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਭੁਮੀ ਤੁੰਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੁ
 ਗੀ ਮੁਠਲਾ ਮਾਮੁਖਿ ਵਸਤਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੁਚਿ ਤਿਨ ਆਵਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕ
 ਤੀ ਐ ਕਿਸੁ ਤੰਨਿ ਕਰਮਾ ਥਾਤਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਮਤਿ ਪੰਥੇ ਗੁਰਿ
 ਤੁਸਾ ਥਿਕ ਥਉਤ ਮਕਥਨੀ ਚ ॥ ਕਥਚੰਦੀ ਕਥ ਅਕਿ ਰਾਇ ਕਥਉ ਚੀ
 ਪਗੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਐ ਸਾਤਿ ਬਲਗੀ ਗੀਤਿ ॥ ੨੨ ॥ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਕਤਿ ਵਖਾਣ ਕਤਿ ਕਤਿ ਜਾਵਣਾ ਵੇਦ ਕਤਿ
 ਵਖਿ ਆਣ ਅੰਤੁ ਪਾਵਣਾ ॥ ਪਵਿਐ ਨਾਤੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿ ਐ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਟ
 ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਥਾ ਦਿਸੁ ਤਵ

ਣਾਮੀਨਉਬਿਸੰਖਦਗਤਪਾਵਣਾ। ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਚੰ
ਗਵਣਾ। ॥ १॥ ਭੁਗੁਭੁਗੁਏਕਮੀਨੇਵਸਾਵਣਾ। ॥ ॥ ਸਭਕੁਮ
ਮੰਤੀਤੋਇਨਉਤਿਅਨਗੀਲਗੋਜਾਇ। ਆਪਠਤਖੀਆਪਦੇ
ਦੇਕੁਚਾਘੇਠਾਇ। ਤੁਕਮੁਪਾਇ। ਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਤੁਪਕਾਖੀ
। ਗੁਰਮੁਖਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅਜੈਰਥੈਤਕਿਨੀਆਇ। ਦੁਤਸਿਰਿਅਘੇ
ਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ। ਨਾਨਕਏਵੇਜਾਈਐਸੁਭਕਿਉਤਿਸੁਭਜਾਇ
॥ १॥ ਮ। ॥ २॥ ॥ ॥ ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਰਖੁਜਾਤਾ। ਰਿਗਚੁ
ਦੇਵੇਭੁਭੈਤਾਵੇਦੁਸੁਜਾਤਾ। ਵਾਟਨਕਰਈਮਮਥਾਜਾਣੈਮਿਤਮਾਤਾ। ਸੁਭ
ਜਾਇਗਲਾਕਰੇਤਾਇਠਾਏਤਾਤਾ। ਥਾਥਿਨਚਥਈਸਚਿਰਤੈਸਵਿਸਦੁਪ
ਰਵਾਤਾ। ਸੁਰਸੰਧੇਅਗਸਕਉਕਿਉਪਦੁਚੈਥਾਤਾ। ਅਗੈਓਤੁਅਗੰਮੁਤੈਵ
ਤੇਦੜਜਾਤਾ। ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਗੀਪੁਰਖਪਿਅਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਰੇ
ਅਗਕਿਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਗਤਿਨਰਤੀਵਾਰੀਆ। ਮਤਲਾਮੀਇਨਿਵਸੁਸ
ਥਦਿਸਵਾਰੀਆ। ਸਚੁਕਤਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆ। ਸੋਤਨਿਖਸਮੈ
ਪਾਸਿਤੁਕਮੀਸਿਧਾਰੀਆ। ਸਖੀਕਤਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਤੁਪਿਅਗੀਆ। ਤੇ
ਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਛਿਟੁਸੁਜੀਵੈਆ। ਸਥਦਿਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
ਆ। ॥ २॥ ॥ ਸਭਕੁਮ। ॥ ॥ ਮਾਰੂਮੀਤਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਅਗੀ
ਤੈਨਭੁਖਾ। ਰਾਜਰਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਸਾਇਰਭਰੇਕਿਸੁਕਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਸਮ
ਕੀਕੇਤੀਪੁਠਾਪੁਠਾ। १॥ ਮ। ॥ १॥ ॥ ਨਿਤਠਠਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਦੁ
ਥੁਤਮੁਨਾਥਿਦਤੇ। ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਤਿਕੋ। ਕਰਣਕ
ਰਦਸਮਰਥੁਤੈਕੁਤਨਾਨਕਥੀਚਾਰੀ। ਕਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਉਜਿਨਿਕਥਾ
ਖੀਧਾਰੀ। ॥ २॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਖਸਮੈਕੈਦਰਥਾਰਿਛਾਢੀਵਸਿਭ
॥ ਸਚਖਸਮੁਕਥਾਇਕਮਥੁਵਿਗਸਿਭਾ। ਖਸਮੁਤੁਪੁਰਾਪਾਇਮਨਤੁਰ
ਸਿਭਾ। ਦੁਸਮਨਕਥੇਮਾਰਿਸਜਦਸਰਸਿਭਾ। ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਰੀ
ਚਾਮਰਗੁਦਸਿਭਾ। ਸਚਾਸਥਦੁਥੀਚਾਰੀਕਥਾਥਿਧਉਸਿਭਾ। ਚਾਢੀ
ਥੇਅਕਥੁਸਥਦਿਸਵਾਰੀਆ। ਨਾਨਕਗੁਣਗਤਿਰਸਿਤਰਿਜੀਉਮਿਥੀਥੀ

ਅ॥੨੩॥ ॥ਸਭਕਾਮਾ॥੧॥ ॥ਪਤਿਅਤੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰੀਤਖਤਿਅ
 ਵਿਚਿਪਾਤਿ॥ਯੰਤੇਮੁਲਿਨਉਤਰਤਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਤਿ॥ਨਕਬਖਸੇਬਖ
 ਸੀਅਤਿਨਤਿਪਾਤਿਪਾਤਿ॥੧॥ਮਾ॥੧॥ ॥ਨਨਕਬੋਲਤੁਸੁਖਣਦੁਖਭ
 ਰਿਮੰਗੀਅਤਿਸੁਖਾਸੁਖਦੁਖਦੁਇਦਨਿਕਪਜੇਪਾਤਿਗਤਿਜਾਇਮੁਨਖਾਜੀ
 ਬੈਬੋਲਠਤੀਐਤਿਬੋਲੰਗੀਚੁਪਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਰੇਰੁੰਡਾਦੇਖਿ
 ਅੰਦਰੁਗਲਿਅਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਮਿਗਜਿਨਿਤਲਿਅ॥ਉਤ੍ਰੁਰੁਲੇ
 ਰਤਗੁਰਦੇਖਾਇਅਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਤੁਸਚੁਸਮਾਇਅਪਾਇਅਰ
 ਤੁਪਗਤੁਦੀਵਾਬਾਇਅਸਚੈਸਥਾਦਿਸਲਾਤਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਇਅ॥
 ਨਿਰੰਗੀਅਰੁਲਗਿਗਰਬਿਮਿਗਾਇਅਨਾਵਤੁਰੁਲਾਜਗੁਣਿਰੋਬੇਤਾਇ
 ਅ॥੨੪॥ ॥ਸਭਕੁਮਠਲਾ੩॥ਭੋਵਿਚਿਜੰਮੈਭੈਭੈਭੀਰਉਮਨਮ
 ਤਿਤੋਇ॥ਨਕਭੋਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਤਿਲਾਅਇਅਭੋਇ॥ਮਠਲਾ੩॥
 ਭੋਵਿਦੁਜੀਵੈਬਤੁਤੁਬਤੁਤੁਖੁਸੀਅਖੁਸੀਕਮਾਇ॥ਨਕਭੋਵਿਦੁਜੇਮਰੈਮੁ
 ਤਿਕਾਏਉਠਿਜਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਅਲੁਤ
 ਸਰਧਾਪੁਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਅਲੁਤਕਬਤੁੰਧੁਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇ
 ਦਇਅਲੁਤਦੁਖੁਨਜਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਅਲੁਤਤਗਿੰਗੁਮਾ
 ਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਅਲੁਤਜਮਕਾਰੁਕੇਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇ
 ਅਲੁਤਸਦਤੀਸੁਖੁਦੇਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਅਲੁਤਨਵਨਿਧਿਪਾਈਐ
 ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਅਲੁਤਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੨੫॥ਸਭਕਾਮਾ॥੧॥ ॥
 ਸਿਰਖੰਤੋਇਪੀਅਤਿਮਲਵਾਈਜੁਲਮੰਗਿਮੰਗਿਖਾਤੀ॥ਫੋਲਿਠਦੀਤਤਿਮੁ
 ਤਿਥੈਨਿਭਰਾਸਾਪਾਈਦੇਖਿਸੰਗਾਤੀ॥ਭੋਰਵੰਗੀਸਿਰਖੰਤੋਇਨਿਭਰੀਅਨਿ
 ਤਖਸੁਆਤੀ॥ਮਊਪੀਉਕਿਰਤੁਗਵਾਇਨਿਟਬਰਰੋਵਨਿਧਾਤੀ॥ਓਨਾਪਿਰੁਨ
 ਪਤਲਿਕਿਰਿਅਨਦੀਵਾਮੁਏਕਿਥਾਉਪਾਤੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਦੇਨਿਨਦੀ
 ਭੁਮਣਅਨੁਖਾਤੀ॥ਸਦਕੁਚੀਲਰਤਤਿਦਿਨੁਤੀਮਥੈਟਿਕੇਨਾਤੀ॥ਨੂੰ
 ਗੀਧਾਇਬਤੀਨਿਤਮਰਦੇਦਰਿਦੀਬਾਇਨਜਾਤੀ॥ਲਕੀਕਸੇਤਖੀਫੁਮਣ
 ਅਗੋਪਿਥੀਜਾਤੀ॥ਨਾਓਟਿਜੰਗੀਨਾਓਟਿਜੰਗਮਨਾਓਇਕਾਜੀਮੁਲਾਦਸਾਵਿ

ਗੋਇਠਿਗਤਿਵਿਗੁਤੇਠਿਟਾਵਤੋਗਲਾਜੀਅਮਾਰਿਜੀਵਾਕੋਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋ
ਈਰਥੈ। ਦਾਨੁਤੇਇਸਨਾਨੁਵੰਜੇਕਸੁਪਈਸਿਰਖੁਥੈ। ਪਾਣੀਵਿਚਤੁਰਤਾ
ਉਪਨੇਮੇਰਕੀਅਮਾਧਾਣੀ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਦੇਵੀਕਾਧੇਪੁਰਬੀਲਗੈਥੈ
। ਨਾਇਨਿਵਜਾਨਤੈਪੁਜਾਨਵਨਿਸਦਾਸੁਜਾਣੀ। ਮੁਇਅਜੀਵਦਿਅਗਾਇ
ਤੋਵੇਜਾਸਿਰਿਧਾਈਐਪਾਣੀ। ਨਾਨਕਸਿਰਖੁਥੈਸੈਤਾਨੀਏਨਾਗਲਨਕਾਣੇ
। ਫੁਠੇਤੋਏਤੋਇਥਿਥਾਵਕੁਜੀਅਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀ। ਫੁਰੇਅਨਕਮਾਦਕਪਾ
ਸਭਸੈਪੜਦਾਤੋਵੇ। ਫੁਠੇਘਾਤੁਚਗਤਿਨਿਤਸੁਰਤੀਸਾਧਨਦੀਵਿਥੈ
ਤਿਤੁਧਾਇਤੋਮਜਗਸਦਪੁਜਾਪਾਇਐਕਰਜੁਸੋਤੋ। ਗੁਰਸਮੁੰਦਨਦੀ
ਭਿਸਿਖੀਨਤੇਜਿਤਵਰਿਅਈ। ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੈਨਾਵਨਿਨਾਪੀਤਸਭਦੇ
ਸਿਰਿਥਾਈ॥੧॥ਮ॥੨॥ ਅਗੀਪਾਥਾਕਿ ਕਰੇਸੁਰਜਕੇਤੀਗਤਿਚੰ
ਦਅਜੇਗਕਿ ਕਰੇਪਉਥਪਾਈਕਿਅਜਾਤਿ। ਪਕਤੀਚੀਜੀਕਿ ਕਰੇਜਿਸੁ
ਚਿਸਭਕਿਥੁਤੋਇ। ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿਰਖੈਸੋਇ॥੨॥
। ਪਉੜੀ॥ । ਰੂਪਸਚੇਸੁਬਤਨੁਸਦਾਕਥਾਇਆ। ਤੁਸਚਾਦੀਬਦੁਤੋਰਿਅ
ਵਦਜਾਇਆ। ਸਚੁਜਿਮੰਗਤਿਦਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਤਿਆ। ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨਸ
ਦੇਸੋਤਿਆ। ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਰੂਧੈਤੇਪਾਇਆ। ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਗੁ
ਥੈਚਲਾਇਆ। ਤੁਸਚਾਦਾਤਰੁਨਿਤਦੇਵਤਿਚੜਤਿਸਵਾਇਆ। ਨਾਨਕਮੰਨ
ਦਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕਾ॥ਮ॥੨॥ । ਦੀਖਿਅਅੰ
ਬੁਝਾਇਆਸਿਠਤੀਸਚਿਸਮੇਉ। ਤਿਨਕਉਕਿਅਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨੁ
ਰਨਾਨਕਦੇਉ॥੧॥ਮ॥੧॥ । ਅਧੇਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈ। ਜਿਸੁਆਪਿਨੇ
ਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭਕਿਥੁਸੁਝੈ। ਕਤਿਕਤਿਕਥਨਮਾਇਆਬੁਝੈ। ਪੁਕਮ
ਸਗਲਕਰੇਅਕਰਾ। ਅਧੇਜਾਣੈਸਰਬਈਚਰਾ। ਅਖੁਰਨਾਨਕਆਖਿਓ
ਆਪਿ। ਲਏਭਗਤਿਤੋਵੇਜਿਸੁਦਾਗਿ॥੨॥ । ਪਉੜੀ॥ । ਤਉਚੰ
ਵੇਕਰੁਕਰੈਲਈਆ। ਗਤਿਦਿਤੋਕੈਵਰਪੁਰਤੁਰਮਾਇਆ। ਛਾਣੀਸਚੈਮਤਿਖਿਖੰ
ਬੁਝਾਇਆ। ਸਚੀਸਿਠਤਿਸਲਤਕਪੜਪਾਇਆ। ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਭੋਜਨੁਅੰ
ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਗਜਿਤੋਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਛਾਣੀਕਰੇਪਸਉਸਥਦੁਵਜਾਇਆ॥੧॥
ਸਥਤਿਪੁਰਪਾਇਆ॥੨੭॥੧॥ । ਸੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਨੇ

ਪਨੇ

੧੦੬

੧੧੨

੧੫ ਤਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਰੀ

੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ

੧੭ ਕਰਤੁਕਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਥੇ

੧੮ ਤਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨ

੧੯ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪੁਰਸਦਨਾਏਤਸੁਆਮੀ

੧੦੭

੨੦ ਤਮਰੇਪਾਨਵਸਿਗਰਿਪੁਰਤਮਰੇ

੨੧ ਕਾਮਿਕਗੋਇਨਗਰਬਤੁਭਗਿਅ

੨੨ ਇਤੁਮਨੁਆਖਿਨਨਾਟਿਕੈਬਤੁਗੀ

੨੩ ਇਸੁਗਲੁਮਾਤਿਤਰਿਗਮਗਾਇਏ

੨੪ ਤਰਿਤਰਿਅਗਬਿਸਰੀਗਤਮਬੇਚਿਅ

੨੫ ਤਮਅੰਤਕਰੀਅੰਤਕਰਅਗਿਅਨਮ

੧੧੩

੧੧ ਬਤੁਤੁਦਰਬਕਾਮਿਨਨਾਤ

੧੨ ਬਤੁਗੀਮਾਇਆਬਤੁ

੧੩ ਪਾਣੀਜਾਣੈਇਤੁਤਨੇਮਰ

੧੪ ਤਉਕਿਪਤੋਮਾਗੁਪਾਇ

੧੫ ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੇਚਮੇ

੧੬ ਮਨਮਦਰਤਨਸਾਜੀਕਿ

੧੭ ਗੋਇਦਿਵਸੁਗਤੈਕਿ

੧੮ ਤੁਮੇਰਸਖਾਤੁਏਮੇਰ

੧੯ ਬਿਓਪਤਤਰਖਮੇਗਾ

੨੦ ਨੈਨਤੁਨੀਦਪਰਦਿਸਦਿ

੨੧ ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਸੁਖਤਾ

੨੨ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਾਨਿਅ

੨੩ ਸਾਧਸਾਗੀਜਾਪਿਓਗ

੨੪ ਬੰਧਨਤੋਕਿਮਿਠਾਵੈ

੨੫ ਜਿਸੁਮਾਨੈਵਸੈਤਰੇਜਨ

੨੬ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਤ

੨੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮ

੨੮ ਤਸਤਪੁਨੀਤਤੋਤਿਤਤ

੨੯ ਜਪਗਾਇਓਸੋਈਅਪੁ

੩੦ ਕਬਿਜੁਗਮਾਤਿਮਿਥਿ

੩੧ ਤਮਧਨਵੰਤਭਗਰਸ

੩੨ ਗਰਿਗਰਿਮਰਤੇਜਲ

੩੩ ਜਾਕਾਮੀਤਸਾਜਨਤੈਸਮ

੩੪ ਜਾਕੈਤਖੁਸੁਖੁਸਮਕ

੩੫ ਅਗਮਰੁਪਕਾਮਨਮ

੧੦੮

੨੬ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁਆਤਦੁ

੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੁਜਾਪਿਨਾਮੁਕਰੀਮਾ

੨੮ ਆਰਿਸਖੀਗੁਣਾਗੁਣਕਰੀਤ

੨੯ ਮਨਮਾਨੀਮਨਮਾਨੀਮੇਰਗਾਬਿੰਦਾ

੧੦੯

੩੦ ਚੰਜੀਮੇਰਗਾਬਿੰਦਾਚੰਜੀਮੇਰਪਿਅ

੩੧ ਮੈਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਬਿਰਤੁਲਗਾਈਲੇ

੩੨ ਮੇਰਾਬਿਰਤੀਨਾਮੁਮਿਓਤਾਜੀਵਜੀ

੧੧੪

੧੧੫

ਚਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ਪ

੧੧੦

੧ ਕਿਨਾਬਿਧਿਕੁਸਲਤਮੇਰੇਭਾਈ

੨ ਕਿਉਭੁਮੀਅਭੁਮਾਕਿਸਕਾਤੈਏ

੩ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ

੪ ਕਰਮਭੁਮਿਮਾਤਿਬੰਦੁਨਾਮੁ

੫ ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ

੬ ਜਿਨਿਕੀਤਮਾਟੀਤੇਰਤਨ

੧੧੧

੭ ਤਿਸਕੀਸਗਦਿਨਤੀਭਉਸਹੁ

੮ ਸੁਇਤਰਿਕਥਾਉਤਰੀਮੈਲ

੯ ਅਕਲੇਮੁਏਮਿਪਾਏਪਰੇ

੧੦ ਅਨਿਕਜਤਨਕਾਉਤਤਥਾਟਾ

੧੧੬

੩੬ ਕਵਨਰੁਪੁਤੰਗਾਅਪਾ

੩੭ ਅਪਨਤਨਨਤੀਜਾਕਗ

੩੮ ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਾਰਿਮੇ

੩੯ ਮੇਰਮਨਮੇਰੇਭੁਤਾਕਉਆ

੪੦ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਤਮਮਾ

੪੧ ਜਾਕਉਤਮਭਏਸਮਕ

੪੨ ਦੁਖਭਦੇਤਪਾਈਵਰਗ

੩੩ ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕਾਥਾਪੁ
 ੩੪ ਵੇਰੇਵੇਰੇਜੇਦੀਸਤਿਲਗ
 ੩੫ ਪੁਰਮਾਰਗਪੁਰਾਇਸਨਾਨ
 ੩੬ ਸੰਤਕੀਧੁਰੀਮਿਟੇਅਘਕੇਟਿ
 ੩੭ ਤਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਥਪਰਗਮੇ
 ੩੮ ਏਕਸਮਿਓਜਾਕਾਮਨਗਤਾ
 ੩੯ ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪੁਨਅਧਾਰ
 ੪੦ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰ
 ੪੧ ਕਰਕਰਿਟਤਲਹਸਨਗੁਨਗ
 ੪੨ ਜਕਭਿਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ
 ੪੩ ਚਾਰਿਸਿਅਨਪਬਤੁਚਤੁਰਾਈ
 ੪੪ ਗਧਿਥੀਅਗੁਰਿਪੁਰੇਅਪਿ
 ੪੫ ਅਨਿਕਸਾਖਾਏਜੇਸੇਢੇਰ
 ੪੬ ਕਥਿਕਥੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵੇਰੇ
 ੪੭ ਸਾਧਸੰਗਿਤਕੀਸਰਨਿਪਰਤੁ
 ੪੮ ਸੁਕੇਤੋਰੇਕੀਏਖਿਨਮਤੇ
 ੪੯ ਤਾਧਗਏਪਾਈਪੁਰਸਾਤਿ
 ੫੦ ਭਥੇਦਿਨਸਭਥੇਸੰਜੋਗ
 ੫੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁਮਨਮਾਤਿ
 ੫੨ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਸਭੁਜਾਇ
 ੫੩ ਭੈਮਤਿਰਚਿਓਸਥਸੰਸਾਰ
 ੫੪ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਓ
 ੫੫ ਕਥਾਬਨਜੇਸੇਥਥਰਤੁਖਾ
 ੫੬ ਤੁਸਮਰਤੁਤੁਏਮੇਰਾਸੁਅਮੀ
 ੫੭ ਤਾਕਦਰਸਪਾਈਐਵਡਭਗੀ
 ੫੮ ਤਰਿਸਿਮਰਤਤੇਗੀਗਈਥਥਾਇ
 ੫੯ ਤਿਰੇਚਰਣਕਮਥਪੁਰਧਾਰੇ
 ੬੦ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕੰਓਥਾਥਿਜੁਓ
 ੬੧ ਕਰੈਦੁਤਕਰਮੁਦਿਖਾਵੈਤੋਰ
 ੬੨ ਗਮਰਗੁਕਦੇਓਤਰਿਨਜਾ
 ੬੩ ਸਿਮਰਤਸੁਅਮੀਕਿਥ
 ੬੪ ਤਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨਲਾ
 ੬੫ ਤਰਿਸਿਮਰਤਸੁਭਿਮਟੀ
 ੬੬ ਜਿਸਕਾਦੀਅਧੋਨੇਖਾਇ

੫੭ ੭੭ ਪੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਾਤਿਪਿਆਰ
 ੭੮ ਥਾਦਾਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ
 ੭੯ ਅਪਨੇਲਭਕਓਕੀਨੇਮੀਤੁ
 ੮੦ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਰੇਖਿਨਮਾਤਿ
 ੯੨੧ ੮੧ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਮਾਇ
 ੮੨ ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅਧੁਲਾਭਗੀ
 ੮੩ ਅਠਪਤਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ
 ੮੪ ਥਾਤੀਪਾਈਤਰਿਕਨਮੁ
 ੮੫ ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਤਰਿਮਥਿ
 ੮੬ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਮਜਨਕਰਿਮੁਚੇ
 ੮੭ ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿਤਰਿਜਾਤਾ
 ੮੮ ਬਤਰਿਗਧਿਓਰੇਦੇਸਮਾਲਿ
 ੮੯ ਪਨਹਿਤੁਬਾਨੁਗੋਵਿਯਗੁਣਗਾਏ
 ੯੦ ਜੋਪ੍ਰਾਈਗੋਵਿਦੁਪਿਆਵੈ
 ੯੨੨ ੮੧ ਤਰਿਕੇਦਾਸਮਿਓਸਾਕਤਨਤੀਸੰਗੁ
 ੮੨ ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਤੀਅਤਏਧੀਰ
 ੮੩ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿਸਿਓਲਾਗੀ
 ੮੪ ਗਮਰਸਾਏਦਜਨਗੀਧੇ
 ੮੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਵਦੁਰਮਸਾਹਿਕੀਜੇ
 ੮੬ ਸੋਕਿਓਕਰਿਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੇ
 ੮੭ ਜੀਵਨਥੋਰਿਜਾਤਿਦੇਵਾਨੇ
 ੮੮ ਗਗੀਬਓਪਾਹਿਜੋਖਿਜੈਦਰੀ
 ੮੯ ਮੰਤਰੁਭਰਾਕੀਤਨਅਪਿ
 ੯੨੩ ੧੦੦ ਜਨਕੀਧੁਰਿਮਨਮੀਰਥਗਾਨੀ
 ੧੦੧ ਜੀਵਨਪਦਵੀਤਰਿਕੇਦਾਸ
 ੧੦੨ ਸਾਤਿਭਈਗੁਰਗੋਵਿਦਪਾਈ
 ੧੦੩ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਅਗੁਰਦੇਵ
 ੧੦੪ ਧਨਓਤਮਸਤਕੁਧਨਓਤਨੇਤ੍ਰ
 ੧੦੫ ਤੁਏਮਸਥਤਿਤੁਏਨਾਲਿ
 ੧੦੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਭਾਇਆਕ੍ਰਿਪਾਸੁ
 ੧੦੭ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਥਾਏਤੋਠਿ

੧੦੮ ਬਿਰਧਿ ਰਿਬੈਸਤੁ ਤਰਿਜਨਾਪਿ
 ੧੦੯ ਤਰਿਸੰਗਿਗਤੋਭਾਤਿਨਜਲੇ
 ੧੨੪ ੧੧੦ ਚਿਦਮਕਰਤਮੀਤਲਮਾਭਏ
 ੧੧੧ ਕੋਟਮਜਨਕੀਨਇਸਨਾਨ
 ੧੧੨ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁ
 ੧੧੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸੰ
 ੧੧੪ ਰਾਮਕੋਬਲਪੁਰਨਭਾਈ
 ੧੧੫ ਭੁਜਬਲਬੀਰਬੁਤਮਸਕਸਾ
 ੧੧੬ ਦਯੁਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ
 ੧੧੭ ਤੈਕੋਈਗਮਪਿਅਗੋਵੈ
 ੧੨੫ ੧੧੮ ਕਵਨਗੁਨਿਪਾਨਪਤਿਮਿਲਓ
 ੧੧੯ ਪੁਤਮਿਲਬੈਕਉਪ੍ਰੀਤਮੀਨਿ
 ੧੨੦ ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਤਰਿ
 ੧੨੧ ਤਰਿਪੋਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨ
 ੧੨੨ ਕਿਨਾਇਮਿਲਉਗੁਸਾਈ
 ੧੨੩ ਐਸੋਪਯੋਪਾਇਓ
 ੧੨੪ ਅਉਧਧਟੈਦਿਨਸੁਰੇਨਰੇ
 ੧੨੬ ੧੨੫ ਗੁਪਿਤਾਪੁਰਮੇਰੇ
 ੧੨੬ ਓਤਅਥਿਨਾਸੀਗਾਇਆ
 ੧੨੭ ਓਰਿਓਰਿਓਬਿਖਿਅਕੇਰਸੁ
 ੧੨੮ ਤੁਥਾਥਿਨਕਵਨਤਮਾਰਾ
 ੧੨੯ ਤੁਥਾਥਿਨਕਵਨਗੀਥਵੇਤਤੀ
 ੧੩੦ ਮਿਲਤੁਪਿਅਗੋਜੀਆ
 ੧੩੧ ਤਉਤਾਕੋਬਲਿਤਰੀ
 ੧੨੭ ੧੩੨ ਜਗਜੁਗਤਿਸੁਦਿਅਇਓਗੁ
 ੧੩੩ ਅਨੁਪੁਪਦਾਰਸੁਸੁਨਾਵਤੁ
 ੧੩੪ ਦਇਅਮਾਇਅਥਰਿਪਾਨਪਥਿ
 ੧੩੫ ਤੁਮਤਰਿਸੇਤੀਗਤੇਸੀਤਤੁ
 ੧੩੬ ਸਤਜਿਸਮਾਇਓਦੇਵਾ
 ੧੨੮ ੧੩੭ ਪਾਰਬੁਤਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
 ੧੩੮ ਤਰਿਤਰਿਕਬਤੁਨਮਨਤੁਵਿਸਰੇ
 ੧੩੯ ਸੁਖੁਨਾਤਿਰੇਤਰਿਭਗਤਬਿਨਾ
 ੧੪੦ ਮਨਪਰਤਰਬੇਤਰਿਨਮਨੇ
 ੧੪੧ ਦੋਬਨਤਮਾਰਾਤੁਤੀਏਕ
 ੧੪੨ ਜੀਅਗੋਓਲਾਨਮਕਾ

੧੪੩ ਬਰਨੈਬਲਿਤਰਨੈਲਪਥਰੇ
 ੧੪੪ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਅਗਪੀਤੁ
 ੧੪੫ ਮਨਰਮਨਮਗਲਗਲਾਨੇ
 ੧੨੮ ੧੪੬ ਗਸਨਾਜਪੀਏਰੇਕਨਮ
 ੧੪੭ ਜਾਕਉਬਿਸਰੇਗਮਨਮਤ
 ੧੪੮ ਗਗਬੁਥਰੇਮੁਥੁਏਤਨੇ
 ੧੪੯ ਮੀਤਿਦਾਸਰੇਠਾਕਰਕੋਧਾ
 ੧੫੦ ਤੈਕੋਈਐਸਾਤਉਮੇਤਰੇ
 ੧੫੧ ਚਿੰਤਾਮਣਕਰਣਮਏ
 ੧੫੨ ਮੇਰੇਮਨਸਰੇਦਿਪੁਤਸੁਖੁ
 ੧੫੩ ਮੇਰੇਮਨਸਰਗੁਗੁਰਗੁਰਮਾ
 ੧੫੪ ਤਿਸਨਾਬਿਰਲੇਤੀਕੀਬੁਧਿ
 ੧੩੦ ੧੫੫ ਸਭਤੁਕਰਸੁਤਰਿਤੋ
 ੧੫੬ ਗੁਨਕੀਗਤਿਨਿਧਿਮੰਗੀ
 ੧੫੭ ਮਾਤਤਰਿਗਸਮਾਤੋ
 ੧੫੮ ਤਰਿਨਾਮੁਲੇਤੁਮੀਤਾਲੇ
 ੧੫੯ ਪਾਇਓਬਿਲਬੁਧਿਸੁਖੁ
 ੧੬੦ ਤਾਵਨਤਿਅਗੋਓਰਿਓਤੋ
 ੧੬੧ ਪਾਇਓਓਲਾਬਰਤਨਮਨਿਪ
 ੧੩੧ ੧੬੨ ਉਬਰਤਰਾਜਰਾਮਕੀਸਰ
 ੧੬੩ ਮੋਕਉਇਤਬਿਧਿਕੋਸਮਸੁ
 ੧੬੪ ਤਰਿਬਿਨਅਉਗਕਿਅਥਿਅ
 ੧੬੫ ਮਾਧਉਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮੁਖਿ
 ੧੬੬ ਦੀਨਦਾਇਆਲਦਮੇਦਗੁ
 ੧੬੭ ਅਉਤਮਾਰੇਰਾਮਪਿਅਗੁ
 ੧੬੮ ਸੁਦਿਸੁਦਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤ
 ੧੬੯ ਤੁਮੇਰਾਬਤੁਮਾਦੁਕਰਤੇਤੁ
 ੧੭੦ ਕੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਉਜੀ
 ੧੭੧ ਤਰਿਗਮਰਾਮਰਮਰਾਮਾ
 ੧੭੨ ਮੀਠੇਤਰਿਗੁਣਗਉਰਿਓ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੧
 ੧ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲਨਮੁਖੀਚੁ
 ੨ ਮਨੁਕੰਚਨੁਕਾਇਆਉਦਿਅਨੇ
 ੩ ਨਮਨੁਮੋਨਕਰਚੁਤਾਇ
 ੪ ਤੁਮੈਕਗਤਿਅਨਤਸੁਪੁਤਾਇ
 ੫ ਤੁਜੀਮਾਇਅਜਗਤਚਿਤਵਸ
 ੬ ਅਧਿਅਤਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸੁਚ
 ੭ ਖਿਮਗਤੀਬੁਤਸੀਲਸੰਤਖੇ
 ੮ ਐਸੇਦਾਸੁਮਿਲੇਸੁਖੁਤਾਇ
 ੯ ਬੁਤਮੈਗਧੁਕੀਅਨਤੀਜਾਨ
 ੧੦ ਕੰਠਾਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚਕਵਉ
 ੧੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਨਸਿਅਵਰੇ
 ੧੨ ਤਨੁਕਾਰਿਮਰੇਨਲੇਖੇਪਾਵੇ
 ੧੩ ਤੁਮੈਕਰਤਭਖੀਨਤੀਜਾਨੀਅ
 ੧੪ ਪ੍ਰਥਮੇਬੁਤਮੈਕਲੇਖਾਰਿਅਯ
 ੧੫ ਬੋਲਤਿਸਾਚੁਮਿਖਿਅਨਤੀਗਈ
 ੧੬ ਗਮਿਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ
 ੧੭ ਜਿਉਗਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖੈ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੩
 ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਲੇਇਤਉਤ
 ੨ ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਤੁਜਾਭਉ
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ
 ੪ ਇਸਕੁਗਕਾਧਰਮੁਪਕੁਤੁਮਭਾ
 ੫ ਬੁਤਮਾਉਚੁਵਦਅਭਿਅਸਾ
 ੬ ਬੁਤਮਾਵੇਤੁਪਜੈਵਾਤੁਵਖਾਵੈ
 ੭ ਰੈਗੁਦੀਗੁਤੁਵਖਾਵੈਭਰਮਾਜਾ
 ੮ ਨਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮਾਖਿਪਾਵੈ
 ੯ ਮਨਤੀਮਨਸਵਾਰਿਅਭੈਸਤਜਿ
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੈਮੁਤੁਫਿਰੈਤੇਮੁਖਬੁਧੇਦਿਸਾਨਿ

ਪਨੇ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੪
 ੧੪੧ ੧ ਮਨਕਰਤਲੇਪਰਦੇਸੀਆ
 ੨ ਮਨਕਰਤਲਾਵੀਚਰੀਆ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੫
 ੧੪੧ ੧ ਜਬਾਇਤੁਮਨਮਾਤਿਕਰਤਗਮਾਨ
 ੧੪੨ ੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਮੇਲਾਗਾ
 ੩ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਪਾਰੈ
 ੪ ਪ੍ਰਥਮੇਗੁਰਭਵਾਸਤੇਟਾਰੀਆ
 ੧੪੩ ੫ ਜੋਏਸੁਮਭੇਸੋਈਸੂਰਾ
 ੬ ਤਾਰਿਮਿਉਜੁਰੇਤਸਭਕਮੀਤੁ
 ੭ ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਅਰਜਾਹੀ
 ੧੪੪ ੮ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
 ੯ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
 ੧੦ ਮਿਲੁਮਰੇਗੋਵੈਦਅਪਨਨਉਦੇਤੁ
 ੧੧ ਆਦਿਮਾਧਿਜੋਤੀਤਿਨਿਬਾਏ
 ੧੨ ਖਜਤਫਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਪਾਗੀਆ
 ੧੪੫ ੧੩ ਜਲਤਜਲਤਤਉਕਿਅ
 ੧੪ ਤਜਿਤਉਮੈਗੁਰਗਿਆਨਭਜੇ
 ੧੫ ਗੰਗੀਸੀਗੀਬਿਖਅਕੇਭੋਗਾ
 ਲੰਤ ਮਤਲਾ ੧

੧੪੫ ੧ ਮੁਧਗੈਦਿਤੁਤਲਤੀਆਜੀ
 ੨ ਸੁਦਿਨਤਪੁਕੁਜੀਉਏਕਲਹੀਬਨਮਾਤਾ
 ੧੪੬ ਲੰਤ ਮਤਲਾ ੩
 ੧ ਸਾਧਨਾਬਨਉਕਰੇਜੀਉਤਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ
 ੨ ਧਿਗਬਿਨਖਗੀਨੇਮਾਦੀਜੀਉ
 ੧੪੭ ੩ ਕਾਮਾਦਿਤਾਰਿਗਸਿਬੇਧੀਜੀਉ
 ੪ ਮਾਏਆਸੁਰਸਬਦੁਵਰਤੇਜੀਉ
 ੧੪੮ ੫ ਗੁਰਕੀਸੇਵਕਰਿਧਿਗਜੀਉ

ਪ੍ਰੋ - ਬੰਤ ਮਤਲਾ ੫

੧੪੮ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨੇ ਬੈਰਾਗੁ ਭਾਇ ਆਜੀਰੇ
੨ ਮੱਤਨ ਤੇਰੇ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਮਤਲਾ ਅਪਾ

੧੪੯ ੩ ਜਾਪਿ ਮਨ ਤੁਰ ਮਨ ਮਨ ਗਾਇ
੪ ਸੁਣਿ ਮਖੀ ਏ ਮਿਲਿ ਓਦ ਮੁਕਰੇ
ਬਿਤੀ ਮਤਲਾ ੫

੧੫੦ ੧ ਏਕ ਮਏ ਕੰਬਾਰ ਪੁਕਰ ਓ ਬੰਦ ਨਾਧੇ ਆਹੇ
ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਤਲਾ ੫

੧੫੩ ੧ ਓਐਂ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਮਸਕਾਰੀ
ਸੁਖ ਮਨੀ ਮਤਲਾ ੫

੧੬੦ ੧ ਸਿਮਰ ਓ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ

੧੮੦ ਵਾਰ ਗਉੜੀ ਕੀ ਮਤਲਾ ੪

੧ ਤੁਮਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਏ ਸਚੁ ਸਚੁ ਗਾਇ

੧੮੯ ਵਾਰ ਗਉੜੀ ਕੀ ਮਤਲਾ ੫

੧ ਜੋਤ ਪੁਰਾਵੈ ਸੱਤਲਾ ਮਚੁ ਤੇਰਾ ਦਾ

੧੭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥
ਗੁਰਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੋ ॥

ਭਉਮੁ ਭਵਾ ਵਡਾ ਤੇਲੁ ॥ ਮਨ ਮਾਤਿ ਤਉ ਲੀਥੈ ਲੋਥੈ ਲਾ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਚਲੀ ਐ
ਸਤਿ ਐਭਾਗੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਾ ਸਿ ਪਾਰਿ
ਭੈ ਭਉਗਾਧਿ ਆਤਾ ਇਸ ਵਾਰਿ ॥ ਗਤਉ ॥ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਇ ॥
ਭੈ ਭਉ ਪਤੀ ਐਸ ਬਦਿਸ ਵਾਰਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਪਾਤਕ ਤਕ ਚੁਨਿ ਕਚ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚਾ
ਅੰਧਾ ਸਟਾ ॥ ੨ ॥ ਥੁਪੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਉ ॥ ਸਤ ਸਾਸਿ ਆਣ ਪਪਵੈ ਨ ਤਉ ॥
ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਖੋਲ੍ਹੈ ਦੁਵਾਰਿ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉਂਦੁ ਆਉ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ॥
ਗੁਰਗਉੜੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਥਿ ਪੁਰਖੁ ਪਰਿਗੁਰੂ ਰਹਿ ਰਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਰਹੁ ਕੇਤਾ ਜਿਤੁ ਰਹਿ ਰਹੁ ਪਾਇ ॥ ਰੂਪੁ ਬਿ
ਨੁ ਜੀਨਾ ਤੀਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹੀ ਐ ਜੇ ਰਹੁ ਤ
ਵੇਂਹ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਹਾ ॥ ਸਤਉ ॥ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਹੈ ਨ ਰੁਖੈ ਤਗੈ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਕਿਉ ਕੀ ਅਸੋ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਆਵੈ ਤੁਕ ਮੇ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਪਾਏ ਤੁਕ ਮਿ
ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤੰ ਸੁ ਤੇਤੁ ਅਸਾ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਬਤੁ ਤੈ ਸਨਾ ॥ ਭਉ
ਪਾਣੀ ਣਾ ਆਪਾਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਤੋਤਿ ਗਵਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋ
ਲੋ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭ ਨਾ ਕਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਆਖੁ ਬਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮਤ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤਖਾ ॥ ਸਤੁ ਭਈ ਕਰਿ ਏਤੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਕਣਕ ਣੈ ਕਿਉ ਕ
ਠਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਤੀਧਾਇ ॥ ਗਤਉ ॥ ॥ ਸਰਮ ਸੁਗਤਿ ਦੁਇਸ
ਸੁਗਤੋ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾ ਮਾਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਣ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀ ਆਤੁ ਵਿਜੋਗੁ
॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਤੁ ਨ ਕਜੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ਚੰਚਲ ਚੰਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਨਉ ਦੁਖੁ
ਜੇ ਦਸਵਾਦੁ ਅਰੁ ਬੁਧੁ ਗੇਗਿ ਅਗਨੀ ਦਿਉ ਬੀਚਾਰੁ ਕਧਤਾ ਬਕਤਾਰੁ
ਸੋਈ ਅਪੁਬੀਚਾਰੁ ਸੁਗਿ ਅਗਨੀ ਦੋਈ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਈ ਮਾਟੀ ਕਿਲਾ
ਬੁਧੁ ਗੇਗਿ ਅਗਨੀ ਮੁਕੁ ਕਉ ਦੁਖੁ ਮੁਖੀ ਸੁਗਤਿ ਬਾਦੁ ਅੰਤ ਕਾ ਗੁਣਿ ਨਿਰਾ
ਜੇ ਦੇਖਣੁ ਹੁਗੁ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਹਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰ ਖਿਜਾਈ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ
॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਿਤ ਬਾਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ ਭੀਤ ਰਿਉ ਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥
ਨਮੁ ਅਮੇਰੀ ਮੁਖੀ ਬਖਾਣੈ ॥ ਓਤੁ ਨਮੁ ਅਜੋਗੁ ਤਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਉ
ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣਿ ॥ ਮਹਤਾ ਜਾਤਾ ਦਾਰਿਨ ਅਇਆ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਬੁਧੈ ਮਨੈ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਦ ਬਾਇਤ ਰੇ ਜਾਉ ॥ ਅਪਿ ਬੁਧੁ
ਗਨਠਾਉ ॥ ਤੁਸਮ ਬਾਵਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮਨ
ਨੁਨ ਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਖੇਤੀ ਵਣ ਜੁਨਾ ਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨ
ਪੋਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀ ਅਮਤਿ ਚੋਟਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮਨਿ ਪੋਟ
ਸਾਚੀ ਸੀਖਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਬੁਧੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਾ ॥ ਜਲ ਪੂਰਾਉ ਨਿਰਮ ਕਮਣ
ਖਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸੁ ਈਖਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਕ ਮੰਸ ਜੋਗੀ ਗੜਦ ਸਦੁ
ਪੰਚਵਸਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਿ ਤੁਲੈ ਅਪੇ ਵਣ ਜਾਰਾ
ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਣ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਕਣ ਉਪ ਜੈ ਕਣ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਬਾਧਿ
ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅਮ
ਥਿਨਾ ਮੁਨ ਰਹਤਾ ਮੁਨ ਰਹਤ ਨਿਤ ਕਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਤ ਜੇ ਆਵੈ ਸਤ
ਮਨ ਤਉ ਪਾਏ ਮਨ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੰ
ਧੁ ਟੋਟਿ ਰਿਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਡੁ ਨਿਮਿ ਬਸਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਅਮੀ
ਣਾ ਸੁਖਾ ॥ ਸਾਧੁ ਬਿਨਾ ਗਤ ਕਤਿ ਆਗਾਸੁ ॥ ਦਤ ਦਿ ਮਿਧਾਵ ਨਿਕਰ ਮਿ
ਆਸੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇ ਬਾਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਟੂਟੈ ਬਿਧੁ ਮਾਟ
ਖਰ ਸੁਨ ਪੁਰੁ ਟੂਟਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਬ ਜਰ ਕਪਾਟਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ

[illegible]

ਕਿਰਤਪਾਇ ਅਨਤ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਕਿ ਅਜਾਣ ਕਿ ਅਗੋਂ ਭੋਇ। ਜਿ ਤਿਨੁ
ਈਤੁ ਅਗ। ਅਵਰੁ ਨ ਕਰੇ ਵੇਦਾ ਧੁ ਅਗ। ਨਾ ਜਾਣ ਕਰਮੁ ਕੇਵਰੁ ਤਰੀਦੁ
ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਗਿ। ॥ ੧ ॥ ਭੁੰਏ ਵਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵ ਦਭਾ
ਨਤੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ। ਕੀ ਅਗਰ ਬੁਨ ਆਵੇਗਾ ਸਿਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਮਥੁ ਤੇਰੇ
॥ ੨ ॥ ਭੁੰਮਾਰਿ ਜੀਵਾ ਲਓ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ। ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
ਦਾ ਨਾਥੀ ਨਾਮੁ ਚਾਮਿ ਰਿਮੈ ਗੈ। ਗੁਰਮਾਤਿ ਦੇਇ ਭਰਮੈ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤਨ ਮਾਇ
ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਮਥਾ ਦਿਪਾਣਾ ਤਾ ਤਿਰਾਤਾ ਫੁਨਾ ਮਕੀ ਵਰਿ
॥ ਨਾਨਕ ਰਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧੦ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧੦ ॥ ॥
ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਠਾਇ ਅਪਿਉ ਪੀਅਾਇ ਅਗ। ਅਨਭੋਵਿ ਸੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
॥ ੧ ॥ ਕਿ ਅਰੀ ਐਤਰੁ ਭਗਤਿ ਸਮਾਨਾ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਠਾਨਾ। ਰਣ
ਜਿ ਸੁਨਰਾ ਮੂਰਿ ਦੇਤ ਰਿਗਾ ਸਿ। ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਥਾ ਸਿ। ॥ ੨ ॥ ਜਾ
ਰੈ ਸਾਧੁ ਬਿਅਥਾ। ਇਤ ਉਤਮ ਨਾਮੁ ਖਥਾਧੇ ਕਾਇ। ॥ ੩ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰਾ ਮੂਰਿ
ਗਾਨਾ ਨਕਰਾ ਮੂਮਿ ਲੈ ਭੁਮੁ ਚੁਗੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧੧ ॥ ॥
ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਤੈਗੁਣ ਤਿਤ ਕਾਗ। ਚਰੇ ਬੇਦ ਕਥਾਇ ਅਕਾਗ। ਤੀਨਿ ਅਵਥਾ ਕ
ਪਿਅਾਨਾ। ਤੁਰੀ ਅਵਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਯਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰ
ਤੁਕਿ ਜਨ ਮੁਨ ਭੋਯੈ ਤੈਮਰ ਨਾ। ਰਣਾਉ ॥ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸੁਭ ਕੋਈ। ਸਿ
ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੂਖਿ ਸੋਈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇ ਅਗ। ਮੁਕਤਿ
ਰਬੁ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਪਾਇ ਅਗ। ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿ ਅਤ ਰਿਸੋਈ। ਗੁਰ
ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਭੋਈ। ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਦਾ। ਗੁਰਮਤਿ ਪ
ਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਅਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇ ਅਗ। ਅਸਾਮਾਇ
ਬੁਝਾਇ ਅਗ। ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਰਚਿ ਰਣੀ ਮਨੁ ਰ
॥ ੪ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰੰਡੇਸੁਖਾਈਜਾਜੀਇੰਨ੍ਹਸੰਸਾਰਗਲਬਲੰਬੁਮੁਚਕੁ
 ਕੁਕਮਾਵਤਿਬਤੁਓਠਾਵਤਿਭਾਗੇਤੁਕਾਇਅਮੈਰੁਖਦੀਦੰਖੀਜਿਉਪ
 ਰੁਪਿਪਾਗਿਓਗੇ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਿਖਤਮਾਰੀ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕੀਤਾਰਤਸੀਮੇ
 ਰੇਜੀਅਰੇਬਤੁਕਿਨਅਵੇਵਾਰੀ॥ ਰਤਓ॥ ॥ ਓਉਤੁਧੁਅਖਾਮੇਰੀਕਾਇ
 ਅਤੁਸੁਣਿਮਿਖਤਮਾਰੀ॥ ਨੈਦਾਚਿਦਾਕਰਤਿਪਰਾਈਫੂਠੀਲਾਇਤਬਾ
 ਗੀਵੇਲਪਰਾਈਜੋਤਿਜੀਅਰੇਕਰਤਿਚੋਰੀਬੁਰਿਅਗੇ॥ ਤੰਸੁਚਲਿਅ
 ਤੁਪਿਓਰਤੀਅਤਿਓਟਰਿਤੋਈਅਤਿਨਾਰੀ॥ ॥ ਤੁਕਾਇਅਰਤੀਅਤਿਸੁ
 ਪਨੀਤਰਿਤੁਧੁਕਿਅਕਰਮੁਕਮਾਇਅਗਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾਕਿਓਲੀਅਤਾ
 ਮਨੀਭਲਾਭਾਇਅਗਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਚੋਈਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾ
 ਇਅਗ॥ ੩॥ ਓਉਖਰੀਦੁਤੇਲੀਤੋਈਥਾਥਾਨਾਨਕਮੇਰੀਥਾਤੁਪੁਏਕਦੀ॥
 ਰਤਉ॥ ॥ ਤਾਜੀਤੁਰਕੀਸੁਣਿਨਰੁਪਾਕਪੜਕੇਰੇਭਾਗਾਕਿਸਤੀਨਾਇਨ
 ਚਲੇ॥ ਨਾਨਕਸੁਣਿਸੁਣਿਪਏਗਵਾਗਾਕੁਜਾਮੇਵਾਮੈਸਭੁਕਿਓਚਾਖਿਅ
 ਏਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਦੇਦੇਨੀਵਦਿਵਾਲਉਸਾਰੇਭਸਮੰਦਰਕੀਚੇ
 ਗੀਸਿਚੈਸੀਚਿਨਦੇਈਕਿਸਤੀਅੰਧੁਜਾਣੈਸਭੁਮੇਰੀ॥ ਸੋਇਨਲੈਕਸੋਇਨਮਾ
 ਵੀਸੰਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ॥ ੫॥ ਸੁਣਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਣਾਓਗੁਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥
 ਰਤਉ॥ ॥ ਸਤੁਤਮਾਰਾਠਕੁਰੁਭਾਰਤਮਤਿਸਕੇਵਣਜਾਗੇ॥ ਜੀਉਪਿਤੁ
 ਸਭੁਗਾਸਿਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਅਪੇਜੀਵਾਣੇ॥ ੬॥ ॥੧੩॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ॥ ਚੇਤੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਘੁਨਾ॥ ॥
 ਅਵਰੰਧਚਤਮਏਕਜਨਾਕਿਉਰਾਖਉਘਰੁਬਾਰੁਮਨਾਮਾਰਤਿਓਟਤਿਨੀਤ
 ਨੀਤਕਿਸੁਅਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਗਮਨਾਮਉਚਰੁਮਨਾਅਗੈਜਮ
 ਦਲਾਖਿਖਮੁਘਾਨਾਰਤਉ॥ ਉਸਾਰਿਮੜਲੀਰਾਖੈਦੁਅਰਭੀਤਰਿਥੈਠੀਸਾਧ
 ਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਰਨੀਤਕਾਮਾਇਅਵਰਿਲੁਟੈਨ੍ਹਸੁਪੰਚਜਨਾ॥ ੨॥ ਛਾਂਤਿਮੜਲੀ
 ਖੁਟਿਅਦੇਤੁਰਸਾਧਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾ॥ ਜਮਰੰਡਗਲਿਸੰਗਲੁਪਾਵਿਅਭਾਰੀ
 ਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਮਾਣਿਲੋਕੇਸੁਣਿਨਰੁਪਾਮਿਤਲੋਕੇਨਿਸੁਖਾਧਾਤਾ॥
 ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਰਤਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਤਾ॥ ੪॥ ॥੧੪॥ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ॥ ॥

ਮੁੰਦਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਮੁੰਦਾ ਕਾਂਏ ਆਕੀ ਜੈ ਖਿਥਾ ਤਾ ਪੰਚ ਚੇ ਕੇ ਵਸਿ ਮੇਰੇ
ਹਿਰਾ ਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀ ਚੈਰੰ ਰਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਾ ਤੇ ਹਿ ਵਪਾ ਵਸਿ ਤਾ
ਸਬ ਦੁਖੁ ਜਾਤਰਾ ਸਾਤਿ ਕੰਦ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਲਾ ਵਸਿ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
ਗੁਰ ਪਾਈ ਐਤ ਮਗੁਰੁ ਕੀ ਨੀਗੰਗਾ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤ ਵਟ ਤਾਰਣ ਤਾਰੁ ਮੁਖਿ
ਨਚੇਤ ਸਿ ਅੰਧਾ ਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਾਰਿ ਪਟ ਬੁਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾ ਵਸਿ ਸੰਸਾਰ ਮੁਖਿ
ਵਸਿ ਤਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਸੁਚਰਣ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵ ਤਿ ਲਾਇ ਲੋਭਿ ਕੀ ਪਾ ਵਸਿ ਤਾ ॥
ਜਪ ਸਿਨਿ ਰੰਜਨ ਰਚ ਸਿ ਮਨਾ ਕਾ ਤੇ ਕਲ ਤਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਪਾਨਾ ॥ ੬ ॥
॥ ਕਾਇ ਆਕ ਮਲੀ ਤਿ ਸੁਇ ਆਣ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਛਾਣੀ ਤਾ ॥ ੭ ॥ ਪੁਦਵਤਿ
ਨਗੀ ਦਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਏ ਪਛੁਤਾਣੀ ਤਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ੧੫ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਚੇਤੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ॥ ॥

ਅਉਖਸ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਏਕੈ ਜੇ ਕਾਇ ਰੂਚਿਤੁ ਕੀ ਜੈਗੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟ ਨ ਤਰਾਈ ਜੈਗੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਏਕ ਸਾਤਿ ਬੁਭਾਈਗੇ ॥ ਤਿਰੇਤੀ ਨੀਗੁ
ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਾ ਤਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣ ਜਾਈਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸਕ ਰਖੰਗੇ
ਅਤਨੀ ਮੀਰੀ ਤਮਤਉ ਪੰ ਰਉਚਾਈਗੇ ॥ ਗਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੁਖ ਸਿਨਾ ਤੀਰ
ਟੁਕ ਸਿ ਮੁਸਾਭਾਈਗੇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰ ਤਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਲੋਵਰਾਈਗੇ ॥ ਜੋਤਿ ਨੀਕੀ ਅਸੰਘੀ ਤਿ ਆਕਿ ਰਤੁ ਨ ਮੋਟਿ ਆਜਾਈਗੇ ॥
ਸੁਭਰਭ ਰੇਨ ਤਿਉ ਦੇ ਜੋਰਾ ਤੇਰੰ ਗੁਲਾਈਗੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕਤ ਵੈ ਜੇ
ਤਉ ਮੁਖਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਗੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ॥ ॥

ਕਤ ਕੀ ਮਾਏ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਗਾ ਕਿਦੁ ਬਾਵਤੁ ਤਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿਛ
ਭੀਤ ਰਿਨਿ ਪਜੇ ਕਾ ਤੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਾਕਉਣ ਜਾਣੈ
ਤੇਗੇ ॥ ਕੇਤਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਗੇ ॥ ੨ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖਾ ਬਿਰਖ ਤਮ ਚੀਨਿ
ਸੁਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਨਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਟ ਪਟ
ਜਮੰਦਰ ਭੀ ਨੇਕ ਰਿਚੰਦੀ ਪਾਰਿ ਆਵੇ ॥ ਅਗਨੁ ਦੇਖੈ ਪਿਥਾ ਤੁਦੈ ਪੈਰੁ ਭੁਝੇ ॥

ਥਾਵੇ। ਤਤਤਰਿਗਧਤਮਨੰਦਪੀਰਦੇਖੇਤਪਟਦਥਾਜਾਗਾ, ਲੋਕੇ ਤਕ
ਤੀਤੋਲਾਣਾਗਾਪਟਤਮਿਵਦਜਾਗਾ, ਗਾਜਤਸਮੁੰਦਸਾਗਰੀਰਿਭਰਿ
ਅਤੇਤੇਅਉਗਣਤਮਾਗਾਦਾਇਅਕਰੁਕਿਭਮਿਤਰਿਉਪਾਵਤੁਰੁਬਦਪਾਥ
ਰਤਗੇ॥੫॥ ਜੀਅਰਾਅਗਾਨਿਖਗਾਖਾਨਿਤਪੋਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ, ਪੁਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁਤਕਮੁਪਥਾਣੈਸੁਖੁੰਦੇਦਿ, ਰਾਤੀ॥੬॥

ਗੁਗਉੜੀ॥ ਏਕਾਗਾਣੇ ॥ ਮੁਲਾ॥੧॥

ਮੈਦਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਵਮੁਗਵਾਇਆਇਆ, ਤਿੰਗਜੈਸਾਜਨਮੁਤਕਉੜੀਥ
ਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਅਰਾਮਕਾ ਮੁਕੁਨਿਰਿਪਾਥਪਥਤਾਤਿਗੈਤਉ॥
ਆਤਾਪੁਪਰਣਪਰੇਅਨਤਨਚਾਤਿਆਜਾਇ, ਅਨਤਕਉਚਾਤਿਜੈਗੈਸੇ
ਅਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ ਆਪਦਲੀਅਜੈਮਿਲੈਤਸਭਕੋਤਾਗਰੁੰਦਿ, ਕਰਮ
ਉਪਰਿਨਿਬੜੈਜੇਠੈਸਭਕੋਇ॥੩॥ ॥੧॥ ਕਰਣਾਜਿਨੀਕੀਅਸੋਈਸਾਰਕਰੇ
ਇਤੁਕਮੁਨਜਾਪੀਪਸਮਕਾਕਿਸੈਵਤਿਅਾਦੇਦੇਇ॥੪॥

ਗੁਗਉੜੀਦੋਭਾਣੇ ॥ ਮੁਲਾ॥੧॥

ਤਰਣੀਓਵਾਥਨਿਵਸਾਕੰਦਮੁਲੁਚੁਦਿਖਾਉ, ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਤੁਮਿਲੇ
ਵਾਰਿਵਾਰਿਤਉਜਾਉਜੀਪੂ॥੧॥ ਮੈਥਣਜਾਗਦਿਗਮਕੀ ਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਰੁਵਾਪਾ
ਰੁਜੀਪੁਰਤਉ॥ ਕੋਕਲਿਓਵਾਅੰਥਿਬਸਾਸਤਿਸਥਦਬੀਚਗਾ, ਸਤਜੈਸੁਭਾਇਮੇਰਾ
ਸਤੁਮਿਲੇਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਗਾ॥੨॥ ਮਥੁਛੀਓਵਾਜਲਿਬਸਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਰਿ
ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਤੁਵਸੈਤਉਮਿਥਉਗੀਥਾਤਪਸਾਗਿ॥੩॥ ਨਾਗਨੀਓਵਾਪਰਿਵਸ
ਸਥਦੁਵਸੈਭਉਜਾਇ॥੪॥ ਨਾਕਸਦਾਸੋਤਗਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੫॥

ਗੁਗਉੜੀਮੁਝੀਭੀ॥ ਮੁਲਾ॥੧॥

ਜੈਪਰਿਕੀਰਤਿਅਖੀਐਕਰਤੇਕਾਤਉਵੀਚਗੋ, ਤਿਤੁਪਾਰਿਗਾਵਤੁਸੋਤਿਲਾਸਿਵਰੇ
ਤੁਸਿਰਜਣਤਗੋ॥੧॥ ਤੁਮਗਾਵਤੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਤਿਲਾ, ਤਉਵਾਰੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋ
ਰਿਥੈਸਦਾਸੁਖੁੰਦੇਇ, ਰਤਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਰੇਸਮਾਛੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਦਤਰੁ
ਤੇਰੇਦੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਲੁਸੁਮਾਗਾ॥੨॥ ਸੰਥਤਿਸਾਤਾਛਿਖਿਅਮਿ
ਛਿਕਰਿਪਾਵਤੁਤੇਲਾਦੇਤੁਸਜਣਅਸੀਸਰੀਅਜਿਉਤਵੈਸਾਤਿਥਮਿਉ

ਮੇਲਾ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਤੋਪਤੋਚਸਦਹੈਨੇਤਪਵੰਨੇ॥ਸਦਦੁਰਗਸਿ
ਐਨਨਕਸੇਦਿਤਅਵੰਨੇ॥੧॥ ॥੨॥

॥੧॥ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥੧॥ ॥ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀ॥ ॥ਮੁਤਫਾ੩॥ ॥ਚਰੁਪੇ
ਗੁਰਮਿਲਿਐਤਰਿਮੇਲਾਤੋਰੀ॥ਅਧੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਰੀ॥ਮੇਰਾਪੁਰਸਰ
ਧਿਅਧੇਜਾਣੈ॥ਨੁਕਮੇਮੇਲੈਸਥਾਦਿਪਥਾਣੈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਥੈ
ਭਿਜਾਇ॥ਭੈਰਾਚੈਸਚਿਰੰਗਿਸਮਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਮੂਨਿਵਸੈ
ਇ॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਭਾਰਾਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਇ॥ਸਥਾਦਿਸਥਾਣੈਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰੁ
ਨਾਪੁਰੁਬਖਸੇਬਖਸਟੁਗੁ॥੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਭਮਤਿਬੁਧਿਤੋਇ॥
ਨਿਰਮਲਿਵਸੈਸਚੁਸੋਇ॥ਸਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਰਾ॥ਉਤਮਕਰਦੰ
ਦਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਾਤੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਥਾਣੈਕੋਇ॥
ਦਾਤਾਦੇਵਦੁਗੁ॥ਨਾਨਕਤਰਿਨਾਮੇਲਗੋਇਅਗੁ॥੪॥੧॥ ੨॥

॥੧॥ ॥ਗੁਰਗਉੜੀ॥ ॥ਮੁਤਫਾ੩॥ ॥
ਗੁਰਤੇਗਿਆਪਾਏਜਨਕੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੀਝੈਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਸਾਚੁਸਚੁ
ਰੁ॥ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਅਗੁ॥੧॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਗੁਰੁਆਇ॥ਸਾਚੈਨਾਮੁ
ਚਿਸਮਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਇ॥ਗੁਰਤੇ

ਵਸੇਮਨਿਅਏ ਗੁਰਤੇਪਵਿਤਪਾਵਨਸੁਚਿਤੋਇ ਗੁਰਤੇਸਥਾਇਮਿਲਾਵ
 ਤੁਇ ॥ ੨ ॥ ਥਾਗੁਰਸੁਤਤਰਮਿਰਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਤਤਦੁਖਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਤਵੈਸੇਨਾਮੁਪਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਤੋਈ ॥ ਕਿਸਨਕਤੀ
 ਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਥਾਇਮਿਲਾਵਤੋਈ ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈ
 ਗੁਣਗਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਕਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸੁਖਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ ॥ ਸਚੁਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ ॥ ਸਚੀਥਾਈਜੁ
 ਗਚਰੇਜਾਪੈ ॥ ਸਭਕਿਥਾਸਾਚਾਅਪੇਅਪੈ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮੁਤੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ
 ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਬੈਸਿਸੁਖਾਏ ॥ ਗਤਉ ॥ ਜਲਉਏਤਜਿਤਵਾਦੁਜੈਭਾਇ ॥ ਤਰਿਗੁ
 ਨਚਥੈਠੀਕਾਅਠਾਇ ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਤਨੁਮਨੁਠੀਕਤੋਇ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਅਚਥਿ
 ਅਗੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾਤਰਿਗੁਚਾਖਿਅਸਤਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚਿਸਮਾ
 ਇ ॥ ਸਚੇਗਤੀਗੁਰਸਥਾਇਵੀਚਾਗ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਨਿਰਮਲਧਾਗ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿਸਮਾ
 ਵੈਜੋਭਾਗਤੋਇ ॥ ਭੁਯੋਭਾਗੈਟਿਕੈਨਕੋਇ ॥ ਗੁਰਸਥਾਈਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਚੁਭਾਗਜਿਸੁਸਥਾਇਅਸਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗੁਗਉੜੀਗੁਅਗੇਗੀਮਤਲਾ ੩ ॥

ਇਕਿਗਾਵਤਰੇਤਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ ॥ ਤਉਮੈਵਾਚਿਗਾਵਤਿਬਿਰਥਾਜਾਇ ॥ ਗਾਵ
 ਏਗਾਵਤਿਜਿਨਾਮਪਿਆਗੁ ॥ ਸਚੀਥਾਈਸਥਦਥੀਚਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵਤਰੇਤਮ
 ਤਿਗੁਰਭਾਵੈ ॥ ਮਨਤਨੁਗਤਾਨਾਮਿਸੁਤਾਵੈ ॥ ਗਤਉ ॥ ਇਕਿਗਾਵਤਿਇਕਿਭਗਤਿਕ
 ਰੇਹਿ ॥ ਸਾਮੁਨਪਾਵਤਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹਿ ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਥਾਇਅਗੀ ॥ ਅਪਨਾ
 ਧਿਰਗਾਖਿਅਸਦਾਉਰਧਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿਕਰਤਿਮੁਰਖਅਪੁਜਦਾਵਤਿ ॥ ਨ
 ਚਿਨਦਿਪਤਿਬਤਤਦੁਖਪਾਵਤਿ ॥ ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਤੋਇ ॥ ਸਥਾਇਮ
 ਰੇਭਗਤਿਪਾਏਜਨਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿਵਚਬੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ ॥ ਸਚੀਭਗਤਿ
 ਵੇਚਤੁਅਪੁਖੋਇ ॥ ਮੇਰਾਪੁਰਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਚਾ

੧੦੦ ॥ ਗੁਗਉੜੀਗੁਅਗੇਗੀਮਤਲਾ ੩ ॥

ਮਨਮਰੇਧਾਤਮਾਰਿਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁਮੁਏਕੈਸੇਤਰਿਪਾਇ ॥ ਮਨਮਰੇਦਰੁਜਾਏਕੋ
 ਇ ॥ ਮਨਸਥਾਇਮਰੇਬੁਝੈਜਨਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦੇਵਡਿਅਈ ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਤਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰਕ ਮੰਵੈ ॥
ਇਸੁ ਮਨਕੀ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈ ਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸੁਮਾਰਿ ॥
ਵਾਲਣੁ ਤਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੇ ਤਾਨਿ ਰਮਣੁ ਤੋਇ ॥
ਗੁਮੁਖਿ ਏਤੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਆਸ ਵਾਗੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਧੁਨਿ
ਖਿਅਨੁ ਮੋਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਉੜਤਿ ਸਥਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਲਾ
ਪੇਤੀ ਜਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥ ੨੫

॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥

ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਝਿ ਗਨਾ ॥ ਜੁਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਥੁਹਿ ਚਿਤ
ਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਪੰਧ ਕਰਤਿ ਆ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਵਿਤਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਰਦੈ ਗ
ਰਵਤੁ ਮੋਰਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਰਸਨਾ ਰਸਾਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੈ ਜਿਨਾ ਮੁਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਨਿ
ਰਸ ਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪੁਰਕਰ ਮਿਥਿਯਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ
ਰਸ ਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤਪਾਏ ॥
ਗਿਕਿ ਰਪਾ ਤੇ ਤਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿ ਆਸੁ ਖੁਸਾਂਤਿ
ਗਾ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਗਾ ॥ ਆਪੇ ਸਾਨਿ ਬੁਝਾਇ ਵਜੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਸਦਾ ਤਰਿ ਗੁਣੀ ਗਾਤੀ ਗੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥
ਵਿਐ ਦਰਗਾਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁੰ ਵਿਸ
ਤਦੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੁੰ ਵਿਸਰਤਿ ਜੇਤੁ ਧੁਆਇ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੁੰ
ਸਰਤਿ ਜੇਤੁ ਜੈਭਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿ ਅਨੀ ਜੇਨੀ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਾਨਿ
ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਾਨਿ ਤੁਠਾਤਿ ਨ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਘੋੜੇ ਪੁੰਨੁ ਸੇਗਿ ਅਨਥੀ ਚਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਘੋੜੇ ਪੁੰਨੁ
ਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਜੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ੨੭

॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ॥ ॥ ਤੁੰ ਅਕਬੁ ॥
ਕਥਿ ਆਜਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਮਰਦੁ ਮਨ ਮਾਨਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਭੋਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ

ਭਿਨਪਾਤੀ॥੧॥ਜਿਸਕੀਬਾਣੀਇਸੁਮਾਤਿਸਮਾਣੀ॥ਭੇਰੀਅਕਥਕਥਗੁ
ਰਸਥਾਦਿਵਖਾਣੀ॥ਹਤਉ॥ ਜਤਸਤਿਗੁਰੁਤਤਸਤਸੰਗਤਿਬਣਾਈ॥
ਜਤਸਤਿਗੁਰੁਸਤਜੇਤਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਜਤਸਤਿਗੁਰੁਤਤਉਮੈਸਥਾਦਿਜ
ਬਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮਤਲੀਥਾਉਪਯੋਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵ
ਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਗਤਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅਪੋਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਗੁਪੁਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਉਲਗੋਪਿਅਰੁ॥੪॥ਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੋਕਰੁ॥੧॥੨॥੩॥੨੮
ਗੁਰਗਉਰੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੩

ਏਕਸੁਤੇਸਤਿਗੁਪਤੰਗਾ॥ਪਵਨੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਸਭੇਸਤਲੰਗਾ॥ਭਿਨਭਿਨਵੇਖੈ
ਤਰਿਪੁਭਰੰਗਾ॥੧॥ਏਕੁਅਚਰਜੁਏਕੋਤੰਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਰੇਵਿਗਲਕੋਈ॥
੨॥ਹਤਉ॥ਸਤਜਿਭਵੈਪੁਭਸਭਨੀਬਾਈ॥ਕਤਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਈ॥
ਅਪੇਸੁਤਿਅਦੇਇਜਗਾਈ॥੩॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਤੰਈ॥ਕਤਿਕਤਿਕਥਨ
ਕੋਤੰਸੁਕੋਈ॥ਗੁਰਸਥਾਦਿਸਮਾਵੈਬੁਝੈਤਰਿਸੋਈ॥੪॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਵੇਖੈਸਥਾਦਿ
ਮੇਲਾਏ॥ਵਰੀਵਰਿਅਈਗੁਰਸੇਵਤੇਪਾਏ॥੫॥ਕਨਾਮਿਰਤੇਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥
੧॥੨॥੩॥੨੯॥ਗੁਰਗਉਰੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੩

ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਤਿਪਿਅਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਗੁਣਗਿਅਨਚੀਚਾਰਿ॥
ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾਮਪਿਅਾਰਿ॥੧॥ਸਤਜੇਜਾਗੈਸਵੈਨਕੋਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਬੁਝੈ
ਜਨਕੋਇ॥ਹਤਉ॥ਅਸੰਤਅਨਾਵੀਕਦੇਨਬੁਝੈ॥ਕਥਨੀਕਰੇਤੈਮਾਇਆਨਾਥਿਭੁ
ਝੈ॥ਅੰਧੁਅਗਿਆਨੀਕਦੇਨਸੀਝੈ॥੨॥ਇਸੁਜੁਗਮਾਤਿਰਮਨਾਮਨਿਸਤਾਗਾਵਿਰ
ਲਾਕੋਪਾਏਗੁਰਸਥਾਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਅਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਰਾ॥੩॥ਇਸੁਕਲਜੁ
ਗਮਤਿਕਰਮੁਧਰਮੁਨਕੋਈ॥ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਕਕੈਪਰਿਤੰਈ॥ਜਾਨਕਨਾਮਕਿਨ
ਕੋਮੁਕਤਿਤੰਈ॥੪॥੧॥੨॥੩॥੩੦॥ਗੁਰਗਉਰੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੩

ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਸਾਹਾ॥ਮਨਿਸਾਚੇਰਤੇਤਰਿਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਸਚੈਮਤਲਿਸ
ਚਿਨਮਿਸਮਾਹਾ॥੧॥ਸੁਦਿਮਨਮੇਰੇਸਥਾਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਰਾਮੁਜਪੁਭਉਜਲੁਉਤਰ
ਪੁਧਾਰਿ॥ਹਤਉ॥ਭਰਮੇਅਵੈਭਰਮੇਜਾਇ॥ਇਤੁਜਗੁਜਨਮਿਅਤੁਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁ
ਖਚੇਤੈਅਵੈਜਾਇ॥੨॥ਅਪਿਭੁਲਾਕੀਪ੍ਰਭਿਅਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਏਤੁਜੀਉਵਿਰਾ

ਦੀਚਕਰੀਥਾਇਆਮਤਾਦੁਖੁਪਟੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ ਕਿੰਨ
ਕਰਿਸਤਿਗੁਰਮਿਥਾਏ॥ ਏਕੋਨਮੁਚੇਤੇਵਿਚਤੁਭਰਮੁਦੁਕਾਏ॥੪॥ ਨਾਮੁਜੰ
ਨਉਨਉਨਿਧਿਧਾਏ॥੫॥ ॥੧॥੧॥੧॥ ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗਮਹਲਾ ੩
ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੁਥਉਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੇਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀਆਇ
ਸੇਧਨਵੈਤਤਰਿਨਮੁਕਮਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੰਤੀਧਾਇ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਮੁਜਪ
ਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਤਰਿਘਾਣੁਥਾਇਪਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਪੁਪਥਾਵੈ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਤਰਿਧਵੈਸੋਇ॥ ਤਰਿਗੁਦਗਾਵੈਮਤਿਉਤਮ
ਤੋਇ॥ ਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ ਦੁਜੈਭਾਇਨਸੇਵਿਅਜਾਇ॥ ਉਨਿ
ਮਾਇਆਮਤਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਪੁਤਿਕੁਟੰਬਿਗਿਰਿਤਿਮੋਤਿਅਮਾਇ॥ ਮਨਮੁ
ਅੰਧਾਅਵੈਜਾਇ॥੩॥ ਤਰਿਤਰਿਨਮੁਦੇਵੈਜਨਸੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਰਸਬਦੀਤੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਥਾਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥
॥ ॥੧॥੨॥੩॥ ਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਰਮੇਵਾਜੁਗਚਰੇਤੋਈ॥ ਪੁਰਾਜਨਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਈ॥ ਅਖੁਟਨਾਮਧਨੁ
ਨਤੋਈ॥ ਐਕੈਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸਭਾਤੋਈ॥੧॥ ਏਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੀਗੁ
ਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਿਸਮਤਾਪੁਰਖਸੰ
॥ ਆਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਤਿਉਰਧਾਰੇ॥ ਨਾਮਿਰੇ
ਉਜਲਉਤਰਤਿਧਾਰੇ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਿਸਦਾਮਾਨਿਦਾਸਾ॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿਕ
ਪਰਗਾਸਾ॥ ਅਨਤਦੁਵਾਜੈਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਘਰਮਾਤਿਉਦਾਸ
॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਿਤਿਨਕੀਸਚੀਥਾਣੀ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤੀਆਖਿਵਖਾਣ
ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਿਤਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਨਿਤਕੇਵਲੀ
ਈ॥੬॥ ॥੧॥੨॥੩॥ ਗੁਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਵਰਭਾਗਿਸੰਜਗਾ॥ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਤਰਿਰਸਭਗਾ॥੧॥ ਗੁ
ਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੁਤਰਿਧਿਆਇ॥ ਜਨਮੁਜੀਤਿਥਾਨਾਮੁਪਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਰਿ
ਨੁਧਿਅਨੁਗੁਰਸਬਦੁਤੈਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਵਿਰਥੈਚਖਿਰੀਰ
ਕਰਮਕਾਰਬੁਤਕਰਤਿਅਚਾਰ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਅੰਤਕਾਰ॥੨॥

ਬਧਿਰਮਾਇਆ ਛਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭੁਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ॥੧੪॥
 ॥੧੫॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਬੈਰਾਗਾਣੇ ॥ ਮਤਲਾ ੩ ॥
 ਜੇਸੀ ਪਰਤੀਤ੍ਰਿਪਾਰਿਮੇ ਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਤੇ ਵਿਆਪਰਤੀਮ ਧੋਪਾਣੀ ਨਾਤੀ ॥
 ਜੇਸੇ ਪਰਤੀਮ ਧੋਪਾਣੀ ਪਰਗਾਮਿ ਆਬਿਨ ਪਗਾਵਰਸਤ ਠਿਗਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਚਾ
 ਤੁੰ ਐਸ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕਿ ਕਰਤੁ ਤੇ ਸੋਈ ਕੋਈ ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਸੇ ਜਾਇਸ ਮਾਣੀ ॥
 ॥੧੬॥ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਤੇ ਇਕੋ ਕਿ ਆਓ ਇਕਰਮ ਕਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਸਦਾ
 ਤੇ ਰੇ ਤੁਝੀ ਮਾਇਸ ਮਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਇਤੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾਪਾਇ ਆਤਾ ਭੂ
 ਲੇਨਾਣੀ ॥ ਜਾਕਾ ਕਰਜੁ ਸੋਈ ਪਹੁ ਜਾਣੇ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਦਿਸ ਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬ
 ਦੁਤੁ ਤੇ ਤੇ ਤੇ — ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤੁ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਨ
 ਧਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਣੀ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਾਣੇ ਮਤਲਾ ੩ ॥
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾ ਲੈਵਿ ਸੇ ਤੇ ਬਾਝੁ ਜੇ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸ
 ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਾਹ
 ਲੇਖੇ ਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਘਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਤਭਰਦਿ ਮਨ ਤਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
 ਬਦੁ ਚੀਰਿ ਓਠਿ ਠਿਰਿ ਜੋਤੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤਰਿ ਨ
 ਮੁਵ ਸਿ ਆਮਰਿ ਆਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨ ਭਗਤੀ ਗਤਿ ਆਤਰਿ ਨ ਮੇਸੁ ਖਿਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥
 ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਤੇ ਤਉ ਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਅ
 ਗੈ ਤਰਿ ਨ ਮਾਭਗਤਿ ਭੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੩੬ ॥
 ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ॥ ਬੈਰਾਗਾਣੇ ॥ ਮਤਲਾ ੩ ॥
 ਧੋਈ ਅਵੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਗੁਰਗਾਇਆ ॥ ਧੋਵ ਕਵੈ ਗੁਰ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁ ਰੇਵਾ ਸੁਪਾਇ ਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਤ
 ਜਿਸ ਮਾਣੀ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਮਾਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸਸੁ ਰੈ ਧੋਈ ਐ ਪਿਰਵ ਸੇ ਕਤੁ ਕਿ
 ਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਆਪਿ ਨੇਰੇ ਜਨੁ ਅਬ ਭੁਟੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ॥ ਆਪੇ ਤੇ
 ਪੁਰੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾ
 ਣੀ ਐ ॥ ਤਉ ਮੈ ਦੁਖਿ ਪਾਵਿਨ ਸਿ ਜਾਇਸ ਤੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆ
 ਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਗਨ ਬਿਨ ਪਾਇ ਐ ਅਗਿਆਨ

ਇਅਟੇ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਵਾਨਾਕਰਤਿ। ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਦੁ ਤਾਟੇ। ਗਰਭਜੰਨੇ।
ਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿ ਜਾਟੇ। ਮੇਰਕਰਤੇ। ਵੇਰਾਵਦਾ। ਮਨਮੁਖਭਰਜੰਨੇ।
ਮੇਰੇਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿਲੇਖੁ। ਲਿਖਾਇਆ। ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ। ਤਰਿਤਰਿ ਨਮੁ।
ਧਿਆਇਆ। ਭੋਟੇ। ਆਗੁਰੁ ਸੁਗਾ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ। ਮਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁ। ਤੈਤਰਿ ਬੰਧੁ।
ਬੀਰਾ। ਤਰਿਤਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ। ਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ॥੪॥੩॥੫॥

॥੩੦॥ ਗੁਗਉੜੀ। ਬੈਰਾਗਾਟੇ ॥ ਮਤਲਾ ॥੩॥

ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਪਾਇਆ। ਤਰਿਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ। ਸਤਿਮਲੀਦਪਰਗਟਕੁ।
ਜਪਿਨਾਮੁ ਸੁਗਾਰਾ। ਸਿਵਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈ। ਆਚੁਕਾ ਅੰਧਿਅਰਾ। ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ।
ਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿ। ਆਤਿਨਤਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥੫॥ ਤਰਿਕਿਤੁ ਬਿਧਿਪਾਵੁ।
ਐਸੰਤਜਨਤੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿਤਉਜੀਵਾ। ਤਰਿਬਿਨੁ ਚਸਾਨਜੀਵਤੀ। ਗੁਰਮੇਵ।
ਰਿਸੁ ਪੀਵਾ। ਰਤਾਉ॥ ॥ ਤਉਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿ। ਤਤਰਿਸੁਟੀ। ਤਰਿਤਰਿ।
ਤਿਕੀਨੀ। ਤਰਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ। ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਸਤਕੁ।
ਖੁਟੈਜੀਨਿਭਗਤਿ। ਤਰਿਦੀਨੀ। ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਤਰਿਪਾਇਆ। ਸੰਗੁਰੁਤਮਕੀਨੀ।

॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ। ਤਰਿਗਾਇਏ। ਤਮ ਅਵਗਾਇਆ। ਗੇ। ਪਾਪੀਪਾਖਰਕੁ ਬਦੇਰੁ।
ਸਤਿਤਰਿਤਾਰੇ॥ ਤੁੰਗੁਣਦਾਤਾ। ਨਿਰਮਲਾ। ਤਮ ਅਵਗਾਇਆ। ਗੇ। ਤਰਿਸੁ।
ਗਤਿਗਾਖਿਲੇ। ਤੁਮੁਕੁ ਮੁਗਧਨਿ ਸਤਾਰੇ॥੩॥ ਸਤਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤਿ।
ਤਰਿਮਨਿਧਿ। ਆਇਆ। ਸਜਦੁ ਤਰਿਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ। ਪਰਿਸੰਤਲਾਗਾਇਆ।
ਤਰਿਦਇਆ। ਪਰਿਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ। ਤਰਿਤਰਿ ਚੇਤਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈ। ਪੁਰਿ।
ਤਿਨਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੧੮॥੩੮॥ ਮਤਲਾ ॥੨॥

ਮਤਲਾ ॥੩॥੧੮॥

੩੮॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ॥ ਚਉਪਦੇਤਥਾਦੁਪਦੇ ॥

ਪਰਿਤਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਤ੍ਰਿਅਾਜਿਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਅਾਮੈਮੂਰਖਤਾਰਿਤਰਿ
ਜਪੁਪਾਤ੍ਰਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਨਜਾਨਾਕਿਅਗਾਤਿਰਾਮਤਮਾਰੀ ॥ ਤਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਤਰੁਭਉ
ਜਥੁਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੰਨਿਅਸੀਥਿਭੁਤਲਾਹਿਦੇਤਸਵਾਰੀ ॥ ਪਗਤਿਅਤਿ
ਅਗੀਕਰੀਥੁਤਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈਮੂਰਖਤਾਰਿਅਸਤਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਖੜੀਕਰਮਕਰੇਸੂਰਤ
ਤੁਪਾਵੈ ॥ ਸੁਦੁਵੈਸੁਪਗਕਿਰਤਿਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈਮੂਰਖਤਾਰਿਨਾਮੁਥਾਰਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਭਤੇ
ਗੀਸਿਸਟਿਤੁੰਅਪਿਗਤਿਅਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਾਕਦੇਵਾਤਿਅਈ ॥
ਮੈਮੈਧੁਯੇਤਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨੫ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ

॥ ਮਤਲਾ ॥ ॥

ਨੇਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਏਤਰਿਕੀ ਭਜੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਕੀ॥ਤਰੁਬਉਜਲੁ
 ਕਥਕਥਾਉਤਰਿਕੀ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ਤਰਿਕਸੁਰਮਾਨੁ
 ਗੁਨਗਾਇ॥੨॥ਜਿਜਨਪਿਅਵਾਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮ॥ਤਿਨਦਾਸਨੇਦੁ
 ਰੁਤਮਰਾਮ॥ਜਨਕੀਸੇਵਾਉਤਮਕਾਮ॥੩॥ਜਿਤਰਿਕੀਤਰਿਕਥਾਨੁਦਵੈ
 ਜਨਮਰੈਮਨੀਚਿਤਰਾਵੈ॥ਜਨਪਗਰੇਣਵਰਭਾਗਿਪਾਵੈ॥੪॥ਸੰਤਜਨਸਿੰ
 ਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਅਈ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖਿਅਧੁਰਿਪਾਈ॥ਤੇਜਨਾਨ
 ਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੫॥੨॥੪॥ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੪
 ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤ੍ਰਕਾਇ॥ਸੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਭਈਜਲਿਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰੀ
 ਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪਾਇ॥੧॥ਤੇਤਰਿਜਨਤਰਿਮੇਲਾਨੁਤਮਪਿਅਗੇ॥ਜਿਨਮਿਲਿ
 ਅਦੁਖਜਾਤਿਤਮਾਰੇ॥੨॥ਜਿਉਮਿਲਿਬਥੇਰਗਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਵੈ॥
 ਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਾਪਿਰੁਪਾਰਿਅਵੈ॥ਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਾਤਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥੩॥ਸਰ
 ਪ੍ਰੀਤਿਬਸੈਜਲਧਾਗਾਨਰਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਅਦੇਖਿਪਸਾਗਾਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀ
 ਜਪੈਨੇਰਕਾਗਾ॥੪॥ਨਰਪਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਅਧੁਨਖਾਟੇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰੁਮਿਲੈਗਲਾਟੇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਪਗਚਾਟੇ॥੫॥੩॥੪॥

॥ ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥

ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪੁਤ੍ਰਕਾਇ॥ਭੁਖੇਪ੍ਰੀਤਿਭੈਅੰਨਖਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗੀਮਿਲਿਅਧਾਇ॥੧॥ਤਰਿਦਰਸਨੁਦੇਤੁਤਰਿਅਸਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਚਾਪੁਰਿਤਮਾਰੀ॥੨॥ਚਕਵੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਰਜਮੁਖਿਲਾਗੇ॥ਮਿਲੈਪਿ
 ਰੇਸਭਦੁਖਤਿਅਗੇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੁਮੁਖਿਲਾਗੇ॥੩॥ਬਥਰੇਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰੁਮੁਖਿਖਾਇ॥ਤਿਰਦੈਬਿਗਸੈਦੇਖੈਮਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੁਮੁਖਿ
 ਈ॥੪॥ਤਰੁਸਤੁਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਅਮ੍ਰਿਤੁਕਾਚਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਕੁਰਾਕਚੁ
 ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾ॥੫॥੪॥੪੨॥

॥ ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਏਬਣੀ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਅਤ
 ਣੀ॥ਜਿਨਤਰਿਜਪਿਅਤਿਨਪੀਥੈਬੁਟੀਘਣੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਤਰਿਭੈ

ਹੁਮੇਰੇਭਾਈ। ਤਰਿਬੈਲਤਮਾਭਿਪਾਪਲਤਿਜਾਈਗਏ। ਜਬਗੁਰਮਿਖਿ
 ਅਤਬਮਨਵਸਿਅਹਿਅਗਾਧਾਵਤਪੰਚਰੇਤਤਰਿਧਿਅਹਿਅ ਅਨਦਿਨ
 ਨਗਰੀਤਰਿਗੁਲਗਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ। ਤਿਨ
 ਕੁੜਤਿਅਗੇਤਰਿਲਿਵਲਾਈ। ਤਿਤਰਿਦਰਗਤਮੁਖਉਜਲਕਾਈ। ਗੁਰ
 ਸੇਵਾਅਪੇਰਿਭਾਵੈ। ਹਿਸਨੁਬਲਕਦੁਗੁਰਪਗੀਲਗਿਧਿਅਵੈ। ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਤਰਿਅਪਿਤਰਾਵੈ। ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ਗੁਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪
 ਤਰਿਅਪੇਜਗੀਰੰਧਾਨੀ। ਤਰਿਅਪੇਗਵਿਰਤਿਅਬਨਵਾਰੀ। ਤਰਿਅਪੇਤ
 ਪੁਤਪੈਲਾਇਤਾਰੀ। ॥੧॥ ਐਸਾਮੇਗਰਮੁਰਤਿਅਕਰਪੁਰਿ। ਨੀਕਟਿਵਸੈਨਾਤੀਤਰਿ
 ਦੁਗਿਰਤਾਈ। ॥੨॥ ਤਰਿਅਪੇਸਥਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਅਪੋ। ਤਰਿਅਪੇਵੇਖੈਵਿਗ
 ਸੈਅਪੋ। ਤਰਿਅਪਿਜਧਾਇਅਪੇਤਰਿਜਧੋ। ॥੩॥ ਤਰਿਅਪੇਸਾਰਿਗਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਧਾਗ। ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਪਿਪੀਅਵਟਤਗ। ਤਰਿਅਪਿਕਰੇਅਪੇਨਿਸਤਾ
 ਗ। ॥੪॥ ਤਰਿਅਪੇਬੇੜੀਤੁਲਤਾਗ। ਤਰਿਅਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਗ। ਤਰਿਅ
 ਪੇਨਾਨਕਧਾਵੈਧਾਗ। ॥੫॥ ੬॥ ੪੬॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ। ਬੈਰਗਾਇ। ॥ ਮਤਲਾ ੪। ॥

ਸਤੁਤਮਾਗਤੁੰਧਣੀਜੈਸੀਤੁੰਗਮਿਦੇਤਿਤੈਸੀਤਮਥੇਤਿ। ਤਰਿਨਮੁਵਟਜਤਰ
 ਗਮਿਉਜੇਅਪਿਦਇਅਲੁਤੈਦੇਤਿ। ॥੧॥ ਤਮਵਟਜਗੇਗਮਕੇ। ਤਰਿਵਟ
 ਜੁਕਰਵੈਦੇਗਮਿਗੇ। ॥੨॥ ॥੩॥ ਤਰਿਭਗਤਿਧੁਨਖਟਿਅਤਰਿਸਚੇਸਾ
 ਤਮਾਨੀਭਾਇਆ। ਤਰਿਜਪਿਛੁਖੁਰਲਦਿਅਜਮੁਜਗਾਤੀਨੇਹਿਨਅਹਿਅ
 ॥੪॥ ਤਰਿਵਟਜੁਕਰਤਿਵਾਪਾਗੀਏਅਨਤਤਰੰਗੀਦੁਖਮਾਇਆ। ਓਇਜੇਤੈ
 ਵਟਜਿਤਰਿਲਾਇਆਠਲੁਤੇਤਤਿਨਿਪਾਇਆ। ॥੫॥ ਤਰਿਤਰਿਵਟਜੁਸੇ
 ਜਨਕੇਗਜਿਸੁਕਿਰਪਾਯੁਤੈਏਪੁਰਦੇਈ। ਜਨਨਾਨਕਸਤੁਤਰਿਸੇਵਿਅ
 ਠਿਰਿਲੇਖਾਮੁਖਿਨਲੇਈ। ॥੬॥ ੧॥ ੨॥ ੪੫॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ। ਬੈਰਗਾਇ। ॥ ਮਤਲਾ ੪। ॥

ਜਿਉਜਨਨੀਗਰੁਪਾਯਤੀਸੁਤਕੀਕਾਰਿਅਸਾ। ਵਰਤੈਏਧੁਨਖਟਿਦੇਇਕ
 ਰਿਭਗਾਬਿਲਾਸਾ। ਤਿਉਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਤਰਿਗਖਤਾਦੇਅਪਿਤਥਾਸਾ।

॥ रगुगुडिनी। प्रोगगाए ॥ मउखग। ४॥

॥८॥४७॥ गगुगुह्री॥ ॥८॥४७॥

ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

॥ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖ ਕੀ ਚੋਖ ਭਾਗ ਤੇ ਕਰਿ ਮਾਇ ਆ ਕੈ ਤਾਈ ਜਾ ਬਾਣ ਦੇਇਤਾ
 ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ਜਿਹੁ ਦਸਾ ਟੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਜਿਤ ਨੀ ਭੁਖ ਅਨਰ ਸਸਾ ਦੈ ਤਿਤ ਨੀ ਭੁਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤਰਿ ਆ
 ਧਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੇਵੇ ਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਰਿ ਮਾਇ ਪਾਤਿ ਆ
 ਫਿਰਿ ਭੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੋਗ ਗਾਣ ਮਤਲਾ ੪ ॥
 ਤਮਰੇ ਮਨੀ ਚਿਤੁ ਰਿਅਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਭਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾ
 ਰੀ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਤਮਰੇ ਮਨੀ ਚਿਤਿ ਭਰਿ ਬਡੁ ਤਪਿਆਗਾ ॥ ਭਉ ਕਰ ਬਾਨੀ ਗੁਰ
 ਅਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਭੁ ਵਿਆਮੋ ਲਿਅਮੇ ਗਾ ਸਿਰਜਣ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਮਧਾ
 ਪੀਸਰ ਦਿਖੈ ਭਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥ ਮਤੁ ਨੀਰ ਗੁਣ ਤਮਰੇ ਲੈ ਕਬਡੁ ਅਧੁਨੀ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰੀ ਰਹਾਉ ॥ ੨ ॥ ਤਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਡੁ ਬਡੁ ਤੁਝੈ ਬਡੁ ਬਾਗ ਬਾਗ ਭਰਿ ਗਣਤਨ
 ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁੰਗੁਣ ਵੰਤਾ ਭਰਿ ਭਰਿ ਦਇਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ਭਿਭਰਿ ਭਾਵੈ
 ॥ ਤਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਭਿਭਰਿ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਮਰੇ
 ਗੁਣ ਕਿਅ ਕਤ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਤ ਬਖਿਸਮੁ ਭਿਭਰਿ ਜਾਇ ॥
 ਤਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਗੁਣ ਕੋਈ ਭੈ ਜੈਸੇ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਬਡਾਇ ॥
 ਤੁੰਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੁੰਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੁੰਗੁਰੁ ਬੰਧ ਪੁਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤ ਮਰੀ
 ਬਿਧਿ ਭੰਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਤੁ ਆਪੋ ॥ ਤਮਰੁ ਲਭੇ ਭਿ
 ਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਤਮ ਬਾਧੋ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਾਇ ਐ ਚੁਕੇ ਸਭਿ ਸੰਗ ਸੰਤਾਧੋ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਬੋਗ ਗਾਣ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ॥
 ਕੰਚਨ ਨਰੀ ਮਤਿ ਜੀਉ ਭੁਭਤੁ ਤੈ ਮੋਹੁ ਮੀਰਾ ਮਾਇ ਆਪਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ
 ਮਨ ਅਨਰ ਸਿਲਾਇ ਆਪਾ ਭਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਭੁਟਾ ਮੇਰੇ ਭਰਿ ਗ
 ਏ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਭਿਭਰਿ ਚਕਰ ਮਤ ਰਿਮੇਗਾ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤਾ ਭਰਿ ਭਰਿ ਦਇ
 ਆ ਭੁਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਿਉਰੁ ਪੁਨ
 ਭੀ ਕਿਉ ਜਾਤਿ ਨ ਭੀ ਕਿਉ ਚੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਅ ਮੁੰਡੇ ਲੈ ਬੋਲਤ ਗੁਣ ਬਿਭੁਨ
 ਨ ਮੁਜ ਪਿਅ ਤੇਰਾ ॥ ਤਮਧਾ ਪੀਸੀ ਗੁਰੁ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ੨ ॥

ਸਰਜੀਉਪਿਭੁਖੁਨਕੁਦੀਅਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ ॥ ਅਨਿਪਾਣਕਪਤ੍ਰ
ਦੁਦੀਅਰਸਅਨੇ ਭੰਗਾਣੀ ਜਿਨੀਦੀਅਸੁਚਿਤਿਨਾਵਲੀਪਸੁ
ਰਿਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੁੰਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਤਮਜੰਤਵਿਚਰੇ
ਅਕਰਤਸਰੁਖੇਲੁਤਮਸੁਅਮੀ ॥ ਜਨੁ ॥ ੩ ॥ ਭਾਟੀਵਿਤਾਇਅਤਰਿਗੁਲਨ
ਟਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਾਇਪਾਠਤੀਰਾਖੈਨੂਰਿਮਸ਼ਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਮੁਖਿਦੇ
ਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪਚਾਗੀ ॥ ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸਿਖਾਰਾਖਤਾਤਰਿਪ੍ਰੀਤੀ
ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਤਮਥਾਰਿਕਤਰਿਪੁਭਕੇਤੈਇਆਣੇ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਧਾਜਿਨਿਤਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਅਣੇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿ
ਉਰਤੀਕਪਰੇਬਾਗੇਵਾਲੀ ॥ ਚਿਤੁਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਥੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਤਿਰਦੈ
ਰਿਸਮਾਈ ॥ ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਤਰਿਤਰਿਕੀਗੁਰਸਿਖਰਖੈਜੀਅ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸੋਵਿਚਿਰਾਖੈਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਗੀ ॥ ੩ ॥
ਈਜਾਣੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਉਤਾਖਿਤੈਸਭਵਸਗਾਤਿਤੈਤਰਿਕੇਗੀ ॥ ਤਿਉ
ਤਜਨਕੀਨਗਨਿਦਾਕਰਤਿਤਰਿਰਾਖੈਪੈਜਜਨਕੇਗੀ ॥ ੪ ॥ ਭਾਈਮਤੁਕੋਰ
ਤੁਕਿਸੀਕੈਕਿਉਤਾਖਿਤੈਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ ॥ ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਿਰਤਿਸਾ
ਸਰੁਤਰਿਕੈਵਸਿਤੈਕੋਈਠਾ ॥ ਗੈਨਸਕੈਬਿਨੁਤਰਿਕਾਠਾਇਆ ॥ ਐਸਾਤਰਿਨ
ਨਿਚਿਨਿਤਪਿਅਵਤੁਜਨਨਾਨਕਜੋਅੰਤੀਅਉਸਥਿਲੇਏਥਾਇਆ ॥

੧੦੪੫੧ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਥੈਰਾਗਾਇ ॥ ਮਤਲਾ ੪

ਜਿਸੁਮਿਲੀਐਮਾਨਿਤੈਅਨੰਦੁਸੰਸਤਿਗੁਰਕਤੀਐ ॥ ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾ
ਸਿਜਾਇਤਰਿਪਰਮਪਦੁਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿਅਗਾਕਿਤੁਵਿ
ਮਿਠੈ ॥ ਤਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰਪੁਰਾਕਿਉਮਿਠੈ ॥ ਗਤਉ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਮੋਠਿਅਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ਇਥਪੁਨੀਜਨਕੇਗੀਅ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਭਗਾਤਿਦਿੜਵੈਤਰਿਭਗਾਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਐ ॥ ਤੈਮੁਠਿਨਾਵਲੀਤਰਿਲਾਭੁਨਿਤਦਿੜੀਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿਨ
ਤਉਦੁਜਨਾਤੀ ॥ ਜਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿਠਉਪਰੈਤਰਿਗੁਦਗਾਵਾਤੀ ॥ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ੫੨॥ ਗੁਰਗਉੜੀ॥

॥ ਪੂਰਬੀ॥

॥ ਮਠਲਾ॥

ਤਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮੇਰੇਮਨੀਤਨਿਮੁਖਿਤਰਿਬੰਝੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਇਆਤਿਗੁਰੁਤਰਿਰੰਗੀਤੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥ ॥ ਅਪੁਨੇਤਰਿਪ੍ਰਭਕੀਤਉਗੋਲੀ॥ ਜਬਤਮਤਰਿਸੇਤੀਮਨਮਾਨੇਅਕਾਰੀਨੇਜਗਤਸਭਗੋਲਅਮੋਲੀ॥ ਰਤਉ॥ ॥ ਕਰਤਾਵਿਕੇਕੁਸੰਤਜਨਤਾਈਖੋਜਿਤਿਰਦੇਦੇਖਦੇਦੋਲੀ॥ ਤਰਿਤਰਿਰੂਪਸਭਜੋਤਿਸਬਾਈਤਰਿਨੇਕਾਟੇਵਸੈਤਰਿਕੋਲੀ॥ ॥ ੨॥ ਤਰਿਤਰਿਨੇਕਾਟੇਵਸੈਸਭਜਗਕੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੀ॥ ਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰਗਟਕੀਓਗੁਰਪ੍ਰਗੇਸਿਰੁਵੇਚਿਓਗੁਰਪਾਤਿਮੋਲੀ॥ ॥ ੩॥ ਤਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਤਮਸਰਣਗਾਤਿਤਮਵਰਪੁਰਖਵਰੋਲੀ॥ ਜਨਨਨਕੁਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥ ॥ ੧ ॥ ੧੫॥ ੫੩ ॥

॥ ਗੁਰਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥

॥ ਮਠਲਾ॥

ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਾਧਿਯਾਤੋ॥ ਜਿਤਮਾਗਿਤਮਪ੍ਰੇਰਤਸੁਆਮੀਤਿਤਮਾਗਿਤਮਜਾਤੋ॥ ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਰਿਸੇਤੀਰਭੇਸਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਤਰਿਰਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਤੋ॥ ਰਤਉ॥ ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਤਰਿਜਾਗਿਅਵਖਾਸੁ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਸਾਤੋ॥ ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਾਥਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਾਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੋ॥ ॥ ੨॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਤਾਉਲਿਖੇਧੂਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤਖੋਸਰਿਨਾਤੋ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਮੈਠੁਗਾਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਗਮਨਮਿਰੰਗਿਰਾਤੋ॥ ॥ ੩॥ ਰਾਮਤਮਅਪੇਅਪਿਅਪੇਪ੍ਰਭਰਾਕਰਤਮਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਦਾਤੋ॥ ਜਨਨਨਕੁਨਾਮੁਖੇਦੋਤਾਜੀਵੈਤਰਿਜਪੀਐਤਰਿਕਿਰਪਾਤੋ॥

॥ ੪॥ ੨ ॥ ੧੬॥ ੫੪॥ ਗੁਰਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ॥ ਮਠਲਾ ੪ ॥

ਕਰਤਾਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁਤਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਦੀਓਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮਨਮਾਚੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ ਜਿਤਕਾਣਕੈਮੁਖਿਜਗਤਸਭਗੁਰਮਿਅਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਤਰਿਤਮਥਾਚੇ॥ ਰਤਉ॥ ॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਤੀਤਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੁਤਰਕਾਚੇ॥ ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਦੁਅਤਿਭਾਗੀਵਿਚਿਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥

॥ २ ॥ तुमदाष्टिआळसगष्टिपिपाळकमंकरुं दीजै दानुतरिउमजदं
॥ उरिबेदसदसउमकीजैमनुतिरतिकरेकारिताचे ॥ ३ ॥ आयेसाउवें
पुबुसुअमीउमवटजरेडै ताचे। मेराभुततुजीउरिगामिसबतेरी
नानकवेसउपुबसचे ॥ ४ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
तुमदाष्टिआळसगष्टिपिपाळकमंकरुं दीजै दानुतरिउमजदं ॥ जिसतेतुम
रिजनेसुअमीसंसतिगुरमेळिमेराथे ॥ १ ॥ रामउमसतिगुरपग
उमकरिमने ॥ उमभुवमुगायअसुयमातिउतेगुरसतिगुरकैबदति
रिउमजने ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
नो ॥ उरिकांभुअंभितगसुचाधिआमिळिसतिगुरमीठरसगने ॥ २ ॥
जितकउरिगुरसतिगुरनडीबेटिआतेसाकतमुवदिवाते ॥ उरिबेदसद
नयुरिपायेदेधिदीपकमंदिपचने ॥ ३ ॥ जितकउरिउमदाष्टिआक
उतेउरिउरिमेवळगने ॥ जत ॥ नकउरिउरिउरिजपिपुगटेमतिगुर
मतिनामिसमने ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
मेरेमनसपुबसदनाखिडेसुअमीकउरिबैउरिप ॥ उतसीओ ॥ उरि
येबधमिळयेपुबसाचाउरिआपिषाउयेछुटीओ ॥ १ ॥ मेरेमनजपि
उरिउरिमनिजपीओ ॥ सतिगुरकीसरटाईभजिपउमेरेमनगुरसां
गुरपीछेछुटीओ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
उमेविअैनिजपरिवसीओ ॥ गुरमुधिजाइळउपुअपनापामेचं
नउरिजसुप्यसीओ ॥ २ ॥ मेरेमनउरिउरिउरिउरिउरिजसुउतमुळ
उउरिमनेउसीओ ॥ उरिउरिआपिदाष्टिआकरिदेवैताओ ॥ मुत्र ॥ उरि
सुचधीओ ॥ २ ॥ मेरेमननामबिनजैदुजैलागेतेसाकतनरजमपुटी
॥ तेसाकतचंरजिननामुदिसारिआमनतिनकैलेकटिनबिटीओ ॥ ३ ॥
मेरेमनसेवउअळपनिरंजननरउरिजितुमेविअैलेपाछुटीओ ॥ ४ ॥
नानकउरिपुबिपुबेकीऐधितुमासाउखुनपटीओ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ५ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

ਤਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਿਗਾ ਤਿਪ੍ਰਭਤੁ ਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿਓ ਰੁਸਕੇ ਤੇਰੀ। ਦਾਇਆ ਕਰਤੁ ਤੇਰੀ
 ਦਰਸਾਇਖਾਵਤੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੈ ਚਘਨੇਰੀ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੈ
 ਚਮਿਲਣਤਰਿ ਕੇਰੀ। ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਧਾ ਲਿਖੇ ਪਾਕਿ ਚਤੁਰੀ ਕੀਨੀ ਤਰਿ ਮਿਲਿਅ
 ਆਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ॥੨॥ ਜਿਉ ਤਮਰੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੈਸੁ ਅਮੀ ਸਾਖਿ ਧਿਤੁ ਮਤ
 ਜੇਜਾਨੁ ਮੇਰੀ। ਅਨ ਦਿਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਅਸਤਰਿ ਤੇਰੀ॥
 ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾ ਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਤਰਿ ਮਿਲਿਅ ਅੰਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ॥
 ਨਦਿਨ ਅਨ ਦੁਖਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਅਸਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ॥੩॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜ
 ਗਦੀ ਸੁਰਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਾ ਤਿਉ ਤਰਿ ਕੇਰੀ। ਜਨ ਸਰਣਾਗਤਿ ਅਏਤ
 ਰਿਗਾਖੁ ਪੈ ਜਨ ਕੇਰੀ॥੪॥ ੬੭੧੨੦॥੫੮

॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਧੀ ਪੁਰਬੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੪॥
 ਕਾਮਿ ਕਰੋ ਪਿਨ ਗੁਰ ਚਤੁਰੀ ਅਗੰਮ ਲਿਸਾ ਪੁਖੰਡ ਲਖੰਡੇ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਤ
 ਲਿਖੇ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਰਿ ਲਿਖਿ ਵਸੰਤ ਲਖੰਡੇ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨ੍ਹ ਵਡੇ॥ ਕਰਿ
 ਤੇਰੇ ਵਡੇ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਤਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿ ਅਤਿ ਅੰਤਰਿ ਤਉ ਮੈ ਕੰਡੇ
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਤਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖ ਪਾਵਤਿ ਜਮ ਕਾ ਕੁਸਤਿ ਸਿਰਿ ਰੰਡੇ॥੩॥ ਤ
 ਰਿਜਾਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਦਭ ਵਖੰਡੇ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੋਪੁ
 ਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਤੁ ਸੋਭੈ ਰਬੁ ਤਮੰਡੇ॥੪॥ ਤਮਗਰੀ ਬਮਸਕੀ
 ਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਗੁਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ਟੇਕੈ ਤੇਰਿ ਨਾ
 ਮੇਰੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡੇ॥੫॥ ੮੭੧੨੬॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਧੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪॥
 ਦੇਤੁ ਮਨੁ ਅਖਿਨ ਨਾਟਿ ਕੈ ਬਤੁ ਰੰਗੀ ਦਤ ਦਤਿ ਸਿਚ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਛੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਥਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਆ ਮਨਿ ਠਾਢੇ॥੧॥ ਰਾਮ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲ
 ਥੇਕੇ ਛੇ॥੨॥ ਤਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਦਾ ਗੁਦਗਾਨਾ ਤਮ ਕਰਜ ਗੁਰੁ ਬਤੁ ਸਾਢੇ॥ ਪ
 ਰੁਪ ਕਰਤੁ ਪੁਨ੍ਹ ਬਤੁ ਕੀ ਅਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਾਢੇ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿ
 ਦੇਤਿ ਨਾਤੀ ਤਿਨ ਕੁ ਰੇਗਾ ਛਨ ਗਾਢੇ॥ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਕਿਗਾ ਦੁਖਿਨ ਸਿਜਾਤ ਤੈ ਤਿਉ
 ਮਨੁ ਮੁਖਗਰਿ ਗਲਾਢੇ॥੪॥ ਤਮ ਜਾਨਿਅ ਕ ਬੁਨਜਾਨਤ ਅਗੈ ਜਿਉ ਤਰਿ ਰਖੈ
 ਤਿਉ ਠਾਢੇ॥ ਤਮ ਕੁਲੁ ਕੁਰਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੁ ਜਨ ਨਾ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ॥੫॥ ੯੭੧੨੭॥੫੯

॥ ਗੁਰਉਰੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ४ ॥

ਇਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਰਿਗਮ ਗਾਇ ਤੈ ਕਿ ਬੁਝਾ ਦੁਨ ਪਾਵੈ ਧੀਰਾ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਤਾ
ਲਿਖਤੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਅਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਾਖਿ ਰੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੀ ਰਤਨ ਗੁਰ ਦਿਵ
ਸੀਠਾ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਤਿਰਿਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਹੁ ਭੁਟ ਮੁਟੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਿ
ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਤੀ ਅਰੈ ਤਿਨ ਅਗੈ ਆਇ ਪਰੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ
ਖਤੀ ਅਗ ਅਤਿ ਕਰੁਣੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਕਰੀਠਾ ॥ ਬਿਸੀ ਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੁਖੁ
ਅਈਐ ਬਿਖੁਨਿ ਕਸੈ ਫਲ ਫੁਲੀਠਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਰਿਪੁਰ ਆਇ ਮਿਲਾਵਤੁ ਗੁਰ ਸ
ਦੁਖ ਸਿਗਰੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਭੇ ਲੇ ਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗ
ਤਿਕਰੁ ਅਮੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਉਰੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਿਰਿਤਿਰਿ ਅਗ ਬਿਸਰੀ ਰੁਤ ਮਥੇ ਚਿੰਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਆਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤੈਨਾ
ਮੁਦਿ ਕਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਿਰਿਗਿ
ਲਾਗੇ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਮਈ ਅਰਮਤ ਰਾਮ ਗਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਗੁਰ
ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਤਉ ਮੁਨ ਤਨ ਦੇਵ ਉਕਾਟਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਮੇਰ ਭੁਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭੋਗੇ
॥ ੨ ॥ ਅਧਿ ਅਰੈ ਦੀਪ ਕੁਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿ ਅਲੀ ਗੁਰੁ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗੈ
ਅਨੁ ਅੰਧੇ ਗਬਿਨ ਸਿਧਿਨ ਸਿਧਿ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਤੀ ਮਨਿ ਜਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ
ਧਿਕ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜੋਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਓਨ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਥੇ
ਚਿਅ ਓਇ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ਤਮ ਗਬਿਨ ਉਸਨੁ ਪੁਰ ਠਾਕੁ ਰਹਨ
ਗਇ ਪੁਰੁ ਤਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤੋ ਸਿਰ ਬੋਚਿ ਓਸਿ ਤਿਗੁ
ਅਗੇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਉਰੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਮ ਅੰਤ ਕਰੀ ਅੰਤ ਕਾਰ ਅਗਿ ਅਨ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਨੰ
ਮੈਰ ਗੁਰਾਇ ਆਸੁ ਖੁਪਾਇ ਆਧੁਨ ਧਨ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਰਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਨਿ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਤੋ ਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਗਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਗੁ ਪ
ਬੁਝਤਾਇ ਆ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਭੁ ਦਿਅ ਤਰਿ
ਇਲਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤ ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਤਿਰ ਦੇਨਾ ਲਿਵ ਲਾ
ਆ ॥ ਸਤ ਜਨਨ ਦੁਭਇ ਆਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਅਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਅ

ਸਧ ਪਧ ਥੁਕੀ ਨੇਕ ਰਿਦੁ ਸਟੀ ਚੌਰ ਚਰਾਇ ਆ ਅਥਾਹ ਸਤ ਟਾਗਾ ਤਿ ਆਏ ॥
ਰਿਖ ਥੁਕਾ ਜਤ ਰਿਭਾਇ ਆ ॥ ੧੧ ॥ ੧ ॥ ੬੩ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਾਣਾ

॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਕਜੈ ਸਥ ਦੁਆਰਾ ਦੁਗੁਰ ਮਾਤਿ ਮਨੁ ਆਗਾਵੈ ਵਰਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਇ ਆਪੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਤਮਰਾ ਕੁਰੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਮ ਮਲਿ ਮਾਠਿ ਪਵਤ ਪਾ
ਵਗੁਰੁ ਕੇ ਜਤ ਰਿਤ ਰਿਕ ਬਾਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤਿਰਦੈ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਤ ਵਾਤ

ਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸਾ ਕਿਰ ਸਾਕਿ ਤਰਿ ਰਸਿ ਆਪਨੇ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਰਿਨੁ ਖਲ ਗਾਵੈ
॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨ ਮੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ॥ ਕਉ

ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸ
ਗੁਗਉੜੀ ਮਾਠਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤੁ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ਮਾਤਿ ਮਤਾਮ ਤਿਜੀ ਉਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਮਾ ਸੰਤ
ਖੁਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ਵਰਭਾਗੀ ਮਿਠਾ ਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰ

ਖੁ ਮਿਠਿ ਅਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤ ਕੁਸਦਾ ਨੀਰ ਕਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵ
ਰਭਾਗੀ ਮਿਠੁ ਸੁਖ ਕੁਸੁ ਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਿਠਾ ਕੀ ॥

ਅਵੁ ਸੰਤੁ ਮਿਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥ ਵਿਚੇ ਸੰਗਾ ਤਿਨਾ ਮੁਸਦਾ ਲੈ ਲਾਤ ਜੀਉ ॥
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਤਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੁਰ ਬਿਥਿ ਖਿਅ ਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥

ਸਾਵਣਿ ਵਰ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਥਾਇ ਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਕੂਟਾ ਕਿ ਅਰੁ ਸਥ ਦੁਮੁਖਿ
ਪਾਇ ਆ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰ ਕਾ ਮਿਠਿ ਆ ਤਰਿ ਗਾਇ ਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨਾਨ

ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤਨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੬੫ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਮਾਠਾ ਮ ੪ ॥

ਅਉਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾ ਮਣ ਕਰੀਤਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਠਿ ਸੰਤ ਜਨਾਨ ਗੁਰ ਮਾਣਿ ਰਲੀ ਆ
ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਦੀਪੁ ਜਗਿ ਆਨੁ ਸਦਾ ਮਾਨਿ ਬਠੀ ਆ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਤਰੈ ਚੁਕਿ ਚੁਕਿ

ਮੈ ਥੀ ਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿ ਤਾਨੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾਤ ਰਿਚੈ ਲੇ ਜੀਉ ॥ ਸੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤੁ
ਜਤਿ ਗੁਰ ਵੇਚੈ ਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਵਿਟਾ ਕੇ ਆਤ

ਨਦਾ ਪੈ ਲੇ ਜੀਉ ॥ ॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਰਿ ਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗਾਇ ਦੁਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵ
ਆ

ਸੁਜੀਓ। ਮਨੀਚਿਦਿ ਅਕਾਛੁਪਾਏ ਅਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਗੁਰਪੁਰਾਵੇਖਾਵੇ
ਗਸੁਜੀਓ ਤਰਿਨਾਮੁਮਿਥਿਅਾ ਸੋਤਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਮਨਿਅਨਦਿ
ਅਨਦੁਰਤਸੁਜੀਓ ਤਰਿਪਾਏਅਕਾਵਰਭਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਨਿਤਥੇ
ਥਾਤਮਾਨੇਤਸੁਜੀਓ ਤਰਿਅਪਿਉਪਾਏਤਰਿਅਪੇਵੇਖੈਤਰਿਅਪੇਕਰੈ
ਇਅਜੀਓ ਏਕਿਖਾਵਤਿਬਖਸ ਤੋਟਿਨਅਵੇਇਕਨਾਛਕਾਪਾਏ
ਅਜੀਓ ਇਕਿਗਜੇਤਖਤਿਬਤਤਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਭਿਖਮੰਗਾ
ਅਜੀਓ ਸਭਾਏਕੋਸਥਦੁਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਜਨਾਨਾਨਾਮੁਪਿਤ
ਇਅਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਗੁਗਾਉਤੀਮਾਝਾਮਾ ॥ ੪ ॥

ਮਨਮਾਤੀਮਨਮਾਤੀਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਰੰਗਿਰਤਾਮਨਮਾਤੀਜੀਓ
ਤਰਿਰੰਗੁਨਾਥਨਾਥਖੀਅਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਗੁਰਪੁਰਾਅਥਖੁਥਖਾਤੀਜੀਓ
ਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਅਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਸਭਿਦਾਥਦੁਖਥਤਿਜਾਤੀਜੀਓ
ਤਰਿਪਦੁਉਤਮੁਪਾਏਅਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਵਰਭਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਤੀਜੀਓ
ਮਾਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਨੈਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਕਿਨੈਤਰਿਪੁਰ੍ਹਰਿਰਕੁਨੈਣੀ
ਓਮੇਰਾਮਨੁਤਨਬਤੁਤਬੈਰਾਗਿਅਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਥਾਥੁਪਨਕੁਮਥੈਣੀ
ਜੀਓ। ਸੰਤਜਨਾਮਿਥਿਪਾਏਅਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਮੇਰਾਤਰਿਪੁਰ੍ਹਸਜਦੁਸੈਣੀ
ਓ। ਤਰਿਅਇਮਿਥਿਅਜਗਜੀਵਨੁਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਮੈਸੁਖਿਵਿਤਾਣੀਰੈਣੀ
ਜੀਓ। ॥ ੨ ॥ ਮੈਮੇਥਤੁਸੰਤਮੇਰਾਤਰਿਪੁਰ੍ਹਸਜਦੁਮੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਥਗਾ
ਅਜੀਓ। ਤਰੇਗਣਿਸਕਓਬਿਨਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਮੈਅੰਤਰਿਬਿਰਤਾਨੈਣੀ
ਈਅਜੀਓ। ਤਰਿਗਾਇਅਮੇਰਾਸਜਦੁਪਿਅਗੁਰਮੇਥੇਮੇਰਾਮਨਜੀ
ਵਾਈਅਜੀਓ। ਮੇਰੈਮਾਨਿਤਨੈਅਸਾਪੁਰੀਅਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਮਿਥਿ
ਮਨਿਵਧਾਈਅਜੀਓ। ॥ ੩ ॥ ਵਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਵਾਹੀਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਨ
ਤੁਧੁਵਿਟਕਿਅਤੁਸਦ੍ਰਹੀਜੀਓ। ਮੇਰੇਮਾਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਮੇਰੇਗੋਵਿ
ਦਾਤਰਿਪੁੰਜੀਗਾਥੁਤਮਾਗੀਜੀਓ। ਸਤਿਗੁਰਵਿਸਟੁਮੇਥਿ ਮੇਰੇਗੋ
ਦਾਤਰਿਮੇਥਕਰਿਰੈਬਾਰੀਜੀਓ ਤਰਿਨਾਮੁਦਾਇਆਕਾਰਿਪਾਇਮੇਰੇ
ਵਿਦਾਜਨਾਨਾਨਾਮੁਸਰਦਿਤੁਮਾਗੀਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ੬੭ ॥

ਗੁਰਗਉਰੀਮਾਝਾ॥੪॥

ਚੰਨੀਮੇਰੀਵੇਦਾਚੰਨੀਮੇਰੀ॥ ਅਗਿਅਤਨਿਪੁਰਮੇਰਾਚੰਨੀਜੀਉ॥ ਤਰੇ
 ਅਪੇਕਾਉਪਾਏਦਾਮੇਰੀਵੇਦਾਤਰਿਅਪੇਗੰਧੀਖੰਨੀਜੀਉ॥ ਤਰਿਅ
 ਪੇਸਭਿਘਟਭੰਗਦਾਮੇਰੀਵੇਦਾਅਪੇਰਸੀਅਭੰਗੀਜੀਉ॥ ਤਰਿ — ਸੁਜਾ
 ਵਾਕਭਈਮੇਰੀਵੇਦਾਅਪੇਸਾਤਿਗੁਰਜੋਰੀਜੀਉ॥ **॥** ਅਪੇਜਗਤਰੇਪਾ
 ਰਿਦਾਮੇਰੀਵੇਦਾਤਰਿਅਪਿਖੇਲੈਬਡੁਰੰਗੀਜੀਉ॥ ਇਕਨਾਭੰਗਕੁਗਾਇਦਾ
 ਮੇਰੀਵੇਦਾਇਕਨਗਨਾਠਿਗਤਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀਉ॥ ਅਪੇਜਗਤਰੇਪਾਇਦਾਮੇ
 ਰੀਵੇਦਾਤਰਿਦਾਨਦੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ ਭਗਤਾਨਮੁਅਧਾਰੁਤੈਮੇਰੀਵੇਦਾ
 ਤਰੇਕਥਮੰਗਾਤਿਤਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥ **੨॥** ਤਰਿਅਪੇਭਗਤਭਗਵੰਦਾਮੇਰੀਵੇ
 ਦਾਤਰਿਭਗਤਾਠਚਮਾਨੇਪੁਰੀਜੀਉ॥ **੩॥** ਅਪੇਜਠਿਥਲਿਵਰਤਦਾਮੇਰ
 ਰੀਵੇਦਾਰਵਿਗਤਿਅਨਤੰਦੁਰੀਜੀਉ॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਅਪਿਤੈਮੇਰ
 ਰੀਵੇਦਾਤਰਿਅਪਿਗਤਿਅਭਗਪੁਰੀਜੀਉ॥ ਤਰਿਅਤਮਰਾਮਪਸਾਰਿ
 ਅਮੇਰੀਵੇਦਾਤਰਿਵੇਖੈਅਪਿਤੰਦੁਰੀਜੀਉ॥ **੪॥** ਤਰਿਅੰਤਰਿਵਾਜਾਪਉ
 ਫੁਟੈਮੇਰੀਵੇਦਾਤਰਿਅਪਿਵਜਾਏਤਿਉਵਜੈਜੀਉ॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁ
 ਨਿਦਾਨਤੈਮੇਰੀਵੇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿਪੁਰਗਾਜੈਜੀਉ॥ ਅਪੇਸਗਦਿਪ
 ਵਾਏਦਾਮੇਰੀਵੇਦਾਤਰਿਭਗਤਜਨਗਧੁਯਾਜੈਜੀਉ॥ ਵਰਭਾਗੀਮਿਲੁ
 ਸੰਗਤੀਮੇਰੀਵੇਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਿਧੀਕਾਜੈਜੀਉ॥ **੪॥ ੪॥ ੩॥ ੬ ॥**

ਗੁਰਗਉਰੀਮਾਝਾ॥

॥੪॥

ਮੈਤਰਿਨਮੈਤਰਿਬਿਰਤੁਧਗਾਈਜੀਉ॥ ਮੇਰਤਰਿਪੁਰਮਿਤਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈ
 ਜੀਉ॥ **੧॥** ਤਰਿਪੁਰਦੇਖਿਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਝੀਜੀਉ॥ ਮੇਰਾਨਾਮੁਸਭਤਰਿਭਈ
 ਜੀਉ॥ **੨॥** ਗੁਰਗਵਤੁਸੰਤਜੀਉਮੇਰੇਤਰਿਪੁਰਕੇਰੇਜੀਉ॥ ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਉ
 ਭਗਵਡੇਰੇਜੀਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਤਰਿਮੇਰੇਜੀਉ॥ ਠਿਰਿਬਡੁਕਿਨਭ
 ਵਜਾਏਰੇਜੀਉ॥ **੩॥** ਕਿਉਤਰਿਪੁਰਵੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਚਾਉਜੀਉ
 ਤਰਿਮੇਲਤੁਸੰਤਜੀਮਿਲਿਥਗਾਭਾਉਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਈਐਤਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਗਾਉਜੀਉ॥ ਵਰਭਾਗੀਜਪਿਨਾਉਜੀਉ॥ **੩॥** ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਰਕੈ

ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ।
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਮੁਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰੀ ਅਵੀ ਮਨਿ
 ਆਸਾ ਜੀਉ॥ ੬॥ ੫ ॥ ੩੧॥ ੬੪ ਗੁਗੁਰੀ ਕੀ ਮਾਝਾ ਮਾ॥ ੪॥
 ਮੇਰਾ ਬਿਰਤੀ ਨ ਮੁਮਿ ਲੈਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ। ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਮਤਿ
 ਰਿਝੀ ਵਾਜੀਉ। ਮਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤ ਕੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ। ਲੰਮੇ
 ਪਾਇ ਅਕਸਮ ਨਿਜੀ ਵਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾਤਰਿ ਬਾਝੁ ਜੀਉ।
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿ ਜੁਤਿ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਝੁ ਜੀਉ। ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਤਰਿ ਸੁਖੁ
 ਜਾਝੁ ਜੀਉ। ਤਉ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੁਰ ਬਾਝੁ॥ ੨॥ ਤਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਜਾਝੁ ਤਰਿ ਮੇਲਿ
 ਦਸਾਈ। ਤਰਿ ਦਸੁ ਸੰਤ ਤਉ ਤਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰੁ ਰਾਵੇ
 ਸੇਤਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੈ ਵੇਦ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ
 ਬਿਰਤੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ। ਤਉ
 ਤਉ ਦਾਇਆ ਭੁਤਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਜੀਉ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ

॥ ੬॥ ੬॥

ਮਠਲਾ ੧ ॥ ੨੦॥ ਮਠਲਾ ੩ ॥ ੧੮॥

ਮਠਲਾ ੪ ॥ ੩੨॥ ੭੦॥

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਰੁੜੀ

ਗੁਆਰੇਰੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਕਉਪਦੇ

ਕੀਨੀਕੋਧੋਕੁਸਲਤਤਮੇਰੇਭਾਈ ਕਿਉਪਾਈਐਤਾਰਿਗਮਸਤਾਈ ਗੁਰੇ
ਕੁਸਲੁਨਗੇਹਿਮੇਰੀਸਭਮਾਇਆ ਉਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਛਾਇਆ ਭੂਠੇ
ਛਾਇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਤਸਤੀਘ੍ਰੇਦੇਖਿਵਿਗਾਸਾ ਬਸਕਰ
ਜੰਗੋਬਖਵਾਸਾ ਗਾਇਜੇਵੜੀਤਉਮੈਕੇਠਾਸਾ ॥ ਗੁਰੁਕਮਾਵੈਦਤ
ਦਿਸਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈਗੋਗਭਗਬਤੁਨਗੀ ॥ ਜੇਉਨਰਪਾਤਿਸੁਪਨੈਭੇਖਾਰੀ ॥
ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੋਕਉਸਾਤਿਗੁਰੁਬਤਾਇਆ ॥ ਤਰਿਜੋਕਿਧੁਕਰੈਸੋਤਰਿਕਿਅਤ
ਗਤਭਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ ॥ ਇਨਬਿਧਿਕੁਸ
ਲਤਤਮੇਰੇਭਾਈ ਇਉਪਾਈਐਤਾਰਿਗਮਸਤਾਈ ਗੁਰੁਉਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥

ਗੁਗੁਰੁੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀਮਤਲਾ ੫

ਕਿਉਭਮੀਐਭੁਮਿਕਿਸਕਾਤੰਦ੍ਰੀ ॥ ਜਾਜਾਥਿਥਾਥਿਮਤੀਅਥਿਰਵਿਐਅਸੰਦ੍ਰੀ
ਗੁਰੁਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਿਪਾਤਿਘੋਈ ॥ ਜਿਸੁਰਾਖੈਆਪਿਰਾਮੁਦਇਆ
ਚਿਸੁਨਤੀਦੁਜਾਕੋਪਤੁਚਨਤਾਰਾ ਗੁਰੁਉ ॥ ਸਭਮਤਿਵਰਤੈਏਕੁਅਨੰਤਾ
ਤਤੁਸੁਖਿਸੋ ਉਤੰਇਅਚਿਤਾ ॥ ਉਤੰਸੁਕਿਉਜਾਨੈਜਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨ
ਮੁਖਮੁਖੇਜਿਨ ਭੁਜੀਧਿਅਸਾ ॥ ਬਤੁਜੰਨੀਭਵਤਿਧੁਰਿਕਿਰਤਿਲਿਖਿਅ
ਸਾਜੈਸਾਬੀਜਤਿਤੈਸਾਖਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨਿਭਇਆਬਿਗਾਸਾ
ਸਭਦਰੀਆਇਆਬਤੁਮੁਪਰਗਾਸਾ ਜਨਨ ॥ ਕੀਤਰਿਧੁਰਨਅਸਾ

ਗੁਗੁਰੁੜੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਕਈਜਨਮਭੇਕੀਟਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈਜਨਮਪੰ
ਖੀਸਰਪੁਤੰਦ੍ਰੀ ॥ ਕਈਜਨਮਤੈਵਰਥਿ ਖਜੋਇਓ ॥ ਮਿਲੁਜਗਦੀਸ
ਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ ਚਿਰਕਾਥਾਇਤਦੇਤਸੰਜਗੀਆ ਗੁਰੁਉ ॥ ਕਈਜਨਮ
ਸੈਧਗਿ ਰਕਰਿਆ ॥ ਕਈਜਨਮਗਰੁ ਤਿਰਿਖਰਿਆ ॥ ਕਈਜਨਮਸਾ
ਖਕਰਿਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੋਨਿਭੁ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ

ਭਾਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਾਤਿ ਕਰਿਸੇਵਾਭਜੁਤਰਿਤਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਅਮ੍ਹਿ
ਮਾਨੁਭੁਰੁਅਭਿਮਾਨੁ ਜੀਵਤਮਰਤਿਦਰਗਾਤਿਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਜੋਕਿਉਤ੍ਰੇ
ਸੁਤੁਭੁਤੋਤ੍ਰੇਗੁ ਅਵਰਨਦੁਜਾਕਰਨੈਜੋਗੁ ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਏਤਿਮਿਦਾ
ਕਤੁਨਾਕਤਰਿਤਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੪॥੩॥

॥ ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫ ॥
ਕਰਮਭੂਮਮਤਿਬਅਤੁਨਾਮ੍ਹਾ ਪੂਰਨਤੋਇਤਮਾਕਾਮ੍ਹਾ ਫਲਪਾਵਤਿਮਿੰ
ਜਮਤਸੁਮਨਿਤਗਾਵਤਿਤਰਿਤਰਿਗੁਣਜਾਸੁ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮ੍ਹਾਤਰਿ
ਰੇਧਾਰਿ ਸੀਘਰਿਕਾਰਜਲੇਤੁਸਵਾਗਿਰਤਾਉ॥ ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਂ
ਤੁਸਵਧਾਨਾਤਤੁੰਦਰਗਾਤਿਪਾਵਤਿਮਾਨ੍ਹਾਉਕਤਿਸਿਅਣਪਸਗਾਣੀਤਿ
ਅਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਨੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਤਤਿਜਾਕੋਤਥੀਕੈ
ਨਾਵਿਓਕੈਸਭਕੈਸਾਖਿਉਪਾਵਓਰਿਗਤੁਤਿਸਕੀਓਟ ਨਿਮਖਮਾਨ੍ਹਿ
ਵੈਤੇਗੀਓਟ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨਜਾਨ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਿਅਸ
ਤਿਕਰਿਮਾਨ੍ਹਾ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਤੁਆਪ੍ਰਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮ੍ਹਾਨਕਜਪਿ
ਪ੍ਰ॥੪॥੪॥ ॥ ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਠਾਸੀ॥ਗੁਰ
ਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਗੁਰਿਦੀ
ਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨ੍ਹਾਗਤਾਉ॥ ॥ਗੁਰਕਾਬਚ
ਅਟਲਅਥੇਦਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭੂਮਭੇਦਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਤੁਨਜਾ
॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਖਾਗੁ
ਕਾਬਚਨੁਅਨਾਖਕੋਨਾਖ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿ
ਨਅੰਮਿਤੁਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪੰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਾਵੈ
ਰਿ॥ਜਿਸੁਜਨਤੋਏਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਯਾਨਾਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਅਥ

॥ ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫ ॥
ਜਿਨੇਕੀਤਮਾਟੀਤੇਰਤਨ ਗਰਭਮਤਿਗਾਖਿਅਜਿਨਿਕਾਰਿਜਤਨ ਜਿ
ਦੀਨੀਸੰਭਾਵਰਿਅਈ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਅਠਪਤਗਧਿਅਈ॥੧॥ਗੁਰਮ

ਮੇਰਾ ਯਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੁਕਤ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰ ਤੇ ਸੁਰ ਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ
 ਨਵੇ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪੁਰ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਤੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਨਿ ਬਾਢੇ
 ਰਹੇ ਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਨਿ ਮੇਰੇ ਕਉ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੁਰਨ ਅਸਾ
 ਮਿਸਰਉ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਸਾ ਸਗਿਰਾ ਸਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇ ਅਮਿਲ
 ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਪਾਟੀ ॥ ਕਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਸੁ ਤੇ ਕਿਉ ਨਾਤੀ
 ਰਾਖਨ ਤੇ ਕਉ ਸਾਝਾਤੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ॥ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥
 ਤੇ ਸਕੀ ਸਗਣਿ ਨਾਤੀ ਭਉ ਸੰਗਾ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਤ ਰਿਕ ਬੁਨ ਤੰਗਾ ॥ ਤਜੀ ਸਿ ਅਨਪ
 ਬਬੁ ਧਿ ਬਿਕਾਗ ॥ ਦਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨ ਤੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਗਿਆ ॥ ਥਰ ਬਾਤ ਰਿਤੇ ਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਤਿਸ ਕੀਟੇ ਕਮਨੈ ਮਤਿ ਰਾਖੁ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨ ਕਤਾਤੁ ਕਵਨ ਕਾਜਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
 ਰਪਾ ਰਖੈ ਅਪਿ ਲਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿ ਅਮਨੁ ਖਕਤੁ ਕਿ ਅਜੋਗਾ ॥ ਭੁਠਾ ਮਾਇ ਅਕਾਸ
 ਭੁਠੋ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਰਸੁ ਅਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
 ਸੁਖ ਸਾਚੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਤਿ ਲੇਤੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਸੋ ਪੁਨ ਵਡਤਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ॥
 ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਕਬਾਉਤ ਗੀ ਮੈਲਾ ॥ ਮਤ ਪੁਨੀ ਤਰਏ ਸੁਖ ਸੈਲਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਅ
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਤਰਿ ਓ
 ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਓ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸਤਿ ਬ
 ਭੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿ ਖਰਾਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਕੇ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਅਬ
 ਚੁੰਢਨ ਕਾਤੇ ਕਉ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰ ਅਪਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਪੁਰਨ ਤੰਗੀ ਸੇ
 ਵ ਕਾਝਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ
 ਤਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਮਨੀਏ ਕੋ ਸਭ ਠਾਏ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁ
 ਰੈ ਸਭ ਰਸੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤਾ ॥ ਕੁਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥
 ॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ॥
 ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਮਿਧਾਏ ਪਾਗੇ ॥ ਜਉ ਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕਖੇ ॥ ਜਿਤ ਪੈਧੇ ਮਤਿ ਓਰਿ

ਘਪਟਾਏ ਉਤੇ ਦੁਗਣ ਦਿਤੀ ਉਨਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਓਹੁ ਬੇਲਾ ਕਥਾ ਚੀਤਨ ਅਵੈ
ਅਥਿਨ ਮਿਜਾਇ ਤਤੁ ਘਪਟਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਓਹੁ ਅਸਾਈ ਪੀਮੁ ਰਖ ਦੇਤਾ ॥ ਕਾਮੁ
ਧਿਲਪਾਟਿ ਓਹੁ ਸਨੇਹਿ ॥ ਸਿਰ ਉਪਾਰਿਠਾ ਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀਰੀ ਕਰਿਕ
ਰਿਥਿ ਖਿਅਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਓਹੁ ਬੰਧ ਉਤ ਉਸਾਧ ਉਥੈ ਰਾ ॥ ਤਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉ
ਨੁਪਾਥੈ ਪੈਗਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਂਡਿਤ ਉਚਤੁ ਰਾਮਿ ਅਨਾ ॥ ਕਰੈ ਤੇਤੁ ਰਾਖੁ ਏਹਿ
ਗਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਅ ਕੋ ਕੈ ਕਿਅ ਅਧਿ
ਖਾਨੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਤਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਨਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਨੁ
ਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਭੁ ਕਿਓ ਤੇਰਾ ਤੁ ਕਰੈ ਤਗਾ ॥ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕਿਓ ਪਾਵਾਗਾ ॥ ਦਸ
ਪੁਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਥਿਸੈ ਨਾਨਕ ਨਮੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥

॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ਟਾਗਾ ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਅ ਵਧ ਅਗਲ ਭਾਗਾ ॥ ਤਰਿਕੀ
ਵਾਨਿ ਰਮਲਾ ਤੇਤਾ ॥ ਪੁਰੀ ਦਰਗਾਹ ਸੋਭੈ ਸੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਤੁ ਤਰਿਨ ਮਨ
ਲਾ ॥ ਤੁਥੈ ਨ ਲਗੈ ਤਾਤਾ ਏਲਾ ॥ ੨ ॥ ਓਹੁ ਬੰਧਿ ਕੁਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਇ
ਧਕਾਰ ਦੀਪ ਕਦੀਪਾਇ ॥ ਅਗਨੀ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹੈ ਸੇਦੁਖਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ
ਉਤੰ ਸੁਖਾ ॥ ੩ ॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪੁਰਨ ਤਵੈ ਸਗਲ
ਅਸਾ ॥ ਰੋਣ ਨਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤਾ ॥ ੪ ॥
ਨਾਮੁ ਅਵਧ ਧੁਸਰੀ ਜਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਾਦਿ ਵਾਵੈ ॥ ਤੇ
ਤਰਿਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਓਹ ਦੇਵ ਸੈ ॥ ਤੁਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਤੰ ਨਾਨਕ ਨ ਸੈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਬਹੁਤ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਅਧਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੁਪ ਦੇਖਿ ਨਤ ਪਤੀਅਨਾ
੨ ਕਲ ਤਉ ਗਏ ਓਜੈ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹੁ ਬਿਨ ਸੇਓ ਇਭ ਸਮੈ ਦੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿ
ਰਿਭ ਜਨ ਦੇਖ ਉਥਿ ਲਲਾਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਤਨ ਪ੍ਰਿਗੁਪਨ ਮਾਇ ਅਸੰਗਿ ਰਤੇ
॥ ੨ ॥ ॥ ਜਿਵੇ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜੈ ਤਿਦਾਮੁ ॥ ਓਹਿ ਪਸਮੈ ਕੈ ਨਿ
ਤਿਉ ਨ ਦੁਖ ਸਤਾਮੁ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਤੇਏ ਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਰੈ ਤਾ
ਰਾਖ ਕਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਉਪਾਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤ ਪਸਰੈ ਰਾਖਾ

ਜੇਹੋ ਉਸ ਖੇਤ ਕਰ ਟਿਰਾਖਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਏ ਕਥਾ ਨ ਪਵੇ । ਜਿਸ ਕਾ
ਗੁਰੂ ਤਿਸੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨੀਤਿ ਨਿਬਾਈ ਤਿਸ ਨਾ ਅਧਿ
ਬਿਨਾ ਤੇ ਅਧਿ ਕਰੇ ਗਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧੧॥
ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥੫॥

ਬਹੁ ਗਾਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿਯੋਧੀ ਕਥਮ ਕਾਗਦ ਸਿਅਨ ਪਲੇਖੀ ਮ
ਤਮ ਬੁਕਤੋਇ ਦਿਖਿ ਆਖਾਨ ਤਾਤੇ ਨਾਤੀ ਮਨੁ ਤਿਪਤਨ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸੋ ਕਉ
ਸੰਤ ਬਤਾਵਤੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਵਤੁ ਗਤਾਉ ॥ ਅਸੁਪਵਨੁ
ਤਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ਚਾਚੰਦਨ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰ ਗਾਰੀ ਨਟਨਾਟ ਕਾਖਰੇ
ਗਾਇਆ ਤਾਮਤਿ ਮਾਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਤਰ ਦੋ
ਬੀਚੋ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਗੀਚੋ ਅਖੇੜਾ ਬਿਗਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਬੀਠਾ ॥
ਮਨੁ ਸੁਤੇ ਲਾਪਰਧ ਚੁਟੀਯਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਤਾ ਸਰਬ
ਸੁਖ ਹੋਤੁ ਅਨਦੁਖਾਤਿ ਆਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਈਐ ਕਹੁ ॥
ਵਰਤਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਰਿ ਪੁਨ ਸੋਈ ਸੁਤੇ ਲਾਪਰਧ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਗਤਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾ ॥
ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਤੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਉ ਆਤੁ ਲਪਟੇਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ
ਗਰਸਤ ਕਾਠਾ ਸਾ ਤਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿ
ਤਮੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮਾਤਿ ਜਿ ਤੁਤਰੈ ਇਤਮਾਇ ਗਤਾਉ ॥ ਜੋਭਲ
ਰੀਸ ਬੁਰਾਜਾਨੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ਜਾਣੈ ਨਾਤੀ ਜੀਤ ਅਗਤਾ ਇਤੁ
ਵੇਖੇ ਵਾਸਾ ਕਤ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਜੋ ਤਲਾਤਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਜਾਨੈ
ਕਰਿ ਕਉਰਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕੈ ਨਾਤੀ ਨੇਰਿ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਤ ਕੁਮਤਾ ਫੇਰੇ ॥ ਏ
ਕੈ ਜਾ ਬਿਛਾਣੇ ਪੀਖੀ ॥ ਗਸਿਰਾ ਸਿਭ ਗਾ ਕਰਤਿ ਬਹੁ ਗੀ ਕਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਭ
ਰੋਕਿ ਪਾਥਾ ਗੁਰੂ ਪੁਰੈ ਤਾ ਕੈ ਕਾਟੇ ਜਾਥਾ ॥੧॥ ॥
ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਬੁਝੈ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤਉ
ਮੈਤੁਣੈ ॥ ਤਮਲਾਵਤੁ ਤਉ ਲਾਗਤ ਸੇਵਾ ਤਮਤੇ ਕਾ ਬੁਨ ਤਵੇ ਦੇਵ ਗਤਾਉ ॥

ਤ੍ਰਧੁਰਾਵੈਤਾਗਾਵਾਬਾਣੀ॥ਤ੍ਰਧੁਰਾਵੈਤਾਸਚੁਵਕਾਣੀ॥ਤ੍ਰਧੁਰਾਵੈ
ਤਾਸਾਤਿਗੁਰਮਾਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪੁਰਤੋਰੀਦਾਇਆ॥ਜਤ੍ਰ
ਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲਕਰਮਾਜਤ੍ਰਧੁਰਾਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾ॥ਸਰਬਨਿਧਾ
ਗੁਣਤੁਮਤੀਪਾਸਿ॥ਤੁੰਸਾਨਿਥੁਸੇਵਕਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਮਨੁਤਨਾ
ਮਲੁਤੋਇਤਰਿਗੰਗਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪਾਵਉਸਤਸੰਗਿ॥ਨਾਮੁਤੋ
ਤੈਮਨੁਰਾਤਾਇਤੁਕਲਿਅਤੁਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ॥੧੧੩॥

ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ॥

ਮਤਲਾ॥੫॥

ਅਨਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੋ॥ਨਿਮਖਨਾਤਿਸਨਾਤੇਰੀਘਾਖੋ॥ਤਰਿਗਸ
ਤੁੰਚਾਖਨਿਸਾਦ॥ਚਾਖਤਤੋਇਰਤਤਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਾ
ਪੀਉਪਿਅਗੀ॥ਇਤਰਸਿਰਾਤੀਤੋਇਤਿਪਤਾਰੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤੋਜਿ
ਵੇਤੁੰਗਮਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਰਿਤਰਿਤਰਿਧਿਅਉ॥ਅਨ
ਸੁਨੀਐਕਤੁੰਜਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਰਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਅਨ
ਤਗਜਿਤਵੇਅਗਾਧਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਾਕੁਰਅਗਾਧਿ॥ਦੀਤਉਤਸਦਮੁ
ਣੀ॥ਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤਰਸਨਅਮੋਣੀ॥੩॥ਬਨਸਪਾਤਿਮਉਣੀਛਲ
ਲਪੇਡੇ॥ਇਤਰਸਿਰਾਤੀਬਹੁਰਿਨਥੋਡੇ॥ਅਨਰਸਕਸਲਵੈਨਕਾਈ
ਕਤੁ॥ਕਗੁਭਏਤੈਸਤਾਈ॥੪॥੧॥ਗੁਗਉੜੀ॥ਮ॥੫॥

ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਣੀ॥ਇਸਤੀਮਧੇਵਸਤੁਅਪਾਗਾ॥ਇਸਤੀਭੀਤੁੰ
ਸੁਨੀਅਤਸਤੁ॥ਕਵਨੁਦਪਾਰੀਜਾਕਾਉਤਾਵਿਸਾਤੁ॥੫॥ਨਾਮਰਤਨਕੰ
ਥਿਉਤਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਕਰੇਅਤਾਰੀ॥ਰਤਾਉ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿ
ਕਰੀਜੈ॥ਕਵਨਸੁਜੁਗਤਿਜਿਤੁਕਾਰਿਭੀਜੈ॥ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਗਤੋ
ਕਵਨਸੁਜਨੁਜੋਸਉਦਾਜੋਰੈ॥੭॥ਮਤਲਾਸਾਤਕਾਕਿਨੀਥਿਧਿਪਾਵੈ
ਉਨੁਸੁਥਿਧਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਥੁਲਾਵੈ॥ਤੁੰਦਰਸਤੁਜਾਕੇਕੋਟਵਦਜੈ
ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਾਯੋਸਿਚਗੇ॥੮॥ਖਜਤਖਜਤਨੀਜਪੁਰਪਾਇਆ
ਮਲਰਤਨਸਾਚੁਦਿਖਲਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇਸਾਨਿ
ਤੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਵੇਸਾਨਿ॥੧੧੪॥

ਗੁਗਉੜੀਆਰੇਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

॥

॥ ਏਦਿਨ ਸੁਰਤੈ ਇਕਰੰਗਾ ਪੁਰਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦੀ ਸੰਗਾ ਠਾਕੁਰਨਾ ਮੁਕੈ
 ਓਉ ਨਵਰਤਨੀ ਵਿਪਤਿ ਅਘਾ ਵਨੁ ਤਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ
 ਮਨ ਤਨ ਤਰੇ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਤ
 ਮ ਅਧਾਰਾ ਏਕੁ ਨੀਤਾਰ ਤਿ ਅਗਿ ਆਕਾਸ਼ ਏਕੁ ਬਨ ਜੁਏ ਕੋ ਬਿਉਤਾਰੀ ॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੰ ਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਠਰਖ ਸੰਗ ਦੁਤੁ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਸਦਾ ਅ
 ਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰਜੁ ਗਤੇ ਦੀਸਤਿ ਸਭ ਮਤਿ ਸਭ ਤਰਤੁ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਓ
 ਰਿਧਿ ਅਨੁਪਰਤੇ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਮਤਿ ਮਾਕਉ ਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬ
 ਧਿ ਕਿਉ ਮਿਤਿ ਨ ਡੀਜਾਨਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਨ
 ਕੀ ॥ ਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਮ ੫ ॥

ਤੁੰਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੁੰਡੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੁੰਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤ ਮਸੰਗਿ ਡੀਤੁ ॥ ਤੁੰਮੇਰੀ ਪਾਤਿ
 ਤੁੰਮੇਰਾ ਗਾਤਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨ ਮਿਖਨ ਜਾਈ ਰਾਤਣਾ ॥ ਤੁੰਮੇਰੇ ਲਾਭ ਨ
 ਤੁੰਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੁੰਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਬਤੁੰਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਵਤੁ ਮਗਾਖੁ ਤਿ
 ਵੀਰਤਨਾ ॥ ਜਤੁ ਮਕਤ ਉਸੈ ਮੀਤਿ ਕਰਨਾ ॥ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤੁ ਮਥਸਾ
 ਨੀਰਭਉ ਨ ਮੁਜ ਪਉਤੇ ਰਾਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁੰਮੇਰੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੁੰਭੰ ਰਾਗੁ ॥ ਰੰਗਾਰ
 ਸਾਤੁ ਮਨ ਤਿ ਅਧਾਰ ॥ ਤੁੰਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ਆ ॥ ਤੁੰਮੇਰੀ ਓਟ ਤੁੰਮੇਰ
 ਤਰੀ ਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰੇ ਤੁਡੀ ਧਿ ਆਇ ਆ ॥ ਮਰ ਮੁਤ ਮਗਾਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਸਤੋ ਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਇ ਕੁਏ ਕੈ ॥ ੩ ॥ ਦਾਸੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਟੇ ਕੈ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਬਿਅਪਤ ਠਰਖ ਸੰਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਿਅਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਬਿ
 ਅਪਤ ਪਨ ਨਿਰਪਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ ਮੁਖੁ ਬਿਅਪੀ ਬਿਅਪੁ ਸਿਲੋਭਾ ॥
 ਮਾਏ ਆ ਬਿਅਪਤ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਨਿ ਪੁਰਓਟੁ ਮਾਹੀ ਰਹਾਉ
 ॥ ਬਿਅਪਤ ਅੰਭੁ ਧਿਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਅਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਸੰਗਿ ਰਾਤ
 ॥ ਬਿਅਪਤ ਤਸ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤ ਅਰਥ ਸਤਾ ॥ ਬਿਅਪਤ ਰੂਪ ਜੋ ਬਨੁ ਮਦ ਮਸ
 ਤਾ ॥ ਬਿਅਪਤ ਤੁਮਿ ਮਰੰ ਕ ਅਰੁ ਰੰ ਗਾ ॥ ਬਿਅਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗ

॥ बिअपतमेजमडलसीगागापंचडुताबिअपतअंयिअर
बिअपतकरमकरैउठिठसा बिअपतरि सतबिअपत
सा अचरगबिउठगबिअपतउठजाति सतकिछाबिअपत
उठिरी गिरातः संतनकेषीपनकटेउठिगाए ताकउठिउठिअ
पैमाए कडु जिनिपुगिसंतपानी ताकैनिवटिनआवैमा
॥१॥ गगुगउठिरी गुआरेगीमडल ५

नैनुनीदपगदिसटिविकारगसुव नमैपेसुदिनिदवीचर
नमैपेपेछिमीठैसादि मनुमैपेआमादिआबिसमादि ॥१॥
सुगिरुमडिउठिजीगतरुतै साबतुवसतुउठिअपुनीलउठै गडु
सगलसउठिअपुनैगसिमाती गिरुअपुनैकीखबगिरिनजाती
सतउठिचबटवागे सुनेनगसेपरेठगाउठे उठिउठैपैबापु
णी उठिउठैपैमीउठिताणी नरगबिसिआएपनाउठिउठैसा
गिउठिउठैमडवासिउठै ॥१॥ करिगिरपामैडिसारिगयानि संत
सगबानियल साबतुपुंजीसतिगुरसंगि ॥१॥ जगैपार कडु
गंगि ॥१॥ सजगैजिसुपुबुकिरपाए उठपुंजीसाबतुयनमल
उठिउठैजा ॥१॥ गगुगउठिरी गुआरेगीमडल ५

जाकैवसिखानमुलतन जाकैवसिउठैसगलजडन जाकैकीआमरु
उठि उठैसतेबाउठिनाडीकैए ॥१॥ कडु बेनीतीअपुनैसतिगुरपा
का जतुमारेदेएनिबाडि उठि ॥१॥ सतउठिचजाकादरबाग सग
उठिजाकातामुअपारु सगबबिअपतपुनैपुनी जाकीसतप
टिबनी ॥१॥ जिसुसिमरतदुखडेरुउठै जिसुसिमरतजमुकै
उठै जिसुसिमरतउठैसुकेउठै जिसुसिमरतबुधतपउठै
सतकउठैसदाजैकाग उठिउठिनमुजनपुनअपारु कडु
नीअरदासि संतपुसादिमैकउठिनामिनिवासि ॥१॥
गगुगउठिरी गुआरेगी ॥मडल॥५॥

ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਦਾਸੀ ਸਤਿਗੁਰਰਤਤਤਤਤ ਮੈਮਾਰੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰਸੀਗਿਨਾਤੀ ਮਨੁ ਰੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸਤ੍ਰਜਗੁ ਸਾਚਾ
 ਜਾਸਚਮਤਿ ਰਾਤੇ ਸੀਤਲ ਮੰਤਿ ਗੁਰਤੇ ਪ੍ਰਤ੍ਰਜਾਤੇ ॥ ਰਤਾਉ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਜਪੈ ਤਰਿਨਾਉ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ
 ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧ ਨ ਤੋਢੈ ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਮੋਹਿ
 ਰਮ ਸਾਧਕੇ ਲਖ ਜਨ ਸਾਭੇ ਪਰਮ ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾ ਲਦੈ ਆਲਗੋ ਵਿਦੁ
 ਸਾਧਮਤਿ ਇਤਨ ਮਹੀ ਜਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਧਿ ਆਵਉ
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠ ਦੁਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਕੀਨੀ ਦਾਇਆ
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਰਉ ਕੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਭਗਵੰਤੁ ਕੇਵਲੁ ਨਾਮੁ ਦੀਰਗੁ ਰੇ ਮੰਤੁ ਤਜਿ ਅ
 ਭਿਮਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ਅਠ ਪਤਰ ਪੁਜਤੁ ਗੁਰਪੈਰ ॥ ਅਬਮਤਿ ਬਿਨ
 ਸੀਦੁ ਸਦਿ ਬਿਗਾਨੀ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿ ਆਤਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ਸਤ
 ਜਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖਨ ਤਾਰਹਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦਾ ਬਿ
 ਨੈਸੈ ਭਰਮ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੈ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥ ਧੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਕੁ ਅ
 ਪਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ਪੁ
 ਰਿਹੈ ਏਕੈ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਕਤਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨ ਤਪੁ ਨੀਤ ਗੁਣਗੋ ਵਿਦ
 ਗਵਤਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ਕਤੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ
 ਪੂਰਨ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਗੁਰਉ ਕੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੁਝਾਵੈ ਰਾਮੁ ਮਨ ਮਾਤਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਿਟੈ ਕੁਲੇਸ
 ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਸੋਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ਜਿਸੁ ਤੋਇਦ
 ਏ ਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗਿ
 ਮੈਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਏ ॥ ਜਨਉ ਪਾਰਿ
 ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦੁਖਾਲ ॥ ਜਨਕੀਟੇ ਕਏ ਕਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵਏ ਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ਸਰ
 ਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨਕੈ ਤਰਿਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕ

ਰਈਸਚੀਰੀਤਿ ਗੁਰਪੁਰੇ ਮੋਟਿ ਆ ਅੰਧਿਅਗਾਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭਾਪਾ
ਪਾਰਾ ਗੁਰਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਰ
ਭਉ ਨ ਥਿਅ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਰਿ ਜਾ ਪੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਆਈਐ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇਇ ਤਮ ਤਿਪਾਈਐ ਰਤਾਓ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਤਰਦਾ
ਆਲ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਸਿ
ਰਿਨ ਮਪੁਰੇ ਗੁਰਮੰਤਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬਾਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੁਜਾ ਪਦ
ਮਨੁ ਜਾ ਕੀ ਟਲਨ ਥਿਰ ਕੀ ਜਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਤਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ਜੇ
ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨੫ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਜੀ ਅਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਤੈ ਤਾਬ ਸੋ ਸਿਮਰਤੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਏ
ਭਦੁਖ ਜਾਇ ਭੈ ਸਭਾ ਬਿਨ ਸਹਿਤ ਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਉ ਕਾ ਤੇ ਕਮਾ
ਤਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ਰਤਾਓ ਜਿਨਿਧਾਰੇ ਬਹੁ ਪਰਾਇ ਅਗਾਨ
ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀ ਅਪਰਗਾਸ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ਼ ਸਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਨਿਰਭਉ ਤੋਇ ਆਠ ਪਤਰ ਸਿਮਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਾ
ਸਨਾਨ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਤਿ ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ਬਿਨ ਮਤਿ ਮਿਟਿ ਜਾਇ
ਬੇਮੁਤ ਤਾਜੁ ਪੁਰਾ ਪਾਤਿ ਸਾਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਤੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਗਾਏ
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ਗੁਰਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇ ਆਜਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ
ਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲ ਸ
ਏ ਘਰਿ ਬਾਤ ਰਿਸੁ ਖਿਸਤ ਜਸ ਬਏ ਰਤਾਓ ਸੋਈ ਪਥਾਤਾ ਜਿਨ ਤਿਉ
ਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਆ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪੁ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਅਊਖ ਧੁਪੁਨ ਤਚਾਰੁ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਜੀ ਅਪੁਨ ਅਪਰੁ ਸਾਚਾ ਪੁਨ ਪਾਇਓ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ

ਸੁਖਿਐਸਤੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰੁ ਤਰਿਧਨੁਖੁ ਏਭੰਜਾਕਾਨਤਿ ਸੁਮਾਰੁ
ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਾਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਰਥਾਕੋਇਨਤੋਇ ॥ ੨ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਤਸਤਪੁਨੀਤਤਤਿਤਤਕਾਲ ਬਿਨਸਿਜਾਤਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲ ਰਸਨਾਸਮ
ਤੁਗਮਗੁਣੀਤਾ ਸੁਖੁਪਾਵਤੁਮੇਰੇਤਾਈਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਲਿਖੁਲੇਖਾਦਿਕਾਗ
ਦੁਮਸਵਾਈ ਰਾਮਨਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾਉ ਏਤਕਾਰਜਿਤੇਰੇ
ਜਾਤਿਵਿਕਾਰ ਸਿਮਰਤਗੁਮਨਤੀਜਮਮਾਗ ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੁਤਨਜੋਤੈ ਮਾ
ਇਅਮਗਾਨੁਕਿਥਐਮੋਤੈ ॥ ੩ ॥ ਉਧਰਤਿਆਪਿਤਰੈਸੇਸਾਰੁ ਰਾਮਨਾਮੁਜ
ਪਿਏਕੰਕਾਰੁ ਆਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸ ਰਾਮਨਾਮੁਤਿਰਦੈਪਰਵੇਸ
ਜਾਕੈਮਥੇਏਤੁਨੀਧਾਨੁ ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ ਅਠਪਤਰਤਰਿ
ਤਰਿਗੁਨਗਾਉ ਕਤੁ ॥ ੪ ॥ ਤਉਤਿਸੁਬਾਠਿਜਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਤਉਪਦੇਦੁ ॥ ੧ ॥

ਜੱਪਗਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ ਜੱਤਾਜੇਓਰਨਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨੁਰਚਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕ
ਤੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐਕੇਤ ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸੁਮਿਉਨੇਤ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾਉ ਭੂਠ
ਥਾਤਸਾਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ ਸਾਤਿਤਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾਤੀ ॥ ੩ ॥ ਥਾਵੈਮਾਰ
ਗੁਟੇਚਾਚਲਨਾ ਸੀਧਾਥੋਰਿਅਪੁਰਾਬੁਨਨਾ ॥ ੪ ॥ ਦੁਤਾਸਿਰਿਅਕਾਖ
ਸਮੁਪੁਭਸੋਈ ਜਿਸੁਮੇਲੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਮੁਕਤਤੋਈ ॥ ੬ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਕਲਜੁਗਮਾਤਿਮਿਲਿਅਏਸੰਜੋਗ ਜਿਚਰੁਆਗਿਅਤਿਚਰੁਭੋਗ ॥ ੧ ॥ ਭ
ਗ ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸਨੇਤੀ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗਿਸਤੀਉਠਿਤੋਈ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾਉ
ਦੇਖਾਦੇਖਾਮਨੁਤਰਿਜਾਏਜਾਈਐ ਪ੍ਰਿਅਸੰ ਗੁਨਪਾਵੈਬਹੁਜਨਿਭਵਾਈ
ਐ ॥ ਸੀਲਸੰਜਮਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਨੈ ਤਿਸੁਨਾਗੇਕਉਦੁਖੁਨਜਮਨੈ ॥ ੩ ॥
ਕਤੁ ॥ ਜਿਨੇਪ੍ਰਿਥਿਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨੇਆ ਧੰਨੁਸਤੀਦਰ
ਗਤਪਰਵਾਨੇਅਗ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ

॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਤਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਾਇ ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤਸਤਤਿਸੁਭਾਇ ॥
ਤਾਉ ਪੀਉਦਾਦੇਕਾਖੋਲਿਭਿਠਾਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾਮੇਰੈਮਾਨੇਭਾਇਆਨੇਧਾ ॥
॥ ਰਤਨਲਲਜਾਕਾਕਥੁਨਮੋਲ ॥ ਭਰੇਭੰਗਰਾਅਖੁਟਅਤੋਲ ॥ ਖਵੰ ॥
ਖਰਚਾਹਿਗਲਿਮਿਲੇਭਾਈ ॥ ਤੋਟੈਨਾਵੈਵਧਦੰਜਾਈ ॥ ਕਤੁ ॥
ਜਿਸੁਮਸਤਾਕਿਲੇਖੁਲੇਖਾਇ ॥ ਸੇਏਤੁਖਜਾਨੈਲਾਇਆਰਲਾਇ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ॥

ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਰਹਿਰਹਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੁਰਿ ॥ ਰਹੁਚੁਕਾਦੇਖਿਅਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸੰ ॥
ਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਬਾਢਿਤਰੈ ॥ ਥੋਰਿਨਜਾਈਸਰਪਰਤਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਢੁਖੁ ॥
ਗਾਇਸਰੈਜਬਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਜਾਤਰਿਗੁਣਗਾਮੁ ॥ ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੈ ॥
ਨਕਤੀਜੈ ॥ ਥੋਰਿਮਨਤਰਿਚਰਨਗਤੀਜੈ ॥ ਕਤੁ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤ ॥
ਸੁਖਪਾਵਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ ॥ ੧॥

ਗੁਗਉੜੀ ॥

ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਜਾਕਾਮੀਤਸਾਜਨੁਤੈਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਤੁਕਾਕੀਕਮੀਆ ॥
ਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਮਿਓਲਾਰੀ ॥ ਦੁਖੁਦਰਦੁਭੁਮਤਾਕਭਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਰਸੁਤਰਿਰਸੁਤੈਆਇਓ ॥ ਸੋਅਨਰਸਨਾਤੀਲਪਟਾਇਓ ॥ ਜਾਕਾਕਤਿਅ ॥
ਗਤਚਲੈ ॥ ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਰਿਏਆਵੈਤਲੈ ॥ ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਉਤਾਕ ॥

ਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਤਉਇ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ॥

ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਾਰਿਜਾਪੈ ॥ ਤਾਕਉਕਾੜਾਕਤਾਕਿਆਪੈ ॥ ਸਤਜ ॥

ਦਤਰਿਸਾਧੂਮਾਤਿ ॥ ਆਗਿਅਕਾਰੀਤਰਿਤਰਿਗਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾਕੈਅਚਿਤ ॥
ਸੈਮਾਨੇਆਇ ॥ ਤਾਕਉਚਿਤਾਕਤਤੁਨਾਤਿ ॥ ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਭਰ ॥
ਤਾਕੈਕੇਭੁਨਾਤੀਰਹੁਜਮਾ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਦੀਓਗੁਰਿਨਾਮਾ ॥ ਕਤੁ ॥
ਸਗਲਾਨੇਧਾਨਾ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ॥

ਅਗਮਪੁਕਾਮਨਮਤਿਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਨਾ ॥
ਕਥਾਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਟਾ ॥ ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੰਚਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਤ ॥

MS. 4 11

EII

99c

॥ ४॥ ८॥ ३८ ॥ गगुगुईरुी गुआगेगी मडला ५

मीतुकरैसैरीडममाना मीतुकरैरतवकुसलासमाना

मीतीरत मीसुकिउकरटासुडममाना मीता गडरी मीतुडममाना

डा गगुकिरपातेमोडिअसनाडा मीतुडममाना अंतरजामी

पुगधपागडमसुआमी डामदामेडममाना कुरमेगे मनुमडु

पुडतेरे गगुगुईरुी गुआगेगी मडला ५

जाकुरुतुमभैसमगखअंगा ताकुरुककुनाडीकलीगा

के डैआसतुमगी ताकुरुककुनाडीसंसागी गडरी

दैठाकुरुडै ताकुरुसडमानाडीकैरि जाकुरुतुमदीती

यीग ताकैनिक्टिनआवैयीग कडु मैसैगुगुपा

पागडुमुपुगनुदेखाइआ

गगुगुईरुी गुआगेगी मडला ५

दुखडदेडपाणीवडडागी नमुनजपडितेआतमपाती

जाडीजिनाधिसगताम नमधितुनजीवनकुरुनकाम गडरी

तपीतयेखतडसतधिसषाग कवनअगधमिरतकसीगा

सुनडिजसुपगमानेदा पसुपीधीरिगदजैतितेमंद

गुगुमंडुइरुी गुआगेगी मडला ५

गगुगुईरुी गुआगेगी मडला ५

काकीमाणीकाकैषाप नमपगीकडुटेसडिसाक काडेकुरुमु

डखलाइआ मीसिमंजैगिडुकमिडुआइआ गडरी

टीऐकाजैति ऐकैपवनकडाकुरुनगैति मेगामेगकगिधिस

मगडुगु ऐडुजीअगनाडी कडु गुगुईरुी गुआगेगी मडला ५

डऐधिनमेडुमषाट गगुगुईरुी गुआगेगी मडला ५

वडेवडेजैदीसडिळग तिनकुरुधियायेचिंतागैग

माइआबाडिआणी मैवडाजिनीगमधिवलाणी गडरी

ਮੇਰੀ ਪਰੀ ਨਿਤ ਭੁਝੇ ਓਰਿ ਚਲੇ ਤਿਸਨਾਨੀ ਭੁਝੇ ਕਤੁ ਇਤਤਤ
ਨਿਚਰਾ ਬਿਨੁ ਤਰਿਭਜਨਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਾ

ਗੁਗਾ ਚਿਤੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗੁਗਾ ਪੁਗਾਇਸਨਾਨੁ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਪੁਗਾਇਰਦੇਨਾਮੁ ਪੁਗੀਰਤੀਜਾ
ਗੋਬੀ ਪਾਥੁ ਤਮਕੀ ਸਗਟਿ ਜਨਤਾਕੀ ਗਤਾਉ ਪੁਗਾਸੁ ਪੁਗਾਸੇ
ਤੁਧੁ ਪੁਗਾਤੁ ਪੁਗਾਨਾ ਜਜੋਰੁ ਤਰਿਕੈ ਮਾਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪੁਗੀਸੇ
ਪੁਗਾਓ ਕੀਕ ਕਰਣੁ ਰਸਦਵਸੈ ਤਦੁਰਾ ਕਤੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਗਾਉ ਚੀਗੁਆਰੇਗੀ ਮ ੫

ਸੰਤਕੀ ਪੁਗੀ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ਸੰਤ ਪੁਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਓਟ ਸੰਤ
ਦਸੁ ਪੁਗਾਇਸਨਾਨੁ ਸੰਤਾ ਕੇ ਪਾਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾਮੁ ਗਤਾਉ ਸੰਤਕੈ
ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਆਤਮ ਕਾਰੁ ਦਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰ ਕਾਰੁ ਸੰਤ ਸੁਪਸੰਨ
ਅਏਵ ਸਿਪੰਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ਕਤੁ ਜਾਕਾ ਪੁਰਕ
ਮਾਤਿ ਸੁਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ

ਗੁਗਾ ਚਿਤੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮ ੫ ਤਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ
ਤਰਿ ਮੇਰਾ ਤਤਾ ਸਸਭਨਾਸੈ ਸਾਮਾਤਿ ਪੁਗੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਵਰੈ
ਗੁਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ਗਤਾਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਐਨਾ ਮਾ ਸਾਧ
ਗੁਗਾ ਪੁਗਾਨਾ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ਤਰਿਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤਾਮੁ ਵਖਾਨੁ ਕਤੁ ਸੰਜਨ ਪਰਵਾਨੁ ਜਾਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ
ਗੁਗਾਉ ਚੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗੁਗਾਉ ਚੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ
ਤਰਿ ਮੇਰਾ ਤਤਾ ਸਸਭਨਾਸੈ ਸਾਮਾਤਿ ਪੁਗੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਵਰੈ
ਗੁਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ਗਤਾਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਐਨਾ ਮਾ ਸਾਧ
ਗੁਗਾ ਪੁਗਾਨਾ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ਤਰਿਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤਾਮੁ ਵਖਾਨੁ ਕਤੁ ਸੰਜਨ ਪਰਵਾਨੁ ਜਾਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ
ਗੁਗਾਉ ਚੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੋ ਧਨਾਨਾ ਮੋਇਉ ਤਗੁ ॥
ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕੇਰਾ ਜਿਹੁ ਆਪਿ ਪਾਇ ਵਾਏ ਰਹਉ ॥
ਗਤ ਕੈ ਸੁਖੁ ਅਸਥਾਨਾ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਸੋਭਾ ਗਤ ਪਾਵਨੁ ॥
ਨਕ ਉਧਾਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ਕਉ ॥
ਭਾਗੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਥਾਗੁ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਬ ਤੇ ਪਾਵਤੁ ਮਨੁ ਵਿਖੜਾ ॥
ਸੁਖਾ ਧਿਸੁ ਮੁਖਾਇਆ ਗੁਣਗਾਇ ਸੁਮੁਖਿ ਆਮੋਗੀ ॥
ਥਾਇ ਰਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਗਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹਿ ਸਿਮਰ
ਟੀ ਮੋਹੀ ਚਿਤਾ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਗਣਿ ਆਇ ॥
ਥਾਨ ਤਬ ਸਤ ਜੇ ਪਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭੁਖੁ ਭਉ ਨਾਸਿ ਆ ॥
ਤਹੁ ॥ ਮਨਿ ਬਸਿ ਆ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ

ਕਰ ਕਾਰਿ ਟਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣਗਾਵਉ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਗਿ ॥
॥ ਭਲੈ ਸਮੋ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀ ਆਸਿ ਮਰਤਨ ਮੁਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰ ॥
ਰਹਉ ਨੇੜ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਆਵੇ ਨਾ ਸੀਮਨ ਮਾਇ ॥
ਸੁਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਾਤਿ ਜਾਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਿ ਮਿਟਾਇ ॥
ਰਨ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਧਾਰਿ ਦੁਖ ਭਦੇਤ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥

੫ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਮ ੫ ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਰੈ ॥
ਨਰ ਸਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ਤਹਿ ਧਿਸਰਤ ਸਤਸਾ ਦੁਖੁ ਧਿਅਧੈ ॥
ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਮੁਭਉ ਭਾਗੈ ਰਹਉ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੈ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੁਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭੀ ਆਵੈ ॥ ਤਹਿ ਕੀਟ ਟਲ ਕਰਤ ਜਨਮ ॥
ਉਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪਏ ॥ ਮਨੀਤ ਨਿਮੁਖਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦਾਇ ॥
ਤਜੀ ਕੇ ਅਵਰੀਜੀ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ

ਮਤਲਾ ੫ ਥਾਹਿ ਸਿਅਨ ਪਬੁ ਤਰਤਾਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਟੇ ਕਾਟਿ ਕਾਟੀ ॥
ਸੇ ਸੁਖ ਤਹਿ ਗੁਣਗਾਇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਇ ਆਇ ਵਲਾਇ ॥ ਰਹਉ ॥

ਤਰਿਕਾ ਮੁਦੀ ਭਗੰਗ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਮਿਟੇ ਵਿਸੁਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿਤ ਅਨਦਭ
 ਦੇਹੁ ਮਿਥਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾਗੀ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ਕਹੁ
 ਤੁਰ੍ਹ ਪੁਰਾਇਆ ਤਾਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਬਿਅਪੈ ਮਾਇਆ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰਿ ਤੀਰਥੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ॥੫॥

ਜਪੇ ਲੀਅਤੁ ਗੁਰੇ ਪੁਰੈ ਆਪਿ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਉ ਟਾਂਗੇ ਸੰਤਾਪੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਜਪਿ ਮੀਤ ਤਮਾਰੇ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਫਿਰਿ ਦਰਬਾਰੇ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਤਿ
 ਜਦੈ ਵਸਾਏ ਦੁਖ ਦਸ ਮਨੁ ਤਰ ਤੈ ਬਲਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਖ ਦੁਤੇ ਰੇ ਮੰ
 ਗੇ ਸਤਾਈ ਦਾਇਆ ਲਭਾਏ ਸਗਲੇ ਜੀ ਅਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਜਤ ਕੇ
 ਰਖਾ ਕਰੀ ਤਨ ਤਿ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰਿ ਤੀ ਗੁਰੁ ਅਰੇਗੀ ਮਨੁ ਲਾ ॥੫॥

ਅਨੇਕ ਰਸ ਖਾਏ ਜੇ ਸੇਛਰਾ ਮੰਤ ਕੀ ਜੇ ਵਰੀ ਬਾਧੇ ਓਚਰੁ ਮਿਰਤ ਕਦੇ
 ਜਸ ਧਰਮ ਗਾਥੇ ਤੁਨ ਆਵਤ ਜਾਤ ਜਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ਗੁਰੁ ਅਨਿਕ ਬਸਤ
 ਸੁੰਦਰ ਪਾਤਿ ਗਾਇਆ ਜੇ ਉਤਰਨਾ ਬੇਤ ਮਾਤਿ ਰੁਗਾਇਆ ਸਗਲ
 ਜਗੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ਨਿਤ ਫਲ ਮਨੁ ਪੁਜ ਪੈਨ ਤੀਨ ਮ ਕਹੁ ਨਾਕ
 ਜਕ ਉਰੇ ਦਇਆ ਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਤਿ ਗੋਪਾਲਾ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰਿ ਤੀ ਮਨੁ ਲਾ ॥੫॥

ਕਥੇ ਕਥੇ ਸਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਆਵਦ ਜਾਣ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨ
 ਸੇਰਿ ਕਉ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਅੰਮਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅੰਤ ਉ ਚਰਨ ਕ
 ਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਧਾਰੇ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਬੁਰਤ ਜਾਤ
 ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇਟੂ ਟੇਗਾ ਢੇ ਕਹੁ ਤੀ ਸੁਗੁਰ ਬਾਇ
 ਹਰੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਗਾਤਿ ਤਈ ਤਮਾਰੀ ॥੫॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰਿ ਤੀ ਗੁਰੁ ਅਰੇਗੀ ਮਨੁ ਲਾ ॥੫॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਕੀ ਸਗਨੀ ਪਰੁਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪੁਨਾ ਆਗੈ ਪਰੁਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
 ਮੁਖੀ ਵਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਿਮਰਿ ॥ ਰਿਸ ਭਤ ਪਾਤਿ ਬੁਝਾਈ ਗੁਰੁ ਤੀ ਤਜਿ
 ਅਭਿਮਾਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੁ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮ ਸਕਾਰੁ ॥੫॥ ਸਸਿ
 ਜਸੇ ਪੁਰੁ ਮਨੁ ਤਿਸ ਮਾਠੇ ਮੰਦੁ ਸੰਚੁ ਤਜ ਚਲੇ ਨਾਠੇ ॥੩॥ ਤਿਸ ਤਿ ਪਰਾਪ

ਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਤਾਗੁ ਕਤੁ ਤਾਕੀਚਰਕੀਠਾਗੁ

ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੫ ਸੁਕੇਤਰੇਕੀਇਧਿਨਮਾਂਤ

ਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਹੇ ॥ ਕਾਟੇਕਸਟਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵਕਕਉਦੀ

ਵ ਰਤਉ ਮਿਟਿਗਈਚਿਤਪੁਨੀਮਨਅਸਾ ਕਰੀਦਇਆਸਤਿ

ਤਾਸਾ ॥ ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਆਇਸਮਾਏ ਢੀਲਪਰੀਜੀਗੁ ਰਤੁ

ਇਥਪੁਨੀਪੁਰੇਗੁਰਮਿਲੇ ਤੇਜਨਸੁਠਲਠਲੇ

ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੫ ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਸਾਂਤਿ

ਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭਦਾਤਿ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਭਏ ਸੁਠੇਥੇ ਜਨਮਜਾ

ਭਰੇਮੇਲੇ ਰਤਉ ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ ਸਗਲਰੱਗਕਾਕਿ

ਥਾਉ ॥ ਸਤਜਿਸੁਭਾਇਥੈਲੈਤਰਿਥਾਨੀ ਆਠਪਾਤਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤ

ਦੁਖਦਰਦੁਜਮੁਨੇਕਿਨਅਵੈ ਕਤੁ ਜੋਤਰਿਗੁਨਗਾਵੈ

ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੫ ਭਲੇਦਿਨਸਭਕੇਸੰਜੋਗ

ਪਰਬੁਤਮੁਨਿਰਜੋਗ ਓਤਵੇਭਾਕਉਤਉਥੁਇਜਾਉ ਜਿਤੁਮੇ

ਧੈਤਰਿਨਾਉ ਰਤਉ ਸਫਲਮੂਰਤਸਫਲਓਤਘਰੀ ਜਿਤੁਰਸਾ

ਤਰਿਤਰੀ ॥ ਸਫਲਓਤੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ ਚਰਲਪੁਨੀਤਚ

ਰਿਮਾਰਗਿ ॥ ਕਤੁ ਭਲਾਮੇਰਾਕਰਮ ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੁਕੇ

ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ

ਮਨਮਾਤਿ ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਚਿਤਾਸਭਜਾਤਿ ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਉ

ਇ ਮਾਰੇਰਾਖੈਏਕਸੋਇ ਰਤਉ ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਰਿਦੈਉ ਰਧਾਰਿ

ਸਾਗੁਰਜਪਿਉਤਗਤਿਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆ

ਉਤਪਾਵਤਿਮਾਨ ਸਗਲਤਿਅਗਿਗੁਰਚਰਈਆਇਆ

ਦੇਸੇ ॥ ਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੫

ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਸਭਜਾਇ ਨਾਮੁਰਤਨਵਸੈਮਨਿਅਇ

ਮੇਰੇਗੋਵਿਦਕੀਥਾਨੀ ਸਾਧੁਜਨਰਾਮਰਸਨਵਖਾਈ ਰਤਉ

ਬਿਨੁਨਾਤੀਦੁਜਾ ਕੋਇ ਜਾਕੀਦਿਸਾਟਿਸਦਸੁਖੁਤਉਇ

ਸਭ ਕਰਿਏਕੁ ਤਰਿਤਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਾਇਏਕੁ ਰਵਿਤਰਿ ਅਸਰ ਕਤ
ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇਰੀ ਮਨ ॥ ੧ ॥ ਭੈ ਮਹਿ ਗਾਦ ਚੰਗੇਤ, ਸੰਮਾਧਾ ਤੇਸੁ
ਭੁਭੇਗੁ ਜੇ ਸੁਨ ਮੁਖ ਧਾਰਾ ਚੁਭੇ ਨਾਵੇ ਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਜੋਤ ਪੁਤ
ਵੇਰੀ ਕਰਨਾ ਰਹਾਉ ਸੰਗਤ ਰਾਮਾਇ ਅਵਦ ਜਾਣਾ ਤੇ ਨਿਸੁਪੁ
ਪਾਏ ਅਜੈ ਪ੍ਰਾਭੁ ਗਾਣਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਮਾਧਵ ਆਪੈ ਮਾਧਵੇ ਆਗੇ
ਜੇ ਤਿਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗਾਇਏ ਇਪੁ ਭਗਵਨ ਟਾਂਗਾ
ਕਹੁ ਨਾ ਕਿ ਅਜੰਤਾ ਵੇਚਾਰਾ ਗੁਗੁਧਿ ਤ੍ਰਿਪੁ ਗੁਆਰੇ ਹੀ ਮਨ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾਉ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਰਗਾਹ ਖਾਉ ਤੁ
ਜਾਬਨੁ ਪਾਗ ਬੁਝ ਮਨ ਟੀਕੀਏ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਭੁਭਿਏ ਰਹਾਉ
ਤੁਮਰੀ ਵਸੇਤ ਉਦੁ ਬੁਨ ਟਾਂਗੇ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭੁਭੁਰੀ ਭਾਗੇ
ਪਾਗ ਬੁਝ ਮਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਕਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਨਾਮੁ ਮਿਏ ਸਚੁ ਗਾਸਿ
ਗੁਗੁਧਿ ਤ੍ਰਿਪੁ ਮ ੫

ਕਵਿਨ ਜੈ ਸੇਖਰ ਤੁਖਾ ਨਾਮ ਬਿਭੂਨ ਸੁਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ਤਰਿਤਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਤੁ ਨਿਪਾਣੀ ਨਾਮ ਬਿਭੂਨ ਪ੍ਰਿਯੁ ਗੁਣੇਤ ਬਿਗਾਣੀ ਰਹਾਉ ਨਾਮ ਕਿਨਾ
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਯੁ ਭਾਗੁ ਭਰਤ ਬਿਭੂਨ ਕਤਾ ਸੋਭਾਗੁ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ਲਗੇ ਅਨ
ਸੁਆਮੀ ਤਾਕੀ ਅਸਨ ਪੁਜੈ ਕਾਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੀ ਦਾਤਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਗੁਧਿ ਤ੍ਰਿਪੁ ਗੁਆਰੇ ਹੀ ਮਨ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਰ ਬੁਭੁਤੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਕਿਓ ਤੁਮ ਤੇ ਤੁੰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪਾਗ
ਬੁਝ ਮਪੁਰ ਜਨ ਭਟ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰ ਤਿਜਨ ਕੋਟ ਰਹਾਉ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅ
ਗੇਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏਗੇ ਜੋ ਕਿਓ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ
ਗਾਣਾ ਤੁਕ ਮੁਖੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨਾ
ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਗੁਗੁਧਿ ਤ੍ਰਿਪੁ ਗੁਆਰੇ ਹੀ ਮਨ ॥ ੧ ॥

ਤਾਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈ ਐਵਰ ਭਾਗੀ ਜਾਕੀ ਗਮਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਗੀ ਜਾ

ਕੈਤਰਿਵਸਿਅਮਨਮਾਤੀ ਤਾਕਉਤੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਤੀ ਹਤਉ ਸਰ
ਨਰਾਯਣਨਮਾਤਿ ਤਾਕੈਮੰਗਿਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਜਾਤਿ ਜਨਕਾਨਾ
ਬੀਨਜਾਇ ਪਾਗਭੁਤਮੁਜਨਗਤਿਅਸਮਾਇ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾ
ਰਿਸੁਨੀਜੈ ਦਾਸਕੀਧੁਰਿ ਕਉਦੀਜੈ

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੫ ਤਾਰਿਸਿਮਰਤਤੇਗੀਜਾਇ
ਸਰਬਕਲਿਅਵਸੈਮਨਿਅਾਇ ॥ ਭਜੁਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਮੁ
ਤੇਰੇਕੈਅਵੇਕਾਮ ਹਤਉ ਗੋਇਦਿਨਸੁਗੁਗਾਉ ਅਨਤਾ ਗੁ
ਨਿਰਮਲਮੰਤਾ ਓਰਿਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖੁ ਮਤਪਦਾਰਥਮੰ
ਚਾਖੁ ਬਿਖਮੁਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨਤਰੇ ਜਾਕਉਨਦਰਿਕ

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮ: ੫ ਤਰਦੈਚਰਨਕ
ਭਧਾਰੇ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਨੇਸਤਾਰੇ ਗੋਇਦਗੁਣਗਾਵਾ
ਈ ਮਿਲਿਸਾਧੁਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਾਈ ਹਤਉ ਦੁਬਾਰਦੇਤਤੋਈਪ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਅਨਾਮੁਨੀਸਾਨ ਤਾਰਿਸਿਮਰਤਪੁਰਨਪਦਾ
ਸਾਧਸੰਗਿਭੇਭਰਮੁਮਿਟਾਇਆ ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਗਤਿ

ਦਾਸੁਤਰਿਕੀਸਰਣਾਇ ਗੁਗਉੜੀ

ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਥਲਿਜਾਉ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾ
ਪਾਗਭੁਤਮਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਯਾਗਉਤੇਗੀਸੇਵ ਹਤਉ
ਕਮਲਤਿਰਦੈਉਰਧਾਰੀ ਅਨਤਨਧਨਗੁਰਪੁਨਅਧਾਰੀ ਸਫਲ
ਵੈਖਰਵਾਨੁ ਗੁਰੁਪਾਗਭੁਤਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ ਸੰਤਧੁਰਿ
ਵਰਭਾਰੀ ਗੁਰਭੇਟਤਤਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀ

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰੈਦੁਤਕਰਮਾਦਿਖਾਵੈਤੋ
ਕੀਦਰਗਤਬਾਧਾਚੌਰੁ ਗੁਰਮੇਸੋਈਗਮਾਣਾ ਜਲਿਥਲਿ
ਲਿਏਕੁਸਮਾਣਾ ਹਤਉ ਅੰਤਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਨਾਵੈ
ਰਿਬਾਧਾਚੌਟਾਖਾਵੈ ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਤਿਕਮਾਵੈਵਿਕਾਰ
ਪ੍ਰਗਟਤੋ ਸਾਗ ਅੰਤਰਿਸਾਚਨਾਮਿਰਸਿਰਤਾ ਨਾਨਕ

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਪਾਉਬਿਧਾਤਾ

ਗਮਗਉੜੀ ਤਰਿਨਜਾਇ। ਗੁਗਉੜੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਖੁਸ਼ਾਇ॥੧॥ ਤਰਿਰੰਗਿ
ਗਤਸੰਮਤਸਾਚਾ ਲਾਲਗਉੜੀ ਪੁਰਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ। ਰਤਉ ਸੰਤਤਸੰਗਿ
ਵੈਸਿਗੁਨਗਾਇ। ਤਾਕਰੰਗੁਨਉਤਰੇ ਜਾਇ॥ ਬਿਨਤਰਿਸਿਮਰਨਸੁਖੁ
ਨਤਪਾਇਆ ਅਨਰੰਗਫੀਕੇਸਭਿਮਾਇਆ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਗੋਸੇਭਏਨਿਤ
ਬ ਕਤਾਨਕ ਗੁਗਉੜੀ ਏਦਇਆਲਾ॥੨॥

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਤਸੁ ਅਮੀਕਿਲਵਿਖਨਸੇ॥

ਸੁਖਸਤਜਅੰਦਾਨਿਵਸੇ॥ ਗਮਜਨਾਕਉਰਾਮਭਰੋਸਾ ਨਾਮੁਜਪਤਸਭੁ
ਮਿਟਿਓਏਸਾ ਰਤਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕਉਭਉਨਭਰਤੀ। ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾ
ਈਅਤਿਦਿਨਰਤੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਓਟ। ਚਰਨਕਮਲਕੀ
ਦੀਨੀਓਟ॥ ਕਤਾ॥ ਮਨਿਭਈਪਰਤੀਤਿ ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਤਿਜ

ਨੀਤ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਚਰਦੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ। ਦੁਖੁਦਰਦੁਖੁਮੁਤਾਕਾਭਾਗਾ॥ ਤਰਿਧਨ
ਕੰਧਾਗੀਪੁਰਾ। ਜਿਸਤਿਨਿਵਜੇਸੰਜਨੁਸੁਰਾ। ਰਤਉ॥ ਜਾਕਰੇਭਏਕ੍ਰਿਪਾ
ਘਰੁਸਾਈ। ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥ ਸੁਖਸਤਜਸਾਂਤਿਅੰਦਾ
ਜਾਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਗਮ॥ ਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਟੀ। ਕਤਾ॥

ਪ੍ਰਤਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਜੀਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿਟਤਿਕਲੇਸਾ। ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਤਿਪਰਵੇਸੁ ਉ
ਚਤੁਰਮਨਮਲਖਘਰੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਤੁਪ੍ਰਭਾਪਿਅਗੀ ਰਤਉ ਸੁਖ
ਨਜਨਰਸਮਤਅੰਦਾ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋ
ਭਰਦਖੋਏ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਸਭਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀ
ਰਦਾਇਆਲਾ॥ ਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ॥੫॥ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ। ਤਿਸੁ

ਸੇਓਅਲਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਇ॥੧॥ ਖਸਮੁਖਿਸਾਰਿਅਨਕੀਮਿਲਾਗਾਤਿ। ਕਰਿ
ਗੋਬਦਲੈਰਤਨਾਤਿਅਗਾਤਿ। ਰਤਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਤਿਅਗਿਲਾਗਤਅਨਲਭਾ॥

ਦਾਸੇਸਥਾਮੁਕਰਤਕਤਸੇਭਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਤਾਵਤਿਖਾਨਾ ॥
ਦੀਏਤਿਸਤਿਨਜਾਨਕਾਨਾ ॥ ਕਤੁ ॥ ਤਮਥੁਦਤਗਮੀ ॥
ਏਤੁਪੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇ ॥
ਪੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਾਤਿਧਿਅਨੁ ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਇਸਾਨਾ ॥
ਤਾਗਿਦਿਨੁਤਾਗਿਮਿਮਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਮਥੁਲਤਿਜਾਨਾ ॥
॥ ਗਤਉ ॥ ਤਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਤਿਬਸਾਈ ॥ ਮਨਬਾਂਝਤਸਗਲਾ
ਪਾਈ ॥ २ ॥ ਜੀਵਨਮਥੁਜਨਮੁਪਗਵਨੁ ॥ ਜਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਨੁ ॥
ਕਤੁ ॥ ਸੇਈਜਨਪੁਰੇ ॥ ਜਿਨਾਪਗਾਪਤਿਸਾਧੁਪੁਰੇ ॥ ॥
ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇ ॥ ਪਾਖਾਂਦਾਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿ ॥
॥ ਤਿਸਨੋਜੋਤਿਦੁਤਧਰਮਗਾਇ ॥ ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਥੇਮੁਖਾਜਿਨੀਜੀਉ ॥
ਦੀਨਾ ਕੋਟਜਨਮਭ੍ਰਮਾਤਿਬਤੁਜਨਾ ॥ ਗਤਉ ॥ ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਭੀ ॥
ਜੋਕਿਭੁਕਰੈਸਗਲਾਬਿਧਰੀ ॥ ३ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨੀਮਨੁਤਨੁਪਾਨ ॥
ਸੇਈਠਾਕੁਰਮਨੁਬਿਸਾਰਿਅ ॥ ਬਧੇਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਤੁਕਾਰ ॥
ਊਧਰੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ ॥ ४ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾਇ ॥ ਬੰਧਨਕਾਰਿ ॥
ਤਰਿਨਾਇ ਗਤਉਦੁਜਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇ ॥
ਮਨੁਭਾਖ ॥ ਅਪਨੇਭਕਉਕੀਨੰਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤੁ ॥ ५ ॥ ਐਨ
ਤੁਕਰਤੁਸਭੁਕੋਇ ॥ ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਤੋਇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਅਪਨੈਸੁਆਇ ॥
ਧਾਰਿਅ ਦੁਖਦਰਦਰੋਗਸਗਲਾਬਿਦਾਰਿਅ ॥ ॥ ॥ ਰਸਨਾਗੀਧੀਬਿਦਤ ॥
ਮ ਪੁਰਨਤੋਏਸਗਲੇ ਕਮ ॥ ਅਨਿਕਬਾਰ ॥ ਬਲਿਤਾਰ ਸਭ ॥
ਦਰਸਨਗੋਬਿਦਤਮਾਰ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਗੁਆਰੇ ॥
ਕੋਟਬਿਘਨਤਿਰੇਖਿਨਮਾਤਿ ॥ ਤਰਿਤਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁਨਾਤਿ ॥
ਤਰਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ ॥ ਜਪਿਤਾਰਿਚਰਣਮਿਟੀਧੁਧਿਤਾਸੁ ॥
ਸਰਬਕਾਰਿਅਦੁਸੁਖਸਤਜਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨ ॥
ਵਖਧਮੰਤੁਤਸਭਿਯਾਰੁ ॥ ਕਰਦੈਤਾਰੁਰਿਦੈਮਤਿਧਾਰੁ ॥ ३ ॥ ਤਜਿਨੀ
ਰਮਭਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਅਟਲਏਤੁਧਰਮੁ ॥ ४ ॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਮਨਦਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰੁਸੋਈ ਤਿਤੁ
 ਵਰਿਗੋਗੁਨਵਿਅਪੈਕੋਈ ॥ ॥ ਗਮਰਮਣਤਰਵਰੈਸਾਗਰ ਸਰਣਿਸੁਰ
 ਰਵੇਜਮਕਾਗਰ ਰਣਉ ਸਤਿਗੁਰੀਮੰਤ੍ਰਦੀਓਤਿਰਿਨਾਮ ਇਤਅਸਰਪੂਰ
 ਨਭਦੇਕਾਮ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਵਰਿਅਈ ਗੁਰਕਿਰਪਾਭਟਾਰੈ
 ਭਰੋਸਣਈ ਮਾਨੁਮੋਹੁਪੈਦਿਗੁਰੇਭਰਮੁ ਪੇਖੁ ਪਸਰੇਪਾਰਬੁਝਮੁ
 ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਨਦਾ ॥

ਬਿਖੋਰਜਤੋਅੰਧੁਲਾਭਾਗੀ ਦੁਪੈਭਾਗੇਗਮਨਮਾਚਿਤਾਹੀ ਤੋਰੇਦਾਸ
 ਕਉਤੁਤੀਵਾਰਿਅਈ ਮਾਇਅਮਗਨਨਰਕਿਓਤਜਾਈ ਰਣਉ ਰੋਗਾਗੇ
 ਰਸਤਚਿਤਰੋਨਉ ਬਿਖੁਮਭੇਕਾਠਉਗੁਨਦਉ ਦਰਨਕਮਲਸਿਰੁ
 ਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਸੁਖਾਨਤੀਆਵਤਿਚੀਤਿ ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਉ
 ਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ ਮਿਠੁ ਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ

ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਨਦਾ ॥ ਆਠਪਤਰਸੰਗੀਬਟਵਰੇ ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲਏਨਿਵਾਰੇ ਐਸਤਰਿਰਸੁਰਦੁਸਤੁਕੋਇ ਸਰਬਕਲਪੁ
 ਗਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਰਣਉ ਮਣਤਪਤਸਾਗਰਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਖਿਨਮਤਿਪਾਰਿਉ
 ਤਗਤਰ ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੋਰੈਨੀਜਾਨਿ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਤਿਫਲ
 ਪਾਨਿ ਉਕਤਿਸਿਅਨਪਾਇਸਤੇਕਥੁਨਾਨਿ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਗੁਣ
 ਗਾਨਿ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮਨਦਾ ॥

ਥਤੀਪਾਈਤਰਿਕੋਨਾਮੁ ਬਿਚਰੁਸੰਸਾਰਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ ਵਰਭਾਗੀਤ
 ਸਭਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ ਪਾਰਬੁਝਮਤੁਦੇਤਿਤਪਾਈਐ ਰਣਉ ਤਰਿਕੋਚਰਨ
 ਚਿਦੇਉਰਧਾਰਿ ਭਵਸਾਗਰਚੜ੍ਹਿਉਤਗਤਿਪਾਰਿ ਸਾਧੁਸੰਗੁਕਰਤੁਸਭ
 ਕੋਐ ਸਦਾਕਲਿਅਣਾਫਿਰਿਤੁਖੁਨਤੋਇ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਭਜੁਗੁਣੀਨਿਪਾ
 ਨੁ ਦਗਤਪਾਈਐਮਾਨ ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਨਦਾ ॥

ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੂਰਨਤਰਿਮੀਤ ਭੁ ਮਾਥਿਨਸੇਗਏਗੁਣਨੀਤ
 ਉਤਰਵਤਤਰਿਸੰਗਿਪਤੁਰਾ ਜਾਕੈਸਿਮਰਿਜਮਨਤੀਰੁਆ ਰਣਉ
 ਦਰਕ ਲਪ੍ਰਭਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ ਸਗਲਦੁਖਕਾਤੋਨਾਸੁ ਅਸਾਮਾਣੁ

ਤਾਤੁਪਨੁਏਕ ਮਾਂਗਾ ਕੀਮਨਮਾਤਿਟੇਕ ॥ ੫੩ ॥ ਗੁਗੁਰੀਬਜਾਨਾ
ਅਨਥ ਪ੍ਰਭੇਰਾਏਦੇਤਾਥ ॥ ੫੪ ॥ ਗੁਗੁਰੀਬਜਾਨਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਰੇਤਮਜੀਮਜਨੁਕਰਿਸੁਚੇ ਕੋਟਗੁਟਦਪੁਨਫਟਮੁਚੇ ਰਾਖੁ
ਚਰਣਰਿਦੇਮਾਤਿਥਸੇ ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਨਮੇ ਸਾਧਸੰਗੇ
ਰਤਨਫਲੁਪਾਏਆ ਜਮਕਾਮਾਗੁਇਸਟਿਨਆਇਆ ਮਾਵਦੁ
ਮਗੋਵਿਦਅਧਾਰੁ ਤਾਥੇਏਇਥੀਥਿਖੁਸੰਮਾਰੁ ॥ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਗੀ
ਪਨਾ ॥ ਜਪੁਜਪੇਤਰਿਜਪਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਗੁਗੁਰੀਬਜਾਨਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਪਉਸਰਦਈਜਿਨਿਤਾਰਜਾਤੇ ਮੁਨਤਨਸੀਤਲੁਚਰਣਤਰਿਗਤੇ
ਨਪੁਤਮਨਿਨਥਸਾਤੀ ਰਗਪਤਰਗਪਤਜਨਮਥਤੁਤਜਾਤੀ ਰਾਖੁ ਜੋ
ਥਸਿਓਤਰਿਨਾਮੁ ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਕਾਮ ਜਨਮੁਜਗਾਨੇ
ਜਿਵਾਸਿ ਸੋਸਮਰਥੁਸਿਮਰਿਸਾਸਿ ਗਾਮਿ ॥ ਮੀਤੁਸਾਜਨਸਥਾ
ਏਕ ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਾ ਏਕ ॥ ੫੬ ॥ ਗੁਗੁਰੀਬਜਾਨਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਥਾਤਰਿਗਾਥਿਓਰਿਦੇਸਮਾਥ ਘਰਿਐਏਗੋਵਿਦੁਥੈਨਾਥਿ ਤਰਿਤਰਿ
ਸੰਤਕੈਸੰਗਿ ਮੁਨਤਨਗਤਾਗਮਕੈਰੰਗਿ ਰਾਖੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਗ
ਆ ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਸਭਿਤਿਰਿਆ ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਨਮਿਭਵੇ
ਰੇਗੁਰਕਾਨਿਗਮਥਮੰਤੁ ਚਰਚ ਥਾਤਰਦੇਮਾਤਿਜਾਪੁ ॥ ੫੭ ॥
ਵੈਪਰਤਾਪੁ ॥ ੫੮ ॥ ਗੁਗੁਰੀਬਜਾਨਾ
ਪਨੁਏਤੁਥਾਨੁਗੋਵਿਦਗੁਣਗਾਏ ਕੁਸਲਥੇਮਪ੍ਰਭੇਆਪਿਥਸਾਏ ਰਾਖੁ
ਪਤਿਤਤਾਜਤਤਰਿਸਿਮਗੁਨਾਤੀ ਕੋਟਿਅਨੰਦਜਤਤਰਿਗੁਨਗਾਤੀ
ਥਿਸਰਿਐਦੁਖਰੰਗਾਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰਭਸੇਵਾਜਮੁਲਗੋਨੇਰੇ ਸੋਵਰਗ
ਤਚਥਾਨੁ ਜਤਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕੇਵਲਨਾਮੁ ॥ ਜਤਜਾਈਐਤਤਨਾਥਿਨੇ
ਆਮੀ ॥ ਕਉਮਿਥਿਅਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੫੯ ॥

ਗੁਗੁਰੀਬਜਾਨਾ ॥ ਗੁਗੁਰੀਬਜਾਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੋਵਿਦੁਪਿਅਵੇ
ਵਿਅਅਥਪਵਿਅਪਰਮਗਤਿਪਾਵੇ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਿਮਰਿਗੋਪਾਥ
ਨੁਨਵੈਸੁਠਾਧਨੁਮਾਥੁ ਰਾਖੁ ਰੁਪਵੰਤੁਸੋਚਤੁਰੁਸਿਅਥਾ ॥ ਜਿਨਿ

ਮਨਿਆਪੁਰਕਾਭਾਣਾ ਜਗਮਤਿਅਹਿਅਸੋਪਰਵਾਹੁ ਘਟਿਘਟਿ
 ਅਪਾਸੁਅਮੀਜਾਨੁ ਕਤੁ ਜਾਕੇਪੁਰਨਭਾਗ ਤਰਿਚਰਨੀ
 ਤਕਮਨਲਾਗ ੬੬ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫
 ਤਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕਤਨਤੀਸੰਗੁ ਓਤੁਕਿਖਈਓਸੁਆਮਕੰਗੁ ਰਤਉ
 ਮਨਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇਤੁਗੀਸੀਗਾਰੀ ਜਿਉਕਾਪੁਰਖਪੁਚਰੈਨਾਰੀ ਬੈਠ
 ਕਉਨੇਰਾਪਾਇਦੁਤਾਵੇ ਗਉਚਰਿਸਿਘੁਪਾਏਪਾਵੇ ਗਾਰਲੇਕਮਧੇਨੁ
 ਕਪਿਪੁਜੀ ਸਉਦੇਕਉਧਾਵੈਬਿਨੁਪੁਜੀ ਗਮੁਨਾਮੁਜਪਿਚੰਤ
 ਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਤਰਿਸਾਮੀਤੁ ੬੭ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਸਮਤਿਨਿਰਮਲਕਤੀਅਤ ਧੀਗ ਗਮਰਸਾਇਦੁਪੀਵਤਬੀਰ ਤ
 ਰਿਕੇਚਰਣਤਿਰਦੈਕਰਿਓਟ ਜਨਮਮਰਣਤੇਓਵਤਓਟ ਰਤਉ ਸੋਤ
 ਨਨਿਰਮਲਜਿਤੁਉਪਜੈਨਪਾਪੁ ਰਮਗੀਗਿਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ ਸਧ
 ਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਤਕਿਕਾਰ ਸਭਤੇਉਚਰੈਓਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮ
 ਤੇਗੋਪਾਲ ਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਣ ੬੮

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿਦਸਿਉਲਗੀ
 ਮੇਲਿਲਏਪੁਰਨਵਰਭਾਗੀ ਰਤਉ ਭਗਤਾਪੋਖਿਬਿਗਸੇਜਿਉਨਾਰੀ ਤਿ
 ਉਤਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ ਪੁਤਪੋਖਿਜਿਉਜੀਵਤਮਾਤਾ ਓਤਿ
 ਪੋਤਿਜਨੁਤਰਿਸਿਉਰਾਤਾ ਓਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੋਖਿਧਨਾ ਜਨਚਰਨਕ
 ਬਸਿਉਲਾਗੋਮਨਾ ਬਿਸਰੁਨਤੀਏਕੁਤਿਲੁਦਾਤਾਰ ਕੇਪੁਭ
 ਪੁਨਅਧਾਰ ੬੯ ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫
 ਗਮਰਸਾਇਦਿਜੋਜਨਗੀਧੇ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੇ ਰਤਉ
 ਅਨਰਸਾਦੀਸਤਿਸਾਭਿਯਾਰੁ ਨਾਮਾਥਿਨਾਨੀਤਫਲਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧਕੁਪ
 ਤੇਕਾਚੇਆਪਿ ਗੁਣਗੋਵਿਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪ ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿ
 ਭਵਣਿਪੁਰਨਗੋਪਾਲ ਬੁਝਮਪਸਾਰੁਜੀਅਸੀਗਿਦਾਇਆਲ ਕਤੁ
 ਸਾਕਥਨੀਸਾਰੁ ਮਾਨੀਏਤੁਜਿਸੁਮਿਹਜਨਤਾਰੁ ੭੦
 ਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਵਦੁਰਾਮਸਰਿਕੀਜੈ

ਭੁੱਖਿ ਮਾਨਸੁ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੪੭ ॥ ਨੀਰਮਲਾਨੁ ਦੁਕਰੈ ਵਿਚ
ਮਜਨ ਕਰਤ ਪੁਰਨ ਨ ਕੇ ਕਮ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਤਨੁ ਮੋਸਾਇ ॥ ੪੮ ॥
ਨਮ ਕੋ ਕਿਯਾਵੈ ਖਖੈ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਧਕ ਗਤਿ ਆਇ ॥ ਮ
ਗਵਿ ਅਪਰਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਤਿਧਾ ਪਾਤਿ ਨਿਚਰਦ ਨਿਧਾ
ਦਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਦਾ ॥ ੪੯ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥

ਮਝਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰੈ ਜਿਤੁ ਮੈ ਭਾਜਾਗੈ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਾਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥
ਏਕੈ ਸਿਮਰਿਨ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਭਾਉ ॥ ਕਰਨ
ਨੇਮ ਭੁਤ ਪੁਜਾ ॥ ਪਾਗ ਭੁਤ ਮਥਿਨ ਜਨੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ਤ ਕੀ ਪੁਰਨ ਤੋਇ ॥
ਜਾ ਕੀ ਪੀਤਿ ਅਪਨੇ ਪੁਰਨਾਇ ॥ ਸੋ ਥੈ ਸਨੈ ॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥
ਜਿਨਿ ਤਜੈ ॥ ਕਾਰ ॥ ੫੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗੋਰੀ ਮ

ਜੀਵ ॥ ਭਾਗੇ ਜਾਤਿ ਦੇਵਨੇ ॥ ਮੁਏ ਆਉਨ ਤੇ ਕੇਵਰ ਸਾਨੇ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਦੁਖ ॥ ਨਿਧੁ ਗਿਲਿਖੇ ॥ ਆ ਕਾਨੁ ਕਾਜਿਨ ਆਵਤ ਥਿਖਿ ਆ ॥ ੪੯ ॥
ਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤਿਸਨ ਕਥਨੁ ਜਾਈ ॥ ਦਗ
ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਥਿਨ ਕੈ ਸੇਉ ਤਰ ਸਿਪਾਰਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਦੁਇ ਕਲ ਸਾਧਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਆਗਏ ॥ ੫੧ ॥

ਗਉੜੀ ਮ ੫ ॥ ਗਰੀਬਾਉ ਪਾਰਿ ਜਿਖਿ ਜੈਦ ॥
ਰਭੁਤ ਮਿਸਾ ਅਗਨਿ ਮਤਿ ਸਾੜੀ ॥ ਪੁਰਾਨਿ ਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਦਸ ਕਉਰਾਖ ਨਤਾਰੁ ॥ ੪੯ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਨਿਚ
ਆਉ ਪਾਜਿ ॥ ਵਡਤਾਪੁ ॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿ ਆਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਅੰ
ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਗਾਏ ਕੀਰਿ ਲਾਇ ॥ ਸਗਇ ॥ ਤਗਿ
ਆਇ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਤਲਾ ੫
ਮਾਤਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗੀ ਭਾਗੀ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉਰਾਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸ ਤਿਨ
ਗੋਬਿੰਦ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜਮੁ ਨੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ
ਕੁਰੁ ॥ ਸਿਰੁ ਤਾਪ ਭਯੈ ॥ ਅੰਧਾ ਮੂਰੁ ॥ ਰੰਗ ਬਿਭਾਧੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ
ਘੀਤ ਉਥੈ ਠਾਪੁ ਭਾਧਿ ॥ ਅਪੁਨ ਕਮਾਇ ॥ ਐਥੈ ਥਾਏ ॥ ਦਰਬਾਰ

ਅਸਕੁਜੀ ਅਕੈਸਾਥੋ ॥ १॥ ਨਾਨਕ ਮਗਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ਰਾਖੀ ਪੈ ਜਮੈ ਰੈਕ
ਰਤਾਇ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਜਾਕੀਧੁ ਮਨਮੀਠਖਟਨੀ ਪੁਰਖਿ ਕਰਮਿ ਭਿਖਿ ਆਪੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਟਉ
ਅੰਤੁ ਧਿਮਨ ਪੁਰਿ ਧਿਯਾਈ ਸਾਧਧੁ ਹਿਕਰੇ ਸੁਧਮੰਜਾਈ ਅਨਿ
ਕਜਲਾ ਜੇਧੈ ਦੇਤੀ ਮੈਲੁ ਨਉ ਹੋ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਓਸਦਾ
ਕਿ ਪਾਲ ਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿ ਆਭਉ ਕਾਲ ਮੁਕਤਿ ਭਗਤਿ
ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ
ਜਿਨ ਮਿਲਿ ਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ਤਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ਸੁ
ਖ ਪਾਵਤਿ ਤਰਿ ਦੁਆਰਿ ਪਰਾਨੀ ਹਟਉ ਆਠ ਪਤਰ ਧਿ ਆਈ ਐ ਗੋਪਾਲੁ
ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਤਲੁ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਸਤਿਗੁਰੀ ਗੁਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਈ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਟਉ ਰਾ
ਮਾਮੁਨਿ ਤਰਸਨ ਬਖਾਨ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿ ਆਨ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਮਿਟੈ ਨਿਸਤਾਰ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਤੁਨਿ ਤਨੀਤ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨਮੀਤ ਮਨ ਬਚਕ ਮਪ੍ਰਭੁ
ਅਪਨਾਧਿ ਆਈ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ॥ ੭੧ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀ ਆਗੁਰ ਦੇਵ ਭਗਮ
ਗਏ ਪੁਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ਹਟਉ ਸੀਤਲਾ ਤੇਰ ਧਿ ਆ ਬਿਟਾਰੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਧਾਰੀ ਨਾਮੁ ਜਯੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ੭੨ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਧਨੁ ਓਤੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਤੇਤ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਤੇਤ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਭਯਤੀ ਐ ਰਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਤੀ ਐ ਹਟਉ
ਭਿਨੁ ਪਰਿ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੭੩ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਆਨਿ ਰਬਾਨੁ ॥ ੭੩ ॥

ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤੂੰ ਤੇ ਮਸਤਕਿ ਤੂੰ ਤੇ ਨਾਲਿ ਤੂੰ ਤੇ ਰਾਖ
ਤਿਸਾਹਿ ਸੰਮਾਨਿ ਐ ਸਾਹਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀਸਤਾਈ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈ ਜਰਬੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ

॥१॥ ਰਹਾਉ ਅਗੈਆਪਿਉਤੁਜਾਵਸਿਜਾਕੈ ਆਠਪਤਰਮਨਤਰਿਕੈ

ਪਤਿਪਰਵਾਨੁ ਸਤੁਗੀਸਾਹੁ ਜਾਕਉ ਆਪਿਕਰਾਤਿ ਫੁਗਮਾ
ਪੇਦਾਤਾ ਆਪਿ ਸੁਤਿਪਾਏ ਨਿਤਨਿਤ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ

ਗੁਗਉੜੀ ਮ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖ
ਅਕੁੰਪਾਉ ਨਿਰਦੈਵਸਿ ਅਸਦਗੁਪਾਉ ਰਾਮੁ ਰਵਤਸਦਾ

ਪਾਇਆ ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੁਰਨਤਰਿਗਾਇਆ ਰਹਾਉ ਕੁ
ਰੇਭਾਗ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਤਾਗੁ

ਗੁਗਉੜੀ ਮ ੫ ਧੰਤੀ ਧੰਤੀ ਵਿਛਾਰੇ ਤੇਰਿ
ਧਾ ਵੰਗੁਲਾਤੇ ਪੇਇ ਧਿਨੁ ਕਰਤੁ ਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ

ਰਬੁ ਨ ਮੁਇਆਈਐ ਰਹਾਉ ਪੁਜਾਤਿ ਲਕ ਕਰਤਾਇ ਸਨਾਂਗੁ ਚੁਕਿ
ਏਵੈ ਤਪਿਦਾਨਾ ਬੇਦੁਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ਜੀਅੰਕੁ ਤਨਸੰ

ਦੀ ਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੈ ਤਿ ਰਦਾ ਸੁਪੁ ਬੁਝ ਮੁਖੀਚਰੈ
੬੬ ਗੁਗਉੜੀ ਮ ੫ ਕਿਰਪਾ ਰਿਖੈ

ਰਿਜਨਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਰਹਾਉ ਦੁਸਟ ਦੁਤਪਰ
ਰਿਮਾਰੇ ਜਨਕੀ ਪੈ ਜਗਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ਬਾਦਿ ਸਾਤ ਸਾਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰ

ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਤਾਹ ਸਪੀਨੇ ਨਿਰਭਉ ਤੋਇ ਭਜਤੁ ਭਗਵਾਨ ਸੁ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ਸਗਦਿ ਪਰੇ ਪੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ

ਗੀ ਪੁਰਸੁ ਅਮੀ ੭੭ ਗੁਗਉੜੀ ਕੁ
ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਤਿ ਨ ਜਲੈ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨ ਡੀਘਲੈ ਤਰਿ

ਰਾਤੇ ਨ ਡੀਘਲੈ ਜਲਾ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲਾ ਫਲਾ ਸਭਭੈ ਮਿਟਾ
ਗੈਨਾਇ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਤਰਿਗੁ ਗਾਇ ਰਹਾਉ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰੰ

ਭਚਿਤਾ ਤਰਿ ਸਿਉ ਸੋਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧਕਾ ਮੰਤਾ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮਕ
ਤੰਨਾਸ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੁਰਨਾ ਅਸ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾ

ਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਸਤਾ ਘਰਿ ਵਸੈ ਤਰਿ
ਰਾਤੇ ਕੁ ਮੁਭਉ ਨਸੈ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਤੋਇ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ

ਰਮਲਸੋਇ ਕਤੁ ੧੮ ਤੇਨਕਉ ਬਾਲੇਜਾਈ ਜੇਨਕਉ ਪੁਰਮੇਗਸਿਸਰ
ਗੁਗਉੜੀ ੨੫ ੧੯੫੫

ਉਦਮਕਰਤਸੀਤਲਮਨਤਰੇ ਮਾਗਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਾ ਏ ਨਮੁਜਪ
ਤਮੀਤਏਅੰਦ ਰਮਿਗਾਏ ਘਰਮਾਨੰਦ ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਪ
ਰਿਅਏ ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਾਈਬਲਾਏ ਗੁਰੂ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਏਮੁੰਡੀਦ
ਰਸ ਧਾਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕ ਲਤੀਪਰਸ ਗਾਵਿਦਕੀਟਤਲਸਫਲਾਇਤ
ਕਾਇਆ ਸੰਤਪੁਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸ
ਤਾਇ ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਾਗਿਦਾਸਤਪਾਇ ਆਪੁਜਾਇਆਤਾਆਪਤਿਭੁਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ ਜੋਰਤਤਸੋਈਜਬਪਾਇਆ ਤਬਦੁ
ਚਨਕਤਕੋਜਾਇਆ ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਅਸਨ ਗੁਰਪੁਸਾਦਿ

ਸੁਖਬਸਨ ੧੯ ਗੁਗਉੜੀ ੨੫ ੧੯੫੫
ਕੋਟੇਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਨੁ ਜਾਮਾਨੋਬਸਿਓਤ
ਰਿਕੋਨਾਮੁ ਸਗਲਪਾਵਿਤਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਝ ਪਾਪਮਿਟਤਿਸਾਧੁਸ
ਗਿਦਾਇਆਲਾ ਗੁਰੂ ਬਤੁਤਉਰਧਤਪੁਸਾਧਨਸਾਏ ਅਨੇਕਲਭਮ
ਨੋਕਸਾਏ ਤਰਿਤੋਰਿਨਾਮੁਰਸਨਆਗਏ ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਸਤਬੇਦਲਾਖ
ਨੇ ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੇ ਨਮੁਜਪਤਪੁਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ ਅਗਾ
ਧਿਬੰਧਿਤਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ ਨਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੈਚੀਚਰੇ ਕਉਪੁ

ਭਵਿਰਪਾਧਾਰੇ ੨੦ ਗੁਗਉੜੀ ੨੫ ੧੯੫੫
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ਹਰਨਕਮਲਗੁਰੀਰਿਦੈਬਸਾਇ
ਆ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾਰਬਤਮੁਪੁਰਾ ਤਿਸਤਿਅਗਾਧਿਮੇਗਮਨੁਪੀਗਾ
ਗੁਰੂ ਅਨਾਦਿਨਜਪਉਗੁਰੁਗੁਰੁਨਾਮ ਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਾਕੰਮ
ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਗਏ ਕਤੁ

ਕਤਭੈਭਾਈ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਧੈਜਗਖਾਈ ੨੧
ਗੁਗਉੜੀ ੨੫ ੧੯੫੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਤਾਈ
ਨਿਤਪੁਤਿਪਾਰੈਬਾਪੁਜੈਸੇਮਾਈ ਪੁਰਕੀਸਗਨਿਉਬਰੈਸਭਕੋਇ ਕ

ਗਨਕਰਾਵਨਪੁਰਨਸਚੁਸੰਦੇ ਗਣਉ॥ ਅਥਮਨੀਵਸਿਅਕਰੈਤੁ
 ਚਿਨਸੇਅਤਮਸੁਖਸਾਰਾ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ ਜਨਮ
 ਮਕੋਕਿਛਾਵਿ॥ ਥਾਏ ਕਤਨਜਾਈਪ੍ਰਭਕਵਿਰਿਅਈ
 ਸੁਸਦਾਸੁਖਾਈ ॥ ੨੨ ॥

॥८५॥ - ਮਕੋਬਧੁਪੁਰਨਤਾਈ ਤਾਤੋਭਿਥਾਗਾਇਆਪੈਰਾਈ ਰਹੁੰਦਾ
ਚਿਤਵੈਦਾਸੁਤਾਰਿਮਾਈ ਸੋਸਕਰਤਾਆਇਕਰਾਈ ਨਿਦਕਰਾਈ
ਪਾਤਿਗਵਾਈ ਤਾਰਿਗੁਣਨਿਰਤਓਗਾਈ ॥ ੧॥
ਗੁਰਗਉਕੀ ॥ ੧॥ ਭੁਜਕਲਾਬੀਰਥੁਮਨ

ਸਾਗਰ ਗਰਤਪਰਤਗਾਤਿਏਤੁਅੰਗੁਰੀਆ ਰਤਾਉ ਸ੍ਵਦੀਨਸੁਖ
ਨਸੰਦ ਰਨਤੀ ਆਰਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿਰੁਗੀਆ ਦੀਨਾਕ
ਥਕਰੁਣਮੈਸਾਜਨਮੀਤਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ ਚਰਨਕਵਣਤਿਰਦੈ
ਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਿਉਤਰੀਆ ੨ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ਬੈਰਗਾਨਿ --- ਦਲਗੁਸਾਈਮੰਤ੍ਰ
ਤੂੰਸੰਗਿਤਮਾਰੈਬਾਸੁਜੀਉਂਗਏ ਤੁਸਾਬਿਨੁਪਾਣੀ ਜੀਵਿ ਧਿਉ
ਤਵਸੰਸਾਰਿ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਅੰਨਿਮਖਾਨਿਮਖਬਧਿ
ਜੀ : ਤਸਤਅਲੰਕਾਰੁਦੇਤੁਪ੍ਰਭਗਾਰਤੂੰਧਰੁਗੋਪਾਲ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਮਤਿਥੀਅੰਤੁੰਸਦੀਦੀਨਦਾਇ --- ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਨ
ਕਵਨਾਬਿਖੀਬੈਚਾਰ ਸਗਣਿਸ ਈਦਾਸਤਿਤਉਚੇਅਗਮਅਪਾਰ
ਸਗਣਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮਮਤਾਰਸਮਾਤਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਰੋਜੇਸ
ਸੇਜਨਤਾਰੇਗੁਣਗਾਇ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪ੍ਰੇਤੁੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੈਬਿਖੁਤਾਰੇਅਸੰਸਾਰੁ ५ ੧

१६ मतिगुरुप्रसाद
 गुरुगुरिजी ॥ ६ ॥ एगउऐकेहउकेथी डैकरीगुमपिअगंगदै
 गधवालेआसुखसचुपादे गडगुरि घनघनखजतठिगउदै
 धिरउेकउऐकठिदवागी निनिडारियादेआमेदरुभादी
 घुडमादिकननकादेकचोडे जगजीजतीमियडरिआउे निमो

ਪਗਪਤਿਸੋਤਰਿਗੁਣਗਾਏ ਤਾਕੀਸਰਸਿਜਿਨਬਿਸਰਤਨਾਤੀ ਵਰ
 ਰਾਗੀਤਰਿਸੰਤਮਿਲਾਤੀ ਜਨਮਮਰਦਾਤਿਤਮੁਲੇਨਾਤੀ ਕਰਿਕਿਰਪ
 ਮਿਥੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਰੇ ਬਿਨਉਸੁਨਤੁਪ੍ਰਭਉਚਅਪਾਰੇ ਮੰਗਤੁ ੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰੂਗਾਏ
 ਨਮੁਅਧਾਰੇ ੧੧੧ ਰਾਗੁਗਉੜੀ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧
 ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ ਗਤਉ ਰੂਪਤੀਨਬੁਧਬਠਤੀ
 ਨੀਮੋਤਿਪਰਦੇਸਨਿਤੁਰਤੇਆਈ ਨਾਤਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਤਿ
 ਆਖਕੀਕਰਤੁਸਮਾਈ ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੋਗਗਾਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕ
 ਉਤਉਠਿਰਤਤਿਸਾਈ ਦੀਨਦਇਆਲਕਿ ਪਾਤਪ੍ਰਭ ਸਾਧਸੰ
 ਗਿਮੇਰੀਜਲਾਨਿਬੁਝਾਈ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧
 ਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ ਪਾਇਲਗਉਮੋਤਿਕਰਉਬੋਨਤੀਕਉ
 ਸੰਤਮਿਲੇਬਰਭਾਗੀ ਗਤਉ ਮਨੁਅਰਪਉਪਨਰਾਖਉਅਗੈਮਨਕੀਮਤਿ
 ਮੋਤਿਸਗਲਤਿਅਗੀ ਜਪ੍ਰਭਕੀਤਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਦਿਨੁਠਿਰਉਤਿ
 ਸੁਪਿਐਵਿਗਾਗੀ ਪੁਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੋਟਿਓਪੁਰਖੁ
 ਕਸਿਕਬੋਗਾਗੀ ਮਿਟਿਓਐਯੇਰੁਮਿਲਤਤਰਿ ਜਨਮਜਨਮਕੀ
 ਸੋਈਜਾਗੀ ੧੨ ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਖੀ ਮਤਾ ੫੧
 ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਤਰਿਪਾਖੁ ਮਿਲਿਸਾਧੁਸਰਦਿਗਤਪੁਰਨਰਾਮਰ
 ਤਨਤੀਅਰੇਸੀਗਿਰਾਖੁ ਗਤਉ ਤੁਹ ਕੀਕੁਈਵਿਸਨਾਰਸਪੰਕਜ ਅਤਿਤੀ
 ਬਦਮੋਤਕੀਠਾਸ ਕਾਟਨਤਾਰਜਗਤਗੁਰਗਾਥਿਦ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧
 ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਖੀ ਮਤਾ ੫੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧
 ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਖੀ ਮਤਾ ੫੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧ ੧੧੧
 ਤਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ ਅਸਪਿਅਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨਰੋਨੀਤੋ
 ਕੋਈਸੰਤਮਿਲਾਵੈਨੇਗਾ ਗਤਉ ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭਾ
 ਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨੀਤੋਗਾ ਤੁਲਾਧਾਰਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਤਰਿਦਰਸਸ
 ਭੋਤੀਬੋਧਾ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਤਬਤੋਗਾ
 ਅਨਦਸੁਖਭੋਟਤਤਰਿ ਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਬੁਸਫਲੁਸਵੇਰਾ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧ ੧੨੧

੧੨੧

ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਕਿਨਾਥਿਧਿਮਿਥੇ ਗੁਸਾਰੀ
ਰੇਹਾਮਗਾਏ ਕੋਈਐਸਾਸੰਤਸਤਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਤਿਮਾਗੁਦੇ
੧੧੧ ਰਤਾਉ ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਯਾਖਿਆਵੇਚਿਪੜਦਾਤਉਮੈਪਾ
ਮਾਏਅਮੋਤਿਸੰਭੇਜਗੁਜਾਏਆਇਤੁਭਗਮੁਕਤਤੁਕਿਉਜਾਈ
ਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗਿਹਿਬਸਤੇਮਿਥਿਥਾਤਨਕਤਤੇਭਾਈ ਏਕਬਸਤੁ
ਨਪੰਚਦੁਤੇਥੇਓਤਬਸਤੁਅਗਚੰਠਾਈ ਜਿਸਕਾਗਿਤੁਤਿਨਿਦੀ
ਯਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨਤੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਣਾਈ ਜਿ ਕੇਖੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਥਿਵਨ
ਪੰਚਜਨਾਮਿਥਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਤਰਿ ਭੇਦੁਨਭਾਈ ਮੇਰੇ
ਗਾਇਇਨਾਥਿਧਿਮਿਥੇਗੁਸਾਰੀ ਸਤਜੁਭਾਏਅਭੁਮੁਖਿਨਮਤਿਨਾਥ
ਜੋਤਿਸਮਾਈ ਰਤਾਉਦੁਜਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥
ਮਤਲਾ ੫ ਐਸਪਰਚੋਪਾਇਓ ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਾਇਆਲਥੀਤੁਯੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖ
ਬਤਾਇਓ ਰਤਾਉ ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਤੀਮੋਤਿਇਤੁਬਿਸ
ਤੋਇਆਇਓ ਕੈਪਤਿਕਰਉਅਗਦਾਸਿਥੇਨਤੀ ਜਉਸੁਨਤੁਏਗੁਪਾਏ
ਯਾਤਿਓਸਤਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਂਸਦਾਸਤਜਸੁਖਪਾਇਓ ਤਾਂ
ਸੋਈਫੁਨਿਤੋਸੀਸੁਖਦੁਖੁਕਤਾਦਿਖਾਇਓ ਖੰਡਥੁਤਮੰਡਕਰੇਨਾਥ
ਗੁਰਿਪਰਦਾਖੰਡਿਦਿਖਾਇਓ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਨਾਇਕਠਾਈਤਉਥ
ਕੈਠੇਜਾਇਓ ਏਕੈਕਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਸਾਜੀਥੁਪਰਕਾਗਰਚਾ
ਕਤੁ ਭਗਮੁਗੁਰਿਖੋਈਤੋਇਵਤਤੇਤਤੁਮਿਥਾਇਓ ॥ ੨ ॥
ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੨ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਨਾਥ
ਗੁਰਮਿਥਿਕਾਜਸਵਰੇ ਰਤਾਉ ਕਰਉਥੇਨਤੀਸੁਤੁਮੇਰੇਮੀਤਸੰਤਨਾ
ਕੀਥੇਯਾਈਤਾਖਟਿਚਲਤੁਤੁਰਿਥਾਤਾਅਗੈਬਸਨੁਸੁਤੇਯਾ ॥ ਰੇ
ਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੁਸੇਮਤਿਤਰਿ ਥੁਤਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸਤਿਜਗਾਇਪੀਤ
ਤਰਿਗੁਸੁਅਕਬਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ ਜਾਕਉਅਏਸੋਈਥਿਤਾਥੁਤਾ
ਤੇਮਨਤਿਬਸੇਗ ਨਿਜਘਰਿਮਤਲੁਪਾਵਤੁਸੁਖਸਤਜੇਥੁਗਿਨਤੋਇਕ

ਅੰਤਰਾਮੀਪੁਰਾਖਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਰੇ ਦਾਸੁਇਤੀਸੁ
 ਕੁਮਾਰੋਮਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਪੁਰੇ ਗਾਗਉੜੀ ੫ ਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਪਿਤਾਪੁਰਮੇਰੇ ਮੰਤਿਨਿਗੁਨਸਭੇਗੁਨਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਪੰਚਬਿਖਾਦੀ
 ਏਕਗੀਬਾਰਾਖਤੁਰਾਪਨਤਰੇ ਕੇਦੁਕਗਤਿਅਰਬੁਤੁਮਤਾਵਤਿਅਇਓ
 ਸਗੀਤੁਰੇ ਕਰਿਕਰਿਤਾਰਿਓਅਨਿਕਬਤੁਤੀਓਤੁਕਤੁੰਨਤੀ
 ਏਕਬਤਸੁਨਿਤਾਰੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਯਾਤੀ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਮੇ
 ਥੇਮੰਤਿ ਨਤੇਧੀਗਜੁਪਾਇਆ ਸੰਤੀਮੰਤੁਦੀਤਿਮੰਤਿਨਿਭਉਗੁਰਕਾਸਥ
 ਦੁਕਮਾਇਆ ਜੀਤਿਯਾਏਓਇਮਤਾਧਿਯਾ ਜੀਸਤਜਸੁਤੇਰੀਕਾਣੀ

ਕੁ ਮਨਿਭਇਆਪੰਗਾਸਾਧਾਇਆਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ ੪
 ਗਾਗਉੜੀ ੫ ਮਹਲਾ ੫ ਓਤੁਅਥਿਨਾਸੀਗਾਇਆ ਗੇਰ
 ਕਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਬਸਤੇਇਤੁਰਗੁਨਕਤਾਤੇਆਇਆ ਗੁਰੂ ਏਕਮਤਥਿ
 ਕਉਤਿਅਠਾਏਕਮਤਥਿਨਿਮਾਨ ਏਕਮਤਥਿਤੁੰਨਾਏਆਏਏਕਮਤਥਿ
 ਗੀਬਨੇ ਏਕਮਤਥਿਤੁੰਨਾਏਤੁਰਬਕਤਏਕਮਤਥਿਖਲੁਤੁੰਨਾ ਏਕਮ
 ਤਥਿਤੁੰਨਾਏਤੁਰਬਕਤਏਕਮਤਥਿਖਲੁਤੁੰਨਾ ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀ
 ਕਤਕਰੈਬਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਤਰੇਜਾਨੈ ਜੈਸਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਜਗਿਗੁਓਤੁੰਨਾ
 ਤੀਸਾਜੁਆਨੈ ਅਨਿਕਕੇਠਗੀਬਤੁੰਨਾਤਿਕਰੀਆਆਪੇਤੁੰਨਾਅਰਖਵਾਰਾ
 ਜੈਸੇਮਤਥਿਗਾਏਤੈਸੈਰਤਨਾਕਿਯਾਏਤੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ ਜਿਨਿਕਿਯੁਕ
 ਅਸੰਯੋਜਨੈਜਿਨਿਏਤਸਭਾਥਿਧਿਸਾਜੀ ਕੁਤੁ ਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
 ਕੀਮਤਿਅਪੁਨੇਕਾਜੀ ਗਾਗਉੜੀ ੫ ਮਹਲਾ ੫
 ਓਓਓਓਰਿਗੇਥਿਧਿਅਕੇਰਸੁਆ ਉਗਭਿਗਤਿਓਓਓਵਰਗਾਵਰਜਿਓਕਿ
 ਗਏਤਰਿਅਇਓਪੁਸੁਆ ਗੁਰੂ ਜੋਜਨਤਿਤੁਅਪਨੇਕਾਜੈਸੰਸੰਗਿਨਚਾਏ
 ਤੈਰੇਤਸੁਆ ਨਗਾਏਓਨਾਗੁਸਿਧਸੀਠਗਿਠਗਿਓਰੁਕਾਏਗਰਸੁਆ ॥
 ਪੇਖੇਪੇਖਿਰੇਕਸੁੰਭਕੀਲੀਲਾਗਾਚਿਮਾਚਿਤਿਨਤੁਲਉਤਸੁਆ ਈਸਤਰੇਓ
 ਨਸੁਅਰੁਗੈਨੀਜੀਅਕਕਾਜੁਨਕੀਨਕਥੁਆ ਕਰਤਕਰਤਇਵਤੀਬਿਰਧਾ
 ਨਤਰਿਓਓਕਤੇਤਨਕੀਨਸੁਆ ਜਿਓਮੰਤਿਓਓਨਿਮੰਤੀਥਾਓਸਤੇਧਟੈਨਤੀ

ਰਚਦੁਸੁਆ ਜਗਤੈਸ ਮੋਤਿਗੁਰਦਿਖਾਹਿ ਓਤਓ ਸਗਦਿਖਾਹਿ
ਤਾਜਗਦਸੁਆ ਮਾਨਗੁਪਤਕੇਸੀ ਤੇਬਤਾਹਿਓਦਿਕੁ
ਤਰਿਜਸੁਆ

ਤੁਥਾਬਿਨਕਵਨੁਤਮਾ ਮੇਰੇਪਤਿਮਾਨਾਅਧਾਰਾ ਰਤਾਉ ਅੰਤਰੀਬਿਧਿ
ਤੀਜਾਤੀਤੁਮਤੀਸਜਨਸੁਤੇਲੇ ਸਰਬਸੁਖਮੈਰਾਹੇਮੇਰੇਤਕੁਰਅਸ
ਤੇਓ ਥਰਾਨੇਸਾਜਤੁਮਦੇਰਾਗਾਣਾਨੇਪਾਸੁਖਦਤੇ ਅਗਾ
ਰਪੁਤਅਥਿਨਾਮੀਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਤੇ ਰੁਮੁਕਰੇਕਾਦੇਕਾਹਿਨਿਤਕੇਰਾਜ
ਤੇਤਓਮੈਮਾਰੀ ਜਾਨਤਕੇਚੁਕੇਸਤਮਾਸਦਮੀ ਦਰਸਾਰੀ
ਪਖਾਰੇਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਢਾਰਿਜਾਉਲਖਬਰੀਆ ਜਿਤਪੁਸਾਦਿਉਤੁ
ਬੁਤਰਿਅਜਨ ਪ੍ਰਿ ਸੰਗਿਮਿ ਆ

ਗੁਗਉੜੀ ੫ ਤੁਥਾਬਿਨਕਵਨੁਗੀਸ਼ਾਵੈਤੀ
ਪੁਸਗਾਣਦੇਪਿਮਤੀ ਰਤਾਉ ਸੁਰਗਪਾਇਆਲਮਿਰਤਕੁਮੈਰੁਸੁਰਬਜਮ
ਏਕੇਓਤੀ ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਾਥਕਰਜੋਰਤਿਸਰਬਮ ਇਥਾਠਕੁਰਤੇਗੀਦੀ
ਪਤਿਤਪਵਨਠਾਕੁਰਨਾਮੁਤਮਗਸੁਖਦਾ ਨਿਰਮਲਸੀਤਲੇ ੧
ਨਾਧਿਅਾ ਵਰਿਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਣਗਲੇਤੀ

ਗੁਗਉੜੀ ੫ ਮਿਲਤੁਪਿਅਰੇਜੀਆ
ਭਕੀਅਤੁਮਾਗਥੀਆ ਰਤਾਉ ਅਨਿਕਜਨਮਬਤੁਜਨੀਭੁਮਿਅਾਬਤੁਰਿਬਤੁ
ਖੁਪਾਇਆ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਨਖਦੇਤ ਪਾਈਤੈਦੇਤੁਦਰਸੁਤਰਿਗਾਇਆ
ਸੋਹੀਤਅਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰਨਕਿਨਤੀਕੀਤਾ ਤੁਮਰੈਭਾਵੈਭਰਮੈਤੋ
ਤਿਅਜਾਗਤਨਾਤੀਸੁਤਾ ਬਿਨਉਸੁਨਤੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਅਰੇਕ੍ਰਿਪ
ਨਿਪਿਦਇਆਲਾ ਗਾਖਿਲੇਤੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾ ਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਥਾ
ਜਿਸਨਤੁਮਤੀਦਿਖਾਇਓਦਰਸੁਨਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਥੇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਥ
ਦੇਤੁਨੰਤਨਕੀਸੁਖੁ ਇਤੁਥਾਥੇ ਗੁਗਉੜੀ ੫
ਤਉਤਕੈਬਠਿਤਗੀ ਕੈਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ ਰਤਾਉ ਮਾਤਿਮਾਤਾਕੀਕੇਤ
ਗਨੀਐਜਨਪਾਰਬ੍ਰਤਮਗੀਗਿਰਤੇ ਸੁਖਸਤਜਅੰਦਤਿਨਾਸੰਗਿਉਨਸਨਨ

ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਗਦਰਸਪਿ ਆਸਾ ਥੀ
 ਨਾਮੋ ਸਗੋਂ ਪਰੇ ਸੰਤ ਰਿ ਆਸੀ ਤਮੀ ਆਪੁ ਰਾ ਆਸਾ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨਿ ॥ ੧ ॥
 ਤੇ ਤਾ ਜੋ ਦਾਜ ਨਾਹੀ ॥ ਗਿਨੀ ਡਾਕਾ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰੇ ॥ ਭੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਭੋਇ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਿ ਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੇ ਬਹੁ ਅਢਧ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਉ ਜਗਮਾਇ ਪਾ
 ਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਨ ॥ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਏ ॥ ਤਰਿ ਪਾਨੁ ਖਾਇ ਆ
 ਗੁਰੂ ॥ ਗੁਰੂ ਉਤੀ ॥ ੧ ॥

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰਤੇ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤੋ ਗੁਰਿ ਸਬ ਦੇ ਬੁਝਾਇਓ
 ਰਹਾਉ ਨਾ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ॥ ਦਿਸੁ ਤਨੁ ਮਾਇ ਗਵਿ ਆਨਿ ਮਖਾਨਿ ਮਖਨਮ
 ਸੰਕਾਰਾ ਦੀਖਿ ਆਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦਾ ਕੀਨੀ ਦਿਵਿ ਓਏ ਕੁਨਿ ਰੰਕਾਰਾ ਪੰ
 ਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੁ ਏਕੁ ਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗੇ
 ਆਕਾ ਗੀਤ ਬਨਿ ਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥ ਭਗਮੁ ਜ ਦਿਦਗਾ ਈ ਬਿਰੂਤਾ
 ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਖਿਆ ਸਤ ਜ ਸੁਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭਗਤਾ ਜੋ ਠਾ ਕੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ
 ਏਕਿ ਆ ॥ ਜਤ ਭਉ ਨਾ ਭੀਤ ਭਾਸੁ ਨ ਬਾਧਿ ॥ ਸਿਫੀ ਅਨ ਭਤ ਬਾਨੀ
 ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਰੰਗ ਕਰਿ ਗਾਖਿ ॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵ
 ਰ ਭਗੀਭਿਏ ਮਾਇ ਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ॥ ਕੀ
 ਤਿ ਸੁਖ ਗਚਾਟੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੂ ਉਤੀ ॥ ੧ ॥

ਅਨੁਪਦਾਰ ਬੁਨਾਮੁ ਸੁਨ ॥ ਤੁ ਸਗਲਾ ਪਿਆਇ ਲੇਖੀਤਾ ਤਰਿ ਅ ਖੰ
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਅੰਧ ਕਾਰ ਮਿਟਿਓ
 ਭੇਤ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬ ਦੇ ਦੀਪ ਕੁਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ਤੁ ਮੋ ਕੀ ਜਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ
 ਕਉ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਓ ਬਸਾਸਾ ॥ ਤਾਹੀ ਲੇਖ ਵਜਰਾ ਤੁ ਬਿਖੜਾ ਬੋਝ ॥
 ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ਪੁਰਨ ਭੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰੂ ਭੋਟੇ ਓਠਾ ਰੰਗਾ ॥ ਨਾਮੁ
 ਖਜਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇ ਆਮਨ ਤਨਾਇ ਪਾਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉਤ
 ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਤੁ ਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰੂ ਉਤੀ ॥ ੧ ॥
 ਦਇਆ ਮਾਇ ਆਕਾਰਿ ਪਾਨ ਪਾਤਿ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਇ ਅਨ ਬਸਗਿ ਪ੍ਰਭਤ ਗੀ ॥
 ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਾਇ ਡਾਕ ਦੇ ਗਾਖੁ ਤੁ ਕਉ ਮਿ ਆਨ ਪਉ ਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭਾਕਿਉਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਾਟੇਅਨੰਤਰੀ ਤੁਮਸੇ
ਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਵਕਜਿਤਗਮਥੋਰੀ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੇ
ਮਪੁਰਾਤੋਓਤਿਪੋਤਿਤਗਤਨਸੰਗਿਜੋਰੀ ਨਿਉਰੀਨਿਉਰੀਨਾਮੁਤੋਰੀ
ਸਨਚਾਏਜੈਸੇਦਿਸਦਿਓਤਚੰਦਚਰੋਰੀ ਰਾਮਸੰਤਮਾਨਿਤੋਦੁਕਿਉ
ਤੀਏਕੁਜਾਕਈਮਾਨੇਲਾਖਕਰੋਰੀ ਜਾਕੈਤੀਐਪੁਗਟਪੁਤੁਤੋਰੀਆ
ਕੀਰਤਨਰਸਾਹਮੋਰੀ ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤੇਉਚੇਸੁਖਦਾਤੋਰੀ
ਪਾਨਅਧੋਰੀ ਕਉਪੁਰਕੀਜੈਕਿਰਪਾਉਨਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੇ
ਗਉਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਮਹੀਸੇਤੀਰਾਤੇਸੰਤਨ ਨਿਬਾਨਿਓਤੁਮਕਉਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਓਤਿ
ਵਤੁਦਤੇਹਤਉ ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤੁਮਹੀਜਾਨੀਅਤੁਮਪੁਰਨਪੁਰਖ
ਤੇਰਾਖਤੁਸਗਦਿਅਨਾਥਦੀਨਕਉਕਰਤੁਮਾਰੀਗਾਤੇ ਤਰਨ
ਗਰਬੋਤਿਬਰਦਤੁਮਾਰੇਤੁਮਜਾਨਤੁਅਪੁਨੀਭਾਤੇ ਕਾਰੀਕਿਰਪਾ
ਰਾਖਤੁਸੰਗੇਤੇਤੇਪਾਰੇਪਰਾਤੇ ਤਉਤਪੁਰਤੁਮਸਮਰਥਾਸਰ
ਉਤੁਮਰੈਤਾਥੇ ਐਸਾਨਿਧਾਨ ਕਉਤਾਰੀਜਨਚਲੈਤਮਾਰੈਸਾਥ
ਨਿਰਗੁ ਅਰੇਕਉਗੁ ਕੀਜੈਤਾਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਜਾਪੈ ਸੰਤਪ
ਦਿ ਤਰਿਭੋਟੇਮਨਤਨੇਸੀਤਲਧਾਧੇ ॥ ੧੪ ॥

ਗਉਰੀ ॥ ੩ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਨਾਮੁਸਮਾਇਓਦੇਵ ਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਾਇਆਲਦੇਵ ਹਤਉ ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਕੀ ਦਾਸਰੇ
ਤਾਟਤਲਾਇਓ ਏਕਨਾਮ ਕੀ ਕੀਓਪੁਜਾਗੀਮੋਕਉਅਚਰਜੁਗੁ
ਦਿਖਾਇਓ ਭਾਇਓਪੁਗਾਸੁਸਰਬਉਚੇ ਆਗਾਗੁਰਿਗਿਅਨਮ
ਤਿਪੁਗਟਾਇਓ ਅੰਤੁਨਾਮੁਪੀਓਮਨੁਤਿਪਤਿਆਅਨਭੈਠਤਗ
ਮਾਨਿਅਗਿਅਸਰਬਸੁਖਪਾਏਦੁਖਤਉਗਵਾਇਓ ਜਉ
ਪੁਨੀਭਏਪੁਰਠਾਕੁਰਮਭੁਅਨ ਦਰੁਪੁਦਿਖਾਇਓ ਨਾਕਿਉ
ਵਤਨਾਕਿਉਜਾਵਤਸਰੁਖੇਭੁਕੀਓਤਰਿਗਾਇਓ ਕਤੁ
ਅਗਮੰਠਠਾਕੁਰੁਭਗਤਿਟੇਕਤਰਿਨਾਇਓ ॥ ੨੫ ॥ ੨ ॥

ਗੁਗੁਰੀ... ਮਾਰਥੁ ਮਧੁਰਾਪਰਮੇਸੁਰਤਾ ਕੀ
ਵੇਗਤੀ... ਜਿਨੇਪਰੇਥੁ ਮੰਰਕੰਤਰਿਤਾ ਕੋਨਾ ਮੁਜਪੀਜੇਰੇ...
ਮਾਕੀਮਾਤਿਤਿ ਅਗਤੁ ਰਿਜਨਤੁ ਕਮੁਬੁਧਿਸੁਪੁਪਦੀਐਰੇ ਜਪੁਭਕ
ਮੇਸੇਰੀਭਾਮਾਨੁ ਸੁਖਿਦੁਖਿਓਤੀਧਿਅਈਐਰੇ ਕੋਟੇਪਤਿਤਉਧ
ਕੇਖੇਮਾਤੋਕਰੰਤਰਾਗਾਐਰੇ... ਦੀਨਦਰਦਦਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜੇਸੁਭਵੈ
ਤੇਸਾਤੋਨੇਵਜੇਰੇ ਸਭਕੋਮਾਤਪਿਤਾਪੁਤਿਪਾਲਕਜੀ ਅਪਨਸੁਖਸਾ
ਗੁਰੇ ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਤੀਤੇਸੁਕਰਤੇਪੁਰਿਗਤਿਓਰਤਨਾਗਰੇ ਜਾਚਿਕੁ
ਜਾਚੇਨਾਮੁਤੇਰਸੁਆਮੀਘਟੰਘਟ ਅੰਤਰਿਸੇਈਰੇ ਦਾਸੁਤਾਕੀਸਰ
ਣਈਜਾਤੇਬਿਬਾਨਕੋਈਰੇ ॥੧੬॥ ਗੁਗੁਰੀ...

੧੬ ਸਾਤ੍ਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ
ਮਤਲਾ ੫

ਤੀਰਥਿਕਥਤੁਨਮਾਤੁਬਿਸਾਰੇ ਈਤੰਤੁਤਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਘਟੰਪੁ
ਤਿਪਾਰੇ ਗਤੰਥ ਮਤਕਸਟ ਕਾਟੇਖਿਨਭੀਤਾਰਿਰਸਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ ਸੀਤਲ
ਸਾਂਤਿਸੁਖੰਤਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਾਨੀਨਿਵਾਰੇ ਗਰਭਕੁੰਨਰਕਤੇਰਾਖੈ
ਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ਚਰਾਕ ਏਅਰਾਧਤਮਨਮਤਿਜਮਕੀਤਾਸਾਥਿ
ਦਰੇ ਪੁਰਨਪਾਰਥੁਮਧੁਰਮੇਸੁਰੰਤਿਦਾਨਾਮਅਪਾਰੇ ਗੁਣਗਵਤਧਿ
ਅਵਤਸੁਖਸਾਗਰਜੁਐਜਨਮੁਨਤਾਰੇ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਤੋਭ੍ਰੀਨੰਨੀ
ਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰੇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੰਨਾਮੁਦੀਜੈ ਸਦਬਲਿਤਾਰੇ ॥੧੭॥

ਗੁਗੁਰੀ... ਮਤਲਾ ੫ ਸੁਖੁਨਾਤੋਰਤਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾ ਜੀ
ਰਿਜਨਮੁਕੁਤਨਅਮੋਲਕਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਪਿਐਕਖਿਨਾ ਗਤੰਤੁ ਸੁ ਸੰਪਤ
ਬਨਤਾਬਿਨੋਦ ਓਤਿਗਏਥਤੁਲੋਗਭੋਗ ਤੈਵਰਗੈਵਰਗਜਰੰਗ ਤਿ
ਅਗਿਚਓਓਤੰਮੁਕੁਨੰਗ ਚੋਅਚੰਦਨਦੇਤੁਭਿਅ ਸੱਤਨਧਰਸੰਗਿਗੁਥਿ
ਅ ਮੋਤਿਮੋਤਿਅਜਨੈਦੁਰਿਤੈ ਕਤੁ ਸਦਾਤੁਰਿਤੈ ॥੧੮॥

ਗੁਗੁਰੀ... ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਧਰੰਤਰਬੇਤਾਰਿਨਾਮਨੋ ਸਾ
ਗਰਭਤਰਸੰਸਾਰਗੁਰੁਬੋਤਿਬੁਧਾਰਗਰਾਮਨੋ ਗਤੰਤੁ ਕਥਿਕਾਥ
ਖਅੰਧਿਅਗੀਆ ਗੁਗਰਿਅਨੁਦੀਪਕਉਜਿਅਗੀਆ ਬਿਬੁਥਿ
ਬਿਅਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ ਉਥਰੇਜਧਿਜਧਿਤਰਿਗੁਨੀ ਮਤਵਰੰਮ

ਇਆਸੋਇਆ ਗੁਰਭੇਟਤਰੁ ਮੁਕੁਰੇਖੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਤੁ
ਇਆ ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ ॥ ੨ ॥

ਗੁਗੁਭੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲਾ ੫ ਦੀਬਨੁਤਮਾਰੇਤੁ ਤੀਵੇਕ ਸੇਵਕ
ਗੀਗੁਰਤੇਵੇਕ ਰਤੁਰੀ ਅਨਿਕਚੁਗਤਿਨਤੀਪਾਇਆ ਗੁਰਿਚਾਕਰਮ
ਇਆ ਮੰਦੇਪੰਚਾਇਆਦੀਆ ਗੁਰਵਿਰਧਾਤੇਦਧੁਸਾਧਿਆ
ਬਖਸੀਸਵਜਤੁਮਿਥਿ ਦੇਰੁਨਾਮ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਬਿਸੁਮ
ਵੇਚਾਕਰਸੇਭਯੇ ਤਿਨਮੁਖਤ੍ਰਿਜਯੇ

ਗੁਗੁਭੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲਾ ੫ ਜੀਅਰੇਭਿਨਾਮਕਾ ਅਵਗਤਿ
ਰਾਕਾਵੇਨੇ ਤਿਨਮਾਤਿਭਉਤੈਜਮਕਾ ਰਤੁਰੀ ਅਵਗਤਨਿਨਤੀਪਾਇਆ
ਵਡੈਭਾਗਿਤਾਗਿਧਿਆਈਐ ॥ ਆਖਾਇਕਮਤੀਜਨੀਐ ਅਗੈਤੇਰੁਨਾ
ਮਾਨੀਐ - ਅੰਤੁਧਿਕਰਮਕਮਾਵੇਨੇ ਗਿਤਕਾਧੁਨੀਰਥਤਾਵੇਨੇ
ਕਿਰਪਾਧੁਕਿਰਪਾਕਰੈ ਨਮੁ ਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਥੈ

ਗੁਗੁਭੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲਾ ੫ ਭਾਗੈਬਥਿਤਾਗੈਬਖਬਰੀ
ਨਮੋਤਨਾਮੁਸਾਤਿਬਕੈਪ੍ਰਾਨਾਮ ਆ ਰਤੁਰੀ ਕਰਮਕਾਵਨਤੁਤੀਏਕ ਜੀਅ
ਜੰਤਕੀਤੁਤੀਏਕ ਰਾਜੁਜੰਕਨਪ੍ਰਭਤੁੰਧਨੀ ਤੁੰਨੀਰਗੁਨਤੁੰਸਰਗੁਨੀ
ਈਤੁਤੁਤੁਮਯੇ ਗੁਰਵਿਰਧਾਤੇਵੇਕਯੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾ
ਤਕੀਆਤੁਤੀਤਾਵੁ ॥ ੫ ॥ ਗੁਗੁਭੀ ॥ ੧ ॥

ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਆਧੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿਤਰਿਮਾਨਿਵਸੇਭਰਮੁਮੰਤੁਭਉਸਾਧੀਐ
॥੧॥ ਰਤੁਰੀ ਬੇਦਧੁਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ ਸਭਉਚਕਿਰਜਤਜਨਸੁਨੇ
ਭਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਚੀਨ ਰਾਮਸੇਵਕਭੈ - ਕੀਨ ਭਖਚਉਰਾਮੀਤੀਐ
ਫਿਰਤਿ ਗੋਬਿੰਦਥੋਕਨਤੀਜਨਾਮ ਮਰਾਨਿ ਬਭਾਧੁਧਿਸਿਅਨਪਤੀਐ
ਰਤੀ ਤਰਿਸਾਧਸਗਾਇ ਗਤੀ ॥ ੬ ॥ ਗੁਗੁਭੀ ॥ ੧ ॥
ਮਨਰਾਮਾਮਗੁ ਗਾਈਐ ਨੀਤਨੀਤਤਰਿਸੇਵੀ ਸਾਸਿਸਾਸਿਤਰਿਧਿਐ
ਈਐ ਰਤੁਰੀ ਸੰਤਸੰਗਿਤਰਿਮਾਨਿਵਸੇ ਦੁਖਦਰਦੁਅਨੇਗਾਭੁਮੁਨਸੈ
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਜਾਧੀਐ ਸੰਜਨਦੁਖਿਨਾਵਿਆਧੀਐ - ਜਾਕਤੁੰਭੁ

ਸਿੰਧੂ ਮੇਰੇ ਆਗਾਹਿ ਆਗਾਹਿ ਤੇ ਕਰਿ ਪੁਰਮਾਇ

ਅਪਾਰ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰੀਖ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰੀਖ
ਗੁਗਾਉਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਸਨਾਜਾਹੀ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰੀਖ
ਖਾਹਿਦੁ ਪਾਨ ਆਹਿ ਜੇ ਅੰਤਰੀਖ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰੀਖ
ਤੁੰਗੁ ਪੁਸ਼ਪਾਦਿ ਕਾਹਿ ਜਾਹਿ ਜੇ ਅੰਤਰੀਖ
ਰਿਸਨਾ ਆਖੀ ਆਹਿ ਤੇਰੇ ਅੰਤਰੀਖ
ਪਾਇ ਆਹਿ ਤੇਰੇ ਅੰਤਰੀਖ
ਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਗਾਉਤੀ ॥ ੨ ॥ ਮਾਤਾ ੫

ਜਾਕੁ ਬਿਸੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਤੁ ਕਰਿ ਤਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲਿਤੁ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਪੀਗਤੀਰ ਗਤੁ ਜਾਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੁ ਬੁਧਿ ਤੇਰੇ ਕਰਤਾਰ
ਨਵਨਿਧਿ ਮਿਧਿ ਜੰਨ ਨਾਤਿ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਨੀ ਕਿਉ ਨਾਤੀ ਤੇਰੇ ਕਮੀ
ਕਰਣੇ ਪੁਰਖਾਨੀ ਆ ਸਰਸ ਮੁਖ ਰੰਗ ਮਾਹੀ ਆ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਪੈਗਤਿ ਵਸੈ ਕਤੁ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨ ਮੈ ॥ ੮ ॥

ਗੁਗਾਉਤੀ ॥ ੩ ॥ ਮਾਤਾ ੫
ਨੀਗਤੁ ਕਿਤਨੇ ਗਤੁ ਬਿਬਰ ਜਤਨ ਦੇਸੰਤ ਨਾਉ ਆਤੁ ਸਿਉ ਰਹਿਤਨੇ
ਤਰਨੁ ਅੰਗੁ ਆਖਿਓ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਜਿਤਨੇ ਤਰਨੁ ਤਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ॥
ਚਰਨ ਕਰੀ ਗਿਰਿਤਨੇ ਤੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਪਾਨੀ ਪੈ ਮੈ ਦੇ
ਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਗਾਉਤੀ ॥ ੪ ॥ ਮਾਤਾ ੫

ਮੰਤਿ ਦਾਸ ਰੰਗ ਕਰਕੇ ਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਖਾਨਾ ਗਤੁ ਆਹਿ ਤੇਰੇ ਪਸਮੁਤ ਮਾਹ
ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰ ਤੇਰੇ ਕੰਮੁ ਕਰੀ ਜੇਠ ਕੁਰਬਾਨਾ ਗੀਤ
ਚਰਿਤ ਪੁਰਖੇ ਗੁਰਾ ਗਾਵਾ ਸਰਸਿ ਪਾਰਿ ਓਠ ਕੁਰਵ ਜੀਗ ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਗਾ ਦੇਖ ਦੇਖ ਦੇਖ ਆਧਾਰ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕੀਲਾ ਗਾਕ
ਗ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਗਾਉਤੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਤਾ ੫

ਤੈਰੇ ਆਸਾਤੁ ਮੈ ਤੇਰੇ ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਸੁ ਮਨੁ ਤੇਰੇ ਗਤੁ ਆਗਿ ਆ
ਨੀ ਮਨੁ ਪਰਾਇ ਆਜੋ ਨਾਤੀ ਮੈ ਕੋਰੇ ਗੈਦਿ ਆਧਾਰੀ ਕਾਰੀ ਆਕ ਵਨ ਜੁਗਾਤਿ

ਜਿਤੁਭਰੇ ਕੁਮਤੇਕੁਮਤੇ ਭਰੇ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਦੇਵੇ ਕਰ
ਕਿਤਾਤਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਨੀਧਿ ਮੇਰੇ ॥੧੦॥ ੧੧੫ ॥ ਗੁਗੁਭੀ
ਵੇਤਾ ਸਿਕਰੁਣਾ ਮੇਰੇ ਗਤਉ ਦੀਨਦਾਇ ਆਖ ਪਾਸ ਰਹਿ ਮਨ ਕੀ
ਮਹਿ ਸੁਖ ਭਰੇ ਅਕਾਠ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਥੀਧਿ ਸੁਨਤ ਜਸੇ ਮੇਰੇ
ਘਖੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪੁਰਮਾਇ ਆਧਾਰਿ ॥੧੧॥ ੧੧੬ ॥ ਗੁਗੁਭੀ

੧੩

ਗੁਗੁਭੀ ॥੧੧॥ ੧੧੭ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਗਣਿ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਾਦਿ ਨ ਬਿਸਰੇ ਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਦਿਨ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ਗਤਉ ਏਕ ਰੈਣੇ ਕੇ ਪਾਤੁ ਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁਤੁ
ਅਸਵਧਾਏ ਗਿਤ ਮੰਦ ਰਸੀਧੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਥਾਏ
ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੀਧੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਥਾਗਾ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ਦੇਵਨ ਤਾ ਗਵਿਨ
ਓਠਾ ਕੁਰਗ ਬਿਨ ਮਾਤਿ ਤਪਾਏ ਪਾਤੋਰੇ ਥਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਦੇ
ਚੰਦਨੁ ਥਾਏ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨ ਤੀਚੀ ਨਿ ਅਜਿਉ ਤਸਤੀ ਨਾਵਾਏ
ਜੇ ਤੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧੁਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਥੈ ਸਭ ਸੁਖ ਤਾਰਿ ਕੈਨਾਏ
ਕਤੁਭਾਇ ਆਬੰਧਨ ਗੁਰੇ ਥੈ ਜਨ ਤਾਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧੨॥

ਗੁਗੁਭੀ ॥੧੨॥ ੧੧੮ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਹੀਐ ਗਤੁ ਜਨ ਮੁਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀ ਅਚ
ਸਨ ਕਉ ਬਾਠਿ ਤਰੀਐ ਗਤਉ ਜੇਥੇ ਸਾਸਗਾ ਸਮੁਨ ਥੈ ਤਾ ਤੇ ਤੇ ਤੀਗੁ
ਗਾਈਐ ਜਉ ਤੋਇ ਦਾਇ ਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਤਾਇ ਤਮ ਤਿਥੁ ਥੈ
ਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਥੈ ਜ ਬੰਧਨ ਤੇ ਥੁਟਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖਾ
ਈਐ ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਧ ਤਫਲ ਪਾਈਐ
ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਸੁਤੁ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਝੈ ਚਾਥੈ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿ
ਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਥੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰ
ਧਾਗੀ ਬਿਨ ਸੇ ਸਰਬ ਤੇ ਸਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਤਰਿ ਕੀਰਤੀ ਨਿਦ
ਓਸ ਗਲ ਕਥੇ ਸਾ ॥੧੩॥ ਗੁਗੁਭੀ ॥੧੩॥ ੧੧੯ ॥
ਇਸਨਾ ਬਿਰਥੇ ਤੀ ਕੀ ਥੁਈ ਤੇ ਗਤਉ ਕੋਟ ਜੋਰੇ ਥਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮੁਨ ਤਰੇ ਪਾਏ

ਪਰੇਤੀਕਉਤ੍ਰੀਤੇ ਸ੍ਰੀਦਰਸਨੀਅਨਿ- ਕਾਰੀਪਰਗਿਤੀਬਿਕਾਰੀ
 ਧੁਰਾਭਾਨਤੀਸੁਫ਼ੀਤੇ ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆਤਰਮਤੁਭਰਮਾਇ
 ਆਗੁ- ਨਿਧੇਨਤੀਗਾਇਆਮਾਇਯੋਤੀਮਤਿਧੁਫ਼ੀਤੇ ਜਾਕਉਗੇਕਿ
 ਰਪਾਕਰੇਜੀਵਤੁਸੇਈਮਰੇਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੇ ਸੇਜਨਦਰਿ
 ਤਗਿਸਿਫ਼ੀਤੇ ਗੁਗਉਤ੍ਰੀ ॥ ੫

ਸ- ਤੁਕੋਰਸੁਤਰਿਤੋ ਰਤਉ ਕਾਤੁਜੋਗਕਾਤੁਭੋਗਕਾਤੁਗਿਆਨਕਾਤੁਧਿ
 ਆਨਕਾਤੁਤੋਰੇਤੁਧਾਰਿਤੋ ਕਾਤੁਜਾਪਕਾਤੁਤਾਪਕਾਤੁਧੁਜਾਤੋਮਨੇਮ
 ਕਾਤੁਤੋਗਉਨਕਰਿਤੋ - ਕਾਤੁਤੀਰਕਾਤੁਨਾਰ ਕਾਤੁਬੇਦੁ- ਦਰ -
 - ਭਗਤਿਧਿਅਤੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਗਉਤ੍ਰੀ ॥

ਗੁਨਕੀਗਤਿਨਿਧਿਮੋਗੀ ਰਤਉ ਤੁਤੀਰਸਤੁਤੀਜਸਤੁਤੀਤੁਪਤੁਤੀਰੰਗ
 ਅਸਓਟਪੁਰਤੋਗੀ ਤੁਤੀਮਾਨਤੁਤੀਧਾਨਤੁਤੀਧਾਤੋਤੁਤੀਧਾਨਗੁਰਤੁਤੀ
 ਭੈਜੰਗੀ ਤੁਤੀਗਿਤਿਤੁਤੀਥਾਨਿਤੁਤੀਗਾਉਤੁਤੀਸੁਨੇਦੇ ਨੇਰਨੇਗੀ
 ਗੁਗਉਤ੍ਰੀ ॥ ੫ ਮਤੋਤਸਿੰਗਮਤੋ ॥

ਗਤਉ ਉਤੀਪੀਓਉਖੀਓਗੁ ॥ ਦੀਓਦੇਨਕੀਤੋਉ- ਆਤੁਸਿਉਮਨੁਗਤੋ ॥
 ਉਤੀਭਾਠੀਉਤੀਪਚਾਉਤੀਧਿਅਰੇ ਉਤੀਤੁਦਮਨਓਤੋਸੁਖੁਜਾਤੋ ॥
 ਸਤਜਕੇਲਅਨੰਦਖੇਲਗਤੇਫੇਰਭਯੇਮੇਲੁ ਗੁਰਸਥਾਦਿਧਗਤੋ ॥
 ਗੁਗਉਤ੍ਰੀ ॥ ੫ ਤਰਿਨਾਮੁਲੇਤੁਮੀਤਾਲੇ
 ਤੁਅਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈ ॥ ਨ- ਰਤਉ ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੋਰੈਸੰਗਿ
 ਥਸਤੋਤੋਕਾਭੁ ਕਰਿਸੇਵਾਤੁਸਾਧਕੀਟਕਾਟੀਐਜਮਜਾਥ ਤੋਮਜਗ
 ਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਤਉਮੈਬਧੇਬਿਕਾਰ ਨਰਕਸੁਰਗੁਦੁਇਭੰਚਨਤੋਇਕਤੁ
 ਗਿਥਤੁਰਿਅਵਤਾਰ ਸਿਵਧੁਰੀਬ੍ਰਤਮਾਇਦੁਧੁਰੀਨਿਤਚਲਕੋਥਾਉਨਾ
 ਿ ਬਿਨਤਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਤੀਸੰਕਤਅਵਤਿਜਾਤਿ ਜੈਸਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਿਅਮੈਤੈਸਕਤਿਆਧੁਕਾਰਿ ॥ ਕਤੋਸੁਨਿਰੋਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁ
 ਤੋਇਉਧਾਰ ॥ ਗੁਗਉਤ੍ਰੀ ॥ ੫

ਪਾਰਿਓਥਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁਰੇ ਤਰਖਸੰਗਤੀਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਚਿਤਸਮਸ

ਰਿਗੁਗਮਿਏ ਰਤਾਉ ਜਉ ਕਰੈ ਤਉ ਕਿਉ ਸੋਚੈ ਚੇਤਦੈ ਤਉ ਕਰੈ
ਭਰੇ ਜਉ ਕਰੈ ਪਾਠੁ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਭੋਟਿ ਤਉ ਆਨੰਦ ਸਤ ਜੇ
ਅਨਪਕਰਮਤਉ ਕੀਏ ਤੇਥੈ ਧਧਰੇ ਜਉ ਸਾਧੁ ਕਰਮ ਸਤਾ ਕੇਧ ਨਿਧਿ
ਥਤਮ ਮੁਕਤਿ ਭਯੇ ਜਉ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰਤੈ ਤਉ ਕਉ ਬਿਖੁ ਪੇਰੇ
ਨੁਤਨ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀਠਾ ਕਰ ਕਉ ਤਥਤਮ ਸਤਾ ਜਿਸੇ ਯੇ
ਟਉ ਠਾਈ ਚਾਇ ਓਤਉ ਕਉ ਰਾਨ ਭਰੇ ਪੈ ਟਰਾਇ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਮਿ
ਤਉ ਨਿਰਭਯੇ १ ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੨੨
ਭਾਵੁ ਨ ਤਿ ਆਗਿ ਓਰ ਤਿ ਆਗਿ ਓਰ ਤਿ ਆਗਿ ਓਰ ਗੁਰਮਿ ਆਗਿ ਤਿ ਆਗਿ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ਆਗਿ ਓਰ ਗਤਉ ਮਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਦਉ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤ ਕੁਰਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿ ਓਰ ਸੰਪਤ ਗੁਰੂ
ਪਤਤੁ ਪਾਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਆਗਿ ਓਰ ਬਾਸ ਬਾਸ ਹੀਏ ਕੈ ਸੁਆਮੀ
ਦਿ ਆਨ ਦਿ ਸਟਾਗਿ ਓਰ ਨਿਰਭਉ ਭਯੇ ਸੰਤ ਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ਓਰ ਪੁਰਨ ਸਰਬ
ਜੋ ਕਿਉ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕੀਨੋ ਮਾਨਿ ਬੁਝੈ ਨ ਆਗਿ ਓਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਸਾਦਿ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸੋਇ ਮਨੁ ਜਾਗਿ ਓਰ ਜਨ ਓਰਿ ਤਤੁ ਗੀਤ
ਓਰ ਆਇ ਓਰ ਸਰ ਗਿ ਓਰ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਤ ਜਸੁ ਸਮਾਏ ਫਿਰਿ ਤੁਖੁ ਨ ਆ
੨ ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੨੩
ਪਾਇ ਬਾਝੁ ਰਤਨ ਮਾਨਿ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕੀਨੁ
ਤਿਗੁਰੇ ਸਬਾਦਿ ਸਮਾਇ ਗਤਉ ਬਾਝੀ ਬੁਖਾਇ ਸਨ ਸਭ ਲਾਖ
ਸਗਲ ਬਿਸਾਹੀ ਕਰੁ ਮਸਤਾਕਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿ ਜਗੁ ਨ
੩ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰੇ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿ ਰੇ ਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੁਕੇ ਅਬੁ
ਨਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਤੈ ਟਿਨ ਟਿਗੇ ਮੁਕੇ ਅਚਰ ਜੁਏ ਕੁ ਸੁਨ ਤੇ ਰੇ
ਰਿਐ ਸੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ਬਾਤਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰ ਜਉ ਭੋਟਿ ਓਤਉ ਬਿਨੁ
ਤਿਪਰਾਈ ਕਹਿ ਓਰ ਜਾਈ ਏਤੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾ ਜਿ ਨਿਚਾ ਕਿ
ਕਤੁ ਸਦਭਯੇ ਬਿਗਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਗਾਇਆ
ਗੁਗਉੜੀ ਮਾ ੨੪

ਉਥਰਤਗਜਰਾਮਕੀਜਗਦੀ ਮਰ ਕਏ ਕਮਾਇਆਮੰਦਰ ਗਿਰਿਗਿਰਿ
ਪਰਤੋਧਰਦੀ ਗਤਉ ਸਾਸਤਮਿਮਿਤਿਏਦ ਕਰੇਮਤਪੁਰਖਪਾਇਉ
ਕਤਿਅ ਬਿਨੁਤਰਿਤਜਨਨਾਤੀ ਰਾਗੁਖੁਨਾਕਿਨੁਲਾਤਿਅ ਤੇ
ਜੀਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੀਭੀਭੁਖੁਤਰ ਬਿਨੁਤਰਿਤਗਤਿਕਤਾਕਿਤਿ
ਪਾਵੈਭਿਰਤਪਤਰੇਪਾਨਾ ਬਿਛਾਸਕਰਤਮਨਮੋਤਨਪੁਰਨਤੋਤ
ਨਕਮਾ ਜਲਤੋਜਤਤਕਕਾਪੁਰਤਸਗਲਾਥਿਏਦਿਨਨਾਮਾ ਤਰਿ
ਕਾਮੁਜਪਤੁਮੇਰੇਮਤਿਹੋਤਮਾਗਸੁਖਪੁਰਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਛੁ
ਜਿਵਰੇ ਜਨਕੀਧਰਾ ਤੁਗਉੜੀ ਮ... ੫
ਮੋਢਉਹਿਤਥਿਧਿਕਸਮਸ਼ਾਵੈ ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ ਗਤਉ ਅਨਜਨਤ
ਕਿਥੁਇਨਤਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਥੁਨਸਾਧਾ ਦਤਦਿਸਿਥੇਹਿਤਮਨਦਉ
ਗਹਿਓਕਵਨਕਰਮਕਾਰਿਥਾਧਾ ਮਨਤਨਧਨਭੁਮਕਾਠਾਕੁਰੁਤਉਹਿਸ
ਕਾਹਿਤੁਮੇਰਾ ਭਰਮਮੋਤਕਥੁਸੁਸ਼ਮਿਨਾਤੀਹਿਤਪੈਖਰਪਏਪਰਾ ਤਥ
ਹਿਤੁਕਤਾਕਮਾਵਨਪਾਰਿਅਜਕਾਹਿਤੁਕਥੁਨਤੋਤ ਜਥਏਕਾਗੇਰੰਜਨਾਨਿ
ਰੰਕਰਪੁਰਸਭੁਕਿਥੁਅਪਤਿਕਰਤਾ ਅਪਨੇਰਤਬਅਪੇਜਾਏ ਜਿ
ਜਿਹਿਤੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ ਕਤੁ ਕਰਦਤਰੁਤੋਅਪੇਸਤਿਗੁਰੰਤਰ
ਮੁਚੁਕਾਇਆ ੫ ਗੁਗਉੜੀ ਮ... ੫
ਤਰਿਥਿਅਵਗਢਿਅਥਿਰਥੇ ਜਪਤ ਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਦੇਹਿਤਓਰੇ
ਮੁਸੇਗਤਉ ਥਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਤਿਰਤਤਾਤਿਕਾਅਚੁਨਪਾਇਆ
ਅਗੈਚਲਦੁਅਵਰੁਤੋਰਾਈਉਤਾਕਮਿਨਅਇਆ ਤੀਰਥਨਾਇਆ
ਪੁਰਾ ਰੂਮਤਾਅਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ ਉਤਾਕਮਿਨਅਵੈਹਿਤਥਿਧਿਓਤ
ਇਗਨਤੀਪਤੀਅਵੈ ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਥੁਨੀਉਚਰੈਅਗੈਮਤਲੁਨਪਾ
ਈਐ ਥੁਥੈਨਾਤੀਏਕਸੁਧਾਖਰਓਤੁਸਗਲੀਥਾਖਥੁਖਾਈਐ
ਕਤੋਹਿਤੁਥੀਚਾਰ ਜਿਕਮਾਵੈਸੁਧਾਰਗਰਾਮੀ ਗੁਰੁਸੇਵਤੁਅਗਨਾਮੁਧਿ
ਅਵਤੁਤਿਅਗਤੁਮਨਤੁਗੁਮਾਨੀ ੬
ਗੁਗਉੜੀ ਮ... ੫ ਮਾਧੇ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮੁਖਿਕਤੋ

ਐ ਤਮਤੇਕੁਨਤੈਸੁਆਮੀਜਿਉਗਾਪੁਤਿਭੈਰਤੀਐ
ਨਿਆਕਿਉਕਰੈਗੇ ਕਰਦੈਤਾਗਕਾਐਸੁਤਾਇਥੇਦਾਸੇ
ਮਲਾਵਤੁਤਿਤਤੀਥਾਪੁਰਨਖਸਮਤਮਾਰੇ ॥ ਕਰਤੁਇਧਮਜ
ਦੇਏਕੁਪਾਇਦਥਾਵਤੁ ਕੀਥੇਨਤੀਤਾਇਧਾਇਅਪੁਨਾਮੁ
ਵਤੁ ॥ ੨੬੫ ॥

ਮਾਤਾ ੫ ॥ ਦੀਨਦਇਅਥਦਨਤਗਗਾਇਅਜੀਉ ਕੇਟਜਨਕਾਰਿਸੇਵਕ
ਅਜੀਉ ਭਗਤਿਵਥਾਤੁਤੇਗਕਿਰਦੁਰਾਖਿਏਤਾਜੀਉ ਪੁਰਨ
ਨੀਜਾਈਜੀਉ ਨਿਤਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਨਸੁਕਰਣੀਜੀਉ ਸੇਤ
ਸੇਵਕਰਣੀਜੀਉ ਇਤੁਜੀਉਵਤਾਈਥਥੇਥਾਇਜਾਈਜੀਉ
ਵਿਨਿਵਿਠਾਗਉਪਾਈਜੀਉ ਪੱਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੁਜੰਤਾਜੀਉ
ਇਥੇਗਗੀਤੀਗਥਿਨਵੰਤਾਜੀਉ ਗੀਤਨਾਦਕੀਗਾਵੰਤਾਜੀਉ
ਤਾਰੀਨੀਰਭਉਨਾਮੁਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਭਏਕਿਪਾਥਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ
ਪਤਿਤਪਵਿਤਰੇ ਗੁਰਕੇਧੇਰੇਜੀਉ ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰ
ਜੀਉ ਗੁਰਮਨਕੀਅਸਪੁਰਾਈਜੀਉ ਜਿਨੀਨਉਪਾਇਅਨ
ਨਵੰਤਾਜੀਉ ਜਿਨੀਪੁਰੁਪਿਆਇਅਮੁਨੇ ਵੰਤਾਜੀਉ ਜਿਸੁ
ਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਭਕਰਣੀਜੀਉ ਜਨ ਸਤਜਿਸਮਾਈਜੀਉ

ਗਗਾਗਉੜੀ ਮਾਤੁ ਮ ੫

ਅਉਤਮਾਰੈਗਾਮਪਿਅਥੇਜੀਉ ਰੇਇਦਿਨਸੁਸਾਮਿਸਾਮਿਚਿਤ
ਉ ਸੰਤਦੇਉਸਦੇਸਾਪੈਚਰਾਏਜੀਉ ਤੁਧਾਥਿਨਾਕਿਤੁਥਿਧਿਗਤ
ਜੀਉ ਸੰਗਿਤਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ ਵਾਇਤਿਵਿਚਿਤ
ਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ ਸੇਜਸੁਤਾਵੀਏਤੁਮਨਾਥਿਗਸੇਦਾਜੀਉ
ਥਿਦਰਸਨਾਇਤੁਸੁਖੁਥਤੀਐਜੀਉ ਚਰਣਪਧਾਰਿਕਰੀਜੀਉ
ਵਾਜੀਉ ਪੁਜਾਅਰਚਾਕੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ ਦਾਸਨੀਦੰਸੁਨਾਨੁ
ਥੇਵਾਜੀਉ ਥਿਨਉਠਾਕੁਰਪਾਤਿਕਤੀਐਜੀਉ ਇਥਪੁਨਿ
ਮੁਤਨੁਤਾਰਿਅਜੀਉ ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਤਾਰਿਅਜੀਉ

ਗੁਰਗ ਖੇਅਥੀ॥੩॥ ਗੁਰਨਗਾਇਓਦੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਦ
ਗੁਰਤੁਠੈਸਭਾਕਿਥਾਪਾਇਆਜਨਾਨੀਕਸਦਥਾਇਤਾਗ॥੪॥

ਗੁਰਗਉੜੀ॥ਮਾਝਾ॥ਮ॥੫॥

ਤਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ ਜਪਿਪੂਰਨਤਏਕਾਮਾ ਗੁਰਉ ਗਾਮਰੇ
ਦਜਧੇਦਿਅਤੋਅਮੁਖੁਪਾਵੇੜ ਤਰਿਜਸੁਸੁਦੀਐਜਿਸਤੇਸੇ
ਈਮਿਤੁ ॥ ਸਭਿਪਦਾਰਥਸਭਿਠਲਾਸਰਬਗੁਣਾਜਿਸੁਮਾ
ਕਿਉਗੋਬਿਦੁਮਨੁਤਬਿਸਾਰੀਐਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਇ ਜਿ
ਲਾਇਲਾਗੀਐਜੀਵੀਐਭਉਜਲੁਪਈਐਪਾਰੀ॥ਮਿਥਿਸਾਧੁ
ਗਿਉਪਾਰੁਤਏਮੁਖਉਜਲਦਰਥਾਗੀ॥੩॥ ਜੀਵਨਰੂਪਗੋਪਾਲ
ਸੰਤਜਨਾਕੀਗਾਮਿ॥੪॥ ਕਉਥਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਰਿਸਚੈਸਾਥਾਸਿ
॥੪॥੬॥੧੭॥

ਗੁਰਗਉੜੀ॥ਮਾਝਾ॥ਮ॥੫॥

ਮੀਠੇਤਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿਦੁਮੀਠੇਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰ
ਅਮਿਥੁਨੀਥਾਵੇਥਾਉ ਗੁਰਉ ਤੋਸਾਦਸਭਿਠਕਿਅਤਨਮਾ
ਕਾਤਉ॥ਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਜਕਰੇਠਿਤੁਸੁਜੀਵਦੁਸੋਇ॥੩॥ ਅੰ
ਗਾਤਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਤਸੰਸਾਰ ਪਰਬੁਤਮੁਅਰਾਧੀਐਉ
ਸਭਪਰਵਰੁ॥੨॥ ਸਾਜਨਬੰਧੁਸੁਮਿਤੁਸੋਤਰਿਨਾਮੁਤਿਰਦੈਦੇਇ
ਅਉਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥ਮਲੁਖ
ਨਾਥੇਤੁਪਰਤਰਿਕੇਚਰਣਨਿਧਾਨ॥੪॥ ਜਾਚਿਕੁਦਾਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰ
ਧਨਮੰਗੈਦੁਨਾ॥੫॥

ਗੁਪ
ਉਸੇਨਾ ਸਦਾ ਰਧਰੇ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ
ਅਧਿਸਥਾਨੇ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ
ਸੰਤਿ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ
ਨਤੁ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ
ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ
ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ
ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ ਭਾਤਨਮੁ

ਗੁਗੁਰੀ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਗੋਰੀ ਮਠਕਾ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ

ਨਿਧਿਸਿਧਿਨੀਰਮਲਨਾਮੁ ਚੀਚਾਰ ਪੁਰਾਨਪੁਰਿਗਤਿਅੰ
ਰਿ ਤਿਰੁਟੀਭੁਟੀਬਿਮਲਮਧੁਰਾ ਗੁਰਕੀਮਾਤਿਜੀ
ਕਾਰਿ ਇਨਕਿਧਿਰਾਮਰਮਤਮਨਮਾਨੀਆ ਗੋਆਨ
ਗੁਰਸਦਾਦਿਪਦਾਨੀਆ ਫੁਲਭੁਇ ਏਕਸੁਮੁਮਾਨੀਆ
ਮਿਲਾਏਆ ਮੇਰਮਧਕਾਦੀਰਗਮੁਚੁਕਾਇਆ ਫਾਲਕੁ
ਰੰਗੁਮਾਏਆ ਨਦਰਿਭਰੀਬਿਖੁਠਾਕਿਰਤਾਏਆ ਉਲਾ
ਈਜੀਵਤਮਾਰਿਜਾਗੀਆ ਸਬਦਿਰਵੇਮਨੁਤਰਿਮਿਓਠਾਗਿ
ਰਸੁਸੰਗਤਿਬਿਖੁਪ ਗਿਤਿਆਗੀਆ ਤਾਇਕਸੇਜਮਕ
ਭਾਗੀਆ ਸਾਦਰੁਠੇਥਾਦੰਮੁੰਕਾਰਾ ਚਿਤਤਰਿਮਿਓਰ
ਕਮਿਅਪਾਰਾ ਜਾਤਿਰੁਏਪਾਤਿਕੇਆਚਾਰਾ ਏਸਾਦਿਭਰੀਨੁ
ਤਮਧਾਰਾ ਤੁਝਾਬਿਨਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤੁ ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿ
ਵਉਚੀਤੁ ਕਿਸੁਪੁਦਉਕਿਸੁਲਾਗਤਿਪਾਏ ਕਿਸੁਉਪਦੇ
ਧਿਵਧਾਏ ਗੁਰੁਨੇਵੀਗੁਰਕਾਗਉਪਾਏ ਭਗਤਿਕਰੀ
ਤਰਿਨਾਏ ਸਿਖਿਆਈਖਿਆਏਜਨਭਾਉ ਤੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿ
ਪਾਰਿਜਾਉ ਗਰਬਗਤੰਸੁਖੁਅਤਮਾਧਿਆਨਾ ਜੋਤਿਭਰ
ਮਾਤਿਸਨਾਨਾ ਏਕਤੁਮਿਏਨਤੀਸਬਦੁਨੀਸਾਨਾ ਕਰਤਾਕਰ
ਰਤਾਜਾਨਾ ਨਤਪੀਰਿਤੁਨਤਚਤੁਰੁਸਿਆਨਾ ਨਤਭੁਲੀਤ
ਤੁਝਾਨਾ ਕਥਉਨਕਥਨੀ ਪਛਾਨਾ ਗੁਰਮਤਿਨ
ਸਮਾਨਾ ਗੁਗੁਰੀ
ਮਨੁਕੁੰਚੁ ਕਾਏਆਉਦਿਅਗੈ ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀ
ਗਜਦੁਆਰੈਸੋਭਸੁਮਾਨੈ ਚਤੁਰਾਈਨਤਚੀਨੀਆਜਾਏ
ਗੇਕਿਉਕੀਮਾਤਿਪਾਏ ਰਤਾਉ ਪਰਮਾਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਸਕਰੁਏ

938

ਅਗੀ ਸਭਿਸਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਗੀ ਗਤਾਉ ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਕਾ
ਅਜਾਇ ਇਨਦੇਖੇਕਤਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਤਾਉ
ਭਾਇ ਸੇਵਾਸੁਗਤਿਏਕਾਇਵਧਾਨਾ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖਅਗਲਾ
ਇ ਸਗਲਾਵਿਕਾਗੀਤਾਪੁਰਾਇ ਏਕਾਬਿਨਾਸੁਠੇਮੁਕਤਿਨਾਉਇ ਕਾਜ
ਰਿਕਰਤਾਦੇਖੈਸਾਇ ਵਿਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ ਦੁਜਭਗਮੁਕ
ਜਿਸੁਭਾਏ ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੇਵਸਾਏ ਸਾਚੀਬਾਣੀਤਾਰਿਗੁਣਗਾਏ
ਤਨਮਾਤਿਸਾਚਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ ਨਾਮਾਬਿਨਾਨਾਤੀਨਿਜਠਾਉ ਪ੍ਰੇਮਪ
ਇਣਪ੍ਰੀਤਮਗਾਉ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੁਝੈਨਾਉ ਮਾਇਆਮੁਸਕ
ਜਾਣਾ ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਝਕੁਛਤਾਬਿਕਰਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੁਕੈਜੰ
ਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਨਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਏਕਾਇਵਧਾਨਾ
ਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸੈਸਾਚਿਸਮਾਏ ਜੰਮਣਮਰਣਠਾਕਿਰਤਾਏ ਪੂਰੇਗੁਣੇ
ਤਮਤਿਪਾਏ ਕਥਾਨੀਕਥਉਨਾਵੈਓਰੁ ਗੁਰਪ੍ਰਾਥਿਦੇਖਿਅਨਾ
ਦੁਰੁਤੁਰੁ ਦੁਖਸੁਖਭਾਣੇਤਿਸੈਰਜਾਇ ਨੀਚੁਕਤੈਬਿਵਧਾਇ
ਗੁਗਾਉੜੀ ਦੁਜੀਮਾਇਆ
ਤਚਿਤਵਾਸੁ ਕਾਮਕ੍ਰੇਧਅਤੰਕਾਗਬਿਨਾਸੁ ਦੁਜਾਕਉਦੁਕਤਾਉ
ਈ ਸਭਮਾਤਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ ਗਤਾਉ ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਆਖੈਦੇਹਿ
ਵੇਜਾਇਮਾਰਿਦੁਜਾਉਇ ਧਰਣਿਗਗਾਨਾਤਦੇਖਉਦੇਇ ਨਾਗੀਪੁ
ਸਕਾਈਥੀਏ ਗਵਿਸਮਿਦੇਖਉਦੀਪਕਉਜਿਅਯਾ ਸਗਬਾਨੀ
ਬਾਣਾ ਕਾਗਿਕਿਰਪਾਮੇਗਾਚਿਤੁਯਾਇਆ ਸਤਿਗੁ
ਮੇਕਉਏਕੁਬੁਝਾਇਆ ਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ ਦੁਜਮ
ਰਿਸਬਦਿਪਥਾਤਾ ਏਕੋਤੁਰਮੁਵਰਤੈਸਭਲੋਈ ਏਕਸੁਤੇਸ
ਓਪਤਿਉਈ ਗਤਦੇਖਸਮੁਏਕੋਜਾਣੁ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਤੁਕਮੁਪਾ
ਣੁ ਸਗਲਰੂਪਵਰਨਮਨਮਾਤੀ ਕਤੁ ਏਕੋਸਾਥੀ
ਗੁਗਾਉੜੀ
ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਅਜਾਣੇਕਾਚਾ

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਾਤੀ ਚੀਚਰੈ ਪੰਚਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਧਾਰੈ ਰਹੁ ਉ
 ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਾਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਗਵਿ
 ਜਿਸੇ ਕੋ ਗਿਤ ਉਦਿਆਂ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ਏਕ ਸਬ
 ਦਾ ਕਥਿ ਖਿਆਮਾਰੋ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਜੁਗਾਤਿ ਸਚੁ ਜਾਨੈ ਭੈ
 ਵੇਲੇ ਨ ਖਾਤਰਿ ਜਾਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਟਰਹੈ ਏਕਿ ਵਲਾਨੈ ਆ
 ਏਕੇ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਰੈ ਗੁਰਪਾਸਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਸਖਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਤਰਿ ਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਮਾਰੁ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਪਾਠ ਪੂਰਾ
 ਨ ਕਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਗੁ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ੧੭੭ ॥
 ਮਿਸਰੀ ਬੁਰਸੀ ਲਸੀ ਤੇ ਖੰ ਰੰਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਨ ਜਮ ਦੱਖੰ ਮੁਕਤਿ
 ਕੇ ਪੁਰਖੁ ਪੁਨਰੇਖੰ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੋਸਾ ਰਹੁ ਓਇ ਰੁਖਿ ਬਿਰਖਿ
 ਗਿਤਿ ਖਾਤਰਿ ਸੋਇ ਰਹੁ ਉ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਿਆਵੈ ਅਨ
 ਦਿਨ ਜਗੈ ਸਚਿ ਏਕਿ ਵਲਾਵੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਲਜਲ
 ਬੁਝੁ ਅਗਨੀ ਜਗੈ ਜਗ ਮਰਨੁ ਗਤਗਰ ਬੁਝਿ ਵਰੈ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪੰਤ
 ਰੀਸ ਤਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਵੇ ਮੇਰੇ ਜੋਗੀ ਓਇ ਭੈ ਗਚਿ ਰਹੈ ਸਨ
 ਕੁਓਇ ਜੈਸਾ ਮੇਵੇ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਨਿ ਤ ਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਉ ਅਨ
 ਕਤਾ ਬੁਕਰੇ ਬਲਿ ਜਉ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨਾਤੀ ਗੁਣਗਉ ਅੰਤ
 ਨਿਥਾਤਰਿ ਏਕ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਅਪੁਪਠਾਣੈ ਸਚੈ ਸਬਾਦਿ ਦ
 ਰੀਸਾਣੈ ਸਬਾਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੁ
 ਕੈ ਆਸਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ਜੋਦੀ ਮੈਸੇ ਅਨਾਨੀ
 ਸ ਕਾਮੁ ਕੁੰਧ ਬਿਖੁ ਭੁਖਾਇ ਆਸਾ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਾਤਿ ਉਦਾਸਾ
 ਗੁਗਉੜੀ ਮ
 ਐਸੇ ਦੁਸਾ ਮੇਧੇ ਸੁਖੁ ਓਈ ਦੁਖਾ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਠਸਾਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨ ਤਪੂਰੀ ਰਹੁ ਉ
 ਨਿਸੰਤੋਖੇ ਕੇ ਕਲਿ ਵਤਾਰਾ ਜਿਤ ਵਾਸੁ ਚੀਤਰਿ ਸਸਾਰਾ ਸਚੁ
 ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਨਾਇ ਪਤਸਿ ਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ

ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਸਾਚਾ ਬਿਨੁਖੁਨੇ ਸੁਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ
ਗੁਰਮਸਾਵੈਸੰਨੀਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਭਾਬੁਝੈਕੋਈ
ਪਰਖੁਤਰਖਵਏ ਬਿਨੁਖੁਨੇਪਸੁਰਏਬੇਤਾਏ
ਅਵਗੁਨਤੀਦੁਜਾ ਕਿਸੁਕਉਦੇਖਿਕਰਉਅਨਪੁਜਾ
ਭਰਿਭਵਣਧਾਰੇ ਅਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ
ਚੁਪੇਮਨਿਵਾਸੁ ਪ੍ਰਦਵਤਿ ਤਮਤਾਕੇਦਾਸ

ਕੀਰਤੀ
ਗੁਰਿਕੀਰਤੀ
ਸੰਤੋਤੀ
ਸਚੁਕੀਰਦੇ

ਗੁਗਉੜੀ ਗੁ: ੧੦੦

ਬੁਝਮੈਗਰਬੁਕੀਅਨਤੀਜਾਨੀਆ ਬੇਦਕੀਬਿਪਾਤਿਪਤੀਪਤੁ
ਨੀਆ ਜਤਪੁਰਸਿਮਰੇਤਤੀਮਨੁਮਾਨੀਆ ਐਸਾਗਰਬੁਖੁ
ਸੰਸਾਰੈ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ ਗਤਉ ਬਹਿ
ਮਾਏਆਅੰਕਾਰੀ ਜਗਨਕਰੈਕਤੁਤਾਰਅਠਾਰੀ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁ
ਇਪੁੰਭਾਰੀ ਤਹੀਚੰਦੁਦਾਨਕਰੈਜਸੁਏਵੈ ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤਨ
ਅਭੇਵੈ ਅਪਿਰੁਠਾਏਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ ਦੁਰਮਾਤਿਤਰਣ
ਤੁਰਾਚਾਰੀ ਪੁਰੁਸਾਰੈਦੁਗਰਬਪੁਤਾਰੀ ਪੁਤਲਾਦਉਧਾਰੇ
ਧਾਰੀ ਭੁਲੇਗਵਦੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਿ ਲੁਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸਮੇਤਿ
ਤਿਗਾਏਆਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰੋਤਿ ਸਤਸਥਾਤੁਮਧੁਕੀਟਮਾ
ਸਾ ਤਰਣਾਖਸੁਲੇਨਖਤੁਬਿਧਾਸਾ ਦੈਤਸੰਘਾਗੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅੰਤਿ
ਸਾ ਜਗਸੀਧਕਾਠਜਮੁਨਸੰਘਾਰੇ ਕਰਤਬੀਜੁਕਾਠਨੇਮੁਖਿ
ਦੈਤਸੰਘਾਹਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ
ਭਾਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ ਬੁਝਦੁ
ਧਨੁਪਤਿਥੋਈ ਗਮੁਨਜਾਨੀਆ ਕਰਤਸੋਈ ਜਨਕਉਤੁਖਿਪਚੈ
ਤੋਈ ਜਨਮੇਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਜਾਨੀਆ ਕੇਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗਮੇ
ਨੀਆ ਇਕਾਤੇਧੁਨੁਕੇਕਤੁਰਿਪਥੁਤਾਨੀਆ ਕੰਸੁਕੇਸੁਚੰ
ਈ ਗਮੁਨਹੀਨੀਆਅਪੁਨੀਪਤਿਥੋਈ ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਨਗ
ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਜਨਮੰਦਿਅਜਾਇ ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਪੀਰਜੁ

ਨਾਮੁ ਮਿਟੈ ਗੁਣਗਾਏ ਗੁਗੁਰੂ ਕੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੀਮਤ ਦਾ ੧

ਚੰਦਨ ਓਕਿ ਚੜਾਵਉ ਪਾਟ ਪਟਿ ਬਰਪਾਟਿ ਰਿਤ ਦਾਵਉ ਬਿਨੁ ਤਰਿ
ਸਕਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਕਿ ਆਪਾਤਿ ਰਉ ਕਿ ਆਓ ਦਿਵਿ ਪਾਵਉ -
ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸਕਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਗਤਉ ਕਾਨੀ ਕੰਤ ਲਗਾਇ ਮੋਤੀ ਅਨ
ਕੀਮਤਾ ਲਾਲਨਿ ਤਾਲੀ ਕੁਲ ਗੁਲਾਣਾ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸਕਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ

ਨੈਸਲੀ ਸੁੰਨੀ ਗੀ ਖੜ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਬਿਨੁ ਜਗ
ਦੀ ਸਭ ਜਨਿ ਤਨੁ ਮਾਨੀ ਦਰਸਾਨ ਮਾਨਸੀ ਜਸੁ ਖਾਣੀ ਅਤਿ ਨਿ
ਸਿਧੁ ਲਭਿ ਥਾਵੈ ਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸੁਦੇ ਤਦੁ ਖਾਣੀ ਤੈਵਰ ਗੋ
ਵਰੇ ਜੇਵਾਜੇ ਲਸਕਰੇ ਬਖਵਾ ਸੀ ਪਾਜੇ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਾਜੇ

ਸਿਧੁ ਕਤਾਵਉ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਖੁਲਾਵਉ ਤਾਜ ਕੁਲਤ ਸਿਰਿ ਭਰੁ ਬ
ਨਾਵਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸਕਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਖਾਨ ਮਧੁ ਕਕਤਾਵਉ ਗ
ਜਾ ਅਥੇਤ ਥੇਕੁ ਰੇਤੈ ਪਾਜਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਦਨ ਸਵਰ ਸਿਕਾਜਾ
ਤੁਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰਸ ਬਦਨਿ ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿ ਆਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ
ਪ੍ਰਵਰਿ ਸਗਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਗੁਗੁਰੂ ਕੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੀਮਤ ਦਾ ੧

ਸੇਵਾ ਕੇ ਨਜਾਨਿ ਅਵਰੇ ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਅਗੈ ਕਵਰੇ ਭਾਇਮਿ
ਬੈਸ ਚੁਸਾਚੇ ਸਚਰੇ ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਤੋਈ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਮਿਥੈ
ਗੁਣੀ ਗਤਉ ਉਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰ
ਜਾਏ ਸੋਭਿ ਬਰੇ ਗੁਰਸ ਬਦਨੁ ਚੀਚਰੇ ਭਿਗਪਤੰ ਗੁਰੁ ਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ

ਮਿਗੁ ਮਰੈ ਸਤਿ ਆਪੁ ਨਾ ਕੀਨਾ ਇਸਨਾ
ਦਿਤੈ ਕਾਮਾਦਿ ਤਿਤ ਕਾਰੀ ਕੁੰ
ਹਿਨ ਮੁਖਿ ਸਾਰੀ ਪਰਪੰਚ
ਪੈਥ ਪਟਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਟ ਸਿਤਰਿ ਗੁਣ
ਵਾਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ਕਾਮਿਦਾ ਮਿਚਿਤ ਪਰਵਸਿ ਸੇਈ ਰਿਪਤਿ
ਨਕਬ ਤੋਈ ਪਾਇ ਪਾਇ ਧੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ਬੇਦੁ ਤਪੈ ਸੁ
ਦਿਖਾਣ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਤੇ ਮਨੁ ਬੁਨਾਟਾ ਜਿਉ ਚਾਰਿ ਕਜਲ ਪ੍ਰਮਾਧਿ ਅਸ

ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਤਰਾ ॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ॥ ਰਿਪਤਾਸਾ

ਗੁਰ ਗੁਰੀ ਗੁਰ ਗੁਰੀ ॥ ੧ ॥

ਤਰੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਕਤੁਤ ਸਮਝ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਨ
ਬਤੁ ਰੇਖ ਭੁਤਾਵੈ ॥ ਤੁੰਮ ਨਿਤਾਰਿ ਜੀਉ ਤੁੰਮ ਨਿਸੁਖ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਨ
ਸਤਿ ਜਮ ਦੁਖ ॥ ਗਤਿ ਚੰਦਨੀ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਇਆ
ਨਪਰਮ ਪਦ ਦੁਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿ ਐਸੁ ਭੁਕੁ ਜੋ ਭੁਕਾਰੈ ॥ ਨੇਜੇ ਵੇ
ਖਾਤਿ ਸਲਾਮ ॥ ਅਧਕੀ ਤਿਸ ਨਾਵਿ ਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਾਵੈ
ਤਿਨਾਮੁ ॥ ਵਾਇ ਅੰਤ ਕਾਰਿ ਨਾਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦੇਖਾਵੈ
ਸੁਤੇਰਾ ॥ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿ ਅਨੁਦੁਤੇਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਦਮਕੇ ਸਉ
॥ ਬਿਨੁ ਬੰਡਿ ਸਾਗਰੁ ਨਾਤੀ ਵਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪਾਟੇ ਪਾਟਿ
ਉਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁ
॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਜਿ ਮੋਖਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਤਿਸ ਕਉ
ਕਾਇਤੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਾਣੀ
ਟੈਦੀਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰ
ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰੀ
ਗੁਰੀ ਮਤਲਾ १ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਤ ਕਰੈ ॥

ਤੀਜਾਨੀਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨੀਆ ॥ ਤਉ ਜੀ
ਤਨੁ ਤੀਸਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗਤਿ
ਨਿਰਭਉ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਖਪਤਿ ਨ ਮਿਮਰਿ ਆਵਤਿ ॥ ਤਉ
ਅਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਰੈ ॥ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਤਿ ॥
ਚੁਨੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਤੀਜਾਨੀਆ ॥
ਕਰਿ ॥ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
ਤੇਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਭੋਟਿ ਗੁਣ ਗਾਤੀ ॥ ਤਉ
ਨਬੰਧਿ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਲੇ
 ਪਰਿਅਰਿਅ ਬ੍ਰਹਮਕਾ ਲੁਪਤਾ ਗਣਨਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅਗਿਅਨਤੀ
 ਭੀਨੀਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆ ਜੋਧਿਯਜੈ ਸੋਕਾਧਿ ਸੰਘਰਿਅ ਤਮੋ ਰਿਗ
 ਕੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਅ ਰਤਉ ਮਾਇਅਮੋ ਤੇਵੀ ਸਭਿਦੇਵਾ ਕਾ
 ਭੁਲਾਏ ਬਿਨੁਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁਅਭਿਨਾਮੀ ਅਧਖਅਭੇਵਾ ਸੁਲ
 ਤਾਪਾਨਬਾਦੇ ਸਾਤਨਤੀਗਤਨਾ ਨਾਮਤੁਭੁਲੇ ਜਮਕਾਦੁਖੁਸਤਨਾ ਮੈਧਰ
 ਨਾਮੁਜਿਉਗਖਤੁ ਰਤਨਾ ਚਤ੍ਰਿਧਰੀਗਜੇਨਤੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮੁ
 ਸਾਤਮਗਤਿਸੰਚਤਿਮਾਇਆਦਾਮ ਮੈਧਨਦੀਜੈਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
 ਮੁਗੀਅਤਿਮਤਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਰੈ ਨਿਤਚਲੁਕੋਇਨਦਿ
 ਸੈਸੰਸਾਰੈ ਅਠਹਿਓਕਾਭੁਕੁਜੁਸਿਰਿਮਾਰੈ ਨਿਤਚਲੁਕੋਕੁਸਚ
 ਸਚੁਸੋਈ ਜਿਨੀਕਾਰਿਸਾਜੈ ਨਿਤਸਿਭਗੋਈ ਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
 ਪੈਤਾਪਤਿਉਈ ਕਾਜੀਸੰਖਭੇਖਠਕੀਰਾ ਵਡੇਕਤਾਵਤਿਤਉਮੈ
 ਤੀਪੀਰਾ ਕਾਭੁਨਥੋਗੋਬਿਨੁਮਤਿਗੁਰਕੀਧੀਰਾ ਕਾਭੁਜਾਭੁਜੀ
 ਤਵਅਗਨੈਈ ਕਾਨੀਕਾਭੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਈ ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਠੇਦਿ
 ਨਰੈਈ ਤਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਤਰਿਨਾਇ ਕਾਭੁਨਜੋਤਿਸਕੈਗੁਣ
 ਗਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਾਦਿਸਮਾਇ ਗੁਰਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥੀ
 ॥ ੧ ॥ ਥੋਲਤਿਸਾਚੁਮਿਥਿਅਨ
 ਤੀਰਾਈ ਚਲਤਿਗੁਰਮੁਖਿਤੁਕਮਿਰਜਾਈ ਰਤਾਤੈਅਤੀਤਸਚੇਸਾ
 ਰਣਈ ਸਚਪਾਰਿਬੈਸੈਕਾਭੁਨਜੋਤੈ ਮੁਖਕਉਤਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਕੁਖੁਮੋਤੈ ਰਤਉ ਅਧਿਉਪੀਅਉਤਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਈਅ ਨਿਜੁਪ
 ਰਿਬੈਸਿਸਤਜਪੁਰੁਲਤੀਐ ਗੁਪਮਾ ॥ ਨਿਤਚਲਨਤੀਰੋਲੈ
 ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਤਜਿਤ ਰਿਬੋਲੈ ਪੀਵੈਆ ॥ ਚੁਤਤਤੁਵਿਰੋਲੈ ॥ ੪ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਅਦੀਖਿਅਲੀਨੀ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਓਤਰਗਤਿ
 ਕੀਨੀ ਗਤਿਮਤਿਪਈਅਤਮੁਚੀਨੀ ਭਜਨਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾ
 ਰੁਪਰਮੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰ ਜਤਦੇਖਉਤਤਉਕੈਕਾਰੁ ॥

॥ ੧ ॥ ਥੋਲਤਿਸਾਚੁਮਿਥਿਅਨ
 ਤੀਰਾਈ ਚਲਤਿਗੁਰਮੁਖਿਤੁਕਮਿਰਜਾਈ ਰਤਾਤੈਅਤੀਤਸਚੇਸਾ

ਹੈਨਿਸਲਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰੂ
ਰਣੀ ਮਨਤੇਮਨਮਾਨੀਅਚੁਕੀਅਟੰਕੁਰਣੀ ਇਨਬਿਧਿਕ
ਕਉ ਫੁਨਤੀਤਾਰਿਆ ਤਾਰਿਜਸੇਸੰਤਰਗੋਤਨਿਸਤਾਰਿਆ ਪੁਰਖਾ
ਤਮਅਵਰੁਨਰਗਿਆ ਗਾਰੇਮਤਲਗੁਰੰਅਲਖੁਲਖਾਏ
ਨਿਤਚਲਮਤਫੁਨਤੀਠਾਏਆਮਾਏਆਸਾਦਿਸੰਤੋਖੇਤਮੁਰੁ
ਏਆ ਜਿਨਕੈਮਾਨਿਵਸਿਅਸਚੁਸੋਈ ਤਿਨਕੀਸੰਗਾਤਿਗੁ
ਖਿਤੋਈ ਸਾਚੇਨਾਮਿਮੁਕੁਖੋਈ

ਗੁਗਉੜੀਗੁਅਗੇਮਤਲਾ ੧

ਗਮਿਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ
ਮਨਜਪਤਅਭਾਗੁਤਮਾਗਾ ਜੁਗੁਜੁਗੁਦਾਤਾਪੁਰੁਗਮੁਤਮਾਗਾ
ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨਪੁਰਾ ਤਿਤੁਅਨਤਤਥਾਜੇਤੁਗਾ
ਜਨਰਾਮਰਗਾਤਿਤਰਿਪਿਆਰਿ ਸੇਪ੍ਰਾਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
ਨਕੈਤਿਰਦੈਤਰਿਤਰਿਸੋਈ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁ ਪਰਮਿਸੁਖੁਤੋਈ
ਬਜੀਅਮਤਿਏਕੋਰਵੈ ਮਨਮੁਖਅਟੰਕਾਗੀਠਿਰਿਜੁਨੀਭਵੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ ਤਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇ ਪਾਏ ਅਰਧੁਰਿਰਧਕੀ
ਕਿਉਜਾਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਥੈਮਨਮਾਨੈ ਤਮਪਾਧੀਨੈਗੁਣਕ
ਫੁਕਗੀਐ ਪੁਰੁਖਿਦਇਆਭੁ ਜਨਤਗੀਐ

ਗੁਗਉੜੀ

ਬੈਰਗਾਇਮਲਾ ੧

ਇਤੀਕਉਗੋਇਦੀਪਾਖਤਿਕਰਿਸਾਗਾ ਅਨਿਨਿਸਿਪਾਭਤਿਰ
ਥੇਤਿਅਤਮਸੁਖਾਏਇਤਉਤਰਾਖਤੁਦੀਨਦਾਇਆ
ਗਣਗਤਿਨਦਾਗਿਨਾਉ ਜਤਦੇਖਉਤਤਗਵਿਰਤੇਗੁ
ਨਤਗਾ ਤੁੰਦਾਤਤੁਗਾਤੁੰਤੈਤੁੰਪਾਣਅਧਾਰਾ ਕਿਰਤੁਪਾਇਆ
ਪਉਰਧੀਬਿਨੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨੁ
ਨਅਧਿਅਾਰਾ ਜਗੁਬਿਨਸਤਤਮਦੇਖਿਅਥੈਭੈਅਟੰਕਾਰਾ
ਰਸੇਵਾਪੁਰੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ ਨਿਜਪਾਗਿਮਤੁਜੈਤਾ

ਪਰ ਕੇ ਅਪਰੰਪਰ ਸੋਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਧਿਰੁ ਕੰਨੀ ਧੁਏ ਸੁਖੁ ਭੋਈ
 ਕਿ ਅਥੇ ਅਧਿ ਆਲੇ ਜਾਇ ਕਿ ਆਠਾ ਸਹਿ ਜਮ ਜਾਣਾ ਰੋਲੁ ਬਧਾਕ
 ਜਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸ ਪਤਾਣਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨਵੀ ਸਰੈ ਸਤ ਜੇ ਪਤਿ
 ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਦ
 ਰਿ ਕੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ - ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਗਤਿ ਸ
 ਰੂਪਵੈ

ਗੁਗੁਰੂ ਜੀਐ ਗਗਨ ਮੁਖਾ ੧
 ਗੁਪਤ ਸਾਦੀ ਬੁਝਿਲੇ ਤਉ ਤੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ਪਰਿਧਾਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸ
 ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੁਟੀਐ ਦੇਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਜੇ ਲਖਕ
 ਅਕਸਾਵਤੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿ ਆਰਾ ਗਤਉ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਤ ਹੋਕਿ
 ਅਤਿ ਸਿਉ ਕਤੀਐ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਧਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਤੀ
 ਐ ਖੰਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਕਾਨ ਉਪਾਰ ਖੁਕਲੀ
 ਰਾਇ ਰਾਣੈ ਸੁਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤ ਕਉ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੁਤਾ ਜੀਵਤ ਕਉ
 ਸੁਖ ਕਉ ਮੁਏ ਨਤੀ ਰੋਤਾ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਉ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ
 ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਉ ਅਪੁਨੇ ਨਤੀ ਭਾਇਆ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉ ਰਾਕਤੈ
 ਰਾਕੇ ਕਉ ਮੀਠਾ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰਹਿ ਐ ਸਾਕਸਿ ਮਹਿ ਰੀਠਾ ਚੇਰੀ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਤੀ ਦੀਸੈ ਪੱਖੁਰੁ ਨੀਗੁ ਵਿਰੋਲੀ ਐ ਮਾਖਨ ਨਤੀ ਗੀ
 ਸੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਭੋਜਨ ਭੋਜਿ ਨੇ ਜਿਹੁ ਪੁਰੁਸਾਨਾ ॥ ਪੰਥੁ ਕੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਉ ਜਿਹੁ ਗਾਨਾ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਿਛਰਾ ਭਾਖੇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਭੋਜਨ ਭੋਜਿ ਨੇ ਜਿਹੁ ਪੁਰੁਸਾਨਾ ॥ ਪੰਥੁ ਕੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਉ ਜਿਹੁ ਗਾਨਾ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਿਛਰਾ ਭਾਖੇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਭੋਜਨ ਭੋਜਿ ਨੇ ਜਿਹੁ ਪੁਰੁਸਾਨਾ ॥ ਪੰਥੁ ਕੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਉ ਜਿਹੁ ਗਾਨਾ ॥

੧੬ ਸਾਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਰੂ ਜੀਐ ਗਗਨ ਮੁਖਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਾਕਸੁਤ ਕੁਧੁ ਜਾਤਾਉ ਭਰਮੇ ਭੁਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਤ ਕੁਕ
 ਰਹਿ ਨ ਜਾਇ ਜਿਹੁ ਸਬਦਿ ਨਤੀ ਜੈ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਇ ਗਤਉ ਸਭੈ ਸੁਤ ਕੁ
 ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਅਕਾਰੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮੈ ਵਰੋਵਾਰ ਸੁਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ

ਪਾਣੀਮਾਨਿ ਸੁਤਕੁਭੱਜਨੁਜੇਤਾਕਿਥੁਪਾਇ ਸੁਤਕਿਯ
ਪੁਜਾਤੋਇ ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨੇਰਮਲਤੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਜਾਇ ਮਰੈਨਜਨਮੈਕਥੁਨਖਾਇ ਸਾਸਤਮਿਮਿਤਿਸਾਖਿ
ਕੋਇ ਵਿਦੁਨਾਵੈਕਮੁਕਤਿਨਤੋਇ ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁ
ਬੀਚਾਰਿ ਕਥਿਮਾਨਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ ਸਾਚਮਤ
ਵੈਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿਰਤੋਸਮਾਇ ੧

ਗੁਗਉੜੀਗੁਰਮਤਿ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪੁਨਅਧਾਰਾ ਤਰਿਜੀਉਗਾਖਤੁਤਿਰਦੈਉਰਧਾਰਾ
ਮੁਖਿਸੱਭਾਸਾਚੁਦੁਆਰਾ ਪੀਤਿਤਤਰਿਪਕੁਤਜਤੁਵਿਕਾਰਾ
ਖਿਭਉਜਲਉਤਰਤੁਪਾਰਾ ਹਤਉ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਤੁਤਉਮੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਥੁਨਲਾਗੈਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਾਨਿਆਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਧਰਮਸਚਿਤੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਕਾਰੁਜਲਾਗੈਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਤੋਈ ਅਪਣਮਨੁਪਰਬੋਧਤੁਬੁਝ
ਥੋਕਸਮਝਾਵਤੁਸੁਣਨਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝਤੁਸਦਾਸੁਖੁ

ਮਨਮੁਖਿਰੰਧੁਬਤੁਤਚਤੁਰਾਈ ਜੋਕਿਥੁਕਮਾਵੈਸੱਭਾਇ
ਅਵੈਜਾਵੈਠਉਰਨਕਾਈ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਬਤੁਤਅਭਿਮਾ
ਬਗਜਿਉਲਾਇਬੋਠੈਨਿਤਧਿਆਨਾ ਜਮਿਪਕਰਿਅਤਬਧੀਪਰੇ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਤੋਈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਥੈ
ਈ ਕੁਰੁਦਤਾਜੁਗਚਾਰੇਤੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਮੇਵਮਾ
ਈ ਸਾਇਰਕੀਪੁੜੀਬਿਦਾਰਿਗਵਾਈ ਬਿਨੁਨਵੈਦੁ
ਈ ੨ ਗੁਗਉੜੀ ਮ ੩

ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁਪਕੁਤੁਤਮਭਾਈ ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਭਸੱਭੀਪਈ
ਅਗੈਤਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ ਰਾਮਪਕੁਤਮਨਿਕਰਤੁਬੀਚਾਰੁ
ਸਾਦੀਮੈਥੁਉਤਾਰੁ ਹਤਉ ਵਾਦਿਵਿਰਧਿਨਪਾਇਆਜਾਇ
ਨੁਕੀਕਾਤੁਜੈਭਾਇ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਖਿਵਲਾਇ

ਗੁਰੂ ਸੰਸਾਰਾ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਨਵੈ ਨਜਾਇ ਅੰਤ ਕਾਸਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ
 ਮੰਜਨ ਸਾਚਾ ਜਿਤ ਉਮੈ ਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਪੰਚ ਸੰ
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਮਾਇ ਅਮੋਇ ਨਾਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਇ
 ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਰੇਣੁ ਪਟਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਥਿ ਪਤਰੇ ਲਿਵਲਾਈ
 ਧੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾਟਿ ਰੇ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ਅਪੁ
 ਚੀਰੈ ਬਾਜੀ ਤਾਰੀ ਕਪੜ ਪਤਿ ਰਿਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਮਾਇ ਅਮੋਇ
 ਅਤਿ ਰਮੈ ਕੁਲਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਤੁਰ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਭਾਖੈ ਗਾਈ ਗ੍ਰਿਤੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਮੇਵ ਲਿਸੇ ਵਰਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਤਲਾ ॥
 ਕੁਮਾਰੁ ਦੇਵ ਅਭਿ ਆਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਦੇਵ ਮੋਤੀ ਪਿਆਸਾ ਤੈ
 ਗੁਣ ਗਮੇ ਨੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਮ ਤਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ
 ਆ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆ ਗਤ ਉ ਤੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ
 ਕੁਮਾਰ ਜਾਣਾ ਪਰਿਵਾਦੁ ਵਖਾਣਿ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕਾਣਾ ਤਤੁ ਨਹੀ
 ਚੀਰੈ ਤਿਪ ਰਪਾਣਾ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿ ਆਨੰਦੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ
 ਗਿਨ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਆਬਤੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਭਵ ਜਥਿ ਰੁਥੇ ਦੁਜੇ ਭਾਏ
 ਮਾਇ ਆਕਾਸੁ ਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤ ਕੁਟਾਵੈ ਬਿਖਿ ਆਗਤਾ ਬਤੁਰ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵਲਾ ਨਿਤ ਕਾਯੁ ਸੰਤਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਮ ਕਾ ਯੁਗ
 ਜਿਨ ਆਵੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਜਾ ਸਥਾਇ ਜਲਾਵੈ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
 ਮਾਇ ਆਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾਮਤੁ ਪਾਵੈ
 ਚੀਰੈ ਨਿਗਮੁ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਸੇਧ ਨਵੰਤ ਦਿਸਤਿ
 ਗਮਾਤੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭੇ ਨਿਵਲਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੁਜ ਕਰਾਤੀ ਸਤ ਜੇ ਗੁਣ ਗ
 ਚੀਰੈ ਸਚੇ ਮਨ ਮਾਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਆ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇ
 ਚੀਰੈ ਖੋਚਿ ਤੁਲਾਇ ਆ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਤ ਮਾਮਿ ਲਾਇ ਆ
 ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ੪ ॥
 ਕੁਮਾਰ ਦੇਵੁ ਪਜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮ ਸੁਆਪੁ ਨ ਪਾਏ ਤਪੁ ਭੁ

ਪਾਏਗੁਰਸਬਦੁਵਖਾਏ ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਤੁਫਿਰਿਕਾਊਨਖਾਏ
ਨਮੁਖਖਾਏਦੁਜੈਭਾਏ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪਰਾਧੀਸੰਗ
ਰਕੇਸਥਾਦਿਅੰਤਰਿਸਤੰਜਿਗੀਏ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਅਗੁਰਕੈਸਥਾ
ਏ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਤਿਅਪੀਮਿਲਾਏ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੈਕੈ
ਏ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤਿਸਤੰਜਿਸੁਭਾਏ ਬਿਨੁਗੁਰਸਚੇਤਨਮੇ
ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਦਾਬਖੁਖਾਏ ਜਮਰੰਗੁਸਤਤਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ
ਮੁਆਨਜੈਤੰਤਰਿਕੀਸਰਣਾਈ ਤਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵਲਾਈ
ਤੰਤਰਿਨਾਮਿਲਵਲਾਈ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਾ
ਮਨਸਿਉਮਨਮਿਲਾਇਸਭੁਜਗੁਜਤਾ ॥੧੧॥ ਇਨਬਿਧਿਕੁਭੁ
ਰੇਮੀਤਾ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੇਠਲੁਪਾਏ ਤਿਰਚੈਨਾਮੁਵਿ
ਪੁਗਵਾਏ ਅਨਤਦਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਏ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਨੁਕਵਨਨਸੀਯੋਮੇਰੇਭਾਈ ਭਗਤੀਸੀਯੋਦਰਿਸੇਭਾਪਾਈ
ਰਾਮਨਾਮਿਵਰਿਅਾਈ ॥੧੩॥ ਗੁਗਾਉਰੇ

ਮਾਭਾ ੨

ਤ੍ਰੈਗੁਣ

ਗੁਨਜਾਇ ਬੰਧਨਤੁਟਤਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ
ਗੁਰਜਗਮਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਭਗਮੁਗਵਾਇ ਸ
ਨਿਉਪਜੈਤਰਿਲਿਵਲਾਇ ॥੧੪॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਾਲੈਕੀਸੰਗ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਤਿਉਪਾਵਣਤੰਗ ਮਾਰਿਜੰਮਤਿਫਿਰਿਵਾਰੰਗ
ਅੰਧੇਗੁਰੁਤੇਭਗਮੁਨਜਾਈ ਮੁਖੁਭੋਰਿਲਾਗੇਦੁਜੈਭਾਈ ਫਿ
ਮਾਤਾਬਖੁਮਾਤਿਸਮਾਈ ਮਾਇਆਕਰਿਮੁਖੁਜੰਤਰੰਗ
ਤਰਿਜੀਉਵਿਸਾਰਿਅਤੁਜੈਭਾਏ ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਰੰਗ
ਪਾਏ ਅੰਤਰਿਸਚੁਥਾਤਰਿਸਚੁਵਰਤਾਏ ਸਚੁਨਥਾਪੈਜੈ
ਥੈਥਾਪਾਏ ਗਿਆਨੀਧੁਸਤਿਸਤੰਜਿਸੁਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਿਅਲਿਵਲਾਏ ਤਉਮੈਮਾਇਆਸਥਾਦਿਜਲਾਏ ਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਚਮੋਲਿਮਿਲਾਏ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ ਪਾਵਤੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਿਹ ਜਿ
ਜੀਗੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਤਾ ॥ ੩ ॥
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਮੇਵ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ
ਪੁਰਸਾਨਿ ਤਗਾਵੈ ॥ ਜਿ ਸਨੇ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਦਿ
ਤਿਰਦੈ ਜਪੁ ਉਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥ ੧ ॥
ਤਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਾਇ ਆਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥
ਦਾਸਾਨਿ ਦਾਸਾਨਿ ਤਤਵਾਤਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗਿਣ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਤੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਰੇ
ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਈ ॥ ਸਤ ਜੇਸਾ ਚੁਮਿ ਲੈ ਪੁਰੁ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੋਤ ਕੁਟੰਬ ਮਿਓ ਪ੍ਰੀ
ਤਿਨ ਤੋਇ ॥ ਜਾਤਿਰਦੈ ਵਸਿ ਅਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਅ
ਸਕਿਰੁ ਤੋਇ ॥ ਤੁਕ ਮੁਖ ਥਾਏ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਈ ॥ ਤੁਝ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤਿ ਗਾਵਾ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਥਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ
ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਤ ਜੇਸ ਚੁਮਿ ਲਿਖ ਆਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰੈ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ
ਤਿਰਦੈ ਗਮਨਾ ਮਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ ਜਬ
ਤਿਰਦੈ ਗਵਿ ਆਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤ ਜੇਸਾ
ਚੇਸਮਾਏ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਤਾ ॥ ੮ ॥
ਮਨੁ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿ ਆਭੈ ॥ ਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਆ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਵਸਿ ਆਪੁ ਭਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐ
ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈਰਤਿ ਆਸਮਾਇ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਧਾਰਿ ਆਜਾਏ ॥ ਠਹਿਰਿ ਕਰ ਪਾਤੋ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
 ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬੁਝੀ ਵੇਦੁ ਜਿਤੁ ਠਹਿਰਿ ਨੀਲ ਨਗੈ ਪਿਅਰੁ ਗਾਧਿ ਗੁਣ ਸੋਧਿ ॥
 ਥੀਕਾ ਮਇ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਗੁਧਿ ਗੁਰਿ ਤੁਕਟੁ ਬੁਝਿਤੁ ਠਹਿਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਠਹਿਰਿ ॥ ਸੋਈ ਤਮਾਸਾ ਮੀਤੁ ॥
 ਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਠਹਿਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿ ॥
 ਤੇ ਤਮਗਾਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਠਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅ ਧ੍ਰਿਤੁ ਧ੍ਰਿਤੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਠਹਿਰਿ ਨਾਮ ਬਿਵਲਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐਤਮ ਕਉ ਜਾਈ ॥
 ਸੁਖਿ ਭਈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਾਨੀ ਬੁਝਈ ॥ ਬਿਨ ਸੇਵਕ ਪਾਇ ॥
 ਗਤਿ ਲਈ ॥ ੩ ॥ ਠਹਿਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ॥
 ਕੋਵਿ ਰਖਾਏਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਠਹਿਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦੈ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੀ ॥ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਾ ॥ ੩ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਖੁ ਫੇਰੇ ਤੇ ਦੇਖੁ ਬੁਝੇ ਦਿਸੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਬਧੇ ॥
 ਅਨਿਠਿ ਰਿਵੇਲਾ ਨ ਲਟਿ ॥ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਾਖੁ ਠਹਿਰਿ ਪਾਧਾਰਿ ॥
 ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰੈ ॥ ਠਹਿਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਰਤਾਉ ਸੇਭ ॥
 ਭਾਵੇ ਜੋ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੀ ॥ ਆਪੁ ਓਤਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜੀਵ ॥
 ਏਰਤੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਪਰਾ ਦੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗ ॥ ਓਤਿ ਕਿਉ ॥
 ਤੁਵਿ ਸਾਰੀ ਐ ਠਹਿਰਿ ਖੀ ਐ ਠਹਿਰੈ ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਤਿ ਪਰ ॥
 ਨਾਮ ਮੰਨੈ ਸੁਖੁ ਠਹਿਰਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਖੁ ਫੇਰੈ ਓਇ ਬੁਝੇ ਨਾਟਿ ਕੀਨੀ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸ ॥
 ਨ ਬੁਝਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਦਾ ਪਏ ਪਚੀਨੀ ॥ ੫ ॥ ਏਤੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਝ ॥
 ਅਮੋਹ ਠਹਿਰਿ ਥੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਤਿ ਨ ਨੇਹਿਨ ॥
 ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋ ਤੇ ਤਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਗਵਾਈ ॥ ਸਬ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ੭ ॥ ਠਹਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ॥
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਦਾ ਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥
 ਭਾਈ ॥ ੮ ॥

॥१॥ ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

गंगाधरी पूरबी भाग ३। वगुले

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਅਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐਤਰਿ ਮਾਇ ਗੁਰੁ ਤਾਗਿ ਪੁਰੇ
ਪਾਇ ਅਗਲਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਰਾ ਆਇ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ ਰਤਾਉ ਮਨਕਰਤਲਾ ਵੀਚਰੀ ਆਤਰਿ ਮਨਾ ਮਾਇ
ਆਇ ਜਿਥੇ ਲੇਖ ਮੰਗੀ ਐਤਰਿ ਆਪੇ ਲੇਖੇ ਲਗਾਇ ॥ ਮਨਕਰਤ
ਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਗੀਤ ਉਮੈ ਆਇ ॥ ਪਰਤਾਪਿ ਪੁਰਖ ਰਿਨਾ
ਲਿਖਿ ਆਗਵਿ ਉਤ੍ਰਿ ਚੰਦਾ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਰਿ
ਰਿਦੈ ਭਾਇ ਭਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿ ਤੈਲ ਭਈ ਗੁਰਤਿ ਰਦੈ ਤਰਿ ਦੇਖਾਇ
॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਦਿ ਨ ਰੇਇ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ
ਪਾਵਤਿ ਰੰਗ ਮਤਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ
ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਭੁਤ ਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਭੀ ਮਾਰੀ ਐ ਜਮ ਰੰਦੁ ਦੇਇ ਸਜਾ
ਇ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰਿ ਆਮਿ ਲਿਸੰਗ ਤਮੁ ਲੁਭਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਨਕ
ਰਤਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਆਇ ਆਇ ਕਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਤੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਾਇ
ਅਪਸਰਿ ਆ ਅੰਤਿ ਸਾਖਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ
ਤਰਿਖਰਚੁ ਲੰਘਾਤਿ ਪਾਇ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਪੈਨਾਇ ਆਤਰਿ ਆਪੇ ਲਾਇ ਆ
ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੬ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ਗੁ
ਰ ਅਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦ ਵੀਜਨ ਨ ਕਰਤਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੭ ॥

ਗੁਰਗਉਰੀਪੁਸ਼ੀ ਮਤਲਾ ੪.

ਮਨਕਰਤਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿਏਖੁਸਮਾਇ। ਬਨਠਿਰਿਥਕੇਬਨਵ
ਸੀਅੰਪੁਰਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਨਿਤਾਇ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਗੁਰਗੋਵਿਦੁਸਮਾ
ਇਰਤਾਉ। ਮਨਕਰਤਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਠਾਖਿੰਮੁਤਾਜਾਇ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਈਮੁਕਤੁਤੈਤਾਰਿਤਾਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਮੇਰੇ
ਪਿਅਾਰਿਅਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇ। ਸਤਸੰਗਤਿਲਗਿਤਾਰਿਧਿ

ਅਈ ਐਤਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨਕਰਤ ਘਾਵ ਰਭਾਗੀ ਅਤਰਿ
ਨਦਰਿ ਨਿਤ ਘਾਇ ॥ ਆਪਿ ਥਾਰਾ ਏਥਾ ਟੀ ਐਸਤਿ ਗੁਰਚਰਣ ਸਮਾਇ
ਮਨਕਰਤ ਘਾਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਆਵੇ ਚਿਦੇਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ
ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਇ ਅਤਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆ ॥ ਮਨਕਰ
ਘਾਤੁ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਏਡਿ ਵਿਕਰਾਲੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ
ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲੇ ॥੪॥ ਮਨਕਰਤ ਘਾਵ ਰਭਾਗੀ ਅਤੁਰਿ
ਤਨੁ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪੜ੍ਹ ਗੁਰ ਬਿਧਾਰਿ ਅਜ ਮੁਮਾਰਿ
ਮਕਾਲੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਿ ਨਾਮਨਕਰਤ ਘੇਰੁ ਮਿਭਵਤਿ ਬਾਤਰਿ
ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾ ਭੋਟਿ ਅਤਰਿ ਸਜਣੁ ਘਾਟੁ ਨਾਇ ॥੫॥ ਗੰਗਿ ਰਤੇ
ਨਕਰਤ ਘੇਤਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਤਮ ਪੰਖੀ ॥ ਮਨਕਰਤ ਘੇਤਰਿ ਤਰਵਰੁ
ਅਕਾਲੇ ॥ ਵਰਭਾਗੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਜ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ
॥੧੦॥ ॥੨੧੬॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਅਭੇਦੁ ॥੫॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ
ਜਬ ਇਤੁ ਮਨ ਮਤਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬ ਇਤੁ ਬਾਵਰ ਫਿਰਤ ਬਿਗਨਾ ॥
ਜਬ ਇਤੁ ਤੁਅਸਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇਰ ਮਈ ਆਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਰੀਨਾ ॥
ਸਤ ਜਸੁ ਤੇ ਘਾਟੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਮਤਿ ਦਨ ਦੀਨੀ ॥
॥ ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਤੁ ਜਨ ਸਿਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਾ ਟਿਫਰਾ ॥
ਰਤੇਰ ਜਬ ਇਨ ਤਿਚ ਕਾਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨੀ ਬੇਰਾਈ ॥੬॥ ਜਬ
ਨਿਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਤੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ
ਹੋਇ ਤਰੁ ਪਥਾਤਾ ॥ ਤਬ ਇਸ ਨੀ ਕਿਥੁ ਤਾਤਾ ॥੭॥ ਜਬ ਇਨ
ਨੋ ਬਾਧਿ ਓਮੰਤਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਤਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭਿ
ਸੇਭਰ ਮਾਭੇ ਦੁਨੀ ਤੈ ਪਾਰ ਬੁਝਮਾ ॥੮॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਥੁ ਕਰਿ ਮਨੋ
ਤਬ ਤੇ ਦੁਖ ਰੰਗੁ ਅਰੁਖੇਦਾ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੁਝਿ ਆ ॥ ਤਬ
ਸਨੋ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਸੁਖਿ ਆ ॥੯॥ ਜਬ ਇਤੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥

ਪਤਾਵੇਨਤਿਸਥਾਈ ਜਬਇਸਤੇਇਤੁਤੋਇਓਜਉਲਾ ਪੀਐਲਾ
ਗਿਰਥੀਉਠਿਕਉਲਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਓਮਨ
ਮੰਦਗਮਤਿਦੀਪਕਜਾਇਓਜੀਤਤਾਰਕੀਸੋਸ਼ੀਕਰੀ ॥ ਤਉਇਸੁਘਰ
ਕੀਰੀਮਤਿਪਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਗਕਰਾਵਨਸਭੁਕਿਉਏਕੋਆਪੇਥੁ
ਧਿਰੀਚਾਗਿਥਿਥੇਕੇ ਦੁਰਿਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ ਸਚੁਸਥਾਤੁ
ਤਉਗੰਗਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮ ॥ ੫ ॥

ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸਕਉਮਿਥਿਅਜਿਸੁਮਸਤਕਿਰਾਗਾ
ਤਿਸਕੋਤਿਰਦੈਗਵਿਅਸੋਇ ॥ ਮਨੁਤਨਾਕਉਨਿਤਚਉਤੋਇ ॥
ਐਸਾਕੀਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੇਰੇ ॥ ਈਤਉਤਾਜਕਮਿਤੇਰੇਗਤਉ ॥ ਜਾ
ਸੁਜਪਤਰਉਅਪਦਾਜਾਇ ॥ ਧਾਵਤਮਨੁਆਵੈਠਾਇ ॥ ਜਾਸੁਜ
ਪਤਠਿਰਿਤੁਖੁਨਕਾਗੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਤੁਤਉਮੈਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਸੁਜਪ
ਤਵਸਿਅਵਤਿਪੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪ
ਤਇਤੁਰਿਸਨਾਬੁਝੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਤਰਿਦਰਗਤਸਿਝੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤ
ਕੰਟਮਿਟਤਿਅਪੁਰਾਧਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਤਰਿਤੋਵਤਿਸਾਧ ॥ ਜਾਸੁਜ
ਪਤਮਨੁਸੀਤਉਤੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਮਥੁਸਗਲੀਖਵੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤ
ਰਤਨੁਤਰਿਮਿਥੈ ॥ ਬਤੁਰਿਨਓਰੈਤਰਿਸੰਗਿਤਿਥੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਥੈ
ਕੁੰਠਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਸਤਜਿਨੀਵਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਤਅ
ਗਨਿਨਪਤ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਤਕਾਛੁਜਤਤਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਤੇਰਾਨਿਗ
ਮਥਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਮੁਸ
ਕਥੁਕਥੁਨਥੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਣਿਅਨਤਤਧੁਨੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਤਨਿ
ਗਮਲਸੋਇ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਕਮਥੁਸੀਧਾਤੋਇ ॥ ਗੁਰਿਸੁਭਾਦਿਸਟਿ ॥ ਤਉਪ
ਰਿਕਰੀ ॥ ਜਿਸਕੋਤਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰਦੇਤਰੀ ॥ ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਿਭੰਜਨੁ
ਤੁਗਾ ॥ ਕਤਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ॥
ਗਉੜੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਗੈ ॥ ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਿਵਾਗੈ ॥ ਦਸ

ਇੰਦੀਕਰਿਗਕੈਵਾਸਿ॥ ਤਾਕੈਅਤਮੈਂਤੋਇਪਰਗਾਸੁ॥ ॥ ३ ॥ ਐਸੀਦਿਖ
ਤਾਕੈਤੋਇ॥ ਜਾਕਉਦਾਇਅਮਇਆਪੁਰਸੋਇ॥ ਗਤਉ॥ ਸਾਜੁ
ਟੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ ਜੇਤਾਬੱਲਦੁਤੇਤਾਗਿਅਨੈ॥ ਜੇਤਾਸੁਨਦਾਤੋ
ਮੁ॥ ਜੇਤਾਪੇਖਨਤੇਤਾਇਆਨ॥ ॥ ४ ॥ ਸਤਜੇਜਾਗਦੁਸਤਜੇਸੋਇ
ਸਤਜੇਤੋਤਾਜਾਇਸੁਤੋਇ॥ ਸਤਜਿਬੈਗਾਗੁਸਤਜੇਤੀਤਸਾਸ
ਚੁਪਸਤਜੇਤੀਜਪਨਾ॥ ॥ ५ ॥ ਸਤਜੇਭਜਨਸਤਜੇਭਾਉ॥ ਸਤਜੇ
ਓਸਗਲਦੁਰਾਉ॥ ਸਤਜੇਤੋਅਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ ਸਤਜਿਮਿਥਿਓਧ
ਤਮੁਨਿਸੰਗੁ॥ ਸਤਜੇਗਿਤਮਾਤਿਸਤਜਿਓਦਾਸੀ॥ ਸਤਜੇ
ਧਾਤਨਕੀਨਾਸੀ॥ ਜਾਕੈਸਤਜਿਮਾਨਿਭਾਉਆਨੰਦੁ॥ ਤਾਕਉਭੋ
ਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ५ ॥ ਸਤਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਓਨਾਮੁ॥ ਸਤਜੇਕੀਨੋਜ
ਕੋਦਨਾ॥ ਸਤਜਕਥਾਮਾਤਿਅਤਮਗੋਸਿਅਗ॥ ਤਾਕੈਸੰਗਿਅਥਿ
ਵਸਿਅਗ॥ ६ ॥ ਸਤਜੇਅਸਦੁਅਸਥਿਰਭਇਅਗ॥ ਸਤਜੇਅਤ
ਬਦੁਵਜਾਇਅਗ॥ ਸਤਜੇਰੁਣ੍ਹਣਕਾਰੁਸੁਤਾਇਅਗ॥ ਤਾਕੈਧਾਨ
ਬੁਤਮੁਸਮਾਇਅਗ॥ ਸਤਜੇਜਾਕਉਪਾਰਿਓਕਰਮਾ॥ ਸਤਜੇ
ਭੇਟਿਓਸਚੁਪਰਮਾ॥ ਜਾਕੈਸਤਜੁਭਾਇਅਸੋਜਾਣੈ॥ ॥ ७ ॥ ਦਾ
ਕੈਕੁਰਥਾਣੈ॥ ७ ॥ ३ ॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਮ॥ ੫ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿਅਗ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲ੍ਯਾਨਕੁਟੰਬਸੰਗਿਜੁਗ
॥ ਭਜਨੁਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬੁਧੁਕਧਰੇ॥ ਸਰਪਰਗਵਨੁਕਰਤਿਗੋਬਿਧੁ
॥ १ ॥ ਕਵਨੁਅਸਥਾਨਜਕਥਾਤਨਟਗੈ॥ ਕਵਨੁਸਬਦੁਜਿਤੁਤਨ
ਤਿਤਗੈ॥ ਗਤਉ॥ ਇੰਦੁਪੁਰੀਮਾਤਿਸਰਪਰਮਗਣਾ॥ ਬੁਤਮੁ
ਤਚਤਨਤੀਗਤਾ॥ ਸਿਵਪੁਰੀਕਾਤੋਇਗਾਕਾਥਾ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮ
ਅਥਿਨਸਿਥਿਤਾਥਾ॥ २ ॥ ਗਿਰਿਤਰਧਰਦਿਗਗਨਅਰੁਤ
ਗਵਿਸਾਸਿਪਵਦ੍ਰੁਪਾਵਕੁਨੀਗਰੇ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਦਿਬਰਤਅਰੁਭੇ
॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਥਿਨਸਤਿਗੋਬੇਦਾ॥ ३ ॥ ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਤੁਰ
॥ ਮਾਥਾਤਿਲਕੁਸੋਚਪਾਕਤੋਤੀ॥ ਧੋਤੀਰੰਗਉਤਿਪਰਸਾਦਨਭੋ

ਗਵਨਕਰੇਗੋ ਸਗਲ ਲੋਗਾ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤਰਕ ਅਹੁਤਿ ਦੁਪਸੁ
ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਿ ਦੁਸਗਲ ਪਸਰਦੀ ਸੈ ਪਸਾਰਾ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤ ਜਸਿ ਛਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਤ ਦਲੁ ਸਚੁ ਬਾਨਾ ॥ ਤਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਗੁਣ ਸੈ ॥ ਅ
ਨੰਦੁ ਨਗਰੁ ਤਤੁ ਸਦਵਸੈ ॥ ਤਤੁ ਭਉ ਭਰਮ ਸੋ ਗੁਨ ਚਿਤਾ ਅਵਲੁ
ਜਾਵਲੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਭੰਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਤ ਅਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤ
ਵਸਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਪਰਬੁ ਤਮਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਕਉਣੁ
ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਕੋ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿਤ ਚਲ ਬਾਨੁ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ੭ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੁਰਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ
ਸਤਿ ਵਰ੍ਹੇ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਤਿ ਮਾਰਿ ਗੁਜੈ ਗੁਕਮਾਵੈ ॥ ਗਤੁ ਉਠੈ ॥
ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕਉ ਭਉ ਨਾਤਿ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਨਾ ਮਿਸੈ ॥ ਜੋਇ
ਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕੀ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਦਰਗਾਤਿ ਮਿਝੈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ
ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਧਤਿ ਵੰਤਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ
ਜਤੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ ਸੁਭ ਵੰਗਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ ਸੁਕਾ ਅਇ
ਅਗਨੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਨਿ ਤਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਵਰ ਭਗਾ
ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ
ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆ
ਨੀ ॥ ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਤ ਜਾਇ ਅਨੀ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨ ਬਾਇਨ ਪਰੈ
ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ
ਮਾਰੀ ਬਿਨ ਜਮ ਤੇ ਨ ਭੀ ਭੁਟੈ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨ ਗਿਆਨ ਨ ਭੀ ॥ ਇ
ਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨ ਭੂਠਿ ਨ ਪੈਐ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨ ਸਭੁ ਕਿਓ ਮੋਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾ
ਰੀ ਬਿਨ ਸਭੁ ਕਿਓ ਜਓਲਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੀਧਿ ॥ ਤਿ
ਸੁਭਾਈ ਖਲਾਸੀ ਭੀ ਸਗਲਾ ਮਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਤੈ ਮਾਰੀ ॥

ਕਤੂਨਾਨਕਸੰਬਤਮਬੀਚਾਗੀ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ॥ਮ॥੫॥
ਤਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭਕੰਮੀਤੁ॥ਤਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਨਿਤਚਲੁਚੀਤੁ॥
ਰਿਸਿਉਜੁਰੈਨਵਿਅਪੈਕਾੜਾ॥ਤਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਤੋਇਨਿਸਤਾਰੁ॥
ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਰਿਸਿਉਜੋਤੁ॥ਕਾਜਿਤੁਤਰੈਨਤੀਤੋਗੋਰਤਉ॥ਵੇ
ਜੋਦੁਨੀਆਦਰ ਕਤੂਕਾਜਿਨਤੀਗਾਵਾਰ॥ਤਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਰੁ॥
ਸੁਣਤਿਤਿਸਕੈਸੰਗੀਖਿਨਮਾਤਿਉਧਰਤਿ॥ਕੋਟਿਮਾਜਾਜੋ
ਟਿਨਾਮਾਕੋਟਿਪੁਜਾਜਾਕੈਤੋਧਿਅਨਾ॥ਕੋਟਿਪੁਨਸੁਣਿਤਰਿਕੀਥਾ॥
ਕੋਟਿਠਲਾਗੁਰਤੇਬਿਧਿਜਾਣੀ॥੩॥ਮਨਅਪਨੇਮਾਤਿਠਿਗਿ
ਬਿਨਸਿਜਾਤਿਮਾਉਆਕੇਤੇਤਾ॥ਤਰਿਅਢਿਨਾਸੀਤੁਮਰੈਸੰਗੀ
ਮੇਰੇਚਰਮਕੈਰੰਗੀ॥੪॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਉਤਰੈਸਭਭੁਖਜਾਕੈਕਾਮਿ
ਤਤਿਤੁਤਾ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਰਾਵਰਗਮੁਰਾ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੋਵਤਿਤੁਅ
॥੫॥ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਉਨਤੀਰਾਨਾ॥ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਉਨਤੀਥਨਾ॥ਜਾ
ਠਤਰਿਪੁਥੈਨਲੇਖਾ॥ਤਾਕੀਚਾਕਰੀਕਰਤੁਬਿਸੇਖਾ॥ਜਾਕੈਉ
ਤੀਕਤੁਬਾਤ॥ਏਕਤਿਅਪਿਅਨੇਕਤਭੰਗਿ॥ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਤੋਰਿ
ਨਿਤਾਥਾ॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਿਤਾਕੀਘਾਥਾ॥੭॥ਨਾਕੋਚਤੁਰਨਤੀਕੋਮੁੜਾ
ਤੀਛੁਨਤੀਕੋਸੁਗਾ॥ਜਿਤੁਕੋਠਾਇਆਤਿਤਤੀਠਾਗਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁ
ਕਜਿਸੁਭਾਗਾ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ॥ਮ॥੫॥

॥ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਅਰਜਾਗੀ॥ਤਿਉਜੀਵਨਿਨ
ਤਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੋਸਿਮਰਨਮਾਤਿਜੀਆ॥ਕੋਟਿ
ਨਸਥਾਖਸਦਾਬਿਰੁਖੀਆ॥ਰਤਉ ਬਿਨਸਿਮਰਨਧਿਗੁਕਰਮ
ਸ ਕਾਗਥਤਨਬਿਸਟਮਾਤਿਵਾਸ॥੨॥ਬਿਨਸਿਮਰਨਭਏਕੁਕਾਰ
॥ਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੁਤਨੀਨਾਮਾ॥੩॥ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀਤੁਬਤ
ਬੋਝਤਿਰੁਸਾਕਤਮੁਖਕਾਰਾ॥੪॥ਬਿਨਸਿਮਰਨਗਰਧਬਕੀਨੀਅ
ਸਾਕਤਬਾਨਭਰਿਸਟਠਿਗਤੀ॥੫॥ਬਿਨਸਿਮਰਨਕੁਕਰਤਰਕਾਇਆ
ਕਤਲੋਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥੬॥ਬਿਨਸਿਮਰਨਤੋਅਤਮਘਾਤੀ॥ਸਾ

ਜੀਤੁ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨ ਭੀ ਜਾਤੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭਇ ਆਕ੍ਰਿਪਾ ਖਾਤਿ ਸੁਸਤ ਸੀਗਿ
ਮਿਥਾਇ ਆ ਕੁਲੁ ਨ ਭੀ ਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇ ਆ ॥ ੮ ॥
ਗਉੜੀ ॥ ਮਠਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਧੈ ਜਰ ਖਾਈ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇ ਓਮੋ ਤਿਨ ਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਤਿ ਮਿਲਿ
ਆਖਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸ ਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿ ਆਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਦਇ ਆਤੇ ਮੇਰਾ ਵਰ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿ ਆਮੇਰਾ ਭਰ
ਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੋਖਿ ਓਮੁ ਭੂਤ ਮੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੈ ਰਾਜੁ
ਜਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਆਸ ਭੂਲ ਗੁ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਉ ॥ ਨਿਧਿ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸ
ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀ ਠਾਂਸਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿ ਆਮੇਰਾ ਕਰ
ਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਪਾ ਰਬੁ ਤਮੁ ॥ ਗਉੜੀ

ਮਠਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪਾਦ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਰਸ ਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਰਿ ਧਰਿ ਪੀਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਗੋਟੀ ਤਮ ਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਤਰਉ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁ
ਰ ਕਉ ਧੂਲਾ ਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਠ ਅਗਨਿ ਤੇ ਟਬ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ
ਉਠੈ ਵਉ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ
ਪੀਸਉ ਜੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੈ ਕਉ ਦੀਨ
ਜੀਉ ॥ ਅਪਨ ਦਾਸੁ ਗਾ ਅਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਓ ਅਪੁਨਾ ਪ
ਤ ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਨਮ ਸਕਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭੂਮ ਦੁਖ ਖਲਾ
ਕੁ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥਾ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾ ੫ ॥
ਮਿਥੁ ਮੇਰੇ ਗਵਿਦ ਅਪੁਨਾ ਮੁਦੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ੮
ਮਥਿਨ ਜੋ ਪਤਿ ਰੇਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੁ ਕਰ ਜੁਠਨ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇ ਤਾਇਉ

ਤਗੁਗਜਿਉਮਿਰਤਕਮਿਖਿਅਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਕਰੇਗੁ ॥
ਗੁਗੁਗੁਪਨੈਨਤੀਤਨਮਤਿਰਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਤਿਅਗਿਕਰੇਅਨਕਾ ॥
ਬਿਨਸਿਜਾਇਓਠੇਸਭਿਪਾਜਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿਮਨਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਵੈ ॥
ਕਰਮਕਰਤਨਗਕਿਜਾਵੈ ॥ ਤਰਿਕਨਾਮੁ ਜਿਨਿਮਨਿਨਅਧਾ ॥
ਕੀਨਿਅਈਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾ ॥ ਲਖਅਰੰਬਰਬਤੁਤੁਖਿਸਧਾ ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਧੁਠੇਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਰਿਕਨਾਮੁ ਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ ॥
ਪਾਨਾਨਕਜਿਸੁਦੇਇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗੁਗੁਗਉੜੀ ॥

ਮਤਲ ੫ ॥ ਆਦਿਮਧਿਜੰਤੁਤਿਨਿਬਡੈ ॥ ਸੋਸਾਜਨੁਮੇਰਮਨਚਡੈ ॥ ਤਰਿਕੀ ॥
ਸਦਾਸੰਗਿਚਲੈ ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ॥ ਗੁਗਉ ॥
ਸਤਨਾਤੀਓਰਿਨਜਾਇ ॥ ਜਤਪੇਖਾਤੋਤਰਤਿਅਸਮਾਇ ॥ ॥ ॥
ਸੁਪ੍ਰਚਤੁਰਜੀਅਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈਪੁਤੁਪਿਤਾਪੁਰੁਮਾਤਾ ॥ ॥
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੇਰੀਗਾਮਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀ ॥ ॥
ਸਿਲਕਕਾਟੀਗੋਪਾਲ ॥ ਕਰਿਅਪੁਨਾਈਨਦਾਰਿਨਿਤਾਇ ॥ ॥
ਸਿਮਰਿਕਟੇਸਭਿਰੰਗ ॥ ਚਰਣਪਿਅਨਸਰਬਸੁਖਭੋਗ ॥ ਪੁਰਨ ॥
ਨਵਤਨਨਿਤਬਾਣਾ ॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਸੰਗਿਰਖਵਾਣਾ ॥ ਕਉ ॥
ਤਰਿਤਰਿਪਦੁਚੀਨਾ ॥ ਸਰਬਸੁਨਾਮੁਭਗਤਕਉਚੀਨਾ ॥ ॥ ॥
॥ ਗੁਗੁਗਉੜੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਪਾਗੀਆ ॥ ਸੇਈਤੋਭਗਤਜਿਨਕਿਰਪਾ ॥
ਆ ॥ ਤਉਵਾਹੀਆਤਰਿਵਾਹੀਆ ॥ ਗੁਗਉ ॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਪੰਥੁ ॥
ਬਤੁਤੁਭੈਤਾਹੀਆ ॥ ਮੈਤਕੀਓਟਸੰਤਤਲੇਤਉਥਾਹੀਆ ॥ ਮੈ ॥
ਲਖਨੁਪਸਰਬਸਧਾਹੀਆ ॥ ਗੁਗਉ ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਠਾਗਉਪਾਇਦੇ ॥
ਖਾਹੀਆ ॥ ॥ ਮੈਕੀਏਮਿਤ੍ਰਅਨੇਕਇਕਸੁਖਾਇਤਾਹੀਆ ॥ ਸਭ ॥
ਦਕਿਸਤੀਨਾਤਿਤਰਿਪੁਰਭੰਡਾਹੀਆ ॥ ਚਤੁਦਿਸਿਜਪੀਐਨਉ ॥
ਖਿਸਵਾਹੀਆ ॥ ਮੈਅਤੀਓਰਿਤੁਤਾਹੀਆ ॥ ਬਥਿਤਾਹੀਆ ॥
ਕਵਿ ॥ ਓਭੁਜਪਸਾਰਿਮੋਤੁਪਾਹੀਆ ॥ ਮੈਜੀਤਿਓਜਨਮੁਅਪਾਰਬਤੁਗਿਨ ॥

ਆਗਾ ਮੈਪਾਇਓਸੰਗਬਨਿਪਨੁ ਅਕਬਕਬਾਰੀਆ ਡਰਿਦਰਗਤਸੰਭ
ਵੰਤਬਾਤੁਰਗੀਆ ॥ ਜਨਨਾਕਲਪਾਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆਗੁ
ਰਸੇਵਾਭਉਜਭੁਤਗੀਐ ਕਤਉਪੁਕਾਰੀਆ ॥ ੧੪੫ ॥ ॥
ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਨਅਧੇਗਮਿਟਿਗਇਆ ਗੁਰਿਗਿਅਨੁਦੀਪਾਇਓ ॥ ਪਾਵਰੁਸਾਗਰੁ
ਗਤਰੁਚਰਿਸੰਤਨਾਦਤਗਾਇਓ ॥ ਨਾਤਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁ ਚੰਪੂਰਿਗ
ਤਿਭੁਜਾਅਪਾਇਓ ॥ ਭਉਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਾ ਭਗਤਿਵਥਾਭਤਰਿਨਾਇ
ਓ ॥ ੫ ॥ ਅਨਾਥਨਾਥਕਿਪ੍ਰਾਥਦੀਨਸੰਮੁ ਥਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥ ਨਿਗੁਨੀ
ਅਰੇਕੀਬੇਨਤੀਦੇਤੁਦਰਸੁ ॥ ੧੪੬ ॥ ਸਗਨਿਤੁਤਗੀ
ਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕਦੁਅਰੇਅਇਓ ॥ ੧੪੭ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

ਸੇਸੰਗਿਨਗਾਇਓ ਸਾਕਤੁਮੁੜਲ ਗੋਪਚਿਮ੍ਰਇਓ ॥ ਅੰਤਨਾਮੁਸਦਾ
ਗਵਿਗਤਿਓ ਕਿਟਮਧੇਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਥਤਿਓ ॥ ਡਰਿਸੰਤਨਕਰਿਨਮ
ਨਮੋਨਾਨਿਧਿਪਾਵਤਿਅਤੁਕੁਸੁਖਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਨੈਨਅਲਵਓਸਾਧਜਨਾ ਡਿਰ
ਦੈਗਵਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਪਾ ॥ ਕਾਮੁਕੇ ਧੁਲੁਭੁਮੁਤਜੋ ਜਨਮਮਰਨਦੁਤੇ
ਗਤਿਓ ॥ ੧੪੯ ॥ ਦੁਖੁਅਧੇਗਾਘਰਤੇਮਿਟਿਓ ਗੁਰਿਗਿਅਨੁਦਿਵਾਇਓਦੀਪ
ਥਓ ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿ ਸੰਪਾਰਿਧਿਓ ਜਨਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤੁਤਰਿ
ਓ ॥ ੧੫੦ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

ਗੰਗਿਸੰਗਿਬਿਖਿਅਕੇਭੋਗਾਇਨਸੰਗਿਅੰਧਨਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਡਉਸੰਚਉਤਉ
ਖਾਟਤਾਸਗਣੀਅਵਧਾਬਿਤਨੀ ॥ ਰਤਉ ॥ ਡਉਸੁਰਾਧਰਧਾਨੁ ਡਉਕੋਨਤੀ
ਮੁਖਤਿਸਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜੋਬਨਵੰਤਅਚਾਰਕੁਥੀਨਮਨਮਤਿਤੋਇਗੁਮਾਨੀ
॥ ੩ ॥ ਜਿਉਉਥਸੁਇਓਥਾਧ ਬੁਧਿਕਾਮਗਤਿਅਨਤੀ ਬਿਸਰਨੀ ॥ ੪ ॥ ਭਈ

ਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇੜਾਏਤਿਨਤੁਕਉਸੰਧਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁਲਾਗੋਮਾ
ਸਨਾਅੰਤਿਸਾਈਪੁਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅੰਤੁਧਿਸੁਚਿਕਰਮਕਰਿ
ਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਾਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਤੁਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਨੀ॥੮॥੧੫॥੪

੩॥

॥ ੧ ॥

ਗੁਰਗੁਣੀ॥ਪੁਰਖੀਮਤਲਾ॥੧॥

ਈਤ॥ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤੁਪੁਰਖੁਗੁਰਮਾ

ਮੁੰਧਗੈਦਿਦੁਤੇਲੜੀਅਜੀਉਨੀਦਨਅਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਅ
ਧਿਰਕੈਤਵੈ॥ਧਨਬੀਈਦੁਬਲਕੰਤਤਵੈਕੇਵਨੈਦੀਦੇਖਏ॥ਸੀ
ਗਮਿਠਰਸਭਗਭੋਜਨਸਭਤੁਰਾਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੈਮਤਜੋਬਨਿਗ
ਬਿਗਾਈਦੁਧਾਥਦੀਨਅਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਦਿ
ਧਿਰਨੀਦਨਅਵਏ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨੜੀਅਜੀਉਬਿਨੁਧਨੀਧਿ
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀ॥ਬਿਨੁਉਰਧਾਗੇ॥ਨਾਤਾਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁ
ਪੁਛਓਸਖੀਸੇਤਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਧਿਅਰੁਨਾਤੀਵਸਾਇ
ਚੁਸੁਤੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਾਨਿਸੰਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸੁਜ
ਦਿਅਗਾਨਾਨਕਨਾਮੁਨਓਰੈਸਾਧਨਨਾਮਿਸਤਜਿਸਮਾਦੀਆ॥
ਮਿਲੁਸਖੀਸੇਤਲੀਤੋ॥ਤਮਧਿਰੁਰਵੇਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਥਿਲਿ
ਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਤਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿਦਿਖਾਇਅਮਨੁ
ਪਭੁਤਾਦੀਆ॥ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਰਤੈਅਸਾਬਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪ
ਦਿਅਗਾਸਾਚਕੀਮਤਿਸਦਾਉਤਨਸਬਦਿਨੇਤੁਨਵੇਲਓ॥ਨਾ
ਨਦਗੀਸਤਜੁਸਾਚਾਮਿਲਤੁਸਖੀਸੇਤਲੀਤੋ॥੨॥ਮੇਰੀਇਥਪ੍ਰੀਤਿ
ਉਤਮਘਰਿਸਾਜਨਾਇਅਗਾਮਿਲਿਵਰੁਨਗੀ॥ਮੰਗਲੁਗਾਇ
ਅਗਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਰਤਸੀਮੁੰਧਮਾਨਿਓਮਾਤਓ॥ਸਾਜ
ਤੋਮੇਦੁਸਟਵਿਅਪੇਸਾਚੁਜਧਿਸਚੁਲਾਤਓ॥ਕਰਜੋਕਿਸਾਧਨਕੋ
ਬਿਨਤੀਗੈਦਿਦਿਨੁਗਮਿਭੀਨੀਆ॥ਨਾਨਕਧਿਰੁਧਨਕਰਤਿਰਕੀ
ਇਥਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤੀਆ॥੩॥੧॥

ਗੁਰਗੁਣੀ॥ਮਤ॥੧॥

ਸੁਣਿਨਾਤਪੁਰਜੀਉਏਕਲਤੀਬਨਮਾਏ। ਵਿਉਧੀਗੈਗੀਨਾਤਬਿਨਾਪੁ
ਕੁਬੇਪਗਵਾਏ। ਧਨਨਾਤਬਾਸਤੁਗਤਿਨਸਕੈਬਿਖਮਗੈਦਿਘਨੇਗੀਅ
ਨਾਤੀਦਾਵੇਪ੍ਰੇਮਭਾਵੈਸੁਣਿਚੇਨਤੀਮੇਗੀਆ। ਬਾਸਤੁਪਿਅਰੇ
ਕੋਇਨਸਾਗੇਏਕਲਤੀਕੁਗਲਾਏ। ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਥੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁ
ਦੁਖੁਪਾਏ। ਪਿਰਥੋਤਿਅਤੀਜੀਉਕਉਦੁਮਿਲਾਵੈ। ਗਮਿ
ਧ੍ਰੋਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਣਾਵੈ। ਸਬਦੇਸੁਣਾਵੈਤਾਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪ
ਕਦਉਜਾਗੈ। ਸੁਣਿਸਖੀਸਤੇਲੀਸਾਚੁਸੁਣੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਗੈ।
ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਤਾਪਿਥੀਗਵੀ। ਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ। ਨਾਨਕਸਾਧ
ਨਤਾਪਿਰਗਵੈਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਣੀ॥੨॥ ਮਾਇਆਮੋਟਣੀਨੀਘਰੀ
ਅਜੀਉਕੁਰਿਮੁਠੀਕੁਰਿਅਗੈ। ਵਿਉਧੁਲੈਗਲੈ। ਜੇਵਤੀਅਜੀਉ
ਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਅਗੈ। ਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਗੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇਤਿ
ਸਤੀਕਾਸੋਏ। ਪੁਨਦਾਨਅਨੇਕਨਾਵਦੁ। ਵਿਉਧੰਤਰਮਲੁਧੋਵੈ। ਨਮ
ਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਤਠਿਨਿਗੁਣਿਬੇਬਾਏ। ਨਾਨਕਸਚੁਪੁਰਸਬ
ਦਿਸਿਵਾਧੈਦੁਬਿਧਾਮਤਲੁਕਿਜਾਏ॥੩॥ ਤੇਰਨਾਮੁਸਚਾਜੀਉਸ
ਬਦੁਸਚਾਵੀਚਾਰੋ। ਤੇਰਾਮਤਲੁਸਚਾ। ਗੋਨਾਮਕਾ
ਵਾਪਾਰੁਮੀਠਾਭਗਤਿਲਾਤਾਅਨਾਦੋਨ। ਤਿਸੁਬਾਸੁਦਖਰੁਕ੍ਰੋਨਸੁਣੈ।
ਮੁਖੇਵਤੁਖਿਨਖਿਨੋ। ਪਗਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀਕਰਮਿਪੁਰੈਪਾਇ
ਆਨਾਨਕਨਾਮੁਮਤਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥

॥੧੬॥

ਗੁਰਗਉਤੀਪੁਰਬੀਨਾ॥੨॥ ਸਤਿਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਧਨਾਬਿਨਉਕਰੋਜੀਉਤਰਿਕੇਗੁਣਸਾਗੈ। ਬਿਨੁਪਦੁਗਤਿਨਸਕੈਜੀ
ਉਬਿਨੁਤਰਿਪਿਅਗੈ। ਬਿਨੁਤਰਿਪਿਅਗੈਗਤਿਨਸਕੈਗੁਰਬਿਨਮਤ
ਭੁਨਪਾਈਐ। ਜਗੁਰਕਤੈਸੋਈਪਰਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈਐ।
ਤਰਿਸਾਚਮੋਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਨਪਾਏ।
ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਥੈਮਿਲਾਈਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥

ਧਨਗੈਣਿਸੁਤੇਲੜੀਏਜੀਉਤਰਿਮਿਉਚਿਤੁਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਉਕਰੇ ਜੀਉਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏਤਰਿਗੁ
ਗਾਏਅਨਾਦਿਨੁਲਾਗਾਰਾਥੀ। ਸੁਣਿਸਖੀਸਤੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀ
ਰਕੈਸਬਾਦਿਸਮਾਥੀ। ਤਰਿਗੁਣਸਾਗਤਾਕੰਤਪਿਆਰੀਨਾਮੇਧਗੀ
ਅਰੋ॥ ਕਾਮਦਿਨਾਤਪਿਆਰੀਗਾਮਨਾਮਗਾਲਿਤਾਰੋ॥ ੨
ਧਨਏਕਲੜੀਜੀਉਬਿਨਾਤਪਿਆਰੇ। ਤੁਜੈਭਾਇਮੂਟੀਜੀਉਬਿ
ਗੁਰਸਬਦੇਕਰਾਗੇ॥ ਬੈਨੁਸਬਦਪਿਆਰੇਕਉਣਦੁਤਰੁਤਾਰੇਮਾ
ਅਮੋਤਿਖੁਆਈ। ਕੁੜਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਤਲੁਪਾ
॥ ਗੁਰਸਬਦੇਗਤੀਸਤਜੇਮਾਤੀਅਨਾਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ॥ ੩
ਇਸਦਾਗੰਗਿਗਤੀਤਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ੩॥ ਤਾਂਮਿਲੀਐ
ਮੇਲੇਜੀਉਤਰਿਬਿਨੁਕੁੰਦੁਮਿਲਾਏ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆਪਦੇ
ਉਕਉਣੁਭਗਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਗੁਰੁਭਗਮੁਚੁਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾਏ॥
ਧਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰਾਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥
ਮਟਿਗੰਗਿਗਤੀਸਤਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ ੪
ਤਰਿਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ ੪॥

॥ ਗੁਗਉੜੀਪੁਰਾਣੀ ਮਤਲਾ ੩ ਵੰਤ
ਪਿਰਬਿਨੁਖਗੀਨਿਮਾਣੀਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਣੀ
ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾਪੜਤਾਨਿਨਸੁਣਾਈ॥ ਕਾਪੜਤਾ
ਤਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਸਦਾਸੁਣਗਾਇ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਸਬਦੇਮੇਲੇਤਾ
ਰਾਵੀਲਾਤਨਾਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਨਾਤਪਿਆਰੀਜਤਰਿਕੇ
ਦਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਧਨਗੰਗੁਮਾਣੇਜੀਉਆਪਣੇਨਾਕਿਪਿਆਰੇ॥ ਅੰ
ਨਿਸਿਰੰਗਿਗਤੀਜੀਉਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ
ਤਉਮੈਮਾਰੇਇਨਾਬਿਪਿਮਿਲਤੁਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਧਨਸੋਤਗਾਇਸਦ
ਗੰਗਿਗਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ ਅਪੁਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਤੀਐਅੰ

ਤਗਤੀ ਐਤੁ ਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਿ ਤਹਿ ਵਰ ਪਾਇ ਐ
ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਾਮਾਣਿ ਪਿਰਤੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਰਿ ਐ ਮੋਟਿ
ਪਿਐ ਐ ॥ ਭੁਠੀ ਭੁਠੀ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੁ ਰਿਮੁ ਠੀ ਕੁ ਰਿਐ ਐ ॥ ਭੁਠੀ ਨਿਵਾਰ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ॥ ਜੇ ਜਾਨੁ ਮਨਾਤੁ ॥ ਗੁਰਮਾ ਬਚੁ ਮੇਵੇ ਸਚੁ ਸਮਾਵੇ
ਵਿਚਤੁ ਤਉ ਮੇ ਮਾਰੇ ॥ ਤਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਹਿ ਦੇਵ ਸਾਏ ਐ ਸਾ ਕਰੇ ਸੀ ਗਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਮਾਣਿ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਥੁ ਮੇਰੇ
ਤਮਾ ਜੀਉ ਤਪੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ
ਭਵੈ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਭਾਵੈ ਮਰੀ ਐ ਤਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁ
ਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੈ ਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ
ਮਿਲਾਈ ਐ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਰਿਐ
ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਿ ਸਦਾ ਸੁਤਾ ਗਾਇਨਾ ਪਿਰਮ ਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
॥ ਗੁਰਾਉੜੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥

ਕਾਮਾਣਿ ਤਹਿ ਗਮਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਤਹਿ ਕੈਸਾ ਤਜਿ ਸੁਤਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੋਟਿ ਮੋਟਿ
ਥੀ ਅਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਰੇ
ਕਾਮਾਣਿ ਵਰ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਗੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਇਤੁ ਸਗੀਰੁ ਕੁ ਰਿਕੁ ਸਤਿ ਭਰਿ
ਅਗਲਤਾ ਣੀ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਤ ਜੁਧੁ ਨਿ
ਭੁਪ ਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈ ਭੁਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਿ ਪਿਰਤਿ ਪਿਐ ਐ
ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਾਣਿ ਪਿਰਤੁ ਪਾਇ ਅਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾ
ਇ ਪਿਐ ਐ ॥ ਗੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀ ਐ ਪਿਐ ਐ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਤ
ਭੁਪਿਰ ਗਵੇ ਕਾਮਾਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਐ
ਨਗਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਮਿਲੀ ਸਤ ਗਾਇਕੁ
ਕੈ ਤੋਤਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਆਵਤੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ
ਤਿ ਪਿਐ ਐ ॥ ਕਾਮਾਣਿ ਬਿਨੁ ਉਕਰੇ ਜੀਉ ਸਾਚਿ ਸਬਾਦਿ ਸੀ ਗਾਰੇ
॥ ਸਾਚਿ ਸਬਾਦਿ ਸੀ ਗਾਰੇ ਤਉ ਮੇ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥

ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਸੋਈਬੁਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਂ
ਵਿਆਪੀਮੋਤਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੋਜਾਇਧੁਕਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਮਾ
ਖਿਬਊਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਮੁੰਧਾਇਆਈ
ਲੀਨਿਗੁਣੀਅਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ਆਪੇਮੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਐਜੀਉਆਪੇਬਖਸਣੁਤਾਗਾ॥ ਅਵਗਣਬਖਸਣੁਤਾਗਾਕਮ
ਕੰਤੁਪਿਆਰਾਪਾਟਿਪਾਟਿਗਤਿਅਸਮਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇ
ਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਬੁਝੈਬੁਝਾਈ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਏਦਿ
ਗਤੀਅਨਦਿਨੁਗਏਦਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਨਕਸਤਜੇਤਰਿਵਰੁਪਾਇ
ਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਰਗੁਰੀ॥ ਪੁਰਖੀਮਾ
ਮਾਇਆਸੁਰਸਬਭਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਅਜਾਨ
॥ ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਿਬੋਲਿਬਾਜੀਉਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਈ॥ ਸਬ
ਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਤਰਿਅਪਿਲਪਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਾਤਿਓਵੈਜੀਵਤਿਆਇਉਮਹੀਐ
ਨਮਤਿਰਾਮਨਾਮਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੇਭਏਪਾਵਿਤੁਸਹੀਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੁਗਾ॥ ੧॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖਕਾਮੀ
ਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਤੀਜਾਈ॥ ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾ
ਖਗੇਪਿਆਰੇਜੀਉਭੁਭਿਮੁਏਬਿਨੁਪਈ॥ ਭੁਭਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾ
ਗਤਿਨਤੀਜਾਈਤਉਮੈਧਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ ਜੇਆਇਆਸੋਸਭਕਜਸ
ਉਬਰੇਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤ
ਕੁਲਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆ
॥ ੨॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਧਿਰਨਾਤੀਜੀਉਬਾਜੀਏਸੰਸਾਰਾਦਿ
ਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅ
ਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਧਨਪਾਈਐ॥ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਤਸ
ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ ਤਮਮਤਿਤੀਲਮੁਰਖਮੁਗਧਅੰਧੇਸ
ਤਿਗੁਰੀਮਾਗਿਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਾਦਿਸੁਣਵੇਅਨਦਿ

੧੬੩

ਤਰਿਗੁਣਗਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿਜੀਉ ਆਪੇਸਬਦਿਸ
ਵਧੇ ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉ ਜੁਗਜੁਗੁਭਗਤਪਿ
ਅਗੇ ॥ ਜੁਗਜੁਗੁਭਗਤਪਿ ਅਗੇ ਤਰਿ ਆਪਿਸਵਾਰੇ ਆਪੇਭਗਤੀ
ਲਾਏ ॥ ਆਪੇਦਾਨਾ ਆਪੇਬੀਨਾ ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ ਆਪੇਗੁਣਾ
ਤਾ ਅਵਗਣਕਾਟੇ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਦਬਾਛਿਤਰੀਸ
ਚੇਵਿਟਤੁ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਗੁਭੀਮਤਲਾ ੩
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਗਜੀਉ ਤਰਿਨਾਮੁਇਆਏ ॥ ਮੰਦੁ
ਤੁਰਿਨਜਾਤਿਪਿਗਜੀਉ ਪਰਿਬੈਠਿ ਅਤਰਿਧਾਏ ॥ ਪਰਿਬੈਠਿ ਅਤਰੇ
ਪਾਏਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਤਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਛੰ
ਜਿਸਨੋ ਆਪਿਕਰਾਏ ॥ ਨਮੋਬੀਜੈਨਾਮੋਜੈਮੈਨਾਮੋਮੀਨਿਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨ
ਕਸਚਿਨਾਮਿਵਤਿਅਈਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਕਨਾਮੁ
ਮੀਠਾਪਿਗਜੀਉ ਜਾਚਾਖਤਿਚਿਤੁਲਾਏ ॥ ਰਸਨਾਤਰਿਗੁਸੁਚਾਖੁ
ਮੁਝੇਜੀਉ ਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ ॥ ਸਦਾਤਰਿਗੁਸੁਪਾਏ ਜਾਤਰਿ
ਭਾਏਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਤਾਏ ॥ ਨਾਮੁਇਆਏਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਤੈ
ਲਿਵਲਾਏ ਨਾਮੋਉਪਜੈਨਾਮੋਬਿਨਮੈਨਾਮੋਸਚਿਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਗੁਰਮਤੀਪਾਈਐ ਆਪੇਲਾਏਲਵਾਏ ॥ ਇਤਵਿਰਾਣੀਚਾਕਰੀਪਿ
ਗਜੀਉ ਧਨਭੋਰਿਧਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ ॥ ਤੁਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਏਓਪਿ
ਗਜੀਉਬਿਖਿਅਲੋਭਿਲੁਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਅਲੋਭਿਲੁਭਾਏਭਗਮਿਭੁ
ਲਾਏਓਤੁਕਿਉਕਰਿਸੁਖੁਪਾਏ ॥ ਚਾਕਰੀਵਿਰਾਣੀਖਰੀਦੁਖਾਈ
ਅਪੁਵੇਚਿਧਰਮੁਗਵਾਏ ॥ ਮਾਏਆਬੰਧਨਾਟਿਕੈਨਾਤੀਖਿਨਖਿਨ
ਤਖੁਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕਮਾਏਆਕਾਦੁਤੁਤਦੇਚੁਕੈਜਾਗੁਰਸਬਦੀਚੈ
ਤੁਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗਵਾਰਪਿਗਜੀਉਸਬਦੁਮੀਨਿਵਸਾ
ਏ ॥ ਮਾਏਆਕਾਭੁਮੁਅੰਧੁਪਿਗਜੀਉਤਰਿਮਾਰਗੁਕਿਉਪਾਏ ॥ ਕਿਉ
ਮਾਰਗੁਪਾਏਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭਾਏਮਨਮੁਖਅਪੁਗਵਾਏ ॥ ਤਰਿਕੇਚਾ
ਕਰਸਦਾਸੁਤਲੇਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ ॥ ਜਿਸਨੋਤਰਿਜੀਉਕਰੇਕਿ

ਰਪਾਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਣਗਏ **ਨਾਨਕ** ਮੁਰਤਨਜਗਿਲਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਿਬੁਝਾਏ॥੩੧॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥

ਮੇਰੇਮਨਿਬੈਰਾਗੁਨਹਿਅਜੀਉਕੰਢੇਦੇਖਾਭਦਤੇ ਮੇਰੇਮੀਤਸਖਤਮਿ
ਉਗੁਰਪੁਰਖਾਧਿਯਾਤੇ ਪੁਰਖੋਧਿਯਾਤਾਏਕੁਸੀਧਗੁਕਿਉਮਿਲਤਾ
ਉਡੀਦੀਅਗਕਾਰਿਕਰਤਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਅਸਦਰਸਾਨਿ
ਦੀਅਗਸਾਸਿਸਾਮਿਨਪ੍ਰਵੀਵਿਸਰੇਪਯਮੁਰਤੁਦਿਨੁਗਤੇ॥ਨਾਨਕ॥

ਗਾਜਿਉਪਿਅਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐਪੁਰਦਤੇ॥੧॥ ਇਕਬਿਨੁਉਕਰਤੁ

ਉਸੁਟਿਕੰਤਪਿਅਗੇਮੇਰਾਮੁਨਤਨਮੋਤਿਲੀਅਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤਤੁਮ

ਰੇਚਲਤਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਮੋਤੀਉਦਾਸਧਨਕਿਉਧੀਰਏਗੁਣਵੰਤੁ

ਤੁਦਇਅਲੁਬਾਣਾਸਰਬਗੁਣਰਪੁਰਏਪਿਰਦੇਸੁਨਾਤੀਸੁਖਤਦੇ

ਤਉਵਿਭੁਡੀਬੁਰਿਅਗੇਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਪਾਰਿਅ

ਤੁਨਾਤਪਿਅਗੇ॥੨॥ ਤਉਮਨਅਰਪੀਸਰੁਤਨਅਰਪੀਅਰਪੀਸਰੁ

ਸਾਤਉਸਿਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤਪਿਅਗੇਜਪੁਰਦੇਇਸਦੇਸਾਅ

ਪਿਅਤਸੀਸੁਸੁਖਾਨਿਗੁਰਪਾਤਿਸੀਗਿਪੁਰਾਦਿਕਾਇਆਥਿਨਮ

ਸਗਲਾਤੁਖੁਮਿਟੇਅਮਨਤੁਚਿਦਿਆਧਾਇਆਦਿਨੁਗੇਟਿਰਲੀ

ਕਰੈਕਾਮਦਿਮਿਟੇਸਗਲਅੰਦੇਸਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੰਤਮਿ

ਅਲੋਕਤੇਤਮਜੈਸਾ॥੩॥ ਮੇਰੇਮਨਿਅਨਦੁਰਾਇਅਜੀਉਵਜੀਵ

ਰੀਪ੍ਰਗਿਲਾਭੁਆਇਆਪਿਅਗਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈਮਿਦਿ

ਤਲਾਘਗੁਪਾਭੁਠਾਕੁਰਸਖੀਮੰਗਲਗਾਇਆਸਭਮੀਤਬੰਧਪ

ਖੁਓਪਜਿਅਤੁਤਬਾਉਗਵਾਇਆਅਨਤਤਵਜੇਵਜਤਿਧਮ

ਤਿਧਿਰਸੀਗਿਸੇਜਵਿਭਾਈਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਤਜਿਰਤੋਤਰਿਮਿ

ਅਕੰਤਸੁਖਦਾਈ॥੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥

ਛੰਤੁ॥ ਮੋਤਨਤੇਰੇਉਚੇਮੰਦਰਮਤਲਾਧਾਗਮਤਨਤੇਰੇਸੋਤਨਦੁਆਰਜਿ

ਸੰਤ ਪਰਮ ਸਾਧਨਾ ਧਰਮ ਸਾਧ ਅਪਾਰ ਦਇਆ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨ
 ਗਾਵੇਤਾ ਜਤ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕ ਤੌਰ ਵੇਤਿ ਤਤ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਤਾ ਕਰਿ ਇ
 ਆ ਇਆ ਦਇਆ ਲਸੁ ਮਾਮੀ ਤਿਉ ਦੀਨਾ ਗਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਕ
 ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖ ਸਾਧਨਾ ਮੰਤਰ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਅਨੁਪਾਦ
 ਚੀਰਣੀ ਮੰਤਰ ਤੁੰ ਮਾਨਤਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਗਾਈ ਮਾਨਤਿ ਏਕੁ
 ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਜਿਨ ਤਿ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀ ਆਗੁਤੁ ਪੁਬ ਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈਵ ਸਿ
 ਕੀ ਆ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀ ਆਗੁਤੁ ਆਪਿ ਚਲਿ ਆ ਆਪਿ ਗਤਿ ਆ
 ਆਪਿ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀ ਆਗੁ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈ ਜਗਾਖੁ ਸਭ ਸੇਵਕ
 ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗੁ ॥ ਮੰਤਰ ਤੁਧੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਿਆਵੈ ਦਰਸ ਪਿ
 ਅਨਾ ਮੰਤਰ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਤਿ ਨਿਦਾਨਾ ਜਮ ਕਾ ਬੁਝਿ
 ਨ ਕਉਲ ਗੋਤਾ ਤੀਜੈ ਇਕ ਮਾਨਿ ਪਿਆਵੇਤਾ ਮਨੀ ਬਚਕੁ ਗੰਮ ਜਿਤੁ ਪੁਆ
 ਗਧਤਿ ਸੇ ਸਭੇ ਕਲਧਾਰੀ ਮਲ ਮੁਤ ਮੁਕਤਿ ਮੁਗਧ ਤੇ ਸਿਦੇ ਬਿਦ
 ਗੁਸੁ ਗਿ ਆਨਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨਿ ਤਚ ਲੁਪੁਰ ਪੁਰਖ ਭ
 ਗਵਾਨਾ ॥ ਮੰਤਰ ਤੁਸੁ ਠਲੁ ਠਲਿ ਅਸੁ ਪਰਵਾਰੇ ਮੰਤਰ ਪੁਤਰ ਮੀ
 ਤਰਾ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਤਾਰੇ ਤਾਰਿ ਆਜ ਤਨੁ ਲਤਿ ਆ ਭਿਮਾਨ ਜਿਨੀ ਦ
 ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਧੰਨ ਕਾਤਿ ਆਤਿ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇ
 ਆ ਬੇ ਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਬੇ ਨ ਜਾਤੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮੁਗਾਰੇ ਬਿਨ
 ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਤਾਰਿ ਆਸੀ ਸਾਗੇ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਰ ਉਤੀ ਪੁਰਖੀ ॥ ਮੰਤਰ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਪਤਿ ਤਾਸੀ ਬਪੁਨੀ ਤਕਰਿ ਪੁਨ ਤਪੁਨ ਤਬ ਲਿਤਾ ਗਾਨਾ ਕਰਮਨਾ
 ਮਜ ਪਿਧਾਵ ਕੋਤਿ ਨ ਕਿਲ ਬਿਖ ਦਾਤਨ ਤਾਗ ॥ ਬੰਤੁ ॥
 ਜਪਿ ਮਨ ਤੁੰ ਗਮਨ ਗਾਇਨੁ ਗੋਵਿਦਾਤ ਰਿਮਾਯੋ ਪਿਆਇ ਮਨ ਮੁਗਰੀ
 ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀ ਐ ਕਲ ਦੁਖ ਫਾਯੋ ਦੁਖ ਤਰਦ ਦੀਨ ਸਗਦਿ ਸੀਧਰ ਚ
 ਗਕ ਲਾਗਾ ਪੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗੁ ਗਨਿ ਮਖ
 ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀ ਐ ਕਲ ਮਲ ਤਦ ਤਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨ ਸੁਗੈ ਦਿਅ

ਗਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥ ੧ ॥
ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੰਦਰੁ ਦੁਖ ਤਰੁ ਭੇਰੰ ਜਨ ਤਰਿਗਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ
ਬਸੰਤਰੁ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਬਿਰਦਾਇਆ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਬੁਧ ਬੁਧ
ਨਮਨ ਤਿਚਿਰਿ ਅਪਾਰੀ ਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੁਪ ਤੇਉ ਪਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਐ ॥ ਸੁਰਿ ਸਿਧ ਗਣਗੰਧ ਬੁਧਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭੰਗਤੀ ਗਾਇਆ
॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਰਿਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਮਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾਜਿ ਨਿਧਾਗੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈਸਰੁ
ਰਬੁ ਸੁਅਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਣ ਅਧਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀ ਅਦਾਤੁ
ਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੰ ॥ ਸਰਣਿ ਜੰਗ ਸਮਰ ਬੁਧ ਮੰਤੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾ
॥ ਗੰਗ ਸੰਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਤਿ ਜਪਤਾ ਮੁਮੁਗੁਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਕਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰ ਬਸਤ ਕਲਾਧਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨ ਅ
ਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇਉ ਚਦਾਇਆ ਆਗਿ ਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈਸ
ਬਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਮਤ ਦਇਆ ਬਦਨਾ ਦਇਆ ਧੋ
ਭਕਿ ਸੈ ॥ ਕਾਠ ਕੰਟ ਕਠੁ ਮੰਤੁ ਮੈਜੀ ਅਜ ਕੈ ਪੁਰੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਖੁ
ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਥ ਪੁਰਿ
ਪਤਦੀਨ ਦਇਆ ਆਗਿ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਉ ਕੀਤੁ ॥ ੩ ॥ ਮਾਪ
ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਏਮਿ ਭਉ ਦਮੁ ਕਰੇਤ ਮਨਾਇ ਥੈਤ ਤਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਤਿ
ਗਿਕਰਿ ਭਗਤਿ ਰਗੁਰੀ ਮੰਤੁ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਅਇਓ
ਠਿਰਿ ਥੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਏਤਰੀ ਤਿਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅਰਦ
ਨਰ ਕਨਿ ਵਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਏਇ ਤੁਭਲੀ
ਨੰਤੀ ਏਤ ਮਤਾਤੁ ਪਕਾਈ ਐ ॥ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਤ ਤਉ ਏ
ਤਗੋਵਿੰਦੁ ਗਾਈ ਐ ॥ ਕਥਿ ਕਥੇ ਸਮਿਟਿ ਤੁਮਨਾ ਸਤਿ ਮਨ ਚਿਦਿ
ਠੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਅਾਈ ਐ
॥ ੬ ॥ ਸਖੀ ਏਥ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪੁਰ ਮੇਰੀ ਅਸੁ ਪੁਜਾਈ
ਨਾਧਿ ਅਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਾਨਿ ਪੇਖੁ ਏਥਾਨ ਸਚਾਈ ॥ ਖੋਜਿ ਲਤ ਪੁੰ

ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗੁ ਸਿੰਘ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਅਸੁ ਭੀਜਨ
ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਕੁ ਭਗੀ ਮਾਏ ॥ ਸਖੀ ਨਾਇਕ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਤ ਪਿਛਾ
ਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਤਿਲਿ ਅਗਾ ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਈ
ਮੈ ਆਪਨ ਕਾ ਪੁਰ ਮਿਲਿ ਅਗਾ ॥ ਭੁ ਮੁਕੋ ਇਥੋ ਸੰਤਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਪ
ਗ ਸੁਭਾਇ ਅਕਉ ਭੁਖਿ ਲਿਖਿ ਅਗਾ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਭੁਭੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਸੁਤੰਗੁ ਨਟ ਲਿਖਿ ਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

॥ ੧ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
॥ ਗੁਗਉ ਵੀ ॥ ॥ ਬਿਤੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ਪ ॥ ॥
ਸਭੋ ਕੁ ॥ ਜਲ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਅਸੁ ਅਮੀ ਸਿਰਜ
ਨਤੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੰਗਿ ਤੋਇ ਪਸਾਰਿ ਅਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਏਕੰਕਾਰੁ ਪੁਰਕਰਉ ਬੰਦ ਨਾਇਕਾਇ ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਗਲਿ ਪਰਉਤਰਿ ਗਾਇ ॥ ਤਾਕੀ ਅਸਕ ਲਿਖਿ ਅਸੁ
ਬਜਾਤੇ ਸਭ ਕਉ ਤੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤ ਦਿਸਿ ਭੁਮਿ ਭੋਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵ
ਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘਿ ਤੇ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿ
ਤਉ ਧਰਨ ਭੇ ॥ ਤਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨ ਤਉ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹੁ ਤੋ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਰ ਗਾ
ਇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ਐ ਤਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਭਜੀ ਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀ
ਤਾਰ ਤਉ ॥ ॥ ਸਭੋ ਕੁ ॥ ॥ ਕਰਉ ਬੰਦ ਨਾਨਕ ॥ ਰਸਗਨ
ਪਰਉਤਰਿ ਗਾਇ ॥ ਭੁਮੁਕਟੀ ਐ ਨਾਨਕ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਮਿਟਾ
ਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਦੁਤੀ ਆਦਰ ਮਤਿ ਦੁਰਿ ਕਾਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕੋਧ ਭੈ ਮੀਤਾ ॥ ਮਗਤ
ਮਿਟੈ ਜੀਵਤੁ ਮਿਲੈ ॥ ਤਸਾ ਗਲ ਕਲੇਸ ॥ ਆਪੁ ਤਜਤੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਭਜਤੁ ਭਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਲੁਕਾ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਤਿਰੈ ਤਰਿ ਦਰਗਤ

ਪਤਿਵੰਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚੁ ਸਾਤ ਭਗਵੰਤਾ ਉਠਤ ਬੈਠਤ
ਤਰਿਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਪਗੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਭੁਟਿ ਗਈ ਪਾਗਥੁ
ਤਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਅਧਿ ਜਗਤ
ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਯੋ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਅਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੀ ਅਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਥ
ਉਤਮ ਕਥਨੀ ਚਾਨਰ ਕਸੂਰ ਗਭੁ ਮਤ ਉਘਟੈ ਸਦਾ ਸੰਘੈ ਮੀਚੁ
ਤਰਖ ਸੰਗ ਸਹਾ ਸੰਸਾਰ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤਾ ਬਿਟਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਟੇ ਤਿਸ
ਤਿਨ ਜਾਣੀ ਚਿਤ ਵੰਨੁ ਅਨਿ ਕਉ ਪਾਇ ॥ ਆਧਿ ਬਿਅਧਿ ਉਧਾਧਿ
ਰਸ ਕਥਨੁ ਤੁਟੈ ਤਾਪਾ ॥ ਪਾਗਥੁ ਤਮ ਪੂਰਨ ਪਨੀਨ ਤਬੁ ਭੈ ਪਰਤਾਪ
ਮੰਤਰ ਮਥੁ ਰਤਾਪ ਏਮ ਤਨਰ ਕਮਾਇ ਵਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਤਰ
ਏਤੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਤੁਰਸਿ ਅਣ
ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਚਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟਮਿ
ਧਿਭਜੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿਨਾਮ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰਸਿ ਚਰੇ
ਕੇਦ ਸੁਨਿ ਸੋਧਿ ਓਤਿ ਤੁਥੀ ਚਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਕੇਮ ਕਠਿ ਆਣਨਿ ਪਿਰਮ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਨਰ ਕਨਿ ਵਰੈ ਦੁਖ ਤਰੈ ॥ ੫ ॥ ਕਲੇਸ
ਮੀਚੁ ਤੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਭੁਟੈ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੈਸ ॥ ਭਉ ਬਿਨ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸ
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਚਰਿਅ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਨੁ ਸਤਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੁਰਿ
ਗਮੁ ਨਿਜ ਨਖ ਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ॥ ੬ ॥
ਸਾਧਰ ਵਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਨਿ ਬੰਨੇ ਰਚੇ
ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੮ ॥ ਪਉੜੀ
ਪੰਚ ਮਧੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਤ ਜਾਨਿ ਓਪਰ ਪੰਚੁ ॥ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਬੁਟੁ ਗੁਪਟੈ
ਸਭਾ ਮਿਥਿ ਆਬ ਲਬੰਚੁ ॥ ਨਤ ਜਾਏ ਨਤ ਬੁਝੈ ਭ੍ਰੀਐ ਨਤ ਕਥੁ ਕਰਤ ਬੀਚੁ ॥
ਨ੍ਰਾਦ ਮੰਤਰ ਸਿਧੇ ਓਅਗਿ ਅਨੰਗ ਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬੁਝੈ
ਕੁਮਦ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਰਚਨ ਤਾਰੁਨ ਤਸਿ ਮਾਰਿ ਓਮ ਨਿਨ ਬਿਚਰੀ ਬਿਖੇ
॥ ਭਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨਰੰਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥੇ ਪਾਇ ॥

ਤਿਜੋਨਰਚਤਿਪਰਪੰਚਾਮ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਖਟਸਮਤਉਚੈ
ਕਤਤਿਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਗ ॥ ਭਗਤਸੋਤਤਿਗੁੰਦਗਵਤੇਨਾਨਕਪੁਰਕੈ
ਦੁਆਗਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਖਸਟਮਿਖਟਸਮਤਕਤਤਿਮਿ
ਮਿਤਿਕਥਤਿਅਨੇਕਾਉਤਮਉਚੈ ॥ ਪਾਗਬੁਤਮਗੁਦਅੰਤੁਨਜਾਣ
ਤਿਸੇਖਾਨਾਗਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਾਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿਦਾਗ
ਸੰਗੀਏਤਰਿਸਿਉ ॥ ਏਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਤਮਾਨੁਭੂਮੁਬਿਨ
ਸਿਥੀਯੀਸਗਤਿ ॥ ਆਲਾਚਰ ॥ ਕ ॥ ਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸ
ਨਦੇਖਿਨਿਤਲਾ ॥ ਲਾਭੁਮਿਲੈਟੋਟਾਤਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਬਿਵਲਾਇ ॥
ਖਾਟਿਖਜਾਨਾਗੁਣਨਿਧਿ ॥ ਏਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥ ੬ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥
ਸੰਤਮੰਡਲਤਰਿਜਸੁਕਥਤਿਬਲਤਿਸਤਿਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮੁਨਸੈ
ਤੱਖੀਐਏਕਸਮਿਉਬਿਵਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਪਤ
ਮਿਸੰਚਤੁਨਾਮਧਨੁਦੁਟਿਨਜਾਤਿਭੰਡਾਗ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਤਿਪਾਈ
ਐਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਗ ॥ ਆਪੁਤਜਤੁਗੋਬਿਦਭਜਤੁਸਗਤਿਪਗੁਤ
ਗਿਗਇ ॥ ਦੁਖਤਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਚਿਦਿਅਠਲੁਪਾਇ ॥ ਆਠ
ਪਤਰਮਨਿਤਰਿਜਯੈਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿ
ਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈ ॥ ਤੁਰਪਛਾਣੁ ॥ ਸੇਸਾਜਨਸੇਸਖਾਮੀਤੁਜੋਤਰਿ
ਕੀਮਤਿਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਾਇਤਾਰੈ ॥ ਤਰਿਤਾਰਿਨਾਮੁਜਯੇਇ ॥
॥ ੮ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਠਪਤਰਗੁ ॥ ਗਾਈਅੰਤੁਜੀਅੰਤੁਅਵ
ਰਜੰਜਾਣਾ ॥ ਜਮਕੰਕਰਜੋਤਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪੁਰਦਾਇਆਲਾ ॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲਪ
ਦਰਬਪੁਰਨਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲਪੁਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦਾ ॥ ਨਿਰਮਲਗੀਤਿ
ਨਿਰਧਰਮੰਤਾ ॥ ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨਾ ॥ ਸਭਮਤਿਉਚਬ
ਸੇਖਰਿਅਨੁ ॥ ਤਰਿਤਰਿਭਜਨਪੁਰੇਗੁਰਸੰਗਿ ॥ ਜਪਿਤਰੀਐਨਾਨ
ਕਨਾਮਤਰਿਗੰਗਿ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਨਾਗਇਦੁਨਤਮਿਮ
ਰਿਥਮੈਤਿਓਸੁ ॥ ਦਵਿਕਾਗ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਾਵਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਗਾ

ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਉ ਮੀਨ ਵੇਇ ਦੁ ਅਪ ਵੰਤ ॥
ਰਿਨ ਮੁਨ ਜਪ ਠਿਕਰਤ ਬਿਪ੍ਰੀ ॥ ਤਿ ॥ ਪਰ ਤਿ ਅਗ ॥ ਤਿ ਕਰ ਤਿ ਸਾਧ
ਨਿਦ ਕਰਨ ਨ ਮੁਨ ਠੀ ਤਰਿ ਜ ਸੁ ਬਿੰਦਾ ॥ ਤਿ ਰਤਿ ਪਰ ਦਰ ਬੁਝਿ ਦਰ ਕੈ
ਤਾਈ ॥ ਅਗ ਨਿਨਿ ਵਰੈ ਤਿ ਸਨਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਲਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜ ਮਾਤਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਦਸ ਦਿਸਿ ਖੋਜਤ ਮੈ ਠਿਕਿ ਚਿੰਤਤ ਦਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬ
ਸਿ ਅਵੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਤ ਕਿਰਪਾ ਤੋਇ ॥ ੧੯੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਦਸ ਮੀ ਦਸ ਦੁ ਅਰ ਬਾਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਮੁਜ ਪਿਘੀਨੇ ॥
ਕਰਨੀ ਸੁਨੀ ਐ ਜ ਸੁਗੰਧਾ ਲਾਨੈ ॥ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦੁ ਆਲਾਹ ਸਨਨ
ਤਗਾਵੈ ਥੇ ਅੰਤਾ ਮਨ ਮਾਤਿ ਚਿਤ ਵੈ ਪ੍ਰਗਤ ਭਗਵੰਤ ॥ ਤਸਤ ਚਗ
ਸੰਤ ਟਟਲ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਤੁਸੰਜ ਮੁਪ੍ਰਭ ਕੀਨੈ ॥ ੧੯੩ ॥
॥ ੧੯੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਸੀ ਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਦੈ ਸ੍ਰ ॥ ਤੁ
ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਭਾ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੧੯੫ ॥ ਪਉੜੀ
ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਤੁ ਤਰਿ ਗੁਮਾ ॥ ਏਦੀ ਬਾਸਿ ਕਰਿ ਸੁਨ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀ ਅਦਇ ਆਇ ਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੁ
ਗਤ ਭਇ ਆਯਾ ਵਤ ਮਨੁ ਗਾਥੇ ॥ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜ
ਪੰਤ ਤਰਿ ਨਾਇ ॥ ਸਭ ਮਾਤਿ ਪੁਰਿ ਰਤੇ ॥ ਪਾਗ ਬੂਟ ਮਾਨ ॥ ਨਾਨਕਾਇ
ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਤੁ ਧਰਮਾ ॥ ੧੯੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਦੁਸ
ਤਿ ਤਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧਾ ਕ੍ਰਿ ॥ ਪਾਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਉ ਮਿਲਿ
ਰਤੇ ਬਿਨ ਸੇਸ ਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੧੯੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਦੁਆਦਸੀ
ਨਾਨਕਾਇ ਸਨਨਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਤਜਿ ਮਨਾ ॥ ਤਰਿ ਅੰ
ਤਪਾਨ ਕਰਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਿ ਪਤਾ ਮੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਗੰਗਿ ॥ ਕੈ
ਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥ ਪੰਚ ਰੂਪ ਅਤਮਾ ਤਰਿ ਨਾਮ ਰਸ ਪੈਖੈ ॥
ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਏਤਨਿ ਤਚਉ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਮਰਮ ਤਾਠਿ ਰਿਜੈ
ਨਿਨ ਆਈ ਐ ॥ ੧੯੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਮਾਤਿ ਬਿਅ

ਪਿਆਪੁਗਨ ਤਨਕਾਮਾ ਪਤਿਤ ਉਪਾਗਦੁਮਨਿ ਬਸੇ ਨਾਨਕ ਉਟੇ ਨਾ
 ਮਾਮਾ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਿਉ ਦਸੀ ਤੀਨ ਤਾਪਸੀ ਸਾਗ ਆਵਤ ਜ
 ਤਾਗ ਅਵਤਗ ਤਹਿ ਤਹਿ ਭਜਨ ਮਨ ਮਾਤਿ ਆਇਓ ਸੁਖ ਸਾਗ
 ਰਪੁਰੁ ਨਿਮਖ ਨਗਾਇਓ ਤਹਿ ਮੇਗ ਕਾ ਦੇਤ ਕਹਿ ਬਾਇਓ ਦੀਗਘ
 ਗੰਗਾਇਆ ਅਸਾਇਓ ਦਿਨ ਤਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਮੁਪਾਇਓ ਨੈ
 ਨੀਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰਤਾਇਓ ਤਹਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਵਤ ਏਤਲ ਸਰ
 ਨੀਨ ਪੁਰਪੁਰ ਮਦਇ ਆਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਹਿ ਕੁੰਟ
 ਚਉਦਤ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤਗਮਾ ਨਾਨਕ ਉਨ ਦੇਖੀਐ
 ਪੁਗਤ ਕੇਕਾਮਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉਦਤ ਚਾਹਿ ਕੁੰਟ ਪੁਰ
 ਆਪਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੁਗਤ ਪਰਤਾਪਾ ਦਯੋਦਿ ਸਾਗ ਵਿਆਪੁਰੇ
 ਕੁਪਾਧਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਾਤਿ ਪੁਰੁ ਧੇਖੁ ਜਲ ਬਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪ
 ਤਾਲਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਤ ਬਸਤਿ ਦੁਆਲਾ ਸੁਖ ਮਾਸ ਬੁਝਲ ਸਗਲ
 ਭਗਵਾਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੁ ਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਅਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈਮਿ
 ਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਮਵਸ ਅ
 ਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਤਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ
 ਸਤ ਜਲਾਗਾ ਪੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਭੁਟੇ ਬੰਧਨ ਬੁਝਿ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੁਰ
 ਨਤ ਕੇਕਾਮਾ ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਤਉ ਮੈਥੁ ਟੀਸਿ ਮਰਤ ਤਹਿ ਕਨਾਮ
 ॥ ਸਗਨਿ ਗਤੀ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮਕੀ ਮਿਟਿ ਆਵਾਗਵਨਾ ਆਪਿਤ ਰਿ
 ਅਕੁਟ ਬਸਿਉ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰ ਗਵਨਾ ਤਹਿ ਕੀਟ ਤਲ ਕਮਾਵਨੀ
 ਜਪੀਐ ਪੁਰਕਾਨਾ ਮਾਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇਧਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮੁ ॥
 ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੁਰਨੁ ਕਬੁਤੁ ਨ ਰੋਲਤ ਪੁਰਾਕੀ ਅਪੁਰਿ
 ਆਪਿ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਨ ਘਾਟਿ ॥ ੧੫ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਪੁਗਨ ਮਾਪੁਗਨ ਪੁਰੇ ਕੁਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰ ਬੁਝੀ
 ਅਜੀਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਉਪਾਧਿ ਜਾਕਾ ਤਬੁ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋ

ਵਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਤੋਇਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੂਸੁਜਾਨੁਅਥਵਾਂ
ਜੀਜਨਸੋਇਯਾਗਥੁਤਮਪਰਮੇਸਰਸਰਗਥਿਧਿਜਾਨਨੁਤਾਗਸੇ
ਜਤਾਈਸਰਗੇਜੋਗਾਠਪਤਰਨਮਸਕਾਰਾਅਕਥਕਥਾਨਤੁ
ਧ੍ਰੀਅੈਸਿਮਰਗੁਗੁਰਕੇਚਰਨਾਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਥਾਥਾਥ
ਨਾਪ੍ਰਭਕੀਸਰਗਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖਥਿਨੇ
ਜੰਸਾਗਾਇਸਰਗਿਗਤੀਤਰਿਗਾਇਮਨਚਿਦਿਠਲਪਾਇ
ਨਾਤਤਰਿਗੁਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਘਉੜੀ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋ
ਏਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ ਕਉਪਦੇਸੈਕੋਦਿਵੈਤਿਸਕਾਤੋਇਉਧਾਰੁ
ਕਿਲਾਥਿਖਕਾਟੈਤੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਧੁਜਾਇਤਲਾ
ਪਲਾਤਿਮੁਖਉਜਲਾਨਾਪੈਤੋਤਿਸੁਮਾਇਸੋਸੁਰਤਾਸੋਥੈਸਨਸੋ
ਅਨੀਧਨਵੰਤੁਸੋਸੁਰਾਕੁਲਵੰਤੁਸੋਇਨਿਨਿਭਜਿਅਭਗਵੰਤੁ
ਪੜੀਥੁਤਮਧੁਸੁਤਵੈਸੁਓਧਰੈਸਿਮਾਰਿਚੰਡਾਯਾਜਿਨਿਜਾ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਤਿਸਤਿਰਵਾਯਾ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ॥ ਥਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆ
ਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੀਧਿ
ਸਤੰਦਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਤਾਗਿਨਾ ਮੁਊ ਪਦੇ ਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਰ
ਧਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤੰ ਬੁਧਿ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਧਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅ
ਪਰੀਪਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭ ਪਾਪ ਡਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿ ਤਪ
ਵਿਤਕਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਤ
ਰਿਜਾ ਪਿਊਧਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਾਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਮ
ਮੂਰ੍ਧਾ ਪੀਜਿ ਤੁਲਗਿ ਤਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਬ੍ਹਤ ਮੁਪਰਮੇ
ਸਰਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਤਰਿਨ ਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਪਤਿ
ਕੀ ਅਕਰਾਇਆ ਆਪਤਿ ਕਰੈ ਜੋਗੁ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਤਿ ਅਤੁ
ਸਰਤ ਅਨੰਤੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰਨ ਮ
ਸਕਾਰੀ॥ ਅਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਆਪਤਿ ਸੁਨ ਆਪਤਿ ਸੁਖ ਅ
ਸਨਾ॥ ਆਪਤਿ ਸੁਨ ਤਾਪਤੀ ਜਾਸਨ॥ ਅਪਨ ਅਪੁ ਅਪਤਿ ਉਪਾਇ
ਓ॥ ਆਪਤਿ ਬਾਪ ਅਪਤੀ ਮਾਇਓ॥ ਆਪਤਿ ਸੁਖ ਮਾਪਤਿ ਅਸਰੁ
ਲਾ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਲੀਲਾ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨ ਦਾਇ
ਆਲਾ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਨ ਤੋਇ ਰਵਾ ਲਾ॥ ਰਤਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਅਪਿਨੈਰ ਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ॥ ਏਕਾਤਿ ਏਕ ਬਖ
ਨਾਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ
ਓਅੰ ਕਾਰਾ॥ ਏਕਾਤਿ ਸੁਤਿ ਪਰੋਵਨ ਤਾਗਾ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਰੈਗੁ ਦਾ ਬਿਸਥਾ
ਰੀ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦਿਸਟਾਰੀ॥ ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਤਿ ਉਪਾ
ਇਓ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਤੁ ਬਚਨਾਇਓ॥ ਤੁਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿਨੈਰ
ਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾਵਾਗਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਸੇਰੀਸਾਤਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਤਾਰਿਗਸਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾ
ਐਤਿਤਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸੰ
ਸੋਊ॥ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿਨਨਕਉ॥ਸੋਊਸਗਨਿਪਗੈਜੇਤਪਾਦੀ॥ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਦੀ॥ਸੰਸੈਤਰਮੁਨਤੀਕਭਾਥਿਅਪਤ
ਪ੍ਰਗਟਪਤਾਪਤਾਤੁਕੰਜਪਤ॥ਸੋਸਾਧੁਇਤਪਤੁਚਨਤਾਗਾ॥੨॥
ਕੈਸਦਥਾਇਤਾਗਾ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਧਨੁਧਨੁਕਤਪੁਕਰਤੇ
ਇਅਮੋਤਸਰਕੁਗਾਨਾਮਾਥਿਤੁਨੇਨਾਨਕਉਤਜਾਤਸਰਕੁਧੁਗਾ॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧਧਾਧੁਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੁਆਧਾਨਿਤੇਉ
ਤੁਰਚਿਅਮਨੁਆਧਾਨੁਨਤੀਬਾਥਾਤਿਸੁਗਗਨਆਥਾਤਿ॥ਅ
ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਤਿ॥ਧੰਧੇਕਤਾਥਿਅਪਤਿਤਾਜਿ
ਕਥਾਤਿਅਨਕਤਤਿਨਜਾਤੁ॥ਜਾਕੈਤੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮ
ਧਧੁਗਨਭਗਵਾਨ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਅਨਿਕਭੇਖਅਗੁ
ਅਨਧਿਅਨਮਨਤਾਠਿਮਿਥਿਅਓਨਕਉ॥ਕਤਾਨਕਾਕਿਰਪਾਤ
ਈਭਗਤੁਤਿਅਨੀਸੋਏ॥੫॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਉਤਿ
ਨਨਤੀਮੁਖਿਬਾਤਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤੁਕਾਰਿਭਾਤਉ॥ਕਿ
ਨੀਸੋਏਜਾਕੈਦਿਜਸੋਏ॥ਕਤਤਮੁਨਤਕਥਾਜਗੁਨਤਉ॥ਕਿਅ
ਗਤਤਾਗਿਅਦਿਜੁਜਾਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਤਤਕੈ
ਅਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਆਵਨਿਅਏਸਿਸਾਟਿਮਤਿਥਿਨਥੁਥੇਪਾ
ਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਥੁਥੈਜਾਕੈਭਾਗਮਥੋਗ॥੬॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਯਾਜੁਗਮਤਿਏਕਤਿਕਉਆਇਆਜਨਮਤਮੋਤਿਓਮੋਤਨੀਮਾ
ਆਗਰਭਕੁੰਟਮਤਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਸਮਤ
ਭਗਤਤੇ॥ਉਗਥਿਪਰੇਜਓਰਿਓਰਾਨਾ॥ਦੇਵਨਤਾਗੁਮਨਤਿਥਿ
ਗਨਾਧਾਰਤੁਕਿਰਪਾਜਿਸਾਤਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਾਤਿਸੁ
ਸਰਤੁਨਤੀ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਆਵਤਤੁਕਮਿਥਿਨਸਤੁ

ਮਿਆਗਿਆਭਿਨਨਕੋਇ। ਆਵਨਜਾਨਾਤਿ। ਮਿਟੈਨਾਜਨਿਤਮਨਿ
ਸੋਇ। ॥੫੯੩॥ ਏਉਜੀਅਬਤੁਤਗੁਰਵਸੇ। ਮੋਤ
ਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਠਸੇ। ਇਨਿਮਾਇਆਤ੍ਰੇਗੁਰਬਮਿਕੀਨੇ। ਆਪ
ਨਮੋਤਪਟੇਘਟਿਦੀਨੇ। ਏਸਜਨਕਭੁਕਗੁਰੁਪਾਇਆਜਾਤੇ
ਤਗੁਰਬਿਖਮਾਇਤਮਾਇਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ।
ਨਾਨਕਾਕੋਨਿਕਟਿਨਮਾਏ। ॥੫੯੪॥ ਸਲੋਕੁ। ਕਿਰਤਕਮ
ਵਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਨਿਪੁਰਿਆਪਿ। ਪਸੁਆਪਨਤਉਤਉਕਰੇ
ਨਾਨਕਾਬਿਨਤਰਿਕਤਾਕਮਾਤਿ। ॥੫੯੫॥ ਏਉਜੀ। ਏਕਤਿਅ
ਪਿਕਰਾਵਨਤਾਗ। ਆਪਤਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ। ਇਆਜੁਗਾਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਆਪਤਿਥਾਇਓ। ਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ। ਓਓਆ
ਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕਉ। ਜੋਜੋਕਰੇਸੋਉਫੁਨਿਤਉ। ਏਕਤਿਤੇਸਗਲਾਬਿ
ਸਥਾਰਾ। ॥੫੯੬॥ ਆਪਿਸਵਾਰਨਤਾਗ। ॥੫੯੭॥ ਸਲੋਕੁ।
ਗਚਿਰੇਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦੁਸਮਰੰਗਾਬਿਖਸੋਗ। ॥੫੯੮॥ ਤਿਤਸਰਨੀਪ
ਗੁਰਬਿਨਮਿਜਾਇਮੈਮੋਗ। ॥੫੯੯॥ ਏਉਜੀ। ਰੇਮਨਾਬਿਨਤਰਿ
ਜਤਰਚਤਤਤਤਬੰਧਨਪਾਤਿ। ਜਿਤਬਿਧਿਕਤਤੁਨਭੁਟੀਐਸਾ
ਕਤਤੇਉਕਮਾਤਿ। ਤਉਤਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕਉਤਾਗੁਅਠਾਗੁ। ਪੀ
ਭਿਨਤੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਉਕਰਮਾਬਿਕਾਰਾ। ਬਾਏਜਮਕੀਜੇਵ
ਗੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗਾ। ਭੁਮਕੇਮੋਤੇਨਤਬੁਝਤਿਸੋਪੁਰਸਦਤੁਸੰਗ
। ਏਥੈਗਦਤਨਭੁਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਪਿ। ਜਿਸਤਿਬੁਝਾਏ
ਨਾਨਕਤਿਤਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਭੁਧਿ। ॥੬੦॥ ਸਲੋਕੁ।
ਤੁਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਤੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ। ਜੋਗਤੇਰੰਗੀਏਕਕੈਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਗੰਗਾ। ॥੬੧॥ ਏਉਜੀ। ਰਾਰੰਗਤਉਇਆਮਨਅਪਨਾਤਰਿ
ਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਜਪੁਰਸਨਾ। ਰੇਰੇਦਰਗਤਕਤੇਨਕਉ। ਆਉਬੈਤੁ
ਆਦਰਸੁਭਦੇਉ। ਉਆਮਤਲੀਪਾਵਤਿਤੁਬਾਸਾਜਨਮਮਗਨਨ
ਤੋਇਬਿਨਾਸਾਮਸਤਕਿਕਰਮੁਖਿਖਿਓ। ਧੁਰਿਜਾਕੈ। ਤਰਿਸੀਧੈ।

ਪਰਿਤਾਕੋ॥੧੦॥ ॥ਸਥੱਕੁ॥ ॥ਘਾਟਚਤੁਰਥਿਕਰਮੋਤਿ
ਆਪਤਮੁਕੇਅੰਧਾ॥ਘਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੀਧਮਿਉ॥ਨਾਨਕਮਾਇਅਥੰ
॥੧੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਘਾਟਾਘਾਟਿਬਿਖੈਰਸਿਰਾਤੇ॥ਅੰਧ
ਧਿਮਾਇਅਮਦਮਾਤੇ॥ਇਅਮਾਇਅਮਾਤਿਜਨਮਤਿਮਗਨ
ਉਜਿਉਤੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਓਕਰਨਾ॥ਕਉਉਨਨਕਉਪੁਗਾ॥ਕਉਸੁਪੁ
ਨਕਉਮੁਗਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਕਾਵਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਕਾਗਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਮਦਾਅਥਿਪਾਨਾ॥੧੧॥ ॥ਸਥੱਕੁ॥ ॥ਘਾਟਗੁਪਾਘਗੋ
ਤਪੁਭਗਤਰਗੀਰਿਅਥਾਤ॥ਤੁਸਰਨਾਤੀਅਵਰੁਕੈ॥ਨਾਨਕਬੇਪ
ਤਾ॥੧੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਘਾਟਾਤਕੈਲਵੈਨਕਉ॥ਏਕਤਿਅੰ
ਤਾਵਰਨਤਤਉ॥ਤਵਨਤਰੁਤਤਸਦਆਇਅਮਾਉਅਕਾਅੰਤਾ
ਤੁਪਾਇਅਮਾਕੀਟਤਸਤਮਤਿਪੁਰਿਸਮਾਨੇ॥ਪੁਗਟਪੁਰਖਸਭਰੁ
ਜਾਨੇ॥ਜਾਕਉਦੀਨਤਰਿਗੁਸੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿ
ਤਜਪਨਾ॥੧੨॥ ॥ਸਥੱਕੁ॥ ॥ਅਤਮਰਸੁਜਿਤਜਾਨੇ
ਤਰਿਗੰਗਸਤਜੇਮਾਛਾ॥ਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਧੰਨਿਜਨਅਏਤੇਪਰਵ
॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਇਅਸਫਲਤਾਤੁਕੋਗਨੀਐ॥ਜਾ
ਰਸਨਤਰਿਤਰਿਜਸੁਭਰੁਐ॥ਅਇਬਸਤਿਸਾਧੂਕੈਸੰਗੇ॥ਅਨਾ
ਨੁਨਾਮੁਖਿਅਵਤਿਰੰਗੇ॥ਅਵਤਮੋਜਨਨਾਮਤਿਗਤਾ॥ਜਾਕ
ਦਾਇਅਮਾਇਅਥਿਧਾਤਾ॥ਏਕਤਿਅਵਨਿਛਿਰਿਜੈਨੀਨੁਅੰ
ਆ॥ਨਾਨਕਤਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਅਮਾ॥੧੩॥ ॥ਸਥੱਕੁ॥
ਯਸੁਜਪਤਮਾਨਿਤਉਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੁਜਭਾਉ॥ਤੁਖਦਰਦਰਿ
ਸਨਾਕੁਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧੪॥ ॥ਯਸੁਜਾਜਾਉਦਰਮਾਤਿਦੋ
ਤਿਸਤਿਤਿਅਗਿਸੁਖਿਸਤਜੇਸਉ॥ਸੈਯਾਜਾਇਪਰਤੁਸੰਤਸਾ
ਜਿਤਅਸਰੁ॥ਭਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਯਸੁਜਨਾਮਿਨਅਵੈਸਉ
ਏਕਨਾਮਥੇਮਾਤਿਪਰਉ॥ਯਸੁਜਨਾਮੁਨਤਰੀਐਗੁਰਪੁਰੇ
ਦੇਕਾ॥ਨਾਨਕਤਿਤਸੁਖੁਪਾਇਅਜਾਕੈ॥ਅਰੈਏਕਾ॥੧੫॥ ॥ਸਥੱ

ਅੰਤਰਿਮਾਨਤਾਨਬਸਿਰਤੇਈਤਉਤਕੋਮੀਤਾਗੁਰੂਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿ
 ਆਨਾਨ ਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਨਾਦਿਨਸਿਮ
 ਗੁਤਾਸੁਕਉਜੋਅੰਤਿਸਤਾਈਤੋਇ॥ਇਤਥਿਖਿਅਾਦਿਨਚਾਰਿਥਿ
 ਅਥਰਿਚਥਿਓਸੁਕਉਇ॥ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆਗਿਰਿਤ
 ਬਨਿਤਾਕਉਸੀਗਿਨਲੀਆ॥ਐਸੀਸੰਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਾਤੀ॥੫॥
 ਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਘਰਿਜਾਤੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਾਥਿਕੀਰਤਨਗਾਇਆ
 ॥ਨਾਨਕ॥ਤੇਤੇਬਹੁਗਿਨਆਇਆ॥੧॥ ॥ਸਥਕੁ॥ ॥ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਫਿਅਨੀਧਨਵੰਤ॥ਮਿਰਤਕਕਤੀਅਤਿ
 ਨਾਨਕ॥ਜਿਤਪ੍ਰੀਤਿਨਤੀਭਗਵੰਤ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੰਝ
 ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਤੋਇ॥੬॥ਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੋਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਫਿਅ
 ਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਸੰਮਧਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ॥ਰਮ
 ਨਾਮਸੰਗਿਮਾਨਿਨਤੀਤੋਤਾ॥ਜੋਕਉਕੀਨੋਸੋਉਅਨੇਤਾ॥ਉਅਤੇਉਤ
 ਮਗਨਉਚੰਡਾਥਾ॥ਨਾਨਕ॥ਜਿਤਮਨਿਬਸਤਿਗੁਪਾਥਾ॥੧੬॥ ॥
 ਸਥਕੁ॥ ॥ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਤਦਿਸਿਤੁਮੇਕਰਮਕਿਰਤਕੀਰੇਖਾ॥ਸੁ
 ਖਤੁਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕ॥ਥਿਓਥੇਖਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਕਕਾਕਾਗਨਕਰਤਾਸੋਉ॥ਥਿਓਥੇਖੁਨਮੇਟਤਕੋਉ॥ਨਤੀਤੋਤਕਉ
 ਦੋਉਥਾਗਾ॥ਕਰਨੈਤਾਰੁਨਕੁਲਨਤਾਰਾ॥ਕਾਤੁਪੰਥੁਦਿਖਾਹੈਆਪੈ॥ਕਾ
 ਤੁਉਦਿਆਨਕੁਮਤਪਉਤਾਪੈ॥ਆਪਾਨਖੇਲੁਆਪਤੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋ
 ਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕ॥੧੭॥ ॥ਸਥਕੁ॥ ॥ਖਾਤਖਰਚਤਥਿਥ
 ਥਤਰੋਤੁਟਿਨਜਾਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਤਰਿਤਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕ॥੧੮॥
 ਸੁਮਾਰਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖੁਨਾਕਉਨਤੀਤਿਸੁਸੰਮੁਖ
 ਕੈਪਾਤਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਤਿਓਭਾਵੈਤਤਤਜਾਤਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾਨਾ
 ਮੁਧਨੁਇਅਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗੀਬੀਅਨਦਸਤਜਜਪ
 ਤਰਤਿਗੁਨਤਾਸ॥ਖੇਲਤਿਥਿਗਸਤਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਤੋਤਕਿ
 ਪਾਥਾ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਤਾਵਨੇਰਮਾਮਾਗਿਰਤਮਾਥਾ॥ਖੇਤਨਭੁਖੁਨ

ਰਾਨੁਤਿਤਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆਪੁਰੀਭਿ
ਪਰੀ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਤੁਮਨੈਮਾਤਿਸਰ
ਰਚਲੋਲੋਗਾ॥ ਅਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈ॥ ਨਾਨਕਮਅਰੋਗਾ॥
॥ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿਦਗੁਣਗਵਤੁਸਾਮਿਸਾਮਿਜਪਿਨ
॥ਕਤਾਬਿਸਾਸਾਦੇਤਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਤੰਮੀਤਾ॥ ਨਤਥਾਰਿਕਨਤਜੋ
ਨੈਨਤਬਿਰਧੀਕਭੁਬੰਧੁ॥ ਓਤਬੋਗਨਤਬੁਝੀਐਜਉਆਇਪੋ
ਮਠੰਧੁ॥ ਗਿਅਨੀਧਿਅਨੀਚਤੁਰਧੇਖਿਰੰਤੁਨਤੀਇਤਠਾਇ
ਰਿਥਾ॥ ਰਿਸਗਲੀਗਈਮੂੜਤਤਲਪਟਾਤਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿ
ਰਤਰਤੈਜਾਤੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਅਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿ
ਤਿਸੁਤਾਗੁ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਘੋਸਾਸਤਬੇਦਸਭਅ
ਕਥਤੇਕਹਿ॥ ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਤੁਇਤਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਘਘਘਾਘਤੁਮਨਤਿਏਤਾਬਿਨਤਰਿਦੁਸਰਾ
ਨਤਤਅਨਤਤਵਨਜਤਕਤਓਤੰਸਮਾਤਿ॥ ਘੁਘਤਿਤਉਮਨਜ
ਅਵਤਿਸਗਨਾ॥ ਨਾਮੁਤਤਕਲਿਮਤਿਪੁਨਤਚਰਨਾ॥ ਘਾਘਿਘਾ
ਅਨਿਕਪਭੁਤਾਵਤਿ॥ ਬਿਨਤਰਿਭਗਤਿਕਤਾਬਿਤਿਪਾਵਤਿ॥ ਘੋ
ਮਤਾਗਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤਪੀਅੰ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਅੰ॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਕਿਇਘਾਘੇਸਭੇਦਿਵਸਸਾਸਨਤਬਚਨਘਾ
ਤਿਥੁਸਾਗ॥ ਜੀਵਨਲੋਗਤਿਭਰਮਮੋਤਨਾਨਕਤੇਉਗਵਾਰ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੰਡਾਡੁਸੈਕਾਭੁਤਿਤਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭੀਕੀਨਅੰ॥
ਜੋਨਿਜਨਮਤਿਮਰਤਿਅਤਮੁਗਮੁਨਚੀਨ॥ ਕਿਅਨਧਿਅਨਤਤੁ
ਅਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਧਾਜਿਤਅਧਿਦਿਵਾਏ॥ ਫੁਟਤੀਫੁਟੀਨਤੀਕੋ
ਭੁਟੈ॥ ਕਾਚੀਗਾਗਾਰਿਸਰਪਰਫੁਟੈ॥ ਸੋਜੀਵਤਜਿਤਜੀਵਤਜਪਿ
॥ਪ੍ਰਗਟਭਏ॥ ਨਤਥਾਪਿਅੰ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ਚਿਤੰ
ਤਵਉਚਰਣਾਗਬਿਦਉਧਕਵਲਾਬਿਗਸਾਂਤ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਏਅਪੰ
ਗੋਬਿਦਾ॥ ਸੰਤਮਤਾਂਤ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਚਰਚ

ਨਕਸਲਗੁਰਲਗਾਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜਗਸਭਾਗਚਾਰਿਕੁੰ
 ਟਟਟਿਸੀਭੂਮਿਅਇਓਭਰੀਕ੍ਰਿਪਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓਚਰ
 ਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸੰਭਭੁਅਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਭੁਭੁਆਇਤ
 ਬਿਸਾਕ੍ਰਿਕਦਿਸਟੇਤਾਗਾਗਿਅਨਅੰਜਨਜਿਤਨੇਤਾ॥੨੨॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਚੰਤਗੋਬਿਦਗੁਨਗਾਇ।ਐ
 ਸੀਕਿਰਪਾਕਰਤੁਪ੍ਰਭ॥੨੩॥ ਦਸਦਸਾਇ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥
 ਆਥਾਓਤੋਦਸਤੁਮਾਰੇ॥ ਦਸਦਸਮਨਕੇਪਾਨੀਤੋਗੇ॥ ਆਥਾਆਰੁ
 ਤੁਤੇਰੇਸੰਤਾ॥ ਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਭਗਵੰਤਾ॥ ਆਰਿਸਿਅਨਪਥਤੁ
 ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ਆਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿ
 ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਤਾਈ॥੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੋਗੁਲਖ
 ਮਛੁਲਤਿਘਨਕਾਚੀਦੇਤਬਿਕਾਗ॥ ਅੰਤੁਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮ
 ਭੁਟਾਗ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਜਾਜਨੈਤਉਕਉਤੁਅਥਾਥਾਧਿ
 ਚਿਜਿਉਨਲਨੀਭੁਮਸੁਅਥਾਜਉਜਨੈਤਉਭਗਤਾਗਿਅਨੀ॥ ਅਗੈਠ
 ਕੁਰਿਤਿਭੁਨਤੀਮਨੀ॥ ਜਉਜਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ ਬਿਅਪਾਰੀਬਸੁ
 ਧਾਜਿਉਠਿਰਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤਤਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁ
 ਰਾਗੀ॥੨੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਭਾਥਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਥਸੁ
 ਰਾਗਧਿ॥ ਕਾਰਤੁਭੁਤਿਨਦਿਅਪਈਨਾਨਕਮਿਟੇਉਪਾਧਿ॥੧॥
 ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਭੁਭੁਭੁਰਨੁਮਿਟੇਤੁਮਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਤ
 ਗੇ॥ ਭੁਰਤਭੁਰਤਸਾਕਤਮੁਅਥਾਜਾਕੈਰਿਦੈਤਤਭਾਉਬੀਅਥਾਭੁਰਤਿਕ
 ਸੰਮਲਪਾਧੈਤੇਰੇਮਨੁਅਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੁਅਥਾਭੁਰਤਿਕਾ
 ਮਕ੍ਰੋਧਦੁਸਟਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
 ਵਤਨਕਰਤੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਗਤਨਪਾਵਤੁਮੀਤਾ॥ ਜੀਵਤਗਤਤੁਤ
 ਰਿਤਰਿਭਜਤੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਵੰਦਾਵੰਦ
 ਗੁਣਿਗੁਣੀ॥ ਵੰਨਸਿਜਾਤਉਤੋਤਾ॥ ਗਵਤੀਗਵਉਨਗਵਿਸਕਉਉਰਿਸਿ
 ਧਾਰੇਕੇਤ॥ ਵੰਧੇਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਮਿਉਕਰੀਐਸੰਗੁ॥ ਵੰਦਤੁ

ਬਿਧਿਸਤੀਚਿਤਿਭੂਠਉਮਾਇਆਰੰਗੁ॥ ਵਾਦਤੁਸੋਈਸੰਤੁਸੁ
ਕੁਮਤੇਕੀਚਤਾਭਿਨਾ ਅੰਧਕੁਪਤੇਤਿਤਕਛਤੁਜਿਤਤੋਵਤੁਸੁਪੁ
ਨਾ॥ ਵਾਕੈਤਬਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈਜੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਤਉਸਤ
ਕਰਉਵਤੁਕੀਓਸੰਜੋਗ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੁਟੇਬੰਧਨ
ਸਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਮਨੁਤਬੀਸਰੰਗੁਲਨਿਕਿ
ਬਿਦਗਾਇ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਟੁਟਕਰਗੁਤਉਏਕਕੀਜ
ਬਿਥਾਨਕੋਇ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਤੀਐਬਸੈਜਚਾਤੁਸੋਤਉ
ਤਲਮਤਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਾਕ੍ਰਿਪਾਯਾ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿ
ਬਸੈਜਉਆਪਨਤੋਤਿਦਇਆਯਾ॥ ਟੋਟੇਟਾਤੇਬਤੁਭਵਨਾਬਿਨਾ
ਸੁਖੁਨਾਤਿ॥ ਟਲਤਿਜਮਕੇਦੁਤਤਿਤਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਤਿ
ਬਾਰਿਜਉਸੰਤਸਦਕੇ॥ ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਿਕੇ॥ ॥
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਠਾਕਨਤੋਤੀਤਿਨਤੁਦਰਿਜਿਤਤੋਵਤੁਸੁਪੁਸੰਨਾਜੋ
ਨਪੁਭਿਅਪੁਨੇਕਹੇ॥ ਨਾਨਕਤੇਧੋਨਿਧੀਨਿ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥
ਠਠਮਨੁਆਠਤਤਿਨਾਤੀ॥ ਜਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਤਿਲਪਟਾ
ਠਤਕਿਠਤਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ॥ ਉਆਕੈਕੁਸਲੁਨਕਤਤੁਤੁ
ਠੰਢਪਗੀਸੰਤਤਸੰਗਿਬਸਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਤਜੀਅਗਨਿ
ਠਾਕੁਰੰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਉਆਕਮਨਸੀਤਲਾਇ
॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚੰਦਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬ
ਸਮਰਥਾ॥ ਚੋਲਨਤੇਗਾਖਤੁਪੁਕੁਨਾਨਕਦੇਕਰਿਤਥਾ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥
ਚਰਾਚੇਗਾਇਤੁਨਤੀਜਤਚੇਗਤੋਤਜਨਾ॥ ਉਆਚੇਗਕਾਸੰਜਮੋਗੁਰਕੈ
ਬਾਦਿਪਥਾਨਾ॥ ਇਆਚੇਗਕਉਸੁਮੁਕਰਿਘਾਏ॥ ਜਾਕਾਤਸੁਨਾ
ਸੰਗਿਚਾਏ॥ ਉਆਚੇਗਕੀਸੋਮਿਤਿਜਾਨੈ॥ ਜਾਕਉਦਿਸਟਿਪੁਗਾ
ਗਵਾਨੈ॥ ਚੇਗਨਿਤਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਾ
ਨਤਚੋਲਾਇਆ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੁਟਨਲਗੋਧਰ
ਇਕਿਨਤਿਨਪਾਏਓਥੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਉਬਰਜਪਿਤਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਾ

ਥਾਕਰਗੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵਾ। ਬੈਠੀਸੰਚਤੁਸੁਮੁਕਰਗੁਮੁ
ਕਿਪਰਗੁਗਾਵਾਗ। ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਾਵਈਅੰਤੋਅੰਤੋਸਰਬਰਾ
ਤਿਪਾਵਤੁਗੋਬਿਦਭਜਤੁਸੰਤਤਕੀਸਿਖਯੇਤੁ। ਪ੍ਰੀਤਿਕਰ
ਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਤੁ। ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨੇਸਰ
ਬਿਧਿਏਕੋਤਾਥਾ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਥਾਵਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਥਾਗਾਇ
ਤਅਨਾਥ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਾਸਤਏਕੁਨਿਤਾਰਿਅ
ਕੁਕਉਦੇਵਨਤਾਗ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਤਤਿਨਾਨਕਦਰਸ
ਧਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਦਾਦਾਦਾਤਾਏਕੁਤੈਸਭਕਉਦੇ
ਨਤਾਗ। ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਾਵਈਅਗਨਤਭਰੇਭੰਗਾਗ। ਦੈਨਤਾਗੁਸ
ਜੀਵਨਤਾਗ। ਮਨਮੁਰਖਕਿਉਤਾਤਿਬਿਸਾਗ। ਦੋਸੁਨਤੀਕਾ
ਮੀਤਾ। ਮਾਇਆਮੈਤਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ। ਦਰਦਨਿਵਾਰਤਿਜੋ
ਆਪੋ। ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧਾਧੋ॥੩੪॥ ਸਲੋਕ॥
ਧਰਿਜੀਅਗੇਇਕਟੇਕਤੁਥਾਤਿਬਿਰਾਨੀਆਸਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿ
ਈਐਕਾਰਜੁ। ਆਵੈਗਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਧਧ
ਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਤੋਇਥਾਸੁ। ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਤੁਆਪਿਤਉ
ਮਨਤਿਪਰਗਾਸੁ। ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾਤਾ। ਤਰਿਤਰਿਪੁਜੀ
ਬਿਸਾਤਾ। ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੰਭਾਤਿਤਥਨੀਆ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਵ
ਜਿਤਸੁਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਪਾਟਿਰਤੇਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਨਮਿਥੀਵਰਾਈ॥੩੫॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁ
ਜਪਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਗੰਗਿ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਅਨਰਕਨ
ਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨੰਨਾਨਗਕਿਪਰਤਿਤੇਨਤੀ
ਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਤੀ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ। ਬਿ
ਮਾਇਆਮਨਿਨਾਥਿਥਪਤੇ। ਨੰਨਾਕਾਰਨਤਤਤਾ। ਨਾਮੁਮੰਤੁ
ਰਿਦੀਨੇਜਾ। ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰੇ। ਤਤਬਾਜੇ
ਅਨਤਦਤੁਰੇ॥੩੬॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਪਤਿਗਾਖੀਗੁਰਪਾ

ਅੰਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਤਾਥਿਕਾਗਾਨਾਨਾਸੋਭਿਅਗਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਭ
 ਵਗੁ॥੧॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ਘਪਾਪੁਰਮੋਤਿਪਾਗੁਨਪਾਇਆਘ
 ਰਿਤਪਾਵਨਅਗਮਤਰਿਗਾਇਆ॥ਤੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧਾਅੰ
 ਤਿਨਾਮੁਜਪਤਿਮਿਥਿਸਾਧੁ॥ਪਰਪੰਚਧੋਤਮੋਤਮਿਟੇਨਾਈ॥ਜਿਕ
 ਉਗਧਤੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਸਾਤੁਥਤ੍ਰਿਸਿਰਿਸੋਭਿ॥ਨਾਨਕਦੁਸਰ
 ਅਵਗੁਨਕੋਭਿ॥੨॥ ॥ਸਥੋਕੁ॥ ॥ਛਾਣੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਛ
 ਤੋਤਭਈਮਨਜੀਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਖਿਤਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤੀ
 ਤਾ॥੧॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ਛਛਾਛਿਰਤਛਿਰਤਤੁਆਇਆਦੁ
 ਛਭਦੇਤਕਛਜੁਗਮਤਿਪਾਇਆ॥ਛਿਰਿਛਿਰਾਅਉਸਰਚਰੈਨ
 ਤੁਛਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤੁਤਉਕਟੀਅਤਿਛਾਸਾ॥ਛਿਰਿਛਿਰਿਅਵਨਜਾ
 ਨਨਤੋਈ॥ਏਕਤਿਏਕਜਪੁਤੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰੈਤੋ
 ਗੇ॥ਮੇਥਿਥੇਤੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩॥ ॥ਸਥੋਕੁ॥ ॥ਥਿਨਉਸੁਨ
 ਤੁਤੁਮਪਾਗਥੁਤਮਦੀਨਦਾਇਆਥਗੁਪਾਥਾ॥ਸੁਖਸੰਪੈਥਤੁਭੋਗਰ
 ਸਾਨਕਸਾਧਰਵਾਥਾ॥੧॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ਥਥਾਥੁਤਮੁਜਾਨਤ
 ਤੇਥੁਤਮਾਥੈਸਨਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਥੀਰਾਅਪਨਥੁਰਾ
 ਮਿਟਾਵੈ॥ਤਤੁਥੁਰਾਨੀਕਟਿਨਤੀਆਵੈ॥ਥਾਧਿਓਅਪਨਤਉਤਉ
 ਥੰਧਾਦੋਸੁਦੇਤਅਗਤਕਉਅੰਧਾ॥ਥਾਤਚੀਤਸਭਰਤੀਸਿਅ
 ਨਪ॥ਜਿਸਤਿਜਨਾਵਤੁਮੋਜਨੈਨਾਨਕਾ॥੪॥ ॥ਸਥੋਕੁ॥ ॥
 ਥੈਥੈਜਨਅਪਦੁਖਨਾਸਮਨਤਿਅਗਾਧਿਤਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਿਤਰਿਦਬ
 ਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭੁਮੇ॥੧॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਤੁ
 ਅਪਨਾਇਆਸੰਸਾਰਸਗਲਤੈਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਰੀਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ
 ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਥੁਤਮੇਵਾ॥ਭਰਮਿਭਰਮਿਮੁਨਖਤਤਕਾਏ॥ਤੁਤ
 ਰਮਤਾਥਿਖਮਾਇਤਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਮਭੈਮੋਤੁਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
 ਤੋਤਪਰਮੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ ॥ਸਥੋਕੁ॥ ॥ਮਾਇਆਰੋਲੇਥੁਤ
 ਥਿਪੀਮੁਨਲਪਟਿਓਤਿਤਸੰਗਿ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਤਤੁਮਰਖਤੁਸੁਨਾਨਕਾ

ਮਤਿਗੰਗਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮੰਮਾਗਨਤਾਹਇਆਨਾ
ਤਾਹਦੇਹਤਿਓਸੁਜਾਨਾਜੇਦੀਨਸੇਏਕਤਿਬਾਗਾਮਨਮੁਰਖਕ
ਰਤਿਪੁਕਾਰਾਜਉਮਾਗਤਿਤਉਮਾਗਤਿਬੀਆਜਾਤੇਕੁਸਲੁਕ
ਬੀਆਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਤਿਮਾਗਾਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਤਿਪਰ
॥੪੧॥ ॥ਸੁਝੇਕੁ॥ ॥ਮਤਿਪੁਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੁਰੇਮਨਮੇ
ਜਿਤਜਾਨਿਓਪੁਤ੍ਰਾਪੁਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਮੰਮਾਜਾਨੁਮਰਮੁਖਯਾਨਾਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾਦੁਖ
ਖਉਕੈਸਮਤਬੀਚਾਰਾਨਰਕਸੁਰਗਹਤਤਅਉਤਾਰਾਤਾਨੁ
ਤਾਨੁਨਿਰਲੇਪਾਪੁਰਨਘਟਘਟਪੁਰਖਾਬਿਸੇਖਾਉਅਗਸਮਾ
ਅਤੁਸੁਖਪੁਰਾਇਆਨਾਨਕਲਿਖਤਨਤੀਤਿਤਮਾਇਆ॥੪੨॥
॥ਸੁਝੇਕੁ॥ ॥ਨਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਤਾਬਿਨੁਤਰਿਭੂਟ
ਤਿ॥ਨਾਨਕਤਿਤਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਤਿ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਨਰਨਾਜਤਨਕਰਤਬਤੁਬਿਧੀਆਏਕਨਾਮਾਬਿਨੁਕਲ
ਸਿਧੀਆਨਾਤਾਨੁਜਤਨਕਰਿਤਤਭੂਟਾਗਾਉਅਤੁਜਤਨਸਾਧ
ਗਾਇਅਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭਕੋਉਉਅਤਿਜਧੇਬਿਨੁਉਬਰਨਤੁ
ਨਾਤੁਤਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾਗਾਥਿਲੇਤੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ
ਬਚਕੁਮਜਿਤਅਪਿਜਨਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਤਮਤਿਪੁਰਾਟੀਅਈ
॥੪੩॥ ॥ਸੁਝੇਕੁ॥ ॥ਰਸੁਨਕਾਤੁਸੰਗਿਕਰਤੁਅਪਨਾਪੁ
ਚਾਰਿ॥ਤੋਇਨਿਮਾਨਾਜਗਿਹਤਤਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰਿ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥
॥ਰਾਗੇਨਤਤਸਭਜਾਕੀ॥ਤਜਿਅਭਮਾਨਭਟੇਤੇਗੀਬਾ
ਹਦਿਦਰਗਤਿਤਉਸੀਸੁਤਿਭਾਈ॥ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਕਿ
ਈ॥ਹਤਤਰਤਰਤਿਜਾਤਿਬਿਕਾਰਾਗੁਰਪੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪ
ਰਾਤੇਰੰਗਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਤਰਿਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤੇ॥੪੪॥
॥ਸੁਝੇਕੁ॥ ॥ਥਾਥਚਭੂਠਬਿਖੈਬਿਅਧਿਇਅਦੇਤੀਮਇ
॥ਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖਨਿਵਾਸ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥

ਲਲਾਵਉ ਅਵਖਧਜਾਤੁ। ਭੁਖਦਰਦਤਿਤਮਿਟਤਿਖਿਨਾਤੁ। ਨ
ਮੁਅਉਖਧਜਿਤਰਿਦੇਤਿਤਾਵੈ। ਤਾਤਿਰਗੁਸੁਪਨੈਨਤੀਅਵੈ। ਤਰਿ
ਅਉਖਧੁਸਭਘਟੈਭਾਈ। ਗੁਰਪੁਰੇਬਿਨੁਬਿਧਿਨਬਨਾਈ। ਗੁਰਿ
ਪੁਰੇਸੰਜਮੁਕਰਿਦੀਅਗ। ਨਾਨਕਤਉਠਿਰਿਭੁਖੁਨਬੀਅਗ॥੪੫॥ ॥
ਸਲੋਕ॥ ॥ਵਾਸਦੇਵਸਰਬਤਮੈਉਨਨਕਤਤੁਠਾਇ। ਅੰਤਰਿਬਾਤ
ਰਿਸੰਗਿਤੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਗਾਇ॥੧॥ ॥੫ਉੜੀ॥ ॥ਵਵਾਵੈਰੁਨ
ਕਰੀਐਕਾਤੁ। ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬਾਤਮਸਮਾਤੁ। ਵਾਸਦੇਵਜਲਬਲ
ਮਤਿਰਵਿਅਗ। ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਵਿਰਲੈਤੀਗਾਵਿਅਗ। ਵੈਰਵਿਰੋਧਮਿ
ਦੇਤਿਤਮਨਤੋ। ਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਸੁਨਤੋ। ਵਰਨਚਿਤਨਸ
ਗਲਤੇਰਤਾ। ਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਤਤਾ॥੪੬॥ ॥
ਸਲੋਕ॥ ॥ਤਉਤਉਕਰਤਬਿਤਨੀਅਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਨਾ।
ਕੁੜਕਿਮੁਏਜਿਉਤਿਖਾਵੰਤਨਾਨਕਕਿਰਤਕਮਨਾ॥੧॥ ॥੫ਉੜੀ॥
ਕੁੜਕਾਕੁਮਿਟੈਸਗਿਸਾਧੁ। ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮੁਅਧਾ। ਕੁੜੋ
ਜੇਤਬਮਿਓਰਿਦਮਾਤੀ। ਉਅੰਕੀਕਾਕੁਮਿਟਤਬਿਨਸਾਤੀ। ਕਾਕਿ
ਕਰਤਸਾਕਤਗਾਵਾਗ। ਜੇਤਤੀਐਅੰਤੁਧਿਥਿਕਾਗ। ਕੁੜਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਾਕੁਮਿਟਾਈ। ਨਿਮਖਮਾਤਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥੪੭॥ ॥
ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਾਧੁਕੀਮਨੈਓਟਗਤਉਕਤਿਸਿਅਨਪਤਿਅਗੁ॥
ਗੁਰਦੀਖਿਅਜਿਤਮੰਨਿਬਸੈਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੧॥ ॥੫ਉੜੀ॥
॥ਸਸਾਸਗਨਿਪਰੇਅਬਤਾਰੇ। ਸਸਤਸਿਮ੍ਹਿਤਬੇਦਧੁਕਾਰੇ॥
ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਗ। ਬਿਨੁਤਰਿਭਜਨਨਤੀਭੁਟਕਾਰਗ। ਸਾ
ਸਿਸਾਸਿਤਮਭੁਲਨਤਾਰੇ। ਤੁਮਸਮੰਰਥਅਗਨਤਅਧਾਰੇ। ਸਗਨਿਪ
ਰੇਕੀਗਖੁਦਾਇਅਲਾ। ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਝਗੁਪਾਝਗ॥੪੮॥ ॥ਸਲੋਕ॥
॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰਗ। ਨਾਨਕਵਿਸਟੀ
ਅਇਅਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗ॥੧॥ ॥੫ਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖਰਾਸ
ਗਤਉਤਾਤੁ। ਜੋਖਿਨਮਤਿਉਨੈਸੁਭਰਭਰਾਤੁ। ਖਗਨਿਮਨਤੋਤਪਰੀ

॥ अतदिनुजायैपुबुनिरबानी॥ बवैयसमउरुअसुखदे
यारबुडमअसैअगनेउगाअसैयखतेधिनबखसत
॥ **नानकसाडिबुसदादइआग॥६८॥** ॥सखेका॥
सतिवउरुसुनिमनमेरेसरनिपगुडगिरगणि॥ उरुकि
नपसगलातेआगिन**नक**खेसभाणि॥१॥ ॥युडिनी॥
समासिआनपछारुइआन॥ डिक्मतिउक्मनपुबुप
नासउसडातिक्कडिचउगणी॥ सीगिउउरैरेकनजा
उरुसैजपिदिनुराती॥ रेजीअचखेउउरैसाखी॥ साय
खेवैजेउआपै॥ **नानक**ताकुरिदुखुनबिआपै॥५॥ ॥स
॥ ॥उरिउरिमुखतेबखानमनिदुठेसुखुडिणि॥ **नानक**
डिगविगडिआखानबनंतरिमोइ॥१॥ ॥युडिनी॥
उरुयिपटिपटिसगखकैपुगिरउउगवाना॥ उवउअरे
सदीवदुखबंजनगुरगिआन॥ उरुछाटकैउरिअनदु
उरुनाडीउरिआपि॥ उतेदुखजनमउमरनसंतसंगपन
॥ डिउकरीनमुदिद्वैदइआखा॥ संतउसंगिउतकिगप
रैकछुनकिनडुकीआ॥ **नानक**सबुक्छुपुबतेउअ॥५॥
॥सखेका॥ ॥खेयैकउडिनछुटीअैधिनधिनबुखनउ
यसतउरबखसिखे**नानक**पगरेउताग॥१॥ ॥युडिनी॥
खुडउगमीगुनउगारबेगानअखयमाति॥ **नानक**पिपु
सुखदीऐताडिनजनततता॥ **नानक**आइआकरनेदउरि
दुखनजाणि॥ देवनउरदातारपुबनिमयनमनडिबस
खखचपुठाबिकारमोउरिआसैयैमनमाडि॥ **नानक**पटच
कमउणतिनडुसंगिबिउरि॥ उयुबवैताबखसिखेडि
गियरे॥ **नानक**बवैयारबुडमपाउनीरितरे॥
॥सखेका॥ ॥यतपीतयेखतउसतबरमेजनमअनेक

ਜਸਤੋਕਾਦੁਪੁਰਾ... ਤੇਗੀਟੇਕ... ॥੫੯੩॥ ॥
ਖੇਲਤਖੇਲਤਅੰਧਿਓਭਿਅਨਿਕਜਨਿਦਖੁਪਾਇ। ਖੇਦਮਿਟੈਸਾਧੁਮਿਲ
ਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ। ਖਿਮਾਗਤੀਸਚੁਸੰਦਿਓਭਿਅੰਮਿਤੁਨ
ਮੁਖਗੀਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਤਈਅਨਦਸੁਖਬਿਸ੍ਵਮਾ। ਖੋਪਨਿਬਾਤੀਬ
ਤੁਤਲਾਭਘਰਿਅਏਪਤਿਵੰਤ। ਖਗਦਿਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਆਇੰਮ
ਬੇਭਗਵੰਤ। ਆਪਨਕੀਆਕਰਤੰਆਪਿਅਗੋਪਾਏਆਪਿ। ਨਾਨਕ
ਸੋਸਾਗਤੀਐਜਿਘਟਿਘਟਿਗਤਿ। ਬਿਆਪਿ॥੫੯੪॥ ॥ਸਲੋਕ॥
ਆਏਪੁਰਸਰਨਾਗਤੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਘਦਇਆਲਾ। ਏਕਅਖਰੁਤੰਰਿਮ
ਨਿਬਸਤਾਨਕਤੰਤਨਿਤਾਛਾ॥੧॥ ॥੫੯੫॥ ॥ਅਖਰਮਤਿਤਿ
ਕਵਦਪੁਰਧਾਗੇ। ਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ। ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਪੁਰਾਨਾ। ਅਖਰ... ਬਖਾਨਾ। ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਰ
ਮਾ। ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਸੁਚਧਰਮਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਤੰਜੇਤ
ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਥੇਪਾ॥੫੯੬॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਤਬਿਕਲੰਮ
ਅਗੰਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀ। ਉਗਧਿਗਤਿਓਸਭੰਸੰਗਿਅਨੁਪਰੁਪਾ
ਵਤੀ। ਉਸਤਤਿਕਤਨੁਨਜਾਇਮੁਖਤੁਤੰਗੀਆ। ਮੁੰਤੀਦੋਖਿਦਰਸੁ
ਨਾਨਕਬਲਿਤੰਗੀਆ॥੧॥ ॥੫੯੭॥ ॥ਤੇਅਚੁਤਤੇਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਅਥਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸ। ਤੇਪੁਰਨਤੇਸੰਬੁਧਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸ। ਤੇ
ਸੰਗੀਤੇਨਿਰੰਕਾਰਤੇਨਿਰਗੁਣਸਭੰਦੇਕ। ਤੇਗੋਬਿਦਤੇਗੁਨਨਿਧਾਨਜਾਕੈ
ਸਦਾਬਿਬੇਕ। ਤੇਅਪਰੰਪਰਤਰਿਤਰੇਤਤਿਭੀਤੰਵਨਤੰਗ। ਤੇਸੰਤਤਕੈਸ
ਦਾਸੰਗਿਨਿਧਾਰ। ਆਧਾਗ। ਤੇਠਾਕੁਰਤਉਦਾਸਗੋਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਤੀਕੋ
ਇ। ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਨੁਰਾਖਉਤੀਐਪਰੋਇ॥੫੯੮॥ ॥ਸਲੋਕ॥
ਗੁਰਦੇਵਮਤਗੁਰਦੇਵਪਿਤਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਸਖਅਗਿਆਨਭੰਨਗੁਰ
ਦੇਵ... ਹਰਿਨਾਮੁਭੰਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵ। ਤੁਨਿਹੋਧਰਾ। ਗੁਰਦੇਵ
ਸੰਤਿਸਤੁਪਿਪੁਤਿਗੁਰਦੇਵਪਰਸਪਰਸਪੁਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਤੀਗੁਰੁਆਮ੍ਰਿਤਜੋਦਗੁਰੁ
ਨਾਨਕਜਨੁਪਰੰਪਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਤ੍ਰਪਾ... ਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤ
ਗੁਰਦੇਵਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮਤੁਹਿਜਪਿਉਧਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਸੰਗ
ਪੁਤਮੇਭਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੁਕੁਪਾਪੀਜਿਤੁਲਾਗਿਤਗ। ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਸਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
ਸਾਗੁਰਦੇਵਨਨਕਗਰਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ॥੫੯੯॥ ॥ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਦਾ॥੧॥

11

ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਤਾ ॥੧॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਠਿ ਕਠੇ ਸਤ ਨਾਮ ॥

ਬੇਦਯੁਗਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਗ ਕੀਤੇਗਮਨਮਇਕਅਖਗ

ਦਰਸਤੁਤਾਗੰਨਾਉਤਸੰਗਿਮੰਤਿਉਧਾਰੰ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰ ਨਿਗਰਤਿ ਨ ਬ ਮੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰ ਨਿਦੁਖ ਜ

ਭਾਸਿ ॥ ੨੩ ਕਉ ਬਿਘਨ ਨ ਘਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸਿਮਰੈ ਅਨਦਿ
ਭੈ ॥ ਭੈ ਨਿ ਭਰੀ ਸਿ ਭਰਿ ॥ ਭੈ ੩ ॥ ਭੈ ੩ ॥ ਭੈ ੩ ॥ ਭੈ ੩ ॥

॥ ५ ॥ भुक्ता भिन्न भूत साय वै मीरिगं ॥ मरुत न यत् ॥ न कऽरिगं ॥
॥ ६ ॥ भुक्ता भिन्न भूत साय वै मीरिगं ॥ मरुत न यत् ॥ न कऽरिगं ॥

ਤਤੁਬੁਧਾਧਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਾਨਿ ਜਪੁ ਤਪ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਾਨਿ
ਤਪ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਾਨਿ ਤਪ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਾਨਿ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਤਾਇ ਸੁਭ ਲਾਗ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਸੁਭ ਲਾਗ
ਸੋ ਸਿਮਰਨ ਤਿਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗ ਚਿਧਾਏ

ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਸਗੁਨਸਭਤਉਚੀ ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਸਗੁਨਉਧਰਸੂਚੀ ॥
ਅਗਨੀਤ੍ਰਿਸਨਾਥਭੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਗਨੀਸਭਾਵਿਥਾਸਭੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ

ਨਕੀਮਯੁਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮੁਗਤਿਸਮੁਗਇ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਾ

ਨਵਾਨਿਭੁਗਾ ਵਿਗਾਹਿਤਾ ਸੁਭਿਦਸਾਤਿਸਨਾ ਵਿਗਾਹਿਤਾ

ਗੀਰਸਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨਕਾਦਾਸ ਨਿਦ ਸਨਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਧਾ
 ਵੰਤੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਧ ਤਿਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਧ ਜਨ ਪਰਵ
 ਨ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਧੁ ਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਧੇ ਮੁਤ ਤੇ
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸਿਸਰ ਬਕੇਰਾ ਜੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਧੁ ਖਵਾਸੀ
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਆਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇ
 ਆਖਾਨਾ ॥ ਜਨਕੀ ਮੰਗੋਰ ਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਧ ਰਉਪ
 ਕਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਠਿ ਭੰਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ
 ਮੁਖ ਸੁਣਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਠਿ ਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰ
 ਤਿ ਤਿਨ ਅਤ ਮੁਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਅਨਦਘਨੇਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਬਸਤਿ ਭਰਿ
 ਜੇਗੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਗੀ ॥
 ੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰ ਜਪੁਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬ ਭਨ ਭੁਰੇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਭ ਭਾਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨੰਦ ਭੂਨ ਕਾਗ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਸੀ
 ਮਰਤਿ ਸੇਧ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰੀ ਪਇਆ ॥ ੩॥
 ਭਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਭਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬਗਿ ਬੇਦਉ ਪਾਏ ॥ ਭਰਿ
 ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਭਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਤੁਰੰਤ ਜਤੇ ॥ ਭਰਿ ਸਿਮ
 ਰਨਿ ਪਾਗੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਭਰਿ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਭਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ
 ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਭਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆ
 ਪਿ ਭੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧॥ :
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾ
 ਥਾ ਸਰਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਖਾ ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਜਤਮ ਤਾਪੇ ਤਾਸੁ ਤਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਉਤਨਾ ਮੁਤੇ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ॥
 ਜਤਮ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ ਤਤ ਕੇ ਵਲਨਾ ਮੁਸੀਗਿ ਤੇਰੇ ਚਲੈ ॥

ਜਤਮੁਸਕਲਤਵੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ਤਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਤਿਉ
॥ਅਨਿਕਪੁਨਤਚਰਨਕਰਤਨਤੀਤਰੈ॥ਤਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਪਾਪ
ਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇ॥ਨਾਨਕਪਾਵਤੁਸੁਖਘਨੇ
ਸਗਲਾਸਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਤੋਰਿ
ਆਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨੀਸਤਰੇ
ਕਮਾਇਅਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਅਘਨ
ਤਮਾਰਗਿਉਤੁਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ਤਤਤਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਤਤਸੁਭੇ
ਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਇਆਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿ
ਐ॥੨॥ਭੁਟਤਨਤੀਕੋਟਲਖਥਾਤੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਤਪਾਰਿਧ
ਨਿਕਾਬਿਘਨਜਤਅਇਸੰਘਾਰੈ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਬਿਉਧ
ਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸਾਮੁ॥ਤ
ਮਲੁਕਬਤੁਨਧਵੈ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਧਵੈ॥ਐਸਾਨਾਮੁ
ਮਨਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਜਿਤਮਾਰਗਕ
ਜਤਿਨਕੋਸਾ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਊਤਸੰਗਿਤਸਾ॥ਜਿਤਪੈਰੈਮਤ
ਗੁਬਾਰਾ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਗਾ॥ਜਤਪੰਥਿਤੇਰਕੋ
ਨਾ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਨਾਬਿਧਾਥਾਨਾ॥ਜਤਮਤਭਇਅਨਤਪਤਿ
ਮਾ॥ਤਤਤਰਿਕੋਨਾਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਥਾਮਾ॥ਜਤਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਸੁ
ਕਰਖੈ॥ਤਤਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ॥੪॥ਭਗਤੇਜਨਕ
ਤਨਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਜਨਕੈਮਾਨੀਬਿਸਾਮੁ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓ
ਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ॥ਤਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਾਦਿਨੁਗਤਿ॥ਤਰਿ
ਦੇਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ॥ਤਰਿਜਨਕੈਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਪਾਰਥੁ
ਨਕੀਨੋਦਾਨਾ॥ਮਨਤਨਰੰਗਿਰਤੇਰੰਗਿਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰ
ਥੈਕੈ॥੫॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ॥ਤਰਿਕੈਨਾਮਿਜ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੁਪਰੰਗੁ॥ਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤ
ਪਰੈਨਤੰਗੁ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਰਿਐਈ॥ਤਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੰਭਾ

952

ਕਬੁਤਾਥਿਖਿਅਟਗੈ। ਜਾਥਿਯੋਵੈਬੁਤਦੇਤਅਸੀਤਿ। ਸੁਧੁਕਤੁਤੋ
ਚੀਭੀਤਿ। ਮਨਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਮਭੁਚਿ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਪਰੇਧਾ
ਬੁਤਮਚ। ॥ ਬੁਤਮਿਅਟਪਜਮਕਾਭਉਥਿਅਪੈ। ਅਨੇਕ
ਕਹਿਰਿਸਨਨਸਾਪੈ। ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਾਨੰਨਤੀਬੁਥੈ। ਕੋਟਉਪ
ਗਾਤਨਤੀਮਿਥੈ। ਊਟਮਿਨਤੀਉਭਪਾਇਆ। ਮੋਟਿਥਿਅ
ਮਾਇਆਜਾਣਾ। ਅਵਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮੁਰਨੈ। ਗੋਵਿਦ
ਨਾਥਿਨਤਿਭੁਨਤੀਮਨੈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਤੁਖੁਜਾਇ। ਨਾਨਕ
ਤਜਿਸੁਭਾਇ। ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕਮਾਗੈ। ਸਾਧਜਨਕੀਸੇਵਾ
। ਜੇਕੋਅਪੁਨਤੁਖੁਮਿਟਾਵੈ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ। ਜੇਕੋ
ਪੁਨੀਸੋਭਾਥੈ। ਸਾਧਸੰਗਿ। ਇਤਤਉਮੈਥੈ। ਜੇਕੋਜਨਮਮਰ
ਗੈ। ਸਾਧਜਨਕੀਸਰਨੀਧੈ। ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਦਰਸਾਇਆ
ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ। ५॥ ਸਗਲਪੁਰਖਮਤਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰ
। ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨ। ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਵੈਨੀਚਾ। ਸੁ
ਐਸਭਾਤੇਉਚਾ। ਜਾਕਾਮੁਨਤੈ। ਇਸਗਲਕੀਗੀਤਾ। ਤਰਿਤਰਿਨਾ
ਤਿਨਪਾਟਿਪਾਟਿਚੀਨਾ। ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ। ਧੇਖੈਸਗਲ
ਸਟਿਸਾਜਨਾ। ਸੁਖਤੁਖਜਨਸਮਾਇਦੇਤਾ। ਨਾਨਕਪਾਪਪੁਨਨਤੀਏ
॥ ੬॥ ਨੀਰਧਨਕਉਪਨਤੇਗੋਨਉ। ਨੀਬਾਵੈਕਉਨਉਤੇਗਾਥਉ। ਨੀਮ
ਪ੍ਰਭਤੇਗੋਮਨਾ। ਸਗਲਪਦਾਕਉਦੇਵਤਦਨਾ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਰਸੁਅ
ਸਗਲਪਦਾਕੈਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਅਪਨੀਗਾਤਿਮਿਤਿਜਾਨਤੁਅਧੈ। ਅਪ
ਗਿਆਪਪ੍ਰਭਾਤੇ। ਰੁਮਹੀਉਸਤਾਤਿਤੁਮਤੇਤੈ। ਨਾਨਕਅਵਰਨ
ਸਿਕੈ। ७॥ ਸਗਲਧਰਮਮਤਿਸੇਸਟਧਰਮਾ। ਤਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨੀ
ਲਕਰਮਾ। ਸਗਲਕ੍ਰਿਅਮਤਿਉਤਮਕਿਰਿਆ। ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿ
ਤਿਰਿਆ। ਸਗਲਉਦਮਮਤਿਉਦਮੁਭਲਾ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤੁਜੀਅ
। ਸਗਲਬਾਨੀਮਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ। ਤਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ
ਬਾਨਤੇਉਤੁਤਮੁਖਨਾ। ਨਾਨਕਜਿਤਪਾਟਿਵਸੈਤਰਿਨਾਮੁ। ੮॥ ੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰਇਅਨੀ ਅਮੋਖੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥
ਜਿੰਨੀ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁਖੀ ਤਿਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਤੀ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਮਾਣੀ ਅਕੇਗੁ ਨ ਚੋਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖ ਤੇ ਕਵਨ ਹਿ ਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿ
ਨੇਤ੍ਰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਅਗਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਤਿ ਜਿਨਾ ਤਿਉ ਬਾਰਿ
ਅਗ ਬਾਹਿਵ ਸਥਾ ਤੁਧੁ ਤਿਪਿ ਅਰੈ ਦੁਧਾ ॥ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ
ਸੁਧਾ ॥ ਬਿਗਧਿ ਭਇਅਉ ਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿ ਅਉ ਬੈਠਕ
ਉਦੈਨਾ ॥ ਇਤੁ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨ ਕਭੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਬਖਸਿਓ ਤੁਧੁ ਨਾਨਕ ਸੀਐ
॥ ੧ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰਉ ਪਰਿ ਸੁਖ ਬਸਾਇ ॥ ਸੁਤ ਬੁਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ
ਸੰਗਿ ਤਸਾਇ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਤਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪ
ਦੁਪਾਵ ਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਿ ਸਾਭੁ ਰਸਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੁ
ਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਖਿ ਬਸਾ ॥ ਦੀਨੈ ਤਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨੈ ਤ੍ਰਹਸਨਾ ॥ ਤਿਸਤਿ ਤਿ
ਅਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂਰੁ ਅੰਧ ਬਿਅਧੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਛਿਓ ਤੁਧੁ ਭਾਧੋ ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋਗ ਬਨਤੁਗਾ ॥ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤਿਨ ਕਰੈ ਗਵਗਾ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂਰੁ ਮੁਨਾ
ਤੀਲਾਵੈ ॥ ਜੋਗੁ ਕਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਰੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤੁ ਗੋਜਾ
ਕੀਟ ਤਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਤ ਮੁਨਾ ॥ ਤਿਸਤਿ ਬਿਸਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਨਾ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਇਤੁ ਬੁਲਨਤੁਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਖਨਤੁਗੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਅਗਿ
ਕਉ ਗੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁ ਓਤਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥ ਜੋ ਬਰਨ ਸੁ ਅਸਖਿ
ਰੁਕਰਿ ਮਨੈ ॥ ਜੋ ਦਿਨੁ ਸੋਢੁ ਰਿਪ ਗਨੈ ॥ ਓਤਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁ ਮੁਕਰੈ ॥
ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਤੈ ॥ ਚੰਦਨ ਥੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੌਇ ॥ ਗਰਧ ਬਪ੍ਰੀ
ਤਿਭ ਸਮ ਸੰਗਿ ਤੈ ॥ ਅੰਧੁ ਕੁਪ ਮਾਤਿ ਪਤਿਤਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਦਿ
ਓਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤੁ ਤਿਪੁ ਸੁਕੀ ਮਾਨ ਸਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕ ਪ
ਚਾਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਬਾਤ ਰਿਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥ ਥਪਾ ਸਿ
ਨਾਤਿ ਕਉ ਕਰੈ ਥਪਾਇਆ ॥ ਬਾਤ ਰਿਗਿ ਅਨਧਿ ਅਨਇਸਨਾ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਿਅਧੈ ਲੋਕੁ ਸੁਆਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਤ ਰਿਤਨੁ ਸੁਆਨਾ ॥ ਗ

ਲਿਖਾਬਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਤ। ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਥਸੇਪੁਰੁਆਪਿ। ਨਾਨਕ
ਜਨਸਤਜਿਸਮਾਤਿ॥੫॥ ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇਮਾਗੁਪਾਵੈ। ਕਰਗਾਏਏ
ਨਿਬਣਾਵੈ। ਕਣਾਬੁਝਾਗਤਿਬੁਝੈਰੰਗਾ। ਨਿਸਿਕਤੀਐਤਉਸਮਾਝੈ
॥ ਕਣਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗਾ। ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗਾ। ਕਣਾਪ
ਥਪਰਬਤਪਰਭਵਨਾ। ਨਤੀਤਉਤਉਸੁਗਵਨਾ। ਕਰਤਾਰੁਕਰਦ
ਦੀਨਬੇਨਤੀਕਰੈ। ਨਾਨਕਤੁਮਗੀਕਿਰਪਾਤਰੈ॥੬॥ ਸੰਗਿਸਤਾਈਸੁ
ਵੈਨਦੀਤਿ। ਜਬੈਗਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ। ਬਲੁਅਕੇਗਿਤਰੀਤਿ।
ਸੈ। ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਅੰਗੀਰਸੈ। ਦਿਤੁਕਰਿਮਨੈਮਨਤਿਪ੍ਰਾ
ਕਾਨੁਅਵੈਮੁਰੇਚੀਤਿ। ਬੈਗਬਿਰਧਕਾਮਕੁਧਮੋਤ। ਭੁਠਾਵਿ
ਰਮਤਲਭਧੁਤ। ਇਅਤੁਜੁਗਾਤਿਬਿਡਾਨੇਕਈਜਨਮਾ। ਨਾਨਕਗਾ
ਤੁਅਪਨਕਾਰਿਕਰਮਾ॥੭॥ ਤੁਠਾਕੁਰਤੁਮਪਤਿਅਰਦਾਮਿ। ਜੀ
ਤੁਸਭਤੇਗੀਯਾਮਿ। ਤੁਮਮਾਤਪਤਾਤਮਕਾਰਿਕਤੇਗੇ। ਤੁਮਗੀਕਿ
ਤਿਸੁਖਘਨੇਗੇ। ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਗਾਅੰਤਾ। ਉਚੇਤੇਉਚਾਭਗਵੰਤੁ।
ਲਸਮਗੀਤੁਮਗੈਸੁਰਿਧਾਗੀ। ਤੁਮਤੇਤੋਇਸੁਆਗੀਆਕਾਗੀ। ਤੁਮ
ਤਿਮਿਤਿਤੁਮਪੀਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਦਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦੇਨਤਾਰੁਪੁਰੁਥਾਭਿਕੈਲਾਗਾਤਿਅਨਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ
ਨਸੀਝੁਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥੯॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਥੈਪਾਵੈ। ਏਕਬਸਤੁਕਾਗਨਿਬਿਖੋਟਿਗਵਾਵੈ। ਏ
ਨਦੇਇਦਸਭੀਓਰਿਯਾਇ। ਤਉਮੁਕਾਕਤੁਕਣਾਕਰੇਇ। ਜਿਸੁਠਾਕੁ
ਉਨਤੀਚਾਗਾ। ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਗਾ। ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪੁ
ਰਾ। ਸਰਬਸੁਖਤਾਤੁਮਨਿਵੁਠਾ। ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਤੁਕਮੁਮਨਾਇ
॥ ਸਰਬਥਕਨਾਨਕਾਤਿਨਿਪਾਇਅਗਾ॥੧॥ ਅਗਨਤਸਾਤੁਅਪਨੀਦੇ
ਸਿ। ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਥਾ। ਅਪੁਨੀਅਮਨਕਥਾਬੁ
ਤੁਲੇਇ। ਅਗਿਅਨੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ। ਅਪਨੀਪਰਤੀਤਿਅਪ
ਵੈ। ਬਤੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸੁਸੁਨਤੋਵੈ। ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਗ

ਪ੍ਰਤੀਅਗਿਅਮਨੈਮਾਥੋ। ਉਸਤੇਚਉਗੁਣਕਰੈਨਿਤਾਨਾਨਕਸਾਡਿ
ਬੁਸਦਾਦਾਇਆਭਾ॥੨॥ ਅਨਿਕਭਾਤਿਮਾਇਆਕੇਤੇਤਾਸਰਪਰਤਵਤ
ਜਨਅਤੇਤਾ। ਬਿਰਖਕੀਭਾਇਆਸੇਉਰੰਗੁਲਾਵੈ। ਓਤਾਬਿਨਸੈਓਤਮ
ਜੇਪਭੁਤਾਵੈ। ਜਦੀਸੈਸਚਾਲਟਾਗੁ। ਲਪਾਟੇਹਤਿਓਤਤਅੰਧਅੰਧ
ਗੁਬਟਉਮਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਤਾ। ਤਾਕਉਤਾਬਿਨਅਵੈਕੇਤਾ। ਮਨਤਹਿਕੇਰ
ਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਅਪਿਲਏਲਾਈ॥੩॥ ਮਿ
ਬਿਅਤਨੁਪਨੁਕੁਟਬੁਸਬਾਇਆ। ਮਿਬਿਅਤਉਮੈਮਮਤਮਾਇਆ
ਮਿਬਿਅਗਜਜਬਨਪਨਮਾਲਾ। ਮਿਬਿਅਕਾਮਕੁਧਾਬਿਕਰਾਲਾ। ਮਿ
ਬਿਅਗਭਸਤੀਅਸੂਬਸਤਾ। ਮਿਬਿਅਗੰਗਸੰਗਿਮਾਇਆਪੇਖਿ
ਤਸਤਾ। ਮਿਬਿਅਧ੍ਰੁਤਮੋਤਅਭਿਮਨਾ। ਮਿਬਿਅਅਪਸਉਪਾਰਿਕਰ
ਤਗੁਮਨਾ। ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ। ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ
ਤਹਿਕੇਚਰਨਾ॥੪॥ ਮਿਬਿਅਸੁਵਨਪਗਨੈਦਮੁਨਤਿ। ਮਿਬਿਅਤਸਤ
ਪਰਦਬਕਉਤਿਗਤਿ। ਮਿਬਿਅਗੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਗਤਿਅਗੁਪਾਦਾ।
ਮਿਬਿਅਗਸਤਭੋਜਨਅਨਸੂਦਾ। ਮਿਬਿਅਚਰਨਪਗਬਿਕਰਕਉਧ
ਵਤਿ। ਮਿਬਿਅਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਤਿ। ਮਿਬਿਅਤਨਤੀਪਰਉਪਕ
ਗ। ਮਿਬਿਅਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਗਾ। ਬਿਨਬੁਧੈਮਿਬਿਅਸਭਭਏ। ਸ
ਭਭੇਤਨਾਨਕਤਹਿਤਹਿਨਮਲਏ॥੫॥ ਬਿਰਖੀਸਾਕਤਕੀਅਗਜਾਸ
ਚਬਿਨਕਤਵਤਸੁਚਾ। ਬਿਰਖਾਨਾਮਬਿਨਤਨਅੰਧਾ। ਮੁਖਿਅਵਤਤ
ਕੈਦੁਗੀਧਾ। ਬਿਨਮਿਮਰਨਦਿਨਰੈਨਿਬ੍ਰਿਥਾਬਿਤਾਇ। ਮੇਘਾਬਿਨਜਿ
ਭੇਖੇਤੀਜਾਇ। ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨਾਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਮਾ। ਜਿਉਕਿਰਪਾਨ
ਕੋਨਿਗਰਬਦਾਮਾਸਾਨਿਪਾਨਿਤੇਜਨਜਿਤਪਾਟਿਬਮਿਓਤਹਿਨਾਉ। ਨਾਨਕ
ਤਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ। ਗਤਤਅਵਰਕਭੁਅਵਰਕਮਾਵਤਾ। ਮਨਿਨਤੀ
ਅਤਿਮੁਖਤੁਗੰਢਲਾਵਤਾ। ਜਾਨਨਤਾਗਧੁਪਗਬੀਨਾ। ਬਾਤਰਭੇਖਨ
ਤੁਭੀਨਾ। ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ। ਆਵਤਜਵਤਜਨਮੈਮਰੈ॥
ਸਮਕੈਅੰਤਹਿਬਸੈਨਿਰੰਕਗਾਤਿਸਕੀ। ਖਤਰੈਸੰਸਾਰਾਜੋਤਮਭਏਤਿ

ਨਿਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕਉ ਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਗਤਾ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਗੁ ॥
ਮੁਸਕੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨ ਕੀ ਆ ਆ ਪਾਇ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਧਿਕਰ
ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੁਰਿ ਜਨਾ ਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾ ਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿ ਆਪ
ਗਲ ਤੇਰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਉ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਗਤਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਘਰਿ ਲਾਇ ॥ ਥਨ ਥਨ ਤਰਿ ਗਇਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਮੇ ਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ
ਗੀ ॥ ਨਿਮਖਾਨਿ ਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗੀ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਕੁਧ ਅਰੁ ਲਭ ਮੋਤਿ ਨਿਸਿ ਜਾਇ ਅੰਮੇ ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਗਤੀ
ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ
ਤਤ ਨਿਲਾਵਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਵਾਇ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸਤਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਿਤ ਸੰਗੀ ਸੁਖਿ ਬਸਨਾ ॥ ਅਠ ਪਤਰ ਸਿਮਰਤੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦਿਗੰਗਰ ਸਭਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐਯਿ ਆਵਨ ਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਤ ਛਾਵਾਇ ॥ ਤਿਸਤਿ ਤਿਅਗਿ ਕਤ ਅਵਰੁ
ਵਾਇ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈ ਜੈ ॥ ਮਨ ਅਠ ਪਤਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਰਾ
ਜੈ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭ ਕਉ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਤਤਾ ਪਰਮਾ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਕੇ ਵਲ ਪਾਗੁ ਭੁ
॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਤ ਮਨੁ ਪਾਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਾਇ
॥ ੨ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੰਗ ਕੰਚਨ ਦੇਤੀ ॥ ਲਿਵਲਾਵਤੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨੇ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਚਿੰਤਾ ਰਤਤਾ ॥ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਵਾਇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਕਤਤਾ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲਾ ਚਿਦੁ ਛਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪੁਰ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਪੁਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਿਸਰੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੈ ॥ ਜਿਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਖ ਭਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਖਨ ਪਤਿ ਗੰਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਅਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ
ਤਿ ਅਸਵਾਗੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗੀ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨ ਤਬ ਨਾਹੀ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸ
ਦਿਸਤਿ ਪਿਅਰੀ ਤਿਸਤਿ ਪਿਅਰੀ ਜੋ ਦੇ ਕੁ ਅਲਖੈ। **ੴ ਤਨੁ ਕਤੇਰੀ**
ਭੋ। **੧॥** ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਤਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ਮਨ ਆਠ ਪਤਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕ
ਧਿਆਨੁ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਅਚਾਰ ਬਿਓਤਾ ਹੀ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸ
ਸਚਿਤਾ ਹੀ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤੁ ਸਦਾ
ਨੂਪਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ। ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦੇ ਨਗਤਿ
ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ **ਨਾਨਕ** ਜਸੁ ਕਹੈ। **੫॥** ਜਿ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਤਿ ਕਰਨਾ ਦਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਤਿ ਬਿਸਮਾ ਦਾ। ਜਿਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਨਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਤ ਜੇ ਬਸ ਨਾ। ਜਿ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤ ਕਰ ਚਲਾਤਿ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਾਤਿ। ਜਿਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਤਿ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਤ ਜਿਸ ਪਾਵਤਿ। **ਐਸ**
ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਅਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਛਾਗਤੁ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ **ਨਾਨਕ** ਮਨਿ ਜਗਤੁ। **੬**
ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੁਖਿ ਨ ਮਨਤੁ ਬਿਸਾਰਿ।
ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ। ਰੇ ਮਨ ਮੁੜਤੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇਰੇ ਕਰ ਜਪੁਗੇ। ਤਿਸਤਿ ਜਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਤਜੁਗੇ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਪਾਵ
ਤਿਸਤੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ।
ਨਾਨਕ ਪੁਜ ਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ। **੭॥** ਅਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਉ। ਅਪਿ ਗਵਾ
ਏ ਸੁਤ ਰਿਗੁ ਨਗਉ। ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ
ਬਿਗਾਸੁ। ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ। ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਤੋਇ
ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ। ਆਪੁ ਕਥੁ ਨ ਕਿਨ ਤੁ ਬਾਇਆ ਜਿ
ਤਿਤੁ ਬਾਵਤੁ ਤਿਤੁ ਬਾਗਤਿ ਤਿਨਾ ਬਾ। **ਨਾਨਕ** ਇਨ ਕੈ ਕਥੁ ਨ ਤਬ
= ॥ ੬ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁ ॥ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਇ। ਜੋ
ਕੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਕਤਾ ਤੋਇ। ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ **ਨਾਨਕ** ਬਿਨ ਵੰਤਾ। ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅ
ਰਜ ਬਖਾ। **੧॥** ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲੁ
ਤਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਸਗਲੀ ਖੋਤਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮੁਖਾ ਸਾਧ

ਕੈਸੰਗਿਖੁਗਟੈਸੁਗਿਅਨੁ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪੁਰੁਨੇਗ।ਸਾਧਸੰਗਿਸੁ
ਤਨਿਬੇਗ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਮਰਤਨ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਉਪਰਿਜ
ਨੁ।ਸਾਧਕੀਮਤਿਮਾਥਰਨੈਕਉਨਪੁਨੀ।ਨਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪੁਭਮਾਤਿ
ਮਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਥੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਦੁਖੈ।
ਧਕੈਸੰਗਿਅਵਤਿਕਮਿਪੰਚਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਬੁੰਚਾ।ਸਾਧ
ਗਿਤਿਸੁਭਕੀਰੇਨ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੁਤਰਬੈਨ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤ
ਧਵੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਅਤੇਭੈ
ਸਾਧਸੰਗਿਨਨਕਪੁਰਸੁਪੁਸੰਨਾ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤਮ
ਧੁਕੈਸੰਗਿਮਤਪੁਨੀਤ।ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਮਿਉਨਤੀਬੈਗ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਗਾਧੈਗ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਤੀਕੋਮੰਦਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਜਨੈਪਰਮਾਨੰਦਾ।ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਨਤੀਤਉਤਾਪੁ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸੁਰੁਅਪੁ।ਅਧੇਜਨੈਸਾਧਕ
ਈ।ਨਨਕਸਾਧਪੁਰੁਬਨਿਅਈ॥੩॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬੁਝਧਵੈ।ਸਾ
ਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਬੈ।ਸਾਧਕੈਸੰ
ਅਜਰੁਸਤੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਉਚੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਤਲਿਪੁਰੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦਿਵੈਸਭਧਰਮ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਰਬੁਤਮ।ਸਾਧ
ਸੰਗਿਪਾਏਨਮੁਨੀਧਨੁ।ਨਨਕਸਾਧਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਤ
ਲਉਧਾਰੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨ।ਤਕੁਟਿਬਨਿਸਤਥੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੰਧਾਨ
ਜਿਸੁਧਨਤੇਸੁਰੁਕਵਰਸਾਵੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਗਾਇਕਰੇਸੇਵਾ।ਸਾਧਕੈ
ਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨ।ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਗਾਇਨ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਬਖਾਨਗੀਮ।ਨਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਾ
॥੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਤੀਕਥੁਪਾਥਾ।ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਤਨਿਤਲਾ।ਸਾਧਕੈ
ਗਿਕਲੁਖਤਤਗੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਤਗੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨੀਤਉਤ
ਤੇਲਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਭੁਰਤਤਰਿਮੇਲਾ।ਜੇਇਥੈਸੋਈਫਲਪਾਵੈ।ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ।ਪਰਬੁਤਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ।ਨਨਕਉਧਰੈਸ
ਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਤਰਿਨਉ।ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੇਗੁਨਗਉ

ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਡੀਠਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਭਉ ਆਗਿ ਆਕਾਸੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਾਤਿ ਭਰੀ ਡਮਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
 ਮੇਟੇ ਸਭਿ ਰੰਗਾ॥ **ਨਾਨਕ** ਸਾਧ ਭਟੇ ਸੰਜੋਗਾ॥ **॥** ਸਾਧ ਕੀ ਮਾਤਿ ਮਾਥੇ ਦ
 ਨਾ ਦਿ॥ ਜੇ ਤਾ ਸੁਣੁ ਤਿ ਤੇ ਤਾ ਵਾਖਿ ਆਵਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਡਿਉਗੁ
 ਨ ਤੇ ਦੁਗਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰੰਗ ਭਰ ਪੁਗਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾਨੀ ਡੀਐ
 ਤਾ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ॥ ਸਾਧ
 ਕੀ ਸੋਭਾ ਚੁਚੇ ਚੁਚੀ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਣਿ ਆਈ॥ **ਨਾਨਕ** ਸਾਧ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਦੁਨ ਭਾਈ॥ **੧॥** **॥** ਸਭ ਕੁ॥ **॥** ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾ
 ਚਾ ਸੋਇ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੈਖੈ ਕੋ ਸਾ ਬਿਨੁ ਕੋਇ॥ **ਨਾਨਕ** ਕਉ ਤਖਣੁ ਦੁਖੁ ਤਮ
 ਭਿ ਆਨੀ ਡੀਐ॥ **੧॥** **॥** ਅਸਟ ਪਦੀ॥ **॥** ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਸਦਾ ਨੀ
 ਰਥੇ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਮਾਤਿ ਕ॥ **੨॥** ਅਲੇਖਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਸਦਾ ਨੀ ਰਦੇ
 ਥਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕੋਇ ਸਟਿ ਸਮਾਨਾ॥
 ਜੈ ਸੇ ਰਾਜ ਰੰਗ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਨਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕੋਈ ਰਿਜੁ ਸੇਕ
 ਨਿਉ ਬਸੁ ਧਾ ਕਉ॥ **੩॥** ਦੇ ਕਉ ਚੰਦ ਨ ਲੇਖਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕਾਏ
 ਭਗਤ ਉ॥ **ਨਾਨਕ** ਜਿਉ ਪਾਵ ਕਾ ਸਤ ਜ ਸੁਭਾਉ॥ **੧॥** ਬੁਝ ਮਗਿ ਅ
 ਨੀ ਰਮਲ ਤੇ ਰਿਰ ਮਲਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ
 ਕੋ ਮਨਿ ਡੀਐ ਪੁਗਾਸੁ॥ ਜੈ ਸੇ ਧਰ ਉਪ ਰਿ ਆਕਾਸੁ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕੋ ਮ
 ਰਸ ਤੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕੋ ਨਾਤੀ ਆਭਿ ਮਾਨਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਉ
 ਚ ਤੇ ਉਚਾ ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਡੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀ ਚਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ॥
੪॥ ਜਿਨ ਪੁਰੁ ਆਇ ਕਰੇ ਐ॥ **੨॥** ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਗੀਤਾ॥ ਅ
 ਨਰ ਸੁ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਚੀਤਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਾਰਿ ਮਾਇ
 ਆ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਤੇ ਕਉ ਬੁਰਾਨ ਭਾਇ ਆ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਸਦਾ ਸ
 ਚਰ ਸੀ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅ
 ਨੀ ਕੀ ਪਾਤੋ ਮੁਕਤਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ ਅਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ॥ ਬੁਝ ਮਗਿ

ਅਨੀਕ ਭੱਜਨੁ ਗਿਆਨਾਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ ਅਨਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਉਪਾਰਿਆਸਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਤੀਬਿਨਸਾ ਬ੍ਰ
ਮਗਿਆਨੀਕੈਗਗੀਬੀਸਮਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਤੀਧੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਛੇਧਾਵਤਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਤਉਸੁਭਲਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਭਲਛਲਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਸੀਗਿਸਗਲਉਧਾਗਾਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰ
॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਗੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪੁਰੁਸੀਸੰਸਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਅਧਾਗਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅੰਤੁਬੁਧਿਤਿਅਗਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨੀਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪਾਰਿਸਦਾਅੰਦਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸਤਜਨਿਵਾਸੁਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਤੀਬਿ
ਨਸਾ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਤਿ
ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਤਉਅਚਿੰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪੁਰੁਅੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਵਰਪਰਤਾਪਾ
ਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਵਰਭਾਗੀਪਾਣੀਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਾਥਿਬੰ
ਜਾਣੀਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜਤਿਮੰਤੁਸੁਗਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਅਪਿਪਰਮੇਸੁਗ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਸਗਲਮਨਮਾਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਾਥਿਅਨਜਾਇਅਧਾਖੁਗਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਟਕੁਗਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਤਿਕਉਨਬਖਾਣੈ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉ
ਨਪਾਰਾਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਨੀਸਭਾਸਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਤੀਮਰਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਗਨੁਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਕਮਭਉਪਰਿਤਾਧੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਾਕਾਗੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੰਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ॥ ਨਾਨ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥ ੮॥ ੮॥ ॥ ਸਭਕੁ॥
 ਉਪਾਏਜੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਰਬਮੈਧੋਏਤਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਮਖਨੀਮਖਠਾਕੁ
 ਨਾਮਸਕਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਭੰਤੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਗੈ॥ ੧॥ ॥ ਅਸਟਪਦੇ
 ਨਿਮਖਿਅਨਾਤੀਰਸਨਾਪਰਸਾ॥ ਮਨਮਾਤਿਧੀਤਿਨੀਰੰਜਨਦਰਸਾ॥ ਪਰ
 ਬਿਅਰੁਪਨਪੇਖੈਨੇੜਾ॥ ਸਾਧਕੀਟਟਲਸੰਤਸੰਗਿਤੇਤਾ॥ ਕਰਨਨਸੁਨੈਕੁ
 ਕੀਰੀਦਾ॥ ਸਭਤੇਜਨੈਅਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਖਿਖਿਅਪਰੁ
 ਗੈ॥ ਮਨਕੀਬਸਨਾਮਨਤੇਟਗੈ॥ ਏਦ੍ਰੀਜੰਤਪੰਚਦੱਖਤੇਗਤਾ॥ ਨਾਨਕਕੰਟੇ
 ਮਧੋਕਐਸਾਅਪਰਸਾ॥ ੧॥ ਬੈਸਨੰਸੰਜਿਸੁਉਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਬਿਸਨਕੀਮ
 ਨੇਅਤੇਤੋਇਭਿਨਾ॥ ਕਰਮਕਰਤਓਵੈਨਿਤਕਰਮਾ॥ ਤਿਸੁਬੈਸਨੰਕਾਨਿਰਮਲ
 ਪਸਮਾ॥ ਕਾਡੁਫਲਕੀਇਥਾਨਤੀਬਾਏ॥ ਕੇਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾ
 ਚੈ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਭਉਪਰਿਓਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਅਧੀ
 ਵੇਰੈਅਵਰਤਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਭੰਤੁਬੈਸਨੰਪਰਮਗਾਤਿਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਭ
 ਜਰੀਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥ ਸਗਲਤਿਅਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ॥ ਮਨ
 ਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮੁ॥ ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਾ
 ਪਮਲੁਖੈ॥ ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਉਤਮਓਵੈ॥ ਭਗਵੰਤਕੀਟਟਲ
 ਜੇਨਿਤਨੀਤਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਧੈਬਿਸਨਪਗੀਤਿ॥ ਟਰਿਕੇਚਰਨਤਿਰਦੈਬ
 ਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੰਪੰਡਿਤੁਜੰਮਨ
 ਪਸਬਧੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਅਤਮਮਾਤਿਸੰਧੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਾਰਸੁਪੀਵੈ॥ ਉਸੁ
 ਪੰਡਿਤਕਉਪਦੇਮਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ ਟਰਿਕੀਕਥਾਤਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਸੰਪੰਡਿ
 ਤੁਭਿਗਿਜੰਨਿਅਵੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੁਝੈਮੁਲਾ॥ ਸੁਖਮਮਾਤਿ
 ਜੰਮੈਅਸਕੁਲਾ॥ ਚਤੁਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸੁ॥ ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉ
 ਨਦਅਦੇਸੁ॥ ੪॥ ਥੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕਾਗਿਆਨਾ॥ ਚਤੁਵਰਨਾਮਾਤਿਜਧੈ
 ਧੀਨਾਮੁ॥ ਜੰਜੰਧੈਤਿਸਕੀਗਾਤਿਓਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਕਰੀ

ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਗੈ ਪਸੁ ਪਤੰ ਮੁਗਧਾ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਗੈ ਸੁ ਥੈ
ਗਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ਕਾਠਿ ਅਦੁ ਪਮੰਗਲ ਗੁਣਗਾਮਾ ਕਾਤੁ ਜੁਗ
ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ਐਧਰ ਮਿ **ਨਾਨਕ** ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਧੁਰਿ ਕ
ਮਿ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮਕਾਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ
ਮਦਾਸੁ ॥ ਅਤ ਮੁਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇ ਆ ਦਾਸ ਦਸੰਤ ਦਭਾ
ਤਿਨਿ ਪਾਇ ਆ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਰਿਜਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਦਰਗ
ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਮ
ਭਸੰਦੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਅਤ ਮਉ ਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਾਤਿ **ਨਾਨਕ**
ਮਦਾਸੁ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰਕੀ ਆਗਿ ਆ ਅਤ ਮਤਿ ਤਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
ਕਤਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਧਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੰਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਤ ਨੀ ਬਿਥਿ
ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ੩ ॥
ਮਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਨਾ ॥ ਜੇਵਰ ਤਾਏ ਸਾਈ
ਤਿ **ਨਾਨਕ** ਓਤੁ ਪੁਰਖੁ ਕਤੀ ਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮ
ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਰਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕ
ਵਨ ਜੰਗੁ ॥ ਪੁਰੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਤੰਗੁ ॥ ਪਸਰਿ ਓ ਆਪਿ ਤੰਗਿ ਆ
ਤੰਗਾ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮ ਕੇਰੰਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਜਾਤਿ ਦੇਵੈ ਤੈਸਾ ਪ
ਸਾ ॥ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮੁਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਇਆ ਲਾ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ **ਨਾਨਕ** ਭਏ ਨਿਤਾ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਤਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾਵਾਗੁ **ਨਾਨਕ** ਰਚਨਾ ਪੁਰ
ਚੀ ਬੁਝਿ ਬਿਧਿ ਆਨਿ ਕਪੂ ਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਤੰਗੁ ਪੁਜਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਚਾਰ ਬਿਉਤਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੰਗ
ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਬੁਝ ਮਤਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੁਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਤਪੀ ਸੁਗਤਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਤ ਮਾਧਿ ਅਨ ਪਰਤਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਾਥਿ ਕਾਥਿ
ਚਾਰਤਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨਾ ਮੁਧਿ ਆਵਤਿ ॥ **ਨਾਨਕ** ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਵਤਿ
॥ ੨ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿ ਅਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿ

ਮਨਕਰੋਗ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾਤ ਮਨਿ ਕਰੋਗ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦਰਬ ਕ
ਰੋਗਿਗਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੁਖਨ ਕਰਗਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਏ ਅਸੁਮਮਾ
ਗਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇ ਸਿਰੁ ਮਾਏ। ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਾਵੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗ
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਜਾਨੈ ਕਰਤਾਰ ਚਨਾ॥੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀਜੋ
ਗੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਸਭਗੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੀਖੀ ਸਰਪਉਧਾਏ। ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਪਾਥਗ ਬਿਰਖ ਨਿਪਯਾਏ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਗ। ਕਈ
ਕੋਟਿ ਦੇਸੁ ਮੰਡਲਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅਰਸੁਰ ਨਖੜਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ
ਦਾਵਾਇਦੁ ਸਿਰਿਓਤਾ। ਸਗਲ ਸਮੰਗੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿਧਾਏ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਏ॥੪॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸਤ੍ਰੰ ਸਸਾਤ ਕਾ।
ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ
ਸਮੁੰਦਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ। ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵੰਨ ਬੀਵੇ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖਿ ਕਿਨਰਾ ਪਿਸਾਚਾ। ਕਈ
ਕੋਟਿ ਕੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮਿੰਗਾਚਾ। ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭ ਤੁਤੇ ਧੁਰਗਿ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅ
ਬਿਪੁਰਗਿ ਅਭਰ ਪੁਰਗਿ॥੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਤਾ ਲਕੇ ਵਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ
ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨੇਵਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਤਿਜੀ ਵਾਤਿ ਮਗਤਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ
ਬੁਝਨੀ ਠਿਗਤਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਤੀਖਾਤਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥ ਤਿਥ
ਵਿਧਾਤਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਪਨ ਵੰਤਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਏ ਅਮਾਤਿ ਚਿੰਤਾਜ
ਜਤ ਬਣਤ ਤਤਤ ਰਾਖੇ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਤਾਖੇ॥੮॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਭੋਖੈ ਰਾਗੀ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨ ਏਵ ਲਾਗੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋ
ਖੈ। ਅਤਮ ਮਾਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਏ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭਾਪਿ ਅਸ
ਤਿ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਤਿ ਸਤ ਸੰਗੁ। ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ। ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ
ਪੀਧੰਨਾ॥੧੦॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਗ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਗ।
ਕਈ ਕੋਟਿ ਏਵ ਤਾਗ। ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਗ। ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰੇ
ਪੰਥਾ ਸਾਗ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੁ ਏਕੰ ਕਾਗੁ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬੁਝਾਤਿ। ਪ੍ਰਭ ਤੇ

ਇਪ੍ਰਭਮਾਤਿਸਮਾਤਿ। ਤਾਕਾ ਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ। ਅਪੋਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਨੀ॥ ੭॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਥੁਤਮਕੇਦਾਸਾ। ਤਿਨਤਵਤਤਾਤਮਪਰਗਾਮ
। ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਥੋਤਾ। ਸਦਾਨੇਤਰਤਿਏਕੋਨੇਤੋ। ਕਈਕੋਟਿਨਾਮ
ਸੁਪੀਵਾਤਿ। ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਤੀਜੀਵਾਤਿ। ਕਈਕੋਟਿਨਾਗੁ
ਗਾਵਾਤਿ। ਅਤਮਗਮਿਸੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਵਾਤਿ। ਅਪੋਨੇਜਨਕਉਸਾ
ਸਾਮਿਸਮਾਗੈ। ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਅਗੇ॥ ੮॥ ੧੦॥
॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਕਰਣਕਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਤੋਤੁਸਰਨਾਤੀਕੋਇ। ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਥਾਇਤਰਦੇਜਾਇਥਾਇਮਤੀਅਲਿਸੋਇ॥ ੧॥ ॥ ਅਸਟ
॥ ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜਗੁ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਤੋਗੁ। ਬਿਨ
ਤਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਤਾਗਾ। ਅੰਤੁਨਤੀਕਿਥੁਪਾਗਾਵਾਗਾ। ਫੁਕਮੇਧਾਰਿ
ਧਰਗਤਾਵੈ। ਫੁਕਮੇਉਪਜੈਤੁਕਮਿਸਮਾਵੈ। ਫੁਕਮੇਉਚਨੀਚਾਥਿਉ
। ਫੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰਾ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਰਿਅਗੀ
ਨਾਨਕਸਭਮਾਤਿਗਤਿਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਾਤਿਪਾਵੈ
ਭਭਾਵੈਤਾਪਥਰਤਗਾਵੈ। ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨਸਾਸਤਗਾਖੈ। ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾ
ਗੁਣਭਾਖੈ। ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਾਗੈ। ਅਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚੈ
। ਤੁਟਾਸਿਰਿਅਕਾਅਪਿਸੁਆਮੀ। ਖੇਲੈਬਿਗਮੈਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਭਾਵੈਸੋਕਾਗਕਰਾਵੈ। ਨਾਨਕਦਿਸਟੀਅਵਰੁਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਤੁਮਨੁਖਜੋ
ਅਤਿਅਵੈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ। ਇਸਕੇਤਾਥਿਤਿਤਾ
ਕਿਥੁਥੋਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ। ਅਨਜਨਤਬਿਖਿਅਮਾਤਿ
। ਜੇਜਨਤਆਪਨਆਪਿਬਚੈ। ਭਰਮੇਭੁਲਾਦਤਦਿਸਿਧਾਵੈ। ਨਿਮ
ਮਾਤਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਅਵੈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੀਭਗਤਿ
॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਾਮਿਮਿਲੇ॥ ੩॥ ਬਿਨਮਾਤਿਨੀਚਕੀਟਕਉਗਾਜਾਪਾ
ਤਮਗਰੀਬਾਨੇਵਾਜਾ। ਜਾਂਕਾਦਿਸਟੀਕਉਨਾਵੈ। ਤਿਸੁਤਤਕ
ਦਤਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਜਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ। ਤਾਕਾਥੇਖਾਨ
ਨੈਜਗਦੀਸਾ। ਜੀਉਪਿਤ੍ਰਸਭਤਿਸਕੀਗਾਸਿ। ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨ

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਅਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੈ ਦੇਖਿ ਵਰਾਈ
ਇਸ ਕਾ ਬਖਸ਼ਾਈ ਇਸੁ ਤਾ ਕਾ ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨੁ ਬਕੋ ਨਾ ਬਾ ॥ ਅਗੇ
ਅਕਾਗੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਬੀਉ ॥ ਕਬਹੂੰ ਚਨੀਚ
ਮਤਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਗਿਤ ਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਦਾਚਿਦ ਬਿਉਤਰ
ਕਬਹੂੰ ਭਾਖਾ ਸਪਾਇਆ ॥ ਕਬਹੂੰ ਖੇਤਾ ਬੂਟ ਮਥੀ ਚਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਣੁ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਗਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਗਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੁਇ
ਰੋਇ ਨਿਗਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮਤ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਤੋਤਰਵਾ
ਕਬਹੂੰ ਤੋਇ ਬਣੈ ਬਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਾਖੀ ਨੀਚ ਕਾਸਾ ਜਾ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਅਪਕੀਰਤ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਰਣਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪੁਰਾਖੈ
ਓਵੀਰਤੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਰੈ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤੋਇ ਪੀਰਿ ਤੁਕਰੈ
ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮਨਿ ਪਾਗੀ ਲਾਵੈ ਪਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤਟਤੀਰ ਬਹਿਸਾਨਾ ॥
ਕਬਹੂੰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕੀਟ ਸਤਿ ਪਤੰਗ ਤੋਇ ਜੀਆ
ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਭਰ ਮੈਭਰ ਮੀਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਜਿ ਉਸਾਰੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ
ਪੁਰਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਜਾ ਅਵਰੁ ਕੇ
ਰੈ ॥ ੭ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆ
ਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮ
ਨਨਾ ਮਰਤੇ ਇਕਰੰਗਾ ॥ ਸਦਾ ਬਸਤਿ ਪਾਰਬੂਟ ਮਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜ
ਬਮਤਿ ਜਲੁ ਆਇਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ
ਗਏਗ ਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਕੈ ਸਦੁ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥
ਸਭ ਕੁ ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀ ਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਅ
ਪਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਜਿਸ
ਕੈ ਤਰਿਗੁਜ ਅਭਿਮਨੁ ॥ ਸੋਨਰ ਕਪਾਤੀ ਤੋਵਤ ਸੁਆਨਾ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋ ਬ
ਵੇਤੁ ॥ ਸੋਵਤਾ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਕਰਮ ਵੰਤੁ ਕਰਣਾਵੈ ॥ ਜਨ
ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਜੋਤੀ ਭਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸੰਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅ
ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਤੁ ਮੁਕਤੁ

ਅਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਪਨਵੰਤਾਤੰਇਕਰਿਗਰਥਾਵੈ॥ਤਿਸੁਮਾਨੀਕਵ
ਸੰਗਿਨਜਾਵੈ॥ਬਤੁਲਸਕਰਮਨਖਉਪਾਰਿਕਰੇਅਸਾ॥ਪਥੁਰੀਤਰਿ
ਕਾਤੰਇਬਿਨਾਸਾ॥ਸਭਤੇਅਪਿਜਨੈਬਲਵੰਤੁ॥ਪਿਨਮਤਿਤੰਇਜਾਇਭਸ
ਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬਦੈਅਪਿਅਤੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਗਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਅਗੀ
ਰਪੁਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਰਿਮਾਨ॥ਸੰਜਨਾਨਕਦਰਗਾਤਪਰਵਾਨਾ॥੨॥
ਟਿਕਰਮਕਰੈਤਉਧਾਗੇ॥ਸੁਮੁਖਾਵੈਸਗਲੋਬਿਰਥਾਗੇ॥ਅਨਿਕਤਪਾ
ਅਕਰੈਅਤੰਕਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਾਫੇਰਿਫੇਰਿਅਵਤਾਰਾ॥ਅਨਿਕਜਤ
ਕਰਿਅਤਮਨਤੀਦੁਵੈ॥ਤਰਿਦਰਗਾਤਕਤੁਕੈਸੈਗਵੈ॥ਅਪਸਕਉ
ਭਲਾਕਤਾਵੈ॥ਤਿਸਤਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਅਵੈ॥ਸੁਖਕੀਰੇਣਜਾਕਮ
ਤੰਇ॥ਕਤੁਨਾਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਸੁਤੇਕ
ਤੰਇ॥ਤਬਇਸਕਉਸੁਖੁਨਤੀਕੋਇ॥ਜਬਇਤੁਜਾਨੈਮੈਕਉਕਰਤਾ
ਬਲਗੁਗਰਭਜਨਿਮਾਤਿਫੇਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕਉਬੈਰੀਮੀਤਾ॥ਤਬ
ਗੁਨਿਤਚਲੁਨਤੀਚੀਤਾ॥ਜਬਲਗੁਮਤਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥੪॥ਤਬ
ਗੁਧਰਮਗਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥੫॥ਪੁਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੁਟੈ॥ਗੁਰ
ਸਾਦਿਨਾਕਤਉਭੁਟੈ॥੬॥ਸਤਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿਧਾਵੈ॥ਤਿਪਾ
ਨਅਵੈਮਾਇਆਪਾਥੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੱਗਾਥਿਖਿਅਕੋਕਰੈ॥ਨਤਰਿਪ
ਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਗੈ॥ਬਿਨਸੰਤਖਨਤੀਕੋਉਗਜੈ॥ਸੁਪਨਮਨਰਬਧਿ
ਬੇਸਭਿਕਾਜੈ॥ਨਮਰੰਗਸਰਬਸੁਖੁਤੰਇ॥ਵਡਭਾਗੀਕਿਸੇ॥੭॥ਪਰਪ
ਤੰਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਅਪੇਅਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਕਤਰਿਜਾਪਿ॥੮॥ਕ
ਕਰਾਵਨਕਰੈਤੰਗੁ॥ਇਸਕੈਤੰਬਿਕਤਾਬੀਚਾਰੁ॥ਜੈਸੀਦੁਸਟਿਕਰੈ
ਸਾਤੰਇ॥ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਪੁਰੁਸੋਇ॥ਜਕਿਉਕੀਨਸੁਅਪਨੈਰੰਗਿ
ਭਤੇਤੁਰਿਸਭਤੁਕੈਸੰਗਿ॥ਥੁਧੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕਾ॥ਅਪਾਤਿਏਕਅਪਾਤਿ
ਨੇਕਾ॥ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਅਵੈ॥ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਤੀਗਤਿਅਸਮਾਇ॥੯॥
ਅਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਅਪਿ॥ਅਪੇਗਚਿਅਸਭਕੈਸਾਖਿ॥ਅਪਿਕੀਨ
ਪਨਾਬਿਸਥਾਗੁ॥ਸਭਕਿਉਉਸਕਾਓਤੰਕਰੈਤੰਗੁ॥ਉਸਤੇਭਿਨਕਤਤੁਕਿਉ

ਭੋਗ ਬਨ ਬਨ ਤਰਿਏ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਤ ਅਪਿਕਰੈ ਡਾਗ ਕਉਤ
ਕਰੈ ਗੰਗ ਅਪਾਗ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਅਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕ
ਦੁਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁ ਅਮੀ ॥ ਦੁਰ ਪ੍ਰ ਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵ
ਖਿਅਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਥਿਰ ਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ
ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿ
ਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਣਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ
ਵਿਤ੍ਰੁਪੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਸੰਤ ਸਗਲਿ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੰਤੁ ਉਧਰਨ ਡਾਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥
ਬੁਰਿ ਬੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ
ਨੇ ਅਗ ਜਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਜ ਮਤੇ ਨੀਉ ਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਸੁਖੁ ਸ
ਭੁਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰਕ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਮਤਿ ਓਇ ਮਲੀ
ਨ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਸੰਭਾ ਤੇ ਡੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਡਤੇ ਕਉਰ ਬੈਠ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ
ਬਾਭੁ ਸਟੁ ਓਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦ ਕੁਭੀ
ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤ
ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਸੁ ਪਜੋ ਨਿਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰਿਗ ਦਜੋ ਨਿਕਿਰ ਮਾਇ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਰਿਸਨਾ ਮਤਿ ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਸਭੁ ਕੋ ਲਏ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ
ਨੇ ਤੇ ਸੁਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਨੀ ਚੁਨੀ ਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੱਖੀ ਕਾਥਾ ਉਕ
ਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁਮਤ
ਅਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਖਿਨਾਟਿ ਕਨੁ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਮਤ
ਭਿਆਗ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਪਰਮੇ ਸੁਰਿ ਮਾਗ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਡੀ
ਨ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਦੁਖੀ ਆ ਅਰੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦ ਕ ਕਉ ਸਰ ਬਰੋਗ
ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦ ਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦ ਦੱਖ ਮਤਿ ਦੱਖਾ ॥
ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਭੀ ਓਇ ਮੱਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਸਦਾ ਅਪਾਵਿਤ੍ਰ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾਨ ਡੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ ਕਉ ਰਾਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ
ਦੱਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਅਗੇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਮਤ ਅਤੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਸ

ਦਾ ਬਿਕਾਰੀ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਜਨ ਮੈ ਮਰੈ। ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ। ਸੰਤ
ਦੱਖੀ ਕਉ ਨਾ ਟੀਰਾਉ। **ਨਾਨਕ** ਸੰਤ ਕਾ ਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਉ। **ਸੰਤ ਕਾ**
ਖੀ ਅਧਰੀ ਚ ਤੇ ਟੁਟੈ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਕਿ ਤੈ ਕਾ ਜਿਨ ਪੁਰੈ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ
ਕਉ ਉਦਿ ਅਨਭੁ ਮਾਈ ਐ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਉਧਰਿ ਪਾਈ ਐ। ਸੰਤ ਕਾ
ਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ। ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀ ਥੋਥਾ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ
ਕੀ ਜੜਾ ਕਿਉ ਨਾ ਡਿ। **ਆਪਨ** ਬੀਜਿ ਆਪ ਡੀ ਖਾ ਡਿ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ ਕਉ
ਰੁਨ ਗਾਖਨ ਡਗ। **ਨਾਨਕ** ਸੰਤ ਕਾ ਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਥਾਗਿ। **ਸੰਤ ਕਾ** ਦੱਖੀ
ਬਿਲਾ ਲਾਇ। ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਨ ਮਝਾਈ ਤ ਜ ਫੜਾਇ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ
ਖਨ ਡੀ ਗਜੈ। ਜਿਉ ਪਾਵ ਕੁਈ ਧਨਿ ਨ ਡੀ ਧਾਧੈ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਉਦੈ
ਲਾ। ਜਿਉ ਬੁਝਾ ਜਾਤਿ ਲਖੇ ਤ ਮਾ ਡਿ ਦੁ ਡੇ ਲਾ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਧਰਮ ਤੇ
ਤਾ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿ ਅਕ ਡਤਾ। ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦ ਕ ਕਾ ਧੁਰ ਡੀ ਪਾਇ
। **ਨਾਨਕ** ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਧਿ ਆ। **ਸੰਤ ਕਾ** ਦੱਖੀ ਬਿਗੜੁ ਪਾਏ
ਇ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ ਕਉ ਦਗ ਡ ਮਿਲੈ ਸ ਜਾਇ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਸਦ
ਕਾਈ ਐ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈ ਐ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ
ਸਾ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ। ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ ਨ ਤਿਸੁ ਟੈ ਕੋ
ਜੈ ਸਾਭਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾ ਕੋਈ ਡੋਇ। ਪਾਇ ਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇ ਟੈ ਕੋਇ। **ਨਾਨਕ** ਜੈ ਸ
ਚ ਸੋਇ। **ਸੁਭਿ** ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਤੁ ਕਰੈ ਡਗ। **ਸਦਾ** ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ
ਮਸਕਾਗੁ। ਪੁਰ ਕੀਉ ਸਤ ਤਿ ਕਰਤੁ ਦਿਨ ਗਤਿ। ਤਿਸ ਡਿ ਧਿ ਆਵੁ
ਸਿਗਿਰਾਸਿ। ਸੁਭ ਕਉ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ ਆ। ਜੈ ਸਾ ਕਰੇ ਤੈ ਸਾ ਕੋ
। **ਅਪਨ** ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਡਗ। **ਦੁਸਰ** ਕਉ ਨ ਕ ਤੈ ਬੀਚੁਗ। ਜਿਸ ਨੋ
ਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪੁ ਨਾ ਦੇਇ। **ਬਰ** ਭਾਗਿ **ਨਾਨਕ** ਜਨ ਸੋਇ। **ਸਲੋਕੁ**।
। **ਤ** ਜਤੁ ਸਿ ਅਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨੁ ਸਿ ਮਰਤੁ ਤਿ ਡਿ
ਇ। **ਇਕ** ਅਸਤ ਰਿ ਮਨਿ ਰਖਤੁ **ਨਾਨਕ** ਦੁਖੁ ਭਗ ਮੁਭਉ ਜਾਇ। **ਅਸਟ** ਪਦੀ।
। **ਮਨੁ** ਖ ਕੀ ਟੇ ਕਥਿ ਥੀ ਸਭ ਜਨਾ ਦੇਵਨ ਕਉ
ਗਵਨ। ਜਿਸ ਕੈ ਦੀ ਐ ਗਏ ਅਧਾਇ। ਬੁਝਿ ਨ ਤਿਸੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ

ਮਹੇਸ਼ਵਰੈ ਕੋ ਅੰਧਾ ਮਨੁ ਕੋ ਕਿਉ ਨ ਡੀਝਾ ਤਿਸ ਕਾ ਡੁਕ ਮੁਢੁ ਡਿਸੁ
 ਕੁੰਭਿ ਤਿਸ ਕਾ ਨ ਮੁਖੁ ਕੀ ਡਿਝੁ ਤਿਸ ਮਹਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥
 ਨ ਕਾ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਾਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾਰਿ
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਤਾਗ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੇ ਲਾ
 ਕਰਿ ਛੇਤਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨ ਡੁਪੇ ਖੁਠਾ ਕੁਰ ਕਾਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨ ਮੈ ਸਭ ਸੰਗੁ
 ਚਰਨ ਚਲੈ ॥ ਮਾਗੀ ਗਾਇਦਾ ਮਿਟਾਇ ਪਾਪ ਜਪੀ ਐਤਰਿ ਬਿਦਾ ਕ
 ਰਹਿ ਕਰ ਮਸਵ ਨ ਡਰਿ ਕਥਾ ॥ ਡਰਿ ਦਰਗਾਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥
 ਬਰਭਗਤਿ ਜਨ ਜਗ ਮਾਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਡਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਤਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ
 ਕਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤ ਗਾਨੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤੈ ਮੁਖਿ ਬਲਿ ਡਰਿ ਮੁ
 ਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਕੁਏ ਕੁਪ ਥਾਏ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ
 ਥੋਂ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਣਾ ਕਾਤਿ ਨ ਡਿਨਿ
 ਰੰਜਨ ਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਣਾ ਪੁਸ਼੍ਟੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ ਜਾਨੁ
 ਪੁਰਿ ਸਾਬੁ ਸ਼ੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਡਰਿ ਡਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸ੍ਰ ਬਰਗਤ ਓਤੁ
 ਡਰਿ ਜਨਹਤਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀ ਰਤਨੁ ਕੇ ਵਲ ਬਖਾਨਾ ॥ ਗਿਰਿ ਸਤ
 ਮਤਿ ਸੋਈ ਨਿਰਥਾਨਾ ॥ ਏਕ ਉਪਾਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਅਸੁਗਤਿ ਸੁਕੀ ਕਟੀ
 ਐਜ ਮਕੀ ਛਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੁਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਡਿਨ ਲਾ
 ਗਤਿ ਚੁਖਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਡਰਿ ਪੁਰੁ ਮਾਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤ ਸੁਖੇ ਲਾ
 ਨੀ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਅਪਣਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਰਤ ਕਿਸਤੇਰ
 ਗੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤੈ ਸਾਦਿ ਸਟਾਇ ਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਤਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇ
 ਆ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀ ॥ ਫਿਓ ਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸੁਖ ਚੁਫਿਅ
 ਜ ਕਦੇ ਖਉਤ ਬਸੁ ਕਾ ਬਿਭੁ ਮੁਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖ ਮੁਸੋਈ ਅਸੁ ਖੁਖ
 ਪਾ ॥ ਨ ਡਰਿ ਭੁਜਨ ਮੈ ਨ ਡਰਿ ਭੁਮਗੈ ॥ ਆਪਣਾ ਚਲਿਤੁ ਆਪਣੀ ਕਰੈ ॥ ਅ
 ਕੁਲਾਵੁ ਨ ਡਿਸਾਟਿ ਅਨ ਡਿਸਾਟਿ ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭਾ ਮਿਸਾਟਿ
 ਅਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਤਿ ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਿ
 ਅਥਿਨ ਸੀਨੀ ਵਿਭੁ ਖੰਡਾ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਓਥੁ ਮੰਗ ॥ ਅਲਖ ਅ

ਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤਾਪਾ। ਆਪਿਜਪਾਰੇਤਨਾਨਕਜਾਪੈ॥੬॥ ਜਿਨੀਪੁਰਖ
ਸੁਸੇਭਵੰਤਾ। ਸਰਬਸੰਸਾਰਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾ। ਪੁਰਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧ
ਰਨਾ। ਪੁਰਕੇਸੇਵਕਦੁਖਾਧਿਸਾਰਨਾ। ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਯਾ। ਗੁਰਕ
ਬਦੁਜਪਿਭਰੇਨਿਤਾਯਾ। ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਪਾਕ
ਨਿਬਡਭਾਗੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਾਤਿਬਿਸਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉ
ਤਮਕਾਰਿਮਾਨਾ॥੭॥ ਜੋਕਿਉਕਰੈਸੁਪੁਰਕੈਗੀਰਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਤਿ
ਸੀਰਿ॥ ਸਤਜਸੁਭਾਇਓਵੈਸੋਓਇ॥ ਕਰਣੈਤੁਰਪਛਾਣੈਸੋਇ॥ ਪੁਰ
ਕੀਅਜਨਮੀਠਯਗਾਨਾ॥ ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਸਟਾਨਾ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜੇ
ਤਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਏ॥ ਓਇਸੁਖਨੀਧਾਨਉਨਤੁਬਾਨਿਅਏ॥ ਆਪਸਕ
ਆਪਦੀਨਮਨਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਖਜਨੁਦੇਕਜਾਨਾ॥੧੪॥

॥ ਸਰਬਕਲਾਭਗੁਪੁਰਪੁਰਾਬਿਰਥਾਜਾਨਨਤਗ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਗਿਉ
ਗੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਖਲਿਤਗ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੁਟੀਗ
ਨਤਗਪਾਯਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਯਾ॥ ਸਗਲਕੀਚਿਤਾਜਿ
ਮਨਮਾਤਿ॥ ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਤਿ॥ ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਤਰਿਜਾਪੈ॥
ਬਿਨਾਸੀਪੁਰੁਆਪੇਆਪਿ॥ ਆਪਨਕੀਆਕਊਨਤੋਇ॥ ਜੇਸਉਪਾਏ
ਚੈਕੋਇ॥ ਤਿਸੁਬਿਨਾਤਿਤੇਗੈਕਿਉਕਾਮਾ॥ ਗਾਤਿਨਾਨਕਜਾਪਿਏਕਤਰਿ
ਮਾ॥੧॥ ਰੁਪਵੰਤਤੋਇਨਾਤੀਮੰਤੈ॥ ਪੁਰਕੀਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੰਤੈ॥ ਪਾ
ਵੰਤਤੋਇਕਿਅਕੋਗਰਬੈ॥ ਜਾਸਭੁਕਿਉਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ॥ ਅ
ਸੁਗਜੇਕੋਉਕਤਾਵੈ॥ ਪੁਰਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਤਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਤੋਇਬੰਦਤ
ਰੁ॥ ਤਿਸੁਦੈਨਤਰੁਜਨੈਗਾਵਾਗੁ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਟੈਤਉਰੋਗੁ॥
ਕਸੋਜਨੁਸਦਾਅਗੋਗੁ॥੨॥ ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਥਾਮੈਥੰਮਨਾ॥ ਤਿਉਗੁਰਕ
ਸਬਦੁਮਨਤਿਅਸਥੰਮਨਾ॥ ਜਿਉਪਾਖਾਤੁਨਾਵਚਰਿਤਰੋ॥ ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰ
ਰਣਯਗਤੁਨਿਸਤਰੋ॥ ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰਦਰਸ
ਦੇਖਿਮਨੁਤੋਇਬਿਗਾਸੁ॥ ਜਿਉਮਤਾਉਦਿਅਨਮਤਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥
ਉਸਾਪੁਸੀਗੀਮਾਏਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਥਉਧੁਰਿ॥

ਗੀਤ ਗਿਲੋਚ ਪੁਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਾ ਡੋਬਿਲ ਲਾਈ ਐ ॥ ਪੁਰ ਬਲਿਖੇ ਕਾ
 ਲਿਖਿ ਆਪਾਈ ਐ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪੁਰ ਦੇਵਨ ਡੋਗ ॥ ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਤੁਤਿ ਸ
 ਚਿਤਿ ਤੁਗ ॥ ਜੇ ਕਥੁ ਕਰੇ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਨ ॥ ਕੁਝ ਕਾ ਡੋਬਿਲ ਡਿ ਅਜਨਾ ਕ
 ਭੰਬ ਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ॥ ਲਪਟਿ ਗਤਿ ਓਹਿ ਸਿਲੋ ਭੀ ਪਤੰਗ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਜਪਿ ਡਿਰ ਦੇ ਮਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ
 ਲੀਨੁ ਆਇ ਆਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਤਨ ਪਾਰਿ ਪਾਇ ਆਗਤਿ ਜਿ ਅਭਿਮਨੁ ਲੇ
 ਭੰਮਨ ਮਾਛਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਡਿਰ ਦੇ ਮਾਤਿ ਤੋ ਲਿਖਾ ॥ ਲਾਦੇ ਖੇਪ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਚ
 ਕਾ ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿ ਆਜੰ ਜਾਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕਉ ॥ ਮੁਖੁ
 ਉਜਲ ਡਿਰ ਚਗਤ ਮੋਇ ॥ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੈ
 ਜਦ ਬਲਿ ਡੋਗੈ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਗੰਧ ਸਾਧ ਕਉ
 ਅਪੁਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਤੁ ਏ ਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰ
 ਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਡਿਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ਐ
 ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ ॥ ਡਿਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓ
 ਫਗਤੀ ਸੰਤਨ ਡਿਰਿ ਆਇ ਆਗਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿ ਡਪਾਇ ਆਗਾ ॥ ੬ ॥
 ਮਿਰਤ ਕਉ ਜੀਵਾ ਲਨ ਡੋਗ ॥ ਕੁਝ ਕਉ ਦੇਵਤ ਆਪਾਗੁ ॥ ਸਰਬ ਨੀਯ
 ਨਾ ਕੀ ਦਿਸਟੀ ਮਾਤਿ ॥ ਪੁਰ ਬਲਿਖੇ ਕਾ ਲਨ ਪਾਤਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤਿ
 ਸਕਾ ਚਤੁਰ ਗੈ ਜੋਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਡਾਗ ਡੋਗ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸ
 ਚਾਇਨੁ ਕੈਲੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾਨਿ ਰਮ ਲਾਇ ਡਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ
 ਭੰਮਨ ਮੁਦੀ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭੀ ਆਗਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਗੁ
 ਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਡਰਿ ਪੁਰੁ ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁ
 ਕੈ ਐ ਤਿਉ ਲਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਡਿਰ ਦੇ ਏ ਕੋ ਡੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀਰ
 ਤਨ ॥ ਸਚੁ ਡਿਰ ਦੇ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਤਤਾ ॥ ਸਚੀ ਦਿਸਟਿ ਸਚਾ ਆਕਾਗੁ ॥ ਸ
 ਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚਾ ਪਾਸਾਗੁ ॥ ਪਾਸਾਗੁ ਮੁਜਿ ਨਿਸਚੁ ਕਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜ
 ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸਭੁ ਕਉ ॥ ॥ ਰੂਪ ਨਰੇਖ ਨਰੰਗ ਕਿ
 ਭੰਮਨੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ਭਿਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਡਿਉ ਸੁਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਡੈ ਸੁਖੁ ਸੰਨਾ ॥

॥ असटपदी ॥ ॥ अविनासी पुरुमनमदिगु ॥
तुप्रीतित्रिअगु ॥ तिसतेपरेनडी किउकए ॥ मरबनि ॥
कमेरि ॥ अपेधीना अपेदाना ॥ गडिरगंभीरुगडी ॥ सुजा ॥
गधुमपममेसुगगंधिदा ॥ विपानेपनदए ॥ अखधमिदा ॥
यतेरेकीचरगीपा ॥ **नानक** केमनि ॥ इडुअनग ॥ १ ॥ मनसा ॥
नसगनाजग ॥ जकरिपा ॥ इअमणी ॥ डगु ॥ डरनभरनज ॥ केने ॥
ग ॥ तिसका ॥ मंडुनज ॥ डगु ॥ अनदुरुप ॥ मंगल ॥ सच ॥ ज ॥ के ॥ मर ॥
कमुनी ॥ अडिपारित ॥ के ॥ राजम ॥ डिग ॥ ज ॥ जग ॥ म ॥ डि ॥ जग ॥ ॥ तय ॥
तयी ॥ सुग ॥ स ॥ त ॥ म ॥ डि ॥ जग ॥ ॥ यि ॥ अ ॥ इ ॥ यि ॥ अ ॥ इ ॥ ब ॥ ग ॥ त ॥ ड ॥ सु ॥ पु ॥ य ॥
॥ **नानक** ॥ तिसु ॥ पु ॥ र ॥ ख ॥ क ॥ कि ॥ नै ॥ अ ॥ न ॥ प ॥ इ ॥ अ ॥ ॥ ॥ ज ॥ की ॥ की ॥ की ॥
ना ॥ डि ॥ म ॥ ग ॥ ल ॥ दे ॥ व ॥ ड ॥ रे ॥ अ ॥ व ॥ ग ॥ डि ॥ ॥ पि ॥ त ॥ क ॥ ज ॥ न ॥ मु ॥ कि ॥ अ ॥ ज ॥ नै ॥ पु ॥ ज ॥
ल ॥ प ॥ र ॥ ए ॥ अ ॥ पु ॥ नै ॥ सु ॥ डि ॥ ॥ सु ॥ म ॥ डि ॥ रि ॥ अ ॥ न ॥ पि ॥ अ ॥ न ॥ जि ॥ न ॥ दे ॥ इ ॥ ॥ ज ॥ न ॥
न ॥ मु ॥ पि ॥ अ ॥ व ॥ डि ॥ मे ॥ इ ॥ ॥ डि ॥ ड ॥ गु ॥ ट ॥ म ॥ डि ॥ ज ॥ क ॥ उ ॥ र ॥ म ॥ ए ॥ ॥ ज ॥ न ॥ मि ॥
रि ॥ अ ॥ व ॥ै ॥ ज ॥ ए ॥ ॥ उ ॥ च ॥ नी ॥ च ॥ डि ॥ स ॥ के ॥ अ ॥ स ॥ थ ॥ न ॥ ॥ जै ॥ स ॥ ज ॥ न ॥ व ॥ै ॥ तै ॥ स ॥
न ॥ ॥ ॥ **नानक** ॥ तु ॥ प ॥ न ॥ न ॥ ज ॥ के ॥ र ॥ ग ॥ ॥ न ॥ न ॥ भे ॥ ख ॥ क ॥ र ॥ डि ॥ इ ॥ क ॥ र ॥ ग ॥ ॥ न ॥ न ॥ वि ॥
नै ॥ वि ॥ स ॥ थ ॥ ग ॥ ॥ पु ॥ र ॥ अ ॥ वि ॥ न ॥ सी ॥ ऐ ॥ क ॥ क ॥ ग ॥ ॥ न ॥ न ॥ च ॥ ल ॥ त ॥ क ॥ र ॥ै ॥ वि ॥ न ॥ म ॥ डि ॥
रि ॥ ग ॥ डि ॥ उ ॥ पु ॥ र ॥ न ॥ स ॥ ब ॥ ठ ॥ ए ॥ ॥ न ॥ न ॥ वि ॥ यि ॥ क ॥ रि ॥ ब ॥ न ॥ त ॥ ब ॥ न ॥ ए ॥ ॥ अ ॥ प ॥
म ॥ डि ॥ अ ॥ प ॥े ॥ प ॥ ए ॥ ॥ स ॥ भ ॥ य ॥ ट ॥ डि ॥ स ॥ के ॥ स ॥ भ ॥ डि ॥ स ॥ के ॥ ठ ॥ उ ॥ ॥ ज ॥ पि ॥ ज ॥ पि ॥ ज ॥
नानक ॥ डि ॥ रि ॥ न ॥ उ ॥ ॥ ॥ **नानक** ॥ भे ॥ य ॥ रे ॥ स ॥ ग ॥ ले ॥ ज ॥ त ॥ ॥ न ॥ भ ॥ के ॥ य ॥ रे ॥ ध ॥ र ॥ ध ॥
॥ न ॥ भ ॥ के ॥ य ॥ रे ॥ सि ॥ मि ॥ डि ॥ बे ॥ द ॥ पु ॥ र ॥ न ॥ ॥ न ॥ भ ॥ के ॥ य ॥ रे ॥ सु ॥ न ॥ न ॥ रि ॥ अ ॥ न ॥ पि ॥
॥ न ॥ भ ॥ के ॥ य ॥ रे ॥ अ ॥ ग ॥ स ॥ प ॥ त ॥ ल ॥ ॥ न ॥ भ ॥ के ॥ य ॥ रे ॥ स ॥ ग ॥ ल ॥ अ ॥ क ॥ ग ॥ ॥ न ॥ भ ॥ के ॥ य ॥
री ॥ अ ॥ स ॥ भ ॥ भ ॥ व ॥ न ॥ ॥ न ॥ भ ॥ के ॥ स ॥ रि ॥ उ ॥ य ॥ रे ॥ सु ॥ नि ॥ स ॥ व ॥ न ॥ ॥ क ॥ रि ॥ वि ॥ र ॥ प ॥ नि ॥
प ॥ नै ॥ न ॥ मि ॥ ल ॥ ए ॥ ॥ **नानक** ॥ च ॥ उ ॥ र ॥े ॥ धे ॥ प ॥ द ॥ म ॥ डि ॥ स ॥ै ॥ न ॥ ग ॥ डि ॥ प ॥ ए ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ पु ॥
ज ॥ क ॥ स ॥ डि ॥ अ ॥ स ॥ थ ॥ न ॥ ॥ पु ॥ र ॥ ख ॥ स ॥ डि ॥ के ॥ व ॥ ल ॥ प ॥ र ॥ य ॥ न ॥ ॥ क ॥ र ॥ तु ॥ डि ॥ स ॥ डि ॥
ज ॥ की ॥ ध ॥ ए ॥ ॥ स ॥ डि ॥ पु ॥ र ॥ ख ॥ स ॥ भ ॥ म ॥ डि ॥ स ॥ म ॥ ए ॥ ॥ स ॥ डि ॥ क ॥ र ॥ मु ॥ ज ॥ की ॥ ध ॥

ਅਮੁਖਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ। ਸਤਿਕਰਦੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ। ਜਿਸ
ਤਿਉਸ੍ਵਾਏਤਿਸਤਿਸਰਬਤੀ। ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਕਾਸੁਖਦਾਈ। ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ
ਸਤਿਨਾਮੁਗੁਰਤੇਪਾਈ। **੬।** ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਉਪਦੇਸਾ। ਸਤਿਤੋਜਨ
ਜਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਦੇਸਾ। ਸਤਿਨਿਰਤੇਬੁਝੈਜੇਕੋਇ। ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿ
ਤੋਇ। ਅਧਿਸਤਿਕੀਅਸਤੁਸਤਿ। ਅਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ।
ਜਿਸਕੀਮਿਸਟਿਸੁਕਰਦੈਤਾਗ। ਅਵਰਨਬੁਝਿਕਰਤਥੀਚਾਗ। ਕਰਤੇਕੀ
ਮਿਤਿਨਜਾਣੈਕੀਆ। **ਨਾਨਕ** ਜਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਵਰਤੀਆ। **੭।** ਬਿਸਮਨ
ਬਿਸਮਭਯੋਬਿਸਮਾਦਾ। ਜਿਨਿਬੁਝਿਅਤਿਸੁਆਇਆਸ੍ਵਾਦਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ
ਗਚਿਜਨਰਤੇ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਤੇ। ਓਇਦਤੇਦੁਖਕਾਟਟਤਰ
ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ। ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੇਵਰਭਾਗੀ। ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕ
ਲਿਵਲਾਗੀ। ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਕੀਰਤਨਜਨਗਾਵੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫੁਲੁ
ਪਾਵੈ। **੮॥੧੬॥** **॥** ਸਭਕੁ। **॥** ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚਾ। ਤੈਭੇ
ਸਚਨਾਨਕਤੋਸੰਭੇਸਚਾ। **੯॥** **॥** ਅਸਟਪਦੀ। **॥** ਚਰਨਸਤਿ
ਸਤਿਪਰਸਾਤਾਗ। ਪੁਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਗ। ਦਰਸਨਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨ
ਤਾਗ। ਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਪਿਅਵਨਤਾਗ। ਅਧਿਸਤਿਸਤਿਸੁਭਧਾਰੀ। ਆ
ਪੇਗੁਦਾਅਪੇਗੁਦਕਾਰੀ। ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ। ਸੁਰਤਿਸਤਿ
ਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ। ਬੁਝਨਤਾਗਕਉਸਤਿਸਤਿਤੋਇ। **ਨਾਨਕ** ਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰ
ਭੁਸੇਇ। **੧॥** ਸਤਿਸੁਰਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨੈਆ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੁ
ਬੁਧਾਨੀਆ। ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਾਇਆ। ਤਤੁਗਿਅਤਿ
ਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਤੋਇਬਸਾਨਾ। ਜਿਸਤੇਉਪਾਜੈਅ
ਤਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਨਾ। ਬਸੁਤਮਾਤਿਲੇਬਸੁਤਗਾਰਾਈ। ਤਾਕਉਭਿਨਨ
ਕਰਨਜਾਈ। ਬੁਝੈਬੁਝਨਤਾਗਬਿਬੇਕਾ। ਨਾਨਕਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕਾ। **੨॥**
ਠਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਅਕਾਰੀ। ਠਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੁਜਾਰੀ। ਠਕੁ
ਰਕੈਸੇਵਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ। ਠਕੁਰਕੈਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਠਕੁ
ਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ। ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ। ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾ

ਛਾਨਤਾਗਾ ਸੇਵਕ ਕੀਰਾਏ ਨੀਰੰਕਾਰਾ ਸੇਵਕ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪੁਰਖ
ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਸਾਮਿ ਸਾਮਿ ਸਮਾਗੇ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਛਾਕੈ
ਪਾਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵ
ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਾਤਿਰਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ
ਤਿਕੈ ਇਨ ਲਾਏ ॥ ਪੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੰਨ ਪੁਰੁ ਚੈ ॥ ਪੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਚੜ੍ਹ
ਚੈ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਦਿਸਿ ਪੁਰਾ
ਇਆ ॥ ੪ ॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਤਿ ਕਲਰਾਏ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕਟਿ ਲਾ
॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਮੁ ਨ ਕਾ ਛਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਾਰਿ ॥ ਭਾਮਾ ਸ
ਤਨ ਕਰਤ ਬੁਝਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤ ਬਾਥਿ ਰਖੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅ
ਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਆਕਾਰਾ ਪਾਸੈ ॥ ਕਾਟੇ ਸੋਚ ਕਰਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਅਲਖ ਵਿਰਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪੁਰੁ ਜਪੀ ਐ ॥ ਪੀ
ਮਿਤੁ ਇਉ ਮਨ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਐ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ
ਉ ਅਵਰੁ ਨ ਡੀਢਿ ਸਟਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪੁਨਾਮੁ ਰੁਪੁ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਤਿ
ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਜੈ ਜਨ ਤਿਪਤਾਨੈ ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੈ ॥
ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮਾ ॥ ਕੁਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦਕਾ ॥ ੬ ॥ ਬੋਲੁ ਤੁਜ ਸੁਜਿ
ਦਿਨੁ ਗਤਿ ॥ ਪੁਰ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ ॥ ਕਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਤਮ ਕ
ਇ ॥ ਪੁਰ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਤਸੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੁਰ ਅ
ਕਾਤੁ ਕਮੁ ਪਥਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਕਦਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨ ਕਾ
ਏ ਕਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਾਤਰ ਪੁਰ ਬਸਤਿ ਤਜੁ ਗੇ ॥ ਕੁਨਾਨਕ ਸੇਵੀ ਜਨ ਪੁ
॥ ੭ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਚਿੰਟ ਲੇਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪੁਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਤਿ ॥ ਜਿ
ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪੁਰੁ ਪਥਾਤਾ ॥ ਸਿਜਨੁ ਸੁ ਬਖ ਕਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰ
ਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਤਿ ॥ ਅਵਗੁਮਿ
ਨ ਪਸਗ ਲੀਝਾਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਅਵਰੁ ਜਨ ਨ ਦੇ
ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਤੁ ਸਦ ਪੈਗਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗਿ ਮਿਤੁ

ਸਤਿਗੁਰਮਿਖਕੀ ॥ ੧॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਖਕੀ
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿਖਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮ
 ਤੇ ਮੁਖਿ ਭੋਗੇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਰਿਨ ਮੁਖਿ ਚਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਖਿਕਾਰ ਤੇ ਭਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਪਾਨ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ
 ਕਾ ਸਿਖੁ ਚਰਭਾਗੀ ਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਖ ਕਾ ਟਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸਵਾਰੈ ॥ ੧॥
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ਸਮਾਰੈ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗਤਿ ਸੇਵਕ ਜਰੈ
 ਗੁਰ ਕੀ ਅਗੀ ਅਮਨ ਮਾਨਿ ਸਤੈ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਕਰਿ ਕਭਾ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਰਿ
 ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਦੈ ਸਦਾ ਪਿਆਵੈ ॥ ਮਨ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ
 ਕੇ ਕਰ ਜਗਾਸਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਤੇ ਇਨੇ ਤਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁ
 ਅਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ੩॥ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਲੇ
 ਏ ॥ ੪॥ ਥੀ ਸਥਿ ਸੁਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ
 ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਤਰਿਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ
 ਨਿਪਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੰਗਿਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨਿ ਜ
 ਨ ਜਨ ਮਾਨ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਏਕ ਤਿ ਆਪਿ ਨਾਤੀ ਕਭਾ ਭਰਮਾ ॥ ਸਤ ਸਾਸਿ ਆਪ
 ਬਹਿ ਅਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ੫॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਰਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ੬॥ ਸਫਲ ਦ
 ਰਸੁ ਪੇਖਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਾ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਾਤਿ ਨੇਰ ਮਲਹੀ ਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾ
 ਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਗਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਪਨੇ
 ਮਨਿ ਸੰਤਖੁ ਅਤ ਮਪਨੀ ਆਨੇ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖ ਓਜਾ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿ
 ਸਟਿ ਪੇਖੈ ਤੇ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਤੀ ਪਾਈ ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
 ਤੇ ਸੁਖ ਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ੮॥ ਜਿਤ ਬਾਏ ਕਉ ਸਤਤਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖ ਪੁਰਨ
 ਬਿਬੇਕਾ ਕਤੁ ਬਲਨ ਪਤੁ ਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨੀ
 ਭਰਨੀ ਰਵੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦ
 ਨਿਤ ਕਰਤਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਰਦੇ ਸਿਮਰਤਿ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਤਹੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਅਪਨੇ ॥ ੯॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥ ੧੦॥ ਇਤੁ ਤਰਿ ਸੁਖਾਵੈ ਜ
 ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ਅਮਰ ਸੰਤਾਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਤੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਕੋ

ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ਅਠਪਤਹਤਾਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖੇ ਏਹਿ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ
ਕਰੁ ਏਹਿ ਮਤਿ ਮਾਇ ਅਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖੁ ਮਨ ਮਾਨਿ ਰਾਖੈ ਤਹਿ ਤਹਿ
ਗੁ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮਤਿ ਦੁਖ ਤਤੁ ਤੇਸੇ
ਤਪਤਿ ਮਾਨਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁਭਾਇ ਅਦੁਖ ਨ ਠੇਭਾਈ ॥ ਜਨ
ਮਗ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੁ ਕੇ ਪੁਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੁਕਾਨਿ ਰਭਉ
ਥੇਸੇ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਅਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈਨੇਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਤਿ ਨਿਕਿਰ ਪਾਪ
॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭੁਮਗ ਵਨਾ ॥ ਸੁਨ
ਕਤਹਿ ਤਹਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਅੰਧ ਸਗੁਨ ਭੀ ਓਤੀ ॥ ਕਲ
ਗਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮਤੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪਨੀ
ਮਤਿ ਅਪੇ ਪਾਏ ॥ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਜਨਾਤੀ ਕੋਇ ॥ ਸਗ ਬਨਿ ਰਤ ਰਿਏ ਕੋ
॥ ਓਤਿ ਪਤਿਗ ਵਿਅਰੁ ਪਰੰਗਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਗਚਿਰਗ
ਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ ॥ ਅਨੇਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸੇ
॥ ॥ ਸਾ ਬਿਨ ਚਾਏ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿ ਅਸਗਲੀ ਥਾਰਾ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ
ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਪੁਨ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਸੰਤ
ਨਾਮਿ ਲਿਕਹੁ ਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅਵਹਿ ਉਪਦੇ
ਭਿ ਮੀਤਾ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਚਗਨ ਕਮਲਾਹਿ ਦਮਤਿ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰ
ਸੰਪੁਰੁ ਸਮਰਥਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਤੁ ਨਾਮੁ ਤਹਿ ਵਖਾ ॥ ਇਤੁ ਪੁਨ ਸੰਚੁ
ਵਤੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨੇਰ ਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਅਸਰਾ ਖਤੁ ਮਨ ਮ
॥ ਸਗ ਬਰੰਗਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਪਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਰਿ
ਵਤਿ ॥ ਸੰਧੁ ਨ ਤਹਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਝਾਤਿ
ਤਾ ॥ ਸੰਧੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਭਾ ਕਉ ਕਗਤਿ ਭਲੀ ਕਰ
॥ ਸੰਭਾ ਭਜੁ ਤਹਿ ਕੀ ਸਰਲੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਗੁਨ ਜਾਇ ਰਹੁ
ਟੈ ਤਹਿ ਅਵਖਧੁ ਥਾਇ ॥ ਸਗ ਬਨਿ ਪਾਨ ਮਤਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਦਰਗਤ ਪਰਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਪਰਬੰਧੁ ਤਹਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ
ਪਾਵਤ ਅਵੇਠਾਇ ॥ ਤਕਉ ਬਿਧੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ

ਤਿਸੇਇਕਥਿਤਤੀਠਾਢੰਡਹਿਨਾਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾ
ਉਭਰਿਥਿਨਸੈਧੁਗਨਤੋਇਆਸਾਭਗਤਿਭਾਇਅਤਮਪਰਗਾਸਾਤਿ
ਤਪਹਿਜਾਇਬਸੈਆਥਿਨਾਸੀ।ਕਤੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਠਾਸੀ॥੩॥ਤਤੁ
ਕੀਚਕੁਕਤੋਜਨਸਾਚਾਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਚਕਾਚਾ।ਆਵਾਗਵਨਮਿ
ਪ੍ਰਭਸੇਵਾ।ਅਪੁਤਿਅਗਿਸਹਨਿਗੁਰਦੇਵਾ।ਉਰਤਨਜਨਮਕਾ
ਤੋਉਧਿਯਾ।ਤਰਿਤਰਿਸਿਮਰਪ੍ਰਯਾਅਧਾਰਾ।ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਭੁਟਨ
ਤੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਗੇ।ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਤੁਮਨੁਖਾ
ਉਮਨਬੰਝਤਨਾਨਕਛਪਾਏ॥੪॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਮਿਤੇਰੈਧਨਾ।
ਜੁਭਿਅਲਪਟਾਵਤਿਮੁਰਖਮਨਾ।ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾਇ
ਤੇਕਤਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ।ਰਾਜਹੰਗਮਾਇਆਥਿਸਥਾਗ।ਇਨਤੇ
ਕਤੁਕਵਨਭੁਟਕਾਗ।ਅਸੁਤਸਤੀਰਥਅਸਵਾਗੀ।ਭੁਠਾਰੰਧੁਨੁ
ਰਪਸਾਗੀ।ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਾਥਿਗਾਨਾ।ਨਾਮੁਥਿਸਾਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭੁਤਾਨਾ।ਪਾਗੁਰਕੀਮਾਤਿਤੁਲੋਤਿ।ਇਅਨੋਭਗਤਿਥਿਨਾਬਤੁਰੁਥੇ
ਸਿਅਨੋ।ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਤੁਮਨਮੀਤਾ।ਨਿਰਮਲਤੋਇਤੁਮਰਚੀਤ
ਚਗਨਕਮਲਰਾਖਤੁਮਨਮਾਤਿ।ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਥਾਥਿਖਜਾਤਿ॥
ਅਧਿਜਪਤੁਅਵਗਾਨਾਮੁਜਪਾਵਤੁ।ਸੁਨਤਕਤਤਗਤਗਤਿਪਾਵਤੁ
ਗਰੁਤਸਤਿਤਰਿਕੰਨਾਉ।ਸਤਜਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ॥੫॥ਗੁ
ਨਾਵਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਸੈਭਾ।ਥਿਨਸਿਜਾਇਤਉਮੈਥਿਖੁਛੇਭਾ।ਤੋਤਿਅ
ਚਿਤਥਸੈਸੁਖਨਾਛਿ।ਸਾਸਿਗਿਰਗਸਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਛਿ।ਥਾਭਿਸਿ
ਅਪਸਗਾਛੀਮਨਾਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਤਿਸਚੁਧਨਾ।ਤਰਿਪੁੰਜੀਸੰਚਿਕ
ਤੁਥਿਉਤਗਾ।ਈਤਸੁਖੁਦਰਗਤਜੈਕਾਗਾ।ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕਦੇਖੁ
ਕਤੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਿਛੇਖੁ॥੬॥ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਛਾਤਿ।ਏਕੋਸਿ
ਰਿਏਕੋਮਨਿਅਗਤਿ।ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤਾ।ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕ
ਗਵੰਤ।ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਤਰਿਅਪਿ।ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਓਪੁਰਾਥਿਅਪਿ
ਅਨਿਕਾਥਿਸਥਾਗਏਕਤੇਭਏ।ਏਕੁਅਸਾਧਿਧਰਾਥਤਗਾਏ।ਮਨਤਨ

ਅੰਤਰਿਏਕੁਪੁਰਾਤਾਗੁਰਪੁਸਾਦਿਨਾਨਕਾਇਕੁਜਾਤਗਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਠਿਰਤਠਿਰਤਪੁਰਾਇਆਪਰਿਅਤਉਸਰਨਾਇ
ਨਾਨਕਕੀਪੁਰਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਘਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪੁਰਦਾਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਤੁਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਜਾ
ਮਧਾਉਧੁਗਿ॥ਪਰਬੁਤਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੁਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪੁਰਕੇਗੁਨ
ਵਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਰਤੁਮਤਿਧਿਆਵਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲੀ
ਤਿ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪੁਰਕੀਨੀਤਨੀਤਿ॥ਏਕਓਟੇਏਕੋਆਧਾਗਾ॥ਨਾਨਕ
ਗੈਨਾਮੁਪੁਰਸਾਗੁ॥੧॥ਪੁਰਕੀਦਿਸਟਿਮਤਸੁਖੁਤੋਇ॥ਤਰਿਗੁਪੁ
ਥਿਰਲਾਕੋਇ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਜਨਰਿਪਤਨੇ॥ਪੁਰਨਪੁਰਖਨਤੀ
ਨੇ॥ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਸਰੰਗੀ॥ਉਪਜੈਚਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਰੇਸਰ
ਨਸਭਤਿਆਗਿ॥ਅੰਤਰਿਪੁਰਾਸੁਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ॥ਬਰਭ
ਧਿਆਪੁਰਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਤੋਇ॥੨॥ਸੇਵਕਕੀਮਨਸ
ਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪੁਰਤੋਇਓਇ
ਸੇਵਕਕੀਨਸਦਾਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤੁਜਨੁਭਾਇਆ॥ਜਾਮ
ਰਦੁਖੁਪੁਰਮੁਗਾਇਆ॥ਇਉਪੁਨੀਸਰਧਾਸਭਪੁਰੀ॥ਗਵਿਗਤਿਅ
ਸੰਗਿਤਜੁਗੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨੀਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿ
ਘਾਇ॥੩॥ਸੋਕਿਉਥਿਸਰੈਜਿਘਾਣਨਭਾਨੇ॥ਸੋਕਿਉਥਿਸਰੈਜਿਕੀ
ਜਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਥਿਸਰੈਜਿਨੀਸਭਾਕਿਉਦੀਆ॥ਸੋਕਿਉਥਿਸਰੈਜਿ
ਨਜੀਆ॥ਸੋਕਿਉਥਿਸਰੈਜਿਅਗਨੀਮਤਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਕੋਵਿ
ਲਾਖੈ॥ਸੋਕਿਉਥਿਸਰੈਜਿਥਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਗਾਚੈ
ਪੁਰੈਤਤੁਇਤੋਬੁਝਾਇਆ॥ਪੁਰਾਪੁਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥
ਜਨਸੰਤਕਰਤੁਇਤੁਕਾਮਾ॥ਅਨਤਿਆਗਿਜਪਤੁਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਮ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਤੁ॥ਆਪਿਜਪਤੁਅਵਰਤਨਾਮੁਜਪਾਵਤੁ
ਭਗਤਿਭਾਇਤਗੀ॥ਐਸੰਸਾਗਾਥਿਨਭਗਤੀਤਨੁਤੋਸੀਘਾਗਾ॥ਸਰਬ
ਅਦਸੁਖਨੀਧਿਨਾਮੁ॥ਬੁਝਤਜਾਤਪਾਏਥਿਸਾਮੁ॥ਸਗਲਦੁਖਕੋਟ

ਸੁਨਾਨ ਕਾ ਮੁਖ ਪਤ੍ਰ ਗੁਣ ਤਾ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਓਪ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਾਉ ॥ ਮਨੇ
ਤਾਂ ਅੰਤਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁ ਅਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਯੋਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਭੋਇ ॥ ਮਨ ਬਿਗਮੈ ਸਾ
ਦਰਸਨ ਯੋਇ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਬਿਗਣ ਕਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ ਏ
ਕ ਕ੍ਰਮੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਾਏ ॥ ਆਗੁ ਰਪੁ ਸਾਦਿ ਨਾ ਮੁਖ ਪਿਲਾਇ ॥ ਆਤਾ ਕੀਉ ਪ੍ਰਿ
ਮ ਕਤੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਤਿ ਅਸਰ ਬਸ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੈ ਦਰੀ
ਦਇ ॥ ਆਲਾ ਭਗਤਿ ਵਢਾ ਲਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ
ਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਪਾਟ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਗਾਭਗ
ਤਜਨ ਕੇ ਪਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁਭਾਇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਏ ਲਾਵੈ ਮਨਿ
ਭੋਤਾ ॥ ਮਨਿ ਰਗੁਨੀ ਆਰਨੀਚ ਅਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਹੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭ
ਗਵਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਭਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭਗਾਬਾਹਿ ਆਈ ॥ ਭਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
ਕੁਭੰਜਨ ਕਾ ਪਰਸੰਗੀਤਾ ॥ ਰਸ ਨਾਜ ਪਤੀਤ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਭਲੀ ਸੁਕਰ
ਕੀ ਸੰਭਾ ਪਵੰਤਾ ॥ ਭਰਿ ਦੈਬ ਸੇ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ਨਿ
ਵਸਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀ ਅਨਾਨਕ ਅ
ਪੋਤੀ ਠੇਰਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਜਬ ਅਕਰੁ ਇਤੁ
ਕਉਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਰਤ ਭੋਤੰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਦਰ
ਸਾਧੀ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰਧਾ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਏਸ ਕਾ ਬਹੁ ਚਿਤ
ਨਾ ਜਾਪਤਾ ॥ ਤਬ ਭਰਖ ਸੰਗ ਕਤੁ ਕਿਸਤਿ ਬਿਆਪਤਾ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆ
ਪਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਤਬ ਮੋਤ ਕਤਾ ਕਿਸੁ ਭੋਤ ਭਰਮਾ ॥ ਆਪਨ ਕੇ ਲੁਭ
ਪਵਰਤੀ ਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈ ਭਾਰਨ ਭੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਭੋਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਵਲ ਪ
ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਤੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕ ਭਿਤਿ ਭਰਿ ਅਗਮ ਅ
ਗਤ ਬਨਰ ਕ ਸੁਰਗ ਕਤੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਗ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿ ਜਿ
ਕਉਨਾ ਏ ॥ ਤਬਾ ਸੇਵ ਸਕਤਿ ਕਤੁ ਤਾ ਕਿਉ ਠਾਇ ॥ ਜਬ ਆਪਨਿ ਆਪਿ ਅ
ਪੋਤੀ ਜੋਤਿਯੋ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਉਨ ਕਤ ਭਗੋ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ

ਕਰਹੈਤਗਾਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਗ॥੨॥ਅਧਿਨਾਸੀਸੁਖਅਪਾ
ਅਸਨਾਤਤਜਨਮਮਰਨਕਤੁਕਤਾਧਿਨਾਸਨਾਜਬਪੁਰਨਕਰਤਾ
ਸੋਇੰਤਬਜਮਕੀਤਸਕਤਤੁਕਿਸੁਤੋਇੰਜਬਅਥਿਗਤਅਗੋਦ
ਪੁਰਏਕਾਤਬਚਿਤਗੁਪਤਕਿਸੁਪੁਚਤਲੇਖਾਜਬਨਾਖੀਰੇਜ
ਅਗਚਰਅਗਾਏ॥ਤਬਕਉਨਉਟੇਕਉਨਬੰਧਨਥਾਏ॥ਅਪਨਅ
ਅਪਤੀਅਚਰਜਾਨਾਨਕਅਪਨਰੂਪਅਪਤੀਉਪਰਜਾ॥੩॥ਜ
ਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਤਤਾਤਤਾਧਿਨਮੈਲੁਕਤਤੁਕਿਅਪਤਾ
ਤੀਰੰਜਨਨੀਰੰਕਾਰੀਰਬਨਾਤਤਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾ
ਜਤਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸਾਤਤਥਲਾਇਦੁਲਗਤਕਤੁਕੀਸਾਜ
ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰਗੀਸਮਾਵੋ॥ਤਤਕਿਸਤਿਕੁਖਕਵਨਤ੍ਰਿਪਤ
॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਤਗਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਤਿਸੁਮਾਗ॥੪॥ਜ
ਪਤੀਸੋਭਾਅਪਨਸੰਗੀਬਨਾਈ॥ਤਬਕਉਨਮਾਏਥਾਪਮਿਤਸੁਰ
ਈ॥ਜਤਸਰਬਕਲਾਅਪਤਿਪਰਬੀਨਾਤਤਬੇਦਕਤੇਬਕਤਕੁਰ
ਨਾਜਬਅਪਨਅਪੁਅਪਿਉਰਧਾਰੋ॥ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕ
ਬੀਚਰੋ॥ਜਤਅਪਨਉਚਅਪਨਅਪਿਨੇਰਾਤਤਕਉਨੁਠਾਕੁਰਕੁਰ
ਕਤੀਐਚੇਗਾ॥ਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮਰਤੇਬਿਸਮਾਦਾਨਾਨਕਅਪਨਾ
ਗਤਿਜਾਨਤੁਅਪਿ॥੫॥ਜਤਅਥਲਾਅਥੇਦਅਥੇਦਸਮਾਇਆਉ
ਸਤਿਬਿਅਪਤਮਾਏਆਅਪਸਕਉਅਪਤਿਅਦੇਸੁਾਤਿਤੁਗੁਰ
ਨਤੀਪਰਵੇਸੁਾਜਤਏਕਤਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ਤਤਕਉਨੁਅਚਿਤੁਕਿ
ਗੋਚਿਤਾਜਤਅਪਨਅਪੁਅਪਿਪਤੀਅਗਾਤਤਕਉਨੁਕਥੈਕਉ
ਨੈਤਗਾਥਤੁਬੇਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾਨਾਨਕਅਪਸਕਉਅਪਤਿਪੁ
॥੬॥ਜਤਅਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰਾਤਿਤੁਗੁਰਮਤਿਕੀਨਾ
ਥਗਾਪਾਪਪੁਨਤਤਤਰੀਕਤਾਵਤਾਕਉਨੁਗਕਉਨੁਸੁਗਗਬੰਧ
॥ਅਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾਤਉਮੈਮੋਤਰਮਭੋਰਗਾਉ
ਖਮਨਅਪਮਾਨਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨਾਅਪਨਖੇਲੁ

ਦੇਖੋ। ਖੇਲੁ ਸੰਕਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ॥ ੧॥ ਜਿਤ ਅਥਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਤ
ਅਥਿਯਾ ਜਿਤ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਾ। ਦੁਪੁਖ ਕਾ ਅਪਤਿਯੀ
ਕੈ ਨਕੀ ਸੰਤ ਉਨੁ ਬਨੀ। ਅਪਤਿਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ਚੰਗਾ। ਅਪਤਿ
ਸੰਤਗਤ ਨਿਰਜੋਗਾ। ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਅਪਨ ਨਾਇਕਾਵੈ। ਜਿਸੁ ਭਵੈ
ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਪਿਲਾਵੈ। ਥੇਸੁ ਮਾਰ ਅਥਾਤ ਅਗਨ ਤ ਅਤਲੈ। ਜਿਉ ਬੁਲਾ
ਦੁਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬੋਲੈ॥ ੮॥ ੨੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ
ਕੋ ਭਗਤੁ ਅਪੇਵਰਤ ਟੁਟਾ। ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਪਸਰਿ ਅਭੁਜਾ ਕਤਾ ਦਿਸੈ
॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਅਥਿਕ ਬੈ ਅਥਿਸੁ ਨੈ ਟੁਗਾ। ਅ
ਪਤਿਏਕੁ ਅਪਤਿਸਥਾਗਾ। ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਾਸਿ ਸਾਟਿ ਉਪਾਏ। ਅਪਨੈ
ਭਵੈ ਲੇਸ ਮਾਏ। ਤੁਮ ਤੋ ਭੀ ਨਾਨਕੀ ਕਉ ਟਾਇ। ਅਪਨ ਸੁਤਿ ਸਤੁ ਜਗਤੁ
ਭਵੈ। ਜਾ ਕਉ ਪੁਭ ਜੀਉ ਅਥਿਬੁਝਾਏ। ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨ ਪਾਏ। ਸੋ
ਨਦਰ ਮੀਤ ਤਕਾ ਬੇਤਾ। ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਜੀ ਅਜੰ
ਤੁ ਸਭੇ ਤਕੈ ਟਾਥਾ। ਦੀਨ ਦਇਆ ਬੁਝਾ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ। ਜਿਸੁ ਭਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋ
ਵੇਸ ਮਾਏ। ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਤਾ ਬਿਸਾਏ। ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਤਾ ਕੋ
ਨਾਇ। ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਗਾਇ। ਜੀ ਅਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਟਾਥੀ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਤ ਰਿਜਾਣੁ ਸਾਥਿ। ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਗ। ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸੁ ਭਾਖਿ ਟਾਗ॥ ੨॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਤੇ ਦਇਆ ਲਾਸਭ ਉਪਰਿ ਟਵਤ
ਗੁਨ ਬਿਧਾ। ਅਪਦੇ ਕਰਤ ਬਜਾਵੈ ਅਥਿਯਾ। ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਰ ਤਿਓ ਬਿਅ
ਥਿਯਾ। ਪਤਿਯਾ ਬੈ ਜੀ ਅਨ ਬੁਝਾਤਾ। ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁਤਿ ਸਾਟਿ ਪਿਅਤੀ
ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਲੇਖੈ ਮਿਲਾਇ। ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਤਰਿਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ।
ਅੰਤਰਿ ਬਿਸੁ ਸੁਕਰਿ ਮਾਨੈ ਆ। ਕਰਣੁ ਰੁਨਾਨਕ ਇਕ ਜਾਨੈ ਆ
ਨਾਨਕ ਗਾਤਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ। ਤਿਸਕੀ ਅਸਨਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ। ਸੇਵਕ ਕਉ
ਬਾਨੈ ਆਈ। ਪੁਕ ਮੁਥਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ। ਇਸ ਤੋ ਉਪਰਿ ਨੀਥੀ
ਗੁਨ ਕੈ ਮਾਨੈ ਬਸਿ ਆਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਬੀਧਨ ਤੋ ਰਿਭਾਏ ਨਿਰਵੈਗ। ਅਨਦਿ
ਅਨੁਜਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਗਾ। ਇਤਲੋਕ ਸੁਖੀ ਪਰਲੋਕ ਸੁਤੇ ਲੋ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪੁਭੈ

ਅਪਤਿਮੇਲੋ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਤੁ ਅਨੰਦਾ ਗੁਣਗਾਵਤੁ ਪੁਰਖ
ਨੰਦਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਤਤੁ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਦੁਖਭਰਦੇ ਤਕਾ ਕਰਤੁ ਉਪਰਾ॥ ਤਿ
ਤੇ ਬਚਨ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਰਨ ਕਾਇਤੈ ਸੁਆਉ॥ ਅਠਪਾ
ਕੁਪੇਖਤੁ ਨੇਗਾ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿ ਅਨੁਥਿਨ ਸੈ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ
ਦੈ ਬਸਾਵਤੁ॥ ਮਨਇ ਥੇਨਾ ਨ ਕਠਲਾਵਤੁ॥੫॥ ਤਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਖ
ਤੁਸਵਾਗਿ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਰਿ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਦੀਖਿ
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਬਿ
ਇ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਸਚੁ ਵਪਾਰੁ ਕਰਤੁ ਵਪਾਰੀ॥ ਦ
ਨਿ ਬਡੈ ਕੇ ਪਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਏਕਟੇ ਕਰਖਤੁ ਮਨ ਮਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਤੁ ਰਿਨ
ਤਿ ਜਾਤਿ॥੬॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੁਰਿ ਕਤ ਕੋ ਜਾਇ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨ ਤੁਰਿ
॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਟੈ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਤੀ ਦੁਖਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਮਨਿ ਤਵ ਤਸੁ ਖਾ॥ ਚਿਤਾ ਜ
ਮਿਟੈ ਅਤੰ ਕਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਤੁ ਚਨ ਤਾਰੁ॥ ਸਿਰਉ ਪਰਿ
ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ॥੭॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੀ
ਟਿ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤੁ ਉਪਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੁਪ
ਲਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਤਰਿ ਰੂਪਾ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਅੰਤਰ ਜਮ
ਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਤੰਤਰੀ ਤਾਏ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਅਵ
ਛਾ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪਿ
ਆ॥੮॥੨੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਗਿਅਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਤੁ
ਗਿਅਨੁ ਅੰਧੇਰ ਚਿਨਾਸੁ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੋਟਿ॥ ਅਨਾਨਕ ਮਾ
ਗਾਸੁ॥੧॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪੁਰ
॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ॥ ਸਗਲ ਸਾਮਿ ਗ੍ਰੀਇ ਕੁ ਸੁਖ ਟਮਾਤਿ॥ ਅ
ਗਨਾਨਾ ਵਿਸਟਾਤਿ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ॥ ਦੇਤੀ ਮਾਤਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਤ ਤਤਨਾ ਦਾ॥ ਕਤਨ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜੁ
ਮਾਦਾ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸੁਆਧਿ ਦਿਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ

[illegible]

ਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨਜਾਇ। ਦੁਸਰਤੋਇਤਸੋਈਪਾਇ। ਤਿਸਕਾਕੀ
ਕੁਪਰਵਨ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਾਇਤੁਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਜੈਜੈਵੈਤਿਸੁਸਦਾ
ਤੋਇ। ਆਪਿਮਿਲਾਇਥਏਪੁਰੁਸੋਇ। ਓਤੁਪਨਵੈਤੁਕੁਥਵੈਤੁਪਤਿ
। ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਅਇ
ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਗਾਇ। ਆਜਨਾਵਦੁਕਾਇਤੋਸੁਅਉ
ਕੈਸੰਗਿਚਿਤਿਅਵੈਨਉ। ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੰਸਾਰਾਨਾ
ਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ ੮॥ ੨੩॥ । ਸਲਕੁ।
ਪੁਰਾਪੁਰਾਤੁਆਪੁਰਾਜਾਕਾਨਉ। ਨਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰਾ
ਨਗਉ॥ ੧॥ । ਅਸਟਪਦੀ॥ । ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਸੁਤਉ
ਸੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਏਖੁ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤੁਗਾਦਿ
ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿਦਾ। ਅਸਅਨਿਤਤਿਅਗਤੁਤਰੰਗਾ। ਸੰ
ਨਕੀਧੁਰਿਮਨਮੰਗਾ। ਆਪੁਓਰਿਥੇਨਤੀਕਰਤੁ। ਸਾਧਸੰਗਿ
ਸਾਗਰਤਰਤੁ। ਤਰਿਧਨਕੇਭਰਿਥੇਤੁਭੰਗਾ। ਨਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਖੇਮਕੁਸਲਸਤਜਅੰਦਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮ
ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਤੁਜੀਉ। ਗੁਨਗੋਬਿਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ। ਚਿ
ਵਤੁਨਗਾਇਥਏਕਾਇਕਰੁਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕਾ। ਗੋਪਾਲਦਮਦਰਦ
ਇਆਲਾ। ਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ। ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿ
ਥਾਗ। ਨਨਕਜੀਅਕਾਇਤੋਅਧਾਰੁ॥ ੨॥ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇ
ਨ। ਅਮੁਲੀਕਥਾਥਾਇਤਰਤਨਾ। ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਤੋਤਉਧਾਰ
ਪਿਤਰੈਲੋਕਤਨਿਸਤਾਰਾ। ਸਫਲਜੀਵਨਸਫਲਤਾਰਾਸੰਗੁ
ਨਿਲਾਗਾਤਰਿਰੰਗੁ। ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਤਦਵਾਜੈ। ਸੁਨਿਸੁਨਿ
ਕਰੇਪੁਰਗਾਜੈ। ਪੁਰਾਟੇਗੁਪਾਲਮਤੰਤਕੈਮਾਥੋ। ਨਨਕਉਧਾਰ
ਸਾਥੋ॥ ੩॥ ਸਰਦਿਜੰਗਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਾ
ਥਾਏ। ਮਿਟਿਗਾਏਥੈਰਭਏਸਭਰੇਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵਾ। ਪੁਰਨਤੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ। ਆਲਜੰ

ਕਿ ਕਾਰ ਤੇ ਹੋਤੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਰਸ ਨਾ ਕਹਤੈ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ
ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਨਿਬੰਧੀ ਬੋਧ ਤਮਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਉ ਸਤਤਿ ਕਹੁ
ਤਮੀਤ ॥ ਸਾਵਧਾਨੁ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀਸਤ ਜਗੋ ਬਿੰਦ ਗੁਨ
ਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਭ ਤਨਿ ਧਨਾ ॥ ਸਰਬ ਇਥਾ ਤਾਰੀ ਪੁਰਨ ਭੀਐ
ਪਰਧਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਥੀਐ ॥ ਸਭ ਤੇਉ ਚਪਾਏ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਬਹੁ
ਗੰਭੀਰ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਤਰਿ ਧਨ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨਮ ਭੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ
ਤਿ ਪਾਪਾ ਤਿ ਭੀਐ ॥ ੫ ॥ ਖੇਮ ਸੰਗਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ
ਸਰਬ ਤਸਿ ਧਿ ॥ ਬਿਦਿਅਤ ਪੁਜੈ ਗਪੁਰ ਧਿਅਨਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਰੇਸਟੁ
ਤਮਾਇਸਾਨਾ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪੰਗਾਸਾ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ
ਚਰਚਾਸਾ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਸੰਮਦਰ ਸੀਏ ਕੁਦਿ ਸਟੇਤਾ ॥
ਹੋਤੈ ਭੀ ਸੁਜਨ ਕੇ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥ ਗੁਗਾ ॥ ਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥
ਹੋਤੈ ਧਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੀਐ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਾਤਿ ਤਾਰੀ ਗਤਿ ਭੀਐ ॥ ਗੁਣ ਗੋ
ਵੰਦਨਾ ਮਧੁ ਨਿਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂ
ਕੇ ਵਲ ਭਰਿਨਾ ਮਾਗੀ ਬਿੰਦੁ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ
ਪਸੰਗੀ ਮਿਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਾਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰ
ਧਿਐ ॥ ਸਾਧ ਸਗਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾ
ਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ
ਵਿਗੈ ॥ ਦੁਖ ਭਦੇ ਤਤ ਕਾ ਲਭਿ ਧਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੱਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਰੈ
ਨੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਸਾ
ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ਸਭ ਤੇਉ ਚਤਾਰੀ ਸੱਭਾ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੋਤੈ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਸੰਪੂਰਣ ॥

॥१६॥ सातिगुरुपूसादि॥ ॥

[illegible]

ਹੀਐ। ਤੁਘਟਿਘਟਿਐ ਕਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਧਰਗ ਹੀਐ। ਤੁਸਰ
ਭਸਦਾਖਸਮੁਏਸਭਤੁਤੁਚਹੀਐ। ਤੁਕਗਤਿਸੁਸਚੇਤੋਇਸੀਤੰਕ
ਕਹੀਐ॥੩॥ ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ੪ ॥ ਮੈਮਨੀਯੋਮੁਖਿਰੰਮਕਾਐ
ਰਠਗੰਨਿ॥ ~~ਨਾਕ~~ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੂਰ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਵਸੰਨਿ
॥ ॥ ਜਿਨੰ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮਕੀਜਿਉਬੰਠਾਨਿਤਿਵੈਸੁਤੰਨਿ
ਨਕਤਰਿਅਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨੀਘਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨੀ॥੨॥
॥ ਤੁਕਰਤਾਅੰਧਿਅਭੁਭੁਏਭੁਭਵਦਿਚਿਨਾਤੀ। ਤੁਕਰਤਿਸੁਸਚੇ
ਤੰਗੁਰਸਥਾਦਿਬੁਝਾਤੀ। ਤੁਕਰਠਕਾਰਣਸਮਰਭੁਏਤੁਜਾਕੋਨੀ
ਤਿਬੁਅਗਮੁਦਾਇੰਝੁਏਸਭਤੁਪ੍ਰਾਧਿਅਤੀ। ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਭਸ
ਤੁਸਭਠਰਾਤੀ॥੪॥ ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ੪ ॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇਮਸਦੇ
ਅਖੀਤਾ ਰਠਗੰਨੀ। ਗੁਰਤੁਠੈਸਜਣੁਮੋਲਿਅੰਨਾਕਸੁਖਿਸਵੀ
॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦਇਅਭੁਏਜਿਸਨੰਦਾਇਆਸਦਾਤੋਇਸ
ਰੁਅੰਦਗੁਨਿਰਵੈਰੁਏਸਭਦੇਖੈਝੁਝੁਕਿਸੇਈਨਿਰਵੈਰਨਾਇਜਿਵੈਰੁਝ
ਤਿਨਵਿਚਤੁਤਿਸਦਿਅਨਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਦਾਰਠਮਨਾਇਦ
ਦਬੁਧਾਕਿਉਤੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਨੇਯੋਤਕੋਇਥਾਦਾਤੇਤਾਠਧੁਪਾਵੈਕੋਇ
ਨਕਕਰਤਾਸਭਕਿਥੁਜਾਣਦਾਜਿਉਕਿਥੁਗੁਝਨਤੋਇ॥੨॥
॥ ਜਿਸਨੰਸਾਤਿਬੁਵਰਾਕਰੇਸੋਈਵਰਜਾਣੀ। ਜਿਸਨੰਬਭਵੈ
ਬਖਸਿਏਸੋਸਾਤਿਬਮਨਿਭਾਣੀ। ਜੇਕੋ ਓਸਦੀਗੀਸਕਰੇਸੋਮੁਰ
ਜਾਣੀ। ਜਿਸਨੰਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇਸੁਗੁਣਰਵੈਗੁਣਅਖਿਵਖਾਣੀ
ਸਚਾਸਚੁਏਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੫॥ ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ੪ ॥ ਤਰਿ
ਨਿਰੰਜਨਅਮਰੁਏਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰ। ਜਿਨਿਜਪਿਅਭਿ
ਨਿਇਕਚਿਤਿਤਿਨਲਥਾਤਉਮੈਭਾਰਾ। ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਅਗੁ
ਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰਾ। ਕੋਈਨਿਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕੀਤਿਸਨਾਇ
ਟੁਕਹੈਸਭਸੰਸਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਧਿਵਰਤਦਾਤਰਿਅਪੇ
ਣਤਗਾ। ਧੁਨਧੰਨਗੁਰੁਗੁਣਗਾਵਦਾਤਿਸਨੰਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਰ

ਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਅਜਿਨਿਜਪਿਅਮਿਰਜਣਦੁਗ॥੧॥ ਮਯਾ ਮਃ੭
ਅਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਅਪੇਅਕਾਸੁਅਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿ
ਅਪੇਦੇਇਗਿਅਸੁ॥ ਸੁਭਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਅਪੇਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਮੁਪਿਅਇਤੁਸ ਭਕਿਥਵਿਖਕਟੇਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਸਚਸਾਤਿਬੁਸਚੁਏਸਚੁਸਚੇਭਾਵੈ ਜੋਤੁਸਚੁਸਚਾਤਦੇਤਿਨਜਮ
ਕੰਕਰਨੇਨਿਅਵੈ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਸਚਾ
ਤਵੈ॥ ਕੁਰਿਅਗਪਿਥਾਤਸਟੀਅਨਿਕੁਰੁਤਿਰਦੈਕਪਟੁਮਤਦੁਖੁਪੁ
ਵੈ॥ ਮੁਤਕਥੇਕੁਰਿਅਗੀਅੰਕੁਰਿਅਗਕੁਰੁਤੋਇਜਾਵੈ॥੩॥ ਸਭਕੁ ਮਃ੪
॥ ਸਤਿਗੁਰਧਰਤੀਧਰਮੁਤੋਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਤਾਕੰਥੀਜੇਤੋਫਲੁ
ਪਾਏ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਅਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਤਰਿਪਾਏ॥ ਚਿਨ੍ਹ
ਤਪਿਥਤਿਮੁਖਉਜਲੇਤਰਿਦਗਤਿਸਚੀਧੈਨਾਏ॥ ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖ
ਦਾਤਿਤਖਟੁਕਮਾਵਤਿਜੇਤਾਕੰਥੀਜੇਤੋਫਲੁਖਾਏ॥ ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਫੁਨਦ
ਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਪ੍ਰਕਿਅਾਏ॥ ਚਿਉਜੇਤਾਚਿਤਵਤਿਨਿਤ
ਤੋਤਪਾਇਨਿਤੋਤੋਜੇਤੋਦਲੀਵਵਾਏ॥ ਨਾਨਕਦੁਤੀਸਿਰੀਖਸਮੁਅਪੇਵਰਤੈ
ਜੋਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਾਣਤਸਥਾਏ॥੧॥ ਮਃ੪ ॥ ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰ
ਜੁਜੇਤੁਕਗੈਸੋਥਾਇਪਾਏ॥ ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਘਨੇਰੀਅਜਿਘਰਿਵਬੁਝੈ
ਜੀਖਾਏ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈਅੰਤਕੁਰਨਵਿਚਤੁਜਾਏ॥ ਅੰਤ
ਕਰੀਅਨਦੁਖਬੁਖਏਤਬੁਤਡਤਿਘਰਿਘਰਿਮਗਾਇ॥ ਕੁਰੁਠਗੀਗੁਝੀਨ
ਤੋਮੁਖੰਮਪਾਜੁਥਤਿਜਾਏ॥ ਜਿਸੁਝੈਵੈਪੁਰਬਿਥਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਥੈਪੁਰਾਏ॥ ਜਿਉਥੈਤਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਮਿਥਿਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਤੋਇ
ਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਵੇਖੁਭੁਤੁਪਾਨੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਨਤਰਿ ਤਿਰਦੈਸੇਵਿਅਤਿਨਤਰਿਅਪਮਿਥਾਏ॥ ਗੁਣਕੀਸਾਸੁਰਿ
ਮਿਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਥਾਦਿਜਲਾਏ॥ ਅਉਗਣਵਿਕਟਿਪਥਗੀਜਿ
ਭਦੈਸੁਸਚੇਪਾਏ॥ ਬਾਛਿਤਾਗੀਗੁਰੁਅਪਣੇਜਿਨਿਅਉਗਣਮੋਟਿਗੁਣ
ਤੀਅਏ॥ ਵਰੀਵਾਰਿਅਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਅਥਾਏ॥੧॥ ਸਭਕੁ ਮਃ੪

ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਰੀਵਰਿਅਈਜੋਅਨਦਿਨੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰ
 ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਗਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁਤਰਿਨਾਮੇਤੀਤਿਪਤਾਵੈ। ਤਰਿਨਾਮੁਤ
 ਤਰਿਨਾਮੁਦੀਬਾਤੁਤਰਿਨਾਮੋਰਖਕਰਾਵੈ। ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੁਜੇਗੁਰਮੁਖ
 ਸੋਮਨਾਇਏਛਲਪਾਵੈ। ਜੋਨਿਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਮਾ
 ਵਾਵੈ। ਫਿਰਿਓਂਦੇਲਾਓਸੁਤਥਿਨਾਵੈਆਪਣਾਬੀਜਿਅਪੇਖਾਵੈ
 ਰਕਘਰਿਮੁਤਿਕਾਏਖਾਵੈਅਜਿਉਤਸੰਕਰੁਪਾਇਗਲਾਵੈ। ਫਿਰਿਸੰ
 ਰਕੀਸਰਈਪਵੈਤਉਬਰੈਜਾਤਰਿਤਰਿ - ਨਾਮੁਪਿਆਰੈ। ਤਰਿਬ
 ਅਖਿਸੁਣਾਏ। **ਨਾਨਕੁ** ਤਰਿਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਪੁਰੇ
 ਰਕਾਤੁਕਮੁਮੰਨੈਓਮਨਮੁਖਅਗਿਅਨਮੁਠਾਥਿਖੁਮਾਇਆਓਸੁਮੰ
 ਰਿਕੁਤੁਕੁਕੁਕਰਿਬੁਥੈਅਣਦੰਦੇਧੁਗਵੇਦਰੀਓਸਦੇਗਲਿਪਾਇਆ
 ਤੁਗਲਫਗੰਮੀਕਰੇਬਤੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬਲਿਅਕਿਸੈਨਭਾਇਆਓਤੁ
 ਘਰਿਤੰਦੇਜਿਉਗੰਨਦੋਤਾਗਦਿਓਸੁਨਾਥਿਮੁਤੁਜਵੈਓਸੁਭੀਲਾਥਦੁਕ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਸੁਆਲਿਪਤਵਰਤੇਓਸਦਾਪਾਸੁਭਾਰਿਗੁਰਪਾਸਿ
 ਤਿਜਾਇਆਜੋਗੁਰਗੋਪੇਆਪਣਾਸੋਭਲਾਨਾਤੀਪੰਚਤੁਓਨੀਲਾਤਮੁਖ
 ਰੁਗਵਾਇਆਪਤਿਲਾਅਸਮੁਨਿਗਮੁਨਾਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏਪੁਰੇਗੁਰ
 ਬਚਨਉਰਿਅਇਆਗੁਰਸਿਖਾਵਰਿਅਈਭਾਵੈਗੁਰਪੁਰੇਕੀਮਾਨੁ
 ਓਤੁਵੇਲਾਤਥਿਨਾਵੈਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੁ
 ਤੁਵਰਾਤੋਸੋਲਏਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਇਕੇ। ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਚੁਪਿਆਰਿ
 ਤੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੇ। ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਤੋਜਿਨਿਪੰਜੇਦੁਤਕੀ
 ਸਿਥਿਕੇ। ਥਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੁਰੁ
 ਫਿਟਮੁਤਫਿਕੇ। ਓਇਬਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵਨੀਮੁਤਕਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁ
 ॥੩॥ ਸਭਕਾਮ॥੪॥ ਤਰਿਪੁਰਕਾਸਭਖੇਤੁਤੋਤਰਿਅਪਿ
 ਸਾਈਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਜਮਾਏਅਨਮਨਮੁਖੀਮੁਕੁਗਵ
 ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬੀਜਿਅਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾ
 ਆਜਮਚੁਤਾਵਿਰਸਾਨਿਤਕੁਰਕਦਤਰਿਕਰਤੇਮਾਰਿਕਢਾਇਆ

ਸਤੁਕੇਬੀਜੇਅਪਣੇਗਲੇਨੋਤਰਗਵੈਸੋਖੇਤੁਜਮਾਏਆ॥

ਸਾਈਜੀਮੀਭਉਕਰਿਤਰਿਬੰਤਲਬਖਸਜਮਾਇਆਕਿਰਾਅੰਦੇਸ
ਜਗਤਿਨਿਜਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਇਆਇਆਜਨਨਾਨਾਮੁਅੰਗ
ਸਿਅਪਤਰਿਅਸੁਰਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੧॥ਮ:੪॥ ਸਾਗਦਿਨ
ਭਾਚਿਅਟਿਅਮਨਮੁਖੰਤਰੇਗਲਾਗਤੀਉਪੈਦਾਬਿਅਨਵੇਸੰਤਸੁ
ਗਦਿਕਾਮਨਮੁਖਦੋਸਿਰਿਜਗੰਅਮਰੁਤੋਨਿਤਦੇਵਤਿਰਲਾਜੰਗ
ਦਾਅਖਿਅਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੇਅਪਾਵਿਤਅਮੇਧਖਲਾਕਮਾਵਿਅ
ਪੇਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੰਗਪੁਛਿਚਲਾਸਤਿਗੁਰਕੈਅਖੈਜੰਚਲੈਸੰਸਤਪੁਰ
ਖਰੁਲਰਲਾਜੰਗਪੁਰਸੰਆਪਿਉਪਾਇਅਨਤਰਿਖੈਲਸਭਿਖਿਲਾਸ
ਤੋਗੀਬਲਤਬਦਾਵਣੀ॥੧॥ਕਰਲਰਲਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਵੇਪਰਵਾਤੁਅਥਾਤੁੰਅਤੁਲਾਕਿਉਤੁਲੀਐ॥ ਸੇਵਰਭਾਗੀਜਿਤਪੁਪਿਅ
ਇਦੇਜਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰੁਤੋਗੁਰਬਾ
ਣੀਬਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਗੀਸੇਤੰਰਿਕਚੁਪਿਚੁਬੰਦਦੇਸੇਕੁਰਿਅਰਕੁਰੇ
ਰੁਪਿਪੜੀਐ॥ ਓਨਾਅੰਦਰਿੰਮੁਖੁਤੁਰਤੋਬਿਖੁਮਾਇਅਨੰਸੁਖਿਮਰਦੇਕ
ਰੀਐ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ:੪॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀ
ਨਿਰਮਲਜਨਤੋਇਸੁਸੇਵਘਾਲੇ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਟਵਿਕੁਰੁਤੁਰੁਓਇ
ਅਪੇਸਚੈਵਖਿਕਛੇਜਜਮਾਲੇ॥ ਸਚਿਅਗਸਿਖਬਠਿਸਤਿਗੁਰਪ
ਸੇਘਲਕੁਰਿਅਗਨਲਭਨੀਵਿਤੈਥਾਇਭਾਲੇ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਅ
ਖਅਸੁਖਵੈਨਤੀਤਿਨਮੁਤਭਲੇਰੇਠਿਗਤਿਦਯੀਗਾਲੇ॥ ਜਿਨਅੰਤਰਿ
ਰੀਤਿਤੀਤਰਿਕੇਗੀਸੇਵਿਚਰਕੁਵੇਗਈਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲੇ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲੈਸੁਅਪਦਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਆਪਿਵਰਤੈਆਪਣੀਵਖੁਨਾਲੇ
ਇਕਨਾਮੋਇਸੁਖੁਦੇਵੈਇਕਿਅੰਪੇਵਖਿਕਛੇਠਗਵਾਲੇ॥੧॥
॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਧਾਨਤਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯੰਅੰਦੇਗਮਿ
ਤੋਚੁਕੀਮੁਤਤਜੀਲੋਕਨਕੀਤਰਿਪੁਰੁਅੰਗੁਕਰਿਥੈਠਾਪਾਸਿ॥ ਜੰਕ
ਰਵਲਿਤਸੁਰੁਕਵਲਿਸੁਭੇਦਰਸੁਨਦੇਖਿਕਰਤਿਸਾਥਾਸਿ॥ ਸਾਤੁ
ਤਿਸਾਤੁਸੁਰੁਤਰਿਕਕੀਅਸਭਿਜਨਕਉਅਇਕਗਤਿਗਤਾਸਿ॥ ਗੁ

ਗੁਪੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਠਹਿਰਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ
ਹੈ ਦੁਨੀਆ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਤਬ ਖਸੇ ਰਹੈ ਸਦਾਇਆ ਕੋਈ ਨਿਰੰ
ਵਡੀ ਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੇ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ
ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤ ਨ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੩॥ ਜੋ ਪਉੜੀ
ਤੁਸਾ ਠਿਥੁ ਅਗਮੁ ਦਾਇਆ ਆਉ ਏਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡਮ
ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਏ ਸੁਘੜ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਮੁਕਟ ਬੁਦਿ ਮੇਰੇ
ਦਾਸ ਕੁਚਲਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਚਿਤੁ ਆਇ
ਕੁਰਿ ਆਗੁ ਕੁਰਾਤਿ ਨ ਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੁਰਿ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਾਇ
ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥ ਸਭ ਕਾ ਮ ੪ ॥ ਅਗੇ ਦੇਸਤ ਰਾਉ ਨ ਦਿ
ਪਿਥ ਦੇ ਆਖਿ ਆਕ ਮਿਨ ਆਵੈ ਅਧਾਇ ਚਿਠਿ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਦੇ ਚਰਾ
ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪੀਤਿ ਨ ਠੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਕੁਰੀ ਆਵੈ
ਜਾਵੈ ਜੇਕਿ ਪਾਕੇ ਮੇਰਾ ਠਹਿਰਿ ਪੁਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹੁ ਬੁਝ ਮਨ ਦ
ਵੈ ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਥ ਦੁਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੁਭ ਕਾ ਕਾ ਅੰਦੇ ਸਾਭ ਰਮੁ ਚੁਕਵੈ
ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨ ਠਹਿਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਮ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜਸਿ ਖੁ ਅਖਾਏ ਸੈ ਭਲ ਕੇ ਉਠਿ ਠਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ
ਕੇ ਭਲ ਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨ ਨ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰਿ ਜਾਵੈ ਉਪ ਦੇ ਸਿਗੁਰ
ਠਹਿਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲ ਵਿਖਾਪਾ ਦੋਖ ਥਾਠਿ ਜਾਵੈ ਠਹਿਰਿ ਚਰੈ ਰਿ
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਥਾਠਿ ਆਉ ਠਹਿਰਿ ਆ ਠਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਜਿਸਾ ਸਿ
ਗਾ ਸਿਧਿ ਆਏ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਸੋ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਿਸਨੇ ਦਾਇ
ਠਹਿਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਉਪ ਦੇ ਸੁਸੁਣਾਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ
ਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਗੁਨ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਦੇਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ਜੋ ਮਨ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅ
ਤਿਨ ਕੀ ਬਰ ਕਤਿ ਖਾਂਡਿ ਅਸੰਖ ਕੁਤੁ ਪਨ ਸਭਿ ਧਿਆਇ ਦੀਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਧਿ ਥੋੜੇ
ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੂ ਦੇ ਪੈਨ ਦੇਸੇ ਮੁਏ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮੇ ਕੋੜੇ ਚਿਤਿ ਤਜੁ
ਥੋੜੇ ਥਾਠਿ ਵਿਸੁ ਕਢਾਤਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਾਸ ਵਿਥੋੜੇ ॥੩॥

ਸਭਕਾ ਮ ੪ ॥ ਮਧੁਕੁਲੀ ਰਹਿ ਅਨੀਲਾ ਕਾਝਾ ਖਿਧੋਲ ਜਾਤਿ ਨਿਵੇ
ਮੁਖਿ ਵੇ ਮੁਖੈਂ ਪਾਇਆ ਪਾਮਿ ਨ ਦੇਈ ਕਈ ਬਤ ਦਿਜਗਤ ਮਹਿ ਗੁਪ
ਕਿ ਸਗਵੀ ਮਧੁਕਾਇ ਮਨ ਮੁਖ ਆਇਆ ਪਗਈ ਨਿਦਾ ਚਗਲੀ ਨਿਵੇ
ਮੁਖ ਕਹਿ ਰਿਜਿ ਆਇ ਬੈਠੀ ਮੁਤ ਕਾਝਾ ਦੁਤ ਵੇ ਮੁਖ ਦਾ ਕਗਾਇਆ ਬੜ
ਸੁਇ ਅਸੰਕੁਤ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਰਾਈ ਵੇ ਮੁਖੁ ਸਦੈ ਨ ਠਹੈ ਪਉਥੀ ਪਉ ਦੀਛਾ
ਉਥੈ ਉਥਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁਜ ਮੀ ਵੇ ਮੁਖੁ ਰਲਣ ਨ ਮਿਲੈ ਤ
ਵੁਟੀ ਰਤੀ ਜੀਠਿ ਰਿ ਆਇ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਟਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦਵੈ ਗਈ
ਤੁਖ ਕੁ ਕੇਤਿ ਆਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਅਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਜਿਨਿ ਨਿ ਅਉ
ਸਚ ਬਤਿ ਆਪਿ ਕਗਾਇਆ ਜੋ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਸਸਚੈ ਮਾਰੇ
ਪਗਾਇਆ ਏਤੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿ ਆਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸੁਰਉ ਪਾਇਆ ॥ ਮ ੪
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਕਾਨ ਗਾਉ ਪਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਠਹੈ ਕਿ ਬਹੁ ਗਜਿ ਖਾਏ ਜਿਸ ਨਿ
ਦਾ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੁਏ ਸੁਨ ਠਹੈ ਤਾ ਬਿਅਵੈ ਅਦੁੱਦੀ ਕਿ ਬਹੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਕੀਤੀ ਠਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਸਾਸੇ ਵਾ ਅਉਖੀ ਤੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਪੁਤ੍ਰਿਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਠਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉਰੈ
॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਰੁ ਤਿਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਕੰਠੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈਂ ਤੇ ਬੋਲ ਦੇਸੇ
ਦਖਾਏ ਦੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਤਾ ਗਯਾ ਦਾਸ ਭਿਲੋ ਕਸੁਣ ਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ
ਮੁਖ ਪਾਨ ਸੰਤ ਨਾ ਲਿਖੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੇ ਨ ਓਇ ਅੰਤ ਕਾਰਿ ਸ
ਦੈ ॥ ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿ ਆਕਰ ਨ ਜਾਂਭਾ ਗਧੁ ਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਵੈਰ ਕਰਤਿ ਨਿਰਵੈਰ
ਲਿਖਾ ਮਨਿ ਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਗਾਪਿ ਆਸੇ ਠਹਿ ਗਤਿ ਵੇਦ ਪ
ਮੁਖੁ ਕਾਟੇ ਆਤਿ ਸੁਤਾ ਲਸੁ ਕੰਦੇ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਸਭਕਾ ਮ ੪ ॥
ਮੇਰੀ ਤਰਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਦਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦੈ ਨਾਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਤਿ ਬੁਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਵਲਿ ਤੈ ਤਾਈ
ਮੇਰੇ ਸਭਕਾਈ ॥ ਨਿਦ ਕਾ ਕੇ ਮੁਤ ਕਾ ਲੋਕ ਰੇਤ ਰਿਕਰ ਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾ
ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਦ ਕਾ ਨਿਦ ਕਰਤਿ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਈ ॥ ਜਨ
ਤਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨਿਪੈਰੀ ਆਇ ਸੁਰ ਪਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਮ ੪ ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਦਤਜਿਹਥੈਤਲਤਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਗਾਇਆ ਨਿਤ
ਤੀਆਪਾਏਸੁਗੁਸੁਟੇਫੁਖਦਾਫੁਖਦਾਫੁਲਿਪਾਇਆ ਨਿਤ ਤਉਪਾਵਕਰੈ
ਆਪਨਕਾਗਣਿਅਗਯਾਨੁਭੀਉਤਿਗਾਇਆ ਕਿਆਓਖਦੇਕਿਅ
ਖਵੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਤਸਾਦੁਖੁਪਾਇਆ ਨਿਰਵੈਗੈਨਾਲਿਜੁਵੈਗੁਰਦ
ਸੁਰਪਾਪੁਜਗਤੈਕਾਤਿਨੀਸਿਰਿਲਾਇਆ ਓਸੁਅਗੈਪਿਓਛੋਈਨਾਉ
ਦਰਿਨੀਦਾਮੁਠਿਅੰਬੁਪਾਇਆ ਜੇਸੁਇਨੇਨੋਤਥੁਪਾਏਤਾਖੇਤੁਸੇਤੀਗਦਿ
ਇਆ ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਠਿਰਿਓਤਾਵੈਤਾਪਿਓਲੇਅਵਗਦਥਖਮਿ
ਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨਨਾਮੁਪਿਅਇਆਤਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਦਿ
ਪਾਪਗਾਇਆ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਏਸਚਾਸਚੁਤੁਸਭਦੁਖਿ
ਤੁਦੀਬਾਣੁ ਜੋਤੁਪੁਸਚੁਪਿਅਾਇਦੇਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਦੁ
ਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੱਲਾਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾਣੁ ਸੇਭਗਤਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਝਾਤਿਅਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁਜਿਸਚੇਸੇਵਦੇਤਿ
ਵਾਗੀਸਦਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥੪॥ ॥ਧੁਰਿਮੁਖੇ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਈਤੁਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ ਜੇਮਿਲਣਨੋਬਤੁਤੇਰਾਬੱਚੀਅ
ਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ ਸਤਸੰਗਾਤਿਛੋਈਨਾਲਤਨਿਵਿਚਿਸੰਗਾਤਿ
ਦੀਚਾਰੇ ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੇਤੁਣਿਓਨਾਨੋਤਿਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੇ ਗੁਰਿ
ਠਿਟਕੇਸੇਠਿਟੇ ਗੁਰਿਅੰਗਾਦਿਕੀਤੇਕੁਰਿਅਗੇ ਗੁਰਿਤੀਜੀਪੀਤੀ
ਚਾਰਿਅਕਿਅਤਾਥਿਇਨਵੇਚਾਰੇ ਗੁਰਚਉਥੀਪੀਤੀਟਿਕਿਅਤਿ
ਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇ ਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕੀਤਿਸੁਕ
ਜਸਭਿਸਵਾਰੇ ਜੋਇਓਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਪੁਤੁਪੁਨਲਖਮੀਖਿਮੇਲੇ
ਨਿਸਤਾਰੇ ਸਭਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੁਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇ
ਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਭਿਖਿਅਯੁਭੁਤਿਲਖਾਰੇ ਜਨਨਾਨਕਮੁਖਿ
ਤਿਨਜੋਗੁਰਸਿਖਮਿਤਪਿਅਾਰੇ ॥੪॥ ॥ਜਿਨਕਉਅੰਧਿਦੇ
ਰਿਅਈਜਗਤੁਭੀਅਪੇਅਠਿਤਿਨਕਉਪੈਗੀਪਾਰੇ ਰਗੀਐਤਜੋ
ਆਪਤੁਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਅਪਣੀਕਲਾਵਧਾਰੇ ਦੇਖਤੁਭਾਈ

ਖੜਕਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿ ਨਿ ਆਪਣੇ ਜੋਰਿ ਸਾਭਿ ਆਇ ਨਿ ਵਾਏ ॥ ਆਪਣੇ
 ਅਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਤਰਿ ਸੁ ਅਮੀ ਨਿ ਦਕ ਦੁਸਟ ਕੇ ਮੁਤ ਕਾ ਲੇ ਕਰਾਏ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਨਿ ਤਚ ਕੇ ਸਵਾਈ ਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿ ਤਅ
 ਧਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨ ਦਿਨ ਨਾ ਮੁਜ ਪਤੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਤੁ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗੀਵ
 ਸਭੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਤੁ ਤਰਿ ਕਰਤਾ
 ਆਪਿ ਮੁਤੁ ਕਢਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮੁਤ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਤਰਿ ਧਿਆ ਗੁਰ ਕਾ
 ਜੇ ਕਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭ ਤੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਨੁ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਤਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀਤਾ ਮੇ
 ਜ ਕਰਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਪਿਓ ਸਚੁ ਸਾਤੁ
 ਮੇ ॥ ਸਚੁ ਪੁਜੀ ਨਾ ਮੁਦਿ ਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਟ ਜਹੇ ਥਾਹੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਾ ਤਿ ਸਚੁ
 ਦਿਲੇ ਲੇ ॥ ਗੁਣ ਕਥਾ ਤਿ ਨਿਗਹੇ ॥ ਸੇਵ ਕਥਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਥਾਇ
 ਸਵਾਹੇ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਘੁਲੈ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਲਖਾਹੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥
 ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਗਾਈ ਤਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਤਵੀ ਭਲਾ ॥
 ਸਦੇ ਆਖੇ ਐ ॥ ਕਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿ ਤਉ ਜਾ ਕੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
 ਚਗਲੀ ਚਗਲੇ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ ਆਉ ਸਦਾ ਸੁਭਾਇ ਆ ॥ ਨਿ ਤਚੁ ਗ
 ਲੀ ਕਰੇ ਅਣਦੀ ਪਗਾਈ ਮੁਤੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਉਸ ਦਾ ਕਾ ਲਾਭਾਇ ਆ ॥ ਕਰਮ
 ਪਰਤੀ ਸਹੀਰ ਕਲ ਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਜੇ ਤਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇ ਤਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲਾਉ ਪਰਿ ਤਪ
 ਵਸੁਨ ਤਾ ਵਿਸੁਖ ਧੀ ਤਤ ਕਾ ਲੇ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖੁ ਨਿ ਆਉ ਸਚੁ
 ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇ ਤਾ ਕੋ ਕੂਰੇ ਤੇ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਧੀ ਪਾਈ ਤਸਿ ਦ
 ਕੀ ਆਥਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਮ ੪ ॥ ਤਦੈ ਪਰਤਾਖਿ ਗੁਰੁ ਜੋ ਵਿਭੁ
 ਜੋ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਚੋਈ ਨਾਤੀ ॥ ਕਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿ ਦਕ ਮੁਤ ਛਿਕੇ ਬੁਕ
 ਰੁ ਮੁਤਿ ਪਾਤੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਛਿਕੇ ॥ ਸਭ ਜਗਤਿ ਛਿਟ ਕੇ ਨਿ ਤਰੰ ਭਲੁ
 ਮੇਖੀ ॥ ਜਿ ਨ ਗੁਰੁ ਗਾਪਿ ਆ ਆਪਣੇ ਲੇ ਦੇ ਛਾਣਾ ਛਿਕਾਤੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁ
 ਧਿ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿ ਤਰੁ ਖਾਭੁ ਖਕੁ ਕਾਤੀ ॥ ਭੀਨਾ ਦਾ ਆਖਿ ਆਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਨਿ
 ਜੋ ਉਥੇ ਤਉ ਲਿਖ ਮਾਤੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਭੀਨਾ ਅ
 ਧਿ ਖੋਭਾਉ ਨਾਤੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਗੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਗਤੀ ਖੁਤ ਦੀ

ਸਭਪਤਿਗਵਾਈ। ਓਤਿ ਅਗੈਕੁਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇਜੇਓਸਮਿਏਤਿਸੁ
ਸਟੁਓਠਾਈ। ਠਹਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨਾਕਰਤੁਜੋਤੁਜੈਭਾਇਚੇਤੁਬਾਈ
ਰਿਕਰਤੈਅਪਿਥਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਇਕਿਤੁਚਾਹਨਾਈ। ਜਨਾਨਾ
ਮੁਅਗਾਧਿਤੁਤਿਸੁਅਪਾਕਿਕੋਨਸਕਾਈ। ਨਵੈਕੀਵਰਿਅਈਵਡੀਨਿ
ਵਾਈਚਕੈਚਕਾਈ। ॥੨॥ ਮ:੪ ॥ ਜਿਤਦੈਗੁਰੁਬਾਇਟਿਕਿਅਤੇਸੁਜਾ
ਵਰਿਅਈਵਡੀਓਈ। ਤਿਸੁਕਉਜਗਤੁਨਾਵੇਆਸਕੁਪੈਗੀਪਾਇਅ
ਸੁਵਗਤਿਅਯੋਈ। ਤਿਸਕਉਖੰਡਬੁਤਮੰਡਨਮਸਕਾਰਕਗਤਿਜਿਸੇ
ਸਤਕਿਤਬੁਧਾਰਿਅਗੁਰਿਪੁਰੈਸੁਪੁਰਾਓਈ। ਗੁਰਕੀਵਰਿਅਈਨਿਤਚ
ਸਵਾਈਅਪਾਕਿਕੋਨਸਕੇਈ। ਜਨਨਾਨਕੁਤਰਿਕਰਤੈਬਾਇਟਿਕਿਅ
ਪੈਜਗਥੈਪੁਰਸੋਈ। ॥੩॥ ॥੫ਉਰੀ॥ ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪੁਰ
ਅੰਦਰਿਤਟਨਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੋਕਰੇਤਰਿਵਸਤੁਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ
ਧਾਨਤਰਿਵਦਜੀਐਤੀਰੇਪਰਵਾਏ। ਵਿਣੁਕਾਇਅਜੁਤੋਰਥੈਧਾ
ਜਦੇਸੇਮੁਕੁਬੇਤਾਏ। ਸੇਉਧੁਕਿਰਗਮਿਰਵਾਈਅਤਿਜਿਥੈ
ਗੁਰੁਭਾਏ। ॥੪॥ ॥ਸਯੋਕੁਮ:੪ ॥ ਜੋਨਿਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੋਅਉਖਾਜਗਮਾਇਤੋਇਆ। ਨਾਕਘੋਰੁਦੁਖਖੂਤੁਏਓਥੈਪਕਰਿਓ
ਇਆ। ਕੁਕਪੁਕਾਰਕੋਨਸੁਏਓਤੁਅਉਖਾਤੋਇਤੋਇਰੋਇਆ। ਜਿ
ਥਤੁਪਥਤੁਸੁਭਗਵਾਇਆਥਾਤੁਮੁਥਸੁਭਖੋਇਆ। ਓਤੁਤੇਲੀਸੇ
ਬਥਦੁਕਰਿਨਿਤਭਥਕੇਉਠਿਪ੍ਰਾਭਿਜੋਇਆ। ਤਰਿਵੇਖੈਸੁਦੈਨਿਤ
ਭਕਿਉਤਿਦੁਕਿਉਗੁਥਾਨਤੋਇਆ। ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਥੁਦੈਜੇਤੁਪੁਗਥਿ
ਨੈਥੋਇਆ। ਜਿਸੁਕਿਧਾਕਰੇਪੁਰਾਪਈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨੇ
ਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਓਤਰਿਅਜਿਉਥਤਾਕਾਠੀਸੰਗੋਇਆ। ਜ
ਨਾਨਕਮੁਖਿਅਉਤੁਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸੁਖੁਤੋਇਆ। ॥੫॥ ਮ:੪
ਵਡੁਕਾਗੀਅਸੋਤਗਈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਮਿਥਿਅਤਰਿਗਾਇ। ਅੰਤ
ਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ। ॥੬॥ ॥੫ਉਰੀ॥ ॥ਇਤੁ
ਗੁਰਸੁਭਧਰਮੁਏਜਿਸੁਅੰਦਰੇਸਚੇਕੀਵਚਿਜੋਤਿ। ਗੁਤਜਗਤਨਾਵਿ

ਭਵਿਗਤੋ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਕਛੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਥਾਇ ॥
ਤਾਇ ਕੁਰਵਿ ਆਇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿ ਆਇ ਕੁ ਮੰਨਿ ਆਇ ਕੋ ਸੁਣਿ
ਅਸੁ ਵਟਸ ਗੋਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੁਸਥਾਤਿ ਤੁਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥
॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸਤਿ ਨ ਕੈਰਿ ਦੇਤਿ ਜਿਨ ਤਰਿ

ਵਸਿ ਆਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਭਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਚੇ ਦੇਖ ਦਸ ॥
ਤਿ ਜਿਨ ਨਿਗਰਉ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਤਿ ॥ ਤਰਿ ਉਤਮ ਉ
ਨਿਸੇਵਿ ਆਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਿਖਿ ਆ ॥ ਤੇ ਭਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈ ਆਤਿ
ਜਿਨ ਤਰਿ ਭੁਠਾ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਚਿਐ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟ ਬਸਿ ਉਤਿਨ ਪਿਐ
ਸਭੁ ਜਗਤ ਥਾਗਾਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਤਮ
ਜੀਵਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ॥ ਸਾਧਰਤੀ ਭਈ ਤਰੀ ਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸ

ਚਿਗੁਰ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇਜੰਤ ਭਏ ਤਰੀ ਆਵਲੇ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
ਖਿ ਆਜਾਇ ॥ ਧੁਨ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧੁਨ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧੁਨ ਧੁਨ ਜਨ ਨੀਜਿਨੀ
ਗੁਰੁ ਜਣਿ ਆਮਾਇ ॥ ਧੁਨ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿਨਾ ਮੁਅਗਾਧਿ ਆ ਆਪਿ ਤਰਿ
ਅਜਿਨੀ ਰਿਠਾਤਿਨ ਲਏ ਥਾਗਾਇ ॥ ਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੁ ਤਦ ਇ ਆਕ
ਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਯੋਵੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਰਿ ਉਰਧਾਰਿ ਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
ਰਖੁ ਤੈ ਜਿਨਿ ਕਮੁ ਕੁਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ਆ ॥ ਜਾ ਰਿਠਾ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਅੰਦ
ਰੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿ ਆ ॥ ਬਲਿ ਤਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਮਿ ਵਾਰਿ
ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ ੪ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਏਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਸੀ ॥ ਸੋ
ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਾਵ ਸੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇ ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿਨਾ ਮੁ
ਨਿ ਪਨੁ ਤੈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇ ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਤਰਿ ਆਪਿ ਤੈ
ਤੈ ਰਕੇ ਤੀਸੀ ਬੁਧਿ ਜਾਇ ਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੁ ਤਰਿ ਤਲ
ਤਿਪ ਬਤਿ ਚੰਗਾਇ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰਮਿਖ ਕੈ ਮਨਿ ਭਵਦੀ ਗੁਰ

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਤਰਿ ਰਖੁ ਤੁਧੈ ਜਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ॥ ਨਿਤ ਰਹੈ ਸਦਾ ਈ

ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬੁਤਮੁਏਪਾਰਬੁਤਮੁਥਾਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਫੁਟੀਬਾਫੁਤਰਿਤਿਨਿਅੰਤਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਰਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੁਤੁ
ਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ॥ਤਰਿਦਗਤਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬੁਤੁਮੋਭਾ
ਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂਰਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਤਉਅੰਖਿਸਥਾਤੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸੁਚੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ਸਾਥ
ਤੀਸਚੁਸਥਾਤਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਦ
ਖਿਅਸੇਤਿਪਤਿਰਤੇਆਪਾਈ॥ਏਹੁ ਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੁਰੁ
ਮਿਠਿਆਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਰਿਪੂਰੁਸੇਵਿਅਮਾਨੈਵਜੀਵਧਾਈ॥
੨੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ ੪ ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਉਮਰਥਲਸੇਈਜਦ
ਨਿਸੁਥੀਆ॥ਤਰਿਜਾਣਤਿਸੇਈਬਿਰਤੁਤਉਤਿਨਵਿਟੁਪ੍ਰਮਿਧਿ
ਆ॥ਤਰਿਮੇਥਤੁਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟੁਤ ਲਰੋਈਅ
ਜੋਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਤਿਤਉਗੁਣਮੁਤਿਨਕਰੋਈਆ॥ਤਰਿਗੰਗੇਦੁ
ਥੈਜੋਰਤੇਤਿਨਭਿਨੀਤਰਿਗੰਗੀਚਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਥਿਗੁਰੁ
ਤਿਸਿਰੁਵੇਚਿਅਮੋਈਆ॥੧॥ਮ ੪ ॥ਅਉਗਣੀਰਾਰਿਅਸਰੀ
ਤੈਕਿਉਸੰਤਤੁਨਿਰਮਕੁਤੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵਿਤਾਈਅਤਿਮਥਾ
ਮੈਕਦੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣਜਤਿਗੰਗਾਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਤੋਇ॥ਤਉ
ਨਾਵਈਲਾਤਤਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣਜਿਅਜਿਨੀ
ਗਿਥਾਖਿਅਪੁੱਪਤਿਤੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਥੀ
ਚੁਸਾਥਾਤਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਥੇ॥ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਾਨਿਵਸੈ
ਚੁਸਚਾਤਰਿਗਵਾਥੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਗਾਧਿਅਸੇਜਾਇਗਲੇ
ਨਾਥੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਅਤੇਮਨਮੁਖਮੁੜਬਿਤਾਥੇ॥ਓਤਉ
ਪਤਾਥੁਮੁਤਤੁਥਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮਤਵਾਥੇ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋ
॥ਮ ੩ ॥ਗਉੜੀਗੰਗਾਸੁਥਖਣੀਜੇਖਸਮੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਭਾਵੈ
ਚਥੈਸਤਿਗੁਰੁਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਤਾਰੁਤੈਸਚਾ
ਦਰਾਵੇਇ॥ਜਿਉਏਬਲੀਮਜੀਠੈਗੰਗਾਤਗਤਤਿਉਸਚੇਨੋਜੀਉਦੈ

ਗੰਗਿਚਲੇ ਅਤਿਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ ॥ ਕੁਰੁ ਠਗੀ ਗੁਰੀ ਨਰੇ ਕੁਰੁ ਮੁਖੀ ॥
 ਪਥੇ ॥ ਧਰੇ ॥ ਕੁਰੀ ਕਰਨੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਕੁਰੇ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ ॥
 ਸਚਾ ਅਪਿਏ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਮ. ੪ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮ
 ਤਿਤਿ ਸਿਉ ਸਤਤਿ ਤੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿ ਆ ॥ ਓਇ ਪੁਰਖ ਪਰਾਈ
 ਪੰਨਿ ਜਨਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿ ਆ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੀ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿ ਆ ॥ ਗੁਰਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭ
 ਕੀ ਬੈਠੈ ਵਖੰ ॥ ਰਜਗਤਿ ਅਸ ਕਾਰਿ ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਗੰਧ ਅਸ
 ਤਿਗੁਰਵਿ ਚਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿ ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੁਜਤਿ ਪੁਜ ਕਰਾਵੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣ ਤਾਰਿ ਆ ॥ ਕੰਦੀ ਵਿਭਾਜਿ ॥ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾ
 ਸਤਿ ਸੁਕਾਸਾ ਮੁਤੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਓ ਚੈ ਚੈ ਨੀਤੀ ਗੁਰੁ ਸਿ
 ਖੀ ਮਨੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਥਰੇ ਜਿਨ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸ
 ਮਾਰਿ ਆ ॥ ਜਨਾਨ ਕੋ ਸਿਖ ਪੁਤਰੁ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਤੁ ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਆ ॥
 ੨ ਮ. ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਤੁਲਾਵੈ ਆਵੁ ॥ ਰਮਿ ਬਿਖਿਆ ਫਿਕਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
 ਤਦਾ ਹੋਈ ਮਨੁ ਸੁਖ ਅੰਧ ਅਧਿਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸਨੇ ਸਬ
 ਦਿਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਭਾ ਤੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਰਿਜੈ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨੀ
 ਇਕ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਏ ॥ ਜੈ ਸੇਧੁ ਨ ਧਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾ ਸਿਉ
 ਜਿਨ ਸਚੁ ਸਨ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿ ਨ ਮਨੀ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨੀ
 ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਬਿਜੈ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਾਚਿ ਅਗੀ ॥ ਅਮੁਖੁ ਉਜਝਾ ਸਚੁ ਕ
 ਰਿਜੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਭੋ ਕੁ ਮ. ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਮ
 ਨਿਖੈ ਕੁਰਿ ਅਗੈ ॥ ਜਾਗੁਰੁ ਕਤੈ ਉਠਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਬਤਿ ਜਾਤਿ ਪੁਸਰਿ ਬਗੁ
 ਲਗੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ॥ ਚੁਟਿ ਕਦੇ ਘੋੜਾ ਗੇ ॥ ਓਇ
 ਅਗੈ ਪਿਓ ਬਤਿ ਮੁਤੁ ਭਾਇ ਨਿਰਥਾਨੀ ॥ ਖੋਟੇ ਅਗੈ ॥ ਓਨੇ ਭਖੁ ਸੁਭਿ
 ਨੀਤੀ ਜਾਇ ਕੁਰੁ ਤਨਿ ਭੇਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਕਤ ਨ ਰੁਖਾਵਾਈ ॥ ਐਲੋਚੀ ਐਥਿਖੁ
 ਕਦੇ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਗੇ ॥ ਤਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀ ॥ ਅਤੁ ਓਇ ਮਹੇ ਸਿਰਜ

ਦੁਹਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੇਖੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਸਮਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮੁ ਤੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਰਿ ਉਰਧਾਰਿ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਅਪਾਰਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣ ਤਰਿ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਕਰ
ਸੰਜੋ ਉਤਰਿ ਭਗਤਿ ਤੈ ਜਿਤੁ ਕਾ ਕੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਦਿ ਭਾਰਿ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਰਖਣ ਤਰਿ ਆਪਿ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਓ ਤਰਿ ਸਤਿ ਉਥਾਰਿ ਆ ॥ ਜੋ
ਦਾਚਿਤ ਵੇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸੇ ਅਪਿ ਉਪਵਣ ਤਰੇ ਮਾਰਿ ਆ ॥ ਦੇਖ
ਤੈ ਤਰਿ ਦਰਗਹ ਤਸੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿ ਆ ॥ ੨੧ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿ ਆਜਿ ਨੀ ਅਗਾਧਿ ਆਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥
ਰਥੇ ਜੁਗਮਾਤਿ ਜਾਣੀ ਅਤਿ ਜਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ ਤਉ ਬਾਝਿ ਤਹੀ ਤਿ
ਉ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਾਨਿਤ ਨਿਸਚਾ ਭਾਵ ਦਾਸੇ ਸਚੀ ਦਰ
ਗਵੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥ ੨੨ ॥

॥ ਕਿ ਅਸੁ ਉਣਾ ਕਿ ਅਜਾਗਣਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਿ
ਸਿਗਿਰਾ ਸਿਨਵੇ ਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ
ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ
ਨਾ ॥ ਸਉ ਦੇਵਾ ਤੁਹਿ ਚਰਿਤਿ ਉਠੇ ਭੀ ਵਾਤੁ ਕਰੇ ਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜੇ
ਜਿਨਿ ਤਉ ਠੀ ਸੰਮਾਏ ਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਵੀਐ ਅਪਣਾ ਪਾਈ ਐਨ ਮੁਖ
ਭਉ ਜਲ ਰੁਬਦਿ ਆਕਛਿ ਲਏ ਤਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਗਾ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸੇ
ਤੈ ਜਿਨਾ ਮਿਕਰਿ ਵਾਪਾਗਾ ॥ ਵਣ ਜਾਗੇ ਸਿਖ ਆਵ ਦੇ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵ
ਤਾਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਰਿਪੁ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇ ਵਿਆਸਿ ਰਜਣ ਤਾਗਾ ॥ ੨੪ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਤਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਗਾਧਿ
ਨਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਦੇਖੈ ਭੀ ਆਤਿ ਨ ਅੰਦਰ ਤੁਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿ ਆ ॥ ਸਚੁ
ਤਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨ ਸੇ ਵਿਆਕਾਛੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨ ਸਾਧਿ ਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚ
ਭਉ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿ ਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨ ਸਾਬਾ ਸਿਉ
ਸਚੁ ਸੇਵਿਛ ਲਾਧਿ ਆ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
ਈ ਮੁਗਧੁ ਤੈ ਨ ਮਤੀ ਦਭ ਮਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮੂਨੁ ਅਨਾਦਿ ਕੋ ਭੀ ਰਿਹਾ ॥

ਜੀਪਾਇ ਤਰਿਪੁਰੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਤੋਂ ਤਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਇ
 ਜਨ ਨਾਮੁ ਸਲਾਤਿ ਤੁਜਨ ਮਮਰ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾ
 ਥੀ ਆਪਣਾ ਬੁਧਿ ਧਿਰੰ ਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿ
 ਆਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਜਿਤ ਵਾਸਾ ਲਾਇ ਨਰ ਜਦੀ ਤਰਿਪੁਤ ਮਾਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ਨਾਵੇ ਕੀ ਮਨਿ ਰੁਖ ਤੈ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤੈ ਤਰਿਗੁ ਸੁਖਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਪਉੜੀ
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀ ਐ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਜਿਨਿ ਬਣਈ ਆਸੋ ਸਚੁ ਸ
 ਥੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ਆਸਾ ਲਾਈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਸਚੁ
 ਸਚੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਸਾ ਜਾਮਿ ਲਿਖਾ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਤ ਜਰਨ ਦਰੀ
 ਆਲੋ ਆਸਚੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਤਿ ਆਤਿ ਨ ਰੁਖਾ ਸਾਭਿ ਗਵਾਈ ਆ ॥
 ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤ ਨੁਖ ਜਿਖੋ ਜੇ ਦਿ ਆਸੋ ਪੁਰੁ ਲਧਾ ਲੋਕਿ
 ਵਿਸਤੁ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇ ਆਜਿਨਿ ਤਰਿਪੁਰੁ ਦਿਤਾ ਜੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਾਇ ਆ
 ਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬੁਧੁ ਰੋਲਾ ਘੋਲਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾ
 ਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਸੁਦਿ ਮਨੇ ਤਰਿਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
 ਸੁਕਰੇ ਕਰਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇ ਆ ॥ ੨੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਤੁਕਰਤਾ ਸੁਭਾ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀ ਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗ
 ਲਤੈ ਸੁਭਾ ਗੁਣਿ ਚਿਗਾਣਤੈ ॥ ਸੁਭਾ ਕੀ ਤਾਤੋਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸੁਭਾ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ
 ਤੁਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਤਿ ਬਚਲਤੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਤ
 ਰੀ ਮਿਲੇ ਨਾਤੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਆਦਿ ਰੁਕ
 ਰਖੀ ਐ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤੁ ॥ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਗੀ ਐ ਬ
 ਚਿ ਆਉਠਾ ਦਿ ਆਨੀਤਾ ॥ ਮਰਦ ਜੀਵਦ ਕੀ ਚਿਤਾ ਗਈ ਜੀ ਅਰੁ ਤਰਿਪੁਰ
 ਵਸੇ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰ
 ਰੀ ਮਤਲੁ ਜਾਣੈ ਖਿਨ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਐ ॥ ਸਦਾ ਬੁਝਾਈ ਮਤਲਿ ਨ ਆਵੈ
 ਖਿਨੁ ਰਿਦਗਾ ਤਸੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਤਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰੋਟੈ ਕ
 ਜੋਰਿ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਠੋਰਿ ॥ ੨੫ ॥ ਪਉੜੀ
 ਸਾਸੇ ਵਾਕੀਤੀ ਸਫਲੁ ਤੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਨੁ ਮਨੇ ॥ ਜਾਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ

ਮੁਨਮੰਨਿਅਤਾਪਾਪਕਸਮਥਭਨੋ। ਓਪਦੇਸੁਜੇਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰਸੇਸੁ
ਸਿਖੀਕੰਨੋ। ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਭਾਣਾਮੰਨਿਅਤਿਨਚਰਚਦਗੇਦੇਵੀ
ਤਚਾਠਨਿਗਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਅਸੁਇਮਨੁਭੀਨੋ॥੨੫॥
ਸਥਕੁਮ॥੩॥ ਜਿਨਗੁਰਗੋਪਿਅਪਾਪਣਤਿਸੁਠਓਰਨਰਾਓ
ਤੁਪਥਤੁਦਵੇਗਏਦਰਗਤਨਤੀਥਓ। ਓਤੁਵੇਲਾਤਥਿਨਅਵਲੀਓ
ਤਿਗੁਰਠਗਤਿਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਘੁਸੀਐ॥ ਤਖੈਤੁਓ
ਤਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਤੈਅਪੇਥਏਜਿਸੁਠਾਇ॥ ਨਨਕ
ਸੁਨਜਿਨਾਵਿਖਾਇਓਨਤਿਨਦਰਗਤਥਏਥਾਭਾਇ॥੧॥ ਮ॥੩॥
ਖੁਅਗਿਅਨੁਦਰਮਤਿਅਤੰਕਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿਕ੍ਰਿਧੁਜੁਐਮਤਿਤਗੀ॥
ਕੁਸਤੁਓਤੁਪਾਪੁਕਮਾਵੈ॥ ਕਿਅਓਸੁਣੈਕਿਅਅਖਿਸੁਣਵੈ॥
ਥੋਠਾਖੁਇਓਸੁਣਿਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਵੈਜਾਈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁ
ਟੇਥਾਇਨਪਾਇ॥ ਨਨਕਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਤਤਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਕਾਜਿ
ਗਚਿਤਓਦਾਸੀ॥ ਓਇਵਲੁਥਾਥਕਰਿਸੁਤਿਕਢਦੇਫਿਰਿਜਾਇਥ
ਕੁਰਿਅਥਪਾਸਿ॥ ਵਿਚਿਸਚੇਕੁਜਨਗਰਦੀਮਨਿਵੇਖਤੁਕੰਨਿਰਜ
ਕੁਰਿਅਗੁਕੁਰਿਅਗੀਜਾਇਰਠੇਸਾਚਿਅਗਸਿਖ॥ ਥੈਠੇਸਤਿ
ਪਾਸਿ॥੨੬॥ ॥ਸਥਕੁਮ॥੪॥ ॥ਗੁਣੇਖੁਤਦੇਨਿਦਕਮਾਰਿਅਨਕ
ਪੇਅਤੁਗੁਸੰਤਸਤਾਈਨਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਤਗੁ॥੧॥ ਮ॥੪॥ ॥ਮੁੰਦੁਕੁਥੇ
ਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਤਗੁ॥ ਤਿਨੈਮਰੇਨਨਕਾਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਥੈਠੇਰਤੀਤੁਗਤਿਪੁਰਜੈਏਪਾਣੀ॥ ਤਕਤਿਨਾਗਿਪਰੀ
ਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀ॥ ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖੰਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀ॥ ਕਰਮੀ
ਅਪਣੀਅਪੇਪਥਤਾਣੀ॥ ਅਜਗਾਈਥਠੇਸਤਾਤਿਥਪੀੜੇਪਾਣੀ
॥ ॥ਸਥਕੁਮ॥੫॥ ॥ਸੇਵਕਸਚੇਸਤਕੇਸੇਈਪਰਵਾਣੁ॥ ਤੁਜਸੇਵੀ
ਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣੁ॥੧॥ ਮ॥੫॥ ॥ਜੋਧੁਗਿਥਿਖਿਅਠੇਖੁਪੁਰਮੇ
ਜਾਇ॥ ਗੁਨਮੁਧਨਵਖਰੇਨਨਕਸਦਾਇਆਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥

ਨਗਰਿ ਟਿਲਾਇ ਅਨਾਨੁ ਹਾਥੈ ਰਕਿ ਬੈਰਥੈ ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿ ਅ
ਨਿਵਿਸੋਚਥੈ ਨਿਦਾ ਕਰਦਾ ਪਾਚਿ ਮੁਇ ਆਵਿ ਚਿਦੇ ਡੀਭਥੈ ਸਚੈ ਸਾਇ
ਬਮਾਰਿ ਅਕਉ ਦਤਿ ਸਨੋਰਥੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲ
ਖੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ५ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਟੈ ਅਕਿਰਤ ਘ
ਟਕਾ ਬਾਨੁ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਤਉ ਏਉ ਮੁਏ ਤਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ੫ ॥
ਅਦਖ ਸਭੇ ਕੀਤਿ ਅਨਾਨਿ ਦਕ ਕਾ ਦੁਰਨਾਨਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕ ਪਾਚਿ
ਪਾਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮ ੫ ॥ ਤੁਮਿ ਦਿਤਾ ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤੁਰੰ
ਧੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ਸਭਿ ਅਦੇ ਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭੁਟਾ ਕਾ ਮੁਕੁ ਧੁ
ਬੁਰਿ ਆਈ ਅਸੀ ਗਿ ਸਾਧੁ ਤੁਟਾ ਵਿਦੁ ਸਚੇ ਦੁਜਾ ਸੇ ਵਦੇ ਤਉ ਮਰਸਾਨਿ
ਭੁਟਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਅਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ੪ ॥
ਤਪਾਨ ਤਵੈ ਅੰਦਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇ ਅਨਾਨਿ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾ ਲਿਅ
ਅਗੈ ਸਦਿ ਅਸਤੈ ਦੀਭਿ ਖਿਅਲ ਏਨਾ ਡੀਘਿ ਥੋਦੇ ਪਥੁ ਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤ
ਥੈ ਪੁਤਾ ਵੇਚਿ ਬਡਾ ਲਿਅਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭ ਤਸ ਦਲ ਗੋਤ ਪਾ ਲੋਭ ਲਾਗਿ
ਲੋਗ ਲਿਅ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾਭਿ ਟੈਨਾ ਡੀਘਿ ਬਹੁ ਤੈਰਿ ਠੈ
ਤਪੈ ਪਰਮੁ ਤਰਿਅ ਭਾਈ ਏਤੁ ਤਪਾਨ ਤਵੀ ਬਹੁ ਲਾਭੈ ਬਡਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿ
ਅਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀਤ ਪਾਨਿ ਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਉਸਤ ਤਵਿ ਚਿਤ ਵੇਏ ਤੁਰੈ ਕੈ
ਅਦਖ ਮਾਰਿਅ ਮਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਾ ਵੇਖਾ ਜਿਤ ਪੈਨੋ ਛਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ
ਨਾਇ ਅਤ ਪੇਕਾ ਘਾਲਿਅ ਬਡਾ ਰਿਬ ਤੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿਤ ਪਾਸ ਦਾਏ ਅੰਦਰਿ ਬ
ਤਤ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ਤਰਿ ਅੰਦਰ ਲਾਪਾ ਪੁਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਲਿਅ ਪਰ
ਮਾਇ ਜਮੋ ਅਖਿ ਭਾਰਿ ਅਏ ਸੁਤ ਪੈਨੋ ਤਿਥੈ ਖਰਿ ਪਾਇ ਤੁ ਜਿਥੈ ਮਤ ਮਤ
ਤਿਥੈ ਅਰਿਅ ਫਿਰਿਏ ਸੁਤ ਪੈਨੋ ਮਾਤਿ ਕੋਈ ਲਗਾਨਾ ਡੀਘੈ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਤੈ ਫਿਟ
ਕਾਰਿਅ ਤਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿ ਅਸੁ ਨਾਨਕ ਅਖਿ ਸੁਣਾਇ ਅਸੋ ਬੁਝੈ ਜੁਦਾ ਅ
ਨਵਾਰਿਅ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ॥ ॥ ਤਰਿਭਗਤ ਤਰਿਅ ਗਾਧਿਅ ਤਰਿਕੀ ਵਰਿਅ ਆਈ
ਮੇਰੀ ਰਤਨ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਤਰਿਨਾਮ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤਰਿਭਗਤ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾ
ਮੀ ਵਰਿਅ ਆਈ ਬਖਸੀ ਅਨਾਨਿ ਤਚੈ ਸਵਾਈ ॥ ਤਰਿਭਗਤ ਨੋ ਧਿਰੁ ਘਗ

ਬਡਾਇਓਅਪਣੀਪੈਜਰਖਾਈ॥ ਨਿਦਕਪਾਸਤੁਤਰਿਸੇਖਾਮੰਗਸੀਥਾ
ਦੇਇਸਜਾਈਜੇਤਾਨਿਦਕਅਪਣੈਜੀਅਕਮਾਵਦੇਤੇਤੋਫਥਪਾਈ
ਰਿਕਮਾਣਾਸਰਪਰਉਪਵੈਰਾਵੈਕੋਧਰੁਤੀਵਿਚਿ ਕਮਾਈਜਾ
ਦੇਖਿਵਿਗਾਸਿਅਤਰਿਕੀਵਾਰਿਅਈ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭਗਤ
ਕਾਰਖਾਤਰਿਅਪਿਏਕਿਅਪਾਪੀਕਰੀਐ॥ ਗੁਮਨਕਰਹਿਮੁਕੁਗੁਮਨੀ
ਸੁਖਾਧੀਮਰੀਐ॥ ਆਇਲਗੋਨੀਦਿਤਥੋੜਕੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤੁਥਈ
ਜੇਤੋਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਤੋਭਈਐ॥ ਜਨਨਾਕਕਾਖਸਮੁਵਰਾਏਸਭ
ਧਈਐ॥ ੩॥ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਖਤੁਭਾਇਆਵਿਚਿ
ਯੋਭੁਅੰਤਕਰੁ॥ ਸੁਗਤਕਰਦਿਅਅਨਦਿਨਗੁਦਰੈਸਥਾਦਿਨਕਰਹਿ
ਚਗੁ॥ ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੇਤੋਰਿਥਈਥੋਲਾਨਿਸਭਾਵਿਕਾਗੁ॥ ਦਿਤੈਕਿਤੈ
ਖੀਅਤਿਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਥੁ॥ ਅਗਿਅਨੁਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਨਾ
ਤੁਟੀ॥ ਭਈਜਿਨਮਾਇਅਮੋਤਪਿਅਗੁ॥ ੧॥ ਮ. ੪ ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਦੁ
ਭਉਏਤਿਨਗੁਕਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋਇ॥ ਥਿਉਐਵੇਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਖਾ
ਖੁਨਕੋਇ॥ ਕੁਰੁਕਮਾਵੈਕੁਰੁਉਚਰੈਕੁਰਿਥਾਗਿਅੰਕੁਰੁਤੋਇ॥ ਮਾਇਅੰ
ਸਭਦੁਖੁਏਦੁਖਿਥਿਨਸੈਦੁਖੁਗੋਇ॥ ਨਾਨਕਧਤੁਥਿਵੈਜੋਰੁਨਾਵਈਐ
ਚੈਸੁਖਕੋਇ॥ ਜਿਨਕੁਪੋਤੇਪੁਨਪਾਇਅਤਿਨਗੁਰਸਥਦੀਸੁਖੁਏਇ
॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਨਕਵਾਰਗਹਿਸੰਤਮੁਨਿਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕਤੋਦੋ॥ ਭਗਤ
ਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਤੋਵੇਦੋ॥ ਪਗਟਪਹਾਏਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣਦੋ॥ ਸੁਖੁਨਪਾ
ਮੁਗਪਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਤੋਦੋ॥ ਓਇਭੋਰਨਿਓਨਗੁਦੇਜੋਰਿਓਅੰਤਕਰਿਸਨ
॥ ਓਇਵਾਰੋਕਿਅਕਰਹਿਜੰਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੋ॥ ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਹਥੁਪਾਸੋਕਿ
ਸੰਦੋ॥ ਵੇਰੁਕਰਨਿਨਿਰਵੇਰਨਾਥਿਪਰਮਾਨਿਅਾਇਪਚੰਦੋ॥ ਜੋਜੋਸੰਤਸਰਾਪ
ਫਿਰਿਭਵਦੋ॥ ਪੇਰੁਮੁਖਤੁਕਾਇਅਤਿਸੁਰਾਲਸੁਕਦੋ॥ ੩॥ ॥ ਸਲੋਕ॥
ਗੁਗਨਕਨਮੁੰਦ੍ਰਾਇਅਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ॥ ਪੁਰੁਸਦਾਸਮਾਲਾ
ਤੁਤੁਦੁਖੁਥਾਏਆਲਾਸੁ॥ ੧॥ ॥ ਨ. ੧॥ ੫ ॥ ਪੁਰੁਸਾਵੰਤੁਨਾਨਕੁਲਾ
ਅੰਗੁਬੋਲਾ॥ ਨਾਨਕਮਾਗੋਨਮੁਹਾਰਿਕਾਰਿਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੇਦੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਤੋਭਈਐ॥ ਚਬੇਤਤਾਭੋਰਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰਪੋਪਤਤੋ॥ ਅਤਿਨਾਨਕ
ਰਿਹਿਦੁਤਅਮਲਤੋ॥ ਕਾਈਆਸਨਪੁਨੀਆਨਿਤਪਰਮਲਾਰਿਹਤੋ॥ ਕੀਆਨਜੋਵੈਅਨਾਨਕ
ਚੰਜੋਨੀਫਲਤੋ॥ ਸਭੇਧਿਰਾਸਿਖੁਟੀਅਸੁਰਿਭਈਅਸੁਪਰਤੋ॥ ਵਿਸੁਵਣਕਲਾਗਨਦੇ

Specimen

ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਨੀ ਗਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਤਾ ੫ ॥ ਭਰਿਤ ਰਿਨ ਮੁਜੋ ਜਨੁ

ਸਮਰਤਗੋਸਾਕ ਸਚਾਤਾਦੁ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਭਲਕੇਉਠਿਧਗੁਣਮੇਰੈਘਾਰੇ

॥ यत्किंचिदपि कृतं ॥ ५॥

ਮਿਲਿਯਾ ਈਸੇ ਮਨਿਸ ਚੇਭਾਣਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸ

ਵੇਰੁ ਮੰਦੇ ਕਧ ਜੇ ਪਤਿਗਤਿ ਗਾਇਗਾ ਵਾਗਾ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨਚਲੀ ਜਿਥੇ

...मिमांसायुक्तो वागिविरयपूत्रअपटीडुगिअपीपरयो...

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਕਿ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਦੀਅਤਿਵਿਖਨਚਛਾਤਿਸਾਧਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ
ਅੰਤ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਧਨੁਤੈਮਿਥਿਪੀਵਤੁਰਾਈ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖਪਾਈ
ਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਖਰਤੈਨਕਾਈ॥ ਸਗਲ
ਰਬਪੁਨਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਰਤੁਤੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਦਾਈ॥੩॥ ॥ਸਥਕੁ॥੪:੫॥ ਰਿਠਕੁਤਭਠਾਇਉਦਨਕਾਈ

ਜਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਅਭਿਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅ॥੪:੫॥ ਦਮਨ
ਤਕਰਤਿਉਵਰਤਾਰਜਗਥੇ॥ ਵਧੁਸੁਤਵੀਸਾਇਨੁਜਪਦਿ
ਧਈ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸਾਧਿਸਭਕਿਨੈਕ
ਜਾਈ॥ ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗਿਸੋਤਰਿਰੰਗੁਮਾਈ॥ ਸਚਨਾਮੁਕਰਤਾ
ਏਤਰਤਨਾਖਾਈ॥ ਮਸਤਕਿਉਵੇਛਿਖਿਅਤਰਿਸਿਮ੍ਹਿਤਪਰਾਈ
ਦਿਚੈਸਚਨਾਮੁਨਕਮਿਤਮਾਈ॥੪॥ ॥ਸਥਕੁ॥੪:੫॥ ਅੰਤ੍ਰਿ

ਤਨੈਈਸੁਖੀਮੁਖਿਨਉਤਰੈਰੁਖ॥ ਜਨਕਸਚੇਨਾਮਥਿਯਕਿਸੈਲਖਕੁ
॥੫॥੪:੫॥ ਮੁਠਕੁਸੇਈਸਾਥਜਿਨੀਸਚਨਾਨਾਦਿਅ॥ ਜਨਕਸੇਸਾਥ
ਨੀਗੁਰਮਿਥਿਉਕੁਪਥਾਦਿਅ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨੈ
ਨਿਸਾਧਜਨਸੋਥਨੁਸੁਤੰਦਾ॥ ਓਸੇਵਨਿਸੰਮਿਥੁਅਪਦਥਿਨਸੈ
ਦਾ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਦਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਥੇਦੁਕਤੰਦਾ॥ ਭਗਤਿਵਰ
ਗਥਿਰਦੁਤੈਜੁਗੁਗੁਵਰਤੰਦਾ॥ ਜਨਕੁਜਾਚੈਏਕਨਾਮੁਮਾਜਿ
ਵੰਦਾ॥੫॥ ॥ਸਥਕੁ॥੪:੫॥ ਚਿਵੀਚਤੁਕੀਪਤਫੁਟੀਵਗਾਇ

ਤਰੰਗ॥ ਅਚਰਜੁਰੁਪਸੰਤਨਰਚੇਨਾਨਕਨਾਮਤਿਰੰਗੀ॥੫॥੪:੫॥
ਦਰਖੁਸੀਅਤਤੀਜਤਤੁਅਵਤਿਚਿਤਿ॥ ਦੁਨੀਅਕਿਅਵਰਿ
ਅਨਾਨਕਸਥਿਕੁਮਿਤਿ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਰਿਧਨਸਚੀ
ਤੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ ਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰੁਜਿਸੁਦੇਇ
ਤਾ॥ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਥਿਅਤਰਿਰੰਗਿਜਨਰਾਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਗਾਇਅਸਥਿਦੁਖਾਖਤਾ॥ ਜਨਕਸੇਈਜੀਵਿਅਜਿਨਿਉਕੁਪ
॥੬॥ ॥ਸਥਕੁ॥੪:੫॥ ਖਖਰੀਅਸੁਤਵੀਅਥਗਈਅਕਰ

ਬੰਡਿਓ ਭਾਈ ਸਿਉ ॥ ਸਤ ਸੈ ਗੀਠਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ਵਿਸਾਰ ਦੇ ਮ
ਗੇ ਮੇਰੇ ਨਸਕਾਤਿ ਮੁਖਿ ॥ ਵੇ ਮੁਖ ਤੋ ਹੇ ਮਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪ
ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰੁ ਦੇ ਕੁਏ ਅਥਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿ
ਜਾਇ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਥਿ ਪੁਰਿ ਆਪਟਿ ਪਟਿ ਤਰਿ ਭਇਆ ॥ ਉਚੀ ਚਮਕ
ਵਿਸਮਾਨੀ ਕੀਟ ਸਤੀ ਬਇਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੈ ਸਭਿ ਤਿਸ
ਦੇ ਜਾਇਆ ॥ ਤੁਸਿ ॥ ॥ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨੇ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਜਿਨਾ ਸੁਸਿਗਿਰਾ ਸਿਨਵੇ ॥ ਸਰੋਤ ਰਿਨਾ ਮਾਮਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਸੇਈ
ਪੁਰਨ ਸੇਈ ਸੰਤ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਅਠੇ ਪਤਰ ਭਉ ਦਾ ਠਿਕੈ ॥ ਵਾਦ ਲਸੰਦ ਹੈ
ਦੇ ਜਾਇ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ॥ ਰਿਤਿ ਨ ਤੋ ਹਿਰਾ ਲਿਖੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਿਸੇ ਸਰੋਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੋ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਉ ਪਏ ॥ ਐਥੈ ਰਹਤ ਸੁਭੇ ਲਿਖਾ ਅਗੈ
ਲਿਖਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰ ਬੰਧੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾਗਾਡਿ ਬੰਮ ਅਤੈ ॥ ਚਿਟ ਲੋਤੁ ਨਾਗ
ਹੈ ਚੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸੁਣੈ ॥ ॥ ਪਕਵੇ ਚਰਣ ਤਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਾਹ ਮਲੈ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ਦੇ ਤਿਪਿ ਆਰਿ ਆ ॥ ਦੇਵਣ ਤੁਹ ਦ
ਮੁਖੀ ਤਚਿਤਾਰਿ ਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੁਖਿ ਅਤੁਟ ਭੰਗਾਰਿ ਆ ॥ ॥
ਰਦੁ ਅਪੁਰਤਿ ਨਿਸਰੁ ਕਿਉ ਸਾਰਿ ਆ ॥ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਿਖ ਤੁਸ ਬਦੁ ਪਿਅ
ਤੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀਟੇ ਕ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ॥ ਕਸਿ ਮਰਤ ਏਕ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਤ੍ਰਿ ਵੰਗੀ ਐ ਸੁਖੀ ਏ ਤਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰ
ਘਾਈ ਅਤਿ ਫਿਰਿ ਨਾਤੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਆਇ ਆਪੇ ਮਰ ਸੁਤਿ ਸੈ ਤੀ ਜਰ
ਬਾਣੀ ਉਚਰਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਤਿ ਝੁਰਣੇ ॥ ਪੋਖਿ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕੁ
ਵੇ ਅਮਨ ਅੰਦਰਿ ਪਰਣੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਸੈ
ਐ ਦੁਖਾ ਕਾ ਤੋ ਹਿਨਾਸੁ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮ: ੫
ਜਿਸਿ ਮਰਤ ਸੰਕਟ ਝੁਟਤਿ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸੁਆ ॥ ॥ ਜਪੀ ਐ ਸਦਾ
ਜੀ ਮਖਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿ ਅਗ
ਜੀ ਤੀਰਿ ਤਰਿ ਬਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਝੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਥਿ
ਜੋ ਐ ਜੀਗਰ ਭਿਨਦ ਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਪਾ ਰਬੁ ਤਮੁ ਤਰਿ ਪਾਵਿ ਬੁਝਿ ਸਮਾਧ

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋਧਣੀ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥
ਨਕਰੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਤਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਵ ਸਾਰਿ ਐਸੁ ਖੁਰੀ ॥
ਤੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਕਉ ਰਤ ਦਸ ਗਾਥ ਮਾਤਿ ਜਗ ਤਰੀ ਲਪਟਾਇ ॥
ਜ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਮੀਠਾ ਤਰਿ ਕਾਨਉ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਈਸਾਧ ਕੀ ਜਿ ਸੁਭੇਟ ਤਤਰੀ ਐ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਨੇ ਲਿਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ॥
ਨਮਗੀ ਐ ॥ ਭਉ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੁ ਸੋਧਾ ਰਿਉ ਤਰੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣ ॥
ਨਮਾਣ ਤਰਿ ਸਭ ਮੁਖ ਪਰਤਰੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮਿ ਲਿਖੇ ਪਰਬੁ ਤਮ ॥
ਰੀ ਐ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾ ਦੁਨੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ॥
ਤਿ ॥ ਗਾਈ ਅਲਪ ਥਾਈ ਅਕੀਮਿਨ ਆਵਤਿ ਮਿਤਾ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਪਰਬੁ ॥
ਪੁਰਾਇ ਸਟੀ ਆਇ ਆਪੁਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਨ ॥
ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਧ੍ਰੁਤ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਇ ॥
ਬਿਮੋਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਕਰਤ ਬਕਰੀ ਭਯੋ ਰਿਅਮ ਦਿਮਾਇ ਆਸੁਤੇ ॥
ਰਿਜੂ ਨਿਭ ਵਾਈ ਅਹਿ ਜਮ ਮਾਗੀ ਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨੀ ਆਪਣ ਦੁਖ ॥
ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਵ ਸਾਰਿ ਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰਤੇ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ: ੫ ॥
ਦਿਅ ਬੰਦਿ ਦਿਅ ਸਵੰਦਿ ਅਸੁ ਖੁਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸਭਾ ਤਿ ਐ ਮੁਤਾ ॥
ਭਉ ਤੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਥਾਠ ਚਿਅ ਏ ਅਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੋਇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ॥
ਕਉੜੀ ਆਸ ਚੇਨ ਉਮਿਠਾ ॥ ਸਦੁ ਆਇ ਆਤਿਨ ਤਰਿ ਜਨ ਚਖਿ ਸਾਧ ॥
॥ ਪਰਬੁ ਤਮਿ ਜਿ ਸੁਖਿ ਖਿਅਮ ਨਿਤਿ ਸੇਵੁ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਰਵਿ ॥
ਭਉ ਦੁਖਾ ਕੁਠਾ ॥ ਤਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਜੋ ਰਿਕ ਰਪੁ ਭੁਦੈ ਵੈਤਠਾ ॥੧॥
॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਾ ਚੜੀ ਸਾਸੁ ਜਜ ਚੰਦੀ ਤੇ ਕੜੀ ॥ ਗਾਈ ਬਿਅਥਿ ਕਾਗਾ ॥
ਤੁਈ ਆ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨੀਤਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨ ਪਥਾ ਤੁ ਵਿਰਲੈ ਥੀ ਚਿ ਜਿ ਰੇ ॥
ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਪਾਧੁਰ ਪਧਰੀ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵੁ ਜੀ ਅਰੇ ॥
ਬਖਸਿ ਦੁ ॥ ਵਿਠ ਵਿਖਸ ਭਿ ਬਿਨਾ ਸੁਤਨਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਰਿ ॥
ਧੁਦ ਸਿਅ ਜਪੀ ਐ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਮਾਇ ਆਸੁ ਆਦ ਸਾਭਿ ਫਿਕਿਅ ਤਰਿ ॥

ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨੇ ਦਿਤੀ ਜਿਦੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫
ਤਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤਿਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਖਿ
ਏ ਮਨੁ ਰਿਪਤੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਤਿ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਤਮਾ ਜਗ
ਤਿ ਸੇਖਟਿ ਤਿਨ ਤਰਿ ਧਨੁ ਗਾਮਿ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਨ ਜਾਣੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥
ਤਦੁ ਏਕੁ ਸਰੋਵਿ ਆਤਮੁ ਸਭੁ ਵਿਦਾਸੁ ॥ ਪਰ ਬੁਝਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ
ਵਿਰਖ ਸਾਸੁ ॥ ਕਠਿ ਥਾਇ ਜਨੁ ਗਖਿ ਆਨਾ ਕੁ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫
ਪਰ ਬੁਝਮਿ ਫੁਰਮਾਇ ਆਮੀ ਤੁਵਠਾ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ਅੰਨ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ
ਪਿਐ ਆਪੁ ਥਮੀ ॥ ਰਜੀ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣੁ ਚਰੇ ਦੁਖੁ ਦਾ
ਦੁਗਾਇ ਆਬਿਠਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਿਠਿ ਖਿ ਆਪਾਇ ਆਮਿ ਥਿ ਆਤਿ ਮੈ ਗਜਾਇ
ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਇ ਆਨਾ ਨ ਕ ਤਿ ਮੈ ਧਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵਨੁ ਪਦੁ ਨਿਰਥ
ਏ ਕੀਸਮਰੀ ਐ ॥ ਦੁਜੀ ਨਾਤੀ ਜਾਇ ਕਿ ਨ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀ ਐ ॥ ਭਿਠਾ ਸੁਰਸੰਸ
ਸੁਖੁ ਨ ਮਾਥਿਨਾ ॥ ਤੁਨ ਧਨੁ ਤੰਮੀ ਆਰਜੈ ਏਕੈ ਜਨੁ ॥ ਗੰਗੁ ਪਰਸਥਾ ਦੇਖਿ
ਤਿਪਰਾਣੀ ਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲਨਤੀ ਜਾਣੀ ਆ ॥ ਗੰਗਿ ਰਤੇ
ਥਾਵੁ ਸਚਾ ਗਾਵਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵਤੀ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਮਤੁ ਮਰਤੁ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਤਰਿ ਲਕਿ ਲਾਗੇ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵ
ਏ ਤਰਿ ਕੀਰਤ ਨਿਜਾਗੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਮੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਨਾਇ
ਸਾਰਿ ਐ ਪ੍ਰਗੁ ਜੀਵਣੁ ਤੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋ
ਪੈਰਾਗੇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜਕਤ ਨ ਜ ਕਾਵੀਤ
ਏ ਮੁਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਭੇ ਲੇਖੀ ਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ
ਮ: ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਤਾ ਦੇ ਸਾਜ ਲਪਰਬ ਤਬ ਨ ਗਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਭਿਠ
ਤਕੈ ਲਿਖ ਬਾਤ ਠੀ ਆਇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬੁ ਤੁਝ
ਕੀ ਆਇ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੇ ਦੇਖਉ ਪਰ ਬੁਝਮੁ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆ
ਤਿਸੁ ਗਲ ਕੀਰੇ ॥ ਦੁਕਾਤ ਰਿਸੀ ਗਿਸਮਾਵਉ ॥ ਦੁਖ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੇ ਜੀ
ਤਿਸਿ ਧਿ ਧਾਰਿ ਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧॥

ਸਥੋਕ ਮ: ੫॥ ਦੇਕੁ ਜਿਸ ਜਨੁ ਮੈਕੀ ਅਸਥੋਕ ਕਲਾਸ ਮਰਥਾ ਜੀਤਿ
ਖੰਨੀ ਐਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦਰੀ ਵਥਾ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਜੇ ਕਰੁ ਗਤਿ ਤਿਥਿ ਆਗੇ
ਰਾਮੁ ਲਿਖਿ ਤਰਿ ਥੋਰ ਨਿਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਤਿ ਦੋਜ ਕ ਕੈ ਸੁਲਿ ॥੫॥
ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਪਰਿ ਜਿਸ ਦੇ ਤਰਿ ਕਰੇ ਸੁਭੈ ਵੈ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿ ਸਿੰਧ
ਪਾਮੁ ਥੋਧੈ ਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਰਦੈ ਵਸਤਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਥੋਧੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰ
ਭੇਟੇ ਐ ਮਰਿ ਜਨ ਮਿਨ ਰਵੈ ॥ ਪੁਰ ਦਰਸਾਇ ਅਸ ॥ ਆਪਣੀ ਕੈ ਰਖ
ਵੈ ॥੨॥ ॥ ਸਥੋਕ ॥ ਮ: ੫॥ ਭੋਰੀ ਭਗਮੁ ਵਧਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਤ ਬਤਿ ਤਿਉ
ਬਹੁ ਵੈ ਵੈ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਉਮਰਿ ਜੁ ਦੁਸੈ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਚੜ੍ਹਿ ਕੈ ਥੋਧੈ
ੜਤਿ ਖੁਰੀ ਦੇ ਖੇਰਾਗੀ ॥ ਤਸੈ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਾ ਤਿਕੁ ਕੜ ਦੀਰ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਤਰਿ ਸੁਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋਊ ਧਰੈ ਮਿਤਾ
ਲਿਖਾਇ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇਤ ਸਤ ਪਾਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸ ਠਤੀ ਰਥ ਮਜਾ
ਪੁਨਤਿ ਨਿਕਿਤਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੈ ਬਿਖਿ ਆਗੁ ਜਿਤਾ
ਲਾੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿ ਅਨਦੈ ਯਸੇ ਵਿਅਮਿਤਾ ॥੧੮॥ ॥ ਸਥੋਕ
ਕੋਕੁਲਾਤ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਤੇ ਕੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤਨ ਫੁਟੈ ਨਿਜਿ ਨਾਮੁ
॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪੁਕੀ ਤਨ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰੈ ਤੇਤਰੈ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਥੈ
ਭਿਕਾ ਜਸ ਵਰੈ ॥ ਨਿਦ ਕਪ ਕੜਿ ਪਥਾੜਿ ਅਨੁਭੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥
ਰਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪੁਰ ਬੇਤੁ ਕਿਉ
ਸਭਾ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਤਿ ਬੋਜੀ ਆਂਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਤਸ
ਤਿ ਪਾਥ ਦਰਬਾਰੁ ਪਾਥੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਤਰ ਵਾਨ ਬਖਸਿ ਦੁਆਪਿ ਜ
ਤਰਣਾ ॥ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਸੋਗਣਾ ॥੨੦॥ ॥ ਸਥੋਕ
ਤਿਨ ਭੁਖਨ ਕਾਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪੁਰੁ ਤੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਅਉ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ॥ ਜਚਿ ਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ ਬੁਕਰੇ ਕਥੁ ਬੁ
ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਾਤਿ ਭੁਖਨੁ ਮੁਕਿ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਨੁ ਰਤ
ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਏਤ ਸਤੀ ਧਰੈ
ਮਿਲਖੁ ਮੁਸੀ ਆਪਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੈ ॥ ਛੱਡੀ ਦਰਿ ਪੁਰ
ਰੁਕ ਦੇਨ ਥੋੜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਉਏ ਤੁਨਿ ਤ ਪੁਰ ਕਉ ਲੋੜੈ

੧੧੬ ਸੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧ ਸਦਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥ ੧੮੫
੨ ਸਦਗੁਰੁ ਕੇ ਸੰਪਰਕੇ
੩ ਸਦਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
੪ ਸਦਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ॥ ੧੮੬
੫ ਚਉਪਦੇ ਮੁਖਿ ॥ ੧੮੭
੬ ਸੁਵਿਵਰੁ ਅਖੈ ਸੁਭਕੇ
੭ ਅਖਾਜੀਵਾਦਿ ਸਰੈ ਮਹਿਜਉ
੮ ਜੇਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਕੁਕਰੇ
੯ ਛਾਮਦਰਿ ਘਟਕੇ ਘਟ
੧੦ ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਤੇਤੀ
੧੧ ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵ ਜੁਭਤਾਉ
੧੨ ਪਰਿਤੁਧਿ ਪਾਇ ਪਰੀ ਸੁਭਧਰਤੀ ॥ ੧੮੮
੧੩ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਵੇਲੇ ਵਿਸਧਰੀ ॥ ੧੮੯
੧੪ ਮੈਗੁਣ ਗਣਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ
੧੫ ਕਰਿ ਵਿਗਧਾ ਅਪਨੇ ਘਰਿ ਆਇਆ
੧੬ ਗੁਰੁ ਸਮ ਸਮ ਸਿਰਿ ਸੁਭਾਇ
੧੭ ਏਕੰ ਸਰਵ ਕਮਲ ਅਨੁਪੁ
੧੮ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸਚੀ ਤੁਝ ਤਿਧੁ ਗਿ ॥ ੧੮੯
੧੯ ਜੋਤਿ ਨੀਕੀ ਅਸ ਸਚੁ ਕੀਤਾ ॥ ੧੯੦
੨੦ ਸਿਵਿ ਅਵਤਾਰਿ ਕਿਯਾ ਵਤਿ ਆਈ
੨੧ ਨਿਵਿਨਿਵਿਧਾਇ ਲਗਾਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ
੨੨ ਕਿਸਕਉ ਕਤਿ ਸੁਣਾਵਤਿ ਕਿਸਕਉ
੨੩ ਕੋਈ ਭੀ ਕਰੀ ਖਿਅ ਖਾਇ
੨੪ ਦੁਖ ਬਿਨੁ ਪੈਨ ਪਖਾ ਬਿਨੁ ਪੈਖੀ
੨੫ ਕਾਇਆ ਬੁਝਾ ਮਨ ਕਰਿਯੋਤੀ
੨੬ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨਮਈ
੨੭ ਕਾਹੀ ਗਾਗਰ ਦੇ ਤੁਧੁ ਤੇਲੀ
੨੮ ਮੁਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੁਭਕਾ ॥ ੧੯੧
੨੯ ਅਪਿਕਰੇ ਸਚੁ ਅਖਾ ਅਪੁਰੁ ॥ ੨੦੦
੩੦ ਵਿਦਿਅਾ ਵੀਚਰੀ ਤਾਪਰਉ ਪਕਾਰੀ
੩੧ ਏਕਨਭੀ ਅਗੁਣੁ ਕਰਿਯੋਵਾ
੩੨ ਪੇਵਕੁ ਤੈ ਪਾਖਰੀ ਆਈ
੩੩ ਨਿਸੀਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਸੀਕਾ ਮਾਈ
੩੪ ਤਿਸੁ ਸਗਲੁ ਜੁਭਾਈ ਲੋਕਿ ਵਾਸਾ
੩੫ ਅਪਾਰਾਧਿ ਅਗੁ ਗਾਥਾ ਅਉਪਦੇਸ
੩੬ ਲਖ ਲਖ ਕਰੁਣਾ ਜੇਨੇ ਜੇ

੩੨ ਵੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕਾ ਮੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਅਤੁ
੩੩ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਸਨ ਕਤਾਈ ਦੁਖ ਭਖਤੀ ਸਬਕੀਏ
੩੪ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ੨੦੧
੩੫ ਮਨ ਮੋਤੀ ਜੇਗਾਣੇ ਤੇ ਪਉਤੁ ਤੇ ਸੁਤ ਪਾਗੀ
੩੬ ਕੀਤਾ ਤੇਵੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਅਕਤੀ ਅਤਾਈ
੩੭ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਮਤਿ ਮੁਖਾ ਖਿਖਾ ਮੁਖਿ ॥ ੨੦੨
੩੮ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਕਰਿਯੋਵੇ
੩੯ ਖੁਸ਼ ਸਾਨਿਖ ਸਮਾਜੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦੁਸਤਾਨੁ ਗਾਇਆ
੪੦ ਚਉਪਦੇ ਮੁਖਿ ॥ ੨੦੩
੧ ਤਰਿਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ਵਰੁ ਗਾਗਿ
੨ ਸਬਦਿ ਮੁਖਾ ਵਿਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਇ
੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਵਰੀ ਵਰੀ ਆਈ
੪ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਗਾਇਗੀ ਭੀਰੁ
੫ ਝੁਝੇ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ
੬ ਮਨ ਮੁਖ ਮਗਤਿ ਮਹਿ ਮਗਦੁ ਵਿਗਾੜਿ ॥ ੨੦੪
੭ ਲਾਭ ਅਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ
੮ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤੁਠੈ ਭੁਰੁ ਕਮਾਵੇ
੯ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨਮ ਤੇ ਸੁਭਾਇ
੧੦ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦੁ ਸਇ
੧੧ ਸਬਦਿ ਮੁਖੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ੨੦੫
੧੨ ਨਿਗਤਿ ਕਰੇ ਬੁਝੈ ਜੇਵ ਜਾਏ
੧੩ ਤਰਿਕੈ ਭਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੀ
੧੪ ਚਉਪਦੇ ਮੁਖਿ ॥ ੨੦੬
੧ ਤੁਕਰਤਾ ਸਚਿ ਆਰਮੈ ਰਾਮਾਈ
੨ ਕਿਸਤੀ ਪੜਾ ਕੀ ਅਮਿਤ ਸੁਤਨਾ ਬਿਭਾਈ
੩ ਤਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ
੪ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ
੫ ਗੁਣਗਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ
੬ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
੭ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਾਰ ਤਾਰ ਵਲ ਪਾਈ ॥ ੨੦੭
੮ ਤਰਿਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਨਿ ਕੁਖ ਲਗਾਈ
੯ ਤਕਿ ਕਰਿ ਤੇਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ
੧੦ ਕਬਕੁ ਭਲੇ ਘੋਰੁ ਤਾਨਾ ਕਬਕੁ ਭਲੇ ਗਬਥੁ
੧੧ ਸਤ ਸੁਗਤਿ ਮੇਲੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੁ
੧੨ ਆਇਆ ਮਗਦੁ ਪੁਰਾ ਤੁਧੈ ਮੇਰੀ ਆਈ
੧੩ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੨੦੮
੧੪ ਤਉ ਅਨਦਿਨ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਗਤਨ ਕਰਉ
੧੫ ਮਾਈ ਮੇਰੀ ਤਮੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਤੁ ਗੀ ਸੁਖੀ ॥ ੨੦੯

ਚਉਪਦੋ ਮਝਲਾ ੫॥ ਪਤਿ ੨੦੮

੧ ਨਿਰਿਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਠਿਗਿਧਾਇਆ
 ੨ ਸਸੁ ਤੇਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਵਖਿ
 ੩ ਨਿਜ ਭਰਤੀ ਸੀਲ ਵੰਤੀ ਨਾਹਿ
 ੪ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਾਇਨ ਦੇਈ
 ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤੀ ਚਲਾਵਉ
 ੬ ਪਰਦੇ ਸੁਧਾਗਿ ਸਉ ਦੇ ਕਉ ਆਇਆ
 ੭ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਮੇਰੇ ਕਉ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ
 ੮ ਦਾਨ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਕਰਨਾ
 ੯ ਭੁਖ ਗੰਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ
 ੧੦ ਨਿਦ ਕੁ ਅਗੜਾਵੈ ਬਿਲਾਸ ਵੈ
 ੧੧ ਜਉ ਮੇਰੀ ਓਸਿ ਗਲ ਸੀ ਗਾਹਾ
 ੧੨ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਪਤਿ ੨੧੧
 ੧੩ ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਹ ਪਰਮ ਹਣਾ
 ੧੪ ਇਕ ਪਤੀ ਦਿਵਸੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਬਹੁਤ ਦਿਓ
 ੧੫ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਮਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ
 ੧੬ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਇਕਿ ਪਾਠੁ ਤਾਇਨੁ ਮਨ ਲਾਈ
 ੧੭ ਕਿਸੇ ਕਿਸ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਪਤਿ ੨੧੨
 ੧੮ ਜੈ ਸੇਕਿ ਰਸੁ ਭੁਖੈ ਵੈ ਕਿਰਸਾਣੀ
 ੨੦ ਨਵਨਿਧਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ
 ੨੧ ਨਿਕਟਿ ਜੀ ਅਕੇਸ ਦਤੀ ਸੰਗਾ
 ੨੨ ਤਰਿ ਰਸੁ ਭੋਰਿ ਤੋ ਭੋਰਿ ਸਿਮਤਾ
 ੨੩ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤਰਿ ਕਾਨੁ
 ੨੪ ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਦਭਰੇ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਆ
 ੨੫ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਤੁ ਇਨੁ ਮਨੁ
 ੨੬ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ
 ੨੭ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦੀ ਮਤਿ ॥ ਪਤਿ
 ੨੮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਿਟਾਵੈ ੨੧੩
 ੨੯ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਨੁ ਖਚਤੁ ਗੀਆ
 ੩੦ ਭੁਭਾ ਬਿਨੁ ਅਵਗਨਤੀ ਮਝੁ ਜਾ
 ੩੧ ਤਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਗੁ
 ੩੨ ਅਵਖ ਦੁਖਾਇਓ ਤਰਿ ਕੋਨ ਓ
 ੩੩ ਥੀ ਚਾਨੀ ਸੁਵੇਲਾ ਆਈ
 ੩੪ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸ
 ੩੫ ਜਾ ਕਾ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲੀ
 ੩੬ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਗਾ ॥ ਪਤਿ ੨੧੪

ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕੀ ੧੪
ਬਾਣੀ

੩੭ ਤੀ ਬਿਅੰਤੁ ਅਧਿਗਤੁ ਅਗਾ
 ੩੮ ਰਾਜ ਮਿਲ ਕਜੇ ਬਨਾਸਿ ਮਤੁ
 ੩੯ ਭੁਮ ਮਤਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ
 ੪੦ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ਮੁਖੁ
 ੪੧ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਪੈਵੇ ਪਰ
 ੪੨ ਬਾਤ ਰਿਧੈ ਇਉਂ ਤਰਿ ਮਨ ਮੇਰਾ
 ੪੩ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਤੈਵੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ
 ੪੪ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬੁਝਾ
 ੪੫ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਹੈ ਅਵਗਾ
 ੪੬ ਜਾਤੁ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਭਉ ਕੇ
 ੪੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਤੁ ਮਾਰਾ ਕੁਰ
 ੪੮ ਆਗੈ ਤਿਸੇ ਸਭਾ ਕਿਥੁ ਤੁਝਾ
 ੪੯ ਤੁਵਿ ਸਹਤਿ ਤਸੁ ਭਕੇ ਲਾਜੁ
 ੫੦ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਨੈ
 ੫੧ ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਭੁਟਕੀ
 ੫੨ ਲਾਭ ਚੋਲਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸਾਤਿ
 ੫੩ ਭੁਖ ਘਨੇ ਜਬ ਤੈ ਤੇ ਦਰਿ
 ੫੪ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਮਰਾ ਮਨ ਲਾਗ
 ੫੫ ਪਾਵਤੁ ਲੀਅ ਜੋ ਬੀਬੇ
 ੫੬ ਏਕ ਬਗੀਚਾ ਪੈਰ ਘਨੇ
 ੫੭ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰਾ ਮਿਥਾ
 ੫੮ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤਤੁ ਉਤਰਿ
 ੫੯ ਘਰ ਮਤਿ ਸੁਖ ਬਾਤ ਰਿਧੈ
 ੬੦ ਜਤ ਪਠਾਵੈ ਤਤੁ ਤਤੁ ਜਾ
 ੬੧ ਉਠਤ ਬੈਰਤ ਸੋ ਵਤ ਪਿਅਰੈ
 ੬੨ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖਿ ਨਿਵਸੁ
 ੬੩ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ
 ੬੪ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਤ ਰਹੈ
 ੬੫ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਰੋਭ ਵੈਰੈ
 ੬੬ ਮਿਟੀ ਤਿਅਸੁ ਅਗਿਆਨ
 ੬੭ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਾਨ
 ੬੮ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਾਹੈ ਸਾਨ
 ੬੯ ਉਕਤਿ ਸਿਅਨ ਪਕ ਬੁਝਾ
 ੭੦ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇਨੁ
 ੭੧ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਾ ਕਿਥੁ ਤਿਸ ਕਾ
 ੭੨ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ
 ੭੩ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅੰਤ ਕਾ ਰਿਵੈ

੧੧੧ ਕੋਇਨਕਿਸਤੀਸੰਗਿਕੋਡਗਰਬੀਓ
੧੧੨ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਇਸਤਜਸੁਖਪਦੀਓ
੧੧੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਪੁਰਗੁਰਮਖਿਭਾਈਓ
੧੧੪ ਆਵਤੁਮੀਤਇਕਤੋਇਸਕਸਸੁਰਚਤ
੧੧੫ ਉਦਮੁਕੀਤਾਕਗਾਇਆਮਰਿਭੁਗਾਇਆ
੧੧੬ ਜਾਕਾਰਕਰਤੁਪੁਤਤਕੇਵਰੁਭਗ
੧੧੭ ਜਾਪੁਭਕੀਤਉਚੇਰਲੀਸੋਸੁਰਤਉਚ
੧੧੮ ਸੀਤਾਕੀਤੋਇਦਾਸੁਰੀਏਤੁਅਚਰਾ
੧੧੯ ਰੀਗਨਰੋਕਾਤਉਚਉਚਉਚਉਚਮਨਕੇਕਮਾ
੧੨੦ ਸੁਖਸਤਜਮਨਦਘਣਭਰਿਕੀਕਤਗਾਉ
੧੨੧ ਚੇਤਵਉਚਿਤਵਿਸਰਥਸੁਖਚਤਉਪਾਤਿ॥੨੨੬
੧੨੨ ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਥਾਤਰਿਗਾਵਉ
੧੨੩ ਜਿਸਨੋਤੁਅਸਥਿਰਕਰਿਮਨਤਿਤੋਪਤੁਨਦੰਦਤ
੧੨੪ ਅਪੁਸਟਬਤਤੋਭੰਦੀਸੀਧਰੀ
੧੨੫ ਰੇਮੁਕੇਲਾਤੋਕਉਤੁਛੀਛਾਛੀਛਾਟੇਟੇਕਉਥੇਗਿਧਾਇਆ
੧੨੬ ਮਿਥਿਅਸੰਗਿਸੰਗਿਛਪਟਾਇਓ
੧੨੭ ਨਿਮਖਕਮਸੁਦਕਗਵਿਕੋਟਿਦਿਸਦੁਖਪਾਵਤਿ
੧੨੮ ਭੁਕਿਕਮਨੋਸੰਦੀਤੁਮਧੋਖਿਓ ਪਾਤਿ॥੨੨੭
੧੨੯ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਅਪੇਰਖੇ
੧੩੦ ਨਫੁਅਭੇਖਾਦਿਖਵੇਥਤੁਬਿਧਿ
੧੩੧ ਗੁਰਪਸਾਦਿਮੇਰੇਮਨਿਵਸਿਅ
੧੩੨ ਚਾਰਿਵਰਨਚਤੁਕੇਮਰਦਨ
੧੩੩ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਉਤਮ
੧੩੪ ਤਮਰੀਪਿਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ
੧੩੫ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ ਪਾਤਿ॥੨੨੮
੧੩੬ ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਅਟਪਭਜੁਪਰਥਤਮਨਿਕਰ
੧੩੭ ਜੀਉਮਨਰਨਪੁਨਪੁਭਕੇਦੀਏਸੁਭਰਸਤੋਗ
੧੩੮ ਰੋਲਿਰੋਲਿਮਤਾਤੁਖਪਾਇਓਥਿਨਸਾਧਸੰਗ
੧੩੯ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਵਤੁਠਾਕਰਪੇਖਤਸਾਧਸੰਗ
੧੪੦ ਅਗਮਅਗੋਚਰਦਰਸੁਪੁਭਤੇਰਾ
੧੪੧ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ
੧੪੨ ਥਾਵਰਸੋਇਰੇ
੧੪੩ ਓਤੰਮੇਮਧਿਰੀ ਪਾਤਿ॥੨੨੯
੧੪੪ ਗੁਰਤਿਦਿਖਾਇਓਥਿਓਥਿ
੧੪੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮੋਛਾ
੧੪੬ ਅਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਵਾਤਿ
੧੪੭ ਠਾਕੁਰਚਰਨਸੁਤਵੇ
੧੪੮ ਏਕੋਸਿਮਰਿਮਨਮਾਤੀ
੧੪੯ ਤਰਿਬਿਸਰਤਸੇਮੁਤਾ

੧੧੧ ਕੋਇਨਕਿਸਤੀਸੰਗਿਕੋਡਗਰਬੀਓ
੧੧੨ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਇਸਤਜਸੁਖਪਦੀਓ
੧੧੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਪੁਰਗੁਰਮਖਿਭਾਈਓ
੧੧੪ ਆਵਤੁਮੀਤਇਕਤੋਇਸਕਸਸੁਰਚਤ
੧੧੫ ਉਦਮੁਕੀਤਾਕਗਾਇਆਮਰਿਭੁਗਾਇਆ
੧੧੬ ਜਾਕਾਰਕਰਤੁਪੁਤਤਕੇਵਰੁਭਗ
੧੧੭ ਜਾਪੁਭਕੀਤਉਚੇਰਲੀਸੋਸੁਰਤਉਚ
੧੧੮ ਸੀਤਾਕੀਤੋਇਦਾਸੁਰੀਏਤੁਅਚਰਾ
੧੧੯ ਰੀਗਨਰੋਕਾਤਉਚਉਚਉਚਉਚਮਨਕੇਕਮਾ
੧੨੦ ਸੁਖਸਤਜਮਨਦਘਣਭਰਿਕੀਕਤਗਾਉ
੧੨੧ ਚੇਤਵਉਚਿਤਵਿਸਰਥਸੁਖਚਤਉਪਾਤਿ॥੨੨੬
੧੨੨ ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਥਾਤਰਿਗਾਵਉ
੧੨੩ ਜਿਸਨੋਤੁਅਸਥਿਰਕਰਿਮਨਤਿਤੋਪਤੁਨਦੰਦਤ
੧੨੪ ਅਪੁਸਟਬਤਤੋਭੰਦੀਸੀਧਰੀ
੧੨੫ ਰੇਮੁਕੇਲਾਤੋਕਉਤੁਛੀਛਾਛੀਛਾਟੇਟੇਕਉਥੇਗਿਧਾਇਆ
੧੨੬ ਮਿਥਿਅਸੰਗਿਸੰਗਿਛਪਟਾਇਓ
੧੨੭ ਨਿਮਖਕਮਸੁਦਕਗਵਿਕੋਟਿਦਿਸਦੁਖਪਾਵਤਿ
੧੨੮ ਭੁਕਿਕਮਨੋਸੰਦੀਤੁਮਧੋਖਿਓ ਪਾਤਿ॥੨੨੭
੧੨੯ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਅਪੇਰਖੇ
੧੩੦ ਨਫੁਅਭੇਖਾਦਿਖਵੇਥਤੁਬਿਧਿ
੧੩੧ ਗੁਰਪਸਾਦਿਮੇਰੇਮਨਿਵਸਿਅ
੧੩੨ ਚਾਰਿਵਰਨਚਤੁਕੇਮਰਦਨ
੧੩੩ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਉਤਮ
੧੩੪ ਤਮਰੀਪਿਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ
੧੩੫ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ ਪਾਤਿ॥੨੨੮
੧੩੬ ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਅਟਪਭਜੁਪਰਥਤਮਨਿਕਰ
੧੩੭ ਜੀਉਮਨਰਨਪੁਨਪੁਭਕੇਦੀਏਸੁਭਰਸਤੋਗ
੧੩੮ ਰੋਲਿਰੋਲਿਮਤਾਤੁਖਪਾਇਓਥਿਨਸਾਧਸੰਗ
੧੩੯ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਵਤੁਠਾਕਰਪੇਖਤਸਾਧਸੰਗ
੧੪੦ ਅਗਮਅਗੋਚਰਦਰਸੁਪੁਭਤੇਰਾ
੧੪੧ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ
੧੪੨ ਥਾਵਰਸੋਇਰੇ
੧੪੩ ਓਤੰਮੇਮਧਿਰੀ ਪਾਤਿ॥੨੨੯
੧੪੪ ਗੁਰਤਿਦਿਖਾਇਓਥਿਓਥਿ
੧੪੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮੋਛਾ
੧੪੬ ਅਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਵਾਤਿ
੧੪੭ ਠਾਕੁਰਚਰਨਸੁਤਵੇ
੧੪੮ ਏਕੋਸਿਮਰਿਮਨਮਾਤੀ
੧੪੯ ਤਰਿਬਿਸਰਤਸੇਮੁਤਾ

੧੫੦ ਚਤੁਰੇਤਨਵੇਣ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸੰਗੀ
 ੧੫੧ ਮਿਥੁਰਾਮਪਿਅਰੇ ਤੁਧਾਬਿਨਪ੍ਰੀਤ
 ੧੫੨ ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਦਸੇਇਓਸੁਖੁ
 ੧੫੩ ਬਾਪਾਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਏ
 ੧੫੪ ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੋਗਾਪਾਰਿ॥੨੩੦
 ੧੫੫ ਕਾਮੁਕੁੰਧੁਲੋਭੁਤਿਅਗੀ
 ੧੫੬ ਤਗਖਸਗਬੰਗਗਅਨੰਦੀ
 ੧੫੭ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਤਾ
 ੧੫੮ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਤਾ
 ੧੫੯ ਤਰਿਤਾਰਿਤਰਿਗੁਨੀਤਾ
 ੧੬੦ ਏਕਾਚਿਟਗੁਤਾ ਅਗਿਅਸਤਿਸੁਤੁ
 ੧੬੧ ਮਿਠਿਤਰਿਜਸੁਗਾਈਭ੍ਰੇਤਾ
 ੧੬੨ ਕਾਗਨਕਰਨਤੁਤਾਪਾਰਿ॥੨੩੧
 ੧੬੩ ਚਿਓਪਰਦੇਸੀਭ੍ਰੇਤਾ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮੁਲਾ ੧॥ ਪਾਰਿ॥ ੨੩੩
 ੧ ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨਾਵੈ
 ੨ ਸਭਜਪਸਭਤਪਭਸਚਤੁਗਾਈ
 ੩ ਥੇਖਅਸੰਖਾਥਿਥਿਥਿਥਿਮੁਨਾ
 ੪ ਏਕੁਮਹੈਪੰਚੇਮਿਥਿਰਵਤਿਪਾਰਿ
 ੫ ਅਪੁਵੀਚਰੇਪਰਬੈਤੀਰਾ ੨੩੪
 ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਪਿਅਨਮਨਮਨਾ
 ੭ ਗਾਵਤਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ
 ੮ ਮਨਮੈਗਲਸਾਕਤਦੇਵਨਾਪਾਰਿ॥
 ੯ ਤਨਬਿਸਮੈਧਨਕਾਕੋਕਤੀਭ੍ਰੇ॥੨੩੫
 ੧੦ ਗੁਰਸੇਵੈਸੇਠਾਕਰਜਾਨੈ
 ੧੧ ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਤਨਿਪਟੀਆਮੰਗੀਪਾਈ
 ੧੨ ਕਣਸੁਖੇਲਤਥੇਛਾਘੜਕਣਭੋਗਿਸਤਾ
 ੧੩ ਜੈਸੇਗੋਇਲਗੋਇਲੀਤੇਸੇਸੰਸਾਰਾ
 ੧੪ ਚਾਹੇਕੁੰਡਾਢੁਢੀਆਕੋਨੀਮੀਮੰਡਾਪਾਰਿ॥
 ੧੫ ਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਇਥੇਭਉਜਲਸਾਕੋਰ
 ੧੬ ਚਲੇਚਲਣਤਗਵਾਟਵਟਾਉਤਾ
 ੧੭ ਕਿਆਜੰਗਲਦੁਦੀਜਾਏਮੇਧਾਗਿਥਨ
 ੧੮ ਜਿਨਨਿਮੁਵੇਸਾਗਿਅਦ੍ਰਿਸੇਭਗਿਥਾਈਧਤ
 ੧੯ ਰੁਜੇਠਾਕੁਰਮਤਗੁਰੁਗੁਰੁਥਾਈ ੨੩੮

੨੦ ਕਤਾਅਪੁਦਾਅਖੀਅੰਤਕੇਅੰਤ
 ੨੧ ਮਨਗਤੋਤਰਿਨਾਇਸਦੁਖਾਇ
 ੨੨ ਆਵਨਜਾਵਨਕਿਉਰੁਤਿਕੇਅੰਤ
 ੨੩ ਅਗੋਪਰਬੀਆਲੋਕਜਨਪਦੇ
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਮੁਲਾ ੩ ਪਾਰਿ
 ੧ ਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਸਿਮਿਤਿਸਰਤ
 ੨ ਸਤਿਗੁਰਮਗਭਗਮੁਗਦਾਇ
 ੩ ਆਸਾਆਸਕਰੇਸਰਕੇਲੀ ਪਤ
 ੪ ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਓਪਜੋਜਿਨਿਕਿਸਾ
 ੫ ਸੁਫਿਮਨਮਨਿਦਸਾਇਤੁਅਪਸ
 ੬ ਘਾਹੇਅੰਦਰਿਸਭਵਰੁਤਿਥਾਨਾ
 ੭ ਅਪੇਅਪੁਪਥਾਣਿਅਸੁਮੀਟਾ
 ੮ ਦਤਗਈਮਤਥਨਪਾਈਨਾ
 ੯ ਸਚਿਰਤੇਸੇਠਾਕੁਰਮਥੇਸਦਾਸਦੀਨਾ
 ੧੦ ਸਭਨਾਵੈਨਕੋਚਦੀਜਿਸਕੋਕਿ
 ੧੧ ਸਚਿਗਤੇਅਸਤਗਈਜਿਸਕੋ
 ੧੨ ਅਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਚਖਾਇਓਨਿਕੁ
 ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਭ੍ਰਿਧਜਤਿਜਨੁ
 ੧੪ ਸਬਦਤੁਤੀਭਗਤਜਾਪਦੇ
 ੧੫ ਅਨਰਸਸਾਤਿਭਥਾਈਆ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮੁਲਾ ੫ ਪਾਰਿ
 ੧ ਪੰਚਮਨਾਏਤਾਪੰਚਰੁਸਾਏ
 ੨ ਮੋਹਮਨਤਰਿਸਿਥੀਛਾਗੀਪਿ
 ੩ ਪਰਬਤਮਪ੍ਰਤਸਿਮਰੀਅਪਾ
 ੪ ਜਨਮਮਗਨਦੁਖਕਟੀਅਓਪਾ
 ੫ ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਤੀਜਨਤੋਧਾ

ਥਰੀ ਮੁਲਾ ੧ ਪਾਰਿ ੨
 ਸਮੇਸੇਇਸਿਸਟਿਜਿਨੀਸਜੀਲਾ
 ਪਟੀ ਮੁਲਾ ੩ ਪਾਰਿ ੨
 ਅਦ੍ਰਿਸੇਅੰਧੇਸਭਜਗੁਆਇਆ
 ਚੰਤ ਮੁਲਾ ੧ ਪਾਰਿ ੨
 ੧ ਮੁਧਜਥਾਨਿਥਾਥੀਏਮੇਜਾਨੇ
 ੨ ਅਨਤਦੁਆਨਤਦੁਵਾਜੋਰੁਦੁਖਾ
 ੩ ਮੋਹਮਨਮੋਹਮਨਗਤਾਮਪਾ
 ੪ ਤੁਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੇਤਰਿਜਾ
 ੫ ਤੁਸਾਣਿਤੁਕਾਥਾਕਿਤਵਾਥੀ

ਥੰਤ ਮੁਲਾ ੩ ਪਾਰਿ ੨
 ੧ ਤਮਧਰਿਸਾਚਸੇਤਿਥਸਦਾ
 ੨ ਸਾਜਨਮੋਹਪ੍ਰਥਮਤੁਮਸਤਾ

ਭੰਤ ਮਤਲਾ ੪ ਪੜ ੨੫੦
 ੧ ਜੀਵਨ ਮੇਜੀਵਨ ਪਾਇਆ
 ੨ ਭਿਮਿਭਿਮਿਭਿਮਿਭਿਮਿਵਰਸੇ
 ੩ ਤਰਿਤਰਿਕਰਤਾਤੁ ਪਾਥਿਨਾਸਨ ੨੫੧
 ੪ ਸਤਜਗਿਸਤੁਸਤੋਪੁਸਗੀਰਾ
 ੫ ਤਰਿਕੀਰਤਿਮਨੀਭਾਈਪਰਮਗਤਿ
 ਪਾਈਤਰਿਮਨੀ ੨੫੨
 ੬ ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਤਰਿਤਰਿਮਨੀਭਾਨਾ
 ੭ ਵਰਮੇਗੀਬਿੰਦੁਅਗਮੁ ੨੫੩
 ੮ ਤਰਿਅੰਭਿਤਭਿਨੇਲੋਇਣ
 ੯ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭਿਭੁਭੇਦਾਇਆ
 ੧੦ ਤਰਿਅੰਮਿਤਭਗਤਭੰਗਤਰਿਤਰਿ
 ੧੧ ਜਿਨਮਸਤਕਿਧਾਰਿਤਰਿਲਿਖਿਅ
 ੧੨ ਜਿਨਅੰਤਰਿਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਤੋ
 ੧੩ ਜਿਨਭੋਇਆਪੁਰਮੇਗਸਤਿਗੁਰੁ
 ੧੪ ਮੇਗਮਪਰਦੇਸੀਵੇਪਿਅਯੁਪ

ਭੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਪੜ ੨੫੫
 ੧ ਅਨਦਅਨਦਘਣਮੈਸੋਪੁਭ
 ੨ ਅਕਥਾਅਕਥਕਥਾਕਿਥ ੨੫੬
 ੩ ਤਰਿਚਰਣਕਮਲਮਨਬੋਧਿਅ
 ੪ ਜਲਦੁਪਾਥੀਅਈਗੀਤਿ ੨੫੭
 ੫ ਜਾਕੰਥਿਥਜਤਿਅਸੰਖਮਨੀਅਨੇਰ
 ੬ ਨਾਮੁਜਪਤਗੀਬਿੰਦਨਤਅਥਸਾਈਅ
 ੭ ਭਿਰੁਸੰਤਨਸੰਤਗੁਮਰੇਨਜਾਵੇ
 ੮ ਮਿਥਭੁਸੰਤਨਕੋਸੀਗੀਮੋਤਿਭਿਪਾਰ
 ੯ ਪੁਰਖਪਤੋਤਗਵਾਨ ੨੫੮
 ੧੦ ਭਿਨੀਗੇਨੀਅਚਮਕਾਨੇਤਗੇ
 ੧੧ ਰਿਵੰਦੁਵਟਭੁਰਿਤੁਆ

੧੨ ਵੰਦੁਮੇਰੇਅਥਸਤਰਿਪਾਸਿ ੨੬੦
 ੧੩ ਦਿਨਗਤਿਕਮਾਇਅਲੋਸੋਅਥਮਥੇ
 ੧੪ ਕਮਲਾਭੁਮਭੀਤਕਮਲਭੁਮਭੀਤਤ

ਆਸਾਕੀਵਰ ਮਤਲਾ ੧ ਪੜ ੨੬੧
 ੧ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਗਚਿਰਨਾਉ

॥੧॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ

ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਪੁਰਖੁ ਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਸੋਦਗੁ ॥ ਘਨੁ ੧

ਨੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਤ ਸੰਘਰ ਕੇਤਾ ਜਿਤੁ ਬਡਿ ਸਰਬ ਸਮਾਏ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣ ਤੇਰੇ॥ ਕਿਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪਗੀ ਸਿਉ ਕੀਤੀ ਅਤਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾ
ਵਣ ਤੇਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਗਜਾਧਰ ਮਦੁਆ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਖਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਖਿਖਿ ਖਿਖਿ ਖਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸੁਰਬੁਤ ਮਾਦੇ ਵੀਸੰਤ ਨਿਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਗੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁ
ਧਨੋ ਇੰਦੁ ਇੰਦੁ ਸਾਇ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਿ ਨਾਏ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮ
ਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤਖੀ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜੇ ਰਖੀ ਸੁਰਜੁ ਗੁ
ਰੁ ਗੁਬੇਦਨਾਏ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੰਤਰੀ ਅਮਨੁ ਮੰਤਰਿ ਸੁਰਗੁ ਮਠੁ ਪਇ
ਅਏ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਏ॥ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋ ਜੇਧ ਮਤ ਬਖਸੁ ਸੁਰਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਾਣੀ ਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡ ਮੰਤ
ਰ ਬੁਝ ਮੰਤਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਮਾਏ॥ ਤੇਰੇ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਕੁ
ਰੇ ਅਥੀ ਚਾਰੇ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ॥ ਡੈਭੀ ਤੋ
ਜੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀਰ ਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭੰਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨ ਸੀ
ਰਾਇ ਅਜਿਨਿ ਉਪਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਰਿ
ਅਈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸੀਠਿ ਰਿਤੁ ਕਮੁਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ਸੋਧਾ ਤਿਸਾਤੁ
ਸਤ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਰਜਾਈ॥੧॥ ॥

ਗੁਰਮਾਸਾ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੪॥ ॥ ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ॥

ਜੋਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਸ
ਭੋਧੇ ਆਵਤਿ ਸਭਿ ਧਿ ਆਵਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀਤਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣ ਤੇਰੇ॥ ਸਭਿ
ਜੋ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਤੁ ਜੀਤਾ ਕਾਦਾ ਤਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਤੁ ਸੰਤੁ ਜੀ ਸਭਿ ਤੁ

ਖਵਿਸਾਰਣਡਗਾ ਡਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁ ਡਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆ ॥ ੧ ॥
ਚਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਤਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਰ
ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਗੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੰਜਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੁੰਆਪੇਦਾਤਾਅੰ
ਗਤਾਤੁਤੁਪੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ ॥ ਤੁੰਪਾਰਬੁਤਮੁਖੇਅੰਤੁਖੇਅੰਤੁਜੀਤ
ਕਿਆਗੁਣਅਖਿਵਖਾਣਾ ॥ ਜੇਸੇਵਤਿਜੇਸੇਵਤਿਤੁਪੁਜੀਜਨਨਾ ॥ ਤੁੰ
ਰਬਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਡਰਿਧਿਅਵਤਿਤੁਰਿਧਿਅਵਤਿਤੁਪੁਜੀ ॥ ਸੇਜਨਜੁਗਾ
ਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਤੁਰਿਧਿਅਇਆਜੀਉਤਿਨਟੁ
ਮਕੀਠਾਸੀ ॥ ਜਿਨੰਨਿਰਭਉਜਿਨਤੁਰਿਨਿਰਭਉਧਿਅਇਆਜੀਉਤਿਨ
ਸਰੁਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨਸੇਵਿਅਜਿਨਸੇਵਿਅਮੇਰੇ ॥ ਤਰਿਜੀਤੇਤਰਿਤੰ
ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇਧੰਨਸੇਧੰਨਜਿਨਤੁਰਿਧਿਅਇਆਜੀਉਜਨਨਾ ॥ ਤੁੰ
ਜਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਖੇਅੰਤਖੇਅੰਤ
ਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਥਾਤਿਤੁਪੁਜੀਤਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀਅੰ
ਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰੁਤਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਤਿਜਪਤਿਖੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇ
ਕਪੜਤਿਬਤੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ
ਭਗਤਭਏਜਨਨਾ ॥ ਕਜੀਜੰਭਾਵਤਿਮੇਰੇਤਰਿਭਗਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁੰ
ਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕਈ ॥ ਤੁੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾ
ਏਕੋਜੀਤੁੰਨਿਤਰੁਕਰਤਾਸੋਈ ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੁੰਆਪੇ
ਸੁਝੋਈ ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਪੁਆਪੇਸਿਗਜਿਸਭਗੋਈ
ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥

ਗੁਰੁਆਸਾ॥

ਮਤਲਾ ੧॥

॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਗੁ॥੨॥

॥

ਸੁਣਿਵਰਾਓ ਐਸੁ ਕੁੰ ਈ॥ ਐਵਰੁ ਵਰਾ ਰੀਠਾ ਓ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਨ ਕਤਿ
 ਆਜਾਇ॥ ਕਤਿ ਵੇਵਾ ਲੇਤੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗਿ ਰਗੀਰੀ
 ਗੁਣੀ ਗਤੀ॥ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੇ ਤੇਰੇ ਕੇਤਾ ਕੇਵਰੁ ਦੀਗਾ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ
 ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਭੇ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਏਕਾ
 ਨੀਗੁਰੁ ਗੁਰਤਾਈ॥ ਕਤਿ ਛੁਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਰਿ ਆਈ॥ ੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤ
 ਪਸਭਿ ਚੰਗਿ ਆਈ॥ ਆਸਿ ਪਾਪੁ ਰਖਾ ਕੀ ਆਵਰਿ ਆਈ॥ ਆਤ੍ਰਿ ਪੁਦਿ ਛੁਮਿ ਪੀ
 ਕੀਨ ਪਾਈ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨ ਤੀਰਾ ਕਿਰਤਾਈ॥ ੩॥ ਆਖਣ ਵਾਯਾ ਕਿ
 ਅਵੇਚਾਗਾ॥ ਸਿਠਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਗਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿ ਆਚਰਾਗਾ॥ ਕ
 ਸੁਰੁ ਸਵਾਰਣਾਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥

॥ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧॥

॥

ਅਖਾਜੀ ਵਾਇ ਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ॥ ਆਖਾਇ ਅਉਖਾਸ ਚਾਨਾਉ॥ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ
 ਬਾਘੈ ਭੁਖਾ॥ ਤੇਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀ ਅਤਿ ਢੁਖਾ॥ ੧॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾ
 ਏ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੈ ਨਾਇ॥ ॥ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਆਖਿ
 ਥੋਕ ਕੀਮਤਿ ਨ ਤੀ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਭੋਂ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਇ॥ ਵਰਨ ਓਵੈ ਪਾਇਨ
 ਜਾਈ॥ ੨॥ ਨਾ ਓਤੁ ਮੇਰੇ ਓਵੈ ਸੋਗਾ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗਾ॥ ਗੁਣੁ ਏਤੁ ਤੂੰ ਨ ਤੀ ਕੋਈ
 ਨਾ ਕੋਤੁ ਅਨਾ ਕੋਤੁ ਏ॥ ੩॥ ਜੇ ਵਰੁ ਆਪਿ ਤੇ ਵਰੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀ
 ਤੀ ਗਤਿ॥ ਖਸਮੁ ਖਿਸਾਰਿ ਤੇ ਕਮ ਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੨॥ ॥

ਗੁਰੁਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਘਗੁ ੨

॥

ਜੇਦਰਿ ਮਗਤੁ ਭੁਕ ਕਰੇ ਮਤਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ॥ ਭਾਵੈ ਧੀਰ ਕਭਾਵੈ ਧੋਕੇ ਏਕ ਵਰੁ
 ਹੀ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਜਾਣੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੁਛਾਤੁ ਜਾਤੀ॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨੇਤਾ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਆਪਿ ਕ
 ਰੇ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਆਪਿ ਓਲਾ ਮੋਚਿ ਤਿਧਰੇਇ॥ ਜਾਤੁ ਕਰਣੁ ਤੁਰ ਕਰਤਾਰੁ॥
 ਕਿ ਆਪੁ ਤਜੀ ਕਿ ਆਸੁ ਸਾਗੁ॥ ੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ॥ ਆਪੇ ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਮਨ ਤਿਕਰੇਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਦੁਖੁ ਅਨੇਕਾ ਵਿਚ

ਤੁਜਾਇ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਅਵਗੀ ਕਉ ਸਚੁ ਨ ਦੇਇ॥
ਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੁਚਾਨ ਲੇਇ॥੪॥ ॥੩॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਤਲਾ ੧ -

ਤਾਲਮਦੀ ਰੇਘਟ ਕੇ ਘਾਟਾ ਦੋਲ ਕ ਦੁਨੀ ਆਵਾਜ ਤਿ ਵਾਜਾ ਨਾਗ ਦੁਨ ਚੈ
ਭਾਉ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਤਰਾਖ ਤਿ ਪਾਉ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟੁ ਕੁਰ ਬਾਛੁ
ਦੁਨੀ ਆਸਾ ਤਿ ਭੁਜਾਛੁ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਾਸ ਤੁਠਿ ਰਿਚੇ ਲਾਖਾਇ॥ ਤਾਂ
ਗੀਤਿ ਵਸੈ ਪਰਿ ਆਇ॥ ਜਿਸ ਉਵਰਿ ਅਜੀਵ ਠਖਾਛੁ॥ ਖਸਮੁ ਪਚਾਣੈ ਸੋ
ਰਵਾਛੁ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਐ ਦਇ ਅਨੰਤੋਇ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਦੁਰ ਤੋਨ ਕੋਇ
ਨਿਅਉ ਕਰੇ ਤਬਿ ਤੋਇ॥ ਕਤੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਨੈ ਕੋਇ॥੩॥ ਮਾਣਸ ਮੁਗਤਿ ਨਾ
ਕਰਦੀ ਕਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਦੈ ਮਿਤ ਮਨਾ॥ ਤਾਂ ਕਿਉ ਰਾ
ਪਾਵੈ ਮਨਾ॥੪॥ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਤਲਾ ੧॥ ਪਾਗੁ॥੨॥

ਜੇਤਾ ਸਬ ਦੁਸੁਰਤਿ ਪੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇ ਅਤੇ ਗੀ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨ
ਪੇਬ ਸਨ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਤਉ ਮਾਈ॥੧॥ ਸਾਤਿ ਥੁਮੇ ਰਾਏ ਕਤੈ॥ ਏਕੋ
ਏਕੋ ਤੀ॥੨॥ ਆਪੇ ਮਰੇ ਆਪੇ ਥੋਰੇ ਆਪੇ ਲੇਵੇ ਦੇਇ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੇ
ਵਿਗਸੈ॥ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰਣ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਤਿ ਅਵਰੁ
ਣਾ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਸਾਵਰ ਤੈ ਤੈ ਸੋ ਕਤੀ ਐ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਆਈ॥੩॥ ਕਥਿ ਕਥ
ਮਾਇ ਆਮ ਦੁਮੀ ਠਾਮਨੁ ਮਤ ਵਾਝਾ ਪੀਵ ਤੁਰੈ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਤੁਰੇ
ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾਏ ਵਕਤੈ॥੪॥ ॥੫॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਮਾ॥੧॥

ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵ ਜੁਭਾਉ॥ ਤੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ॥ ਏਤ ਭਗਤਿ
ਤਪਤਾਉ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨ ਚਤੁਰ ਬਿਗ ਬਿਪਾਉ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਵੈ ਸਦ
ਤਰਨ ਚਣਕੁ ਸੀ ਅਮਨ ਮਤੀ॥੨॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਵਜਤਿ ਦੁਇ ਤਾਲ
ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨੀਤਾ॥ ਗੁਨਾ ਦੁਨੀ ਦੁਜਾ ਭਾਉ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨ ਚਤੁਰ ਬਿ
ਪਾਉ॥੨॥ ਭਉ ਫੇਰੀ ਤੋਵੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥ ਬਤਾਇ ਆਉ ਠਾਇ ਅਨੀਤੀ ਤ
ਟਵੇ ਲੇਟਿ ਜਾਵੈ ਤਨੁ ਸੁਆਤਾ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨ ਚਤੁਰ ਬਿਗ ਬਿਪਾਉ॥੩॥
ਸਭਾ ਦੀਖਿ ਆਕਾ ਭਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਣਣ ਸਚਾਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੁ

ਗਾਇਤਰੀਗੀਤਾਚਤੁਰਥਿਰਥਿਯੋਗਾ॥੮॥ ॥੬॥

॥ਅਸਾਮਾ॥੧॥ਘਰੁ॥੨॥

ਘਰੁਧੁਪਾਇਧਰੀਸਤੁਪਰਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾਥੰਧੁਕੀਆਅੰਧੁਕੇਦਸਿਰਿ
 ਖੁੰਕੁਟਾਇਆਗਵਨੁਮਾਰਿਕਿਅਵਰੁਭਾਇਆ॥੧॥ਕਿਅਉਪਮਾਤੇਰੀਅ
 ਥੰਜਾਇਤੁੰਸਰਥੇਪੁੰਤਿਅਲਿਵਲਾਇੰਗੁਤੁੰ॥ ॥ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਤ
 ਥੰਕੀਨੀਕਾਨਿਥਿਕਿਅਵਰੁਭਾਇਆਕਿਸਿਤੁੰਪੁਰਖੁਜੰਕੁਕਉਦੁਕਤੀਐਸ
 ਗਥੀਰੰਤਰਿਗਵਿਰਤਿਆ॥੨॥ਨਾਥਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾਣਸ੍ਰਿ
 ਸਟੰਗਾਇਆਅਗੇਅੰਤੁਪਾਇਓਤਾਕਾਕੰਸੁਓਦਿਕਿਅਵਰੁਭਾਇਆ॥੩॥
 ਘਰੁਧੁਪਾਇਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਅਤੰਰਿਭਖਲਾਏਜਿਅਸੀਕੀਆਕਤੈਨਾਨਕਥਧੈ
 ਥੰਧੁਪਾਇਅਏਕੀਏਕੀਵੀਰੇਦੀਆ॥੪॥ ॥੭॥

ਗੁਰੁਅਸਾਮਾਮਤਲਾ ੧

ਕਮਕਰਤੁਤਿਥੇਥਿਥਿਸਥਾਗੀਰਮਨਮੁਛਤੁਤੁਆਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਅਨਾਤੁਵਜੈਸ
 ਕੁਰੀਰੰਜਨੀਕੀਆ॥੧॥ਕਰੇਵਖਿਅਦੁਜਾਣੈਜੇਕੋਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈਗੁਰੁ
 ਜੀਤੀਪੀਅਸੇਮਸਤਭਏਤੈਟੁਟੇਬੰਧਨਛੱਡੇ॥ਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਣੀਭਿਤਰਿਤਾਥਰੇ
 ਮਏਅਕੇਲੇ॥੨॥ਸਰਬਜੇਤਿਰੁਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਅਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ
 ਗੋਰੁਪਾਨਿਗਲਮੁਖੈਠਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇਆ॥੩॥ਬੀਣਸਥਦੁਬਜਾਵੈਜੋ
 ਗੰਦਸਮਿਰੁਪਿਅਧਾਗਾਸਥਾਦਿਅਨਾਤਦਿਸੋਸੁਰਾਤਾਨਾਨਕਕਤੈਵਿਚਗਾ॥੪॥

॥ਅਸਾਮਾਮਤਲਾ ੧॥

ਨੇਰੁਗਲਕੋਮਿਰਭਾਗਾਗਲੀਗਲਾਮਿਰਜਣਤਾਗਾਖਾਣਪੀਣਤਸਣਥਾਦਿਜ
 ਥੰਗੁਰਿਦੈਨਾਵਤਿਜਾਦਿ॥੧॥ਤਉਪਰਵਾਨਕੇਤੀਕਿਅਕੀਜੈਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿ
 ਥੰਕੀਜੀਲੀਜੈਗੁਰੁ॥ ॥ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਗਲਮਤਾਜੋਕਿਭੁਥਲੀਐਸਭ
 ਥੰਥਤਾਕਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਪਾਪਪੁਨਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥੨॥ਜੈਸਤੁੰ
 ਥੰਥਤੈਸਕੋਤੈਥੰਥਾਥਿਨਦੁਜਨਾਤੀਕੋਇਜੈਤੀਤੁੰਮਤਿਦੇਤਿਤੇਤੀਕੋਪਾਵੈ॥ਤੁ
 ਥੰਥਾਥੇਭਵੈਤਿਵੈਚਥਾਵੈ॥੩॥ਗਾਗਰਤਨਪਰੀਅਪਰਵਾਗਾਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈ
 ਥੰਥਤੁਸੁਗਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਏਤੁਪਨਮਾਥਾਜੇਕੋਥੁਥੈਏਤੁਕੀਚਗਾ॥੪॥ ॥੮॥

करि विरथा अपनै पारि आइ आ। तामि लि सखी आकरु रचाइ आ।
 देखि मनि अनदु बहि आ। सउदी अउ टा आइ आ। ॥ गदु गदु गदु
 टी धि धे कवी चगु। उमरै पारि आइ आ। जगजीवनु उतगु। गउ।
 दुअरै उमरावी अउ जिउ आ। जसउ मिधि अउ जगनि आ। तिरु खे
 सधदु गदि अउ अयुग। आमुन मगि आ। ॥ २ ॥ अपट करु नु
 दारे उरगि करु नु उरी। जिउ करु नु सउ सउ उरु। दइ अयगु
 मुधि बुधै उरी। ॥ ३ ॥ उर। तिन। कस। उर। कपि। उर। उर। उर।
 उर। उर। उर। उर। ॥ १० ॥ गगु आसा मउला १ ॥

गि। उर। स। म। स। गि। स। उर। सु। उर। उर। म। तिर। ग। उर। उर।
 उर। म। उर। मु। धि। न। उर। स। तिर। ग। उर। मे। वि। प। ए। नि। ज। उर। ॥ १ ॥ म। न। उर। गे। प। ट।
 ज। उर। म। उर। जे। तिर। पु। ग। न। उर। ग। उर। ॥ अ। यि। क। तिर। अ। स। उर। उर।
 उर। धि। धि। अ। सु। उर। तिर। प। उर। उर। क। म। उर। उर। अ। तिर। प। तिर। उर।
 तामि। तिर। स। उर। ॥ २ ॥ सि। उर। स। उर। उर। स। उर। अ। तिर। स।
 ॥ अ। ये। क। रै। अ। ये। च। धि। म। उर। तिर। म। न। उर। गि। प। तिर। अ। गे। नि। उर। ॥ ३ ॥ उर।
 उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर।
 स। धि। उर। म। उर। ज। उर। ॥ ११ ॥ गगु आसा मउला १ ॥

उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर। उर।
 उर। स। म। उर। क। उर। ज। ग। दी। मे। अ। स। ॥ १ ॥ जे। दी। मे। उर। प। जे। धि। न। मे।
 उर। क। म। उर। न। दी। मे। ॥ २ ॥ धि। उर। उर। उर। उर। उर। उर।
 ॥ अ। यि। क। तिर। स। म। उर। स। तिर। ग। उर। मे। वि। प। र। म। प। उर। ॥ ३ ॥
 गि। उर। उर। उर। ज। न। र। जे। स। धि। ग। स। उर। जे। सु। उर। प। तिर। वि। र। प।
 प। उर। उर। उर। ॥ ४ ॥ तिर। उर। उर। उर। उर। उर। उर।
 उर। प। उर। प। म। तिर। अ। उर। अ। तिर। सि। उर। ग। तिर। क। उर।
 तिर। उर। ॥ ५ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ आसा मउला १ ॥

ਕੁਰਮਤਿਸਾਚੀਤੁਜਤਿਤੁਗਿ। ਬਤਸਿਅਪਲਗੋਧੁਗਿ। ਭਗਮਿਐਲੁਮਿਐਸ
 ਚਾਣੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰੋਲਿਵਲਾਇ। ॥ ਤੈਤੁਗਿਤਜਰੁਅਰਦਾਸਿ। ਦੁਖੁ
 ਸੁਖਸਾਚੁਕਰਤੇਪ੍ਰਭਪਾਸਿ। ॥ ਗੁਰੁਕਮਾਵੈਅੰਦੇਜਾਵੈ। ਕਤਵਿਕਥਨਿ
 ਵਰਨਾਵੈ। ਕਿਅਦੇਖਾਸੁਸੁਖੁਸੁਨਪਾਵੈ। ਬਿਨੁਨਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਵੈ
 ॥ ਜੋਜਨਮੇਸੇਗਿਵਿਅਧੋ। ਤਉਮੈਮਾਇਅਦੁਖਿਸੰਤਾਪੋ। ਸੇਜਨਬਾਂਚੇਜੋ
 ਪ੍ਰਭਿਗਧੋ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੋ। ॥ ੩ ॥ ਚਲਤੁਮਨੁਗਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚ
 ਖੈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਤਾਖੋ। ਸਾਚੈਸਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ। ॥
 ॥ ਗਵਿਚਤੁਅਪੁਗਵਾਏ। ॥ ੧੩ ॥

॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ॥

ਜੋਤਿਕੀਅਸੰਸਚੁਕੀਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ। ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਤੀ
 ਮਨਿਭੰਗੁ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਇਪਿਅਰੇਸੰਗੁ। ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਜੀਉਰਖਤੁਅਪਾਸਿਸਰਣੁ
 ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਸੁਪਾਇਆ। ਨਾਮੁਪਦਰਬੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ। ॥ ਗੁਰੁ
 ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਨਾਉ। ਤਕੈਸਦਬਾਲਿਤਰੈਜਾਉ। ਜੋਤਰਿਗਤੇਸੇਜਨਪਰ
 ਵਨੁ। ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨਿਧਨੁ। ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਪਨਨਗੀ।
 ਤਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਰੀ। ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਰੈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤ
 ਰੁਚੀਚਰੈ। ॥ ੩ ॥ ਤਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ। ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸਤਭਾਉ। ਨਨਕ
 ਕਖਸੇਪੁਛਾਓਇ। ਦੁਜਮੇਟੇਏਕੈਸੰਇ। ॥ ੧੪ ॥

ਗੁਰੁਅਸਾਮਤਲਾ ੧

ਏਕੈਅਵਤਿਏਕਿਜਾਵਤਿਆਈ। ਏਕਿਤਰਿਗਤੇਰਤਿਸਮਾਈ। ਏਕਿਧਰਨਿਗ
 ਰਮਤਿਠਉਰਨਪਾਵਤਿ। ਸੇਕਰਮਤੀਣਤਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਵਤਿ। ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇ
 ਜਾਤਿਮਿਤਿਪਾਈ। ਏਤੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖਵਤਅਤਿਭਵਜਲੁ। ਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿਪਾਈ
 ॥ ਗੁਰੁਪੁਰੇਤੇ। ॥ ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਏਪ੍ਰਭਮੇਲਿ। ਤਿਨਕਉਕਾਥੁਨਸਕੈਪੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਰਮਲਰਤਿਪਿਅਰੇ। ਜਿਉਜਲਅੰਭਉਪਾਰਿਕਮਲਨਿਗਰੇ
 ਚੁਰਭਲਕਤੁਕਿਸਨੈਕਤੀਐ। ਦੀਸੈਬੁਤਮੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਲਤੀਐ। ਅ
 ਭੁਖਕਉਗੁਰਮਤਿਵੀਚਰੁ। ਮਿਲਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਵਉਪਾਗੁ। ॥ ੩ ॥ ਸਸਤਚੇਦ

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਥਤੁ ਭੇਦਾ ਅਠੰ ਸਠਿ ਮਜਨੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ
ਗੋ। ਨਾਨਕ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਪੁਰਿ ਭਾਗੈ॥੩॥ ॥੧੫॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ॥੧॥੫੫॥ २॥

ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇ ਲਗਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਅਤਮੁ ਰਾਮੁ ਨਿਤ ਰਿਆ ਕਰਤ ਵੇ
ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਰਵਿ ਅਤਿ ਰਦੈ ਦੇਖਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆ॥੧॥ ਬੋਲਤੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸ
ਰਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਤਰਿ ਲਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿ ਅਨੁ ਤੇਉ ਜਿ ਅਨ
॥੨॥ ॥ ਰਵਨੀ ਵੈ ਬੰਧਨ ਨੀਤੁ ਟਿਵਿਚਿਤ ਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਸ
ਰੁ ਮਿਲੈ ਤਤ ਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲਖੈ ਪਾਈ॥੨॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤੋ ਪ੍ਰਿਅ
ਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰ
ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ ਮਨ ਸਿਉ ਜੁਝੈ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨ ਸਾਮਨ ਤਿਸ ਮਰੈ
ਕਉ ਪਾ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸਤ ਜਗਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ॥੪॥ ॥੧੬॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ॥੧॥੫੫॥ २॥

ਕਿਸ ਕਉ ਕਤਿ ਸੁਣਾਵਤਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਤਿ ਸਮਾਝਿ ਰੇ
ਪੜਾਵਤਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੁਝੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰੇ॥੧॥ ਐਸ
ਤਿਰਮਤੁ ਸਗੀਰਾ ਤਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਤਿ ਰਗੀ ਭੀਰਾ॥੨॥ ॥੩॥
ਰੰਗ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਰੰਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਚੇਤ ਰਿਗੁਣ ਸੰਗਾ ਮਿਖਿ ਅਜਨਮੁ
ਤਸੀ ਸਾਗਾ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰੇਤੈ ਨਿਰਾਗਾ॥੨॥ ਸੂਚੀ ਕਾਇ ਅਤਿ ਗੁਣ
ਆ ਅਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਆ ਅਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ
ਲਿਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥੩॥ ਕਬਨੀ ਕਤਿ ਕਤਿ ਸੇਮੁ ਏ॥ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਦੁਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝੇ॥ ਸਤੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਮਾਇ ਆਛਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸ
ਆਇ ਆ॥੪॥ ॥੧੭॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੧

ਕੋਈ ਭੀਖੁ ਕੁਭੀ ਨਿਖਿ ਆਖਾਇ॥ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਤਿ ਅਸਮਾਇ॥ ਕਿਸ
ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨਾ॥ ਚਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿ ਆਨ॥ ਤੁਝੇ ਵਡਾ ਨੀਕੋ
ਖਾਣੀ ਚੰਗਾ ਤੇਇ॥੧॥ ਮੈਤਾਨੁ ਮੁਤੇਰਾ ਆਪਾਗੁ॥ ਤੁਝੇ ਦਾਤਾ ਕਰਣੁ
ਰਤਾਉ॥ ॥ ਵਟਨ ਪਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ॥ ਦਰਗਤ ਬੈਸਣਾ ਤੀਬਾਉ॥

ਭਾਮਾਏਅਕਾਬੰਧੁ। ਖੀਨਖਰਾਬਓਵੈਨਿਤਕੰਧੁ। ਖਾਣਜੀਵਣਕੀ
 ਬੁਝੀਆਸਾ। ਲੇਖੇਤੇਰੇਸਾਸਾਗਿਰਾਸਾ। ੨॥ ਅਤਿਨਿਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪ
 ਕੁੰਦੇਇ। ਭਉਜਲਕੁਬਤਚਿਤਕਰੇਇ। ਕਤਿਸੁਣਤਿਜੋਮਨਤਿਨਉ
 ਤਉਬਲਿਤਰੈਤਾਕੋਜਾਉ। ਨਾਨਕੁਏਕਕੋਏਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉਪਿਤ੍ਰਸਰ
 ਐਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਾਂਤੁੰਦੇਤਿਜਪੀਤੇਗਨਾਉ। ਦਰਗਤਕੈਸਣਓਵੈਕਉ
 ਜਾਂਤੁਧਭਾਵੈਤਾਦੁਰਮਤਿਜਾਇ। ਗਿਆਨੁਰਤਨਮਨਿਵਸੈਆਇ। ਨਦ
 ਰਿਕਰੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਥੈ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ ੪॥ ॥੧੮੮॥
 ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਪਰਪਦੇ॥

ਦੁਪਥਿਨੁਪੇਨਪੰਖਾਥਿਨਪੰਖੀਜਲਥਿਨਉਤਭਜਕਾਮਿਨਤੀ। ਕਿਅਸੁਖ
 ਤਨੁਸਥਾਮਵਿਤੁਣਅੰਧੀਕੋਠੀਤੇਗਨਾਮੁਨਤੀ॥ ੧॥ ਕੀਵਿਸਰਤਿਦੁਖੁਬਤੁ
 ਤਲਾਗੈ। ਦੁਖੁਲਾਗੈਤੁੰਦਿਸਰਨਤੀ। ਰਤਾਉ॥ ॥ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾ
 ਤੀਕੀਪਉਫੁਨਵਾਜੈ। ਚਰਦੀਚਲੈਪਜੁਤਾਅਗੈਵਿਦੁਸੇਵਾਠਲਾਗੈ॥
 ੨॥ ਅਖਗਥਿਰਖਬਾਗਭਉਚੋਖੀਸਿਚਤਭਾਉਕਰੇਤੀ। ਸਭਨਠਲੁਲਾ
 ਗੈਮੁਏਕੋਥਿਨੁਕਰਮਾਕੈਸੇਲੇਤੀ॥ ੩॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਹੈਵਿਦੁਸੇ
 ਵਠਲੁਕਿਸੈਨਤੀ। ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣਤੇਹੈਵੈਵਿਦੁਨਾਵੈਜੀਉਰੋਣੇਤੀ॥
 ੪॥ ਮਤਿਵਿਚਿਮੋਰਣਜੀਵਣਓਰੈਕੈਸਾਜਾਜੀਵਤਾਜੁਗਤਿਨਤੀ। ਕਠੇ
 ਨਾਨਕੁਜੀਵੇਥੇਜੀਅਜਤਭਾਵੈਤਤਰਾਖੁਤੁਤੀ॥ ੫॥ ॥੧੮੯॥
 ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥ ੧॥ ਘਰ॥ ੨॥

ਗੰਧਿਅਬੁਤਮਾਮੁਨਤੈਧੰਤੀ। ਗਿਆਨੁਜਨੇਉਪਿਅਨੁਕਸਪਤੀ। ਤਰਿਨਾ
 ਮਜਸੁਜਾਚਉਨਾਉ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਤਮਿਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪਾਂਡੇਐਸਾਬੁਤਮ
 ਬੀਚਗਾਨਮੇਸੁਚਿਨਾਮੋਪਜੁਉਨਾਮੇਚਜੁਅਚਾਰਾ। ਰਤਾਉ॥ ॥ਬਾਤਰਿਜੇਨੇ
 ਜਿਚਰੁਜੋਤਿਤੈਨਾਇ। ਧੰਤੀਟਿਕਾਨਾਮੁਸਮਾਇ। ਐਥੈਥੈਨੀਬਤੀਨਾਇ
 ਵਿਦੁਨਾਵੈਤੋਰਿਕਰਮਨਭਾਇ॥ ੨॥ ਧੁਜਾਪੇਮਮਾਇਆਪਰਜਾਇ। ਏਕੋ
 ਵੈਖੁਅਵਰੁਨਭਾਇ। ਚੀਨੈਤਤੁਗਗਨਦਸਦੁਆਗਾਤਰਿਮੁਖਿਪਾਠਪੜੈ
 ॥੩॥

ਲਿਖਾਇਜਾਵੇਪ੍ਰਭਏਕੁ। ਬੁਝੈਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁ॥੪॥ ਆਚਰੀਜੰ
ਤਿਆਜਾਇ। ਪਾਠਪੜੈਨਤੀਕੀਮਤਿਪਾਇ। ਅਸਟਦਸੀਚਤੁਰਦਸ
ਆਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਅ॥੫॥ ॥੨੦॥

ਗੁਰੁਆਸਾ। ਮ॥੧॥ ਪ੍ਰਗ॥੨॥

ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ। ਠਾਕੁਰਕਾਦਸੁਗੁਰਮੁਖਿਤੋਈ। ਜਿਨਿ
ਸਾਜੀਤਿਨਿਦੁਨਿਗੋਈ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਸਾਚੁਨਾਮੁ
ਸਬਦੇਵੀਚਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਸਚੈਦਰਬਾਰੀ। ਰਤਾਉ॥ ਸਚਾਅ
ਚੀਅਰਦਾਸੀ। ਮਤਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇਸਾਬਾਸੀ। ਸਚੈਤਖਤਿਬੁਲਾਵੇਸੋ
ਦੇਵਡਿਅਈਕਰੇਸੁਤੋਈ॥੨॥ ਤੇਰਾਤਨੁਤੁਤੋਦੀਬਾਨੁ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਸਾਨੁ। ਮੰਨੇਤੁਕਮੁਸੁਪਗਾਦੁਜਾਈ। ਸਚੁਨੀਸਾਣੇਠਾਕਨਪਾਈ॥੩॥ ਪੰਥਿ
ਤਿਵਖਾਣਤਿਵੇਦੁ। ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਤਿਭੇਦੁ। ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਈਬੁਝਾ
ਸਚਾਰਵਿਗਤਿਅਪ੍ਰਭਸੋਈ॥੪॥ ਕਿਅਤਉਅਖਾਅਖਿਵਖਾਣੀ। ਤੁੰ
ਜਾਣਤਿਸਰਬਵਿਗਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਏਕਦੁਰਦੀਬਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਤਤੁ
ਨੁ॥੫॥ ॥੨੧॥ ਗੁਰੁਆਸਾ। ਮ॥੧॥ ਪ੍ਰਗ॥੨॥

ਕਾਚੀਗਾਗਰਦੇਤਦੁਤੋਲੀਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਈ। ਇਤੁਜਗੁਸਾਗਰੁ
ਭੁਭੁਤਗੇ। ਐਬਿਨੁਤਰਿਗੁਰਪਾਹਿਨਪਾਈ॥੧॥ ਤੁਝੁਬਿਨੁ। ਵਰੁਨਕੋ
ਗਾਉਤੁਝੁਬਿਨੁ। ਵਰੁਨਕੋ। ਹੋਗੇ। ਸਾਧੀ। ਹੀ। ਪ੍ਰੀਤੁ। ਤੈਤਿਸੁਬਖਸੇ। ਜੋਸੁਨਦਾ
ਰਾਉ। ਸਾਸੁਬੁਗੀਘਰਵਾਸੁਨਦੇਵੈਪਿਰਸਿਉਮਿਲਣਨਦੇਇਬੁਰੀ। ਸਖਿ
ਨਕੋਤਉਚਰਨਸਰੇਵਉਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਦਰਿਧਰੀ॥੨॥ ਅਪ੍ਰਭ
ਮਾਰਿਮਨੁਦੇਖਿਅਤੁਮਸਾਮੀਤੁਨਅਵਰੁਕੋਈ। ਜਿਉਤੁੰਗਾਖਤਿ
ਹਣਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਤਿਕਰਤਿਸੋਈ॥੩॥ ਆਸਾਮਨਸਾਦੋਉਬਿਨਸਤ
ਣਅਸਨਿਰਾਸਭਈ। ਤੁਰੀਆਵਸਖਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸੰਤਨ
ਓਟਲਤੀ॥੪॥ ਗਿਆਨਪਿਆਨਸਗਲੇਸਭਿਜਪਤਪਜਿਸੁਤਰਿਤਿ
ਖਅਭੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਗਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਤਗੁਰਮਤਿਪਾਏਸਾਜਸੇਵ
॥ ॥੨੨॥ ਗੁਰੁਆਸਾ। ਮ॥੧॥ ਪ੍ਰਗ॥੨॥

ਮੱਤ੍ਰਕਟਿਬਮੱਤ੍ਰਸਭਕਾਗਮੱਤ੍ਰਮਤਜਤੁਸਗਲਵੇਕਾਗਮੱਤ੍ਰਅਰੁਭਗਮੁਤਜਤੁ
 ਤੁਮਬੀਰਸਚੁਨਾਮੁਰਿਦੇਰਵੇਸਗੀਗੁਗਤਓ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਜਨਉਨੇਧਿਪਈ
 ਰਵੇਪੁਤੁਨਕਲਪੈਮਾਈ॥੨॥ ਏਤੁਮੱਤ੍ਰਿਰੁਖਸੰਸਾਗੁਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤੇ
 ਪਾਗਿ॥੩॥ ਏਤੁਮੱਤ੍ਰਿਫਿਰਿਜੁਨੀਪਾਗਿ॥ ਮੱਤ੍ਰਲਾਗਾਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿ॥ ਗੁਰ
 ਦੀਖਿਅਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਤਿ॥ ਨਮੱਤ੍ਰਤੁਟੈਨਾਥਾਇਪਾਤਿ॥ ਨਦਰਿਕੋਰਤਾ
 ਏਤੁਮੱਤ੍ਰਜਾਇ॥ ਨਮਕਤਾਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੪॥ ॥੨੩॥
 ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥੧॥ਘਗੁ॥੨॥

ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ ਤਉਪਾਪੀਤੁਬਖਸਣਤਾਰੁ॥ ਤੇਗਭਾਣਸ
 ਕੁਕਿਓਏਵੈ॥ ਮਨਤਠਿਕੀਚੈਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ ਗਤਓ॥ ਮਨਮੁਖਕੀਮਤਿਕੁ
 ਜ਼ਿਵਿਅਪੀ॥ ਬਿਨੁਤਾਰਿਸਿਮਰਣਪਾਪਿਸੰਤਾਪੀ॥ ਦੁਰਮਤਿਤਿਅਸੀ
 ਣਤਕਿਓਏਵਤੁ॥ ਜਉਪਜੈਸੋਅਲਖਅਭੇਵਤੁ॥ ਐਸਤਮਰਾਸਖਾਸਤੁ
 ਗੀ॥ ਗੁਰਤਾਰਿਮਿਖਿਅਭਗਾਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਸਗਲੀਸਉਦੀਤੋਟਾਅਵੈ॥
 ਗੁਰਗਮੁਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੈ॥੫॥ ॥੨੪॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਾਤਲਾ ੧ ਨਉਪਦੇ॥

ਵਿਦਿਅਵੀਚਰੀਤਾਂਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਜਾਂਪੰਚਰਾਸੀਤਾਂਤੀਰਥਵਾਸੀ॥੧॥ ਘੁਘ
 ਰੁਵਜੈਜਮਨੁਲਗੈ॥ ਤਉਜਮੁਕਤਾਕਰੈਮੋਸਉਅਗੈ॥ ਅਸਨਿਰਾਸੀਤਉਸਨਿ
 ਅਸੀ॥ ਜਾਂਜਤੁਜੋਗੀਤਾਂਕਾਇਅਭੋਗੀ॥ ਦਇਅਾਦਿਗੰਥਰੁਦੇਤਚੀਚਾਰੀ॥
 ਆਪਿਮਰੈਅਵਗਨਤਮਾਰੀ॥੩॥ ਏਕੁਤੁਤਰਵੇਸਬਤੁਤੇਗੇ॥ ਨਾਨਕਜੈਚੋਜਨ
 ਤੇਗੇ॥੪॥ ॥੨੫॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥੧॥ਘਗੁ॥੨॥

ਏਕਾਭਗੀਅਗੁਣਕਰਿਯੋਵਾ॥ ਸਤੁਜਗੈਤਉਨਿਭਰਿਸੋਵਾ॥੧॥ ਇਵਕਿਵ
 ਰੋਤਪਿਅਗੀਤੋਵਾ॥ ਸਤੁਜਗੈਤਉਨਿਸਿਭਰਿਸੋਵਾ॥ ਗਤਓ॥ ਅਸਪਿਅਸੀ
 ਜੈਅਵਾ॥ ਅਗੈਸਤਭਾਵਾਕਿਨਭਾਵਾ॥ ਕਿਅਜਾ॥ ਕਿਅਤੋਇਗਾਰੀਮਾ
 ਦੀ॥ ਤਰਿਦਰਸਨਬਿਨੁਗਤੁਨਜਾਈ॥ ਗਤਓ॥ ਯੇਮੁਨਚਾਖਿਅਮੇਰੀਤਿਸਨ
 ਕੁਈ॥ ਗਇਅਮੁਜਬਨੁਪਤਪਭੁਤਨੀ॥੩॥ ਅਜੈਸੁਜਾਗਉਅਸਪਿਅ
 ਜੀ॥ ਭਈਏਉਦਾਸੀਗਤਉਨਿਰਾਸੀ॥ ਗਤਓ॥ ਤਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਗੁ॥ ਤਉਕਾ

ਮਦਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥ਤਉ॥ਨਕਕਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਓਰਿਵਰਾ॥
ਖਸਮਸਮਾਵੈ॥ਰਤਉ॥॥੨੬॥

ਗੁਆਸਾ॥ਮ॥੧॥ਘਗੁ॥੨॥

ਪੇਵਕਹੈਧਨਖਰੀਏਆਣੀ॥ਤਿਸੁਸਤਕੀਮੈਸਰਨਜਾਣੀ॥ਸਤੁਮੇਜੈ
ਦੁਜਾਨਤੀਕੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਾਓਈ॥ਰਤਉ॥॥ਸਤੁਰਹੈਧਨਸਦੁ
ਦਿਆ॥ਸਤਜਿਸੁਭਾਇਅਪਣਾਪਿਰਜਾਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਮਤਿਅਵੈ॥ਤਾਕਾਮਦਿਕਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੩॥ਕਤਤੁਨਾਨਕੁਭੈਭਾਵੈਕਰੇਸੰ
॥ਸਦਤੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥॥੨੭॥

ਗੁਆਸਾ॥ਮ॥੧॥ਘਗੁ॥੨॥

ਨਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਕਿਸਕੀਮਾਈ॥ਧੁਠੈਮਤਿਭਗਮਿਭੁਝਾਈ॥ਮੇਰੇ
ਬਤਉਕੀਤਾਤੇਗਾਜਾਤੁਦੇਤਿਜਪੀਨਾਉਤੇਗਾ॥ਰਤਉ॥॥ਬਤਉਕੇ
ਣਕੁਕੈਕੋਈ॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਬਖਸੇਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮ
ਈ॥ਜਤਦੇਖਾਤਤਏਕੋਸੋਈ॥੩॥ਕਤਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਅਵੈ॥ਤਾਂ
ਸਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥॥੨੮॥ਗੁਆਸਾ॥ਮ॥੧॥

ਤਿਤੁਸਰਵਰਹੈਭਈਥੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਵਕੁਤਿਨਤਿਕੀਆ॥ਪੰਕਜਮੱਤੁਪ
ਤੀਚਾਥੈਤਮਦੇਖਾਤਤੁਭੀਅਥੋ॥੧॥ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੁਕੁਮਨਾ
ਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਥਿਆ॥ਰਤਉ॥॥ਨਾਤਉਜਤੀਸਤੀਨਤੀਪਤਿਅਮੁਕੁ
ਪਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਜਿਨਤੁੰਨਤੀਵੇਸਾਚਿ
॥੨॥੨੯॥ਗੁਆਸਾ॥ਮ॥੧॥

ਗੁਆਸਾ॥ਮ॥੧॥

ਓਅਘਗਓਅਗੁਗਓਅਉਪਦੇਸਾ॥ਗੁਰਗੁਰੁਏਕੋਵੈਸਅਨੇਕਾ॥੧॥ਜੈ
ਕਰਤੇਕੀਗਤਿਓਈ॥ਸੋਘੁਰਗਾਖੁਵਰਾਈਤੇਈ॥ਰਤਉ॥॥ਵਿਸੁਣੇਚਸਿ
ਹੀਆਪਤਗਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਤੁਕੁ॥ਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਾ॥ਨਕਕਰਤੇਕੋ
ਸਾ॥੨॥॥੩੦॥ਗੁਆਸਾ॥ਮ॥੧॥ਘਗੁ॥੩॥

ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮਾ॥ਲਖਉਪਰਿਕੁਰਨ
ਤੇਗੀਲਖਉਠਿਗਾਖਹਿਮਾਨੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਂਪਵੈਤਾਂਸਭਿਨੀਰਾਛਕਾਮਾ॥

ਕੇਸਮਥਿਨਾਜਗੁਪਯਾ ਜੇਬਤੁਤਾਸਮਧਾਈਐਭੋਲਾਭੀਸੋਐਐਯਾ ਗਤੁਰੁ
 ਲਖਖਟੀਅਤਿਲਖਸੰਜੀਅਤਿਯਾਜਤਿਲਖਅਵਤਿਲਖਜਾਤਿ ਜਾਪਤਿ
 ਏਥੇਨਾਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਥੋਠਿਰਿਪਾਤਿ ॥ ਲਖਸਮਤਸਮਧਾਵਣੀਲਖਪੰਤਿ
 ਤਪਤਤਿਪੁਰਾਣਾ ਜਾਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭੇਕੁਪਰਵਾਣ ॥ ਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤਿ
 ਕੁਪਜੈਕਰਮਨਾਮੁਕਰਤਗੁ ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਤਿਰਦੈਜੇਵਸੈਨਾਨਕਦਰੀਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ੨ ॥ ॥

॥ ਅਸਾਮਾ ੧ ॥ ਪੁਰਾ ੨ ॥

ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖਵਿਚਿਪਾਇਅਤੇਭੁ ॥ ਓਨਿਚਨਾਦਿਓਤੁਸੋਖਿਅਚੁ
 ਕਜਮਸਿਉਮੇਧਾ ॥ ੧ ॥ ਲੋਕਾਮਤੁਕਠਕਵਿਪਾਇ ॥ ਲਖਮਤਿਅਕਰਿਏਕਠੇਕ
 ਰੀਲੇਭਾਤਿ ਗਤੁਰੁ ॥ ॥ ਪਿਰੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇਸੋਕਿਰਿਅਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਗੁ ॥ ਐ
 ਕੇਥੀਅਗੈਪਾਏਏਤੁਮੇਰਾਅਧਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਗੰਗਾਬਨਾਗਸਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਗੀਨਾ
 ਵੈਅਤਮਾਗੀ ॥ ਸਚਨਾਵਦੁਤਾਂਥੀਐਜਾਂਅਤਿਨਿਸਿਯਗੋਭਾਉ ॥ ੩ ॥ ਏਕ
 ਥੀਓਰਿਥਮੇਥੀਥੁਤਮਦਵਟਿਪਿਰੁਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕਪਿਰੁਬਖਸੀਸਕਾ
 ਕਥੁਨੀਪੁਟਸਿਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥

ਗੁਰੁਅਸਾਮਾ ੧ ॥ ਪੁਰਾ ੪ ॥

ਦੇਵਤਿਅਦਰਸਨਕੈਤਾਈਦੁਖਭੁਖਤੀਰਬਕੀਏ ॥ ਜੰਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿਮਤਿ
 ਰਤੇਕਰਿਕਰਿਭਗਵੇਭੇਖਭਏ ॥ ੧ ॥ ਕਉਕਾਗਟਿਸਾਤਿਥਾਰੰਗਿਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਅ
 ਨੇਕਪੁਅਨੰਤਕਤਲੁਜਾਤੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ ॥ ਗਤੁਰੁ ॥ ॥ ਦਰਘਰਮਤਲਾ
 ਤਸਤੀਘਰੇਓਡਿਵਿਲਾਇਤਿਦੇਸਗਏ ॥ ਪਰਿਪੇਕਾਂਬਰਸਾਕਿਕਸਾਦਿਕਥੋ
 ਰੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਸਤਜਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਏਕਾਪਰਥਓਰੇ
 ਚਮੜਾਏ ॥ ਦੁਖੀਏਦਰਦਵੰਦਦਰਿਤੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਦਰਦੇਸਭਏ ॥ ੩ ॥ ਥ
 ਰੀਖਿਪਰੀਲਕੜੀਚਮੜੀਸਿਖਾਸੁਤਧੋਤੀਕੀਨੀ ॥ ਤੁੰਸਾਤਿਬੁਤੁਰਿਸਾਂਗੀ
 ਤੇਪੁਣਵੈਨਾਨਕੁ ॥ ਜਾਤਿਕੈਸੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ੩੩ ॥

ਗੁਰੁਅਸਾਮਾ ੧ ॥ ਪੁਰਾ ੫ ॥

ਜੀਤਰਿਪਰਗੁਪਤੁਮਾਨਿਵਾਸੇ ॥ ਖਿਰਨਰਤਤਿਜੈਸੇਭਵਤਿਉਦਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁਮੇਰਾ
 ਏਏਅਸੇਤੀਖਿਰਨਰਤੈ ॥ ਲੋਭੀਕਪਟੀਪਾਪੀਪਾਪੀਮਾਇਅਥਿਕਲ

ਗੈ। ਗਤਾਉ। ਫੁਲਮਾਲਗਾਇਪਤਿਰਉਗੀਤਾਗੈ। ਮਿਥੈਗਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤਬਰਾਨ
ਗੀਸੀਗਾਗੈ॥੨॥ ਪੰਚਸਖੀਤਮਏਕੁਭਤਾਗੈ। ਪੇਡਿਲਗੀਤੈਜੀਅਜਾਚਲ
ਤਾਗੈ॥੩॥ ਪੰਚਸਖੀਮਿਥਿਰੁਦਨੁਕਰੇਤਾ। ਸਤਪਦੁਤਾਪਦਵਤਿ
ਖਾਦੇਤਾ॥੪॥ ॥੩੪॥ ਗੁਆਸਾ। ਮ। ੧। ਪ੍ਰਗ। ੬।

ਮਨੁਮੰਤੀਜੇਗਤਦਾਤੈਪਉਫੁਤੈਸੁਤਧਾਰੀ। ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਾਮਦਿਤਾ
ਤਿਰੈਰਵੈਥਾਥਪਿਅਗੀ॥੧॥ ਥਾਥਥਤੁਤਾਇਕਾਮਦਿਮੰਤੀ। ਤਿਰੈਗੁਦਤੈ
ਅਵਗੀ। ਗਤਾਉ। ॥ਤਰਿਤਰਿਤਾਰੁਕੰਠਿਥੇਪਤਿਰੈਦਾਮੰਦਰੁਦੰਤੁਥੇਈ। ਕ
ਕਰਤਾਕੰਠਪਤਿਰੈਇਨਾਥਿਧਿਚਿਤੁਧਰੇਈ॥੨॥ ਮਧੁਸੁਦਨੁਕਰਿਮੁਦ
ਤਿਰੈਪਰਮੇਸਰੁਪਟੁਥੇਈ। ਧੀਰਜੁਪਤੀਥੰਧਵੈਕਾਮਦਿ। ਸੰਗੁਸੁਗਮਦੇ
॥੩॥ ਮਨਮੰਦਰਿਜੇਦੀਪਕਜਾਥੇਕਾਇਅਸੇਜਕਰੇਈ। ਗਿਆਨਰਾਉ
ਸੰਜੈਅਵੈਤਾਨਕਭੰਗਕਰੇਈ॥੪॥ ॥੩੫॥

॥ ਗੁਆਸਾ। ਮ। ੧। ਪ੍ਰਗ। ੬।

ਕੀਤਾਤੈਕਰੇਕਰਾਇਅਤਿਸੁਕਿਅਕਤੀਐਭਾਈ। ਜਿਕਿਥੁਕਰਦਸਕਰਿ
ਕੀਤੋਕਿਅਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ ਤੇਗਤੁਕਮੁਭਥਾਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ ਨਨਕਤਾਕਉਮਿਥੈਵ
ਸਾਚੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ। ਗਤਾਉ। ॥ਕਿਰਤੁਪਇਅਪਰਵਾਣਾਥਿਥਿਅਥ
ਕਮੁਨਤੈ। ਜੈਸਾਥਿਥਿਅਤੈਸਾਪਤਿਅਮੇਟਿਨਸਕੈਕਈ॥੨॥ ਜੇਕੋਰਜ
ਥਤੁਤਾਥੇਥੇਨਾਉਪਵੈਥਾਜਾਗੀ। ਸਤਰੰਜਥਾਜੀਪਕੈਨਾਤੀਕਚੀਅਵੈਸ
ਨਕੋਪਨਿਅਪਤਿਤੁਥੀਨਾਨਕੋਮੁਰਖੁਮੰਦਾ। ਥੰਦੀਅੰਦਰਿਸਿਠਤਿਕਰੇ
ਕਤੀਐਥੰਦਾ॥੩॥ ॥੩੬॥ ਗੁਆਸਾ। ਮ। ੧। ਪ੍ਰਗ। ੬।

ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਮਨੈਮਤਿਮੁਢਾਥਿਥਾਥਿਮਾਤਦਾਵਉ। ਜਿਕਿਥੁਕਰੇਭਲਕ
ਨਉਸਤਜਜੋਗਨਿਧਿਪਾਵਉ॥੧॥ ਥਾਥਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਤਜੁਗਤ
॥ਪਰਮਤੰਤਮਤਿਜੋਗੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਅਗਿਆਨਕ
ਰਸਿਭੰਗੀ। ਗਤਾਉ। ॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਤਿਅਸਾਇਥੈਸਉਕਲਪਤਿਅ
ਥਾਦੀ। ਸਿੰਫੀਸਥਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੰਤੈਅਤਿਨਿਸਿਪੁਰੇਨਾਦਾ॥੨॥ ਪਤ੍ਰ
ਗੁਗਿਆਨੁਮਤਿਰੰਗਾਵਰਤਮਾਨਥੇਭੁਤੀ। ਤਰਿਕੀਰਤਿਗਤਗਸਿਤਮਾਰਿ

ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੀ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤਮਾਹੀ ਸੈਮਿ ਅਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੀ ਕਤੁ ਨ ਸਕਸੁ
 ਇਭਰਤਰ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਟਿਕਵੇ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰੁ ਕਰਿਗਿ ਅਨੁਪਿ ਅਨੁਕਰਿਯਵੇ ਕਰਿਕਰਣੀਕ ਸੁਪਾਈ ਐ ॥ ਭਾਟੀ ਭਵ
 ਨੁਪੇ ਮਕਾਧ ਚਾਇ ਨੁਹ ਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁ ਅਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥ ਮਨ ਮਤ ਵਰੋ
 ਨ ਮਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਸਤ ਜਰੰ ਗਰਚਿਗਤਿ ਆ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ
 ਬਗੀਸ ਬਦੁ ਅਨਾ ਤਦ ਗਤਿ ਆਗੂ ਰਤਾਉ ॥ ਪੁਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਅਲਾਸਤ
 ਜੇਤਿ ਸਤਿ ਪੀਅਏ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਵਾ ਪਾਗੀ ਤਵੈ ਕਿ ਅਮ
 ਦਭੁ ਚੇਰਾਉ ਧਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪਵਤਤੀ ਪਰਵਾਣੁ
 ਹੀ ਆਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਸਿਟ
 ਤੀਰਤ ਸਦ ਬੈਰਾਗਿ ਜੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਤਾਰੇ ॥ ਕਤੁ ਨ ਸੁਣਿਭਰ ਜੋਗੀ ਕੀ
 ਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਰੇ ॥ ੪ ॥ ॥੩੮॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥

ਖੁਸਮਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀ ਆਤਿ ਦੁਸਤਾਨੁ ਰਗਾਇ ਆ ਆਪੇ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ
 ਨ ਮੁਕਰਿ ਮੁਗਭੁ ਚੜਾਇ ਆ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰ ਲਾਏ ਤੈ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁਸਭ ਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰਸੁ ਨ ਤੋਈ
 ਰਤਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਪੈਵ ਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿ
 ਗੈ ਕੁਤੀ ਮੁਇ ਆਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਰਿ
 ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦਕ ਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨ ਦਰੀ ਕੀੜ
 ਅਵੈ ਜੇ ਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਉ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਵਖਾਣੇ ॥

੩ ॥ ॥੩॥

उ
व
त
र
न
कै
ने

म
सु
द
ज
ऐ
ग
मु
रे
उल
सा
भेले
गलि
को

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਗੁਰੁਆਸਾ॥

॥ਮਤਲਾ ੩॥

॥੧॥ ੧੫੫॥ ੨॥

ਤਰਿਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਰਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਧੈਰਾਗੀ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਵ
ਰੈ ਵਰਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿਗ
ਤਿਉਂ ਭੀ॥ ਸਚਾ ਅਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾ
ਰ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸ
ਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰੁ
ਸਧਾਰੁ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾ ਤੀ॥ ਅਵਗਾਇ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਤੀ॥ ੩॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ॥ ਜਮ ਕਲਤਿ ਸੁ
ਖੈ ਨ ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੧੫੫ ॥ ੪੧॥

॥ਆਸਾ॥ ਮਤਲਾ ੩

ਸਬਦਿ ਮੁਆਵਿ ਚਤੁਰਾਪੁਰਾਵਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਤਿਲਤ ਮਾਇ॥ ਨਿਭ
ਉਦਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਤੋਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗੀ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਰੁਵਿ
ਚਤੁ ਅਭਿਗਣ ਜਾਤੀ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਗੁਣ ਕਥਾ
ਤਕੁ ਤੋਵੈ ਸੰਗੁ ਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਚਾਤ
ਏ॥ ਗੁਣੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਤੀ॥ ਮਨਿ
ਮਲ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਸੇਵ ਰਤਾਰੀ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਅਇਆ ਸਦਾ
ਗੁਣ ਦਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇ॥ ੩॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੋਤਿ ਬਲਿ ਤੋਰੈ ਜਾਉ॥ ਦ
ਰੈ ਸਚੈ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕ
ਤੁਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ॥੨॥ ੪੧ ॥ ਆਸਾ॥ ਮਤਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਉਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ
ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਅਪਣੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿ
ਸਾਖਿ ਪਤੋਇ॥ ਤਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ
ਕੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ

ਤਿਤੋਇ ਉਚੀਥਾਣੀਉਚਤੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਫਨਾਵੈ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਹੀਗਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਤਾਉ ਤਰੈ ਪੀਗਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ
ਖੁਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਤੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਠਰਿਕਾਨਾ ਮੁਮੀਰਾ
ਰਸੁ ਤੋਇ ॥ ਪੀਵਤੁ ਰਤੇ ਪੀਅਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਠਰਿਕਾਨਾ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ॥ ੩ ॥ ੪੨ ॥

॥ ਅਸਾ ਮਾਤਾ ੩ ॥

ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਚਾ ਗਤਿ ਰਹੀਭੀਗ ॥ ਸੇਵਤੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹੀਗ ॥ ਸਥਾਦਿ ਰਤੇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਸਦ ਲਾਗਤ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਰਤੇ ਠਰਿਕਾ
ਨਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਭਾ ਤੇ ਠਰਿਕਾਨਾ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾ
॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਸਥਾਦੁਰਾ ਥੈ ਸਾਚਾ ਸਦੁ ਪਾਏ ॥ ਠਰਿਕਾਨਾ ਮੁਮੀਰਾ
ਰਿਪੁ ਸਦਾ ਗਤਿ ਅਭਰਪੁਗਿ ॥ ਅਪੋਨੈ ਥੈ ਅਪੋਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅਖਾਇ
ਥੈ ਬਕੈ ਸੁਭਾ ਕੋਇ ॥ ਅਪੋ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਿਤੈ ਕਥਾ ਨਿਪਟ
ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਤੁ ਅਪੁਰਾ
॥ ਠਰਿਕਾਨਾ ਰਤੇ ਮੁਤੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਸਥਾਦੁ ਵੀਚਾਰ
ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਾਗ ॥ ੪ ॥ ॥ ੪ ॥ ੪੩ ॥

॥ ਅਸਾ ਮਾਤਾ ੩ ॥

ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
ਰੁਸੈ ਵੈ ਸੋਈ ਤੋਇ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖਿ ਲਗੇ ਸੇਜਾ
ਫਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮਨਾ ਮੁਜਪਿ ਤਿਰਦੈ ਗੁਰਸਥਾਦੀ ਠਰਿਕਾਨਾ
॥ ੧ ॥ ਰਾਣੀ ਲਾਗੇ ਨਿਤ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਧਾਰਉ ਰਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀਜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਪਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਠਰਿਕਾਨਾ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ
ਪਿਤਰੈ ਕੁਲਉਧਰ ਰਣਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕੀ ਥਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖ
ਬਾਇ ਪੁਰ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਠਰਿਕਾਨਾ ਆਦਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਤੁਰਤੁ ਗਵਾਇ ॥ ੪ ॥ ॥ ੪ ॥ ੪੪ ॥ ਅਸਾ ਮਾਤਾ ੩ ॥

ਮਨਮੁਖਮਹਤਿਮਰਿਮਰਦੁਵਿਗਾੜਤਿ। ਦੁਜੈਭਾਇਆਤਮਸੰਘਾਹਤਿ। ਸੇ।
 ਰਮੇਰਕਰਿਵਿਗੁਤਾ। ਆਤਮਨਚੀਨੈਭਰਮੇਵਿਚਿਸੁਤਾ॥੧॥ ਮੁਰਮੁਇਆ
 ਸਬਦੇਮਰਿਜਾਇ। ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਗੁਰਸਮ। ਜਦਾਈਇਸੁਜੁਗਮਤਿ
 ਬਾਤਹਿਜਾਪਿਐਜਾਇ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਮਵਿਤੁਣਗਰਭਗਭਿਜਾਇ। ਬਿਰ
 ਥਾਜਨਮੁਦੁਜੈਭੋਭਾਇ। ਨਾਮਵਿਤੁਣੀਦੁਖਿਜਲੈਸਥਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰਭੂ
 ਬੁਧੁਸਾਈ॥੨॥ ਮਨਚੰਚਲੁਬੁਧੁਚੋਟਾਖਾਇ। ਏਥੁਏਜਾਕਿਅਠਉਗਨਪਾਇ॥
 ਗਰਜਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ। ਤਿਤੁਘਰਿਮਨਮੁਖੁਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ
 ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਸਦਾਬਭਿਜਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ। ਨਿਰਮਲਬਣੀ
 ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਹਤਉਮੈਮਾਰੇਸਦਾਉਦਾਸਾ॥੪॥ ॥੬॥ ੪੫ ॥

॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥

ਭਭੇਅਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ। ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ। ਤਿਰਦੈਨਾ
 ਮੁਵਰੀਵਰੀਆਈ। ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਤੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ ਸੋਲਾਭਾਜੀਵਤੁ
 ਮੈ। ਸੋਗੁਤਰਖੁਦਾਇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਥਦਿਉਧੈਗੇ॥੨॥ ਰਤਾਉ॥
 ਕਰਦੀਕਾਰਧੁਰਤੁਫੁਰਮਾਈ। ਬਿਨੁਸਥਦੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ। ਕਰਦੀਕੀਰਤਿਨਮੁ
 ਵਸਾਈ। ਅਪੇਦੇਵੈਢਿਭਨਪਾਈ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰੁ। ਬਿਨੁ
 ਰਸੀਕੁਜਕਰੇਵਾਪਾਰੁ। ਬਿਨੁਰਸੀਵਖਰੁਪਯੋਨਪਾਇ। ਮਨਮੁਖਿਭੁਲਾਜਨਮੁਗ
 ਵਾਇ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਲਾਭਾਤੋਇ। ਉਤਮਜਾਤੀਉਤਮੁਸੋਇ। ਗੁਰਪ
 ਰੀਤੀਸਭਦੁਉਚਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਰਿਏਈਤੋਇ॥੫॥ ॥੭॥ ੪੬॥

॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮਨਮੁਖਿਭੁਠੁਭੁਰਕਮਾਵੈ। ਖਸਮੈਕਾਮਤਲੁਕਦੇਨਪਾਵੈ। ਦੁਜੈਥਗੀਭਰਮਿ
 ਭੁਭਾਵੈ। ਮਮਤਾਥਾਧਾਅਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ ਦੁਤਾਗਣੀਕਾਮਇਦੇਖੁਸੀਗਾਰ। ਪੁਰ
 ਕਭਤੇਧਨੀਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏਭੁਰਮੁਤਪਖੰਡੁਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ ਸਦਾਸੋਤ
 ਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ। ਗੁਰਸਥਦੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵੈ। ਸੇਜਸੁਖਾਣੀਅਨਦਿਨੁਤਰਿ
 ਰਾਵੈ। ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੩॥ ਸੋਤਗਣਿਸਚੀਜਿਸੁਸਚਿਪਿਆ
 ॥੪॥ ਅਪਣਾਪੁਰਾਖੈਸਦਾਉਰਧਾਗਿ। ਨੇੜੈਵੇਖੈਸਦਾਤੁਹਿ। ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬ

ਗਤਿ ਅਭਰਪੁਗਿ॥੩॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿਰੁ ਪੁਨਜਾਇ॥ ਭੇਤਤੈ ਵੈ ਜੋਤਕਰਮਕਮਾ
ਸਬਦੇਉਚੇਉਚਾਤੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥ ॥੩॥ ੪੭

॥ ਆਸਾ॥ ਮਠਲਾ ੩

ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਕੇਭੈਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਫਿਰ
ਰਪੁਰੇਭਗਤਿਨਤੈ॥ ਮਨਮੁਖਰੂਨੇਅਪਨੀਪਤਿਕੋਇ॥ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨ
ਰਿਜਪਿਸਦਾਇਆਇ॥ ਸਦਾਅਨੰਦੁਤੈਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਥੈਸੋਈ
ਬੁਧਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪੁਰਾਪਾਏ॥ ਠਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚਾਨੁ
ਸਾਏ॥ ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥ ਸਦਾਸੁਚੈਸਾਚਿਸਮਾ
॥੩॥ ਠਰਿਪੁਰੁਵੇਖੈਸਦਾਤਜੁਗਿ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਗਤਿਅਭਰਪੁਗਿ॥ ਜਤ
ਉਤਤਵੇਖਾਸੋਇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਗੁਨਕੋਇ॥ ॥੪॥ ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਪੁ
ਰਾਗਉਤਮਰਤਨਜਵਾਤਰਅਪਾਗ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਦੁਤਗੁਨ
ਬਖਸੇਬਖਸਦੁਤਗੁ॥ ॥੫॥ ੪੮॥

॥ ਆਸਾ॥ ਮਠਲਾ ੩

ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਸੇਵਾਤੈ॥ ਸੋਬੁਧੈਜਿ
ਅਪਿਬੁਧਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ॥ ੧॥ ਗਿਅਨਰਤਨੀਸਭਸੋਈ
॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗਿਅਨੁਬਿਨਸੈਅਨਦਿਨਜਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ॥ ੨॥
॥ ਮੋਤੁਗੁਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਮ
ਗੁਰਸਬਦਿਪਥਾਏ॥ ਆਵਦੁਜਲੁਰਤੈਬਿਰਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਜੰਮਦੁ
ਦਾਤੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਨਮੁਖੁਅਚੇਤਮਾਇਅਮੋਤੁਗੁਬਾਰੁ॥ ਪਰਨਿਦਾ
ਤੁਭੁਜਕਮਾਵੈ॥ ਵਿਸਟਾਕਾਕੀਜਾਵਿਸਟਾ॥ ॥੪॥ ਮਾਤਿਸਮਾਵੈ॥ ੫॥
ਗਤਿਮਿਥਿਸਭਸੋਈਪਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਰਿਭਗਤਿਦਿੜਾਏ॥ ਭਾ
ਨੇਸਦਾਸੁਖੁਤੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥ ॥੬॥ ੪੯॥

॥ ਆਸਾ॥ ਮਠਲਾ ੩

ਸਬਦਿਮੈਰੇਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਨਾਠਿਗਿਮੈਰੇ
ਵੈਜਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਖਿਅਧਾਰੇ

ਤੇ ਅਨਿਰੁਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਿਆਵਤਿ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥
 ਜੇਨ ਕਉ ਤਰਿ ਪੁਕੁਲ ਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਦਗਤਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਉਤਮ ਪਦ ਵੀ ਤਰਿਨਾ ਮਿਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕਿਉ
 ਕਰੇ ਸੁਆਧੇ ਆਪਾ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਤਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਾ ॥ ਕਤਿ ਕਤਿ ਕਤ ਦੁਆਖਿ
 ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਣੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਤੈ ਪੁੰਨ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾ
 ਏ ॥ ਸਚੁ ਥਾਣੀ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਤੰ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਤੰ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿ
 ਅਨੇਰਤ ਨਿਸਾਚੈ ਸਤ ਜਿਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਨਾਵੈ ਜੇ ਵਰੁ ਤੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾ ਤੀਕੋਇ ॥ ਜਿ
 ਸਨ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪੁਰੇ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ
 ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ॥੧੧॥ ੫ ॥ ॥ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੩ ॥

ਨਿਗਤਿ ਕਰੇ ਬਤੁ ਵਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬਲੈ ਤੇ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬੁਭਕਸੁ ਅਨਲ ਵਧੈ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਨ ਦੁਤੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਾਠਾਇ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਨਿਗਤਿ ਤਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਪੁਰੇ ਤਾਣਾ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਚਾ ਅ
 ਪੇਜ ਦੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬੁਤ ਮੁਪਛਾਨੁ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰ
 ਤਿਪਿ ਅਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤ ਜਿ ਵੀ ਚਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ
 ਸੋਇ ॥ ਪਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਗਤਿ ਦੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ੮ ॥ ਏਤ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੁ ਵਜ ਲੁਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਢਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ
 ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੯ ॥ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਤ ਚਲ ਭਗ
 ਤੇ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਤੋਇ
 ॥ ੧੦ ॥ ॥੧੨॥ ੫ ॥ ॥ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੩ ॥

ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰਿ ਬੁਝੈ
 ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਸਤੁ ਦਾਤਾ ਏ ਕੁੰਤੈ ਅਵਰੁਨ ਤੀਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਸ
 ਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਾਤਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਿਨਾ ਮੁਤੋ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ
 ਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾ
 ਵੈ ਜਨੁ ਸੇਵ ਕਰੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਏ ਸਾਝਾ ਤੀ ਐ ਭਾਏ ਮਨਿ ਐ ਸੁ

ਕੁੰਤ੍ਰੀ॥੩॥ਤਰਿਕੈਭਾਣੈਜਨਮੁਪਦਰਬੁਪਾਇਆਮਤਿਉਤਮਤ੍ਰੀ॥੪॥
ਮੁਸਥਾਤਿਤੁੰਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਤ੍ਰੀ॥੫॥ ॥੧੩॥ਪ੍ਰ॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥

॥ਮਤਲਾ॥੪॥

॥ਚਉਪਦੇ॥੫॥

॥

॥

ਤੁੰਕਰਤਾਸਾਚਿਅਰੁਮੈਰਾਸਾਈ॥ਜਤਉਰਾਵੈਸੋਈਕੀਸੀਜਤੁੰਦੇਤਿਸੋਈਤਉਪਾਈ॥ ਰਤਉ

ਸਭਤੇਗੀਤੁੰਸਭਨੀਧਿਅਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨਪਾਈ

ਅਗੁਰਮੁਖਿਥਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਾਵਿਥਾਜੇਅਆ

ਪੀਮਿਥਾਇਆ॥੧॥ਤੁੰਦਗੰਆਉਸਭਤੁਣੀਮਾਤਿ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈ

ਨਾਤਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਗਾਕੇਥਾ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਥਿਵਿਥਾਜੇਅਸੰਜੋਗੀਮੇ

ਥਾ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੁੰਜਾਣੈਤਿਸੋਈਜਾਣੈ॥ਤਰਿਗੁਣਸਦੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥

ਜੀਯਾਸੋਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਜੇਤੀਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥

੩॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਗਾਕੀਅਸਭੁੰਤਿ॥ਤੁਧੁਵਿਦੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥

ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਤਿਜਾਣਤਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁੰਤਿ॥੪॥

੧॥ ॥ਅਸਾ॥ਮਤਲਾ ੪ ॥ ॥

ਕਿਸਤੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਥਿਭਾਈ॥ਕਿਸਤੀਧੜਾਕੀਆਕੁੜਮ

ਸਕੇਨਾਥਿਜਵਾਈ॥ਕਿਸਤੀਧੜਾਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਨਾਥਿਅਧ

ਵੈਸੁਆਈ॥ਤਮਰਾਧੜਾਤਰਿਗਤਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਤਮਤਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀ

ਅਮੇਗੀਤਰਿਟੇਕਾ॥ਮੈਤਰਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤਉਗੁਣਗਵਾਅ

ਸੰਖਅਨੇਕਾ॥ਰਤਉ॥॥ਜਿਨਸਿਉਧੜੇਕਰਤਿਸੇਜਾਂਤਿ॥ਸੁਠਧੜੇਕਰਿਪ

ਭੰਤਾਤਿ॥ਥਿਰਨਰਤਤਿਮਨਿਖੋਵਕਮਾਤਿ॥ਤਮਤਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਜਿਸ

ਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਤਿ॥੨॥ਏਤਸਭਿਧੜੇਮਾਇਆਮੋਤਪਸਾਰੀ॥ਮਾਇਆ

ਕੀਉਧੜਾਗਵਾਰੀ॥ਜਨਮਿਮਰਤਿਜੁਐਥਾਜੀਤਾਰੀ॥ਤਮਰੇਤਰਿਧ

ਰਾਜਿਤਥਤੁਪਥਤੁਸਵਾਰੀ॥੩॥ਕਥਜੁਗਮਤਿਧੜੇਪੰਚਚੋਰਸੁਗਰ

ਏਕਾਮੁਕੁਧੁਕੁਭੋਮੋਤਅਭਿਮਾਨਵਧਾਏ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਸੁਸਤਸੰ

ਤੀਮਿਥਾਏ॥ਤਮਰਾਤਰਿਧੜਾਜਿਨਿਏਤਿਧੜੇਸਾਭਿਗਵਾਏ॥੪॥ਮਿਥਿਅ

ਇਆਵੈ॥੫॥ ॥੨॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥੪॥੫੫॥੨॥

ਤਿਰਦੈਸੁਇਸੁਇਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਤਰਿਅਲਪੁਲਤ
ਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਤੁਮੇਰੀਭੈਨਾ॥ਏਕੋਗੰਦਿਗਤਿਅਘਟਤੁ
ਮੁਖਿਬੱਝਤੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਨਾ॥੨॥ ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਧੇਮੁਮਤਾਬੈ
॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਾਇਅਵਤਾਰਗੁ॥੨॥ ॥ਦੁਜੈਭਾਇਭਵਤਿਬਿਖੁਮਾਇ
॥ਭਾਗਤੀਨਨੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੩॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਰਸੁਤਰਿਅਪਿਪਾ
ਆਇਆ॥ਗੁਰਪੁਰੈਨਾਨਕਤਰਿਪਾਇਆ॥੪॥ ॥੩॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥੪॥੫੫॥੨॥

ਮੈਰੈਮਨਿਤਨਿਧੇਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖੁਸਾਰੁ॥੧॥ ॥ਨਾਮੁਜਪਤੁ
ਰੇਸਾਜਨਸੈਨਾ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿ
॥੨॥ ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਨੀਜੀਵਿਅਜਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿ
ਇ॥੨॥ ॥ਨਾਮਤੀਨਕਾਥਖਮੁਖਿਮਾਇਆ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਜੀ
ਇਆ॥੩॥ ॥ਵਡਾਵਡਾਤਰਿਭਾਗਕਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿ
ਇਆ॥੪॥ ॥੪॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥੪॥੫੫॥੨॥

ਗੁਣਗਾਵਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗੁਣਾਖਿਵਖਾਣੀ॥ ॥ਜੰ
ਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਅੰਦਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਇਆ
ਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾੰਦਾ॥੨॥ ॥ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਤਰਿਜਨਕੋਗਾਵੈ
ਭਾਗਿਪਾਏ॥ਤਰਿਨਿਰਜੋਗਾ॥੨॥ ॥ਗੁਣਵਿਤੁਣਮਾਇਆਮਝਧਾਰੀ॥ਵਿਦੁ
ਣਜਨਮਿਮੁਏਅੰਕਾਰੀ॥੩॥ ॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਗੁਣਪਰਗਟਕੀਏ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁਕਚੀਏ॥੪॥ ॥੫॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥੪॥੫੫॥੨॥

ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਪਾਵੈ॥੧॥ ॥ਨਾਮੁਜਪ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਮੈਧਰਨਤੀਕਾਈਨਾਮੁਗਵਿਅਸਭਸਾ
ਰਸਾ॥੨॥ ॥ਨਾਮੈਸੁਗਤਿਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈ॥ਜੰਨਾਮੁਸੁਣਵੈਸੋਮੈਰਾਮੁ
ਖਾਈ॥੩॥ ॥ਨਾਮਤੀਨਕਾਏਮੁਕੁਨੰਗਾ॥ਪੰਚਿਪਾਚਿਮੁਏਬਿਖੁਦੇਖਿਪਤੰ

ਅਪੇਖਾਪੇਖਾਪਿਉਥਾਪੋ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਤਰਿਆਪੋ॥ ॥੬॥
 ॥ ਅਸਾ ਮਾ ੪ ਪ੍ਰਕ ੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਵਿਦਿਥਿ ਵਧਾਈ॥ ਛਲ ਛਾਹੇ ਤਰਿ ਸਕਿ ਰਸਾਈ॥ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਝੀ ਮਰਿ ਆਕਾਸੁ
 ਜਮਕੰਕਰੁ॥ ਅੰਗਾਰਾ ਤਉ॥ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ॥
 ਗੁਰਤਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੨॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਿਉ ਬਿਧਿ ਨੀਜਾ ਦੇ॥
 ਜਿਉ ਕੰਚਨਾਇਕਾ ਸਿਰਿ ਥਾਨੈ॥ ੩॥ ਜੇ ਵਰ ਭਾਗੁ ਦੇਵਿ ਵਰ ਉਚੇ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ॥ ੪॥ ॥੭॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ੪ ਪ੍ਰਕ ੪

ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਥਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਦਿ ਐ ਮਨੁ ਤਿਧ ਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਰਿਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਤਾਮੁ ਰਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ॥ ਰਤਉ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਸੁਦੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ
 ਨਾਮੁ ਛਾਤੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੁਸਟੀ ਮਨੁ ਅੰਧਾ॥ ਸਭਿ
 ਨੇ ਛਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖ ਧੰਧਾ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਰ ਭਾਈ॥ ੪॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਵਿਦਿਥਾਈ॥ ੫॥ ॥੮॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ੪ ਪ੍ਰਕ ੬

ਭਿਕਾਰਿ ਤਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਬਖਰ ਬਾਜੈ ਬੇਨ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲੁ ਜੋਗੀ ਏਤੁ
 ਮਨੁ ਅਤਰਿ ਗੰਭੀਰੇ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ ਤਰਿ ਦੇਤੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਕੇ ਵਰ ਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਮ ਆਦੇਸੁ॥ ਰਤਉ॥ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤਾ ਤਿਥੁ ਬੋਲਿ
 ਤੁਮੁ ਆਖੈ ਬੋਲਾ॥ ਜੇਵਹਿ ਕੁਪੁ ਸੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁ ਪਾਉ॥ ਠੀਕੈ ਥਾਹੇ ਚੀ
 ਬੋਲਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆ ਗਰਮ ਤਿ ਕਰਮ ਤਰਿ ਬੋਲੁ ਤਰਿ ਜਮੈ ਤਰਿ ਆਖੇਤਾ॥ ਮਨੁ ਅ
 ਸਾ ਬਿਰਥੈ ਮਨੁ ਜੇਵਹਿ ਤਰਿ ਸੰਚਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤਾ॥ ੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸਿਸ
 ਦੇ ਸਭਤੁ ਮਗੀ ਜੇ ਦੇਤੁ ਮਤੀ ਤਿਉ ਚੇਲਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤਰਿ
 ਦੇਤੁ ਮਨੁ ਆਖੇਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥੯॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ੪ ਪ੍ਰਕ ੬

ਕਬਕੋਭਾਏਘੁਪੁਰਤਾਕਬਕੋਭਜਾਵੈਰਥਾਥੁ। ਆਵਤਜਾਤਬਰਥਿ
 ਗੈਤਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਉਨਮੁ॥੧॥ ਮੇਰੈਮਨਐਸੀਭਗਤਿਬਨਿਅਈ
 ਤਗਿਬਿਨਖਿਨਪਲੁਗਤਿਸਕਉਜੈਸੇਜਲਾਬਿਨਮੀਨੁਮਰਿਜਾਈ। ਰਤਉ
 ਕਬਕੋਮੇਥੈਪੰਚਸਤਗਾਣਕਬਕੋਗਾਧੁਨਿਉਠਾਵੈ। ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿਨ
 ਚਸਾਏਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥੨॥ ਕਬਕੋਨਚੈਪਾਵਪਸ
 ਕਬਕੋਤਾਥਪਸਾਏ। ਤਾਥਪਾਵਪਸਾਰਤਾਬਿਲਮੁਤਿਲਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇ
 ਨੁਰਾਮਸਮਾਰੈ॥੩॥ ਕਬਕੋਉਲਗਨਕਉਪਤਾਐਵੈਲੋਕਪਤਦਿਨਪਤਿ
 ਜਨਨਾਨਤਗਿਤਿਰਦੈਸਦਾਧਿਆਵਤੁਤਾਜੈਜੈਕਰੇਸਕੁਕਾਏ॥੪॥੨॥

ਗੁਆਸਾਮਾਠਲਾ ੪

ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਐਤਰਿਸਾਧੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਰਿਗੁਨਗਾਇ। ਗਿਅ
 ਰਤਨਬਲਿਅਘਾਟਿਚਨਦੁਅਗਿਅਨਅਧੇਰਾਜਾਇ॥੧॥ ਤਰਿਜਨਨ
 ਤੁਤਰਿਤਰਿਧਿਅਇ। ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਤਿਮੇਰੇਭਾਈਤਮਜਨਕੇਧਵਤਪਾਇ
 ॥੧॥ ਤਰਿਤਰਿਸਮੁਜਪੁਤਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨਤਰਿਲਿਵਲਾਇ। ਜੋਇਥਤੁਸ
 ਠਲਪਾਵਤੁਠਿਰਿਕੁਖਨਲਾਗੈਅਇ॥੨॥ ਅਧੇਤਰਿਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤਿ
 ਪੇਥੈਥੁਲਾਇ। ਸੇਈਸੰਤਭਲੇਤੁਧੁਰਾਵਤਿਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਤਿਥਾਇ
 ਜਾਕੁਅਖਿਨਰਜੈਤਰਿਗੁਣਜਿਉਅਥੈਤਿਉਸੁਖੁਪਾਇ। ਭਗਤਿਭੰਗ
 ਏਤਰਿਅਪੁਨੇਗੁਣਗਾਤਕੁਵਦਜਿਥੈਜਾਇ॥੩॥੩॥੧੧॥

ਗੁਆਸਾਮਾਠਲਾਘਗਾ ੮॥ ਕਾਠੀ॥

ਆਇਅਮਰਦੁਧੁਗਤਉਮੈਰਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਧਿਅਇਅਸਥਿਉ
 ਐ॥੧॥ ਗੁਰਪੁਰੋਸਾਥਾਸਿਚਲਦੁਜਾਇਆ। ਲਾਤਨਮੁਸੁਸਾਰਸਥਾਇ
 ਦਿਆਗਤਉ॥੨॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਡੇਤਸੁਆਏਮਾਇਆ। ਚਲਦੁਅਸੁ
 ਕਲਿਧੁਗਤੁਫੁਰਮਾਇ॥੩॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਿਨੀਨਮੁਦਿਸਾਰਿਅ
 ਥੇਲਦੁਜਗਿਕਾਇਮਨੁਤਰਿਅ॥੪॥ ਜੀਵਦਿਮਰਦਿਸੁਖੁਤਇਜਿਨਗੁ
 ਆਜਨਕਸਚੇਸਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥੧॥੧੨॥

ਗੁਆਸਾਮਾਠਲਾਘਗਾ ੮॥ ਕਾਠੀ॥

ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਪਾਇਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸ
 ਮਾਇਆ॥ ਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖਿਅਏਖੁਤਿਨੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆਦਰਿਸਚੈ
 ਸਚਿਅਰਮਤਲਿਬੁਲਾਇਆਗਤਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
 ਣੀਐਅਨਾਦਿਨਾਮੁਪਿਆਇਤਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਐ
 ਕਮਾਮੁਖਿਨਤੀਪਾਈਐ॥ ਤਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬੁਅਪਿਖੁਅਈਐ॥ ੩॥
 ਅਪੇਅਪੇਅਪਿਖੁਅਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਸਚਾਪਾ

ਣੀਐ॥ ੨॥ ੧੩॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥ ੪॥ ਨਾਸਾਵਰੀਸੁਪੰਗਾ
 ਤਉਅਨਾਦਿਨੁਤਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਤਰਿਨਾਮੁਬਤਾਇਆ॥
 ਤਉਤਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਗਤਿਨਸਕਉ॥ ਗਤਾਉ॥ ॥ ਤਮਰੈਸ੍ਵਦੁਸਿਮਰਨ
 ਤਰੇਕੀਰਤਨੁਤਉਤਰਿਬਿਨੁਗਤਿਨਸਕਉਤਉਇਕੁਖਿਨੁਜੈਸੇਤੰਸੁਸਰਵਰ
 ਬਿਨੁਗਤਿਨਸਕੈਤੈਸੇਤਰਿਜਨੁਕਿਉਰਤੇਤਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁ॥ ੧॥ ਕਿਨਤੁਪ੍ਰੀਤਿ
 ਣੀਦੁਜਭਾਉਰਿਦਧਾਗਿ॥ ਕਿਨਤੁਪ੍ਰੀਤਿਥਾਈਮੋਤਅਪਮਾਨਾਤਰਿਜਨ
 ਪ੍ਰੀਤਿਥਾਈਤਰਿਨਿਰਬਾਣਪਦੰਨਾਨਕਸਿਮਰਤਤਰਿਤਰਿਭਗਵਾਨ॥ ੨॥ ੧੪॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥ ੪॥ ਘੁਗੁ॥ ੧੬॥
 ਮਾਈਮਰਪ੍ਰੀਤਮੁਰਮੁਬਤਾਵਤੁਰੀਮਾਈ॥ ਤਉਤਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਗਤਿਨਸਕ
 ਤੈਜੈਸੇਕਰਤਲੁਬੇਲਿਰੀਝਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥ ॥ ਤਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗਾਬਿਰਕਤੁ
 ਤਉਤਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਣਾਬਿਨੁਗਤਿਨਸਕੈਤੈ
 ਸੇਮੋਤਿਤਰਿਬਿਨੁਗਤਨਜਾਈ॥ ॥ ਰਾਖੁਸਰਦਿਜਗਦੀਸੁਰਪਿਅਰੇਮੋ
 ਤਿਸਰਧਪੁਰਿਤਰਿਗੁਜਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੈਮਨਿਅਨਦਤਤੈਤਉਤਰਿਦਰ
 ਸਨਨੀਮਖਾਦਿਥਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੫॥ ॥ ੬੭॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਗੁਰੁਆਸਾ॥

॥ਮਠਯਾ॥੫॥

॥

॥ਘਰੁ॥੨॥

॥

ਜਿਨਿ ਕਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਠਿਰਿ ਖਾਇ ਆਜਿ ਨਿਸੁਖਿ ਬੈਠਾਈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁ
 ਤੁਢਿ ਖਾਇ ਆਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟ ਬਦੇਖਿ ਬਿਬਾਚਾ ਤਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਮੋਤਿ ਤਤੋਇ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਨ
 ਕਾ ਬਿਨਸਾ ਪ੍ਰਸਭਿ ਧ੍ਰੁਤ ਨ ਧ੍ਰੁਤਾ॥ ੨॥ ਐਕਿ ਠਿਗਤਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ
 ਕਾ ਭੈ ਆਪੈ॥ ਐਕਿ ਸੰਚਤਿ ਗਿਰਤੀ ਤਿਨ ਤੋਇਨ ਆਪੈ॥ ਐਕਿ ਸਤੀਕ
 ਤਵਤਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤ ਕਥਾਵੈ॥ ਤਮ ਤਰਿਗਾ ਬੇਲਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ॥ ੨॥
 ਤਪੁ ਕਰੇ ਤਪਸੀ ਭੁਖਾਏ॥ ਪੀਤਿ ਤਮੋ ਲੋਭਿ ਸਥਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮੋਤਿ ਮੋਤਿ
 ਆਕਾਸੁ॥ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਾਏ ਕਰਿ ਤਾਥੁ॥ ੩॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਤੋਇ ਵ
 ਰਤੀ ਦਾਸਿ॥ ਕਰ ਜੇ ਹੋਸੇ ਵਾਕੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜਿ ਤੁਕਤਿ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵਾ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹੋਇਨ ਆਵਾ॥ ੪॥੧॥

ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਮਠਯਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥

ਸੁਭੇ ਪਰਿਕੀਰਤਿ ਵਖਾਇ ਰਜਿ ਠਾਨੀ ਮੂਰੀ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਪਰ ਕੇ ਜਿਠੇ ਕੀ
 ਦੁਖੀ ਕਾਇ ਪਿਰਿ ਰਖਿ ਆਕੀਨੀ ਸੁਘੜਿ ਸੁਜਾਇ॥੧॥ ਸੁਨਤੁ ਝਕ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਸੁਪਾਇ ਆਦੁਰ ਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਕਉ ਤਰਿਨਾ ਮੁਦਿ ਵਾਇ
 ਆਗਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿ ਅਗੀਤ ਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦੁਤੀ ਅਤਿ ਅਗੀਥ
 ਗੀਤਿ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਤਿ ਅਗੀ ਦੁਰਜ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ॥ ਤੁਰੀ ਅਗੁਣ ਮਿਥਿ ਸਾ
 ਧਪਥਾਨੇ॥ ੪॥ ਸਤ ਜਗੁ ਠਾਮਤਿ॥ ਅਸ ਧੁਬਾਧਿ ਆਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨ
 ਦੁਵਾਜਿ ਆਮਤ॥ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਤੀ ਧੀਨੰ
 ਸਤ ਗਣਿ ਨਾਗਿ॥ ੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਚੀਰਗਾ॥ ਜੋ ਸੁਦੈ ਕਮਾਵੈ
 ਸੋ ਤੋਰੈ ਪਾਗਿ॥ ਜਨ ਮਿਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਉਤਰੈ ਸਮਾ
 ਏ॥ ੪॥੨॥

ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਮਠਯਾ ੫

ਜਿਠੇ ਗਤੀ ਸੀ ਬੰਦੀ ਨਾਗਿ॥ ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੁਰੀ ਆਚਾਰੀ॥ ਜਿ ਤੁਰਿ ਤਿਵ ਸੇ

੨੦੮

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਗੁਰੁਆਸਾ॥

॥ਮਤਲਾ॥੫॥

॥

॥ਘਰੁ॥੨॥

ਜਿਨਿ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਠਿਰਿ ਖਾਇ ਆਜਿ ਨਿਸੁਖਿ ਬੈਠਾ ਬੀਤਿ ਸੁਭ ਉਬਤੁ
 ਤੁਰਿ ਖਾਇ ਆਗੁ ਭਾਣੀ ਮੀਤ ਕੁਟ ਬਦੇਖਿ ਬਿਬਾਢਾ ਤਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਤੋਹਿ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਨ
 ਭਵਿਨ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਧ੍ਰੁਤ ਨ ਧ੍ਰੁਤਾ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਇਕਿ ਠਿਗਤਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ
 ਕਮੁ ਭਿਅਪੈ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਤਿ ਗਿਰਤੀ ਤਿਨ ਤੋਹਿ ਨ ਆਪੈ॥ ਇਕਿ ਸਤੀਕ
 ਤਵਤਿ ਤਿਨ ਬੁਤੁ ਕਥਾਵੈ॥ ਤਮ ਤਰਿਗ ਬੇਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ॥੨॥
 ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪ ਸੀਭੁ ਬਾਧੇ॥ ਪੀਰਿ ਤਮ ਤੋਲਿ ਬਿਸਥਾਧੇ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹਿ
 ਅਭਾਸੁ॥ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਤਾਥੁ॥੩॥ ਗਿਅਨੀ ਕੀਤੋ ਇਵ
 ਰੀਦਾਸਿ॥ ਕਰ ਜੇ ਰੇਸੇ ਵਾਕੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜਿ ਤੁੰ ਕਤਿ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵਾ
 ਜਾਨਾ ਕਗੁਰੁ ਮੁਖੇ ਨਿਨ ਆਵਾ॥੪॥੧॥

ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥

ਸੁਭੇ ਪਰਿਕੀਰੀ ਵਖਿ॥ ਦੋਰ ਜਿਠਾ ਨੀ ਮੁਈ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਪਿ॥ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇ ਕੀ
 ਦੁਖੀ ਕਾਇ ਪਿਰਿ ਰਖਿ ਆਕੀ ਨੀ ਸੁਘੜਿ ਸੁਜਾਣਿ॥੧॥ ਸੁਨਤੁ ਭਕ ਮੈਧੇ ਮ
 ਸੁਪਾਇ ਆ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਕਉ ਤਰਿਨ ਮੁਦਿ ਵਾਇ
 ਆ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿ ਅਗੀਤ ਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦੁਤੀ ਅਤਿ ਅਗੀਲ
 ਗਾਈਤਿ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿ ਅਗੀ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਯੋ॥ ਤੁਰੀ ਅਗੁਣੀ ਮਿਥਿ ਸਾ
 ਧਾਧਾਯੋ॥੨॥ ਸਤ ਜਗੁ ਠਾਮਤਿ॥ ਅਸ ਦੁਬਾਧਿ ਆਜੀਤਿ ਸਰੁਪ ਅਨ
 ਦੁਵਾਜਿ ਆ॥ ਮਤ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਤੀਯਨ
 ਨੁਗਾਇਨਾਗਿ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਬੁਤ ਮਥੀਚਰਾ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਮਾਵੈ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਪਾਗਿ॥ ਜਨ ਮਿਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਉਰੇ ਸਮਾ
 ਜੀ॥੪॥੨॥

ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਜਿਥੇ ਗਤੀ ਸੀ ਬਣੀ ਨਾਗਿ॥ ਰੁਪਿ ਅਨੁਪ ਪੁਰੀ ਆਚਾਰਿ॥ ਜਿ ਤੁਰਿ ਹੋਵੇ ਸੇ

ਸੋਗਿਤੁ ਸੋਭਵੰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥ ਸੁਕਰੰ
ਮਣਿਗੁਰਮਿ ਬਿੱਪਾਈ ਜਨਿਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਤਾਈ ॥੨॥
ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਖਿ ॥ ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਠਿਰੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇ
ਤਪੁ ਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਪਰਮਤਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
॥ ਬਤੀਤ ਸੁਖ ਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤ ਤਿਪੁਤਾ ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਸੁਖ ਤਸੁ
ਇਥ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤ ਖੀ ਦੇਰ ਜਿਠਾਨੀ ॥੩॥
ਰਵੈ ਰੈ ਮਾਤਿ ਸਰੇ ਸਟਾ ॥ ਮਤੀ ਦੇ ਵੀ ਦੇ ਵਰਜੇ ਸਟਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਗਿਤੁ ਜਿ
ਗਟੀ ਆਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਤਾਇ ॥੪॥ ॥੩॥

॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਗ ॥੨॥
ਮਤਾ ਕਰੁ ਸੋਧ ਕਨ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਸ
ਤੁਰੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗਿਤਿ ਵਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥
ਨਾਇਕਿ ਪਰਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰੁ ਉਰਿ ਰਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੨॥
ਪੁਰਕੀਭੇ ਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਜੀ ਤੇ ਸਭੇ ਥਾਨ ਥਨੀ ਤਗਿ ॥੩॥
ਰਬਨ ਓਰੈ ਜਗ ਸਨਿ ਆਸਾ ॥ ਪਵਿਥ ਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿ ਆਸ
ਜਤ ਬੈਸ ਉਤਨ ਓਰੈ ਬੈਸੈ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਾਤਿ ਸਬ ਥਾਵੈ ਸੈ ॥੪॥
ਗਣਿ ਪਾਇ ਆਗਤ ਨੁਪਾਈ ॥ ਕਤੁ ਮੀਤਾ ਤਉ ਕੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ॥੫॥
ਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਤਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਖਾਇ
॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿਵਸਿ ਆਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪੂਰਮਿ ਬਿਓਨ ਨਕ ਭਏ
॥੪॥ ਪ੍ਰਮੇਗਾਇਤਨਾਇਕਿ ਤਮਾਰੀ ॥ ਇਤ ਅਮਰੁ ਤਮਗੁਰਿ ਕੀਰੀ
ਗੀ ॥੨॥ ਉਤੁ ਜਾ ॥੫॥ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥੫॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮੁਖ ਪਤੁ ਚਾਵਉ
ਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਉ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈਸਰੁ ਕਿਉ ਚੋਰਿ ਪ੍ਰਭਤੁ
ਇਆ ॥੧॥ ਮਤਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿਤ ਸਤ ਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਤ ਮੁਖ
ਆਗਤੁ ॥੨॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋ ਕਉ ਦੀ ਆਉ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਸਰੁ
ਦੇਸੁ ॥ ਜਿਉ ਕਉ ਕਰੀ ਸੁਤੇ ਰਤਾ ॥ ਦੁਤੁ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੁਝੇ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥੩॥

ਜੇਜੀਐ ~~ਕੋਧਗਿਆਨਨਬੀਅਤੇਰੀਸਮਸਗਿਤਿਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸ~~
~~ਕੀਕਾਣਿ। ਸਾਕਤੁਕੁਲਾਠਿਰੇ ਬੇਬਾਣਿ॥੩॥ ਤੇਰੀਵਰਿਅਈਕਤੀਜਾਣੀ॥~~
~~ਨਤਕਤਗੀਕਿਲੈਤਿਗਲਿਲਾਣਿ। ਨਾਨਕਦਸਤੇਰੀਸਰਣੀ॥ ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀ~~
~~ਪੈਜਵਜੀਵਧਾਣੀ॥੪॥ ॥੫॥~~ ਗੁਰੁਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥੫੨॥

ਪਰੇਸੁਆਗਿਸਉਦੇਕਉਆਇਆਵਸਤੁਅਨੁਪਸੁਦੀਲਭਾਇਆਗੁ
 ਨਸਿਬਨਿਪਲੈਅੰਨੀ॥ ਦੇਖਿਰਤਨੁਏਤੁਮਨੁਲਪਦਾਨੀ॥੧॥ ਸਾਤਵਧਾਗੀ
 ਦੁਆਰੇਆਏ। ਵਖੁਰਕਾਛੁਸਉਦਾਕਰਾਏ। ਗਤਾਉ॥ ॥ ਸਾਤਧਠਾਇਆ
 ਸਤੋਪਾਸਿ। ਅਮਲਰਤਨਅਮਲਗਾਸਿ। ਵਿਸਟੁਸੁਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤਾ॥
 ਸਉਦਾਮਿਲਿਅਨਿਤਚਲਚੀਤਾ॥੨॥ ਭਉਨਤੀਤਸਕਹੁਪਉਨਨਪਾਨੀ॥ ਸ
 ਤਜਿਵਿਠਾਈਸਤਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ ਸਤਕੈਖਟੇ ਦੁਖੁਨਤੀਪਾਇਆਸਤੀ
 ਸਭਮਤਿਪਾਰਿਲੈਆਇਆ॥੩॥ ਮਿਲਿਅਲਾਤਏਅੰਨਦਾਧੰਨਸਤੁਪੁਰੇ
 ਕਸੇਦਾਇਤੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆਸਤਲੀਖੋਪਨਨਕੁ
 ਏਆਇਆ॥੪॥ ॥੬॥

ਗੁਰੁਅਸਾਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁਅਵਗਾਨੁਮੇਰਕਉਨਬੀਚਾਰਗਾਨਤਦੇਖਿਓਰੁਪਰੰਗਸੀਗਾਰਗੋਚਜਅਚਾ
 ਰਕਿਉਬਿਧਿਨਤੀਜਾਨੀ॥ ਬਤਪਕਾਰਿਧਿਅਸੇਜੈਅੰਨੀ॥੧॥ ਸੁਨੀਬੋਸਖੀਕੰ
 ਤੇਮਾਰਕੀਅਲਖਸਮਾਨਾ। ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਗਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿ
 ਜਨੀਏਤੁਲਕੁਅਜਾਨਾਗਤਾਉ॥ ॥ ਸੁਤਾਗੁਤਮਾਰਅਬਤੁਦਿਸੋਤਿਓ
 ਕਤੀਮਿਓਓਮੇਰਸੁਭਦੁਖੁਜਤਿਓ। ਅੰਗਨਿਮੇਰਸੋਭਚੰਦਾਨਿਸਿਬਸੁਬੰਧੁ
 ਅੰਗਿਅੰਨਦਾ॥੨॥ ਬਸਤੁਤਮਾਰੰਗਚਲੁਲਾ। ਸਗਲਅਭਰਣਸੋਭਕੀਠਿਠੁ
 ਏਪਿਅਪੇਖੀਦਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾ। ਦਸਟਦੁਤਕੀਚੁਕੀਕਾਨੀ॥੩॥
 ਦੁਖੁਸੀਅਸਦਰੰਗਮਾਣੈ। ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਿਤਮਤਿਤਿਪਤਨੋ। ਕਤਨਨਕ
 ਤੇਪਰਤੀਸੀਗਾਰੀ। ਬਿਰੁਸੋਤਾਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥ ॥੭॥

ਗੁਰੁਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੇਦੇਖਿਕਰੁਪੁਜਾਕਰਨਾ। ਲੈਤਦੇਤਉਨਮੁਕਰਿਪਰਨਾ। ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮੈਏਭੁਤ
 ਜਨਦਾ। ਤਿਤੁਦਰਿ ਤੁੰਤੀਤੈਪਉਤਾਣਾ॥੧॥ ਐਸੇਭੁਤਮਦੁਰੁਬੇਭਾਈ। ਨਿਰਾ ਪ

ਗਧਚਿਤਵਤਿ ਬੁਰਿਅਈ। ਗਤਉ॥ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬੁਭੁਭਿਗਤਿ ਤਕਾਏ। ਨਿਦਵਾ
ਰਿਭੁਰੁਭਿਠਾਏ। ਮਾਇਅਮੁਠਚੇਤੈ। ਨਾਤੀ। ਭਰਮੇਰੁਭਾਥੁਤੀਗਤੀ॥ २॥ ਬਦ
ਭੇਖਕਗਤਿਘਨੇਰੇ। ਅੰਤਰਿਥਿਖਿਅਉਤਰੀਘੇਰੇ। ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਅਪਿਨੇਰੇ
ਐਸਬੁਤਮਦੁਕਤੀਨਸੀਐ॥ ३॥ ਮੁਰਖਥਮਦਪੁਰੁਸਮਾਣਿ। ਦੇਖਤਸੁਨਤੈ
ਨਾਣਿ। ਕਤੁਨਾਨਕਜੇਤਵੀਭਾਗੁ। ਮਨੁਬਰਿਗੁਰਚਰਣੀਥਾਗੁ॥ ੪॥

॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੁਖਗੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤਹਿਤਰਿਗੁਣਗਾਇ। ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿ
ਸੰਗਿਅਥਮੇਰਾਮਨੁਕਤਤੀਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਥਦੀਮਾਇ। ਬਿਨ
ਇਓਤਪੁਸਭੁਸਤਸਾਗੁਰਸੀਤਥੁਮਿਲਿਓਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਗਤਉ॥ ॥ ਪਦ
ਏਕੁਇਕੁਬੁਝਿਅਅਇਬਸੇਅਥਨਿਤਚਲਥਾਇ। ਜਗਤਉਧਾਗਸ
ਰੇਦਰਸਨਪੇਖਤਰਤੇਅਘਾਇ॥ ੨॥ ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਥੈਅਥਪਕੇ
ਚਲਸਧੁਪਾਇ। ਸਤਜਧੁਨਿਗਵੈਮੰਗਲੰਮਨੁਅਅਥਤਾਕਉਫੁਨਿਕ
ਣੀ॥ ੩॥ ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਤਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਤਹਿਤਰਿਗਾਇ।
ਗਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਓਤਿਪਤਿਮੇਰੇਸੰਗਿਸਤਾਇ॥ ੪॥ ॥੮॥

॥ ਗੁਆਸਾਮਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਧਰਾ॥ ੨ ॥

ਅਰੁਣਵੈਦਿਲਲਾਵੈਨਿਦਕਾਪਰਬੁਤਮੁਪਰਮੇਸਰਬਿਸਰਿਅਅਪਣਕੀ
ਨਿਦਕੁ। ਗਤਉ॥ ॥ ਜੇਕਈਉਸਕਾਸੰਗੀਤਵੈਨਾਥੇਲਏਸਿਧਾਵੈ। ਅਣਤਦਾਅਜ
ਰੁਓਠਾਏਨਿਦਕੁਅਗਨੀਮਾਤਿਜਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਅਭੈਤਉਬਿ
ਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ। ਭਗਤਜਨਕਉਸਦਾਅਨੰਦਤੈਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇ। ਬਿ
॥੨॥ ॥੧੦॥

॥ ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਥੇਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਗ। ਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਗਾ। ਅਨਿਕਨੁ
ਤਨਮਤਿਲਾਵਉ। ਓਤੁਸੁਖੁਤਿਲਸਮਾਨੀਨਤੀਪਾਵਉ। ਮਨਮਤਿਚਿਤਵਉ
ਸਾਈ। ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਈਕਤਾਕਰਉਇਤੁਮਨੁਨਪ
ਅਪ੍ਰੀਤਮਥੈਰਾਗੁਤਿਗੈ। ਗਤਉ॥ ॥ ਬਸਤਾਬਿਬੁਖਨਸੁਖਬੁਤੁਬਿਸੇ
ਭੀਜਨਓਕਿਤੈਨਾਥੈ। ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਨੁਮਤਤਾ। ਆਗਿਅਕਰੀ

ਜਗਤੁ ਗਿਰੁ ਐਸ ਤੈਸੁ ਦਰੁ ਲਾਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵਾਤਾ ਸਦਾ ਨਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਜਨ
 ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਰੰਗਤ ਮਸੇ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ
 ਕੁਮਾਰਿ ਸਿਮਾ ਮਨੁ ਨ ਡੀਧਾ ਪੈ ਵਿਸਨ ਨ ਜਾਇ ਸਿਮਾ ਬਿਨ ਮਿਲ ਬੇਇਤੁ ਦਿਨੁ
 ਕਿਹੈ ਵੈ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸੁਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਤ ਸੋਇ ॥ ਸ
 ਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭੈਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤਾ ਕਿਭਾ ਗੁਤਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਅ
 ਪੁਰੀ ਅਸਾ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾਇ ਅਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਅਤ ਚੁਕੀ ਰੰਝਾ ਨਾਨਕ ਲਖ
 ਮਾਤਨ ਮੰਝਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਯਾ ੫ ਪਰਪਦੇ ॥
 ਖੋਜੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਦੁਤੀ ਅਤੇਰੀ ਮੰਨੀ ਐ ਪਾਂਤਿ ॥ ਤਿਤੀ ਅਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਚ
 ਨਾ ਬਿਗਰੁ ਪਮਨ ਮਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ਸੋਨੀ ਸੁਰੁ ਪਿਸੁ ਜਾਇ ਬਿਚਖਾਇ ॥
 ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮਤਿ ਛਕੀ ਤ੍ਰਿ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ॥ ਅਤਿ ਸੁਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕ ਸਾਥਾ ਕਰਿ ਏ
 ਨਾਨਕ ਪੁਜਾਤਿ ਬਕੁ ਲਾਘਾ ॥ ਗਲੀ ਗਰਬਤਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਤਿ ਗਿਅਨੁ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ
 ਐ ਲੋਭਿ ਸੁਅਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਪਰ ਪਤਿ ਰਤਿ ਭੋਗਤਿ ਭੋਗਾ ॥ ਅਚਰ ਕਰਤਿ ਸੋਭਾ ਮਤਿ
 ਤੇਰਾ ਚੋਅ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕੂਧੁ ਚੰਡਾ ॥ ੩ ॥ ਅਵਰ ਜੋਨਿ
 ਤੇਰੀ ਪਾਨੀਤੀ ॥ ਇਸੁ ਪਰਤੀ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਗੀ ॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾਤੁ ਸੁਪਾਤਿ
 ਰਮਾ ॥ ਸੀਲ ਬਿਗਾਰਿ ਭੋਤ ਰਾਕਮਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਿਸਟਿ ਮਇ ਅਤ ਰਿਗਾਇ ॥ ਸ
 ਚੀਤੋ ਲਈ ਚਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਅਪਾ ਕਤਨਾਨਕ ਸਭ
 ਕਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਭਿ ਰੁਪ ਸਭ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੋਨਾਗੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ਬਿਚਖੀ ਤ੍ਰਿ
 ਤੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧੧੨ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਯਾ ੫ ॥ ॥
 ਵਤੁਰੀ ਸੈਤਿ ਸੁਸਰ ਪਰਮ ਰਣਾ ॥ ਮੁਅਤ ਵੈਤਿ ਸੁਨਿ ਤਚੁ ਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ
 ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇਜੀ ਵੈ ॥ ਰਿਤ ਰਿਨ ਮੁਅਵਖਾਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ॥ ਕਾਚੀ ਮਦੁਰੀ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨ ਸਾ ॥ ਜਿ ਸੁਭੈ ਟੇਰਿ
 ਤੇਰੀ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਉਚ ਚਰੈ ਸੁਪਵੈ ਪਾਇਆ ਲਾਘਾ ॥ ਪਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿ
 ਨਾਨਕ ਲਾਘਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਮਤ ਠਿਗੇਤਿ ਨਕਿ ਬੁਨ ਪਾਇਆ ਸੇਅ ਸਬਿਰ ਜਿਨ ਗੁਰ
 ਕ ਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤਰਿ ਕਾਮਾਯਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭ
 ਕਾ ॥ ੫ ॥ ੧੧੩ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਯਾ ੫ ਪੁਰਾ ੨ ॥ ॥

ਪ੍ਰਤੀਤੀਗੀਬਿਧਿਕਰਿਬਾਟੀ॥ ਜਨੁਸਤਿਕਰਿਤੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥ ਮੁਖੁ
ਬਹੁਅਚੇਤਗਵਾਗਾਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਅਗਰਬੋਗਤਉ॥ ਤੀਜੇ
ਦਿਤਾਹੀਮਿਤਮਨਾਅਵਰਵਸਤੁਤੁਧਪਾਤਿਅਮਨਾ॥੨॥ ਬਿਸਟਾਅਸ
ਤੁਪਛੇਟੇਚਮਾਇਸੁਉਪਰਿਛੇਰਖਿਓਗੁਮਨਾ॥੩॥ ਇਕਵਸਤੁਬੁਝਿ
ਤਿਪਕਾਬਿਨੁਬੁਝੇਤੁਸਦਾਨਪਾਕਾ॥੪॥ ਕਤਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕਰਬਾਨਾ
ਪਾਈਐਤਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥੫॥ ॥੧੪॥

॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥੫॥ ਪੁਗੁ॥੨॥
ਏਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮਕਉਬੁਤੁਤੁਦਿਤਾਗੇ॥ ਮਨੁਨਰੈਤੈਕੈਸੇਮਿਛਉਪਿ
॥੧॥ ਇਕੁਪਛਾਦਿਨਸੁਮਕਉਕਬੁਤੁਨਵਿਤਾਵੈ॥ ਦਰਸਨਕੀਮਨਿ
ਘਨੇਗੀਕਈਐਸਾਸਤੁਮਕਉਪਿਗਤਿਮਿਛਾਵੈ॥ ਗਤਉ॥ ਚਾਰਿਪ
ਜੁਗਤਸਮਨੇ॥ ਗੈਏਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਨੇ॥੨॥ ਪੰਚਦੁਤਮਿਛਿਪਿਗ
ਜੀ॥ ਭੁਮਿਭੁਮਿਰਵੈਤਾਬਪਛੇਜੀ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਤਰਿਦਰਸੁਦਿ
॥ ਅਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ ॥੧੫॥

॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥੫॥ ਪੁਗੁ॥੨॥
ਤਰਿਸੇਵਾਮਤਿਪਰਮਨਿਧਨੁ॥ ਤਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ ਤ
ਬੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਵਗੀਤਤਮਉਜੁਦੁਜਮੁਬਧੁ
ਕਤਾਰਾਈ॥ ਗਤਉ॥ ਤਰਿਮੇਗੀਓਟਮੈਤਰਿਕਾਤਾਢੁ॥ ਤਰਿਮੇ
ਨਮਤਿਦੀਥਾਢੁ॥੨॥ ਤਰਿਮੇਗੀਪੁਜੀਮੇਰਤਰਿਵੇਸਾਤੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਟੀਤਰਿਮੇਰਾਸਾਤੁ॥੩॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਤਮਤਿਅਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ ॥੧੬॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਾ॥੫॥

ਪ੍ਰਤੀਤੀਗੀਬਿਧਿਕਰਿਬਾਟੀ॥ ਜਨੁਸਤਿਕਰਿਤੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥ ਮੁਖੁ
ਬਹੁਅਚੇਤਗਵਾਗਾਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਅਗਰਬੋਗਤਉ॥ ਤੀਜੇ
ਦਿਤਾਹੀਮਿਤਮਨਾਅਵਰਵਸਤੁਤੁਧਪਾਤਿਅਮਨਾ॥੨॥ ਬਿਸਟਾਅਸ
ਤੁਪਛੇਟੇਚਮਾਇਸੁਉਪਰਿਛੇਰਖਿਓਗੁਮਨਾ॥੩॥ ਇਕਵਸਤੁਬੁਝਿ
ਤਿਪਕਾਬਿਨੁਬੁਝੇਤੁਸਦਾਨਪਾਕਾ॥੪॥ ਕਤਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕਰਬਾਨਾ
ਪਾਈਐਤਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥੫॥ ॥੧੪॥

॥੧੭॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੫

ਜੇਕਰਿ ਪਾਤਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ਆਮਿ ਲਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਤਿ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ ॥੧॥ ਐ
 ਜੇਕਰਿ ਪਾਤਿਸਿ ਚੀ ਐ ਭਾਈ ॥ ਭਾਤਿ ਨ ਜਲੈ ਜਲਿ ਨ ਟੀਰੁ ਥੈ ਸੰਗੁ ਚਰਿ ਕਰੁ ਤੁ
 ਜਾਇ ਰਹਿ ॥ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿ ਆ
 ਅਪਾਇ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਤੁ ਜਿ ਸੁਘਾਰਿ ਤਰਿ ਪਾਤਿ ਸੰਚਾਣਾ ॥ ਇਸੁ ਪਾਤਿ ਤੇ ਸਚੁ
 ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਤਰਿ ਪਾਤਿ ਆ ਜਿ ਸੁਪੁਰ ਬਲਿ ਕੇ ਕਲਤੁ ਟ
 ਜਾਨਨ ਕ ਅੰਤੇ ਵਰਨਾ ਮੁਗਤੁ ਟਾ ॥੪॥ ॥੧੮॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੫

ਜੇਕਰਿ ਸਾਤੁ ਬਵੈ ਕਿਰਸਾਣੀ ॥ ਕਚੀ ਪਕੀ ਬਚਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਜਿ ਜਨ ਮੈ ਸੋ
 ਜਾਤੁ ਮੁਆਗੈ ਵਿਦਭਗਤੁ ਅਸ ਬਿਰਹੈ ਥੀ ਆਗਤੁ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪ
 ਪਉਸੀ ਗਤਿ ॥ ਗੇਇ ਗਾਈ ਫਿਰਿ ਤਉ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥ ਮਾਇ ਅਮੋਇ ਸੋਇ
 ਜੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਵਿ ਰਚਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਕਤੁ ਨ ਕਹੁ ਗਾਈ ਅਤਿ
 ਜੇਤਾ ਮੁਖੁ ਜਿ ਬਉਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੪॥ ॥੧੯॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੫

ਜੇਕਰਿ ਪਾਤਿਸਿ ਸਗਲਿ ਪਾਤੁ ॥ ਇਥਾ ਪੁਰ ਕਰ ਕੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ ਤੁਮੈ ਰੋਪਿ ਅਰੋਤਾ
 ਜੇਕਰਿ ਪਾਤਿਸਿ ਤੁਮੈ ਵਸਿ ਆ ॥ ਬਗੈ ਨ ਦੁਖਾ ਗਤੁ ॥੨॥ ਜਿ ਤੁਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾ
 ਜੇ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਗੁਰ ਮਾਤੁ ॥੩॥ ਜਾਤੁ ਪਭਾਵੈ ਤਾਤਿ ਗੁਟਗਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਪਾਰਿ
 ਦਸਦਾ ਨੀ ਆਉ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਅਲਗਾ ਸੇਵ
 ॥੨॥ ॥੨੦॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਗ ॥੨॥

ਜੇਕਰਿ ਜੀ ਅਕੈ ਸਦੀ ਸੰਗਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਕਰੈ ਨ ਭੂਰੈ ਨ ਮ
 ਵਨ ਤਗਾ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਥਾ ਅਤਿ ਪਸਮੁਤ ਮਾਰਾ
 ॥੨॥ ॥ ਤੇਰੇ ਦਸੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਕਾਇ ਆਇ ॥੩॥
 ॥ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਜਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੪॥ ਵੇਖੁ ਤਾ
 ਪਰਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸੁ ਕਤੁ ਗੁਰ ਵਾਤੁ ॥੪॥ ॥੨੧॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਗ ॥੨॥

ਤਰਿਸੁ ਚੋਰਿ ਤੋਰਿ ਸਿਮਤਾ ਘਰਮ ਤੋਰਿ ਸਤੁ ਬਾਤਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥
ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਬਾਗਿ ਕਰਤ ਭ੍ਰੁ ਠੀਕ ਗਿਗਾ ਬਾਗਿ ॥੨॥
ਠਿਕ ਕਾ ਸੇਵਾ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਗੁਨ ਆਯਾ ਦਿਓ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੁ
ਦੀ ਸੰਗੀ ॥ ਕਾਮਿਨ ਅਵੈ ਸੁਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਮੰਗੀ ॥੪॥ ਕਤੁ ਨ ਕਪੜ ਦ
ਇਆ ਬਾਗਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਪਾ ਬਾਗਿ ॥੪॥ ॥੨੨॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥੨॥
ਜੀ ਅਪੁਨ ਧਨ ਤਰਿ ਕਨਾ ਮੁਖੀ ॥ ਈਤੁ ਉਤੰ ਓਨ ਸੰਗਿ ਕਾ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ
ਰੁਸੁ ਭਥੰਗਾ ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਵੈ ਤਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨ ਮਗਾ ॥੨॥
ਤਰੁ ਗੁਰ ਬਾਈ ਬਾਬਾ ॥ ਗਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਤਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕ
ਉਲਾਹੈ ਮਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਕੀਨੈ ਦਨਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨ ਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੪॥ ॥੨੩॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥੨॥
ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਦਭੇ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਆ ॥ ਅਪੁਨ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ਆ
ਮਗੀ ਪੁਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਤੀ ਸੋਭਾ ਕੀ ॥੧॥
ਨਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ॥ ਆਧੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸ
ਬਿਗਾ ॥ ਗਵਿਰਤਿ ਆਪੁਰੁ ਸਭ ਕੇ ਸਾਬਿ ॥੩॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣ
ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥੪॥ ॥੨੪॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥੨॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵੁ ਤੁਹਿ ਤੁਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਤੁ ਤਰਿ ਧਨਾ ॥੧॥
ਤਿਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਤੁੰ ਆਈ ॥ ਧਿਅ ਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿਦਾ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ
ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੨॥ ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਵਨੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਮ
ਗਾਇ ॥੩॥ ਸਭ ਮਤਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇ
ਦਾ ਸੁਸਗਲ ਕਾ ਬੋਲਿ ਅਭਿਮਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਦਨਾ ॥੪॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥੨॥
ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ॥ ਤਾਭੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰੀ ॥੧॥

ਤਿਪਾਈ ਅਥਾ ਬੁਭਤ ਘੋਰ ਅੰਧਕੁ ਪਮਤਿ ਨਿਕਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਗੋਰਾਉ ॥
 ਮਤ ਅਗਤ ਅਗਨਿ ਕਾਸਾਗਗਾ ਗੁਰੁ ਖੋਲਿ ਬੁਭਤ ਘੋਰ ਤਨਾਗਗਾ ॥੨॥ ਦੁਤਰ ਅੰ
 ਧਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜਪਤ ਪਕਿ
 ਤਿ ਮੇਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗਤਿ ਤੇਰੀ ॥੪॥ ॥੨੬॥ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਤੁਪਦੇ ॥

ਗੁਰੁ ਪੀਵਤ ਸਦੀ ਗਤਾ ਅਨਰਸਾ ਪਿਨ ਮਤਿ ਲਤਿ ਜਤਾ ॥ ਰਿਸੁ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨ
 ਦ ਅਨੰਦਾ ਅਨਰਸਾ ਮਤਿ ਵਿਅਪੈ ਚਿਦਾ ॥੧॥ ਰਿਸੁ ਪੀਵੈ ਅਥ ਮਸਤੁ ਮਤ
 ਦ ਅਨਰਸਾ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਗੋਰਾਉ ॥ ॥ ਰਿਸੁ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਿ
 ਸੁ ਪੂਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਖ ਕਰੋ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਤਾ ॥ ਜਿਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸਤਿ
 ਦ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭੋਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦਾ ॥ ਈਤਉ
 ਰਤ ਭੋਗਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਰਿਸੁ ਮਾਇ ॥੩॥ ॥੨੭॥ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖਿ ਮਿਟਾਵੈ ਏਵ ਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਏਨਿ ਮਈ ਸੇ
 ਕਮ ਵਹਿ ਤਾਪੀ ਤਮ ਏਵ ਤਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੁ ਬਚਨ ਉਧ
 ਰਿ ਦੁਖ ਭੁਖੀ ਮਿਟੈ ਤੇਰੇ ਸਤ ਸਾਧੁ ਪਾਵਤਿ ਤੂੰ ਸੁਖ ਮਨਿ ਨਾਗੀ ॥੨॥ ਚ
 ਪਾਏ ਕਰ ਉਗਰ ਸੇਵਾ ਅਤਮ ਸਾਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿ ਆਸਨਿ ਵਹੀ ॥ ਦਸਨ ਕੀ ਏਵਿਦਾ
 ਰਸ ਗੀਤ ਪਾਵਤਿ ਸੇਭਾ ਰਿਦੁ ਅਗੀ ॥੩॥ ਏਨੀ ਅਚਰੇ ਏਨੀ ਬਿਉਤਰਾ ਅਗਿ
 ਮੇਰੇ ਗਤਿ ਏਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ਜੇ ਏਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੇਭ ਉਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥
 ॥੨੮॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥

ਪਰਾਪਤਿ ਮਨੁ ਖਦੇ ਤੁਰੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਏਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ਅਵਰ
 ਤੇਰੇ ਕਿਤੇ ਨ ਕਮਾ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇ ਵਲਨ ਮੂ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾ ਮਿਲਾ
 ਵ ਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨ ਮੁਖਿ ਬਾਜਾਤ ਗੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੨॥ ਜਪੁ
 ਜਪੁ ਪਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿ ਅਤਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਕੁਨਾਨਕ
 ਚਿਕਰੇ ਮੂ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਗਧੁ ਸਰਮਾ ॥੩॥ ॥੨੯॥ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਤੁਥਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਪੈਦੁ ਜਾਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਠੀ ॥ ਤੁੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪੂਰੁ ਮੇਰਾ ਕੇਹੁ
ਠੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਬਿਸਰਾ
ਸਾ ਸਾਗਿ ਰਾਸਾ ਗਠਾਉ ॥ ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਥਾ ਸਗਣਿ ਪੁਤ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾ
ਰਾਗਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤਮਤੁ ਮੇਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਰੇਜਨ ਲੀਏ ਪੂਰੁ ਚਾਹੀ ॥ ਪੀਤ ਮਾਸਿ ਉਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਅਤਪੁ ਮੁਖੀ
ਹੀ ਸਤਾਉ ॥ ॥ ਪਾਠਾਤ ਉਕਠੁ ਨ ਬਿਅਪੈ ਗਾਮਨ ਮਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥ ਜਾਕੇ
ਕਥੁਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਸ ਪਦ
ਆਪਿ ਸਤਾਉ ॥ ਗੁਰਨਿ ਪਾਨ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਸਾਦੁ ਖੁਮਿਟਾਉ ॥

॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਉਖਾ ਸੁਖਾਉ ਓਤਿ ਰਿਕੰਠੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿ ਆਖਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਥਾ
ਅਬਚਾਨਿ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇ ਆਸ ਭਿਮਿਟੇ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ॥ ਜਿ
ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਉ ਆਪਾ ਪਾਠੁ ਤੁਨਾਨ ਕਮਨਿ ਪਿਆਉ ਆ ॥ ੨ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਾਂਝਤ ਨਹੀ ਸੁਖੇ ਲਾ ਅਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਤੁਕ ਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਠੰਡੀ
ਟੀਕਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਝਾ ਬੁਝਾ ਭਾਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸਾਧ ਸਾਧ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩੩ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਾ
ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ॥ ਕਿਥ ਵਿਖਾਜਾਇ
ਤੇਰੇ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਾ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੁਰਨ ਪਾ
॥ ੨ ॥ ॥ ੩੪ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਕਾ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰੁ ਬੇਲੀ ॥ ਪੀੜ ਗਾਈ ਫਿਰਿ ਨ ਤੀਰੁ ਤੇਲੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥
ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੈ ਦਸੁ ਤੇਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ
ਟਗਾਈ ਅਤੈਲੀ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਅਮੋਲੀ ॥ ੨ ॥

गुणमामाभरल ५ ॥ रुद्रिपदो ॥

॥ ३६ ॥
 ॥ १ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ २ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ ३ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ ४ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ ५ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ ६ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ ७ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ ८ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ ९ ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥
 ॥ १० ॥ अथ भगवत्पुत्रोत्पत्तिः ॥

गुणसामान्य ५ ॥

॥ १ ॥ वेअंउअदिगउअगंउरुएउसभुतेगअकाग॥ विअउमजंतकरउचउ
 ॥ २ ॥ मभविउउरु ॥ मभुगि॥ १॥ मेरेसतिगुर अयेनकाकगधुखी
 ॥ ३ ॥ देउसुभतिसदागुएगावामेरेठाकरअगमअपागुगडागु॥ ॥
 ॥ ४ ॥ नैजततिजठरमडिपुनीरुउतनमअयागि॥ अतदुकरेसामिसामिसामे
 ॥ ५ ॥ अगतागि॥ २॥ परयतपरदरापरतिदाएतमिउपुयीतिनिवागि॥ चरन
 ॥ ६ ॥ नसेहोरिदअंतगिगुरपुरेकैअयागि॥ ३॥ गिरुमंदरमउखजैदीस
 ॥ ७ ॥ नैजततिजठरमडिपुनीरुउतनमअयागि॥ अतदुकरेसामिसामिसामे
 ॥ ८ ॥ अगतागि॥ २॥ परयतपरदरापरतिदाएतमिउपुयीतिनिवागि॥ चरन
 ॥ ९ ॥ नसेहोरिदअंतगिगुरपुरेकैअयागि॥ ३॥ गिरुमंदरमउखजैदीस
 ॥ १० ॥ नैजततिजठरमडिपुनीरुउतनमअयागि॥ अतदुकरेसामिसामिसामे

1164

गुह्यमात्रमाप्यायुग ३॥

[illegible]

ਭਾਨੈ। ਨਾਂਗਾ ਆਇ ਆਨ ਗੱਜਾ ਸੀ ਜਿਉਂ ਤਸਤੀ ਖਾਕੁ ਭਾਨੈ॥੩॥ ਸੰਤ
ਸੁਨਤੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਸੁਠਾਏ ਤੁਪ ਸਾਗਾ। ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੁਝ ਖਾਏ
ਮੁਏ ਗਵਾਗਾ। ਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਇ ਆਸਾ ਚਿਨਾ ਮੀਨ ਜ
॥੪॥ ॥੩੮॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ॥੫॥ ਪ੍ਰਗ। ੫॥

ਭੁਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤਾ। ਪੰਧ ਅੰਧ ਕੋ ਉਜਾਗੈ ਤਰਿ ਜਨੁ॥੧॥ ਮ
ਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਉਤਿ ਆਗੈ ਵਿਰਲਾ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਤਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤਾ। ਕੋਉਲਾ ਗੈ ਸੰਧੂ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਗੈ ਗਿਆ
ਵਡਭਾਗੈ ਕਿਰਪਾ॥੪॥ ॥੩੯॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ॥੫॥ ਪ੍ਰਗ। ੬॥

ਜੋਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ। ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮ
ਗਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭੀਰੇ ਕੋਈ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਰੁਣ ਗਾਵਿ
ਤਿ ਮਤਾ ਸਿ ਅਨਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋਤੁ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ। ਗਤਾਉ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਮਾਗਿ ਪ੍ਰਿਅ ਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆ। ਰਿਪ ਤਿ ਅਧਾਇ ਮੇਰੀ ਜਾ
ਖਾਨਿ ਪਨ ਤਰਿ ਗਾਇ ਆ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁ ਮਾਰੀ ਸੁ ਅਮੀਤ ਕਉ
॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁ ਮਾਰੀ ਤੇਰੀ ਸੇਸ ਤੁ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ ਭੰਮ ਮਤ ਪ੍ਰ
ਕਸੇ ਜਬ ਕਾਦਰ ਸਨੁ ਪਾਇ ਆ। ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ
ਗਿ ਸਮਾਇ ਆ॥੪॥ ॥੪੦॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ॥੫॥ ਪ੍ਰਗ। ੬॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਝੁ ਧਵੈ ਪਗਾਈ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ। ਈਤੁ ਸੁਖੁ ਨ
ਢੇਰੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ॥੧॥ ਨਿਦ ਕਿ ਅਤਿ ਘਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ
ਨ ਸਕੈ ਕਾਤੁ ਬਾਤੈ ਅਗੈ ਠਉਰਨ ਪਾਇ ਆ॥੨॥ ਗਤਾਉ॥ ॥ ਕਿ ਰਤ ਪਾਇ
ਕਬ ਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿ ਅਉਤ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ। ਤਤਾ ਬਿਗੁ ਤਾਜ ਤ ਕੋਇ ਨ ਰਾ
ਸੁਪਤਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ॥੩॥ ਨਿਦ ਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਾ ਤੀ ਖਸ ਮੈਏ ਵੈਰ
ਨਿਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਨਾ॥੪॥ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁ ਮਾਰੀ ਸੁ
ਤਨ ਕਾ ਸਤਾਈ॥ ਕਤਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤਰਿ ਗਏ ਨਿਦ ਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ॥੪॥

॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ॥੫॥ ਪ੍ਰਗ। ੬॥
ਬਤੁਰੁ ਧਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਥਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪਨੇ ਖਾਏ। ਈਤੁ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ

ਵੇਅਪਿਅਅਗੋਮੁਸਿਮੁਸਿਰਏ॥੧॥ਕੋਵਿਦਤਜਨਕੀਮਤਿਤੋਹੋਗਾ॥
ਦਸਮੀਸਾਧੁਨਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਰੋਗਾਰਤਉ॥॥ਮਾਇਆਕੀ
ਜੋਗਤਿਓਰਿਗਵਾਈਭਗਤੀਸਾਰਨਜਨੈ॥ਬਿਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਰਕਤਿਲਗਾ
ਜੁਜਗੁਨਪਛਾਨੈ॥੨॥ਉਪਰਿਗਾਇਅਜੈਸਾਖਟਾਛਬੁਅਨਦਰਿਸਗਠਾ
ਅਇਆਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੁਕਿਓਜਨੈਉਸਤੋਕਤਾਓਪਾਇਆ॥੩॥ਕੁ
ਵਿਧਾਇਬੰਚਨਿਮੁਨੀਆਦਾ॥ਬਿਨਸਿਗਾਇਅਤਤਕਾਏ॥ਸਤਿਸਤਿਸ
ਤੋ॥੪॥ਕਤਿਅਪੁਨੈਤਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਏ॥੪॥॥੪੨॥॥
॥ਅਸਾਮਾ॥੫॥ਘਗੁ॥੬॥॥

ਦੁਮੁਕਤਤੈਮੁਨਿਰਮਲੁਨਚੈਅਪੁਨਿ॥ਵੇਗਾਪੰਚਜਨਲੇਵਸਗਤਿ
ਜੋਮਨਮਇਕੰਕਗੈ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਰਤਿਕੋਰਗੁਨਗਾਵੈ॥ਗਥਾਬੁਧਖਵ
ਜਤਲਪੁੰਘਰੁਅਨਤਦਸਬਦੁਵਜਾਵੈ॥ਗਤਉ॥॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਨਪਰਬਧੈਅ
ਪਾਪਥੈਅਵਰਗਏਵੈ॥॥ਗੈਮਨਮਜਪੁਤਿਰਦੈਜਧੈ॥ਮੁਖਤੋ
ਗਲਸੁਨਵੈ॥੨॥ਕਰਸੰਗਿਸਾਧੁਚਰਨਪਖਾਹੈਸੰਤਪੁਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ਮ
ਤੁਅਗਪਿਧਰੇਗੁਰਅਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈ॥੩॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੇਖੈਲਾਇ
ਨਾਪਤਾਕਜਨਮਮਰਨਦੁਖਭਗੈ॥ਐਸੀਨਿਰਤਿ॥ਨਰਕਨਿਵੇਗੈਨਕ
ਮੁਖਿਜਗੈ॥੪॥॥੪੩॥॥ਗੁਅਸਾਮਾ॥੫॥ਘਗੁ॥੬॥॥

ਅਮਚੰਡਾਈਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੁਦੀਤੇਸੇਸਟਾਈਗੇ॥ਪਾਤਲੀਅਕਸੀਸ
ਭੀਲਤਬਰਿਬੁਝੀਖਾਈਗੇ॥੧॥ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਵਰਸਿਖਾਈਮੁਸਦੇ
ਭਾਈਗੇ॥ਅਜ ਕੇਵਲਸਿਗੁਰੁਕੀਨੋਕੋਤਰਕੁਰਗਤਿਨਤਿਲਗਾਈਗੇ॥
ਗੁਰੇ॥ਬਾਬੂਨੀਆਠਪਰਾਬਾਮਿਅਨੀਘਰਿਅੰਘਰੁਪਾਇਅਗੈ॥ਬਿ
ਲਾਈਕੈਜਹਿਓਜਹਾਵਾਬੇਵਾਅਚਰਜੁਲਾਇਅਗੈ॥੨॥ਦਦੀਦਾਦਿਨਪ
ਤਾਤਾਬੁਪੀਨਿਰਨਉਪਾਇਅਗੈ॥ਮਾਥਦੁਲੀਚੈ॥ਬੈਰੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈ
ਦੇਖਾਨੁਪਾਇਅਗੈ॥੩॥ਸੋਈਅਜੁਕੁਕੈਸੇਜਨਾਜਨਣੁਗੁਨਛਾਨੈ॥
ਗੁਰਗੁਰਿਅਮਿਉਪੀਆਇਅਰਸਕਿਰਸਕਿਬਿਗਸਨੈ॥੪॥॥॥
ਗੁਅਸਾਮਾ॥੫॥ਘਗੁ॥੬॥॥

ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਰੇਅਵਗਨਅਪੁਨਾਬਿਰਦਸਮਾਹਿਤਾਤਿਏਕਿਪੁ
 ਤਪਿਤਨਿਅਈਬਾਰਿਕਜਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਅ॥੧॥ਗੁਰਮਿਖਰਖੰਗੁ
 ਣਿ॥ਕਾਢਿਲੀਏਮਤਾਭਵਜਲਤੇਅਪੁਨੀਨਦਰਿਨਿਤਾਣਿ॥ਗੁਰ
 ਕੈਸਿਮਰਣਿਜਮਤੇਢੁਟੀਐਤਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿ
 ਜਪਤੁਜਪੁਰਸਨੀਤਨੀਤਗੁਨਗਾਈਐ॥੨॥ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਰ
 ਇਅਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਨਾਠੇ॥ਏਜੇਨਜਾਈਕਿਉਭਉਨਬਿਅਧੇ
 ਨਿਰਮਲਗਾਠੇ॥੩॥ਅੰਤਕਾਥਪ੍ਰਭਭਏਸਤਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਾਏ
 ਨਮੀਤਤੀਤਧਨਮੇਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਾਰੈ॥੪॥ ॥੪੫॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੬॥

ਜਾਤੁਸਾਹਿਬੁਤਭਉਕੇਤਤਉਤੁਧਾਬਿਨਕਿਸੁਸਲਾਤੀ॥ਏਕੁਤੁਤਾ
 ਢੁਟੈਮੈਤੁਧਾਬਿਨਦੁਜਨਾਤੀ॥੧॥ਬਾਬਾਬਿਖੁਦੇਖਿਅਸੰਸਾਰ
 ਅਕਰੁਗੁਸਾਈਮੇਰੇਮੈਨਮੁਤੇਰਾਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰੁ॥ਜਾਦਿ
 ਸਭਮਨਕੀਤਰੁਕਿਸੁਪਤਿਅਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦਿਨੁਨਾਵੇਸਭਜਗੁ
 ਇਅਨਮੁਮਿਥੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਕਿਅਕਤੀਐਕਿਸੁਅਖਿਸੁਦ
 ਜਿਕਤਣਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ॥ਸਭਕਿਉਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਸਦਾਸਦੇ
 ਸਾ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਵਰਿਅਈਤਾਤੇਰੀਵਰਿਅਈਇਤਉਤਤੁਧਾਤਿਪਿ
 ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਢੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥ ॥੪੬॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੬॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਠਾਕੁਰੇਤੁਮਤਾਗੁਜਨਤਿਪੀਥਾਜਨਮਜਨਮਕੁਰੇ
 ਰਤੁਬਿਨਾਸਿਓਭਗਮੁਖੀਥੀ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਥੀਸੁਨਿਕਰਿਬਦਾ
 ਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਰਖੀਥੀ॥ਗੁਰੁ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭੁਜੇ
 ਏਤੁਕਾਜੁਤੁਮਅਪੀਕੀਥੀ॥ਦ੍ਰਿੜਕਰਿਚਰਣਗੋਤਪ੍ਰਭਤੁਮੇਰੇਸਤਜੀ
 ਅਭਈਖੀਥੀ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਾਰੇਤੁਅਬਿਨਾਸੀਮੁਖ
 ਰਿਕਿਰਪਾਮੋਤਿਸਤਿਗੁਰੀਦੀਨਤਾਪੁਸੰਤਾਪੁਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਥੀ॥੩॥ਧਨੁ
 ਦੇਤੀਪਾਈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਮੇਲਿਖੀਥੀ॥ਧਨੁਸੁਕਾਖਜੁਗੁਸਾਧਨ

ਗੁਰਮੁਖੀਐਸਾਨਕਮੁਅਧਰੁਤੀਗਿ॥੪॥ ॥੪੭॥
ਗੁਰੁਆਸਾਮ॥੫॥੫੫੫॥ ੬॥

ਮੇਰੇਤੋਸਤੁਕਿਉਤੁਅਧਰੁਕਿਜਾਣੈਗਿਆਨਾ॥ਕੁਲਕੁਕਅਪਨਾਬਾਰਿ
ਬਖਸਿਅਪਰਬੁਤਮਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਗਸਦਾਦਇਅਲਾਮ
ਦੀਨਕਰਿਗਾਖਿਲੀਆਕਾਟਿਅਰੰਗੁਮਤਾਸੁਖੁਪਾਇਅਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁ
ਖਾਮੁਦੀਆਰੁਭੀ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰਤਰਿਅਬੰਧਨਕਟੇਮੁਕਤਭਏ
ਅਪਕਪਮਤਾਪਰਤੇਬਾਤਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਤਭਏਸਗਲਭ
ਮੇਰੇਅਗਬੇਰਾਖਨਤਗੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਤਮੇਰੇਕਰਜਸਗਲਸਵੇਰੇ
ਕੁਦਨਿਪਾਨਸਾਤਿਬਖਸਮੇਲਾ॥ਸਗਟਿਪਾਇਅਨਾਨਕਸੁੰਦਰਾ॥੪॥ ॥
ਗੁਰੁਆਸਾਮ॥੫॥੫੫੫॥ ੬॥

ਕੁਦਸਰਤਿਤਾਂਸਕੁਕਲਗੁਰੀਤਿਅਵਤਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਗੁਨਕਉਦੁਜਸੁਖੈਸਚੇ
ਅਭਅਭੇਵਾ॥੧॥ਗੀਤਿਅਵੇਤਾਂਸਦਾਦਇਅਲਾਖੇਗਨਕਿਅਵੇਚਰੇ॥ਭੁਕ
ਤਕੁਕਿਸਨਕਤੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮਾਗੇਗਤੁਭੀ॥ਤਿਰੀਟੇਕਤੇਰਾਅਧਰੁਤ
ਦੇਇਤੁੰਗਖਾਨਿ॥ਜਿਸੁਜਨਉਪਾਰਿਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਪੁਨਕਉਰਾਖੈ॥
ਭੰਮੁਖੁਭੰਦਵਰਿਅਈਜੰਪੁਭਜੀਮਨਿਭਾਣੀ॥ਤੁੰਦਾਨਾਤੁੰਸਦਾਮਿਤਰਵਾ
ਨਾਮੁਮੈਥੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੩॥ਤੁਧੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਤਮਾਗੀਜੀਉਪਿਰੁਸਭਤੇਰਾ
ਗੁਨਾਨਕਸਭਤੇਰੀਵਰਿਅਈਕੋਈਨਾਉਨਜਾਣੈਮੇਰਾ॥੪॥ ॥੪੮॥ ॥
ਗੁਰੁਆਸਾਮ॥੫॥੫੫੫॥ ੬॥

ਗੀਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਮੀਸਧਸੰਗਿਤਰਿਪਾਈਐ॥ਖੋਲਿਕਿਵਰੁਦਿਖਾਏ
ਰਸਾਪੁਨਗਧਿਜਨਮਿਨਅਈਐ॥੧॥ਮਿਥਉਪਰੀਤਮਸੁਅਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇ
ਅਤਰੁਭੀਪਰਬੁਤਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਗਧਿਅਤਾਕੈਸੰਗਿਤਰੁਭੀਗੋਗਤੁਭੀ॥ਮਤ
ਦੇਅਨਪਵਕਸਾਗਰਭਏਤਰਖਸੰਗਮਤਿਬਸਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਭਇਅ
ਨਿਰਮਲੁਜਪਿਆਮ੍ਰਿਤੁਗਰਿਰਸਨਾ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਥਾਪਕੀਓਸਭੁਅਪੁਨਾਕੋ
ਬੰਧਨਬੰਧਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਗਧਿਅ
ਗਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਰਾਖਨਤਰੈਜੰਪੁਭਅਪੁਨੇਭਾਣੇ॥ਜੀਉਪਿਰੁਸਭਤੇਰਾ

ਮਰਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਏ ॥੪॥੧॥ ॥੫੦॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੫

ਮੱਤ ਮਲਨੀ ਦਤੇ ਭੁਟ ਕੀ ਕਉਨ ਅਨੁਗਤੁ ਭਇਓਗੀ ॥ ਮਤ ਮੱਤੀ ਤੁਧੁ
ਪੇਤੇਰਾ ਅਬ ਸੁਕਤਾ ਗਇਓਗੀ ॥ ਗਤੁ ਭੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕੁੰਧੁ ਅਤਿ ਕਰਗਾ
ਮਿਕਉਨ ਭੁਟਿਓਗੀ ॥ ਸੁਰਿਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤੈਗੁਨੀ ਅਸਗਲਤ ਵਨ
॥੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨੀ ਥੁਤ ਤਿਨ ਜਾਏ ਕੋਈ ਤਰਿ ਆ ਭੁਟੁ ਰਹਿਓਗੀ ॥ ਅੰ
ਵਗਨਿਨ ਸਾਕਉ ਤਕੀਉ ਪਮਾਜਾਤ ਨਕਹਿਓਗੀ ॥ ੨॥ ਕਜਰ ਕਠਮੁਤਿ
ਗੀ ॥ ਮਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓਗੀ ॥ ਮਤ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਹਿ ਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰ
ਨਿਓਗੀ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਨ ਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਨਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥

੧੪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਾਦਿ ॥ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੫ ॥ ਪਾਗੁ ੭

ਲਾਲ ਚਲੈ ਤੈਤ ਨਿਸੋਤਿ ਆ ॥ ਸੁਰਿਜ ਨਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਆ ॥੧॥ ਕਵਨ ਚ
ਗੀਲਾ ਛੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੁੰਭਈ ਗੁਲਾਛੀ ॥ ਗਤੁ ਭੀ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ
॥ ਤੁਮ ਪਰਿਲਾਖੁ ਤੁਮ ਪਰਿਭਾਗੁ ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਤਵੰਤੀ ਤੁੰ ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਤੁੰ ਪ੍ਰਿਥ
ਤੁੰ ਪ੍ਰਿਥਾਗੀ ਆਨੀ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗੁ ਗੁਲਾਛੀ ॥ ਕਤ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦਿਨ
ਥਾ ॥ ਸੁਨਿਗੀ ਸਖੀ ਇਤੁ ਮਹੀ ਪਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿ ਸੀਗਲੈ ਸਵਰਨ
॥੪॥ ੧ ॥੫੨॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੫ ॥

ਦੁਖੁ ਪਨੈ ਜਬ ਤੈ ਦੁਗਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਤਿ ਮਿਲੀ ਤਦੁ ਗਿ ॥੧॥ ਚੁਕਾਨੀ
ਸੋਤੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥ ਗਤੁ ਭੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਅੰ
ਜਧਗੀ ॥ ਕਾਟਿ ਕਛਨ ਤੇ ਭੁਟਿ ਪਰੀ ॥ ੨॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਥਾ ਦਿਉ ਜ
ਦਬਿਨੋ ਦੀਖ ਸਮੁਤ ਮਾਰਾ ॥ ੩॥ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਪਰਿ ਆਇਆ
ਤਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ੨ ॥੫੩॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥੫॥ ਪਾਗੁ ੭ ॥

ਸਾਚਿਨਾ ਮਿਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਥਾ ਗਾ ॥੧॥ ਬਤਾਇ
ਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਥ ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਜੈ ਸੇਜ ਲਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥ ਗਤੁ ਭੀ ॥

੨੨ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਗਿਧੁ ਭੁਭੁਪੁਨ ਪਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੀ ਸਿ ਅਵਤੁ
 ਕਰਤੁ ਭੀ ਭਾਸਾ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮੁਨ ਰਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ
 ਏਕਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫੪ ॥ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਵਤੁਰੀ ਅਜੈ ਬਨਿ ਬਲੀਆ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕੰਨ ਕੁੰਡ
 ਭੰਭਾ ਬਸਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੀਆ ਸੇਜ ਸੁਖ ਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬ ਲੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਤੇਰੁ ਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿ ਕਥਤੁ ਰੀਆ ਠਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਯੋਗ ਨਿਗਰਲੀਆ
 ਨਾਨਕ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ਠਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੁਆਧਿ ਕਰੀਆ
 ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਬਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਚਰਿ
 ਅਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ॥

੧ ਰਬ ਗੀਤ ਪੇਰ ਘਨ ਕਰਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਮਨਿ ਠਲਿਆ ਐਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਗੀਤ ਗੁਣਿ ਅਗੀ ॥ ਜਥੇ ਪਾਈ ਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਅਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੁ ਅਕੇ ਕੁੰਟ
 ਬੀਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਥਾਈ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਿਚਨ ਤਰੈ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਬਰਿ ਕਰ
 ਤੈ ਪਾਤ ਪਤਰ ਲੀ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਾਤਿ ਆਇ ਜਰਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਫੁ
 ਲੀ ਠਲਨ ਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦ
 ਸਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੫੬ ॥ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਲੀਲਾ ਤੇਰੀ ਮਿਥਨਾਈ ॥ ਜਗੁ ਬਨਿ ਅਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਰ
 ਸੁਖ ਬਨੇ ਤੇਰੇ ਚੰਦ੍ਰੀ ॥ ਭੁਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚੰਦ੍ਰੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਤੁਕ ਮੁਖੁ
 ਰੇਗਰ ਸਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਰਬਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਜਾ ਤਸੀਹਿ
 ਤਉ ਦਾਸੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ
 ੫ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਕਤਾ ਕਾ ਪੁਰਖ ਜਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ੫੭ ॥ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਬੀਜ ਉਤੁ ਉਤੁ ਕਰਤੋ ॥ ਪੰਚਿਤ ਪੁਚ ਉਤ ਮਾਇਆ ਰਤੋ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਅਸ
 ੨ ॥ ॥ ਬਤਾਵੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜਕੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਸਤ ਬੇ

ਦਪਪੁਨਵੀਚਰਾ। ਨਰਕੇਸੁਰਗਿਠਿਰਿਠਿਰਿਅਉਤਰਾ॥੨॥
ਤਮਤਿਚਿਤ੍ਰਿਦਸਅੰਕਗ। ਕਰਮਕਰਤਜੀਅਕਉਜੰਜਗ॥੩॥
ਕਿਰਪਾਤੇਮਨਵਸਿਅਏਆ॥ **ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਿਨਿਮਾਇ**
ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੀਰਤਨਗਾਈਐ॥ ਏਤੁਅਸਥਾਨਗੁਰੁਤੇਪਈਐ॥
॥੪॥ ੭ ॥੫੮॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ॥੫॥੫੮॥ ੭॥

ਘਰਮਤਿਸੁਖਬਾਰਿਠੁਨਿਸੁਖਾ। ਤਰਿਸਿਮਰਤਸਗਲਬਿਨਸੇਦੁਖਾ॥
ਸੁਖਜਾਂਤੁਚਿਤਿਅੰਦੈ॥ ਸੰਨਮੁਜਪੈਜੰਤੁਧੁਰਾਵੈ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ਤਮਾ
ਬੁਝਪਿਨਾਮੁਤੇਗਾ। ਤਰਿਤਰਿਜਪਤਢੈਦੁਖਰੇਗਾ॥੨॥ ਤੁਕਮੁਖੁਥੈਸੇਸੰ
ਨਾ। ਸਚੁਸਬਦੁਜਾਕਾਨੀਸੁਨਾ॥੩॥ ਗੁਰੁਪੁਰੈਤਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਈਐ॥ ਬਨਤਿ
ਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੪॥ ੮ ॥੫੮॥

॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮ॥੫॥੫੮॥ ੭॥

ਜਤਪਠਵਤਤਤਜਾਈ॥ ਜੰਤੁਮਦੈਤੁਸੰਦੀਸੁਖੁਪਾਈ॥੧॥ ਸਚਦੇ
ਵਿਦਗੁਸਾਈ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤ੍ਰਿਪਾਤਿਅਘਾਈ॥੨॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ਤਮਾ
ਅਪੈਨਉਖਾਈ॥ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਸੁਖੀਵਲਾਈ॥੩॥ ਮਨਤਨਅੰਤਜਿ
ਸਿਅਈ॥ ਤੁਮਰੈਬਵੈਨਕਉਲਾਈ॥੪॥ **ਕਤਨਾਨਕਨਿਤਏਵੈਪਿਅਈ**
ਸੰਤਤਲਗਿਪਾਈ॥੪॥੯॥੬॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਉਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਪਿਅਈਐ॥ ਮਾਰਗਿਚਲਤਤਰੇਤਰਿ ਗਾਈਐ
ਸੁਵਨਿਸੁਨੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾ॥ ਜਸੁਸੁਨੀਮਨਿਤਉਐਅੰਦਾਦੁਖਰੰਗਮਨ
ਬਥਾ॥੨॥ ਕਾਰਜਿਕਾਮਿਬਾਟਿਪਾਟਿਜਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿ
ਤੁਪੀਜੈ॥੩॥ ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਤਰਿਕੀਰਤਨਗਾਈਐ॥ ਸੰਜਨਜਮਕੀਵਲ
ਈਐ॥੪॥ **ਅਠਪਤਰਜਿਸੁਵਿਸਰਨੀ॥ ਗਤਿਤੈਵੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਗਿਪਾ**
॥੪॥੧੦॥੬੧॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸੁ॥ ਭਈਕਥਿਅਣਦੁਖਤਵਤਨਾਸੁ॥੧॥ ਅ
ਤੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਮਨਾਵਤੁ॥੨॥ ਰਤਾਉ॥
ਰਕਾਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਵਤੁ॥ ਬਿਰਧਾਰਿਬੈਠਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਪਾਵਤੁ॥੩॥ ਪਰ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇ ਸਮੀਗਿ ਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ
ਜਾਗਨ ਭਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਅਵਗਨ ਅਵਸਿਕਾਮ ॥ ਭੁਠਾ ਮੋਤਿ ਮਿਖਿ ਅਪਮਾਨ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਧੁ ਭੁਠੈ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ
ਜਾਨੀ ਬਠੈ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅ
ਅਠਪਤਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੭ ॥

ਅਪੇਧੇ ਰੁਖਿ ਸਥਾਗੀ ਸਾਖਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬੇਤੀ ਅਪੇਰਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਜਤ ਕਤ ਧੇ
ਕੈਠੀ ॥ ਘਟੇ ਘਟੇ ਅੰਤਰਿ ਅਪੇਸੇਈ ॥ ਗਤੁ ਉ ॥ ॥ ਅਪੇਸੁਰੁ ਕਿਰਦੇ ਬਿਸ
ਸੇਈ ਗੁਪਤੁ ਸੇਈ ਅਕੁਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਕਾਧੈ ਨਾਉ ॥ ਦੁਤਿ ਮਿਖਿ
ਨੈਠਾਉ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭੁਮਭਉ ਖੋਇਆ ॥ ਅਨਦੁਪ ਸਭਨੈ ਅਥੈ
॥ ੧੭ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥

ਉਕਤਿ ਸਿਅਨ ਪਕਿ ਭੁਨਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਨਿ ਗੁਰ
ਤੀਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਭਾਗੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਈ ॥ ਗਤੁ ਉ ॥ ॥ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੀ ਅਸਮਾਨਿਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਕਰਮੁ ਨ ਸਾਧ
ਪੁਰੁ ਕਾਮਨ ਤਿਅਗਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਕਿਭੁਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਬੋਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਵੇਤਾ ਨਾਨਕ
ਭਭੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥

ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇਏ ਤਮਾਯਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆ ॥ ੧ ॥
ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋਕਉ ਦੇਤੁ ਤੇਰੇ
ਨੀਉ ਗਤੁ ਉ ॥ ॥ ਤਰਿ ਮਾਝਾਉ ਰਾਤ ਰਿਧਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ
ਤਿਰਦੈ ਸਮਾਏ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨਾਇਤ ਉਤਕਤ ਤਿਨ ਭੋਲੈ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋਰੈ ਨਾਇ ॥ ਤਰਿ ਮਾਝਾਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੭ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੭ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਤੁ ਕਿਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਖੁ ਨਾ ਬਿਅਧੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ
ਰੁਸਦੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਭੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀਜੁ
ਤਉ ॥ ॥ ਸਗਲਾਤਿ ਅਗੈ ਤਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾ ਬਿਅਧੈ

ਸੁਖਿਯਾਨੁ ਜਕੈ ਮਨ ਮਾਨਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿਤ ਸੁਖ ਨੈ ਨਾਨਿ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕ
 ਧੁਪਾਇਆ ਭਗਮੁ ਮੇਰੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੭੧ ॥ ॥
 ਗੁਆਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥

ਸੁਖੁ ਸੰਤੋਖਿ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਦੁਖੁ ਭਗਮੁ ਕਤੁ ਕੈ ਸੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵ ਸੋ
 ਰੰਗੀ ਮੋਤਿ ਨਿਗੁਨ ਕਉ ਥੇਰੁ ਧਰੀ ॥ ਗਤੁ ॥ ॥ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿ
 ਹੀ ਚਿਤਾ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਸਤਿ ਤੈ ਸੋਇ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕ ਕਉ ਨੁ ਚਿਤ ਕਰਮਾਜ ਕੈ ਮਨਿ ਵ
 ਜਾਤਿ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੭੨ ॥ ਗੁਆਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥

ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਕਾਰਿ ਵਿਗੁਣੇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਤਰਿ ਜਨ ਬੁਢੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਇ ਰੇ ਮ
 ਰਾਮ ਦਮਤੋ ॥ ਜਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿ ਰਤੇ ॥ ਗਤੁ ॥ ॥ ਮੋਤਿ ਭਗਮਿ ਬਤੁ
 ਰੀਭਵਾਇਆ ॥ ਅਸ ਬਿਰਭਗਤ ਤਰਿ ਚਰਣ ਪਿਓ ॥ ੨ ॥ ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੁਪ
 ਰੇ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਢਿ ਤਰਿ ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕ ਜੋ ਪੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਈਤੁ ਸੁ
 ਖੁ ਅਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੭੩ ॥ ਗੁਆਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥

ਮੇਰਾ ਤੰਗੁ ਮਮੀ ਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਠਾਕੁ ਰੁਤ ਮਤੇ ਰੇ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਕਰ
 ਤਉ ਸੇਵ ਕਤੇਗਾ ॥ ਸਰਣਿ ਗਤੀ ਪੁਰ ਗੁਣੀ ਗਤੇ ਗਾ ॥ ਗਤੁ ॥ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ
 ਭੁਯਗੁ ਰੁਝਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗੈ ਕਉ ਝਾਗ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੁਪਰਵ
 ਨਾ ਤੁਸਮਰ ਬੁਝੈ ਤੇਰਾ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਿਨ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਤਸੀ ॥ ਨਨਕ
 ਗੋਪੁ ਪਾਇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੭੪ ॥

ਗੁਆਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥

ਵਿਨਾ ਰੈ ਭੂਰੁ ਕਮਨਾ ॥ ਤਸਿ ਤਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਮੁਆਕਾ
 ਧਰਿ ਗਵਨੁ ॥ ਕਿਰੇ ਵੇ ਕੋ ਤਸਿ ਤਸਿ ਪਾਵਨਾ ॥ ਗਤੁ ॥ ॥ ਬਾਬਾ ਬਿਵਸਖ
 ਬੰਧਨਾ ਪੁਚਿਨ ਮੁਕਾਠਿ ਰਿਖ ਬੁਤਨਾ ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
 ਕਮੁਰਗਾਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਠਿ ਅਉਤਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕ ਜੋ ਖਾਇਆ ਨਾਮਾ ਸਫਲ
 ਮੁਤਾ ਕਧਰਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੭੫ ॥

ਗੁਆਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥

ਸੋਇਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਰਿਨਜਾਨੀ। ਭੱਰੁਤਇ ਆਬੁਤਰਿ ਪਾਉਤਨੀ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਤਜੁ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਪਰਉਰੀ। ਪ੍ਰਭਾ ਮਿਲ ਬੇਕੀਲਾਸ ਸਾ ਤੇ ਤੇ ਆਲ ਸੁਕਤ
 ॥੧॥ ਰਤਉ॥ ॥ ਕਰਮਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਨਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ਖਿਸਰਿਗਾਇ ਭਿਉਮੇ
 ਰਿਓ॥੨॥ ਸਾਦਿ ਮੋਤਿਲਾ ਦੀ ਅੰਤ ਕੋਗੇ। ਦੋਸੁ ਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਦੈ ਤੋਗੇ॥੩॥
 ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧੇਗੇ। ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣ ਤੋਗੇ॥੪॥ ੨੫॥ ੭੬

ਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਅਰੇ। ਜਮ ਕੰਕਰਨ ਸਿਰੇ ਏਵਿ ਚਾਗੇ॥੧॥ ਤੁਚਿਤਿ
 ਤਿਤੇਰੀ ਮਇਆ। ਸਿਮਰਤਾ ਮੁਸਗਲ ਰੰਗੁ ਖਾਇਆ ਰਤਉ॥ ॥ ਆ
 ਦੇਵਤਿ ਅਵਗਾ ਕਉ। ਪਤੁਚਿਨ ਸਾ ਕਤਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ॥੨॥ ਦਰਸ ਤੇਰੇ
 ਸਮਨਿ ਲਗੀ। ਸਤਜਿ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾ
 ਨੀ ਜੈ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮੁਤਿ ਦੀ ਜੈ॥੪॥ ੨੬॥ ੭੭॥

ਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨੁ ਰਿਪਤ ਨੀ ਮਿਟੇ ਜੰਜਲਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨ ਤੋ ਆਕਿਰ ਪਾਠਾ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
 ਭਲੀ ਬਨੀ। ਜਾ ਕੈ ਗਿਤ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤੋ ਪੁਰਨ ਸੋਭਾਇ ਆਨਿ ਰਭੇ ਪਾ
 ਉ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਜਾਇ ਆਸ ਪਾਕਿ ਪਾਠਾ। ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁਖ ਮਤਾ ਵਿਕ
 ॥੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ। ਜਲ ਨਿਭੁਈ ਮਨਿ ਤੋ ਸਾਂਤਿ॥੩॥ ਸਿ
 ਈਭਾ ਲਮਨੁ ਸਤਜਿ ਸਮਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਮੁਖ ਜਨਾ॥੪॥ ੨੭॥ ੭੮

ਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ। ਭੱਜਨ ਪੁਰਨ ਰਤੇ ਅਪਾਈ॥੧॥ ਕਥਾ
 ਤਗਤ ਕਉ। ਖਾਤਖਰਚਤ ਬਿਲਾਤ ਦੇਵਨ ਕਉ॥੨॥ ਰਤਉ॥ ॥ ਜਾ ਕਾ ਪਾਤਿ
 ਗੁਸਾਈ। ਮਨੁ ਖਕੀ ਕਤੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ॥੩॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਪ
 ਲਕਾਇ ਸਟਿਤਾ ਕੀਲਾ ਗਤੁ ਪਾਈ॥੪॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ
 ਨਾਨਕ ਨਾਤੀ ਤਿਨ ਕਾ ਮੀ॥੫॥ ੨੮॥ ੭੯॥

ਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ। ਤਬ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਮਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥

ਜਿਹੜਾ ਬਿਨਾ ਸਿਰਿ ਸੰਸਾਰਾ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ਗੁਣਾ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਅਪੁਨ
 ਤਤੁ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਓਟਿ ਗਈ ਪੁਤਰੇ ਗੀ ॥ ਤਪੁਰ
 ਸੰਸਾਰ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾ ਸਾਨਾ ਕਦ ਸੁਤੇ ਰਭਰਵ
 ॥ ੮੦ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਦਿਨੁ ਮੁਸਾਥ ਜਟੁ ਕਾਹੀ ॥ ਗਿਰਤ ਕੁਪ ਮਹਿ ਪਾਤਿ ਮਿਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚਤ ਸਚਤ ਗੈਣਿ
 ਵੇਤਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤ ਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿ ਗਪਾਈ ॥ ਗੁਣ
 ਦੁਮ ਕੀਐ ॥ ਅਨਿਤ ਚਲ ਗਿਉ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਠਾਂ ਸੇਸ ਕਤ ਸਰਸਾਂਧਿ
 ॥ ੨ ॥ ਬਲੁ ਕਨਕ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋਭਨ ਮੁਕਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਸਪਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੇਤਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਕਰਤੀ ਕੇਲਾ ॥ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤਮਤੁ ਮਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤਮਸ
 ਕੋਲਿ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨ ਕਉ ਮੁਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਥੈ ਰਾਗਿ ਕਤ ਸਮਝੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਤਤਿ ਦੇ ਗੀ ਗੀ ॥ ਗੁਣ ॥ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਗਿ ਤਮਤਿ ਮਾਤਿ ॥ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁ
 ਜਤਿ ॥ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਰਖੀ ਪਪੜਿ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨ ਤੁਝੁ ਟਕੀ ਗੋਲਿ ॥ ੨ ॥ ਉਨਕੈ
 ਸੰਗਿ ਤਮਤੁ ॥ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤਮਸਾ ਕੁਜ ਗਤੁ ॥ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭਾ ਬਿ
 ਚਾਈ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨ ਤੁਝੀ ਤੈ ਮਾਟੀ ॥ ੩ ॥ ਓਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤੁਕ ਮੇ
 ਰਾ ਕਰਕ ਮਾਇਆ ਜਿਹਿ ਵਿਓੜੈ ਨਾਨਕ ਥਾਪਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ
 ॥ ੮੧ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਪੁਗਾ ੭ ॥

ਉਮਰਤਾ ਤਮਰ ਰਿਆਨਾ ॥ ਓਤੁ ਬਿਨ ਸੈਨਾ ਤਮ ਕਹਿ ਆਨਾ ॥ ਓਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤ
 ਕੁਥੋ ॥ ਓਸੁ ਬੁਖੁ ਤਮ ਕੋ ਚੁਕੋ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰੁਨ ਕਉ ਮਾਗਨ ਵਾਗਾ ॥ ਜੀਅ ਉਤ
 ਰ ਜੀਉ ਦੇਨਾ ਗਾਰੁ ॥ ॥ ਨਾਉ ਸੁਬੰਧਨਾ ਤਮ ਬਾਧੋ ॥ ਨਾਉ ਸੁਧੰਧਨਾ ਤਮ ਧ
 ਨਾਉ ਸੁਮੈਲਨਾ ਤਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥ ਓਸੁ ਅਨੰਦ ਤਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਉ ਸੁਸੋਚ
 ਨਾਉ ਸੁਸੋਚਾ ॥ ਨਾਉ ਸਲੋਪੁਨਾ ਤਮ ਕਉ ਧੋਚਾ ॥ ਨਾਉ ਸੁਬੁਖਨਾ ਤਮ ਕਉ ਤਿਸਨਾ ॥
 ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤਮ ਜਚਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਉ ਕਿਉਨਾ ਤੀਏ ਕੈ ਓਤੀ ॥ ਅਗੈ ਪਾਏ ਓਕੈ ਸੋ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਰਖੈ ਰੁਮ ਭੰਗਾ ॥ ਤਮ ਓਇ ਮਿਥਿਓ ਏਇ ਕਰੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ੮੨ ॥

ਗੁਰੂ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥ ੭ ॥

॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਐ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਅਗੋਧਰੀ ਐ ॥ ਪਾਨੀ
ਰਉਤ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੧ ॥ ਸਾਈ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲ ਉਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਦਸ ਨ
ਕੀਪਨਿ ਤਗਿ ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀ ਅਨਾਇ ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤਪਾਵਉ ਸੰਤ
ਥੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਗੰਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭੈ ਨਾਮ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਰਪਉ ਸਭ ਤੋ ਮਾਗਰ ਬੁਝੈ ਤਜਿ ਤੇਵਉ ਰੇਨਾ ॥ ਉਨ ਕੋ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭ
॥ ੩ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਤੀ ਅਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਹਿ ਤੇ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਪਾਲ ਗੋਬਿਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਦਾ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰੂ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥ ੮ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਤਿਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਤੁ ਮੰਤ੍ਰ
ਸਾਧੇ ਮਾਪਿ ਆਗੁ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਪਟਿ ਪਟਿ ਆਧਾਗੁ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਏਸ ਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਾਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਤੇ ਚਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਉਂ
ਤੋਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨ ਤੀਰੋਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਧੋਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਤਿਚਲੈ ਸੰਗੈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੁ ਤੋ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਤਿ ਸੁਸਾਨ
ਪੁਲੈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤੋਰੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਓਟਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰਾ ਤਾਨੁ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰੂ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥ ੯ ॥

ਭੁਪਤਿ ਤੇਇ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕਮਾਇ ॥ ਆਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਇ ॥
ਤਸੰਚਤ ਬੈਠੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਉਸ ਤੇ ਭਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਚ
ਆ ਅੰਤ ਮਝਰੀ ਆਗਰ ਬਿਗਰ ਬਿਉ ਆਤੁ ਮਤਿ ਪਰੀ ਆਗੁ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਇ ਓਭਇ ਮਨਿ ਤਗਾ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ ਓਕਰ ਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਬਸ ਕਰ ਜੋਗ
ਸਥਾਨ ॥ ਨਿਕਸਿ ਅਧੁ ਕਤ ਤੇਇ ਗਾਇ ਓਸੁ ਆਤਾ ॥ ੨ ॥ ਉਚੇ ਮੰਦਰ
ਅਰੁ ਗਨੀ ॥ ਤਸਾ ਤੇ ਪੈ ਵੇਜੈ ਵੇਮ ਨਿਭਨੀ ॥ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੁਤ ਅਰੁ ਪੀ

ਭਉਪਚਿਤ੍ਰਾਯੁਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਹਿਉਪਤਤਿਨਹਿਬਿਨਤਾਰੰਗਰਸਜੈ
 ਜੇਸੁਪਤਤਾਸੇਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਗਾਨੁ ਮਾਯਾਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮੁ
 ਚੇਅਯੁ ॥ ੪ ॥ ॥੮੬॥ ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਜਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਪਨੇਗੀ ॥ ਜਉਮਿਲੀਐਤਿਉਵਧੇਵਧੇਗੀ ॥ ਗਥਿਚਮੜੀ
 ਜਉਭੈਨਾਤੀ ॥ ਲਾਗਿਉਟੇਸੁਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਗਮੋਤੀਤਮਾਤਿਅ
 ਜਗਵਾਈ ॥ ਨਿਗੁਨਮਿਥਿਓਵਜੀਵਧਾਈ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨ
 ਕਉਮਤੀ ॥ ਬੁਝਾਈਗਿਉਬਨਿਬਨਿਜੋਤੀ ॥ ਮੇਨਿਤਨਿਥਗੋਤਿਕੈਮੀਠੀ ॥ ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਖਟੀਰੀਠੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਰੇਠਗਾਉ ॥ ਥੋਰਨਿਨਤੀਥ
 ਪਾਮਾਉ ॥ ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਥੇਬਾਂਧੇ ॥ ਗੁਰਕਿਘਤੇਮੈਸਗਲੇਸਧੇ ॥ ੩ ॥ ਅ
 ਵੰਗਮੇਨਿਭਉਆਅੰਦਾ ॥ ਭਉਚੁਕਤੁਟੇਸਭੇਠੇ ॥ ਕੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿ
 ਗੁਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਵਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ॥੮੭॥ ॥
 ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥

ਅਠਪਤਰੀਕਟਿਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਅਮੀਠਾਮਨੈ ॥ ਏਕਨਾਮਸੰਤਨਅ
 ਧਰੁ ॥ ਤੋਹਿਰੇਸਭਕੀਪਗਥਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਰਤਸੁਨਤੁਮੇਰੇਭਾਈਉਅਕੀਮਤਿ
 ਕਰਨਜਾਈ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਵਰਤਦਿਜਾਕੈਵੈਲਨਾਮਾ ॥ ਅਨਦਰੁਪਕੀਰਤਨਬਿਸ
 ਜਮਾਮਿਤਸਤ੍ਰਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੋਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿਕੋ
 ਏਅਘਕਾਟਨਤਾਰਾ ॥ ਦੁਖਦੁਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਤਾਰਾ ॥ ਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੇ
 ਰੀ ॥ ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਥਲੀ ॥ ੩ ॥ ਭਾਕਸੰਗੁਥਾਥਤਿਸੁਰਿਦੇਵਾ ॥ ਅਮੋਘ
 ਭਸੁਮਠਬਜਾਕੀਸੇਵਾ ॥ ਕਰਜੋਜਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੋਤਿਸੰਤਟਲਦੀ
 ਗੁਦਤਸੇ ॥ ੪ ॥ ॥੮੮॥ ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥

ਗਗਨੁਖਜਾਪਿਏਕੈਨਾਮਾ ॥ ਸਗਲਧਰਮਾਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮਾ ॥ ਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸਧ
 ਜੰਗੁ ॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤਥਗੈਪ੍ਰਭਰੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਹਿਅਨਦਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ
 ਜਮਰਤਮਨਿਤੋਹਿਪ੍ਰਗਸਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੁਨਨਜਾਵੈ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਵਰੁਨੇਮ
 ਜਨਤਿਸੁਪੁਜਾ ॥ ਬੇਦਪੁਰਨਤਿਨਿਸੀਮ੍ਰਿਤਸੁਨੀਜਾ ॥ ਮਤਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮ
 ਧਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਭਜਾਕੈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੰਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨਾ ॥ ਪਤਿ

ਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗੋਰੇਨਾ ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਤਰਿਤਰਿਗਾਇ। ਤਾਕੀਗਤਿਮੇ
ਨਜਾਇ॥੩॥ ਅਠਪਤਰਕਰਜੋਤਿਧਿਅਵਉ। ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸੁਪੁ
ਮੋਤਿਗੀਬਕਉਏਤਰਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਇਧੇਸਰਣਾਇ॥੪॥
॥ ਗੁਆਸਾਮਾ॥੫॥੫੫॥ ੭॥

ਅਠਪਤਰਉਦਕਇਸਨਾਨੀ। ਸਦਤੀਭਗਲੋਇਸੁਗਿਅਨੀ। ਬਿਰਥਾਕਉ
ਨਤੀ। ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਖਗਤਪਾਈ॥੧॥ ਸਾਥਗਾਮੁਤਮਾਰੇਸੇਵਾਪੁ
ਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਗਤਉ॥ ॥੫੫੮॥ ਜਾਕਸੁਨੀਐਚਤੁਕੰਟਾ। ਅਸੁਨਜਾ
ਬੈਕੁੰਠਾ। ਜਾਕਚਵਰਸਕਉਪਰਿਸੁਏ। ਤਾਕਾਧੂਪੁਸਦਾਪਰਫੁਏ।
ਟਿਘਟਿਸੰਪਟੁਏਰੇਜਾਕਾ। ਅਭਗਸਭਾਸੰਗਿਏਸਾਧਾ। ਅਰਤੀਕੀਰ
ਦਾਅਨੰਦਾ। ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸਦਾਬਿਅੰਤਾ॥੩॥ ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸ
ਤਨਾ। ਸੰਤਚਰਨਓਤੁਅਇਓਸਰਨਾ। ਤਾਖਿਚਤਿਓਤਰਿਸਾਥਗਿਗਾਮ
ਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੋਦਾਨਾ॥੪॥ ॥੫੯॥

॥ ਗੁਆਸਾਮਾ॥੫॥੫੫॥ ੭॥
ਜਿਤਪੈਰੈਭੁਟੀਪਨਿਤਰੀ। ਸੰਸਾਰਸੰਤਨਦੁਰਾਰੀ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈ
ਤਿਆਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮੁਕਤੇਬੀਬੀਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦੁਰਿਰਤਿਆ। ਗਤਉ
ਤਲਾਖਚਜਗਾਤੀਘਾਟਾ। ਦੁਰਿਗਤੀਓਤੁਜਨਤੇਵਾਟਾ॥੨॥ ਜਤਅਵੇਥ
ਨਸਾਥਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗਿਸਾਧਾ॥੩॥ ਚਿਤਗੁਪਤਸਭੇਲਿਖਤੇਲੇਖ
ਗਤਜਨਾਕਉਦਿਸਟਿਨਧੇਖਾ॥੪॥ ਕਤਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰ
ਜੇਤਕੇਅਨਤਦੁਗਾ॥੫॥ ॥੬॥ ਗੁਆਸਾਮਾ॥੫॥੫੫॥ ੭॥
ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ। ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮਾ। ਬੁਝਿਗਾਇ
ਤਰਿਜਸਤਿਅਘਨੇ। ਜਪਿਜਪਿਜੀ ਵਾਸੰਗਿਧਾਨੇ॥੧॥ ਕਰਨਕ
ਸਰਨਿਪਰਿਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸਤਜਪੁਰੁਪਾਇਆ। ਮਿਟਿਅਸ
ਚੰਦੁਚਰਿਅਗਤਉ॥ ॥੭॥ ਲਾਭਜਵੇਤਰਭੇਰਭੰਗਾ। ਤੋਟਿਨਾਵੇ
ਰੰਕਾਗ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨਕੋਇਨਾਨਕਤਕੀਪਰਮਗਤਿਤੋਇ
॥੮॥
ਗੁਆਸਾਮਾ॥੫॥੫੫॥ ੭॥

ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਪਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਖੀ ਸਗਲ ਤਰੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ
 ਜੇ ਸੰਗੀ ਸਦਾ ਤੈ ਨਾ ਲੋ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੋ ॥ ੨ ॥
 ਤੇਰੀ ਅਮੀਰ ਬਾਗੋ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ॥ ੩ ॥ ॥੮੩॥
 ਗੁਰੂ ਅਸਾ ਮਮਤਾ ॥ ੫ ॥ ॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ਤਿਤਰਿ ਅਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਮਨ ਤਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
 ਭੰਗੁ ਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਜਾ ਤਿਸੰਤ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸ
 ਤਕਿ ਬਿਖਿਅਰਾਗੁ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਤਾਕਾ ਬਿਰੁਸੈ ਤਗੁ ॥ ੩ ॥ ॥੮੪॥

ਗੁਰੂ ਅਸਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥
 ਨਿਦੀ ਅਗਿ ਅਪਿਰ ਕੀਲਾਗੀ ॥ ਸਉ ਕਨਿ ਪਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਤਰਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋ
 ਤਗੀ ਸੀਗਾ ਰਕੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀਤ ਪਤਿ ਤਗੀ ॥ ੧ ॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਧ੍ਰਿਅ ਕਤਿ
 ਅਮਾਨੀਆ ਸੁਖ ਸਤ ਜੁਇ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਜਾਨੀਆ ॥ ੨ ॥ ॥ ਤਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿ
 ਆਖਿ ਜਮ ਤਿਦਗ ॥ ਉਤੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਗ ॥ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖ ਉ
 ਚੈ ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੁਤਲਾਵੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੈ ਕੁਲਨ ਸੋਭਾ ਵੰਤਾ ॥ ਕਿ ਅਜਨਾ ਕਿਰੀ
 ਜੀ ਕੰਤਾ ਮਤਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਨੀ ॥ ਕੰਤਿ ਪਕਾਰਿ ਤਮ ਕੀ ਨੀਗਨੀ ॥ ੪ ॥ ਜਬ
 ਜੁਖ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਾਜੁ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਮੇ ਗਯਾਨਿ ਸੁਤਾਗਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕ ਮੇਰੀ ਪੁ

ਗੁਨਾਸਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੫॥

॥ ਗੁਨਾਸਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੫॥

ਮਾਏਤਿਕੁਟੀਵਿਸਾਟਿਕਗੁਗਿ॥ਬੈਥੈਕਉੜਾਜਿਤਬਾਕੀਫੁਕੀ॥ਸਦਬੁਖੀਪਿਯ
ਗਿ॥੧॥ਐਸੀਇਸਤੀ॥ਇਕਿਗਮਿਉਪਾਈ॥ਉਨਿਸਤੁਜਗੁਖਾਈਅਤਮੇ
ਰਖੇਮੇਰਭਾਈ॥੨॥ਉ॥॥ਪਾਟੇਠਗਉਤੇਗਿਭੁਜਗੁਜਤਿਆ॥ਬੁਝਨਾ
ਨੁ॥ਹਾਦੇਏਮੇਰਿਆ॥ਗੁਨਾਸਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਸੋਰਿਆ॥੨॥ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਯੋ
ਨਤਰਗਾ॥ਤਟਤੀਰਬਭਵੇਸੁਭਧਰਨਾ॥ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਗ
ਮਾਇਆਮੋਤਿਸਭਜਗੁਬਾਧਾ॥ਤਉਮੈਪਚੈਮਨਮੁਖਮੁਗਾਖਾ॥ਗੁਰ
ਤਪਕਰਿਤਮਰਖਾ॥੪॥॥੮੬॥ ਗੁਨਾਸਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੫॥

ਸਰਬਦੁਖਜਬਾਥਿਸਰਤਿਸੁਅਮੀ॥ਈਤਉਤਕਾ॥ਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਸਤਿ
ਤਮੇਤਰਿਤਰਿਧਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਏਸਰਬਸੁਖਪੁਭਤ
ਜਾਇ॥੨॥ਉ॥॥ਸੰਗਿਤਵਤਕਉਜਨਤਦੁਗਿ॥ਸੋਜਨਮਰਤਾਨਿਤਨਿਤ
॥੨॥ਜਿਨਿਸਤੁਕਿਭੁਦੀਅਤਿਸੁਚਿਤਵਤਨਾਤਿ॥ਮਤਾਥਿਖਿਅਮਜਿ
ਨਿਜਾਤਿ॥੩॥ਕਤਨਨਕਪੁਰਸਿਮਰਤੁਏਕਾਗਤਿਪਾਈ॥ਐਗੁਰਪੁਰੇਟਕ
॥॥੮੭॥ ਗੁਨਾਸਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੫॥

ਨਮੁਜਪਤਮਨਤਨੁਸਤੁਤਰਿਆ॥ਕਲਮਲਦੇਖਸਗਲਪਰਤਰਿਆ॥੧॥ਸੋ
ਵਸੁਭਲਮੇਰਭਾਈ॥ਤਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੨॥ਉ॥॥ਸਾਧ
ਜੇਪੈਗਾਮਿਟਉਪਦੁਤਮਨਤੇਬੈਗਾ॥੨॥ਗੁਰਪੁਰੇਮਿਲਿਭਗਰਚੁਕਾਇਆ
ਤਸਭਿਵਸਗਤਿਅਇਆ॥੩॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਅਤਰਿਕਨਾਮਾ॥ਨਨਕ
ਪਰਿਕੁਰਬਨਾ॥੪॥੮੮॥ ਗੁਨਾਸਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੫॥

ਗਾਵ॥ਲੋਤੁਗਾਵਨਤੋਗਾ॥ਜੀਅਪਿਰਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਦੁ
ਵਤਿ॥ਅਵਰਕਤੁਪਤਿਬੁਰਿਨਜਾਵਤਿ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਾਤਿਭੁ
ਧਾਨਨਿਤਜੁਪੀਐ॥ਬਠਿਤਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਅਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਰਮਾ
ਐ॥੨॥ਉ॥॥ਜਾਕਾਦਨਨਿਖੁਟੈਨਾਤੀ॥ਭਲੀਭਾਤਿਸਭਸਤਜਿਸਮਾ
ਬਖਸਨਮੇਟੈਕਈ॥ਮਨਿਵਸਾਈਐਸਾਚਸਈ॥੨॥ਸਗਲਸਮਗੀ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਨ ਭਰਨਾ ਓਟ ਗਤੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦ ਪਾਈ ਐਸਾ
ਸੇਸਾ ਸਿਸੰਗੁ ਨਿਧਿ ਗਾਈ ਐ॥੩॥ ਦੁਰਿ ਨ ਭੀ ਕਤ ਭੁਜਾਈ ਐ ਨ ਦਰਿ
ਰੋਤ ਭਰਿ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਮਐ
ਰਿਧਾ ਸਿ॥੪॥ ॥੮੮॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਨ ਲਾ ੫ ॥

ਮੁਖ ਮੋ ਮਿਟਿ ਅਤਨ ਕਾ ਦੁਖੁ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਤੋ ਆਸੁਖਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ
ਦੀਨੈ ਭੀ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਓ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਓਮੈ
ਭਈ॥ ਗੋਗ ਸੋਗ ਸਭੇ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਗਤਾਓ॥
ਗੁਰੇ ਚਰਨ ਭਿਰੇ ਵਸਾਈ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਤਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸ
ਤੋ ਭੀ ਸਾਂਤਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਖਨ
ਨੇ ਮਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੈ ਮਨਾ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ
ਰਸਨ ਚਖੇ॥ ੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਨਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਉ ਆਦਾਇ ਆਲਾ ਸਿੰਜਨ ਤੋ ਅਸਦਾ ਨਿਤਾਣਾ॥

੪॥ ॥੧੦०॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਨ ਲਾ ੫ ॥

ਦਿਖਾਇ ਨੀਤ ਭੇਜਿ॥ ਤੁਝ ਨੇ ਦੁਖੁ ਭਿਯਾਇ ਅਸੰਜੋਗਿ॥ ਓ ਭੈ॥ ਨਿਅਣ
ਬੀਅਣੇ ਦੁਖਾ॥ ਤਕੈ ਮਨੇ ਬਹੁ ਬਿਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਜੀ॥ ਆਤੁ ਭੁਕ॥ ਤੁਝੇ ਦਿਖਾ
ਪਾਇ ਅਨਭ ਮਹਿ॥ ਤੇ ਦਿਖਾ ਪੁਤ ਕਾ॥ ਗਤਾਓ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ
ਗੁਰਿ ਮਿਥੈ ਕਜਨ ਮੁਖੀ ਆਮਿਟਿ ਆਸੋਗੁ ਮਤ ਅਨੰਦ ਥੀ ਆ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਸਖੀ ਅਨੰਦ ਗਾਵੈ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ
ਈ॥ ਪਰਮ ਕਲਾ ਤਰਿ ਬੰਧਿ ਬਤਾਈ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਸਤਿਗੁਰ ਦਿਵਾਇ ਆ॥
ਭੇਅ ਚਿੰਤਾ ਕਥਿ ਵਲਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਬਾਣੁ ਕੁਪਿਤ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮ
ਤਾ॥ ਬੁਝਾਇ ਆਖੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ॥ ਗੁਰੀ ਬੰਨੀ ਨਾਤੀ ਬਾਤਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁ
ਝੀਨੀ ਦਾਤਿ॥ ੪॥ ॥੧੦੧॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਨ ਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਆਦੇ ਤਾ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਇ ਅਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਪਾਈ॥ ਗਤਾਓ॥ ॥ ਸਗਲ ਪਰੇ
ਚੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪ੍ਰਭ ਨ ਭੀ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਪਿਰੁ ਜਬ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਾ॥ ਕਤਾਨਕ

ਗੁਰਕਉਕਰਬਨਾ॥੨॥ ੧੧੦੨॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮਾਤਲਾ ੫ ਕਾਠੀ॥
ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀ ਦੁਸਰੁਸਾਤਿਬੁਮੇਰਾ ਜੀਉਪਿਰੁਸੁਭਤਿਸਦਾਸੁਭਕਿਉ
॥੧॥ ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੁਤੁਧਈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕੈਸੇਜਾਨੁ
॥੨॥ ਤੇਰਾਤੁਕਮੁਅਪਾਰੈਕੋਈਅੰਤਨਪਾਏ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟਸੇ
ਜਾਏ॥੩॥ ਚਤੁਰਾਈਸਿਅਏਪਾਕਿਤੈਕਾਮਿਨਅਈਐ॥ ਤੁਠਾਸਾਤਿਬੁਜੇਦੇ
ਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੪॥ ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਈਅਤਿਕਿਭੁਪਵੈਨਬੰਧਾਜਨ
ਕੀਤਾਨਮੁਪਰਤੁਰਓਰਿਅਧੰਧਾ॥੧॥ ੧ ॥੧੦੩॥

॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮਾਪਾਪੁਗਾ ੮॥ ਕਾਠੀ॥
ਸਰਬਸੁਖਮੈਭਾਇਅਤਰਿਜੇਰੁਨਕਈ॥ ਗੁਰਤੁਠੇਤੇਪਾਈਐਸਚੁਸਾਤਿਬੁਮੇ
ਬਲਿਤਾਗੀਗੁਰਅਪਦੇਸਦਸਦਕੁਰਬਣਾ॥ ਨਮੁਨਾਵਿਸਰਉਇਕੁਖਿਨਚਸਹੈ
ਦਨਾ॥੨॥ ਭਾਗੁਸਚਸੋਇਤੈਜਿਸੁਤਰਿਧਨੁਅੰਤਰੀ॥ ਸੋਭੁਟੈਮਤਜਦੇ
ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰੀ॥੩॥ ਗੁਰਕੀਮਤਮਾਕਿਅਕਤਾਗੁਰਾਬਿਬੇਕਸ ਤਸੁਰ
ਦਿਜੁਗਾਦੀਜੁਗਤਜੁਗੁਪੁਰਾਪਰਮੇਸਗ॥੪॥ ਨਾਮੁਧਿਅਵਤੁਸਦਸਦਾਤਰਿ
ਨਰੰਗੇ॥ ਜੀਉਪੁਨਧਨੁਗੁਰੁਤੈਨਾਕਕੈਸੰਗੇ॥੧॥ ੨ ॥੧੦੪॥

॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮਾਤਲਾ ੫ ॥ ਕਾਠੀ॥
ਸਾਂਈਅਲਖੁਅਪਾਰੁਭੋਗੀਮਨੀਵਸੈ॥ ਚੁਖੁਦਰਦੁਰਗੁਮਾਇਮੈਰਾਤੁਨਸੈ
ਵੰਦੁਰਬਣਸਾਂਈਅਪਦੇ॥ ਤਵੈਅਨਦੁਪਦਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਦੇ॥੨॥
ਬਿਦਕਗਾਥਿਸੁਦੀਸਚੇਤਿਸੁਧਈ॥ ਸੁਖੀਤੁਸੁਖੁਪਾਇਮਾਇਨਕੀਮਜ
॥੩॥ ਨੈਦਪਸੰਦਸੋਪੋਖਿਮੁਸਤਾਕੁਰਈ॥ ਮੈਨਿਰਗੁਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿਬਦੇ
ਇਥਈ॥੪॥ ਬੇਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਤੁਭਾਤਗਾ॥ ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾਤੁਰਿ
ਗਾ॥੧॥ ੩ ॥੧੦੫॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮਾਤਲਾ ੫ ॥ ਕਾਠੀ॥

ਲਾਖਭਗਤਅਰਾਧਤਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ॥ ਕਵਨਜੁਗਤਿਸਿਲਵਉਨਿਰਗੁਰ
ਈਜੀਉ॥੧॥ ਤੇਰੀਟੇਕਗੋਵਿਦਗੁਪਾਬਦਇਅਲਪੁਭਾ॥ ਤੁੰਸਭਨਕੇਨਕ
ਸਟਿਸਭਾਗਤਉ॥ ॥ ਸਦਾਸਤਈਸੰਤਪੇਖਤਿਸਦਾਤੁਜੁਗਿ॥ ਨਾਮਾਦਿਤੁਨਰਿ
ਮਗਨਿਵਿਸੁਰਿਵਿਸੁਰਿ॥੨॥ ਦਾਸਦਸੰਤਲਭਾਇਮਿਟਿਅਤਿਨਗਉਤੁ

ਅਜਿਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕੁਝ ਕਉ ਛੁਡਾ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਸੇਖ ਸੁਤ ਰਿਅ ਉਤੈ ਸਾ ਸੇ ਸਾਰ ਸਭਾ ਨਾ
 ਕੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦੬ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਝਾ ੫ : ਕਾਠੀ ॥

ਭੇਖ ਵਿਸਾਰਿ ਠਿਕ ਵਿਅਕਤ ਕਰਿ ॥ ਝੁਠਾ ਬਾਹਿ ਗੁਮਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਧਿ ਪਰਿ ॥
 ਅਠਪਤਰ ਸਭਾ ਠਿਕਿ ਜਿਨ ਟੁਕੁ ॥ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੁ ਮੂ ॥ ਗੁਰੁ
 ਸੋਈ ਕਮੁਕ ਮਾਇ ਜਿ ਤੁਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਹਿ ਲਾ ॥
 ਜੋ ਕੰਧਨੁ ਮੁਖਿ ਸੋਘੁ ਰਗ ਸਿਕਰਿ ॥ ਠਿਕ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥
 ਤਿਨਾ ਪਿਅਰਾ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭਾ ਟਿਅ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਬੂ ਨਾ ਕਿ ਵਖਾਇ
 ਆ ॥ ੫ ॥ ੧੦੭ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਝਾ ੫ : ਕਾਠੀ ॥

ਕਾਵਿ ਸੋਨਾ ਮੁਖੇ ਕਿਨੇ ਠਿਕਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣੁ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਜੇ ਠਿਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਜੀਤੁ ਭੁਤੁ ਮਸੰਗਿ ਭੇਟਿ ਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭ ਮੇਟਿ ਆ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰੁ ॥ ਜੇ ਤੇਖੰ ਰਬੁਤ ਮੰਕਉ ਪਾਰੇ ਤਿਨ ਖੋ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ
 ਗਤ ਸੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਨ ਮਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਨੀ ਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ
 ਸਭਾ ਜੀਤੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਆਗਧਿ ਸਮਾਏ ਸਾਤ ਸਾਤ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਬਚ ਪੁਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ॥ ੪ ॥ ੧੦੮ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਝਾ ੫ : ਕਾਠੀ ॥

ਪ੍ਰਭੇਗਿ ਅਸੁ ਬਠਾਇਤ ਮਰਾਖ ਸਮੁਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਭਤੁ ਦੁਜਾ
 ਠਿਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣੁ ਰਿਅ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰਾਨ ਕੋ
 ਨ ਦਰਿ ਨੀਤ ਰਿਅ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਸੋਗੀ ਐ
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਕਰੈ ਸੁਆਪਿ ਅਪਣੁ
 ਏ ਆਭਗਤ ਕਾਸਟੁ ॥ ਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਜਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤਰਿਕਾ ਮੁਕ
 ਨ ਸੁਰੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਇ ਅਸਲ ਚਪੁਰੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ੧੦੯ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਝਾ ੫ : ਕਾਠੀ ॥

ਜਿਸੇ ਵੇਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਗਠ ਲਗਾ ॥ ਤਿਉ ਆ ॥ ਕਿਤੀ ਇਤਦ ਕੀ ਆਇ ਵੇ ਵੀ
 ਵਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਥੋੜਿ ਬਾਹੁ ਤਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜ੍ਹਿ ਘੀ ਐ ॥ ਅਠਪਤਰ ਗੁਣ

ਗਾਇਸਾਧੁਸੰਗੀਐ॥੨੭॥ ਭੰਗਤਿਭੰਗਅਨੇਕਵਿਛਾਰਵੈਸੁਵਿਆਰਿਭੰਗ
ਗਤਿਭਿਨਮਰਿਮਰਿਰੁਨਿਐ॥੨॥ ਕਪੜਭੰਗਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਲਣ
ਨੁਸਿਮਰਤਤਥਾਰਸਰਪਰਚਲਣਾ॥੩॥ ਮਤਥਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁਵਿਰਥੈ
॥ਊਟਨੁਤਰਿਕੀਸਰਣਿਥੇਖੁਜਨਕਥੇਖਿਐ॥੪॥ ॥੧੧੧॥

ਗੁਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਕੋਠਿਨਕਿਸਤੀਸੰਗਿਕਾਤੇਗਰਬੀਐ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਭਊਜਲੁਤਰਬੀਐ
ਮੈਗਰੀਬਸਚੁਟੇਕੁਤੁ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ॥ ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੈਮੈਗਮਾਨ
ਹਤਐ॥ ॥ਰਜੁਮਾਊਜੰਜਾਊਕਾਜਿਨਾਕਿਤੈਗਨੂੰ॥ ਤਰਿਕੀਰਤਨੁਅਧਾਰੁਨੂੰ
ਏਤੁਪਨੂੰ॥੨॥ ਜੇਤੇਮਾਇਅੰਗਤੇਤਪਥਾਵਿਐ॥ ਸੁਖਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰੂ
ਗਵਿਐ॥੩॥ ਸਚਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਤੁਪੁਰਗਤਰਗਭੀਗੇ॥ ਅਸਭਰਸੇਖਸਮ
ਕਕੇਜੀਐਗੇ॥੪॥ ੬ ॥੧੧੧॥

ਗੁਆਸਾਮਾ॥੫॥ ਪੁਰਾ॥ ੮॥ ਕਾਠੀ॥

ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਤਜਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਗੈਵਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋਤਿਤ
ਧਿਅਈਐ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾਸੁਭੁਕੇਇ॥ ਸਰਬਰਹਿਤ
ਪੁਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋਇ॥੨॥ ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਸੰਗਿਸਤਾਈਗੇਅਨਜ
ਤਿਸਤਿਅਗਾਧਿਮਨਾਥਿਨਮੈ॥ ਸਗਲਰੰਗੁ॥੩॥ ਗਾਥਨਤਾਰੁਅਪਾਰੁ
ਗਾਨੰਮਾਤਿ॥ ਸੀਤਲੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾਇ॥੪॥ ਸੁਖ
ਜਅਨੰਦਘਣਾਨਾਨਕਜਨਪੁਰਾ॥ ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭਏਭੇਟਿ॥ ਗੁ
॥੪॥੧੦॥੧੧੧॥

ਗੁਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ॥ ੮॥ ਕਾਠੀ॥

ਗੋਬਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ ਤੋਇਕ੍ਰਿਪਾਭਦਇਅਭੁਤ
ਣੀਐ॥੧॥ ਅਵਤੁਸੰਤਮਿਥਾਤਰਿਕਥਾਕਤਾਣੀਐ॥ ਅਨਦਿਨਸਿਮਰ
ਤਜਿਥਾਜਥੇਕਾਣੀਐ॥੨॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਨਾਮੁਤਵੈਅਨਦੁਖ
ਮਿਥਿਅਮੋਤੁਸੰਸਾਰੁਧੁਰਾਵਿਦਸਣਾ॥੩॥ ਚਕਣਕਮਲਸੀਗੇਨੇਤੁਕਿਨੈ
ਥੇਲਾਇਐ॥ ਧਨੁਸੁਤਵਾਮੁਖੁਜਿਨੈਤਰਿਧਿਅਇਐ॥੪॥ ਜਨਮਮਰ
ਧੁਕਾਥਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੰਪੁਭਭਾਵਈ
॥੧॥੧੧੧॥੩॥

ਗੁਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ॥ ੮॥ ਕਾਠੀ॥

[illegible]

ਗੁਰਮਤਿਮਤਲ ੫ ਕਾਠੀ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

शुभ्रमामृत ५. ॥

[illegible]

ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਉਚੇਰੀ ਸੋਭ ਤੇ ਉਚਾ ਸਭਾ ਕਿਉ ਤਕਾ ਕਾਂਢੀ ਐਥੋਂ ਅਰੁ ਮੁਖ
ਜੀ ਅਪਨ ਮੇਰਾ ਧਨ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀ ਆਨਾ ਮਿਜਿ ਸਕੈ ਉਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ
ਗੀ ਆਗੁ ਉ॥ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈਨ ਉਮਾਣ ਕੀ ਗਾਰਜੀ ਧਾਈ

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੁੰਮੀ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਸੇ ਤੇ ਹੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦਿ ਕਵਰੀ ॥
ਸਾਧੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਪਿਤ ਰਿਪਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਭਾ
ਮੇਰਾ ਜਿਸ ਤਿਸੀ ਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਤਿਥ ਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੩੭

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੫ ॥

ਸੰਤ ਬੀਤਿ ਦਿਸਾ ਸਗੀਏ ਤੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਗੀ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਗੁਣ ਤੁੰਮੇ
ਰਿਨ ਪੇਖੁ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਇਉਂ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਤਰਿਨਾ ਮਿਮਜੀ ਠੈਰੀ ਗਿਰ
ਆਗਿ ਸਿਧਾ ਆਪ ਚਤੁਰੀ ਤੁੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾ ਘੁੰਮੀ ਗਿਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਭਰਤ
ਸੁਮਤੀ ਐਏ ਤੁ ਸੀ ਗਾਰ ਬਣਾਇ ਗੀ ॥ ਫੁਜਾ ਭਾਉ ਦਿਸਾਰੀ ਐਏ ਤੁੰ ਬਣ
ਇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪ ਕੋਏ ਤੁ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜ ਵਿਛਾਇ ਗੀ ॥
ਪਤਰ ਕਰ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪੁ ਤਉ ਭੋਟੈ ਤਰਿ ਗਾਇ ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਤੀ ਚਜੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸੁਭਾ
ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਗੀ ॥ ਸਾਈ ਸੇ ਤੁ ਗਾਇਨਾ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੫ ॥ ਕਾਠੀ ॥

ਗੀਗਨ ਭੋਲਤਉ ਬਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ਭੁਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਬਿਸਮ
ਓਇ ਬਿਖਾ ਦੀਦੋਖੀ ਆਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਤੁਟਾ ॥ ਤਮ ਭੁਟੇ ਅਬਉ ਨ ਤੇ ਓਇ ਤਮ
॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਨਤਾ ਤੁੰ ਤੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿ ਅਨਤਾ ਤਬ ਭੁਠੇ
ਧਾ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁ ਕਮੁਨ ਬੁਝਤਾ ਤਬ ਤੀ ਬਉ ਦੁਖੀ ਆ ॥ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਤੁ
ਦਿਅਤ ਬਤੀ ਤੇ ਸੁਖੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ਨਾ ਕਦੁ ਸਮੁਦਖੀ ਆਨਾ ਤੀ ਕੰਮ ਦਾ ਗੁਰ
ਵਾਸੇ ਵਕੋ ਨਾਨਕਾ ਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੧੮ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾਤਲਾ ੫ ॥ ਕਾਠੀ ॥

ਸੁਖ ਸਤ ਜੁ ਅਨੰਦੁ ਪਣਾ ਤਰਿ ਕੀ ਰਤਨ ਗਾਉ ॥ ਗਾਰ ਤਨਿ ਵੇਰ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇ
ਣਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਵਿਟ
ਵਾਰਿ ਅਜਿ ਸੁਮਿ ਬਿਸਚੁ ਸੁ ਆਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਸਗੁਨ ਅਪ ਸਗੁਨ ਤਿਸ
ਬਗਤਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਨ ਆਵਈ ਜੋ ਤਰਿ ਪੁਭਿਭਵੈ
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇ ਤੇ ਸੁਭਉ ਪਰਿਨਾਮੁ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ
॥ ੩ ॥ ਭੋ ਬਿਨੈ ਸੇਭੁ ਮਮਤ ਗਾਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ ਨਾਨਕਾ ਰਖੇ ਪਾਰ ਬੁਝੈ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਤਿ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧੨੫॥

ਗੁਰਮਤਿ॥ ਮਤਲਾ ੫॥ ੫੫॥ ੧੮॥

ਤੁਧੁ ਕੀਰਤਿ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧੨੫॥
 ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਵਿਸਰ ਬਸੁਖ ਪਦਉ ਅੰਗੇ ਕੁ ਵਉ ਕਿਨਤਾ ਵਉ॥ ਏਕੁ ਦ ਤਰੁ
 ਸਗਲ ਤੇਜ ਚਿਕੁ ਸਰ ਕੋ ਪਤਿ ਜਾ ਵਉ॥ ਮਾਗਉ ਅਨ ਬਜਾ ਵਉ॥ ਸਗਲ
 ਬਖਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨ ਸਮ ਸਰਿ ਲਾ ਵਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਉਠਉ ਬੈਸਉ ਰਤਿ
 ਬਿਸਾ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਬਿਜਿਯੁ ਜਾ ਵਉ॥ ਬੁਝਮਾ ਦਿਕਸਨ ਕਾ ਦਿਕਸਨ ਕਸਨ ਦਸਨ ਤਨ ਸਨਤ
 ਅਗਤਿ ਕਉ ਮਤਲਾ ਦੁਲਾਰਾ ਵਉ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬਧਿ ਕੀ
 ਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾ ਵਉ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਅ
 ਵਉ॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਚਿਕਿ ਪਾਲੁ ਦਇਆ ਭੂਖੁ ਰੁਠ ਕੁੰ ਕਾਟਿ ਚਿਬੈ ਧੁਗਰਾ ਵਉ
 ਕਤਾ॥ ਕਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਚਿਤਉ ਠਿਗਿ ਜਨ ਮਿਨ ਆ ਵਉ॥ ੧॥

ਗੁਰਮਤਿ॥ ਮਤਲਾ ੫॥ ੫੫॥ ੧੮॥

ਅੰਤਰਿ ਗਾ ਵਉ ਬਾਹਿਰਿ ਗਾ ਵਉ ਗਾ ਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ॥ ਤੋ
 ਸਦੀਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੋ ਬਿਉਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਅਵਥਾ ਬਿਸਾ ਗੀ ਬਿਸਾਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਦਾ
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਤੋ ਅਧਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਦੁਖ ਨਿਗਾ ਵਉ ਸੁਖੀ ਗਾ ਵਉ
 ਮਰਗਿ ਪਾਇ ਸਮਾਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਤਿ ਦੀ ਅਮਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ॥
 ਪਾਇ ਨੁਗੀ ਗਾ ਵਉ ਰੈ ਨੀ ਗਾ ਵਉ ਗਾ ਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ॥ ਸਤ ਸੰਗ
 ਤੇ ਮਤਿ ਬਿਸਾ ਸੁਓਇ॥ ਤਰਿਜੀ ਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਏਤੁ
 ਦਾ ਦੇਤੁ ਪੁਤ ਪਾ ਵਉ ਸੰਤ ਰੇ ਨ ਉਰੇ ਧਾਰੀ॥ ਸੁਵਨੀ ਕਥਨੈ ਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ
 ਕੁਦਰਤੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨੨॥

ਗੁਰਮਤਿ॥ ਮਤਲਾ ੫॥ ੧੨॥

ਜੇਸਨ ਤੂੰ ਅਸ ਬਿਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਤਿਤੇ ਪਾਤੁ ਨ ਦਦਾਤਾ॥ ਪੁਤ ਕਥਿ ਤਰਿ ਤਸਗਲ ਸੇਮੇ
 ਗੀਸਤ ਮਿਥਿ ਆ ਅਸਨਾਤਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨ ਕਿ ਆ ਕਰਹਿ ਤੈ ਤਾਤਾ॥ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈ
 ਨੇਹ ਚਿਦਉ ਗੀ॥ ਏਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਜੈਸੇ ਬਸਤ ਦੇਤ ਚਿਛਾਨੈ
 ਦਿਨ ਦੇਹਿ ਚਾ ਰਭੇਰਾਤਾ॥ ਭੀਤ ਉਪ ਰੇ ਕੇਤ ਕੁਧਾਈ॥ ਐ ਅੰਤਿ ਚਿਕੋ ਅਤਾ॥ ੨॥
 ਜੇਸਨ ਤੂੰ ਕਰਿ ਗਾਇ ਚਿਪਰਤ ਮਿਧੁ ਗਾਇ ਜਾਤਾ॥ ਅਵਗਾ ਆਗਿ ਆਪਾਰ ਬੁ
 ਜਾਇ ਤੈ ਜਾਸੀ॥ ਮੁਤ ਚਸਾਤਾ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਹਿ ਤਿਲੇਖੈ ਬੈਸਾ ਤਿਲੇਖੈ ਲੇਖੈ
 ਸਦਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਿ॥ ੩॥ ਕਤਰਿ ਕੀਉ ਬੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਚਿਟਿ ਤਾ॥ ੪॥

ਅਪੁਸਟਬਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀ ਦੁਤਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ ਅੰਧਕੁ
 ਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਖੁਧਿਓਤਭਨਈ॥ ੧॥ ਜਉਕਿਰਪਾਗਾਕਿ
 ਭਈ॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਤਰਿਨਾਮ ਛਲ ਪਾਏਸਤਿਗੁਰੀਮਲ
 ॥੨॥ ॥ ਮਤਿਕਿਰਪਾਨਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟ
 ਸੰਗਿਥੈਠਨੋਕਤੀਨਪਾਵਤਗੁਣੇਸਗਲਗਣੇਸੇਵਈ॥ ੨॥ ਆਦੁਆਦੁ
 ਫਿਰਤਚੁਢਤੇਮਨਸਗਲਰਿਸਨਬੁਝਿਗਈ॥ ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖਵਨ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ॥ ੩॥ ਏਕਜੀਤਗੁਣਕਵਨਵਖਨੇ
 ਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ ਦਾਸਦਾਸਦਾਕੋਕਰੀਅਤੁ ਜਨ
 ਰਿਸਰਈ॥ ੪॥ ॥ ੨੪॥ ਗੁਰਮਾਮਾ॥੫॥੫੫॥੧੦॥

ਰੇਮੁਕੇਲਾਤੇਕਉਤੁਛੀਲਾਛੀਲਾਤੋਟੇਕਉਬੋਗੀਧਾਇਆ॥ ਸਸਤਵ
 ਘਿਨਤਿਨਤੀਪਾਪੀਬਧਾਰੇਨਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸ
 ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਤੇਰੇਨਾਮੁਪਾਰਬੁਤਮੁਮੈਏਤਓਟਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਤਉ
 ਗੰਧਵੈਦਸੁਣਹਿਉਰਾਵਤਿਨਾਮੁਥੈਤਅਲਕਾਇਆ॥ ਨਿਦਰਿਦ
 ਬਤੁਤਉਮਾਤਿਓਬੁਝੀਉਲਟਾਇਆ॥ ੩॥ ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਗਿਦ
 ਖਾਧੇਖਾਤਿਤਰਕਾਇਆ॥ ਸਾਚਧਰਮਸਿਉਰਚਿਨਤੀਆਵੈਸਤਸੁਨਤ
 ਏਆ॥ ੪॥ ਦੀਨਦਇਆਬਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਕਨਕੁਰ ਭਗਤਟੇਕਤਰਿਨਾ
 ਨਨਕਅਤਿਸਰਣਪ੍ਰਭਅਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥ ੫॥

ਗੁਰਮਾਮਾ॥੫॥੫੫॥੧੦॥

ਮਿਥਿਅਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏ ਮਤਮਾਇਆਕਰਿਬਧੋ॥ ਜਤਜਗੈਸਦੇ
 ਅਵੈਅਤੰਬੁਧਿਭਏਅਧੋ॥ ੧॥ ਮਨਬੈਰਗੀਕਿਉਨਅਗਧੋ॥ ਕਾਚਕੋਗੀ
 ਤੁੰਬਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲਬਿਖੈਕੀਬਿਅਧੋ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਾ
 ਨਿਬਿਤਵੈਪੁਖਿਨੁਭਜੈਅਗਯਾਏ॥ ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਭੁਭਾਏ
 ਦੁਰਗਾਏ॥ ੩॥ ਕਾਮੁਕੁਧਅਰੁਕੁਭੁਮੁਹਿਓਦੀਨਲਿਲਪਟਾਏ॥ ਦੀਨੀ
 ਪੁਗਖਿਬਿਧਾਤੈਬਤੁਰਿਬਤੁਰਿਜਨਮਧੋ॥ ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁ

ਗੁਰਮਿਤਿ ਸੁਖ ਲਾਧੋ ॥ ਕਤੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰੇ ਕਢੀ ਸਗਲ
 ਧੁਪਧੋ ॥ ੧ ॥ ਇਉਂ ਜਪਿ ਚਿੰਤਾਈ ਪੁਰਖੁ ਧਿਧਾਤੇ ॥ ਭਇਓ ਕਿਪਾ ਲੁਦੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ
 ਨਾਮੁ ਮਦੁ ਖਲਾਥੋ ॥ ਗਤਉ ਦੁਜਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧੦ ॥

ਜੇ ਮਖ ਕਮਲੁ ਕੋਰਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ॥ ਘਰੀ ਮੁਤਰੰਗ ਮਾਦਤਿ ॥
 ਰੇਖੁ ਰਿਖੁ ਰਿਪੁ ਭੁਤਾਵਤਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਏ ਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿ
 ਨੇ ਹੈ ਆਇ ਆ ॥ ਗਤਉ ॥ ॥ ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੁਲੇ ॥ ਆ ਕਨੀ ਮਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ॥
 ਜੇ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਸੀ ਅਰ ਸਿਉ ਤੂੰ ਤੈ ਸੋ ਤੀਏ ॥ ਪਰਗਿਰੁ ॥ ੨ ॥ ਥੈਰੀ
 ਰਗੀ ਪਾਥ ਕਰਤਾ ਬਸੁਤਰੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਚਿੰਤਿ ਜਾਤਿ ਤਿਨ ਤੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸੁਜ
 ਸਿਉ ਥੈਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਏਤੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿ ਚਿੰਤਿ ਬਰਿ ਚਿੰਤਿ
 ਸੁਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਤੁ ॥ ਕਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਚਿੰਤਿ ਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਪਧੋ ॥

ਭੁਕਿ ਕਮਲੇ ਸੋਈ ਤੁਮ ਪੋਖਿ ਚਿੰਤੁ ॥ ਰਮੁ ਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਲੇ ਕਉ ਥੇ
 ਰੇ ਪੋਛਿ ਰਿਪਾਥੈ ਪਭੁਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਸਤ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ॥ ਜਾਨੀ ॥ ਭੁਮਕੇ
 ਮੇਰੇ ਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਥੈ ਜੀ ਅਕੀਮਾਨੀ ॥ ਗਤਉ ॥ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿ
 ਤੁ ਗੋਰਿ ਆਕ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਤੁ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧੦ ॥
 ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕੀ ਆਪੇ ਗਾਥੈ ਅਧੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਤ ਜਤ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇ
 ਵਕੀ ਤਤ ਤਤ ਉਠਿ ਠਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨ ਕਟਿ ਤੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ
 ਕੋ ਠਾਕੁ ਪਤਿ ਸੇ ॥ ਵਕੁਤਤ ਕਾ ਲਤਿ ਉਠਾਵੈ ॥ ਗਤਉ ॥ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ
 ਰੇ ਬਲਿ ਤਗੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪੁਤਰਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਰਿ ਆਤਿ ਸੁ
 ਕ ਪਰਸਨਿ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ੧੨੭ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧੧ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੇ ਸਾਏ ਚਿਤੁ ਤੈ ਸਾਗੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨੀ ਭੁਮਿ ਚਿ
 ਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖ ਤਿਨ ਤੀ ਪਰਵੇ ਸਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਤਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਬਿਨੁ

ਰਿਤਰਿਅਨੀਤਗੇ। ਸਾਧਸੰਗੀ ਮਿਲਿਤਰਿਗੁਣਗਾਏ। ਇਤੁਜਨਮੁਪਦਾ
ਜੀਤਗੇ। ਰਤਉ। ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਏ। ਆਬੁਤਮਕੀਕੀਨੀਕਤੁਕਵਨਾ
ਗੀਐਗੇ। ਘੁਮਨਘੋਰਅਗਾਤਗਾਖਗੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਉਤਗੀਐ
ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਥੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਾਇਤੁਜਨਗੇ। ਸਿਮਰਤਾ
ਧਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁ। ॥ ੧੧ ॥ ਪਤੀਅਨਗੇ। ॥ ੧੧ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਆਸਾ। ਮ। ੫। ਘੁਗੁ। ੧੧॥ ਤੁਪਦੇ।

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਅਜੋਮੰਗਉਸੰਪਾਵਉਗੇ। ਨਾਮਰੰਗਾਇਤੁ
ਪਤਨਾਬਤੁਰਿਨਕਤਤੁਪਾਵਉਗੇ। ॥ ੧॥ ਤਮਰਠਾਕੁਰਸਭਤੇਉਚਾ ਰੈਲਿਓ
ਸੁਗਾਵਉਗੇ। ਖਿਨਮਤਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਤਾਰ। ਤਿਸਤੇਤੁਸ਼ਟਿਡਰਵਉ
ਰਤਉ। ॥ ਜਬਦੇਖਉਪੁਰੁਅਪੁਨਾਸੁਅਮੀਤਉਅਵਰਤਿਚੀਤਿਪਾਵਉਗੇ
ਦਾਸੁਪੁਰਿਅਪਿਪਤਿਗਾਇਅਭੁਮਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਗੇ। ॥ ੨॥ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਗੁਆਸਾ। ਮ। ੫। ਘੁਗੁ। ੧੧॥

ਚਾਰਿਬਗਨਚਰੁੰਤਕੇਮਰਦਨਖਟਦਰਸਨਕਰਤਲੀਗੇ। ਸੁੰਦਰਸੁਘਰੁ
ਸਿਅਏਪੰਚਤੁਤੀਮੋਤਿਥਲੀਗੇ। ॥ ੧॥ ਜਿਨੀਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੁਰਬੰ
ਸੋਕਉਨਚਲੀਗੇ। ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੰਪੁਰਾਇਤਕਲੀਗੇ
॥ ੨॥ ਵਡੀਕੋਮਵਸਿਭਾਗੁਨੀਤੀਮੁਤਕਮਫੁੱਜਤਠਲੀਗੇ। ਕਤਨਾਨਕਤਿ
ਨਿਰਦਲ। ਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸ਼ੁਲੀਗੇ। ॥ ੨॥ ॥ ੧੩੨॥

॥ ਗੁਆਸਾ। ਮ। ੫। ਘੁਗੁ। ੧੧॥

ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਾਉਤਮ। ਆਨਸਗਲਰਸਠੀਕੀਗੇ। ਰਤਉ
ਬਤੁਗੁਨਿਪੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਥੇਤੇ। ਅਵਰਨ ਕਿਓਲਾਈਕੀਗੇ।
ਗੀਨਿਰਗੀਅਪਾਰੀਸਤਜਗੀ। ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਗੇ। ॥ ੨॥

॥ ਗੁਆਸਾ। ਮ। ੫। ਘੁਗੁ। ੧੧॥

ਤਮਾਰੀਪਿਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ। ਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੋਟਾਗੀਗੇ। ਰਤਉ
ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਤਰਸਨਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਗੇ। ॥ ੧॥ ਖਿਨਰਮ
ਮਤਰਿਦਮਨਤਜਮ। ਤਰਿਕੀਠੀਨਾਨਕਉਰਿਤਾਰੀਗੇ। ॥ ੨॥ ॥ ੧੩੩॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰ. ੧੨ ॥

ਜਿਸਾਧਸੰਗਾਨੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਪਤਰਮੁਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾਵਤਗੋਵਿਦਗੋ
ਵੇਦਵਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚਲਤਥੈਸਤਸੋਵਤਤਰਿਜਸੁ ਮਨੇਤਨੇਚਰਨਖਟਾਨੀ ॥
ਤਉਤਉਰੇਤੁਠਾਕਰਗਉਰੇ ॥ ਸਗਲੇਪਛਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥
ਗੁਰਮਾਸਾਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰ. ੧੨ ॥

ਤਉਗਿਸਗਲਸਿਅਨਪਾਭਜੁਪਾਰਥਤਮਨਿਰੰਕਾਰੁ ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਥਾਤੁ
ਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋਪੁਰੁਜਾਨੀਐਸਦਸੰਗੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀ
ਐਏਕਤਰਿਕੈਰੰਗੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸਗਲਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੁਜਾਨੀਠਾਉ ॥
ਮਤਭਰੇਜਲੁਲਪੀਐਸਦਤਰਿਗੁਣਗਾਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀਐ
ਦੁਖਜਮਪੁਰਿਤਉ ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪੂਰੁਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਏਕ
ਏਕਅਧਾਰੁਏਕਏਕਕਾਮਨਿਜਰੁ ॥ ਸਗਲਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਾਤਿਤਰਿਬਿ
ਨੁਅਵਗੁਣਉ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰ. ੧੨ ॥

ਚਉਮਤੁਪ੍ਰਾਪੁਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭਗਾਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਤਾਸਗਲਿਥ
ਲਗ ॥ ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਤਰਿਤਰਿਨਉ ॥ ਤਲਤਿਪਲਤਿਸਤਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿ
ਭੁਖੇਵਲਾਉ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਥੇਦਸਾਸਤਜਨਧਿਆਵਤਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰ
ਮਧਮਅਏਕਕਿਰਿਅਸਭਉਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰਧੁਅਤੰਕਾਰੁਬਿ
ਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਕਰਿਭਗਾਤਿਤਰਿਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ
ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੁੰਨੀਮਾਣੇਮਾਣੁ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾ
ਕਾਪ੍ਰਭਤਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰ. ੧੨ ॥

ਜਿਸੇਕਿਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਥਿਨਾਸਾਧੁਸੰਗ ॥ ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਵਿਦਤਾਰੇਸੁਪਾਰਥਤ
ਏਕਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਕੈਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਾ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪੁਰੁਤਿਅਗਿ
ਕਰਪਜੀਤੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੋਪੁਰੁਜੀਅਦਤਾਆਪਿ ॥ ਤਿਅ
ਸਗਲਸਿਅਨਪਾਅਠਪਤਰਪੂਰੁਜਾਪੀ ॥ ੨ ॥ ਮੀਤੁਸਖਾਸਤਾਇਸੰਗੀਉਚਅ
ਮਅਧਾਰੁ ॥ ਚਰਣਕਮਲਥਸਾਇਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਅਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿਕਿਪ੍ਰਾਪੁਭ

ਪਾਥੁਤਮਗੁਣਤੋਰਜਸੁਗਾਉ॥ ਸੁਖਸੁਖਵੰਦਵਿਤਿਅਈਜਪਿਜੀਵੇ॥
ਉ॥ ੧੩੨ ॥

॥ ਅਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਗੁ ॥ ੧੨ ॥

ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਵਤੁਠਾਕੁਰਯੋਖਤਸਾਧੁਸੰਗਿ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਚਰਾਵਤੁਸੰਗਿ॥
ਤੀਪੁਭਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਮਨਮਹਿਮਨਮਜਾਪਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਤੁਮੇਰੈਤਿਰੰਗਿ॥
ਤਾਈਆਪਿ॥ ੨॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਯੋਖਨਕਾਚਉ॥
ਕਰਤੁਕਿਰਮਅਪਨੇਕਉਇਤੈਮਨਰਬਸੁਅਉ॥ ੩॥ ਤਨੁਪਨੁਤੇਰਾਤੁਪੁਭੁਮੇਰਾ॥
ਸਿਕਿਥੁਨਾਨਿ॥ ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਤਿਤਿਉਤਿਉਰਾਣਾਤੇਰਾਈਆਖਾਨਿ॥ ੪॥ ਜਾ॥
ਮਕੇਕਿਥਵਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਤਰਿਜਨਪੁਰਿ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਭਰਮਭਉਨਾਸੈਤਰਿ॥
ਸਦਤਜੁਰਿ॥ ੫॥ ॥ ੧੩੩ ॥ ਗੁਆਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਅਗਮਅਗੰਚਰੁਦਰਸੁ॥ ਤੇਰਾਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬਖਸਿਅਹਾਰਿਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਕਠੇਜੁਗੁਉਧਰਿ॥
ਰਦੇਵ॥ ਮਥਮੁਤੁਜੁਜਿਮੁਘਦਤਤਸਭਿਥਗੇਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਤੁਅੰ॥
ਸਭਸਿਸਟਿਧਰਤਸਭਮੁਤਿਅਸਮਾਇ॥ ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮੁਤਅਸਭੁਪਾ॥
ਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਜੁਗੁਤੇਰਾਤੁਆਪੁਰਭਈਐਕਥਜੁਗੁਉਤੈਮਜੁਗਮਾਇ॥
ਕਰੁਕਰੇਸੁਅਤਿਕਰਪਾਏਕਏਨਪਕਵੀਐਕਿਸੈਥਾਇ॥ ੪॥ ਤਰਿਜੀਸੈ॥
ਤਿਜਿਭਗਤਤੇਰਾਚਲਿਏਤੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ॥ ਕਰਜੋਵਿਨਾਕਦਨਮੇਰੈ॥
ਅਸਤਾਦੇਤਿਤਰਿਦਰਸੁ॥ ੫॥ ॥ ੧੩੪ ॥

॥ ਗੁਆਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਗੁ ॥ ੧੨ ॥

ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ॥ ਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਰਤਉ॥ ਮਤਾਬਿਖਾਦੇ॥
ਅਪਵਾਦਿਉਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਨਮਿਭਵੰਤੇਨਗਕਿਪਜੰਤੇ॥ ਤਿਨਕੇਕੁਥਉਧਰੇ॥
ਕੋਇਨਜਨੈਕੋਇਨਮਨੈ॥ ਸੇਪਰਗਟਤਰਿਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ਕਵਨਉਪਮਾਕਵਨਵਰੇ॥
ਨਾਕਪਿਨੁਖਿਨੁਵਰੇ॥ ੩॥ ॥ ੧੩੫ ॥ ਗੁਆਸਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥
ਬਾਵਰਸੋਇਹੋਰਤਉ॥ ਮਤਕੁਟਬਥਿਥੈਰਸਮਾਤੇ॥ ਸਿਥਿਅਗਤਨਗੇ॥
ਮਿਥਨਮਨੋਰਬਸੁਪਨਅਨੰਦਉਲਾਸਾ॥ ਮਨਮੁਖਸਤਿਕਤੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ॥
ਦਰਬੁਸੰਗੇ॥ ਤਿਲਮਰਮੁਨਥਤੇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਥੇਸਤਸੰਗੇ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥

॥੧੦੦॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ॥

ਪਿਰੀ ਰਤਾਉ ॥ ਕਨਿਕਮਾਨਿਕਗਜਮੇਤੀ ਅਨਲਾਲਨ ਨਤਨਤਨੀ ॥੧॥

ਜਨਭਾਗਤੁਕਮਨਸਾਦਨਾਕਿਭਾਕਿਭੁਨਚਤੀ ॥ ਚਰਨਸਰਨਸੰਤਨਬੰਦ
ਸੁਖੇਸੁਖਪਾਤੀ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ਤਪਤਿਤਰੀਮਿਠੇ ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ ॥੨॥ ੧੦੩॥

ਗੁਰਮਾਮਾਮਤਾ ੫੧

ਗੁਰਮਾਮਾਮਤਾ ੫੧ ॥ ਇਤਿਉਤਿਉਪਟਿਪਟਿਪਟਿਪਟਿ ॥

ਕਰਨਕਰਨਾਧਰਨਧਰਨਾਏਕੈਏਕੈਸੰਤਨਾ ॥ ਸੰਤਨਪਰ
ਸਚਾਇਤਰੀਦਰਸਨਾ ॥ ਸੁਖਿਸੁਖਿਸੇਇਨਾ ॥੧॥ ੧੦੪॥

ਗੁਰਮਾਮਾਮਾ ੫੨

ਗੁਰਮਾਮਾਮਾ ੫੨ ॥ ਸੰਗਿਸਤਾਈਓਰਿਨਜਾਈ

ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਬਾਪੁਮਰਮਾਈ ॥ ਭਗਤਨਕਾਓਲਾ ॥ ਅ
ਧੁਲਾਇਅਗੁਰਤੇਧਾਇਆ ॥ ਤਰਿਕਾਚੱਲਾ ॥੧॥ ੧੦੫॥

ਗੁਰਮਾਮਾਮਾ ੫੩

ਅਧੁਨੀਭਗਤੀਥਾਤੀ ॥ ਠਕੁਰਾਏਓਰਿਅਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤੋਇ

ਨਕਾਰਥੁ ॥ ਚਰਨਬਸਾਤੀ ॥ ਏਤਮੁਕਤਾਏਤਜੁਗਤਾ ॥ ਰਾਖਤੁਸੰਤਸੰਗਾਤੀ

ਨਮੁਧਿਅਵਉਸਤਜਿਸਮਾਵਉ ॥ ਨਕਤਰਿਗੁਨਗਾਤੀ ॥੧॥ ੧੦੬॥

ਅਸਾਮਾਮਾ ੫੪

ਗੁਰਚਰਨਸੁਭਾਏਤਰਿਸੰਤਨਪਾਏ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਧੁਗਵਾਇਅਸੇਵਕਮਾਇਅ

ਗੁਰਮਿਰਮਿਗਾਏ ॥ ਏਕਤਿਅਸਾਦਰਸਧਿਅਸਾ ॥ ਅਨਨਕੁਏ ॥ ਦਇਆ
ਤਰੀਕਿਅਜੰਤਵਿਚਾਰੀ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ਬਲਿਬਲਿਜਾਏ ॥੧॥ ੧੦੭॥

ਗੁਰਮਾਮਾਮਤਾ ੫

ਗੁਰਮੇਮਰਿਮਾਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਮੁਧਿਅਵਤੁਰਿਦੈਬਸਾਵਤੁ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨਕੋਲ

ਪ੍ਰਭਸਗੀਅਈਐਸਥਫਲਪਾਈਐ ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਜਾਤੀ ॥ ਜੀਅਨਕੋਦ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ਕਧਟਿਪਟਿਅਤੀ ॥੧॥ ੧੦੮॥

ਗੁਰਮਾਮਾਮਤਾ ੫੧੩

ਤਰਿਖਿਸਰਤਸੰਮੁਆਰਤਉ॥ ਨਮੁਪਿਅਵੈਸੰਖਣਥਪਵੈਸੰਜਨੁਸੁਖਿ
ਆ॥ ਰਾਜੁਕਣਵੈਤਉਕਰਮਕਮਵੈ॥ ਬਾਇਓਨੰਨਾਨੀਕੁੰਮਸੁਆ
ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅੰ ਸੰਜਨੁਨਿਤਚਲੁਕੀਆ॥ ੩॥
ਗੁਆਸਾਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧੩॥

ਓਨੇਤੁਨਵੇਲਾ, ਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਥਾਰਿਗਤੈ॥ ਰਤਉ॥ ਜੋਪ੍ਰਭਵੈ
ਨਅਵੈ॥ ਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥ ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਉਮਾ
ਨਮੁਮਿਲੈਅਪੁਨੀਦਇਆਕਰਤਾ॥ ੨॥ ॥੧੫॥
ਗੁਆਸਾਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧੪॥

ਮਿਥੁਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ ਤੁਮਬਿਨੁਪੀਰਜੁਕੰਨਕਰੈ॥ ਰਤਉ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
ਰਮਕਮਏ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਦਰਸਾਬਿਨੁਸੁਖੁਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਿ
ਨਾਕਸਾਧਸਰਣਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਵਸੈ॥ ੨॥ ॥੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਆਸਾਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧੫॥ ਪ੍ਰਗਤਾ
ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਦਿਸੋਇਓਸੁਖੁਬੁਝਨਅਵੈ॥ ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਉਠਾਰਿਓ
ਪਾਰਿਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਲੋਭਬਿਖਿਅਬਿਖੈਲਗੋਤਰਿਵਿਤਰਿਤਦੁਖਾਤੀ॥ ਬਿਭੰ
ਮਸੰਮਤੇਅਸੁਰਜਾਨਨਾਤੀ॥ ਰਤਉ॥ ਬੇਦਸਾਸਤਜਨਪੁਕਰੁਸੁਨੈ
ਰੋਗਾ॥ ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਤਾਰਿਮੁਕਾਪਭੁਤਾਇਓਮਨਿਭੋਗਾ॥ ਰਾਨੁਸਗਬੈ
ਜਤਿਭਰਿਆਦੀਵਨਲੇਖੈਨਪਰਿਆਜਿਤਕਰਜੇਰਤੋਓਲਾਸੋਇਕਾਮੁਨ
॥ ੩॥ ਐਸੰਜਗੁਮੋਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ
ਨੁਤਜਿਸਿਅਨਪਸਰਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ॥ ੪॥ ॥੧੫॥
ਗੁਆਸਾਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧੫॥

ਬਾਪਾਗੋਵਿਦਨਾਏ॥ ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏ॥ ਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏ॥ ਪੰਚਾ
ਬਜਾਏ॥ ਰਤਉ॥ ਕਿਰਪਾਏਸਤਜਾਏਦਰਸਾਏਅਬਰਾਤਿਆਗੋਬਿ
ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਬਰੰਗੁਲਾਨਲਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਗਿਆਨਮਨਿਦਿਰੋ
ਸਏਨਤੀਅਏਸਤਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ॥ ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰ
ਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਭਾਇਆਮਨਿਬਤੁਤੁਪਿਅਸਥਾਗੀ॥ ਤਰਿਦਰਸਨੋਦਿਕ

ਟੋਟੇ ਅਨਭਗੀਨੀਤਾਂ ਗਵਿ ਓਸਰਥਕਾਨੀਤਾਂ ਲਤਿ ਓਜਮਭਾਇ ਅਸੀਤਾਂ ਪਾਇ
ਨੀਤਾਂ ਚੁਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨੀ ॥੧॥

ਭਤਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨੀਤਾਂ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਗੀਨੀਤਾਂ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਤਿਸਹਿ
ਤਰਿ ਸਰਸਤਿ ਮਥੀਤਾਂ ਥਾਈ ਤਿਸੁ ਭੁਖਾਨੀਤਾਂ ॥੧॥ **ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ**
ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ ॥੧॥ ੮॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥

ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਨੀਤਾਂ ਜਪੀ ਐਸਤ ਜਪੁਨੀਤਾਂ ਸਾਧੂ ਸਤਭਨੀਤਾਂ
ਪਿਸੁਨੀਤਾਂ ਪਾਈ ਐਵ ਰਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗਤੀ ॥ ਖੋਜਿ ਜਨਮੁਨੀਤਾਂ
ਪੁਰੁਪਨੀਤਾਂ ਦੁਖ ਭਕਤਿ ਦੁਨੀਤਾਂ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੀਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਾਨ ਅਸ
ਮਨਾ ॥੧॥ ਮਨ ਸੇਵੀ ਐਤਾਂ ਅਥ ਅਭੈ ਵੀ ਐਤਾਂ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ
ਸਿਨ ਜਾਇ ਮਰਿਤਾਂ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨੀ ਅਤਾਂ ॥੧॥ ਮਨ ਮਾਨੀ ਅਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥
ਏਕਾ ਓਟ ਗੁਨੁਤਾਂ ਅਗਿ ਅਸਤਿ ਸੁਤਾਂ ਮਨ ਤਿਨਿ ਪਾਨੁ ਖੁਤਾਂ ਸੁਖ ਹਿ
ਐਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ **ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥**
ਜੀਵ ਤਜੇ ਮਰੈਤਾਂ ਦੁਰੁ ਮੋਤ ਰੈਤਾਂ ਸਭ ਕੀਰਤਨੁ
ਨੀਰਭਉ ਕਤਉ ਸੋਇਤਾਂ ਮਿਟੇ ਅਦੇਸਿ ਅਤਾਂ ਸੰਤਉ ਪਦੇਸਿ ਅਮੇਰੇ
ਜਿਸੁ ਜਨਨਾਮ ਸੁਖੁਤਾਂ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨਕਦੇ ਦੁਖੁਤਾਂ ਜੋਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ
ਸਭ ਕੀਰਤਿ ਸੁਮੰਤੋਤਾਂ ਸਭ ਕੁਸੁ ਅਇਅਤਾਂ **ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥**

ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥
ਮਿਥਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈ ਐਤਾਂ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਤਾਂ ਓਹ ਅਸ ਜੋ ਬਿਧੋਤਾਂ ਤਾਂ
ਥਸਿਧੋਤਾਂ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗੀ ਅਤਾਂ **ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥**
ਧੋਈ ਐਤਾਂ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਈ ਐਤਾਂ ਦਸਤਰੇ ਨੁਤੋਇਤਾਂ ਵਿਆਧੈ ਦੁਖੁ
ਭਗਤ ਸਗਨਿ ਪਰੁਤਾਂ ਜਨਮਿ ਨਕਦੇ ਮਰੁਤਾਂ ਅਸ ਬਿਰਸੇ ਭਏਤਾਂ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਪਿਥਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੁਤਾਂ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੁਤਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਇਉਂ ਮਨ ਤਿ ਅਗਾਧਿ ਸੋਇਤਾਂ ਨਿਮਖਨ ਵੀ ਸਰੈਤਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈਤਾਂ
ਉਤਰ ਬਨੁ ਜਾਉਤਾਂ **ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥**

ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾ ੫ ॥ ੫੫੭॥

ਕਰਤ ਕਰਤੁੰਗ ਅਵਰੁਨ ਸੁਏ ਮੁੰਗਾ ਕਰਤਿ ਸੁਏ ਐੰਗਾ ਸਤ ਜਿਸੁ
 ਐੰਗਾ ਐੰਗਾ ਧੀਰਜ ਮੰਨਿ ਭਏੰਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਕੁਝ
 ਸਪੁਸੰਗ ਮੇੰਗਾ ਪ੍ਰਗਤ ਸੰਜ ਮੇੰਗਾ ਜਬ ਤੇ ਖੁਟੇ ਆਪੰਗਾ ਤਬ ਤੇ
 ਮੇਟੇ ਪੰਗਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆੰਗਾ ਪਤਿਰ ਖੁਬ ਨਵਾਰੀ ਆਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥
 ਇਸੁ ਖੁਜਾਨੀ ਐੰਗਾ ਠਹਿਕੇਰ ਸੁਮਾਨੀ ਐੰਗਾ ਮੰਦਾਨਾ ਤਿ ਕੋਇੰਗਾ ਸੰਤ
 ਕੀਰਤੁੰਗ ਆਪੋ ਜਿਸੁ ਰਖੇੰਗਾ ਠਹਿਕੇਰ ਮੇਰੇ ਸਚ ਕੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥
 ਜੇਸ ਕਾਨਾ ਤਿ ਕੋਇੰਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇੰਗਾ ਅੰਤਰਿ ਗਾਤਿ ਥੁਏੰਗਾ ਸਭੁ
 ਕੇ ਭੁਤਿ ਸੁਸੁਏੰਗਾ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿ ਲੇਤੁੰਗਾ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ
 ॥੩॥ ੧੬੩੩ ॥ ਗੁਰ ਅਸਾਵਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਏਕਤੁਕਾ ॥
 ਏਥਿ ਪਰੇ ਸੰਘੰਗਾ ਸੁਨਤ ਸਦੇ ਸਿ ਆੰਗਾ ਰਤੁੰਗਾ ਜਾ ਸਉਗ ਚਿਰੇੰਗਾ
 ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏੰਗਾ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏੰਗਾ ਠਹਿਨਾ ਮੁ ਜਿ ਨ ਲਖੇ ॥੧॥
 ਮਿਤ ਜਿ ਅਨਲਗੇੰਗਾ ਜਿਨ ਮਾਤਿ ਮਰਿ ਭਗੇੰਗਾ ਠਹਿਨਾ ਜਿਨ ਲਿਖੇੰਗਾ ਜੀਵ
 ਭਗੇੰਗਾ ਜਿਸ ਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਭੇੰਗਾ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ੧੧੬੩੩ ੨੩੦ ॥

॥੧॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਤਲਾ॥੧॥

ਜੇਸਿਰਿਸੋਤਿਪਟੀਅਮਾਗੀਪਾਇਸਿਧੁਰੁ ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁਨਿਅਨਿਗ
 ਭਵਿਚਿਅਵੈਧੁਰਿ॥ ਮਤਲਾਅੰਦਰਿਤੀਅਤੁਇਬਤਦਿਨਮਿਲਨਿਤੁ
 ॥੨॥ ਅਦੇਸੁਬਾਥਾਅਦੇਸੁ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਪਾਇਅਕਰਿਕ
 ਜੇਦੇਖਾਇਸਾਗਤਾਉ॥੧॥ ਜਦਤੁਸਿਅਵੀਅਤੀਅਥਾਜੇਸੋਤਨਿਪਾਸਿ
 ਤੀਕੋਲੀਚਰਿਅਈਅਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ ਭਿਪਰਤੁਪਾਣੀਵਾਗੀਐਭੁਲੇ
 ਸੁਖਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ ਇਕੁਥਖੁਲਤਨਿਬਤਿਠੀਅਥਖੁਲਤਨਿਖੜੀਅ॥ ਗਰੀ
 ਭੁਭੇਖਦੀਅਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਅ॥ ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਅਤੁਟਨਿਮ
 ਤਸੀਅ॥੩॥ ਧਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੈਗੀਤੋਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ ਦੁਤਨੋਫੁਰ
 ਨਾਇਅਥੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਅਈਭਾਵੈਦੇਇਸ
 ਜਾਇ॥੪॥ ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਕਾਇਤੁਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ਸਤਸੁਗਤਿਗਵਾਈ
 ਅਗੰਗਤਮਾਸੇਚਾਇ॥ ਥਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ ਇਕ
 ਨਵਖਤਖੁਅਈਅਤਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ ਚਉਕੋਵਿਛੁਟਿਦਵਾਣੀਅਕਿਉ
 ਏਕੋਕਛਤਿਨਾਇ॥ ਗਮੁਨਕਬਤੁਚੇਤਿਅਤੁਇਕਤਦਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ ਇ
 ਕਪਾਗਿਅਪਣੈਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਤਿਸੁਖ॥ ਇਕਨਾਏਤੋਲਿਖਿਅਥਤਿਬਤਿਰੋ
 ਵੇਦੁਖਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਖੀਐ॥੭॥ ਕਿਅਮਾਨੁਖ॥੮॥

॥ਅਸਾ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਾ॥੧॥ ਪੁਰੁ॥

੧੬੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਸਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮਝਮ ੧ ਪੁਰ ੨

ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨਾਵੈ॥ ਥਕੈਨਬੋਲੈਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਜਲੁਅਕਾ
ਸੀਸੁਨਿਸਮਾਵੈ॥ ਰਸੁਸਤੁਝੋਲਿਮਤਾਰਸੁਪਾਵੈ॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁ
ਨੁਅਭਮੈ॥ ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਗਤਿਅਸਭਠਉਗੇ॥ ਰਤਉ॥ ਸਚੁਬੁਤੁ
ਨੁਕਾਪੁਸਤਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਕਰੋਪੁਜਯਾਵੈ॥ ਗਗਨੈਨਿਵਾਸਿਸਮਾਧਿ
ਦਾਵੈ॥ ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਸਚੁਮਨਿਕਾਰਟਿਤਤੁਬਿਲੈ॥
ਤਰੰਸਰਵਰੰਭੋਲੁਪਾਵੈ॥ ਜੈਮਿਉਗਤਾਤੈਸੋਭੈ॥ ਅਧੇਕਰਤਾਕਰੋਸੁਭੈ
ਗੁਰਤਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨੀਬੁਝਾਵੈ॥ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਬੁਤਚੜਾ
ਦਰਸਨੁਅਪਿਸਤਜਪਾਰਿਆਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਥਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥ ਅੰ
ਤਰੰਗਿਅਨਮਤਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ ਤੀਰਥੁਮਜਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾ
ਮੂਰਤੀ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਤਾਰਾ॥ ਪਾਰਸਿਰਸਿਅਮਤਿਏਕੋਭਾਇ॥ ਤਖ
ਬੋਲਿਵਸੀਪੰਚਸਮਾਇ॥ ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ ਅਵੇਗਤਨਬੁ
ਧਾਖਿਅਜਾਇ॥ ਜਲਮਤਿਉਪਜੈਜਲਤੇਦੁਗਿ॥ ਜਲਮਤਿਜੋਤਿਰ
ਦਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਕਿਸੁਨੇਕੈਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰਿ॥ ਨਿਧਿਗੁਣਗਾਵਾਦੇਖਿਤ
ਦੁਰਿ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭੁਨਿਤੋਇ॥ ਸੁ
ਭਰਥਰਿ॥ ਕੁਟੈਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ॥

ਗੁਰਮਾਸਾ ਮਝਮ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਤੇਜਪਸਭੇਤਪਸਭੇਚਤੁਰਾਈ॥ ਉਥੁਭਿਰਮੈਗਤਿਨਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕੋ
ਭਾਈਨਪਾਈ॥ ਨਾਮਬਿਭੂਟੈਮਥੈਚਾਈ॥ ਸਾਚੁਪਦੀਜਗੁਆਇਬਿਨ
ਨਾਬੁਧਸਿਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥ ਰਤਉ॥ ਜਗੁਮੋਤਿਥਾਧਾਬੁਤੀ
ਦਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਇਕਭਾਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥
ਬਿਨਕਉਨਾਤੀਜਮਕੀਰਾ॥ ਸਾ॥ ਜਗੁਤਿਅਜਿਤੁਕਾਮਟਿਤਿਤ
ਜੀਪੁਰਕਥਿਤਲਗਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਜੀਤਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ ਬਾਤਰਤਉਮੈਕੋਤਕਤਉ

ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਖੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਮਾਏ ਆਮੋਂ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਤਿਰਦੈ ਧਿਐ ਆਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਗਾਥੈ ਠਾਕਿ ਗਏ ॥ ਸਿਖਸੇ
ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਲੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਜੇ
ਲਾਏ ॥ ਰੁਕੜੇ ਕਤ ਉਨ ਕਹਿ ਤੀਜਾਈ ॥ ਅਕਥ ਕਥ ਉਨ ਕੀ ਮਾਏ
ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਰਜਾਈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੇ ਨਾਈ ॥ ਕਰ
ਜਾਪ ਗਾਇਨ ਤਾਣਾ ॥ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਤਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ
ਨਾਣਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗਾਥੈ ਰਖਵਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਭਵਣ ਸੁਝੈ ਆਪੁ ਗਾ
ਥਾਈ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੈ ਏਕ ਲਿਵਤਾਰਾ
ਨੁ ਸਵਾਰਣਾਰਾ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਛਾ १ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਨਾ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐਸ ਚੁਸੁ ਗਤਿ ਵਖਾ
ਨੀ ਬਦਨੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਭਾਗੁ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਐ
ਚਤੁਰੇ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੰਮਦੁ ਮਰਣੁ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਏ
ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥ ਬਾਧਾ ਭੁਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਰੁਨ ਭਾਲਿ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਤਿ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮੈਰੇ ਤੇਰੇ
ਵਲਾਏ ॥ ਅਚਰ ਚਰੈ ਤਭਰ ਮਚੁ ਕਾਏ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੈਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਪਰਸਾ ਜੀਗਗਨ ਅਕਾ
ਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਗਿ
ਥੈ ਬਖਸੈ ਆਪਿ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਪੁਰਸਾਰੁ ਮਣਕ ਤੀਰੁ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ
ਗਤੀਰੁ ॥ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ਭੈਟੈ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਏਕੋ ਸਾਨਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵਜੀਰੁ ॥ ਜ
ਮੁਕਤੈ ਤਉ ਮਾਗੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਅਚਾਰੀ ॥ ਜਥਾ ਪੀਰਿ
ਲਾਵੀ ਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਭ ਠਿਕੈ ਅਤੰਕਾਰੀ ॥ ਜਗੁ
ਅਸੁਖੀ ਆਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜਗੁ ਰੰਗੀ ਭੰਗੀ ਗੁਣ ਗੋਇ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ
ਪਤਿ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਵੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ ॥ ਮਤ ਘੋਸਿ ਭਾਰਿ ਅ
ਅਟਕੁ ਅਭਾਗੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਧਾਰ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭੈ ਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ੧ ੫੫ ੨ ੨ ਅਸਟਪਦੀ

ਭੁਗਤਿ ਚੇ ਮਿਥਿ ਰਵਣਿ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗਤਿ ਚੇ ਮਿਥਿ ਰਵਣਿ ॥ ਸਮਾਭਿਸੁ
 ਸਮਾਭਿਸੁ ਰਵਣਿ ॥ ਭਿਨ ਬੁਝੇ ਸਗਲੀ ਪਾਤਿਖ ਵਣਿ ॥ ੨ ॥ ਕਉ ਦੁਮੈ
 ਕਉ ਦੁਮੈ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸੁਭ ਸੋ ਸਿਰਿ ਤੋਤੀ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਮੁਏ ਕਉ
 ਕਉ ਕਉ ॥ ਸੋਰਵੇ ਜਿਸੁ ਬੇਦ ਨ ਭੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜੈ ॥ ਭੁ ਮੁਏ ॥ ਅ
 ਕਰਤ ਕਉ ਮੁਏ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣ ਤਾਰੇ ਤਰਣ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ
 ਮਗਤਿ ਸਰਣ ॥ ਭਉ ਬਾਝਿ ਤਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਚਰਣ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬੁਸ
 ਬੋਲਿ ॥ ਤਰਣ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨ ਨਵੈ ਸੁ
 ਭਗਤਿ ਬੋਲਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨ ਸੋ ਕਿ ਅਕਤਿ ਗੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ
 ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਸਗੋਤਿ ॥ ੫ ॥ ਮੁਏ ਕਉ ਸਤੁ ਰਵਣਿ ਮੀਤ ॥ ਵੈਗੁ ਦਰਵਣਿ
 ਜੋਤੀ ਤ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਤਿ ਸਤ ਜਸੁ ਚੀਤ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭਿ ਪਉਰਿ
 ਸਾਪਗੀਤਿ ॥ ੬ ॥ ਭੀਤ ਰਿਏ ਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਬਤ ਸੰਖ
 ਅਸੰਖ ॥ ਬਿਨ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਧ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ਮੇਧ ਰਮ
 ਜ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਮ ॥ ਰੋਮ ਰੋਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸ੍ਰਿ
 ਯੋਗੇ ਉਪਾਏ ਜੋ ਤਤੁ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਿਥ ਦੁਨੀ ਭਾਤਿ ॥ ੮ ॥
 ਤਤੁ ਅਗਨਿ ਭਖੇ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੁਤ ਕੁਜਲਿ ਬਾਝਿ ਸਭਤੀ ਖਾਇ ॥ ੯ ॥
 ਤਤੁ ਕਿ ਜਨਮਿ ਮਗੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਸੁਪੀ ਜੈ ॥ ੧੦ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਾ ੧ ੫੫ ੨ ੨ ਅਸਟਪਦੀ

ਪੁਵੀਚਰੇ ਪਰਖੇਤੀ ਗਾਏ ਕਾਇ ਸਟਿ ਤਰੇ ਗੁਰੁ ਪੁਗ ॥ ਗੁਰੁ ਮਨੈ ਮਨ ਤੇ
 ਪੁਧੀਗ ॥ ੧ ॥ ਅਸਾ ਸਤੁ ਸਗਲੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦੀ ਏ ਕਾਇ ਵਤਰੈ ॥ ਗੁਰੂ
 ਪੁਜੀਤ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਸਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈ ਕਰ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਤ ਜ
 ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਸ ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਦੁਕਤੈ
 ਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵਟ ਮਨੁ ਘੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨੁ ਕਾਇ ਅਜੋਤਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਰਿ
 ਵਦ ਦੇਵ ਸਗਲ ਸਰੂਪ ॥ ਮੈ ਸੋਧਨੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਅਖੁਟ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚਤੀਨਿ
 ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨੁ ਕਲਧਾਰਿ ਰਵੈ ॥ ਬਤਾਰਿ ਜਾਤੁ ਉਥਾਇ

ਪਰਾਵੈ॥੫॥ ਮੁਰਖੁ ਤੇਇਨ ਅਖੀ ਸੁਝੈ॥ ਜਿਤ ਬਾਰ ਸੁਨ ਤੀ ਕਹਿ ਅਖੀ
ਬਿਖੁ ਕਾਮਾਤਾ ਜਗਾ ਸਿਉ ਲੁਝੈ॥੬॥ ਉਤਮੁ ਸੰਗਾ ਤੇ ਉਤਮੁ
ਉਧਾਵੈ ਅਵਗਏ ਧਵੈ॥੭॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਤ ਜੂਨ ਤਵੈ
ਨਾਮੁ ਜਵੇਤੁ ਰੁਖਾ ਲਾ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਤੈ ਤਿਸ ਕਾਮਾ ਲਾ॥ ਜਨਕ ਪਰ
ਨਿਤਾ ਲਾ॥੮॥੧॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਾ॥੨॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਾਨਿ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਾ ਮਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਗਣਿ ਬਾਦਿਨੀ ਸਨੁ॥੧॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਿਰਮਲ ਕਾ
ਨੁ ਤੀ ਨਭ ਵਨ ਨਿਤ ਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ॥ ਸਚੇ ਗੁਰ ਤੇਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾ
ਸਾਚਾ ਤਰਖੁ ਨਾ ਤੀ ਤਿਸੁ ਸੰਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੁ ਮਨੁ ਰਸੁ ਭੋਗੁ
ਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸੁਭ ਲੋਗੁ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋ ਤਿਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਈ॥ ਅਪੇ
ਵਿਥੈ ਜੋ ਸੋਈ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਤਈ॥੪॥ ਛਾਤਿ ਉਸਰੇਤੁ ਕ
ਮਾਵੈ॥ ਤੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ
ਲਕਾ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਗਤਿ ਪਰਾਨੀ॥ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨੈ ਬੁਝੈ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਬਿ
ਕਿ ਅਲਤ ਸਿਨਿਦਾਨੀ॥੫॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁਪਨੁ ਸਤ ਜਿਨ ਜਾਨਾ॥ ਭਗ
ਨਾ ਠਿਰਿ ਪਉਤਾਨਾ॥ ਗਾਇਓ ਤੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ॥੬॥ ਬੁਝਤ ਜਗੁ
ਅਤ ਉਤਰਿ ਭਾਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇਵ ਰਭਾਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ
ਲਾਗੋ॥੭॥੬॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਾ॥੨॥ ਅਸਟ ਪਦੀ
ਗਾਵਤਿ ਗੀਤੇ ਚੀ ਅਨੀਤੇ॥ ਗਾਸੁ ਦਇਕ ਤਾਵਤਿ ਬੀਤੇ॥ ਦਿਨੁ ਵੈ
ਰੁ ਅਨੀਤੇ॥੧॥ ਕਤਾ ਚਲਤੁ ਮਨੁ ਰਤੁ ਪ੍ਰਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਮਿ
ਸੇਖੈ ਜਤ ਪਾਵਤੁ ਸਤ ਜਿਤ ਗੋਰਤੁ॥ ਕਾਮੁ ਕੁੰਧੁ ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਗ
ਬੁਝੈ ਅਤ ਕਾਰੁ ਸੁਪੀਰਾ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਥਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥੨॥ ਭ
ਵਤੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਅੰਤ ਰਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ॥ ਸਾਚ ਸਕ
ਨੁ ਮਨੁ ਲੁਨ ਪਛਾਣੈ॥੩॥ ਨੀਰੰਕਾਰ ਮਤਿ ਅਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ॥ ਅਕਲ
ਚੁਸਾ ਚਿਟਿ ਕਾਵੈ॥ ਸੋਨ ਰਗਰ ਭਜੈ ਨਿਨੀ ਅਵੈ॥੪॥ ਜਤਨਾ ਮੁਖੀ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਓ ॥ ਨਾਮੋ ਰਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੫ ॥
 ਮੇਵਾ ਤੇ ਅਪੁਪਥਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਅ
 ਦੇ ਨਾਮੋ ਰਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੋ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਰੇ ਸ
 ਦੇ ਜਾਗੋ ॥ ਐਥੇ ਥੋਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੋ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲਾ ਬਿਧਿ ਨਾਤੀ
 ਜੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੈ ਲਾਸ ਬਦੁ ਨ ਪਥਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵ
 ਥਾਏ ॥ ਤਰਿ ਜੀਅ ਗੋ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਾ ਤਿਓ ਏਨਿ
 ਵਸੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਅਚ
 ਧਰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਮਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥

ਮੈ ਗੁਰੁ ਸਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਬਨਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੁੱਟਿ ਤੈਰਾਨਾ ॥ ਇਤਉਤ
 ਜੀ ਕਾ ਲਕੇ ਚਾਯੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਏ ਪੁਰੁ ਆਯੋ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ
 ਕੈ ਮਨੁ ਨ ਤੀਠ ਭੁੰਗਾ ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਭਿਰੁਤਿ ਅ
 ਭੁਤਉ ਮੈ ਕਭੁੰਗਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਤਤੁ ਕਿਉਂ ਹੋਤ ਸੀ ॥ ਬਿ
 ਸਮਝੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਤ ਸੀ ॥ ਅਧੇ ਬਖਸੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ ਕਾਛੁ ਕੰਟ
 ਮੇਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥ ੨ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤ
 ਜਨਮਾ ॥ ਸਕਤ ਕੋਭੀ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੁੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੁੜਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਭੂ ਦਿਸੈ ਸੋਈ ਤੋਈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ
 ਜੀਤ ਪੁਤਾਧੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਧੈ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਤਉ ਮੈ ਤਿਆ
 ਧਾਇ ਪਾਇ ਮਨੁ ਸਾਦੁ ਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਦਰਿ
 ਮੈ ਮਤਲੀ ਤਰਿ ਪਾਤਿਗਾਥੈ ॥ ੫ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗਾ ਮਿ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੇ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਤਉ ਮੈ ਗਾਸਿ ਏਕਤੁ ਬਾਇ
 ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁੰਦ ਅਨਤਿ ਆਗੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾ
 ਅਤਰ ਸੁਇ ਮਾਨਿ ਅਸਥ ਦੁਵੀਚਰੀ ॥ ਅਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
 ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਪਾਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਉ ਪੂਨਿ ਤੋਈ ॥ ਅ
 ਮਿਸਤਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦਾ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ੮ ॥

ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਉਮਨੁਮਤਾਸਰਬਰਸਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ
ਤੇਤੁਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਾਨਾਨਕਤਰਿਜਨਕੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥੧॥੫੨॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨਕਾਕੋਤੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਮੁਨਮੁਕਤਲਤੀਐ॥ਰਾਮਰਸ
ਸਖਾਈ॥ਅਤਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਾਮਰਸਮਾਬਿਨਕ
ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਭਰਭੁਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਲਾਗਾ
ਕਨੀਕਕਮਨੀਤੇਤੁਗਵਾਗਾ॥ਦੁਬਿਧਾਯਗੋਨਾਮੁਵਿਸਾਗਾ॥ਜਿਸੁਤੁਬਖ
ਜਪਾਈ॥ਦੁਤਨਲਾਗਿਸਕੇਗੁਨਗਾਈ॥੨॥ਤਰਿਗੁਰਦਤਾਰਾਮਗੁਪ
-- ਭਾਵੇਤਿਉਗਾਖੁਦਾਇਆਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਮੇਰੈਮਨੀਭਾਈਆ
ਦੁਖੁਠਾਕੇਰਣਾਈਆ॥੩॥ਅਵਰੁਨਅਵਖਦੁਤੰਤੁਨਮੰਤਾ॥ਤਰਿਤਰਿ
ਕਿਲਵਿਖੰਤਾ॥ਤੁੰਅਪਿਭੁਲਾਵਤਿਨਾਮੁਵਿਸਾਗਿ॥ਤੁੰਅਪੇਗਾਖਤਿ
ਗਿ॥੪॥ਗੋਗੁਰਮੁਭੇਦੁਮਨਿਦੁਜਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਜਪਤਿਜਪੁਦੁਜ
ਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਤਿ॥ਵਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿਲੇਖਤਿ
ਦੇਖਿ॥ਅਚਰਜੁਰੇਭਿਸਮਾਦਿ॥ਘਾਟਿਘਾਟਿਸੁਰੰਨਰਸਤਜਿਸਮ
ਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰੇਮਨਮਾਤੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਅਵਰੁਕੋਨਤੀ॥੫॥
ਗਤਿਤੇਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥ਬੰਧਨਤੇ
ਧਿਆਨੁ॥ਭੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥੬॥ਨਾਜਮਦੁ
ਤਿਸੁਭਾਗੈ॥ਜੰਜਨਗਮਨਮਿਲਿਵਜਾਗੈ॥ਭਗਤਿਵਭਭੁਭ
ਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਤਰਿਰੰਗਿ॥੭॥ ॥੮॥

॥ਅਸਾਮਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਏਕਤੁਕੀ॥

ਗੁਰਮੇਵੈਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਏ॥ਦੁਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਥਾਏ॥੧॥ਗੁਰ
ਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਵਿਦੇਖਤੁਪੁਭੁਨੈਨੀ॥ਗਤਉੀ॥
ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨ
ਰਮਤਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤਕਥਿਤਮਨੀਬੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰ
ਠਿਕਿਰਸਨਾ॥ਤਉਮੈਰੰਸਤੋਰਾਜਾਮੰਗੋਦਾਨੁ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦ

ਬੀ ਵਿਖਤਿਨਾਤੀਮਾਇਆਮੋਤਿਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਤਸੰਚਤਿਧਨਜਾ
 ਵੀਬੰਨਤਰਿਕਗਤਿਨਪਵਤੀਧਾਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੰਦਬੰਦੁਅੰਕਾਰੁ
 ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਤੁਵਿਕਾਰੁ॥੭॥ਨਿਕਰਮਨਮਸਰਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਬੰਧਨਪਾਈ॥੮॥ ॥੧੦॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਗੁਆਸਾਮਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਘਰੁ॥੩॥ ॥
 ਸਿਰਿਸੋਤਿਪਟੀਅਮਾਂਗੀਪਾਇਸੁਧੁਗੁਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁਨੀਅਨਿ
 ਆਵੇਚਿਅਵੇਧੁਇਅੰਦਰਿਮਹਲਾਤੀਅਤੁਦਿਬਤਦਿਨਮਿਥਨਿ
 ਵੀ॥੧॥ਅਦੇਸੁਥਾਥਾਅਦੇਸੁ॥ਅਦਿਪੁਰਖਤੇਗਅੰਤੁਨਪਾਇਆ
 ਤੇਰੀਦੇਖਤਿਵੇਸਾਗਤੀ॥ਜਦਤੁਸੀਆਵੀਆਤੀਆਥਾਜੇਸੋਤਨਿ
 ਸੀਤੀਕੀਚਰਿਅਈਅਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਗਸਿਓਪਗੁਪਾਈਵਾਰੀ
 ਕੇਕੇਮਕਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲਖੁਲਤਨਿਬਤਿਠੀਅੰਥਖਲਤਨਿ
 ਜੇਅਗਰੀਭੁਤਹੇਖਾਂਦੀਅਮਾਣਨੀਸੇਜਰੀਆਤਿਨਗਲਿਸਿਖਕਾ
 ਰੰਅਤੁਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨਜੋਬਨਦੁਇਵੈਗੀਤੀਜੀਰਖੇਗੁਲਾ
 ਤੁਤੀਫੁਰਮਾਇਆਥੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਰਿਅਈਜੇਤ
 ਜੇਸੇਜਾਇ॥੪॥ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਕਾਇਤੁਮਿਲੇਸਜਾਇਸਾਤੰਸੁਰਤਿ
 ਜੇਵੀਅਗੇਤਮਸੈਚਾਇਥਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਗੁਨਗੋਟੀਖਾਇ
 ਇਕਾਵਖਤੁਖੁਅਈਅਤਿਇਕਨਾਪੁਜਾਜਾਇਚਉਕੇਵਿਦੁਤਿਦਵਾ
 ਅਕੇਰੀਟਿਕਕਛਤਿਨਾਇਗਮੁਨਕਬਤਚੇਤਿਭੰਤੁਦਿਕਤਦਿਨਮਿਲੇਖੁਦਾਇ
 ਇਕਿਧਰਿਅਵਤਿਅਪਣੈਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਭਤਿਸੁਖਾਇਕਾਏਤੋਲਿ
 ਅਬਤਿਬਤਿਗੋਵਤਿਦੁਖਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਕਾਕਿਅਮਨੁਖ॥੫॥

੧੧॥ ਗੁਆਸਾਮਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਘਰੁ॥੩॥ ॥
 ਸੁਖੇਭਤਥੇਲਾਘੇਕੇਕਤਭੇਰੀਸਤਨਾਈਕਤਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰਕਤ
 ਥਕਵਈਕਤਸੁਅਗਸੀਅਮੁਤਬੰਕੇਐਥੇਦਿਸਨਿਨਾਤੀ॥੧॥ਇਤੁਜਗੁ
 ਤੁਸੀਸੀਇਕਘਜੀਮਤਿਥਾਪਿਓਥਾਧੇਜਰਵਰਿਦੇਵੇਭਾਈਗਤੀ॥
 ਧਰਮਗਮੰਤਪਮਤਕਤਸੁਬੰਕਸਰਾਈਕਤਸੁਸੇਜਸੁਖਾਈਕਾਮ

ਇਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ। ਕਹਾਂ ਸੁਪਨ ਤੋਂ ਬੋਲੀ ਤਰਮਾ ਤੋਂ ਹੀ ਆਈ।
੨। ਏਸੁ ਜਗ ਕਾ ਗਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਗ ਘਣੀ ਖੁਆਈ।
ਤੁਹੈ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ। ਜਿਸਨੇ ਸਾਧ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾਰ
ਚੋਰ ਗਿਆਈ। ੩। ਕੋਟੀ ਤੁਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹੇ ਜਾਮੀਰ ਸੁਇਆ ਪਾਈ।
ਬਨੁ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦਰ ਮੁਥਿ ਮੁਥਿ ਕੁਇਰੁ ਰੁਖਾਇਆ ਕੋਈ।
ਨਹੀ ਆਖੀ ਧਾਰਿ ਨੈਨ ਪਰਚਾਈਆ। ੪। ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਭਈ ਫਿਰ
ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ। ਓਨੀ ਤੁਪ ਕਤਾਇ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਤਸਤਿ ਚੜ੍ਹਾਈ।
ਚੀਰੀ ਦਰਗਾਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨ ਮਰਦਾ ਭਾਈ। ੫। ਇਕ ਦਿਵਸ ਦੀ
ਕਾਟੀ ਕੀਤੀ ਕੁਹਾਈ। ਇਕ ਨਾਧੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰਪਾਟੇ ਇਕ ਨਾਵਾਨੁ
ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉਂ ਗੇਟਿ ਵਡਾਈ। ੬। ਆਖੇ
ਏਕਰਤਾ ਕਿਸਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਤੋਂ ਵੈ ਕਿਸਨੇ
ਰੋਆਈ ਐ। ਤੁਕ ਮੀਤੁਕ ਮੁਚਲਾਏ ਬਿਗਮੇ ਨਾਨਕਾ ਬਿਖਿਆਈ।
੧੭। ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾਣਾ ੧। ਘਰੁ। ੮। ਕਹੈ
ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ। ਕੁੜਕ ਮਾਵਤਿ ਆਦਮੀ ਬ
ਰਬਾਰਾ। ੧। ਜਾਗੁ ਜਾਗੁ ਸੁਤਿਤੋ ਚਲਿ ਆਵਣ ਜਾਗੁ ਗੁਰੂ
ਨੀਤ ਘਰ ਥਾਂ ਧੀ ਅਤਿ ਜੇਗਤ ਟੋਟੀ। ਪਿਰੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲ ਸੀਨੇ
ਈ। ੨। ਓਨੀ ਓਨੀ ਕਿ ਆਕਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸੀ ਸੋਈ। ਤੁਮਰੇ ਵਡੇ ਗੋਇਲੇ
ਕਉਂ ਹੋਈ। ੩। ਧੰਧਾ ਪਿਟੁ ਭਾਈ ਤੋਂ ਤੁਮ ਕੁੜਕ ਮਾਵਤੁ। ਓਨੀ
ਤਤੀ ਤੁਮ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਤੁ। ੪। ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਨ ਨਾਕਾ ਜਾਗਾ ਏਸੇ
ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਤੋਈ। ੫। ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿ ਆ ਕੁਝ
ਲੇ। ਤਾਂ ਧਨ ਸੰਚਤੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੁਝਤੁ ਬੀਚਾਰੇ। ੬। ਵਣਜੁ ਕਰਤੁ ਮ
ਮਤੁ ਪਏ ਤਾਵਤੁ। ਅਓ ਗੁਣ ਭਰਤੁ ਗੁਣ ਕਰਤੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰ
ਧਰਮੁ ਮਿਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰ ਸਕ ਮਾਵਤੁ। ਤਾਂ ਵਾ
ਅਤੁ ਲਾਏ ਜਾਵਤੁ। ੮। ਕਰਮੁ ਤੋਂ ਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਬੁਝੈ ਬੀਚਾਰੇ
ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਰਾਗਾ। ੯। ਜਿਉ ਲਾਤ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ

ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਸਾਈਵਾਰਿਆਈ
 ਗੁਆਸਾ ਮਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ਕਾਫੀ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਅਕੋਨੀਮੀਮੈਤਾ ਜੇਤੁ ਭਾਵੈ ਸਾਇਬਤੁ ਮੈਤੁ ਭੋਤਿ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਮੈਨੀਮਿਕੋਕੇਕਰੀਸਥਾਮੁ ਤਿਕੋਮੈਤਾਤੁਪਦੀਸਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ ॥੧॥
 ਸਿਧਾਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਮਾਗਤਿਗਿਧਿਸਿਧਿ ਮੈਇਕਨਾਮੁ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਅਭਵਤਿਦਿਸੰਤ
 ਗੁਰਕਾਸਬਦਨਚੀਨਤੀਤਤੁਸਾਰੁਨਿਰੰਤਰ ਪੰਡਿਤਪਾਧੋਜੋਇਸੀਨੀ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘਾਟਿਬ੍ਰਹਮੁਕਾਣਾ ਇ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਮਤਿਤਪੁਕਰਤਿਨਿਤਤੀਰਥੇਵਾਸਾ ਅਪੁਨਚੀਨਤਿਤਮਸੀ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਇਕਿਬਿਦੁਜਤਨਕਰਿਗਾਥਾ ਸੇਜਤੀਕਣਵਤਿ ਥਿ
 ਗੁਰਕਾਸਬਦਨਭੁਟੀਭੁਮਿਅਵਤਿਜਾਵਤਿ ਇ ਕਰਿਗੀਸੇਵਕੁਸਾ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਕੁਤਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ ॥
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਐਯੋਜਾਇਸਿਵਾਣੈ ਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੈਮ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ

ਅਸਾ ਮ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਜਮਮੈ ਸਮਾਇਲੇਭਉਜਲਸਚਿਤਰਣਾ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਤੁਦਾਤੋਤਮਿਜਾਚਿਕਾਤਰਿਦਰਸਨਦੀਜੈ ਗੁਰ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ ਰਤਾਉ ਕੁੜਾਥਾਥਚੁਥੰਗੀਐ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ ਇਉਮਨ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਐਭਉਭਉਥਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਭੁਨਿਵਾਰੀਐਤਗਿਸਿਉਥਾਣਿ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਕਥਾਭਿਥੇਤੀਥੀਜੀਐਕਿਉਥਾਤਾਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖੁਸਚਿਨਭੀਜ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਐਥਾਥਚੁਥੰਗੁਤੁਅੰਧਿਤੋਥਾਥਚਿ ਦੁਖੁਭਾਗੀਸਚੈ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਐਥਿਥੁਮਾਰੀ ਦੁਖਿਧਾਥਰਿਕੁਵਾਟੜੀਮੁਸਤੁਗੇਭਾਈ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਥੁਤੋਧਿ
 ਭੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਜਲਮਤਿਕੇਤਰਾਥੀਐਅਭਉਤਰਿਸੁਕਾ ਤਰਿਕਨਾਮੁ

ਨਿਧਾਨੁ ਤੇ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਤੁ
ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨

ਚਲੇ ਚਲੇ ਟੁਕਾਵਟ ਵਟਾਵਟ ਆ ਧੰਧੁ ਪਿਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਕਾਇਆ
ਰਵੀ ਐਕਿ ਅਚੁੰਦੀ ਐ ਗੁਰੈ ਸਬਾਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮ ੩ ਮੁਹਿ
ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰੁ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਆਰੁ ਕੁਜਿ ਨ ਪਾਵੈ
ਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਬਾਝੈ ਭੁਜਿ ਨ ਆਈ ਐ ਮੁਹਿ ਆ ਕਰੈ ਕਿ
ਇਨ ਜਾਣੁ ਰਵਤੁ ਸਚੇ ਸਬਾਦਿ ਟੁਕ ਮੁਪਛਾਣੁ ਟੁਕ ਮੀ
ਖਾਇਆ ਆਇਆ ਜਾਣੀ ਐ ਘਾਟੁ ਪਥੈ ਪਾਇ ਟੁਕ ਮੁ ਸਿਵਾਈ ਐ
ਮੀ ਘਾਟੁ ਪਥੈ ਪਾਇ ਟੁਕ ਮੀ

ਐ ਘਾਟੁ ਸਚੁ ਨਿਅਉ ਮੰਨੈ ਵਸਾਈ ਐ ਬਿਖਿ ਆਪ ਲੈ ਗੁਰੁ
ਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖੀ ਆਸਿ ਰਿਮਾਰਵਾ ਦਿਖ ਪਾਈ ਐ ਠਾਗੁ
ਅਗ ਬੰਨੈ ਚਲਾਈ ਐ ਸਾਤਿ ਬੁਰਿ ਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛਤਾਵੈ
ਬਖਸਣੁ ਹੁਸਬਦੁ ਕਮਾਵਈ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖੈ
ਐ ਮੈਤੁ ਬੁਝਿ ਨ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨ ਦਰਿ ਨਿਭਾਈ ਐ

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਆ ਕਠੇ
ਕਿ ਅਜੰਗ ਚੁੰਦੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਤਰੀ ਆਵਣਾ ਸਚਿ ਟਿਕੈ
ਇਸ ਬਾਦੇ ਉਤਾਵਣਾ ੧ ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਤਮੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ਐ
ਕਰ ਕਮਾਇ ਮਤੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਵੈਸਚੁਤ ਮ
ਚਲੈ ਸਦਾ ਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ੨ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਮਨਿ ਵਸੈ
ਨੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਦੇਵ ਰਿਓ ਆਈ ਆਏ ਤੋਟਿ ਨ ਟੋਈ ੩ ਅਬੇ ਤਬੇ
ਗੀ ਕਿਉ ਦਰਗ ਤਪਾਵੈ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰਨਾ ਬਿਧੁ ਰਵੈ
ਪਾਨੁ ਮਨੁ ਵੇਚੀ ਐ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ਨ ਲੋਗੁ ਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀ
ਘਰੁ ਭਾਏ ੪ ਜਮ ਫੁਮਰੁ ਆਖੀ ਐ ਤਿਨਿ ਕਰ ਤੇ ਕੀ ਆ ਆਪੁ
ਮਰਿ ਗਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦੁ ਨ ਥੀਆ ੫ ਸਾਈ ਕਰ ਕਮਾਵਈ ਪੁਰ ਕੀ
ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ੬ ਗਤ ਪਾ

ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ੮ ॥
ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ੮ ॥ ਕਾਠੀ ॥
ਅੰਤਿ ਮੁਖਿ ਸਾਹਿਬੁ ਜੈ ਰਗ ਮਿਰੁ ਲਾਈ ॥ ਮੁਖੁ ਭੈਰਿ ਰਾਖੀ ਭਗੋ ਕਿ ਆ
ਪਦੀ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇ ਕਿਉ ਭੁਟੀ ਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭੈਰਿ
ਭੁਟੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਏ ਕੋ ਸੇ ਵਿ ਆਪੁ ਗੀ ਮਤਿ ਭਾਈ
ਅਦਿ ਜੁਗਾ ਦਿਨਿ ਰੰਜਨ ਜਨੁ ਗੰਗੇ ਸਰਣੀ ॥ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏ ਕੁਏ ਅਵਗੁ
ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸ ਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਏ
ਭੰਗੁ ਕੋ ਕਠਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟ ਜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
ਏ ਮਾਝੀ ਐ ਭੀ ਉਸੁ ਜੁ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਨ ਮਨ ਭੁਟ ਸੀ ਮਰਿ ਨ ਰਹਿ ਸਮਾਏ ॥
ਜਾਮ ਮੇਰੇ ਭਗਮਾਈ ਐ ਤਹਿ ਨ ਮਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਵਿਨੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇ
ਵੈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸੇ ਵਕਰਾਈ ਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਵੇਖੈ
ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਭੁਟੀ
ਅਵਗੁ ਤਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਾਠੀ ॥
ਕੁੰਡ ਕੁਰੁ ਮਤੁ ਰੁਰੁ ਰੀ ਗੁਰੁ ਥਾਈ ॥ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈ ਐ ਪਦੁ ਨਿਰਥ
ਏ ॥ ਮੈਥੋਂ ਗੀ ਆਥੋਂ ਗੀ ਤਮ ਥੋਰੁ ਥਾਏ ॥ ਜਿਉਂ ਤੁੰ ਗਾਖੀ ਤਿਉਂ ਰੁਤਾ ਮੁਖਿ
ਮੁਤ ਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿ ਆਸਾ ਪਦੀ ਭਾਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ਐ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕਰ
ਪਦਿ ਭਾਈ ਆਥਾ ਏ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਦੁਰਿ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੇ
ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤੁ ਵਿਰਤੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪੇ ਤੇ ਵੇਖੈ ਵ
ਭਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭੈਰਿ ਨਿ ਤਾਈ ਐ ਏ ਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜੀਵ ਦਿ ਅੰਝਾ
ਮੈਥੋਂ ਗੁਰੁ ਕਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪੁਰ ਬਿਓਂ ਵੈ ਲਿਖਿ ਆਤਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਮਨ
ਭੰਗੁ ਨਿ ਤੈ ਭਗ ਮੰਤਿ ਭਗਮਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨ ਪਾਏ
ਤਾ ਜਗਿ ਆਇ ਆਜਾਣੀ ਐ ਸਚੈ ਲਿਖ ਦਲਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਪਰਸਰੈ ਜੇਤੀ
ਤੈ ਮਾਝੀ ॥ ੭ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਰਤੇ ਨਿਰਾ ਲਮੇ ਕਰ ਪੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਤੈ ਭੀ ਆਰਤੇ ਤਹਿ ਚਰਣੀ ॥ ੮ ॥ ॥ ੧੯ ॥
ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ੮ ॥ ਕਾਠੀ ॥

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀ ਐਤ ਕੇ ਅੰਤ ਜਾਣਾ ਮੈ ਨਿਧਿ ਆ
ਮੈਤਾ ਟੁਸਤਾਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਭੇ
ਗਇ ਆਸੋਈ ਪਈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੇਥਾ ॥੪॥ ਓਹ ਮੈਗਰ ਬੁਧ
ਪਈ ਐਵੀ ਚਾਹੁ ਸਾਤਿ ਬਸਿ ਉਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਦੇ ਸਚੁ ਅਧੁ
ਨਿਸਿਨਾਮਿ ਸੰਤਖੀ ਆਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੫॥ ਤਾਕ ਉਬਿਘਨ ਨ ਕਰ
ਤੁਕ ਮਿਰਜਾਈ ॥੬॥ ਤੁਕ ਮਿਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜੈ ॥੭॥
ਪਾਇਨੀਰ ਲੇਜੁ ਠਨੈ ॥੮॥ ਨਿ ਤਨਿ ਤਖਰਾ ਸਮਾਈ ਐਸੁ ਸਚੁ
ਈ ਐ ॥੯॥ ਖੋਟੇ ਨ ਦਾਰਨ ਆਵ ਨੀਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈ ਐ ॥੧੦॥ ਜਿਨੇ
ਚੀਨਿ ਆਪਗਮਾਤ ਮੁਸੋਈ ਦੇ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਤੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
॥੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਸਾ ਚਿਹਤੇ ਅਘਾਈ ॥੧੨॥ ਤਿਨ ਭਗ
ਤੁ ਤੈ ਓਹਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਈ ॥੧੩॥ ਤੁਕ ਮਿਸੰਜੋਗੀ ਆਇ ਆਚਖੁ ਸਦ
॥੧੪॥ ਅਉਗਾਇ ਆਹੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ॥੧੫॥ ਕਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਰਾਈ ॥੧੬॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥੧॥ ਕਠੀ
ਮਨੁ ਗਤੁ ਹਿਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ ਆ ॥੨॥ ਲੋਕ ਦਾ ਕਿ ਆ ਜਾਇ ਜਾ
ਆ ॥੩॥ ਜਉ ਘਰੁ ਜੀਉ ਪਰਾ ਸਚੁ ਧਿ ਆਈ ਐ ॥੪॥ ਘਰੁ ਤਹਿ
ਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ॥੫॥ ਰਤਉ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇ ਆ
ਜੀਵਤੁ ਧੁਸਲਾ ਤਿ ਮੈਟੇ ਕ ਅਧੁਰੁ ॥੬॥ ਦਰਸੇ ਵਕੁ ਦਰਵਾ
ਜਾਣੀ ॥੭॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਤੈਰਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵੀ ॥੮॥ ਦਰਗੁ ਤਹਿ
ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥੯॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ
ਤੋ ਖੁਕਾਰਿ ਭਾਉ ਤੋ ਸਾਤਿ ਰਿਸੁ ਸੇਇ ॥੧੦॥ ਮਨੁ ਚੋਰਿ ਵਿਕਰ ਸਚੁ ਸਚੁ
॥੧੧॥ ਸਚੇ ਸਚੇ ਤੁਸਚੈ ਲਾਇ ਆ ॥੧੨॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਨਿ ਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ
॥੧੩॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾ ਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇ ਆ ਲਏ ॥੧੪॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਗਤਿ
ਮੋਢੁ ਤੈ ॥੧੫॥ ਤੁਓਤ ਮੁਤਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕ ਕਾਂਢੀ ਆ ॥੧੬॥ ਨਾਨਕ ਦਹਿ
ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀ ਆ ॥੧੭॥ ॥੨੧॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥੧॥ ਕਠੀ

ਵਿਉਰਤੈ ਕਿਉ ਮੇਝਾਤੈ ਜਨਮ ਮਰਯਦੁਖੁ ਘੋਨਿ ਤਸਤ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿ ਅਜੀਵ ਨਾਠਿ ਟੁਧਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੇਧਿ ਅਤਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ਰਤਾਉ ਆਵੁ ਜਵਦੁਤ ਭੈਏ ਪਾਏ
ਗੁਰਪੁਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਦੇ ਫਿਰੇ ਮੁਕੁ ਗਾ ਸੰਤ ਜਨ ਕਉ ਮਿ
ਭੈਏ ਮਨੁ ਪਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਖ
ਨਦੁ ਐਸਾ ਗੁਬਣਾਇ ਆਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀ
ਭੈਏ ਸੁਰਤ ਨੀ ਬਾਗਾ ਭਾਉ ਮੈ ਚਉ ਪਾਵਿ ਕੇਲਣੁ ਭੁਠੇ ਅੰਤ ਕਾਗ ਸ
ਭੁਗੁਣੇ ਸੋ ਜਿਏ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਦੀ ਚਾਗਾ ਜਿਉ ਐਧੁ ਥੈ ਤ ਬਿਟੋਣੈ
ਭਗਮੁ ਤਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਟੇ ਕਤੈ ਨਿਸਿਦੁ ਤਸਵਾਰੈ ਜਿਉ ਤੁੰਗ
ਭਤਿ ਤਿਉਰਤਾ ਤਰਿਨੁ ਮੁਖਿ ਧਾਰਾ ਅੰਤਿ ਸੰਖਾਈ ਪਾਇ ਅਜਨਮੁ ਕਤਿ
ਭਾਗਾ ਜਨਮ ਮਰਯਦੁਖੁ ਮੋਟਿ ਅਜ ਪਿਨੁ ਮੁਖਿ ਗੋਲਨ ਕਨਾ ਮੁਨ
ਦੀਸੈ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੈ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾਤ੍ਰ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ
ਮਾਤ੍ਰ ਖਰੇ ਖੋਟੇ ਆਪਿ ਕੀਤਿ ਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ਖਰੇ ਪਰਖੇ
ਮਗੈ ਪਰਖੀ ਆਥੈ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਸਦਾ
ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਾਇ ਵਲਾਇ ਰਤਾਉ ਖੋਟੇ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਜਦੇ ਦੁਖਿ ਲਗੇ ਬਿਲਾਇ ਖੋਟੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਆਖੀ ਅਨਿਤਿ ਨ ਬਤ
ਲਾ ਮਿਲਾਈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਖਰਿ ਆਮੁ ਤਲੁ ਤਜੁ ਰਿਏ ਆਪਣੇ ਪਰਿ ਸਤਿ ਜ
ਭਾਇ ਖਰੇ ਸਚੇ ਆਖੀ ਅਨਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਖਰਿ ਆਸੇ ਵ
ਸੇ ਖਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸੁਬਾਦਿ ਵਿਚਾਰਿ ਖੋਟੇ ਮਨੁ ਬੁਨ ਪਾਇ ਨਿਧੁ ਰਿਝਿ ਖਿ ਆ
ਤਾਰਿ ॥੪॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਇਕ ਤੈ ਸੰਗਿ ਰਤ ਦੇਤੁ ਕਮੇ ਸਿਸਾਟਿ ਉਪਾਇ ਪਾ
ਖੀ ਆ ਅਗੈ ਪਤੀ ਅਨਿ ਤਦ ਤੀ ਪਜੁ ਲਾਇ ਜਾਇ ॥੫॥ ਖਰਿ ਆ ਕੇ ਮੁਖ
ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ਖੋਟਿ ਆ ਕਤ ਨ ਮਿ ਅਤੁ ਤੈ ਮੁਤਿ ਕਥੈ ਉਠਿ
ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੁਰਿ ਖਰੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਸਚੇ ਕੇ ਖੁਲਿਖਾਇ ਤਰਿ ਸੇ
ਤਿਸਦ ਰੰਗ ਮਿਉ ਸਚੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਅਕਾਮਈ
ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੮॥ ਨਾਕ ਸਚੁ ਸੰਗਿ ਗੁਬਣਾਇ ਅਧੁਨ ਕੁਲ ਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੯॥

੨੬ ਸਾਤੋ ਗੁਰਪੁਸਾਰ

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਤ ਕੁਝ ਭਯੋਗੇ ਨਿਗਮ
ਸਚੀ ਮਤਾ ਸਚੁ ਆਗੇ ॥ ਸੇਵ ਰਤ ਗੀਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਨਾਮੇ ਭਯੋਗੇ ਕੁਝ ਸਬਦੇ ॥ ਸਾਕ
ਨਕੁ ਵੈਦੀ ਚਰਾ ॥ ਭਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਭਯੋਗਿ ॥ ਭਰਿਕਾ ਤੀਰਥੇ ਮਖੁ ਦੁਆ
॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ੧ ॥ ੨੬ ॥ ॥

ਅਸਾ ਅਸਕੇ ਸਬੁ ਕਈ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਬੁਝੈ ਨਿਗਮ ਭੋਈ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ
ਕਈ ਸੇਜ ਗੋਜਾ ਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇ ਆ ਵਿਣਨਾ ਵੈਰਖ
ਨਜਈ ਨਾਮੇ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਥੈ ਤਿਸੇ ਰਜਾਈ ॥ ਰਤੁ ॥ ਕਠਿ ਕੇ
ਤਿਸ ਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏਤ ਭਗਤਿ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐਤ ਵੈਪ
ਵਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਅਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸਨ ਜਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਆਦੀ ਜੇ ਜਿਸ ਬਦੁ ਸੁ
ਵੇਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਏਤੁ ਸਿਰਦੀ ਜੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤੁਕ ਮੇ
ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾ
ਆਪਿ ਭੁਝਾਏ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚ
ਬਦੁ ਸਚੀ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ
ਭਰਿ ਮਿਥੈ ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਭੁਗਣੀ ॥ ੫ ॥ ਤੀਰਿ ਭਵਨ ਮ
ਏ ਕਾਮਾਇ ਆ ॥ ਮੁਰਖਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਜੁਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆ ॥ ਬਤੁ ਕਰਮ ਕ
ਵੈਦੁ ਖੁਸਾਇ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਭਯੋਗਿ ॥ ਸਤਿਜਿ ਅਨਦਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾ
ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੭ ॥ ਭਰਿ ਜਪਿ ਪਤੀ ਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚੀ ॥ ਭਰਿ ਜਪਿ ਪਤੀ ਐ ਭਯੋਗਿ ॥ ਭਰਿ ਜਪਿ ਐਭੈ ॥ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੮ ॥ ਕਾਟੀ ॥

ਨਾਮ ਗੁਰ ਮਭੈ ਭਯੋਗਿ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੮ ॥ ਕਾਟੀ ॥
ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਭਯੋਗਿ ਜਿਨਿ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐਵ
ਚਰਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈਭ
ਯੋ ॥ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਭਯੋਗਿ ਮਨੁ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਤੇ ਪੁਰੁ ਦੁਪਾਈ ॥ ਅਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈ

ਐਥੁਏਵੀਚਗਾਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਥਾਤੈਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਭੁਪਜੈਦੁਖੁਕਦੇਨਤੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਮਾਗੀਅੰਮ
ਮੁਖਤੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਥਿਐਆਪੁਗਇਆਤਿਰਵਦਿਸੇ
ਨਿਰਮਲਜਤਿਪਸਰਿਰਤੀਜਤੀਜਤਿਮਿਥਾਈ॥੨॥ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਮ
ਅਮਤਿਉਤਮੁਤੋਈ॥ਅੰਤਰੀਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਤੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਤੋਈ
ਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਥੈਜਾਂਦਰਿਕਰੇਈ॥ਕਿਥਾਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਰੀ
ਰਿਦੁਖੁਵਿਘਨੁਨਤੋਈ॥੩॥ਆਪਣੈਤਬਿਵਰਾਣੀਅਦੇਨਾਮੇ
ਨਾਨਾਮੁਨਿਧਨੁਮਨਿਵਸਿਅਵਰਿਅਈਪਾਏ॥੪॥

ਗੁਰਮਾਸਾ ਮ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਠੀ ॥

ਸੁਦਿਮਨਮਨਿਵਸਾਇਤੁਆਪੇਆਈਮਿਥੈਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅਨਦਿਸ
ਗਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਥਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਅਇਤੁਸੁਖੁਪਾਵਿ
ਈ॥ਤਉਮੈਦੁਜਾਤੁਰਿਕਰਿਵਰੀਵਰਿਅਈ॥੨॥ਇਸੁਰਗਤ
ਨਾਮੁਨੇਜਨਲੋਚਦੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਈ॥ਪ੍ਰੀਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਰਿ
ਨਪਾਈ॥੩॥ਆਪੈਥੈਸਭੁਰਖਿਓਨਕਿਥੁਕਤਨੁਜਾਈ॥ਅਪੈ
ਪਾਈਐਗੁਰਿਬੁਧੁਬੁਧਾਈ॥੪॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਾ
ਮੰਦਾਕਿਸਨਾਖੀਐਜੇਦੁਜਾਤੋਈ॥੫॥ਏਕੋਨੁਕਮੁਵਰਤਦੇ
ਰਿਕਾਗਾ॥ਆਪਿਕਵਾਈਦਿਤੀਅਨਅੰਤਰਿਯੋਰੁਵਿਕਾਗਾ॥੬॥
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੁਧੁਨਿਵੀਚਗਾ॥ਭਗਤਿਭੀਚਿਨਾਨਬਖ
ਨੁਅੰਤਰਿਭੰਡਾਗਾ॥੭॥ਗਿਅਨੀਅਨੋਸਭੁਸਚੁਤੈਸਚੁਸੋਈਤੋ
ਭੁਭਾਏਕਿਸੈਦੇਨੁਭਯਨੀਸਚੁਜਾਣਨਿਸੋਈ॥੮॥ਘਰਮਤਿਪ
ਤਦੇਪੰਚੇਵੀਚਰੀ॥੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਸਿਨਾਵਨੀਨਾਮੇ
ਗੀ॥੧੦॥੧॥੨॥ਗੁਰਮਾਸਾ ਮ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭਵਥੁਤੈਬਾਤਗਿਕਿਥੁਨਾਤੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਅੰਤਰਿਪਟਖੁਥਾਤੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਤਰਿਪਾਈਐਭਾਈ॥ਅੰਤ
ਨਿਧਨੁਤੈਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦੇਖਾਈ॥੨॥ਤਰਿਕਾਗਤੁ

ਸੋਧੇ ਪਾਏ ਰਤਨ ਵੀਚਰਾਗ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬਾਦਿ ਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰ
ਕਰਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਤਲ ਅਨੇਕ ਡੁੱਗੀ ਓ ਕਰੇ ਵਸੇਗਾ ॥ ਮ ਨ ਚਿਦਿ ਅਠਕੁ
ਪਾਸੀ ਠਿਰਿ ਓਇ ਨ ਠੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਗਖੀ ਆਵ ਬੁਸਮਾਲ ਲਈ ਗੁਰੀ ਸੋ
ਸੋਧੀ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲ ਸਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ਬਾਤੁਰੁ
ਭੋਲੁ ਕਿਉ ਓਵ ਬੁਧੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾਸੁ ਭੁਜਗੁ ਠਿਕੈ ਮਨੁ
ਖੋਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਓ ਰੇ ਆਪਣਾ ਪਰਘਾਨਿ ਧੁਰਾ ਜਈ
ਚੰਦਾਗੁ ਪਕੜੀ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੰਦਾਖਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਅਪ
ਵਸੇ ਮੁਖੀ ਏ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬੁਝ ਮੁਪ ਚਾਣਿ ਆਗੁਰ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥
ਅਪੇ ਦਾਨ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਅਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਅਏ ਤੁੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ੩ ॥
ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੧ ॥ ਕਠੀ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਚਾਣਿ ਆਸਾ ਦਮੀ ਠਕਾ
ਤੀ ॥ ਧਰਿ ਸਚਾਖਿ ਐ ਮੁਕਤੁ ਰਏ ਜਿਨ ਸਚੈ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਧਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮ
ਭਾਨਿਰ ਮਲਾਨਿਰ ਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਝਾਤੀ ਐ ਬਿਖਿ ਆਮਲ
ਰੇ ਰੁਦਾਸਾ ਗੰਡਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਘਟਿ ਚਨਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੇ ਤੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤ ਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰ
ਤਾਗ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਐ
ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਝੁ ਪਾਈ
ਨਾਮੇ ਤੀ ਘਟਿ ਚਨਣ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਤੀ ਸੁਖੁ ਓਪ ਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰ
ਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਈ ਨਾਮੰਨੀ ਐ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ
ਘੋਸਾਗੀ ਅਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਨਾ ਮੁਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇ
ਵਰਿ ਸੁਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਕਾ ਸਭਾ ਕਿਉ ਨਾਵੈ ਕੋਵ ਸਿ
ਧੁ ਰੋਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਾ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੨ ॥
ਦੁਤਾ ਗਠੀ ਮਝੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨਾ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰਕਾਸੁ ਅਰੁ
ਕਾ ਬਲਾਤਿ ਨਾਨਿ ਵਤਿ ਤੁ ਜਥਾ ਤੁ ਸੁ ਆਉ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਵਸਿਅਵੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀ ਐਗਿਅਨਮ ਤੇਘਰਿਅਵੈ
ਸੋਭਾਣੀਅਪਿਸਵਰੀ ਨੁਕਾਇਐਮਪਿਅਗੁ ਸਤਿਗੁਰਕੇ
ਥਦੀਅਨਮੇਸਤਜਿਸੀਗਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਦਰਵਤਿਪਿਰੁਅਪਣਾਸ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਤੀਅਗਮਿਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ ॥ ੩ ॥
ਨੁਅਪਰਸੀਗਗੁਏਸੋਭਾਵੇਤੀਨਾਗਿ ॥ ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰ
ਪਿਅਗੈ ॥ ੪ ॥ ਸੋਭਾਣੀਵਿਚਿਗੁਰਖਿਓਨਸਚੈਅਥਪਿਅਪ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਅਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਅਗਿ ॥ ੫ ॥ ਸੋਭਾਣੀਸ
ਣਾਇਅਗੁਣਕਾਗਛਿਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿਪਰਮਕੁਤਨਿਕਾਵਣਾਮੇਤ
ਨੁਵੀਚਗੁ ॥ ੬ ॥ ਭਗਤਿਰਤੇਸੇਊਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਬਦੇਓ ॥ ਭਿ
ਸਭਨੀਚਜਾਤਿਏਥਿਸਟਕਾਕੀਕੁਓਇ ॥ ੭ ॥ ਏਓਏਓਕਰਦੀਸਤ
ਨੁਸਬਦੇਏਓਨਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕਨਮਿਰ ਤੇਓ ॥ ਏਓਮੈਗਈਸਚੈਰੇ
॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥
ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਸਦਾਸਚੀਸੋਇ ॥ ਐਥੈਘਰਿਘਰਿਜਾਪਦੇ
ਗਿਜੁਗਿਪਰਗਟੁਓਇ ॥ ੧ ॥ ਏਮਨੁਰੁਕੇਰੰਗੁਥੇਜੁੰਸਚਾਰੰਗੁਚਰੰ
ਜੀਥਾਣੀਜੇਰਪੈਨਾਏਤੁਰੰਗੁਥੇਨਜਾਇ ॥ ਗਤੁਓ ॥ ਤਮਨੀਚਮੈਥੇ
ਅਭਿਮਾਨੀਭੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਗੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਿਮਿਲਿਐਕੰਚਨਓ
ਥਜੋਤਿਅਪਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਥਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗੀਐਗੁਰਮਿਲਿਐਗੁ
ਓ ॥ ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਓ ॥ ੩ ॥ ਭੈਥਿਨੁਕਾ
ਗਈਨਾਮਨਨਿਰਮਲੁਓਇ ॥ ਥਿਨੁਭੈਕਰਮਕਮਵਣੇਧੂਠੇਓ ॥
॥ ੪ ॥ ਜਿਸਨੋਆਪੇਰੰਗੋਸੋਰਪਸੀਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ ॥ ਪੁਰੇਗੁ
ਤਸੰਗਤਿਓਪਜੈਸਤਜੈਸਚਿਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਥਿਨੁਸੰਗਤੀਸਚਿ
ਤਿਓਜੈਸੇਪਸੁ ਚੰਗ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਨੀਥਿਨੁਵੈਸਤਿ
॥ ੬ ॥ ਇਕਿਗੁਣਵਿਤੁਧੁਤਿਅਵਗੁਣਵਿਕਣਤਿਗੁਰਕੋਸਤਜਿਸੁ
ਰਸੇਵਤੇਨਉਪਾਇ ॥ ਅਵਠਾਮੰਦਰਿਅਗਿ ॥ ੭ ॥ ਸਭਨਾਕਾਏਕੁਓ
— ਧੰਧੈਥਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕਨਮੇਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਥਏਮਿਲਾਇ

ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਛੀ ॥

ਸਭਨਾ ਵੈ ਨ ਚੰਦੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਬਿਨਾ ਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਤੈ ਸੁਖੁ
 ਅਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਦੁਖੁ ਅਭੁਤੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰਪੁ
 ਤੇ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੇਵ ਰਿਅਾਈ ॥ ਗੁਣਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੈ ਬਡ ਬਿਧਿ ਸਿ
 ਸਦਿ ਉਪਾਈ ॥ ਭੁਕ ਮੇਕਾਰ ਕਰਾਏ ਦਾਢੁ ਜਾ ਕਿਸੁ ਕਤੀ ਐਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੁਝਣ
 ਅਬੁਝਣ ਤੁਧੁ ਕੀ ਆਇ ਤੇਰੀ ਸਿਰੀ ਕਾਗ ॥ ਏਕਨਾ ਬਖਸਾਇ ਮੇਲਿ ਲੈ ਭਿਰਿ
 ਸੇਦਰਗ ॥ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੁਲਿ ਆਗ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪੁਰਿ ਪਵਿਤਰ ਪਵਨ ਤੈ ਤੁਧੁ ਨਾ
 ਮੇਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੇਵ ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਕੁਚ
 ਬੁਕ ਚੋਲ ਦਿਖਾਈ ਪਤਨਾ ਵਡੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾਨਿ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ
 ਮੰਜ ਮੀਠੀ ਰਿਉ ਤਵ ਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸਨੈ ਤਾਵ
 ਸੀਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤਖੁ ਏਤੁ ਸੰਜ ਮੀਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ੬ ॥ ਏਕ
 ਪਤਿਨ ਪੁਚੀ ਐਕ ਬਿਕਤ ਏ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚਿ
 ਸਬਦਿ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਏਤੁ ਮਨੁ ਦੇਤੀ ਸੋਧਿ ਤੁੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਕ
 ਦੇਸੁ ਦੇਤੀ ਵਿਚਿ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਤੈ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਸਚੀ ਅਸਟਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਘਰ ਤੀ ਸੋਧਿ ਰੁਪਾਈ
 ਅਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਉਗਣ ਗੁਣ ਬਖਸਾਇ ਆਤਰਿ ਸਿਉ ਬਿਵ
 ਣੀ ॥ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਕਾਮਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਣਉ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰ
 ਧੁਰਿ ਨ ਜਾਣੀ ਤੁਥੇ ਬਰ ਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇ ਨਿਰੰਤਰ ਗਣੀ ਦੁਖੀ ਗੋਣ
 ਵੇਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿ ਆਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨ ਮੇਵ
 ਸੋਧ ਜਾ ਸਿਉ ਸਚੈ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦੋਤ ਗਣੀ ਬਰ ਮਿਭੁਲਾਈ ਆ
 ਭੀ ਬੋਝਿ ਬਿਖੁ ਖਾਤਿ ॥ ਪਿਰ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਦੀ ਸੰਜ ਦੁਖੁ ਪਾਤਿ ॥
 ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝੈ ਕੁਏ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰ ਮਿਭੁਲਾਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰ
 ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸੋਤ ਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਮੈ ਅ
 ਗਵਾਇ ॥ ਪਿਰ ਸਤਾ ਅਨਾਦਿਨ ਗਾਤਿ ਰਹੀ ॥ ਸਚੀ ਸੋਧ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿਗੇ ਪਥੈ ਕੀ ਭਾਨ ਪਾਇ ॥ ਮਤ ਭੁਨਾਤੀ ਰੋਣਗਈ ਮੇਰੀ
ਪਥਾਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਪਿਰ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੈ ਏਕ ਸਮਿ ਓਰੇ ਬਿਵਥਾਇ
ਸੁਖੁ ਭੋਜਿ ਕਾ ਮਣੀ ਤਰਿ ਕਾਨ ਮੁਮੰਨੀ ਵਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥
॥ ਅਸਾ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥ ਘੁਗ ॥ ੮ ॥ ਕਠੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨ ਚਖਾਇ ਓਨੇ ਰਸੁ ਆਇ ਅਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚ ਵੇ
ਤੁ ਤੈ ਤਿਸਨੋ ਤਿਯਨ ਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚਾ ਵਰ ਸਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੁ
ਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹੀ ਆਵਥਾ ਸਤ ਜੇਤ ਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਤਨੁ ਮ
ਸਦਾ ਦੋ ਤੰਗਈ ਦਰਿ ਖੜੀ ਆ ਬਿਥਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁ ਅਰੁ
ਓ ਜੇ ਧੁਰਿ ਬਿਖਿ ਅਸੁ ਕਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜੈ ਮੈ ਸਚੁ
ਪਰੁ ॥ ਜੇ ਇਤੁ ਥਾ ਤੈ ਥਾਇ ਓਨੇ ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੰਗੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਤੰਗਈ ਭੋਭਗਤਿ ਸੀਗਾ ਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਵਤਿ ਪਿਰੁ ਆਪ ਚਾਸੁ
ਓਰ ਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਅ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟੁ ਬਕਿ ਜਨੁ
ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਤਿ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਕੁਮੁ
ਥੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿ ਆਗਿ ॥ ਸੇਜੁ ਸੁਖਾ ਥੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਤਉ ਮੈ ਤਿਸਾ
॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇ ਆਗੁਰ ਕੈ ਤੈ ਤਿ ਆਪਾਗਿ ॥ ਵਰੁ ਪਾ
ਤੰਗਈ ਕੇ ਵਲ ਏ ਕ ਮੁਗਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਸਭੇ ਗੁਨ ਤਬ ਖਸਾਇ ਥਾਇ
ਮੇਲਣੁ ਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਦੁ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿ ਆਗੁ ॥

॥ ੧੨ ॥ ਗੁ ਅਸਾ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥ ਘੁਗ ॥ ੮ ॥ ਕ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣੁ ਪ੍ਰਿਯ ਜੈ ਜਾ ਪੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸਤ ਜੇਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
ਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਤੈ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਤਿ ਤਰਿ ਭੁਰਿ ਤੈ ਸਦਾ ਵੇ
ਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਦਾ ਸਦਾ ਵੇਖਦਾ ਸੰਬੰਦਿ ਰਤਿ ਅਭਗੁ ਪੂਰਿ ॥ ਰਤੁ
ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਥਾਇ ਆਤਿ ਨੀਇ ਕਮਨਿ ਧਿ ਆਇ ਆ ॥ ਸਦਾ ਰ
ਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋਨੀ ਕ
ਬਦਿ ਵੀਚਰੁ ॥ ਤਰਿ ਸਰਣੀ ਭਾਜਿ ਪਉ ਪਾਇ ਤਿ ਮੁਖੁ ਦੁਆਰ
ਦਿਸੁਈ ਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀ ਐ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬਿਵਥਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਤਉ

ਐਸੇ ਮਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਸੁਗਮ ਮਤਿ ਸੋਨਾ ਮਕੀ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸੇ
 ਕੁਝ ਹੋਇ ॥ ਇਤਮਾਇ ਅਕੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਚਾਹਿਦਿ ॥ ਤੇਜਾ ਦੀ ਬਿਲ ਮਨ ਤੋਇ ॥
 ਜੇ ਸੀਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਆਸੇ ਮੁਖੇ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿਹੁ ਸੁਸਾ ॥ ਦੁਨ ਆਇਓ
 ਕੇਸਟ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਐਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਅਨਾਦਿਨੁ
 ਨਾਮ ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸਚਿਹ ॥ ਤਿਸ ਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਸ
 ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਐਨਦ ਧੀ ਐ ਜਗੁ ਕੋਲਾ ਅੰਨਾ ਭਗਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁ ਖੁਪਾ
 ਕੇ ਸੀਨਾ ਮੁਖਿ ਲੋਤਿ ਸੇਹ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸੇ
 ਜਨਿ ਰਮਣ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸੈ ਸੇਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਨੁ
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ੮ ॥ ਕਠੀ ॥
 ਸਕਦੇ ਡੀਭਗਤ ਜਾਪ ਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਤੋਇ ॥ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗ
 ਏ ਅਨਰੁ ਮੰਨਿ ਅਸਲਿ ਮਿਲਾਵਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਹਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਤੋ
 ਏ ॥ ਸਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਤੋਤਿਨ ਮੰਨੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਰਤ ॥ ਉ ॥ ਤਉ ਮੇ ਮੇਰਾ ਜਾ
 ਤੋ ਤੋ ਆਤਿ ॥ ਕੁਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਥਾ ਦੇ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
 ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਮਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵੈਸੇ
 ਧਧਾਏ ਅਭਰੇ ਅਖੁ ਟੁਭੰਤਰਾ ॥ ੩ ॥ ਆਵਹਿ ਐਸੁ ਰਾਮੀ ਕੇ ਵਾਪਰੀ ਐ ਜਿਨ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈਸੈ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਗਤੀ ਸਾਗਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਤ ਕਰੀ ॥ ਧੁਰੁ ਤੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਅਨੁ ਜੁ ਐ
 ਜੀਤਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਅਰੇ ਭਗਤਿਨ ਤੋ ਵੈਸੈ ਨਾਮੁ ਖੁ ਤੋਇ ਸਗੀਰੀ ॥ ਪੇ
 ਸਪਦਾ ਰੁਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਭਗਤੀ ਮਨੀ ਧੀਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ
 ਨਕੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੀ ॥ ਤਿਰਦੈ ਏ ਕੋਨਾ ਮੁਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੀ
 ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏ ਕੋਨਾ ਮੁਏ ਅਪੇਸ ਏ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣੀ ਤਿਸ
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਖੀ ਅਲਾਤ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰੁ ਵੀਚ
 ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਸਾ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ੮ ॥ ਕਠੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਾਤਿ ਭੋਲਾਇ ਅਬਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁ ਖੁਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਭੋਟਿ ਚਿਜਿ ਸ

ਚੀਬੁਝਬੁਝਾਇ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਬਾਵਲੇਡਰਿਗਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਇ॥੨॥
ਤੁੰਠਿਗਤਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੩॥ਏਸੁਜੁਗਮਤਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਮਰਿ॥੪॥
ਮਿਰਤੁੰਠਿਵਥਾਇ॥੫॥ਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਯੁਪਾਈਐਨਤੀਕਿਅਕਰਿਕਤਿਅਨ॥੬॥
ਅਪੁਪਥਾਣਤਿਸਥਦਿਮਰਤਿਮਨਤੁਤਜਿਵਿਕਰਾ॥੭॥ਗੁਰਮਰਣਾਈ॥੮॥
ਖਸੇਥਖਸਣਾਗ॥੯॥ਬਿਨੁਨਵੈਸੁਖੁਨਪਾਈਐਨਦਖੁਵਿਚੁਜਾਨ॥੧੦॥
ਜਗੁਮਾਇਅਮੋਤਿਵਿਅਪਿਅਤੁਜੈਭਗਮਿਭੁਥਾਇ॥੧੧॥ਦੋਤਗਣੀ॥੧੨॥
ਗਨਜਾਣੀਕਿਅਕਰਿਕਰਤਿਸੀਗਾਗਾ॥੧੩॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਜਲਦੀਆਠਿ॥੧੪॥
ਵੈਨਭਤਗ॥੧੫॥ਸੋਤਗਣੀਮਤਯੁਪਾਇਅਵਿਚਤੁਅਪੁਗਵਾਇ॥੧੬॥
ਸੀਗਾਗੀਅਅਪਦੇਸਤਿਲਾਈਅਮਿਲਾਇ॥੧੭॥ਮਰਣਮਨਤੁਵਿਸ॥੧੮॥
ਮਾਇਅਮੋਤੁਗੁਥਾਗੁਮਨਮੁਖਮਰਿਮਰਿਜੰਮਤਿਭੀਮਰਤਿਜਮਦਰਿ॥੧੯॥
ਅਗੁ॥੨੦॥ਅਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸੇਮਿਥੇਗੁਰਸਕਦੇਵੀਚਾਗਿ॥੨੧॥
ਮਾਣੇਮੁਖਭ੍ਰਿਜਥੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਥਾਗਿ॥੨੨॥ ॥੧੫॥੩੭॥

॥ १७ ॥ सतिगुरुपासादि.

॥ गुरुभ्यो नमः ॥

॥ अमृतपरीक्षा ॥ २ ॥

ਪੰਚਰਸਾਏ ਪੰਚਵਸਾਏ ਪੰਚਗਵਾਏ ॥ ਇਨਥਿਧਿਨਗਰੁ
 ਆਗੇਭਾਈ ਭਗਤਗਾਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦਿਖਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਧਰਮਕੀਕਾਰ
 ਚੰਗੇਦਾਰਿ ॥ ਛਤਰੇਮੁਤਕਮਗੁ ਰਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮਖੇਤੀਬੀਜਤੁਭਾਈਮੇ
 ਤ ॥ ਸਤਿਨਾਮਗੁਰਸੇਵਤੁਨੀਤ ॥ ਸੰਤੋਸਤਜਸੁਖਕੇਸਤਿਤਟ ॥ ਸਾਤਵਧਾਰੀ
 ਭੋਧਾਟ ॥ ਜੇਜੀਅਰੰਗੁਕੋਥੈਨਜਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਕਰਿਦੀਪੀਧੁਰਕੀਠਧ
 ਵਧਗਾਮੁਖਦਿਖੇਪਚਲਾਵਤੁ ॥ ਘੋਟਾਤਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿਅਵਤੁ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸਤੁਮੇਖਵਲਜਰੇ ॥ ਪੁੰਜੀਨਮੁਖੇਖਾਸਚੁਸਮੂਹੇ ॥ ਸੇਵਸੇਇਤੁਧਾਰਿਜਿ
 ਸਗੁਰਪੁਰਸੇਵ ॥ ਅਧਿਚਲਨਗਰੀਨਾਕਦੇਵ ॥ ॥ ॥
 ਗੁਰਾਸਾਮ ॥ ਪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ॥ ੩ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਹਿਸਿ ਉਥਾ ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧ ਮੰਗਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀ
ਤੁ ਗੁਰੂ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤ ਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਕਹਤੁ ਅ
ਗੁਰੂ ਪਰਬੁ ਤਮ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇ ਸੀ ਆਇ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਤ ਸੇ ਪਾਇ ਓਨਾ ਮਾਇ ਰੰਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇ
ਤੁ ਆਇ ਅੰਗਰ ਸਥਿਨ ਸਿਜਾਤਿ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ
ਰੁਚੀ ਸਭ ਠਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤ ਉਪੇਖੀ ਐਨਿ ਤਚ ਭੁਤ ਰਿਕਨ ਉ ॥ ਕਰਿ
ਮੇਰਾ ਹੀ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਤ ਚਲੁ ਪਾਵਤਿ ਠਾਉ ॥ ੪ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾ
ਰੇ ਉਤਨ ਸਾਧਾਇ ਕਨਿ ਵਾਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਥਾ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਬੀਧ ਭਏ ਲਗੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਓਤੈ ॥ ਭੇਟਿ ਓਪੁਰਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇ
ਰੇ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਬਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਤੁ ਪ੍ਰਭਾਵੈ ਸਭ ਠਾਏ
ਰਾਇ ਕਰ ਜਗਾਸਿ ॥ ੬ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮਿ ਥੇਉ ਪਯੋ ਮਤ ਅਨੰਦਾ ॥
ਗੁਰੂ ਸਾਧ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥

॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੫॥ ॥ ਬਿਗੁਰੇ ॥
 ਪਰਬਤਮੁਖੁ ਸਿਮਰੀ ਐਧਿ ਅਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥
 ਮਰਤ ਦੁਖ ਥੀ ਸਰੇ ਧਿ ਅਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ॥ ੧॥ ॥ ਤਨੁ ਵੇਗ ਸੰਤ
 — ਧਿ ਅਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਇਮਿ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸੀ ਗਾਗ ਬਿਖਿ ਅਕੇ ਲੋਕ
 ਓਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ੩॥ ਕਾਮੁ ਕੁੰਧੁ ਕੁੰਭੁ ਤਜਿ ਗਾਏ ਧਿ ਅਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ
 ॥ ਜੋ ਜਨ ਕੂਮਰਿ ਧਿ ਅਰੇ ਅਨਤ ਕਰੁ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਤਰਿਗੁਰੁ ਜੀਤ
 ਧਿ ਅਰੇ ਤਿਪਤਿ ਰਤੇ ਅਧਾਇ॥ ੫॥ ਅੰਚ ਕੁਗਾਤਿ ਅਸਾਧਕ
 ਪਾਰਿ ਪਾਇ॥ ੬॥ ॥ ੧॥ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ਜਨਮ ਮਸਦੁ ਖੁ ਕਟੀ ਐ ਧਿ ਅਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਤਰਿ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਸੁ ਪੁ
 ਦੁ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ॥ ੨॥ ਜੋ ਜੀ ਅਤੁ ਪ੍ਰਤੇ ਵੀ ਭੁਗੇ ਧਿ ਅ
 ਜਨ ਮਿਮਰਤਿ ਬਿਖੁ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਤਿ ਸੋ ਮਿਲੇ ਧਿ ਅਰੇ
 ਗਉ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਜੋ ਸੁਖ ਦਰਸਨ ਪੋਖਤੇ ਧਿ ਅਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਟ ਦੁਨ ਜਾਇ
 ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਤੁ ਟਰੀ ਧਿ ਅਰੇ ਜੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਹੀ ਸਮਾਇ॥ ੫॥ ਜੋ ਤੁਧੁ
 ਥਾ ਧਿ ਅਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ॥ ੬॥ ਨਨ ਕਰੀ ਗਿਰ ਤੇ ਨਾ ਗਾਇਏ ਧਿ ਅ
 ਤੇ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ॥ ੧॥ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮ॥ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਨ ਤੇ ਧਿ ਅਰੇ ਕਿ ਸੁਪਤਿ ਕਟ ਉਸੁਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੁੰਦਰ
 ਸਨੁ ਨਾ ਕਾ — ਭੈ ਭਉ ਦਿਤਾ ਪਾਤਿ ਗਤਿ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਅ
 ਧਿ ਅਰੇ ਤੁਜੀ ਨਾਤੀ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਜੋ ਤੁਕਰਾਵਤਿ ਸੋ ਕਰੀ ਧਿ ਅਰੇ ਅਵਰੁ
 ਰਦੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਦਿਨੁ ਹੈ ਦਿਸ ਕਸੂ ਵਣੇ ਧਿ ਅਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀ ਐ
 ਉ॥ ੫॥ ਸਾਈ ਕਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧਿ ਅਰੇ ਸੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਈ
 ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਧਿ ਅਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਤਿ ਅਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਸੰਸਾਰ ਕੁਪ
 ਰਿਲੇ ਧਿ ਅਰੇ ਨਨ ਕਟ ਰਿਸਰਣਾਇ॥ ੭॥ ॥ ੫॥ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੨੨ ॥

ਦੀਜੋਕਿਉਤੋਅਸੁਸਰਚਲਣਾ ਤਿਸਮੁਹੇਵਤੁਤਾਸੁਖਪਾਵਤੁਸਮਥਾ
ਗਵਿਗਤਿਅ॥੧੬॥ ਛਛੈਚਾਤਿਉਸਰੇਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਰਾਵੈਤਿਵੈਕੇ
ਕਰਿਵੇਖੈਤੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਗੇ॥੧੭॥ ਛਛੈ
ਰਤੋਘਟਅੰਤਰਿਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਰ
ਜਨਮੁਨਤੋਈ॥ ੧੮॥ ਤਤੈਤਾਰੁਭਉਜਝਤੋਅਜਾਕਾਅੰਤੁਪਾਇਆਨ
ਤੁਲਤਮਭੁਬਸਿਤਾਰਿਛੋਤੋਤਰਣਗਾਇਆ॥੧੯॥ ਥਥੈਥਾਥੀਥੀਥੀ
ਜਾਕਾਕੀਅਸੁਭਤੋਆਕਿਅਭਰਮੁਕਿਅਮਾਇਆਕਤੀਅੰਜੋਤਿਸੁਰ
ਈਭਲਾ॥੨੦॥ ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਉਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਇਆਜਿਸੈਕੋ
ਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ ਧਧੈਧਾਰਿਕਥਾਜਿਨਿਕੋ
ਚੀਜੀਜਿਨਿਗੰਗੁਕੀਆਤਿਸਦਾਦੀਅਸੁਭਨੀਲੀਅਕਰਮੀਕਰਮ
ਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਨੈਨੈਨਤਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਰੀਠਾਨਾਮੰਮਥਿਅਗਥਾ
ਗਾਇਭੈਨੇਕਤਨਕਬਤੁਮੈਮਿਥਿਅ॥੨੩॥ ਪਧੈਪਾਤਸਾਤੁਪਰਮੇਸ
ਦਕਉਪਰਪੰਚਕੀਆਦੇਖੈਬੁਧੈਸਭੁਕਿਭੁਜਾਏਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਗ
ਆ॥੨੪॥ ਛਛੈਛਾਤੀਸੁਭਜਗੁਠਾਥਾਜਮਕੈਸੰਗਾਥਿਥੰਧਿਥਾਇਆ
ਮਾਦੀਸੇਨਕਉਥਰੇਜੇਤਰਿਸਰਣਗਾਤਿਭਜਿਪਾਇਆ॥੨੫॥ ਥਥੈਥ
ਲਣਛਾਗਾਚਉਪਾਕਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਗੀਕੀਤੇਪ
ਥਾਇਆਪਿਥਗਾ॥੨੬॥ ਭਭੈਭਾਥਤਿਸੇਠਥੁਪਾਵਤਿਗੁਰਪਰਮਾਰੰ
ਕਉਭਉਪਾਇਆਮਨਮੁਖਾਠਿਗਤਿਨਚੇਤਤਿਮੁਕੇਲਖਚਉਰਾਸੀਤਠੇਰੁਪ
॥੨੭॥ ਮੰਮੈਮੰਤਮਰਦੁਮਧਸੁਦਨਮਰਦੁਭਉਆਤਥਚੇਤਵਿਆਕ
ਭੀਤਰਿਅਵਹੋਪਾਇਆਮੰਮਾਅਖੁਰਵੈਸਰਿਆ॥੨੮॥ ਜਲੈ
ਤੋਵੀਕਦਤੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਥਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅਥੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧੈ
ਏਕੋਜਾਏ॥੨੯॥ ਗੰਗੇਗਵਿਗਤਿਅਸੁਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾਜੰਤ
ਧਧੈਸਭਿਥਾਏਕਰਮੁਤੋਅਤਿਨੰਨਾਮੁਖਾਇਆ॥੩੦॥ ਲਥੈਲਾਇਧ
ਥੋਰੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੰਤੁਕੀਆਖੰਣਪੀਣਸਮਕਰਿਸਤਦੁ
ਕੈਤੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੩੧॥ ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸੁਰਵੇਖਣਕਉਨਿ

ਜੀਅ ਵਖੋਰਾਖੋ ਸਭੁ ਕਿਓ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆ॥ ੧੨॥ ਜੈ
 ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪੁ ਈਤਿ ਸਤਿ ਪਿਅ ਵਤੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਆ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਿ
 ਅਵਤੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤੁ ਓਸੁ ਵਿਟੁ ਤੁਕਰ ਬਾਣੁ ਕੀ ਆ॥ ੧੩॥ ਤੈ ਓਰੁ ਨ ਕੋਈ
 ਦਰਾਜੀ ਅਉਪਾਇ ਜਿ ਨਿਰਿਜ ਕੁਦੀ ਆ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਅ ਵਤੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸ
 ਮਾਵਤੁ ਅਨਾਦਿ ਨਾਨਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਈ ਆ॥ ੧੪॥ ਅੰਤੈ ਅਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਬੰਗੀ
 ਜੀ ਕੀਓ ਕਰੁ ਸੁਕਰਿ ਗਤਿ ਆ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭੁ ਕਿਓ ਜਾਣੈ ਜਾਨਕ ਸਾਇਰ ਵਿ
 ਰਤਿ ਆ॥ ੧੫॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਪਟੀ ਮਾ॥ ੩॥ ॥
 ਅਯੋਧੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇ ਆ ਕਥੈ ਘੋੜੈ ਕਾਢੁ ਭਇਆ॥ ਗੀਗੀ ਬਿਲੀਪ ਪ
 ਰਾਣਿ ਪਤਿ ਅਵਗਣੁ ਗੁਣ ਵੰਸਰਿ ਆ॥ ੧॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੁੰ ਕੀ ਪਤਿ ਅ
 ਬਾਦੇ ਦੇਣ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਗਤਿ ਆ॥ ਗਤੁ ਓ॥ ਸਿਧੰ ਝਾਇ ਐ ਸਿਮਰਿ ਨਾਤੀ ਨੈ
 ਨਾਤੁ ਪੁਨਾਮੁ ਭਇਆ॥ ਥਾਥੈ ਚੀਜਤਿ ਅਤਿ ਨਿਮਿਸੁ ਹੋਵਿ ਓਧੁ ਟਹਿ ਜਾਮਿ ਪਾਕ
 ਰੇ ਆ॥ ੨॥ ਥਥੈ ਬੁਝਤਿ ਨਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ॥ ਅਦ
 ਰਾਨੁ ਭਿਧਾਇ ਓਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਰੁ ਰਤੁ ਪੁਕਾਇਆ॥ ੩॥ ਜੈ ਜੈ ਤਿਤਿ ਰਿਖ
 ਓਤੈ ਗੀ ਮੁਕੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਭੁਤਾ ਵਤਿ ਗਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੁਚੀ ਨਾਤਿ ਨਾਤੀ
 ਠਹਿਰਿ ਰਿਜੁ ਨੀ ਅਵਤਿ ਗਾ॥ ੪॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਬਿਖਿ ਅਸੇ ਪਰੁ ਪਾਰਿਤ ਅਵ
 ਰਾਨੁ ਸਿਖਾ ਬਿਖਿ ਆ॥ ਪਤਿ ਲਾਠਾ ਠਾਪਾਇਆ ਪਾਏ ਪਿਓ ਦੇਗ ਬਿਚਾ
 ਰਿ ਆ॥ ੫॥ ਸਮੈ ਸੰਜ ਮੁਗਾਇ ਓਮੁ ਹੋਰੇ ਕੁਦਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਾਇਆ॥ ਸਾਈ
 ਪੁਰੀ ਜਜਮਨ ਕੀ ਸਾਤੇਰੀ ਏਤੁ ਪਾਨਿ ਖਾਏ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ॥ ੬॥ ਮ
 ਨੈ ਮਤਿ ਤਿਰਿ ਲਾਈ ਤੇਰੀ ਮੁਕੇ ਤਉ ਮੈ ਵਡਾ ਗੋਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਤਮੈ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਚੀ ਨਿਅਮਾਇਆ ਕਾਮੁ ਤਤਾ ਚੁਭਾਇਆ॥ ੭॥ ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿ
 ਮੁਕੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਤਰਿ ਵਿਸਰਿ ਆ॥ ਪੜਾਗੁ ਲਹਿ ਤੁੰ ਬਤੁ ਤੁ ਪੁਕਰ
 ਗਿ ਵਤੁ ਭੁਭੇ ਤੁੰ ਭਾਇ ਮੁਆ॥ ੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਾਇ ਓਮੁ ਹੋਰੇ ਬਥੈ ਬ
 ਰਮਿ ਸਟੁ ਤਉ ਆ॥ ਪਾਧੈ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਠਹਿਰਿ ਮੁਕੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਾਇ
 ਆ॥ ੯॥ ਪਧੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਤੀ ਮੁਕੇ ਪਰਪੰਚ ਤੁੰ ਪਲਾਚਿ ਗਤਿ ਆ॥ ਸ
 ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਓਮੁ ਹੋਰੇ ਤਉ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਭਭੈ ਭਉ

ਜਥਿ ਰੁਥੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲ ਤਨੁ ਰਾਇ ਆਗੂ ਪਰਮਾਦਿ
ਦੇ ਰੇ ਕਘੜੀ ਮਤਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਵੇਦੇ ਵਾਰੀ ਆਈ ਮੁਕੇ ਦਾਸ
ਧੁਵਿ ਸਰਿਆਇ ਤਵੇ ਲਾਨ ਤਲ ਤਸੁ ਮੁਕੇ ਠਿਰਿ ਤੁੰ ਜਮ ਕੇ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਭ੍ਰੇ ਕਦੇ ਨ ਭ੍ਰਗਤਿ ਮੁਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਿਧ ਦੇ ਸੁਸੁਦਿ ਵੇਖਾ ਸੇ
ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਨ ਤੀ ਕੋ ਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਤੈਨਾ ਭਿਧੁ ਰਾਗ ॥੩॥ ਪਧੈ ਪੈ ਵਤਨ
ਮੁਕੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੇ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਦੂਤਾ ਤਰਿ ਸੁਪੀ
ਜੁਗੀਤ ਰਿਖਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਗਗੋ ਗੋਵਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁਕੇ ਗੇ
ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੁਕੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨ ਤਸਿ
ਲਾਇਆ ॥੫॥ ਤੈ ਤਰਿ ਕਥਾ ਬੁਝੁ ਤੁੰ ਮੁਕੇ ਤਾ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਤਈ ਮਨੁ
ਕੇ ਤੇ ਤਾ ਤੁਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤਈ ॥੬॥ ਰਾਗੈ ਰਾਮੁ
ਰਿਮੁਕੇ ਤਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋਰ ਵਿਰਤਿ ਆਗੂ ਪਰਮਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛ
ਗੁਣਾ ਮੁਤਿ ਨੀ ਬੁਝਿ ਲਾਇਆ ॥੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣੀ ਲਾਖਿ ਆ
ਜਾਈ ਤਰਿ ਕਥਿ ਆਗੂ ਨ ਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਤਿਨ ਕੇ
ਬਹਿ ਆਗੂ ॥੮॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ੫੩੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੁੰਧ ਜੰਬੂ ਬਾਲਵੀ ਇਮੇਗ ਪਿਰ ਰਣੀ ਆਲਾਗ ਮਾਧਨ ਪਿਰ ਨੇਪੁ ਘਣਗ ਮਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆ ਆਲਾਗ ਮਾਧਨ ਪਿਰ ਡਿਮੇਲ ਡਿਮੇਲ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ
ਜੇ ਸੇਜਾ ਸੁਭਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਰ ਕੈਸਾ ਤਸਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇਗੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇ
ਅਦਇਆ ਸਾਚੇ ਸਾਚ ਦਿਮਿਲਿ ਗੁਣਗਾ ਵਰਿ ॥ ੧ ॥ ਡਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਗ
ਨੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਰਮਿ ਡਰਿ ॥ ਮੁੰਧ ਸਤ ਜਸ ਲੋਨ ਵੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਗਮ ॥
ਜੇ ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਰਿਤਾ ਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗ ਮਰਾ ਤੀ ਗਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਤੀ ਡਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਗ
ਡਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਤਥੈ ਗੁਣ ਪਛਾਣਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਤਿ ਗੁਣ ਵਸਿ ਅਭੇ
ਦਨ ਸੈ ਰੁਪ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਗਤਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਤ ਦਿਸੁ ਨ ਦਿਨ ਪੀਜ ਏ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਸਨਿਹਿ ਸਿਮਰੁ ਭੀਜ ਏ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਡਿਸੇ ਡੇਲ
ਡੇਲ ਮੇਗ ਪਿਰ ਵਣਜ ਗਰਾਮ ॥ ਡਰਿ ਨ ਮੇਵ ਟੇਜਿ ਅਜਾਗ ਸਿਮਰਿ ਅਪਾਰਾਮ
ਅਭਿਅਮੋਲ ਸਚ ਘਰਿ ਛੋਲੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ ਏਕਿ ਸੰਗਿ ਡਰਿ ਕੈ ਕ
ਡਰਿ ਭਲੀ ਅਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸੀਧਰ ਆਪਿ ਕ
ਜੁਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਨ ਦਰੀ ਧੰਨ ਸੁਭਾਗ ਦਿਸ ਬਦ ਅਭ ਸਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਡਮ ਘਰਿ ਸਾਚ
ਸੋਢਿ ਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਅਜੇ ਮੀਤਾ ਗਮ ॥ ਗਵੇਰੀ ਗਿਰ ਤਰੈ ਆਮੁ ਨ ਭੀ ਅ
ਚੀਤ ਗਮ ॥ ਅਪਣਾ ਮਨੁ ਡੀਅਰ ਡਰਿ ਵਰੁ ਭੀ ਆਜਿ ਉਰਾ ਵੈ ਤਿਉਰਾ ਵਧੇ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਅਗੈ ਸਬਾਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਧੇ ॥ ਬੁਧਿ ਪ
ਤਨ ਪਾਣੀ ਐਥੁ ਚਤੁਰਾਣੀ ਐਥਾ ਇਮਿਲੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮੀ
ਤਮਰੇ ਡਮ ਨ ਡੀਲ ਕਾਣੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ੫੩੧ ॥
ਅਨਦੈ ਅਨਦੁ ਵਜੈ ਰੁਣ ਰੁਣ ਕਾਰੇ ਗਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਰਾਤ ਥਲ ਪਿ
ਐਰੇ ਗਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਘਰੁ ਪਾਇ ਆ ਆਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਖੁਆ ਪਰੁ ਪਿਅਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਆ ਆਸਾਇ ਬੈਸਾਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇ ਡੁਤਿ ਤੁਮੁ ਨ ਰਾਵੀ ਚਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨ ਮਿਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦੁ ਰੁਣ
ਰੁਣ ਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਯੋਜਾਣੀ ਐਰਾਮ ਸਰੁਸੰ
ਜੇ ਸਾਗਿ ਗੁਣ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕੰਮਾਣੀ ਐਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਣੀ ਐਨਿ ਜਘ

ਰਿਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ ਤਿਤੁਸਾਖਾਮੁਖਪਤੁਨਤੀਭਾਖੀ
ਭਨਾਪਰਧਾਨਾ ਜਪੁਤਪੁਕਰਿਕੇਸੁੰਜਮਥਕੀਤਾਠਿਨਿਰਧਨਤੀਪਾਧੀ
ਸੁੰਕਸਤਜਿਮਿਥੇਜਗਜੀਵਨਸਾਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈਐ
ਰੋਗਤਨਗਰੁਤਿਤੁਰਤਨਘਨੇਰੋਗਮਾ ਕਹਿਮਜਨਸਧ ਤਸੇਮਨਾ
ਮੇਰੋਗਮਾ ਨੀਰਮਥਜਥਨਏਜਾਪੁਭਰਾਏਪੰਚਮਿਥੇਵੀਚਰੇ
ਕਪਟਬਿਖਿਅਤਜਿਸਚੁਨਾਮੁਓਰੰਧਾਰੇ ਤਉਮੈਥੋਭਥਤਰਿਥੇ
ਪਏਦੀਨਦਾਇਆਥਾ ਨਾਨਕਗੁਰਸਮਾਨੀਤੀਰਬੁਨਤੀਕੋਈਸਚੇ
ਥਾ॥੨॥ ਤਉਬੁਨਬਨਦੇਖਿਰਹੀ ਤਿਦਦੇਖਿਸਥਾਇਆਰਾਮਾ ਤਿ
ਤੁਸੁਤਿਕੀਅਸਤੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆਰਾਮਾ ਤੇਰਾਸਤੁਕੀਅਤੁਥਿ
ਤੁਪੁਸਮਾਨੀਕੋਨਤੀ ਤੁਦਤੁਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇਤੁਪੁਥਿਨਕਿਸੁਸਥਾ
ਅਥਮੀਗਿਅਦਨਦੀਜੈਦ ਤੇਤੇਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਗਰਾ ਰਾਮਨਾਮ
ਕਤਿਨਤੋਈਨਾਨਕਕੁਏਵੀਚਾਰਾ॥੨॥ ਅਸਾਥੀਤਮ
ਮੇਰਾਮਨਮੇਰਾਮਨਰਾਤਾਰਾਮਪਿਅਰੋਗਮਾ ਸਾਤਿਬੇਅਦਿਪੁਰਖੁ
ਰੋਧਾਰੋਗਮਾ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰਪੋਧਾਰਬੁਤਮੁਪਰਧਾਨ
ਜੁਗਾਦੀਤੋਭੀਤੋਸੀਅਦੁਰਭੁਠਾਸਤੁਮਾਨੋ ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਾਗਰ
ਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥੧॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਥਾਦਿਪਥਾਏ
ਸਿਨਾਮੁਧਿਅਈਐ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨਮੇਰਾਮਨਮਾਨੀਅਨਾਮਸਥਾ
ਤਉਮੈਮਤਮਾਇਆ ਸੰਗਿਨਜਾਈਰਾਮਾ ਮਾਤਪਿਤਭਾਈ
ਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਧੇ ਨਾਗੇ ਸਾਇਰਕੀਪੁਤੀਧਰਤਤਿਅਗੀਦ
ਵੀਚਾਰੇ ਅਦਿਪੁਰਖੁਇਕੁਭਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਹਸਾ
ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਨਥੋਰੁ ਸਤਜੇਤੋਇਸੁਤੋਈ॥੨॥ ਮੇਰਾਮਨਮੇਰਾਮਨਾ
ਸਚੁਸਮਥੇਰਾਮਾ ਅਵਗਥਮੇਟਿਚਥੇਗੁਣਸੰਗਮਨਥੇਰਾਮਾ ਅ
ਧਰਤਰਿ ਕਰਣੀਸਾਗੀਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਗੋ ਅਵਦੁਜਾਣੁ ਠਾਕਿ
ਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੋ ਸਾਜਣਮੀਤੁਸੁਜਣੁਸਥਾਤੁ ਸਚਿਮਿਥੇਵੀ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਅਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ ਸਚੁ

ਪੀੜਨਖਾਤਿਜੀਉ। ਨਾਮੁਲੈਨਿ ਸੇਸੰਤਤਿਤਿਨਸੁਖਫਲਤੋਵਹਿਨਾਨਿ।
 ਦਿਜਾਤਿਜੀਉ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾ। ਬੰਤਾ। ਮਾ। ॥ ॥
 ਤੁੰਸੁਦਿਤਰਣਕਾਇਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐਰਤਾਗਮਾ। ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਰਿ
 ਦਿਨਫਿਰਿਤੋਵੇਤਾਤਾਗਮਾ। ਫਿਰਿਤੋਇਤਾਤਾਖਰਮਤਾਨਾਮਾਬਿਨੁਪਰ
 ਚੰਦ੍ਰਜੇਵਸਾਇਰੁਦੇਇਲਤਗੀਬਿਜੁਜਿਵੈਚਮਕਏ। ਤਰਿਬਾਝੁਰਖਕੋਇ
 ਤੁਝ ॥ ਤਿਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁਕਤੋ ॥ ॥ ॥ ਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਤਿਤਰਣਕ
 ॥ ॥ ॥ ਭਵਰਾਧੁਭਿਰਵੰਤਿਅਦੁਖੁਅਤਿਭਾਗੀਗਮਾ। ਮੈਗੁਰੁਪੁਭਿ
 ਪੁਣਾਸਾਚਾਵੀਚਾਗੀਗਮਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੈਪੁਭਿ
 ਵੇਖੀਗਾਤਓ ॥ ਸੁਗੁਰੁਚਰਿਅਪ੍ਰਿਭੁਪਾਰਿਅਤੇਲਤਵਦਿਤਾਤਓ
 ਮਾਗਿਬਧਾਖਾਤਿਚਟਾਸਬਦਾਬਿਨਬੇਤਾਇਆ। ਸਚੁਕਤੋ ॥ ॥ ॥ ਚੇਤਿਰੇ
 ਮਰਤਿਭਵਰਾਕਾਇਆ ॥ ॥ ॥ ਮੇਰੇਜੀਅਵਿਅਪਰਦੇਸੀਅਕਿਤਪਦੰਤੀ
 ਜਾਏਗਮਾ ॥ ਸਾਚਾਸਤਿਬੁਮਨਿਬਸੈ ਕੀ ਠਾਸਤਿਜਮਜਾਏਗਮਾ ॥
 ਵਿਭੁਨੀਨੈਦੁਰੰਨੀਜਲੁਬਧਾਕਿਪਾਇਆ। ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਇਨੀ
 ਭਰਮੁਕੁਕਾਇਆ। ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਤਰਿਸਿਉਥੇਰਿਮਨਤੁਝ
 ॥ ਸਚੁਕਤੋ ॥ ॥ ॥ ਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅਵਿਅਪਰਦੇਸੀਆ ॥ ॥ ॥ ਨਦੀਅਵਰੇਗਾ
 ਚੰਨੀਅਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਗਮਾ। ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇ ਕੇ ॥ ਜਦੋਂ
 ਮਾਕੋਈਸਤਜਿਜਾਏਤਰਿਪਥਾਏਸਤਿਗੁਰਜਿਨਿਚੇਤਿਆ। ਬਿਨੁਪਰ
 ਭਗਮਿਭੁਲੇਪਚਤਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ। ਤਰਿਨਾਮਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚੇ
 ਤਿਧਾਤੰਗਿਨੀਆ। ਸਚੁਕਤੋ ॥ ॥ ॥ ਸਬਦਿਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਗੀਵਿਭੁਨੀਨੈ

12411

ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ॥ ੩ ॥ ਪਰ १ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਪਰੇ ਸਚ ਸਹਿਲਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇ ਆਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਕਰਿ ਆ
 ਭਿਅੰਨਿ ਮਿਲਾਇ ਆਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭਿਅੰਨਿ ਮਿਲਾਇ ਆਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਆ
 ਮਦਿ ਸੁਣੇ ਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਗਵੈਰੀ ਗਿਰੀ
 ਭਿੰਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਤਾ ਤਰਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਾਇ ਆਕਾ ਕੁ
 ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਸਵਾਰੀ ਸਫਲ ਭਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਦੁਜ ਕੈ ਕਾਮ
 ਭਗਮਿ ਭੁਲੀ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਗਮ ॥ ਕਾਮ ਟਿਗੁ ਚੁਨੀ ॥ ਬਿਰਥਾ
 ਮੁਗਵਾਰੇ ॥ ਗਮ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਮ
 ਗਵਾਰੇ ॥ ਅਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ
 ਦੁਗੈ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਨ ਵੈਰਾਮ ਟਿਗੁ ਮਿਥਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਿਰੁ ਸੰਗੀ
 ਮਦਿ ਜਾਇ ਆਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਗਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸੁਣੇ
 ਪਾਤਿ ਚੁਧਾਈ ਗਮ ॥ ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਚੁਧਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਅੰਦਰੀ ਸੁਣੇ
 ਸੁਚਾਖਿ ਆਮਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਮਦਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭ
 ਆਪਹਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਤਮਨੀ ਬਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗ
 ਜਗੁ ਬਧਿ ਗਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਅਨੁਭਵਿ ਆ
 ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਪਿਅਰੇ ਗਮ ॥ ਸਾਧਨ ਤਰਿ ਕੈਰ ਸਿਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆ
 ਗੇ ਗਮ ॥ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਅਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਸੋ
 ਭਵੀ ਜਾਇ ਗਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਇ ਨ ਮੁਹਾਰਿ ਸਦਾ

ਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਨਿਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਅਪੁਨੀ ॥੧॥ ੨॥ ੧॥
ਕੁੰਝ ਫੁਲ ਨਿਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਜੀਤ ਵਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮਿ ਕੁੰਝ ਫੁਲ ॥੨॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਅਪੁਨੀ ॥੧॥ ੨॥ ੧॥
ਕੁੰਝ ਫੁਲ ਨਿਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਜੀਤ ਵਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮਿ ਕੁੰਝ ਫੁਲ ॥੨॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਅਪੁਨੀ ॥੧॥ ੨॥ ੧॥

ਇਅਈ ਐਸੋਂ ਤਲੁ ਜੁਗ ਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਪੁਨੀ ॥
ਮਿਲਿ ਅਕਾਸ ਸਾਹੇ ॥੧॥ ੧॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ਚੰਤ ॥ ਮ ॥
ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੁ ਮਸਤਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨੀ ॥
ਮੁਖ ਦਾਸ ਬੁਝੇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰ ॥ ਤੁਤੁ ਮਸਤਕੀ ਜੋ ਸਤਿ ਪਾਪ ਅਰੇ ॥
ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਿ ਤੁਤਾ ਠਿਰਿ ਸਤਿ ਪੁਸੀਨ ਅਵੇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰ ॥
ਤੁਮ ਕਰੁ ਵਿਖੜਾ ਗੁਰਦੁ ਅਰੈ ਕੋ ਪਾਵੇ ॥ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਕਰੇ ॥
ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੁ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿ ॥
ਖਾਵਹਿ ॥ ਤਰਿ ਸੋ ਤਿਲਾ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਤਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਤੁਝ ਰਿਪਾਖੰਡੁ ਸਤੁ ਸਤੁ ਕਿਉ ਜਾਣੇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਤੀ ਅਲਿ ਏਕੇ ॥
ਗੁਮਿ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਣੇ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਤਾ ਤਰਿ ਕੇਰੇ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ॥
ਇਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਾਇਨ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੇ ॥ ੨॥ ਜਤਨ ਤੁਮ ॥
ਦਾਤੁ ਤਤੁ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ॥ ਮਨ ਸਿ ਅਪ ਚੰਗੀ ਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਏ ॥
ਰੇ ਸੋ ਸਤੁ ਸਦਾ ਏ ਇਕੁ ਖਿਨ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ॥
ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੇ ॥ ਸਚੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਗੰਢ ਲਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਜਤਨ ਤੁਮ ਪਾਵੇ ਦਾਤੁ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ॥
ਬੰਮਿ ਅਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਅਪੁਨੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਤੁ ਬੰਨਾ ਮੁਲੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ॥
ਵਤੁ ਬੰਮਿ ਅਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥
ਤਜ ਸੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਬੰਮਿ ਮੁਰਤੁ ਏ ॥ ਤਤੁ ਅਨੇਕ ਵੇ ॥
ਨਦੁ ਤੇ ਸਚੇ ਗਤਿ ਅਸਮਾਏ ॥ ਇਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਪਦ ॥
ਅਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਅਪੁਨੇ ॥ ੪॥ ਮਨ ਤੁ ਜੋ ਤਿਸੇ ਪੁਏ ਅਪਣਾ ॥
ਮਨ ਤਰਿ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਗੁਰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਮਾਤੁ ॥ ਮੁਖੁ ਪਛਾਣਤਿ ਤੇ ਸਤੁ ॥
ਮਰਠ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਈ ਤੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਸਾਦੀ ਏ ਕੋ ਜਾਣਤਿ ਤੁ ਜਥਾ ॥
ਮਨਿ ਸਤਿ ਅਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾਤੁ ਅਪਰਵਾਦੁ ॥ ਇਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ॥
ਸਰੁ ਪੁਏ ਅਪਣਾ ਮੁਖੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ੫॥ ਮਨ ਤੁ ਗਾਹਿ ਅਟਿ ਅਗਾਹਿ ॥
ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਤੀ ਮਤਿ ਅਠਿ ਗਿਣਿ ਰਿਜੁ ਨੀਭ ਵਾਹਿ ॥ ਗਾਹਿ ਬਾਗ ॥
ਗਧ ਮਨ ਅਤਿ ਗਾਇ ਅਪਛਾਤਾ ਵੇ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਤਿਸੇ ਨਾਨਕ ਗਾਹਿ ਬਾਗ ॥
ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਾ ਤਿਨ ਤੀ ਅਗਾਹਿ ਅਪਛਾਤਾ ਵੇ ॥ ਇਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ॥
ਟਿ ਅਗਾਹਿ ਬਿਦਿ ਅਜਾ ਵੇ ॥ ੬॥ ਮਨ ਤੁ ਮਤ ਮਤੁ ਕਰਤਿ ਜਿਉ ਵਿਭੁ ਜਾਣੇ ॥
ਨਿਮਾਣੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿ ਅਨੁ ਤਉ ਧੁਪਿ ਤੇ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਮੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਤਤੁ ਨਿਮਾਣ ॥
ਅਗੈ ਮਤੁ ਕਿਉ ਅਪੁਲਕਾ ਵੇ ॥ ਅਪਣੇ ਅੰਧ ਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿ ਅਮਤੁ ਅਪਣ ॥
ਵੇ ਵੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਭਾਣੈ ਕਰਤਿ ਕਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥ ਇਵ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ॥
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਣੁ ਏ ਇਹ ॥ ੭॥ ਪੰਨ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਸਮਾ ॥
ਇਆ ਮਤੁ ਅਨੰਦੁ ਸਤੁ ਜੁਗ ਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤੁ ਚਿਤਿ ਅਇਆ ॥
ਅ ਅਵਗਣੁ ਸਭਿ ਵਿਸੇ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪਿਸ ॥
ਪਰਵਾਦੁ ਏ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦਿਖੈ ॥ ਅਤੁ ਤੀ ਅਗਾਹਿ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਇਵ ਕਰੈ ॥
ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਸੋਂ ਸਤੁ ਚਿਤਿ ਅਇਆ ॥ ੮॥ ਇਕਿ ਜਤਨ ॥
ਸਤਿ ਅਪਿਕਾਏ ॥ ਤੁਜੈ ਗਾਇ ਠਿਰਤਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਅਪੁਨੇ ॥ ਤਿਨੀ ਸਾ ॥ ਆਪਣੇ ॥

ਦਇਅਕਹਿਦੇਵੈਗਮਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੀ॥ ੧॥ ਗਮੋਗਮੁਨਾਮੁ
ਅਦੁਖਕਿਲਾਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਅਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈ
ਤਿਰਦੈਗਮੁਰਵਾਇਅਗਮਾਗਵਿਅਗਮੁਤਿਰਦੈਪਰਮ
ਈਜਾਗੁਰਸਰਣੀਅਏ॥ ਬਭਵਿਕਰਨਵਰੁਥਦੀਨਿਕਲ
ਗੁਰਨਮੁਦਿਰਏ॥ ਜੀਅਦਾਨਗੁਰੀਪੁਰੈਦੀਅਗਮਿਨਾਮਿਦਿ
ਏ॥ ਅਪ੍ਰਿਧਾਯੁਕ੍ਰਿਧਾਕਾਰਿਦੈ॥ ਗੁਰਸਰਣਏ
ਗਮਨਾਮਸੁਣੀਸਿਧਿਕਰਜਸਭਿਸੁਣਏਗਮਾਗਮੋਗਮਿਨਾਮਿ
ਮੈਗੁਰਮੁਖਿਗਮੁਧਿਅਏਗਮਾਗਮਨਾਮੁਧਿਅਏ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਏਤਿਸੁਰੂਪਨਗੇਖਿਅਕਾਈ॥ ਗਮੋਗਮੁਰਵਿਅਪਟਅੰਤਰਿਸਭ
ਭੁਖਗਵਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਭੁਸੰਗਾਗੁਸਭੁਤੰਅਗੁਰਮੁਤੰਗਮੁਪ
ਨਾਮਅਪਿਅਨੁਗੁਤੁਕੀਅਨੁਮਿਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਸੇਮਨਮੁਖਮੁਰੁਅਭਾਗਾਗਮਾਤਿਨਅੰਤਰੇਮੁਦਿ
ਨੁਖਿਨੁਮਾਇਅਭਾਗਾਗਮਾਮਾਇਅਮੁਖਲਗਿਮੁਰੁਭਏਅਭਾਗਾ
ਮਨਮੁਨਤਭਾਇਆ॥ ਅਨੇਕਕਰਮਕਰਤਿਅਭਮਨੀਤਰਿਗਮੇਨਮੁ
ਅਮਾਮਤਥਿਖਮਜਮਪੰਥੁਦੁਤੇਥਾਕਲੁਖੰਮੁਤੁਅੰਧਿਅਗਾਨਾਮੁ
ਨਾਮੁਧਿਅਏਅਤਾਪਏਮੋਖਦੁਅਗਾ॥ ੪॥ ਗਮੋਗਮਨਾਮੁ
ਗਮੁਖੇਜਾਣੈਗਮਾ॥ ਇਤੁਮਨੁਅਖਿਨੁਭਿਧਿਐਅਥੀਭਰਮਦਾਇ
ਰਿਅਣੈਗਮਾ॥ ਮਨੁਇਕਤੁਪਰਿਅਣੈਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈਤਿ
ਰਸਾਏ॥ ਜਿਨਕੀਪੈਜਰਖੈਗਮਨਾਮਪ੍ਰਤਿਛਾਦਉਧਾਰਿਤਰਏ॥ ਗਮੁ
ਮੋਗਮੁਭਿਚਗੁਣਕਤਤਿਅਅੰਤੁਨਪਾਇਅਗਾਨਾਮਕਰਮਨਾਮਸੁਣ
ਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਜਿਨਅੰਤਰੇਗਮਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨਚਿਤਾ
ਈਅਗਮਾ॥ ਸਭਿਅਰਥਾਸਭਿਧਰਮਮਿਥੇਮਨਚਿਦਿਅਸੰਕਲੁ
ਗਮਾ॥ ਮਨਚਿਦਿਅਛਲੁਪਾਇਅਗਮਨਾਮੁਧਿਅਏਅਗਮਨਾਮੁ
ਏ॥ ਦੁਰਮਤਿਕਥੁਧਿਗਈਸੁਧਿਤਈਗਮਨਾਮਿਮਨੁਕਾਏ॥ ਸਭੁ
ਰੁਸਭੁਤੰਅਜਿਤੁਗਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਅਗਾਨਾਮਕਤਰਿਭੁਜੁਸਦਾਇ

ਇਆ ਜਿਨਤਰਿਧਿ ਆਇ ਆਸੁ ਰਿਭਾਗਾ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿਸਾ
ਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਪਰਮਸੁ ਖੁਪਾਇ
ਘਾਟਾ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਤਰਿ ਮੀਠਲਗਾਨਾ ਤੇਜਨਾ
ਤੇਉਤਮਤਰਿ ਤਰਿਲੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਵਰਾਣੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਕ
ਸਬਦੀ ਤਰਿ ਸਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਸਭੋਗਾ ਮਤਾ ਨਿਰਜੋਗਾ ਵਰਤ
ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਸੇ ਧੰਨੁ ਵਰੇ ਸ ਤਪੁ ਰਖਾ ਧੁਰੇ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਇਆ ਜਨੁ ॥ ਨਕੁ ਰੇ ਫੁਲੰਗੋ ਪਗਸਾ ਧੁਮਾਨੁ ਚੁਕਾ ਸੋਗਾ ਵਿਜਗੁਜ
ਨਤਰਿ ਮੀਠਲਗਾਨਾ ਤੇਜਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇਉਤਮਤਰਿ ਲੋਗਾ ਜੀਉ
॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਆਸਾ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਚੰਤਾ ਘੁਰਾ ॥ ੨ ॥

ਸਤਗੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗਚਾਰੇ ਪਰਮਾਇ ਅਨੁਜੀਉ ॥ ਮਨਿ
ਰਿਗਾਵਤਿ ਪਰਮਸੁ ਖੁਪਾਵਤਿ ਤਰਿਤਰਿ ਦੈ ਤਰਿਗੁਣਗਿ ਅਨੁਜੀਉ
ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁ ਤਰਿਤਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ॥ ੧ ॥
ਰਿਤਰਿ ਪੁਰੇ ਕੇਤੁ ਜਾਵਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਤਰਿਦਗਾਤ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਗੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗਚ
ਧਿ ਅਨੁਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੇਤਾਨੁ ਗੁਆਇ ਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰਧਾਇ ਆਜਤੁ ਸੰ
ਮਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿ ਆਤੈ ਪਗਾਟਿ ਕਿਆ ਮਨਿ ਤਿਜ
ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਤਾ ਬਿਸਲੋ ਧੁਨਿ ਰਪਧਾਵਤਿ ਦ
ਪਾਇ ਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰਗੁ ਲਗਾਨਾ ਤਉ ਮੈ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ਵਧਾਇ ਆ
ਕਿਰਪਾਧਰੀ ਮੈਰੈ ਠਾਕੁਰੀ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿਨਾਮਿ ਲਾਇ ਜਾਇ ਜੀਉ ਤੇ
ਆਇ ਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰਧਾਇ ਆਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਆਪੁਰੁ ਆਇ ਅਭਰਮਿ ਭਗਮਾਇ ਆ ਤਰਿਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ
ਨਤਾ ਪਤਿ ਜਗਪੁੰਨ ਅੰਭਤਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿ ਅਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਆਪਗਾਟੁ ਇਖਿਸਕਾਇ ਅਦੁਇ ਪਗਾਟਿ ਕੈਟਿ ਕਾ
ਮਤਾਨੁ ਪਜੋਧ ਬੁਕੀ ਨੇਵਿ ਚਿਤਉ ਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ਏਨਦਾਇ ਆ
ਹੁਮਿ ਲਾਇ ਆਮਿ ਬਿਸਤਿਗੁ ਰਮਲੁ ਲਾਇ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁਤ ਆਪ

ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਗਸਭਗਾ ਜਨ ਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਮਨੀਯੋ
ਥਾ ਇਜੀਉ ਤਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਰੁਪਾਧਣਤਮਤਕੁਕਚਿਯੋ
ਭਾਇਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ਥੰਨੁ ਮਾਠ ਘਰੁ ੨
ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਤਰਿਤਰਿਮਨੀਭਾਨਤਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ
ਜੀਵੇਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਯਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ ਮਨਿਯੋ
ਕੁਕੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤਸੁਖੁਭੋਜੀ ਜੀਵਣਿਮਗਣਿਤਰਿਨਾਮਿਯੋ
ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਦੈਸੋਈ ਮਨਿਤਰਿਤਰਿਵਸਿਅਗੁਰਮਤਿਤਰਿਨਾਮਿਯੋ
ਤਰਿਰਸਗਟਾ ਕਪੀਆਉਜੀਉ ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਤਰਿਤਰਿਮਨੀਭਾ
ਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ ਜਗਿਮਰਦੁਨਭਾਇਅਨਿਤਅ
ਇਅਮਤਜਮੁਪਕਰੈਥੈਜਾਇਜੀਉ ਤਰਿਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਤਰਿਯੋ
ਤੁਜੀਅਕੁਰਖਿਅਨਜਾਇਜੀਉ ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਤਰਿਵਸਤੁਕੋ
ਕੀਵਸਤੁਸੋਥੈਜਾਏ ਮਨਮੁਖਕਰਣਪਥਾਵਕਰਿਭਰਮੇਸਭਿਅਉਖ
ਇਜੀਉ ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁਭਯੋਸੁਆਮੀਜਨਉਥਰੇਸਥਤੁਕਮਾਇਜੀਉ
ਮਰਦੁਨਭਾਇਅਨਿਤਅਪ੍ਰਭੁਕਾਇਅਮਤਜਮੁਪਕਰੈਥੈਜਾਇਜੀਉ
ਧੁਰਿਮਰਦੁਥਿਥਾਇਅਗੁਰਮੁਖਿਸੋਤਾਇਅਜਨਉਥਰੇਤਰਿਤਰਿ
ਜੀਉ ਤਰਿਸੋਭਾਪਾਈਤਰਿਨਾਮਵਡਿਅਈਤਰਿਦਰਗਤਪੈਯੋਜਾਨ
ਤਰਿਦਰਗਤਪੈਯੋਤਰਿਨਾਮੈਸੀਯੋਤਰਿਨਾਮੈਤੋਸੁਖੁਪਾਇਅ ਜਾਨ
ਦੈਵੈਤੁਖਮੇਟੇਤਰਿਰਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਅ ਤਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਰਭਿਯੋ
ਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਯੋਕਸਮਾਨਿਜੀਉ ਧੁਰਿਮਰਦੁਥਿਥਾਇਅਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਅਜਨਉਥਰੇਤਰਿਤਰਿਧਿਅਨਿਜੀਉ ਜਗੁਉਪਜੈਥਿ
ਸਿਥਿਨਾਮੈਥਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਾਥਿਰੁਭੋਇਜੀਉ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਧਿ
ਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਮੁਖਚੋਇਜੀਉ ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਇਅਮੁਅਜੀਵਾਇਅਠਿਰਿਥਤੁਰਿਮਰਦੁਨਭੋਈ ਤਰਿਤਰਿ
ਮਰਪਦੁਪਾਇਅਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ ਜਨਾਮੁਜਪਾਨ
ਥਿਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ ਜਗੁਉਪਜੈਥਿਨਾਮੈਥਿਨਾਮਿਥਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਤੇਜਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਤੇਜਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਵਰਮੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਤਿ ਕੀਤੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ ਵਰਿ ਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਭਖ ਅਪਾਰੁ ਜੀ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਭਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਅਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿ ਅਧੇ
ਤ ਵਿਚੇ ਕਈ ਅਤਿ ਜੋਤੁ ਪੁਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰਤਿ ਤੁ
ਮਈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀ ਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਰਮੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ॥ ਤੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ
ਪਾਰੁ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁ ਘਟੇ ਘਟੇ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮ
ਸਤਿ ਅਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤ
ਵੀ ਆਤਿ ਸੂਰ੍ਯੁ ਨ ਰੇਖ ॥ ਅਦਿ ਸਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਭਖੁ ਭਖਾ
ਇਅ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭ ਜੇਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁ ਆਦਿ
ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ॥ ਤੁ ਸਤਿ ਪਰ
ਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਭਿਨਾਮੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਅ
ਨੁਕੋਈ ਤੁ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੁ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁ ਪੁਜੇ ਵਰੁ ਅ
ਨੁਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਰਬੁ ਤੁ ਏਵਰ ਤਤਿ ਤੁ ਆਪੇ ਕਰਤਿ ਸੁਭੇਈ ॥ ਤਰਿ ਸਭ
ਤਿ ਵਿਅਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਖਿ ਆਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਦਾ ਅਭਿਨਾਮੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਰਬੁ ਤੁ ਏਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ
ਰੇਖਾ ਜੀਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੁ ਸਮਾਵੈ ਜਤੁ ਪਤਾ ਵੈ ਤੇ
ਰਾ ਸਬਦਿ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਐ ਅਪੁਗਵਾਈ ਐ ਸਬਦੇਰੀ
ਦਾ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਕਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਜੀਉ
ਤੁ ਤੁ ਏਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ਜੀਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ॥
॥ ਅਸਾ ॥ ਚੰਤਾ ॥ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਮੇਰੀ ਮਿਤਰੀ ਕੀ ਚੰਦ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਨ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਕਸਵਟੀ ਥਾ
ਮੇਰੇ ਚਨੁ ਮੇਰੇ ਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗ ਚਕੁ ਭਿਅਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੇ ਬਿਨਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਤੇਜਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਜਨਮੁ ਮੁਸਕਿਓ ਕਥਿਅਸਤਜਨਮੁ ਪਨਧੰਨ
ਤਰਿਪੇਮਥਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਅਾ ਅਈਆਥੇ ਅਈਆਮਨ
ਸੁਝਗੀਪੀਰਪਿਰੰਮਕੀਸੋਜਾਣੁਜਗੀਆ ਜੀਵਨ
ਸੋਅਖੀਐਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ ਜਨਨਕਸਤਿਗੁਰੂ
ਰਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਗੀਆ ॥੨॥ ਤਮਮੁਰਖੁਮੁਖਧਸਰਦ
ਮਿਥੁਗੀਵਿਦਰੰਗਾਮਗਜੇ। ਗੁਰੰਪੁਰੈਤਰਿਪਾਇਆਤਰਿ
ਇਕਮੰਗਾ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਥਾਦਿਵਿਗਾਸਿਅਜੀਵ
ਤਰੰਗਾ ॥ ਮਿਥਿਸੰਤਜਨਤਰਿਪਾਇਆਨਕਸਤਸੰ
॥੩॥ ਦੀਨਦਇਆਥਸੁਟਿਥੇਨਤੀਤਰਿਪੁਰਤਰਿਗਾਇ
ਰਜੇ। ਤਉਮਾਗਉਸਰਟਿਤਰਿਨਾਮਕੀਤਰਿਤਰਿਮੁਖਿਪਾਇਆ
॥ ਭਗਤਿਵਥਾਥਤਰਿਬਿਰਦੁਤੈਤਰਿਥਾਜਰਖਾਇਆ
ਨਾਨਕਸਰਣਗਤੀਤਰਿਨਾਮਿਤਗਾਇਆ ॥੪॥
॥ ਗੁਰੁਆਸਾ। ਥੰਤਾ। ਮ॥੪॥ ਘਰੁ॥ ੪ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਢੁਢਿਢੁਢੇਦਿਅਤਰਿਸਜਦੁਥਧਾਮਰਾਜੇ। ਕੰਦ
ਅਕੰਟਗੜ੍ਹਵਿਚਿਤਰਿਤਰਿਸੁਧਾ ॥ ਤਰਿਤਰਿਤੀਰ
ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ ॥ ਪੁਰਿਭਾਗਵਰੇਤਰਿਪਾਇਆ
ਸਿਗੁਧਾ ॥੫॥ ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਥਨਕ
ਮਰਾਜੇ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਤਰਿਮਾਗਗਿਚਾਈ
ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਤੈਤਉਮੈਥਿਖੁਜਾਈ ॥੬॥
ਕਸਬੰਗੁਰੁਮੇਥਿਤਰਿਮਿਥਿਅਥਨਵਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁ
ਅਹੇਅਹਿਮਿਥੁਮੈ ਚਿਰੀਵਿਓਨੇਰਾਮਰਾਜੇ। ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁ
ਗਗਿਅਤਰਿਨੈਣਗਸਭਿਨੇ ॥ ਮੈਤਰਿਪੁਰੁਪਿਅਗਦ
ਮਿਥਿਤਰਿਮਨੁਮੰਨੇ ॥ ਤਉਮੁਰਖੁਕਾਰੈਥਾਈਆ
ਮੇ ॥੮॥ ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿਨੀਦੇਤੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰੰਕੇਰਾ
ਜਿਨਗੁਰਥਾਣੀਮਨਿਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥਕਥਾਕੇ

ਭਾਏ ————— ॥੨॥ ਤੁੰਡਰਿ ਤੇਰਾ ਸੁਰੁ ਕੰਸ ਭਿਤ੍ਰ ਪੁਰਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
ਭੁਭਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੇ ਕੁਭਾਨਾ ਡੀਸਾ ਭਿਚਕਾ ਡਿਚਕਾਏ
ਭਾਢਿ ਪਿਅਰੇ ਸੇਤ੍ਰ ਪੁਮਿ ਭ੍ਰਜੰਡ ਰਿਮਾਨਿ ਭਾਏ ————— ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਵੈਰਾ
ਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤ ਰਿਨਾ ਮਿਤ ਰਾਏ ————— ॥੪॥ ਕੋਈ ਗਵੈਰਾ
ਵੇਦੀ ਥਾਭਾਭਿ ਕਰਿਨ ਡੀਤ ਰਿਤ ਰਿਭੀ ਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤ
ਟੁਵਿ ਕਾਹੁ ਤੈ ਤਿਨਾ ਹੋਇ ਕਿ ਆਕੀ ਜੈ ————— ॥੫॥ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਸੁਰੁ
ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗੁ ਡਾਥਿ ਦੀ ਜੈ ————— ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਪੁਤੈ ਤਰਿ ਭਗਾਤਿ ਤਰਿ ਥੀ ਜੈ ————— ॥੬॥ ॥੧੧॥

ਗੁਰਾਸਾ ਭੰਤੁ ਮਾ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥
ਜਿਨ ਅੰਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
ਤਰੁ ਭੁਭਾਥਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲ ਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਤਰਿ ਭਾਏ ————— ॥੭॥ ਤਰਿ ਸੰਤ
ਥਾਭਿਨ ਡੀਤ ਰਿਮਾਨੁ ਨਿਮਾਏ ————— ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੁਖੀ ਬੋਲ
ਤਰਿ ਤਾਣ ਸਤਾਏ ————— ॥੮॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬੰਦ ਮੇਰਾ ਸਤਿ
ਥਾਨੁ ਸੁਭਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸੋਭਾਨੁ ਭਾਥਿ ਆਏ ਪੁਰਿ
ਭਾਵਾ ————— ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਠ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਡੀਤ
ਆਵਾ ————— ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਜਿ ਆਤਿਨ ਤਰਿ ਪੁਰੁ
॥੨॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਤੇ ਰਿਨਾ ਮਤ ਰਿਤੋ
ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਪੁਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਖ ਜਾਇ ਭਾਢਿ ਮੇਰੀ
॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਤ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਥੈ ਭਾਇ ਪਠੇਗੀ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪੁਨੁ ਬੀਜਿ ਆਫਿ ਰਿਤੋ ਟੈਨ ਆਵੇ ਤਰਿ ਪੁਨੁ ਕੇ
॥੩॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਧਾਈ ਆਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਤਰਿਨਾ ਮਕੀ ਸੋਭਾ ਸੋਗੀ
ਮਾਨਿ ਮਿਠਾ ————— ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਾਹ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈਨਾਈ ਆਇ
ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਭਾਥਾ ————— ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਤਰਿ ਮਨਿ ਫੁਰਾ ————— ॥੪॥ ॥੧੨॥ ਗੁਰਾਸਾ ਭੰਤੁ

ਜਿਨ ਭੇਟਿ ਅਮੇ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਤਰਿਨਾ ਮੁਦਿ ਕਵੈ ਗਮ ਗਜੇ ਤਿਨ
 ਜੀਤਿ ਸਨਾਤਨ ਸਭ ਭਿਤਰੇ ਜੋਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋਤਿਨਾ ਤਰਿ
 ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਭਿਤਿ ਜਮੁ ਨੇਹਿਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਕਿ
 ਪਾਕ ਗਿਨਿਤ ਜਪੈ ਤਰਿਨਾ ਮਿਤਰਾਵੈ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
 ਏ ਅਤਿਨ ਠਿਗਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਟੋਰੀ ਗਮ ਗਜੇ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾ
 ਏ ਅਤਿਨ ਪੁਜੈ ਸਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆ ਆਗਮੇ ਵਿ
 ਆਤਿਨ ਸੁਖੁ ਸਦ ਟੋਰੀ ॥ ਜਿਨਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੇਟਿ ਆਤਿਨ ਮਿ
 ਥਿ ਆਤਿਨ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਟੋਤਿਨ
 ਤਰਿਖ ਟੁਟਾ ਗਮ ਗਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕੋ ਕਿ ਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਤਰਿਨਾ ਮੁ
 ਖਿ ਆਗ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨ ਮਾਨਿ ਅਸਭ ਦੁਸਟ ਬੁਖ ਮਗ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਤਿਨ ਰਖ ਟੁਟਾ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਭੁਧਾਇ ਆਪੈ ਜਗਤ ਦਾ ਆਇ ਆਗਮ ਗਜੇ ॥ ਤਰਿਖ ਸੁ
 ਦੁਸਟ ਤਰਿ ਮਾਰਿ ਆਪੁ ਟੁਟਾ ਦੁਤਰਾਇ ਆ ॥ ਅੰਤ ਕਹੀ ਆਨਿ
 ਦ ਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇਨਾ ਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ
 ਸਿਸੇ ਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਚਾਰਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥
 ਗੁਰੂ ਅਸਾਈ ਤੁ ॥ ਮਤ ਲਾਗ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਵੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੁ ਐਥੇ ਪਿਆ ਆਗੇ
 ਘਰਿ ਵਸੈ ਤੇ ॥ ਗੰਗਿ ਰਲੀ ਆਮਾਣੁ ਐਥੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੂ
 ਆਗੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਮੇਲਿ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮੈਧੁ ਮੁਨ ਚਾਖਿ ਆਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਭਾ
 ਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨੀ ਤਿਸਨਾਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਨਿਤ ਅਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋ ਬਨ ਜ
 ਏ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਜਮ ਸਾਸਤਿ ਰੇ ॥ ਭਗਮ ਦੀ ਸੋਤ ਗਾਇ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ॥
 ਤਰਿ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਰਥ ॥ ਜੇ ਮੈਰੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਚਾੜਿ ਕਬੁ
 ਚਾੜੈ ॥ ਰਾਨੀ ਬਿਰਤੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਨੀਦਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਤਰਿ ਸਜਦੁ
 ਆਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਏਵੈ ॥ ੩ ॥ ਚਾੜਿ ॥ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ
 ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ਆਗੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ॥ ਰਾਮ ਗਾਇ ਪੁਰੁ ਕੁਝ ਤੇ ॥ ਜਾਨੈ ਆ

ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੇ ਆਮੇਰੇ ਪਿਆ ਆਗੇ ॥

ਸਉਰੀਦੀਮੇਰੇਪਿਅਰੇਦੁਇਨੈਦੁਜੁਤੇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇਵਿਗੁਰਮੁਖੀ
 ਅਰੇਜਿਉਮਾਤਸੁਤੇ॥ ੩॥ ਠਰਿਕੀਅ ਕਥਕੁਟਾਣੀਅਮੇਰੇਪਿ
 ਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਈਆ॥ ਗੁਰਵਿਟਰਿਅਤੁਤਉਘੋਲੀਮੇਰੇਪਿਅਰੇਜਿਉ
 ਮੇਲਾਈਆ॥ ਸਭਿਅਸਾਤਰਿਪੁਰੀਅਮੇਰੇਪਿਅਰੇਮ ਨਚਿਦਿਤੁ
 ਭੁਪਾਇਆ॥ ਠਰਿਤੁਠਰਾਮੇਰੇਪਿਅਰੇਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਆ॥
 ਅਰੇਤਗਿਬਿਨਪ੍ਰੇਮੁਨਖੇਲਸਾ॥ ਕਿਉਪੈਈ ਗੁਰੂਜਿਤੁਕਾਗਿਪਿ
 ਖਸਾ॥ ਠਰਿਦਾਤਰੇਮੇਲਗੁਰੂਮੁਖਿਗੁਰੂਮੁਖਿਮੇਲਸਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਮੇਰੇਪਿਅਰੇਸੁਰਿਮਸਤਕਿਯੇਖੁਸਾ॥ ੬॥ ॥ ੧॥ ੨॥

੧੯ ਥਿ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ ਗੁਰੂਆਸਾਮ: ੫ ਥੀਤੁ ॥ ੧੧ ॥ ੧੫੫੨ ॥ ੧॥
 ਅਨਦਅਨਦੁਪਦਮੈਸੋਪੁਰੀਠਰਾਮਾ॥ ਚਾਖਿਅਜਾਚਾਖਿਅਜਾ
 ਰਸੁਮੀਠਰਾਮਾ॥ ਠਰਿਗੁਰੂਮੀਠਾਮਨਮਤਿ॥ ਦੁਠਾਸਤਿਗੁਰੂਤੁਠਰਾ
 ਭਇਆ॥ ਗਿਤੁਵਸਿਅਇਅਮੰਗਲੁਗਾਇਆਪੰਚਦੁਸਟਰੁ
 ਗਿਗਾਇਆ॥ ਸੀਤਲਅਘਾਟੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਟੇਸਾਜਨਸੰਤਖੁ
 ਕਤੁ॥ ੧॥ ਠਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਸੋਪੁਰਨੈਦੀਰੀਠਾ॥ ੧॥ ਸੋ
 ਸੋਤਿਅਰੇਮੇਰੇਬੰਕਦੁਅਰੇਰਾਮਾ॥ ਪਤੁਨਰੇਪਤੁਨਰੇਮੇਰੇਸੰਤਖਿ
 ਮਾ॥ ਸੰਤਖਿਅਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਕਾਰਿਲਗੇਸੇਵਾਅਰੇ
 ਅਪੋਮਾਦੀਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਿਦੇਵਾ॥ ਅਪਦਾਕਾਰਜੁ
 ਵਾਰੇਅਪੋਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ ਕਤੁ॥ ੧॥ ਕਸੁਪੁਧਰਮਤਿਥੈਠਾਸੋਤਬੰਕ
 ॥ ੧॥ ਨਵਨੀਯੋਨਵਨੀਯੋਮੇਰੇਧਰਮਤਿਅਈਰਾਮ॥ ਸਭੁਕਿਤੁ

ਕੰਧਾਇਅਨਾਮੁਪਿਅਈਗਮਾਨਾਮੁਪਿਅਈਸਦਾਸਖਈਸਤਜ
ਕੰਧਾਇਗੋਵਿਦਾਗਣਤਮਿਟਾਈਚੁਕੀਧਈਕਦੇਨਵਿਅਪੈਮਨਚਿ
ਕੰਧਾਇਦੁਗਾਜੇਅਨਤਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੋਭਬਣਈ॥ ਕੁਤਾਕਾਪਿਰੁ
ਮੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਪਿਪਾਈ॥ ਸਗਮਿਅਜੇਸਗਮਿਅਜੇਮੈਕੋਭਾਈਸ
ਮਿਤਿਗਮਾ॥ ਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖੜਾਮੈਗੁਗਮਿਲਿਜੀਤਗਮਾਗੁਰ
ਮਿਲਿਜੀਤਤਰਿਤਰਿਕੀਤਾਤੁਟੀਭੀਤਾਭਗਮਗੜਾ॥ ਪਾਇਅਖੜਾਨ
ਕੁਤੁਨਿਧਾਨਸਾਨਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾਸੋਈਸੁਗਿਅਨਾਸੋਪਰਧਾਨ
ਜੋਪੁਭਿਅਪਨਕੀਤਾ॥ ਕੁਤਾਨਕੜਾਵਕਿਸੁਆਮੀਸੋਰਸੋਭਾਈਮੀ
ਤਾ॥ ੧॥ ॥ ਗੁਆਸਾਗਾਏਤੁ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਘੁਗ॥ ੨॥
ਅਕਥਾਅਕਥਕਥਾਕਿਥਾਜਾਇਨਜਾਈਗਮਾ॥ ਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁ
ਜੀਜਨਸਤਜਿਵਖਾਈਗਮਾ॥ ਸਤਜੇਵਖਾਈਅਮਿਥੁਕਾਈਚਰਣਕ
ਵਲੰਗੁਲਾਇਆਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪੁਰੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿਦਿਅਛਲ
ਪਾਇਆ॥ ਤਜਿਮਨੁਮੋਤੁਵਿਕਾਰੁਦੁਜਾਜਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ਬਿਨਵੈ ਤ
ਜਾਕਗੁਪਸਾਦੀਸਦਤਰਿਰੰਗੁਮਾਈ॥ ੩॥ ਤਰਿਸੰਤਤਰਿਸੰਤਸਜਨ
ਮੈਮੀਤਸਤਈਗਮਾ॥ ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਧਈਗਮਾ॥
ਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਪਿਅਾਏਥਾਥੇਦੁਖਸੰਤਾਪੇ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਥਾਗੋਰੁ
ਮਭਰਿਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਾਇਆਆਪੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਥੇਪੁਭਿਅਪੈਨੇ
ਵਿਭੁਜਿਕਤੰਨਜਾਈ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਾ॥ ੪॥ ਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਤਰਿਸਰਣ
ਈ॥ ੫॥ ਤਰਿਦਰੇਤਰਿਦਰਿਸਤੰਨੀਤੇਕੋਭਗਤਪਿਅਰੇਗਮਾ॥ ਵਾਗੀਤਿ
ਨਵਾਗੀਵਾਸਦਥਾਥਿਓਗਮਾ॥ ਸਦਥਾਥਿਓਕਰਿਨਮਸਕਰੇਸੀ
ਗੇਤਤਪੁਰੁਜਾਤਾ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਗਵਿਗਤਿਅਸਭਖਈਪੁਰਨੁਪੁਰਖੁਬਿ
ਪਤਾ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਅਨਾਮੁਪਿਅਾਇਆਜੁਐਜਨਮੁਨਤਰੇ॥ ਬਿਨਵੈ
ਤਾ॥ ੬॥ ਸਗਦਿਤੇਰੀਗਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ੭॥ ਥੇਅੰਤਥੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇ
ਥੇਤਕਗਵਾਮਾ॥ ਤੇਰੇਚਰਣਤੇਰੇਚਰਣਪੁਰਿਵਡਭਾਗੀਧਵਾਗਮਾ॥
ਤਰਿਪੁਰੁਜੀਈਐਮੈਕੁਗਵਾਈਐਜਨਮਮੋਰਟਦੁਖਥਾਥੇ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਈ

ਸਦਾਤੁਰੇਪਰਮੇਸਰਪੁਰਸਾਥੇ॥ ਮਿਟੇਤੁਖਕਲਿਅਦਾ
ਤਨਬਾਤੁਰਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾਗਥਿਨਵੰਤਨਾਨਕਗੁਰਸਰਸਿ
ਐਆਪਣਪੁਰੁਭਾਵਾ॥੧॥ ॥੧॥੧੨॥

॥ ਗੁਰੁਆਸਾਥੀਤੁ॥ ਮ॥੫॥ ਪੁਰਾ॥੦॥

ਤਰਿਚਰਨਕਮਲਮੁਖੇਪਿਅਕਥੁਅਨਨਮੀਠਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮਿ
ਤਸੰਗਤਿਅਗਾਧਿਅਤਰਿਪਾਟਿਪਾਟਿਰੀਠਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਤਰਿਪਾਟਿ
ਰੀਠਅੰਮ੍ਰਿਤੋਵੁਠਜਨਮਮਰਦੁਖਨਾਠੇ॥ ਗੁਨਨਿਧਿਗਾਇ
ਭਦੁਖਮਿਟਾਇਅਤਉਮੈਬਿਨਸੀਗਾਠੇ॥ ਪ੍ਰਿਥੁਸਤਜਸੁਭਾਈ
ਜਾਈਮਨਿਥਾਗੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ ਤਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਨਕਮਲਕਿ
ਅਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ ਜਿਉਗਤੀਜਥੇਮਾਥਾਥੀਤਿਉਗਮਰਸਿਮਤੇ
ਜੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਿਅਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਜੀਵਨ
ਅਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਅਪਿਥੀਏਥਾਕਿਲਾਏ॥ ਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥ
ਟੈਪੁਰਨੇਥਰਿਨਕਤਤੁਜਾਏ॥ ਪੁਰਸੁਪੁਰਸੁਪੁਸੁਜਾਨੁਸੁਅਮੀਜ
ਟੈਨਦਤੇ॥ ਜਥਸੰਗਿਗਤੀਮਾਥਾਥੀਨਾਨਕਤਰਿਮਤੇ
ਕਜਾਚੈਬੁੰਦਜਿਉਤਰਿਪਾਨਅਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮਾਥਾਖਜੀਨਸੁਤ
ਤਸਭਤੁੰਤੋਪਿਅਸਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਸਭਤੁੰਤੋਪਿਅਗਪੁਰਖੁਨਿਰਾਤਰ
ਨਤੀਜਾਈਐ॥ ਤਰਿਸਾਸਿਗਿਗਾਸਿਨਬਿਸਰੈਕਥੁਗੁਰਸਥਦੀਰੁ
ਐ॥ ਪੁਰਪੁਰਖੁਜਗਜੀਵਨਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨਜਪਿਭਰਮਮੋਤਦੁਖ
ਚਾਰਿਕਜਾਚੈਬੁੰਦਜਿਉਨਾਨਕਤਰਿਪਿਅਗਾ॥੩॥ ਮਿਥੇਨਗਾਇ
ਮਨੋਰਥੋਪੁਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਛਾਠੀਭੀਭਿਰੰਮਕੀਭਿਟਤਗੁਰਸੁਰਾਮਰਾਜੇ
ਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਥਿਖਾਏਸਭਨੀਧਿਦੀਨਦਇਆਥਾ॥ ਅਦਿਸੀਧਿ
ਪੁਰਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਥਾ॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਘਰੇਪਤਿਤਪ
ਪੁਰੁਗਾ॥ ਮਿਥੇਨਗਾਇਨਾਨਕਮਨੋਰਥੋਪੁਰਾ॥੪॥ ॥੩॥੧੨॥

ਗੁਰੁਆਸਾ ਥੀਤੁ ਮਤਲਾਪੁ ਪੁਰਾ ੬

[illegible]

ਸਿਅਗਧਿਤਹਿਤਹਿਧਿਅਹਿਸੋਪੁਰੁਮਨਮੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਘਰਦਇਅਘਰਸਾ
ਤਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇਅਸੇਵਾਘਰੀਐ॥**ਨਾਨਕੁ**ਪੁੰਐਚਰਨਜੰਧੈਨਾਮੁ
ਜਪਤਗੋਬਿਦਨਤਅਘਸਾਈਐ॥੧॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
ਨਾਗੁਰਮਅਧੇਗਧਿਨਾਸਗਿਅਨਗੁਰਅੰਜਨਾਗੁਰਗਿਅਨਅੰਜਨਪੁਰੀ
ਰੰਜਨਘਰਘਰਮਤੀਅਘਪੁਰਿਅਗਾਇਕਨਿਮਖਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਅਮਿ
ਟਤਿਸਤਿਵਿਸੁਰਿਅਗਾਅਗਾਧਿਥੋਧਿਸਮਰਥਸੁਅਮੀਸਰਥਕਾਭਉਰੰ
ਜਨਾ॥**ਨਾਨਕੁ**ਪੁੰਐਚਰਨਜੰਧੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥੨॥
ਓਟਗਤੀਗਪਾਘਰਦਇਅਘਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ॥ਮੋਤਿਅਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਰੀ
ਸਰਦਸਿਧੋ॥ਤਹਿਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਪੁਤਿਤਉਧਾਰਨਤਹਿਤਹੇ॥ਸਾਗਰਸੰ
ਸਾਰਥਉਤਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਥਤੁਤਰੇ॥ਅਦਿਅੰਤਥੇਅੰਤਖੰਜਤਿਸੁਨੀ
ਉਧਾਰਨਸੰਤਸੰਗੇਬਿਧੋ॥**ਨਾਨਕੁ**ਪੁੰਐਚਰਨਜੰਧੈਓਟਗਤੀਗਪਾਘਰਦਇਅਘਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧੋ॥੩॥ਭਗਤਿਵਠਠਤਹਿਬਿਰਦੁਆਪਿਥਣਾਇਅਗਾਜਤਤ
ਸੰਤਅਗਧਤਿਤਤਤਪੁਗਟਾਇਅਗਾਪੁਰਿਥੀਏਸਮਾਇਸਤੀ
ਕੁਰਾਇਭਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਅਗਾਅਨੰਦਤਹਿਜਸੁਮਤਮੰਗਲਸਰਥਦੁ
ਖਵਿਸਾਰਿਅਗਾਚਮਤਕਾਰਪੁਗਾਸੁਦਤਹਿਸੇਕਤਤਦਿਸਟਾਇਅਗਾ॥
ਨਾਨਕੁਪੁੰਐਚਰਨਜੰਧੈਭਗਤਿਵਠਠਤਹਿਬਿਰਦੁਆਪਿਥਣਾਇਅ
ਗਾ॥੪॥ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾਪ॥ਛੰਤੁ॥॥
ਬਿਰਸੰਤਨਸੰਤਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥ਜਾਕੈਰਿਤਤਹਿਨਤੁਸੇਸਦਤੀਗਵਏ
ਅਵਿਨਸੀਅਵਗਤੁਸੋਪੁਰੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾਨਤਦੁਰਿਸਦਾਤ
ਜੁਰਿਠਕੁਰਦਤਹਿਸਿਪੁਰਨਸਦਸਦਾਪੁਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਏ॥**ਨਾਨਕੁ**ਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਬਿਰਸੰਤਨਸੰਤ
ਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥੧॥ਜਾਕੈਰਾਮੁਤਤਥਤਾਕੈਅਨਦੁਪਣਾਸੁਖਵੰਤੀਸਾ
ਨਰਿਸਰਪੁਰਿਥਣਾ॥ਮਾਨਮਤਤੁਕਥਿਅਣਤਹਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨਸੰ
ਪੁਰਾਸਰਥਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਿਤਹਿਤਹਿਤਨਤੀਉਣਸਭਕਥਾਮਧੁਰਥ
ਨਿਧਿਗਤਿਮਨੀਬਿਰਸੰਤਗੁਤਕਾਥਨਾ॥**ਨਾਨਕੁ**ਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾ

ਏਜਾਕੋਰਮੁਰਕੁਰਤਕੈਅਨਦੁਪਠਾ ॥ ੨ ॥ ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾ
ਵਾਥਾਗੀਐ ॥ ਪੀਸਉਚਰਨਪਖਾਲਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ ॥ ਤਜਿ
ਮਿਟੈਸੰਤਪੁਆਪੁਨਤਜਨਾਈਐ ॥ ਸਗਨਿਗਤੀਜੈਮਾਨਿਕੀਜੈਕੋ
ਖੁਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਰਜੋਰਿਦਿਨੁਗੈਲਾ
ਐ ॥ ਨਾਨਕੁਵਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏ ॥ ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾ
ਐ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਿਸੇਵਾਥਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀਪੁਗਨਅ
ਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰ
ਗਿਆ ॥ ਭਰਮਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਤੁਜਾਸਗਲਤਿਨਤਿਤਿਆਗਿਆ ॥
ਤਿਸਤਜੁਸੁਭਉਦੁਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁਵ
ਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏ ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਿਸੇਵਾਥਾਇਆ ॥ ੪ ॥
॥ ਗੁਆਸਾ ॥ ਮਹਲਾ ५ ॥ ਪੁਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਕੋਕੁ

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤਿਆਕਭੁਨਕਏਜਮਕਾਢਾ ॥ ਨਾਨਕਮੁਨਤੁਮੁ
ਇਅੰਤੈਮਿਥੈਗੋਪਾਠਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਥੰਤੁ ॥ ॥ ਮਿਥਉਸੰਤਕੈਸੰ
ਤਿਉਧਾਰਿਥੇਤੁ ॥ ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੇਤੁ ॥ ਤਿ
ਮਾਗਉਚਰਣਕਾਗਉਮੁਨਤਿਆਗਉਤੁਮਦਇਆ ॥ ਕਤਤੁਨਪ
ਸਗਣਿਪਾਵਉਕਰਣਮੈਪੂਰੁਕਰਿਮਇਆ ॥ ਸਮਰਥਅਗਥਾ
ਨਿਰਮਲਸੁਣੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਤੁ ॥ ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਦਨੁਮ
ਸਮਰਣਨਿਵਾਰਿਥੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਤੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥ
ਸਠਕਠਰੁਕਥੁਤੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਟਕੀਚੁ ॥ ਮਥਭਰਮਕਰਮ
ਮਤਾਮਰਦੁਚੀਤਿਨਾਵਏ ॥ ਬਨਤਾਬਿਨਦਅਨੰਦਮਾਇਆ
ਨਤਾਥਪਟਾਵਏ ॥ ਖਿਸੈਜੋਬਨਬਧੈਜਰੁਆਦਿਨਤਿਤਰੇਸੰਗਿ
ਬਿਨਵੈ ॥ ਤਨਾਨਕਅਸਤੋਰੀਸਿਗਣਿਸਾਧੂਗਾਖੁਨੀਚੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਭਗਮੇ
ਅਨੇਕਸੰਕਟਮਤਾਜੋਨਾਥਪਟਿਗਤਿਓਤਿਤਸੰਗਿਮੀਠੈਭੋਗਸੰ
ਮਤਭਰਮਅਗਨਤਆਇਓਥੁਪੁਦੇਸੁਧਾਇਓ ॥ ਅਬਓਟਧਾਗੀ
ਗੀਸਰਬਸੁਖਤਰਿਨਾਇਓ ॥ ਰਖਨਤਰੇਪੁਰਾਪਿਅਗੇਮੁਸੁਤੇਕਥੁ

ੴ ਸੁਖਸਤ ਅਨੰਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਵਨਾ ॥ ਤਾਮਧਰੀ ਕਉ ਪਾ
ਰੇ ਭਗਤ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਦਾਜੇ ਨ ਕੇਨ ਪਰ ਕਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਸੁਵਨਾ ॥
ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵਤੇ ॥ ਤਰਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ
ਪ੍ਰਭ ਥਿਧਾ ਤੇਰਾ ਮਕੇ ਹੁਨ ਗਾਵਤੇ ॥ ਬਸੁ ਪਾ ਕਾਗਦ ਬਨ ਰਾਜ ਕਲ ਮਾਠਿ
ਖਟ ਕਉ ਜੇ ਤੋਇ ਪਵਨ ॥ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇ ਅਗਤੀ ਨ ਨ ਕਰ
ਵਸਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਗੁਆਸਾ ਥੰਤੁ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥
ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰ ਦਿਗਤੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਯੋ ਪਰਨ ਚਿਤਾ ਸਗਲ
ਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਹੰ ਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧ ਪਜਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਕੀ ਰਿਲਾ
ਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ
ਨੇਕ ਮਤ ਮਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਥੁ ਨ ਜਾਇ ਕਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨੰਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ
ਓਨਾ ਕਰਿ ਸੁਗਤੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਨ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਾਈਆ ਪਿਭਯੋ ॥ ਰਮ
ਨ ਮਊਰੀ ਤੁਰ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥ ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੌਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ ਸੇਜੋ ਨਿ
ਅਵਦ ਸਰਗੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਯੋ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਤਿ ਰਤੇ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰ ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਤਰਿ ਜੇ ॥ ਜਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੁਖਿ ਆਇ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੰ
ਗਿ ਏਕੋ ਗਵਿਰ ਤਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਥੈ ਕਿਨੈ ਲਤਿ ਆ ॥
ਜਥਿ ਬਿਖਮਤੀ ਅਥਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਨ ਕਰਿਟ ॥ ਤਤਿ ਸਮਾਨਿ ਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ
ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਸਾਰਿ ਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਣਾ
ਵਿਗਨਾਨਾਧਿ ਜਿ ਕਰਿ ਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਰਜਾ ਮੀਰਿ ਏਕੁ ਨ ਕਰਿ ਗਤਿ
ਆ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁ ਗੇਣੁ ਸੁਹਾਵਣੀ ਆਈ ਸਿ
ਮਰਤਾ ਮੁਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲ ਮਲ ਪਾਪਟੇ ॥ ਤੁਖੁ
ਖਟਾਰਿ ਦੁਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨ ਮਰੰਗੇ
ਮਨਿ ਲੋਚੀ ਦਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਥੁ ਨੀਕੁ ਬਸੁ ਮੁਤਾਸ
ਰਿਤੇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਅਨੰਦ ਅਨੰਦਿਨੁ ਸਿਮਰਤਾ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤੇ ॥ ੪ ॥
੬ ॥ ੮ ॥ ਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਬੋਕੁ ॥
ਸੁਰਚਿਤ ਨਗੋ ਬਿਦਰ ਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਨ ਵੀਸਰਉ

ਇਕਪਤੀਕਰਿਕਿਰਪਭਗਵੰਤ॥੧॥ ॥ਥੰਤ॥
 ਏਚਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਜਗਤਿਸੰਤਜਨਮੇਰੇਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ਰਾਮਪਿਅਰੇ॥
 ਸਦਾਜਗਤਿਨਮੁਸਿਮਰਤਿਅਨਦਿਨੋ॥ਚਰਨਕਮਲਪਿਅਰੇ॥
 ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੁਨਤੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਨੁਮੋਤੁਵਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲੁ॥
 ਦੁਖਜਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤ॥੨॥ਸਦਾਜਗਤਿਤਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿਅਰੇ॥
 ਮੇਰੀਸੇਜਤੀਐਅਰੰਬਰੁਬਦਿਅ॥ਮਨਿਅਨਦੁਰਇਅਪੁਰੁ॥
 ਤਸੁਦਿਅ॥ਪ੍ਰਭਮਿਥੇਸੁਅਮੀਸੁਖਤਗਾਮੀਚਵਮੰਗਲਰਸ॥
 ਅੰਗਸੰਗਲਗੋਦੁਖਭਗੋਪ੍ਰਣਮਨਤਨਸਭਤਗੇ॥ਮਨੋਇਥਾ॥
 ਪ੍ਰਭਪਿਅਰੀਸੰਜੋਗਸਾਤਸੁਭਗਾਦਿਅ॥ਬਿਨਵੰਤ॥੩॥
 ਸੀਧਰਸਗਲਅਨੰਦਰਸੁਥਨਿਅ॥੪॥ਮਿਥਿਸਖੀਅਪੁਰੁ॥
 ਕਤੁਕੰਤੀਸਾਣੀ॥ਰਾਮਪ੍ਰੇਮਭਗੀਕਭਾਬੋਲਿਨਜਾਨੀ॥ਗੁਣਗੁਣ॥
 ਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਤੇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਅਰੇ॥
 ਮੀਸਦਾਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਅਨਪੁਰਨਅਪੁਰੁ॥
 ਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤ॥੫॥ਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਤਜਿਸਮਾਣੀ॥
 ਸੁਖਿਸੋਤਿਲਕੇਤਰਿਗਾਵਣਲਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸਿਅਰੇਦੁਖ॥
 ਮਨਭਗੇ॥ਸੁਖਸਤਜਿਸਰਸੇਤਰਿਨਾਮਿਰਤਸੇਪ੍ਰਭੇਅਪਿਕਿਰੇ॥
 ਰੀਅਗਤਰਿਚਰਣਲਗੇਸਦਾਜਗੇਮਿਥੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਰੀਅਸੁ॥
 ਦਿਵਸਅਏਸਤਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ॥
 ਗਣਿਸੁਅਮੀਸਦਾਤਰਿਜਨਤਾਰੇ॥੬॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥

॥ ਗੁਰੁਅਸਾਮਤਲਾ ॥੫॥ਪ੍ਰਗ॥੭॥ ਛੰਤ
 ਉ॥ਰੁਵੰਦੁਵਟਉਰਿਅ ਤੈਕਿਅਚਿਰੁਲਾਇਅ॥ਮੁਤਲਤਪੁਰੁ॥
 ਅਕਿਤੁਕੁਰਿਕੁਭਾਇਅ॥ਕੁਜੇਲੁਭਾਇਅ॥ਪੁੰਡਮਾਇਅਕਗ॥
 ਪਅਮਿਤਿਅ॥ਤਨੁਰਸਮਦੇਰੀਜਮਤਿਤੇਰੀਕਲਿਥਪੁਰੇਜਿ॥
 ॥ਮਭੁਜਥਨਥੰਦੈਸੀਰਤਿਓਪੈਨਦੁਖਾਇਅ॥ਨਕਕਮ॥
 ਸੰਗਿਜੁਲਿਅਨਤਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਅ॥੧॥ਠਾਕੁਤਮਿਰਗੁ॥

ਪੇਖਿਗੈਦਿਚੰਦ੍ਰਾਇਛੁ ਸੁਖਤੁਛੁਖਭਯੋਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਛੁ ਪਾਪਕ
 ਮਾਏਛੁਗਤਿਨਾਤੀਕੇਚਲੇਪਾਤਿਗਲਾਇਆ ਤਹਿਚੰਦ੍ਰਿਗੀਏਖਿਮੁ
 ਰਤੁਰੁਸੇਜਗਾਇਆ ਲਾਖਿਲੋਭਿਅੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਗਭਿਭਇਆਸਮੁ
 ਏਛੁ **ਨਾਨਕ** ਗਾਅਗਿਅਨੰਬਿਨਸੇਨਤਮਿਟੈਆਵਦੁਜਾਇਛੁ ॥੨॥
 ਮਿਠਮਖੁਮੁਆਕਿਉਲਏਉਰਾਗੀ ॥੨॥ ਸਤੀਗਗਤਿਪਇਆਕਿਉਤਰੀਐ
 ਤਰੀ ॥੨॥ ਤਰਨੁਤੁਲੇਭਾਇਆਖਿਨਮਤਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇਓ ॥੨॥ ਯੁਖੁ
 ਸਜਾਈਗਣਤਨਾਤੀਕੀਆਅਪਣਾਪਾਇਓ ॥੨॥ ਗੁਬਾਕਮਾਣਪੰਗੁਤੁਛੁ
 ਹੀਤਉਤੁਖੁਆਗੀ **ਨਾਨਕ** ਸਤਿਗੁਰਬਖੁਮੁਠਾਮਨਮੁਖਅੰਕਰੀ ॥੩॥ ਤਹਿ
 ਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਿਪੁਰਕੀਚਰਣੀ ॥ਕੀਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੇ
 ਬਲਬੁਧਿਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਅਪਨਾਆਪਿਨਮੁਜਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਆਪਿਤੁਆਆਪਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ ਗਾਖਿਲੀਏਰਖਨਤਰੈਸਦਾਨੇਰਮਲੁ
 ਰਣੀ **ਨਾਨਕ** ਕਨਕਿਨਜਾਤਿਕਬਤੁਤਹਿਸੰਤਤਹਿਕੀਸਰਣੀ ॥੪॥ ੨ ॥੧॥

ਗੁਆਸਾ ॥ ਚੰਤੁ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਗ ॥ ੭ ॥

ਵੰਦੁਮੇਰਾਅਲਸਤਹਿਪਾਸਿਬੇਨਤੀ ॥ ਗਵਉਸਤੁਆਪਨਕਾਪੁਰਸੰਗਿਸੰਤ
 ਤੀ ॥ ਸੰਗੇਸੰਤਤੀਕੰਤਸੁਆਮੀਦਿਨਸੁਰੇਲੀਰਾਵੀਐ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇ
 ਜੀਵਪੁਰਪੇਖਿਤਹਿਗੁਣਗਾਵੀਐ ॥ ਬਿਰਤਲਜਾਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅ
 ਮਿਉਦਿਸਟਿਸਿਚੰਤੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ **ਨਾਨਕ** ਮੇਰੀਏਭਪੁਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਖਜੀ
 ਤੀ ॥ ॥ ਨਾਸਿਵੰਦੁਕਿਲਵਿਖਤੁਕਰਤਾਪਾਰਿਆਇਆ ॥ ਫੁਤਾਦਤਨੁਭਾਇ
 ਅਗੋਵਿਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਲਗੋਵਿਦਲਾਕਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖ
 ਏਆ ॥ ਅਚਰਜੁਗੀਠਾਅਮਿਉਦੁਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਇਆ ॥ ਮਨਿਸੰ
 ਚਿਅਈਵਜੀਵਧਾਈਨਤਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤ **ਨਾਨਕ** ਸੁਖਿ
 ਸਤੀਮੇਥਾਪੁਰੁਆਪਿਬਣਾਇਆ ॥੨॥ ਨਰਕਨਗੀਠਕਿਅਸਿਮਰਤਨਰਾ
 ਰਿਦਾਜੈਜੈਧਰਮਕਰੇਤੁਤਰਏਪਲਾਇਛੁ ॥ ਧਰਮਧੀਰਜਸਤਜਸੁਖੀਏ
 ਧਰਮਸੰਗਤਿਤਹਿਭਜੇ ॥ ਕਰਿਅਨੁਗਤੁਗਾਖਿਲੀਨੇਮੋਤਮਮਤਾਸਭੁਤਜੇ ॥ ਗਤਿ
 ਕੀਠਿਲਏਗੁਰਿਮਿਲਾਏਗੋਵਿਦਜਪਤਅਧਾਇਛੁ ॥ ਬਿਨਵੰਤ **ਨਾਨਕ** ਸਿ

ਮਹਿਸੁਆਮੀਸਗਲਅਸਪੁਜਾਇਣ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਣਗੋ
ਤਕਾੜਾਸਭਕਿਭਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪੁਰਖੁਆਸਰਗੋਤਿਭੁਜਾਣੀਨਾਨ
ਨੇਕਰਧਾਰਿਮਸਤਕਿਗਾਥਿਅਗਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਨਤਵਿਅਪੈਅਮਿ
ਰਿਹਸੁਚਾਖਿਅਗਸਾਧਸੰਗਿਨਾਮਕੰਗੀਰਨੁਜੀਤਿਵਰਾਅਖਾੜਾ
ਤਨਾਨਕਸਗਦਿਸੁਆਮੀਬਤੁਜਿਜਮਿਨਉਪਾੜਾ॥੪॥੩॥

॥ ਗੁਆਸਾਥੰਤੁਮ॥੫॥ਪੁਰਾ॥੭॥

ਦਿਨਗਤਿਕਮਾਇਅਜੁਸੰਤਾਇਓਮਾਥੈ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਭੁਕਾਇਦੇ
ਖੀਸਾਥੈ॥ਸੰਗਿਦੇਖੈਕਰਣੁਗਾਕਾਇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ਸੁਕਿ
ਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਗਕਿਮੁਖਿਨਜਾਈਐ॥ਅਠਪਤਰਤਰਿਨਾਮੁਸਿਮ
ਥੈਤੈਰਸਾਥੈ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਦਿਦੇਖਕਮਤੇ
ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਦਰੁਭਗਤਿਮੁਰਖਗਵਾਰਾ॥ਸਭਕਿਭੁਦੇਗੀ
ਰਿਦੇਵਣੁਗਾ॥ਤਤਰਸਦਾਇਅਭੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨੁ
ਰੀਐ॥ਮਿਭੁਸਾਧਸੰਗੋਭਜੁਨਿਸੰਗੋਕੁਲਸੁਮੁਤਾਰੀਐ॥ਸਿ
ਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਦਾ
ਐਪੁਰੁਏਕੁਕਰਨੈਤਗਾ॥੨॥ਖਟੁਨਕੀਚਈਪੁਰੁਪਰਖਣੁ
ਕਪਟੁਕਮਾਵਣੁਜਨਮਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਿ
ਨੀਏਕੁਧਿਅਇਆ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕੁਧੁਨਿਦਨਿਦਾਪੁਰੁਸਰਦਾਈ
ਅ॥ਜਥਿਥਾਥਿਮਤੀਅਥਿਰਵਿਅਸੁਆਮੀਉਚਅਗਮਅਧਾਰਾ
ਨਵੰਤਨਾਨਕਟੇਕਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰਾ॥੩॥ਪੇਖੁਤਰਿ
ਰਜੀਅਸਥਿਰੁਕਿਭੁਨਾਤੀ॥ਮਾਇਅਰੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਤੀ
ਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਤੇਰੇਦਿਨਸੁਰੇਨਿਸਮਾਥੀਐ॥ਤਰਿਏਕਾਥਿ
ਅਵਰਨਾਤੀਭਉਦੁਤੀਅਜਥੀਐ॥ਮੀਤੁਜਬਨਮਾਥੁਸਰਬਸੁ
ਕੁਕਰਿਮਨਮਾਤੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਵਡਭਾਗਿਪਾਈਐਸੁਖਿਸਤ
ਤੀ॥੪॥

॥੧੩॥

॥ਅਸਾਥੰਤੁਮ॥੫॥ਪੁਰਾ॥੮॥

१६ सतिनभूकरतपूरपुनिरुति, निरदैरभूकरतपूर
अजुनीसैरुगुपुसादि॥

ਆਸਾਮਗਾ ॥ ਵਰਸਲੇਕਾਨਾਹਿਸਲੇਕੁਮਹਲੇਪਹਲੇ
॥ ਟੁਰੇਅਸਰਜੈਕੀਧੁਨੀ॥ ॥ ਸਲੇ

ਬਲਿਤਾਗੀਗੁਰਾਪਦੇਦਿਉਤਾਜੀਸਦਵਾਗਾ। ਜਿਨੀਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇ
ਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਗਾ॥੧॥ਮਾ॥੨॥ ॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵੇ
ਤਿਤਜਾਗਾ। ਏਤੇਚਾਨਣਤੋਦਿਅਗੁਰਾਬਿਨੁਪੋਰਮੀਧਾਗਾ॥੨॥ਮਾ॥੩॥
ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤਾ। ਖੁਟੇਤਿਲਥੁਆਜੀਜਿਉ
ਅੰਦਰਿਖੋਤਾ। ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਥੁਟਿਅਕਤੁਨਾਨਕਸਉਨਾ। ਛਲੀ
ਲੀਅਤਿਥਪੁਜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਤਾ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਅਪੀਨੈਅਪੁਸਾਜਿਓਅਪੀਨੈਗਚਿਓਨਾਉ। ਦੁਖੀਕੁਦਗਤਿਸਾਜਿ
ਰਿਅਸਤੁਰਿਠਚਾਉ। ਦਾਤਾਕਰਤਾਅਪਿਤੁਤਾਸਿਦੇਵਤਿਕਰਹਿ
ਉ। ਤੁਜਾਦੇਹੀਸਭਸੈਦੇਥੈਸਤਿਜਿਦੁਕਵਾਉ। ਕਰਿਅਸਤੁਰਿਠਚ
॥ ॥ਸਥਕਾਮਾ॥੧॥ ॥ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਥੁਤਮੰਗ। ਸਚੇਤੇ

ਸਚੇਅਕਾਗ। ਸਚੇਤੋਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਗ। ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰਸਚ। ਤਿ
ਦੁ। ਸਚਾਤੇਰਾਤੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਦੁ। ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਿਫੁ। ਕ
ਤੁਧੁਅਖਾਤਿਯਕਰਗਿ। ਸਚੈਸਾਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਾਭਿਜੋਗਿ। ਸਚੀਤਿ। ਥ
ਠਤਿਸਚੀਸਝਾਤੁ। ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਗਤਿਸਚੇਪਾਤਸਾਤੁ। ਨਾਨਕਸਾਹਿਬ। ਤਿ
ਅਇਨਿਸਚਾਜਿਮਾਰਿਜੀਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥੬॥ ਭਿ

ਅਈਜਾਵਰਾਨਾਉ॥ ਵਡੀਵਰਿਅਈਜਾਸਚੁਨਿਅਉ॥ ਵਡੀਵਰਿ
ਈਜਾਨਿਤਚਥਾਉ॥ ਵਡੀਵਰਿਅਈਜਾਟੈਆਥਾਉ॥ ਵਡੀਵਰਿ
ਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ ਵਡੀਵਰਿਅਈਜਾਪੁਇਨਦਾਤਿ॥ ਵਡੀਵਰਿ
ਅਪੇਆਪਿ॥ ਨਨਕਕਰਨਕਖਨੀਜਾਇ॥ ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਜ
॥੨॥ਆ॥੨॥

ਇਕਨਾਉਕਾਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਉਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਮੁ। ਇਕਨਾਉ
ਛਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਮੁ। ਏਵਭਿਅਧਿਨਜਾਪਾ
ਸੈਅਏਗਮਿ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਨੁ

॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਡਾ ਭਿ
 ਆਰਿਖੈ ਸਚੇ ਤੀਸਰਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਟਿ ਵਖਿ ਕਰੇ ਜਨਮਾ ਲਿਖਿਆ ਆਉਨ ਪਾਉ
 ਨਿਕੁਤਿ ਅਰਮੁ ਤਿਕਾਏ ਦੋਜਾ ਕਿਚਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਰੈ ਨਾਇਗ ਤੇ ਸੇਜਿ ਦਿਗਏ ਤੀ
 ਗੇ ਸਿਠਗ ਟਵਾ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਡਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਕੇ ਕੁਆ ॥
 ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਬੇ
 ਦਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੋ ਟਿਗਤਿ ਜੰਤਾ ॥ ਵਿਸ
 ਮਾਦੁ ਪਵਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਬੇਰਤਿ ਵਿਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸ
 ਮਾਦੁ ਪਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਲਗਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸ
 ਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾ
 ਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਥਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਧੁਰੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸ
 ਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਤਾਜੁ ਤਾਜੁ ਗਿ ॥ ਵਿਖਿ ਵਿਰਾਤੁ ਰ
 ਤਿਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁ ਭੁਝੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਕੁਦਰ
 ਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀ ਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਲੀ ਆ
 ਕਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਅਕਾਗੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰ
 ਬ ਵੀਚਗੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ ਫੁਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਗੁ ॥ ਕੁਦਰ
 ਤਿ ਜਾਤੀ ਸਿਨ ਸੀਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਾਤਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀ ਅਕੁਦਰ
 ਤਿ ਬਦੀ ਅਕੁਦਰਤਿ ਮਨੁ ਅਭ ਮਾਨਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁ
 ਦਰਤਿ ਪਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦੁ ਰਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾ
 ਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕਤਾ ਕੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਅਪੀਠੈ ਭਗਭਗਿ ਕੈ ਤੇਰਿ ਸਮਾਜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ਵਡਾ ਤਾਤੁ ਨੀ
 ਦੁ ਗਾਇ ਸੰਗਾ ਧੁਪ ਤਿਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀ ਐ ਬਹਿ
 ਕੇ ਖਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਉਨ ਟਵੀ ਪਉਦੀ ਈਉ ਦਿਸੁਣੀ ਐ ਕਿਅੁ ਆ
 ਦਿਅਾ ਮਨੈ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਕੇ ਕੁਆ ॥ ੧ ॥ ॥
 ਭੋਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵੇਸਦ ਵਾਉ ॥ ਭੋਵਿਚਿ ਚਲਾਇ ਧਰਤੀ ਆਉ ॥ ਭੋਵਿ
 ਚਿ ਅਗਨੀ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰੀ ॥ ਭੋਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰੀ ॥ ਭੋਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿ

ਸੈਸਿਰਭਾਗੀਭੋਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰਾਭੋਵਿਚਿਸੁਰਸੁਭੋਵਿਚਿ
ਕੋਟਕਰੀਚਥਤਨਅੰਤਾਭੋਵਿਚਿਸਿਧਥੁਧਸੁਰਨਾਥਾਭੋਵਿਚਿ
ਏਅਕਸਾਭੋਵਿਚਿਜੋਧਮਤਾਬਥਸੁਰਾਭੋਵਿਚਿਅਵਤਿਜਵ
ਗਾਸਗਥਿਅਭਉਠਿਠਿਧਿਅਸਿਰਿਠੇਧੁਨਾਨਕਨਿਕਭਉਨਿਰੰਕ
ਏਕਾ॥੧॥ਮਾ॥੧॥ ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਏਕੋਤੋਰਮੁਖ
॥ਕੋਤੀਅਕੰਨਕਟਾਣੀਅਕੋਤੋਬੇਦਥਿਚਾਗਾਕੋਤੋਨਚਤਿਮੰਗਤੋ
ਮੁਖਿਪੁਰਤਿਤਾਥਾਥਾਜਗੀਥਾਜਗਮਾਤਿਅਏਕਚਤਿਥਾਜਗਾ
ਰਾਜੇਰਾਣੀਅਥੋਲਤਿਅਥਪਤਾਥਾਥਪਟਕਿਅਕੋਮੁੰਦਜੇਥ
ਅਕੋਟਗਾਜਿਤੁਤਨਿਪਈਅਤਿਨਾਨਕਸੇਤਨਤੋਤਿਥਾਗਾਗਿਥ
ਗਾਈਥੁਥੀਐਕਥਨਕਰਜਾਸਾਗਾਕਰਮਿਮਿਥੈਤੋਪਈਐਤੋਗਿ
ਤਿਤੁਕਮੁਖੁਆਗਾ॥੨॥ ॥ਪਉਰੀ॥ ॥ਨਦਰਿਕਗਤਿਜੇ
ਤਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਏਤੁਜੀਉਥਤੁਤੇਜਨਮਿਭਰੀਮਿਅਜ
ਗੁਰਿਸਥਦੁਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰਜੇਵਰਦਾਤਾਕੰਨਤੀਸਥਿਸੁ
ਤੁਥਕੁਸਥਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਐਸਰੁਪਾਇਅਜਿਨੀਵਿਚ
ਪੁਗਵਾਇਆਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਥੁਥਾਇਆ॥੪॥ ॥ਸਥਕੁਮ
ਘੜੀਅਸਥੇਗੋਪੀਅਪਤਰਕੰਨਗੋਪਾਥਾਗਾਟੇਪਉਣਪਾਈਥ
ਚੰਦਸੁਰਜੁਅਵਤਾਗਾਸਗਥੀਧਰਤੀਮਾਥੁਧਨਵਰਤਦਿਸਗਥ
ਥਾਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਅਨਵਿਤੁਟੀਥਾਇਗਾਇਅਜਮਕਥਾ॥੫॥
॥ਵਾਇਨਿਚੇਥੇਨਚਨੰਗੁਗਾਪੈਰਤਥਾਇਨਿਠੇਰਨਿਸਿਰ
ਉਰਿਗਵਾਥੁਟੈਪਾਇਵੇਥੈਥੁਕੁਥਸੇਘਰਿਜਾਇਰੋਟੀਅਕ
ਰਤਿਤਾਥਾਅਪੁਪਥਾਵਤਿਧਰਤੀਨਾਥਾਗਾਵਾਨਿਗੋਪੀਗਾਵ
ਨਾਗਾਵਨਿਸੀਤਾਜੇਰਾਮਾਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮਾਜਿਕ
ਸਗਥਜਤਨਾਸੇਵਕਸੇਵਤਿਕਰਮਚਰਾਉਰਿਨੀਰੋਇਥਿ
ਨਿਚਾਉਰਿਸਿਖੀਸਿਖਿਅਗੁਰਵੀਚਾਰਿਨਦਰੀਕਰਮਿਥਪ
ਕੋਥੁਚਰਖਾਚਰੀਚਰਾਥਥਵਰੇਥੇਥੁਤਅਨੰਤਾਥੁਮਪ

ਗਾਧਾਧੀਭਉਦੀਅਥੇਨਿਨਸਤੁ। ਸੁਭੈਚਾਜਿਭਵਾਈਅਤਿਜੰਤਾਨ
 ਨਕਭਉਦੇਅਗਣਤਨਅੰਤਾ। ਥੰਧ ਨਬੋਧਿਭਵਾਈਸੋਇ। ਪਾਇਐਕਿਰਤਿ
 ਚੇਸਭਉਦੀ। ਨਚਿਨਚਿਤਸਤਿਚਲਤਿਸੋਇ। ਉਰਿਨਜਾਈਸਿਧੇਨਤੋਤਿ
 ਨਚਕੁਕਦੁਮਨਕਾਚਉ। ਨਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਮਨਿਭਉ। ੨॥
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਉਤੇਗਨਿਰੰਕਾਰੁਤੈਨਾਇਕਾ। ਨੈਰਕਿਨਜਾਈ
 ਐਜੀਉਪਿੰਡਸਭਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਅਧਿਗਵਾਈਐ। ਜੇਥੋੜਤਿਚੰਗ
 ਅਪਣਕਰਿਪੁਨਤੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ। ਜੇਜਗਵਾਣਪਰਤੈਜੁਰਵੇਸਕ
 ਰੇਦੀਅਈਐ। ਕੋਰਤੈਨਭਗੀਐਪਾਈਐ॥ ੫॥ ॥ ਸਭਕਾਮਾ॥ ॥
 ਸਭਮਨਸਿਠਤਿਸਗੀਅਤਿਪਰਿਪਰਿਕਰਤਿਬੀਚਗਾ। ਥੰਦੇਸੇਜਿਪਵਤਿ
 ਵਿਚਿਬੰਦੀਦੇਖਾਦਕਉਦੀਦੁਗਾ। ਤਿਤੁਸਾਥਾਤੀਸਾਥਤਨਿਦਰਸਨਿਰੁਪਿ
 ਅਪਗਾਤੀਗਥਿਨਾਵਤਿਅਰਚਾਪੁਜਾਅਗਰਵਸੁਖਤਕਗਾ। ਜੋਗੀਸੁਨਿ
 ਪਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਥਖਨਾਮੁਕਰਤਗਾ। ਸੁਖਮਮੁਰਤਿਨਮੁਨਿਰੰਜਨੁਕਾਇਅ
 ਕਾਕਗਾ। ਸਤੀਅਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਵੈਕੀਚਾਗਿ। ਦੇਦੇਮੰਗਤਿਸ
 ਸਾਗੁਣਸੰਭਕਰੇਸੰਸਾਰਾ। ਚੋਗਜਾਗਤੈਕੁਜਿਅਗਾਥਾਥਾਵੇਕਗਾ। ਇਕਿ
 ਤਦਾਇਚਲਤਿਐਥਉਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਗਾ। ਜਾਇਥਾਥਿਜੀਅਧੁਸੀਅ
 ਥਾਅਕਾਥਾਕਾਗਾ। ਚਿਏਜੁਅਥਤਿਸੁਤੁਤੈਜਾਣਤਿਤਿਨਾਭਿਤੇਗੀਸਾ
 ਗਾਨਕਭਗਤੁਖਸਥਾਤੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧੁਗਾ। ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਤਤਿਦਿ
 ਨਗਤੀਗੁਣਵੰਤਿਅਪਾਥੁਗਾ॥ ੧॥ ਮਾ॥ ੧॥ ॥ ਮਿਟੀਮੁਸਥਮਨਕੀਧੇ
 ਥੰਧੀਕਮਿਅਗਾ। ਪਾਇਭਾਭੇਇਟਕੀਅਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਗਾ। ਜਾਇਥਾਥਿ
 ਵੈਥਪੁਜੀਸੁਰਿਸੁਰਿਪਵਤਿਅਗੀਅਗਾ। ਨਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਗੁਕੀ
 ਅਸੋਜੈਕਰਤਗਾ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾ
 ਵਿਚਿਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਅਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅਧਿਗਥਿਓਨਕਰਿਪ
 ਗਾਟੁਅਧਿਸੁਣਾਇਅਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਐਸਦਮੁਕਤੁਤੈਜਿਨਿਵਿਚਤੁ
 ਮੁਕਤੁਕਾਇਅਗਾ। ਚਿਤਮੁਦੇਤੁਕੀਚਰਤੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਕਾਇਅਗਾ। ਜਗ
 ਜੀਵਨੁਦਾਤਾਇਅਗਾ॥ ੬॥ ॥ ਸਭਕਾਮਾ॥ ੧॥ ॥ ॥ ਉਦਿਚਿਅ

ਇਆਤਉਵਿਚਿਗਇਆਤਉਵਿਚਿਜੀਮਿਆਤਉਵਿਚਿਮੁਆਤਉ
 ਚਿਦਿਤਉਵਿਚਿਲਇਆਤਉਵਿਚਿਖਟਿਆਤਉਵਿਚਿਗਇਆਤਉ
 ਚਿਸਚਿਅਰੁਕੁਇਆਤਉਵਿਚਿਪਾਪਪ੍ਰੰਨਵੀਚਗੁਆਤਉਵਿਚਿ
 ਸੁਗਰੀਅਵਤਗੁਆਤਉਵਿਚਿਤਸੈਤਉਵਿਚਿਚਰਵੈਆਤਉਵਿਚਿ
 ਉਵਿਚਿਧਵੈਆਤਉਵਿਚਿਜਤੀਜਿਨਸੀਧਵੈਆਤਉਵਿਚਿਮੁਗੁ
 ਚਿਸਿਅਣਾਮਖਮੁਕਤਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾਆਤਉਵਿਚਿਮਾਇਆਤਉ
 ਚਿਥਾਇਆਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆਤਉਮੈਥੁਥੈਤਥਾ
 ਆਗਿਅਨਵਿਤੁਣਕਥਿਕਥਿਭੁਥੈ। ਨਨਕਤੁਕਮੀਥਿਥਿਥੈਥੈ
 ਵੇਖਤਿਤੇਤਵੇਖੁ॥੧॥ਮ॥੨॥ ॥ਤਉਮੈਥੈਤਜਾਤਿਤਉਮੈਕ
 ਮਾਤਿ।ਤਉਮੈਥੈਥੀਥੰਧਨਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜੇਨੀਪਾਤਿ।ਤਉਮੈਕਿਥੁਤਉ
 ਤੁਸੰਜਮਿਥਿਤਜਾਇ।ਤਉਮੈਥੈਤਤੁਕਮੁਥੈਪਾਇਐਕਿਰਤਿਠਿਰਿ
 ਦੀਰਘੁਰਗੁਥੈਦੁਰਭੀਇਸੁਮਾਤਿ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਅਪਈਤਗੁਰਕ
 ਦੁਕਮਾਤਿ।ਨਨਕਕਥੈਸੁਣੁਜਨਤਉਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਤਿ॥੨॥
 ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚਸਚੁਧਿਅਥਿ
 ਨੀਮੰਦੈਪੈਰਨਗਥਿਥਿਕਿਰਿਸੁਥਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਆ।ਥਿਨੀਦੁਨੀਅ
 ਧਨਅਪਈਥੋਕਥਾਇਆ।ਤੁਥਖਸੀਸੀਅਗਛਾਨਿਤਦੇਵਤਿ
 ਸਵਾਇਆਵਰਿਅਈਵਤਪਾਇਆ॥੭॥ ॥ਸਥਕਾਮਾ
 ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਖਾਂਤਣਮੇਘਾਂਥੇਤੰਤਾ।ਦੀਪਾਂਥੋਅੰਮੀਰਥਾਂਥੋ
 ਰੰਤਾ।ਅੰਰਜਜੇਰਜਉਤਤੁਜੰਘਈਸੇਤਜੰਤਾ।ਸੰਮਿਤਿਜਥੈਨਾ
 ਮੇਰੰਜੰਤਾ।ਨਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਥੈਸਭਨਾ।ਜਿਨਿਕਰੇ
 ਕੀਅਚਿਤ੍ਰੰਗੁਣੀਤਾ।ਸੋਕਰਤਾਚਿਤਾਕਰੇਜਿਨੀਉਪਾਇਆ
 ਸੁਜੋਤੰਗੀਸੁਅੰਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਥਾਣੁਅਭਗੁ।ਨਨਕਸਚੈ
 ਅਟਿਕਾਕਿਅਤਗੁ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥ਥਖਨੇਕੀਅਚੰਗਿਅ
 ਥਖਪ੍ਰੰਨਪਰਵਾਣੁ।ਥਖਤਪਉਪਾਰਿਤੀਰਖਾਂਸਤਜਜੋਗਥੇਥ
 ਸੁਰਤਾਦਸੰਗਾਮਰਣਮਤਿਭੁਟਾਤਿਪਰਾਣਾ।ਥਖਸੁਰਤੀਥਖੀ

ਅਨਪਤੀ ਅਤਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ਜਿਨਿ ਕਰ ਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀ ਅਭਿਖਿਅਤਾਵ
 ਤਜਾਨਾ ਨ ਕਮਤੀ ਮਿਥੈ ਆਕਰਮੁ ਸਚਨੀ ਸਾਦਾ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੁੰਜਿ ਨਿਸਚੈ ਸਚੁ ਦਰਤਾਇ ਆਜਿ ਸੁਕੁੰਦੇ ਤਿਥਿ ਸੁਮਿਥੈ
 ਸਚੁ ਤਤਿ ਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ਆਸਤਿਗੁ ਗਮਿ ਭਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆਜਿ ਕੈ
 ਤਰੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇ ਆਮੁ ਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ
 ਵੇਰਿ ਤੁਨੀ ਆਕਰੇ ਆਇ ਆ ॥੮॥ ॥ ਸਭ ਕੁਆਰਾ ॥੧॥ ॥
 ਪਤਿ ਪਤਿ ਗਤੀ ਲਈ ਅਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਭਰੀ ਅਤਿ ਸਥਾ ਪਤਿ ਪਤਿ ਥੇਰੀ
 ਪਤੀ ਐ ਪਤਿ ਪਤਿ ਗਤੀ ਅਤਿ ਖਾਤਾ ਪਤੀ ਅਤਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ
 ਪਤੀ ਅਤਿ ਜੇਤੇ ਮਸਾ ਪਤੀ ਐ ਜੇਤੀ ਆਗਾ ਪਤੀ ਅਤਿ ਜੇਤੇ ਮਸਾ ਨਾਨਕ ਥੇਰੀ
 ਕਾਛੇ ਭਰੇ ਮੈ ਸੁਖ ਟਾਢਾ ॥੧॥ ਮਾ ॥੧॥ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਪਤਿ ਆ
 ਤੇਤ ਕਰਿ ਆਥੁ ਤੀ ਗਥੇ ਭਵਿ ਅਤੇ ਤੋਲਾ ਵਿਆਥੁ ਭੇਖ ਕੀ ਅਦੇਤੀ
 ਦੁਖ ਦੀ ਆਸੁ ਵੇਜੀ ਅਪਣਾ ਕੀ ਆ ਅਨੁਖਾਇ ਅਸਾ ਦੁਗਵਾਇ
 ਆਥੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ਅਤੁ ਜਭਾਇ ਆਥੁ ਸਤਨ ਪਤਿ ਆਤਿ ਨੀ ਸਿਕਤੋ ॥
 ਮਨਿ ਵਿਗੁਤਾ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ਪਗਉ ਪੇਤਾ ਅਪਣਾ ਕੀ ਆ
 ਕਮਣਾ ਅਥੁ ਮੁਖ ਪਾਈ ਸਿਰਿ ਚਾਈ ਪਾਈ ਮੁਗਖਿ ਅਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
 ਵਿਨੁ ਵੈ ਕਿਉ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਗਏ ਬੇਥਾਈ ਮਜ਼ੀ ਮਸਾਣੀ ਅਧੁਨ ਜਾਣੈ
 ਭੀ ਪਥੁ ਤਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਰਿ ਕਾਨ ਮੁਮੀ ਵਿਸਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਅਸ ਅਦੇਸੇ ਤੇਨਿ ਤਕੇ ਵਡੁ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਾਏ ॥੨॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇ ਦਰਿ ਸੋਨਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਵਾਏ ਨਾ
 ਨਕ ਕਮਾਥੁ ਪਰੇ ਦਰਿ ਛੇ ਅਨਥਾਨੀ ਧਾਵਾਏ ਇਕਿ ਮੁਖੁ ਨ ਬੁਝੈ ਅਪਣਾ
 ਚੰਦਾ ਅਪੁਰਾਣਾਇ ਦੇ ॥ ਤਉ ਛਾਡੀ ਕਾਨੀ ਚਜਾਤਿ ਤਉ ਰਉਤ ਮਜਾਤਿ ਸਦਾਇ
 ਚੀਤਿ ਮੰਗ ਜਿਤੁ ਬੈਧਿ ਆਇ ਦੇ ॥੯॥ ॥ ਸਭ ਕੁਆਰਾ ॥੧॥ ॥
 ਕੁਰੁ ਜਾ ਕੁਰੁ ਪਰਜਾ ਕੁਰੁ ਸੁਖ ਸੰਸਾਰੁ ਕੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਰੁ ਮਾਨੀ ਕੁਰੁ ਬੈਸਣੁ ਗੁ ॥
 ਕੁਰੁ ਮਾਨੀ ਕੁਰੁ ਪਾ ਕੁਰੁ ਪੈਨਣੁ ਗੁ ਕੁਰੁ ਕਾਇ ਅਕੁਰੁ ਕਪਤੁ ਕੁਰੁ ਪੁ ਅਪੁਰੁ
 ਕੁਰੁ ਮੀ ਅਕੁਰੁ ਬੀਬੀ ਖਾਇ ਓਏ ਖੁਗੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੈ ਤੇਤੁ ਬਗਵੈ ਸਹਿ ਆਕਰਤੁ

[The page contains approximately 20 lines of handwritten text in Devanagari script, which is extremely faded and illegible.]

ਕਿਸੁਨਾਕੀਚੈਦਸਤੀਸਰੁਜਗੁਚਲਣਾਗੁਕੁਰਮਿਠਾਕੁਰਮਾਖਿਉਕੁਰੁ
ਕਿਪੁਗਾਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਪੁਬਾਬੁਕੁਰੁਕੁਰੁ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥ਸਚੁ
ਜਪੁਜਾਣੀਐਜਾਗਿਦੈਸਚਾਤੋਇ।ਕੁਰਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਤਥਾਧੋਇ॥
ਸਚੁਤਪੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਅਗੁ।ਨਉਸੁਦਿਮਨੁਰਤਸੀਐਤਪਾਏ
ਮਖਦੁਅਗੁ।ਸਚੁਤਪੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ।ਧਰਤਿਕਾਇਅ
ਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ।ਸਚੁਤਪੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਥੇਉ
।ਦਇਅਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਉਪੁਨਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਪੁਜਾਣੀਐਜਾਅ
ਤਮਤੀਰਖਕਰੇਨਿਵਾਸੁ।ਸਤਿਗੁਰੁਨਪੁਥਿਕੈਥਡਿਰਤੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ।ਸਚੁਸ
ਤਾਤੋਇਦੁਪਾਪਕਥੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਥੈਤੋਇ॥
॥੨॥ ॥ਧਉਰੀ॥ ॥ਦਨਮੁਤਿਰਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿ
ਬੀਐ।ਕੁਰਾਕਾਕੁਚੁਥੰਗੀਐਤੋਇਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਅਈਐ।ਫੁਲ
ਤੇਵੇਤਪਾਈਐਜੇਵੇਤੀਕਾਰਕਮਾਈਐ।ਜੇਤੋਵੈਪੁਗਬਿਲਿਖਿਅਤਾਸੁਰਿ
ਤਨਦੀਪਾਈਐ।ਮਤਿਥੋਰੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ।ਸ ੧
॥ਸਚਿਕਾਕੁਰੁਕੁਰੁਵਗਤਿਅਕਲਿਕਾਕੁਰੁਬੇਤਾਕਾ।ਬੀਉਬੀਜਿਪੁ
ਤਿਥੈਗਏਅਥਕਿਉ ਉਗਵੈਦਾਇ।ਜੇਇਕੁਤੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਤੁਗੁਤਿਤੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਪਾਏਬਾਤਗਕੋਰੰਗੁਨਸੋਇ॥ਭੋਵਿਚਿਖੁਬਿਚਰਾਈਐਸਰਮੁ
ਪਤੁਤੀਤੋਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੁਰੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥
ਤਬੁਪਾਪੁਦਾਇਗਜਾਮਤਤਾਕੁਰੁਤੋਅਸਿਕਦਾਗ।ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦੇਪੁਈ
ਐਥਡਿਥਡਿਕਰੇਬੀਚਗੁ।ਅੰਧੀਗੁਨਤਿਗਿਅਨਵਿਤੁਈਭਾਤਿਭਗੇਮੁ
ਦਗ।ਗਿਅਨੀਨਚਤਿਵਾਜੇਵਾਵਤਿਰੁਪਕਰਤਿਸੀਗਾਗ।ਉਚੇਕੁਕਤਿ
ਵਾਦਗਵਤਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਗੁ।ਮੂਰਖਪੀਰਿਤਤਿਕਮਤਿਤੁਜਤਿਸੀਜੇਕਰ
ਤਿਪਿਅਗੁ।ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਤਿਗਵਾਵਤਿਮੰਗਤਿਮੋਖਦੁਅਗੁ।ਜਤੀ
ਨਦਵਤਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਤਿਥਾਭਿਥਤਤਿਘਰੁਬਾਗ।ਸਕੁਕਪੁਗਾਅਪੋਤੋ
ਵਿਧਾਇਨਕੋਰੀਅਥੋ।ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਥੋਪਾਈਐਤਨਾਨਕਤੋਲਿਅ
ਜਪੋ॥੨॥ਮ॥੧॥ ॥ਵਦੀਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ਸਕੀ

ਛਾਛਾਮਾਗੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਭੰਭੀ। ਅਗੋਜਾਤਿਨਜੇਰੁਭੈਅਗੋਜੀਭੀ
ਜਿਨਕੀਥੇਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੋਈ॥੩॥੧੦॥ ॥੫ਉਰੀ॥
ਪੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਅਇ
ਇਨਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਉਨਤੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ
ਜੋਤੁਮੇਲਿਥੇਤਿਏਕਿਅਪੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਅਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪੁਥੁਧੁਏਆ। ਸਤਜੇਤੀਸਾਚਿਸੁਮਾਇਆ॥
॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਮ॥੧॥ ॥੫ਉਰੀ॥ ॥੫ਉਰੀ॥
ਤਾਮਨੁਭੀ। ਤੁਕਰਤਾਕਰਣਮੈਨਤੀਜਾਤਉਕਰੀਨੁਭੀ॥੧॥੧੦॥
ਕੁਦਰਤਿਵਸਿਅ। ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਅ। ਰਤੰਭੀ। ਜਾਤਿ
ਜਤਿਜਤਿਮਾਤਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਗੁਪੁਰਿਗਤਿਅ। ਤੁਸਚ
ਸਿਠਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸਪਾਰਿਪਾਇਆ। ਕੁਨਾਨਕ
ਕੀਆਥਾਤਾਜੋਕਿਉਕਰਣਮੈਕਰਿਗਤਿਅ॥੨॥
ਜਗਸਥਦੰਗਿਅਨਸਥਦੰਥੇਦਸਥਦੰਥੁਤਮਣਤਾ। ਖਰੀਸਥਦੰ
ਥਦੰਸੁਦਸਥਦੰਪਗਕ੍ਰਿਤਤਾ। ਸਰਬਸਥਦੰਏਕਸਥਦੰਜੇਕੇ
ਉ। ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਸੁਭੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ ਮ॥੨॥
ਸਨੈਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਾਤਮਾ। ਅਤਮਾਥਾਸਦੇਵਸਿਜੇ
ਭੇਉ। ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਸੁਭੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ ਮ॥੧॥
ਧਾਜਭੁਗੈਜਲਾਇਨੁਕੰਭਨੁਭੰਭੀ। ਗਿਅਨਕਾਥਧਾਮਨੁਰੁਭੈਗੁਰ
ਅਨੁਨੁਭੰਭੀ॥੫॥ ॥੫ਉਰੀ॥ ॥੫ਉਰੀ॥
ਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਗੀਐ। ਜੇਤੁਪਾਥੇਪਾਥਣਾਤੇਵੇਤਨਉਪਚਰੀ
ਸੀਕਲਾਨਖੇਰੀਐਜਿਤੁਦਰਗਤਿਗਾਇਆਤਰੀਐ। ਪਤਿਅਤ
ਆਵੀਚਰੁਅਗੋਵੀਚਰੀਐ। ਮੁਤਿਚਲੈਸੁਅਗੋਮਾਗੀਐ॥੧੨॥
॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਮ॥੧॥ ॥ ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਗੀਰਕਾਇਕੁਰਥੁਇਕਰਥੁ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਯੋਰਿਵਟਾਈਅਤਿਗਿਅਨੀਬੁਧੁਤਿਤਾ। ਸਤਜੁਗਿਰਥੁ
ਕਾਧਰਮੁਅਗੋਰਥਵਤੁ। ਤੈਤੈਰਸੁਜਤੈਕਾਜੈਰੁਅਗੋਰਥਵਤੁ।

ਸੁਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਬਵਤੁ।ਕ ਬਜੁਗਿਰਬੁਅਗਨਿਕਕੁਰੁਅਗੈਰ
ਬਵਤੁ॥੧॥ਮਾ॥੧॥ ॥ਸਾਮਕਤੈਸੇਤੰਬਰਸੁਅਮੀਸਚਮਤਿਅਥੈ
ਸਚਿਰਤੋ।ਸਭਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ।ਰਿਗੁਕਤੈਰਤਿਅਭਰਪੁਗਿ।ਰਾਮਨਾਮ
ਦਵਾਮਤਿਸੁਗੁ।ਨਾਇਲਾਇਐਪਗਾਥਤਜਾਤਿ।ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪ
ਤਿ।ਜੁਜਮਤਿਜੋਰਿਥਲੀਚੰਦ੍ਰਵਲਿਕਨੁਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਾਇਆ॥
ਪਰਜਾਤਗੋਪੀਲੋਆਇਆਥਿਦੁਬਨਮਤਿਰੰਗੁਕੀਆ।ਕਾਕਿਮਤਿ
ਬੇਦੁਅਬਰਬਦੁਤੁਅਨਉਖੁਦਾਈਅਬਤੁਭਾਇਆ।ਨੀਲਬਸਤੁਲੋ
ਪਰੇਪਤੰਬਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ।ਚਰੇਵੇਦਤੰਬੇਸਚਿਅਗ॥
ਪਰਤਿਗੁਣਤਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਗ।ਭਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਯੋ।ਤਉ
ਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਯੋ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟ
ਤੁਵਾਰਿਅਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਥਿਆ।ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿ
ਅਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤੀਜਗਤੁਨਿਤਾਇਆ।ਖਸਮੁਥਾਰਿਦੁਜੈਥ
ਬਦੋਰੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ।ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਬੋਤਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਅ
ਕੋਰੁਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕਾ॥ਮਾ॥੧॥ ॥
ਸਿਮਲਰੁਖੁਸਗਾਇਗਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚਾ।ਓਇਜਿਅਵਤਿਅ
ਸਕਰਿਜਾਤਿਨਿਗਸੇਕਿਤੁ।ਫਲਫਿਕੇਫਲਬਕਬਕੇਕੀਮਿਨਾਵਤਿ
ਪਤਾਖਿਰੁਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਗੁਣਚੰਗਿਅਈਅਤਤਾ।ਸਭਕੋਨਿਵੈ
ਅਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ।ਪਾਰਿਤਗਜੁਤਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਗ
ਇ।ਅਪਗਧੀਤੁਣਾਨਿਵੈਜਤੰਤਮਿਰਗਾਤਿ।ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕ
ਅਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਤਿ॥੧॥ਮਾ॥੧॥ ॥ਪਰਿਪੁਸਤਕ
ਸੀਧੀਅਥਾਦੀ।ਸਿਖਪੁਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੀ।ਮੁਖਿਸੁਠਾਥਿਰੁਖ
ਸਮਾਗੈਪਾਲਤਿਤਲਬੀਚਗ।ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਥਾਟੀ।ਦੁਇਧੰਤੀ
ਸਤਕਪਾਟੀ।ਜੇਜਾਣਸਿਬਤਮੰਕਰਮੀ।ਸਭਿਠਕਟੀਤਚਉਕਰਮੀ॥
ਨਾਨਕਨੀਤਚਉਧਿਅਵੈ।ਵਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਪੜੁਰੁਪੁਸਤਵਣਾਥਿਦੁਨੀਅਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ॥

ਮੰਦਰੰਗਾਅਪਣਾਏਤੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ। ਤੁਕਮਕੀਏਮਨਿਤਾਵੇ
ਭੀਵੈਅਗੋਜਾਵਣਾ। ਨੀਗਾਦੇਜਕਿਚਾਲਿਅਤਾਦਿਸੈਖਰਾਤਾਵਣਾ।
ਅਉਗਣਪਓਤਾਵਣਾ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੧॥ ॥ਦਰਿ
ਤਸੰਤਖੁਸੁਤਜਤਗੀਚੀਸਤੁਵਟਾ। ਏਤੁਜਨੇਉਂਜੀਅਕਾਤੁਪੀਤਪਾਏ
ਤੁਰੈਨਮਥੁਥਗੈਨਾਏਤੁਜਲੈਨਜਾਇ। ਧੰਨਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜਗਾਇਦੇ
॥ਚਉਕਰਿਮੁਖਿਅਣਾਏਆਥਾਤਿਚਉਕੋਪਾਏਆ॥ਸਿਖਕੰਨੀਚ
ਗੁਰੁਬੁਝਮਥੁਥਾ। ਆਓਤੁਮੁਆਓਤੁਸੁਰਿਪਾਏਆਵੇਤਗਾਗਾਏਆ
॥ ॥ਥਖਚੰਗੀਅਥਖਜਾਗੀਅਥਖਕੁਰੀਅਥਖਗਾਇ। ਥਖਥਾਓ।
ਪਤਿਨਾਮੀਆਗਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਇ। ਤਗੁਕਪਾਤੁਤੁਕਤੀ
ਢੁਵਟੇਆਇ। ਕੁਤਿਥਕਗਾਗਿਨਿਖਾਏਆਸਤੁਕਅਖੋਪਾਏ
ਪੁਰਾਣਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਤਗਾਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟੀਐਕੋਗੁ
ਤਵੇਜੋਗੁ॥੨॥ਮ॥੧॥ ॥ਨਾਏਮੰਨੀਐਪਾਤਿਉਪਜੈਸਕਾਸਲੋਕ
ਚੁਸੁਤਾ। ਦਰਗਤਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸਿਪੁਤਾ॥੩॥ਮ॥੧॥
ਤਗੁਨਇਦੀਤਗੁਨਨਗੀ। ਭਥਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ। ਤਗੁਨ
ਗੁਨਤੁਥੀ। ਤਗੁਨਜਿਤਵਾਤਗੁਨਅਖੀ। ਵੇਤਗਾਅਪੇਵਤੀ।
ਗੋਅਵਰਾਘਤੀ। ਥੈਭਾਕਿਕਰੇਵੀਅਪੁ। ਕਾਇਕਗਲੁਦਸੇਗੁ
ਖੁਲੋਕਾਏਤੁਵਿਡਾਤਾ। ਮਨਿਅੰਧਾਨਉਸੁਜਾਤਾ॥੪॥ ॥ਪਰ
॥ਸਾਤਿਬੁਝਇਦਇਅਥਕਿਰਪਾਕਰੇਤਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ।
ਸੇਵਕਰੇਜਿਸਨਤੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ। ਤੁਕਮੁਮੰਨੀਐਤਵੇਪਰਵ
ਸਮੈਕਾਮਤਲੁਪਾਇਸੀ। ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਤੁਚਿਦੇਅਸ
ਇਸੀ। ਤਾਦਰਗਤਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥ ॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੧॥
ਗਤਿਥਿਸਤਮਦਕਥਿਕਰੁਣਾਵਤੁਗਥਰਿਤਰਦੁਨਜਾਈ। ਧੰਤੀਥਿਕ
ਮਾਣੀਧੁਨ। ਲੁਥਾਖਾਈ। ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪਰੁਤਿਕਤੇਥਾਸੰਜਮੁ
ਭਾਈ। ਓਰੀਥੇਪਾਖੰਡਾਨਾ। ਮਥਾਏਐਜਾਤਿਤਰੰਦਾ॥੧੬॥
॥ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਤਿਨਿਵਾਜਾ। ਥੁਰੀਵਗਾਇਨਿਥਿਨਗਲਿਤਾ

249

ਰੂਪਾਕੀਨੀਸੁਤਕੁਕੀਨੀਪੇ ਚਾਇਤਕੁਗੀਪਾਤਿ। ਨਾਨਕਤੰਸਾਅਦਮ
ਪੁਰਿਜਾਤਿ॥੨॥ ॥ਸਭਸੁਤਕੁਕੁਰਮੁਤੰਤੁਜੈਲਗੈਜਾਇ॥

ਰਣਪੁਕਮੁਤੰਭਾਵੈਜਾਇ। ਖਾਣਪੀਣਪਵਿਤ੍ਰਤੰਦਿਤੰਸੇ
॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਅਤਿਨਾਸੁਤਕੁਨਾਤਿ॥੩॥

ਸਤਿਗੁਰੁਦਰਕਰਿਸਾਝਤੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਰੀਅਵਰਿਅਈਅ
ਭੇਤਨਦਰੀਅਈਅ। ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਤਮੰਨਿਵਸਾਈਆਕਸੇ
ਤਕਿਤੁਧਰਿਵਿਚਤੁਮਾਰਿਕਚੀਅਬੁਰਿਅਈਅ। ਸਤਿਤੁਭੰ
ਈਅ॥੧੮॥ ॥ਸਭਕੁਆਮ॥੧॥ ॥ਪਾਤਿਲਾਸੁਚਾਅੰ

ਬੈਠਾਅਇ। ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇ। ਸੁਚਾਉਓ
ਗਪਕੁਵਿਸਭਕੁ। ਕੁਤਬੀਜਾਈਸਟ ਅਕਿਸੁਏਤੁਭਗਦੇਖਾ। ਅੰ

ਟੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰਦੇਵਤਾਭੁਭਾ। ਪੰਜਵਾਪਾਇਆਪਿਰਤਾ। ਤਾਉ
ਤਾ। ਪਾਪੀਸਿਓਤਨਗਾਰਿਅਬੁਕਾਪਈਅਤਿਤੁ। ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ

ਥਿਨਾਵੈਰਸਖਾਤਿ। ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਈਐਤਿਤੁਮੁਖਿਬੁਕਾਪਾ
॥ਭੀਰਿਜੀਮੀਐਭੀਰਿਨੀਮੀਐਭੀਰਿਮਗਾਦੁਵੀਅਤਾ। ਭੰ

ਸਤੀਕੰਤੁਚਲੈਗਤਾ। ਭੰਰੁਮੁਅਭੰਰੁਭਾਈਐਭੰਰਿਤੰਵੈਬੰਧਾ
ਦਾਅਖੀਐਜਿਤੁਜੀਮਤਿਰਾਜਾ। ਭੰਰੁਤੀਭੰਰੁਧੁਪਜੈਰੰਥ

॥ਨਾਨਕਭੰਰੈਥਤਰਏਕੋਸਚਾਸੋਇ। ਜਿਤੁਮੁਖਿਸੁਦਾਸਭਾਤੀ
ਤੀਚਾਗਿ। ਨਾਨਕਤਮੁਖਭੁਜਭੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਗਿ॥੨॥

ਸਭਕੋਅਖੈਅਪਣਜਿਸੁਨਾਤੀਸਚੁਟਿਕਚੀਐ। ਕੀਤਾਅਪੰ
ਪੇਤੀਭੇਖਾਸੰਚੀਐ। ਜਾਗਟਣਨੰਤੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾ

ਐ। ਸੰਦਾਕਿਸੈਨਅਖੀਐਪਾਕਿਅਖਰਏਤੁਭਈਐ। ਮੁਰਖੀ
ਐ॥੧੯॥ ॥ਸਭਕੁਆਮ॥੧॥ ॥ਨਾਨਕਠਿਕੋਥੋਠਿਕੋ

ਠਿਕਾਤੋਇ। ਠਿਕੋਠਿਕਸਦੀਐਠਿਕੋਠਿਕੀਸੋਇ। ਠਿਕਾਦਰ
ਐਮੁਤਿਬੁਕਾਠਿਕੇਪਾਇ। ਠਿਕਾਮੁਰਖੁ ਅਖੀਐਪਾਣਥੰਤੰਸ

ਗੁਤੁਭੈਪੰਜਥਤਰੇ। ਤਨੀਅੰਦਰਿਠਿਕਾ। ਅਠੇਸਠਿਤੀਰਿਖਿਜੇ

ਜਿਨ ਪਟ ਅੰਦਰਿ ਥਾਨਿ ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇ ਭੁਲ ਗਏ
ਜੀਵਨੇ ਵੀਚਰੀ ॥ ਜੀਤ ਸਾਹਿਬ ਗਿਰੰਦਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਪਰ ਵਾ
ਜਾਤੀ ਮੈਂ ਵੇਰੀ ਕੁਸੁਮ ਚੇਨਾ ॥ ਦਰਿ ਵਾਟੁ ਪਰਿ ਧਰਮੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇ
ਜਾਇ ॥ ਦੀਬਨੁ ਏਕੋ ਕੰਮ ਏਕਾਤਮਾ ॥ ਤੁਮ ਮੇਲਾ ॥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਏਕੋ ਧਾਰੀ ਕਿ
ਏਨਾ ਕਾਜਿ ਉਤੇਲਾ ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਧੇ ਡੀਕਰਣਾ ਕੀਓ
ਅਧੇ ਡੀਕਰੀ ਐ ॥ ਦੇਖ ਡੀਕੀ ਤਾ ਅਪਣਾ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ਪਕੀ ਸੁਰੀ ਐ ॥
ਅਧੇ ਅਸਚਲ ਸੀ ਸਰ ਕਰੀ ਅਧੀ ਵਰੀ ਐ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਣਾ ਡੀ
ਕੁਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ ਐ ॥ ਅਪਣਾ ਡੀ ਅਪਣਾ ਅਧੇ ਡੀ ਕਾਜੁ ਸ
ਵਸੀ ਐ ॥ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੧॥ ॥ ॥ ਏਤ ਕਿਨੇ ਡੀ ਅਸਕੀ ਡੂਜੇ
ਐ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਅਸਕੁ ਕਾ ਡੀ ਐ ਸਦਾ ਡੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੇ ਚੰਗਾ ਕਰਿ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਡੀ ॥ ਅਸਕੁ ਏਤੁ ਅਖੀ ਐ ਜਿਥੇ ਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧॥
॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੨॥ ॥ ॥ ਸਭਾ ਮੁਜਬਾਬੁ ਦੇਵੇ ਕੇ ਮੁੰਦੁ ਧੁਖਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੇ
ਡੀ ਅਥਾਇ ਕਾ ਧੀ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ
ਡੀ ਐ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਯੀ ਐ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਣੀ ਐ ਅਪਣਾ ਸਾਧਾ
ਜਿਤੁ ਕੀ ਵਿਉਧਾ ਡੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਖਿ ਨ ਕੀਚਰੀ ਦੇਲੀ ਮੀਨ ਦੇ ਰਿਨੇ ਡੀ ਐ
ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਡੀ ਐ ਤੇਵੇ ਡਾਪਾ ਸਾਧਾ ਡੀ ਐ ॥ ਵਿਉਧਾ ਡੀ ਪਰਿ
ਭਾਈ ਐ ॥ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੨॥ ॥ ਚਾਕਰ ਬਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨ
ਭਾਗੁ ਵਾਹਾ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਟੇਰੀ ਅਖਸ ਮੁਨ ਪਾਏ ਸਾਹੁ ॥ ਅਪੁਗਵਾਇ
ਭਾਵ ਕੇਤਾ ਵਿਉਧਾ ਏ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰ
ਭਾਈ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੩॥ ॥ ਜੋ ਜੀ ਡੇਇ ਸੁਭਿ ਗਵੇ ਮੁਤ ਕਾ ਕਾਤਿ ਆਵਾਉ ॥
ਜੋ ਬਿਖੁ ਮੰਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਖੁ ਏਤੁ ਨਿਅਉ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੨॥ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਦੇ ਦਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਗਾਇ ॥ ਜੇ ਤਾ ਦੇ ਤੇ ਤੇ ਦੇਵੇ ਤੇ ਨਿਰਜਾ ਸਾਵਿਤਰੁ
ਏਦੇ ਦਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਗਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਡੀ ਮੁਨ ਚਲੈ ਕਤੀ
ਏਦੇ ਅਗਾਇ ॥ ਕੁਰੈ ਕਮਾਏ ਕੁਰੈ ਡੇਵੇ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਇ ॥ ੩॥
॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੨॥ ॥ ਨਾਨਕ ਏਦੇ ਦਸਤੀ ਵਰਗੁ ਸਿਉ ਨੇਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ

ਜੀ ਕਰਿਓ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉਂ ਨ ਬੋਲੁ ॥ ੪ ॥ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਓਹਿ ਆਖੈ ॥
 ਆਇਨ ਸਕੈ ਗਾਇ ॥ ਜੇਹਿ ਕਾ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੁਜੀ ਭੀ ਵੇਗਾ ॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਚਾਕਰੁ ਬਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥
 ਸਨ ਅਗਲੀ ਰੰਗੁ ਵਜਰੁ ਭਿਦੁ ਟਾਕਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਗਾਬ ॥
 ਗਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਰੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਏ ਮੁਠਿ ਪਾਟੁ ॥
 ਸਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਤੀ ਐਸਾ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਕਮਾਇ ॥
 ਖਿਖਸਮ ਚਲੈ ਅਗਦਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁਮਾ ॥ ੨ ॥
 ਏਤ ਕਿਨੇ ਟੀਚਾ ਤਿ ਆਪ ਸਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾ ਤਿਸੁ ॥
 ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਏਤ ਕਿਨੇ ਟੀਚਾ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਕਉ ਖਸਮ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾ ਐ ਜਿਸੇ ਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪੰਜੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਜਾਪੀ ਟਰਿਤ ਕੇ ਪਾਗਾ ਵਾਗਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖ ॥
 ਪਿਕਰਾਏ ਮਾਗਾ ॥ ਇਕ ਨੀ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀ ਆਇ ਕਿਤੁਰੀ ਚੜੀ ॥
 ਗਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਓਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹ ॥
 ਕੀ ਆਠਿ ਗਿਤਿ ਸਤੀ ਕਰਣੀ ਸਾਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁਮਾ ॥ ੨ ॥
 ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਆਨੁ ਆਪੇ ਪੁਰਟੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕ ਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਇ ॥
 ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਿ ਚੜ੍ਹੇ ॥ ॥ ਇਕਿਨੀ ਟਾਕੀ ਪੈਸਵ ॥
 ਪਾਰਿ ਰਹਿ ਖੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੀ ॥
 ॥ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੰਦੀ ਭਿਰ ਬੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਨ ॥
 ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਓਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸਨ ਕਤੀ ਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭਾ ਕਿਉ ॥
 ਥੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵਡੇ ਕੀ ਆਵਾਹਿ ਆਈ ॥
 ਤਦਾ ਕਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾ ਦਰੁ ਕਰੀ ਮੁਦੇ ਜੀ ਆਰਿਜ ਕੁ ॥
 ॥ ਸਾਈ ਕਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪੁਰਿ ਚੜ੍ਹੀ ਤਿਨੇ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬ ॥
 ਤੁਜੀ ਨਾਤੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਤਿ ਸੈਰ ਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥

... ॥ ५ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਗੁਜਰੀਕਾ
ਚਉਪਦੇ ਮਤਕਾ ੧ ਪੜ ੨੭੦
੧ ਤੇਗਨਾਮੁਕਰੀਚਰਨਾਠੀਆ
੨ ਨਾਰਿਕਵਲਤੋਥੁਤਮਊਪਜੇ
ਚਉਪਦੇ ਮਤਕਾ ੩ ਪੜ ੨੭੦
੧ ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਤਾਜੀਵਿਥਾਜਿਤਕਉ
੨ ਤਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕਰਤੁ
੩ ਜੁਗਮਾਤਨਾਮੁਦੁਲੀਭੁਤੁ
੪ ਰਾਮਨਾਮਸਭਕੋਕਤੈਕਤਿਅਰਾਮੁਨਤੋਇ
੫ ਤਿਸੁਜਨਸਾਤਿਸਦਮਤਿਨਿਤਚਥੁ
੬ ਨਾਕੁਸੀਮਾਤਿਉਪਜੈਨਕਸੀਮਾਤਿਜਾਏ
੭ ਏਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨਪੀਰਿਤ
ਚਉਪਦੇ ਮਤਕਾ ੪ ਪੜਿ ੨੭੧
੧ ਤਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾ
੨ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਾਨੰਪ੍ਰੀਤਮੁ
੩ ਤਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਬਾਣੀ ੨੭੨
੪ ਤਤੁਦਇਅਥਮੇਰਾਮੁਨਲਾਵਤੁ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਤੋਕੀਮੇਰੀ
੬ ਜਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਜਿਨਤਰਿਪੁਰਖਾਇਅ
੭ ਮਾਈਥਾਪਪੁਤ੍ਰਸਤਿਤਰਿਕੇਕੀਏ
ਚਉਪਦੇ ਮਤਕਾ ੫ ਪੜ ੨੭੩
੧ ਕਾਤੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਓਦਮ
੨ ਕਰਿਅਚਾਰੁਕਰਤਿਖਟਕਰਮਾ
੩ ਤਰਿਧਨਜਾਪਤਰਿਧਨਤਾਪ
੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਥਿਖਸਾਭਿਨਾਸਤਿ
੫ ਮਤਾਕਰੋਪਥਮਕੋਤਾਈਪਰਬਤੀਲੋਜਤ
੬ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਿਨਿਜਪਿਅ
੭ ਜਿਸੁਮਨੁਖਪਾਤਿਕਰਉਬਨਤੀ ੨੭੪
੮ ਪ੍ਰਥਮੇਗੁਰਮਾਤਾਕੈਵਾਸਾ
੯ ਦੁਖਾਥਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿਵਾਸਾ
੧੦ ਪਾਤਿਤਪਾਵਿਤਲੀਏਕਰਿਅਪਨੇ
੧੧ ਤੈਨਤੀਕੋਉਥੁਥਨਤਾ
੧੨ ਮਤਮਸੁਗਤਿਅਵਰਸਿਅਪੁ
੧੩ ਦਨੁਰਤੀਆਰਾਪੁਧਿਅਸੇਰੀ

੧੪ ਸੁਨਿਜੋਗੀਸੁਮਤਰਿ
੧੫ ਦਇਕਰਜੋਤਿਕਰਿ
੧੬ ਮਤਾਇਤਾਭਾਏ
੧੭ ਅਥਜਾਥਕੁਮੁ
੧੮ ਧਿਨਮਤਿਥੋਪਥੁ
੧੯ ਤੁਦਾਤਾਜੀਅਸਤ
੨੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨ
੨੧ ਥੁਤਮਲਕਅਪੁ
੨੨ ਅਪਜਸੁਮਿਟੇ
੨੩ ਬਿਸਭਰਜੀਅਨ
੨੪ ਜਨਕੀਪੇਸੁਮਵਰ
੨੫ ਕਥਤੁਤਰਿਸਿਉਦ
੨੬ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮ
੨੭ ਚਾਰਿਸਗਲਸਿਉ
੨੮ ਆਪਨਗੁਰਸੇਵਿ
੨੯ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੁ
੩੦ ਅੰਤਥਾਧਿਕੁਤਮ
੩੧ ਅਰਾਧਿਸੀਧਿਰਸੁ
੩੨ ਤੁਸਮਰਥੁਸਗੀਕੇ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਕਾ ੧
੧ ਏਕਨਗਰੀਪਚਦੋਰਥਨ
੨ ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਉਪੁ
੩ ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੇਅਵ
੪ ਐਜੀਨਤਮਉਤਮਨੀਦ
੫ ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਅਗਧਿਤ
ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਕਾ ੨
੧ ਨਿਰਥਿਕਰੀਇਤੁਮਨ
੨ ਤਰਿਥਿਨੁਜੀਅਗਰੀ
ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਕਾ ੩
੧ ਰਾਜਨਮਤਿਰਾਜਤੁ
੨ ਨਾਥਨਰਤਰਦੀਨਥੇ
ਵਾਰ ਗੁਜਰੀਕੀ ਮਤਕਾ
੧ ਆਪਣਾਅਪੁਥਿਧ
ਵਾਰ ਗੁਜਰੀਕੀ ਮਤਕਾ
੧ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁ

੨੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੧ ॥

ਭਗਤ ਮੁਕਰੀ ਚਨਣ ਠੀ ਅਜੇ ਮੁਨੁ ਉਰ ਸਾਓਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੁ ਜੇਰ ਬੈਘਟ ਅੰ
ਜਰਿ ਪੁਜਾਓਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਚੈਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁਜਨ ਓਇ ॥ ੧ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੨ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੧ ॥

ਭਗਤ ਮੁਕਰੀ ਚਨਣ ਠੀ ਅਜੇ ਮੁਨੁ ਉਰ ਸਾਓਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੁ ਜੇਰ ਬੈਘਟ ਅੰ
ਜਰਿ ਪੁਜਾਓਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਚੈਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁਜਨ ਓਇ ॥ ੧ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੨ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੧ ॥

ਭਗਤ ਮੁਕਰੀ ਚਨਣ ਠੀ ਅਜੇ ਮੁਨੁ ਉਰ ਸਾਓਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੁ ਜੇਰ ਬੈਘਟ ਅੰ
ਜਰਿ ਪੁਜਾਓਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਚੈਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁਜਨ ਓਇ ॥ ੧ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੨ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੧ ॥

ਭਗਤ ਮੁਕਰੀ ਚਨਣ ਠੀ ਅਜੇ ਮੁਨੁ ਉਰ ਸਾਓਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੁ ਜੇਰ ਬੈਘਟ ਅੰ
ਜਰਿ ਪੁਜਾਓਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਚੈਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁਜਨ ਓਇ ॥ ੧ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੨ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਸ਼ਪਿ ਮਲਤਿ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖੁ ਖੁਖਾਵਤਿ ਅੰ
ਐ ਮਖਾਇ ਆਵਹੁ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੧ ॥

ਭਗਤ ਮੁਕਰੀ ਚਨਣ ਠੀ ਅਜੇ ਮੁਨੁ ਉਰ ਸਾਓਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੁ ਜੇਰ ਬੈਘਟ ਅੰ
ਜਰਿ ਪੁਜਾਓਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਚੈਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁਜਨ ਓਇ ॥ ੧ ॥

ਛੋਚੇ ਸਭ ਕੋਇ ਕੁਝ ਕੀ ਪਾਇ ਵਿਚੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇ
ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਥੋਂ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਪਾਏ
ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥
॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ॥ ਭਰਿ ਕੀਤੁ ਮਸੇਵਾ ਕਰੁ
ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਭਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਚਿਦਿ ਆਠੁ ਖੁਪਾਇ
ਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਤੇ
ਭਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਏ ਤੇ ਸੇਵਾ
ਓ ॥ ਭਟਕੁ ॥ ਭਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸ ਤੇ ਭਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ
ਰਥਾਈ ॥ ਭਰਿ ਕੀ ਮੈਰੁ ਖਲਾਰੈ ਭਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਿਖੈ ਤੇ ਭਰਿ ਮੇਰਾ
ਤਿਉ ਹਿਸਾਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਭਰਿ ਬਿਨੁ ਤੋਰਾ ਸਿਕੁਰੀ ਤੇ ਚਲਦਿ ਆਨਾ
ਈ ॥ ਭਰਿ ਮੇਰਾ ਪਨ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਚਲੈ ਜਤ ਤਉ ਜਾਉ ਤਤ ਜਾਈ
ਠਾ ਜੋ ਭੁਠੇ ਲਾਗੈ ਭੁਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਭਰਿ ਭਾਣੁ ਤੇ
ਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥
ਜੁਗਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਭੁਠੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਨਤ ਵਈ ਵੇਖੁ ਤਕੈ ਉਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਠਿ ਭਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ
ਤਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਭਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਤ ਜੇਹੈ ਸਮਾਇ
॥ ਜਾਂਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ
ਈ ਐ ਭਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਇ ਮੁਕਤੁ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਦੁ ਹਿ
ਤਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਹਤ ਕਰੇ ਵਿਭਵ ਦਸ ਸ੍ਰੀ
॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਆਵੇਖੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਉ ਕ
ਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ ॥ ੪ ॥
੫ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਮਗਮ ਸਭ ਕ ਕਹੈ ਕਹਿ ਐ ਗਮੁ ਨ ਤੇ
ਸਾਦੀ ਗਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਠੁ ਖੁਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਾਇਦੀ
ਗੋਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਭਰਿ ਭਰਿ ਕਰਤਿ ਸਦਾ ਮਨਿ
॥ ਭਰਿ ਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਹੁ ਰੁਪੁ ਤਕਤਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਮੁਖਿ

ਅੰਤਿਗਏਪਥੁਤਾਇ॥੨॥ ਅਨੇਕਤੀਰਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਅੰਤਰਕੀਤਉ
ਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ ਜਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇਧਰਮਗਾਇਤਿਸੁਦੇਇ
ਜਾਇ॥੩॥ ਕਰਮੁਤਵੈਸੋਈਜਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭੁਏਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਚਤੁਤਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਤਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥੫॥੬॥ ॥
ਗੁਰੁਜਗੀ॥ਮ॥੩॥੫੫॥੧॥ ॥ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿ
ਨੀਤਚਲਿਸਕਾਅਭਿਮੁਗਵਾਏ॥ ਸੋਜਨਨਿਰਮਲਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁ
ਏਤਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ ਤਰਿਚੇਤਿਅਚੇਤਮਨਜੇਇਥਾਤਿਸੁਫਲੁ
ਤਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਗੁਪਾਵਤਿਪੀਵਤਰਤਤਿਸਦਾਸੁਖੁਤਈ॥ ੧॥
ਗੁਰੁਸਾਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਰਸੁਤਵੈਪਰਸੁਤਇਤਪੁਜਕਰਾਏ॥ ਜਿਉ
ਸੁਪੁਜੈਸੋਫਲੁਪਾਏਦੀਖਿਅਦੇਵੈਸਚੁਭੁਏ॥੨॥ ਵਿਦੁਪਰਸੈਪੁਜ
ਨਤਈ॥ ਵਿਦੁਮਨਪਰਚੇਅਵਰਾਸਮਧਾਏ॥ ਗੁਰੁਸਦਾਏਅਗਿਅਨੀਅੰ
ਧਾਕਿਸੁਭਿਤੁਮਗਗਿਧਾਏ॥੩॥ ਨਾਨਕਵਿਦੁਨਦਗੀਕਿਭੁਨਪਾਈਐਸਿ
ਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਰਿਅਈਅਪਣਾਸਥਦੁਵਰ
ਤਏ॥੪॥੫॥੬॥ ॥ ਗੁਰੁਜਗੀ॥ਮ॥੩॥੫੫॥੧॥ ੫੫੫੫॥
ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਉਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਐਮਤਿਉਪਜੈ
ਤਾਇਤਸੋਈਪਾਏ॥੧॥ ਤਰਿਕਥਾਤੁੰਸੁਇਰੇਮਨਸਥਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥
ਇਤਮਤਿਤੇਗੀਥਿਰਗਤੈਤਾਭਰਮੁਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਗੁਰੁਤਉ॥ ਤਰਿਚਰਣੀ
ਦੇਵਸਾਇਤੁਕਿਲਵਿਖਤਵਤਿਨਾਸੁ॥ ਪੰਚਕੁਅੰਤਮਾਵਸਿਕਰਤਿਤੰਤੀ
ਗਥਿਕਰਤਿਨੀਵਾਸੁ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿਇਤਮਨਮੁਗਧੁਤੈਸੋਈਕਿਭੁਨਪ
ਾਇ॥ ਤਰਿਕਾਨਮੁਨਥੁਏਈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਥੁਤਾਇ॥੩॥ ਇਤਮਨਕਾ
ਸੀਸਭਿਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਹਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਥੁਏਈ॥ ਅਠਸਭਿਤੀਰਥਤਿ
ਸੁਸੀਗਿਰਤਤਿਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਗਤਿਅਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਥਿਐਤੁਕਮੁਥੁਇਅਏਕਵਸਿਅਮਨਿਅਾਇ॥ ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸਚੁਤੈ
ਸਚੇਰਤੈਸਮਾਇ॥੫॥੬॥੭॥ ॥ ਗੁਰੁਜਗੀ॥ਮ॥੩॥੫੫॥੧॥ ॥
ਕੋਨਾਮੁਨੀਪਾਨਪੀਰਿਤਸੁਇਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ ਦੁਜੇਭਾਇਜੇਤਾਪੜਤਿਪੜਤਿ

ਗੁਣਤਸਦਾਦੁਖੁਤੋਈ॥੧॥ਤਰਿਚਰਦੀ ਤੁੰਘਾਗੀਰਤੁਗੁਰਸਕਾਦਿ
ਤੋਈ॥ਤਰਿਗੁਰਸਨਾਚਾਖੁਤੁਤਾਂਮੁਨਿਰਮੁਖੁਤੋਈ॥੨॥ਰਤਉ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਿਐਮੁਨਸੰਤੋਖੀਐਤਾਠਿਰਿਵਿਸਨਾਭੁਖਨਤੋਈ॥ਤਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾ
ਰਘਰੰਜਾਇਨਕੋਈ॥੩॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਬੁਧੁਨਤੋਈ
ਤੀਘਾਟਿਚਾਨਣਾਤਰਿਨਾਮੁਪਾਵੈਸੋਈ॥੪॥ਸੁਣਿਸਾਸਤੁਤੁਨਬੁਧੁ
ਤਿਥਾਰੰਥਾਗਾਸੰਮੁਰਖੁਜੋਅਪੁਨਪਥਾਣਈਸਚਿਨਧਰੇਧਿਅਰੁ
ਚੈਜਗਤੁਰਤਕਾਇਅਕਤਣਾਕਥੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਰਵੈਸੋ
ਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥੫॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਤਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਤਉਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤੁ
ਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਅਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਮੇਰੇਮੀਤੁ
ਵਸੰਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਥਾਈ॥੩॥
ਤਮਰੀਰਤਗਾਸਿ॥੪॥ਤਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਤਰਿਤਰਿ
ਰਿਧਿਅਸਾ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮਿਥੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਤਿਮਿਥਿਸੰਗਤਿਗੁਰ
ਸਿ॥੫॥ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਰਸਨਾਮੁਨਪਾਇਅਤੇਭਾਗਤੀਦਜਮਪ
ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਗਣਿਸੰਗਤਿਨਤੀਅਏਧਿਗੁਜੀਵੇਧਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੬॥
ਤਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਥਿਥਿਅਇ
॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਤਰਿਗੁਰਸੁਪਾਇਅਮਿਥਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰ

॥੧॥੧॥੧੦॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ਮ॥੪॥ਘਗ॥੧॥
ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਥਿਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿ
ਤੈ॥ਜਧਿਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਧਿਅਈਐਸਭਕਉਦਨਦੇਇਪ੍ਰਭ
॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਮਕਉਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਮਨੁਮਤੈ॥ਗੋਵਿ
ਦਗੋਵਿਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਥਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨੁਸਤੈ॥੨॥ਗੋਵਿ
ਗਰਤਰਿਭਗਤਿਤੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਗੋਪਗਿਰਿ
ਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਤਰਿਨਾਮੇਸੋਤੈ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿ

ਸਮਤਿ ਕੀ ਕੇਨਾ ਮੁਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰਹੈ ॥ ਕਉ ਆਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥
 ਰਿਪੁ ਤੈਵਿ ਸਟਾਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ
 ਨ ਤੈ ਕਉ ਆਤੁ ਸੁਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਰੇ ਵਰ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮੁਰਿਦੈ
 ਮੁਖੁ ਧੰਨੁ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਗੁਜਰੀ ॥ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਘੁਗੁ ॥ ੧ ॥

ਤਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਉਤਮ ਥਾਈ ਮੁਖਿ ਬਲਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਖੈ ਸਰਧਾਰ
 ਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮਕਉ ਤਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਪੁਰਾਤਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗਭਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਵਰ ਭਾਗੀ ਵਡਭਗੋ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਖ ਧਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਰਸੁ
 ਪਵਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾ
 ਏ ਭਾਗੀ ਏ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇਕੁ ਕਰ ਸੁਕਰ ਗਰਧ ਭਧਵਤਿ ਗਰਭ ਜਨੀਦ
 ਮਾਰੇ ਮਾਤ ਤਿ ਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਭਯੋਂ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇ
 ਭੁਭਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨

ਗੁਗੁਜਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤਤੁ ਦਇਆ ਭਯੋਂ ਰਾਮੁ ਨ ਲਾ
 ਵਤੁ ਉਤਮ ਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨ ਮਨਿ ਤਪਿ ਆਈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧ
 ਨ ਤਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿ ਐਦੁ ਖਰੁਖ ਸਭਿ ਲਤਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨ ਮੁ
 ਸਖ ਤਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਜ ਸੁਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਾਹ ਘੋਰੇ ਚ
 ਰਾਈ ॥ ਗਭਰੀ ॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪੁਰੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
 ਧਰੀ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਬਗੀ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥
 ੨ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨ ਮੁਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆਇ ਨ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸਦੁ ਖੁਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਠੀਕਾ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਜਨ
 ਤਰਿ ਪੁਤਰ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਦਰਗਾਹ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦੇਵ ਰਿ ਆਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ
 ਮਾਥਾ ਸਿਕੋ ਪੁਰ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੇ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

ਗੁਗੁਜਰੀ ॥ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਘੁਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸੋਝੀ
 ਮੇਰੇ ਮਕਉ ਤਤੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇ ਆ ॥ ਤਮ ਤੋਂ ਵਤੋ ਬਾਝੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾ
 ਕੇ ਜਿਨ ਅਨਾਦਿਨੁ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਛਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਤੁ

ਗੁਰਸਿਖਪਗਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਕਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈਮੋਕਉਕਾ
ਪਦੇਸੁਤਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ।੨੭੯।ਜਾਤਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਗੁਰ
ਮੇਲੇਜਿਨਵਚਨਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਮਨਿਤਾਇਆ।ਫਰਭਾਗੀਗੁਰਕੇਸਿਖ
ਅਰੇਤਰਿਨਿਰਥਾਣੀਨਿਰਥਾਣਪਦੁਪਾਇਆ।੨।ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰ
ਰਿਪਿਅਗੀਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆ।ਜਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਤਿਸੰਗੁਨਪਾਇਆਸੇਭਾਗਤੀਣਪਾਪੀਜਮਿਖਾਇਆ।੩।ਅਮੀ
ਪਾਠਾਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਪਾਰੇਤਰਿਅਧੇਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ।ਜਿਨ
ਥੇਲੇਗੁਰਥਾਣੀਗੁਰਥਾਣੀਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ।੪।੫।੧੪।

॥ ਗੁਜਰੀ।ਮ।੪।ਪ੍ਰਗ।੧॥ ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਨਤਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੋਕਉਕਾਰਿਓਪਦੇਸੁਤਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ।ਮੁ
ਤਲੁਸਤੁਤਰਿਅਤਅਵਭਾਗੀਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਵੈ।੧।ਭਾਗੀਰੇਮ
ਈਅਇਮਿਲੈਤਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ।ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਮੁਨਤਮੁਭੁਭੇ
ਤਰਿਪ੍ਰਕੀਤਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ।੨੭੯।ਪੀਰਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਤਰਿ
ਨਿਤਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਸਿਉਚਿਤਲਾਵੈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰਕੀਥ
ਥੇਲੇਸੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈ।੨।ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲਾਨਲਾਗੈਗੁ
ਨਾਮੁਜਯੋਲਿਵਲਾਵੈ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਰਨਤੀਪਾਇਆਸੇਭਾਗ
ਏਮਰਿਜਾਵੈ।੩।ਅਨਦਮੁਲਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕਉਅਨੰਦ
ਤਰਿਪਿਅਵੈ।ਤੁੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਥਕ
ਵੈ।੪।੫।੧੫॥ ॥ ਗੁਜਰੀ।ਮ।੪।ਪ੍ਰਗ।੩॥

ਮਾਈਥਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਿਤਰਿਕੇਕੀਏ।ਸਭਨਾਕਉਸਨਬੰਧੁਤਰਿਕਰਿਦੈ
ਤਮਗਜੋਰਸਭੁਗਤਿਓਮੇਰੇਥੀਗ।ਤਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਤਰਿਕੇਵਸਿ
ਗ।੨੭੯।ਭਗਤਜਨਕਉਸਰਧਾਅਪਿਤਰਿਲਾਈ।ਵਿਚੇਗਿਰਨ
ਸਰਤਾਈ।੨।ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਤਰਿਸਿਉਥਨਿਅਈ।ਤਬਜੋਕਿ
ਸੁਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭਾਈ।੩।ਜਿਤੁਕਾਰੇਕੰਮਿਤਮਤਰਿਲਾਏ।ਸੋਤਮ
ਅਪਿਕਰਾਏ।੪।ਜਿਨਕੀਭਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈਤੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
॥

ਬਾਈ ॥੫॥੭॥੧੬॥

॥੧॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜਰੀ॥

॥ਮੁਟਕਾ॥੫॥

॥ਚਉਪਦੋ॥੫॥੧॥

ਕਤੇਰੇਮਨਚਿਤਵਤਿਉਦਮੁਜਾਅਤਰਿਤਰਿਜੀਉਪਰਿਆਸੈਲਪਥਰਮ
 ਤਿਜਤਉਪਾਏਤਕਾਰਿਜਕੁਅਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸ
 ਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏਅਸੁਕੇਕਾ
 ਸਟਤਰਿਆਰਤਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਥਕਸੁਤਬਨਤਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧ
 ਰਿਆਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਏਠਾਕੁਰੁਕਾਤੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਉਰੈ
 ਉਰਿਆਵੈਸੈਕਸਾਤਿਸੁਪਾਏਬਚਰੇਥਾਰਿਆਉਨਕਵਨੁਖਲਾਵੈਕਵਨੁਚੁ
 ਗਵੈਮਨਮਤਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁ
 ਰਕਰਤਲਧਰਿਆਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁ
 ਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥੧॥੧॥

॥ਗੁਜਰੀ॥ਮਾ॥੫॥੫॥੨॥

ਕੇਰਿਆਚਰੁਕਰਤਿਖਟੁਕਰਮਾਏਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਤਉ
 ਮੈਥਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਤਾਰੀ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਥੇਵਤੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋਟਿਮ
 ਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਥਕੁਤਰਸੰਗਲੇਬਿਉਤਾਰੀ॥ਰਤਉ॥ਸਾਸਤਵੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਭਿਸੋਧੇਸਭਿਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਥਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਉਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖ
 ਤੁਕਰਿਥੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਏਸਨਾਨਕੁਮਿਅਏਧਰਸਰੀ
 ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਅਗੀ॥੩॥ਧਾਵਤਧਾ
 ਵਤਸੁਕੁਜਗੁਧਾਏਓਅਬਅਏਤਰਿਦੁਅਗੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੋਟਿਬੁਧਿਪਰ
 ਜਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੧॥੨॥

੧੮ ॥ਗੁਜਰੀ॥ਮੁਟਕਾ॥੫॥੫॥੨॥

ਤਰਿਧਨੁਜਾਪਤਰਿਧਨੁਤਾਪਤਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਏਆਨਿਮਖਨਾਬਿਸਰਉ
 ਅਤੇਤਰਿਤਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਤਿਪਾਏਆ॥੧॥ਮਾਈਖਟਿਅਏਓਧਾਰਿ
 ਪੂਜਾਤਰਿਧਨੁਚਲਤੇਤਰਿਧਨੁਥੈਸੇਤਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੁਤਾਰਤਉ॥ਤਰਿ
 ਧਨੁਏਸਨਾਨੁਤਰਿਧਨੁਗਿਅਨੁਤਰਿਸੰਗਿਲਾਏਧਿਅਨਾ॥ਤਰਿਧਨੁਤੁ
 ਥਤਤਰਿਧਨੁਥੇਵੀਤਰਿਤਰਿਤਾਰਿਧਨਾ॥੨॥ਤਰਿਧਨੁਮੇਰੀਚਿਤਵੈਸੁ
 ਜੀਤਰਿਧਨੁਲਾਡਿਅਧੋਖਾ॥ਤਰਿਧਨੁਤੇਮੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈਤਕਿਚਰਿਓਤਰਿ

ਥੋਕਾ॥੩॥ ਖਾਵਤੁ ਖਰਚਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਲਤਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ॥
ਜਨਾਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀ ਆਇਤੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ॥੪॥੩॥

॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ

ਖਨ ਸਤਿ ਪਿਤਰੀ ਤੋਇ ਉਧਾਰੀ ਸੋਤ ਰਿਤ ਰਿਤੁ ਮਸਦੀ ਜਾਪੁ ਜਨ

ਤੁਨ ਪਾਰੀ॥੧॥ ਪੁਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸਾ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰਉ ਰੁਮਕਉ

ਰਿਸਦ ਭਜਤੁ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਰਤਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੁ ਮਕਉ ਤੋਇ ਦਇ

ਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕਾਪੜ ਪਾਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨ ਕੀ ਰਤਨ

॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਤੁ ਸਦਾ ਚੇਰੁ ਜੀਵਤੁ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤ

ਸਾਪੁਰਨ ਆਸਾ ਕਥਤਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ॥੩॥ ਭਵਰਤੁ ਮਾਗਉ

ਵਉ ਤਰਿ ਚਗਨ ਤੋਤੁ ਕਉ ਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇ

ਦਿ ਚਰਿਤੁ ਮਉ ਣਾ॥੪॥੩॥੪॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਥਾ ਮਕੈ ਤਾਈ ਪੁਰਬ ਤੀਥੈ ਜਾਤਾ॥ ਬਿਨ ਮਤਿ ਬਾਪਿ ਉਥ

ਰਾ ਆਪਨ ਤ ਕਮਤਾਤਾ॥੧॥ ਸਿਅਨ ਪਕਤੁ ਕਾਮਿਨ ਆਤਾ ਜੋ

ਓਠਾ ਕੁਰੈ ਮੇਰੈ ਤੋਇ ਰੀਓ ਤਬਾਤਾ॥ ਰਤਉ॥ ਦੋਸਕ ਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋ

ਨ ਸਾਬੀਰੈ ਨਿਕ ਸੇਸਾਸਾ॥ ਲਸਕਰਨੇ ਬਖਵਾਸ ਸਾਭਿ ਤਿ ਆਗੇ ਜਮ

ਰਿਸਿ ਧਾਸਾ॥੨॥ ਤੋਇ ਅਨੰਤ ਨਿਮਤ ਤਠ ਕੀ ਵਿਰਤਾ ਆਪ ਸਕਉ ਜਨ

ਅਨੰਦੁ ਨਿਦੁ ਕਰਿ ਓਰੁ ਸੋਈ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਖਾਤਾ॥੩॥ ਸਤ ਜਸੁ ਭਾ

ਕਿਰਪਾ ਣਾਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਠਾਸਾ॥ ਕੁਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਰ ਭੋਇ

ਦੁਗਿ ਸਤ ਉਦਾਸਾ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਨ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਜਿਨੇ ਜਨਿ ਜਪਿ ਓਤਿ ਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟੇ॥ ਕਮ ਕ੍ਰਪੁ

ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਏਤ ਬਿਆਪਿ ਤੇਤਾਟੇ॥੧॥ ਤਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ

ਏਓ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਾਇ ਓਮੰ ਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ

॥੧॥ ਰਤਉ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਨੀ

ਤੁਸ ਭਏ ਕਸਮ ਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਗਤਿ

ਦੀ ਅਨਨਕ ਤਤੁ ਜਾਤਾ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸਰਬ ਨਿਰੰਤ ਰਿਗਿ

ਭੇਖਿ ਪਾਠ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਠਾ ਤਾਨੀਰ ਭੈ ਕੈ ਪਾਰਿ ਆਇਆ ਕਥਿ
ਕੇਸਾ ਮਿਟੇ ਬਿਨ ਭੀਤ ਰਿਨ ਨ ਕਸਤ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥੨੨॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਤਿ ਕਰ ਉਥੇ

ਜੀਸੇ ਅਪੁਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰਿ ਆਪਾਰ ਬੁਤ ਮੁਜਿ ਨਿਰਿ ਦੈ ਅਧਿ ਆਤਿ ਨੀਭਉ

ਸਗਰ ਤਰਿ ਆ ॥੧॥ ਗੁਰਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬਿਖਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ ਪੁਰੁਤ ਜਿਅ

ਵਰੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਭੀ ਤੇ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨ

ਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤੀ ਕਾ ਮਿਨ ਆਇਆ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਠ ਉਚਾਤਿ

ਸੁਮੰਗਿ ਮਨ ਥਾਓ ਤਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਲਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿ ਆਕੇ ਬਿਜਨ ਤਾ

ਮਹਿ ਰਿਸਨ ਨ ਚੁਫੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮੁਕੋਟਿ ਉਜਿ ਆਗ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਖੀ

੨ ॥ ਠਿਰਤ ਠਿਰਤ ਮੁਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਤਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਧੈ ਕੇ

ਚਰਾਪੁ ਰਿਜਨੁ ਥਾਏ ਸੁਖੁ ਨ ਕਹਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੪॥੫॥੨੩॥

॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਤਾ ੫ ਪੰਚ ਪਦਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭਿ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਸਾਉ ਤ ਚੰਡਿ

ਧਰਨ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਫਲੁ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰਗਿ ਨ ਕਥਾ ਭੁਜਾਇਆ

॥ ਅਵਰ ਸਭ ਮਿਥਿ ਆਲੋਭ ਲਬੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓਂ ਰਿਨ ਮਾਜੀ ਅਕਉਏ

ਤਵ ਸਤੁ ਛਬੀ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਤਾਰ ਚਿ

ਤਸਿ ਆਜ ਬਝੰਤੀ ਅਉ ਸੁਰੁ ਆਇ ਬਾਨਿ ਚਿਤੈ ਉਨ ਪੇਖਤੀ ਕਾਲਗੁ ਮਿਥਾ

੨ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥਾ ਬਿਤੁ ਸੰਧੈ ਸੁਇਨ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥ ਭਾੜੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਭਾੜ

ਮਿਥਿ ਅਭੈ ਸਗਲ ਭਾਇ ਚਿ ਬਿਰਨਾ ॥੩॥ ਭੈਵਰ ਗੋਵਰ ਬਸੰਥਾ ਭੇਗੁ ਕਰਿ

ਕੀ ਮੇਗਾ ਜਬ ਤੇ ਭੀ ਆਮੀਧਾ ਚਲਾਤਿ ਨਾਤੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨ

ਮੁਖੁ ਰਾਜਾ ਮੁਰੁਟ ਬੁਸਤਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰੀ ਨ ਕਰਿ ਦੀਓਂ ਚਿਤੁ ਮ

ਨੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੬॥੭॥੮॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨੩ ॥ ੫ ॥ ੫੮੨ ॥ ਓਪਦੇ ॥

ਤਖਾ ਬਿਨ ਸੇਸੁ ਕੀ ਆਨਿ ਵਾਸਾ ਰਿਸਨ ਜਲਾਨਿ ਚੁਫੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨੀਧਨੁ ਸਤਿਗੁ

ਰੁਦਿ ਜਾਇ ਆਬਿਨ ਮਿਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ

ਭੇਖਿ ਪਾਠ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਥਿ ਭੁਟੈ ॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਆਠ

ਪਤਰ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਰਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਮਰਤਾ ॥ ਤਰਖ ਸੰਗ ਦੁਤ ਮਾਤਿ ਨੀਰਾ

१६ मदिगुम्पसादे ॥ ॥ ८ ॥

113731

॥ गुरुजरी ॥ म॥ ५ ॥ यरुं न्य ॥ मतामसुगति

॥ दिगम्बरी अम्ब यदुपि अरति मखन कीजै दीखानि ॥

॥ मुनिजोगीसमसुगिकउदउसुभिकीपेवमिअपे

ਨਿਦੇਵਤੁਰੁਕੋਤਿਤੋਤੀਸਾਤਿਨਕੀਤੈਰਤਿਕਊਨਰਤੀ॥੧॥

ਪਿਰਤੀਸਭਮਤੀ॥ ਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕਉਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਤੀ॥ ਗਤਉ
 ਜੀਤੀਜੀਤੀਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਸਗਲਭਵਨਲਪਟਤੀ॥ ਕਤਨਾਕਸਾਪਤੇ
 ਭਗੀਤਉਚੇਰੀਚਰਨਗਤੀ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੪॥ ਗੁਗੁਜਰੀ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਘਰੁ॥
 ਦੁਇਕਰਜੀਕਿਕਰੀਬੇਨੀਤੀਠਾਕੁਰਅਪੁਨਾਧਿਅਏਅਗਤਿਥਦੇ
 ਇਕਥੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਅਗ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਤੋਏਅਧਿ
 ਦਏਅਥਾ॥ ਕੁਰੀਕਾਇਅਣਅਨੰਦਰੁਪਤੁਰੀਤੋਉਬਰੇਬਲਗੁਪਾਥਾ॥
 ਗਤਉ॥ ਮਿਲਿਵਰਨਾਗੀਮੰਗਲੁਗਾਇਅਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ ਕਤਨਾਕ
 ਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਤਾਗੀਜਿਨੇਸੁਭਕਾਕੀਅਉਧਾਰੁ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੫॥ ॥ ॥
 ਗੁਗੁਜਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤਪਿਤਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪ
 ਤਿਨਕਾਥਲੁਤੋਥੋਗ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਅਕੇਪੇਖੋਕਿਉਸਾਥਿਨਚਲੈ
 ਭੋਗ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਤੁਭਵਿਨੁਅਤਿਨਮੋਗਮੋਤਿਅਨਾਥਨਿਗੁਨਗੁਣਨਾ
 ਤੀਮੈਅਤਿਉਤੁਮਰਾਧੋਗ॥ ਗਤਉ॥ ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਤੁਮ੍ਹ
 ਰੇਈਤਉਤੁਮਰਾਜੋਗ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਥਿਨਾਮਿਓਸ
 ਗਲਾਨੀਤੋਗ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੬॥ ਗੁਗੁਜਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥
 ਅਥਜਾਬਰਮਮਤਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ॥ ਮਨਕਉਇਤੁਉਪਦੇਸੁਦੇ
 ਰਵੈਸਤਜਿਸਤਜਿਗੁਣਗਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਜਨਐਸੇਸਤੁਸਤਾਈ॥ ਜਿਸੁਭੋਟੇਤੁ
 ਰਤਿਮਾਏਅਬੰਧ॥ ਬਿਸਰਿਨਕਬਤੁਜਾਈ॥ ਗਤਉ॥ ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬ
 ਰਤੀਨੀਕੀਏਤਠਤਗਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਤਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿ
 ਪਗਾਈ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੭॥ ਗੁਗੁਜਰੀ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਘਰੁ॥ ੨॥ ॥
 ਬਿਨਮਤਿਥਾਪਉਥਾਪਨਤਾਰਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ ਰਾਜਾਰੰਕੁਰੇਖਿਨਭੋਭਿ
 ਰੀਨੀਚਤਜੋਤਿਧਰੀ॥ ੧॥ ਧਿਅਈਐਅਪੁਨਸਦਤਗੀ॥ ਸਚਐਦੇਸਤਾ
 ਕਾਕਤਕਰੀਐਜਾਮਾਤਿਏਕਘਰੀ॥ ਗਤਉ॥ ਤੁਮਰੀਟੇਕਪੁਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰ
 ਮਨਸਗਨਿਤੁਮਾਰੈਪਰੀ॥ ਅਚੇਤਾਇਅਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕਤਮਤੁਮਰਾਖਤੁਪਾ
 ਰਿਕਰੀ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੮॥ ਗੁਗੁਜਰੀ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ॥
 ਤੁਦਤਾਜੀਅਸੁਭਨਾਕਾਬਸਤੁਮੇਰੇਮਨਮਾਤੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਦਮਾਤਿ

ਸਮਾਏਤਤਰਸੁਅਧੇਨਾਤੀ॥੧॥ ਠਕੁਰਜਾਸਿਮਰਾਤੁੰਤਾਤੀ॥
ਸਰਬਪੁਤਿਪਾਠਿਕਪੁਰਕਉਸਦਾਸਠਾਤੀ॥੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਮੁਸਮਾਹਉਤਮਤੀਕਉਪੁਰਾਤੀ॥ ਨਾਨਕਟੇਕਭਈਕਰਤੇਕੀਤਰਨ
ਰਾਣੀਠਾਤੀ॥੩॥ ॥੧੮॥ ਗੁਗੁਜਗੀ॥ ਮਹਲਾ ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਰਸੁਦੀਜੈਜਸੁਗਾਵਉਨਿਸੇਅਰਭਗਾਕੇਸਮ
ਸਪਗਫੁਰਉਇਤੈਮਨੋਰਥਮੋਗ॥੧॥ ਠਕੁਰਤੁਫੁਥਿਨਾਥੀਅਨਤੋਰ
ਤਵਉਤਰਿਗਸਨਅਰਾਧਉਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਗ॥੨॥ ਦਇਯਾ
ਖਸਰਬਕੇਠਾਕੁਗਥਿਨਉਕਰਉਕਰਜਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮ
ਧਰਸਿਅਖੀਛਿਗ॥੩॥ ॥੨੦॥ ਗੁਗੁਜਗੀ॥ ਮਹਲਾ ੫
ਬੁਝਮਲਕਅਰੁਦੁਲਕਅਈਇਦੁਲਕਤੇਧਾਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਤਿਨਸਕੈਮਲਿਮਲਿਧੈਧਾਇ॥੧॥ ਅਬਮੋਤਿਅਇਪਰਿਓਸ
॥ਗੁਤਜਪਾਵਕੋਬਤੁਤਪੁਜਾਰੈਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਤੈਬਤਾਇ
॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜਖਿਨਗਨਗਤੀਕੀਠਿਉਰਸਾਇ॥ ਜਨਾਨਾ
ਕੀਆਪੁਰਕਰਤੇਜਕੈਕੋਟਿਐਸੀਦਾਸਾਇ॥੨॥ ॥੨੧॥ ਗੁਗੁ
॥ਮਾ॥੫॥ ਪੁਗਾ॥੨॥ ॥ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਤੈਜਗਿਕੀਰਤਿਦਰਗ
ਨੁਪਾਈਐ॥ ਜਮਕੀਤਸਨਾਸੁਤੈਇਖਿਨਮਤਿਸੁਖਅਨਦਸੇਤੀਪਾਨਿ
ਐ॥੧॥ ਜਾਤੇਪਾਲਾਥਿਰਥੀਜਾਈਐ॥ ਅਠਪਤਰਸਿਮਰਤੁਪੁਰ
ਮਨਿਤਨਿਸਦਾਧਿਅਈਐ॥੨॥ ਮਤਿਸਰਨਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜ
ਤਿਸੋਈਪੁਰਪਾਈਐ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਰੀਗਿਰਤੇਤਰਿਦਾਸਤ
ਪਾਈਐ॥੩॥ ॥੨੨॥ ਗੁਗੁਜਗੀ॥ ਮਹਲਾ ੫
ਥਿਸੰਭਰਜੀਅਨਕੋਦਤਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਗਾ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਨੀਛਕਾ
ਖਿਨਮਤਿਕਰੇਉਧਾਗ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੀਰਿਗਚਾ॥ ਸੰਗਥੀ
ਜਾਕਉਅਰਾਧਤਿਤੁਕਉਤੁੰਜਾਚਾ॥੨॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਰੀ
ਪੁਰਪੁਨਅਧਾਗਤਿਸਤਾਈਜਿਸੁਤੁੰਰਾਖਤਿਤਿਸੁਕਤਕਰੇਸੰਸਾਰ
॥੨੩॥ ॥ਗੁਜਗੀ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਕੀਧੈਜਸ

ਪਾਤਰਿਤਗਿਨਮੁਟੀਓਗੁਰਿਅਉਖਪੁਉਤਰਿਗਾਇਓਸੁਤਾਪੁਰਾਉ॥ ॥
ਤਰਿਗਿਵਿਦੁਰਾਖਿਓਪਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮਿਟੀਬਿਅਧਿ
ਸਰਬਸੁਖਤੋਰੇਤਰਿਗੁਣਸਦਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਰੁਕੀਓਮੇਰੇਕਰਤੈਗੁਰ
ਪੁਰੇਕੀਵਰਿਅਈ॥ ਅਬਚਲਨੀਵਧਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨੀਤਨਿਤਚਰੈਸਦਾ
ਸੀ॥੨॥ ॥੨੪॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ ਮ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਾ॥ ੨॥

ਕਬਤੁਤਰਿਸਿਉਚੀਤਨਲਾਇਓਯੰਧਾਕਰਤਬਿਡਨੀਅਉਧਤਿਗੁਣਨਿਧਿ
ਨਮੁਨਗਾਇਓਰਿਤਾਉ॥ ਕਉਰੀਕਉਰੀਜੋਰਤਕਪਟੇਅਨੀਕਜੁਗਤਿਕਰਿ
ਧਾਇਓ॥ ਬਿਸਰਤਪੁਰਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਤਿਮਤਮੋਤਨੀਖਾਇਓ॥੧॥ ਕਰ
ਤੁਅਨੁਗਤਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗਨਤੁਨਮੋਤਿਕਮਾਇਓ॥ ਗੋਬਿਦਦਾਇਅਲਕਿ
ਪਾਸੁਖਸਗਰਨਾਨਕਤਰਿਸਰਣਾਇਓ॥੨॥ ॥੨੫॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ
ਮ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਾ॥ ੪॥

ਮਿਖਿਅਭਜੁਸਦਭਗਵੰਤਾਗਤਾਉ॥ ਨਮੁਏਕੁਅਧਾਰਭਗਤਾਈਤਅਗੈ
ਏਕਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿਦਦੀਆਗੁਰਗਿਅਨਥੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ ਕਰਣ
ਕਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਸਗਣਿਤਾਕੀਗਤੀ॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਸਾਧੁ
ਨਕਤਰਿਨੀਧਿਲਤੀ॥੨॥ ॥੨੬॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ ਮ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਾ॥ ੪॥

ਚਉਖਟੇ॥

ਭਾਉਸਗਲਸਿਅਦਧਾਸਾਧਸਰਣੀਅਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਪੁਰੁਕੇਗੁ
ਣਗਉ॥੧॥ ਗੋਚਿਤਚਰਣਕਮਲਅਗਾਧਿ॥ ਸਰਬਸੁਖਕਲਿਅਦਧਾਵ
ਤਿਮਿਟੈਸਗਲਉਧਾਧਿਰਤਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨਾਨ
ਹੀਕੋਇ॥ ਈਤਉਤਜੀਅਨਾਥਿਸੰਗੀਸਰਬਗਵਿਅਸੋਇ॥੨॥ ਕੋਟਿਜਤ
ਨਉਪਾਵਮਿਖਿਅਕਭੁਨਾਵੈਕਾਮਿ॥ ਸਗਣਿਸਾਧੂਨੇਰਮਲਗਤਿਉਂਹੀ
ਪੁਰਕੈਨਾਮਿ॥੩॥ ਅਗਮੁਦਾਇਅਲਪੁਰੁਉਚਾਸਗਣਿਸਾਧੂਜਗੁ॥ ਤਿਸੁਪ
ਰਾਪਤਿਨਾਨਕਜਿਸੁਲਿਖਿਅਧਾਰਿਸੰਜੋਗੁ॥੪॥ ॥੨੭॥ ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ ਮ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਾ॥ ੪॥ ॥ ਅਪਨਗੁਰੁਸੋਵਿਸਦਤੀਰਮਤੁਗੁਣ
ਗੋਬਿਦਾਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਾਧਿਤਰਿਤਰਿਲਤਿਜਾਇਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨ
ਜਾਧਪੁਰੁਕਾਉ॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਪਾਵਤਿਮਿਲੀਨਿਰਮਲਕਾਉ॥੨॥ ॥

ਸਪਸੰਗਿਉ ਧਾਰਿਉ ਮੁਨ ਅਠਪਤਰ ਅਗਾਧਿ। ਕਾਮ ਕੁੰਧੁ ਮੁਨ
ਵਿਨ ਸੇਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਠੇ ਦਮੁ ਭੇਦੁ ਸੁਖੁ
ਗਦਿਤਾ ਕੀ ਅਉਰੀ। ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਗਾਧਿ ਡਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਵਿ
ਉ॥੩॥ ਪਾਰਬੁਤੀ ਮਿਪੁ ਭੇਦਾਇ ਅਧਾਰੀ ਬਖਸਿਲੀ ਨੇ ਅਧਿ। ਸਗ
ਖਤਰਿਨ ਮੁਦੀ ਅਨਾਨਕ ਸੋ ਪੁਰੁ ਜਾਇ॥੪॥ ॥੨੮॥

॥ਮ॥੫॥ ਪੁਰੁ॥੪॥ ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪੁਰੁ ਪਿਅ ਅਉਰੁ
ਕਾਤੁਟੀ। ਦੁਖ ਅਨੇਗ ਭੋਇਨ ਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੁਟੀ॥੧॥ ਤਰਿਤਰਿਨ
ਮਨੀ ਪ੍ਰੀਤੀ। ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਵਿੰਦ ਪਿਅ ਏ ਮਤੀਰ ਮਨ

॥੧॥ ਰਤਉ। ਜਾਪਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ। ਕਰਿ ਅ
ਅਪਿਰਾਖੇ ਭਏ ਪੁਰਨ ਕਾਮ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬੁਤੁ ਬੁਝ
ਸਮਰਥਾ। ਗੁਣ ਅਨਿਕਰ ਸਨਾਕਿ ਅਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਰ
।ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿਤਾ ਗੁਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣਾ। ਅਟਲ ਪਦ
ਮਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜ ਨਾਨਕ ਤਰਿਤਰਿ ਸਰਣਾ॥੪॥ ॥੨੯॥ ॥ ਗੁਰੁ

॥ਮ॥੫॥ ਪੁਰੁ॥੪॥ ॥ਅੰਤੁ ਬੁਧਿ ਬਤੁ ਸਘਨ ਮਾਏ ਅਮਾਦੀ
।ਤਰਿਨਾਮੁ ਅਉਰੁ ਪੁਰੁ ਗੁਰਿਨਾਮੁ ਦੀਨ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗ॥੧॥ ਮਨੀ
ਈਐ ਜਨ ਪੁਰਿ। ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇਲਤ ਪਾਤਿ ਕਗ ਬਿਲੋਚੁ ਪੁਰਿ।
ਅਦਿ ਅੰਤੈ ਮਧਿ ਅਸਾ ਕੁਕਰੀ ਬਿਕਰਾਣਾ। ਗੁਰਗਿਅਨ ਕੀਰਤਨ
ਗਮਣ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਣਾ॥੨॥ ਕਾਮ ਕੁੰਧੁ ਭਰਮੁ ਮੁਠੇ ਸਦਾ ਅਵ

।ਪੁਰਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਵੈ ਜੋਗੀ ਭਵਣਾ॥੩॥
ਤਕਲਿਤ ਸੁਗਹਿਦਤੀ ਨੀਤਾਪ ਜਲੰਤਾ। ਜਪਿਰਾਮ ਰਾਮ ਦੁਖ ਨਿਵ
ਤਰਿ ਜਨ ਸੰਤ॥੪॥ ਸਰਬ ਬਿਪ੍ਰਿਭੁ ਮਤੇ ਪੁਕਾਰਿ ਕਤਤਿ ਨੀਤੀ ਓਟ
ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪੁਰਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਗਤੀ ਨਾਨਕ ਓਟੀ॥੫॥ ॥੩੦॥

॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੀ ਮਾਣਾ ਪੁ ਦੁਖ ਦੇ॥ ॥ਅਗਾਧਿ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਸਫ
ਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗ॥ ਗੁਣ ਗਮਣ ਸੁਵਣ ਅਪਾਰ ਮਤਿ ਮਾਠਿ ਗਿਨ
ਓਗੁ॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣ ਗਵਿੰਦ ਉਪਾਸਾ। ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਤ ਸਿਮਰਣ

ਜਮਤੁਤਠਸਾਗਠਉ। ਸਤ੍ਰਦਤਨਤਹਿਨਾਮਕਤਨਅਵਰੁਕਭੁਨਉਪਾਥੀ।
 ਕਰਿਅਨੁਗਤੁਪੁਰੁਮੇਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਸੁਆਉ॥੨॥ ॥੩੧॥੨॥ ਗੁਗੁਜੀਗੀ
 ਮਾਪਾਪੁਰਾ॥੩॥ ॥ਤੁਸਮਰਬੁਸਰਨਿਕਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਸੁਖ
 ਗਣਿਜਾਤਿਕਥੇਸਮਿਟੇਭੈਰਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਪੁਰਗਾਇ॥੧॥ ਗੋਬਿਦਤੁ
 ਬਥਿਨੁਅਵਰੁਨਠਉ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬੁਤਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾਗਨ
 ਉਰੁਤਉ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੋਤਰਿਚਰਦੀਵਰੈਭਾਗਿਲਿਵਲਗੀ॥
 ਕਵਲਪੁਗਾਸਭਏਸਾਧਸੰਗੇਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਅਗੀ॥੨॥ ਅਠਪਤਰ
 ਤਰਿਕੇਗੁਣਗੰਢੇਸਿਮਰੈਦੀਨਦੇਇਆਲਾ। ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਸਭਉਪਰੈ
 ਬਿਨਸੈਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ ਚਰਨਅਧਾਰਤੇਰਾਪੁਰਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ
 ਪੁਰਸਾਖਿ। ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਪੁਰਤੁਮਗੀਦੇਗਾਖਿਓਤਿਰਿਤਾਬੇ॥੪॥
 ॥੩॥ ॥੨॥੭॥੭॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੪੮॥

11

11

॥ गुरुगुजरी ॥

॥ असटपदीत्रय ॥

५३१॥ १॥ १॥ १॥

ਏਕਨਗਰੀਪਚਰਚਰਬਸੀਅਲੇਬਰਜਤਦਰੀਧਾਵਾਗਿਤਦਾ

ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਸਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਚੇਤਨੁ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਬਾਸੁ

॥ राभूरि दै जय माखी ॥ रडुं ॥ उरिय मुलाजिसुमाधउखा

ਬੇਦਾਜ਼ਿਤ ਰਹੇ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇ ਦਸੈ

॥२॥ पञ्चज्ञानादिभिरङ्गानि मेरुपुटपयत्रिचक्रादङ्गा सम

निर्विजगत्संभूतं तदुच्यते जगत्तथा ॥ ३ ॥ सुखमिदं

ਨਿਰਜਨ ਸਤੁ ਕ ਰੂਪ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਨਾਮ ॥ ਵਾਰਾਂ ਮੂਲੇ ਸਿਰ ਵਤ ਨਾਨਕ
ਏਥੋਂ ਤਸਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਬਿਵਰਣਾ ਹੀ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਝਾਗਾ॥ ਸਭੁ ਰੁਸਾ ਸਭੁ ਕਰਾ ਅਧ ਸਵਦੁ ਜਜਾ ਦਰਗੀ ॥
ਰਸਾਇਨਾ ਸਾਧਾਨੁ ਪੀਧੈ ਪੈਰਿ ਰਾਜੀ ॥੫॥ ਭਾ ॥

[illegible]

ਰੁਤਜੀਅਲਬੁਭਮੁਤਿਸਮਾਏਅਮਿਨਤਤੁਅਵਿਗਤਾਧਿ
ਤਸਮਾਤਸਮਾਤੀਸੀਤਸਮਾਤਸਮਾਤਸਮਾਤਸਮਾਤ

ਅਗੁਰਪਰਸਾਦੀਯਾਹੁਆ॥੬॥ਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਸਭਦਾਤਿਕਰੰ

ਅਏ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੁਤਾ। ਭੁਟ ਮਕ ਵਲ ਮਧੁਤਾ ਸੁਰਸਾ ਦੇ ਜਗਤ।

ਸੁਤਗ ॥ ੧॥ ਮਾਤੰਗੰਭੀਰੁਪਤਾਤਾਣਾਨਕਸਰਬਜੁਆਇਅ

ਪਦੇਸਿਗੁਰੂਮਮਪੁਨਤਿਨਗਾਰਭੀਇਖੁਤਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤਮਹਿਮ

॥८॥१॥ ग्यागुजरी भउर ॥ ॥ वदतवद

ਚਤਿਪ੍ਰਦਾਤੇਤਾਕੇਅੰਤਨਪਰਤਿਸੁਮਾਗ। ਜੈਸੀਬੁਖਓਇਅਭਅੰਤ

ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਟੰਗ ॥੧॥ ਐਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ

ਤਰਿਨਾਮੁ ਦੇ ਤਿਸੁ ਖੁਪਾਈ ਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੋਗੇ ਭੰਗਾਗਾ ਰਤਾਓ ਸੰਗਾ

ਧਿਰਤਤਿਲਿਵਲਾਗੇਏਕਾਏਕੀਸਾਬਦਾਈਚਾਹੀ। ਜਲਬਲਧਰਿ

ਗੁਰਤਨਾਤੀਆਪੇਆਪਕੀਆਨਰਤਨਾ॥੩॥ ਨਾਤਦਿਮਾਇਆਮੁ

[illegible]

ਰਿਏ ਕਾਨ੍ਹ ਦਰਿਸਾ ਵਿਕਟ ਕਾਨ੍ਹ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧਿਕੀ ॥

ਭਵਨਾਦਿਗਮੁਤ੍ਰਿਕਸਾਗਾਰ। ਪਦਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅੰਗਤਿਅੰ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੁ ਮਾਯਾ ਸ਼ਾਕਤ ਆਚਾਰ ਆਲੋਚਨਾ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ

੨੭ ਸਾਖਿ ਸਨੁ ਮਤਿ ਅਕਾਸਿ ਸਰਬੇ ਜਾਚਿ ਕਤੁ ਪੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੁ

ਪੁਨੈਬੀਚਗਾ॥੪॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਾਚਤਿਪੁਰਨਾਇਕਦੇਦੇਤੋਟਿਨਤੀਭੰਗਗਾ॥
ਉਧੈਭਾਂਕੈਕਥੁਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰੈਨਿਤਗਾ॥੫॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰ
ਤਰਿਜਾਚਤਿਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਰਤਿਜੈਕਾਰਾ॥ਜੈਸੀਪਿਆਸਤੋਇਮਨਅੰ
ਤਰਿਤੈਸੰਜਲਦੇਵਤਿਪਰਕਾਰਾ॥੬॥ਕਰੈਭਾਗੀਗੁਰੁਸੇਵਤਿਅਪੁਨਭੇਦੁਨਤੀ
ਗੁਰਦੇਵਮੁਰਗਾ॥ਤਾਕਉਕਾਥੁਨਤੀਜਮੁਜੋਤੈਬੁਝਤਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਬੀਚਰ
॥੧॥ਅਬਤਬਅਵਰਨਮਗਉਤਰਿਪਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨ
ਕਾਰਿਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਗੈਤਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੮॥੨॥ ॥
ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ਮਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਅਗਾ॥ਘਗੁ॥੧॥

ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਅਵੈਫੁਨਿਜਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਾਤਿਨਤੀਕਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾ
ਣੀਨਾਮੇਭਾਤੇਨਾਮੇਗਾਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਭਾਈਗੋਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਤਰਿਪੁਰਜਾਚੇਐਸੀਨਾਮਵਰਾਈ॥ਗੁਰਤਉ॥ਐਜੀਬਤੁਤੇਭੇਖ
ਕਰਤਿਭਿਖਿਅਕਉਕੇਤੇਉਦਰਭਰਨਕੈਤਾਈ॥ਬਿਨੁਤਰਿਭਗਾਤਿਨਤੀਸੁ
ਖੁਪ੍ਰੀਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਜਾਈ॥੨॥ਐਜੀਕਾਥੁਸਦਾਸਿਰਿਉਪਾਰਿਠਾਢੇ
ਜਨਮਿਜਨਮਿਵੈਰਾਈ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਸੇਬਾਚੇਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਬੁਝਾਈ॥
੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਜੋਤਿਨਸਾਕੈਦੁਤਨਸਕੈਸੰਤਾਈ॥ਅਵਿਗਤਨਾਥਨਿਰੰ
ਜਨਿਰਤੇਨਿਰਭਉਸਿਉਭਿਵਲਾਈ॥੪॥ਐਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਤਨਮੇਭਿਵ
ਲਾਵਤੁਸਤਿਗੁਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਘੀਕਰਸੀਕਿਰਤਨਮੇਟਿ
ਅਜਾਈ॥੫॥ਐਜੀਭਾਗਿਪਰੇਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀਮੈਅਵਰਨਦੁਜੀਭਾਈ
ਅਬਤਬਏਕੋਏਕੁਪੁਕਾਰਉਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾਈ॥੬॥ਐਜੀਰਖਤੁਧੈ
ਜਨਮਅਪੁਨੇਕੀਤੁਸੁਤੀਸਿਉਬਠਿਅਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਰਸੁਦਿ
ਕਾਵਤੁਤਉਮੈਸਬਾਦਿਜਲਾਈ॥੭॥ਐਜੀਕਿਅਮਾਗਉਕਿਭੁਰੰਤਦੀ
ਸੈਰਿਸੁਜਗਮਤਿਅਏਅਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਾਰਬੁਦੀਜੋਤਿਰਦੈਕੀਰ
ਬਣਾਈ॥੮॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਰਗੁਜਰੀਮਰਣਾ॥੧॥ਘਗੁ॥੧॥
ਐਜੀਨਾਮਉਤਮਨੀਚਨਮਧਮਤਰਿਸਰਣਾਗਤਿਤਰਿਕੇਥੋਗਾ॥ਨਾਮਿਰ
ਤੇਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀਸੰਗਾਭਿਜੋਗਾਭਿਸਰ॥ਜਿਤਰੰਗਾ॥੧॥ਭਾਈਗੋਰਾਕਿਰਪਾ

६ सते सुखसादे।

ਭੁਮਾਚਿਤੁ ਕਾਇਤਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਤਿ ਰਦੈ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਇਤੁ ਸਰੀ
 ਰੁਤਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਲਬਕੁ ਲਬਕੁ ਤਰਿਨੈ ਵਾਰਣੈ ਤਰਿਨਾ ਮਗਾ ਸੇਸਨੀ ॥ ਮਨੁ ਮ
 ਰਿਤੁ ਤੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ॥
 ॥ ਗੁਰੁ ਜਗੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਪੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ॥
 ਸਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਤੁ ਮਨੁ ਨ ਚਾਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁਗਵਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਬਿਰੁ
 ਰਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਤੋਵੈ ਜੋਇ ਚੀ ਸੁਠੁ ਭੁਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ਚੁਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੇ ਆ
 ਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੈ ਨ ਚਤਿ ਤਸੁ ਖੁਪਾਵਤਿ ਅੰਤੈ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆ
 ਪਿਨ ਚਾਹੈ ਸੇਭ ਗਤ ਕਰੀ ਐ ਆਪਣਾ ਪਿਅਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਐਯੋ ਗਵੈ ਆ
 ਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਗ ਗਿਯਾਏ ॥ ੨ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਚੈ ਸਕਤਿ
 ਨਿਵਰੈ ਸਿਵ ਪਾਗਿ ਨੀਦ ਨ ਭੋਈ ॥ ਸਕਤੀ ਪਾਰਿ ਜਗਤੁ ਸੁਤਾਨਾ ਚੈ ਟਪੈ ਆ
 ਵਰੈ ਗਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਵਿਗਤਿ ਪਾਖਿ ਕਰਮੀਨਾ
 ਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਅਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨ ਚੇ ਜਿਨਿ ਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਖੰਡ ਭੁਟ ਮੰਡ ਵੈਗੁ ਦਨ ਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਤਰਿ ਲਿ
 ਵਤੁ ਮਗੀ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭੇ ਤੀਨ ਚੇ ਨ ਚਤਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵ
 ਤਿ ਸੇਈ ਨ ਚਤਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਤ ਤੁਗਿ
 ਅਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਕ ਮੁਮਨਾਏ ॥ ੬ ॥ ਏਤ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ
 ਸੇਵ ਭਗਤਿ ਨ ਭੋਈ ॥ ਜੀ ਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕਈ
 ॥ ੭ ॥ ਮਾਇ ਆਕੈ ਅਗ ਕਿ ਬੁਤ ਲੋਕੁ ਨ ਚੈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁ
 ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਇਕ ਦਮੁ ਸਚ
 ਵੀਸਰੈ ਸਾਵੇ ਲਾਗ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਸਮਾਈ ਐ ਆਪੇ ਬਖ
 ਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੯ ॥ ਸੇਈ ਨ ਚਤਿ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵ ਤਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀ
 ਚਾਰੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੇਸ ਤਜ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਨ
 ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਰਾਹ ਤਿਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਲਿ ਕੁਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
 ਰੁ ਭਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਲਿ ਤਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਤਰਿ ਕੇ

੩੭੮

ਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁ ਪਾਈ ਐ ਜਿਨ ਕਉ ਰਿਖ
 ਗੀ। ੨੭੯। ਸਨਕਸਨੰਦਨਾਹਦਮੁਨਿ ਸੇਵਤਿ ਅਨਾਦਿਨੁ ਸੁਖ
 ਤਿਬਨਵਾਰੀ। ਸਰਣਗਤਿ ਪ੍ਰਤਲਾ ਦਜਨ ਅਏਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸਵ
 ॥੨॥ ਅਥ ਖਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ। ਸਭਿ ਜਾਚਿ
 ਕੋ ਦਾਤਾ ਮਗਾਤਿ ਤਥ ਪਸਾਰੀ। ੩। ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾ
 ਅਕਬ ਕਥਾ ਨੀਤ ਨਿ ਆਰੀ। ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਭਾਇ ਆਤਿਨ ਕੇਰਾ ਅਪੀ
 ਲਤਾਰੀ। ੪। ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਅਧੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਲ
 ਗੀ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਰੂਥੇ ਸਤੁ ਪਰਵਾਰੀ। ੫। ਨੀਦ
 ਕਰਿ ਮਠੁ ਧੋਵੈ ਓਤੁ ਮਠ ਭਖੁ ਮਾਇ ਆਧਾਰੀ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿਦਾਵੈ
 ਪੇਨਾ ਉਰਵਾਰਨ ਪਾਰੀ। ੬। ਏਤੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਰਤੈ
 ਰਤੈ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀ। ਤਰਿਏ ਕੋ ਸੁਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੁਤੁ ਬਿਚੈ
 ਗੀ। ੭। ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਤਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਧਰ
 ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਮਾਗਉ ਤਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿ ਆਰੀ। ੮॥੧॥

੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥ ਗੁਜਰੀ। ਮ॥ ੫॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਅੰ॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੨॥

ਰਾਜਨ ਮਤਿ ਤੁੰਗਾ ਜਾ ਕੀ ਅਤਿ ਭੁਮਨ ਮਤਿ ਭੁਮਾ। ਠਾਕੁਰ ਮਤਿ ਠਾਕੁਰ
 ਕੋ ਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋ ਮਾ। ੧। ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਰੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ। ਉਸਤਤਿ ਕਵ
 ਗੀ ਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰੇਤ ਬਿਸਮਾ। ੨੭੯। ਸੁਖੀ ਅਨਮਤਿ ਸੁਖੀ ਅਤੁ
 ਅਤਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ। ਤੇਜਨ ਮਤਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤਿ ਰਸੀ ਅਨ
 ਰਾਤਾ। ੩। ਸੁਰਨ ਮਤਿ ਸੁਰਾਤੁੰ ਕੀਤੀ ਅਤਿ ਭੋਗਨ ਮਤਿ ਭੋਗੀ। ਗ੍ਰਿਸਤ
 ਤੁੰ ਵਰੋ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਤਿ ਜੋਗੀ। ੪। ਕਰਤਨ ਮਤਿ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਕੀਤੀ
 ਚਰਨ ਮਤਿ ਅਚਾਰੀ। ਸਾਤਨ ਮਤਿ ਤੁੰ ਸਾਚਾ ਸਾਤਾ ਵਾਪਰਨ ਮਤਿ ਵਾਪਰ
 ॥੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਤਿ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਠਨ ਟੀਕਾ। ਲਖ ਮੀਕੇ
 ਨੀਨ ਜਾਈ ਐਗਨਿਨ ਸਾਕਉ ਸੀਕਾ। ੫। ਨਾਮਨ ਮਤਿ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭਨ ਮਾਨਿ
 ਨਨ ਮਤਿ ਗਿਆਨੀ। ਜੁਗਤਨ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਏਸਨਾਨ ਮਤਿ
 ਨਾਨੀ। ੬। ਸਿਧਨ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ। ਅਗੀਤ

ਅੰਗੀਰਾਗੀ ਅਤੁਕਮਨਸਿਰਿਤੁਕਮਾ॥ ੧॥ ਜਿਉ ਥੋਝ ਵਾਹਿਤਿਉ ਥੋਝ ਤ
 ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਗਤਿ ਕਵਨ ਤਮਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਿਨਾਨ ਕਜ ਸੁਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
 ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
 ਨਾਨਕ ਹਰੀ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵਾ ਭੈਰਵ ਸਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਹੁਣੀ
 ਸਿਸਠ ਲਸੁ ਅਮੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
 ਇਸ ਬੇਸ ਵਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿਧਾ ਰਤ ਉ॥ ਕਾਮ ਕੁੰਧ ਤਰਨ ਮਦ ਮੋਤ
 ਤਨ ਮੁਗਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦਾ॥ ਜਨ ਮਮਰ ਟਨਿ ਵਾਰਿ ਧਰਣੀ ਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪ
 ਮਾਨੰਦਾ॥ ੨॥ ਜਲ ਤ ਅਨਿ ਕਤਰੰਗ ਮਾਏ ਅਗੁਰ ਗਿ ਅਨ ਤਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤਾ॥
 ਓਇ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਕੁਰਣ ਮੈ ਚਿਤ ਮੋਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਮਰ
 ਥਪ ਲਮਤੁਰਤ ਪ੍ਰਭਾਧਿ ਅਨੁਸੁਤ ਜਸ ਮਾਧਿ॥ ਚੀਨ ਦਾਇ ਅਲਪ ਸੰਨ ਪੁਰ
 ਨ ਜਾਚੀ ਅੰਗ ਜਸਾਧਿ॥ ੪॥ ਮੰਤ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਅਸਾਥਾ ਸਨਾਥਿ ਕਾਗ ਰਖੁ
 ਧਰਮ ਭਰਮਾਥਿ ਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਤਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੫॥ ਧਨਾਢਿ ਅਢਿਭੰਡ
 ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਤੰਤ ਜਿਨਾਨ ਚੀਰਾ॥ ਕਲ ਮੁਗਾਧ ਮੁਕਤ ਕਟਾਖ ਸੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮ
 ਭਿਧੀਗ॥ ੬॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਦੀ ਸਜਾ ਪਿਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤੀਤੀ॥
 ਜੀ ਅਦਾਇ ਅਮਾਇ ਅਸ੍ਰ॥ ਬਤਰ ਮਣ ਪਰਮ ਤੰਤ ਸਤੀ ਤਾ॥ ੭॥ ਦੇਤ ਦਰ
 ਸੁਸਵਨ ਤਰਿ ਜਸੁਰ ਸਨਾਨ ਮੁਊ ਚਾਰਾ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ
 ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
 ॥੧॥ ਓ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
 ਪੁਨੀ ਕੀ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
 ਜੀਵਨ ਦੇਵੀ ਪਾਤਿ॥ ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵ ਤੇ ਜੰਤਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
 ਥਾਤਿ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
 ਅੰਦਰਿ ਸਤਸਾਦੁ ਖੁਏ ਅਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਗ॥ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕ
 ਬਹੁਨ ਜਾਗਾਤਿ ਮਾਏ ਅਮੋਹਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਾਤਿ

ਇਤਮਨਮੁਖਕਾ ਆਚਾਰਗਤਰਿਨਮੁਨਪਾਇ ਆਚਾਰਜਨਮੁਖਿਰਬ
ਆਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਗੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਣੇ

ਉਪਾਇਓਨਤਦਤੁਤੁਰਨਕਈ॥ਮਤਮਸੁਰਤਿਤਾਪਿਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁ
ਤਦਤੁਅਕਾਸੁਨਪਤਾਭੁਤੈਨਾਤੈਲਈ॥ਤਦਤੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਗੁ
ਪਤਿਤਈ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਭਿਨਅਵਰੁਨਕਈ॥

॥ਸਭਕੁ॥

॥ਮ:੩॥ ॥ਸਾਤਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਤੈਦਿਸੈਸਥਦੁਕਮਾਇ॥ਓਤੁਅਉਤਈ
ਤਿਨਾਅਵੈਨਾਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਤਿਰਤੈਸਮਾਇ
ਰੁਦੁਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੋਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥ਨਿਤਫਲਤਿਨਕਾਜੀਵਿ
ਖਸਮੁਨਜਾਣਤਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਛਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾ

ਹਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ ॥ਸਚਨਾਮੁਧਿਅਈ

ਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਭੁਕਮੁਥੁਇਪਰਵਾਛੁਤੈਤਿਛਲੁਪਾਵੈਸਚੁ
ਬਦਨੀਕਰਤਾਛਿਰੇਤੁਕਮੈਮੁਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨ੍ਹਿਸਿਸਾਟੀਕਾਮੁਭੁਕਚੁ

ਤੁਕਮੀਸਿਸਾਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਛਾਇਆਜੋਤੀਤੁਸਭ

ਸਤਿਗੁਰਿਸਥਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਭੁਤਮਾਥਿਸੁਨਮਤੇਸੁਰੇਗੁਣਸਿਧਿ

ਥਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਾਮੁਭੁਰਚਾਇਓਨ੍ਹਿਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥

॥ਸਭਕੁ॥ਮ:੩॥ ॥ਸੰਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰੂਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੂ

ਵਡਿਅਈਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਅਪੁਓਰਿਗੁਰਮਾਤਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਮ:੩॥

ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਲਾਥੈਵੈ॥ਨਾਨਕਸਿਸੁਆਪਿਵਡਿਅਈਦੈ

॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਤੈਥਿਖਮੁਅਤਿਭਰੀ॥ਪਕ

ਥੁਛਾਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀ॥ਅਨਦਿਨਭਗਤੀਗਤਿਅਤਰਿਪਾ

ਗੀ॥ਗੁਰਸਥਦੀਮੁਨਿਰਮਲਾਤਉਮੈਥਾਡਿਵਿਕਾਰੀ॥ਤਰਿਤਰਿਨਮੁ

ਈਐਤਰਿਤਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੩॥ ॥ਸਭਕੁ॥ ॥ਕਬੀਰਮੁਖਿ

ਰਾਸੰਕੁੜਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮੁਨਤਉਮੈਗਛੁਤੈਇਰਤਿਅਨਿਕਰਿ

ਕਰਿਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਥੈਤੁਛਾਕਰੇਪਸਉ॥ਮੁਕਤਿਤੁਅ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਵਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਾ ॥ ੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਵਤਾਰੁ ਅਤਿਨੀਕਾਨ
ਨਤਿ ਸੁਜਾਇ ॥ ਭਉ ਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੁ ਧੁੰਡੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿ ਭੈ ਭਉ ਮੈ ਗਈ ਜੋ ਤਿਰਤੀ ਸਭ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੈ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗਤਿ ਆਸਮਾਇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਭਿਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ ਅਪੁ
ਕੀ ਭਾਗਵਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈ ਐਹੁ ਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੰਮਿ ਲਿਖੈ ਜੀਵ
ਤੁ ਮੈ ਭਉ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬ ਦੇ ਭਉ ਮੈ ਖੋਈ ਐਹੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥ ਸ
ਭਕਿ ਭੁਜਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੩॥ ॥ ਸਕੋ ਕੁਮਾ ॥੩॥ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਥਾਇ ਓਨਾ ਮੁਨ ਵਸਿ ਓਨਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਵੇ ਭੀ
ਵਿਅਕਿ ਅਜੁਗਮ ਤਿਪਾਇ ਆ ਆਇ ॥ ਮਾਇਆ ਖਟੀ ਗਸਿ ਤੈ ਏਕ ਚ
ਸੇ ਮਤਿ ਪਾਜੁ ਲਾਇ ਜਾਇ ॥ ਭਧੁ ਭੁਭੁ ਕੀਤੁ ਮਿਅਤੁ ਤੈ ਥਿਥ ਦੁਜਾਇ ਕੁ
ਮਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਥਾਇ ਆਤਿਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਭਗਿਨ ਮੁਖਿ ਆਵਤਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਭਗਿਨ ਮਿਰਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਸੇਧੁ ਨ ਸਉ ਪਿਅ ਜਿਜੀ ਅਮਰਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗ
ਥਾਵੀ ਚੜ੍ਹੈ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥੧॥ ਮਾ ॥ ੩॥ ॥ ਮਾਇਆ ਏਹੀ ਨਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਤਿ ਲ
ਪਟਾਇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਤੀ ਕਉ ਠਿਗਿ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ
ਗਰਬੁ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਥਰੇ ਜਿਸ ਚਿਰ ਤੇ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਛਾਡੀ ਕਰੇ ਪੁਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ॥
ਅੰਦਰਿ ਧੀਰ ਕਉ ਏਹੁ ਪੁਰਾਇ ਸੀ ॥ ਜੋ ਧ੍ਰਿਗਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਇ ਸੀ ॥ ਜੋ ਏਵੇ ਕਸਮੁ ਦਇਆ ਭੁਤਾ ਮਤੁ ਧੁਰ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ
ਤਿਵਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇ ਸੀ ॥੪॥ ॥ ਸਕੋ ਕੁਮਾ ॥੩॥ ॥ ਸਭਨਾ ਕ
ਸੁਏਰੇ ਭੈ ਸਦਾ ਤੀਰੇ ਭਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮੁਨ ਮੰਨੀ ਤਪਹੀ ਅੰਦਰਿ ਤੁਰੇ
ਤੁਕ ਮੁਖੀ ਤਿਨ ਮਨਾਇ ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤੁਕ ਮੁਖੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਅਪੇ ਮਸਤਕਾਇ ਤੇ ॥੧॥ ਮਾ ॥ ੩॥ ॥ ਗੋਇ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ਮੁਖੀ ਕੰਤ
ਨ ਲਾਇ ਭੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋ ਤਗਦੀ ਜਿਨ ਪਿਅ ਰਾਪੁ ਰਖੁ ਤਰਿ
ਗਈ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸੁਭ ਜਗੁ ਠਿਗਿ ਮੈ ਦੇਖਿ ਆਤਰਿ ਇਕੋ ਦਾ

ਦੇਸੀ ਕੁੰਜੀ ਵਿਚਿ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਜਿ ਰਚਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਾਇ

ਤਾਉ ਪਾਇ ਕਿਤੈ ਪਾਈ ਮੈਂ ਤਰਿ ਕਰ ਮਥਿਧਾਤਾ ਗੁਰਸਥ ਦੀਓ
ਵਸੈ ਤਰਿ ਸਤ ਜੇਜਾਤਾ ਅੰਦਰੁ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਤਾ ਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ਵਰੇ ਕੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੋਲਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਸਕੇ
॥ ਕਾਇ ਅੰਤ ਸਕਿ ਆਪੀ ਤਿਓ ਜਿ ਪਾਇ ਆਤੀ ਥਾ ਰਿਜਾਇ
ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਤੈ ਪਉ ਏਧੁ ਚਤੁਰਾਇ ॥ ਤਉ ਤਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਆਇ ਰਿਜ
ਵਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਤੈ ਕੰਸ ਮਕਾਜਿ ਰਤ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥
॥ ਏਕੋ ਨਿਤ ਚਲੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੰ ਰੁਪੁ ਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ
ਰੁਜੈ ਤਿਨ ਸਕਈ ਨਾਉ ਚਕਾਏ ਜਾਇ ॥ ਇਤੁ ਤਰਿ ਧਨੁ ਜੀ ਐਸੇ ਤੀਜੈ
ਤਿਅਜੀ ਐਨਾਏ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐਸਨ ਮੁਖ ਪਥੈ ਨ ਪਾ
ਨੁ ਵਧਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜੇਨਾਨ ਮੁਧਨੁ ਖਾਟਿ ਆ ਆਇ ॥ ੮ ॥ ॥ ਪਉੜੀ
ਮੇਰਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾਤਿ ਵਰ ਸਚੁ ਗਏ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ
ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਨਿ ਤਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰ
ਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੋਟੈ ਗੁਰ ਸੁਗਾ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਭਾ ਤਿ ਅਸ ਦਾ ਬਿਰਾਗਿ ਤਚ
ਪੁਗਾ ॥ ੯ ॥ ॥ ਸਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ ਦਾ ਜੀਵਿ
ਰਿਸੁ ਖੁਪਰ ਤਰਿ ਤਿਅਗ ਦੇ ਦੁਖੁ ਤਉ ਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤ
ਨੀ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਵਿਅਪੋਤਿ ਨ ਬੁਝਨ ਕਈ ਪਾਇ ॥ ਤਲ ਤਿਪ ਬ
ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਥੁ ਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋਨ ਮੁਖਿ
ਤਿਸੁ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਗ ਬਿਓਵੈ ਠੀਕਿ ਅਸ
ਹਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਉਧਾ ਕਵਉ
ਸੁਭਗ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤ ਦਾ ਕੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾਉ ਉਪ
ਸਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਰਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੇਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਰਿਏ ਪਰਮਿ
ਏਨਾ ਰਣਨਿ ਚਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੁਰੁ ਸੁ ਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣ
ਮੁਖ ਕੁਰੁ ਬਿਥਿ ਬਿਥਿ ਰੁਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਤਰਿਨਾਉ ॥ ੧੧ ॥
॥ ਵਿਦੁ ਬੁਝੈ ਵਰ ਫੇਰੁ ਪਾਇ ਆਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਨ ਕੀਤੀ ਅਮੋਹਿ ਗਾਇ ਅਪਥੁ ਤਾਈ ॥ ਅਪਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ

ਐਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਦਿਸਨ ਭੁਖਾ ਵਿਚਤੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸ
 ਦਸਦਸ ਬਾਣੀ ਐਤਿ ਰਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥
 ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਅਪਣਾ ਤਿਸਨੋ ਪੁਜੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉ
 ਧਰਿ ਏਤਿ ਗਿਨਾ ਭੁਪਾ ਪਤਿ ਏਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਏਤਿ ਰਚੈ ਸ
 ਦਸੁ ਭੁਏਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਰਾਈ ਏਇ ॥ ੧ ॥
 ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਦਿ ਤਰਿ ਪਾਵਤਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਨੁ ॥ ਤਰਿ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਗੀ ਪਾਈ ਐਤਾ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਬਗੈ ਪਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੁ
 ਖਿ ਪਾਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਾਇ ਅਮਨੁ ਸਤਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਤਿ
 ਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅੰਦਰੁ ਸੁ ਅਗਿ ਅਨੁਗਾ ਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਵੈ ਗੁਣ
 ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਏਇ ਕੋਤਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਥੁਤ ਮੁਖਿ ਦੈ ਸੋ ਥੁਤ ਮਦੁ ਕੰਤੀ ਐ ॥ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਗੁਣਿ ਸੁਜਾਏ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
 ਗੁਣ ਸੰਗੈ ਏਤੈ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਸੁ ਜੁਗਾ ਮਤਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਥੁਤ ਮਾਗਿ ਅਨੀ
 ਜਿ ਤਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਨੋ ਮਿਲਿ ਅੰਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਜਿ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨੁ ਖਾਇ ਅ
 ਗਿ ਸਨਾਤਨੁ ਥੁਥਾਏ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀ ਤੈ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭਾਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਦੈ ਸੁਭਾ
 ਏ ॥ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਥੈ ਪੈ ਥਿਖੁ ਮਾਇ ਅਮੋਤਿ ਸੁਆਇ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾ
 ਏਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਤੁ ਸਾਧੂ ਲਿਖਿ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ
 ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਵਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ
 ਸੁਣਾਇ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਤਰਿਨਾ ਮੰਗਾਵੈ ਤਰਿਨਾ ਮੰਤਰਿ ਚਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਨਾ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾ ਏ ਉਨਿ ਤੇ ਪੁਰੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਸੇਵ
 ਨਿ ਅਪਣੁ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆ
 ਰੀ ॥ ਤਰਿ ਕਮਾਤ ਬੁਧਿ ਤੀਧਾਇ ਆ ਜਿਨ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਤਰਿਨਾ ਮਾਊਰਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਸਤਿ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਗੁਰੁ
ਨਾਦਿ ਨ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਿ ਕਾਨ ਮੁਮਨੀ ਭਾਇ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਿ ਵੇਖੈ
ਖਿਤਿ ਰਿਬੈ ਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿ ਸਤਿ ਜਗੁ ਕਾਇ ਆਗੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਤੈਵੇ ਤਿ ਮਰੁ ਅਗਿ ਅਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇ ਆਗੁਰੁ ਜਿਸਨੇ ਕਰਮੁ
ਰਾਤਿ ਨਿਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰੁ ॥੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਓ ਸਥਾਇ ਨ ਲਗਾਇ ਅਰੁ। ਸਤਿ ਜੇਨਾ ਮੁਨਿ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰੁ ਅਗਿ
ਸਾਗਿ। ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਈ ਐਵੇ ਸਟਾਸ ਦਾਖੁ ਅਗੁ। ਕੁਝੈ ਲਾਭ
ਅਨਾਉਰਵ ਰੁਨ ਪਾਗੁ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਥੇ ਕਰਤਾ
॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋ ਤਦੇ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਰਹਾਏ।
ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਉਪਜੀ ਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ। ਤਿਰੰਗਿ ਰਹਿ ਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰੇਖਾ
ਰਸੁ ਪੀਐ। ਸਠ ਲੁਜਨ ਮੁਜਿ ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸੇ
ਸੁਗੁਰੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਾਸੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਏ। ॥੧॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮ
ਕਲਿ ਜੁਗਮਾਨਿ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਭਗਤੀ ਪਾਇ ਆਤਿ ਉਤਿ ਮੁਪਦੁ ਪਾਇ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਆਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਇ
ਗਿਤ ਗੁਰੁ ਬਚਨੇ ਉਦਾਸੀ ਤਉ ਮੈ ਮੈਂ ਤੁਜ ਲਾਇ ਆਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਰਿ ਅਰੁ
ਤੁਤਾਇ ਅਧੀਨ ਜਟੇ ਦੀ ਮਾਇ ਆਗੁਰੁ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸ
ਮਸਤਾਕਿ ਤਿ ਰਿਬਿ ਖਿਧਾਇ ਆਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਤਗੀ ਗੁਰੁ ਅਪਦੇਵਿ
ਨਿਭੁ ਮਿਭੁ ਲਾਮਾ ਗਿਧਾਇ ਆਗੁਰੁ ॥੧॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਵੈਗੁਣ ਮਾਇ
ਥੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪ ਕਿਪਤੰਗ ਪਚਾਇ ਆਗੁਰੁ ਪਤਿ ਤੁਲਿ ਭੁਖਿ ਮਾਇ
ਪਾਨਿ ਦੇਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਤੁ ਆਇ ਚੜਾਇ ਆਗੁਰੁ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪੜਾਇ ਤਿ ਤਖਿ
ਨਾਵਤੁ ਦਸਖੁ ਆਇ ਆਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੋਗਮ ਸੰਨਿ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨੇ ਅਤਿ ਕਰੁ
ਰਬੁ ਵਧਾਇ ਆਗੁਰੁ ਛੁਟੁ ਭਜਨੁ ਨ ਕੋਈ ਸਤਿ ਰਿਖਿ ਆਮਨ ਤਿ ਜਨੁ
ਆਇ ਤਾਇ ਆਵਿ ਚਤੁਰਸ੍ਰ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇ ਆਗੁਰੁ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਾਇ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੇ ਤੁਝੈ ਕਾਮੁ ਕੁੰਧੁ ਅਤਿ ਕਰਾਇ ਤੁਝੈ

ਕਰਤੈ ਨਿਉ ਪਰਿਜਮ ਕਾਰੰ ਰੁਕਰਾਗਾ ਮਨ ਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਈ ਅਨਿਜਿਨ
 ਤੁਜਾ ਭਉ ਪਿਆਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਨਿਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੁਕਾਰਾਗਾ ਜਿਸਨੋ ਕਿ
 ਪਾਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਤ ਮਤ ਮਤ ਮਨ ਮੁਖ ਨੋ ਗਈ ਪਾਇ ॥ ਜੰਮੈ ਤਿਉ ਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਲੈ ਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਤੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰ ਜਾਣੀ ਐਤਾ ਏਤ
 ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਵੈ ਉਜਲਾਨ ਮੁਵ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ
 ਮਾਝੁ ਤਗਿਨ ਮੁਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਤੁ ਮਨੁ ਕੇ
 ਤਵਿ ਅਜੁ ਗਭਗੀ ਮਿ ਆ ਬਿਰਾਨ ਰਹੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿ ਭਾਣੂ ਭਰਮਾਇ ਅਨੁਕ
 ਰਿਪ ਪਚੁ ਕੇ ਲੁਭਿ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਤਰਿ ਬਖਸੈ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸ ਬਿਰਾਨੈ ਸਮਾਇ
 ਨਾਨਕ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਨਾ ਕਿਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ॥ ਧਉਰੀ ॥ ॥
 ਕਾਇ ਅਕੰਟੁ ਅਪਾਰੁ ਤੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਕਾਇ ਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿ
 ਅਪੇਰ ਸਭੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਥਿ ਪਤੁ ਤੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਤਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜਿਤਿ
 ਸੁਭ ਵੈਸੋ ਕਰੇ ਤਰਿ ਕਰੇ ਸੁਭੋਗੀ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐਕਤਿ ਜਾਇ
 ਵਿਜੋਗੀ ॥੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇ ਦਾਗੁ
 ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਸਿਫਤਿ ਸਭਾ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਤੁ ਵ
 ਤੁ ਬਦੀ ਸਚੁ ਤੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾਉਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਆਪੁ ਰੁਪਾਇ ਆ
 ਕਰੀ ਮਪਾ ਪਾਤਿਉਇ ॥੧॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਭ
 ਰੀ ॥ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਪੁਰ ਮਿਲਿ ਆ ਆਈ ॥ ਵਰਭਗੀ ਆ ਵਤੁ ਵਤੁ ਮੁਤੁ ਤੁਕਢਾ
 ਰੀ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ਜਨ ਸੋਏ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰ ਜਾ ਪੁਜਾ ਆਈ ॥ ਵਤੁ
 ਕੁਰਮਿ ਪਾਪਾਤਿਉਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ॥ ਧਉਰੀ ॥ ॥
 ਬਜਰਕ ਪਾਟਕਾ ॥ ਇਆਗ ਕੁਭੀ ਤਰਿ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਗੀ ਮੁਖੇ ਦ
 ਰਿਅ ਵੀ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿ ਅਨੀ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭੇ
 ਭਿਖ ਵੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈ ਅਨਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਜ ਪਾਨੀ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਕੇਰੁ ਪੁਣੈ ਜਿਨੀ ਪੀ ਅਤੇ ਰਿਪ ਤਨੀ ॥੧੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥
 ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਆਗੈ ਦਿਸੁ ਖਿਵਿਤਾਇ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਆਸਦ ਅਨੰਦੁ ਤੈ

ਮੇਰੀ ਮਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਅਤਰਿ ਸਿਉ ਲਿਖਿ ਭਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ
ਭੈ ਭੈ ਭਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਅਸੇ ਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਵਤੁ ਵਤੁ ਸਾਇ
ਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਧਿ ਭਾਇ
ਵਤੁ ਸਬ ਦੇਉ ਚਰੈ ਵਤੁ ਵਤੁ ਤਿਰਦੇ ਨਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਅਤਰਿ
ਸਤ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਇ। ਸੇਵ ਭਗੀ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦੈ ਸਮਾਇ
॥ ੧॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ ਏ ਮਨ ਅਤਿ ਭੀ ਭੀ ਅਨਿਤ ਬੇਰਾਤਾ ਮਨ
ਨ ਸਮਝੈ ਟਟਿ ਦਿਸਿ ਫਿਰਤਾ। ਅਗੈ ਨ ਉਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ਸੀ ਮਨ
ਖੁਖਾਤਾ। ਰਸ ਨ ਤਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿ ਭੀ ਕਾ ਬੋਲਾਤਾ। ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਤੁਚਾਖਿ ਅਸੇ ਜਨ ਰਿਪਤਾਤਾ॥ ੫॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮ॥ ੩
ਵਤੁ ਵਤੁ ਤਿਸਨੇ ਅਖੀ ਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਤਿ ਰਹੀ ਭੀ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਤਿਸਨੇ
ਐ ਜਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਤਿਸਨੇ ਅਖੀ ਐ ਜਿ ਸਚਾ
ਨਿ ਅਸਮਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਤਿਸਨੇ ਅਖੀ ਐ ਜਿ ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸਬ
ਨਾਨਕ ਵਤੁ ਵਤੁ ਏ ਕੋ ਕਰਿ ਸਾਝਾਤੀ ਐ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਆਇਖ
॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਕਰਤਿ ਮਨ ਮੁਖ ਮਗਤਿ ਬਿਖ
॥ ਚਿਨ ਵਤੁ ਵਤੁ ਨ ਬਾਵਰੀ ਦੁਖੇ ਦਾਖਿ ਵਿਤਾਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ
ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਲਿਖਿ ਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ
ਵਾਸ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ੨॥ ॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਗਤਿ ਬਨੀ ਜੈ। ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਤ ਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ। ਤਰਿ ਕੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਬਾਣੀ ਤਲੀ ਜੈ। ਤਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਾਣੀ ਐ
ਸਦਾ ਵਸੀ ਜੈ। ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਤੀ ਮਨੀ ਆ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੀਜੈ
॥ ਸਭ ਕਾ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਵਤੁ ਵਤੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਤਿ ਜਿਨ ਕਉ ਆਖੈ
ਭਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ ਅਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਤੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਜਾਇ
ਤੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਜੀਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿਦਿ ਅਛੁ ਭਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਰਤਿ
ਸੋ ਤੈ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ। ਵਤੁ ਵਤੁ ਤਿਰਦੇ ਉਚਰਾ ਮੁਖ
ਵਤੁ ਕਰੇਉ। ਨਾਨਕ ਵਤੁ ਵਤੁ ਜੋ ਕਰਤਿ ਤਨ ਮਨ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥

ਵਹੁਵਹੁਸਾਤਿਬੁਸਚੁਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਨਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਛਕੁਪਾ
ਵਹੁਵਹੁਤਿਬਲਿਤਰੇਜਾਉ॥ਵਹੁਵਹੁਗੁਣੀਨੇਧਨੁਤੈਜਿਸਨਦੇਇਸੁਖ
ਵਹੁਵਹੁਜਲਿਥਲਿਥਰਪੁਰੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਜਾਇ॥ਵਹੁਵਹੁਗੁ
ਰਮਿਖਨਿਤਸਭੇਕਰੁਗੁਰਪੁਰੇਵਹੁਵਹੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਹੁਵਹੁਜਮਨਿਚਿ
ਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮੁਕਰੁਨੇਹਿਨਅਵੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਰਿਜੀਉਸਚ
ਸਚੁਤੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀਐਸਾਚਿਸਤ੍ਰਜਿਸਮਾਣੀ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਜਗਤਿਨਸਵਤਿਜਾਗਤਰੇਦਿਵਿਤਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤੀਤਹਿਰਸੁਚਾਖਿਅ
ਸੋਧੁਨਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪਾਚਿਮੁਏਅਜਾਣੀ॥੧੭॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੩॥ ॥ਵਹੁਵਹੁਭਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੁਤੈਤਿਸੁਜੇਵਰੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਵਹੁਵਹੁਅਗਮੁਅਥਾਤੁਤੈਵਹੁਵਹੁਸਚਾਸੋਇ॥ਵਹੁ
ਵਹੁਵੇਪਰਵਹੁਤੈਵਹੁਵਹੁਕਰੇਸੁਤੋਇ॥ਵਹੁਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਵੈਕੋਇ॥ਵਹੁਵਹੁਕਰਮੀਪਾਣੀਐਅਪਿਦਾਇਅਕਰਿਦੇਇ॥
ਨਾਨਕਵਹੁਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਘਏਇ॥੧॥ਮ॥੩॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਅਵਰੀਝੁਜੀਨਤੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਝਚੀਐ
ਵਿਛਕਰਮੈਨਪਾਇਅਜਾਇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਥੰਕੁਵਿਕਾਰੁਤੈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆ
ਇਜੀਮਦੁਮਰਦੁਨਚੁਕਾਣੀਤਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਚਿਤੁਲਾਇਅਸੁਖਾਣੀਕੋਈਨਾਤਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਤੋਵਰੀਨਾਓਇ
ਦੁਖਸਤਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਥਰੇਸਚੈਸਥਾਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਛਾਣੀਤਿਸਨੋਅਖੀਐਜਿਖਸਮੈਧਰੇਪਿਅਗਦਰਿਖੜਾ
ਸੇਵਕੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਗ॥ਛਾਣੀਦੁਰਘਰੁਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥
ਛਾਣੀਕਮਤਧੁਅਗਥਾਤਰਿਕੋਨਾਇਪਿਅਗਰਿ॥ਛਾਣੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਤਰਿ
ਜਾਪਤਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੩॥ ॥ਗੁਜਰੀਜਾਤਿਗਵਾ
ਰਜਸੁਪਾਏਅਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦੇਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਤਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥
ਜੇਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਤੁਕਮੁਪਛਾਣੈਕੀਤ
ਰਾਜਿਸਨੋਰਿਖਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਤੁਕਚਜੀਕੁਲਖਣੀਪਰਤਰਿਓਰੀਭਤਾਰਿ॥

ਭੈ ਪੁਇ ਐ ਮੁਖ ਕਟੀ ਐ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਵੈ ਸਰੀਰੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ
ਮੁੱਟੈ ਤਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਾਤੀਰੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਥੈ ਸੈ ਭੈ ਰੁਤੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮ
॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਰਿ ਆਈ ਆਦਰਗਤ ਮੱਖ ਦੁਆਰਾ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ
ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ **ਨਾਨਕ** ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਸਾਭਲੀ ਜਿਸਨੇ
ਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਥੀ ਐ ਸਚੇ ਕਰ
ਜਾਉ **ਨਾਨਕ** ਦੇ ਕੁਠੈ ਰਿਦੁ ਜੈ ਲਗੈ ਸਾਜਿ ਤਵ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥
॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਰੁ ਉਪਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਭਉ ਦੁਜਾ ਕੀ ਆ ਜਿਉ ਰਜੈ
ਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿਰੀ ਆਈ ਸੁਰਬੁਤ ਮਾਸੇ ਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨੀ ਨਦੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਗਟੀ ਆ ਤਿਥੈ ਸੋ ਗੁਣਿ
ਵਿਅਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀ ਆ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥
ਇਹੁ ਸੁਰ ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣ ਤੈ ਜੇਤ ਤੈ ਆਕਾਰੁ ਜਿਨੇ ਇਹੁ ਲੇਖ
ਸੋ ਅਪਰਵਾਹੁ **ਨਾਨਕ** ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦਾਸੋ ਮੁਰਖੁ ਗਵਾਹ
॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚੁ ਪੀਲੁ ਕੁਰੁ ਗੁਰਿ ਅਨੁਕੁੰਚੁ ਜਤ ਖਿਚੇ ਤਤ ਜਾਇ
ਸਤੀ ਕੁੰਭੇ ਬਾਤ ਗਾਠਿ ਗਿਠਿ ਰਿਉ ਬੁਝਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨੇ ਉਪਾਇ ਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਦਾ ਸੇਵਿ ਸਭ
ਇ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਕਾਨ੍ਹ ਸਦਾਇ ਆਇ ਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰ
ਮਿਟਾਇ ਆ **ਨਾਨਕ** ਭਏ ਅਚਿਤ ਤਰਿ ਪੁਨੀਤ ਚਲਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥
॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਖੇਤ ਮਿਅਾ ਥਾਉ ਚੀ ਆਪੁ ਰਉ ਚਾਨਿਰ ਦਾਉ ਮਾ
ਤੀ ਘਰ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਤੁਇ ਅਉ ਬਰਸਨਾਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬੁਝਿ
ਕਾਤਿ **ਨਾਨਕ** ਤਿਨ ਬਠਿ ਤਰੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਮਨ ਮਾਤਿ
॥ ਮਿਰਾ ਸੋ ਜਿਭਾ ਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿਹਾ ਸਿ **ਨਾਨਕ** ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ
ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪੁਰਖਾ ਸਿ ਜ
ਦਾ ਸਿ ਤੁਸਰਾ ਸਾਈ ਤੁਰਖ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਉ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ ਜਿ
ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਅਤੁ ਗਤਿ ਅਸਮਾਈ ਜੇ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਦ ਕਰੇ ਤਿਸੁ
ਈ ਚਿਤ ਚਰਿ ਅਚਿਤ ਰੁ **ਨਾਨਕ** ਲਾਗਿ ਪਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਸਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਅਸਾਮਰੈਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਅਸਪੁਰੀਅਸਚੇਸਿਉਚਿ
 ਤੁਝਾਇ॥੧॥੩॥ ॥ਅਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿਨੇਕੀਤੀਸੋਥੈਜਾਇ॥
 ॥ਨਾਨਕਉਚਕੁਕੈਤੀਥਾਝੁਤਰਿਕੈਨਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਪੇਜ
 ਨਤੁਧਿਪਾਇਉਨਿਕਾਰਿਪੁਰਾਥਾਟੁ॥ਅਪੇਸਾਤੁਅਪੇਵਦਜਾਗਾਅਪੇਤੀਤਰਿਤੁਟੁ
 ਅਪੇਸਾਗੁਰੁਅਪੇਬੋਧਿਥਾਅਪੇਤੀਥੇਵਾਟੁ॥ਅਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਏਅਪੇਅਪੇ
 ਦੇਸੇਥਾਟੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਅਇਤੁਸਭਿਕਿਲਹਿਖਕਾਟੁ॥੨੨॥੧॥
 ॥੧॥੧॥੧॥

॥੧॥੧॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਗੁਜਰੀਕੀਵਰ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕਾਨਾਨਾ॥ ਸਲੋਕਮੁ:੫

ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਅਗਾਧਣਾਜਿਤਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ॥ਨੇਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਣਸੁਵ
 ਵੀਸੁਣਾਗੁਰਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਤਿਅਦਰਗਤਪਾਈਐਠਾਉ॥ਕਤੁ
 ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨਾਏਤਵਬੁਦੇਇ॥ਜਗਮਾਤਿਉਤਮਕਾਂਢੀਅਤਿਵਿਰ
 ਏਕੇਈਕੇਇ॥੧॥੧॥੫॥ ॥ਰਖੇਰਖਣਤਾਰਾਅਪਿਉਥਾਰਿਅਨਾਗੁਰਕੀਪੈ
 ਜੀਧਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨਾ॥ਤਿਅਅਪਿਦਇਅਭੁਮਨਤੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨਾ॥ਸ
 ਧਨਕੈਸੰਗਿਭਉਜਲੁਤਾਰਿਅਨਾ॥ਸਾਕਤਨਿਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਤਿਬਿਦਾਰਿ
 ਅਨਾ॥ਤਿਸੁਸਾਤਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਤਿ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਤੋਇਸਗ
 ਏਦੁਖਜਾਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮਅ
 ਪਰੀਐ॥ਸਚੰਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਤਾਰੀਐ॥ਕੁਰੁਨਜਾਪੈਕਿਥੁਤੇਰੀਧਰੀਐ
 ਕਰਮੈਦੇਦਤਾਰੁਜੇਤਉਪਰੀਐ॥ਇਕਤੁਸੁਤਿਪਰੈਇਜੋਤਿਸੰਜਰੀਐ॥ਤੁ
 ਕਮੇਭਵੰਨਕਮੰਤ੍ਰਿਤੁਕਮੇਤਾਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਧੁਧਿਅਏਨੋਇਜਿਸੁਤਾ
 ਗੁਮਥਾਰੀਐ॥ਭੇਗੀਗਤਿਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਤਉਤੁਧੁਬਖਿਤਾਰੀਐ॥੧॥

॥ਸਲੋਕਾ॥੫॥ ॥ਜਾਂਤੁਤੁਸਤਿਮਿਤਰਵਾਨਅਚਿਤਵਸਤਿਮਨਮ

ਤਿ॥ਜਾਂਤੁਤੁਸਤਿਮਿਤਰਵਾਨਨਉਨੀਧਿਘਰੁ॥ਮਤਿਪਾਤਿ॥ਜਾਂਤੁਤੁਸਤਿਮਿ
 ਤਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਸੰਤੁਕਮਾਤਿ॥ਜਾਂਤੁਤੁਸਤਿਮਿਤਰਵਾਨਤਾਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮ
 ਤਿ॥੧॥੧॥੫॥ ॥ਕਿਤੀਥੈਤਿਥੈਤਏਮੁਚੁਵਜਾਇਨਵਜਾਨਾਨਕਸਚੇ

ਨਾਮਾਢਿਕੁ ਕਿਸੈ ਨਹੀ ਆਖ ਜਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਨਿਵੇਦਕ ਤੇ ਬਾਸ ਫੁਖੇ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪਹੋ॥
ਪੁਪਿ ਆਇ ਨਿਦਿ ਦੁਇ ਦੁਸਣਾ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਉਤਰੁ ਤਰਿ ਜਾ
ਭਠਾ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾ ਬਰਸੇ ਖਮ ਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ॥ ਚਿਤਿ ਪਤਿ
ਟਿਘਟਿ ਮਉਲੀਏ॥ ਕੁਲੁ ਕਰੇ ਵਿਣੁ ਸੁਧਰ ਮੇਤ ਗੀਐ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਤਿਅੰ ਪਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਗੀਐ॥੨॥ ॥ਸਭ ਕੁਆਰਾ॥੫॥
ਅਭਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿ ਅਈਓਂ ਇਸੇਗੁ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵ ਸੀ ਗਏ
ਪੇਗੁ॥੧॥੫॥ ॥ਕਿ ਤੀਅ ਕੁੰਗ ਗੁਣਾ ਬੀਐ ਨਤਿ ਤੁ॥੧॥
ਚਕਿ ਅਮਨ ਮਤਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਉ ਮੰਗੁ ਤਿਉ
ਅਭਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿ ਆ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਗੁਜੀ ਵਾਖੋ ਬਿਅ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਟਾ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਤੁ ਕੁਸੁ ਵਟੀ ਜਸੁ
ਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਗੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਓਇ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸ
ਇ॥ ਅਪਤੁ ਕਥੁ ਨ ਓਇ ਪੁਰਨ ਗਿਨਿ ਤਲੀਐ॥ ਮੋਤਿ ਨਿਗੁਣ ਦਿ
ਸੰਤ ਪ੍ਰਮਸਾਈਐ॥੩॥ ॥ਸਭ ਕੁਆਰਾ॥੫॥
~~ਦੇਹਿ ਗੀਤੁ ਤਿਉ~~ ॥ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਤੁਤੀ ਆਪੇ ਕਉ ਸਦਾ ਤੁ
॥੫॥ ॥ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਅਸੰਖ ਓਤਿ ਤਰਿ ਚਰਦੀ ਮਨੁ ਭਾਗਾ॥੨॥
ਤੀਰਥ ਨਾਮ ਪੁਰਜਿ ਸੁਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਉ ਪਰਵਾਦ ਗਾਰਦਾ॥ ਜਿਸਨੋ ਕਰੇ
ਸੁਨ ਵਿਸਾਰਦਾ॥ ਅਪਉ ਫਿਰੇ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦੋਹੁ ਦਾ ਮਨੁ ਤਿਉ
ਨਉ ਨਿਧਿ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਟਾ॥ ਪਤਿ ਨ ਮਾਤਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਰਦਾ॥ ਜਿਸ
ਸਚਿਤਿ ਸਤਿ ਉਪਾਰਦਾ॥ ਜਿਸਦੇ ਓਵੇ ਵਲਿ ਸੁਕ ਦੇ ਨਤਾਰਦਾ॥ ਸਦਾ
ਬਾਛੁ ਤੇ ਤਉ ਤਿਸੁ ਨ ਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ ॥ਸਭ ਕੁਆਰਾ॥੫॥ ॥ਕਮੁ
ਓਗੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨੀ ਜਲਾਇ॥ ਜੀਵੰਦਿ ਆਨਿਤ ਜਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
॥੧॥੫॥ ॥ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰੁ ਆਪਣਾ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਅਤੇ
ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਅਗੁਰ ਪੁਰੈ ਦੀਅ ਮਿਲਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਦਸਿੰਘਾ ਤਿਸਕੀਗਈ ਬਲਾਇਮਿਦੇਅੰਦੇਸ਼ਿ
ਅਤਿਸਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤਨਿਤਾਤੁਭੁਭਿਯੋਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਤਾਤੁਪਾਪਮੈ
ਦੁਖਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਚਨਾਉਥੈਜਾਪੀਐਮਨਕਉਭੈਸੰਤਖੁਬਖਾਧਾਪੀਐ
ਜਿਸੁਪਾਟਿਵਸਿਅਨਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਾਟੀਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੈਨੈਵਿਰਥੈਤਰਿਧ
ਪਾਟੀਐ॥੫॥ ਸਭਕੁਆਮ॥੫॥ ਮਨਮਤਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁ
ਕਰੁਉਠੀਤਾਤਰਿਕੀਰਤਨਕਾਅਤਰਦੇਤੁਨਾਕਕੇਮੀਤਾ॥੫॥ ਮਾ॥੫॥
ਦੁਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਅਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੁਖਿ॥ਨਾਨਕਜਪੁਭਭਾਦੀਅਮਰਉਦਿ
ਚਰੀਸੁਖਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਤਿਸੁਗੁਰਪਾਤਿਅਰਦਾ
ਸਿਕਰਿ॥ਓਰਿਸਿਅਦਪਸਗਲਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਾਰਿ॥ਪੁਜਤੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰ
ਅਤਿਜਾਇਜਾਗਿ॥ਸਾਧਜਨਕੈਸੰਗਿਭਵਜਯਾਥਿਖਮੁਤਗਿ॥ਸੇਵਤੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਅਗੈਨਮਰਤੁਰਗਿ॥ਖਿਨਮਤਿਕਰੇਨਿਤਾਤੁਉਦੇਸੁਭਰਭਗਿ॥ਮਨਕਉਭੈਸੰਤਖੁ
ਖੇਅਈਐਸਦਤਗਿ॥ਸੇਠਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧੁਗਿ॥੬॥
ਸਭਕੁਆਮ॥੫॥ ਭਗਵੀਸੁਖਾਨੀਜੇਰੁਦਤਰੈਜੇਰੀਆਨਾਕਲਤਗੀਲ
ਕੈਸੇਅਨਰੁਥਦੇਇਨਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ ਮਾ॥੫॥ ਬਨਿਭੀਤਾਵਲੈਤਿਕਸਥੀਲ
ਮੁਖੁਤੁਰਤਾਤਰਿਨਾਮਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਅਰੇਨਾਨਕਪੁਰਨਕਾਮਾ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਘਾਈਅਨਿਸਤਿਨਿਧਨਤੇਰੈਗੀਰਤਿਆਨਤਵੀ
ਪਥਤਉਤੁਪਾਨੋਜਪਾਤਿਆਪਤੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਗੀਟੇਕਜਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰੇਵਾ
ਦੁਤੁਸੁਖਲਤਾਚਿਤਾਰਿਮਨਾ॥ਗੁਰਪਾਤਿਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰਕਰਮੀਪਾਈਐ॥
ਸਤਿਗੁਰਦਰਿਨਿਤਲਬਤੁਜਿਨਧਾਈਐ॥ਰਖੈਆਪਿਦਇਅਲੁਕਰਿਦਾ
ਦਾਪਦੇ॥ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਦਿਸੁਟੇ॥੭॥ ਸਭਕੁਆਮ॥੫॥
ਏਮਪਟੋਲਤੈਸਤਿਦਿਤਾਛਕਦਕੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਦਨਾਬੀਨਾਸਾਈਮੈਰਾ
ਨਾਨਕਜਾਣਤੇਰੀ॥੧॥ ਮਾ॥੫॥ ਤੈਰੈਸਿਮਗਦਿਤੁਰਕਿਭੁਲਧਮੁਖਿ
ਮੁਨਰਿਠਮੁਕੋਈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਤਿਬੁਨਾਨਕਮੋਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਵੈਸੁਖੁਪਦਾਦਸੁਪਿਅਈਐ॥ਵੈਵੈਰੋਗਾਪਾਟਿ
ਗੁਰਗਾਈਐ॥ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਰਾਚਿਪ੍ਰਭਾਚਿਤਿਅਈਐ॥ਪੁਰਨਤਵੈਆ

ਸਨਾਇਮੀਨਿਵਸਾਇਐ ॥ ਕੋਇਨਲਗੋਬਿਖਮਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ ॥
ਦਰਬੁਮਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿਪਦੇਸਭੇਬੋਕਜਿਸੁਆਪਦਿਵਾ ॥
ਤੁੰਸਭਨਾਕਖਸਮੁਸਭਤੇਗੀਠਾਇਐ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਭਕੁਆਮਾ ॥ ੫ ॥
ਰੰਦਰੀਮੈਰਾਖੋਜੁਨਖੁਭੈਮੀਇਮੁਤਥਤਿਤੇਗੀ ॥ ਤਉਚੁਰਦੀਮੈਰਾਖੋ ॥
ਤਮੁਤਰਿਨਾਨਕਤੁਲਾਥੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਜਿਨਾਦਿਸੁੰਦਰ ॥
ਵੰਦੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਰੇਸੇਈ ॥ ਤਉਚੁਚੇਦੀਜਗੁਸਥਾਇਆਨਾਕਵਿਖ ॥
ਈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉਰੀ ॥ ॥ ਆਵੈਸਾਤਿਥੁਚਿਤਿਤੇਰਿਅਭਗ ॥
ਆਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਥੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮਮਰਦੁਖਉਕੇ ॥
ਨਕਾ ॥ ਸਥਦੁਜਧਿ ॥ ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਤੁਤਸਭਿਜਾਤਿਥਾਪਿ ॥
ਥਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ ॥ ਉਚੀਤੁਉਚਾਥਾਨੁਅਗਮਅਧ ॥
ਗੋਇਦਿਨਸੁਕਰਜੋਰਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾਅਧੋਤਿਦਿ ॥
ਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ॥ ਸਭਕੁਆਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਥਾਰਿਵਿਖ ॥
ਮਸਧੁੰਮਸਕੁਕਾਪਈਆਰਾਤੀ ॥ ਤਉਸਤਸੇਤੀਲਗਰੀਰੰਗੀਨਾਨਕ ॥
ਤੀਥਨੁਗਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿ ॥
ਨਉ ॥ ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆਪਣਾਸੁਆਉ ॥ ੨ ॥
॥ ॥ ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ ॥ ਤਅਸਾਧੁਸੰ ॥
ਦੁਖੁਨਤੇਇਆ ॥ ਪਾਇਆਨਿਤਚਲੁਥਾਨੁਠਿਰਿਗਰਭਿਲੇਇਆ ॥
ਗੀਆਇਆਇਕੁਸਗਲਥੁਤਮੇਇਆ ॥ ਤਤੁਗਿਅਨਲਾਇ ॥
ਸਾਟਿਸਮੋਇਆ ॥ ਸਭਜਧੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖਤੁਬੋਲੇਇਆ ॥
ਇਨਿਤਕੁਸੁਖਿਸੁਖੇਇਆ ॥ ਪਗਖਿਖਜਾਨੈਪਾਦੇਸੇਥਤੁਰਿ ॥
॥ ੧੦ ॥ ॥ ਸਭਕੁਆਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਵਿਥੋਤੇਜੰਥੁਰਖਵੇਨਵੰਦ ॥
॥ ਜੇਸੋਧਦੀਮਿਲੀਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸਮੁਤਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥
ਸਦੀਪਾਣੀਐਈਧਦੁਰਖੈਭਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕਸੋਸਤੁਆਤਿਜਾਕੈ ॥
ਤਭਕਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉਰੀ ॥ ॥ ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੀਮਤੁਧੈਤੀਗੋਚਰੇ ॥
ਤੈਜਾਗਿਜਿਕੀਅਤੁਧੁਧੁਗੇ ॥ ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦ ॥

ਪਾਠਾਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਇ। ਭਗਤਤੇਰੇਦਇਅਥਰਨਾਮਿਤਰਪਾਇ।
ਰਦਵਰਗੋਗੁਨਪੈਤੈਤਿਸੁਮਾਇ। ਭਗਤਏਤੁਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿਦੈ।
ਸਦਾਸਦਾਦੇਨੁਗੋਦਿਕਿਕੁਧਿਅਇ। ਪੀਵਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ।
ਰਤੇਅਧਾਇ॥੧੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੫॥ ॥ਕੋਟਿਬਿਧਨਤਿ॥
ਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਉ। ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਠਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਪਾਇ।
॥ਮ॥੫॥ ॥ਪਿਰੀਮਿਠਾਵਾਜਾਥੀਐਸਾਈਸੁਭਾਵੀਰੁਤਿ। ਘਰੁ
ਤਵੀਸਰੈਨਾਨਕਰਵੀਐਨਿਤਾ॥੨॥ਪਉਰੀ। ਸੁਰਵੀਰਵਰੀਅਮਕਿਨੈ।
ਠਉਜਸਤਾਣੀਤਠਪੰਚਾਜੜੀਐ। ਦਸਨਾਗੀਅਉਧੁਤਦੇਨਿਚੈ।
ਜਿਦਿਜਿਦਿਥੈਨਿਰਥਾਇਏਤੋਨਾਠੜੀਐ। ਤੈਗੁਣਇਨਕੈਵਸਿ।
ਮੜੀਐ। ਭਗਮੁਕੰਦੁਮਾਇਆਖਾਈਕਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀਐ। ਗੁਰੁ
ਰਾਇਬਿਖਮਦਲੁਠੜੀਐ। ਤਉਤਿਸੁਅਗੋਦਿਨਗਤਿਰਤਕਰਨੈ।
॥੧੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੫॥ ॥ਕਿਥਵਿਖਸਭੇਉਤਰਨਿਨੈ।
ਦਗਉ। ਕੋਟਿਕਲੇਸਉਪਜਾਤਿਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਉ॥੧॥ਮ॥੫॥
॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੋਟਿਐਪੁਰੀਤੋਵੈਜੁਗਾਤਿ। ਤਸੀਦਿਅਖੇਲੀਦਿਅ
ਖਾਵੀਦਿਅਵਿਚੋਤੋਵੈਮੁਕਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉਰੀ॥ ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ
ਧੰਨੁਜਿਨਿਭ੍ਰਮੁਗਜੁਤੋਰਿਅ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਤਵਾਤਜਿਨਿਤਗਿਨਿਅ॥
ਅਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਦੁਗੁਰੁਦੇਇਦਾਰੁਭੀ। ਮਤਗੋਗੁਬਿਕਰਾਣਤਿ।
ਤੁਭੀਪਾਇਅਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਤੁਤਖਜਾਨੈਅ॥ ਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਇ
ਪਥਾਨੈਅ॥ ਮਤਮਾਕਤੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵ। ਗੁਰਪਰਥੁਗੁਪੁ
ਰਮੇਸਰਅਪਰਪਰਅਥਖਅਭੋਰੀ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੫॥
ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਅਜੀਉਤੁੰਕਮਾਵਦਿਅਸੁਖੁਭੁੰਚੁ। ਧਿਅਇਦਿਨੁਚੈ
ਭੁਮਿਥੁਨਾਨਕਉਤੇਰੀਚਿੰਤਾ॥੧॥ਮ॥੫॥ ॥ਸੁਰਚਿੰਤਨਗੋਵਿਦੈ।
ਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੰਗਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿ।
ਵੰਤਾ॥੨॥ ॥ਪਉਰੀ॥ ॥ਤੇਰਾਕੀਤਤੋਇਤਕਤੇਰਾਪੀਐ।
ਮਿਥਿਜਪੀਐਨਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ। ਆਇਐਚਿਤੀਤੈ।

ਭਵੇਸੁ ਮਾਗਾ ਤਿਸਨੇ ਪੈ ਤੇ ਕਉ ਦੁਜਿ ਸੁਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸਭਾ ਕਿਉ ਤਿਸ
 ਕੀ ਸਿਨ ਕੀ ਬਾਤਗਾ ਸੋਭਗਤ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਤਗਾ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿ
 ਆਇ ਤਿਧੁ ਤੁਰਖ ਵਾਇ ਆਸਿ ਰਿਸਤਾ ਸਮਰ ਬੁਨਦ ਰਿਨਿ ਤਾਇ
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ॥ ੫॥ ॥ ਕਾਮ ਰੁੱਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ
 ਨਾਨਿ ਵਾਗਿ ਰਾਖਿ ਲੇਤੁ ਪੂਰ ਅਪਦੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਗ ॥ ੧॥ ਮਾ॥ ੫॥
 ਭਾਇ ਅਧਾਇ ਅਮੁਤੁ ਪਠਾ ਪੈਨ ਦਿਅ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਿਗੁ ਤਿ
 ਦਾ ਜੀਵਿ ਅਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੇ ਰੰਗੁ ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
 ਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਤਵਣਾ ॥ ਜਤ ਜਤ ਰਖਤਿ ਅਪਿਤਤ ਜਾਇ ਖੜਵਣਾ
 ਮਤੇ ਰੇ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਪੋਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮ ਭਉਖੋ
 ਵਣ ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਗਿਰਤੇ ਸੇ ਜੋ ਨਿਨ ਜੋ ਵਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤ ਰਿਉ ਕੁਨੈ ਨ ਅਲੋ
 ਵਣਾ ॥ ਜੀਨੀ ਪਛਾਤਾ ਤੁਕ ਮੁਤਿ ਨ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥ ਨਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀ ਸਮ
 ਮਤਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥ ੧੮॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ॥ ੫॥ ॥ ਜੀਵੀ ਦਿਅ ਨ ਚੇਤਿ
 ਮਿਥੈ ਅਰਲੰਦ ਰੁੱਖ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀ ਅਸੀ ਗਿਗੁ ਦਾਰਿ ਅਸਕਤ ਮੁਕਤ
 ॥ ੧੯॥ ਮਾ॥ ੫॥ ॥ ਜੀਵੀ ਦਿਅ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਅਮਰੀ ਦਿਅ ਤਰਿ ਰੰਗੀ ॥
 ਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿ ਅਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਦਿਗੁ ਗਾਦੀ ਅਪਿਰਖ ਵਾਇ ਆਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾ
 ਆਉ ਵਾਕੀ ਨ ਤੋਇ ਪਾਟੇ ਪਾਟਿ ਸਾਰਿ ਆਮਿ ਤਰਵਨ ਸਮਰ ਬਖ
 ਤੀ ਪਾਇ ਆਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਅਪਿ ਸੇਸ ਦਾ ਸੁਖਾਇ ਆ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨ
 ਆਇ ਆਪੇ ਤੀ ਪਾਇ ਆਸਭੁ ਕਿਉ ਆਪੇ ਅਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿ ਅ
 ਰੁਪੁ ਰੇ ਕੀਟੇ ਕਾਨਕ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ੨੦॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ॥ ੫॥ ॥
 ਦਿਮ ਪਿਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇ ਸਰੋਰਖਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੇ ਦਿਤ ਤਰਿਨਾ ਮੁਅੰ
 ਤੁ ਚਖਿ ਆਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਾਦਿਨ ਤਰਿਗੁ ਦਰਵੈ ॥ ਪਾਏ ਮਨਰ
 ਨ ਭਿਜੀ ਪਤਭਵੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਉ ਕਰਤੇ ਤਖਿ ਕਾਰ ਦੁਜ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦ
 ਤਾ ਪੁਰਿ ਤਗੈ ॥ ੧॥ ਮਾ॥ ੫॥ ॥ ਤਿਸਨੇ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ ਅ
 ਜੇ ਜਿਨਿ ਪਿਆਇ ਆਖ ਸਮੁਤਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸਭੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾ

ਫੁਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇ ਆ। ਤੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਤ ਫੁਲਖਸਾਮੇ ਫੁਗਮਾਇ
ਤੁਆ ਆਪਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਨਤ ਭਰਮਾਇ ਆ। ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸੀ
ਬੁਧਾਇ ਆ। ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਤਿਦਾਇ ਆ। ਬੁਝਾਏ ਤੁਕਮੁ ਮਿਤਾ ਜਿ
ਲਾਏ ਅਧੇ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਨਿਤਾ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥
ਰੇਤਤ ਕਾ ਕੀਖੁ ਨ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ। ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਸਕਾਤੁ ਖੁਨਖ ਵਿਸ
ਜੋ ਨੀਜੁ ਤੇ। ਮਥੇ ਵਾਧਿ ਪਥਾਇ ਅਨੁਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ। ਦੁਖ
ਲਾਇ ਅਨਗ ਕਿਧਿ ਰਿਸੁ ਤੇ। ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਗਖਿ ਅਨੁ
ਤੇ॥੨੦॥ ॥ ਸਭ ਕੁ। ਮ। ੫॥ ॥ ਗਮ ਜਪੁ ਵਰਭਗੀ
ਪੁਰਨ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਐ ਬਿਘਨ ਲਗੈ ਕੋਇ॥੧॥
॥ ਕੀਠਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸਨੋ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਆ
ਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਦੈ ਪਾਰਿ ਕਾਉ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਿਮਰ
ਦਾਤਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿ ਆ। ਇਥਾ ਪੁਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੁਰਿ
ਅਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸਨੋ ਲਾਏ। ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਗਤਿ
। ਸੁਖ ਸਤਿ ਅਨੰਦ ਵਠੇ ਤਿਤੁ ਪਾਗਿ। ਆਵਰ ਜਾਣਹੇ ਜਨ ਮੁਖ
। ਸਾਤਿ ਬੁਝੇ ਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦਿਸਣਾਇ ਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਇ ਆ॥੨੧॥੧॥੨॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

Handwritten text in a cursive script, likely a ledger or account book. The text is organized into columns and rows, with some entries appearing to be dates or numerical values. The script is somewhat faded and difficult to decipher in many places.

<p> ੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤਕਰਾਦੇਵਗੰਧਾਰਕਾ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਮਤਲਾ॥੪॥ ਪਤਿ॥ ੨੮੧ ੧ ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਾਕਰਗਲਿਵਲਾਗੇ ੨ ਸੇਰੇਸੁੰਦਰਕਤਤਮਲੇਕਿਤੁਗਲੀ ੩ ਸੇਰੇਮਨਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਬਲੀ ੪ ਅਬਤਮਚਲੀਠਾਕਰਪਾਤਿਤਰਿ ੫ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਿਸੁਖਲਿਤਰਿ ੬ ਤਰਿਕੋਨਾਮਥਿਨਾਸੁੰਦਰਤੈਨਕਟੀ ਦੁਪਦੇ॥ ਮਤਲਾ॥੫॥ ਪਤਿ॥ ੨੮੧ ੧ ਮਾਈਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਈਐ ੨ ਮਾਈਤੋਨਤਸੁੰਦਰੀਐ॥ ੩ ਮਾਈਸੁਨਤਸਚਰੇਰਗਤ॥ ੨੮੨ ੪ ਮਨਤਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਤੁ॥ ੫ ਮਨਜਿਉਅਪਨੇਪੁਰਤਾਵਉ ੬ ਪੁਰਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਮੁਗਾਏ॥ ੭ ਮਨਸਗਲਾਸਿਅਨਪੁਰਤੀ ੮ ਤਰਿਪ੍ਰਾਨਪੁਰਸੁਖਦਾਤੇ॥ ੯ ਸੋਪੁਰਜਤਕਤਪੋਖਉਨੋਦੀ ੧੦ ਤਰਿਮਨਮੁਜਪਿਥਾਤ॥ ੧੧ ਮਨਕਤਾਅੰਕਾਰਿਅਠਾਤ॥ ੧੨ ਸੋਪੁਰਨੇਰੇਤੁਤੇਰੇ॥ ਪਤਿ॥ ੧੩ ਮਨਗੁਰਮਿਥਿਨਾਮੁਖਿਅਇਓ॥ ੨੮੩ ੧੪ ਮਾਈਜਪੁਰਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ੧੫ ਚੰਚਲਸੁਪਨੇਤੋਉਰਝਾਇਓ॥ ੧੬ ਸਰਬਸੁਖਗੁਰਚਰਨਾ॥ ੧੭ ਅਪੁਨੇਤਰਿਪਤਿਥਿਨਤੀਕਤੀਐ ੧੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ ੧੯ ਮਾਈਗੁਰਕੇਚਰਨਨਿਤਰਓ॥ ੨੦ ਪੁਰਜੀਪੋਖਉਦਗੁਸੁਤਮਾਰਾ </p>	<p> ੨੧ ਤੇਰਾਜਨਗਮਰਸਾਇਨੇ॥ ੨੨ ਮਾਈਗੁਰਥਿਨਾਮੁਖਿਅਇਓ॥ ੨੩ ਗੁਰਕਤਉਐਅਪਿਦਇਐ॥ ੨੪ ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਤਿਥਿਨਿਓ॥ ੨੫ ਅਨਥਾਥਪੁਰਤਮੇ॥ ੨੬ ਪੁਰਏਤੈਮੋਰੁਸਮੇਰਾ॥ ੨੭ ਮੀਤਾਐਸੇਤਰਿਜੀਉਪਦੇ॥ ੨੮ ਦਰਸਨਾਮਕਉਮਨੁਅਐ॥ ੨੯ ਅੰਭਿਤਪ੍ਰੀਅਥਚਰਤੁਏ॥ ੩੦ ਤਰਿਜਕੀਪਸੇਵਕਪਾਥਿਓ॥ ੩੧ ਕਰਤਫਿਰੇਥਨਭੇਖਮੋਨਾਤ॥ ੩੨ ਮੈਪੋਖਿਓਰੀਉਚਮੋਨਸਭੇਏ॥ ੩੩ ਮੈਥਤੁਥਿਧਿਪੋਖਿਓਰੀਓ॥ ੩੪ ਏਕੈਰੇਤਰਿਏਕੈਜਾਨੀ॥ ੩੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ॥ ੩੬ ਧਿਅਏਗਾਏਕਰੀਤਰੇ॥ ੩੭ ਉਠਟੀਰੇਮਨਉਠਟੀਰੇ॥ ੩੮ ਸੁਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪਥੇ॥ </p>
---	---

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
 ਸਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਠਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਵਿਵਰਜਨ ਬੇਠਾ ਕੁਰਸਿ ਵਲਾਗੇ ॥ ਜਤੁ ਮਰਾਜ ਸੁਕਤ ਤੇਗੁਰ ਮਤਿ ਤਿ
 ਨੁਖ ਭਾਗ ਸੁਭਾਗੇ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਫੁਟੇ ਮਾਏ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਠਾਠੇ ਤਰਿ ਰਾ
 ਮ ਮਾਥਿ ਵਲਾਗੇ ॥ ਮਰਾਮਨ ਮਾਠਿ ਚਿਗੁਰਿ ਮਾਠਿ ॥ ਮਾਥਿ ਸਮਭਰੀ
 ਭ੍ਰਮ ਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਹੈ ਨੈਸੈ ਈ ਅੰਧਿ ਭ੍ਰਮੀ ਗੁਰ ਕਿਚ ਤਕਿਰ
 ਭ੍ਰਮਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮਾਠਿ ਤਮ ਸਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਖ
 ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਠਾ ੪ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਦੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਾਈ ॥ ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਤੁ ਮਾਰਗੁ ਤਮ ਪੀ
 ਛਾਗਿ ਚਲੀ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਧ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖ ਨੇਹੀ ਭਰੈ ਏਤ ਚਲ ਬਨੀ
 ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਚਿਤੁ ਸੁੰਦਰ ॥ ਤਰਿ ਚੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕ
 ਰੂਪੀ ਅਸਭਾ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜਥਾ ਵੈ ਪਿਸਾ ਤਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੁ ਕਿਅ ਕ
 ਬਿਚਰਾ ਤਰਿਭਾ ਵੈ ਤਿਤੁ ਗਾਇ ਚਲੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਠਾ ੪ ॥
 ਮੇਰਾ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਚਲੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਗਿ ਚਲੁ ਲੇਗਤੀ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭੀ ਚਲੀ ਐ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਤਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵ ਲਖਾਵ ਲਤਿ ਸੁਕਾ
 ਦੇ ਤਰਿ ਚਲੀ ਐ ॥ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਆਗਾਤ ਮਤਿ ਸੁਕੀ ਗੁਲਗਲੀ
 ॥ ੧ ॥ ਸਾਤੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਤੁ ਅਪੁਨਾ ਤਰਿ ਅੰਧਿ ਤੁਪੀ ਝੁਲੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਦਿ ਜਨਾਨਾ ਕਧਾਏ ਆਤਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇ ਤਟੇਲੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਠਾ ੪ ॥
 ਅਖਤ ਮਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਾਠਿ ਤਾਰਿ ॥ ਜਬ ਤਮ ਸਗਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਈ ਗੁਪ੍ਰ
 ਭਾਵੈ ਮਾਗਿ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੀਚਤੁ ਗਾਈ ਚਿਪ ਮਾਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾ
 ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਉ ਤਮ ਤਨ ਦੀਓ ਚੰਦਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਆਵ
 ਮਗਲਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮ ਗੀਤਿ ਸੁਰਾਖੁ ਤਕਿਰ ਪਾਧਾਰਿ ॥ ਜਨਾਨਾ ਕ ਸਰ
 ਤੁ ਮਗੀ ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੁ ਤਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਠਾ ੪ ॥

ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਉਤਿਸੁਕਲਿਤਾਰੀ ਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਸਾ
ਸੁਨਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀਗੁਣਾਰੀ॥ ਤੁਮਪਾਵਿਤਪਾ
ਪੁਤਸੁਅਮੀਤਮਕਿਉਕਰਿਮਿਏਜੁਠਾਰੀ॥ ਤਮਰੈਜੀਏਤੁਮੁ
ਰੇਤੁਤੈਤਮਕਰਮਤੀਦਕੁਕਿਅਗੀ॥ ੧॥ ਤਮਗੀਮੁਦੁਨਾਮੁਤਮੇਜੁ
ਅੰਤਰਿਦੁਸਟੇਦੁਸਟਾਰੀ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਤੁਸੁਅਮੀਜਨਾ
ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ੪॥ ਗੁਣੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ੪॥

ਤਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨਾਮੁਦਰਿਤੈਨਕਟੀ॥ ਜਿਉਥੇਸੁਅਕੈਘਰਿਪੁਤੁਜਮਤੁ
ਮੁਪਰਿਓਤੈਧੁਕਟੀ॥ ਗੁਣਾਰੀ॥ ॥ ਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਨਾਤਿਤਰਿਸੁਅਮੀ
ਕੁਰੁਪਥੇਤਕਟੀ॥ ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਤੁਥਾਤਜਾਦੈਓਤੁਤਰਿਦਗਾਤੈ
॥ ੧॥ ਜਿਨਕਉਦਾਇਅਭੁਤ ਅਮੇਰਾਸੁਅਮੀਤਿਨਸਾਧਜਨਾ
॥ ਨਿਨਕਪਤਿਤਪਾਵਿਤਮਿਥਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਥੈਓਤੁ
॥ ੬੬॥ ੧॥ ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

॥ ਗੁਣੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੫॥
ਮਾਈਗੁਰਦਰਦੀਚਿਤੁਥਾਈਐ॥ ਪੁਕੁਤਿਉਕਿਪਾਲੁਕਮਥੁਪਰਗਾਨੇ
ਤਰਿਧਿਅਈਐ॥ ਗੁਣਾਰੀ॥ ॥ ਅੰਤਰਿਏਕਥਾਤਰਿਏਕਸਰਮਤਿਏਕ
ਐ॥ ਘਾਟਿਅਵਘਟਗਵਿਅਸਭਠਾਈਤਰਿਪੁਰਨਬੂਤਮੁਦਿਖਾ
ਉਸਤਤਿਕਰਤਿਸੇਵਕਮੁਨੀਕੇਤੇਤੇਰਾਅੰਤਨਕਤਤੁਧਾਈਐ॥
ਦੁਖਭੰਜਨਸੁਅਮੀਜਨਨਾਕਸਦਥਥਿਜਾਈਐ॥ ੨॥ ੧॥

॥ ਗੁਣੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੫॥
ਮਾਈਤੁਨਤੁਸੁਤਈਐ॥ ਗਚਿਰਤਿਓਚਨਾਪੁਰਅਪੁਨੀਕਤੁਦਾ
ਈਐ॥ ਗੁਣਾਰੀ॥ ॥ ਕਤਦੁਖਤਿਅਨੇਦਥਿਥੈਸੰਗਕਥਤਸੰਕਥ
ਕਥਤੁਮੈਥੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀਕਥਸਾਧੁਸੰਗਿਧਈਐ॥ ੫॥ ਕੋਇਨਾ
ਕੀਅਤੁਮਰਨਾਹੀਅਥਈਐ॥ ਕਤਨਾਕਤਿਸੁਗੁਰਥਥਿਤ
ਸਾਦਿਸੁਖਿਸੰਧਈਐ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥

॥ ਗੁਣੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੫॥

ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਚੈਰ ਰਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਉ ਤੇਰੇ ਮਾਨ ਸਰ ਨਿਸੁ ਅਮੀ
 ਜੋ ਜੋ ਕੰਠੇ ਸੇਵੇ ਤੇਰੇ ਮਾਨ ਉਨਾ ਨਿਕਾ ਬੰਢੁ ਕਰਤ
 ਜੋ ਮਾਨ ਵਿਸਰੇ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਵਿਸਰਤ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਮਰਤਾ ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ਪੁਰ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇੰਨ ਅਨਪ ਜਰਤਾ ॥ ਨਿਗੁ ਨ ਕਰੁ ਪੁਕੁਲ ਤੇ
 ਤੇਰੇ ਅਨਦਰੁਪ ਸੁ ਅਮੀ ਬਿਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

ਗੁਣੇ ਵਰੀ ਧਾਰੀ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ੫੭੨ ॥

ਗੁਣੇ ਵਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਗਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਤੇ ਧਾਰੇ ਬਰਨ ਅ
 ਬਰਨ ਸਬਤੁ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਤੇਰੇ ਧਾਰੀ ਚਿਤ ਤੇ ਸਮਾਇ ਚਿਤਿ ਤਿਥਿ
 ਜਪਤੁ ॥ ਜਪਤੁ ਜਪਤੁ ॥ ਤੇਰੇ ਧਾਰੀ ਗਤ ਨਾਪਾਇ ਚਿਤ ਬਹੁਤੁ ॥ ੧ ॥
 ਪੁਆਇ ਚਿਤਿ ਭਰਮ ਬਿਨਾ ਸੇਵਿ ਪਾਸ ਤੇ ਪੁਭ ਜਬਤੁ ॥ ਕਤਾ ਨ ਕਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗੀਤ ॥ ਜਿਲ ਬਹੁਤੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥

ਗੁਣੇ ਵਰੀ ਧਾਰੀ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਜੈ ਤੇਰੇ ਅਪੁਨੇ ਪੁਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚਤੁ ਨੀਚਤੀ ਚੁ ਅਤਿ ਨਾਤੁ ਇਗਰੀ ਬੁਥਲ
 ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਅਰੰਭ ਰਮਾਇ ਅਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਟ
 ਕਉ ॥ ਜੈ ਤੇਰੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁ ਅਮੀ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਤਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਦਸਨ ਦਸਰੇ
 ਦਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀਟ ਤਲ ਕਮਾਵਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਬਾਰੇ ਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥

ਗੁਣੇ ਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮ ॥ ੫ ॥

ਜੈ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਰਿਓ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਭ ਕਉ ਅਪੁਨਾ ਮਨ ਮਤਿ ਇ
 ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੁਖ ਉਤਾ
 ਜੈ ਤਾ ਮੁਖ ਪਤ ਮਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਚਿਤਿ ਤਾ ਗੁਣਿ ਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਮੁ ਕੁੰਦੁ
 ਕਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਣੇ ਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮ ॥ ੫ ॥

ਜੈ ਤੇਰੇ ਅਪੁਨੇ ਪੁਭ ਭਾਵਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਰ ਸੁ ਅਮੀ ਨਾਨਕ ਚਿਤ ਗਤੀ ॥
 ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪਾਏ ਸਰਦਾਈ ਇਤ ਮਤਿ ਸਾਧੁ ਕਤੀ ॥ ਪੁਭ ਕੀ ਆਗੀ
 ਮਾਨੈ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਭਰ ਮੁਖ ਧੋਰਾ ਲਤੀ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਨ ਪੁਥੀ ਨ ਸੁ ਅਮੀ ਪੁ

ਭਮੇਰੇਸਗਨਿਤੁਮਾਰੀਅਤੀ। ਖਿਨਮਤਿਕਾਪਿਉਥਾਪਨਤਰੇਕੁਦਰ
ਪਤੀ॥੨॥ ॥੧੩॥ ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ਮ॥੫॥

ਤਰਿਪੁਨਪੁਰਸੁਖਦਾਤੇ। ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਕਾਤੁਜਾਤੇ। ਰਤਾਉ॥ ਸੰਤਤਨੇ
ਤਮਤਿਨਕਉਕਾਠਨਖਾਤੇ। ਗੰਗਿਤਮਰੇਥਾਕਾਭਾਏ। ਰਮਨਮੰਗਸਿ
ਮਤਕਿਥਾਥਿਖਕਟਿਦੁਖਰਗਾਪੁਭਦਿਸਦਿਤੁਤਾਰੀਤਤੇ। ਸੇਵਤਜਾ
ਰਿਤਰਿਗਾਇਆਨਾਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥੧੪॥

॥ ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥

ਸਪੁਰਜਤਕਤਪੋਥਿਰੇਈ। ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੇ ਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾ
ਰਤਾਉ॥ ॥ਅਗਿਅਨਅੰਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿਅਜੀਅਦਨਗੁਰਦੇਵੇ
ਰਪਾਕਰਿਥੀਨੋਅਪੁਨਜਲਤੇਸੀਤਲਤੋਈ॥੧॥ ਕਰਮੁਧਰਮੁਕਿਰੁ
ਨਅਧਿਓਨੋਤਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ ਥਾਡਿਸਿਅਨਪਸੰਜਮ
ਗੰਗੁਰਕੀਚਰਣੀ॥੨॥੮॥੧੫॥ ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ਮ॥

ਤਰਿਰਾਮੁਨਾਮੁਜਾਪਿਥਾਤਾ। ਗਤਿਪਾਵਤਿਸੁਖਸਤਜਅੰਦਕਏ
ਰਤਾਉ॥ ॥ਖੰਜਤਖੰਜਤਖੰਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤਰਿਸੰਤਜਨਾਪਤਿਅਤ
ਰਾਪਤਿਏਤੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਾਤਾ॥੧॥ ਸੇਵਤਭਗੀਸੇਪਤਿ
ਪੁਰੇਸਾਤਾ। ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸਰੁਪਤੇਨਾਨਾਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਤ
॥ ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥

ਮਨਕਤਅੰਕਾਰਿਅਠਾਗਾ। ਦੁਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਾਵਨਭੀਤਜਿ
ਰਤਾਉ॥ ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉਪੁਨਜਿਨਿਧਾਨ
ਅਗਿਅਵਰਲਪਦਾਵਤਿਮਰਿਜਨਮਤਿਮੁਗਧਗਵਾਗਾ॥੧॥ ਅੰਧਰੁ
ਮਤਿਤੀਨਾਪੁਰਾਖਪੁਰਾਖਨਤਾਗਾ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਾਰਸਮਰਥਾਕਿਅ
ਤਥਿਚਾਗਾ॥੧੧॥੧੨॥ ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ਮ॥੫॥

ਸਪੁਰੇਰੇਤੁਤੇਗੈ। ਸਿਮਰਿਧਿਅਇਗਾਇਗੁਨਗੋਥਿਦਾਇਨੁਗੈਸ
ਰਤਾਉ॥ ॥ਉਧਰਦੇਤਦੁਲਭਸਾਪੁਸੀਗਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਯੇਗੈ। ਘਰੀ
ਸਾਥਿਲੰਬਤੁਕਾਠਨਿਤਤਨਿਤਤੋਗੈ॥੧॥ ਅੰਧਾਥਿਲਾਤੇਕਾਠਤੁਕਰਤੇ

ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਆਉ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਅਨਦ ਸੁਖ ਘੋਲੇ ॥੧॥
ਗੁਰੇ ਵਗੰਧਾਰੀ ॥੫॥

ਮਨਗੁਨਾਂ ਮਲਿਨ ਮੁਖਿ ਆਉ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ॥੧॥ ॥ ਯਾਗੁ ਨਿਰ
ਅਪੁੰਦ ਸੁਕੀ ਨੇਕੋਟੀ ॥ ਆਠਾਂ ਪੰਥਿ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇਨੁ ਨ ਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ ॥ ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ
ਪੁੰਧਰੀ ॥ ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥
ਗੁਰੇ ਵਗੰਧਾਰੀ ॥੫॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥

ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥

ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥

ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥

ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥
ਭਾਉ ਭੈ ਅਨੁਗੁਣ ਮਿਟਿ ਭੈ ਚਾਅ ਮੁਖਿ ਪਦ ॥੨॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥੫॥

ਤੀਐ ॥ ਕੋਟਿ ਧਰਮ ਮਤ ਅਕਿਤੁ ਘਨ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਪੁਤੁ
ਰੁਣ ਮੈ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰਨ ਨ ਕਾਤਿ ਸੁਸਰਨ ਤੀਐ ॥ ੨੪ ॥

॥ ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਗੀ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰੇ ॥

ਗਸੰਗ ਸਾਭਿ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸੇਉ ਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ਗਏ ॥ ੧ ॥

ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾਸਾ ਤਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤੁ ॥

ਬਿਦਲ ਗੰਧ ਸਤਿ ਜਿਧਿ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀ ॥

ਰਿਗਿ ਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਾ ॥

॥ ੧੮ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਗੀ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ॥

ਕਰਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥

ਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਬਿਖੁ ਜਾਰੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਚੁਅਤੁ ॥

ਮਨ ਮਾਤਿ ਇਤੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ ਠਾਕੁਰ ਅਭਿਨਾਸ ॥

ਸਗਲੇ ਸੁਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੀਰਿਲਾ ਇਉਂ ॥

॥ ੧੯ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਗੀ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪੇਖੀ ॥

ਮਾਗਾ ਸੁੰਦਰ ਧਿਅਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ਨੈਰੀ ਜੀ ਅਪੁਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥

ਤਬੇ ਦੁਰਾਨ ਅਵਲ ਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਬਖਾਨ ॥

ਭਉ ਜਲੁ ਉਧਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ॥

ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਬਾਏ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਦੇਵ ॥

॥ ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਗੀ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ॥

ਇ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੀਧਿ ਜਕਉ ਉਪਜੀ ॥ ਚਿੰਤਿ ਨ ਕਤੁ ਜਾਤਾ ॥

॥ ਬੈਠਤ ਤਰਿਤ ਰਿਸੈ ਵਤ ਤਰਿਤ ਰਿਤ ਰਿਸੈ ॥ ਸੁਭ ਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥

ਨੁਕੀਨੈ ਸਾਧੂ ਧੁਰੀ ਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਤ ਰਿਜਨ ਕਾਉ ॥

ਨੈਸਉ ਤੁਧਿ ਧਾਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੁਤ ਕੈ ਉਧਾਰਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਬੁਧ ॥

॥ ੨੦ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਣੇ ਵਗੰਧਗੀ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਅਨੁ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਠਿਰਤ ਬਿਲ ॥

ਤਨ ਤੀਗੰਧਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮੁਤਰ ਗੁਸੰਗਾਤੁ ਬਾਧਿ ਚਿਉ ॥

ਮੇਰੀ ਐਕੀ ਕੁਨ ਪਾਵੇ ਕਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇਰੁ ਆਈ ਤੈ ॥ ੧ ॥
 ਕਰੈ ਅਨੁਗਤ ਸੁ ਅਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਸੰਕਟ ਪਰ ਕ
 ਏਖੈ ਭੀ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਭਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥
 ਗੁਰਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ ੫ ॥ ਠਕੁਰ ਦੇ ਆਪਿ ਦਰਿ ਆਲਾ ॥
 ਕੀ ਕੀ ਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਭੰਡੈ ਐ ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਗੁਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਦੁਇ
 ਕਰੈ ਕੀ ਕੀ ਬੈਠੈ ਤੇ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ ॥ ਭਾਖੈ ਦੁਇ ਕੀ ਖੇਪਰ ਮੇ
 ਰਿ ਸਗਲ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਵਰਨ ਗੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਆ ॥
 ਕੁਝ ਕਾਜੈ ਕਾਗੈ ਕੁਨਾਨ ਕਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ਜੋ ਸਭ ਨਾ ਕਰੈ ਉਪਗਾ
 ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ੫੨ ॥
 ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿ ਕਿਨ ਉਕਤਿ ਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਦਿ ਲੋਕੁ ਖਭੈ ਜਨ ਮੇਰਾ ਸ
 ਭਾਖੈ ਦੇਸੁ ਗਾਇ ਆਗੈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਧਾ ਪੀਪਾ ਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਤਮਰਾ ਗੁਨ ਅ
 ਵਗਨੁ ਸੁਭ ਸਤਿ ਆ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਿਸਾ ਜਿਨਿ ਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋਖ
 ਏ ਆ ॥ ੧ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਤਿ ਆ ॥ ਕ
 ਰੁਨ ਕਰਿ ਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਪਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ॥
 ਗੁਰਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ ੫ ॥ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਮੋ ਗੋਸਰਾਨੀ ਆ
 ਏਕੈ ਭਾਨ ਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਰਬ ਪਾਖਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ਗ੍ਰੈ ਪਾਏ ਅੰਤੀ ਵੇਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਭਵ ਚਿਤ ਵਰਤ ਬਤੁ ਭਾਗੈ ॥ ਉਨ ਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵ
 ਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਗੋ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਾਤਿ ਗਾਉ ਏਕ ਅਸ
 ਰਾ ਕਾ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈ ਭਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ ੫ ॥ ੫੨ ॥
 ਗਾਏ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥ ਪਾਨਿ ਪਾਨ ਦਰਿ ਆਲ ਮੋਤਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਅਤ ਕਾ ਲਗਾਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਚਰਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗਪਿ ਕਰਉ ਜ
 ਮੇਵਾ ਸਨਾਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸਗਲ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
 ਤਰੀ ਐ ॥ ਏਕੁ ਅਪੁਨਾ ਮੁਖੁ ਮੇਰਾ ਅਨਦਾਨ ਕਉ ਭੁਝੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥
 ਗੁਰਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ ੫ ॥ ੫੨ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤਾ ਐ ਸੇਤਾਰੀ ਉਪਾਰੇ ॥ ਚਿ
 ਜਾਈ ਸਦੀ ਸੰਗੇ ਅਨਾਦਿ ਨਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਓ ਮਨੋ

ਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਨਕਤਤੁਜਾਏ। ਅਨਿਕਅਨੇਕਭਾਤਿ
ਪ੍ਰਿਅਰੰਮੈਨਸਮਸਰਿਲਾਏ॥੧॥ ਮੰਦਰਿਭਾਗਸੰਭਦੁਅਰੈਅਨ
ਲਾਏ। ਕਤੁਨਾਨਕਸਦਾਰੰਗਮਾਣੇਗਿਹਪ੍ਰਿਅਪੀਤੈਸਦਥਾਏ॥੨॥
ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ਮਹਲਾ ੫

ਦਰਸਨਾਮਕਉਮਨੁਆਏ। ਕ੍ਰਮਿਅਹਿਓਤੈਸਗਲਥਾਨਹੈਅਹਿ
ਸੰਤਪਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਿਸੁਤਉਸੇਵੀਕਿਸੁਆਗਾਧੀਜੋਦਿਸੈ
॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਕੀਸਰਨੀਪਰੀਐਚਰਣਰੋਨਮਨੁਥਾਏ॥੧॥ ਪੁਜੁਗੰ
ਗੁਨਨੀਕੋਈਮਤਦੁਤਰੁਮਾਏ॥ ਆਏ। ਆਇਪਾਇਰ
ਰੀਤਉਭਿਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਏ॥੨॥ ੨੮॥ ੩੪॥ ਦੇਵਾਗੰਧਾਰੀ
॥ ੫੨ ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਥਚਨਤੁਤਾਗੇ। ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹ
ਰੇਸਭਤੁਮਾਧਿਨਿਰਾਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਨਚਤਉਮੁਕਤਿਨਚਤਉਮ
ਗਨਕਮਲਾਗੇ। ਭੁਤਮਮਤੇਸਸਿਧਮੁਨੀਇੰਦ੍ਰਮੰਡਿਠਕੁਰਤੀਦਰਸਾਗੇ॥੪॥ ਦੇ
ਆਇਓਠਕੁਰਸਗਨਿਪਰਿਓਸੰਤਤਾਗੇ। ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਮਨੋਤਰਮਨੁਸੰ
ਸਾਗੇ॥੨॥ ੨੮॥ ੩੫॥

ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ਮਹਲਾ ੫
ਤਰਿਜਪਿਸੇਵਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪੋ
ਜਨਮਿਨਤੀਮਾਰਿਓਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਮਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤ
ਜਨਮੁਨਤੀਤਾਰਿਓ। ਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਇਓਇਐਬਨਤਰਿਅਕੁਲਤਸ
ਰਿਓ॥੧॥ ਚਰਣਕਾ। ਲਬਸਿਅਹਿਦਭੀਤਰਿਸਾਸਗਿਰਾਸਤ੍ਰਿ
॥ ਨਾਨਕਓਟਗਤੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਤਪੁਨਤਥਾਇਤਾਰਿਓ॥੨॥

ਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ਮਹਲਾ ੫
ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋਤਨਰਤਤਨਿਰਾਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਥਨਸੁਨਾਵ
ਕੋਗਾਵਨਮਨਮਾਤਿਧਰਤੇਗਾਗੇ॥੧॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਤੁਚਤੁਰਸਿਅ
ਅਰਸਨਾਚਾਗੇ॥੨॥ ਮਨਮੋਤਮੇਰਤੇਰਥਿਬਰਜਿਤਏਤੁਮਾਰਗੁ
॥੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਿਭਉਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗੇ

ਗੁਦੇਵਗੀਧਾਗੀ। ਮਾਤਲਾਪੁ॥ ੫੨॥

ਮੈਪੇਖਿਓਚਮੋਤਨਸਭਤੇਚੇ॥ ਅਨਨਸਮਸਾਰੇਕਉਲਾਰੇਚੁ
ਦੇਹੋਤਮਮੁਚਾਗੁਰੂ॥ ॥ ਬਤਬੇਅੰਤਅਤਿਬਰਗਾਤਹਥਾਨੀ
ਅਗੁਚਾਤਿਨਤੁਲੀਐਮੋਲਿਨਮੁਲੀਐਕਤਪਾਈਐਮਨਿਰੁਚਾ
ਪੰਜਅਸੰਖਾਅਨੇਕਤਪੰਥਾਬਿਨੁਗੁਰਨਤੀਪਤੁਚਾ॥ ਕਤਨਾਨਕਿ
ਪਾਕਰਿਠਾਕਰਮਿਲਿਸਾਪੁਰਸੁਕੁੰਚਾ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੩੮॥

ਗੁਦੇਵਗੀਧਾਗੀ। ਮਾ॥ ੫॥ ਮੈਬਤੁਦਿਧਿਪੇਖਿਓਚੁਜਾਨਾ

ਕਉਪੰਥਦੀਪਸਭਭੀਤਰਿਗਵੇਅਪੁਰਿਗਤਿਓਸਭਲਉ॥ ਰਤਉ॥
ਅਗਮਅਗੀਮਾਕਵਨਮਤੰਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿਸਉ॥ ਚਾਰਿਅਸਰਮਚਾਰਿਬ
ਜੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਸਬਦੁਦਿਵਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਏਅ
ਦੁਤੰਅਗਏਸੁਖੁਤਉ॥ ਕਤਨਾਨਕਤਵਸਾਗੁਰਤਰਿਅਤਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਤ
ਜਉ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੮॥

ਗੁਦੇਵਗੀਧਾਗੀ। ਮਾ॥ ੫॥ ੫੨॥

ਕੈਰੇਤਰਿਏਕੈਜਾਨਾਏਕੈਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾਰਤਉ॥ ॥ ਕਠੇਭੁਮਤਤਉਤੁ
ਨਭਮਤਨਭਾਈਰਵਿਅਰੇਰਵਿਅਸੁਬਥਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਿਉਥੈਸੰਤਰੁਕਾਸਟਮਤੁ
ਗੋਬਿਨਸੰਜਮਨਤੀਕਾਰਜਸਾਗਿ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਤਰਿਜੀਕਉਅਗੁ॥
ਮੇਥਿਸੰਗਤਿਤਜਿ॥ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਕਤਨਾਨਕਪਏਤੈਪਰਮਨਿਧਾਨਾ॥ ੨॥ ੩੪॥ ੪੦॥

ਗੁਦੇਵਗੀਧਾਗੀ। ਮਾ॥ ੫॥ ੫੨॥

ਜੀਨਜਾਈਤਕੀਗਾਤਿ॥ ਕਤਪੇਖਾਕਉਤਉਕਰਿਚਤੁਗਈ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮੇ
ਤਨਕਤਉ॥ ੧॥ ਗੰਦਗੀਧੁੰਬੁਮਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕੁੰਸੁਰਿਨਰਦੇਵਭੁਤਮਭੁ
ਮਾਦਿਕਾਚਤੁਰਥੇਦਉਚਰਤਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰਅਗਾ
ਪਾਗੁਨਥੇਅੰਤਥੇਅੰਤਭਨੁਨਾਨਕਕਤਨਾਨਕਾਧਿਪਰੈਪਗਤਿ॥ ੨॥ ੩੫॥ ੪੦॥ ੧॥

॥ ਦੇਵਗੀਧਾਗੀ। ਮਾ॥ ੫॥

ਏਅਏਗਾਏਕਰੈਤਾਗਾਭਉਨਤੀਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾਅਨੇਕਓਤੀਰੇਏਕੁਸਮਾ
ਨਗਤਉ॥ ॥ ਸਠਲਮੁਗਤਿਗੁਰਮੇਰੈਮਾਥੈਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ ਚਰ
ਨਕਮਲਮੇਰੈਪੁਨਅਧਾਗ॥ ੧॥ ਸਮਰਥਅਥਾਤਵਰਾਪੁਰਮੇਗਾਪਟਪਟਅੰ

੨੮੫

ਤਰਿਸਾਤਿ ਦੁਨੇਗਾ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸ ਪੁਰਨਾ ਨ ਕਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਸੁ
॥੨॥੩੬॥੪੨॥ ਗੁਦੇ ਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਾ ॥ ਪ ॥
ਉਲਟੀ ਹੋ ਮਨ ਉਲਟੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਹੋ ਫੁਰਕੇ ਰਿਸੁ ਫੁਟ
ਟਕੀ ਹੋ ਮਨ ਟੁਟ ਕੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਸੀਰੀ ਨ ਟੁਟ ਕੀ ਹੋ ॥੨੭॥ ॥ ਜਿਉ ਕ
ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿ ਚਿਜੈ ਧੈ ਸੈ ਕਾ ਯੁਖੀ ਹੋ ॥ ਫੁਰਤੁ ਤਿਭਾਗੀ ਗਾਇ ਬਿਭਿ
ਮਿਥਿ ਟੁਟ ਕੀ ਤਿਕੁਟੀ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਮਾਗੁ ਉਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
ਸਾਕਤ ਸੀਰੀ ਨ ਜੁਟ ਸੀ ਹੋ ॥ ਜਨਨਾ ਨ ਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕ ਕਰੀ ਅਤੁ ਮੇ
ਪਗਾਏ ਠਿਰੁ ਲਸੀ ਹੋ ॥੨॥੩੭॥੪੩॥ ਗੁਦੇ ਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮ
ਸਭ ਦਿਨੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬੀਰੁ ਲੇਤੁ ਬਾਇ ਬਾਇ ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਾ ॥
ਨਤੈ ਚਰਨੇ ਵਕੈ ਪਾਉ ॥੨੭॥ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਤ ਜ ਕੇ ਬਕੁ
ਕ ਅਨੰਤ ਅਨੁ ਪੈਠਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰਤ ਲਜਗ ਜੀਵਨ
ਬ ਅਨੇ ਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇਆ ਮੁਇ ਆ ਕਿਰਪਾ ॥ ਨਨ ਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ
ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੩੮॥੪੪॥ ਛਕਾ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਵਿਡਗਵੇਕਾ

ਚਉਪਦਾ ਮਤਲਾ ੫ ਪਤਿ ੨੮੭

੧ ਤਤਮੰਗਰੀਅਭੁਇੰਅੰਗਰੀਬਸਗੀਅ

ਭੰਤ ਮਤਲਾ ੪ ਪਤਿ ੨੮੭

੧ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ

੨ ਅੰਭਿਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ

੩ ਜਗਿਸੁਵਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਧੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ

੪ ਤੁਥਿਭਿਤਰੀਤਿਨਕਰੀਮਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ

੫ ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧੈਤਿਭੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ

੬ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਭਸਦਾਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭ

ਭੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਪਤਿ ੨੮੮

੧ ਤਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਅਮੇਰੇਥਲਜੀ

੨ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਾਮੋਤਾਘਟਸੋਤਾ ੩੦੦

੩ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੇ

੪ ਵਪੁਸੁਖਰੈਨਰੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾ

੫ ਤਰਿਚਰਦਸਰੋਵਰਤਤਕਰਤੁਨਿਵਾਸੁਮਨਾ ੩੦੧

੬ ਖਜਤਸੰਤਾਨਿਤਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਰਾਮ

੭ ਅਨਕਾਏਰਤਰਿਅਵਦਦੁਤੋਲੀਰਾਮ ੩੦੨

੮ ਸੁਨਤੁਬੀਤੀਅਸੁਅਮੀਮੇਰੇਰਾਮ

੯ ਬੋਧਿਸੁਧਰਮੀਰਿਅਮੋਨਿਕਤਧਰੀਰਾਮ

ਵਗਵਿਡਗਵੇਕੀ ਮਤਲਾ ੪ ਪਤਿ ੩੦੩

੧ ਸਭਤੇਰੀਤੁਸਭਸਦਾਸਭਤੁਧੁਧਿਪਾਈਅ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

੬ ਜਤਨ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਆਗੁ ਨੀਸੈਭੈ ਪੁਰਖੁ ਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰੂ ਬਿਡਗੜਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਘਰੂ ॥ ੨ ॥ ਦਉਪਦਾ ॥
 ਦੁਤਸੰਗੀ ਅਗਾਭੁਇ ਅੰਗ ਨਿਬਸਰੀ ਅਗਾ ਅਨਿਕਉ ਪਰੀ ਅਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਤਉ ਮੈਤਰਿ ਤਰਿਕਰੀ ਅਗਾ ਤਉ ਸੁਖ ਸਤਜਰੀ ਅਗਾ ਰਤਉ ॥ ਮਿਥਨ ਮੈ
 ਤਰੀ ਅਗਾ ਅਨਿਕਉ ਮੇਰੀ ਅਗਾ ਵਿਚਿ ਪੁਮਨ ਪਿਰੀ ਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਬਟ
 ਰੀ ਅਗਾ ਬਿਰਖ ਇਕਤਰੀ ਅਗਾ ਬਤੁ ਬੰਧਤਿ ਪਰੀ ਅਗਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਰਸਾ ਪਸਠ
 ਰੀ ਅਗਾ ਜਤਕੀਰਤਨੁ ਤਰੀ ਅਗਾ ॥ ਸਰਨਰੀ ਅਗਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਬਿਡਗੜਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਥੰਤੁ ॥ ॥ ਘਰੂ ॥ ੧ ॥
 ਤਰਿਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮਲੇ ਰਾਮਾ ॥
 ਤਰਿਸਿ ਬੀਧਤ ਰਿਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮੁ ਭੁਕ
 ਦੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਅਨਤ ਕਤੁ ਰੇ ਰੇ
 ਮਾਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨਾ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬਲੇ ਰਾ
 ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੰਠਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ਦੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਬੈਟ ਅਲਾਏ ਰਾਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ
 ਮਨਿ ਸੁਣੀ ਐ ਤਰਿ ਬਿਵਲਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਉਨਾ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਅਸਤ ਜੇ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅ
 ਨੰਦੁ ਰਇ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਅਨਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਸੇ
 ਬੀ ਮੇਰੀ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਕੋਈ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਨਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮ
 ਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰਖੀ ਤਰਿ ਕਥ
 ਰੁਣਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਗਾਧਿ ਤਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਮਨ ਚਿੰਦੇ
 ਅਨਾ ਠਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ
 ਵਰਤਾਗੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
 ਦੁ ਤਰੀ ਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਤਰਿ ਬਾਝੁ ॥ ਉਤੀਟੀਆ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤਰੀ ਏ ਜਿਉ ਜਬਾ ਬਿਨੁ ਕਬੂਤੁ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਰੀ

ਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਰਿਸਜਣਤਰਿਪੁਰਪਾਸੇਰਾਮਾਧਨਪਾ
ਤਰਿ ਦਸਿਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਨ

॥੪॥੧॥ ਗੁਧਿਤਾਗੜਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥੪॥ ਚੰਤਾ ॥

ਅੰਤਿਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਤੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਅੰਤਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਦੇ
ਤਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁਤੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਰਿਅੰਤਿਤਿਬਿਖੁਲਾ
ਰਾਮਾਮਨਸੁਕਤਰਿਅੰਤਿਤਰਿਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
ਰਾਮਾਤਰਿਭਾਗਵਰੇਭਿਖਪਾਇਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨਾਨਕ
ਸਮਾਏਰਾਮਾ॥੧॥ਤਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੋਧਿਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿੰ
ਕਲਾਗਿਦੁਪਖੀਰੇਰਾਮਾਤਰਿਬਿਨੁਸੰਤਿਨਪਾਈਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ਜਿਉਚਾੜਕੁਜਲਾਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ
ਜਿੰਦੁਰੀਏਗੁਣਦਸੋਤਰਿਪੁਰਕੇਰੇਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਤਰਿਸੇ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਪਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘੜੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖ
ਵਿਭੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਬਿਖੁਬਾਏਤਉਮੈਜਾਏਰਾਮਾਜਿਉ
ਪਤਿਅਪੁਬਨਾਇਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਨ
ਰਾਮਾਜਿਮੰਤਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸੇਮਨਮੁ
ਬਿਤਾਏਰਾਮਾਜਨਨਾਤਿਤਾਤਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਗੁ
ਤਰਿਰਖਵਾਏ॥੩॥ਤਰਿਜਨਤਰਿਭਿਵਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ
ਭਾਗਵਰੇਤਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਤੁਤੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ਰਿਖੇਵਟਸਬਦੇਤਰਾਇਆਰਾਮਾਤਰਿਤਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁ
ਤੁਰੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲਗਾਇਆਰਾਮਾਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁ
ਨਤੀਤਰਿਤਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਰਾਮਾ॥੪॥੨॥

॥ ਗੁਧਿਤਾਗੜਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥੪॥ ਚੰਤਾ ॥

ਜਗਿਸੁਕਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਤੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਰਿਕੀਰਤਿਤਰਿ
ਰਾਮਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਤੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਾਪਿਤਰਿਤਰਿ
ਪਾਰੇਰਾਮਾਸਤਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਰੇ ਰਾਮਾ ਵਰ ਪੁੰਨੀ ਤਹਿ ਧਿਆਇ ਆਜਨਾ
 ਮੁਖਾ ਧਨਿ ਸਤ ਰਾਮਾ ਜੋਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਤਿਨ ਪੰਚੇ ਵਸ ਗਾਤਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ਅੰਤ ਗਿਨਵਨਿ
 ਧਿਆ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਆ
 ਰਾਮਾ ਸਾਧੂ ਗੀ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਤਹਿ ਮਿਲਿ ਆਖੁ ਖਸਤ ਜਾਏ ਰਾਮਾ
 ਸੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ ਤਹਿ ਪੁਭੇ ਬਿਖਿ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਗੁ
 ਰਾਏ ਰਾਮਾ ਤਮ ਪਪੀ ਚਲਵੈ ਚੀ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਪਰਦੇ ਭ
 ਰਾਏ ਰਾਮਾ ਵਰ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਗਾਤਿ ਮਿ
 ਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਅੰਤੁ ਤਹਿ ਮੁਖਿ ਚੋਏ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ
 ਠੇਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁ ਰਿਜੀ ਵਾਏ ਆਜਨਾ ਨਕਸਤਿ ਗੁਰੇ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
 ਦੁ ਕੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਰਾਮਾ ੩ ਅਤਿ ਉਤਮ ਤਹਿ ਨਾਮੁ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਜਿਤੁ ਜਾਇ ਐ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵੈ
 ਗੁਰਿ ਤਹਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਚਤੁਰੰਗੀ ਚਤੁਰੰਗੀ ਜਾਤੇ ਰਾਮਾ ਤਉ
 ਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਤਹਿ ਅੰਤਿ ਤਹਿ ਸਰਿਨਾਤੇ ਰਾਮਾ
 ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਰਤੇ ਰਾਮਾ
 ੥੩॥ ਗੁਰੁ ਬਿਤਾਗੁ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ਭੰਤੁ ੫੨੧ ॥
 ਤਉ ਬਿਤਾਗੀ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਜਿਨ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਰਾਧ
 ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਬਿਖੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਾ
 ਰਣ ਤਹਿ ਰਾਮਾ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤਹਿ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਤਿ
 ਨੰਤ ਜਨ ਜੈ ਕਰ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਜਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ
 ਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ਵਾਰਣ ਤਹਿ ਰਾਮਾ ੧॥ ਸਾਰ ਸਨਾਧੁਨ ਪੰਨ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ
 ਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਹਿ ਪੁਭ ਕੇ ਰਾਮਾ ਤੇ ਸੁਵਾਭ ਲੇਖੈ ਭਨੀਕ ਤਹਿ ਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਤਿ ਤਹਿ ਤੇ ਰਾਮਾ ਸੋ ਸੀ ਸੁਫਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਪਾਵਨੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰੁ ਪੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰੁ ਵਿਟੁ
 ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿ ਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇ ਰਾਮਾ

੨੮੮

ਤੇਨੇ ਕੁਛ ਲੇਖ ਪਰਵਾਣ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰ
ਉਗਮਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਕੁਟਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜੋ
ਤਹਿ ਤਹਿ ਲੇਖ ਉਗਮਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗਾਨੇ ਤਪੁ ਜੀ ਅਤਿ ਮੇ
ਦੁ ਵੀ ਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰਮੁ ਤਿਨ ਵਿਚ
ਰਿਅਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਤਹਿ ਸੁਇ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁ
ਧਰਤਿ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਸਭ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦਿ
ਗਮਾ ਪਉਤੁ ਪਾਈ ਬੈਸੰਤ ਰੰਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ
ਗਵੈ ਗਮਾ ਵਡੁ ਕਿੰਦੁ ਸਭੁ ਅਕਾਰੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਮੁਖਿ
ਗਿਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਗਮਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਰਿਪੈ ਨਾਇਆ ਮੇਰੀ
ਵੀ ਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ॥ ੩ ॥ ਯਾਵੈ ਗਮਾ ॥
॥ ਗੁਰਬਿਤਾਂਗ ਗਮਾ ॥ ੪ ॥ ਈਤ ॥ ੫੦ ॥ ਜਿਨ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ
ਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਕੁਇ ਆਵੈ ਗਮਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ਤੁਝਾਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛਤਾਵੈ ਗਮਾ ਤਹਿ
ਗਤ ਦੋਹੀ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜੋ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਪੁ ਭਾਵੈ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਤਹਿ ਜਪਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ
ਦੇ ਗਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ
ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦਿਕਾਵੈ ਗਮਾ ਤਹਿ ਜਪਾਇ ਅੰਤਿ ਬਨ ਕੀ ਜਈ ਮੇਰੀ
ਵੀ ਏ ਮਤ੍ਰ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਤੁ ਆਵੈ ਕਿਨ ਆਵੈ ਗਮਾ ਸਾਵੈ ਲਾਸੁ
ਘੜੀ ਸੰਮੁਤਤੁ ਸਫਲੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜਿਤੁ ਹਿਰੋ ਗਚਿਤੁ
ਗਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜਮ ਕੰਕਰੁ
ਨ ਆਵੈ ਗਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤਹਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਊ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ
ਗੈ ਜਿਨ ਪਾਪ ਕਮ ਤੇ ਗਮਾ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਤਿਰਦਾਸੁ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਰਸੁ ਟਿਪਤੈ ਗਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗਿਨਿ ਰਭੁ ਉਨਾ ਮਿਧਤੈ
ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਸਭਿ ਭੁੱਖਾਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪ ਤੇ ਗਮਾ ਗੁਰਪੁ
ਸੇਵਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਇ ਸਭਿ ਘਤੈ ਗਮਾ

ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਜੋ ਸਭ ਦੁਸਾਹਿ ਬੁਢਾ
 ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਾਨਿ ਇਕੁ ਆਗਾਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਤਿਨਾ ਟੀ
 ਕੀ ਏ ਚੀਕਿ ਚਰਾਗਾਮ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਟਰੇ ਮੁਖ ਪਾਇ ਆਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਜਿਨੀ ਦ ਕਘੰ ਰਾਗਾਮਾ ਜਨਨਾਨ ਕਨਮੁਖਿ
 ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਪੁਰੇ ਮਸਤ ਕਿਤਰਿ ਭਿਖਿ ਬਾਰਾਗਾਮਾ।
 ਗੁਰਿ ਭਿਤਾ ਗੁਰਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ਚੰਤੁ ॥ ੫੨ ॥
 ਤੇਜੇ ਅਤੇਰੇ ਤੁਰੇ ਦਾਮੇਰੇ ਟਰਿ ਪੁਰੇ ਤੁੰ ਜਾਣਹਿ
 ਜੇਜੀ ਇਕ ਮਾਨੀ ਐ ਗਾਮ ਟਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਇ ਟੇ ਮੇਰੀ ਜਿ
 ਦੁ ਕੀ ਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈ ਐ ਗਾਮਾ ਮਨਮੁਖ ਨੋ ਟਰਿ ਦੁਰਿ ਏ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਣਾ ਵਾਈ ਐ ਗਾਮਾ ਜਨਨਾਨ ਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਟਰਿ ਟਾ ਜਗਨ ਦਰੀ ਆਈ
 ਐ ਗਾਮਾ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਜੋ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨਿ
 ਭਟੇ ਗਾਮਾ ਸੇ ਟਰਿ ਦਰਗਾਹਿ ਪੈਨਾਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਅਤਿ ਨਿਮਿ
 ਹਿ ਸਮਾਏ ਗਾਮਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਦੁ ਕੀ ਏ
 ਗਿਰਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਏ ਗਾਮਾ ॥ ਨਾ ॥ ਕੀ ਪੁਰ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ
 ਏ ਮਿਥਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ਗਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਇ ਦੋ ਮੇ
 ਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਜਪਿ ਟਰਿ ਟਰਿ ਦਿਸਨਾ ਜਾਏ ਗਾਮਾ ਜਿਸੁ ਦਇ ਆਕਰੇ
 ਮੇਰਾ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਗਾਮਾ ਜਿਸੁ
 ਭੈ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਸੋ ਟਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਗਾਮਾ
 ਵਡਾ ਗੀ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਥੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ॥ ਨਾ ॥ ਟਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗਾਮਾ
 ॥ ੩ ॥ ਥਾਨ ਥਾਨ ਤਰਿ ਹਵਿਰ ਟਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਪੁਰ ਦਤ
 ਗਾਮਾ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਪੁਰਾਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ
 ਮਾਸਰਥ ਜੀ ਆਪੁ ਤਪਾਏ ਦਾਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਜਿਉ ਬਾਲ ਕਪਿਤ
 ਮਤਾ ਗਾਮਾ ਸਤ ਸਮਿ ਆਣ ਪਾਨ ਤ ਮਿਥੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਕੀ ਏ ਜਨਨਾਨ ਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਗਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ੭ ॥

੨੨੮

੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਬਿਤਗੜਾ ਮਤਲਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ੧॥ ਚੰਤ

ਤਰਿਕਾਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੰਕਰੇ ਸੁਧਰਾ
ਰਾਮ ਤਰਿਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇ ਨਿਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਵਤਾਰੁ
ਸਬਏ ਰਾਮਾ ਅਵਤਾਰੁ ਜਾਣਤਿ ਕੀ ਆਜਿ ਨਿਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
॥ ਇਕ ਨਾਮੇ ਲਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗੰਮਿ ਬੁਲਾਇ
ਅੰਤਰੇ ਰਾਤੁ ਤੈ ਜਾਣਤਿ ਤੁਸਭ ਮਤਿ ਗਤਿ ਆਸਮਾਏ ਸਚੁ ਕਰੈ
ਸੁਣੁ ਸੰਤੁ ਤਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ ਅਵਤਾਰੁ
ਲੀਤਿ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਮਾ ਕਿਰਿ ਸੇਵਤੁ
ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਰੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦਰਗਾਹ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ਐ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾ ਤੈ ਪੁਰਖੁ
ਆਤਿ ਨਹੈ ਦਿਦਿਨ ਲਿਵਲਾਈ ਐ ਤਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਬੁਝਾ
ਗਿਮਿ ਲਿਖਿ ਆਸਾਏ ਜਨੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਤਉ ਅਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
ਏ ॥ ਕਰਜੈ ਸੰਤ ਇਕ ਤਉ ਇੰਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਵਿਸਰੈ
ਪੁਜੇ ਤਾਰਾਮਾ ਬਡੁ ਬਿਧਿ ਪੁਜਾਯੋ ਜੀ ਅਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਰਿਹੈ
ਸਰੁ ਅਰਧੇ ਤਾਰਾਮਾ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਰੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕੇਗ ਕਿ ਅਕੁ ਪੁਜਿ
ਵਧੇ ਜਿਸੁ ਤਉ ਇਕਿ ਪਾਠੁ ਦਇ ਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਪੁਰਨੁ
ਵਧੇ ਭਾਗੁ ਮਸਤਾਕਿ ਤਉ ਇਕਿ ਸਕੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਨਾ ਲਿਖੇ ਤਉ
ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇ ਤਉ ਦਰਿ
ਜਤਨ ਮਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤਰਿ ਪਾਇ ਚਾਪਾ ਰਿ ਆਏ ਰਾਮਾ
ਰੁਤਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤਰਿ ਤਿਸ ਮਤਿ ਗਤਿ
ਏ ਰਾਮਾ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ
॥ ਮਿਟਿ ਅਧੇਰਾ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਇ ਆਜਿ ਤਉ
ਤਸੁ ਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਠਾਏ ਜਨੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਦ
ਅਤਰਿ ਪਾਇ ਅਜਾਪਾ ਰਿ ਆਏ ॥੧॥ ੧॥

ਗੁਰਬਿਤਾਂਗਰਾ ਚੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਾ ੧ ॥
 ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਤਾਪਟਸੋਤਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਮ ਸੁੰਦਰਸੋਭਾ
 ਭਗੁਪਾਲਦਇਨਾ ਫਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਮਾਗੋਪਾਲਦਇ
 ਅਲਗੋਵਿਦਲਾਲਨਮਿਲਤੁਕੰਤਨਿਮਾਣੀਆਨੈਤਰਸਨਦਰਸ
 ਪਰਸਨਤਨੀਦਰੈਦਿਵਿਤਾਣੀਆਗਿਅਨਅੰਜਨਨਾਮਬਿਜਲਭ
 ਏਸਗਲਸੀਗਾਗਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਥਿਕੰਤੁਤਮਾਗਾ॥੧॥
 ਭਖਉਲਾਟਨੇਮੋਤਿ ॥ ਮਿਲੈਰਾਮ ਮਿਲਨਕਉਕਰ
 ਤੁਝਪਵਕਿਭੁਤਮਾਨਤਚਲੈਰਾਮਾਚਲਚਿਤਵਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅ
 ਬਿਨਕਵਨਬਿਧੀਨਧੀਜ ਏ ॥ ਖਨਪਾਨਸੀਗਾਰਬਿਰਥੇਤਰਿਕੰਤਬਿ
 ਨਕਿਉਜੀਜ ਏ ॥ ਅਸਾਪਿਅਸੀਗੈਦਿਦਿਨੀਅਰੁਗਤਿਨਸਕੀਐ
 ਇਕਤਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿਰਮਿਥੈ
 ॥੨॥ ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿਥੈਸੰਗਿਦਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮਾਅਵਗਾਨਮੋਤਿਅ
 ਨੇਕਕਤਮਤਲਿਭੁਲਾਈਐਰਾਮਾਨਿਰਗੁ ॥ ਨਿਮਾਣੀਅਨਾਥਬਿਨਵੈ
 ਮਿਲਤੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨੀਯੋ ॥ ਭੁਮਭੀਤਖੋਈਐਸਤਜਸੋਈਐਪ੍ਰ ॥ ਲਕ
 ਪੇਖਤਾਵਨੀਯੋ ॥ ਗਿਤਲਾਭਅਵੈਮਤਲੁਪਾਵੈਮਿਥਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁ
 ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੈਸੰਤਸਰਦੀਮੋਤਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥
 ਸੰਤਕੈਪਰਸਾਦਿਤੰਗਿਤਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਇਥਪੁਨੀਮਨਿਸਾਤਿਤ
 ਪਤਿਬੁਝਾਏ ॥ ਆਰਾਮਾਸਠਲਾਸੁਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸੁਤਾਵੀਅਨਦਮੰਗ
 ਦਰਸੁਪਾਨਾਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੁਵਿਦਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਗੁਨੁਭਨਾ॥
 ਮੋਢੇਮੋਤਵਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਥਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
 ਪੈਸੰਤਜੰਪੈਜਿਨੀਤਰਿਤਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੨॥੮॥ ॥
 ਗੁਰਬਿਤਾਂਗਰਾ ਚੰਤਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪੁਰਾ ੧ ॥ ॥

ਭਉ
ਪਾਣੀ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬੁਤਮਪੁਰੇਅਨਦਿਨਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮਾਅੰਤ
 ਥਾਈਉਚਰਾਤਰਿਜਸੁਮਿਠਾਯੋਤੇਰਾਭਾਣਾਰਾਮਾਕਰਿਦਇਅਮੁਇ
 ਅਗੁਪਾਲਗੋਵਿਦਕੋਇਨਤੀਤੁਝਬਿਨਾਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੁਰਾ

੧

ਜੀਉਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ ਮਨਾ ਮੁਖ ਮੁਖ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ
ਜਾਣਾ ਬਿਨਵੰਤੈ ॥ ੧ ॥ ਸਗਣਿ ਤੇਰੀ ਗਥਿ ਲੇਤੁ ਭਾਵਣ ਜਾਣਾ
ਸਾਧਨ ਸਗਣੀ ਪਾਈ ਐਤਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਰਿਨੀਤ ਰਾਮ
ਗ ॥ ਕੀਮਤਿ ਨਿਥ ਗਉਤਰਿ ਜੀਉ ਸਭਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰਾਮ
ਤਪੁਨੀਤ ਓਤਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਜਿ ਨ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇ ਆ ਨਾਮ ਰਾਤੇ
ਤੇਨਿ ਤਦੇ ਨਿਚੜਨਿ ਸਵਾਇ ਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵਨਿਧਿ ਤਰਿ ਜੀ
ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤੈ ॥ ੨ ॥ ਵਡ ਰਾਗਿ ਪਾਈ ਆਸਾਧ ਸਜਾ
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣ ਜਿ ਆਤਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੁਰੇ ਸਾਤ ਰਾਮ ॥ ਥੁਰੁ
ਤਿਨ ਪ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਾਤ ਰਾਮ ॥ ਕਮੁਕੁ ਪੁਰਾ
ਆਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਪੁਰ ਮਿਓ ਗਤਿ ਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨਿ ਏਕੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਰਾਮ
ਤਿ ਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਗਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨ ਓਮ ॥ ਬਿਨਵੰਤੈ
ਕਜਿਨਾ ਮੁਖ ਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਤ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀ ਐਤ
ਜਾ ਕੀ ਕਲਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤ
ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੁਖੁ ਗੁਨੁ ਭਉ ॥ ਬੇ ਆਪੈ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿ ਆਇ
ਤਪੁ ਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵ ਜਲੁ ਪੁਰ ਬਿ ॥ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆ ॥ ਵਜੀਵ
ਮਨਿ ਸੰਤਿ ॥ ਈਮਿ ਲਿਖਾ ਪੁਰਖੁ ਅਪੂਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤੈ ਨਾਨਕ ਸਿ
ਰਿਤਰਿ ਇਥ ਪੁਨੀਤ ਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ॥ ਗੁਰ ਬਿਤ ਗੁਰ
॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਵਧੁ ਸੁਖ ਰੈ ਨਰੀ ਏ ਪ੍ਰਿਅ
ਪੁਤੁ ਦੁਖ ਨੀਦ ਨੀਏ ਪਰ ਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ ਪੁਰਿ ਬਾਝਉ ਸਦਾ
ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਤ ਜਮਾਤੀ ਮਤ ਦੁਰਮਤਿ
ਗਨੀ ॥ ਗਤਿ ਭੁਜਾਣੀ ਨੀਪੇ ਮਭੀ ਨੀਮਿਲੁ ਪੁਨੀਤ ਮਸਚੁ ਮਗਾ
ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਤਉ ਚਰਣੁ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ
ਰੀ ਓਪੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਧਣੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ
ਤਾਤਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਾਇ ਆਈ ਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐ ਤਰਿ
ਨਮੋ ਵਿਕਾਰੁ ਜਤੀ ਐ ਅਗਪਤਨੁ ਧਨੁ ਇਤੁ ਮਨਾ ॥ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾ

ਭਾਗ
ਪਾਣੀ

ਤਨਗਲਤਭਏਕਿਭੁਕਤਨਜਾਈਗਮ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅਜਾਇ
ਅਸਮਾਈਗਮਾ ਮਿਥਿਭੁਤਮਜਤੀਥਿਤਪਤੀਉਦੁਕਉਦਕਿ
ਅਗਜਲਥਲਮਹੀਅਥਿਏਕੁਰਵਿਅਨਤਦੁਜਾਦੁਸਟਾਇਅ
ਤਿਥਿਤਿਭਵਾਇਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਮਤਿਕਤਨਜਾਈ ਬਿਨਵੰਤੀ
ਪਿਜਾਏਜਿਨਿਇਤਥਨਤਥਣਾਈ ॥੪॥੫॥੧॥ ਗੁਰਿ
॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਕੋਜਤਸੰਤਾਠਿਗਤਿ
ਅਧਾਰੇਗਮਾ ਤਨੁਤਨੁਕੀਤੁਭਇਆਥਿਨਮਿਲਤਪਿਅਰੇ
ਮਿਲਤਪਿਅਰੇਮਇਆਧਾਰੇਕਰਿਦਇਆਲਕਿਲਾਇਲੀਜ
ਤਿਨਮੁਅਪਨਜਪਉਸੁਅਮੀਤਰਿਦਰਸੇਪੇਖੇਜੀਜੀਤੈ
ਪੁਰਨਸਦਾਨਿਤਚਲਉਚਅਗਮਅਪਾਰੇ ਬਿਨਵੰਤੀ
ਪੰਮਿਲਤਪੁਣਪਿਅਰੇ ॥੧॥ ਜਪਤਪਥਰਤਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉ
ਮਾਤਪਤਿਨਕਤਤਿਭੁਏਥਿਨਸੁਅਮੀਸਰਣਾਗਮਾ ਪੁਰਸਰ
ਕਾਟਿਥੇਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਰੀ ਐ ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਰੁਕਭਾ
ਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਥੀਚਾਰੀਐ ਦੀਨਦੇਅਲਗੁਪਾਥਪੁ
ਸਮਰਥਕਾਰਣਕਰਣਾ ਨਾਨਕ ਚਾੜਿਕਤਰਿਬੁੰਦਮਾਂਗੈਜਾਇ
ਤਰਿਤਰਿਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅਮਿਅਸਰਵਰੋਪੀਉਤਰਿਤਰਿਨਮਾਰ
ਤਤਸੰਗਿਮਿਥੇਜਪਿਪੁਰਨਕਾਮਾਗਮਾ ਸਭਿਕਾਮਪੁਰਨਦੁਖਕਿ
ਨਤਰਿਨਿਮਖਮਨੁਨਥੀਸਰੈ ਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਸਰ
ਜਗਦੀਸਰੈ ਅਗਣਤਉਚਅਪਾਰਠਾਕੁਰਅਗਮਜਾਕੋਧਮ
ਵੰਤੀ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀਇਥਾਪੁਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਰੰਗਗਮਾ ॥੩॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਫਲਾਸੁਟਿਗਾਵਣਤਾਰੇਗਮਾ ਤਰਿਤਰਿਨਮੁਜਪਤਕੁਥਸਗਲੇ
ਮਾਤਰਿਨਮੁਜਪਤਸੋਤਪਾਣੀਤਾਕੀਮਤਿਮਾਕਿ ਗਨਾ
ਥਿਸਰੁਨਾਤੀਪੁਨਪਿਅਰੇਚਿਤਵੰਤਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾ ਸੁਭਦਿ
ਏਗਤਿਕੰਠਿਲਾਏਪੁਰਉਚਅਗਮਅਪਾਰੇ ਬਿਨਵੰਤੀ
ਸਭਕਿਭੁਪੁਰਮਿਥੇਅਤਿਪਿਅਰੇ ॥੪॥੫॥੧॥

गुविउगज्ञा

अनकएगउरिआवाटदुडेलीगभापापकमवदिअतेराकए
 वेसीगभाकिरिनवेसीउरितेरासदापछंतावरे॥गुएगोपास
 नपडिरसताठिरिकदुमेदिउआवडे॥उरवरदिछेनेनउपउ
 उतेजमभगिगवतुएकेली॥बिनवंतनकबिननमउरिरेम
 चिठिरउडेली॥१॥तुंघलवंचछाकि कगडिमंभजए जएरमाछेबायगभउरि
 उमकिरउकमएदुधसुपूदीअनिकजोनिबुमाएिआम
 उमडनीसंगिगताउरतनजतमुगवाएिआगएिकसुउरिरेनमव
 उअनकजिसिअटी॥बिनवंतनकलेखुलिधिअठरमिमोडिउ
 एटी॥२॥षीचुनकए करैअकिरउयदुविछात्रिपएिआअए
 उरेठनजमकंरपकत्रिखएिआपकत्रेचलाएिआअपए
 कमएिअमउमडनीगतिआगुनगोदेदगुगमुधिनजपिअं
 उपउषीमगाछलातिआकामिबूयिअडंकारिमुठंरैरिगि
 आपछुतापिआगबिनवंतनकसंजगिबुछाउरिजपुगस
 नजपिआ॥३॥उष्टबिनकंनडीपुठरखटउरगभापातिउरि
 उरउरिगिबिरदुउमगगभापातिउरिपारनसगनिमुअमं
 विरेपनीयिदुआलाअंयकुपउरिपुकरउतेसगयटपुतिप
 उमसगदिउगीकादिमउघेरीरिउनमुदेडिअयगगबिनवं
 उअनककरदेरिगगउगोबिददीनदुआला॥४॥सदिनमठ
 उगदिअउरिपुगुमिछेअगभासंभिसुखपगगदिअउ
 उउरिपगएिअगभासुखमउजअनदबिनदसदडीगुनगोप
 उगीउगशीओअनुसापसंगेमिछेरंगेबउरिजोनिनयालीओ
 उउरिउरिउरिउरिसउजिसुभएिआदिअंरुगुआएिआगबिनवंतन
 उअनकअपी॥बिआबउरिउरिउरिउरिआ॥५॥१॥१३॥ ॥

अठिखपीरैयाए

गुविउगज्ञा

ਸੁਨਤੁ ਬਿਨੰਤੀ ਆਸੁ ਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਾਮਾ ਕੋ ਟਾਪੂ ਧਰੇ ਭੋਭਿ
ਮਾਝੁ ਕਤਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਤ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤੇ ਭੰਜਨਾ ਸੁਨ
ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੁਨਤੁ ਪੇਖਤੁ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੇ
ਤੇਰੇ ਗਾ ਅਰਦਾਸਿ **ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ** ਸੁ ਆਮੀ ਗਖਿ ਲੇਹੁ ਧਰੇ ਭੋਭਿ
ਮਰਥੁ ਸਦਾ ਤਮ ਦੀ ਨਭੇ ਖਾਰੀ ਗਾਮਾ ਮਾਇ ਅਮੋਤਿ ਮਗਨੁ ਕਾਇ
ਗਮ ਲੋਭ ਮੋਤ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਿ ਓਅੰ ਨਿਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੇ ਅਇ
ਨਰਤ ਕਰਤਾ ਕੀ ਆਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ਕਰਿ ਅਨੁਗੁਪਤਿ ਤਪ
ਜੀਤਿ ਭੁਮਤੇ ਭੀ ਬਿਨਵੰਤ **ਨਾਨਕ ਦਾ** ਸੁਤਾਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਅਪੁਨ
॥੨॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਕੋ ਗੀ ਗਾਮਾ ਪਾਠਿ ਅਕਿਰਤ
ਨਾਦਿ ਸਟਿ ਤੇਰੀ ਗਾਮਾ ਅਗਾਧਿ ਥੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਤਿ ਨੀਚੁ
ਨਾਗਤ ਨਾਤਿ ਆਗਿ ਸੰਗਤ ਨ ਕਉ ਗ੍ਰਿਪੁ ਸੁਨੀ ਚੁਇ ਆਨਾ ਤਿ
ਘਤੀ ਮੋਤ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਗੀ **ਨਾਨਕ** ਸਰਨਿ ਸਮਾ
ਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਤੁ ਮੋਗੀ ॥੩॥ ਜਾਤੇ ਵੀ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਿ ਆਪੀ ਮਲ
ਗਾਮਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਮੇਤ ਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਆਗਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਇ
ਨੀਕੇ ਕਲਿ ਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਯੋ ਸੇਜ ਸੁਤਾ ਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਿ ਲਯੋ ਓਤਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਤੇ ਏ ਬਹੁ ਜਿਤੁ ਖੁਨ ਪਾਇ
ਦਰਸੁਨ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇ ਆ ॥੪॥ ੮ ॥ ੧੪

॥ ਗੁਬਿੰਦ ਗਾਵਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ
ਬੋਲਿ ਸੁਧਰ ਮੀਤਿ ਆਮੋ ਨਿਕਤ ਧਾਰੀ ਗਾਮਾ ਤੁਨੈ ਕੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿ
ਇ ਆਬਿਉ ਭੀ ਗਾਮਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਉ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨ ਗੋਬਿੰਦਾ
ਸਵੇਸ ਸੁਵਰਨੁ ਪਾਸ ਗਲਉ ਦੇ ਕਾਮਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਸੰਗਿ ਸੇ
ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ਬਿਨਵੰਤ **ਨਾਨਕ** ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਸਭ ਮਿਥਿ
ਸਾਗੀ ॥੧॥ ਗਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇ ਆਤੁ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਤ
ਮਾਇ ਆਤੁ ਰੁਦੁ ਨ ਕੋਤੇ ਬਿਲਲਾਤੀ ਗਾਮਾ ਬਿਲਲਾਤਿ ਕੋਤੇ
ਤਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਤਾਰੇ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨ ਤੀ ਸਤ ਸਾਸਿ ਆਣ ਪਉ ਪਾਵਨ

ਵਤਤੁ ਜਾਤੀ ਆਦਿ ਅੰਤੋ ਮਾਧਿ ਪੁਰਨੁ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤੀ ॥ ਬਿ
 ਵੰਤੋ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਰਪਤਿ
 ਜਾਣਿ ਗੁਣਿ ਭੈ ਸੇਵਕ ਸਿ ਅਟੇਰਾ ਮਾਸਰ ਪਰ ਵੀਉ ਕੁਟੰਮ ਮੋਟੇ ਪੁਥੁਤ
 ਫੇਰ ਮਾਤਿ ਰਿਚੰਦ ਉਗੀ ਦੇਖਿ ਭੁਭਾ ਕਾਟ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨ
 ਮਤਿ ਕੇ ਅਨਰਚਨ ਅਤਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ਐ ॥ ਭਉ ਭਉ ਕਰਤ ਨ ਤਿਸ
 ਭੁਭੈ ਨਤ ਕਾਮ ਪੁਰਨ ਗਿਆਨੋ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਮਤਿ ਕੇ ਕੇਤਿ
 ਅਪੁਥੁਤੋ ॥ ੩ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮਾ ਭੁਜਗਾਤਿ ਕਠਿ
 ਬਿਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਤਰਿ ਅਰਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ
 ਭੁਜਲੇ ॥ ਮਤ ਪਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿ ਅਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਸੇਚ ਲੇ ॥ ਰਸਨਾ ਅਰਾ
 ਏ ਕੁਸੁ ਅਮੀਨਾ ਮਿਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੋ ਤਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ
 ਭੁਪਰਬੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੧੬ ॥

॥ गगुधिउगगा मल्ल ॥ १६ ॥ सतिगुगपुसादि
॥ दसलेर नालि ॥ मल्लकु ॥ म ॥ ३ ॥

गुगमेवतेसुधुपणीअैउरबैसुधुनडादि। गुगवैसधदिम
अैसदावमैउरिनादि। नानकनभुतिनकुरिभिछैजिनउरिदि
रिनिउणदि॥ १॥ ॥ म ॥ ३ ॥ ॥ सिठतिधजनाबधमउरिदि
मैमैधरचैधदि। सतिगुगधितुडधिनआवणीसभधकेव
माणि। नानकमनभुधनगत्रुपुनडीदुडैअगैबुधवि
॥ ॥ धुडिनी ॥ ॥ सभतेगीतुसभसदासभितुपुडिपु
सभनविचिउदरतदातुसभनीपिआदिआ। तिसदी
तुभगातिधदिपादि। तिजैतुपुमनिभादिआ। जैउरिपु
धीअैसभिकरतिउरकरदिआ। साळा। तिउ
रजैमैतजनाकीपैजधरदाआदिआ॥ १॥ ॥ मल्लकु म ॥ ३ ॥
नानकगिअंतीजगु। जितजगि। जितसभकुवै। नानकमन
सउजैउरिपुउरि। गुगमतिमतिअचळउरिचळ। नानकमन
गताकाउरिअंगीकुरकरेकुरसुडावउरि। नानकमन
दिअनुविचिळबुळबुअंकरगु। मृगज्जाकरदिआ। नानक
सधदिनकरे। वीचरुग। सुयिमतिकरते। रिछणीबैछनि
करग। दिउरिउरिउरि। मतिअंतिरि। तिसदाधुतुअगिअ
॥ नानकमनभुधनलपुतुटीअबळीजिनमादिआ। मतिपिअ
तिनभुमिउसाविअकरेजिनसतिगुगमिरिकरताग। पुदि
पैजधरदाआपेरधट्टगु। मिछिपूतिमसुधुपणदिआ
वीचरुग। नानकसुधदातमेविआ। अपेरुधट्टगु॥ २॥ ॥ मल्लकु
जिअजैतसभितेरिअतुसभनगामि। तिसनतुदे। तिमुन
मिछैवै। उरसगीकुरा। तिपुपामि। तुं। दिवै। तामभस
अरदासि। तिसदीतुपुभवे। तिसदीतुमनिछै। तिसैजनास

ਜਗਦੀਸ਼ਵਰਦਾਤੁਖੁਸੁਖੁਤੁਪੁਪਾਸਿ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕਾ॥ਮਾ॥੩॥ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੇਭਾਵਦੇਵਰਿਸਚੇਸਚਿਅਗਸਾਜਨਮਨਿਅਨੰਦੁਤੈਗੁਰਕ
 ਸਕਦਵੀਚਗਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਅਤੁਖੁਕਟਿਅਚਾਨਭੁਕੀਆ
 ਕਤਭੀਨਾਨਕਰਖਣਤਾਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਮਾ॥੩॥
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇਜੇਤਮੇਵੈਤੇਤੋਤੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿ
 ਜੇਜਾਇਨਾਨਕਸਭੁਕਿਭੁ - ਆਪਿਤੈਅਵਰੁਨਤੁਜੀਜਾਇ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੇਰੀਵਰਿਅਈਤੁਤੈਜਾਣਦਾਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵ
 ਨਕੋਈ॥ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਤੋਰੁਸਹੀਕੁਤੋਵੈਤਾਅਖੀਐਤੁਪੁਜੇਵਰੁਤੁਤੋਈ
 ਜੀਤੁਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਅਤੋਰੁਤਿਸਦੀਰੀਸਕਰੋਕਿਅਕੋਈ
 ਤੁਰੰਨਵਯਜੁਸਮਰਥੁਦਾਤਾਰੁਤੈਤੁਪੁਅਗੈਮਗਦਨਤਖਜੋੜਿਖ
 ਲੀਸਭਤੋਈ॥ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨਦਰਿਨਾਵਣੀਤੁਪੁਸਭਮੈਨੇਦਾਨੁ
 ਦਾਖਰੀਵਰੁਰੀਪੁਰਣੀਸਭਲੋਈ॥੩॥

ਪਤਲੋ॥ਸਲੋਕਾ॥ਮਾ॥੩॥

॥ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਨਾਈ

ਅਸਾਜਿਨਲਗਭਾਉ॥ਸਬਦੈਸਾਦਨਪਾਇਓਮਨਤਠਿਕਿਅਗੁਣ
 ਭੀਨਾਨਕਅਇਅਸੋਪਰਵਾਣੁਤੋਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥
 ਮਾ॥੩॥ ॥ਅਪਣਾਅਪੁਨਪਠਾਣੈਮੁਕਾਅਵਰਾਅਖਿਦੁਖਾਏ॥ਮੁੰ
 ਚੀਖਸਲਤਿਨਗਈਅਮੋਧੋਵਿਭੁਭਿਚੋਟਾਖਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੋਭੈਭੀਨੀ
 ਪਹਿਓਤੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਅਨਦਿਨਸੰਸਾਰਦੇਨਚੁਕੈਬਿਨੁਸਬਦੈ
 ਤੁਪੁਪਾਏ॥ਕਾਮੁਕੁਪੁਲੋਭੁਅੰਤਰਿਸਬਦਾਨਿਤਧੰਧਾਕਰਤਵਿਤਾਏ॥
 ਰਣਕਰਦੇਖਤਸੁਦਿਖਕੇਦਿਤਮੁਕੇਨੇੜੈਆਏ॥ਸਚਨਾਮੁਨਲਗ
 ਭੀਜਿਤੁਨਾਮਿਨਵਨਿਧਿਪਾਏ॥ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਤਮੋਖੰ
 ਚੁਪਾਏ॥ਧੁਰੰਕਰਮੁਨਪਾਇਓਪਾਣੀਵਿਨੁਕਰਮਾਕਿਅਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦੁਸਮਾਇਤੁਮੁਕੇਗਤਿਮਤਿਸਬਦੇਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਦੇ
 ਪਾਏ॥ਜਾਂਦਿਚਤੁਅਪੁਗਵਾਏ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਜਿਸਦੇਚਿਤਿਵਸਿਅਮੋਗਸੁਅਮੀਤਿਸਨੋਕਿਉਅੰਦੇਸਾਕਿਸੈਗ

ਲੈਦਾ ਲੜੀਐ॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਭ ਨਾਗਲਾ ਕਾ॥ ਜਿਨੇ ਪੈ
ਅਕਿਉ॥ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਤੁ ਮੌੜੀਐ॥ ਜਿਨੇ ਤਰਿ ਧਿ
ਤਿਸਨੇ ਸਰਬ ਕਾ ਲਿਖਾ ਦੁਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
ਐ ਮੁਤੁ ਜੌੜੀਐ॥ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਤਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸ
ਬੰਧਨ ਤੌੜੀਐ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤੇ ਅਤਰਿ ਭਗਤੁ ਤਰਿ ਭਗਤ
ਮੁਖਿ ਰਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿ ਅਸਭੁ ਲੜੀਐ॥ ੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਰ ਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਊ ਜਿਨੇ ਤਰਿ ਕਾਸੁ ਅਊਨ ਪਾਇਆ॥
ਨਾਮ ਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਮ
ਸਾਰ ਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਊ ਜਿਨੇ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿਆ॥ ਨਾ
ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਜਪੈ ਤਰਿ ਕੈਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਰਿ ਅਪੇਠਾ ਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਤਰਿ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਤਰਿ
ਵਿਗਸੈ ਅਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਤਰਿ ਇਕ ਨਾਮ ਰਗਿ ਪ
ਤਰਿ ਇਕ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਪਾਏ॥ ਤਰਿ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਤੁ ਪਾਵੁ ਸੁਕ
ਚਲਤ ਸਥਾਏ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੈ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਰ
॥ ੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਦਸੀ ਵਿ
ਰਵੇ ਸੁਾਜੇ ਘਰਿ ਪਾਰਿ ਤੈਢੇ ਮੰਗ ਦਾਇਗੁ ਜੀਵਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ
ਅੰਦੇਸਾਤ ਜਿਹ ਤੈਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆਨਾਉ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਖ ਪ
ਤਿਨ ਨਕਤ ਉਥਾ ਲਿਖਾਏ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵ
ਭੁਭੁਇ ਪੰਖੇਰੁ ਆਤਿ॥ ਆਵਤ ਜਾਤਨ ਦੀਸਤੀ ਨਾਪਰ ਪੰਖਿ ਤ
ਰੰਗੀ ਰਸਿ ਭੀ॥ ਅਸ ਬਦਿ ਰਤੈ ਨਿਰਥਾਨੁ॥ ਤਰਿ ਰਸਿ ਛਲਿ ਰਾਤੇ
ਰਮੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਨੁ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਪੇ ਪਰਤੀ
ਤਕੁ ਆਪਿ ਜਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਅਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ
ਅਪੇ ਡੀਬ ਡਿਖਾਵੈ॥ ਅਪੇ ਜਲੁ ਅਪੇ ਦੇਇ ਗਾਅਪੇ ਚੁਣ
॥ ਅਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਡਾ ਲੇਅਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਿ
ਵੈ ਤਰਿ ਅਪੇ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਵੈ॥ ੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ॥ ੩॥

ਨਮੋ ਧਰਮ ਸਾਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨ ਬੰਧ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਰ
 ਭਰਮੁ ਧੰਧਾ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਜੇ ਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਸ
 ਕਾ ਮਾਭਿਨੁ ਵਰਤਾਇ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਾ॥੪॥ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ
 ਰੀ ਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋ ਜੇ ਸਾਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿ ਅਨੁ ਅ
 ਜਾਇ ॥ ਸੁਭਾ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤੁਨ ਸਾਜੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਰਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ਕੈ ਲਾਜਾ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਜਦੁ ਅਪੇਖਾ ਧੁਕੀ ਆਬ ਨਿਕਰਤੈ ਤਦੁ ਪੁਥਿਨ ਸੇਵ ਕਰੀ ਆਗੈ ॥ ਤੁਕ
 ਆਖੈ ਵੈ ਕਿ ਆਕੇ ਦੇਵੇ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੀ ਆਗੈ ॥ ਠਿਗਿ ਅਪੇਜ ਗਤੁ
 ਪਾਇ ਆਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਾ ਕਉ ਦੀ ਆਗੈ ॥ ਅਪੇਸੇ ਵਥਣਾ ਈ ਅਨੁ
 ਸੁਖਿ ਅਪੇ ਅੰਗੁ ਤੁਪੀ ਆਗੈ ॥ ਅਪਿਨਿ ਰੰਗੁ ਅਕਰੁ ਤੈ ਅਪੇ ਅਪੇ ਕ
 ਰੁਖੀ ਆਗੈ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ॥੩॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਤਿ
 ਸਦਾ ਚਾਅ ਨ ਦਿਨੁ ਸਤ ਜਿਪਿ ਆਗੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਤਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ
 ਅਗਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਰਧਾਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਵਸਿ ਆਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ
 ਆਕਰਤਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਅਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਗੈ ॥੧॥ ਮ
 ॥੩॥ ਕਹਿ ਕੈ ਕਥਿ ਐ ਨ ਪਾਈ ਐ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹੋਏ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
 ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿਭਿ ਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿ
 ਜਿ ਅਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਅਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ
 ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਰੈ ਅ
 ਪੀਤੀ ਜੈ ॥ ਅਪੇ ਡੀਥਾ ਤਿਪੁ ਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਅਪਿ ਪ
 ਦਿਰਤੈ ਅਪਿ ਨਗ ਵਿਰਤੀ ਅਪੇ ਅਕਬੁ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਅਪੇ ਪੁੰਨ ਸਭੁ ਅ
 ਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਥਿ ਪਤੁ ਵਰਤੀ ਜੈ ॥ ਅਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਅ
 ਪਿ ਬਖਸਕਰੀ ਜੈ ॥੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ॥੩॥ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰੁ ਜੋਰੁ
 ਚਿਤੁ ਭਉ ਕਰਿ ਸੁਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇ ਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭ
 ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਕਰੈ ਸਬਾਦਿ ਭੋਦਿ ਤੁਸੰਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੰਤੀ ਵਿ
 ਚਿ ਕਰਕ ਮਾਵਣੀ ਸੁਖ ਸਮੁਪਾਏ ਬਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਿਕਰੋ ਪਿਕਿਨੈ

ਨਪਾਇਓਪੁਛਤੁਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥ ॥ ॥ ਮ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖੀ
ਮੰਤ੍ਰੁਤੈਨਾਮਿਨਲਗਾਇਆਰੁ ॥ ਕੁਰੁਕਮਾਵੈ ਕੁਰੁਸੰਗੁ ॥
ਅਤ੍ਰੁਗੁ ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨਸੰਚਿਮਗਤਿ ॥ ਤੋਤੋਇਸਕ
ਗਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜ ਮਕਰਤਿ ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੁਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖਾਇਨਪਵੈਦਰਗਤਤੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ॥
॥ ॥ ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਖੰਡ ॥ ॥ ਰਕੇ ॥
ਸਮੁੰਦੁਆਪਿਤੈਸਾਗਰੁਆਪੇਤੀਵਿਚਿਰਤਨਧਰੇ ॥ ਆਪੇ
ਕੋਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੰਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਤੋਗੇ ॥ ਆਪੇਭਉਜਦੁ
ਤੈਬੋਠਿਕਾਆਪੇਖੇਵਟੁਆਪੇਤੋਗੇ ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰ
ਗੁਨਤੁਜਾਤੁਏਸਰੇ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਤਿ
ਸੇਵਾਸਫਲੁਤੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈ ॥
ਤੁਵਸੈਮਨੀਆਇ ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਤਉਮੈਮਮਤ
ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰਤੈਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਖਿਜਿ
ਖਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਅਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁਤੈਕਲਜੁਗਬੋਠਿਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੈਵੈਸੁਖਾਇ ॥
ਨਾਨਕਸਚਾਸਾਇ ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗੁਤੈਨਾਮੈਤੀਪ
॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਧਰੁ
ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਤੁਤੈਆਪੇਕੀਤੈਨਕੰਚਨਾ ॥ ਆਪੇਰਕੁਰੁ
ਆਪੇਆਪੇਤੀਪਾਪਖੰਡਨਾ ॥ ਆਪੇਸਭਿਘਟਭੰਗਵੈਸੁਖਾ
ਤੀਸਭੁਅੰਜਨਾ ॥ ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇਤਾਆਪੇਗੁਰੁ
ਜਨਾ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਸਲਾਤਿਨਰਜੈਤੁਧੁਕਰਤੇਤੁਤਰਿਸੁਖਦਾਤਾ
॥ ੧੦ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅੰ
ਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਨਪਾਵਤੀ ॥
ਤਿਅਵਤਿਜਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬਲਦਾਨਾ ॥
ਨੀਆਇ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਧੁਰਿਬਧੇਮਗੀ

ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਰੀਪਿਅਸਨਜਾਇ
ਗੁਰੇਮਿਥਿਐਮੇਰੀਪਿਅਸਗਈਪਿਰੁਪਾਇਅਘਾਰਿ
॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਅਪੇ
ਸੁਭਇਆ ਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਉਪਾਇਮੁਨਆਪਿਥੁ
ਰਾਜੁਲਾਇਆ ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਓਰੇਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਾ
ਆਪਿਅਕੁਲਨਕੁਲੈਕਥੀਸਭਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੁਕਿਅ
ਨਾਥੁਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨ ਅੰਦਰੁਤੁਜਾਭਰਮੁਗਾਇਆ
ਸਥਕੁਮਾ॥੫॥ ॥ ਭਰਿਨਮੁਨਸਿਮਰਤਿਸਾਧਸੰਗਿ
ਰੈਖੇਤਾਜਿਨੀਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈ ਫਿਟੁਅਲੁਦੀ
ਘਟਿਵਸਤਿਚਰਨਗਥਿਦਰਸਨਜਪੈਗੁਪਾਥਾ
ਭੁਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁਦੇਤੀਕਉਪਾਥਿ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇਅਠਸਠੇਤੀਰਕਕਰਤਾਆਪੇਕਰੇਇਸਨਾਨਾਆਪੇਸੰਜ
ਤੈਸੁਅਮੀਆਪਿਜਪਾਏਆਪਿਦਇਅਥੁਤਉਇਕੁ
ਪਿਕਰੇਸਭਦਾਨ ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਥੁਏਸੋਸਦੀਦਾ
ਪਾਏਮਾਨਾਜਿਸਦੀਪੰਜਰਕੈਤਰਿਸੁਅਮੀਸੋਸਚਤਰਿਜਾ
॥ ॥ ਸਥਕੁਮਾ॥੩॥ ॥ ਭਗਵਾਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁ
ਕਰਮਕਮਾਇ ਸਥਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਦੁਸੈਮਾ
ਤਾਮਸਿਥਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਤਿਨਿਸਿਜਲਤਥਿਤਾਏ ਜਿਤਿਸੁ
ਐਕਤਣਕਿਥੁਨਜਾਇ॥੧॥ ਮਾ॥੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦੁਰਮਾ
ਏਤੁਕਰੇਤੁਗੁਰੁਦੁਅਰੈਤਉਕੈਸਾਤਿਬੁਸੰਮਾਏਤੁ ਸਾਤਿਬੁ
ਗਿਤੋਭਰਮੇਕੇਥਉੜਕਟਿਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਤੁ ਤਰਿਕਾ
ਤੈਦਾਰੁਏਤੁਲਾਏਤੁ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਚਿਤਿਰਖਤੁਸੰਜ
ਨੇਤੁ॥ ਨਾਨਕਐਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਕੋਲਕਰੇਤੁ
॥ ॥ ਆਪੇਭਰਅਠਰਤਬਨਸਪਤਿਅਪੇਤਾਫਿਲਲਾਏ
ਥੀਆਪਿਸਭੁਸੰਚੇਅਪੇਤੀਮੁਤਿਪਾਏ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇ

ਦਿਵਾਏ ਆਪੇਸਾਤਿਬੁਆਪੇਤੈਰਾਖਾਯੋਗਤਿਅਸ
ਵਿਗਾਏ ਭੇਤਾਰਕਰਤੇਕੀਜਿਸਨੋਤਿਭੁਨਤਮਾਏ
ਸਲੋਕੁ॥ ੩॥ ॥ ਮਾਣਸੁਭਰਿਅਾਅਣਿਅਮਾ
ਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਤੁਰਿਤੋਵਿਗਲਪਵੈਵਿਚਿ
ਆਪਣਪਗਾਇਅਪਛਾਣੁਰੀਖਸਮਤੁਧਕੇਖਾਇ॥
ਰੂਪੀਤੈਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਤਮਿਥੈਸਜਾਇ॥ ਫੁਠਾਮਦੁਮੁਕਿਨ
ਰੀਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਚੁਮਾਦੁਪਾਇਐ
ਤਿਗੁਰਮਿਥੈਜਿਸੁਆਇ॥ ਸਦਾਸਾਤਿਬਕੈਰੰਗਿਰਤੋਮਤਲੀਪਵੈ
ਮ॥ ੩॥ ਏਤੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਇਸਨੋਸੋਈਤੋਇ॥ ਜਿਤ
ਨਵਾਛਾਤਾਂਸਵਿਗਤਿਅਜਗਾਏਤਾਂਸੁਧਿਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇ
ਆਪਣੀਸੁਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਛ
ਮਰਨੁਤੋਇ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭਕਿਥੁ
ਵੈਤਿਸਨੋਪਰਵਾਨਾਤੀਕਿਸੈਕੇਰੀ॥ ਤਰਿਜੀਉਤੇਗਾਦਿਤਾਸਭਕੋ
ਵੈਸਭਮੁਤਾਜੀਕਛੈਤੇਰੀ॥ ਜਿਤੁਪਨੋਸਲਾਤੋਸੁਸਭਕਿਥੁਪਾਏ
ਜਾਸਨੋਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ॥ ਸੋਈਸਾਤੁ ਸਚਵਦਜਗਾਜਿਨਿਵ
ਏਰੁਥਾਦਿਅਤਰਿਨਾਮੁਪਨਤੇਰੀ॥ ਸਭਤਿਸੈਨੋਸਾਥਾਤਿਤੁਸੰਤਤੁਜਿਨੀ
ਜਿਥੇਭਵਕੀਮਾਰਿਵਿਭਾਰੀਛੇਰੀ॥ ੧੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥
ਸੁਭਰੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਐਸੀਮਰ
ਵੀਜਿਮਰੈਬੁਰਿਨਮਰਨੁਤੋਇ॥ ੧॥ ਮਾ॥ ੩॥ ॥ ਵਿਅਾਜਾਣਕਿਮਰਤਿ
ਕਿਸਮਰਦੁਤੋਇ॥ ਜੇਸਾਤਿਬੁਮਨਤੁਨਵੀਸਰੈਤਾਂਸਤਿਥਾਮਰਦੁਤੋ
ਮਰਦੈਤੇਜਗਤੁਰੈ॥ ਰੈਜੀਵਿਅਥੈਸਭਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਵਤੁਮਰੈਤੁਕਮੈਬੁਝੈਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਸਦਾਜੀ
ਤੋਇ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਾਅਧਿਕਿਰਪਾਭੁਤੋਵੈਤਰਿਸੁ
ਅਮੀਤਾਅਪਣਾਉਤਰਿਅਧਿਜਪਾਵੈ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁ
ਦੈਵੈਅਪਣਾਸੇਵਕੁਅਧਿਤਰਿਭਾਵੈ॥ ਆਪਣਿਅਸੇਵਕਾਕੀ

ਅੰਧਿਪੈਜਰ ਕੈਆਪਣਿਅਭਗਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਵੈ ਧਰਮ
ਰਿਕਾਕੀਆਤਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇਹਿਨਆਵੈ ਜੋਤਰਿਕਾਧਿਅ
ਕਾਪਿਅਗਤਰਕੇਤੀਧੁਖਿਧੁਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧੭॥ ॥ਜੇ
॥ ਗਮੁਗਮੁਕਰਤਾਸੁਭੁਜਗੁਕਿਰੈਗਮੁਨਪਾਇਅਜਾਇ
ਮੁਅਗੋਚਰੁਅਤਿਵਰਾਅਤੁਭੁਨਤੁਲਿਅਜਾਇ।ਕੀਮਤੀ
ਨਪਾਈਅਕਿਤੈਨਲਾਇਅਜਾਇ।ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਭੇਦਿ
ਬਿਧਿਵਸਿਅਮਨਿਅਇ॥ਨਾਨਕਅੰਧਿਅਮੇਉਤੈ
ਤੇਰਤਿਅਸਮਾਇ॥ਆਪੇਮਿਥਿਅੰਮਿਥਿਰਤਿਅਆ
ਅਇ॥੧॥ਮ॥੩॥ਏਮਨਇਤੁਪਨਨਾਮੁਤੈਜਿਤੁਸਦਾਸ
ਇ॥ਤੈਮੁਖਿਨਾਵਈਥਾਤੁਸਦਤੀਤੈਇ॥ਕਧੈਖਰਦਿ
ਨਾਵਈਸਦਾਸਦਾਉਦੇਇ॥ਸਤਸਾਮੁਖਿਨਾਵਈਤੈ
ਦੇਨਤੈਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ
॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਧੇਸਭਘਟਅੰਦਰੇਅਧੇਤੀਥਾਤੈ
ਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਅਧੇਤੀਜਾਤਗਿ।ਜੁਗਥਾਤੀਤਗੁਥਾਤੁ
ਤਿਅਸੁਨਾਤਗਿ।ਓਥੈਦੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤਾਅਧੇਤਗਿ
ਠਾਤਾਤੀਲਾਇਅੰਧਿਸਭਭੁਤੀਥਾਤਗਿ।ਅਧਦੀਮਿਤਿ
ਦਦਾਅਧੇਤੀਗਉਤਗੁ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੩॥
ਤਉਮੈਵਾਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੋਮਰਦਾਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁ
ਮੁਤੈਤਿਚਰੁਨਚੇਤਈਕਿ ਕਰੇਗੁਅਗੈਜਾਇ॥ਗਿਅ
ਸੁਚੇਤੈਨਤੈਇਅਗਿਅਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਏਥੈਕ
ਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ॥੧॥ਮ॥੩॥ ॥ਧੁਰਿਖਸਮੈਕਾਤੁ
ਅਵਿਭੁਸਤਿਗੁਰਚੇਤਿਅਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਐਅੰਤ
ਰਤਿਅਸਦਾਰਤਿਅਥਿਵਲਾਇ॥ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸ
ਦਮੁਨਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨ ਕਾਭਉਗਾਇਅਜੀਵ
ਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਤੁਮਰਤਥਾਤਿਸਨੇਦੇਇਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇ

३३
६३
१७
२०
३३
४३
५७
२७
३३
४३
५३
६३
७३
८३
९३
१०३
११३
१२३
१३३
१४३
१५३
१६३
१७३
१८३
१९३
२०३
२१३
२२३
२३३
२४३
२५३
२६३
२७३
२८३
२९३
३०३
३१३
३२३
३३३
३४३
३५३
३६३
३७३
३८३
३९३
४०३
४१३
४२३
४३३
४४३
४५३
४६३
४७३
४८३
४९३
५०३
५१३
५२३
५३३
५४३
५५३
५६३
५७३
५८३
५९३
६०३
६१३
६२३
६३३
६४३
६५३
६६३
६७३
६८३
६९३
७०३
७१३
७२३
७३३
७४३
७५३
७६३
७७३
७८३
७९३
८०३
८१३
८२३
८३३
८४३
८५३
८६३
८७३
८८३
८९३
९०३
९१३
९२३
९३३
९४३
९५३
९६३
९७३
९८३
९९३
१००३

ਅਘਾਤਣੀਆ ਮਤਕਾ ੧ ਪੜਿ ੩੨੧

੧ ਧਨੁਸਿਰੰਦਸਚਾਪਤਿਸਤੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੇ

੨ ਆਵਤੁਮਿਠਤੁਸਤੋਥੀਤਿਸਚਰਨਾਮੁਘੋ

੩ ਸੁਰਸਿਰੰਦਸਚਾਜਾਣੀਐ ਪੜਿ ੩੨੨

੪ ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆ

੫ ਬਾਬਾਐਆਏਉਠਿਚਲਣਾ

ਅਘਾਤਣੀਆ ਮਤਕਾ ੩ ਪੜਿ ੩੨੩

੧ ਪ੍ਰਭੁਸਚਰਾਤਰਿਸਥਾਤੀਐ

੨ ਸਾਇਅਤੁਕੰਤਮਤੋਥੀਤ

੩ ਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਥੁਨੀਆ ਪੜਿ ੩੨੪

੪ ਇਤੁਸਰੰਦਜਜਗੀਤੈਇਸਨਜਗਪਤਿਐ

ਵਾਰ ਵਰਤੰਸਕੀ ਮਤਕਾ ੪ ੩੨੪

੧੩ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤਪਸੁ ਪਾਤਿਸੁ ਤਿਸੇਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਗੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰੁ ਵਰਤੰਸੁ॥ ਮਤਲਾ ੧॥ ਤੁਹਿ ਪਦੇ ਪਾਗੁ॥੧॥
 ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੁ ਜੈ ਮਥੀ ਨੀਰੁ ਨ ਤੋਇ॥ ਜੋਰ ਤੇ ਸਤਿ ਅਪੈ ਦੋ ਤਿਨੁ
 ਵੈਸੁ ਕੋਇ॥੧॥ ਤਉ ਵਾਹੀ ਵੰਦਾ ਖੰਨੀ ਐ ਵੰਦਾ ਤਉ ਸਾਤਿ ਬਕੇ ਨਾਵੈ॥੧॥
 ਰਤਨੁ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਝ ਸਫਲਿ ਭਉ ਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਜਿਨ ਪੀਅਸੇ
 ਵੰਧਿ ਤਿਉ ਏਤਉ ਤਿਨ ਬਾਝਿ ਤਹੈ ਜਾਉ॥੨॥ ਮੈ ਕੀਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੀ ਵਸਤਿ ਤੀ
 ਅਨਾਥਿ ਤਿਖਾ ਤਿਉ ਏ ਅਕਉ ਬਡੈ ਜਾ ਸਰਗੀ ਤਹਿ ਪਾਥਿ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਣੀ ਅਤੁ
 ਨਹਿ ਬੁਝੈ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੰਨ ਤਾਥੈ ਜਾ ਸਿਧ ਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧॥

ਵਰਤੰਸੁ॥ ਮਤਲਾ ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਤੁ ਗਵਿ ਅਨੀ
 ਗੁਣਿ ਕੁ ਕੋ ਕਾਇ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਭੀ ਸਤੁ ਗਵਾਇ ਜਾਇ॥੧॥ ਮੈ
 ਕੰਤੁ ਗੀ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਗਾਹੇ ਜੀ॥ ਰਤਨੁ॥ ਕਰਣੀ ਕਾ ਮਣਿ ਜੋ ਥੀ
 ਐ ਜੇ ਮਨੁ ਪਾਗਾ ਤੋਇ॥ ਮਾਣੁ ਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਥੀ ਜੈ ਚਿ ਤਪਹੈ॥੨॥
 ਗੁਣ ਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾ ਅਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਆਸੁ॥ ਤੈ ਸਤਨਾਥਿ ਅਕੁ ਅਣਕਉ
 ਥੀ ਵੈ ਪਰਵਾਸੁ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏ ਕੀ ਬਾਤ ਰਾਜੁ ਜਾਨੀ ਕੋਇ॥ ਤੈ ਸਤਲਗੀ
 ਜੇ ਰਹੈ ਤੀ ਸਤੁ ਗਵੈ ਸੋਇ॥੪॥੨॥ ਗੁਰੁ ਵਰਤੰਸੁ॥ ਮ॥੧॥ ਪਾਗੁ॥੨॥

ਮੰਗੀ ਰੁਖੁ ਰੁਖਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਨੁ ਆਇਆ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਹੈ ਜੇ ਵਰਾ
 ਤਿਨੈ ਬੰਧੀ ਬੰਧੁ ਭਾਇਆ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟੁ ਖੰਨੀ ਐ ਵੰਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
 ਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣੀ॥ ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਮਾਦੁ ਕੀ ਅਤੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨ ਕੇ ਤਮੇ ਗਾਮਾਣੀ॥ ਭੁਕ
 ਰੰਨ ਪਲੰਘਾ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਦੁ ਬਾਣੀ ਸਦੁ ਬਾਣੀ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਦੀਏ ਮੁੰਧੇ
 ਸਤੁ ਗਤ ਅਵਗਾਣਾ॥ ਨਾਮ ਨੀ ਅਰੁਨ ਚੁੜੀ ਅਨਾਸੇ ਵੰਗੁੜੀ ਆਣਾ॥ ਜੋ ਸ
 ਿਕੀ ਠਿਨ ਬਗੀ ਅਜ ਬਨਿ ਸਿਧਾ ਤਰੀ ਆਣਾ॥ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਅਸਤੁ ਗਵ
 ਏ ਗਈ ਅਤਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ॥ ਅੰਮਲੀ ਤਉ ਖਰੀ ਸੁਚ ਜੀ ਤੈ ਸ
 ਏ ਕੇ ਨਾਵਾ॥ ਮਾਠਿ ਗੁਦਾ ਧਟੀ ਅਰੁ ਗੀ ਐ ਮਾਂਗਿ ਸਧੁ ਗੇ॥ ਅਗੈ ਗਈ
 ਨਾਮ ਨੀ ਅਮਰਉ ਵਿਸੁ ਗਿ ਵਿਸੁ ਗੇ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁਰੰ ਨਾਨਕੇ ਵਟੁਪ
 ਏਰੁ॥ ਏਰੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਾਡਾ ਜਿਨਿ ਤਉ ਪਿਰਾਡਾ ਵਿਠੈ ਰੀ॥ ਸੁਪਨੈ

ਭੁਕੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰ ਦੇ ਪਾਟਿ ਗਏ ਤਿਨ ਤਖਿ ਕਿਤੁ ਨ ਆ
 ਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸ ਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਸਮ
 ਨਾ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥੰਧੁ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਵਰਤੰ ਸੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਸਤਗੁਰੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਰਗਵਤਿ ਆ
 ਪਣਾ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੁਹਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਿ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਇ ॥ ਗੁਣ ॥ ਦੋ ਤਗਈ ਖਰੀ ਆ ਬਿਲਕਾਈ
 ਅਤਿ ਮਤਲਾ ਪਾਇ ॥ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਕੁਰ ਪੀਊ ਖੁਪਾਵਤਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਣ ਵੰਗੀ ਨੀਤ ਗੁਣ ਵੰਗੀ ਦੇ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਭਿਗਣ ਵੰਗੀ ਕਾ ਮਈ
 ਦੁਖੁ ਗੈ ਬਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾਰ ਤਰਾਏ ਕੁਟੰ ਸੁ ਆਮੀ ਕਟਣਾ ਕੇ ਭੁ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿ ਅਨੁਸਾਰੇ ਆਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

॥ ਵਰਤੰ ਸੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ
 ਲਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਤੁ ਆਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਣੀ ਤਰਿ
 ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਣ ॥ ਥੁਣ ਮੇਰੇ ਦਬਾਈ ਪਰਗਾ
 ਸੀ ਮਾਇਆ ਮਤ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਤ ਦੇ ਉਰੀ ਅਨੀ ਵਰਤੈ ਪਾਰਿ ਆਪੇ ਦੇ ਤ
 ਮੁਖੁ ਭੁਤੁ ਅੰਤ ਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਉਤਾਰੀ ਰੂਪਾ ਕਿਤੁ ਬਗਿ ਤਰੇ
 ਸੇ ਸਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆ ਨਿਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੁਕੈ ਮਤ ਗੁਥਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਤੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨੀ ਸਤਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇਰ ਤੇ ਬੈਰਗੀ
 ਪਾਇ ਨਿਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਨਾਕਾਰੇ ਪੁਤ
 ਪਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕ ਸਾਥਿ ਨੁਮੈ ਅਵਰਨ ਜਾਣਾ ਸਭ ਨਾਦੀ ਵਾਨ ਦਾਇਆ ਲਾ
 ॥ ੫ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਵਰਤੰ ਸੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤਾਗਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਬਗੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨੀਬ ਤੇ ਚਲੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ॥ ਗੁਣ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪੂਰਤਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁ

ਖਿਜਿਸਨੋਅਪਕਰੇਸੁਤੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਵਤੁ ਰੀਦੈਸੋ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਚੁਕਰਣੀਸੁਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਰਵਰੈਸਧ
॥੬॥੨॥ ॥ਵਰਤੰਸੁ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ਰਸਨਾਤਰਿਸੋ

ਗੀਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਮਨੁਤਿਪਤਿਅਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇ॥੧॥ ਸਚ
ਚੈਸਬਦਿਵੀਚਗੀ। ਅਪਠੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟਤੁਸਦਾਬਥਿਤੁਗੀ
ਅਖੀਸੰਤਖੀਅਏਕਥਿਵਲਾਇ। ਮਨੁਸੰਤੋਖਿਅਤੁਜਾਭਉਗਵ
॥੨॥ ਦੇਤਸਗੀਰਿਸੁਖੁਤੋਵੈਸਬਦਿਤਰਿਨਾਇ। ਨਾਮੁਪਰਮਭਉਗਵ
ਅਸਮਾਇ॥੩॥ ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਜਿਸੁਵਰਤੰਗੁ। ਗੁਰਕੀਬਣ
ਬੈਰਗੁ॥੪॥੧॥੧॥ ॥ਵਰਤੰਸੁ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਅਜਾਇ। ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੁਪਾਇ। ਅਪਠੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਠੈਰਜਾਇ। ਰਤਉਰੁ
ਬਦਿਵਿਚਤੁਮੈਲਗਵਾਇ। ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥੨॥
ਘਾਠਿਰੈਸੰਸਾਰ। ਮਰਿਜਨਮੈਜਮੁਕਰੇਖੁਅਗ॥੩॥ ਨਾਨਕਸੇਵਤੰ
ਨਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੪॥
॥ ਗੁਰਵਰਤੰਸੁ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ਤਉਮੈਨਵੈਨਵੈ

ਤੈਦੁਇਨਵਸਤਿਇਕਠਾਇ। ਤਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਾਨਤੋਵਈਤਮੁਨਿ
ਇ॥੧॥ ਤਰਿਚੇਤਿ ਮਨਮੇਰੇਤਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ। ਤੁਕਮੁ
ਤਰਿਮਿਠੈਤਾਵਿਚਤੁਤਉਮੈਜਾਇ। ਰਤਉਰੁ। ਤਉਮੈਸਭਸਗੀਰੁਤੋ
ਪਤਿਤੋਇ। ਤਉਮੈਵਰਗੁਬਾਰਤੋਤਉਮੈਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ
ਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿਨਤੋਵਈਤੁਕਮੁਨਬੁਝਿਅਜਾਇ। ਤਉਮੈਵਿਚਿ
ਬੰਧੁਤੋਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਅਇ॥੩॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਥਿਅ
ਈਤਾਸਚੁਵਸਿਅਮਨਿਅਇ। ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚਿਰਤੋਸਚੈਸੇ
ਇ॥੪॥੧॥੨॥ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਵਰਤੰਸੁ॥ ॥ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥
ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭਠਕੁਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਰਵੈਸੁਖਸਾਗੁ॥੧॥

ਖਾਢੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਅਗੈਪਾਣੀਛੋਵਾ। ਨਿਤਨਿਤਸੇਵਕ
ਜਨਕੀਜੋਤਰਿਤਰਿਕਥਾਸੁਣਏ। ਧਨਧੰਨਗੁਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁ
ਮਨਿਅਸਪੁਜਾਏ॥ ੪॥ ਗੁਰਸਜਦਮੇਰਾਮੇਥਿਤਰੇਜਿਤਮਿਥਿ
ਧਿਆਵਾ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਤੁਤਰਿਗੋਸਟਿਪੁਚਾਕਰਿਸੰ
ਦਗਾਵਾ। ਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਤਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਮੁਨੁ
॥ ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਖਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਖੈਮਰਿਜਾਇ
॥ ੫॥ ਤਰਿਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਥੋਚੈਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਕ
ਸਨੰਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਤਰਿਤਰਿਸਦਾਸਮਾਠੇ। ਸੋਤਰਿ
ਸਦਾਸਦਾਸਮਾਠੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਮੇਰਾਮਿਥਿਆ। ਨਾਨਕਤਰਿਜਾ
ਕੇਤੋਏਤਰਿਜਾਪਿਤਰਿਸੇਤੀਰਾਥਿਆ॥ ੬॥ ਆ॥ ੧੫॥

॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਵਰਤੰਸੁ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਘੁਗ॥ ੧॥

ਅਤਿਉਚਤਾਕਾਦਰਥਾਗਾ। ਅੰਤਨਾਤੀਕਿਭੁਪਾਰਾਵਾਗਾ। ਕਿਥਿ
ਟਿਲਖਧਾਵੈ। ਇਕੁਤਿਭੁਤਾਕਾਮਤਭੁਨਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਸੁਣਵੀਕ
ਵੇਖੋਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਲਾਗੋਰਤਉ। ਥਾਖਭੁਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਿ
ਖਤਪੀਸਰਤਪੁਤੀਸਾਧਿ। ਥਾਖਜਗੀਸਰਕਰਤੇਜਗਾਥ
ਸਰਭਗਤਿਭੋਗਾ॥ ੨॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਵਸਤਿਜਾਣਤਿਥੋਗਾਤਿਕ
ਭੁਪਰਦਤੋਗਾ। ਕਰਉਜਤਨਜੇਤੋਇਮਿਤਰਵਾਨਾ। ਤਾਕਉਦੇਈਜ
ਰਥਾਨਾ॥ ੩॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਸੰਤਨਪਾਤਿਆਇਆ। ਦੁਖੁਭੁਮੁਤ
ਥਮਿਟਾਇਆ। ਮਤਥਿਭੁਥਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਥਾ। ਕਤਾ
ਮੇਰਾਉਚਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੬॥ ॥ ਵਰਤੰਸੁ॥ ਮਤਲਾ॥ ੫॥

ਧੰਨਸੁਵੇਖਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ। ਤਉਥਥਿਤਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰ
ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ। ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ
ਸਚਮੰਤ੍ਰਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈ। ਸੀਤਥਪੁਰਖੁਵਿਸਟਿਸੁਜਾਵੈ
ਤੁਤਕਮੁਤਮਾਰਾਤਖਤਿਨੀਵਾਸੀ। ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭਅਥਿਨ

ਤੁਮਿਤਰਵਨਦਸਤਮਦੀਨਾ॥ ਸਤਕਸਾਤਿਬਰਪੁਰਿਲੀਲਾ॥੪॥੨॥
 ॥ਵਰਤੰਸੁ॥ਮਤਲਾ ੫ ॥ਤੁਥੇਅੰਤਕੋਵਿਰ
 ਭਜਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਥਾਏ॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਅ
 ਨੇਜਪਿਜੀਵਾਪੁਰਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਦਾਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪੁਰਦਾ
 ਤੇਜਿਸਤਿਜਨਾਵਤੁਤਿਨਤਿਤੁਮਜਾਤੇ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਤਰੀ
 ਉਤਰਿਤਦੇਖਉਚਿਤੁਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਮੋਤਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣਕਿਓਨਜਾਤਾ॥
 ਸਾਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੩॥੧੮॥ ॥ਵਰਤੰਸੁ॥ਮਤਲਾ ੫॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਪੁਰਪੁਰਾਦਾਨਦੇਇਸਾਧੂਕੀਪੁਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰ
 ਦਾਨਦਾਇਆਲਾਤੇਰੀਚਿਟਪੁਰਨਗਪਾਥਾ॥੨॥ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿ
 ਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਤੀਪੁਰੁਤੁਰੇ॥੩॥ਜਿਸਨਦਰਿਕਰੇਸੋ
 ਧਿਅਏ॥ਅਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੪॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪੁਤਿ
 ਪਸੇ॥ਸਰਨਿਪਰਿਚਿਨਾਕਤਰਿਦੁਆਰੇ॥੫॥੪॥੧੯॥ ॥ਵਰਤੰਸੁ॥ਮਤਲਾ ੫॥
 ਰੁਵਰਦਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਮਹਿਗਵਿਅਪੁਰਨਪੁਰਸੁਆਮੀ॥੧॥
 ਮੇਰੇਪੁਰਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਗਾ॥ਤਉਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥੨॥
 ਤੇਰੀਸਰਦਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੁਰੇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੈਸੰਤਾਪੁਰੇ॥੩॥ਚਰਨਕ
 ਮਲਤਿਰਦੈਉਰਧਾਗੇ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਤਰੇ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰ
 ਪਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵਾ॥੫॥੪॥੨੦॥
 ॥ਵਰਤੰਸੁ॥ਮਤਲਾ ੫॥ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
 ਜੇਨਜੀਉਮਰੈਨਕਥੁਚੀਜੈ॥੧॥ਵਰਭਾਗੀਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾਤੇਪੁਰੁਧਿਅਈਐ॥੨॥ਰਤਨਜਵਾਤਰਤਰਿਮਾਣਕਥਾਥਾ
 ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਬਦੇਨਿਤਾਥਾ॥੩॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਸਾਧੂਸਰਣਾਤ
 ਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਣਾ॥੪॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀ
 ਤੁਠਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆਪੁਰੁਤੁਰਾ॥੫॥੪॥੨੧॥ ॥ਗੁਵਰਤੰਸੁ॥ਮਤਲਾ ੫॥
 ਦਿਸੁਨਾਤੀਪੁਰਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਸਰਦਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਥਾ॥੨॥
 ਜਤਚਿਤਿਅਵਤਿਸੋਥਾਨੁਸੁਣਵਾ॥ਜਿਤੁਵੇਥਾਵਿਸਰਤਿਤਾਥਗੋਤਵਾ

॥१॥ ਤੇਰੇ ਜਿ ਅਤੁ ਸਦੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਦੁ ਦੇਖੀ
 ਵਲੁ ਜਾਣੁ ਤੁਮੀ ਕੀ ਆ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਰਾਖਾ ਤਿ ਸੁਦੁ ਖੁਨ ਖੀ ਆ ॥
 ਕੋਸਾ ਤਿ ਭੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭੋਗਿ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰੈ ॥ ਕੁਕਰ ਜੇ ਗਿ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ਵਡੰ ਸੁ ॥ ਮਤ ॥ ५ ॥ ॥ ਤੁ ਜਾਣਾ ਏ ਤਿ ਤ ਕੋਈ ਜੇ
 ਤੇਰਾ ਦੀ ਆਨ ਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੁ ਅਚਰ ਜੁ ਕਦਰ ਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮ ॥
 ਤੁ ਧੁ ਅਧੇ ਕਰੁ ਅਧੇ ਕਰਣਾ ॥ ਤੁ ਕਮੇ ਜੰਮੁ ਤੁ ਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਖ ਖਸੀ ਸਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ३ ॥ ॥ २੩ ॥
 ॥ ॥ ਗੁ ਵਡੰ ਸੁ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ਗ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤ ਰਿਝ ਚਾਹਿ
 ਪਿਅਰੈ ਤਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਖੋਲ ਖਿਲਾਈ ਮੈ ਬਾਝੁ
 ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤ ਰਿਝੁ ਕਰੁ ਤਰੈ ਅੰਮਾਣੀ ਜੇ ਸਉ ਭਜੁ
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ॥ ਖੀਰੈ ॥ ਸੁਦਿ ਸਜੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲੁ ਤੁ ਮਿਤੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਚਿਤੁ ਜੀ ਅਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਦੇ
 ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣੈ ਵੈ ਤਰਿ ਕੀ ਆਥਾਤਾ ॥ ਤਉ ਏਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਗਤਿ
 ਜਿਉ ਚਾਹਿ ਕੁਜਲ ਕਉ ਬਿਛਲਾਤਾ ॥ ਤਉ ਕਿ ਆਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬ
 ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਬਿਛਲੇ ॥ ॥ ਤਉ ਭਈ ਉਗੀਟੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾ
 ਰੁਕ ਦਿਨੈ ਟੀ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿਰ ਸਭ ਗਣ ਵਿਸਰੈ ਵਿਲੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਦੇਖ
 ਤੁ ਕਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾ ਵਈ ਕਾਰਿ ਨ ਸਕਉ ਤਉ ਵੇਸਾ ॥ ਜਿ ਨ ਸਖੀ ਕ
 ਅਪਿ ਆਗਤਿ ਨ ਅਗੈ ਤਮ ਅਦੇਸਾ ॥ ३ ॥ ਮੈ ਸਭਿ ਸੀ ਗਾਰ ਬਣਾਇ
 ਮਾਣੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾ ਮਿਨ ਅਏ ॥ ਜਾਸ ਤਿ ਬਾਤ ਨ ਪੂਞੀ ਅੰਮਾਣੀ
 ਜੋ ਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋ ਤਗਾਣੀ ਅੰਮਾਣੀ ਜਿਨ ਸਤੁ ਰਹਿ ਅ
 ॥ ਤਉ ਵਾਰਿ ਆਤਿਨ ਸੋ ਤਗਾਣੀ ਅੰਮਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾਸ ਦ ਪਾਏ ॥
 ਤੁ ਜਾਭਰ ਮੁਸਾ ਅੰਮਾਣੀ ਤਿ ਚਰ ਮੈ ਜਾਨੈ ਅਪੁਰੁ ਦੁਗੇ ॥ ਜੀ ਮਾਣਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮਾਣੀ ਤਾ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪ
 ਅੰਮਾਣੀ ਪਿਰ ਸਗ ਬਿਰਤਿ ਅਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ
 ਣੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਾਰਿ ਪੈਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਗੁਰੂਵਰਤੰਮੁ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੩॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਅੰ॥

ਸਚੀਬਚੀਸਚੁਪੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਤਣਪਨੁ॥
 ਪੁਨਵਰਤੰਗਤਮਾਰਾ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਤੁਬਲਿਜਾਉ॥ ਦਾਸਨਿਦਾ
 ਸਤਿਗੁਰਤਿਤਾਪਾਵਤਿਸਚਨਾਉ॥੨॥ ਜਿਤਵਾਸਚੀਸਚਿਗਤੀਤਨਮਨੁ
 ਸਚਤਉ॥ ਬਿਨੁਸਚੇਤੁਰਸਲਾਤਣਜਾਸਤਿਜਨਮੁਸਚੁਖਉ॥੩॥ ਸਚੁਖੇਤੀ
 ਸਚੁਬੀਜਣਸਚਾਵਾਪਾਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਲਾਤਸਚੁਨਾਮੁਪਨਭਗਤਿਭੇਰੰਡਾ
 ਜਾ॥੪॥ ਸਚੁਖਾਣਸਚੁਪੈਨਣਸਚੁਟੇਕਤਰਿਨਾਉ॥ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿ
 ਤੈਮਤਲੀਪਾਏਖਉ॥੫॥ ਅਵਤਿਸਚੇਜਾਵਤਿਸਚੇਠਿਰਿਜੁਨੀਮੁਲਿਨਪਾਨਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਅਰਤਤਿਸਾਚੇਮਾਤਿਸਮਾਤਿ॥੬॥ ਅੰਤਰੁਸਚਮ
 ਨੁਸਚਸਚੀਸਿਪਤਿਸਨਾਇ॥ ਸਚੈਬਾਨਿਸਚੁਸਲਾਤਣਸਤਿਗੁਰਬਲਿਤਰੈ
 ਜਾਉ॥੭॥ ਸਚੁਵੇਲਾਮੁਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਥਿਪਿਅਗੁ॥ ਸਚੁਵੇਖਣਸਚੁ
 ਬਲਣਸਚਸਚੁਅਕਾਗੁ॥੮॥ ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਅਪੇਲੇਮਿਲਾਇ
 ਜੀਉਕਵੈਤਿਵਰਖਸੀਅਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥੯॥ ॥ਗੁਰੂਵਰਤੰਮੁ॥ ਮ॥੩॥
 ਮਨੁਅਦਤਦਿਸਿਧਾਵਦਾਓਕੈਸੇਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਵਿਅਪਿਰਤੀ
 ਅਧਿਕਾਰੀਕਾਮੁਕੁਪੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥੧॥ ਵਾਤੁਵਾਤੁਸਤਜੇਗੁਣਗਵੀਜੈ॥
 ਮਨਮੁਇਸੁਜਗਮਤਿਦੁਲੰਭੁਤੈਗੁਰਮਤਿਤਰਿਗੁਪੀਜੈ॥੨॥ ਸਬਦੁ
 ਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤਵੈਤਾਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀਅਪੇਅਪੁਪਥਾ
 ਏਤਾਜਿਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥੩॥ ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁ
 ਣਗਾਉ॥ ਤਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਚਿਦਿਅਛੁਭਪਾਉ॥੪॥ ਤਮ
 ਨੀਚਮੇਉਤਮਭਏਤਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ ਪਾਖੁਰੁਰੁਬਦਾਕਾਢਿਲੀਅਸਚੀ
 ਵਰਿਅਈ॥੫॥ ਬਿਖੁਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ ਅਕਤੁਪਰ
 ਮਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥੬॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਤੈਜਗਮਤਿਖ
 ਏਅਈ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈ॥੭॥ ਮਨਮੁਖ
 ਤੁਥੇਬਿਖੁਲਗੇਅਤਿਯਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਗਾਰੁ

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖੁ ਤੁਹਿ ਤਰਿਸੁ ਕੁ ਕਰੈ ਵਿਰਥੈ ਭਿਓ
ਇਆ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਭਿਓ ਦੇਵ ਸਿਅ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥
॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ॥ ਗੁਰੁ ਵਰਤੰ ਸੁ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚੰਤੁ ॥

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਟੇ ਨਾਈ ਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੰਪਰਵਾਤੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ਐ ॥
ਬਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਤੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈ ਐ ॥ ਥਿਥੇ ਬਾਹੁ ਸੁਗੰਧ
ਬੋਝਿ ਬੋਝਿ ਗਵਾਈ ਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਥੀ ਐ ਤਥਾ ਕੀ ਐ ਸੁਗੰਧ
ਤੁਝਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਟੇ ਨਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਤਮੈ ਕ
ਕਤੁ ਜਾਤੁ ਸੈ ਕਤਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿਕਾਨੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਮੀਠਾ ਮਨ ਤਿਥਾ ਗਾਧੁ ਖਿਰੇ ਗਛਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਵਿਸਿ
ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਭਿਯਾਇ
ਤਮੈ ਕਤਿ ਆ ਕਤੁ ਜਾਤੁ ਸੈ ਕਤਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਵਾਰੀਖ ਸਮੁਕ ਛਾਏ
ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਸੁਗੰਧਾ ਵਣਾ ॥ ਨਤ ਪਾਇ ਸੁਗੰਧ
ਮੈ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਣਾ ਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਥਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਰ
ਇਕਿ ਆਰੁ ਆਵਣਾ ॥ ਜਦੇ ਇਸਤਣ ਮਨ ਤਿ ਕਤਣ ਆਖਿ ਨਾਇ
॥ ਵਾਰੀਖ ਸਮੁਕ ਛਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਭਿਯਾਈ ਅਨਾਥ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਕਉੜ ਕਉੜਿ ਨ ਮੰਗੈ ਮਿਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥ ਸਭ ਕਉ ਮਿਠਾ ਮੰਗੈ
ਖਸਮਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਿਉ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਈ ਨਾਮ ਤੁਝਿ ਨਿਸਮ
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਥਿ ਆ ਕਰਮੁ ਤੋ ਆਧੁ ਰਿਕਦੇ ॥ ਸਭ ਭਿਯਾਈ ਅਨਾਥ
ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਵਰਤੰ ਸੁ ॥ ਮਤਲਾ ੧

ਕਰਤੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਭਿਯਾਈ ਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ
॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣ ਆਪਿ ਤੁਝੈ ਭਿਯਾਇ ਪੈਯੈ ਭਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝੈ ਕਉ
ਕਨਾ ਭਿਖਵਾਈ ਆ ॥ ਥੋਭੁ ਮੇਰੁ ਤੁਝੈ ਕੀ ਆਮੀਠਾਏ ਤੁਭਗੀ ਮੁਖਾ
ਇਆ ਕਰਤੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੋ ਸਾਚਾ ਸਬ
ਭਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਗਾਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇਸਾ ਮਾਣਾ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਖ

ਸੁਗਿਰਸੁਪਕਸੁਜਾਣਗਾਵਤਿਜੋਤੇਰਮਾਨਿਭਾਵਤੇ। ਮਾਇਆਮੰਤ੍ਰੇਤਤਿਨ
ਤੀਅਤਿਭਾਜਨਮੁਗਵਾਵਤੇ। ਇਕਿਮੁਕੁਮੁਗਧਨਚੇਤਤਿਮੁਖੇਜੋਆਇਆ
ਤਿਸੁਜਾਣਾ। ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਦਾਸਾਚਾਸੋਇਮੈਮਾਨਿਭਾਣਾ॥੨॥ ਤੇਰਾਵਖਤੁਸੁਤਾ
ਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਣੀ। ਸੇਵਕਸੇਵਤਿਭਾਉਕਰਿਭਾਗਾਸਾਉਪਰਾਣੀ। ਸੁਭ
ਧਾਣੀਤਿਨਾਭਾਗਾਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਆ। ਨਾਮਤੇਰੈਜੋਇਰਾਤੇਨਿਤਚੜ੍ਹ
ਹਿਸਵਾਇਆ। ਇਕੁਕਰਮੁਧਰਮੁਨਤਾਇਸੰਜਮੁਜਾਮਿਨਦੇਕੁਪਥਾਣੀ
ਵਖਤੁਸੁਤਾਵਾਸਦਾਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਣੀ॥੩॥ ਤਉਥਾਭਿਤਾਗੀਸਚੇਨਵੈ
ਰਾਜੁਤੇਰਾਕਥਤੁਜਾਵੈ। ਗਾਜੋਤਤੇਰਾਸਦਾਨਿਤਚਢ੍ਹਾਏਤੁਕਥਤੁਜਾਵੈਏ
ਚਕਰਤੇਰਾਸੋਇਤਵੈਜੋਇਸਤਜਿਸਮਾਵਏ। ਦੁਸਮਨੁਤਤੁਖੁਨਘਰੈ
ਮੁਖੇਪ੍ਰਥੇਕਿਨਾਵਏ। ਤਉਥਾਭਿਤਾਗੀਸਦਾਤਾਏਕੁਤੇਰਾਵਏ॥੪॥
ਜੁਗਤਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ। ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸੁਆਮੀਤੇਰੈਦੁਆਰੈ। ਜ
ਪਤਿਤਸਾਚਾਏਕੁਮਾਰੇ। ਸਾਚਾਮਾਰੇਤਾਮਿਜਾਪਤਿਜਾਮਿਮੰਨਿਵਸਾ
ਵਤੇ। ਭਗਮੋਕੁਥਾਵਾਤੁਧੁਤਿਕੀਆਜਾਮਿਏਤੁਚਕਾਵਤੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਈ
ਕਰਤੁਕਿਰਪਾਏਤੁਜਮੁਤਉਥਾਰੇ। ਜੁਗਤਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥੫॥
ਵਡੇਰੇਸਾਹਿਬਾਅਥਾਅਪਾਗਾ। ਕਿਉਕਰਉਥਿਨੀਤੀਤਉਆਖਿਨਜਾਣਾ
ਨਦਰਿਕਰਹਿਤਸਾਚਪਥਾਣਾ। ਸਾਚਪਥਾਣਾਤਾਮਿਤੇਰਾਜਾਮਿਅਪਿ
ਥੁਧਾਵਤੇ। ਤੁਖੁਕੁਖਸੰਸਾਰਕੀਏਸਤਸਾਏਤੁਚਕਾਵਤੇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁ
ਜਾਇਸਤਸਾਚੁਧੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ। ਵਡੇਰਾਸਾਹਿਬੁਤੁਧੈਅਥਾਅਪਾਗਾ॥੬॥ ਤੇਰੇਥਕੇਥੇਇਨਦਤ
ਤੇਰੇਕਾਜਿਨਾਥੀਮਰੇਥਾਥਾ। ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁਇਨੇਕੀਥਾਥਾ। ਸੋਇਨ
ਚਥਾਥਿਸਨਮਾਥਾਜਪਤੁਤੁਸੀਸਤੇਥੀਤਾ। ਜਮਦੁਆਰਨਤੁਖੜੀਆਸੀ
ਖਸੁਦੁਮਤੇਥੀਤਾ। ਤਸਤਸਾਬਗਥਗਾਥਤੇਮਨਕੀਜਾਥਾ। ਥੰਕੇਥੇਥਿਥ
ਤੇਰੀਸਾਥਾ॥੭॥ ਤੇਰੀਚਾਥਸੁਤਾਵੀਮਧਰਾਜੀਥਾਣੀ। ਕੁਤਕਾਨਿਕਕਥਾ
ਰਥਜੁਆਈ। ਤਰਥਜੁਆਈਆਪਿਥਾਣੀਇਥਮਨਕੀਪੁਰੀਏ। ਸਾਰੇ
ਗਾਜਿਉਪਗਾਧਰੇਠਿਮਠਿਮਆਪਿਅਪੁਸਧੁਰਾਏ। ਸੀਰੰਗਾਤੀਠਿਗੈਮ
ਗੀਉਦੁਰਗੀਗਾਵਾਣੀ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤਾਰਿਕਤੇਰੀਚਾਥਸੁਤਾਵੀਮ

ਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥੨॥੨॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰਵਰਤੰਸੁ॥

॥ ਮਤਕਾ॥੩॥

॥ ਥੰਤ॥

ਅਪੁਣੇਪਿਰਕੈਗੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਗੇ॥ ਸਚੈਸਥਾਦਿ
ਹਤੀਮੁਈਏਪਿਰਕਾਵੇਭਾਇਪਿਅਗੇ॥ ਸਚੈਭਾਇਪਿਅਗੀਕੰਤਸਥਾ
ਤਰਿਤਰਿਸਿਓਨੇਤੁਰਚਾਇਆ॥ ਅਪੁਗਵਾਇਆਤਾਪਿਰਪਾਇਆ
ਰਕੈਸਥਾਦਿਸਮਾਇਆ॥ ਸਾਧਨਸਥਾਦਿਸੁਤਾਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈ
ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਯਾਣੀਪਿਰਿਅਪੇਸਾਦਿ
ਸਵਾਗੀ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏਪਿਰਦੇਖੁਤੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਜਿ
ਅਮੁਈਏਪਿਰਗਵਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਪਿਰਗਵਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰੇ
ਤੁਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ ਸਾਧਨਥਾਣੀਭੋਲੀਪਿਰਸਤਜਿਰੇ
ਇਅਕਰਮਾਥਿਯਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਤਰਿਰਸੁਚਾਪਿਅਸਥਾਦਿਸੁਭਾ
ਰਿਸਰਿਹਤਿਭਰਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਸਾਪਿਰਭਾਵੈਸਥਾਦੇਹਤੁਹੋ
ਸੋਤਗਣੀਜਾਇਪੁਥਤੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਤੁਅਪੁਗਵਾਇਆ
ਕਾਤੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਤੁਅਪੁਨਗਵਾਇਆਜਿ
ਗਵਾਇਆਤਿਨੀਪਿਰਪਾਇਆਗੰਗਸਿਓਰਣੀਅਮਾਣੈ॥ ਸਦਾ
ਤੀਸਤਜੇਮਾਤੀਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ ਕਾਮਦਿਵਰਭਾਗੀਅਤ
ਵਥਾਗੀਤਰਿਕਾਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਸਤਜੇਰਾਤੀਜਿ
ਸੀਗੁਰਬਣਾਇਆ॥੩॥ ਤਉਮੈਮਾਗਿਮੁਈਏਤੁਚਕੁਗੁਰਕੈਭਾ
ਵਰਗਵੇਲਿਓਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
ਥਦੁਵਜਾਏਸਦਾਸੁਤਗਾਦਿਨਾਰੀ॥ ਪਿਰਗਵੀਅਥਾਜੋਥਨਿਥਾਕ
ਦਿਨਕੀਤਿਸਵਾਗੀ॥ ਤਰਿਵਰਸੋਤਗੰਮਸਤਕੈਰਾਗੰਸਚੈਸਥਾ
ਸੁਤਾਏ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਤਰਿਗੰਗਿਰਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ
॥ ਗੁਰਵਰਤੰਸੁ॥ ਮ॥੩॥ ਥੰਤ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਭਵਾਪੁਰੇ
ਸਤਜੇਕੀਜੇਰਾਮਾ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐਥਾਤੁਤਰਿਰਸੁਪ
॥ ਥਾਤੁਤਰਿਰਸੁਪੀਜੈਤਰਿਰਸੁਵੀਜੈਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥

ਏਵਗਣਵਿਕਣਤਿ ਅਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆ
 ਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ
 ਕੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਤਹਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀ ਐ ਤਹਿ ਲੀਜੈ ਸਹੀ ਰਿਜਮ
 ਏਰਮ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਭੁਲਾ ਡਲੈ ਪਰਥਾ ਏਰਮ ॥ ਛਾਤਪ
 ਕਥੇ ਤਹਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਗਾ ॥ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮਨਿ ਵਸ
 ਏਰੁ ਏਰੁ ਗੁਰਬੀਚਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਸਨ ਭੁਖਨ ਜਾ
 ਏਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤਹਿ ਵਾਪਾਰਿ
 ਸੇਜਨ ਲਗੇ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਰਭਾਗੋਰਾ ॥ ਗੁਰਮ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘ
 ਰਿ ਵਸਿ ਆਸ ਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋਰਾ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਾਚੈ ਬੈਰਾ
 ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੀਚਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਧਿ ਰਾਸ ਬਦੇ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਥਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਤਹਿ ਰਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ੩ ॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਭੁਕਮੁ
 ਤੋ ਭੁਕਮੈ ਮਨਿ ਵਡਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮ ਤੋ ਭੁਕਮੁ ਭੁਜੀ ਐ ਭੁਕਮੈ ਮੇਲਿ ਮ
 ਣੀ ਰਾਮਾ ॥ ਭੁਕਮਿ ਮਿਥਾਈ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਈ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ਸ
 ਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇ ਆ ਆ
 ਪੁਗਵਾਇ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਥਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰੁ ਭੁਕਮੈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਗੁਵਰੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ੩ ॥ ਭੰਤੁ
 ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਤਮ ਦਾਸ ਚੁਸਮਾ ਲਿਜੀਉ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਤੁਸੁ ਖਿ
 ਵਸਾਇ ਪੈਤਿ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾ ਭੁਜੀਉ ॥ ਕਾਭੁ ਜਾਭੁ ਜਮੁ ਜੋਤਿ ਸਕੈ ਸਚੈ ਸਬ
 ਦਿ ਬਿਵਰਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਦੁ ਜਾਵਦੁ ਆਏ ॥ ਭੁਜੈ
 ਭਾਇ ਭਗਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਤੀ ਜਮ ਕਾ ਥੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇ
 ਰੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਥੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਨੁ ਤੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ
 ਨ ਭਾਥੀ ॥ ਜੋ ਭਵੈ ਸਭਾ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰਿ ਨੀਤਾਥੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰਿ
 ਨੀਤਾਥੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੇ ਅੰਧੁ ਲੋਗਿ ਅਨਵਿ
 ਭੁਟੇ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ਭੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਭੁਟੈ ਨੀਤੀ ਸਭਾ ਧੀ ਜਮ ਕਾ ਥੀ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇ ਗੈਰੀ ਧਨੁ ਤੈ ਭੁਭਾਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿ
ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੋਇ ਕਿਸਾ ਚਿ ਬਗੇ ਵਾਪਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪਣਾ
ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਅਰਨਾ ਮੇਰੀ
ਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੰਤਿ ਵਿਆਪੇ ਭੁਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਭੁਜੇ ਪਤਿਗਵਾਰ
ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ
ਲੰਭੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ
ਸੇਜ ਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜੇ ਮਨ ਮਾਰਿ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਮ
ਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚਿ ਬਿਵਰਾਗੀ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਮਾ ਮਤਿ ਨਿਤ
ਤਿਗੁਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜੇਨਾ ਮੁਵਖਾਣਿ ਆਇ ਕਰਾਮਾ ਚਿਤਿ ਤਕ
ਅਮੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨ ਮੁਖ ਸੋਇ ਰਤੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜੇ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰ
ਣਾ ਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਵਡੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ੬ ॥ ਚੰਤੁ
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀ ਅਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਬੁ ਸੁਆਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਚੰਤੁ
ਰਿਭਗਤਿ ਤੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਭਗਤਿ ਮੈ ਸਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖ ਨ
ਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਗੇ ॥ ਵਖਰਨਾ ਮੁਸਦਾ ਲਭੈ ਜਿ
ਤੁਵ ਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀ ਅਤਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੁਤੁ ਸਭਦੁ ਖੁਟੈ ਖੋਟਾ ਇਤੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਕੁਰੁ
ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬੁਝਵਾਤਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਬੁਝਵਾਤਿ ਵਿਕਾਰਾ
ਇਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਤਿ ਰਿਤ ਵਾਦੁ
ਤਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸੁਖੁ ਨ ਏਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕਦੇ ਨ ਭੁਕੈ ਮਾਇਆ
ਅਗਾ ਮਾਇਆ ਮੁਤੁ ਸਭਦੁ ਖੁਟੈ ਖੋਟਾ ਇਤੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਖੋਟੇ
ਭਿ ਪਰਖੀ ਅਨਿਤਿ ਤੁਸਚੇ ਕੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਾਹੁ ਸੁ
ਉਭੇ ਕਰਨੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਉਭੇ ਕਰਨੀ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨ
ਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆਇ ਬਿਖਿ ਆਮਾਇ ਆਜਿ ਨਿਜ ਗਤੁ ਭੁਲਾਇ ਆ
ਮੁਨ ਭਾਇ ਆਮਨ ਮੁਖ ਸੰਤ ਨਾਇਵੈ ਰੁਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰ

ਏਮਨਮੇਰਿਅਵਾਗਉਤੁਸੰਸਾਰੁਤੈਅੰਤਿਸਾਚੇਨਿਬੇਕੁਰਮ
 ਸਚਾਬਖਸਿਥਏਫਿਰਿਤੋਇਨਫੇਰਾਗਮਾਫਿਰਿਤੋਇਨਫੇਰਾਅੰਤਿ
 ਨਿਬੇਕੁਰਮੁਖਿਮਿਥੈਵਰਿਤਾਈ॥ਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਤਜੇਮੇ
 ਤਜੇਹਤੇਸਮਾਈ॥ਸਚਾਮਨਿਭਾਇਅਸਚੁਵਸਾਇਅਸਥਾਇ
 ਤਿਨਿਬੇਗਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਾਚੇਸਮਾਣੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਕਿਏ
 ॥੧॥ਮਾਇਅਮੁਤੁਸਭੁਥਰਯੁਤੈਤੁਜੈਭਾਇਖੁਆਈਗਮਾਮਾਤਾ
 ਕੁਤੇਤੁਤੈਤੇਪਥਚਾਈਗਮਾਤੇਤੇਪਥਚਾਈਧੁਗਥਿਕਮਾਈਮੇਦੇ
 ਕੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਕਰਿਵੇਖੈਤਿਸੁਜੇਵਰਅਵਰਾ
 ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਤਪਿਤਪਿਖਪੈਥਿਨਸਥਦੈਸਾਂਤਿਨਾਈ॥
 ਨਨਵੈਸਭੁਕੋਈਭੁਥਾਮਾਇਅਮੁਤਿਖੁਆਈ॥੨॥ਇਤੁਜਗੁਜਥ
 ਥਿਕੈਭਜਿਪਏਤਰਿਸਰਣਾਈਗਮਾਅਰਦਾਸਿਕਰੀਗੁਰੁਪੁਰੇ
 ਥਿਥੇਵੁਦੇਤੁਵਰਾਈਗਮਾਗਥਿਥੇਵੁਸਰਣਾਈਤਰਿਨਮੁਵਰਾ
 ਤੁਪੁਜੇਵਰਅਵਰਨਦਾਤਾ॥ਸੇਵਾਥਾਗੇਸੇਵਰਭਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏ
 ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮੁਕਮਾਵੈਥਿਨਗੁਰਗਾਤਿਨਤੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕ
 ਸਥਦੁਬੁਝਾਏਜੋਜਾਇਪਵੈਤਰਿਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜੋਤਰਿਮਤਿਦੇ
 ਪਜੈਤਰਿਮਤਿਕਾਈਗਮਾਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਏਕੁਤੁਅਧੇਦੇਤਿਬੁਝ
 ਮਾਅਧੇਦੇਤਿਬੁਝਾਈਅਵਰਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸੁਚਾਥਿ
 ਰਿਸਾਚੈਸਦਾਤੈਸਾਚਾਸਚੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਥਿਅਗਾਘਰਮਾਤਿਜਿਥਾ
 ਅਸਤਿਗੁਰਦੇਇਵਰਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਮਤਲੁਪਾ
 ਤਿਪਰਵਾਯੁਸਚੁਸਾਈ॥੪॥੬॥੮॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਤਿ

॥

॥ਵਰਤੰਸੁ॥

॥ਮਤਲਾ॥੪॥

॥ਓਤੁ॥

ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਥਗਾਈਗਮਾਤਰਿਤਰਿਤ
 ਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਵਸਾਈਗਮਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਵਸਾਈ
 ਥਵਿਸਰਣਾਗਾਵਰਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਅਧਨਪੁਨਸ

ਤਮਗਾਉਠਤਥੈਠਤਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਈ। ਮੇ
ਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥੧॥ਤਉਜੀਵਤਉਜੀਵਸ
ਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮਾ। ਤਰਿਨਮੋਤਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨ
ਮੁਦ੍ਰਿਗਸੇਰਾਮਾ। ਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਾਸੇਤਰਿਨਾਮੁਨਵੰਨੀਧਿ
ਪਾਈ। ਤਉਮੈਰੈਗੁਗਾਇਆਤੁਖੁਲਾਖਾਤਰਿਸਤਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥
ਤਰਿਨਾਮੁਵਰਾਈਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮੁਨਪਰਸੇ। ਤਉ
ਜੀਵਤਉਜੀਵਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ॥੨॥ਕੋਈਆਇਕੋਈਆਇਮਿ
ਥਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਗਾਮਾ। ਤਉਮਨੁਤਨੁਤਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਂਤਿਸੁਕਾ
ਇਸਰੀਰਾਮਾ। ਤਉਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਈਜੋਸਤਿਗੁਰਬਚਨ
ਸੁਣੇ। ਮੇਰੈਮਨਿਥੈਰਾਗੁਭਇਆਥੈਰਾਗੀਮਿਥਿਗੁਰਦਰਸੀਸੁਖਪ
ਰੈਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਸੁਖਦਾਤੇਦੇਤੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣਤਮਧੁਗਾਕਿਈ
ਆਇਕੋਈਆਇਮਿਥਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥੩॥ਗੁਰਜੇਵਰੁਗੁਰ
ਜੇਵਰੁਦਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਗਾਮਾ। ਤਰਿਦਨਤਰਿਦਨੁਦੇਵੈਤਰਿਪੁਰ
ਖੁਨੀਰੰਜਨੁਸੋਈਗਾਮਾ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਅਥਾਧਿਅਤਿਨਕਾਦਖੁਰ
ਗੁਰਉਤਰਾਗਾ। ਸੇਵਕਭਾਇਮਿਥੇਵਰਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਣੀਮੁਨਕਾਗਾ
ਕਤਨਕਤਰਿਆਪਿਮਿਥਾਏਮਿਥਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਖੁਓਈ। ਗੁਰ
ਜੇਵਰੁਗੁਰਜੇਵਰੁਦਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੪॥੧॥੨॥੩॥

॥ਵਰਤੰਸੁ॥ਮਤਲਾ ੪

॥ਤਉਗੁਰਬਿਨੁਤਉਗੁਰ

ਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਗਾਮਾ। ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨਦਤਾਗੁਰਮੇਥਿ
ਸਮਣੀਗਾਮਾ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਥਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਜਿਸੁਕਾਗਇਤਉਚੁੰਦਿਚੁੰਦੇਦੀਸੋਸਜਤੁਤਰਿਘਰਿਪਾਇ
ਆਏਕਾਦਿਸਟਿਤਰਿਏਕੋਜਤਾਤਰਿਅਤਮੁਰਾਮੁਪਛਾਣੀ। ਤਉਗੁਰ
ਬਿਨੁਤਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥੧॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਜਿਨਸਤਗੁਰ
ਪਾਇਆਤਿਨਤਰਿਪੁਰਮੇਥਿਮਿਥਾਏਗਾਮਾ। ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣਸ
ਰੇਵਤਮਥਾਗਤਿਨਕੋਪਾਏਗਾਮਾ। ਤਰਿਤਰਿਚਰਣਸਰੇਵਤਤਿਨਕੋਜਿ

॥ वरुणसुमहला ॥ ॥ त्रिभुवनविभूति ॥

ਮੇਲਿਤਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਮਭਾਇਆਗਮਾਤਿਮਰਅਗਿਅ
 ਏਅਗੁਰਗਿਅਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆਗਮਾਗੁਰਗਿਅਨਅੰ
 ਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਅਗਿਅਨੁਅੰਧੇਰਬਿਨਸੇ। ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਪ
 ਦੁਪਾਇਆਤਰਿਜਪਿਅਸਾਸਗਿਰਸੇ। ਜੇਨਕਉਤਰਿਮੁਭਵਿ
 ਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਏਆਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤਰਿਸਤਿਗੁਰ
 ਤਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਮਭਾਇਆ॥੧॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸ
 ਰੁਪਿਅਗਮੇਗੁਰਬਿਨੁਰਤਨੁਜਾਈਗਮਾਤਰਿਨਾਮੇਤਰਿਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗਮਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁ
 ਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਜਿਥੇਪੁਤੁਕਥਤੁਕਥੇਕੀਨਾਤੀਤਿ
 ਰਿਤਰਿਨਾਮਿਥਾਰਾਇਆਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨੰਗੁਜਨੁ
 ਖਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈ। ਮੇਰਾਸਤਗੁਰਮੇਰਾਸਤਗੁਰੁਪਿਅਗਮੇਗੁ

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨ ਮੁਜਿ ਨਿਧਿ ਆਇ ਆਤਿ ਨ ਪਰਮ ਪਦ ਰਬੁ ਪਾਇ
ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਪਾਇ
ਰਿਧਾ ਗੁਣੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਤੁ ਉਥੈ ਰਾਮਾ ਤਮ ਪਾਪੀ ਤਮ ਪਾਪ
ਗੁਣ ਦੀ ਨਤੁ ਮੇਰਾ ਮਾ ਤਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀ ਨਤੁ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਦਿ
ਲਸਰਣਾਇ ਆ ਤੁਧੁ ਕਭੰ ਜਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤ ਤਮ ਪਾਪ ਕਰਤੇ
ਆਸ ਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥
ਗੁਣ ਰਿਧਾ ਗੁਣੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਤੁ ਉਥੈ ਰਾਮੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਰਤੰਸੁ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਘੋੜੀ ਆ ॥

ਦੇਤ ਤੇਜ ਦਿਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ਆਗਾ ਧਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨ ਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਆਗਾ ਮਾਣਸ ਜਨ ਮੁਵਰਤੁ ਪਾਇ ਆ ਦੇਤੁ ਸੁਕੰਚਨ ਚੰਗੀ ਨੀ
ਗੁਮਿ ਖੰਗ ਚਕੁਲਾ ਪਾਇ ਦੇਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਵਰੰਗੀ ਆਇ ਦੇ
ਸੁਥਾਂ ਵੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਜਾਪੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਭਾਵੀ ਆ ਵਰੰਗੀ
ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਤੁ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ
ਚੰਗਾ ਰਾਮਾ ਚੜ੍ਹਿ ਥੰਘ ਜੀ ਬਿਖ ਮੁਕੁਇ ਅੰਗਾ ਰਾਮਾ ਬਿਖ ਮੁਕੁ
ਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਤਰਿ ਥੰਘਿ ਬਦ
ਡਰਾ ਗੀਲੰਘੈ ਗੁਰ ਕੇ ਵਟੁ ਸਬਾਦਿ ਤਰਾਏ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿ ਗੀਤ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਗੀਤ ਤਰਿ ਗੀਤਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇ
ਤਰਿ ਉਤਮੁ ਤਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੜੀ ਆਲੁ ਮੁਖੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਇ
ਇ ਆਗਾ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇ ਆਗਾ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਰਿ
ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਆਗਾ ਅਘੋਰੁ ਘੋਰੁ
ਦੁਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਤਰਿ ਸੁਪੀਤਿ ਆਗਾ ਸੁਦਿਸ਼ ਵਦਿ ਬਣੀ ਗੁਰਿ
ਦੀ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਤੁਰੀ ਚੜ੍ਹਾਇ ਆਗਾ ਮਤ ਮਰਗੁ ਪੰਥਾ ਬਿਖੜਾ ਜਨ
ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜ ਦਿ ਦੇਤੁ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ਆਗਾ
ਰਿਪੁ ਭਜਾ ਪੈਸਾ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਤੁਖਾਈ ਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਧ
ਬਸੈ ਸੁਰਿ ਪਾਇ ਆਗਾ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੇ ਦਾ ਚੜ੍ਹਿ ਦੇਤੁ ਰਿਧੀ ਬਿਖ ਮੁ

ਸ੍ਰੀਮਦਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਠਹਿਤ ਰਿਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੁਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ
ਜਨਾ ਦੇ ਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਹਿਤ ਰੁਪਾਇਆ ਮੰਗਲ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਦੇ
ਧਈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਵਰਤੰ ਸੁਆਮਿ ॥ ੪ ॥

ਦੇ ਤੇ ਜਨ ਜੀਤਿ ਨਿਵਰੰਗੀ ਆਰਾਮਾ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਠਹਿਰੰਗੀ ਆਰਾ
ਮਾਗਿ ਆਨਿ ਮੰਗੀ ਠਹਿਰੰ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਠਹਿਰਾ ਮੁਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀ ਆਸ
ਭੁਜਨ ਮੁਸਠਾ ਲਿਖੀ ਕੀ ਆਕਰਤੇ ਠਹਿਰੰ ਮਿਨਾ ਮਿਵਖਾਈ ਆ ਠਹਿਰਾ ਮੁ
ਨਾ ਮੁਸਠਾ ਠਹਿਰੰ ਪੂਰੁ ਠਹਿਰੰ ਗਤਿ ਠਹਿਰੰ ਜਨ ਮੰਗੀ ਆ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
ਸੁਣੁ ਸੰਤੁ ਠਹਿਰੰ ਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇ ਤੇ ਕੰਚਨ ਜੀਨ ਸੁਵੰ
ਨਾ ਮਾ ਜੀਤਿ ਠਹਿਰੰ ਮੁਰਤ ਨਾਰਾਮਾ ਜੀਤਿ ਮੁਰਤ ਨੂਰੇ ਵਿਦਧਾ
ਇ ਆ ਠਹਿਰੰ ਮਿਲੇ ਠਹਿਰੰ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰਸ ਬਚੁ ਪਾਇਆ ਠਹਿਰੰ ਮੁਖਿ
ਆਇਆ ਵਰਤੰਗੀ ਠਹਿਰੰ ਗਤਿ ਬਣੇ ॥ ਠਹਿਰੰ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਠਹਿਰੰ ਵਤਨ ਠਹਿਰੰ ਵਰੰਗੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਠਹਿਰੰ ਮੁਖਿ
ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਕ ਵਖਾਣ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕੁਸੁ ਪਾਇਆ ਆਰਾਮਾ ਮਨ ਮੈਗ
ਬੁਧੁ ਗੁਰਸ ਬਦਿਵ ਸਿ ਆਇਆ ਆਰਾਮਾ ਮਨੁ ਵਸ ਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪ੍ਰਦੁ
ਪਾਇਆ ਸਧਨ ਕੰਠਿ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਗਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿਸੰਤੋਤ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਗੀ ॥ ਠਹਿਰੰ ਗਿਰਾਤੀ ਸਤ ਜੇਮਾਤੀ ਠਹਿਰੰ ਪ੍ਰਭੁ ਠਹਿਰੰ ਪਾਇਆ
॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਠਹਿਰੰ ਦੁਸੁ ਕਤ ਤੁਝੈ ਵਰਤੰਗੀ ਠਹਿਰੰ ਗਿਧਿ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥
ਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਜੀਤੁ ਠਹਿਰੰ ਪਾਇਆ ਆਰਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ
ਗਾਇਆ ਠਹਿਰੰ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਠਹਿਰੰ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕ ਸੇਵ ਕੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾ
ਇ ਪਵੈ ਰੰਗ ਮਤਲੀ ਠਹਿਰੰ ਗੁਮਾਏ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ
ਠਹਿਰੰ ਗੁਮਤੀ ਮਨਿ ਪਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਹਿਰੰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਚਰਿਤ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਵਰਤੰ ਸੁਆਮਿ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ॥ ਚੰਤੁ ॥ ੫ ਗੁ ੪ ॥
ਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਪਾਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਛਾਰਾ ਆਰਾਮਾ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੁ ਵਰਤੰਗੀ ਆਰਾਮਾ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੁ ਵਰਤੰਗੀ ਜੀਤੁ ਕੀ ਕਾਇ ਜਮਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਰਥੀ ਆਸ

ਮਿਤੁਪੀਅਗਤਿਅਵਣਜਾਈ। ਸੋਧੁਰਲਧਾਸਤਜਿਸਮਧਾ
ਨਮੁਅਧਾਗਾ। ਕੁਤਨਾਨਕਸੁਖਿਮਾਣੇਲੀ। ਅਗੁਰਪੁਰੇਕਉਨਮਸਾ
॥੧॥ ਸੁਣਿਸਜਣਮੈਰਵੇਮੀਤਾਗਮਾ। ਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਸਬਦਸਚੁਦੀਤਾ।
॥ਸਚੁਸਬਦਪਿਅਏਅਮੰਗਲੁਗਾਇਅਚੁਕੇਮਨੁਤ੍ਰੰਦੇਸਾ
ਪੁਰੁਪਾਇਅਕਤਤਿਨਜਾਇਅਸਦਾਸਦਾਸੀਗਿਬੈਸਾਪੁਰਜੰ
ਸਚਾਮਾਣਪੁਰਿਤਰਿਧਨਸਤਜੇਦੀਤਾ। ਕੁਤਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਾਣੇ
ਗੀਤੇਗਦਨੁਸਭਨੀਪੈਲੀਤਾ॥੨॥ ਤਉਰਾਣਾਤਾਤਿਪਤਿਅਧਾਣੇ
ਮਨੁਖੀਅਠੰਢਾਸਭਰਿਸਨਬੁਝਾਏਗਮਾ। ਮਨੁਖੀਅਠੰਢਾਚੁਕੀ
ਪਾਇਅਬੁਤੁਖਜਾਨਾ। ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਰੁੰਚਣਲਗੇਤਉਸਤਿ
ਕੈਕੁਰਬਾਣਾ। ਨਿਰਭਉਰਏਖਸਮਗੀਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਰਸਬੁਝੇ
ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸੀਗਿਸੇਵਕਤੇਗੀਰਗਾਤਿਕਰਉਥਿਵਲਾਏ
ਗੀਅਸਾਜੀਉਮਨਸਾਮੇਰੇਗਮਾ। ਮੋਤਿਨਿਰਗੁਣਸੁਭਿਗੁਣਤੇ
॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਠਾਕਰਮੇਰੇਕਿਤਿਮੁਖਿਤੁਧੁਸਾਣੀ। ਗੁਣ
ਦਮੇਗਕਿਉਨਬੀਚਾਰਿਅਥਖਾਸਿਲੀਅਖਿਨਮਾਤੀ। ਨਉਮੀ
ਪਾਈਵਜੀਵਧਾਈਵਾਜੇਅਨਤਦਤੁਰੇ। ਕੁਤਨਾਨਕਮੈਵਰਪਾ
ਇਅਮੇਰੇਲਖੇਜੀਸਗਲਵਿਸੁਰੇ॥੪॥੧॥ ॥੧੫॥
॥ ॥ਵਰਤੰਸੁ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥ ॥ਸਲਕੁ॥

ਕਿਅਸੁਣੇਦੋਕੁਰਵੰਦਨੀਪਵਣੁਭੁਲਾਰਿਅਮਾ। ਨਾਨਕਸੁਣੀਅਠੇ
ਰਵਾਣੁਜੰਸੁਣੇਦੇਸਚੁਧਦੀ॥੧॥ ॥ਝੰਤਾ॥
ਤਿਨਪੋਥਿਧੁਮਾਈਜਿਨੀਪੁਰੁਸਵਣੀਸੁਣਿਅਗਮਾ। ਸੇਸਤਜਿਸੁਣੇ
ਨਤਰਿਤਰਿਰਸਨਭਦਿਅਗਮਾ। ਸੇਸਤਜਿਸੁਣੇਲੇਗੁਣਤਅਮੇਲੇ
ਉਧਾਰਣਾਏ। ਭੈਬੋਧਿਬਸਾਧੁਪੁਰਚਰਣਾਕੇਤੇਪਾਰਿਲਧਾਏ
ਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਤਿਨਕਾਠੇਖਾਨਗਾਇਆ। ਕੁਤਨਾਨਕ
ਸੁਪੋਥਿਧੁਮਾਈਜਿਨੀਪੁਰੁਸਵਣੀਸੁਣਿਅਗਮਾ॥੧॥ ॥ਸਲਕੁ॥
ਏਇਦਲੀਰਿਠਪਿਅਸਨਬੁਝੇਮੁਖਦੀ। ਨਾਨਕਸੇਅਖਵੀਅ

ਜਿਨੀਰਿਸੰਦਮੀਪਰੀ॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥ਜਿਨੀਤਰਿਪੁਰੁਰਿਠਾਤਿ
ਕੁਰਬਾਣੇਗਮਾਸੇਸਚੀਦਰਗਤਭਾਣੇਗਮਾਠਾਕੁਰਿਮਾਨੇਸੇ ਪਰਧਾਨੇ
ਤਰਿਮੇਤੀਰਿਗਿਰਤੋ॥ਤਰਿਰਸਤਿਅਧਾਏਸਤਜਿਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਰਮਈ
ਅਜਤੋ॥ਸੇਈਸਜਣਸੰਤਸੇਸੁਖੀਏਠਾਕੁਰੰਅਪਣੇਭਾਣੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਜਿ
ਤਰਿਪੁਰੁਰਿਠਾਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੨॥ ॥ਸਥਕੁ॥ ॥

ਦੇਤਅਧਾਰੀਅੰਧਸੁੰਵੀਨਾਮਵਿਤੁਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੀਮੁਜੈਘਟਿਵ
ਰਸਚੁਪਈ॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥ਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਵਾਜਿਨਮੇਗਤਰਿਪੁਰੁ
ਰਿਠਾਗਮਾਜਨਚਾਖਿਅਧਾਣੇਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਾਗਮਾ॥ਤਰਿਮਨਤਿ
ਮੀਠਪੁਰੁਤੁਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਠਾਸੁਖਭਯੋ॥ਦੁਖਨਾਸਭਗਮਾਬਿਨਾਸਤਨਤੇਜਪਿਜ
ਗਈਸੁਈਸਤਜੈਜਯੋ॥ਮੰਤਰਤਤਥਿਕਾਰਥਾਕੇਪੰਚਤੇਸੰਗੁਤੁਟਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕ
ਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਵਾਜਿਨਘਟਿਮੇਗਤਰਿਪੁਰੁਵੁਠਾ॥੩॥ ॥ਸਥਕੁ॥ ॥

ਜੋਬੰਦੀਦੇਗਮਸੇਵਕਸੇਈਕਾਂਦਿਓ॥ਨਾਨਕਜਾਣੇਸਤਿਸਾਂਈਸੰਤਨਬਾਤ
॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥ਮਿਥਿਜਥੁਜਥਤਿਖਟਾਗਮਾ॥ਸੰਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਥਾਗਮਾ॥ਸਮਾਏਪੁਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪੇਆਪਤਿਜਾਣੀਐ॥ਤਤੁਸੁੰ
ਨੀਸਤਜਿਸਮਾਧਿਥਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪਮੁਕ
ਤਾਆਪੇਆਪੁਵਖਾਨਾ॥ਨਾਨਕਕੁਮਭੈਗੁਣਬਿਨਾਸੇਮਿਥਿਜਥੁਜਥਤਿਖ
ਟਾਗਮਾ॥੨॥੧੬॥ ॥ਸਤਿਨਾਮੁ॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥

॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਧਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨੀਜਗੁਪੰਧੈਲਾਇਆ
ਮੁਤਬਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭਰੀਜਗੀਅਰਾਘਾਤਿਚਲਾਇਆ॥ਜਾਨੀਘਾਤਿਚ
ਲਾਇਆਥਿਖਿਅਥਾਇਆਰੰਗੇਵੀਰੰਸਬਾਏ॥ਕਾਇਆਤੰਸਬੀਆਵੇਥ
ਰਾਜਾਦੇਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ਜੇਤਥਿਖਿਅਤੇਤਥਾਇਆਜੇਤਪੁਰਬਿਕਮ
ਇਆ॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਧਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨੀਜਗੁਪੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਤਿ
ਥੁਮਿਨਾਤੁਮੇਰੇਭਾਈਤੰਸਭਨਾਏਤੁਪਾਇਆਣਾ॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੁਰਚਾਰਿ
ਦਿਤਅਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ਅਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾਜਿਥੀਮਿਤਮਾਣਕਾਤੇ
ਗਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਤਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਈਜੈ॥

ਜਿਨੀਰਿਸੰਦਮੀਪਰੀ॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥ਜਿਨੀਤਰਿਪੁਰੁਰਿਠਾਤਿ
ਕੁਰਬਾਣੇਗਮਾਸੇਸਚੀਦਰਗਤਭਾਣੇਗਮਾਠਾਕੁਰਿਮਾਨੇਸੇ ਪਰਧਾਨੇ
ਤਰਿਮੇਤੀਰਿਗਿਰਤੋ॥ਤਰਿਰਸਤਿਅਧਾਏਸਤਜਿਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਰਮਈ
ਅਜਤੋ॥ਸੇਈਸਜਣਸੰਤਸੇਸੁਖੀਏਠਾਕੁਰੰਅਪਣੇਭਾਣੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਜਿ
ਤਰਿਪੁਰੁਰਿਠਾਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੨॥ ॥ਸਥਕੁ॥ ॥
ਦੇਤਅਧਾਰੀਅੰਧਸੁੰਵੀਨਾਮਵਿਤੁਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੀਮੁਜੈਘਟਿਵ
ਰਸਚੁਪਈ॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥ਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਵਾਜਿਨਮੇਗਤਰਿਪੁਰੁ
ਰਿਠਾਗਮਾਜਨਚਾਖਿਅਧਾਣੇਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਾਗਮਾ॥ਤਰਿਮਨਤਿ
ਮੀਠਪੁਰੁਤੁਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਠਾਸੁਖਭਯੋ॥ਦੁਖਨਾਸਭਗਮਾਬਿਨਾਸਤਨਤੇਜਪਿਜ
ਗਈਸੁਈਸਤਜੈਜਯੋ॥ਮੰਤਰਤਤਥਿਕਾਰਥਾਕੇਪੰਚਤੇਸੰਗੁਤੁਟਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕ
ਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਵਾਜਿਨਘਟਿਮੇਗਤਰਿਪੁਰੁਵੁਠਾ॥੩॥ ॥ਸਥਕੁ॥ ॥
ਜੋਬੰਦੀਦੇਗਮਸੇਵਕਸੇਈਕਾਂਦਿਓ॥ਨਾਨਕਜਾਣੇਸਤਿਸਾਂਈਸੰਤਨਬਾਤ
॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥ਮਿਥਿਜਥੁਜਥਤਿਖਟਾਗਮਾ॥ਸੰਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਥਾਗਮਾ॥ਸਮਾਏਪੁਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪੇਆਪਤਿਜਾਣੀਐ॥ਤਤੁਸੁੰ
ਨੀਸਤਜਿਸਮਾਧਿਥਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪਮੁਕ
ਤਾਆਪੇਆਪੁਵਖਾਨਾ॥ਨਾਨਕਕੁਮਭੈਗੁਣਬਿਨਾਸੇਮਿਥਿਜਥੁਜਥਤਿਖ
ਟਾਗਮਾ॥੨॥੧੬॥ ॥ਸਤਿਨਾਮੁ॥੧॥ ॥ਭੰਤਾ॥ ॥
॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਧਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨੀਜਗੁਪੰਧੈਲਾਇਆ
ਮੁਤਬਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭਰੀਜਗੀਅਰਾਘਾਤਿਚਲਾਇਆ॥ਜਾਨੀਘਾਤਿਚ
ਲਾਇਆਥਿਖਿਅਥਾਇਆਰੰਗੇਵੀਰੰਸਬਾਏ॥ਕਾਇਆਤੰਸਬੀਆਵੇਥ
ਰਾਜਾਦੇਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ਜੇਤਥਿਖਿਅਤੇਤਥਾਇਆਜੇਤਪੁਰਬਿਕਮ
ਇਆ॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਧਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨੀਜਗੁਪੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਤਿ
ਥੁਮਿਨਾਤੁਮੇਰੇਭਾਈਤੰਸਭਨਾਏਤੁਪਾਇਆਣਾ॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੁਰਚਾਰਿ
ਦਿਤਅਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ਅਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾਜਿਥੀਮਿਤਮਾਣਕਾਤੇ
ਗਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਤਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਈਜੈ॥

ਅਗੈਤੁਕਮੁਨਚਲੈਮੁਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਨਿਅਵਿਤਾਣਾਸਾਤਿਬੁਸੇਵਤੁ
ਈਤਸਭਨਾਏਤੁਪਾਇਆਣਾ॥੨॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮੁਖਸੋਖੀਐਤੀਕ
ਤੁਸੰਸਾਗੋਜਲਿਥਲਿਮਪੀਅਲਿਰਵਿਗਤਿਅਸਚਰਾਮਿਰਜਣਤੁ
ਚਾਮਿਰਜਣਤੁਅਲਖਅਪਾਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਆਇਆ
ਸਫਲੁਭਾਇਆਤੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਛਾਤੇਛਾਤਿਰਿਸਾਗੇ
ਕਮਿਸਵਾਰਣਤੁਗੋਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮੁਖਸੋਖੀਐਤੀਕਰਾਏਤੁਸੰ
ਨਾਨਕਰੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰਵੈਲਾਇਪਿਅਗੋਵਾਬੇਵੇਕਰਦਿ
ਈਐਰਵੈਦਸਗਲਾਥਿਕਗੋਰਵਦਸਗਲਾਵਿਕਰਗਾਠਲਸੰਸਾਰ
ਅਕਾਗਦਿਰਵੈਰੰਗਮੰਦਾਕਿਭੁਸੁਭੈਨਾਤੀਇਤੁਤਨਾਏਵੈਖੋਵੈਐ
ਇਅਸਭੁਕਜਾਸੀਕੁਰਿਕਰਤੁਅੰਤਕਾਗੋਨਾਨਕਰੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀ
ਵੈਲਾਇਪਿਅਗੋ॥੪॥੧॥

ਗਵਰਤੰਸੁਮਤਲ ੧

ਅਵਤੁਮਿਥਤੁਸਤੋਲੀਤਸਚਰਾਨਾਮੁਲਾਏਤੁਗੋਵਤਿਬਿਰਤਤਨ
ਪਣਸਾਤਿਬੁਸੰਮਾਛੇਤੁਸਾਤਿਬੁਸੰਮਾਛਤਪੰਥੁਨਿਤਾਛਤਅਸ
ਜਾਣਾਜਿਸਕਾਕੀਅਤਿਨਤੀਲੀਅਤੋਅਤਿਸੈਕਾਰਾਣਾਜੋਤਿ
ਪਾਇਆਸੁਅਗੈਆਇਆਅਸੀਕਿਤੁਕਮੁਕਰੇਤੁਅਵਤੁਮਿਥ
ਲੀਤਸਚਰਾਨਾਮੁਲਾਏਤੁ॥੧॥ਮਰਦੁਨਮੰਦਾਛਕਾਅਖੀਐਜੇਕ
ਦੈਐਸਾਕੋਇਸੇਵਤੁਸਾਤਿਬੁਸੰਮੁਖਾਪਣਪੰਥੁਸੁਤੋਲਾਅਗੈ
ਪੰਥਿਸੁਤੋਲੈਜਾਵਤੁਤਾਛਲਪਾਵਤੁਅਗੈਮਿਲੈਵਰਾਈਭੋਟੈਸਿਰਿਜ
ਸਚਿਸਮਾਵਤੁਤਾਪਤਿਛੇਖੈਪਾਈਮਤਲੀਜਾਇਪਾਵਤੁਖਸਮੇਭਵ
ਸਿਰਿਗਲੀਅਮਾਣੈਮਰਦੁਨਮੰਦਾਛਕਾਅਖੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾ
ਮਰਦੁਮੁਦਸਾਸੁਰਿਅਤੁਕੁਤੋਜੇਤੋਇਮਰਨੀਪਰਵਾਣੈਸੁਰੇਸੇਈਅਗੈ
ਅਤਿਦਰਗਤਪਾਵਤਿਸਚੀਮਾਣੈਦਰਗਤਮਾਦੁਪਾਵਤਿਪਤਿਸਿ
ਤਿਅਗੈਦੁਖੁਨਲਾਗੈਕਰਿਏਕੁਧਿਅਵਤਿਤਾਛਲਪਾਵਤਿਜਿਤ
ਐਭਉਭਾਗੈਉਚਨਤੀਕਤਣਮਨਮਤਿਰਤਣਾਅਪੇਜਾਣੈਜਾਣ
ਮੁਦਸਾਸੁਰਿਅਤੁਕੁਤੋਜੇਤੋਇਮਰਤਿਪਰਵਾਣੈ॥੩॥ਨਾਨਕਕਿਸਾ

ਜੀਐਥਾਜੀਤੈਇਤੁਸੰਸਾਰੀਕੀਤਾਵੇਖੈਸਾਤਿਬੁਆਪਣਾਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੈਚ
ਗੋਕੁਦਰਤਿਬੀਚਾਰੇਧਾਰਣਧਾਰੇਜਿਨਿਕੀਅਸੰਜਾਣੈ। ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੁ
ਏਆਪੇਤੁਕਮੁਪਛਾਣੈ। ਜਿਨਿਕਿਭੁਕੀਅਸੰਜੀਜਾਣੈਤਕਰੁਪੁਅਪਾਰੀ।
ਜਿਨਿਕਿਸੰਥਾਥਰੀਐਥਾਜੀਤੈਇਤੁਸੰਸਾਰੀ॥੨॥

ਗੁਣਗੰਧੁਆਮਾਨਾ ੧ ਦਯਨੀ॥ ਪਯਾ॥ ੫

ਸਚਮਿਰੰਦਾਸਚਾਣੀਐਸਚਰਾਪਰਵਦਗਾਗੋਜਿਨਿਅਪੀਐਅਪੁਸਾਜਿ
ਅਸਚਰਾਅਥਾਅਪਾਰੀ। ਏਇਪੁਰਜੀਕਿਵਿਭਾਵਿਅਨਗੁਰਬਿਨਪਰਅੰ
ਧਗੋਸੁਰਜਚੰਦਮਿਰਜਿਅਨਅਤਿਨਿਮਿਚਥਤੁਵੰਦਗੋ॥੧॥ ਸਚਰਾਸਾਨਿ
ਬੁਸਚਤੁਸਚਰਾਦੇਤਿਪਿਅਗੋ॥ ਗਤੀ॥ ਤੁਧਮਿਰਜੀਮੇਦਨੀਦੁਖਸੁਖਦੇ
ਵਣਗੋ॥ ਨਗੀਪੁਰਖਮਿਰਜਿਐਥਿਖਮਾਇਅਮੰਤੁਪਿਅਗੋ॥ ਥਾਣੀਥਾਣੀ
ਤੀਅਦੇਤਿਜੀਅਅਪਾਰੀ। ਕੁਦਰਤਿਤਖਤੁਰਚਾਇਅਸਚਿਨਿਥੇਰੁਣ

ਤਗੋ॥ ਆਵਗਥੁਦੁਮਿਰਜਿਅਤੁਕਿਰਕਰੇਣਗੋ॥ ਜੇਮਦੁਮਰਣਾਐਗ
॥੨॥ ਏਥਾਥਿਕੁਜੀਉਥਿਕਗੋ॥ ਭੁੰਰਕੈਨਮੁਵਿਸਾਰਿਅਬੁਰਕੈਕਿਅਤਿਸੁਚ
ਗੋਗੁਣਥਾਥਿਥਿਥੁਲਾਦਿਅਅਵਗਣਕਵਣਜਗੋ॥੩॥ ਸਦਕੇਅਥੇਤਿ

ਨਜੀਅਤੁਕਮਿਸਚੇਕਰਤਗੋ॥ ਨਗੀਪੁਰਖਵਿਭਾਵਿਅਵਿਭਾਵਿਅਮੇਲਣ
ਤਗੋ॥ ਰੁਪੁਨਜਾਣੈਸੰਤਣੀਐਤੁਕਮਿਥਧੀਮਿਰਕਗੋ॥ ਥਾਥਕਵਿਰਧਿਨਜਣ
ਨੀਤਕੀਤੋਤੁਪਿਅਗੋ॥ ੪॥ ਨਉਦਰਠਾਕੇਤੁਕਮਿਸਚੈਤੰਸੁਗਾਇਅਗੈਠਗੋ॥

ਸਾਧਨਥੁਟੀਮੁਠੀਸੁਠੀਵਿਧਦੀਅਮਿਰਤਕਰਾਅੰਦਰੁਕੇਥਗੋ॥ ਸੁਗਤਿਮੁਈ
ਮੁਰਮਈਐਮਤਲੁਰੰਗੀਦਰਥਗੋ॥ ਗਵਤੁਕੰਤਮਤੇਈਤੰਸਚੇਕੇਗੁਣਸਗੋ॥੫॥

ਜਥਿਮਥਿਜਾਨੀਨਵਾਥਿਅਕਪਾਇਪਾਟਿਅੰਥਗੋ॥ ਵਜੇਵਜੇਸਚੀਥਾਣੀ
ਅਪੰਚਮੁਏਮੁਨਮਗੋ॥ ਜਾਨੀਵਿਭੁੰਨਕੇਮੇਰਾਮਰਦੁਰਾਇਅਧਿਗੁਜੀਵਦੁਸੈ
ਸਗੋ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਸੁਜਾਣੀਐਪਿਰਸਚਰੈਤੇਤਿਪਿਅਗੋ॥੬॥ ਤੁਸੀਗਵ

ਰੋਵਣਾਈਤੰਭਾਰੀਮੁਠੀਸੰਸਾਰੀ॥ ਤਉਮੁਠਕੀਧੰਧੈਧਵਣੀਅਪਿ
ਥਥਿਅਜੀਵਿਧਦਕਾਗੋ॥ ਪਾਰਿਪਾਰਿਕੰਤੁਮਤੇਈਅਰੁਕੇਤੇਤਿਪਿਅ
ਗੋ॥ ਮੈਪੁਰਸਚੁਸਲਾਤਣਤਉਗਤਮਿਅਜੀਨੀਮਿਰਤਗੋ॥੭॥ ਗੁਰਮਿਥਿ

ਐਵੇਸੁਪਥਾਟਿਅਸਾਧਨਸਚੁਸੀਗਾਗੋਆਵੁਮਿਥੁਸੁਮੇਵ
ਸਿਮਰਤੁਸਿਰਜਣਤਾਗੋ। ਬਲੀਅਰਿਨਾਮਿਸੁਤਗਾਣੀਸੁਚੁਸੁ
ਤਾਗੋਗਾਵਤੁਗੀਤੁਨਬਿਰਤਜਾਨਕਬੁਤਮੁਖੀਚਾਗੋ॥੮॥੩॥
॥ ਵਡਤੰਸੁ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥੧॥

ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆਸੋਸਾਤਿਥੁਕਦਰਤਿਜਾਣਵਾ
ਦੁਰਿਨਭਾਣੀਐਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਪਥਾਣਵਾ। ਸਚੁਸਬਦੁਪਥਾ
ਤੁਦੁਰਿਨਜਾਣੁਜਿਨਿਇਤਰਚਨਾਚੀ। ਨਾਮੁਪਿਅਏਤਾਮੁਖੁਪਥਾ
ਨੁਨਾਵੈਪਿਰਕਾਚੀ। ਜਿਨਿਥਾਪੀਬਿਧਿਜਾਣੈਸੋਈਕਿਅਕੈਕੈ
ਣੀ। ਜਿਨਿਜਗੁਥਾਪਵਤਾਇਆਜਾਣੈਸੋਸਾਤਿਥੁਪਰਵਾਣੀ॥੧॥
ਅਇਆਤੈਉਠਿਚਲਣਅਧਪਧੈਤੈਸੰਸਾਰਵਾ। ਮਿਰਿਮਿਰਿਸਦੈ
ਅਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਿਵੀਚਾਰਵਾ। ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੀਅਜੇਤਕੀਅਨੈ
ਤੈਜੀਅਨਾਠੀ। ਜੇਤੋਕਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੁਜੀਕਾਰਨਭਾਠੀ। ਅਪਿ
ਮੁਧੰਧੇਥਾਪੀਕਰਿਤੁਕਮਥਾਵਣਤਾਗੋ। ਅਜੁਕਾਠਿਕਰਦਿਅਕ
ਅਪੈਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਗੋ॥੨॥ ਜਮਮਾਰਗੁਪੰਥੁਨਸੁਦੁਈਉਦੁਅੰ
ਰਵਾ। ਨਾਜਲੁਥੇਫਤੁਲਾਈਅਨਭੋਜਨਪਰਕਾਰਵਾ। ਭੋਜਨਭਾਉਨਾ
ਣੀਨਕਪੜਸੀਗਾਗੋ। ਗਠਿਸੰਗਲੁਸਿਰਿਮਾਰੇਉਭਨਾਦੀਸੇਧਰਥਾ
ਥਕੇਰਤੇਜੰਮਨਿਨਾਤੀਪਥੁਤਾਣੈਸਿਰਿਭਾਗੋ। ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਥੇਈਨਾ
ਦੇਤੁਥੀਚਾਗੋ॥੩॥ ਥਾਥਾਰਵਤਿਰਵਤਿਸੁਜਾਣੀਅਤਿਮਿਥਿਰਵੇਗੁ
ਵਾਰਵੈਮਾਇਆਮੁਠਜੀਧੰਧਜਰਵਣਤਾਗੋਵਾ। ਧੰਧਾਰਵੈਮੈਥੁਨਾ
ਪਨੰਤਰਸੰਸਾਰੋ। ਜਿਉਥਾਜੀਗਰੁਭਰਮੈਥੁਥੈਤੁਠਿਮੁਠੀਅਤਿਕਾ
ਮਾਰਗਿਪਾਵਣਤਾਗੋਅਪੇਕਰਮਕਮਏ। ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਿਪੁਰੋਗਥੇ
ਤਜਿਸੁਭਾਏ॥੪॥੧॥ ਗੁਵਡਤੰਸੁ॥੧॥ ਈਤਾਘੁਗਾਪ

ਥਾਥਾਅਇਆਤੈਉਠਿਚਲਣਾਇਤੁਜਗੁਪੁਰੁਪਸਾਰਵਾ। ਸਚਾਧੁ
ਜੈਸੇਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿਅਰਵਾ। ਕੁੜਿਥਾਬਿਜਾਥਾਇਨਪਾਸੀਅ
ਤੈਨਠਾਥੀ। ਅੰਤਰਿਅਉਨਥੈਸਤੁਕਤੀਐਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਾਥੀਜਿਨੈ

ਗੁਰੂ ਦੇ ਬੋਲ ਬਿਨਸੇ ਜਗੁ ਸਬਦੇ ॥ ਲਿਖਿਯੋ ਮਾਇ ਅਜਗੁ ਤੁਝਾਇ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਅਧੇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਆਵਤੁ ਭਾਈ ਤੰਗ ਲਿਖਿਯੋ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ
 ਦੇਤਿ ਅਸੀਸਾ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚ ਜਾਮੇ ਕੁਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਆਦੇਤਿ ਅਸੀਸਾ
 ਤੇ ਅਸੀਸਾ ਦੇਵਤ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਤਿ ਮਿਲਿ ਆਕਾ ਕਿ ਅਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਕੁਲੇ
 ਵਤੁ ਬੇਤੁ ਬਾਵਤੁ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਸਚੁ ਕੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਗਿ ਨੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ
 ਸਮਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਚੇ ਦੇਸੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮਿਲਤੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰਮੇਲਿ ਕੋ
 ਏਕੇਸੇ ॥ ੨ ॥ ਬਾਬਾ ਨੰਗੁ ਆਇ ਅਜਗਮ ਤਿਉ ਕੁਸੁਖੁ ਕੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ਆ
 ਲਿਖਿ ਅਜਾਸਾਨਾ ਟਕੈ ਜੇਤੁ ਪੁਰਖਿ ਕਮਾਇ ਆ ॥ ਬਤਿਸਚੇ ਲਿਖਿ ਅਭੇ
 ਮਿਤੁ ਬਿਖਿ ਅਜਿਤੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਤੁਲਾਗਾ ॥ ਕਮਦਿ ਅਗੀ ਕਮਦੁ ਪਾਏ ਬਤੁ
 ਗੰਗੀ ਗੰਗਾ ਤਾਗਾ ॥ ਟੰਕੀ ਮਤਿ ਭਇ ਅਮਨੁ ਟੰਕਾ ਗੁਰੁ ਸਮਾਖੀ ਆਇ ਆਸ
 ਮਰਜਾਦੁ ਆਇ ਅਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬਾ ਦੇਵਤੁ
 ਜੇਕੋ ਦੇਵਣਾ ਜਾਨੀ ਅਜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇ ਆਤੋ ॥ ਲਿਖਿ ਅਜਾ ਕੇਖੁ ਮੇਟੀ ਭ੍ਰੇਦ
 ਬਿਤਕਰ ਜਾ ਆਇ ਆਤੋ ॥ ਟੰਕਾ ਰਾ ਆਇ ਅਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇ ਆਰੁ ਤੇਰੇ ਦੇਵਣਾ
 ਗੰਗੁ ਤਰਾਈ ਭਤੀ ਜੇਰੇ ਵਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਅਰੇ ॥ ਭੈਰੋ ਦੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾ
 ਥੇ ਕੋ ਮੈਨੁ ਮੁਇ ਆਨਾ ਕੇ ॥ ੪ ॥ ਕਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੇ ਵਤਿ ਸਚੁ ਸਮਾ
 ਥੇ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦੇ ॥ ਵਰਤੰ ਸੁਮਾ ਮਤਾ ॥ ੩ ॥ ॥
 ਪੁਰਸਚਰਾਤਰਿ ਸਾਥਾ ਤੀਐ ਕਰਜੁ ਸੁਭਾ ਕਿਉ ਕਰਦੈ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਗਨ ਕ
 ਥੁ ਬੈਸਈ ਨਾਕ ਦੇਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾਕ ਦੇਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭਗ ਸਾਧਨ ਮ
 ਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜਾਤਾ ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤਾ ਬੰਧੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣ
 ਵਤੀ ਅਗੁਣ ਸਾਹਿਤਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਣਾ ਨਾਕ ਦੇਵੈ ਗੋਵਿੰਦ ਜੋਗੋ ॥ ਸਚ
 ਜਾਪੁ ਸਾਥਾ ਤੀਐ ਸੁਭਾ ਕਿਉ ਕਰਦੈ ਜੋਗੋ ॥ ੧ ॥ ਸਚ ਜਾਸਾਤਿ ਬੁਸਬਦਿ
 ਪਛਾਣੀਐ ਅਪੇਲੇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈਰੀ ਗਿਰਤੀ ਵਿਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾ
 ਏ ॥ ਵੇਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾ ਏ ॥ ਰਿਕਾ ਕੁਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏ ਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਕਮਦਿ
 ਇਥੁ ਪੁਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੀ ਮਿਲਿ ਅਜਗਜੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਗੰਗੀ ਗਤੀ ਜੋ
 ਧਨ ਮਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚ ਜਾਸਾਤਿ ਬੁਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਅ

ਪੇਲੇਮਿਲਾਏ॥੨॥ਜਿਨੀਅਪਣਾਕੰਤੁਪਥਾਇਆਤਉਤਿਨਪੁਥਾ
ਏ॥ਅਪੁਥੇਰਿਸੇਵਾਕਰੀਪਿਰੁਸਚਰਾਮਿਲੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁ
ਮਿਲੈਅਏਸਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਥਾਦਿਧਨਗਤੀ॥ਕਦੇਨਰੰਡਸਦਾ
ਇਅੰਤਰਿਸਤਜਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਗਤਿਅਭਗਪੁਰੇਵੇਖੁਤੁਰੇਗੇਗੁ
ਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜਿਨੀਅਪਣਾਕੰਤੁਪਥਾਇਆਤਉਤਿਨਪੁਥਾਉਸੰਤ
॥੩॥ਪਿਰੁਤੁਵਿਭੁੰਨੀਅਭੀਮਿਲਤਜੇਸਤਿਗੁਰਥਾਗਤਸਾਚੇਪਾਏ
ਰੁਸਦਾਦਇਆਥੁਏਅਵਗੁਣਸਥਾਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗੁਣਸਥਾਦਿ
ਤੁਜਭਉਗਵਾਏਸਚੇਤੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੈਸਥਾਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏ
ਮੈਗਈਭਰਾਤੀ॥ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਕਸਥਾਦਿ
ਏ॥ਪਿਰੁਤੁਵਿਭੁੰਨੀਅਭੀਮਿਲਤਜੇਸਤਿਗੁਰਥਾਗਤਸਾਚੇਪਾਏ
॥ ਵਡੰਸੁ॥ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤੁ॥ ॥ ਸੁਦਿਅਉ

ਤੇਲੀਤੋਪਿਰੁਸੇਵਤੁਸਥਾਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਅਵਗਣਵੰਤੀਪਿਰੁਜਗਦ
ਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੀ॥ਰੋਵੈਕੰਤੁਸਮਾਥਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਸਥਾਦਿਪਥਾਤਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨੀਅਪਣਾ
ਤੀਜਾਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਕੁਰਿਮੁਠੀਕੁਰਿਅਗੇ॥ਸੁਦਿਅਉਕੰਤਮ
ਸੇਵਤੁਸਥਾਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧॥ਸਕੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਏਓਨੁਅਵਛੁ
ਸਾਗ॥ਮਾਏਅਮੋਤਿਖੁਆਇਅਨੁਮਾਰਿਜੰਮੈਵਰੋਵਾਗ॥ਮਾਰਿਜੰਮ
ਵਰਾਵਧਤਿਥਿਕਾਰਾਗਿਅਨਾਵਿਤੁਦੀਮੁਠੀ॥ਥਿਨਸਥਾਦੈਪਿਰੁਪਾਏ
ਨਮੁਗਵਾਇਓਨੈਵੈਅਵਗੁਣਿਅਗੀਸੁਠੀ॥ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸ
ਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੀ॥ਸਕੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਏਓਨੁਅਵਛੁਜਾਤੁਸੰਸਾਰ
ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਤੀਸਚਾਤੈਨਓਤੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਕੁਲੀਠਿਰੋਧਨਾਇ
ਅਰੰਭਥੈਠੀਢੁਜੈਭਾਏ॥ਰੰਭਥੈਠੀਢੁਜੈਭਾਏਮਾਏਅਮੋਤਿਖੁਪਾਏ
ਘਟੈਤੁਨਥੀਜੈ॥ਜੋਕਿਭੁਆਇਅਸਕੁਕਿਭੁਜਾਸੀਢੁਖੁਥਾਗਾ
ਜੈ॥ਜਮਕਾਭੁਨਸੁਧੈਮਾਏਅਜਗੁਭੁਧੈਥਾਥਿਥਿਭਿਚਿਤੁਕਾਏ॥ਸੋ
ਚਸਦਤੀਸਾਚਨਓਤੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੩॥ਇਕਿਰੋਵਤਿਪਿਰੁਤਿਵਿਭੁ

ਧੀਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਣੇ ॥
 ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਣੇ ਸਦਾ ਤੈਨਾ ਲੇਖਨ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਭੁਗੇ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਕੁਲੈ ਰੁਣਾ
 ਇਅਕਾ ਮਿਤ ਅਇਆ ਜਿਨਿ ਪਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਭੁਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
 ਧੀ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਣੇ ॥ ਇਕਿ ਰਵਿਤਿ ਪਿਰਤਿ ਵਿਭੁੰਨੀ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ
 ਪਿਰੁ ਤੈਨਾ ਲੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਵਰਤੰ ਸੁ ਮਾਣਾ ੩ ॥ ॥
 ਰਵਤਿ ਪਿਰਤਿ ਵਿਭੁੰਨੀ ਅਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਤੁ ਸਤਿ ਜਾਣੈ
 ਅਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੈਨਾ ਲੇਖ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾ ਲੁਖ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤੁਜਾ
 ਦੁਨ ਤੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਚੀਨਾ ਈਵੇ ਖੇਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲੇਖਾ ॥ ਰਵਤਿ ਪਿਰਤਿ
 ਵਿਭੁੰਨੀ ਅਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਨਾਨਕਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਭਦੁ ਉ
 ਚੈ ਕਿਵੇ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਸਤਿ ਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ
 ਖਿਅ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰਧਾਰੇ ਨੇਤੁ ਨਾ ਲਿਖਿ ਅਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥
 ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਚਾ ਚੱਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਯੋ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰੁ ਗੰਗਿਰਾ ਤਾ ਸੋ ਸਚਾ
 ਚੱਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਯੋ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਭਦੁ ਉਚੈ ਵਿਭਿ ਮਿਲਾ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਪੁਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਅਤੰ ਉਰੁ ਥੀ ਅਵਗਾਇ ਅਰੇ ॥ ਮੈ
 ਸਦਾ ਵੇ ਪਿਰੁ ਅਪਣਾ ਸਚ ਜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਗੰਗਿ
 ਰਤੀ ਨੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੰਗਿਰਾ ਤੀ ਸਤਿ ਜੇ ਮਤੀ
 ਗਇਆ ਤੁਸਮੁ ਤੁਖੁ ਸਚਾਇਆ ॥ ਅਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਮਨੁ ਭੀ
 ਜੈ ਤਿਸਾਨੁ ਤੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਅਤੰ ਉਰੁ ਥੀ ਅਵਗਾਇ ਅਰੇ
 ॥ ੩ ॥ ਸਚ ਜੈ ਅਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਅਪਿ ਮਿਲਾ
 ਏ ਅਪਿ ਮਿਲੈ ਅਪੇ ਦੇਇ ਪਿਅਰੋ ॥ ਅਪੇ ਦੇਇ ਪਿਅਰੋ ਸਤਿ ਜਿ ਵਧਾਰੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਨੁ ਜਗਮਤਿ ਅਇਆ ਅਪੁਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸ
 ਚਿਅਰੋ ॥ ਗਿਅਰਿ ਤਨਿ ਘਾਟਿ ਚਾਨੁ ਤੁਝੋ ਅਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਿਅਰੋ ॥ ਸਚ ਜੈ ਅ
 ਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥
 ॥ ਵਰਤੰ ਸੁ ॥ ॥ ਮਾਣਾ ੩ ॥ ॥ ॥ ॥

ਇਤੁ ਸਰੀਰ ਜਜਗੀਤੈ ਇਸਨੋ ਜਰਪੁਤੈ ਆਏ। ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇਧਿ ਬਰੇ ਤੈ
 ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਤੈ ਜੰਮਿ ਆਵਿ ਜਾਵਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਥੁ ਤਾਵਿ
 ਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤੈ। ਐਕੈ ਕਮਾਵੈ ਸਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤੈ ਪਤਿ ਖੋਈ। ਜ
 ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਤ ਗੁਥਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈ ਨ ਭਾਈ। ਇਤੁ ਸਰੀਰ ਜਜਗੀਤੈ
 ਜਰਪੁਤੈ ਆਈ॥੧॥ ਕਾਇ ਆਕੰਚਨ ਤਾਥੀ ਐ ਜਾਂਸਤਿ ਗੁਰੁ ਲਏ।
 ਕੁਮੁ ਮਾਇ ਆਵਿ ਚਤੁਰਟੀ ਐ ਸਚ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ। ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ
 ਫਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਵਿਚ
 ਮੈ ਜਾਏ। ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਤਿਨੀ ਮਿਚਿਤੁ ਲਾਏ ਆਤਿ ਨ ਕੈ ਤੁਰਿ ਲਾਗੁ ਪੈ
 ਇ ਆਕੰਚਨ ਤਾਥੀ ਐ ਜਾਂਸਤਿ ਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ॥੨॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਨ
 ਐ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ। ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਆਕਿ
 ਦੇ ਸਤਿ ਅਗੋ ਜਾਏ। ਕਿ ਅਦੇ ਨਿਮੁ ਤੁਝਾਏ ਅਵਗਾਏ ਪਥੁ ਤਾਏ ਦੁਖੁ
 ਏ। ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਆਸੇਰੰ ਗਚ ਭੁਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ। ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ
 ਨ ਸੁਝਾਈ ਕਿਸੁ ਅਗੋ ਕਤੀ ਐ ਜਾਏ। ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਤੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਝਾਏ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਤਿ ਆਤੁ ਉਤਿ ਨ ਲਾਗੁ ਪੈਏ। ਸੋ ਜ
 ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਅਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ। ਤਿਨੀ ਮਿਲਿ ਅਮਲੁ ਸਭ
 ਚੈ ਸਗਿਨੈ ਸਚੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ। ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੰਚਰੁ ਸਤਿ
 ਆਬੁ ਝਾਏ। ਅਨਦਿਨ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਗੰਗਿ ਗਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ
 ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਆਇ ਆਤੁ ਉਤਿ ਨ ਕੈ ਲਾਗੁ ਪੈਏ॥੪॥ ॥੧॥੧॥੧॥

॥੧॥ ॥੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਗੁਰੁ ਵਰਤੰ ਸਕੀ ਵਾਰ ॥ ਮਤ ਲਾ॥੪॥ ॥ ਲਲਾ ਬਤਲੀ ਮਕੀ
 ॥ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਸਥਾ ਦਿਰਤੇ ਵਰਤੰ ਸੁ
 ਮੁਠਿ ਰਧਾਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਹਤਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚ
 ਥੁ ਮੈ ਭੁਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਝਿ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ
 ਅਨਦਿਨ ਜਪਤਿ ਮੁਗਾਰਿ॥੧॥ ॥੧॥੩॥ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿ ਆਵਰਤੰ ਸੁਝੈ

ਸੰਗੁ ਜੇ ਜਾਣ ਬਗੁ ਬਖੁ ਰਾਜ ਨ ਮਿਨ ਦੇ ਦੀ ਅੰਗੁ ॥ ੧ ॥
 ਤਸੇ ਵੀਖਤਰੰ ਦੀ ਆਬਗਾਂਭਿ ਆਇ ਆ ਚਾਉ ॥ ਭੁਭਿ ਮੁਏ ਬਗੁ ਬਖੁ ਰੇ ਸਿ
 ਰਤ ਬਉ ਪਰਿ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਆਪਿ
 ਆਪਿ ਕਰੁ ਕੀ ਆ ॥ ਤੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰ ਕਰੁ ਤੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਥੀ ਆ ॥ ਤੁ ਕ
 ਰ ਕਰੁ ਸਮਰੁ ਤੈ ਤੁ ਕਰੁ ਤਿ ਸੁਖੀ ਆ ॥ ਤੁ ਅਣਮੰਗਿ ਆ ਦਾਨ ਦੇਵਣ
 ਸੁਭਾਨੁ ਜੀ ਆ ॥ ਸਭਿ ਆਖੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਡੁ ਵਡੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਤਿਨ ਮੁਖੁ
 ਖਿਦੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਅਕਾਰੁ ਤੈ
 ਰਭੁ ਤਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐ ਤਿ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਿ ਬੈਠੁ ਕਦੇ ਨ
 ਤੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿ ਸੁਨੈ ਨਿਨ ਆਵੈ ਪਤਿ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆ ਜੋ ਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਇਕਿ ਸਜਣੁ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ
 ਰੁਏ ਭੀ ਕੁਨਿ ਜਾਤਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਓਸ ਆਇ ਗਏ ਪਥੁ ਤਾਤਿ ॥
 ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਥੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿ
 ਥੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈ ਜਿਨਿ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨੁ
 ਧੰਨੁ ਤੈ ਜਿਨਿ ਤਉ ਚਿਧ ਦੇਸੁ ਦੇਸੁ ਭਾਸਿ ਸਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿ ਤਜ ਪਿਤ੍ਰੁ ਸੰਤ
 ਤੁ ਮਨੁ ਭਉ ਜਥਾ ਬਿਖੁਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਤਉ ਚਿਧ ਦੇਸਿ ਆਗੁ ਗਵਿਟ ਰਿ
 ਅਤੁ ਤਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਚਕਰੀ ਸੁਖੀ ਤੁ ਸੁਖੁ ਸਾਗੁ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਾਨਿ ਵਡਿ ਆਈ ਆਦਰ ਗਤ ਮਖਦੁ
 ਅਗੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨੁ ਤੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ
 ਨਚਿ ਮੇਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿ ਆਗੁ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਤੁ ਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆ
 ਗੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਤਉ ਵਿਚਾਰੀ ਚਕਰੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚੰਗਿ ਬਿਖੁ
 ਤਗੋ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਗਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੀਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿ
 ਨਾਸੁ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੁ ਤੁ ਕਮਾਵਣੁ ਮੁਇ ਆਗ ਕਿਨੀ ਵਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮੁਤਿ ਮੈ

ਥੇਸਬਦੁਨਜਾਣੀਕਾਮਕਰੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਰਉਥੇਥੇ
ਤਠਿਕੰਮੁਨਾਵੈਗਾਸਿ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਤਿਕੋਨਸੁਣੇਅਜ
ਨਾਨਕਪੁਰਾਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥
॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਾਸੁਜਨੁਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਇ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਜਤੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਜਗੰਨਾਬੁਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇ
ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਤੁਇਕਨਿਮਖਨਿਮਖਜਿਨਿਤਰਿਕਾਪੀਬੁਥਤਾਇ
ਸੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਪਗੀਪਵਤੁਜਿਨਿਮੋਤੁਅੰਧੇਰਚੁਕਾਇਆਸੇ
ਗੁਰਕੁਤੁਸਭਿਧੰਨਧੰਨਜਿਨਿਤਰਿਭਗਤਿਭੰਗਰੁਲਤਾਇਆ
॥ਸਭਕਾ॥ਮ॥੩॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਕੁਖਗਾਈਭੇਖੀਬੁਖਾਨ
ਦੁਖਲਗੋਘਰਿਘਰਿਠਿਰੈਅਗੈਦੁਣੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਅੰਦਰਿਸਤ
ਇਥਿਸਤਜੇਤੀਥੈਖਾਇ॥ਮਨਤਠਿਜਿਸਤੇਮੰਗਣਾਥੈਦੁਖਮ
ਇਸੁਭੇਖੈਥਵਤੁਗਿਰਤੁਭਲਾਜਿਥਕੁਵਰਸਾਇ॥ਸਥਦਿਰਤੇਤਿ
ਪਈਦੁਜੇਭਗਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪਾਇਐਵਿਗਤਿਕਮਾਵਣਾਕਤਦਕੁ
ਇ॥**ਨਾਨਕ**ਜਤਿਸੁਭਾਵਤਿਸੇਭਲੇਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਤਿਥਾਇ॥੪॥
॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਦਸੁਖਜਨਮਮਰਣਦੁਖਜਾਇ॥ਚਿਤੁ
ਨਤਵਈਅਚਿਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਤੈਸਤਿ
ਆਬੁਝਾਇ॥ਮੈਲਗਈਮਨਨਿਰਮਲਤੁਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਤੀਰਥਿ
ਸਜਣੀਮੇਲੇਸਜਣਸਚੈਸਥਦਿਸੁਭਾਇ॥ਘਰਤੀਪਰਚਾਪਾਇਅ
ਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਠੁਨਓਰਈਥੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ
ਨਾਮਿਰਤੇਸੇਓਬਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਤਿਤੁਜਾਇਬਤੁਸਤਸੰਗਤੀਜਿਥੈਤਰਿਕਾਤਰਿਨਾਮੁਬਿਲੀਐ
ਤੀਤਰਿਨਾਮੁਥੇਤੁਤਰਿਤਤੁਨਕਈਐ॥ਨਿਤਜਪਿਅਤੁਤਰਿਤਰਿਦਿ
ਤਿਤਰਿਦਰਗਤਯੋਈਐ॥ਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਗੁਰੁਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤ
ਲਾਟਲਿਖੋਈਐ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁਕਰਤੁਜਿਨਿ
ਤਰਿਗਲਗਲੋਈਐ॥੬॥ ॥ਸਭਕਾ॥ਮ॥੩॥ ॥ਸੁਜਣੀ॥

ਜਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਿ ਨੀਧਿ ਆਇ ਅਸ ਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ
 ਧਿਆਇ ਮਨ ਤੀਤੇ ਮਨ ਮਾਨਿ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹ ਸਜਣੀ ਮਿਲੇ ਨ
 ਵੇਖੁ ਤੁਝਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਏਕ ਨਾਦ ਰਸ ਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਅ
 ਸਥਾਇ ਨ ਕਰਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਭਾਵਿ ਅਕਾਕਿ ਅਵੇ ਭੁਜੈ ਜਿਨ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆ
 ਗੁ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਆਇ ਨ ਚਾਰਿ ॥ ਏਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟ ਦੀ ਥਿਲ
 ਮੁਨ ਵੇਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਾਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜੇਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨ ਭੀ ਮਨ
 ਕਰਤਿ ਪਿਆਰਾ **ਨਾਨਕ** ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿ ਅਕੀ ਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤ
 ਆਰਾਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਕਿ ਸਦਾ ਇਕ ਤੈਰੀ ਗਿਰਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਤਉ ਸਦ ਬਥਿ ਤਰੈ
 ਜਉ ਤੁਮ ਨ ਪੁਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨੀਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆ
 ਮਨੁ ਤੋਖੀ ਅੰਤਿ ਸਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ **ਨਾਨਕ** ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀ ਏਸ ਦਾ ਸਚੇ ਸਿ
 ਭੁਖਿ ਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਤਉ ਵਾਰਿ ਆਜਿ ਨਿਤ
 ਭੇਕੀ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਥਿ ਤਰੈ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣ
 ਤਬਣਾਈ ॥ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਇ ਤੇ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਂ ਲਏ ਚਰਾਈ ॥ ਤਿ
 ਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਥ ਸਿਧੈ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਈ ॥ **ਨਾਨਕ** ਗੁਰ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਆਜਿ
 ਨਿਤ ਗਿਰਾ ਮੁਦੀ ਅਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਅਸ ਪੁਰਾਈ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਾ ३ ॥ ॥
 ਕੇਸ ਨ ਦਈ ਜਾਇ ਮੁਈ ਜਾਇ ਜਾਇ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤ ਲੁਭੈ ਮਿਲੇ
 ਫਿਰਿ ਜੈਨ ਦੁਜੀ ਵਾਰ ॥ **ਨਾਨਕ** ਵਿਦੁ ਨ ਵੇਨਿ ਰਭਉ ਕੋ ਨ ਤੀਜਿ ਚਰ ਸਥਾਇ ਨ
 ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਭੁਝਈ ਚਿਤ ਤੈ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਵਰ
 ਮੀ ਮਾਗੀ ਸਪੁਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰ ਮਕ ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤਸੇਵੀ ਐਸ ਬ
 ਤਵ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਭੈ ਸਤਿ ਤਉ ਇਤਿ ਸਨ ਅਗਨਿ ਭੁਝਾਈ ॥ ਸੁ
 ਖਾਸਿ ਰਿਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਤਉ ਜਾਇ ਚਤੁਰ ਪੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੈ
 ਜਿਸ ਚਿਨ੍ਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਚਿਤਾ ਮੁਲਿਨ ਤਵਈ ਤਰਿਨਾ ਮਿਰ ਜਾ ॥ ਆਪਾਇ
 ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਨ ਤਉ ਟੀਐ ਤਉ ਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਤਿ ਨੀਧਾਇ ਅਜੇ ਸਗ ਬਸੁਖਾ ॥ ਸਭ ਜਨ ਮੁਤਿ
 ਕਸ ਕਉ ਤੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਾਨੀ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਾਨਿ ਅ

ਗਾਧਿਅਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾ। ਤੇਸੰਤਰਲੇਗੁਰਸਿਖੈਜਿਨਾ
ਤਪਹਾਈਚੁਖਾ। ਪੰਨਧੰਨੁਤਿਨਕਗੁਰੁਏਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਿ
॥੬॥ ॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੩॥ ॥ਕਲਿਮਾਤਿਜਮਜੰਦਰੁਏਤੁਕਮੇਕ
ਇ। ਗੁਰਿਰਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਦੇਇਸਜਾਇ। ਜਮਕਾਥੈਵਸਿਜਾ
ਅਤਿਸਦਾਫੁਰਤਕਾਇ। ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਸਾਇ॥੧॥ਮ॥੩॥
ਏਤਕਾਇਅਰਗਿਭਗੀਬਿਨਸਬਦੇਦੁਖੁਤਉਮੈਗੁਨਾਇ। ਸਤਿ
ਥੇਤਾਨਿਰਮਲਤਵੈਤਰਿਨਮੈਮੀਨਿਵਸਾਇ। ਨਾਨਕਨਮੁਖਿਅਇਸੁ
ਦੁਖਵਿਸਰਿਅਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਿਜਮੁ
ਨੁਓਪਦੇਸਿਅਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਸਦਾਘੁਮਾਇਆ। ਤਿਸੁਗੁਰਕ
ਨੀਐਜਿਨੀਮਧਸੁਦਨੁਤਰਿਨਮੁਸੁਣਾਇਆ। ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਵ
ਨਿਤਉਮੈਬਿਖੁਸੁਰਗੋਗੁਗਵਾਇਆ। ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਵਰਧੁਨੁ
ਅਵਗਣਕਟਿਗੁਣੀਸਮਸ੍ਰਾਇਆ। ਸੋਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਭੋਟਿ
ਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਗੁਬਿਖਿਪਾਇਆ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੩॥
ਭਗਤਿਕਰਤਿਮਰੀਜੀਵਵੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਤਇ। ਬਿਨਕਉ
ਗਤਿਖਜਨਾਬਖਸਿਅਮੋਟਿਨਸਕੈਕਾਇ। ਗੁਣਨਿਯਨੁਮਨਿਪਾਇ
ਸਚਾਸਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਤੇਠਿਗਿਵਿਥਾਕਾਦੇਨਤਾਇ
॥੩॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਅਕੇਅਓਕਰੇਵੀਚਗੁ। ਸਦਾ
ਗਨਜਾਣਈਬਿਖੁਬੁਝਗਾਂਵਗੁ। ਅਗਿਅਨੀਅੰਧੁਬੁਝਕਰਮਕਮਾਇ
ਭਾਇਪਿਅਗੁ। ਅਣਤਦਾਅਪੁਗਣਾਇਦੇਜਮੁਮਾਰੇਕਰੇਤਿਨਪੁ
ਨਾਨਕਾਕਿਸਨਅਖੀਐਜਾਅਧੇਬਖਸਦੁਗੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਤੁੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਭੁਜਾਦਦਾਸਭਿਜੀਅਤਮਾਰੇ। ਜਿਸੁਤੁਭਾਵੈਤਿਨ
ਲਿਥੈਤਿਕਿਅਜੰਤਵਿਚਗੇ। ਤੁੰਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਭੁਏਸਚਸਿਰਜ
॥ਜਿਸੁਤੁਮੇਲਤਿਪਿਅਗੇਅਸਤੁਧੁਮਿਥੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਗੇ। ਤੁੰ
ਗੀਸਤਿਗੁਰਅਧਦੇਜਿਨੀਮੇਰਤਰਿਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥੮॥ ॥ਸਤਿ॥

॥ ਰਤਨਾਪਰਖੁ ਜਤਿ ਦੇ ਸੁਰਤਨ ਕਰੇ ਵੀ ਚਗੁ ॥ ਰਤਨਾਸਾਗਰ ਜਲਦੀ ਅ
ਜੰਤੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧੁਗੁ ॥ ਰਤਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੈ ਥੁਏ ਥੁਏ ਪ੍ਰਦਤੁਗੁ ॥ ਮੁਰਖ ਅਪੁਰੁ
ਵਾਇ ਮਰਿ ਜੀ ਮਤਿ ਤੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਸਭ ਤੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿ
ਅਗੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਮੁਓ ਚਰੈ ਤਰਿ ਨ ਮੋਨਿ ਤ ਬਿਉਤੁਗੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਈ ਤ
ਜਿਹ ਖਉ ਰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀਅਤ ਰਿਨਾ ਮੁ
ਦਗੀ ਪਿਆਗੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਤੁ ਚਿਇ ਜੀਵ ਦੇ ਥਿਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਗੀ ॥ ਚਉ
ਮੇਵ ਰੋਗੁ ਤੈ ਭਾਇ ਤੁ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਜੀਵ ਦਿਅ ਮੁਏ ਪਰਿ
ਵਿਸਰਿ ਅਤੁ ਖੁਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਤਿਰਦਾਸੁ
ਪ੍ਰਤੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿਨ ਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਤੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
ਉਥੇ ਬਣਿਤੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਤੈ ਤਰਿ ਨ ਮੁਖੁ ਰਾਗੀ ॥ ਸਿਸਤਿ ਗੁਰੂ
ਸਭਾ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰ ਤੈ ਸਭਾ ਤਿਸੁ ਤਿਪਿ ਆਗੀ ॥ ਸਭੁ ਅਤ ਮੁਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿ ਆਗੁਰ
ਬੁਧਿ ਵੀਚਰੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ
ਕੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਵਈ ਮ
ਰਿਜੀ ਮਤਿ ਅਵਤਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੱਲਣ ਨ ਮੁਨ ਵਸੈ ਮ
ਨ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਨਿ ਮੁਤਿ ਕਲੇਉ ਠਿ
ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਾਣਉ ਐਸੀ ਗੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਦੈ ਬੰਧੀ ਪਗੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
ਤਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀ ਐ ਤਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਰੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀ ਐ ਮ
ਨ ਚਿਦ ਆਪਾਈ ਐ ॥ ਜੇ ਤੁਜੇ ਪਾਸ ਤੁ ਮੰਗੀ ਐ ਤਾਥਾ ਜਮ ਰਾਈ ਐ ॥ ਜਿਨੇ
ਸੇਵੇ ਅਤਿ ਨਿਛਲੁ ਪਾਇ ਅਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਨ
ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਅਜਿਨ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਾਏ ਅਨੁਜਨ
ਦਾਇ ॥ ਪਤ ਸਾਤੀ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਅਨੁ ਸਿਰਿ ਬਤੁ ਸਚ ਤਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸ
ਭੁਖੀ ਲੋਨਿ ਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਭਇਨ ਆਖੀ ਅਪਿ ਭਿਜਿ
ਮਗਤਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਦੁ ਨ ਵੇਨ ਕੀ ਵਚੀ ਫਿਰਿ ਸਿਭੁ ਮੁਛਿ ਨ ਪਾਇ

॥१॥१॥३॥

॥ ललकनामुनियनुडैगुगमुविपगएिआजाणि। मममुपय।

दधुनजानीअयेउठिबिमुएबिसळाए॥१॥अ॥३॥

ਅੰਨ੍ਹੇਰਮਲੀਜੋਸਾਚਿਨਾਮਿਸਾਚਿਲਾਰੀ। ਨ੍ਹੇਰਮਲਜੋਤਿਨ੍ਹੇਰਮਲ

ਅਗੁਰਮੁਖਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ॥

ਦਿਨੁਤਰਿ ਥੈਰਾਗੀ॥੨॥ ॥ਧਉੜੀ॥ ॥ਮੇਗੁਰਮਿਖਧਾਨੁ ॥

ਨੰਗੁਰਓਪਦੇਸੁਸੁਦਿਅਤਰਿ ਕੰਨੀ। ਗੁਰਸਾਤਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਤਾਇੰ ॥ ਗੰ

ਨਤੰਤ੍ਰਿ ਮੈਦੁ ਬਿਧਾਭੰਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਕਮੰਤ੍ਰ ਨਾਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ॥

॥ जिन गुणों में कछु उरि सँतु मट्टै उरि नो सति गुण की गळ मीन - वि

ਸੁਖਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਏਤਿ ਚਰ੍ਚਿਤ ਵਗਾਇਵੰਨੀ॥੧੨॥ ॥ਸ੍ਰੀ॥

॥३॥ ॥मन्मुखगएवुवरुपुडैविननवैनकनगडि॥अनधिपु ॥

अथ अमुपतथा सुसुता ता नानवगुरु मुधि उदति त्रिषु धा
उपर्योद्यमानाः ॥ १५ ॥

॥ गुरुभूमि सदाचारसंस्तुति ॥ १॥ भा ॥ ३॥ ॥ गुरुभूमि सदाचारसंस्तुति ॥ १॥ भा ॥ ३॥

ਨਾਥੀਪਾਇਤ੍ਰਿਅਸਾਢੇਸਾਦਿਗਾਧਾਧਿ ॥੭॥ ॥੧੧॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥

[illegible]

विषममतिः विविधियद्येसमसदृशी विस्वावदितभूतैः त

॥ १३ ॥

७७

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਅਈ ਅਸ ਬਦਿ ਨ ਬਗੋਭਾਉ ॥ ਬਿਸੇਸੁ ਸੁਖੁ ਨ
 ਭੁਯੈ ਭਵੈ ਸਉਗੋਰੁ ਅਵਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜੀ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ
 ਭਿਵਕੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਿ ਐ ਜ
 ਨ ਮਰਣੁ ਖੁਜਾਇ ॥ ਸਤਸਾਮੁ ਬਿਨੁ ਓਵਈ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਕੁਰੈ ਕੀ
 ਪਦਵਿ ਕੁਰੈ ਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਤਉ ਸਿਚੈ
 ਜੀ ਕਰਕ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
 ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਪਰਿ ਦੀ ਬਾਣੁ ਤਉ ਵੈ ਤਿਸ ਕੀ
 ਮੁਖੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇ ਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲ ਕੀ ॥ ਕਿਸੈ ਦੀਨ ਤਉ
 ਵੀ ਦੀ ਬਾਣਿ ਸਭਿ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਆ ॥ ਮਾਟਸਾ ਕਿ ਅਤੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ਕੋਈ ਨ
 ਸੋਭਿ ਜੀ ਕਲੈ ਤਰਿ ਦੀ ਬਾਣੁ ਕੋਈ ਕਿ ਬੈ ਜਾਇ ਆ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਤਉ ਬਾਣੁ ਵ
 ਸਿ ਅਭਗਤ ਕੋ ਤਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰੁਦੈ ਖੁਦੈ ਆਇ ਸਭਿ ਭਗਤ ਅਗੈ ਖਲ
 ਵਾਇ ਆ ਤਰਿ ਨ ਵੈ ਕੀ ॥ ਵਰਿ ਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿ
 ਰਥੈ ਕਿਨੈ ਪਿ ਆਇ ਆ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ਭੁਯੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਬਗਮ
 ਜਿ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਤੈ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਮ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਆਪ ਭੁਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਸੁ ਜ
 ਮ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਦੇ ਕੁਤੈ ਤਉ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਥਿ ਪ
 ਰਤੈ ਅਥ ਖੁਨ ਬਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਇ ਅਸ ਬਦੇ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥
 ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਤਉ ਵਾਤਿ ਜਿਨੀ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਗੀ
 ਕੁ ਕੀਨੀ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਗਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾ
 ਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇਗੁ ਟਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿ
 ਅਤਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤਰਿ ਨ ਮੁਵ
 ਸਿ ਅਸ ਦਿਰਦੈ ਤਰਿ ਨ ਮਤਿ ਨ ਕਉ ਰਖਣਾ ॥ ਤਰਿ ਨ ਮੁਪਿਤਾ ਤਰਿ ਨ ਮਮਾ
 ਤਰਿ ਨ ਮੁਸਖਾਈ ਮਿਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨ ਵੈ ਨਾਇ ਗਲਾ ਤਰਿ ਨ ਵੈ ਨਾਇ ਮਸ
 ਭਤਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਤ ਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨੇਤ ਸਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨ ਮੁਤ ਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆ

ਗੀਤਰਿਨਾਮੁਕੁਲੁਤਰਿਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾਜਨਾਨਕਕਉਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਨਾਮੁ
ਤਰਿਤਲਤਿਪਲਤਿਸਦਾਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਾਮੁ
ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟਿਅਸੇਤਰਿਕੀਰਤਿਸਦਾਕਮਾਤਿ। ਅਚਿਤੁਗੰਗਾ
ਕੈਮਨਿਵਸਿਅਸਚੈਸਥਦਿਸਮਾਤਿ। ਕੁਲੁਭਿਯਾਗਤਿਅਪਣਮੁਖਪ
ਧੇਪਾਤਿ। ਪਰਬੁਤਮੁਤਿਨਕਉਸੰਤੁਸਟੁਭਇਅਜਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਤਿ
ਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਮੁਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਲਜਰਖਾਤਿ॥੧॥ਮਾ॥੩॥
ਦਰਿਖਕੁਤੈਖਕੁਕੇਖਕੁਕਿਵਿਦਿਤਾਇ। ਤਉਮੈਵਰਗੋਗੁਤੈਮਰਿਜਮੈਅਵੇ
ਨਕਉਪੁਰਾਥਿਲਿਖਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਪੁਰੁਆਇ। ਨਾਨਕੁ
ਸਾਦੀਉਥਰੇਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ ॥੫ਉੜੀ॥ ॥੩ਉੜੀ॥
ਗਪੁਰੁਅਵਿਗਤੁਅਗਚਰੁਅਥਿਨਸੀਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਸੇਵ
ਨਾਮੁਤਮਪੁਜਤਤਰਿਨਾਮੇਤੀਮਨਰਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੈਜੇਵਰੁਕੋਈਅਵਰਨਸੁਖੈ
ਅੰਤਿਭਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਦੀਅਗੁਰਪਰਉਪਕਾਰੀਧਨਧੰਨੁਗੁਰੁਕਾਪਿਜ
ਤਉਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਣੇਕਉਸਦਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤਮਿਲਿਅਤਰਿਨਾਮੁਮੈਜ
ਸਲੋਕਾਮੁ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀਨੀਅਤਰਿਨਾਮਨਲਗਾਪਤ ਸਕਰ
ਸਥਦੈਸਦੁਨਅਇਓਮਰਿਜਮੈਵਰਵਾਗ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਨੀ
ਇਅਸੰਸਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਪਾਰੀ। ਤਉਪੁ
॥ ॥ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਤੁਰੁਜਗੁਸੁਤਾਮੋਤਿਪਿਆਸੀ। ਸਤਿਗੁ
ਨਿਜਗੰਨੀਸੇਜਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਮੀ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਨੀ
ਰਿਤੋਤਿਥਿਨਾਸੀ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਨਾਮੁਧਿਅਇਅਜਿਨਕਉ
ਥਿਲਿਖਿਅਸੀ॥੪॥ ॥੫ਉੜੀ॥ ॥੬ਉੜੀ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਰਾਭੰਜਨ
ਪਰਕਸੰਜਿਤੁਕਾਇਐਤਮਕਉਦਿਪਤਿਭਈ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਰਾਭੰਜ
ਰਿਨੰਗੋਨਤਵਤੋਤਰਪੈਨਫਕੀਤਮਰੀਸਰਧਗਈ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਰਾਭੰਜ
ਰਿਨਾਮੁਵਪੁਰਤਰਿਨਾਮੈਕੀਤਮਕਉਸਤਿਗੁਰਿਕਾਰੁਕੀਦੀਈ। ਤਰਿਨਾਮੁ
ਤਮਥੇਖਾਥਿਅਸਭੁਜਮਕੀਅਗਲੀਕਾਣਿਗਈ। ਤਰਿਨਾਮੁ
ਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਿਅਇਅਜਿਨਕਉਧੁਰਿਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਲਿਖਤੁਪ

ਸਭਕਾਮ॥੩॥ ॥ਜਗਤੁ ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧੁ ਏਧੁ ਜੈਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਏ ਏਧੁ ਜੈਭਾਇ ਜੈਭੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਏਧੁ ਖੁਲ੍ਹ ਗੈ ਤਨਿ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਭਿਧਿ ਜੈ
ਜਗੁ ਕਮਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ਸਚੰਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਤੁ ਅਪੇਖਾ ਏਤਿ ਤੁਲਗੋ ਕਟਾਕੀ ਭੁਜਾਇ॥੧॥ ਮਾ॥੩॥ ॥੫॥ ਪਾਰਿ
ਮੁਖ ਜਾਸਦਾ ਏਭਗਾ ਤਿਭਰੇ ਭੰਡਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਕਾਸ ਦ ਜੀਵੈ ਦੇ
ਵਟਾਗਾ ਅਨਾਦਿ ਨ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਗਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਕ
ਸਦ ਉਚਰਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾ ਵਟਾਗਾ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਅਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਤ ਜੈ ਕਰੇ
ਦੁਖਾ ਅੰਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ॥ ਭਿਰਤੁ ਨ ਏ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾ ਵਟਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨਾਨਕ ਰਿਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਏਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਆਗਾ॥੨॥ ॥੫॥ ਭੀੜੀ॥ ॥
ਧੁਧਨੁ ਸੋਗੁ ਸਿਖੁ ਕਤੀ ਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ॥ ਆਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋਗੁਰ
ਨਖੁ ਕਤੀ ਐ ਜਿਨੇ ਭਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਾਤਿ॥ ਆਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਤੀ ਐ
ਜੇ ਸੁਭਗਿਨਾ ਮਿਸੁ ਦਿ ਐ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਾਇ॥ ਆਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਤੀ ਐ ਜਿ
ਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਰਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਉ ਭਉ ਸਦਾ ਨ ਮ
ਸਕੀ ਜੋਗੁ ਕੈ ਭਾਏ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਚਲਿ ਆ॥੧੮॥ ॥ ਸਭਕਾਮ॥੩॥ ॥
ਮਨੁ ਭਿਕਿਨੈ ਪਾਇ ਓਸ ਭੈ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਮਨੁ ਭਿਕਿਨੈ ਕਰਿ ਰਮ ਦੇ
ਏ ਧੁਪਾਇ ਏਧੁ ਜੈਭਾਇ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਭਮੁ ਏਧੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਏਵੈ ਅਗਿ ਅਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪ
ਰਿ ਪਰਗਟੁ ਅਨਾਨਕ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਾ॥੩॥ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ
ਨ ਆਇ ਓਨਾ ਮਿਨ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਰਸਨਾ ਠਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਓਇ ਖੁਆ
ਗਾਨਾ ਕ ਕਿਰਤਿ ਪਾਇ ਐ ਕਮਾ ਵਟਾਕੀ ਇਨ ਮੇਟ ਦਾਗਾ॥੨॥ ॥੫॥ ਭੀੜੀ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਮਾਗਾ ਜਿਤੁ ਮਿਥਿ ਐ ਤਮ ਕਉ ਸੰਤ
ਏ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਮਾਗਾ ਜਿਤੁ ਮਿਥਿ ਐ ਤਮ ਭਰਿ ਰਗ
ਏ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤਰਿ ਰਗ ਤੁਸਤਿਗੁਰੁ ਤਮਾਗਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਮ ਭਗਿਨਾ ਮਿਥ
ਏ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤਰਿ ਰਿਗ ਅਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਮਾਗਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਤਮ ਕਉ
ਰਸਮ ਦਿਸਾਇ ਦਿਖਾਈ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਤਮਾਗਾ ਜਿਨਿ ਭਗਿਨਾ ਮ

੩੨੮

ਸਿਉਤਮਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਬਣਈ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕ॥
ਸਿਪੁਰਨਿਤੁਰੇਸੀਮਾਥੇ ॥ਮਿਲਦਿਅਛੇਲਨਤਵਈਜੇਨਾਥੇ॥੧੯॥ ॥ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ॥
ਸਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥ਨਕਗਲੀਕੁੜੀਆਬਾਧੁਪਗੀਤਿਜੇ॥
ਤਿਚਰਜਾਏਭਲਾਕਰਿਜਿਚਰਲੇਵੈਦੇਇ॥੨॥ ॥ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ॥
ਜਿਨਿਉਪਾਏਜੀਅਤਿਨਿਤਰਿਰਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਚਨਾਉਭੋਜਾ॥
॥ਤਿਪਤਿਰਤੇਅਘਾਇਮਿਟੀਭਭਖਿਆ॥ਸਭਅੰਦਰਿਏਕੁਵਾਜੇ॥
ਵਿਰਲੇਲਾਖਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਭਏਨਿਤਲਪ੍ਰਭਕੀਪਾਖਿਆ॥੨॥
॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੩॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਨਸਭਕਵੈਜੇਤਾਜਗਤਸੰਸਾਰੁ॥
ਮੁਕਤਿਨਤਵਈਜਿਚਰਸਥਾਦਿਨਕਰੇਵੀਚਰਾ॥ਤਉਮੈਮੈਲਾਕੁਰਾ॥
ਨਥਗੈਪਿਆਗਾਇਕਿਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਦੁਬਿਧਾਤਜੇ॥
ਨਾਨਕਇਕਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਰਿਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰੋਤਤਿਪਿਆਗਿ॥੩॥
॥ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਮੁਰਖਿਅੰਧਗਵਾਰਿ॥ਦੁਜੈਭਾਇਥੁਰੁ॥
ਥਾਗਾਜਲਤਕਰੇਪੁਕਾਗਾ॥ਜਿਨਕਾਰਦਿਗੁਰੁਵਿਸਾਰਿਅਸੇਨਉਪਾ॥
ਤੀਵਲੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤੀਸੁਖਪਾਇਆਬਖਸੇਬਖਸਣਗਾ॥
॥ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ॥ ॥ਤੁੰਅਪੇਆਪਿਆਪਿਸੁਭਕਰਤਾਕਈਦੁਜਾਤੈਮੁਖੁ॥
ਤੀਐ॥ਤਰਿਅਪੇਬਲੈਆਪਿਥੁਲਾਵੈਤਰਿਅਪੇਜਲਿਥਾਥਿਰਵਿ॥
ਤਰਿਅਪੇਮਾਰੈਅਪੇਓਭੈਮਨਤਰਿਸਰਣੀ॥ਪਤਿਰਤੀਐ॥ਤਰਿਵਿ॥
ਮਾਰਿਜੀਵਾਥਿਨਸਕੈਮਨਤੋਇਨਿਚੰਦੁਨਿਸਥਤੋਇਰਤੀਐ॥ਓਗਾ॥
ਤਦਿਅੰਸੁਤਿਅੰਸਦਾਸਦਾਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁ॥
ਲਤੀਐ॥੨੧॥੧॥ ॥ਸਲੋਕਵੇਗਨਾਨਾ॥੪॥
ਵਰਤਸਰਗਕਾਜੁਮਲਾ॥ਚਉਪਦੇ॥੨੪॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨॥੬॥
ਅਲਤਵੀਆ॥੫॥ ਵਗਾ॥੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੫੩॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਤਤਕਰਾ ਸੋਗਠਿਕਾ ਪਤਿ ੩੩੨
 ਚਉਪਦੇ ਮਠਾ ੧
 ੧ ਸਭਨਾਮਰਣਾ ਆਇਆਵਿਓਜਾਸਭਾ
 ੨ ਮਨੁਭਾਣੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀ
 ੩ ਮਾਇਥਾਪਕਾਥੇਟਨੀਕਾ
 ੪ ਪੁਰੁਪਰਤੀਪੁਰੁਪਾਣੀਆਸਨੁ
 ੫ ਤਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀ
 ੬ ਅਥਖਅਪਰਅਗਮਅਗਚਰ ੩੩੩
 ੭ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐ
 ੮ ਤੁਪੁਭਦਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੂਰਾ
 ੯ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਗਣਿਤੁਮਜਾਗਿਆ
 ੧੦ ਅਪਨਾਘਰਮੁਸਤਰਾਖਿਨਸਾਕਟਿ
 ੧੧ ਸਰਬਜੀਆਮਿਰਿਓਖੁਪੁਰਾਤੁ ੩੩੪
 ੧੨ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦਤੀਗਾਵਾ

ਚਉਪਦੇ ਮਠਾ ੩ ਪਤਿ ੩੩੪
 ੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਤਿਸਭਿਤੇਰੀ
 ੨ ਭਗਤਿਖਜਾਨਭਗਤਨਕਉਦੀਆ
 ੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਭੈਵੈਤਾਤਰਿਪਾਏ ੩੩੫
 ੪ ਤਰਿਜੀਉਤੁਪਨਸਦਾਸਥਾਤੀਪਿਆਰੇ
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਤਿਪੁਭਭਾਵਤਿ
 ੬ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬਧਪੁਭੈਭਲੀ
 ੭ ਸਚੀਤਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਭੈ
 ੮ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਭਟੀਭਲੀ

੯ ਤਿਤੀਗੁਣੀਬਿਰਵਣੀਵਿ
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰਜਾਨੀ
 ੧੧ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਉ
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਯਾਪੁ
 ਚਉਪਦੇ ਮਠਾ ੪ ਪਤਿ ੩੩੫
 ੧ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਇਆ
 ੨ ਆਪੇਅੰਗਜੇਗਜਸੇਤਾ
 ੩ ਆਪੇਤੀਸੁਭਾਪੀਤੀਪੀਤੀ
 ੪ ਆਪੇਕੰਠਾਆਪਿਤਾਜੀ
 ੫ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ
 ੬ ਆਪੇਸੇਵਾਭਾਇਦਾਇ
 ੭ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਉਜੇਦਾ
 ੮ ਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਾ
 ੯ ਅਚਰਚਰੈਤਾਸਿਧਿਓ

ਚਉਪਦੇ ਮਠਾ ੫ ਪਤਿ ੩੩੫
 ੧ ਕਿਸੁਤਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆ
 ੨ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਸਥਾਤੀਤੀ
 ੩ ਜਉਭਉਭਉਭਉਭਉਭਉ
 ੪ ਪੁਰੁਕਠਿਤੁਭੈਕਰਿਤੁ
 ੫ ਗੁਰਪੂਰਭੇਟਿਭੈਭੈਭੈ
 ੬ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭਨੁ
 ੭ ਤਨਸੰਤਨਕਾਧਨੁਸੰਤਨਕਾ
 ੮ ਜਾਕੈਤਿਰਦੈਵਸਿਭਾਭਾ

੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ
 ੩੫ ਅੰਤਰਕੀਰਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ
 ੩੬ ਭਏਕਿਪਾਠਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਾ
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਸੇਰਿਦਤੀਤਰਿ
 ੩੮ ਸੰਚਨਿਕਉਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲ ਪੜਿ ੩੪੫
 ੩੯ ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਨੀਕਥਧਰੀ
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਗਲਕਥਿਅਦਸਤਜਧੁਨਿ
 ੪੧ ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿਉਦਮੁ
 ੪੨ ਗਏਕਥੇਸਰਗਸਰਿਨਸੇ
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨ
 ੪੪ ਤਮਗੀਗਣਤਨਗਈਅਕਈ
 ੪੫ ਦਰਤੁਗਵਾਇਆਤਰਿਪੁਰਿਅਧੇ
 ੪੬ ਥਖਸਿਅਪਾਧੁਤਮਿਪਰਮੇਸਰ
 ੪੭ ਭਏਕਿਪਾਠਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
 ੪੮ ਸੰਤਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈ ਪੜਿ ੩੪੬
 ੪੯ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਛਾਤਾ
 ੫੦ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏ
 ੫੧ ਮਿਠਿਪੰਚਤੰਤੀਸਤਸਚੁਕਾਇਆ
 ੫੨ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਤੁ
 ੫੩ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਧਰੀ
 ੫੪ ਸਾਤਿਬੁਗੁਨੀਗਣੇਰਾ
 ੫੫ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲਾਪੜ ੩੪੭
 ੫੬ ਸੁਖਸਤਜਅਨੀਦਾ
 ੫੭ ਠਾਢਿਪਈਕਰਤਾਰੇ
 ੫੮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਤੀਪੂਰੀ

੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ
 ੩੫ ਅੰਤਰਕੀਰਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ
 ੩੬ ਭਏਕਿਪਾਠਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਾ
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਸੇਰਿਦਤੀਤਰਿ
 ੩੮ ਸੰਚਨਿਕਉਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲ ਪੜਿ ੩੪੫
 ੩੯ ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਨੀਕਥਧਰੀ
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਗਲਕਥਿਅਦਸਤਜਧੁਨਿ
 ੪੧ ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿਉਦਮੁ
 ੪੨ ਗਏਕਥੇਸਰਗਸਰਿਨਸੇ
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨ
 ੪੪ ਤਮਗੀਗਣਤਨਗਈਅਕਈ
 ੪੫ ਦਰਤੁਗਵਾਇਆਤਰਿਪੁਰਿਅਧੇ
 ੪੬ ਥਖਸਿਅਪਾਧੁਤਮਿਪਰਮੇਸਰ
 ੪੭ ਭਏਕਿਪਾਠਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
 ੪੮ ਸੰਤਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈ ਪੜਿ ੩੪੬
 ੪੯ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਛਾਤਾ
 ੫੦ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏ
 ੫੧ ਮਿਠਿਪੰਚਤੰਤੀਸਤਸਚੁਕਾਇਆ
 ੫੨ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਤੁ
 ੫੩ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਧਰੀ
 ੫੪ ਸਾਤਿਬੁਗੁਨੀਗਣੇਰਾ
 ੫੫ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲਾਪੜ ੩੪੭
 ੫੬ ਸੁਖਸਤਜਅਨੀਦਾ
 ੫੭ ਠਾਢਿਪਈਕਰਤਾਰੇ
 ੫੮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਤੀਪੂਰੀ

੫੮ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਗੀਠਾਇਆ
 ੬੦ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗੀਠੀ ਪ੍ਰਗੀ
 ੬੧ ਵਤਦਿ ਸਿਭਾ ਤਮੇ ਘਾਟਾ ਘਟ
 ੬੨ ਗਈ ਬਤੌਰ ਬੰਦੀ ਓੜ ਪਾਇ ੩੪੮
 ੬੩ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅੰਨਦਾ
 ੬੪ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਨਾ ਮਸਕਾਰੇ
 ੬੫ ਰਮਦਾ ਸਿਸਰ ਵਰਿਨਾ ਤੇ
 ੬੬ ਜਿਤ ਪਾਗ ਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿ ਆਇਆ
 ੬੭ ਅਗੈ ਸੁਖ ਗੁਰਿ ਦੀਆ
 ੬੮ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ਪਾਇ ੩੪੯
 ੬੯ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਠਿਤਾਗੀ
 ੭੦ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
 ੭੧ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜਤੁ ਧੁਰਾਵੈ
 ੭੨ ਤਰਿਨਾ ਮੁਰਿਦੈ ਪਗੈ ਆਇਆ
 ੭੩ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਾਰਿਆ
 ੭੪ ਪਾਗ ਬ੍ਰਹਮਚਿਤ ਸਿਸਰ ਵਰਿਆ
 ੭੫ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਾਏ
 ੭੬ ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਧਿਆਏ
 ੭੭ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬਨਾ
 ੭੮ ਐਕੇ ਓਕੇ ਰਖਵਾਏ ਪਾਇ ੩੫੦
 ੭੯ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਗਠਾਣਾ
 ੮੦ ਗਗੀ ਬੀਰਾਟਾ ਮਾਰੀ
 ੮੧ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗੀਠੀ ਨੀ
 ੮੨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾ ਅਗਾਏ
 ੮੩ ਭੁਖੇ ਖਾਵਤਲਾ ਜਾਨਾਵੈ

੮੪ ਸੁਖ ਸੰਦਿਘ ਰਿਖਿਆ
 ੮੫ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ੮੬ ਤਰਿ ਮਾਨੀ ਤਨਿ ਵਸਿ ਮਨੁ
 ੮੭ ਅਗੈ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ
 ੮੮ ਨਾਲਿ ਨਗਾਇਨੁ ਮੇਰੇ
 ੮੯ ਸਗਬ ਸੁਖ ਕਾ ਦਾਤਾ
 ੯੦ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਾ ਤਰਿ ਮੇਰੇ
 ੯੧ ਤਰਿ ਓਕਿ ਪਾਏ ਦੀਨਾ
 ੯੨ ਸਿਮਰੈ ਅਪਨਾ ਸਰ
 ੯੩ ਸੁਨਤੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕਰਾ
 ੯੪ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਾਭਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ
 ੯੫ ਤੁਥਾ ਸੀਦਾ ਸਿਅ ਪਾਨਾ
 ੯੬ ਮਨਿ ਸਾਚੇ ਏਕਾ ਬਰਾਨਾ
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੧
 ੧ ਦੁਬਿਧਾਨ ਪੜ੍ਹਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ
 ੨ ਅਸਾ ਮਨੁ ਸਾਬੰਧੀ ਭਰੁ
 ੩ ਜਿਨੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ
 ੪ ਤੁਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰੁ
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੨
 ੧ ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੁਰਖ ਦਾਤਾ
 ੨ ਨਿਰਗੁਣਿ ਅਗੈ ਅਪੇਖਾ
 ੩ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੩
 ੧ ਸਭ ਜਗੁ ਜਿਨਿ ਓਪਾਇਆ
 ੨ ਮਾਤਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੀ
 ੩ ਪਾਤੁ ਪਾਵਿਓ ਐਕੁ ਬੇਦੁ ਬੰਦੀ
 ਵਾਰ ਸੋਗਠੀ ਕੀ ਮਤਲਾ ੪
 ੧ ਤੁਝ ਅਧੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤ ਸਿਮਰਾ

ਸੋਗਠਿ॥ ਮਤਲਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ ਘਗਾ॥ ॥
 ਮਰਾਮਰਾ ਅਇਆ ਵੇਓ ਜਾਸਤਾਤ॥ ਪੁਛਾਤੁ ਜਾਇਸਿ ਅਇਆ
 ਮਗੋ ਮਿਥਤੁ ਕਿਨਤ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਤਿ ਬੁਢੀ ਸਰੋਵਰ ਜੀਵੇ ਦਨਤਿਨਤ॥
 ਭੀਸਾ ਲਾਤਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੀਨ ਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਗਤਉ॥
 ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾ ਲਾਤੈ ਭੀਤ ਸੀ ਸੋਇ॥ ਸਤਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੁਮਾ ਦਸਦਾਤਿ
 ਤੋਇ॥ ਜਿਤਿ ਸੁਭਾ ਵੇਸੋ ਬੀ ਅੰਗ ਵਿਰੁ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟਗੜ੍ਹ
 ਵੇਤੀ ਗਾਈ ਵਜਾਇ॥ ਜਿ ਅਸਮਾਨੀ ਤਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨ ਕਿਨ ਥਾਈ॥ ਜੇਮਨ
 ਲਾਤਿ ਸੁਖੀ ਅਕਾਤੋ ਮਿਠਾ ਥਾਤਿ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਦ ਜੇਤ ਰੇਤੇ ਤੇਗਲੀ
 ਜੀਗਾ ਜੇਗੁਲਤ॥ ਨਿਤ ਕਟੀ ਅਨਿਸੇਭਾਈ ਸੇਬੀਗਾ॥ ਅਗੈ ਗਏਨ ਮੰਨੀ ਅ
 ਮਰਿਕ ਚੁਵੇ ਪੀਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ॥
 ਮੁਤਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤੀਖੇਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਤ
 ਰਖੁ ਗੀਬੀ ਵੇਸੁ॥ ਭਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮ ਸੀਸੇ ਘਰਾਗਠ ਦੇਖੁ॥ ੧॥ ਥ
 ਮਾਇਆ ਸਾਖਿਨ ਤੋਇ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਤਿ ਅਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ
 ਗਤਉ॥ ੨॥ ਛੁਤੁ ਕਰਿ ਅਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਲੁ॥ ਸੁਗਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ
 ਰਸਾ ਲਤਿ ਸੁਵਿਚਿਤਿ ਸਨਰਖੁ॥ ਵਣ ਜਾਗਿ ਅਮਿਉ ਵਣ ਜੁ ਕਰਿ ਲੈਯ
 ਮਤਲਾ॥ ੩॥ ਸੁਦਸਾ ਸਤ ਸਉ ਦਾਗੀ ਸਤੁ ਘੋਰੇ ਲੈ ਚਲਾ॥ ਧਰਤੁ ਬੰਨ
 ਮੀ ਅਈ ਅਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਤਿ ਕਲਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਤਿ ਤਾਮੁ ਖਿ
 ਲਤਿ ਮਤਲਾ॥ ੩॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ॥ ਬੰਨ ਬ
 ਧੀ ਅਕਰਿ ਪਵਨੀ ਤਾਕੋ ਅਖੈ ਪੰਨ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵੰਗ
 ਵੰਨ॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮਤਲਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥
 ਧਰਤੀ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ॥ ਬਾਲ ਕੀਨੀ ਅਕਉ ਬਾਪੁ ਪੀ
 ਰਤਾਈ ਕਉ ਅਤਿ ਭਾਈ॥ ਤੁਕਮੁ ਭਾਇਆ ਬਾਤੁ ਪੁਰਾਣੀ ਭੀ ਅਖਿਨ ਮ
 ਰਤੀ ਪਰਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਪੁਰਿ ਪੁਮਈ
 ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਅਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੇ ਬਲਿ ਤੋ ਜੀਨੀ ਸਾਚੀ

ਬੁਝਬੁਝਾਈ ਰਹਿਓ ॥ ਜਗਸਿਭਿ ਭੁਰੁਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਅਜਨਾ ॥
ਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜਤੈ ਨਾ ਮੁਨ ਕੋ ਵੈ ਮਹਿ ॥
॥ ਗੰਧਦਵੈ ਟਰਤਾਤਿ ਤਕੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਰੇ ਗਿਨਾ ॥
ਤੀ ਬੋਧਿ ਅਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਾਤਿ ਸਭਾ ॥
ਅਜਿਤ ਬਾਹੁ ਮੁਨੀ ਗਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਅਚ ॥
ਬਰਿਨ ਪਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਾਠਿ ਆ ਅੰਧਿ ਆ ਰਾਘੁ ਦਰੁ ਦਿ ॥
॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀ ਅਕ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ॥
ਖੀਵੇ ਖਾਕੁ ਟਾਕੁ ਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸ ॥
ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨੀਰਭਉ ਨੀਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੈ ਰੂਪੁ ਰਨ ਜੋਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਦਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥

॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤਕੇ ॥ ॥ ਪੁਰੁ ਪਰਤੀ ਪੁਰੁ ਪਾਈ ॥
ਚਾਰਿ ਕੁੰਦੁ ਚਉਬਾਗੁ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੁਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ॥
॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਾਤੇ ਰੇ ਚੰਦ ਵਿਰਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ॥
ਰਿਝੀਣਾ ਆਪੇ ਸਗ ਬਿਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਿਓ ॥ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ॥
ਗੀਤੋ ਗੁਪੁ ਕਿਨੇਣਾ ॥ ਇਕ ਤੁਰੁ ਪਿਛਿ ਰਹਿ ਪਰ ਈਨ ਕੋਈ ਨ ਕਿਸ ॥
॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ਜੇਰ ਜਉ ਤਬੁ ਜਸੇ ਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰੁ ॥
ਦੇਖਿ ਆਤੁ ਸਭਾ ਨਾਮਾਤਿ ਰਵੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ॥
ਮੈ ਮੁਰਖ ਕਿਉ ਦੀਜੈ ॥ ਪੁਣ ਵਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਰੁ ॥
ਰੁਕੀ ਜੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿ ਤੁਪਰ ਮਪਾਖੰ ਗੀਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
ਪਰਮ ਗਸਿਰਾਤੇ ਠਕੁਰ ਸਗ ਦਿਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁ ਮੈ ਮਾਨਿ ॥
ਤੁਮ ਤਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਥੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੈ ॥ ਰਹਿਓ ॥ ॥ ਤੁਪੁ ॥
ਤਥੇ ਤੁਰਾਉਰਾ ਤਮ ਤਉਰੇ ॥ ਤੁਝੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਪਰ ॥
ਨਾਜ ਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਤਮ ਤੁਮ ਤੀਰਾਚੇ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਿ ॥
ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਮਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੇ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥ ੩ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀ ॥

ਤਿਸਤਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈ। ਪ੍ਰਵਾਦਤਿ। ਦਸਨਿਦਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾ
 ਸਗਠਿ। ਮਤਲਾ ੧
 ਅਪਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਭੁਨਕਰਮਾ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿ
 ਜੀਸੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁਕਾਭੁਨਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਸਾਚੇਸਚਿਅਗਵਿਟੁਕੁਰਬਾਦੁ
 ਨਤਿਸੁਕਾਪ੍ਰਵਰਨੁਨਤੀਰੇਖਿਅਸਚੈਸਥਦਿਨੀਸਾਢੁ॥ ੨॥ ਰਤਉ॥
 ਨਤਿਸੁਮਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਨਾਤਿਸੁਕਾਭੁਨਨਗੀ॥ ਅਕਠਨਿਰੰਜਨ
 ਅਪਰਪਰਸਗਠੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਭੂਤਮੁਖੁ
 ਕਾਇਅਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਥਾਈ॥ ਬਜਰਕਪਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿ
 ਰਭੈਤਵੀਠਾਈ॥ ੪॥ ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਭੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਗਤਿਜੁਗਤਿ
 ਸਥਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਤਿਭੂਟਤਿਸਥਦੁਕਮਾਈ॥ ੫॥
 ਸੁਚੈਭੈਸਚੁਸਮਾਵੇਵਿਰਥੇਸੁਚਾਚਰੀ॥ ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤ੍ਰਮਿਥਾਇ
 ਸਗਠਿ। ਮਤਲਾ ੧
 ਜੇਭੀਨਾਥਿਨਪਾਠੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆਸਾ॥ ਤਿਉਤਰਿਥਿਨਮਰੈ
 ਭੈਸਮਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੇਸਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਗਮਨਾਮਜਸੁਥੇਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰ
 ਭੈਸਮੁਕਿਉਠਤਉਗੁਰੁਮੇਠੈਤਰਿਦੇਇ॥ ੨॥ ਰਤਉ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਥੁਸੰਗ
 ਭੈਸਮੁਖਿਤੀਰਥੁਤਉ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਗੁਰਦਰਸੁਪਰਾਪਤਿ
 ਕਾਠੀ॥ ੩॥ ਜਿਉਜਗੀਜਤਥਾਤਰਾਤਪੁਨਾਤੀਸਤਸੰਤੋਖਾ॥ ਤਿਉਨਮੋਥਿਨੁ
 ਭੈਸਮੁਖਿਤੀਰਥੁਤਉ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਧੇਮੁਨਪਾਈਐਤਰਿਪਾਈਐਸ
 ਰਿਭੁਭਾਈ॥ ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਮਿਥੈਕਤੁਨਾਨਕਸਿਠਤਿਸਮਾਈ॥ ੫॥
 ਸਗਠਿ। ਮਤਲਾ ੧
 ਭੁਪੁਭਦਾਤਾਦਾਨੀਮਤਿਪੁ
 ਮਥਥੇਥੇਥਾਗੀਜੀਉ॥ ਮੈਕਿਅਮਗਉਕਿਭੁਥਿਰਨਰਤਈਤਰਿਦੀਜੈ
 ਮੁਖਿਅਗੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਰਤਿਅਥਨਵਾਗੀ॥ ਜਥਿਥੁਸਿਮ
 ਮਥਿਥੁਪਤੋਵਰਤੈਗੁਰਸਥਦੀਦੇਖਿਨਿਤੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਰਤਉ॥ ਮਰ
 ਪਾਇਅਥਅਕਾਸੁਦਿਖਾਇਓਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਗੀਜੀਉ॥ ਸੱ
 ਮੁਅਜੋਤੀਤੀਤੀਘਟਭੀਤਰਿਦੇਖੁਮੁਗੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਨਮਮਰਦਕਉ

ਇਤੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੈ ਨਿਤੁ ਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਹੀ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ
ਮਤਿ ਪਾਈ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਭਗੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ
ਤੁਰਿ ਨਗਰ ਭਰਮ ਸੁਗੀ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨ ਪਰਗਾਸਿ
ਵਸਿ ਆਨਿ ਰੰਕਾਹੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੮॥ ॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਮਤਲਾ ੧
ਜਿਸੁ ਜਥਾ ਨਿਧਿ ਕਾਗਟਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਾਈ ਜੀਉ
ਤੁਵੇ ਸਭੇ ਕਚਤੁ ਗਈ ਢਾਬਿ ਪਾਇਤੁ ਛਲੁ ਨਾ ਡੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿ
ਕਤ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ਬਾਤਿ ਰਿਚੁ ਛਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤਿ ਪਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ॥ ਅਵਗੁਣ ਭੋਰਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਪਾਵਤੁ ਕਰਿ ਅ
ਭਾਤਾ ਡੀਜੀਉ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਗਨ ਜਾਇ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਕੀ
ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਥੁ ਬਥੁ ਭੁਭੁਠੈ ਬਾਤਿ ਨ ਵਤੁ ਕਾ ਡੀਜੀਉ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਸਦ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਾਤਿ ਤਾ ਡੀਜੀਉ॥ ੪॥ ਪਰ
ਨਿਦਾ ਕੁਰੁ ਤਿ ਆਗੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਛਲੁ ਪਾਈ ਜੀਉ॥ ਜਿਉ
ਰਾਖੁ ਤੁਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਸਬਾ ਦੇ ਸਥਾ ਡੀਜੀਉ॥
॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਪੰਚਮ ॥ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰ ਮੁਸਤਰਾ ਖਿਨ ਸਾਕ
ਰ ਘਰੁ ਜੋਤਿ ਲਾਗਾ॥ ਘਰ ਦੁਰ ਰਾਖਾ ਤਿਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਾ ਤਿਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਗਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਮੁਝ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਗ ਸਿ
ਠਿਰਿ ਪਥਾਤਾ ਤਿ ਭਾਗਾ॥ ੨॥ ॥ ਅਵਤ ਕਉ ਤਰਖ ਜਤ ਕਉ
ਇਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾ ਲੇ ਲਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ ਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਰਾਗਾ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਰਸ ਭੁਧਿ ਪਰਿ ਅਵਗ ਕਿ ਆ ਕਤੀ ਐ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਸਾ
॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਤਿ ਜਿਨਿ ਇਤੁ ਰਸੁ ਖਾਇ ਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰ ਮਤਿ ਲਾ
ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨ ਪਾਰਿ ਦੇਤੀ ਦੇਤੀ ਮਾਇ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ॥ ਜੇ ਕੁ ਦੇਤਿ
ਜਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤੈ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਾਇ
ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ
ਰਿਪ ਏ ਮਸਤ ਕਿ ਭਾਗਾ॥ ੫॥ ੧੦॥

॥ ਸੋਰਠਿ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੧॥

ਸਬਜੀਅਸਿਰਿਥੇਖੁਪੁਰਤੁ ਬਿਨੁਥੇਖੈਨਤੀਕੋਈਜੀਉ॥ ਅਧਿਅਥੇਖੁ
 ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਦੇਖੈਤੁਕਮਿਚਥਾਏਸੋਈਜੀਉ॥ ਮਨਰੇਗਮੁਜਪੁਰਸੁ
 ਕੁਦਰੀ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਵਤੁਤਰਿਦਾਤਭੁਗਤਸੋਈ॥ ੧॥
 ਜੋਅੰਤਰਿਸੋਥਾਤਰਿਦੇਖੁਤੁਅਵਰੁਨਤੁਜਾਕਈਜੀਉ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਏਕਦਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਤੁਪਾਟਿਪਾਟਿਜਾਤਿਸਮੋਈਜੀਉ
 ਚਲਤੈ॥ ਠਾਕਿਰਖਤੁਪਾਰਿਅਪਨੈਗੁਰਮਿਥਿਐਉਤਮਾਤਿਤਈ
 ਜੀਉ॥ ਦੇਖਿਅਦਿਸਟੁਗਤਉਥਿਸਮਾਦੀਦੁਖਾਥਿਸਰੈਸੁਖੁਤਈਜੀਉ॥ ੩॥
 ਪੀਵਤੁਅਪਿਉਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਨਿਜਪਾਰਿਵਸਤਈਜੀਉ॥ ਜਨਮਮ
 ਰੁਕੁਏਕੁੰਜਗੁਗਾਈਐਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਤਈਜੀਉ॥ ੪॥ ਭਰੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਤਿ
 ਸਬਈਸੰਤੋਦਨਕਈਜੀਉ॥ ਅਪਰੰਪਰੁਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਗਾਨਕ
 ਗੁਰਮਿਥਿਅਸੋਈਜੀਉ॥ ੫॥ ੧੧॥ ੧੩॥ ਭਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਾ॥ ਸੋਗਠਿਮਾ॥ ਘਰੁ॥
 ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਤਦਤੀਗਾਵਾ॥ ਤਾਗਾਵੇਕਾਠਲੁਪਾਵਾ॥ ਗਾਵੇਕਾਠਲੁਤਈ ਜਾ
 ਅਧੇਦਵੈਸੋਈ॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਬਚਨੀਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਤਾਤੇਸਚਮਾਤਿਕਟਿ
 ਅਸਮਾਈ॥ ਗਤਉ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ ਤਾਚੰਚਲਮਤਿਤਿਅਗੀ
 ਗੁਰਸਾਖੀਕਾਉ॥ ਜੋਅਗਾ॥ ਤਾਮਿਟਿਅਸਗਲਤੰਧਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਚਰਨੀਮ
 ਭਗਾ॥ ਤਜਮਕਮਾਰਗੁਭਗਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਉਆ॥ ਤਾਸਤਜੈਕੈਘ
 ਭਾਈਆ॥ ੩॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕ॥ ਬੁਝੈਕੋਢੀਚਗੀ॥ ਇਸੁਜਗਮਤਿਕਰਣੀਸਾਗੀ॥
 ਭਣੀਕੀਰਤਿਤਈ॥ ਜਾਅਪੋਮਿਥਿਅਸੋਈ॥ ੪॥ ੧੨॥ ॥

॥ सगठि॥ ॥ मडका॥ ३॥

मेवकमेवकरडिसभेतेगीजिनसबदेसादुआएिआगुरविगप
मखुडैआजिनिदिचुआपुगवाएिआअनदिनुगुदगवाएि
गुरकैसबदिमुडाएिआ॥१॥ मेरेठकुरडमभारिकसगदिचुम
सचासचुतुकेवसुआपिमुगरी॥ रडु॥ ॥ जगत्रगेतिने
एिआसबदेउरिमेमगी॥ गिरडीमडिसदरगिननरिदामो
ततबीचगी॥ सतिगुरुमेविसदासुखुपाएिआउरिगधिअ
॥२॥ एतुमनुआदउदिमियावदादुजेबाएिखुआएिआमा
गपुडरिनभुनचेतैधिरषाजतमुगवाएिआ॥ सतिगुरुबेटेज
ऐउरिमेमउचुकाएिआ॥ ॥ उरिजिनसाचेसाचुकमावडिगुर
वीचगी॥ अपेमेखिखएयुरिसाचेसाचुगधिअउरियगी॥
गातिमडिपणीऐउरामिडमगी॥ ॥ सगठि॥ म३॥
बगतिखजतभगतनकुरिदीअनउरियुनसचुमोएि॥ अखु
तुकचे॥ निखुटेनडीकितैनकीमडिउएि॥ नमपनिमुखुजके
पाएिआसचुमोएि॥१॥ मनमेरेगुरसबदीउरिपाएिआजाएि
बदेजगुबुलदाठिदादरगडिमिबैसजाएि॥ रडु॥ ॥ एमुदे
रिपंचरंवसडिकामुवुयुल्लुभुडुअडंकरा॥ अंमिउडुदरि
नडीबुडुडिकेएिनसुदैपुकरा॥ अंयाजगत्रअंयुदरतरा
बरा॥२॥ एरिमेमेरकरिकरिदिगुतेकिउंचलैनचखदिआ
मुखिउदैसुतामुयिआवैसदाउरिनभुसमाखि॥ सचीबदीउ
गावैनदगीनदरिनिउण्णि॥३॥ सतिगुरगिअनुसदापाटि
भुरसिगिबदिमुडा॥ अनदिनुभगतिवरडिदिनरात्रीगुन
डा॥ ननकराभनमिनिमतरासबदिउतेउरिपाडा॥४॥ १॥

ਵਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤਵੈ ਤਾਤਿ ਪਾਏ ਵਿਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਈ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਰਜੁ ਤਰਿਅ
 ਨਦੁ ਤੈਅਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿਗੁਣਗਾਈ ॥ ਸਥਾਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾਇ ਕਰੰਗੀ ਤਰਿਸਿ ਉਗੇਸ
 ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨ ਦਰਿਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਆਪਣਿ ਆਦਾਸਾਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
 ਪਿਅਰੇਗਾ ਕੁਪੈ ਜਤ ਮਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਥਾਦਿ ਸਥਾਤੀ ਸਦਾ ਤਉ ਜੀਵਿਗੁ
 ਮਤੀ ਬਉਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਭਿ ਉਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਚਿਤੁ ਭਾਗਾ
 ਸਾਚਾ ਸਥਾਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਦੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਤਾਗੀਭੀਰੁ ਸਦਾ
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨੀ ਅਚਿਤੁ ਤਰਿ ਮੀਰੀ
 ਵਸਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਤੁ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
 ਤਰਿਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਕੰਪਾਏ ਗੁਰਵੀਚਰਾ ॥ ਤਰਿਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
 ਜਾ ਸਥਾਦੇ ਮਤਾਉ ਮੈਤ ਜੇਵਿ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾਇ ਕਰੰਗੀ ਸਥਾਦਿ ਸਵ
 ਰਦਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਦਾਗਾ ॥

ਤਰਿਜੀਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਤੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਰਿਜੀਉ ਤੁਧਾ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਅਸਦੁ ਤੇਰੇ
 ਨਾਮ ਵਿਟੁ ਬਠਿ ਜਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਮ ਸਥਾਦਿ ਮੁਏ ਸਥਾਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਏ
 ਰਾਈ ਸਥਾਦੇ ਤੀ ਮੁਕਾਰਿ ਪਾਈ ॥ ਸਥਾਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਤਰਿ ਵਿਸਿਅ
 ਮੀ ਅਈ ॥ ਸਥਾਦ ਗੁਰਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾਤਰਿ ਉਗਤਿ ਅਸਮਾਈ
 ॥ ਸਥਾਦੁ ਨ ਜਾਣਤਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇ
 ਅਥਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਅਜੰਮਾਤਿ ਵਾਰੋਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਜੇ ਬਿਸਟਾ
 ਮਾਤਿ ਸਮਾਏ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਣਗਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗੀ ਬਾਏ
 ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋਧੁ ਗਿਲਿਖਿ ਅਸੁ ਕੋਈ ਨ ਮੇਟੈ ਰਾਈ ਕਰਤਾ
 ਕਰੇ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਅ ਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਸੋਗਠਿ ਮਦਾਗਾ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਪ੍ਰਭਾਵ
 ਚਿਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਮਵਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਤਿ ਆਪਿ ਰਖਤਿ ਜੋਤਿ ਰੋਮਨਿ
 ਗਏ ਕੁਗੁਣ ਦਾਤ ਸਥਾਦਿ ਪਥਾਤਾ ਗੁਣ ਕਾਤਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥

ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਜੀਉਸਦਸਾ ॥ ਭਿ ॥ ਅੰਤਕਾਘਿਤੇਗਾਥੇਬੀਤਿਵੈਸਦਾ ॥
ਰੈਨਾਭਿ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਦੁਸਟਚਉਕਰੀਸਦਾਰੁਕੁਕਮਾਵਤਿਨਾਬੁਧ
ਗੇ ॥ ਨਿਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿ ॥ ਪਾਇਆਤਰਣਾਖਸੁਨਖਤਿਬਿਦਾ ॥
ਘਾਤੁਜਨਸਦਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਰਿਜੀਉਘਾਏਉਥਾਗੇ ॥ ਅਪ
ਬਤੁਭਥਾਕਰਿਜਾਣਤਿਮਨਮੁਖਮਤਿਨਕਾਈ ॥ ਸਾਧੁਜਨਕੀਨਿਦਾਵੈ
ਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ ॥ ਰਾਮੁਨਾਮੁਕਦੇਚੇਤਤਿਨਾਤੀ ॥ ਅੰਤਿਗਏਪਦੁ
॥ ॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤੁਕੀਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਘਾਏ ॥ ਸਬਦੇਰਤੇਸ
ਅਨਦਿਨਤਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਤੈਬੇਨਤੀਤਉਘਾਗਾਥਿਨਕੇ
॥ ४॥ ੫॥ ੧੧॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮ

ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਤੈਭਾਈਜਿਗੁਰਕੇਭਾਣਵਿਚਿਅਵੈ ॥ ਅਪਦੈ
ਚਕੋਭਾਈਵਿਘਾਨਿਚੋਟਾਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਾਵੈ ॥
ਠਿਗਿਪਥੋਤਾਵੈ ॥ ਤਰਿਕੇਦਾਸਸੁਤੈਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ॥ ਕੇਕਿ
ਖਦੁਖਕਾਟੇਅਪੇਮੇਠਿਮਿਠਾਈ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਇਤੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਜੀ
ਪਨਭਾਈਭਗਮਿਭੁਘਾਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਾਟਤਿਨਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਮਕਰਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਨਪਥਾਣਤਿਮਰਿਜਨਮਤਿਵੈ
॥ ੨॥ ॥ ਤਉਮੇਰਜਗੁਪਥਾਚਿਰਤਿਅਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਤੀਕੇਗਾਗਾ
ਮਤਕੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿਤੋਇਥਸੇਗਾ ॥ ਐਥੈਥੁਸੈ
ਪਥਾਣੈਤਰਿਪੁਤੈਤਿਸੁਕੇਗਾ ॥ ੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਥੁਤੈ
ਦੁਭਾਗਾਕਿਅਪਾਈਐ ॥ ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੈਖੈਸਭਉਪਰਿਜੇਤਭ
ਘਾਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈ

॥ ੬॥ ੧੨॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮ ॥ ੨੨॥ ੩ ॥ ਚੋਤਕੇ ॥ ਸਚੀ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਤੈਸਚੀਤਿਰਦੈਥਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖਪਦੈ
ਸਥਦਿਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਤੋਵੀਤਰੁਕੀਠਿਗੇਇ
॥ ਮਨਮੁਖਿਠਿਗਤਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਤਿਤੁਬਿਮੁਏਵਿਦੁਪਾਣੀ ॥ ੧॥
ਸਦਾਰਤੁਸਰਣਾਈ ॥ ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਰਾਖੈਤਰਿਮਦੈ

[illegible]

ਗੁਰਸਰਣੀਉ ਥਰੇ ਭਾਈ ਗੰਮਨਾ ਮਿਥਿ ਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਥਰੇ ॥
ਘਟ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਸੋਗਿ ॥
॥ ਪੁਰ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਤੋਰੈ ॥
॥ ਤਉ ਮੈ ਜਗਤੁ ਖੁਰਗਿ ਵਿਆਪਿ ਅਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਰਵੈ ਪਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਨਿ ॥
ਤਿਗ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਤੈਗੁਣ ਪਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥
ਰਸੁ ਸਾਦਨੁ ਆਇ ਆ ॥ ਸੰਧਿ ਅਤਰੁ ਪਦੁ ਕਰ ਤਿਗਾਇ ॥ ਤੀ ਬਿਨੁ ॥
ਖੁਪਾਇ ਆ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਵਰ ਭਾਗੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਮੈ ॥
ਤਰਿ ਸੁਖੀ ਜਨ ਸਦਾ ਰਿਪ ਤਾ ਸੇਵਿ ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ॥
ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮ ਗੁਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥
ਅਖੀ ਵੈ ਕੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸੋ ॥

ਮਤਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ॥
ਗਚਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਤਮਦੀਨੁ ਤਮਜੁ ਗਜੁ ਗਦਾ ਤੇ ਸਬ ਦੇ ਦੇ ॥
॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਿਪ ਕਰਤੁ ਤਮਾਪਿ ਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਤਾ ਮੇ ॥
ਵਤੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਦੇ ਵਤੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਰਿ ਦੁਖਿ ॥
ਜਿਸ ਮਾਣੀ ਪਾਇ ਆਨਾ ਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਸੁਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ॥
ਕਿਥਾ ਵਿਖ ਕਾਟੁ ਟੁਟਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬ ਦਿ ਮਰਤੁ ਠਿਰਿ ਜੀਵਤੁ ਸਦਾ ॥
ਠਿਰਿ ਮਰਤੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬ ਦੇ ਪਦੈ ॥
॥ ੩ ॥ ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਤਖਿ ਅਪਦੈ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ॥
ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਦਰੁ ਗਤਿ ਜਾਪਤਿ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਸੋਗਿ ॥

ਮਤਲਾ ੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾ ਸਤਿ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਗਤਿ ॥
ਦਤੀ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਸ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ॥
ਤਿਗੁਰੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਝੈ ਗਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬ ਦੁਨ ਜਾਣੈ ਸੁਭਾ ॥
ਘਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਤੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਥੋਧਾ ॥
॥ ਜੀਮਤੁ ਮਰਤੁ ਸਿਰੁ ਉਪਰਿ ਉਭਰਿ ਗਰਬ ਜੋ ਨਿਦੁ ਖੁਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ॥

ਤਿਸਗਲਸੰਸਾਰਤਉਮੋਵਿਚਿਪਤਿਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈਚਉਥਪਦੁ
ਰੀਰਮਨਾਮਿਸੁਖੁਤਈ॥੩॥ਤੈਗੁਦਸਭਿਤੇਰੇਜੁਅਪੇਕਰਤਾਜੋਤੁਕਸ
ਤਿਸੁਤਈ॥ਨਾਨਕਰਮਨਾਮਿਨਿਸਤਰਾਸਬਦੇਤਉਮੈਕੋਈ॥੪॥੧੨॥੨੪॥

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਮਤਲਾ ੪ ੨੨ ਘਗੁ॥੧॥ ॥

ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਪਿਅਰਾ ਅਪੇਅਪਿਅਪਤੁ ਵਦਜਗਜਗੁ
ਅਪਿਤੈਪਿਅਰਾਅਪੇਸਾਚਸਾਤੁ॥ਅਪੇਵਦਜੁਵਧਾਗੀਅਪਿਅਰਾ
ਅਪੇਸਚਵੇਸਾਤੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਪਾਈਅਪਿਅਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਅਗਮਅਥਾਤਾਰਤਉ॥ ਅਪੇਸੁਦਿਸ
ਕੁਵੇਖਦਾਪਿਅਰਾਮੁਖਿਬਲੇਅਪਿਮੁਤਾਤੁ॥ਅਪੇਉਸੁਰਿਪਾਇਦਾਪਿ
ਅਰਾਅਪਿਵਿਖਲੇਗਤੁ॥ਅਪੇਤੀਸਰੁਅਪਿਤੈਪਿਅਰਾਅਪੇਵੇਪਰ
ਵਤੁ॥੨॥ਅਪੇਅਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਸਿਰਿਅਪੇਧੰਧਕੇਸਾਤੁ॥ਅ
ਪਿਕਰੇਸਾਖਤੀਪਿਅਰਾਅਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਤੁ॥ਅਪੇਪਤਦੁਪਤ
ਦੀਪਿਅਰਾਅਪੇਪਗਰਿਲਘਾਤੁ॥੩॥ਅਪੇਸਾਗੁਰਬੋਤਿਥਾਪਿਅਰਾਗੁ
ਰਬੇਵਦੁਅਪਿਚਲਾਤੁ॥ਅਪੇਤੀਚਕਿਲੰਘਦਾਪਿਅਰਾਕਰਿਚੋਜਵੈ
ਖੈਪਾਤਿਸਾਤੁ॥ਅਪੇਅਪਿਦਇਅਭੁਤੈਪਿਅਰਾਜਨਾਨਕਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਤੁ॥੪॥੧॥੨੫॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥

ਅਪੇਅੰਰਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਰੁਜਅਪੇਖੰਰਅਪੇਸਰਬੋਇ॥ਅਪੇਸੁ
ਤਅਪੇਬਤੁਮਦੀਅੰਸੁਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਅਪੇਤੀਸੁਤਧਾਰੁਤੈਪਿਅ
ਰਾਮੁਖਿਚੈਦਤਿਦੋਰੀਤੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮੈਤਰਿਬਿਨਅਵਰੁਨਕੋਇ॥

ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਪਿਅਗਕਰਿਦਇਅਮਿ
ਇ। ੨੭੯। ਅਪੇਜਥਿਥਿਸਭਤੁਤੈਪਿਅਗਪੁਰੁਅਪੇ
। ਸਭਨਾਗਿਜਕੁਸਥਾਤਦਾਪਿਅਗਤੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਅਪੇ
ਥਾਇਦਾਪਿਅਗਅਪੇਕਰੇਸੁਤੈਇ। ੨। ਅਪੇਤੀਅਧਿਨਿਗ
ਅਗਅਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ। ਅਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਅਗ
ਸੁਤੈਇ। ਅਪੇਅਥਖੁਨਲਖੀਐਪਿਅਗਅਧਿਥਖਵੈਸੋਇ
ਅਪੇਗਤਿਰਗੀਭੀਰੁਤੈਪਿਅਗਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਸਥਿ
ਅਪੇਭਗਵੈਪਿਅਗਵਿਚਿਨਾਮੀਪੁਰਖੁਸਭਸੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਪਤੁ
ਦਾਪਿਅਗਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਫੁਤੈਇ। ੪। ੨। ੨੬। ਸੋਗਠ:

। ਅਪੇਤੀਸਭਅਧਿਤੈਪਿਅਗਅਪੇਥਾਪਿਉਥ
ਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਅਗਕਰਿਚੱਜਵੇਖੈਪੁਰੁਅਪੇ। ਅਪੇ
ਇਸਭਤੁਤੈਪਿਅਗਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਯੋ। ੧। ਜਪਿਮਨਤਰਿ
ਰਸਿਧਾਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਤਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਥਦੀਚਖਿਜਾਯੋ
। ਅਪੇਤੀਰਬੁਤੁਲਤਾਪਿਅਗਅਧਿਤਰੈਪੁਰੁਅਪੇ। ਅਪੇ
ਵਤਾਇਦਾਪਿਅਗਸਭਜਗੁਮਭੁਲੀਤਰਿਅਪੇ। ਅਧਿਅਬੁਧੁ
ਈਪਿਅਗਅਵਰੁਨਤੁਜਾਜਾਯੋ। ੨। ਅਪੇਸਿਫੀਨਦੁਤੈਪਿਅ
ਅਧਿਵਜਾਏਅਪੇ। ਅਪੇਜਗੀਪੁਰਖੁਤੈਪਿਅਗਅਪੇਤੀਤਪੁ
। ਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਅਧਿਤੈਚੇਥਾਓਪਦੇਸੁਕਰੈਪੁਰੁਅਪੇ। ੩। ਅਪੇ
ਜਪਾਇਦਾਪਿਅਗਅਪੇਤੀਜਪੁਜਾਯੋ। ਅਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅ
ਅਗਅਪੇਤੀਰਸੁਅਪੇ। ਅਪੇਅਧਿਸਥਤਦਾਪਿਅਗਜ
ਤਰਿਰਸਿਧਾਯੋ। ੪। ੨੭। ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਹੁ

ਅਪੇਕੰਡਾਅਧਿਤਰਜੀਪੁਰਿਅਪੇਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆ। ਅਪੇ
ਪੇਵਲਜਾਗਅਪੇਵਲਜੁਕਰਾਇਆ। ਅਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅ
ਰੈਪਿਐਟੰਕੁਚੜਾਇਆ। ੫। ਮੇਰੇਮਨਾਤਰਿਪਿਅਇਸੁਖੁਪਾ
ਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਪਿਅਗਗੁਰਿਪੁਰੈਮੀਠਾਥਾਇਆ। ੨੮।

ਧਰਤੀ ਅਪਿ ਜਗੁ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਆਪੇ ਤੁਕ ਮਿਵਰਤਦਾ
 ਪਿਅਰਾ ਜਗੁ ਮਾਟੀ ਬੀਧਿ ਰਖਾਇਆ ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਬੀਧਿ
 ਵਰਗੀ ਸੀਤੁ ਚਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਸਟ ਅਪਿ ਤਰਿ ਪਿਅਰਾ ਵਿਚਿ ਕਸ
 ਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ਆਪੇ ਤੀ ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਅਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨਸ
 ਵੇਜ ਲਾਇਆ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਸਤ ਲੈ ਦੇਸ ਭਿਖਵਾ
 ਏਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਤਾਤੁ ਦੀਬਾਤੁ ਤੈ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਲਾਇਆ ਜਿਉ
 ਅਪਿ ਚਲਾਇ ਤਿਉ ਚਲੀ ਐ ਪਿਅਰਾ ਜਿਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ਆਪੇ
 ਜਤੀ ਜਤੁ ਤੈ ਪਿਅਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਤਿ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥ ॥੨੮॥ ॥
 ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧ ॥ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿ
 ਅਰਾ ਕਰਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਨਾਤੁ ॥ ਆਪਿ ਤਾਇ ਅਤਾਤੁ ਤੈ ਪਿਅਰਾ ਆ
 ਪਿ ਮਿਸਟਿ ਅਮਾਤੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇ ਅਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘ
 ਰੁਸੁ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਤੁ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਿ
 ਅਇੰਤੁ ਤਰਿ ਬਹੁ ਕਿਨ ਅਵਤੁ ਜਾਤੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਤੀ ਗੁਣ ਵਰ
 ਤਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਤੀ ਪਰਵਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਕਰਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆ
 ਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਤੁਕ ਮਿਵਰਤਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਤੀ ਫੁਰਮਾਤੁ ॥੩॥
 ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਤੈ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਰਾਇਦਾ
 ਪਿਅਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਤਾ ਜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਗੁ
 ਲੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਤੈ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਤੀ ਪਰਧਾਤੁ ॥ ਆਪੇ
 ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਤੁਕੁ ਪਰਵਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਅਤੁਕੁ ਤੁਕੁ ਲੀ
 ਦਾ ਪਿਅਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਤੁ ॥੫॥ ॥੨੯॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥
 ਮ ॥ ੨ ॥ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉ
 ਮਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਲੇ
 ਖਣਿ ਅਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਤੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ
 ਮਾਤੁ ॥ ਅਨਦਿਨ ਅਨਦੁ ਤੈ ਵੇਵਰ ਰਾਗੀ ਲੇਗੁ ਰਿਪੁ ਰੈ ਤਰਿ ਲਾਤੁ ॥੨॥
 ॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਤੈ ਪਿਅਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਉ ਚਰਾਤੁ ॥ ਆਪੇ ਸਵਲ

ਸੁੰਦਰਾਪਿਅਗਾਅਪੇਵੰਸੁਵਜਾਤਾ ਕੁਵਲੀਅਪੀਕੁਆਪਿ
ਦਾਪਿਅਗਾਕਰਿਥਾਕਰੁਪੁਪਚਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਿਅਖਾਜਾਪਾ
ਪਿਅਗਾਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚਜਾਤਾ ਕਰਿਥਾਕਰੁਪੁਪੁਪਾਇ
ਰਾਚੰਤੁਰੁਕੰਸੁਕੇਸੁਮਗਾਤਾ ॥ ਆਪੇਤੀਥਕੁਆਪਿਤੀਪਿਅਖਾਕੁ
ਖਮੁਗਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਕੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਅਗਾਵਸਿ
ਗਤਿਤਕਾਤਾ ਗਾਇਜੇਵਰੀਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਅਗਾਜਿਉਪੁਤਾ
ਉਜਾਤਾ ॥ ਜਗਰਥੈਸੋਪਚਸੀਪਿਅਗੇਜਾਪਿਅਗਾਕਤਗਤਿਸਮਾਤ
॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਦੁਇਤੁਕੇ ॥

ਅਨਿਕਜਨਮਾਵਿਭੁਜੇਦੁਖੁਪਾਇਅਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅੰਕਰ
ਪਰਸੰਤਤੀਪੁਰੁਪਾਇਅਗਾਥਿਦਸਗਦਿਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਥਿਦਪੁ
ਗੀਅਤਿਪਿਅਗੀ ॥ ਜਬਸਤਸੰਗਭਏਸਾਧੁਜਨਤਿਰਦੈਮਿਲਿਅ
ਮੁਰਗੀ ਰਤਾਉ ॥ ਤੁਤਿਰਦੈਗੁਪਤੁਵਸਤਿਦਿਨਰਤੀਤੇਰਭਉਰ
ਗਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਿਅਪੁਰੁਪੁਗਾਟਿਅਗੁਟਗਵੈਗੁ
ਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਗਾਸੁਭ ਇਅਸਾਂਤਿਅਈਦਰਮਤਿਬੁਧਿ
॥ ਅਤਮੁਬੁਤਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਅਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ
ਕੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਅਗੁਰੁਪਾਇਅਜਿਨਕਉਕਿਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ ॥
ਤੁਕੁਸਤਜਿਸੁਖੁਪਾਇਅਅਨਦਿਨਜਾਗਤਰਤੈਥਨਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ॥ ਤਰਿਸਿਉਪੀਤਿਅੰਤਰੁ ॥

ਪਿਅਤਰਿਬਿਨੁਰਤਤੁਨਜਾਈ ॥ ਜਿਉਮਭਾਠੀਬਿਨੁਰੀਗੋਬਿਨਸੈਤਿ
ਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਪੁਰਖਿਪਾਜਕੁਦੇਵਤੁਤਰਿਨਾਈ ॥ ਤਉਅੰ
ਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨਰਤੀਨਾਮੇਤੀਸਾਂਤਿਪਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਉਚਾਇ
ਬਿਨੁਬਿਥਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਅੰਸਨਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾਵੈ
ਤਜੇਤਰਿਅਭਾਇਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖਿਕੁਖੇਦਤਦਿਸਿਰਥਤੀ
ਵੈਦੁਖੁਪਾਈ ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਅਵੈਦਰਗਤਮਿਥੈਸਜਾਈ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਤਤਰਿਗੁਟਗਵਾਤਤਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਅਬਰਹੇਤੈ ਵਿਸਨਾਸ ਬਦਿ ਕੁਝਾਈ॥ ੬॥ ੨॥ ੧॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਾਤਲਾ ੪
 ॥ ਅਚਰਚਰੇਤਾ ਸਿਧਿ ਤੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ
 ਸਰਲ ਗੋਤ ਨ ਭੀ ਤਰਿ ਤਾਭੂ ਮੁਕਾਟਿ ਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੇ
 ਉਦੇਤਿ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸਤੁ ਸਦਾ ਰਤੁ ਸਰਦਾਈ
 ਰਤਾਉ॥ ਇਤੁ ਸੰਸਾਰ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੁਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ॥ ੨॥
 ਜਿਸ ਭੀ ਭਿਖਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰ ਮੇਲਤੁ ਤਾਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵੇਖੁ
 ਸੋਈ ਪੁਰੁਜਾ ਦੇ ਜਿਸ ਨ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੁਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥ ੪॥ ਜਿਨੇ ਇਤ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁੰਗੋ ਕੀ ਮਿਠੀ
 ਆਈ॥ ਰਤਨ ਕੁਕਾਇ ਆਭੁ ਕੈ ਨਾਤੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਭੁਕਾਈ॥ ੫॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭੁਤੇਰਾ
 ਤੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤੁ ਸਭ ਨਾਕਾ ਪੁਰੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਸ ਨ ਦਾਤਿ ਕਰਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕਈ॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ॥ ਮਾਤਲਾ ੫॥ ॥ ਤਿਤੁ ਕੇ ॥ ॥ ਪ੍ਰਗ ੧॥

ਕਿਸੁ ਭੁਜੀ ਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਤੋਸੀ॥ ਜਿਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ
 ਸੋਖ ਭੁਖ ਸੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨ ਵਾਨਿਧਿ ਦੇਸੀ॥ ੧॥
 ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ॥ ਮਾਣਸ ਬਪੁੜਾ ਕਿ ਅਸਾ ਲਾਭੀ ਕਿ ਆਤਿ ਸਕਾਮੁ
 ਤਤਾਜਾ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਜਿਨੇ ਤਰਿਧਿ ਆਇ ਆਸਭੁ ਕਿ ਭੁਤਿ ਸਕਾਤਿ ਸਕੀ ਭੁਖ
 ਗਵਾਈ॥ ਐਸਾ ਧਨ ਦੀ ਆਸੁ ਖਦਾ ਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ॥ ਅਨੁਭਾਇ ਆ
 ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਣਸ ਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਿਨ ਮੁਖ ਅਗਾਧੀ

ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਾਣੀ। ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਦਿਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੁਕੀਕਿ
ਮਾਣੀ। ਜਿਨਕਉਕਿਪਾਉਤਾਪੁਤੁਮੇਰਾਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀਥਾਣੀ
ਤਿਕਉਤੁਕਰੈਪੁਤਤੇਗੀਤੁਸਰਬਜੀਅਦਾਇਆਲਾ। ਸਭਕਿਉਕੀ
ਵਰਤੈਕਿਅਤਮਥਾਘਪਾਘਾ। ਰਾਖਿਲੇ। ਤੁਨਕਜਨੁਤੁਮਰਜਿ
ਪੁਤੁਕਿਰਪਾਘਾ। ॥ ੧॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਗੁਰਸੰਗਿ। ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਗਵਿਦੁਸਥਾਣੀਐਭਾਣੀਮਨਿਤਨਿਤਿਰਦੈਧਾਰਾ। ਸਾਚਸਾਹਿਬੁ
ਸੈਭਾਣੀਏਤਕਰਣੀਸਾਗ। ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਭਾਣੀਸੇਤਨ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਅਭਾਣੀਜਿਨਦੇਕੰਕਾਰਅਧਾਰਾ। ॥ ੧॥ ਸੋ
ਅਰਧਣਭਾਣੀਜਿਸਤੇਸਭਾਕਿਉਤੋਇ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਾਣਾਇਅਤ
ਤਿਸੁਖਿਨਅਵਰਨਕੋਇ। ਰਤਉ। ॥ ਨਾਮਵਿਦੁਦੇਪਾਚਿਮੁਏਭਾ
ਤਨਜਾਇਗਈਵਿਦੁਸਚਸੋਚਨਪਾਣੀਐਭਾਣੀਸਾਚਾਗਮ
ਅਵਤੁਜਾਤੁਨਚੁਕਈਭਾਣੀਧੁਰੀਦੁਨੀਮਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਉ
ਭਾਣੀਦੇਨਾਵੈਏਕਕਣੀ। ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਅਭਾਣੀਵਿਦੁ
ਗੁਰਭਗਮੁਨਜਾਇ। ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾਕਿਅਭਾਣੀਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਨਪਾਇ। ਚਾਕੇਕੰਕਾਰਸੋਧੀਅਭਾਣੀਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਨਾਨੀਜਾਇ। ਵਰ
ਗੁਰਪਾਇਅਭਾਣੀਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਗਾਇ। ॥ ੩॥ ਸਚੁਸਦਾਤੈਨਿਗ
ਈਨਿਗਮਥਾਚੇਸੋਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਭਾਣੀਤਿਸੁਪਰਾਪ
ਇ। ਕੋਟਮਧੇਜਨੁਪਾਣੀਐਭਾਣੀਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ। ॥ ਨਾਨਕੁਰਤਸੰ
ਮਿਭਾਣੀਸੁਦਿਮੁਨਤਨਿਗਮਥਾਤੋਇ। ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥ ਗੁਰਸੰ
ਮਹਲਾ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਚੰਤਰੇ।

ਭ੍ਰਿਜਾਨੁ ਭ੍ਰਿਜੈ ਸੇ ਪਉਤੁ ਭ੍ਰੁਲਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਥਾਹਿ ਚਿਹਿਤੁ ਮਨੁ
 ਕਥਾ ਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨਨਾ ਦੀਨ ਸਗਣਿ ਆਇ ਚਿਹਿਤੁ ਮਨੁ ਭੁਲੇਖਾ ਰਖਤੁ
 ਭ੍ਰਿਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰਮੋਹਿਨਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੭ ॥ ॥
 ਭ੍ਰੁਕਲ ਕਲਕ ਗਿਤ ਬਨਤ ਮਾਇ ਅਸਨ ਬੰਧੇਤੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਰਕੋਖ ਰਾਨ
 ਤਸੀ ਸਭੀ ਮਿਥਿ ਅਸਨੇਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰੇਨਰ ਕਾਤੇ ਪਧਰਤੁ ਦੇਤੀ ॥ ਭ੍ਰਿਜਾਇ ਗੋ
 ਮੁਖਾ ਦਰੈ ਕੁਭ ਜਤੁ ਰਾਮ ਸਦੇਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ॥ ਤੀਨਿ ਸਾਂਝਿ ਆਕਰਿ ਦੇਤੀ ਕੀ
 ਜੀਜਲੁ ਕੁਕਰ ਬਸ ਮੇਤੀ ॥ ਤੇ ਅਮਰ ਗਿਤ ਮਤਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਰਣ ਬਿਸਰੀ
 ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਦੀ ਏਸ ਜੇ ਕਚੇਤ ਗੋ ਪਰਤੀ ॥ ਭ੍ਰੁਟਿ ਜਾਇ ਗੋ ਸੁਤੁ
 ਬਾਪੁ ਰੇ ਭਿਰਿ ਪਾਏ ਪਥੁ ਤੇਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਰੇਤਿ ਸੁਧਿ
 ਅਵਤੁ ਦਿਨੁ ਰੇਤੀ ॥ ਜਨਨਾ ਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਿਹਿਤ ਗਤੇਤੀ ॥
 ੩੭ ॥ ਗੁਰਮੋਹਿਨਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭੋਟਿ ਚਿਵਰ
 ਜਗੀ ਮਨ ਤਿਭਾਇ ਅਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇਨ ਪਤੁ ਚਨਤਾਰ ਦੁਜਾ ਅਪਨੇ ਸਾਇਬ ਕਾ
 ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਾਇਤਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾ
 ਘਰਿ ਅੰਦੁਤ ਮਾਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰਣੈ ਤਾਰ ਮੋਈ ਖਸਮੁ ਤਮਾਰਾ
 ਨਿਰਭਉਤ ਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਏ ਕਰਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ
 ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੈਭੀ ਤਵ ਨਤਾਰਾ ॥ ਕੀਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਖੇ ਅਪੁ
 ਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਚਰਜੁ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇ ਆ
 ਰਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭੋਟਿ ਚਿਹਿਤ ਗਏਤੁ ਖਾਬਿ ਨਾਸੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੮ ॥
 ਗੁਰਮੋਹਿਨਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀ ਆਰੋਗੀ
 ਬੈਠਾ ਏ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰੁ ਸੁ ਅਮੀ ਅਪਨ ਤਾ ਬਿਸੰਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨ ਅਪੁਨ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇਨ ਭੁਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲ
 ਭੁਤ ਮੁਪਥਾਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੀਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਭਲ ਚਿਹਿਤੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀਠ
 ਚੀਤਉ ਮੈਗੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਅਪਿਤ ਚਿਹਿਤੁ ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਬਿਲਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਗਿ
 ਅਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਨੇਤੀ ਪਾਇ ਅਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿ ਅਗਿ ਅੰਧੇਰੈ
 ਰੂਪਿ ਸਿਨਾਤੀ ਥਪੁ ਵਿਥਪੁ ਵਿਭਰ ਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਸੁ ਅਮੀ ਅਪੁਨੇ

ਨਾਨਕ ਏਤੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਤ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਾਵਤਿ ਤਮੇਰਾ ਮਾਗੈ ॥
॥੧॥੬॥੩੫॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤਪੁ ਸਾਦਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥
ਸਭਤ ਬਥੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਾ ॥
ਸਾਧੁ ਕੀ ਸੋਧ ਗੰਗਾ ਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਤਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਾਇ ॥
ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਤੁ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਜਨਕ ॥
ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਰਸਨਾਏ ਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤ ਕਉ ॥
ਤੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਸਗਲਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਘੋਲ ॥
ਨੀਰ ਗੁਜਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਚਿਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਤੀ ॥ ਖੁਰਤ ਮੇ ॥
ਅੰਧ ਰੂਪ ਮਤਿ ਨਾਨਕ ਛੇਤੁ ਨਿਬਾਤੀ ॥੧॥੭॥੪੦॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥

॥ ਪੁਗਾ १॥ ॥ ਜਕੋ ਤਿਰਦੈ ਵਸਿ ਆਤੁ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈ ਆਸ ਪੂਜ ॥
ਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੁ ਵਿਸਰਾਇ ਨਾਤੀ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਮਨੀਭਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ॥
ਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸੁ ਅਮੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ॥
॥੨॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈ ਸੀਤੁ ਮਾਠਿ ਖਿਪਾਈ ॥ ਸੇ ॥
ਤੁ ਸੇ ਵੇਦੀ ਨੀਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨੀਰੰਤਰਿ ਤੁ ਮਾ ॥
ਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁ ਧੁਆਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿ ਓਅੰ ਗਿ ਅਨ ॥
ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁ ॥
ਕਉਨਾ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਏ ਦਇਆ ਛਾਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥

॥੪॥੧॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮਾ ॥੫॥ ਪੁਗਾ १॥ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ ॥

ਅਪੀ ਕਥਉ ਚੇ ਕਥਨੀ ਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਤਈਐ ਕਉ ਜਤਨ ਓਕੈ ਕਿ ਕੋ ॥
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਗਲਿ ਓਟ ਕਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨ ਮਸਰ ॥
ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਰ ਬਰਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਓਤੁ ਜਿਭਰ ਮਭੁ ਛਾਵਾ ਕੀ ਅ ॥
ਮਤਿ ਉਗਠਿ ਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁ ਅਮੀ ਕਾ ॥
ਕਤੇ ਨੀ ਆਗਾ ॥੨॥ ਨੀਦ ਉਨਤੀ ਕਉ ਬਾਤੇ ਏਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਉਲੀਆ ॥੩॥ ਪਰ ॥

ਸਰਸਤਿਗੁਰਸਰਨਾਕਰਤਉਧਾਰਾ ਕਤੁਗੁਰਗਬਿਨਾਨੀਤਰੀ
ਸੋਗਠਿ। ਮ। ਪ। ਘਰਾ। ੧॥
ਪੁਰਨਤਤੁਬੀਚਾਰਾ। ੧॥
ਜਤਕਜਿਤਕਜਿਬੀਚਾਰਿਓਰਮਨਮਤਤੁਸਰਾ। ਕਿਥਾਬਿਖਕਟੇਨਿਮ
ਅਗਧਿਅਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਰਾ। ੧॥ ਤਰਿਗੁਪੀਵਤੁਪੁਰਖਗਿਅ
ਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਤਾਤਿਪਤਿਮਨੁਪਵੈਸਾਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ। ਰਤਉ।
ਮੁਕਤਿਗੁਗਤਿਗੁਗਤਿਸਚਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਕਾਦਤਾ। ਅਪਨੇਦਾਸ
ਕੁੰਭਗਤਿਦਨਦੇਵੈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ੨॥ ਸਵਣੀਸੁਨੀਐਰਸਨਗ
ਦੀਐਤਿਰਦੈਧਿਅਈਐਸੋਈ। ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀਜਾਤੇਥਿ
ਬਨਕਈ। ੩॥ ਵਰੈਭਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਪਾਇਅਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਯਾ।
ਸਾਧਸੰਗਿਨਕਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੋਪਾਯਾ। ੪॥
ਸੋਗਠਿ। ਮ। ਪ। ਘਰਾ। ੧॥ ਕਰਿਹਿਸਨਨੁਸਿਮਰਿਪੁਰੁਅਪਨ
ਮਾਤਭਏਅਗੋਗਾ। ਕੋਟਿਬਿਘਨਲਾਥੇਪੁਰਸਰਣਪੁਗਟੇਭਥੇਸੰਜੋਗਾ।
ਪੁਰਬਾਦੀਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਅਗਾਵਤੁਸੁਣਤੁਪੜਤੁਨਿਤਭਾਈਗੁਰਿਪੁਰੈਤੁ
ਗਾਖਿਅਗਤਉ। ੧॥ ਸਾਚਸਾਤਿਥੁਅਮਿਤਿਵਾਰਾਈਭਗਤਿਵਥਾਕੁਦ
ਇਅਥਾ। ਸੰਤਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਅਇਆਆਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਯਾ। ੨॥
ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੱਜਨੁਨਿਤਭੁੰਚਤੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਤੁ। ਜਰਾਮਰਾਤਾ
ਪੁਸਤੁਨਾਠਗੁਠਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਵਤੁ। ੩॥ ਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਮੇਰੈ
ਸਰਬਕਲਾਬਣਿਅਈ। ਪੁਗਟਭਾਈਸਗਲੇਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰ। ਨਕਕੀਵ
ਰਿਅਈ। ੪॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥
ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਾਕੇਥਾਰਿਕਤੁਮੇਰਾਗੁਰਤਾਈ। ਸੁਨਿਮੀਤਾ। ਜੀਉਤਮਾਰਾਬ
ਬਿਬਥਿਜਾਸੀਤਰਿਦਰਸਨੁਦੇਤੁਦਿਖਾਈ। ੧॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਪੁਰੀਕਉਬਥਿ
ਜਈ। ਇਤੁਮਨੁਤੇਰਭਾਈ। ਰਤਉ। ੨॥ ਪਾਵਮਲਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਤੁ
ਮਨੁਤੈਕੁਦੇਸਾ। ਸੁਣਿਮੀਤਾਤਉਤੇਰੀਸਰਣਈਆਇਆਪੁਰਾਮਿਲਉਦੇ
ਤਉਪਦੇਸਾ। ੩॥ ਮਨੁਨਕੀਜੈਸਰਦਿਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਈਐ। ਸੁਣਿ
ਮੀਤਾਜੀਉਪੈਕੁਸਭਤਨੁਅਰਪੀਜੈਇਉਦਰਸਨੁਤਰਿਜੀਉਪਾਈਐ। ੪॥

389

ਭਾਇਓ ਅਨੁਗਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤ ਕੈ ਤਰਿ ਨਾਮ ਭੈ ਮੀਰਾ ਜਨਮ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਸਭ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥
॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਘੁਗੁ ॥ ੨ ॥

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਬਜੀ ਆਕਾਦਾ ਤਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ
ਸਾਰਿ ਸਮਾਐ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਤੀ ਮੁਰਖਿ ਜਾਤਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਦੀਨਦਾਇ ਆਲਾਕੁ ਪਾਠ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਬਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਗੋਪੇ
ਸਦਾਏ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੁਰਖ ਜਾਨਿ ਆਤੁਰੀ ਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਵਰਨ ਉਕਿ ਆਜਾਨ ਤੋਇ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ
ਦੇਤੁ ਉਪਦੇਸੰਗੇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਗੋਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਆਪੇ ਖਿਅਸੇ ਠਿਰਿ ਗਰਭਾ ਸਿਨਾਪ
॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥

ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੰਥੁਤ ਅੰਦੇ ਸਰੰਤੋ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਾਇ ਅਗ ਸਤਿ ਜਸੈ
ਖਮਨਾਗੀ ਉਪਕਮਥਾ ਬਿਗਸਾਇ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਤਠਾ ਕੁਰਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੰਧਿ ਸੋਰਿ ਦੇਹੁ ਰਿਦਾਇ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਇਦੁਤ ਮੰਤਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸੰਤਾ ਵਤ ਤੇਰਾਇ ਆਨਕਭਾਇ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਕੁਰਤੇ ਤਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਇ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਪਤਿਤਿ ਤਲਾਇ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਥਿਅਗ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉ ਪ੍ਰੇਰਿ ਠਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੁਕਿ ਨ ਕਾਇ ਅਗ
॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਥਾ ਸਿਉ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਥੀਨਾ ਸੇਜਨ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਗੁਦ
ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਵਾਸਿ ਆਤੇ ਨਰ ਤਿਸਨ ਤਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
ਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਗਾਮ ਸਨੇਤੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਵੇਦ ਨ ਜਾਨੈ
ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਓਟ ਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ

ਗਿਰਿਅਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇਤੁ ਖੀਅਮਤਿ ਗਨਣੇ ॥੩॥ ਜਿਤ ਗੁਰਮਾਨਿ
 ਖੂਬਿ ਵਲਾਈ ਤਿਤ ਮਤ ਅਨੰਦੁ ਸੁਕਰਿ ਆ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰੇ ਤੇ
 ਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਾਤਿ ਪਰਿ ਆ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋਈ ਆਤਿ ਤਤੀ ਲਾਗਾ ਤੇ
 ਸਤ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨ ਗਾ ॥੪॥ ੧੫ ॥ ੩੮ ॥

ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਤਿ ਰਾਜਾ ਉਲਾਸੁ ਏਓ ਮਨ
 ਮਤਿ ਅਰਿਮਾਨੀ ॥ ਥੋਰਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਥੋਰਾ ਏਓ ਤਿਉ ਤਰਿਗਿਰ ਚੇਗਿ ਆ
 ਤਰਿਜਨ ਕਉ ਏਤੀ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿ
 ਕੀਰਤਨੀ ਤੀਰਿ ਪਤਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਬਪਟਾ ਏਓ
 ਮੁਖੁ ਮਪਿ ਅਗੀ ॥ ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਲੈ ਕੁਟੈ ਈਨ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਤਿਤ ਕਾਰੀ
 ਬਿਦਿਅ ਮਤਿ ਬਿਦੁ ਅੰਸੀ ਗਚਿ ਆਨੈ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ॥ ਜੈਸੇ
 ਸਾਸਾ ਦਿਥੁ ਭਾਨੀ ਤਿਉ ਤਰਿਜਨ ਤਰਿਗੁ ਦਗਾ ਵਤਿ ॥ ਜੈਸੀ ਭੁਖ ਤੈਸੀ
 ਕਪੂਰੁ ਸਗਲ ਪਟਾਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿ
 ਲਿਖ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥੪॥ ੧੫ ॥ ੩੯ ॥ ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ ੫

ਇਤ ਮੈਥੋਂ ਮਉਜਲ ਕਰਤੇ ਤਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਦਾਤਾ ॥ ਤਮ ਮੁਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿ
 ਤੁਓ ਅਏਤੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾਰਿ ਆਤਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋਤਮ ਐਸੇ ਤੁਐਸਾ ॥ ਤਮ ਪਾਪ
 ਨਤੁ ਪਾਪ ਖੰਡਨੀ ਕੰਠਾ ਕਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ
 ਅਜੀਓ ਪਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅੰਗੇ ਗੁਨੁ ਤੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਤੁ ਮਿਤਰ ਵਾ
 ਸੁਖ ॥ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਭਲਾ ਤਮ ਭਲੈ ਨ ਜਾਨ ॥ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁ
 ਮੁਖਿ ਮੁਖ ਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇਤੁ ਮਰਾਖਤੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਝਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅ
 ਭਾਖੁ ਸੁਖ ਤਾਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ ਕੁਤਨ ਕਤ ਮਇਤੈ ਤਵ ਲਾਗੁ ਮੁਸੈ
 ਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥ ੧੫ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਅਪਨ ਸਿਮਰਨ ਦੇਤਤ ॥ ਤੁਮ ॥ ਰਾਖਨ ਤਗੇ ॥ ਪਾਵਕੁ
 ਅੰਗਰ ਅਥਾਤ ਲਾਗੇ ਮਤਿ ਤਾਰਤੁ ਤਾਰਨ ਤਗੇ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਤੁਠਾ ਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੈ
 ਤੁਠੀ ਤੁਠੀ ਤੁਠਾ ਰੋਧੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਤੈ ਕਰਨ ਤੁਰਿ
 ਤੇ ਸਾਨੈ ॥ ਤੁਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨ ਦੇਤਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਤਿ

ਅਵਰਖਿਨੈਮਤਿਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ।
ਭੀਰੋਉਚਉਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਤਿਮਿ
ਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਥਦੀ॥ ਅਨਦੁਰਾਇਆਧੋਖਤਤੀਨਾਨਪ੍ਰਤ
ਨਿਰਥਾਣੀ॥੪॥੭॥੧॥੨॥

ਤਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਰੇਤਮਸੰਤਨਕੀਸਹਨਾ॥ ਸੰਤਤਮ
ਤਾਣੀਸੰਤਤਮਗਾਤਣਾ॥੧॥ ਤਮਸੰਤਨਸਿਉਥਾਇਆਈ
ਇਥਿਅਪਾਈ॥ ਏਤੁਮਨੁ ਤੇਗਭਾਈ॥ ਰਤਉ
ਉਮੇਰੀਥੇਵਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਥਿਉਤਾਰਾ॥ ਸੰਤਨਸਿਉਤਮਥਾਤ
ਤਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਮੋਕਉਪੁਜੀਸਉਪ੍ਰੀਤਉ
ਮਨਕਾਧੰਖਾ॥ ਧਰਮਗਾਇਅਥਕਤਕਰੈਗੰਜਉਠਾਇਓਸਗਲ
॥ ਮਤਅਨੰਦਭਏਸੁਖਪਾਇਅਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ ਕਤੁਨਾਤ
ਨੁਮਾਨੈਅਗੰਗਿਰਤੇਥਿਸਮਾਦੇ॥੩॥੮॥੧॥੨॥

॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਜੇਤੀਸਮੁਹੀਦੇਖਤੁਰੇਨਰਤੇਤੀਤੀਰ
॥ ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਥਿਉਤਾਰਾਪਾਵਤਿਪਦਨੀਰਥਾਨੀ॥੧॥ ਪਿਤ੍ਰ
ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਦੀਅਉਪਦੇਸਤੁਮਤੀਸੰਗਿਪਰਤਾਰ
॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਤਾਮਤਿਸੁਖੁਨਤੀਪਾਈਐ॥ ਤੁਝੇ
ਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲਨੁਪਾਈਐ॥੨॥ ਪਾਠਨਭਾਣੇਦੁ
ਧਿਜਾਨੈਤਾਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ॥ ਕਰਿਪੁਜਾਤੋਮਿਏਤੁਮਨੁਅਕਾ
ਗੁਰਦੇਵਾ॥੩॥ ਗੋਬਿੰਦਦਮੰਦਰਦਇਅਥਮਾਧਵੇਪਾਰਬ੍ਰਤਮਨਿ
ਨਮੁਵਰਤਦਿਨਾਮੰਵਲੇਵਨਾਮੁਨਾਨਕਪ੍ਰਨਾਮਧਾਰਾ॥੪॥੯॥੧॥੨॥

॥ ਮੋਰਗਿਮਤਲਾ ੫ ॥ ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤੀਰ
ਭਰਤਅਨਿਮਿਥਾਇਆਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਧਭਏਸੁੰਤੇਤਰਿਨਾਮੁ
ਅ॥੧॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਦੇਖੁਵਡਾਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਤਫੁਨਜਾਈ
ਤੁਖਸੰਗਕਾਦਾਤਿਓਰੈਅਨਦਮੰਗਲਾਥਿਸਮਾ॥ ਮਨਬੰਧਤਰ
ਅਚਿੰਤਪੁਰਨਤ੍ਰੇਕਾਮਾ॥੨॥ ਈਤਸੁਖੁਅਗੈਮੁਖਉਜਥੁਮਿਥਿ

ਏਨਾ ਨਿਰਭਰਿ ਭਏ ਤਿਰਦੇ ਨਾ ਮੁਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਥਾਏ ॥
 ਭੁੱਤ ਬੈਠਤ ਤਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤੁਖ ਦਰਦੁ ਭੁਭਾਗਾ ॥ ਕਤਾਨ ਕਤਾ ਕੇ ਪੁਰਕਰ ॥
 ਜਾਗੁਰ ਚਰਦੀ ਮਨੁ ਠਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥
 ਰਤਨ ਚਾਡਿ ਕਉ ਰੀ ਸੰਗਿ ਠਗੇ ਜਾਤੇ ਕਥੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰ ॥
 ਭੁਮ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਤਿਗੁਣਿ ਮੁਖ ਪਰੀ ॥
 ਬਿਨ ਸੈਕਾ ਚੀ ਦੇਤ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਤਨੀ ॥ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰ ॥
 ਬਤ ਕੀ ਕਥੁ ਨ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨ ਕਾਮਿਨ ਅਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤੁ ਜਾਈ ॥
 ਤਉ ਤਉ ਕਰਤ ਬਿਤਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀ ਅਕੋ ਕਾ ਮੁਨ ਕੀਨਾ ॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨ ॥
 ਰਿਪਤਾ ਸਿ ਆਰਾਮ ਨ ਮੁਨ ਤੀ ਚੀਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਸੇ ਮਝੈ ਅਸੰਖ ॥
 ਕੇ ਕਰਿ ਠੇਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਤਿ ਬਿਨ ਤੀ ਕਾਟੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥
 ਸੰਗਿ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਪੁਰਨ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਕਾਮ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਖੁ ਜਾਗੇ ॥ ਮਤਾ ਬਿਖੁ ਮੁਅਗਾ ਨਿਕੋ ਸਾਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁ ॥
 ਮੇਰੇ ਭੰਗ ਮੁਅਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਤਨੀ ॥ ॥ ਤਿਗੁਣਿ ਮੁ ॥
 ਪਤਿ ਪੁਰਸੁ ਪੀਅਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚੰਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਕਤ ਅ ॥
 ਵਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਗਿ ਅਨਤ ਤਬੇਤਾ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਬਸੈ ਗੁਪਾਝ ॥
 ਮੁਰਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਤ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪਾਝਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਥਿ ਕਥੇ ਸਮਿ ॥
 ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸਾ ॥ ਕਤਾਨ ਕਪੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ॥
 ਬਿਗਸਾ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥
 ਸੰਗਿ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ॥
 ਮਨਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀ ਏ ॥
 ਏ ਅਲਾ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੩੬ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਤੇ ਅਧਿਆਸਤਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸ ॥
 ਜਾਨ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰ ਜਰਣੀ ਬਰਾਈ ॥ ਰਤਨੀ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਗਲ ॥
 ਏਥੈ ਨ ਮੇਸ ਚੀ ਦਰਗਤ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਗਾਧਿਨਾ ਮੁਤਿ ਅਏ ਅ ॥
 ਨੈਥੇ ॥ ੩੭ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਿਅਗੀ ॥ ਸਦ ਬ ॥
 ਰਜਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੁਰਨ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਅਨੁ ॥
 ਮੁਸੁਰਿ ਉਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਨਾਨ ਕਪੁਰ ॥

ਅਪੁਨਾ ਅਨਦਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥

॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਲੇ ਸਗਲ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ॥

ਖਪਾਇਆ ਦਇਆ ਭੁੱਟੇ ਆਪਾ ਬੁਝ ਮੁਸੁ ਆਮੀ ਪੁਰਾਸਤਿ ॥

ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ॥

ਆਲਾਗੁ ਟੁਕਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ ॥

ਆਚਿਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕਉਣਾ ਗੋਜੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੇ ॥

ਗਨਕ ਮਲ ਬਸੇਰਿ ਦਾਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ॥

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀਇ ਠਾਪੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਣਿ ॥

ਨਿਪੁਰਨ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਾਇਆ ਅਮੁ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿ ਅਰੈ ਦੇਵਨ ਦੁਰਜਾਨੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰਮਾ ॥

ਗਚਿ ਆਬਭੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੂਕੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਓਧੁ ਮੁ ॥

ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਤੈ ਨ ਕਉ ਐਥਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥

ਆਦਿ ਬੁਝੈ ਮਾਇਆ ਤਉ ਉਪਜੈ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬੁਝ ਜੀਉ ॥

ਖੁਪਾਇਆ ਤਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇਭਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਇ ਕਿਵੇਂ ਅਨਿਕ ਪਾ ॥

ਪਰਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਠਾਕੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਜਬ ਕੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉ ॥

ਤੇਰਾ ਛਾਕੈ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਭਾਪੁਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ॥

ਕਾਇਓ ਤੁਸੰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥

॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬੁਝ ਮੁਤ ਆਸਤਾਈ ॥

ਰਤਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਬਣੀ ॥ ਜਪਿ ਅਨਦ ਕਰਤਿ ਤਪ ॥

ਤਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਤੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਤਰਿ ॥

ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ॥

ਸਨਕਰ ਮਿਧਰਾ ਪਤਿ ਤੈਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਬੀਢੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨ ॥

ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਨਤ ਰਿਗੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਇਥੇ ਸੇਈ ਠਾਕ ਪਾਏ ਤਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਅਵਤੁਪੁਰਨਤਵੈਘਾਠਾ ਰਤੁਰੀ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਠੈ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਦੈ॥
ਤਿਤਗਥਿਥਾਵੈ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕਪੁਰਤੁ ਮੇਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ॥
॥੨॥੪॥੩੨॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥੫॥੫੫॥੨॥

ਨਕਦਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਰਮਥਾਈ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਭਗਤ ਨਕਉ ਵਰਤ
ਥਾਵੈ ਕਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਗੁਰਗਾਥਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ ਜਾਕੀ ਸਮਾਜ
ਅਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਥਾ ਤੁਰਿਤੁ ਪੁਨਤੋਈ॥ ਰਤੁਰੀ॥ ਵਰਭਾਗੀ ਸਾਧਨ
ਪਤਿਤਿ ਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖਾ ਐ ਜਿਨ
ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ॥੨॥੫॥੩੩॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥੫॥੫੫॥੨॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੁਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਤੋਤੀ
ਕਨਾ ਮੁਖੀ ਚਾਰੈ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰਗਾਥਿ ਦਾ॥ ਤਰਿਤ ਗਿਨ ਮੁਖੀ ਕ
ਵੈ ਕਟੈ ਜਮ ਕੀ ਛੰਧਾ॥ ਰਤੁਰੀ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਬਿਧਾ ਤੇ
ਤਗਾ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਤਰਿਅਾ ਪਿਉ ਬਾਰਿਅਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖਾਧਾਰਾ॥੨॥
॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥੫॥੫੫॥੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਾਤਿ ਤੁਮ

ਸੁਤੀ ਪਾਤਿ ਨਿਬੇਰੈ॥ ਬਖਸਿਓ ਤੁਸਾਨਿ ਬਪੁਰ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿਓ
ਪੁਰਜੀ ਤੁਮੇਰੇ ਕਰਨੇਰੇ॥ ਨਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮਤਿ ਚੇਰੈ॥ ਰਤੁਰੀ॥
ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚਰਾਨੀ ਗਓਗੇ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਥ ਕਵੀਨ ਅਪੁਨੇ ਦਸ
ਕਤਾਨਿ ਤੋਗੇ॥੨॥੭॥੩੫॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥੫॥੫੫॥੨॥

ਭਏ ਬਿਪਾਥ ਗੁਰਗਾਥਿ ਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ॥ ਅਸ ਬਿਰਭਏ ਲਾ
ਰਣੀਗੇ ਬਿਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੧॥ ਭਲੈ ਸਮੁਰਤੁ ਪੁਰਾ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਤ ਜ
ਜਾਪਿ ਵਜੈ ਅਨਤ ਦੁਰਗਾ॥ ਰਤੁਰੀ॥ ਮਿਥੈ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਧਾਰੈ
ਰਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਤਰਿਨ ਮੁਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਏ ਅਸ ਗਲੀ ਇਥੁ
॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥੫॥੫੫॥੨॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤ ਰਿਸੁ ਭਲ ਖਟ ਪ੍ਰਾਭਿ ਕੀਨੇ॥ ਭਏ ਬਿਪਾਥ
ਮੇਸਰ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਰਖ ਵਰੋ ਮੀਤਾ॥ ਤੁਰ
ਵਰਿਅਾਈ ਸੋਭਾਨੀ ਤਨੀਤਾ॥ ਰਤੁਰੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਾਭਿ ਸਗਲ

ਸੁਦੇਖਣਡੇ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਤਾਰੇ ॥
ਸੋਗਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਘੁਗ ॥੨॥

ਜੇ ਨਕਰ ਉਨਾ ਮੁਧਨ ਨਿਰਮਲ ਭਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਬਿਲਾਭ ਬਿਨੈ ਦ ਅਨੰਦ
ਕੁਖ ਮਲੁ ਖਾਇ ਜੀਵਤੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਭਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਰ ਸੰ
ਭੁਖਾਇ ਪਾਇ ਓਸ ਚ ਬਡਿ ਬਚ ਜਿਲੀਘੁਰਿ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ਗਤ ਭਉ ॥ ਭਉ ਬਿ
ਧ ਬੁਧ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਪਾਤਿ ਕੀ ਨੀਸਾਰਾ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕਾ ਬਿਗਸਨ ਨਾਨ
ਕ ਤੀਸੁ ਮਾਰਾ ॥੨॥ ੧੦ ॥੩੮॥ ਸੋਗਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਘੁਗ ॥੨॥

ਗੁਰਪੁਰੇ ਅਪਨੀ ਕਲਪਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ਅਧੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾ ਏਕੀ
ਕਿਸ ਕੇ ਮੇਲ ਸਭ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਨਾਥਿ ਪਾਰਬਤ ਮੁਜ ਪਿਸ
ਦੀਤੁ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਬਨ ਬਨ ਤਰਿ ਜਤ ਕ ਤਪੇ ਖਉ ਸੋਈ ॥
ਨਕ ਗੁਰ ਪਾਇ ਓ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ੧੧ ॥੩੯॥ ੨॥
ਸੋਗਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਘੁਗ ॥੨॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿ ਅਦਸਤ ਜਧੁ

ਸਿਖ ਕੇ ਚਰਨ ਤਾਰਿ ਆਰਾਖਨ ਤਾਰੇ ਗਾਇ ਓਥਾ ਨਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਪੁ ਉਤਾਰਿ
ਆ ॥ ਉਥੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਨ ਬਿਰਥੀ ਜਈ ਰਹਾਈ ॥
ਪਰਮ ਸਿਖ ਬਾਤਰਿ ਕੁਨਿ ਸੁਖ ਪੂਰ ਅਪਨੇ ਭਏ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨ
ਸਗੈ ਕਉ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਤ ਅਵਿਰਧਾਯਾ ॥੨॥ ੧੨ ॥੪੦॥ ਸੋਗਠਿ

ਮਾ ॥੫॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਾਇ ਅਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨ ਮੁਰਤ ਨ ਜਸੁ ਗਾ
ਨੀ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿਤਾ ਸਮਰਿ ਅਨੰਤ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਅਭਾਈ ॥ ਭਰਿ ਦੇਤਰਿ
ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਸਤ ਜਧੁ ਨਿਉ ਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਇ ਮਿਟਈ ॥ ਰ
ਹੈ ॥ ਵਿਅਗੁ ਦਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
ਪੁਰੇ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪੁਰੁਭਾਇ ਅਸਤਾਈ ॥੨॥ ੧੩ ॥੪੧॥ ੧॥

ਸੋਗਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਗਏ ਕਲੇ ਸਰਗ ਸਭਿਨ ਸੇ ਪੁਤਿਅ
ਨੀ ਵਿਰਧਾਧਾਰੀ ॥ ਅਠ ਪਤਰ ਅਰਧੁ ਤੁਸੁ ਅਮੀ ਪੁਰਨ ਘਾਟ ਮਾਰੀ ॥੧॥
ਜੀਉ ਤੁਸੁ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਗਾਸਿ ॥ ਗਾਇ ਕੈ ਤੁਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪੂਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾ
ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਜੋ ਮੰਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕੁਤ ਨਾਨਕ

੩੪੫

ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਾਭੰਦੇਸਾ॥੨॥੧੪॥੮੨॥੩॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਗਲਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇਅਤਾਧੰ॥੩॥
ਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਓਫਲਪਾਇਅ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰਪੁਰਾਸੁਖਦਾਤਾ॥
ਰਣਸਮਰਥਸੁਅਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਗਤਾਉ॥
ਗਲਗੁਣਗਾਵਤੁਗੁਰਨਾਨਕਭਏਦਇਅਯਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰਭਏਜੈਜੈ
ਤੁਅਪਾਰਥੁਤਮੁਰਖਵਾਯਾ॥੨॥੧੫॥੮੩॥

॥ਤਮਗੀਗਣਤਨਗਲੀਅਕਾਈਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪਦਭ
ਤਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਇ॥੧॥ਸਚਾਸਾਧਿਕਾਰਿ
ਤਰਵਾਣਾ॥ਬੰਧੁਪਾਇਅਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਤੋਈਸਰਬਕਥਿਅਦੁ
॥ਜੀਉਪਾਇਪਿਰੁਜਿਨਿਸਾਜਿਅਦਿਤਾਪੈਨਦੁਖਾਨੁ॥ਅਪਣੇ
ਅਪਿਪੈਜਰਾਖੀਨਾਨਕਸਦਰੁਰਥਾਨੁ॥੨॥੧੬॥੮੪॥

॥ਮਾਮ॥੧॥੧੭॥੮੫॥੧॥
ਭਾਰਿਅਪਾਰਥੁਤਮਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਜਿ
ਤੋਈਰਾਜੇਰਾਮਕੀਰਖਵਾਈ॥ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਗੁਣਗਾਵਤੁਮਾਮ
ਸੁਖਾਈ॥ਗਤਾਉ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਦੁਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮਹਿਤਿਸੁਖ
ਸਾ॥ਬਖਸਿਓਸਾਭਿਸਚੈਸਾਤਿਬਿਸੁਣਨਾਨਕਅਰਦਾਸਾ॥੨॥੧੮॥੮੬॥
॥ਸੋਗਿਠੀ॥ਮ॥੫॥

ਰਮੇਸਰਿਸਗਲੇਰੰਗਾਬਿਦਾਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਣੀਉਥੇਰੇਕਰਜ
ਵਾਰੇ॥੧॥ਤਰਿਜਨੀਸਿਮਰਿਅਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਤਪੁਊਤਾਰਿਅਸਾ
ਪੁਰੇਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਗਤਾਉ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦਕਰਤਮੇਰੇ
ਰਿਗਵਿਤੁਗੁਰਿਗਾਥਿਅਗਵਰੀਵਰਿਅਈਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸੁ
ਸਤਿਭਗੀਖਾਯਾ॥੨॥੧੯॥੮੭॥

ਭਏਕਿਪ੍ਰਥਮੁਅਮੀਮੇਰੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਥਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤਪੁ
ਰਾਈ॥ਰਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ॥ਅਪਣੇਜੀਅਜੰਤਅਪੋਰਾਖੇਜਮਾਤਿ
ਤਾਰਿ॥੧॥ਤਰਿਕੇਚਰਦਰਿਦੈਉਰਧਾਰਿ॥ਸਦਾਸਦਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਅੰ

...ਵਿਖਾਇਕਾਟੁਟਾਗੁ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕੀ ਸਰਣੀਉ ਬਰੇਭਾਈ ਜਿਨਿਰ
...ਸਭ ਕੋਇ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਯਾ ਪ੍ਰਭੂ
...ਭਾਈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੋਇ॥ ੧੬ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗਠਿ॥
...ਸੰਤ ਤੁਹਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਸ
...ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਅਜਾਣੁ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੇਤ ਪੁਗਵਾਇ
...ਅਪਈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵ ਦਇਆ ਛਾਡੁ ਮਿਟਿ ਆ
...ਪਰਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਨਿਯਤ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪ ਤਰਿਕਾਨ ਮੁਖ ਧਰ
...ਤਿਸਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿ ਆਸ ਰੁਸੰ ਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੨॥ ੮ ॥ ੯ ॥
...ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਵਾਠੁ ਆਪ
...ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵ ਗੰਧ ਅਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਨ ਵਾਨਿਰੋ ਆ ਰਹਾਉ॥ ਤਪੁ
...ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਟਾਇ ਅਜਨਕੀ ਛਾਜ ਰਖਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਤੇ ਸ
...ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ॥ ੧॥ ਤਬ ਤੁਪ ਥਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਸਵਰੋਤ
...ਗੁਰੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਚੀਚਾਰਿ ਆ॥ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਰਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕ
...ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਆ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੮੮॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥ ੫ ॥
...ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਤਾਈ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਖੈ ਪ੍ਰ
...ਭਾਈ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਤ ਪੁਗੀ ਸਰਗ ਖੀਤਿ
...ਦਇਆ ਛਾਡੁ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀ ਅਪੁਨ ਕ
...ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਮਾਤਾ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੮੯॥
...ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੩॥ ੯੦ ॥ ਮਿਲਿ ਪੰਚ ਤਨੁ ਤੀਸਤ ਸਾ
...ਮਿਕ ਦਾਰੁ ਤਨੁ ਤਪਾਤੀ ਆਇ ਆ॥ ਉਮਰਾ ਵਤੁ ਆਗੈ ਸ਼ੇਰਾ॥ ਮਿਲਿ
...ਮੀਰਾ ਮਨਿ ਬੋਗ॥ ੧॥ ਅਬ ਚੁਛਨ ਕਤ ਤਨੁ ਜਾਈ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭੋਟੇ ਗੁਰਗੋ
...ਰਹਾਉ॥ ਆਇ ਆਪੁਰ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਤਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਬਬ
...ਅਪਈ ਪਾਈ॥ ਤਾਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਤਤ ਸਚਿ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ
...ਸਮਰ ਰੂਪੁ ਸਚੇਰਾ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਥਾ
...ਸਰਬ ਕਾਨਕ ਰਾਜਾ॥ ਤਤ ਅਨੰਤ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ॥ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਕਿ

ਅਚਤੁਰਾਈ। ਮਿਥੁਨਾਸਕ ਅਪੁਰਾਵਾਈ॥੧॥

ਮ॥੫॥ਘੁਰ॥੩॥ ॥ਤਿਰਦੇਨਾਮੁਵਸਾਇਤੁ॥ਘਰਿਬੈਠੇ

ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਕਤਿਅ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਚਾਥਤਿਅ॥੧॥ਅਪਨਾਤਿ

ਰਵਾਨਾ॥ਅਨਦਸੁਖਕਥਿਅਣਮੰਗਲਸਿਉਘਰਿਅਏਕਰਿਦਿ

॥ਸਾਚੀਗੁਰਵਰਿਅਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਈ॥ਸਿਰਿ

ਸਾਤ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਓਮਾਤ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਥਤਥਾਥੇ

ਤਿਕੈਸਥੇ॥ਗੁਣਨਿਧਨਤਰਿਨਾਮ॥ਜਪਿਪੁਰਨਤੋਏਕਾਮ॥੩॥

ਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਸਭਸਿਸਟਿਕਰੈਜੈਕਾਰਾ॥ਨਾਕਪੁਰੁਮੇਰੇਸਥੇ

ਰਣਭੇਠਾਥੇ॥੫॥੨॥੫॥੨॥ ॥ਸੋਗਠਿ॥ਮ॥੫॥ਘੁਰ॥੩॥

ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪੁਰਿਪੁਰੀਠਚਤਮਾਰੀ॥ਕਰਿਦਿਸਾਨਾ

ਏ॥ਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਸੰਤਤੁਰਾਮਨਮਿਨਿਸਤਰੀ

ਠਤਤਰਿਤਰਿਧਿਅਈਐਅਨਦਿਨਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰੀਐ॥ਰਤਾਏ॥

ਗੁਪਤਮਕੀਪਉਰੀਕਵਰਭਾਗੀਪਾਏ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਥਾਥੇ

ਚਰਣੀਚਿਤੁਥਾਏ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਤੁਸਦਾਪੁਰਅਪੇਜਿਨਿਪੁਰਨ

ਖੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਪਾਵਿਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੀ॥੩॥

ਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾਏਅ॥ਖੈਪਾਥੀਅ

ਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਘਰਿਅਈਅ॥੪॥੨॥੫॥੨॥ ॥੫॥

॥ਸੋਗਠਿ॥ਮ॥੫॥ਘੁਰ॥੩॥ ॥ਸਾਤਿਚੁਰੁਨੀਗਤਿਗਾਥੇ

ਕੁਰਸਭੁਤੇਗ॥ਰਖਵਾਥੇਗੁਰਗਪਾਥਾ॥ਸਾਭਜੀਅਭਏਦੁਆਰਾ

ਅਨੰਦਰਤਉਗੁਰਚਰਣਾ॥ਭਉਕਤਤਿਨਾਤੀਪੁਰਸਰਣਾ॥ਰਤਾਏ

ਅਦਾਸਾਰਿਦੈਮੁਰਗੀ॥ਪੁਰਿਅਥਿਚਥਨੀਵਉਸਾਰੀ॥ਥਥਪੁਰ

ਗ॥ਤੁਭਾਰੋਠਕੁਰਮੇਗ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ

ਪਿਤਰਾਇਅ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਰਸੁਦੀਅ॥ਕੁਸਲਖੋਮਸ

॥੩॥ਤੋਏਪੁਰੁਸਤਾਈ॥ਸਭਉਠਿਠਾਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਸਿਪੁਰ

ਐ॥ਤਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਐ॥੪॥੬॥੫॥੨॥੮॥

ਸੋਗਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘੁਰੁ ॥ ੩॥ ॥ ਵਿਚਿ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋ ਆਵਹੁ
 ਵਿਗਠੋ ਆਮ ਜਨੁ ਗੁਰਿ ਆਦਰਸੇ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਥ ਵਿਖਾਸੇ ॥
 ਸਤੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਹੇਵਰੀ ਕਾ ॥ ਜੋਨੈ ਵੈਸੈ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਪਰੁ ਤੋ ਆ
 ਜੀਅ ਕਾ ਰਤੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਚਿਦਿ ਅਕੇ ਛਾਪਾਵੈ ॥
 ਜੀਸ ਲਾਮਤਿ ਆਇਓ ਅਪਣਾ ਭੁਧਿ ਆਇਓ ॥ ਸਤ ਸਹੇਵਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਸੋ
 ਰੁਪ ਮਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਧਿ ਆਈ ॥ ੩॥
 ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਚਰੁ ਸੁ ਜਨੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਭੁਭੁ ਤਿਭਗ ਵਾਨੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
 ਭੁਭੁ ॥ ਸਭ ਚਿਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਸੋਗਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘੁਰੁ ॥ ੩॥ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜ ਅਨੰਦਾ ਪੁਰੀ ਮਿਥਿ
 ਮਿਥਿ ਭਵਦਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤੰਗਤਿ ਭਈ ਤਮਾਰੀ ॥ ਤਰਿ ਕੀ
 ਮੇ ਮਗਤਿ ਮਨ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਤ ਬਜੇ ਅਨਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਤੁ ॥ ਤਰਿ ਚਰਦ
 ਚਿਟ ਸਤਾਈ ॥ ਸਭ ਚੁਕੀ ਕਾਟਿ ਥੋਕਾਈ ॥ ਜਗਤੀ ਵਨੁ ਦਤਾ ਪਾਇਆ
 ਤਰਿ ਸਾ ਵਿਰਸਾ ਵਿਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਆਜਮ ਕਾਠਾ ਸਾਮਨ
 ਪੁਰਾਣੀ ਆਸਾ ॥ ਜਤ ਪੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ ੩॥
 ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ॥ ਸਭਿ ਜਨ ਮਜਨ ਮਦੁ ਖਾਥੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨ ਮੁਧਿ ਆ
 ਪਾਈਆ ॥ ਅਟਕ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ੫॥ ੫ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥

॥ ੫॥ ਘੁਰੁ ॥ ੩॥ ॥ ਠੰਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਤਾਪੁ ਥੋਰਿ ਗਾਇਆ ਪਰ
 ਪਾਗੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਸਚੇ ਕੀਤ ਕੀਨਾ ॥ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਆਪਿ ਤੋ ਆ
 ਖਵਾਯਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤ ਜ ਸੁਖ ਬਿਨੁ ਮਾਤਿ ਉਪਜੇ ਮੁਨੁ ਤੋ ਆਸ ਦਾ ਸੁਖਾਯਾ ॥
 ਰਤੁ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਦੀ ਚਿਦੁਗੁ ॥ ਤਿਨੈ ਸਗਲਾ ਰਗੁ ਬਿਦੁਗੁ ॥ ਅਪਣੀ
 ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨੈ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸੁ
 ਰੀਆ ॥ ਤਮਗੁ ਭੁਭੁ ਅਵਗੁ ਭੁਨ ਬਿਚਾਰਿ ਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਾਇਓ ਸਾ
 ਤਿਨੈ ਸਗਲੀ ਲਜ ਰਾਖੀ ॥ ੩॥ ਥੋਕਾਇਆ ਥੋਕੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਸਾਨਿ ਚੁਗੁ
 ਗਠੇ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਸ ਚੁਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈ ਜਗਾਖੀ ॥ ੩॥

॥ ਸੋਗਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘੁਰੁ ॥ ੩॥ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਪੁਰੀ। ਕਾਈਬਾਤਨਰਤੀਅਉਰੀ। ਗੁਰਿ
ਇਨਿਸਤਰੇ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਸਮਾਗੇ॥ ੨॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸ
ਥਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਥਾ
ਵਰਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ। ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਕੁਮਿਦਾਇ
ਭਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਥਾਗਾ। ਜਪਿਜੀਵਤਿਸੇਵਰਭਾਗਾ॥ ੩॥
ਤਬਾਈਗਾਵੈ। ਸਾਧਕੀਪੁਰੀਨਾਵੈ। ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਅਪੇਦੀ
ਰਣਤਰਿਰਖਿਥੀਆ॥ ੪॥ ਤਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਇਪੁ
ਥਾਈਚਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਦਾਸਨਾਮੁਸਰਦਿਸੁ
॥ ੪॥ ੮॥ ੫੮॥ ੮੪॥ ੧੦੦॥

ਗੁਰਿਪੁਰੈਚਰਨੀਥਾਇਆ। ਤਰਿਸੰਗਿਸਤਾਈਪਾਇਆ। ਜਤ
ਤਤਸੁਤੇਥੇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਥੇ॥ ੧॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੁਸਦ
ਮਨਚਿਦੇਸਗਥੇਠਥਾਵੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਤਾਈ। ਰਤਉ
ਇਦ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ਤਮਸੰਤਜਨਾਰੇਨਾਗਾ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਤਰਿਜਸੁਦੀਨੇ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਪਾਥਾ। ਸਦ
ਗਿਰਖਵਾਥਾ। ਤਰਿਦਿਨਰੈਦਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ। ਬਹੁਜਿਨ
ਐ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਤਰਿਰਸੁਤਿਨਤੀਜਤਾ
ਹਿਨਆਇਆ। ਸੁਖੁਨਾਮੁਕਸਰਦੀਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੮੫॥
॥ ਸੋਰਠੀ। ਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭ॥ ੩॥

ਵਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰੀ। ਕੇਮਕੁਸਲਭਇਆਇਸਨਾ। ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਪਾਥਾ। ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਧਾਰੇ। ਬਿਘਨਨਾ
ਕਈਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ। ਰਤਉ॥ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਦੁਰਮਤਿ
ਤਪੁਨੀਤਸਭਿਤ੍ਰੇ। ਰਾਮਦਾਸਸਰਵਰਿਨਾਤੇ। ਸਭਿਥਾਥੇਪਾਥਾ
॥ ੨॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ। ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਧਿਅਥੇ
ਥਾਥਤਠਥਾਥੇ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਰਿਦੇਧਿਅਥੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲ
ਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਅਥੇ। ਪ੍ਰਭਅਪਨਾ

ਸੋਰਠਿ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰ ॥ ੩ ॥

ਮੇਰੇ ਸਾਧੁ ਮੇਰੇ ਘਰ ਘਟ ਦਾ ਮਨਿ ਰਮ ਕਿਰਗਾਇਓ ਸੇਜਾਇ ਕੇਲੀਦ
 ਨਾਨਕੁ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਿਸਿਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਤੁਨੀ ਸਦੇ ਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਏ
 ਕੋ ਸੋਰਠਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤਲਾਫੁ ਤਬ ਚਤੁਰੁ ਪਾਤਰ ਆਇਓ ॥ ੨ ॥ ਕਿਉ ਬਿ
 ਸੇਇਤੁ ਲਾਭੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬਗੁਣ ਸੁਖ ਦਾਇਓ ॥ ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿ
 ਭਰਿ ਨੈਨੀ ਰੰਗਿ ਆਇਓ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਤਉ ਭੀ ਤਭਾਇਓ ਤੈ ਥੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇ
 ਸੋਰਠਿ ਮੇਰੇ ਭੰਗੀ ਕੇ ਪਾਤੁ ਪਰਦੇ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੁਗਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਭਾਇਓ ਕਿਰ
 ਪਾ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਤਉ ਮੈਥੀ ਤਿਗੁਰਿ
 ਭਈ ਤਉ ਦਇਆ ਰੁਖੀ ਠਲੀ ਪਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਿ
 ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰ ॥ ੩ ॥
 ਗਈ ਬਤੌਰ ਬੰਦੀ ਬੌਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖ ਦਾਗੀ ॥ ਕ
 ਮੁਨਾਜਾਣਾ ਪਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਾਰਿਓ ਭੰਗੁ ਗੁਣਿ
 ਦਕਾਇਤਾ ਖੁਪੈ ਜਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਨੀ ਮਾਣਿ ਅਤੁ ਮਾਣੁ ਨਿਚੀਜੀ
 ਆਚੀ ਜੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕਰ ਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਜੈਸਾ
 ਕਲਿ ਕੁਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿਓ ਪਦੇ ਸੁਖਿ ਜੁ ਕੈ ਬੁਭ
 ਗੀ ਬੁਭਿ ਪਿਤਾ ਗਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਥਾ ਲੇਖੈ ਭਉ ਗੁਣੁ ਬਖਸਿ ਲਾਏ ਪੁਰੁ ਅਗੈ
 ਮਗਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸੁਭਾ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾਕਿ ਸੁਪਾਤਿ ਆਖਿ
 ਸੁਦਾਈਐ ॥ ਕਤੈ ਕਥਾ ਨਿਨ ਭੀ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈ ਜਗਦਾਈਐ ॥
 ਮੇਰੇ ਚਿੰਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਚਿੰਟ ਰਹਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਤਉ ਦਇਆ ਲੁ
 ਰਿ ਪਾਥੁ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ
 ਭਉ ਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿਤੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖੜੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਜਨਾਨ ਕ
 ਖਿਵਸਤੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰ ॥ ੩ ॥

(੫੫) ਤਉ ਦਇਆ ਲੁਰਿ ਪਾਥੁ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ
 ਭਉ ਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿਤੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖੜੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਜਨਾਨ ਕ
 ਖਿਵਸਤੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਮਗਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰੁ ਭਾਏ ਅਨੰਦ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭ ਨਿਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਿਆਵ
 ਭਉ ਅਪਨ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸੰਠੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ
 ਤਉ ਪਦੇ ਸਾਜਿ ਪਿਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉ ਤਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਝੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਣਤਿ ਪੁਰੁ
 ਭਉ ਕਉ ਕਰੈ ਤਰਾ ॥ ਤੁਝੈ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰੁਗਤਾ ਕੀ ਆਇਤੁ ਜੀਤੁ ਵਿਚਾਰਾ

॥२॥ **ਕਿ ਅਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿਵਖਾਣੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਛੁਨ ਜਾਈ** ਪੈਰੀ
ਜੀਵੈ ਪੁਰੁ ਅਪੁਨ ਅਚਰ ਜਰੁ ਮਾਤ ਵਰਾਈ ॥੩॥ **ਧਾਰਿ ਅਨੁਗੁਣ**
ਕੁਸੁ ਅਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀ ਨੀਪੁਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਕਥਾ ਬਿਉਰੀ
ਸੰਤਾਪੁਰੀ ॥੪॥ ੧੨ ॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਘੁਰੁ ३
ਗੁਰੁ ਪੁਰਨ ਮਸਕਾਰੇ ਪੁਰਿ ਸਭੇ ਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥੫॥ **ਤਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ**
ਭਪੁਰਨ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੀ ॥੧॥ **ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਾਇ ਓਸ ਭਈ** ਸਗਲ
ਕੀ ਕਰ ਤੇਉ ਈਥਾ ਤਨ ਕਾਈ ॥੬॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰ ਤੇ ਪੁਰਖਿ ਤਾਉ ਦਿਖਾਈ
ਪਿਛੈ ਭਗਿਚਲੀ ਮਾਇ ਤੋਟਿ ਨ ਕਤੁ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
॥੨॥ **ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ** ਸਭ ਜੀ ਅਭਏ ਕਿਰਪਾ
ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥ **ਭੁਭਾਰੁ ਸੁ ਅਮੀ ਮਿ**
ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ਜਨਨਾ ਕਏ ਕੁਧਿ ਆਇਆ ਸਰਬ ਫਲ ਪੁੰਨ ਪਾਇ
॥੪॥ ੧੩ ॥੬੪॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇ ਸੋਰਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਘੁਰੁ ੩
ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰਵ ਰਿਨ ਤੇ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ
ਨਾਨਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ **ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪੁਰਿ ਪਾਰੇ** ਸਭਿ
ਸਭਿ ਖੋਰੇ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਇ ਓਸ ਬੀ ॥੩॥ **ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਇਆ** ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ
ਆ ॥੨॥ ੧੪ ॥੬੫॥ ਗੁਸੋਰਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਘੁਰੁ ੩
ਜਿਤੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਸਧੁ ਦਯਿਵ ਸਾਇਆ ਸੁਖ
ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਤਾਸ ਤਾਸ ਸਗਲੀ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ **ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮਕੀਵ**
ਅਠਪਤਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ ਰਤਾਉ ॥
ਥਕਾਣੀ ਜਨ ਬੋਲਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ **ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ**
ਤੇਜਾਈ ॥੨॥ ੧੫ ॥੬੬॥ ਗੁਸੋਰਠਿ ਮਾ ॥੫॥ ਘੁਰੁ ੩
ਅਥੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਪਾਏ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਸਰਬ
ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿ ਆਇਆ ॥੧॥ **ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁ**
ਆਈ ॥ ਮਨ ਇਥੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਤੁ ਦਿਨ ਦਿਨ ਚਰੇ ਸਵਾਈ

ਜੀ ਅਜ ਤ ਸਤਰੇ ਦਇਆ ਆਪੁ ਭਿਅ ਪੈ ਕਰਿ ਦੀਨੇ। ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿ
 ਦੇ ਗੋਪਾਣੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਸੋਗਿ ਮ॥ ੫
 ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ। ਚਉਕੀ ਚਉਗਿ ਗਟੁ ਮਚੇ॥
 ਜਮ ਲਾਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਰਤੁ॥ ॥ ੧ ॥
 ਪੁਰੁ ਅਧਿਨਾਸੀ॥ ਤਾਕੀ ਸੇਵਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ॥ ਅਨਦ ਕਰਤਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਜ
 ਧਿ ਪੁਰਨੁ ਹੀ ਅਸਾ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ॥ ੬ ॥ ॥ ਸੋਗਿ ਮ॥ ੫ ॥ ੫੨ ॥
 ਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਤਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰਨੁ ਪੈ ਜਸਵਾਰੀ॥ ਮਨ ਚਿਦਿ ਅਛੁ ਪਾਇ
 ਅਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾਇ ਆਇਆ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ॥ ਕ
 ਵਰੁ ਕਰੁ ਪੁਰੁ ਸੋਈ॥ ਰਤੁ॥ ॥ ਪੁਰਿ ਅਪਨੇ ਵਰ ਦੀਨੇ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵ
 ਸਿ ਕੀਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਇਆ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬੯ ॥
 ॥ ਸੋਗਿ ਮ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘੁਰੁ ॥ ੩ ॥

ਤਪੁ ਗਵਾਇ ਅਗੁਰੁ ਪੁਰੇ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਤ ਦੁਰੇ ਸੋ ਰਬ ਕਠਿ ਆਪੁ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ॥ ੧ ॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ
 ਸਭਿ ਸਮੇਤ ਉਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿ ਆਈ॥ ਰਤੁ॥ ॥ ਜੰਮ ਗਤਿ ਸੋ ਬੇਵਤਿ॥
 ਅਪੁਰੁ ਅਪਨੇ ਅਸੰਤਾ ਦੇਵਤਿ॥ ਤਰਗੋ ਵਿਦੁ ਪੁਰਿ ਰਾਖਿ ਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਾ
 ਗੁਰੁ ਰਾਖਿ ਆ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਸੋਗਿ ਮ॥ ੫ ॥ ਘੁਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥
 ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੰਤੁ ਧੁਭਾਵੈ॥ ਮਤਿ ਸਿ ਅਣਪਕ ਬੁਨ ਆਵੈ॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸ
 ਦਾਈ॥ ਪੁਰਿ ਆਪੇ ਪੈ ਜਗ ਕਾਈ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਰਿ ਗਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿ
 ਪਾਪੁ ਤਪਾਸ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ॥ ਰਤੁ॥ ॥ ਜੀ ਅਜ ਤ ਤੇਰੇ ਪਾ
 ਪੁਰੁ ਜੀਉ ਬਿਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਸੋਗਿ ਮ॥ ੫ ॥ ਘੁਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਗੈ ਆ॥ ਸੁਭ ਕਾਰ
 ਮਾਹਾ ਆਇਆ॥ ਪੁਰੁ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਪੁਰਨੁ ਜਗੇ ਭਾਗਾ॥ ਮਿਲਿ ਸ
 ਸੀ ਤਰਿ ਧਿ ਆਇਆ॥ ਅਠਪਤਰ ਆਗਾਧਿ ਚੰਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨ ਚਿਦਿ ਅਠ
 ਪਾਇਆ॥ ਰਤੁ॥ ॥ ਪਰੁ ਪੁਰ ਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾ

ਗਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣਗਾਵੈ ॥
॥ ੧੭੫ ॥ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸੋਰਠੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਮਿਲਿ ਪੁਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ਮੰਦਾ ਕੋ
ਸਭੁ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਸਾਚੀ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ
ਤਾਖਿ ਤਿਸੈ ਕੋ ਸੋ ਪੁਰੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਣਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਸ ਭਿਸਵੈ
ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਗੇ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਸਦਾ
ਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸੋਰਠੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥

ਪਾਰਝੁ ਮਿਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਇਤੁ ਝੁਤਾ ਗੁਰੁ ਰਿਖਾਰਿਆ ਅੰਤ
ਪਿਤਮਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀਅ ਕਾ ਦਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਭ ਚਿਤ ਵਨਿ ਦਸ
॥ ਰਾਖਿ ਤਿਧੈ ਜਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਅਪਿ ਸਵਾਗੇ ਗੁਣਾਉ ॥
ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਪੁਰਨ ਕਥਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ
ਚਿਦਿ ਆਠ ਥੁਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥

॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਥ ਕਾਰੁ
॥ ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਠਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਤਰਿ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ
ਦਾਦਾਇਆ ਬਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ
ਆਕਿਰ ਪਾਠਾ ॥ ਗੁਣਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਾਗਾ ਤਰਿ
ਤਸਰੁ ਦੁਖ ਠਾਕਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੈਨੰਤੀ ॥ ਸਭ
ਸਵੰਤੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਸੋਰਠੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥

ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਧਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੋ ਕੀ ਵ
॥ ਤਿਸੁ ਕੀ ਮੰਤਿ ਕਤ ਫੁਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਸਾਚੀ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ
ਗਾਇ ਸਭ ਕਿਥੁ ਪਾਈ ਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੂ ॥ ਗੁਣਾਉ ॥ ਪ੍ਰਮ
ਪ੍ਰਭ ਠਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਰਭਾਗੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਸਗ ਬਸੁ ਠਾਕ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸੋਰਠੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥
॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਚਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਰੰਗ ਕਾਰੇ ਰੰਗੇ
ਤਿਨ ਗਨਗੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਸਾਚੀ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ

ਪਰਕੁਮਪੁਰਨਪਰਸੇ ਸਰੁਰਵਿਗਤਿ ਅਸਭਨੀਜਾਈ ॥ ਗਤਉ ॥ ਧੁਰਕੀ
 ਵਈਅਈ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀਚਿਤਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਤਰਵਾ
 ਤਰਿ ॥ ਸਚੁਵਖਾਨਾ ॥ ੨੧੧ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥
 ਅੰਬੈਰਿਬੈਰਖਵਾਣਾ ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਦਾਸਅਪਨੇਆਪ
 ਕੇ ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈ ॥
 ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਠੀਪੁਰਨਸਭਨੀਥਾਈ ॥ ਗਤਉ ॥ ਅ
 ਧਿਸਤਾਈਤਿਆ ॥ ਸਚੇਦਾਸਚਾਛਾ ॥ ਤੇਗੀਭਗਤਿਵਰਿਅਈਪਈ ॥
 ਪੁਰਸਰਣਈ ॥ ੨੧੨ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੇਪੁਰੈਭਾਣਾ ॥ ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ ॥ ਗੋਬਿਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਪੁ
 ਰਖੀਧੈਜਤਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਈ ॥ ਜੋਇਓਤਿਸੋਈ
 ਭਯਵਤਿਬਿਰਥੀਅਸਨਜਾਈ ॥ ਗਤਉ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਜਿਸੁਪੁਨ
 ਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤਗੁਣਗਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਥੀਣਾਪਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮਨਿਭਵੈ ॥ ਅਠਪਤਰਤਰਿਕਾਜਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉਗੀਝਾਥੀ ॥ ਸੰਗਿ
 ਮਿਲਾਇਥੀਅਮੇਰੇਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਖੀ ॥ ਕੁਰਗਤਿਥੀਸੋਸਰਬਸੁ
 ਦੀਅਪਤਿਅਪੁਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕੁਤਨਾਨਕਸਰਬਥਕਪੁਰਨਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥
 ਗਗੀਥੀਗਦਤਮਾਰੀ ॥ ਖੰਠਾਸਗਲੇਨੇਨਥਾਰੀ ॥ ਇਸੁਅਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕ
 ਗੀਗੁਰਿਪੁਰੈਏਤਗਲਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ ॥ ਜੋਸਿਮਰੈ
 ਤਿਸਕੀਗਤਿਤਵੈਉਧਰਤਿਸਗਲੇਕੋਟਾ ॥ ਗਤਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਨੇਸੁਗਾਇ
 ਆਰੇਪੁਰਨਤਰਿਧੁਨਪਾਇਉ ॥ ਕੁਤਨਾਨਕਅਪੁਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਭਪਾਰ
 ਧੁਨਦਰੀਅਇਆ ॥ ੨੧੩ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮ ॥ ੫ ॥
 ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਕੀਨੀ ॥ ਥਖਸਅਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ
 ਅੰਦਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲੇਥਾਵਸੁਖੀਵਸਾਇਆ ॥ ॥ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਠ
 ਦਤੀ ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀਵਿਰਲੇਕਿਨਤੀਜਾਤੀ ॥ ਗਤਉ ॥
 ਪੁਰਖਾਈਗਵਤਭਾਈ ॥ ਓਤੁਸਫਲਸਦਾਸੁਖਦਈ ॥ ॥ ਨਾਮੁਧਿਅਇਆ

ਪੁਰਾਖਿਲਿਖਿਅਪਾਇਆ॥੨॥੧੭੮॥੧੭੯॥

ਘਰੁ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧੇ॥ ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ ਸਗਲ

ਪੁਰੇ ਥਾਜੇਅਨਤਤੁਰੇ॥ ਸੰਤਤੁਰਮਜਪਤਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੰਤ

ਨਬਸੇਸੁਖਸਤਜੇਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ਗਤੁਰੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ

ਪਰਬਤਮਮਨੀਭਾਣੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਿਵਖਾਣੀ॥ ਨੀਰਮਲਅਕ

॥੨॥੧੮॥੧੮੧॥੧੮੨॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਘਰੁ॥ ੩॥

ਭੁਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਾਵੈ॥ ਤਿਉਤਰਿਜਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਅਪੋ

ਓਕਿਉਅਭਕਾਈਐ॥ ਜਿਉਸਿਮਾਰਿਦਰਗਤਮੁਖੁਉਜਲੁਸਦਾਸ

ਪਾਈਐ॥ ਗਤੁਰੇ॥ ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਭੁਭਾਵੈ॥ ਤਿਉਤਰਿਦਾਸ

ਸੁਗਾਵੈ॥ ਜਿਉਮਾਤਾਬਲਿਲਪਟਾਵੈ॥ ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਮੁਕ

॥੩॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਵੈ॥ ਜਨਮਨਮੁਖਿਅਵੈ॥ ੧੮੮॥੧੮੯॥

ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਘਰੁ॥ ੩॥ ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਘਰਿਅਇ

ਦਕਕੈਮੁਖਿਭਾਇਆ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਿਪਾਤਿਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਸੇ

ਆ॥ ਸੰਤਹੁਸਚੇਕੀਵਰਿਅਈ॥ ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਬਦਾਈ॥

ਬਲੇਸਾਤਿਬਕੈਭਾਣੈ॥ ਦਾਸੁਭਾਣੀਬੁਤਮੁਵਖਾਣੈ॥ ਨਨਕਪੁਰਸੁਖਦ

ਨਿਪੁਰੀਬਦਤਬਦਾਈ॥ ੨੦੧॥੨੦੨॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥

ਪੁਰੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਅਏ॥ ਘਰਿਸਤੀਸਭਾਮਤਿਅਏ॥ ਜੀ

ਖੁਭਾਇਆਸੰਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਲੇਤਾਰੇ॥ ੧੯੧॥੧੯੨॥

ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਣਤਨਗਣਈ॥ ਗਾਥੈਬਾਥਗੁਪਾਥਾ॥ ਗਤੁਰੇ॥

ਮੁਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਤਿਨਿਸਭੇਬੋਕਸਵਾਰੇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਤੁਸਿਦੀਅ

ਨਾਨਕਦੁਖੁਨਖੀਆ॥ ੨੧੧॥੨੧੨॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਮ॥

ਤਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਅਸੋਈ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਕੋਈ॥

ਵਰਿਅਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਟੀਨਜਾਈ॥ ਤਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈ॥

ਜਿਸਨੋਬਖਸਿਲੈਤਿਮੇਰੇਧਿਅਰੇਸੋਜਸੁਤੇਰਾਗਾਵੈ॥ ਗਤੁਰੇ॥

ਮੀਮੇਰਾ॥ ਸੰਤਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ ਪੁਰਸਰਣਈ॥ ਮੁਖਿਨਿਦਕ

ਸੋਰਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੩॥
 ਅਗੇ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਪਾਏ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ ਪਰਮੇਸਰਿ ਬਣਤ ਬਣਈ
 ਭਰਿ ਭਰਿ ਕਤ ਕਤੁ ਨਾਤੀ ॥ ੧॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਰਿ ਸਰਬ
 ਸੰਤ ਰਿਜਾਨੀਆ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ਅਪਣੇ ਭਗਤ
 ਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ਅਚਰ ਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਨੀਤ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥
 ਸੋਰਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੩॥

੨੩
 ਨਾਨਕ ਇਉਂ ਮੇਰੇ ਜਮ ਭੁਤਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ਕੀ ਠਿਠਾਇ ਪ੍ਰਭਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਦੁਸਾਖੈ ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਬਿਰਾਏ ਸਗਲੇ ਦਾਸਕ
 ਰੁਸੁ ਮਤਿ ਦੀਤੀ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਬਾਨ ਵਸਾਏ ॥ ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਠਿਰਿ
 ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੰਗ ਮਿਟਾਏ ॥ ੨॥ ੨੪॥ ੮॥ ੧੨੧॥
 ਸੋਰਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੩॥ ॥ ਸ੍ਰ ਬਸੁਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁ

ਰੁਤ ਕੀ ਸਗਨੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟ ਤਤ ਤ ਅਨੰਦ ਭੁਖਾਇ ਆਤਰਿ ਗਾ
 ਏ ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਸੁਪੀ ਵਡੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਨਾਮ ਅਯਤੁ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀ ਸਰ
 ਣੀ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੋਈ ਪੁਰਨੁ ਭਾ
 ਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਨਾ ਮਿਰਤਾਂ ਬਿਵਲਾਈ ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੮॥ ੧੨੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੩॥ ॥ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨ ਤਰਿ ਅੰਤਸ
 ਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਤਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਚਾਖੈ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਚਿਟ ਗੁਸਾਈ ॥ ਤੁਸਮ ਰਖੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਠਪਤਰੁ ਮ
 ਯੇ ਆਈ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰਾਤਿ ਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਤੀ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਚਰਨ ਬਸੇ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਤੀ ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜ ਅਸੈ
 ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਦਿ ਬਾਸਾ ॥ ਜਿਦਿ ਪਾਰਿ ਆਏ ਸੋ ਭਾਸੇ ਤੀ ਪੁਰਨ
 ॥ ੩॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
 ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਰਿਝਿ ਭਉ ਸਾਗੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੮॥ ੧੨੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੩॥ ॥ ਭਉ ਚਿਉ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦੁ
 ॥ ਜਨੁ ਆਪੇ ਸਗ ਬਿਧਿ ਬਾਟੀ ॥ ਬਿਨ ਮਤਿ ਰਾਖਿ ਬੀਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ

ਥੇੜੀਕਾਟੀ॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੋਵਿਦੁਸਦਾਇਅਈਐ॥ ਸਗਲਕਰ
ਟਟਿਉਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿਦਿਅਠਲੁਪਾਈਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੀਅ
ਸਭਕੀਨੇਪੁਰਉਚਾਅਗਮਅਪਾਗ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਤਾ
ਪੁਰਿਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ
॥ ਪੁਰਾ॥ ੩॥ ॥ ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਾਂਈ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਦਾਇ
॥ ਤਾਬਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਮਤਰਸੁਚਾਖੇ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਗੁਰੂ
ਰਬਨਾ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਠਪੁਰਨਪੁਰਦਾਤੇਜੀਅਤੋਈਮਤਰਵਨਾ
ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈ॥ ਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ ਸਗਲੇਦੁਖੀ
ਸੁਖੁਰੁਚਤੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ
॥ ਪੁਰਾ॥ ੩॥ ॥ ਸੁਨਤੁਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇ
ਪੁਪੈਜਨਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਪੁਰਜੀਖਸਮਾਨ
ਅਗੇ॥ ਚੁਕੇਭਠੇਤਮਥਾਗੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁ
ਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ ਪਤਿਗਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜਨਮੇਥੇ॥ ੧॥ ਪੁਰ
॥ ੨॥ ੨੩॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ੧॥ ੫॥ ਪੁਰਾ॥ ੩॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਾਰਿਦੀਨੇ॥ ਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ ਅਗੇ
ਓਪੁਰਅਪੁਨੇ॥ ਭਵਾਨੇਪਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਨਕੇਕਰਜਸਾ
ਗੇ॥ ਦੀਨਦਾਇਅਠਕ੍ਰਿਪਾਠਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੁਰਨਖਸਮਤਮਾਰੇ॥
ਅਉਥੈਰੁਆਦਰਸਭਥਾਈਉਨਨਕਤਤੁਥਾਤਾ॥ ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉ
ਓਜਿਨਅਪੁਨੇਪੁਤਾਪਾਨਕਪੁਰਜਾਤਾ॥ ੨॥ ੨੪॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਜੇਮਾਤ

11

॥ अस्य पदार्थात् ॥ ॥ यथा ॥ ॥ चतुर्दशी ॥

३५१

ਪਤਿਨਾਮੀ॥ ਮਸਤਕਿ ਬੇਖੁਜੀ ਅਜਗੀ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਬੇਖੁਸਤਮੀ॥
ਸੁਕਰ ਸੁਕਰਾਏ ਅਪੇ ਅਪੇ ਭਗਤਿ ਦਿਤਮੀ॥ ਮਾਨੁ ਮੁਖਿ ਚੁਠਿਤਮੀ॥
ਧੇਰਿ ਅਨੁ ਅਗਮੀ॥ ੫॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿ ਅਸੇਈ ਸਾਤੁ ਜਾਣੀ ਜਿਉਂ
ਠਿਅਈ॥ ਅਕਥੈ ਕਾਕਿ ਆਕਥੀ ਐਭਾਈ ਚਲਾਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ॥
ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾਮਤਿ ਤਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ
ਭਾਈ ਤਰਿਕਿ ਅਕਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੬॥ ਏਕਿ ਭਗੀ ਮੁਕੁਲਾਏ ਏਕਿ
ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇ ਭਠੁ ਪਾਏ ਅਤੁ ਪੁਰ
ਲਾਵਣੁ ਤਾ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇਕਿ ਭੁਤਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿਰਤੁ ਮਰਾ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਕਿ ਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ੭॥ ਗਗਨੇ
ਸਿਅਗੁਣ ਪਰਗਾ ਸਿਅਗੁਣ ਮਤਿ ਗਿਅਨਾਧਿ ਅਨੀ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਤੈਕਣ ਵੈ ਤਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੀ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਾਤਿ ਰਗੰਭੀ ਰਾਗਿ
ਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੀ॥ ਪੁਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ
॥੮॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸੋਰਠਿ॥ ਮਤਲਾ॥ ੧॥ ਭਿਤਕੇ॥ ੧॥ ਘਰੁ
ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਬੰਧੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧ ਕਾਰੀ॥ ਪਾਪਿ ਪੁਨਿ ਜ
ਅਭਾਈ ਬਿਨ ਸੈਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਗੀ॥ ਏਤਮਾ ਏਤਾ ਅਜਗੀ ਮਤਲਾ ਭਾਈ
ਸਭੇ ਵੇ ਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮ ਕਾਰੀ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਉਪ
ਈ ਸੁਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਬਕੈ ਬਜੇ
ਰਮ ਕਰਤੁ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿ
॥ ਏਨ ਬਿਧਿ ਰੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਉਰੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ॥ ੨॥ ਦੁਰਮ
ਵਿਗੁਤੀ ਭਾਈ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਈ॥ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ
ਬਿਨ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਅਵ
ਰਤਾਈ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਬੁਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬੁਝੈ
ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥ ੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਤੀ ਵਿਚੈ ਭਾਈ
ਵਿਚਤੁ ਨਿਕਲੈ ਤੇਭਾ॥ ਜਥੁ ਮਥੀ ਐਜਲੁ ਦੇਖੀ ਐਭਾਈ ਇਤੁ ਗੁਰੁ

ਗੁਰਬਿਨੁ ਭਗਮਿ ਵਿਗੁਚੀ ਐਭਾਈ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਜ
 ਭਗਮਿ ਸੁਤ ਕਥਾਈ ਦਤਿ ਸਬਾਧੋ ਮਾਇ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਾਠਿ ਨ ਛੁਟੀ ਭ
 ਈ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਤੁ ਜ ਗੁਰਬਿਨੁ ਭਾਇ ਆਭਾਈ ਕਤ ਦੋ ਕੀਯੁ
 ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੋਮਰਣ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ ਮ
 ਜੁ ਦਨੁ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਭਾਈ ਦਰਗਾਹ ਨ ਮੁਵਿ ਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕ ਸੁਜਿ ਨਿਨ
 ਮੁਵਿ ਕਾਇ ਆਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਚੁ ਕਥੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਇਤੁ ਜੁਤੁ ਸਗਡਕ
 ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨ ਮੁਅਪਗੁ ॥ ਇਤੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਰੀ ਸੋਵਿ ਕੈ ਭਾਈ ਗੁਰਸਬਦਿ
 ਕੇ ਵੀਚਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਵਾਪਰੀ ਨਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਗੁ ॥ ੨ ॥ ॥
 ਗੁਰਮੋਹਿ ॥ ਮਠਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਚੀਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਪਿ ਅਗੇਤਿ ਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨ ਠਾਕਨ ਪਾਈ ਐਪਿ
 ਅਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਨ ਤਰੇ ॥ ਧੁਰੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾਪਿ ਅਗੇਤਰੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭੀਤੁ
 ਤੇ ਸਾਥ ਤਦਾਪਿ ਅਗੇ ਭੀਤਰੀ ਸਾਥਾ ॥ ਵਿਦੁ ਥੋਤਿ ਥਭੈ ਚੁਥੀ ਐਪਿ ਅਗੇ ਕ
 ਧੀਧਾਇ ਕਤ ਤਾਰਿ ॥ ਸਾਥਾ ਤੀ ਸਾਥਾ ਤਦਾਪਿ ਅਗੇ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
 ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਸਾਥਾ ਤਿ ਸੇਭ ਲੇਪਿ ਅਗੇ ਸਬਾਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਤੇਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
 ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਅਗੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾਪਿ ਅਗੇ
 ਸੁਸਚਨੀ ਸਾਥਾ ॥ ਆਇ ਆਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾਪਿ ਅਗੇ ਪੁਕਮੀ ਪੁਕਮੁ ਪਥਾ
 ਤਾ ਗੁਰਬਿਨੁ ਪੁਕਮੁ ਨ ਖੁਸ਼ੀ ਐਪਿ ਅਗੇ ਸਚੇ ਸਚਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ
 ਨਿਮਿ ਆਪਿ ਅਗੇ ਪੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਥਾਗਿ ॥ ਪੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿ ਆਪਿ ਅਗੇ
 ਪੁਕਮੈ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਜਾਈ ਐਪਿ ਅਗੇ ਚਲੈ ਕਰਜ ਸਾ
 ਧੀ ॥ ਪੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ਆਪਿ ਅਗੇ ਪੁਕਮੈ ਜਾਇ ਜਾਇ ॥ ਪੁਕਮੈ ਬੰਨਿ
 ਚਲਾਈ ਐਪਿ ਅਗੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਪੁਕਮੈ ਸਬਾਦਿ ਪਥਾਈ ਐਪਿ
 ਅਗੇ ਦਰਗਾਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪੁਕਮੈ ਗਠ ਤਗਣਾਈ ਐਪਿ ਅਗੇ ਪੁਕਮੈ
 ਮੈਦੇਇ ॥ ਪੁਕਮੈ ਭਵੈ ਭਵਾਈ ਐਪਿ ਅਗੇ ਅਵਗਾਢੁ ਮੁਠੀ ਗੋਇ ॥ ਪੁਕਮੈ ਸਿਵ
 ਮਤ ਕਾਪਿ ਅਗੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਆਈ ਤੇਇ ॥ ੫ ॥ ਅਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆ
 ਐਪਿ ਅਗੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀ ਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੰਸਾਰ ਤਿ ਆਪਿ ਅਗੇ ਉਤਿ

ਨਬਥਿਤਵੈਜਾਉ। ਨਉਮਿਥੈਸੰਤੋਖੀਅੰਧਿਅਰੇਨਦਰੀਮੇਥਿਮਿਥੈ
॥ ੭॥ ਕਾਂਇਅਕਗਦੁਜੇਥੀਐਧਿਅਰੇਮਨੁਮਸਵਾਣੀਧਾਰਨ
ਥੇਖਥਿਸਚਕੀਧਿਅਰੇਤਰਿਗੁਣਥਿਖਤੁਵੀਚਾਰਿ। ਧਨੁਲੇਖ
ਕਾਧਿਅਰੇਸਚੁਥਿਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ ੮॥ ੩॥
ਯਦੁਤੁਕੀ॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਤੁਗੁਣਦਤਉਨਿਗਮਥੁ
ਮਥੁਨਾਮਨਤਉਇ। ਤਮਅਪਰਾਧੀਨਿਗੁਣੇਭਾਈਤੁਧੀਤੇਗੁਣ
॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੁਕਰਤਾਕਰਿਵੇਖੁ। ਤਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਅਤੁ
ਤਨਿਨਾਮਵਸੇਖੁ। ਰਤਉ॥ ਥਿਖੁਮਾਇਅਚਿਤਮਠਿਅਰ
ਰਾਈਪਾਤਿਖੋਇ। ਚਿਤਮਠਿਠਕੁਰੁਸਚਿਵਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗਿ
ਮੰਇ॥ ੨॥ ਰੁੜ੍ਹੇਗੁੜ੍ਹੇਅਖੀਐਭਾਈਰੁੜ੍ਹੇ। ਥਾਥੁਚਥੁਥੁ। ਜੇ
ਸਿਉਥੈਰਾਗੀਐਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਾਚੁਅਥੁਥੁ॥ ੩॥ ਪਾਤਾਥੀ
ਤੁਭਾਈਘਰਿਘਰਿਤੁਗੁਣਗਿਆਨੁ। ਗੁਰਮਿਥਿਐਸੁਖੁਪਾਇ
ਈਚੁਕਾਮਨਤੁਗੁਮਾਨੁ॥ ੪॥ ਜਥਿਮਥਿਕਾਂਇਅਮਾਜੀਐਭਾ
ਮੈਥਾਤਨੁਤਉਇ॥ ੫॥ ਅਨਮਤਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈਮਨਤਨਿਗ
ਇ॥ ੬॥ ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੁਜੀਐਭਾਈਕਿਅਮਾਗਉਕਿਅਦੇ
ਤੁਦੁਨੀਰਿਪਖਾਥੀਐਭਾਈਜਥਮਠਿਥੁਰਤਿਤੇਤਿ॥ ੭॥ ਗੁਰ
ਅਥਖੁਨਥਖੀਐਭਾਈਜਗੁਥੁਰੈਪਾਤਿਖੋਇ। ਮੇਰੇਠਾਕਰ
ਰਿਅਈਅਭਾਈਜੇਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ ੮॥ ਥਿਐਰਿਥੈਮੀਰੁ
ਸਾਚੁਕਤੋਪਿਰਭਾਇ। ਥਿਰਤੋਥੇਧੀਸਚਿਵਸੀਭਾਈਅਧਿ
ਤਰਿਨਾਇ॥ ੯॥ ਸਭੁਕੋਅਖੈਅਪਣਭਾਈਗੁਰਤੇਥੁਥੁਥੁ
ਥੀਧੇਸੇਉਥਰੇਭਾਈਸਥਦੁਸਚਨੀਸਾਨੁ॥ ੧੦॥ ਈਧਨੁਅਧਿ
ਕੇਥੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁਰਚਕਪਾਇ। ਥਿਨੁਪਥੁਨਾਮੁਰਿਦੇਵ
ਸਾਨੁਮਿਥਤੁਸੁਭਾਇ॥ ੧੧॥ ੪॥

ਸੋਰਠਿ॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥

ਮਤਲਾ ੩॥

ਤਿਤੁਕੀ॥

॥੫੫੫॥

॥

ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੁਰਖ ਦਾਤ ਰਿਜੀਓ ਧੁਰਿ ਤੁਰਖ ਦਾ ਆਇਆ ਪ੍ਰਤਿ
 ਭਾਵ ਜਨ ਤੁਧੁ ਗ੍ਰੰਥਿ ਲਏ ਤਰਿ ਜੀਓ ਤਰਖ ਸੁਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ
 ਗੁਰਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਤੈ ਤਰਿ ਜੀਓ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰ ਮਿਥੁ ਆਇਆ ॥੧॥
 ਤਰਿ ਜੀਓ ਤੇਰੀ ਫਰਿ ਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈ ਜਗ ਖੁਤੁ ਸੁ ਅਮੀ ਭਗਤ ਤੇ
 ਗੀ ਸਰਣੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨ ਜਮੁ ਜਤਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਯੁ ਨ ਨੈਵ ਜਾਈ ॥
 ਕੇਵਲਾ ਮੁਨਾ ਮੁਨਿ ਵਸਿ ਆਨਾ ਮੇਤੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ
 ਗਤ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਤਾ
 ਵੀ ਅੰਤ ਰਿਬੋਰੁ ਸੁ ਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਰੈ ਸਥ ਦੁਨ ਭਇਓ ਤਿਨ ਮਨ ਲਾ
 ਗਾਉ ॥ ਕੁੜਕ ਪਟੁ ਪਾਯੁ ਲਾਇ ਜਾ ਸੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫੰਕਾ ਅਥਾਉ ॥ ੩ ॥ ਭਗ
 ਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਪੁਰਜੀ ॥ ਭਗਤੀ ਯੁਤੁ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਸਭ
 ਬੰਦ ਤੇਰੀ ਤੁਏ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਤਿ ਸਮਾਈ ਗੁ
 ਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਪਥਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਅਚਿਤ ਕੰ ਮਕਰ ਤਿ ਪੁਰਤਿ ਨ ਕੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਕਾਮੁ
 ਪਿਐ ਆਗੁ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸ ਭੋਕਾ ਜਸ ਵਾਰਣਾ ॥ ਚਿ
 ਨ ਕੀ ਸੀ ਸਕਰੇ ਸੁਵਿਗੁ ਚੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪੁਰਤੈ ਰਖਵਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਵੇ ਕੀਨੋ ਪਾਇ ਆਮਨ ਮੁਖਿ ਭਉ ਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲ ਲਾਈ ॥ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਠ
 ਉਗਤ ਪਾਵਤਿ ਦੁਖ ਮਤਿ ਦੁਖ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੈਵੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ
 ਸਤ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਾ ਮੁਨ ਬੰਦੈ ਜੇ ਅਨੇਕ
 ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹਤਿ ਤੇਰੇ ਦਵਖਾਣਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਪਤਿਗਵਾ
 ਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਜਿ ਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਭੂਟ ਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ੭ ॥
 ਜਿਨ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿ ਆਗਾ ॥ ਚਿਨੀ ਸੋਰਠੀ ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿ ਤੈਵੇ ਕੀਨੋ ਨ ਮੇਟਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਗਾ
 ਧਿ ਆਉ ਰਿਧਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ॥੫੫੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੩

ਤੁਕੋ॥

॥ ਨਿਗੁਣਿ ਆਨੋ ਅਧੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾਈ ॥

ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਰਿਜੀ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣੀ ਦਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਰਲਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿ ਅਨੁਪਿਅ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕਉਣ ਕਉਣ ਪਾਰਿਤਾਰਿ ਅਨੁਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇ
॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪਾਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ
ਉਮਨਿ ਵਸਿ ਅਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਉਣ ਵੀ ਤਉ ਵਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਠਿ ਭੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤੁ ਭਾਈ
ਸਤਿਜਿ ਸਮਾਉ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਤਿਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਪੁਰਾਤਨ
ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਰਮਤੀ ਕਉ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਦੀ ਸਚੁ ਸੁਗ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾ
ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿ
ਘਰ ਉਪਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਘਰੀ ਬਖਸ
॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਤੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਿਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੩

ਤਰਿਜੀ ਉਸ ਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋ
ਭਾਈ ਅਨਾਦਿ ਨਰਤੀ ਆਹੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਜੀ ਉਤੁ ਅਪੇਰੰਗੁ ਚਰਾਇ
ਵਤੁ ਗਾਵਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿ ਤੈ ਭਾਈ ਤਰਿਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਕਾਰਕਮਾ ਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਭਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਈ ਭਾਈ ਤਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰ ਕਾਤੁ ਕਮੁਨ ਜਾਣੀ ਭ
ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕਾਰਕਮਾ ਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਰੁ ਤਿ
॥ ੩ ॥ ਸੇਗਾ ਵਤਿ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਰਪਾ ਤੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਅਨ
ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਵਤਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਬਿਵਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ਸਭਨਾ ਮਾਨਿ
ਲਦਾ ਭਾਈ ਸੇਵਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ ਤੁਵਿ ਸਾਗੀ ਭੈ ਭਾਈ ਜਿਨ
ਵਡੀ ਤੈ ਚਾਤਿ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਰੂਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਤ ਨਤੀ ਕਉ ॥

ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਬਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥ ੬ ॥ ਏਤ੍ਰ ਜਨ ਮਿਤਰਿ
 ਨੇਰੇ ਤੇਰੇ ਬਾਣੀ ਕਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਵੰਦੀ ਮੁਖ ਓਠੀ ਭਾਈ ਬਿ
 ਖਿ ਅਨੰਤ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਝਿ ਸੁਖਿ ਵਸਾਇ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੰਤਿ
 ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਝਿ ਤੁਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਾਇਗੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ॥ ਮਤਕਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ॥ ਪ੍ਰਕਾ ॥ ੧ ॥ ॥

ਸੁਖ ਜਗੁ ਜਿਉ ਪਾਇ ਆਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ॥ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਜਿ
 ਨਿਸਾਜਿ ਆਭਾਈ ਦੇਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀ ਐ ਕਿਉਂ ਦੱਖੀ ਐ ਭਾਈ ਕ
 ਰਣ ਕੁ ਅਵਥੁ ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਸਭਾਈ ਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਪੀਐ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਾ ਭੰਤਾ
 ਰਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪਰਿਸਭੁ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਨਿਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ
 ਥੈ ਨ ਪਵੈ ਭਾਈ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਗ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ਕਰਦਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਭੇਟੀ ਐ ਭਾਈ ਸਥਾਦਿ ਮਿਲਾਵਟ ਭੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ
 ਰਸ ਰੇਵੀ ਅਤਿ ਭਾਈ ਭੁਖ ਭੁਝਿ ਭੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀ ਐ ਭਾਈ
 ਹਰਿ ਕੋ ਨ ਮਿਲਿ ਵਾਸੁ ॥ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿ ਅਨਤ ਭਾਈ ਕਮਲ ਭੈ ਪਗਾਸੁ ॥
 ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਠਾਸ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਭੈ ਐ
 ਭਾਈ ਭੈ ਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਭੁਟ ਮੁਖ ਸਾਰਿ ਆਭਾਈ ਪੈ ਖੈ ਸੁਣੈ ਤੁ
 ਭੀ ॥ ਜਿਉ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਰ ਭੁਟ ਮੁਖ ਭਾਈ ਤਿਉ ਦਿਨਿ ਮਰੀ ਐ ਭੁਗਿ ॥ ਕਰਣ ਕ
 ਰ ਵਲ ਸਮਰਥ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਥਾ ਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਭਾਈ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਕਥੈ ਭਾਈ ਤਿਰੰਦ ਨ ਮਿਲਿ ਵਾਸੁ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਭੈ ਪਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਾਇ ਅਪ
 ਚਾਪੁ ਭੁਭਾਈ ਮਉਲਿ ਅਪਰ ਤਿਅ ਕਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਸੰਤੋਖਿ ਆਭਾਈ ਅ
 ਪੈ ਨਿਸਿਧਾ ਭਾਉ ॥ ਰਸ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਚਾਸ ਦੁਸੁ ਆਉ ॥ ਕਰਨਿ ਸੁ
 ਦੇਸੁ ਦਿਜੀ ਵਿਆਭਾਈ ਨਿਤ ਚਲ ਪਾਇ ਆਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ

ਭਾਈ ਸੱਜੀ ਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਓ॥ ੬॥ ਥੁਰੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਤਉ ਤਿਸ
ਜਾਓ॥ ਚੰਦ੍ਰਨਿਰਗੁਣੇ ਅਰੇ ਪਾਠ ਦਭਾਈ ਦੋਇ ਨਿਬਾਵੇ ਬਾਓ॥ ਜਿਸੁ
ਤੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੁਣ ਜਾ ਕਾਨਾਓ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚੇ ਭੇਟੀ ਐ ਭਾਈ
ਕਰਮਾਓ॥ ੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਜੀਵੀ ਐ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਠਾ ਭਰਪੂਰ
ਗਿਰਾਸਿ ਨਵਿ ਸਰੇ ਭਾਈ ਪੇਕਉ ਸਦਾ ਤਜੁ ਗਿ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਅ
ਰਬ ਰਹਿ ਅਭਗੁ ਪ੍ਰਿਥਿ॥ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਥਾਹੀ ਅਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇ
॥੮॥ ਅੰਚ ਛਿਲਾਇ ਤਗਾਇ ਅਭਾਈ ਭਉ ਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਇ ਅਭਾਈ ਕੀ ਤੋਨ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਮੁਨ ਤਨੁ ਸੀਤ ਬੁਝੈ
ਈ ਭੋਜਨੁ ਨ ਮਾਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿਕਿ ਲਵਿ
ਠਾਰੁ॥ ੯॥ ੧॥ ੮॥ ॥ ਸੰਗਿ ॥ ੧॥ ੫॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆਪੁਰੁ
ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਪਿਅਰੇ ਤਤ ਅਪਣਾ ਮੁਜ ਪਾਇ ਆ॥ ਥਾਹਿ
ਬਿਖੁ ਪਸਰੀ ਅਪਿਅਰੇ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ਆ॥ ਜਿਸ ਨ ਕੀਤ ਕਰਮੁ
ਪਿਅਰੇ ਤਿਸੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਸੰਅਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਅਰੇ
ਮਲਿ ਵਲਾਇ ਆ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕੈ ਪਿਅਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰੁ॥ ਤੁਰਿ ਪਿਅਰੇ ਅੰਤਰ ਜਮੀ ਏਕਾ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ
ਮਿਅਾਇ ਆਪਿਅਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਾ
ਅਰੇ ਥੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਅਰੇ ਸੇ ਬਰੈ
ਇ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਥੈ ਭੁਟੀ ਐ ਪਿਅਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ॥ ੧॥ ਮਿਠਾ ਕਰ
ਇ ਆਪਿਅਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ॥ ਕਉੜਾ ਤੋਇ ਪਤਿਸਟਿ ਆਪਿ
ਸਤੇ ਉਪਜਿ ਅਸੋਗੁ॥ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇ ਅਨੁਪਿਅਰੇ ਉਤਰੈ ਨ
॥ ਜੋਗੁਰੁ ਮੇਥਿਉ ਧਾਰਿ ਆਪਿਅਰੇ ਤਿਨੁ ਪੁਰੇ ਪਾਇ ਅਸੰਜੋਗੁ॥ ੩॥
ਲਾਠਿ ਅਟਿ ਆਪਿਅਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਤਿ ਮੁਕਿ॥ ਜਿਨ ਤੁਵਿ ਸਾਹਿ
ਤਮੁ ਮਾਅੰ॥ ਸੇਤ ਨ ਤੋਏ ਧੁਵਿ॥ ਬਿਲਾਟ ਕਰਹਿ ਥੁਤੈ ਰਿਅਪਿ
ਉਤਰੈ ਨ ਤੀਸੁਰੁ॥ ਜੋਗੁਰੁ ਮੇਥਿ ਸਵਾਰਿ ਆਪਿਅਰੇ ਤਿਨ ਕਰਹਿ ਅ
॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਅਰੇ ਜੇ ਕਾਪਾਹ ਵਸਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ

ਤਕ ਏਓ ਠਿਜਾਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਵੇਈ ਮਿਥੈ ਪਿਅਰੇ ਦਰਗਹ
 ਮਿਥੈ ਸੰਜਾਇ। ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿ ਅਪਿਅਰੇ ਤਿਨ ਪੁਰੀ ਪਾਇ॥ ੫॥ ਸੰਜ
 ਮਸਤ ਮਿਅ ਘੁਪਿਅਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਠਿ। ਜੋ ਥੇ ਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਅ
 ਮੇਤਿਨ ਕੁਝਿ ਲਗੈ ਗਾਇ॥ ਤਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀ ਅਪਿਅਰੇ ਕੁਰੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾ
 ਬ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇ ਓਨੇ ਪਿਅਰੇ ਸਚਾਨ ਮੁਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਸਤੁ ਸੰਤ
 ਪੁਰੀ ਅਨੁਪਿਅਨੁ ਪਿਅਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਵੈ
 ਪਿਅਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਿ ਭਰੇ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿਨ ਲੀਪਿਅਪਿਅਰੇ ਭਵ ਜਲੁ
 ਪਰਿ ਪਰੇ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈ ਤਿਪਿਅਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ॥ ੭॥ ਸੰਮੁਖ
 ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇਉ ਪਿਅਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਢੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਚਲਿ ਪੁ
 ਰੀ ਪਿਅਰੇ ਜੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਢੁ॥ ਤਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿ ਅਪਿਅਰੇ ਮਸਤ
 ਕਿਸਤੁ ਨੀਸਾਢੁ॥ ਸੇ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਵੀ ਸਰੈ ਪਿਅਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਢੁ॥ ੮॥ ੨॥ ੮॥
 ਸਰਗਿ॥ ਮ॥ ੫॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਪੁਰਾ॥ ੧॥

ਪਠ ਪੜ੍ਹਿਓ ਅੰਗੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਿ ਓਨੇ ਵਲ ਭੁਇ ਅੰਗ ਮਸਾਧੇ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ
 ਨਗੁਨ ਭੁਟਾਕਿ ਅਧਿਕ ਅੰਤੁ ਭੁਧਿ ਥਾਧੇ॥ ੧॥ ਪਿਅਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਦੁ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ਤਾਰਿ ਪਰਿ ਓਸੁ ਅਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਭੁਧਿ ਬਿ
 ਥੇ ਕਾ ਹੁਤੁ॥ ਮਨਿ ਭਾਇ ਓ ਕਰ ਪਾਤੀ ਗਤਿ ਓਨ ਗਨ ਠਿਰਿ ਓ ਬਨ ਮਪੀ॥ ੨॥
 ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭੂਮਿ ਓ ਦੁਬਿਧਾ ਭੁਟ ਕੈ ਨਤੀ॥ ੩॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰਥਿ ਜਾਇ ਬ
 ਸਿ ਓ ਸਿਰਿ ਕਰ ਵਤੁ ਧਰਾਏ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਥੁਨ ਉਤਰੈ ਇਤ ਬਿਧਿ ਜੇ ਥਕ ਜਤਨ ਕਰ
 ਏ॥ ੪॥ ਕਨਕ ਕਾ ਮਨੀ ਤੈ ਵਰਗੈ ਵਰ ਥਾਧੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨ ਦਤ ਰਾਅਨ॥ ਥਸਤੁ ਭੁਮ
 ਤੁ ਅਧੇਨ ਤਮਿ ਲੀਐ ਤਰਿ ਦੁਆਰਾ॥ ੫॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਭੰਡ ਉਤ ਖੰਡੁ
 ਮਾਮਾ ਭੁਗਤਾ॥ ਪਉੜੈ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਨਿ ਪਰਿਅਨ ਤਮਿ ਲੀਐ ਇਤ ਜੁਗ
 ੫॥ ਜਗ ਸਿਧ ਅਸਟ ਚਉਰਾਸੀ॥ ਏਥੀ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਗਤਿ ਆ॥ ਵਡੀ ਅਯਾ
 ਤੀਰਥਿ ਰਿਜਨ ਮੈ ਤਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਤਿ ਆ॥ ੬॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀਰਚ
 ਕਰਿ ਅਤੁ ਕਮੁ ਅਠਾਰਾ॥ ਸੇ ਜਸ ਤਨੀ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਯੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ॥
 ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਤੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ਕੈ ਕਰਮਾ॥ ਕੁਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਾਇ

ਓਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਖਿਥਿਖੇਕਾਠਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕੁਇਤਰੀਗਿਮਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਰਿਕੀਰਤਨਿਇਤੁਮਨੁਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਜ
ਜੁਮਤਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੪ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੩ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਸੋਗਰਿਕੀਵਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾਨਾਇ ॥ ਸਲੋਕਮਹਤਾ ॥

ਸੋਗਰਿਸਦਾਸੁਤਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਤਇ ॥ ੧ ॥ ਤੀਮੈਭੁਨਕੁਰਮਾਨਿ
ਚਾਸੋਇ ॥ ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗਾਪਰਗਿ
ਜੇਪਿਰਮਿਥੈਖੁਸੀਰਵੈਪਿਰਸੰਗਿ ॥ ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇ
ਤੰਗੁ ॥ ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੁਕਾਰੁਕਿਸੁ ॥ ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਕ
ਣੀਸਭੁਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸੋਗਰਿਤਾਮਿਸੁਤਵਣੀਜਾਤਰਿਨ

ਥੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਤਰਿਤਰਿਥੋਥੇ ॥ ਤਰਿਪ੍ਰੇਮ
ਦਿਨਸੁਗਤਿ ॥ ਰਤੀਤਰਿਗੰਗਿਚੋਥੇ ॥ ਤਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸੁ
ਆਜਗਤੁਮੈਟੋਥੇ ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਇਆਮਨੁਅਤਾ
ਥੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੋਗੋਲਗੋਥੇ ॥ ੨ ॥

॥ ਤੁਭਾਪੇਸਿਸਾਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਤਾਰਿਆ ॥ ਤੁਭਾਪੇਖੇਭੁਰਚਾਇਤੁ
ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਤਾਰਿਆ ॥ ਸੁਭਤੇਰਾਸੁ
ਤੈਓਪਾਵਣਤਾਰਿਆ ॥ ਤਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਤੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ
॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਤਉਮੈਜਲਤੇਜਾਇਮੁਏਭੁਮਿਆਏਦੁਜੈਭਾ

ਤਿਗੁਰਿਗਥੀਏਅਪਣੈਪਨੈਪਾਇ ॥ ਇਤੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀਆਇ
ਕੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਇ ॥ ਸਥਾਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਥਏ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ ॥
॥ ਸਥਾਥਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਧੰਨਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੁਇਅਨਾਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ ॥ ਕੁਭਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਤਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਇ ॥
ਕੀਅਠਿਜਿਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਉਮੁ

ਜੁਸੇਵਿਨਿਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੁਕਗਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਈਐ
 ਤਰਿਤੇਗੀਵਡੀਕਰਮੈਮੁਰਖਥਾਈਐ। ਤਉਗੱਠਾਠਾਠਾਤੁਧੁਮੈਤੁਕਮੁਕੁਰਮਈਐ
 ਤਉਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਾਵਾਜਿਗੁਰਸਮਝਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾ॥ ੩॥
 ਪੁਰਖਿਕਿਥਿਅਕਮਾਵਣਾਜੇਕਰਤੇਆਪਿਕਿਥਿਆਸੁ। ਮੰਤਰਗਉਕੀਪਈਐ
 ਨੁਵੇਸਰਿਅਗੁਣਤਾਸੁ। ਮਤ੍ਰਜਾਣੁਜਗੁਜੀਵਦਾਤੁਜੇਭਾਇਮੁਇਆਸੁ। ਜਿਨੀਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਤਣਿਨਮਿਥਨੀਪਾਸਿ। ਤੁਖੁਥਗਾਣਾਤੁ ਤੁਘਣਾਪੁ
 ਰੁਕਬਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ। ਥੋਕਾਵਿਚਿਮੁਤੁਕਾਣਤੁਅੰਦਰਿਓਭੇਸਾਸਾ। ਮਨ
 ਮੁਖਨਕਨਵਿਸਤੀਚੁਕਿਗਾਇਆਵੇਸਾਸੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨਸੁਖੁਅਗਥਾਜਿਨਅੰ
 ਝਰਿਨਮੁਖੀਵਾਸੁ॥੧॥ ਮਾ॥ ੩॥ ॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਥਤਿਸੁ
 ਰਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਕਥਾਣਾਅਨਾਦਿਨੁਕਰਤਿਸੇਸਚਿਰਤੇਸਮਾਇ। ਤੁਜੇਭਾਇਥਗੋਸ
 ਰਜਾਅਖੀਅਤਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਤਿਵੇਕਾਗ। ਮਨਮੁਖਅਪਸੁਅਰਥੀਕਾਰਜੁ
 ਨਸਕਤਿਸਵਾਗਿ। ਨਾਨਕਪੁਰਖਿਕਿਥਿਅਕਮਾਵਣਾਕੋਈਨਮੇਟਣਾਗੁ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਅਪੇਜਗਤੁਰਿਪਾਇਕੈਅੰਧ। ਕੇਠਰਚਾਇਆ ਕੈਗੁਣਅਪਿ
 ਨਿਰਜਿਅਮਾਇਆਮੁਤਵਧਾਇਆ। ਵਿਚਿਤੁਰਿਮੈਥੇਖਮੰਗੀਐਫਿਰਿਅਵੇਜਾਇ
 ਆ। ਜਿਨਪਰਿਅੰਧਿਕਿਪਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ। ਬਛਿਤਰੀਗੁਰਅਪਣੇਸ
 ਰਦਧੁਮਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾ॥ ੩॥ ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੁਤੈ
 ਜਿਨੀਵਿਦੁਟਤਾਜਗੁਖਾਇਆ। ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਓਥੇਜਿਨੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿ
 ਤੁਭਾਇਆ। ਬਿਨਾਵੇਜਗੁਕਮਥਾਠਿਕੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ। ਧੰਧਾਕਰ
 ਤੇਆਨੰਦਥਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾ
 ਰੀਮਿਥਿਅਜਿਨਕਉਧੁਰਿਕਿਥਿਪਾਇਆ॥੪॥ ਮਾ॥ ੩॥ ॥ਘਰਧੀਮਤਿਅੰ
 ਤੁਭਾਪੁਰੁਏਮਨਮੁਖਸਾਦਨਪਾਇਆ। ਜਿਉਕਸਤੁਗੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭੁਮਦਭ
 ਮਿਥੁਕਾਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਥਿਖੁਸੰਗੁਏਕਰਤੇਆਪਿਖੁਆਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
 ਏਸੇਧੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਥੁਤਮੁਦਿਖਾਇਆ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਕੁਠੋਇਆਸਨਾਤ
 ਸਾਦੁਆਇਆ। ਸਬਦੇਤੀਨਉਧੁਪਜੈਸਬਦੇਮੇਛਿਮਿਥਾਇਆ। ਬਿਨਸਬ
 ਸਤੁਜਗੁਬਉਗਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੋਸਬਦੁਏ। ਨਾਨਕਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ॥ ਘਉੜੀ ॥ ਸੋ ਤੇ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਤੈ ਕਹੁ ਕਿ ਤੂੰ
ਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸੁ ਟੁਕੁ ਜਨਾ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ
ਨਿਰੰਜਨ ਤਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿ ਅਕਤਿ ਗੁਣਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਚੁਣੈ
ਤਰਿ ਮਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਵੇਖਾਏ ਅਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ
॥ ਸਭ ਕੁ ਮਾ ॥ ੩॥ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕਉ ਪੀੜੀਐ ਰਤਨ ਭਰੀ ਰੇਤਿ ॥ ਜਿਉ
ਉਖਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦ ਰੋਨੇਤਿ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਥੁ ਨ ਚੁਕਦੀ ਰਾਤੀ ਅਭੈ ਰੇਤ
॥ ॥ ਸਜਣ ਮੈਰੰਗੁ ਲਾਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਜੀਠੈ ਕਪੜੇ
ਪਾਤੇ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਅਨ ਲਗੈ ਕੇਤਾ ॥ ੨॥ ॥ ਘਉੜੀ
ਤਰਿ ਅਪਿ ਵਰਤੈ ਅਪਿ ਤਰਿ ਅਪਿ ਚੁਣਾਇ ਦਾ ॥ ਤਰਿ ਅਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਵ
ਰਿਧੰਧੇ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ਇਕ ਨ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਅਪਿ ਖੁਆਇ ਦਾ
ਗਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਸੁ ਰਿਪਾਇ ਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਇ ਦਾ ॥ ੫॥ ॥ ਸਭ ਕੁ ਮਾ ॥ ੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ
ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿਦਿ ਅਛੁ ਪਾਵਣੁ ਉਮੈ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧ
ਕਤਿ ਤੋਇ ਸਚੇ ਰੇਤ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਛੁ ਰੇਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਇ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਿਅਪਣੁ ਉਤਿਨ ਬਲਿਤ ਰੈ ਜਾਉ ॥ ॥ ਮ
॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਨੁ ਅਜਿ ਤੁਝੇ ਭੁਜੇ ਬਗੋ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨੀਤੁ
ਤਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਤਿਥੈ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਸੁ ਮੁਖ
ਅਵਹੀ ਬਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਬਕੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ
ਨਕੀ ਸਾਗਰ ਜਾਣੀ ॥ ਤਉ ਮੈਰੰਗ ਮਿਰੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਾਇ ਅ
ਵਸਿ ਅਮਨੀਆਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਤੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ
ਸੇਨਿਰ ਮਥੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ
ਮਾਇ ॥ ੨॥ ॥ ਘਉੜੀ ॥ ॥ ਏਤੁ ਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਣ
ਤੁਮਾਇ ਅਗੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਬਿਨ ਮਤਿ ਬਤਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਾਇ ਅਨਾਥਿ ਰਹੈ
ਪਾਪ ਭੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇ ਅਕਾਥਿ ਤਾਂ ਖਰਾਡਾ ਵਣਾ
ਤਖਿਨ ਅਵੈ ਠਿਰਿ ਪਥੁ ਤਵਣਾ ॥ ੬॥ ॥ ਸਭ ਕੁ ਮਾ ॥ ੩॥

ਤੇਗੁਰਤੇਜੇਮੁਤਫਿਰੇਸੇਬਧੇਦੁਖਸਤਾਤਿ ਕਿਰਿਕਿਰਿਮਿਥਫੁਨਪਾਇਨੀਜੰਮਤਿਤੈਮਰਿ
 ਤੀਸਤਸਰੋਗੁਨਓਰਈਦੁਖਤੀਮਤਿਦੁਖਪਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕਦਰੀਬਖਸਿਥੇਤਿਸਥ
 ਚੋਇਮਿਥਾਤਿ ॥ ਮਾ ३ ॥ ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਤਫਿਰੇਤਿਨਾਠਉਰਨਠਉਰਿ
 ਉਰੁਤਿਪਾਰਿਧਰਿਫਿਰੇਦੁਤਚਰਾਇਬਦਨਉਰਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸੀਅਤਿਸੇ
 ਸਤਿਗੁਰਮੋਇਮਿਥਾਉਰਿ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜੇਸੇਵਤਿਸਤਿਮੁਗਰਿਸੇਭਉ
 ਜੁਤਗਿਗਾਇਆ ॥ ਜੇਥੋਥਤਿਤਰਿਤਰਿਨਮੁਤਿਨਜਮੁਥਾਭਿਗਾਇਆ ॥ ਸੇਦਰਗਤ
 ਪੈਯੋਤਿਜਿਨਤਰਿਜਪਿਥਾਇਆ ॥ ਤਰਿਸੇਥਤਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਤਰਿਤੁਧੁਮਾਇ
 ਆਗੁਥਾਵਾਪਿਅਗੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਭੁਮਭਉਗਾਇਆ ॥ ॥ ਸਥਕੁਮਾ ३
 ਥਕੋਵਿਚਿਤੈਵਸਤੁਪਈਓਤਰਿ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਰਿ
 ਪਤੀਐਪਈਐਮੁਖਦੁਆਰਾ ॥ ਏਤੁਭੰਨਾਨਾਥਭੁਏਸੰਤਤੁਥਭੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥
 ਏਤੁਮੁਦਵਈਵਿਓਵਿਚਤੁਕਚੀਐਸਦਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ ॥ ਏਤੁਮੁਦਵਈ
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਈਗੁਰਸਿਖਯਾਧੀਭਾਠਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਤਰਿਪ
 ਏਅਗੁਰਮੁਖਿਧਾਠਿ ॥ १ ॥ ਮਾ ३ ॥ ॥ ਜੇਧੁਰਿਮਿਥੇਸੇਮਿਥਿਰਤੇਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਉਚਿਤੁਥਾਇ ॥ ਆਪਿਵਿਓਰੇ ॥ ਨੁਸੇਵਿਓਰੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਿਦੁਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੁਰਬਿਥਿਖਿਅਕਮਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਧਰਿਸਖੀਅਜਸੁਗਾਵਤਿਗਾਵਣਤਾਰੀਆ ॥ ਤਰਿਨਮੁਸਥਾਤਿਤੁਨਿਤਤਰਿ
 ਚੁਥਥਿਤਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀਸੁਦਿਮੰਨਿਅਗਾ ॥ ਨਉਤਿਨਤਉਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖੀਅਤਰਿਮੇਥੁਮਿਥਾਵਣਤਾਰੀਆ ॥ ਤਉਥਥਿਜਾਵਾਦਿਨੁਗਤਿਗੁਰਦੇ
 ਥਥਤਾਰੀਆ ॥ ॥ ਸਥਕੁਮਾ ३ ॥ ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਥਿਭਰਮਦੇਨਿ
 ਜਗੀਤੋਟਸੰਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣਤਉਮੈਅੰਧੁਗੁਥਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਐਮੁਰੁਪੀਵਣਨਾਨਕਸਥਦੁਵੀਚਾਰਿ ॥ ॥ ਮਾ ३ ॥ ॥ ਸਤਜੇਜਗੋਸ
 ਜੇਸੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਾਦਿਨੁਉਸਤਤਿਓਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸਤਸਤੋਵੈ ॥ ਅੰ
 ਗਰਿਚਿਤਨੀਦਨਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀਜਾਗਤਿਸਵਤਿਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮਿਰਤਿ
 ਥਥਥਿਜਾ ॥ २ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸੇਤਰਿਨਮੁਧਿਅਵਾਤਿਜੋਤਰਿ
 ਆਤਰਿਉਰੁਧਿਅਵਾਤਿਉਰੁਧਿਕੋਤਰਿਸਤਿਆ ॥ ਤਰਿਉਰੁਧਰਤੇਉਰੁਧਿ

ਕਉਤਪਾਤਿਆਜੋਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆਵਤਿਤਿਨਰੁਸਾਟਿਪਾਤਿਆ
ਵੈਅਪਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜਪਿਆ॥੧॥

ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਅਹਿਓਜਿਤੁਕਿਉਸੋਈਪਾਇ॥ਵਿਦੁਰਿਗਾਵਿ
ਤੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਾਇ॥
॥੧॥ਮ॥੩॥

॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥
ਉਦਾਤੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੈਦੇ
ਗੁ॥ਸਚਾਸਉਦਾਬਾਰੁਸਦਾਖਟਿਅਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਇਅਬਰਮਿਪੀਆਵਣਤੁਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਠਾਤੀਐਧੰਨੁਸਵਾਰਣਤੁਰੁ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਕੁਰੁਵਰਤੈਸਚੁਨਭਾਵਈ॥ਜੇਕੋਬਖਸਿ
ਜਕਿਜਾਵਈ॥ਕੁੜਿਅਗੀਰਜੇਕੁੜਿਜਿਉਵਿਸਟਾਕਾਗੁਖਾਵਈ॥
ਤੋਇਕਿਰਪਾਭੁਸੈਨਾਮੁਪਿਆਵਈ॥ਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਕੁਰੁ
ਤਿਜਾਵਈ॥੧॥ ॥ਸਭਕੁ॥ਮ॥੩॥ ॥ਸੇਖਾਚਉਰਾਕਿ

ਇਆਏਤੁਮਨੁਇਕਤੁਪਾਰਿਆਇ॥ਏਤੜਤੇਤੜਥਾਰਿਤੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਛਾ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਦਤਿਪਉਸਭੁਕਿਉਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਅਸਮਨਸਜ
ਤੋਇਰਤੁਮਿਤਮਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਣੈਭੀਚਥਤਿਤਾਦਗਾਤਪਾਵਤਿ
ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧਿਗੁਪੈਨਣੁਧਿਗੁਖਾਣੁ॥੧॥ਮ॥੩॥

ਠਤੋਟਿਨਆਵਈਕੀਮਤਿਕਤਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗੁ
ਗੁਣਮਤਿਰਤੈਸਮਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਰਿਚੋਕੀਦੇਤ
ਦਿਪੈਧੀਰਗਾਤਿਕਰਿ॥ਤਰਿਪਦੁਛਗਾਅਧਕਾਈਬੁਧੁਬੁਧਿਧਿ
ਕੋਈਧੁਧੈਧੁਧੁਦਤਾਰਅੰਤਰਿਥਿਥੇਕੁਕਰਿ॥ਸੋਧੁਧੈਧੁਧਿਥੇਕੁਕਰਿ

ਏਅਪਿਤਾਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕਤੋਵਿਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਤਿਤਾਰਿ॥੧॥
॥ਸਭਕੁ॥ਮ॥੩॥ ॥ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਤਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਈਸ
ਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਸੁਭਉਕਰੇਅਪਣਾਅਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੈ
ਮਰੈਤਅਨਤੀਤੇਮੁਨਮਨੈ॥ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਤੀ

ਥਤਿਗਿਆਨੈ॥੧॥ਮ॥੩॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਛਾਇਓਅੰਤਿਤੁ

ਅੰਦਰੁ ਬਾਹਰੁ ਅੰਧਿ ਅਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ। ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ
 ਜਗਤੁ ਕਾਇ ਜੋਰ ਤੇ ਤਰਿਨਾਇ। ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਸ ਬਾਹਿਰਿ ਸਿਉ
 ਹੋ ਸਮਾਇ। ਪੰਡਿਤ ਤੁਝੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਭਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਥੈ ਪਾਇ। ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਰੇਸ ਤੇ ਭੁਨ ਆਇ ਚੰ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਲ ਤਾਵੇ ਤਾਇ। ਭੁਕ ਧੁਕ ਰਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾਰ
 ਵੇਚੁ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦਿ ਆਮੁ ਤਿ ਕਾਠੈ ਉਠਿ ਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤਰਿਸ ਜਨੁ ਮੇਲਿ ਪਿਅਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ। ਜੋਤਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ
 ਭੁਭਿ ਜਾਈ। ਗੁਣ ਸਾਂਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਤਰਿਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈ। ਤਰਿਸੇ ਵੀ ਪਿ
 ਅਗਨਿ ਤਸੇ ਵਿਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ। ਬਾਹਿਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਈ ਪਾਈ
 ॥ ਸਭ ਕੁ ਮਾ॥ ੩॥ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੈ ਭੁਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਜੁਗ
 ਦਰਿ। ਗੁਣ ਮਾਇ ਅਮੁ ਭੁਭੇ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ। ਪੰਡਿਤ ਭੁਭੇ ਤੁਝੈ ਬਾ
 ਹੀ ਮਾਇ ਅਕੈ ਵਪਾਰੀ। ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖੈ ਮੁਰਖ ਭੁਖਿ ਅਮੁ ਏਗ ਵਾਗ। ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਵੀਚਾਰੀ। ਅੰਦਰੁ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖਾਈ
 ਮੈ ਚਾਹੀ ਪਿਅਰੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਤਿ ਜੋਰ ਜੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਰੀ॥
 ਮਾ॥ ੩॥ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਤਰਿਨਾ ਮੁਨ ਸੇਵਿ ਅਦੁ ਭੁਖ ਗਾਥੁ ਤਾ ਆਇ। ਅੰ
 ਧਿ ਅਗਨਿ ਅਨ ਅੰਧੇਰੁ ਤੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ। ਮਨ ਤਰਿਸਤ ਜਿਨ ਬੀਜਿ ਚੁਕੈ
 ਕਿ ਅਗੈ ਆਇ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਦੁ ਜੈ ਬਗਾ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਭੁਭੇ ਵਿਚਿ ਆਈ ਅਜੇ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਤਰਿਸਾ ਤਰਿਸਾ ਸੁਗਾ ਵੈਖਰੀ ਸੁਭਾ ਵਣੀ। ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਬੈਠੈ ਸਤਿ ਰਿਭਾ
 ਹੀ ਜੋਗੁ ਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾਗਿ ਪਤਾ ਵਣੀ। ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਅਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾ
 ਏ ਭੁਭੇ ਸਮਾ ਵਣੀ। ਜਿਸੁ ਤੇ ਵੇ ਆਪਿ ਦਇ ਅਭੁ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭੁਭੇ ਵਣੀ
 ॥ ਸਭ ਕੁ ਮਾ॥ ੩॥ ॥ ਤਸਤੀ ਨਿਭਾ ਜਿਉ ਅੰਕੁਸੁ ਤੈ ਅਤਰ ਦਿ
 ਸਿਉ ਸਿਉ ਦੇਈ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗੈ ਰਖਿ ਕੈ ਚੁਕੈ ਸੇਵ ਕਰੇਈ। ਇਉਂ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ
 ਵਗੈ ਅੰ ਸੁਗਾ ਜੁ ਸਿਸਟਿ ਕਾਠੈ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਭੇ ਵੀ ਅੰਜਾ ਅਪੇ ਨ
 ਰਿਕਰੇਈ॥ ਮਾ॥ ੩॥ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਅਰੇ ਆਇ ਆਇ ਤੇ ਪਰ
 ਤਾ ਨਾਨਕ ਭੁਭੇ ਪਾਇ ਅਪਣਾ ਦਰਗੁਤ ਪਾਵਤਿ ਮਦੁ॥੩॥ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਅੰਸਿ ਖਗੁਰੁ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰਪਾਸਿ ॥
ਰਿਕਰੈ ਲਾਈਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਪਿ ਅਰਾਮ ਨਿਚਿਤਿ ਤਿਨ ਭਉਗੁਰੂ ॥
ਗੁਰਸਿਖਾਇ ਕੋ ਪਿਅਰੁ ਗੁਰਮਿਤਾ ਪੁਤਰਾਈਆ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖ
ਗੁਰਅਖਿਗੁਰੁ ਜੀਵਾਈਆ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ
ਗੀਅਤਿ ਠਿਗਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਪਚਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥
ਤਿਅਪਣਾ ਸੇਜ ਨਸ ਚੇ ਪਰਵਾ ॥ ਤਰਿ ਕੇਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੁਕਾ
ਏ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇ ਅਸੰਚੀ ਐ ਅੰਤੁ
॥ ਪਰਮੰਦਰ ਮਨਸ ਵਰੀਅਤਿ ਕਿਥੁ ਸਾਖਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਰੰਗੀ ਤੁ
ਥੀਅਤਿ ਕਿਤੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਬਾਵੁ ਚਿਤੁ ਤਰਿ ਨ ਮਸਿਰੈ ਅੰਤਿ
ਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਭ
॥ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ॥
ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਾਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਇਕਿ
ਇਕਿ ਦਬੀਅਤਿ ਇਕ ਨ ਕੁਤੇ ਖਾਇ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਚਰਿ ਸਟੀਅ
ਭੀ ਠਿਗਿ ਤਸਦਿ ਪਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿ ਕੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇ ਅਸੁ ਰੁਪ ਵਿਤੁ ਤੇ ਜਨਾਮਿ
॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਰਮੰਦਰ ਮਨਸ ਸਗਾਈ ਸਭਿ ਪਾਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ
ਖ ਅਭਿਅਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕ
ਭਿ ਪਾਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜੇ ਦੋਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੈ
ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਾਤਿ ਜਾਤੇ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੁ ਪੁਖਿ ਅਤਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸੁ ਭੁਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਕਾਇ ਅਮੁਰੀ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਤਿ ਬੁਝੈ
ਈ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸੰਤ ਨਾਨਕਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵ ਦੇਤੁ ਸਟਾਕਿ ਮੁ
॥ ਅਗੈ ਪਿਓ ਸੁਖੁ ਨ ਤੀਮਾਰਿ ਜੀਮਤਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਨਾਕ ਦੇਨ ਖੁਸ਼

340

॥ **ਨਾਨਕ** ਜਿਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਤਿ ਸੱਪਰਵਾ ਛੁਟੈ ਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਥਿਵਲਾਇ
॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ॥ ਭਉ ਬਢਿ ਭੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ਜੋ ਭੀਤਿ
ਉਦੇਤਿ ਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿਗੁਣ ਰਵਾਤਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ
॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਭਾ ਭੰਗਾ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਯਾ ਵਿਖਾਇ ਖਾਯਾ ਯਨੁ ਪੰਨੁ ਮੁਖਿ
ਗੁਰਬਾਨੁ ਤੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰੇ ਵਿਖਾ ॥ ੧ ॥ ॥ **ਸਲੋਕੁ** ਮ
ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਤੇਵੀ ਨਾਮੁ ਖੁਵਸੇ ਮਨਿ ਆਇ ॥ **ਨਾਨਕ** ਮਵਿਖੁ
ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ **ਸਿਧਸਾਧਕ**
ਸਭਿ ਖੋਜ ਦੇਖ ਕਿਰਤੇ ਥਿਵਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਮਿਥੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪੈਨ ਚੁਖਾ ਚੁਸੁ ਭਾਇ ਤੈ ਪਿਗੁ ਸਿਧੀ
ਮਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿਧਿ ਸਾਕਰ ਮਾਤਿ ਤੈ ਅਚਿਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ **ਨਾਨਕ** ਗੁ
ਤਰਿਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਤਾ ਸਿਧਿ ਏਤਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ॥ **ਪਉੜੀ**
ਛਾਤੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸਮ ਕੋ ਨਿਤ ਗਵਤੁ ਤਰਿਗੁਣ ਚੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਰਿਜਸੁ ਸੁਣਤਿ ਸੁਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਦਾਤਾ ਸੁਭ ਜਗਤੁ ਭੋਖੀ ਅ
ਨਜੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਦੇਵਤਾ ਨ ਦਇਆਲੁ ਤੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕਿੰਮ ਜੰਤਾ ਜਾ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਗੁਰਮੁਖਿ ਪਨਵੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ॥ **ਸਲੋਕੁ** ਮ
ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰਤੈ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭਉ ਮੈ ਵਿਚਿ
ਵਿਥਕੇ ਚੁਜੇ ਭਾਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਸੱਪਰਿ ਅਸੋ ਪੰਡਿਤ ਬੀਨਾ ਗੁਰਸ ਬਦਿ
ਗੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਤਤੁ ਲਏ ਪਾਏ ਮੱਖ ਚੁਆਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਤਰਿ ਪਾਇ
ਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਯਨੁ ਵਪਾਰੀ **ਨਾਨਕ** ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
॥ ਵਿਦੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੋਇਨ ਸਿਧੁ ਈਵੇ ਖੁ ਕਥਿਵਲਾਇ ॥ ਭੋਖਾ
ਬੀਭ ਵਿਥਕੇ ਨਾ ਏਤੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਅਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮੈ
ਥਿਵਲਾਇ ॥ **ਨਾਨਕ** ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮੁਲਾਇ ਵਉਤਰੈ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜ
॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਕਰਿਨ ਕਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਤੁ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਕਾ ਪੁਰੁ ਪਤਿ
॥ ਮੈਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਰਿ ਲਾਗੋ ਪਿਅਰਾ ਮਕਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ

ਦੇਨੁਗਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟੇਇਕਪਲਕਾ।ਤਰਿਤਰਿਦਇਆਭੁੱਤਵੇਜਿ
 ਭੁੱਖਿਸੰਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜਪਿਜਿਟਕਾ॥੨॥ ॥ਸਭਕੁਆ॥੩॥
 ਜਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਠਾਤਅਸੇਅਤੁ।ਖੰਨਲੀਧੰਤੀਉ
 ਭੁੱਖਿਤਵੇਈਜੇਸਉਧੋਵਟਪਤੁ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਥਟੀਤਵੇਮ
 ਤਿਥਦਥੁ॥ਨਾਨਕਮੈਲੁਨਲਗਈਨਾਕਿਰਿਜਨੀਪਤੁ॥੧॥ਮਾ॥੩॥ ॥
 ਭੁੱਖੁਗੀਕਲਿਕਾਈਕਾਚੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਮਾਤਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਕੇ
 ਰਿਥੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਤਰਿਥਿਖਿਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਾਦਿ
 ਗੁਰਗਤਿਤਰਿਉਚਰਤਿਤਰਿਭਗਤੀਮਾਤਿਸਮਾਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਤਰਿਮੇਲਿਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਤਰਿਤਰਿਭਲੀਥਾਣਿ॥ਤਰਿਗੁਰਪ
 ਰਸਤਿਤਰਿਚਵਗੁਰਮਤੀਤਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ॥ਤਰਿਜਪਿਜਪਿਅਦਖਧਖ
 ਧੋਕਸਭਿਰੰਗਵਡੇਦੁਖਾਘਾਣਿ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵੇ ਸਰੈਸੇਤਰਿਜਨ
 ਪੁਰਸਤੀਜਾਣਿ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਆਰਧਦੇਤਿਨਚੁਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਣਿ
 ॥ਸਭਕੁਆ॥੩॥ ॥ਰੇਜਨਉਥਰੇਦਾਥਿਓਸੁਤਿਅਗਈ
 ਵਿਤਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਾਜਿਓਚਉ॥ਸ
 ਰੋਜੁਕਉਗੁਣਬਤਾਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਿਰੁਮੈਓ
 ਰੋਮੈਦੁਜੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਰਣਾਈਉਥਰੇਸਚਿਮਨਿਸਬਦਿਧਿਅਏ
 ॥ਮਾ॥੩॥ ॥ਸਬਦਿਰਤੇਤਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਗਿ॥ਪਿਰਕੈਭ
 ਏਸਦਚਲੈਤਾਬਨਿਅਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜਸੁਤਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੇਤਰਿਵਰੁ
 ਪਾਇਅਨਾਗਿ॥ਨਾਤਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖੁਲਗੈਸਦਾਸੁਤਾਗਾਣਿਨਾਗਿ॥ਨਾਨਕ
 ਰਿਪੁਤਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਤੇਤਿਪਿਅਗਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਜਿਨਗੁਰਗੋਪਿਅਅਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਅਗੀ॥ਤਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁ
 ਕਰੁਪਾਪੇਸਟਤਤਿਅਗੀ॥ਓਤਪਰਿਧਾਰਿਠਿਰਤਿਕਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧ
 ਕਟਨਗੀ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਵਾਗੀ॥ਤਰਿਮੇਲੁਸਤਿ
 ਸਦਾਇਅਕਰਿਗੁਰਕਉਥਾਣਿਤਾਗੀ॥੨॥ ॥ਸਭਕੁਆ॥੩॥ ॥
 ਰਮੇਵਤੇਸੁਖੁਉਪਜੈਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ॥ਜੰਮਦੁਮਰਣਮਿਟਿਗਾਇ

ਅਕਾਏਕਾਕਿਉਨਵਸਾਇ॥ਤਰਿਸੇਤੀਮਨੁਗਵਿਰਤਿਅਸਚੇਗੀ॥
॥ਨਾਨਕਤਉਥਲਿਤਾਰੀਤਿਨਕਉਜਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਮ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਧੁਨਤਵਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਗਾਪਿਰਕੀਸਰਨਜੇ
ਤੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗੁ॥ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖ॥ਦੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕਾ
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਰਿਤਰਿਅਪਦੀਦਾਇਅਕਰਿਤਰਿ
ਦੀ॥ਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈਤਰਿਉਚਰਾਤਰਿਲਾਤਏਦੀ॥ਜੇਜਪਦੇ
ਰਿਦਿਨਸੁਗਤਿਤਿਨਤਉਕਰਬੈਦੀ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮੇਰੁਮੇਰੁ
ਅਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਦੀ॥ਤਉਵਾਰਿਅਪਦੇਗੁਰੁਕਉਜਿਨਮੇਰੁ
ਦੁਮੇਲਿਅਸੈਦੀ॥੨੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੪॥ ॥ਤਰਿਦਾਸਨਾਜਿ
ਤੈਤਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ॥ਤਰਿਦਾਸਨਕੈਵਸਿਤੈਜਿਉਜੰਤੀਕੈਵਸਿਜੰ
ਕੇਦਾਸਤਰਿਧਿਅਾਇਦੇਕਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਤੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੇਸੁ
ਸਭਜਗਮਤਿਵਰਸੈਮੇਤੁ॥ਜੇਤਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿਤੈਸਤਰਿ
ਅਈ॥ਤਰਿਅਪਦੀਵਰਿਅਈਭਾਵਦੀਜਨਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾ
ਰਿਜਨੁਨਾਮੁਧਿਅਾਇਦਾਤਰਿਤਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨੈ॥ਜਨੁਨਾਮੁ
ਚਾਸੁਤੈਤਰਿਪੈਜਗਪੁਭਗਵਨ॥੧॥ਮ॥੪॥ ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਾਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਗਤੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਥੈਤਪੁਰਾਪਈਅੰ
ਗਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੋਇਦਿਨਸੁਪਰਭਾਤਿ
ਗਾਵਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਉਤੇਰਾਧਿਆਵਣਾ॥ਤੁਦਾਤਦਤ
ਦਿਤਾਖਾਵਣਾ॥ਭਗਤਜਨਕੈਸੀਗਿਪਾਪਗਵਾਵਣਾ॥ਜਨਾਨਾ
ਲਿਤਰੈਥਲਿਥਲਿਜਾਵਣਾ॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੪॥
ਅੰਤਰਿਅਗਿ॥ਨੁਭਈਮਤਿਮਧਮਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨ
ਪਦੁਸਭੁਕਪਟਕਰਿਜਾਏਕਪਟੇਖਪਤਿਖਪਾਤੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭ
ਨਅਵੈਅਪਦੈਸੁਆਇਫਿਰਾਤੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਅਪਦੀਤਾ
ਦਿਸਾਤੀ॥੧॥ਮ॥੪॥ ॥ਮਨਮੁਖਮਾਉਅਮੋਤਵਿਅਪ
ਮਨੁਆਬਿਰੁਨਾਤੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਤਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤਉਮੇਖਪ

ਤਰਿਕੁ ਮਤ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਤਿ ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਤਿ ਜਨ ਮਿ ਮਹਤਿ ਮਰਿ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਿ
ਰਗ ਨੀਚਿ ਤੁਲਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਨੁ ਜੋ
ਭਾਇ ਆਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਧਿਆਇ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਗੁਰੁ ਜਨੁ ਭਾਇ ਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਾਕਿ ਭਾਇ ਆ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪ੍ਰ
ਤੀਤੀ ਗਕਿਨਾਇ ਆ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁਆਮਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰਿ ਸੰਤਿ ਤੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤ ਵੈ ਨਾਮੁ ਪਰੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਥਿ
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਆ ਚਿਤ ਗਈ ਬਿਠਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਥਿਐ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੈ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਬਸਤ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਰਤਿ ਆਨ ਮੋ ਪਥੈ ਪਾਇ ॥
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿ ਆ ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ ਆਪਰ ਚੰਡਿ
ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਓਇ ਆ ਓਸੁ ਪਿਐ ਵਜੈ ਫਕਰੀ ਮੁਤੁ ਕਾਝਾ ਅਗੈ ਭਾਇ ਆ ਓਸੁ ਅਗੁ ਬਰ
ਮੁਤੁ ਤੁਨਿ ਕੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਗੁ ਸੁਟ ਦਾਮੁ ਆ ॥ ਕਿ ਅਤੈ ਵੈ ਕਿਸਤੀ ਦੇਵੀ ਤੈ ਜਾਪੁ
ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਤੈ ਤਾਪਾਇ ਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਤੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਤੁ ਭੁਠਾ ਭੁਠਾ
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖੁ ਤੁਝਾਈ ਵਡਿ ਆਈ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀਜੈ
ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਤੁ ਬੁਝ ਮੁਥੀ ਚਰੁ ਤੈ ਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਅਗੈ ਦੇ ਜਨੁ
ਕੁਆਮਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਬੇਤੁਰ
ਵੇਖੁ ਗੁਰੁ ਦਿਤੇ ॥ ਪੁਰਨ ਤੈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਧ ਥਾਥੇ
ਤੈ ਅਵਗੁਰੁ ਸਭਿ ਤਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਛਿਤੇ ॥
ਕਸਦ ਬਾਣਿ ॥ ਗੁਰਿ ਸੁਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣਾਇ ਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਸਭ ਕੁਆਮਾ ॥ ੧ ॥
ਤਕੀਰ ਜਾਇ ਥੇਖਿ ਆਪਾਇ ਅਬ ਕਿ ਆਕੀ ਜੈ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਕ ਮੁਤ
ਸੁਤ ਦੇਤੈ ਇਨਿ ਬਹਿ ਆਤ ਛਤਿ ਜੀ ਅਕਸਾ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ॥
ਨਾਨਕ ਸਮਤ ਬਕਿਰਤੁ ਪਕੇ ਦੇਵੈ ਜਤਾ ਦੇਤਾ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇ ॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਭੇ ਗਣਾ ਆਪਿ ਬਾਟਿ ਬੁਝਾਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ॥ ਅਪੇ
ਗੁਰ ਭਾਇ ਅਪੇਤੀ ਪਾਇ ਚਿੰਨ੍ਹ ॥ ਅਪੇ ਜੰਤੁ ਚੁਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ
ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੀ ਠਿਠਾਇ ਨ ਦਰਿ ਨੀਤਾ ਛਿੰਨ੍ਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਨੰ

ਦੁਭਾਓ ਦੁਜਾਜਾਇਓਨ੍ਹ ॥੨੮॥

॥ਸਥੋਕੁਮਾਰ॥ ਏਮਨਾ

ਆਇਤੁਇਕਮਾਨਾਇਕਚਿਤ੍ਰਾਇ ॥ਤਾਰੇਕੀਅਸਦਾਸਦਾਵਰਿਅਦੇ
ਨਪਥਤਾਇ ॥ਤਉਤਰਿਕੈਸਦਬਥਿਤਰਦੈਜਿਤੁਸੇਵਿਤ੍ਰੈਸੁਖੁਪਦੇ
ਰਮੁਖਿਮਿਥਿਰਹੈਤਉਮੈਸਬਾਦੇਜਥਾਇ ॥੧॥ਮਾ॥੩॥

ਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ ॥

॥ਸਭਨਾਕਾਮਾਪਿਓਆਪਿਓਏਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ ॥ਕਾਮਾਪਿਓ
ਨਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸੁਏਜੁਗੁਜੁਗੁਸਭਾਤਇ ॥੨॥

ਜੁੰਕਰਠਕਾਰਣਸਮਰਥੁਕਰਤੇਮੈਤੁਸ੍ਰਬਿਨਅਵਰਨਕੋਈ ॥ਜੁਪ
ਸਟਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ ॥ਸਭਏਕੋਸਬਦਵਰਤਦਾ
ਈ ॥ਵਰਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪੁਰੁਤਰਿਪਵੈਸੋਈ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਇਅਸਭਿਅਖੁਤਪੰਨਪੰਨਪੰਨਗੁਰਸਈ ॥੨੯॥੧॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧੭ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੮ ਪਤਿ॥ ੩੬੨
੧ ਜੀਉਗੁਰੂ ਤੇ ਅਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ
੨ ਤਨ ਅਦਮੀ ਤਾਇਕਦਮੀ ਮੁਤਲਾਤਿ ਮੁ
੩ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਵਗੀ ਸਿਵਗੀ ਅਨਤੀ ਜਾਇ
੪ ਨਦਰਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਇ
੫ ਜੀਉਤ ਪਤ ਤੈ ਬਾਰ ਬਾਰ
੬ ਰੋਸੁ ਲਾਏ ਚੀਤਨ ਭੀਜੈ ੩੬੩
੭ ਕਹਿ ਆਗੁ ਗੁਰਮੁਖ ਪਰਵਾਣਾ
੮ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਨਕੀ ਸਤਕਾਰੁ
੯ ਸਗਲ ਮੈਥਾ ਭਰਵਿ ਚੰਦ ਦੀਪਕ ਬਨੇ
੧੦ ਦੇ ਮੁਖ ੩੭ ਪਤਿ॥ ੩੬੩
੧ ਦਿਖਾਨੁ ਅਖੁਟ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ
੨ ਤਨ ਮੁਖ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰ
੩ ਸਦਾ ਪੁਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ
੪ ਜਗੁ ਮੈਥਾ ਮੈਥਾ ਤੇਇ ਜਾਇ
੫ ਜੋਤਿ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ
੬ ਮਨ ਮਾਹੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ
੭ ਕੰਧਾਰੁ ਸੰਚਤਿ ਮੁਰਖ ਗਵਾਰ
੮ ਨਵੈ ਕੀਕੀ ਮਤਿ ਕਤੀ ਨ ਜਾਇ
੯ ਤਮਭੀਖ ਕਭਿ ਖਾਹੀ ਤੇਰੇ
੧੦ ਦੇ ਮੁਖ ੪੭ ਪਤਿ॥ ੩੬੪
੧ ਜੋਤਿ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਸੰਤਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ
੨ ਤਨਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਤਨਿ ਜਪਿ ਓਤਿਨ ਕਦੁ
੩ ਤਨਿ ਕਾ ਸੰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਪੁਰਖ
੪ ਤਮਭੀਖ ਕੇ ਅੰਧਾ ਬਿਖੈ ਬਖੁਰਾਤੇ
੫ ਤਨਿ ਤਨਿ ਬੁਧ ਬੁਧੇ ਤਨਿ ਸੁਆਮੀ
੬ ਕਭਿ ਜਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਤੁ ਤਮਭੀਖ
੭ ਉਰਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਗਰਿ ਰਮੈ
੮ ਗੁਨ ਕਤੁ ਤਨਿ ਕਤੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ
੯ ਤਨਿ ਪਤੁ ਤਨਿ ਕਤਿ ਖੁਤਨਿ ਪਤਿ ਤਨਿ ਗੁਰ
੧੦ ਚੀਤਨ ਸੀਤਿ ਸਿਧ ਭੁਧ ਤੇਤੀ ਮਕੈ ਦਿ

੧੧ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੁਜਾਇ ਸਭਿ ਆਵਣਿ
੧੨ ਇਛਾ ਪੁਰਕੁ ਸਗਲ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
੧੩ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਮਤਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਤੇਇ
੧੪ ਖਰੀਦੇ ਮੁਖ ੫੭ ਪਤਿ॥ ੩੬੫
੧ ਭਵਖੰਡ ਨਦਰ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ
੨ ਬਿਨ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇਜੈ ਮੀਨਾ
੩ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ੩੬੬
੪ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ
੫ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੁ ਭਲੇ ਦਿ
੬ ਵਡੇ ਵਡੇ ਗੁਰ ਅਰੁ ਮਨ
੭ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਤ ਕਠਿ ਤਕ ਬੁਝੈ
੮ ਬਾਰਿ ਜਾਉਗੁਰ ਅਪਨੇ ਭੁਧਾਰਿ
੯ ਜਿਤ ਕਰਣੀ ਤੇ ਵਡਿ ਸਗਲਿ ਦਾ ੩੬੭
੧੦ ਪਾਈ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਸੰਤ ਅਗੇ
੧੧ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪਨੇ ਤੇ ਗੁਰ
੧੨ ਤੁਮ ਦਾ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਕ
੧੩ ਪੁਜਾਵੇ ਰਤ ਤਿਲ ਕਹਿ ਸਨਾਨਾ
੧੪ ਬੰਧਨ ਤੇ ਬੁਧ ਕਵੈ ਪੁਰ ਮਿਲਾਵੈ
੧੫ ਤਨਿ ਤਨਿ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਉਥਾਰਿ ੩੭੦
੧੬ ਅਬ ਤਨਿ ਗੁਰ ਤਨੁ ਚਿਤਾਰਿ ਅ
੧੭ ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਸਿਉ ਤੇਤੁ
੧੮ ਅਉਖਦ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਦਿ ਆਲਾ
੧੯ ਤਾਤ ਪੁਰਾਖਿ ਲੇਖੁ ੩੭੧
੨੦ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ
੨੧ ਠਿਗਤ ਠਿਗਤ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧੂ
੨੨ ਓਰਿ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕ ਤਿਪਰਾ ਲ
੨੩ ਮੁਤਿ ਮਸਕੀਨ ਪੁਰਾਨ ਮੁਖ ਧਰੁ ੩੭੨
੨੪ ਸੇਵਕ ਤਰੈ ਜਿਖ ਸੰਮੁ ਮੇਰੇ
੨੫ ਘਰਿ ਬਹਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਦਾਸ
੨੬ ਸਾਧੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਤ ਪਾਏ
੨੭ ਜਤਨ ਤਪੋ ਧਰਮੁ ਤਤੁ ਤਦੁ ਰਿ
੨੮ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਟੇ ਤਨਾ ਤੇ ਬਲਾਏ
੨੯ ਸੁਨਾਤੁ ਸੰਤਾਪਿ ਆਗੇ ਬਿਨ ਉਤਮ
੩੦ ਮੇਰੇ ਲਾਭ ਲਭੈ ਰੇ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ ਤਨਿ ਮੰਗਨਾ ੩੭੩
੩੧ ਤਨਿ ਦੇ ਕੁ ਸਿਮਰਿ ਦੇ ਕੁ ਸਿਮਰਿ ਦੇ ਕੁ ਸਿਮਰਿ ਦੇ ਕੁ ਸਿਮਰਿ ਦੇ ਕੁ ਸਿਮਰਿ ਦੇ ਕੁ
੩੨ ਸਿਮਰੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ

੩੭
੩੮
੩੯

੩੩ ਭਰੇਕ੍ਰਿਪਾਘਦਇਆਘਗੋਬਿੰਦ

੩੪ ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੇ

੩੫ ਜਾਕਉਰੰਗੁਘਗੋਇਤੁਜਗਮਠਿ

੩੬ ਜਤਨਕਰੈਮਨਖਰਤਕਾਵੈ

੩੭ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਠੀਅਪਨੇਜਕੈਮਸਤਕੀ

ਪੜ ੩੯੩

੩੮ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਰੇਦਰਸੁਪੇਖੇਮਪਰਥਿਵਸ

੩੯ ਅਪਨੀਥਿਕਾਤਕਥਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਥਿਕ

੪੦ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਘਦਇਆਘਦਮਦਰ

੪੧ ਥਾਭਾਇਲੀਓਮਤਾਥਲੀਤੇਅਪਨੇਪਰਤਿ

੪੨ ਪਰਤਨਕਭੁਭੁਪਰਨਿਦਾਇਵਤੀਕਰ

੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਪੁਭਅਪਨਾ

੪੪ ਦੁਤਦਸਮਨਸਭਿਤੁਸੁਤੇਨਿਵਰਤਿ

੪੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਥਕੁਕੀਨੇਅਪਨਾ

੪੬ ਅਭਿਖੀਘਰੀਨਦੇਵੀਦਿਖੈਅਪਨਾ

੪੭ ਜਿਸਨੋਥਿਸਰੈਪੁਨਪਤਿਦਾਤਾ

ਪੜ ੩੯੪

੪੮ ਜਨਕੇਪੂਰਨਤੋਕਮ ਪੜਿ ੩੯੪

੪੯ ਮਾਗਉਗਮਤੇਇਕੁਦਨੁ ਪਤਿ

੫੦ ਮਾਗਉਗਮਤੇਸਭਿਬੋਕ

੫੧ ਫਿਸਨਾਥੁਸੁਤਰਿਕੈਨਾਮਿ

੫੨ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਰਭੁਤਮਿਸਰ ਪਤਿ

੫੩ ਤਰਿਚਰਦਸਰਦਗੋਬਿੰਦਦਖਭੰਜਾ

੫੪ ਤਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁ

੫੫ ਥੰਦਨਤਰਿਥੰਦਨ

ਪੜ ੩੯੫

੫੬ ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੰਜਨੁਪਾਇਆ

੫੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨੀਸਤਰਾ

੫੮ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਸਿਨਤੁਟਉਪ੍ਰੀਤਿ

ਅਸਟਪਦੀਆਮਤਾ

੧ ਗੁਰਸਾਗਰੁਤਨੀਤਿਸੁਖੇ

੨ ਸਤਜਿਮਿਥੈਮਿਥਿਅਪਨਾ

ਅਸਟਪਦੀਆਮਤਾ

੧ ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਓਓਤਿ

ਥੰਤਾਮਤਾ ੧ ਪਤਿ ੩

੧ ਤੀਰਥਿਨਵਦਿਜਉਤੀ

੨ ਜੀਵਾਤੇਰੇਨਾਇਮੀਆ

੩ ਪਿਰਸੰਗਿਓਠਜੀਏਖਵੈ

ਥੰਤਾਮਤਾ ੪ ਪਤਿ ੩

੧ ਤਰਿਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨ

ਥੰਤਾਮਤਾ ੫ ਪਤਿ ੩

੧ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆ

ਸੰਗਿਤਰਿਗਭੇਕੇ

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਰੁ ਭਾਨੁ ਹੋਵੇ ਅਨਾਮੁ ਗਤਿ ਅਜੁਨੀ ਸੇਤੁ ਗੁਪਤਾ ਦੇ॥
ਪਾਸਗੀ॥ ਮਤਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਚਉਪਦੋ॥ ॥ ਪੁਰਾ॥ ੧ ॥

ਜਿਉ ਰਹਤੈ ਅਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰੁ ਸੇਵਿ ਅਸ
ਚਲਦਾ ਤੁਰਾ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਤਨਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਗਾਂ ਰਹਤੈ॥
ਅਦਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਐ ਅੰਤਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮੇਰੀ ਕਮਣੀ
ਜਿਉ ਤਗਾਂ ਰਹਤੈ॥ ੨॥ ਦਇਓ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤਗਾ॥ ਸਦੁ ਕਰ ਬਾਣੈ ਜਾਗੀ॥ ਸੁਦੇ॥
ਜਗਤ ਸਚਾ ਕੋ ਤੇਰੇ ਜਨਾਨੀ ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕ
ਰੇ॥ ਤਨੁ ਬਾਧੁ ਪਿਤ੍ਰਾ ਰੇ ਕੇ ਵਰਤਾ॥ ਸਾਵਤਿ ਅਈ ਦੇਤਿ॥ ਜਿਤਨੀ ਮ
ਯੋਗੀ ਰਹਤੈ॥ ਜਿ ਜਨਾਨੀ ਕੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਅਗੋ ਪਿਤ੍ਰਾ ਰੇ ਜਾਇ ਕਹਤੈ॥ ਰਹਤੈ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਣਾ ਅਵਰਤ ਜਾ ਚਉ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਸੁ ਤੈ ਬਿਦ
ਖਿਦਖ ਚਉ ਕੋਇ॥ ੪॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟੁ॥ ਬਿਦ ਬਿਦ ਚਉ ਕ
ਹਤੈ॥ ੫॥ ॥ ਪਨਾਸਗੀ॥ ॥ ਮ॥ ੧॥ ਪੁਰਾ॥ ੧ ॥

ਤੁਸੀਂ ਅਦਮੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਤਲਾ ਤਿਮੁਤੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿ
ਸੇਵੇ॥ ਜੇ ਵਰਤਾ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਣਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਬੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਕੇ
ਗਵੇ ਕੇਇਨਾਂ ਰਹਤੈ॥ ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤਮ ਰਾਤੁ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਤ੍ਰਾ ਗਾ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਰੇ ਵਰਤਤੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦ ਗਾ॥ ੨॥ ਜੇਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਤੀ ਮੇ
ਸਾਹਿਬ ਕਿ ਅਕੋਰ ਚੈਗਾ ਤਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਥੁ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ
ਖਿਥੇ ਕਾ ਲਤਣਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਤਾ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕ
ਣਾ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕਵਿਚ ਲਾਇ॥ ਅਤਾਚ ਲਦਾ ਪਉਤਾਣਾ
ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹਤੀ ਐ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਿਥੁ ਸੁਣੀ ਐ ਕਿਥੁ ਕਹਤੀ ਐ
ਗਵੇ ਕੇਇਨਾਂ ਰਹਤੈ॥ ਅਜੀਵਾ ਤਿਅਮ ਰਿਹਤੀ ਐ॥ ੫॥ ੨॥

ਤਿਉ ਗਾਇ॥ ਪਨਾਸਗੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਪੁਰਾ॥ ੨॥
ਤਿਸੇ ਮਗੀ ਸਿਵਾਰਿ ਅਨਾਨੀ ਜਾਇ॥ ਤਪੈ ਤੈ ਅਉਜੀ ਅਰੁ ਬਿਲਕ
ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਚੰਗਾ ਕਿਥੁ ਰਹਿ॥ ੧॥ ਤਿਕ
ਤਿਉ ਕਾ ਮਨ ਪਾਇ॥ ਅਜਾਇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚੇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਰਹਤੈ॥

੩੬੩

ਵਖਰਨਾਮੁ ਦੇਖਾਇਕੋ ਨਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋਚਾ ਕੈ ਨਾ ਕੋਖਾਇ ॥ ਕੋਕਪ ਜੋ
ਤਿਤੁਇ ॥ ਤਾਪਾਰਿਹੈ ਰਾਖੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤਗਤਿ
ਇ ॥ ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਤੁਜੀ ਨਾ ਡੀਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀ ਤੇਕਿ ਆਉਇ
ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪੁਟਿਉ ਠਿਚਲਣਾ ਮੁਤ ਤੇਕਿ ਤਾਕਿ
ਮੁਤ ਦੇ ਸਾਗੁ ਦਨੀ ਨਾਕਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈ ਸਾਉਇ ॥ ਵਿਦੁ
ਨਾਨਕ ਨੀ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਧਨ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਦੁਵੇਰੈ ਛਿਵਲਾਇ
ਸਾਪਰਾ ਤਮਾਏ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ
ਸਾਦੀ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਗੈ ਠਿਰਿ ਕਲਾਪ
॥ ਸਹਿ ਸਿਮਰਿ ਤੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿ ਆਮਾ ਤਿਰੈ ਉਦਾਸੁ ਸਾ
ਕੀ ਐਸੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਪੁਤ ਕਲਿ ਤਵਿ ਚੇਗਾ ਤਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੈ
ਕੁਸੇ ਵਾਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾਜੀ ਉਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥ ਸਾਤਿ ਬਰਾਵੈ
॥ ਸੇਵਕ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੁਗਤਿ ਆਇ
ਜੋਇ ਥੇ ਸੋਈ ਠਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬਾਕਿ ਰਖਾ ਕਰੈ ॥ ਸੇਵਕ
ਕੈ ਸੋ ਰਹੈ ॥ ੪ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਵੀਚਗਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੈ
ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੁਖੁ ਤੁਧਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਸੁਭ ਦੁਇ ਸਾਗ ॥ ੩ ॥
ਧਨਾ ਸਰੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ॥ ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਤੇ ਬਰਾਬਰ
ਪਿਖ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਗੁ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪਾ
ਵਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੁ ਟੁਟੁ ਖਦੁ ਤੋਇ ॥ ਵਿਦੁ ਬੋਲੇ
ਸੋਇ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨਕੀ ਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕਾ ॥ ਜਿਤ ਵਾਇ ਤੈ
ਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮੁਨੁ ਗਖਿ ਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਨੁ ਆਖੈ
॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤਾ ਮੁਤ ਪਗੀ ਤਿਸੁ ਆਦਾ ॥ ਸਭਾ ਕਾ ਬਖਸਾ ਦਗਾ
ਸੁਮੁਤਿ ਚਲਿ ਆਇ ॥ ਦਰਗਾਹ ਬੈਸਣੁ ਨੀ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕ
ਆਖਦੁ ਤੇਗਾਨਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣੁ ਤਰਨਾ ਤੀ ਬਾਉ ॥ ਜੇ
ਹਿਤੁ ਵੈ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਤਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪

ਧਨਸਰੀ ਮ॥ ੧॥ ਘਰਾ ॥ ੨॥ ਚੌਰ ਸਥਾ ਤੇ ਚੀਤ ਨ ਭੀ
ਜੇ ਕਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤ ਸੁਨ ਈ ਜੈ ॥ ਚੌਰ ਕੀ ਤਾ ਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਚੌਰ ਕੀ ਆ
ਕਿਉ ਚੀਤ ॥ ੧॥ ਸੁਇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੁੜਿ ਆਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੁ
ਝੇ ਨ ਚਿ ਆਗਾ ॥ ਗਤ ਚੀ ॥ ਚੌਰ ਸੁ ਆਇ ਚੌਰ ਸਿ ਆਇ ॥ ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਖ
ਕੁਦ ਗਾਣਾ ॥ ਜੇ ਸਾ ਖਿਰ ਖੀ ਐ ॥ ਦੋਜੇ ਹਲਾਇ ॥ ਜਾ ਪਰ ਖੀ ਐ ਖੋਟਾ ਚੀ
ਜੇ ਸਾ ਕਰੈ ਸੁ ਤੈ ਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਖੀ ਜਿ ਆਪੇ ਡੀ ਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਵਡੇ
ਜੀ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਡੀ ਸੁਰ ਤਿ ਤੇ ਡੈ ਗਤਿ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਜੇ ਸਉ ਰੁੜੀ
ਕੁਰੁ ਕਥਾ ॥ ਭਾਵੈ ਸੁ ਭਾਖ ਉਸੰ ਸਾਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾ
ਕਾ ਕਾਵੈ ਜਾਂਤੁ ਸੁ ਜਾਤੁ ॥ ੪॥ ੪ ॥ ੫॥ ਧਨਸਰੀ ਮ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ २
ਜੇ ਆਗਾ ਦੁ ਮਨ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਚਿ ਆਣਾ ॥ ਦਰਗ
ਜੀ ਆਤੀ ਨੇ ਲੇਖਾ ॥ ਖੋਟਾ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ ਵੇਖਾ ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ
ਪਾਉਇ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸੁ ਭੁਕਾਇ ॥ ਗਤ ਚੀ ॥ ਕਾ ਦੀ ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਮਖ
ਦੇਖੈ ॥ ਬੁਝ ਮਨਾ ਵੈ ਜੀ ਆਪਾਇ ॥ ਜੈ ਗੀ ਜੁਗਾਤਿ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ॥ ਤੀ
ਜੇ ਜੇ ਕਥੰ ਸੁ ॥ ੨॥ ਸੇ ਜੈ ਗੀ ਜੈ ਜੁਗਾਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ
ਕਾਣੈ ॥ ਕਾ ਜੀ ਸੇ ਜੈ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀ ਵਤ ਮਰੈ ॥ ਸੇ ਬੁਝ
ਮਨੁ ਜੈ ਬੁਝ ਮੁਖੀ ਚਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੈ ॥ ੩॥ ਦਨ ਸਬੰ
ਧ ਸਰੀ ਦਿਲ ਪਵੈ ॥ ਮੁਸਲ ਮਾਣੁ ਸੇਰੀ ਮਲੁ ਖਵੈ ॥ ਪਵਿ ਆ ਬੁਝੈ ਸੋ ਪਰ
ਮਾਣੁ ॥ ਬਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਤ ਕਾ ਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ੪॥ ੫ ॥ ੬॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਾ ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਸਰੀ ਮ॥ ੧॥ ਘਰੁ ੩॥ ਕਾ ਕਾਨਾ ਡੀ ਜੈ ਗੁਨਾ ਡੀ ਨਾ ਡੀ ਸਤ ਕਾ ਢ ਬੁ ॥ ਖਾਨ
ਤੈ ਡਾਗ ਭਰੈ ॥ ਸਟ ਡੇਰੁ ਬਤਾਇ ਵਜਗੁ ॥ ੧॥ ਕਲਿ ਮਤਿ ਗਮਨਾ ਮੁਸੁਰ
ਮਖੀ ਤਮੀਟ ਡੀ ਨਾ ਕਪ ਕੜ ਡਿਠ ਗਾਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗਤ ਚੀ ॥ ਆਟ
ਜੀ ਨਾ ਕਪ ਕੜ ਡਿਸੁ ਭੁਤੇ ਤੇ ਲੋ ਆ ॥ ਮਗਰ ਪਾਏ ਕਉਨ ਸੁ ਭੈ ਡੇ ਡਪਦ
ਅਲ ਆ ॥ ੨॥ ਖਰੀ ਆਪਰ ਮੁਖੈ ਚਿ ਆ ਮਲੇ ਚਰਾ ਖਿ ਆਗਤੀ ॥ ਸਿ
ਏ ਸਭਾ ਕੀ ਵਰਨ ਡੀ ਪਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਤੀ ॥ ੩॥ ੪॥ ਅਸਟ ਸਾਜੀ ਸਾਜੀ
ਦੇ ਸੇ ਪਤਿ ਕਰਤਿ ਥੇ ਦ ਆ ਭਿ ਆਸਾ ॥ ਬਿਨ ਨਾ ਮਤ ਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਡੀ ਕ

ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਸਾਹਿ ॥੧॥੬॥੮॥੧॥ ਯਨਾਸਰੀ ਮ
ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਏ ਗਵਿਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬੇਨਤਾਰਿ ਕਾਮੰਡਲ
ਧੂਪ ਮਲ ਅਨਥ ਪਵਨ ਚਵਰ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਗਇ ਫੁਲ
॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਭਵ ਖੰਡ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ
ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਸਤਸਤ ਵੈਨ ਨਨੈ ਨਨੈ
ਤਸ ਮੁਗਤਿ ਨਨੈ ਕਤੰਤੀ ॥ ਸਤਸਤ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨੈ ਕਪਦ
ਸਤਸਤ ਵਗੰਧਾਇ ਵਚਲ ਤਮੰਤੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਤਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ
ਤਿਸ ਕੇਚਨ ਟਿਸਭ ਮਤਿ ਚਨ ਛੁਟਾਇ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰ
ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਭੋਇ ॥੩॥ ਭਰਿ ਚਰਣ ਕ
ਤਮਨੋ ਅਨਦਿਨੈ ਮੇਰੇ ਆਤੀ ਪਿ ਆਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੇਇ
ਗਕਉ ਭੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੧॥੬॥੮॥੧॥

॥ ਯਨਾਸਰੀ ॥ ॥੧॥੬॥੮॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਮਤਲਾ ॥੩॥ ॥੧॥੬॥੮॥੧॥ ਯਨਾਸਰੀ
ਇਤੁ ਧਨ ਅਖੁਟਾਨੀ ਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਇ
॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਗਨਿ ਆਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗਤ ਭੀ ਅਵ
ਟਿਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਪੂਰੇ
ਚੀਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅੰਤਰਿ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਏਕੁ
ਨਦੇ ਖੁਰਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧ ਮਾਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮ
ਇ ਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਸਭ
ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਟਿ ਪਰਗਟੁ ਭੋਇ ॥ ਸਤ ਜੋ
ਦਿਪ ਚਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ ॥੪॥੧॥੧॥੬॥੮॥੧॥
॥ ਯਨਾਸਰੀ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥੩॥ ॥੧॥੬॥੮॥੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾਗੁ ਰਕੋਸ ਥਾਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਗਾਰੁ
ਸਾਖਿ ਸੁਖੁ ਭੋਖਿ ਖੁਜਾਵਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਭੋਖਿ ਭੋਖਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭੋਖਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਭ
ਯਾ ਪਾਤਿ ਭੋਖਿ ਗੁਰੂ ॥ ਸਥਾਦੀ ਪੁਰੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਭੋਖਿ ਜਿਥ
ਨਿਰਮਲੁ ਭੋਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਭੋਖਿ ਮੈ ਮਥੁ ਪੂਰਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ
ਸੁਖੁ ਭੋਖਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤਿਰਿ ਸੁਚਾਖਿ ਅਸਤਿ ਜਨੁ ਲਗਾ ਤਿ
ਸੁਚਾ ਤਰੁ ਨਾਤੀ ਕਦੋ ਸੋਗੁ ॥ ਅਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਗਮੁ ਕਤਿ ਕਰਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਮੁਖਿ ਤਿਸੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਮੁਖੀ ਬਿਥ
ਭੋਖਿ ਅਨੰਦੁ ਦਾਤਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭਾ ਰਿਸ
ਤੁ ਭੋਖੈ ਨਾਨਕ ਮਿਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ॥੨॥ ॥ ਯਨਾ ਸਰੀ
ਸਾਤਿ ਘਰੁ ॥੧॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ
ਜਿਨਿ ਪਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮਿ
ਦਿ ਭੋਖਿ ਵਧਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੁ
ਨਾਮੁ ਧਿਅਵੈ ਪੂਰੁ ॥ ਇਤੁ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਕਾ ਧਨੁ ਪਿਰਤੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ
ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਦੇ ਪੂਰੁ ਸੋਇ ॥ ਭਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਪੂਰੁ ਕਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੁਖੁ ਤੁਰੁ ਲਾਜ
ਮੈ ਤੁਰੁ ਵਧਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਖਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ
ਮੈ ਖਾਣੀ ॥ ਸਥਾਦੀ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਦਾ ਧਿਅਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਵਰਿਤਿ
ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਵਧਾਏ ॥
ਮੁਖੁ ਭੋਖੈ ਭਾਈ ਤੇ ਤਰਿ ਮੀਨੇ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥੪॥ ॥੩॥ ॥੧॥ ॥ ਯਨਾ ਸਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ॥ ਜੀਤਾ ॥
ਮੈ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਭੋਖਿ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੁਜੇ ਲੋਕੁ ॥
ਮੈ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਚੰਦਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਾਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਨਿਰਮਲੁ ਭੋਖਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿਉ ॥ ਭੋਖੈ ਗੁਰੁ ॥
ਮੁਖਿ ਭੋਖੈ ਭੋਖੈ ਤਰਿ ਸਾਦਾ ॥ ਗਮਨਾ ਮਰਤੇ ਭਰ ॥ ਫੇਰਾਈ ਭਗ
ਨੇ ਜਨੁ ਵਰਿਤਿ ਆਪਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖਿ ॥ ਸਿਮਾਏ ॥੨॥

ਸਾਚੇ ਕਾਗਾਤ ਕਾਵਿਰਲਾ ਕੋਜਾਣਾ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪੁਖ
ਚੀਗਾ ਸਿਸਾ ਚਾਵਾ ਪੁਰਾ। ਸੋਧੀਨ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਅ
ਪ੍ਰਭਿਸਾ ਚੈ ਇਕਿ ਸਾਚਿ ਲਾਏ। ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ
ਚੇਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਾਗਾ॥੧॥

॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ॥ ਜੇਤਰਿ ਸੇਵਾ
ਲਿਜਾਉ। ਤਿਨ ਟਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ। ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾ
ਦੁਖੁ ਜਾਇ। ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਾਨਿ ਆਇ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਲੁਗਵਾਏ। ਸਤ ਜੇਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਗਤਾਉ। ਭੁਭੁਕ
ਸਨਾ ਅਗਾਨਿ ਬੁਝਾਏ। ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਤ ਜੇਸੁ ਖੁਪਾਏ। ਗੁਰ
ਚਕੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ। ਸਚੁ ਮਤਲਾ ਖੁਪਾਏ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਇ॥੨॥
ਬੁਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ। ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਤਾਣੀ। ਸਤਿਗੁ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਤਉ ਮੈ ਵਿਚੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥੩॥ ਕਿਸਨ ਕੀਤੀ ਅੰਧ
ਕੁਸੰਧਿ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਤਾਇ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਗੁਣਗਾਵਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ॥੪॥

ਮਾਯਾ ੩॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ।
ਏਕੈ ਸੇਤਰਿ ਪਾਇ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ। ਮਨੁ ਸਬਦਿ
ਏਕੁ ਨ ਮੋਇ॥੧॥ ਜਿਸਨ ਬਖਸੈ ਤਰਿ ਦੇਵ ਰਿਝਾਈ। ਗੁਰਪ
ਸੋ ਮਨਿ ਆਈ। ਗਤਾਉ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਰ ਕਖਾਵੈ। ਤਾਇ
ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਵੈ। ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੇਰਾ ਲਮਿ ਕਦਾਗ। ਗੁਰ ਅੰਕੁਸੁ ਮਾਰਿ
ਕਟਾਗ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਾ ਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨ ਕੋਈ। ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ
ਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਅਸਵਾਰਿ। ਤਉ ਮੈ ਵਿਚੁ
ਜਿਸਨ ਬਖਸੈ ਤਰਿ ਦੇਵ ਰਿਝਾਈ। ਕਦੇ ਨ ਵਿਭੁ ਰਹਿ ਸ

ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩

ਅੰਧ ਗਵਾ

ਜੇਨ ਸਦਾ ਖੁਡੋਇ। ਨਾ ਸਾਕਿ ਜਾਇ ਨ ਪਾਪ ਤਿਉ ਭੋਇ। ੧॥ ਸਾਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ
 ਮਤੀ ਪਾਏ। ਕਾਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਨਿਅ ਵੈ ਜਾਏ। ਗਤ ਭੀ। ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਭੇ ਸਾਭੇ
 ਸਤਿਗੁਰਾਗ। ਭਵ ਜਲਿ ਭੁਭੇ ਨਉ ਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਗਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਏ ਪੂਰੇ
 ਗਿਆ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਤਿ ਨਿਮਿਥੈ ਗਾਗਿ॥ ੨॥ ਚਤੁਰੁ ਗਾਮਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁ
 ਰੇਵਾਈ। ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਤਾਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ। ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਤਹ ਤਿਸੁ ਭਿ
 ਚੁੰ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਭੋਇ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਕਿਓ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਭੋਏ ਸੋਇ
 ਭੁਤ ਮਥੁਤ ਮੁਖ ਭਾਏ ਕੋਇ। ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਅਪਾਦਿ ਰਾਏ॥ ੪॥ ਕਾ
 ਭੋਏ ਅਪੇਸਾ ਚਿਲਾਏ॥ ੫॥ ॥ ੧॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ. ੩. ॥
 ਵੈਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕੁਤੀ ਨ ਜਾਈ। ਸੇਜ ਨ ਪੰਨਾ ਜਿਨ ਏਕ ਨਾਮਾ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਗੁ
 ਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਤਾਰਿ ਨਾਮੁ
 ਅਰਜੁ ਪੁਰੁ ਅਪਿ ਸੁਣਾਏ। ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ। ਗਤ ਭੀ
 ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮਨ ਮਾਤਿ। ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਤਿ। ਗੁਰ ਪਰ
 ਤਿਨ ਦੰਤੁ ਮੈ ਜਾਈ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਬਿਖਿ ਅਪੁਨੁ ਬੁ
 ਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਅਤਿ ਕਾਰਿ ਭੁਭੇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਾ। ਅਪੁਨੁ ਰਿਸ ਦਸੁ ਖੁਡੋਈ
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਥੀ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ। ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਚਿਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ
 ਪਰੁ ਖੁਆਗੈ॥ ੪॥ ੮॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ। ਗੁਰੁ ਧਨਾਸਰੀ। ਮਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗ। ੪॥ ॥
 ਮਤੀ ਪਰ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੁਨਿ ਜਪਤਿ ਤੈ ਦਾਤਾ। ਤੁਧੁ ਦਇਆ ਲਾਮੁ
 ਗੰਭੀਰੁ ਮੰਗ ਤਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਗਤ ਭੀ ਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਤਉ ਬਾਲਿ ਤਰੈ ਜਾ
 ਗੈ। ਚੇਤੇ ਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਪਾ। ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਭ ਨਾ ਕਾਏ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜ ਕੋ
 ਤਉ ਤਉ। ਬੁਝੇ ਫੇਰ ਪਾਏ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਉ ਅਥਾ ਕਿਓ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ
 ਤਉ ਦਇਆ ਲਾਦੁ ਰਸਨੁ ਦੇਤੁ ਅਪਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀ ਜੈ॥ ੨॥ ਭਨ
 ਭਰਮ ਪਟ ਖੁਲੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿ ਅਗ। ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾ
 ਤਿਓ ਤਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਓ ਮਨ ਮਾਨੀ ਅ॥ ੩॥ ੧॥ ੮॥ ੧੨॥ ॥

॥ रागुयनसरी ॥

॥ १ ॥

सातिगुरुप्रसादि

॥ मडला ॥ ४ ॥

॥ चरुये ॥

॥ ५ ॥

जैरिसेवडिसंतभगततिनकेसभियापातेवरी ॥ १ ॥

करि सुअमीरकुसंगतिउमजुपिअगी ॥ १ ॥

बनवरी ॥ १ ॥ मयापीपावर ॥ १ ॥

मउगी ॥ १ ॥ जतमजतमकेलारो ॥ १ ॥

यसवरी ॥ १ ॥ जिउकचनबैसंतारितारि ॥ १ ॥

उरिउरिजपनजपुडिदिनुरातीजपिउरिउरिउरिउरि ॥ १ ॥

रिउरिअउरिअउरिअउरिअउरिअउरिअउरि ॥ १ ॥

गमअगायिबयिअपरीपरपुखअपारी ॥ १ ॥

जगजीवनजतनकपैजसवरी ॥ १ ॥

॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

उरिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरि ॥ १ ॥

अपिकराणीगुरमतिअंतारिजगरी ॥ १ ॥

रिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरि ॥ १ ॥

नकीजातिउरिसुअमीउमठकुरउमसंगरी ॥ १ ॥

सुअमीउमउमै ॥ १ ॥

उमवदपुखववरी ॥ १ ॥

करिमिलिअउरि ॥ १ ॥

रिसेववरी ॥ १ ॥

॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

उरिकासंतुसतिगुरम ॥ १ ॥

समुकतउमतिमकैसदुरगवरी ॥ १ ॥

रिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरिउरि ॥ १ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਓਂ ਰਿਪਤਾਨੀ ਤਰਿਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਰਿਪ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਵਰੇ ਭਾਗਵਤ ਉਚੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਤਰਿ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਓਂ ਰਿਪਤਾਨੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਤਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪੁਰਸੁ ਅਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦ
 ਯਾਤਾ ਸਗੀ ਮ ੪ ਪ੍ਰਗ ੧ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਰਿਪ ਬਿਖਰਾਤੇ ਕਿਉਂ ਚਾਢਿ ਗੁਰ ਚਾਈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਮਲਾਵੈ ਅਪਨਾ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤ
 ਚਲੁ ਗੁਰ ਚਾਈ ਜਗੁਰੁ ਕਟੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਨੁ ਤਰਿਤਰਿ ਕਥਾ ਨੇਰਾਈ
 ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਸੁਖੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੁਰੇ ਗਾਇ ਗਾਈ ਸਤਿ
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਰੁ ਤਰਿ ਬਾਧੁ ਮਤੁ ਜਾਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਾਈ ॥ ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ
 ਪੁਰਿ ਜਪਣੁ ਤਰਿ ਸੰਤ ਚਲੈ ਤਰਿ ਜਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਸੇ ਤਰਿ ਉਧੈ
 ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਅਕੇ ਲਾ ਕੇ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਜਪਨੁ ਜਾਪਿ ਲੋਚਨੇ ਚਾਨੀ ਤਰਿ
 ਕਥਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੁ ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤਮ ਸਾਧ ਜਨ
 ਯਾਤਾ ਸਗੀ ਮ ੪ ਪ੍ਰਗ ੧ ॥

ਤਰਿਤਰਿ ਬੁਢ ਭਏ ਤਰਿ ਸੁ ਅਮੀ ਤਮ ਚਾੜਿ ਕ ਬਿਲ ਬਿਲ ਲਾਤੀ ਤਰਿਤ
 ਦੇਵਿ ਕੀ ਪਾਕਰੁ ਪੁਰੁ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵੁ ਤਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨ
 ਮਾਨਿ ਮਾਨੁ ਕਉ ਰਿਕਾਤੀ ਜਿਉਂ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਤੈ ਤਿਉਂ ਤਰਿ
 ਕੇ ਤਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਤਉਂ ਤਮ ਤਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾ ਤਮ ਲਤਿ ਸਕ
 ਤਮ ਤਮਤੀ ਤੁਪਰੇ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁ ਅਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨੁ ਅਪਨ ਗਾਤੀ
 ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਜਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓਗੁਰ ਗੰਗਾ ਚਲੁ ਥੇਰਾਤੀ ਤਰਿਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬ
 ਰਿ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓਉਂ ਤਮ ਪਾਤੀ ॥ ਤਰਿ ਅਪੇਰਾ ਕੁਰੁ ਅਪੇਸੇ ਵਕੁ ਅਪਿ
 ਵੇਰਾਤੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤਮਰੀ ਸਰਣੀ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭਗਤੀ ॥
 ਯਾਤਾ ਸਗੀ ਮ ੪ ਪ੍ਰਗ ੧ ॥

ਜਨੁ ਗਾਧਾ ਮੁਕਤੁ ਤਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਬੁਟੁ ਤਮ ਭੁਟ ਕਾਕੀ ਤਰਿਤ
 ਜਪੁ ਥੇਰੀ ਤਰਿ ਤੁਲਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥ ਤਰਿ ਜੀ ਲਾਜ
 ਤਰਿ ਜਨਕੀ ਤਰਿਤਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵੁ ਅਪਨ ਤਮ ਮਾਂਗੀ ਭਗਤਿ ਰਿਕਾ

ਕੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇਤਾਗਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿ ਓਤਿ ਰਿਚਾ
ਥੇ ਖਾਚੇਤਗੁਪਤੇ ਜਲਿ ਖਿਅਸਰ ਭੁਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ਰਤਾਉ॥
ਜਪਿ ਓਮ ਨਿਤਾਗਿ ਤਰਿਕਾਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ॥ ਦਿਨੀ ਅਸੁਰ
ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿ ਓਚੰਦੁ ਚੰਦਾ ਕੀ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਵਰ ਪੁਰਖ
ਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾ ਕੀ॥ ਜਨ ਨਾਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਸੇ
ਰਿਦਾ ਸਾਨੰਦਾ ਸਦ ਸਾ ਕੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੨੦॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਾਯਾ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਧਧਗਾ ੫॥

ਉਰਧਾਰਿ ਥੀਚਾਰਿ ਮੁਹਾਰਿ ਮੋਹ ਮੁਮਨ ਮੋਤ ਨਾ ਮੁਜ ਪੀਨੇ॥ ਅਦਿ
ਗੋਚਰ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ਰਤਾਉ॥
ਚੰਦਨ ਤਮਕਾਸਟ ਲਸਟ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਤਰੀ ਸਤ ਸੰਗੁ ਭਏ ਤਰਿ
ਦਨੁ ਕੀਨੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਵ ਥਿਅਖਟੁ ਬਲਤਿ ਮੁਖ ਗਰ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰ
ਪਤੀਨੇ॥ ਜਨ ਨਾਕ ਤਰਿ ਤਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਅ ਵਤੁ ਏਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ
੨॥ ੧॥ ੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਾਯਾ ੪ ਧਧਗਾ ੫॥

ਗੁਨ ਕਤੁ ਤਰਿ ਲਤੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਏਵ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ
ਰਿਦਗ ਤਭਾਵ ਤਿਠਿ ਰਿਜਨ ਮਿਨ ਆਵਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਤਿ
॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਤਰੀ ਤਤਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ॥ ਤਰਿ ਜਸੁ ਉਚ ਸਭਾ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਚਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿ ਕੀਨੀ
ਤਿਤਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਬਤੁ ਚੰਤ ਵਿਸ
ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰੀ ਨਾਕ ਤਰਿ ਭਏ ਤਿਸੁ ਖਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੬॥

੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਾਯਾ ੪ ਧਧਗਾ ੫॥

ਲਿਖੁ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਗਾਉ ਤਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥ ਮੀਥ
ਦੈ ਧਿਅ ਏਤਰਿ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਸਟੁ ਏਵੁ ਭੁਟੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਹਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥
ਐਤਰਿ ਜਗਦੀਸਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ ਅੰਦੁ ਤਰਿ
ਤੀ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰੀ ਦਿਸਾਇ
ਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗਤਿ ਭਈ ਤਮਾਰੀ॥ ਜਨ

ਤੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿਆਇ ਪਾਰਿ ਭੈ ਸਹਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੪॥੫॥
 ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਘੁਗ ॥ ੫ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਤਸਿ
 ਤੇਰੀ ਸਕਾਇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਿ ਤੇਰੀ ਭੀਤੋਂ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਵੇਰਵਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਾਇ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ
 ਮੈ ਮਤ ਰਿਜ ਸੁਭਿ ਤਮ ਕਾਮਾ ਜੋਗਾ ਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤ
 ਤੇਰੇ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਪਾਥਕ ਤਰਿ ਸੁਆ
 ਮੀ ਜੇ ਮਦੁ ਸੋਈ ਤਉ ਪਾਉ ॥ ਟੀਨ ਦਾਇਆ ਬਿ ਪਾਕ ਰਿਦੀ ਜੋ ਨਾਨਕ
 ਜੋ ਸਿਮਰਣ ਕਰੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਘੁਗ ॥
 ਵੇਰਵਾ ਸਿਖ ਪੁਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਵਹਿ ਤਰਿ ਰਹਿ ਤਮ ਬਾਨਾ ॥ ਗਾਵਿਆ ਸੁ
 ਭਾਨੇ ਨ ਕਾਹਿ ਭਾਉ ਪਾਵੈ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿ ਆਸਤਿ ਸਤਿ
 ਜੋ ਮਨੀ ॥੧॥ ਬਲੁ ਤੁਰਾਈ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਵ ਜ ਲੁਤੀ ਗਥਿ ਤਰਿ ਦ
 ਰਿਤ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਤ ਤੈ ਸੰਤ ਤੁ ਤਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨ ਤੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਧੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਤੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਤਰਿ ਪੂਰ ਚੋਜ ਵਿਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ
 ਮੇਲਾ ਸੋਈ ਤਰਿ ਮਿਲ ਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿ ਆਗਿ ਬਿੰਤੁ ਤਰਿ ਰਾਨੀ ॥੨॥
 ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਘੁਗ ॥
 ਰੇ ਰਾਪੁ ਰੁਕ ਸਰ ਬਸੁ ਕਦਾ ਤਾ ਤਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਕਾਮ ਧੋਨਾ ॥ ਸਤੈ ਸਾਉ
 ਧੇ ਆਈ ਅੰਮ੍ਰੇ ਜੀ ਅਵੇਤਾ ਸਰ ਬਸੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮ
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਤੋਈ ਤੈ ਤਪਿ
 ਅਈ ਅੰਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਾਇ ਅਤਤ
 ਭਾਇ ਪਿਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਜਪਨਾ ਜਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੇ ਇਤਮ
 ਤੇਰੀ ਜਪਿ ਤਰਿ ਭਵ ਜ ਲੁਤ ਰਾਨਾ ॥੨॥੬॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ
 ਘੁਗ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤ ਮੈ ਤਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਤ
 ਤੇਰੇ ਸਾਤ ਮੈ ਤਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਤ ॥ ਸਾਤ ਅਵਰੁ ਕਿੰਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਚਮਤਿ ਬੁਧ ਚਤੁਰ ਮੇਰੇ ਸਾਤ ਤੇਰਾ ਕੀ ਆਸ ਚਮਤੁ ਤੈ ॥ ਭੁਠਾ ਕਿਸਕ
 ਆਖੀ ਅੰਮ੍ਰੇ ਸਾਤ ਤੁ ਜਾਨੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੁ ਵਰਤਦਾ ॥ ਸਾਤ

ਸਭਿਤੁ ਸ੍ਰੁਤਿਧਿਅਵਤਿਦਿਨਗਤਿ॥ ਸਭਿਤੁ ਸ੍ਰੁਤੀਥਾਵਤੁ ਮੰਗਣ
ਤਤੁ ਸਭਨਾਕਰਤਿ ਇਕਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਭਕੇਤੁ ਸ੍ਰੁਤੀਵਿਚਿਤਿ ਮੰਗਣ
ਸ੍ਰੁਤਿਥਾਤਿ ਰਿਕਣੀਨਾਤਿ॥ ਸਭਜੀ ਅਤੇਰੇਤੁ ਸਭਸਦਾ ਮੰਗਣ
ਸ੍ਰੁਤੀਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਕੀਤੁ ਅਸਤੁ ਮੰਗਣਿ ਪਿਅਰੇਸ
ਤਿਧਿਅਵਤਿ ਮੰਗਣਾ॥ ਜਿਉਰਾਵੈ ਤਿਉਰਾ ਖੁਤੁ ਮੰਗਣਿ ਪਿਅਰੇ
ਸਭਕੇਪਾਤਿ ਸਾਤਿ॥ ੪॥ ॥੧੩॥ ॥੩੧॥

॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਮਤਲਾ ॥੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥੧੭॥
ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਰਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਧਾਨਿ ਰੰਗੇ ਕੋ
ਮਿਟੇ ਖਿਨਭੀਤਰਿ ਜਾਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗੇ॥ ੧॥ ਮੰਗਣਾ
ਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਅਥਕਰੀ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਵਾਸਿ ਕੀਨੇ
ਗੇ॥ ਗਤਉ॥ ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ਸੁਭਾਵੁ ਪ੍ਰਸੁਭਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਤਿ ਦਿਖਾ
ਰਬਜੀਅਕੇਦਾਤੇ ਸੁਅਮੀਕਰਿ ਕਿਰਪਾਯੋਤਉਥਾਗੇ॥ ੨॥ ਤੇਰਾ
ਜਾਪੇ ਰੂਪਨਾਥਖੀਐ ਤੇਰੀ ਰੁਦਰਗਤਿ ਕਉਨ ਚੀਚਾਗੇ॥ ਜਲਿਥ
ਤੀਅਥਿਗਵਿਅਸ੍ਰਬਠਾਈ ਅਗਮਰੂਪਗਿ ਰਧਾਗੇ॥ ੩॥ ਕੀਰਤ
ਸਗਲਜਨਤੇਰੀਉ ਅਥਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਗੇ॥ ਜਿਉਰਾਵੈ ਤਿਉ
ਅਮੀਜਨ ਨਾਨਕਸਰਨਿ ਦੁਆਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰੂਧਨਾਸਰੀ
ਬਿਨਜਲਪਾਨ ਤਜੇਤੈ ਮੀਨਾਜਿਨੀ ਜਲਸਿਉਤੇਤੁ ਬਢਾਇਓ
ਤੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓਤੈ ਭਵਗਾਉਨਿ ਮਾਰਗੁਨਿ ਕਸਿਨਪਾਇਓ॥ ੧॥
ਏਕਸਾਸਿਉ ਮੋਤੁ ਕੀਨਾ॥ ਮੰਗਣਾਵੈ ਸਦਾ ਤੀਸੰਗੈ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖ
ਗਤਉ॥ ਕਾਮਤੇਤਿ ਰੁਚੁਰਯੋਛਾ ਕਿਓਓਤੁ ਪਰਵਸਿਭਾਇਓ
ਨਾਦਤੇਤਿ ਸਿਰਜਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾਉ ਸਤੀਤੇਤਿ ਬਿਦਾਗਾ॥ ੨॥
ਬੁਝਓ ਮੋਤਿਓ ਨੀਮਾਇਅਕਉਲਪਟਾਨਾ॥ ਅਤਿਗਚਿਓ
ਨੈਅਪਾਓਨਿ ਥੀਤਿ ਸਗਪਰਿਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨਗੋਬਿਦਅਵਗ

ਤੇਜਾਦੁਸਦਾਤੁਏਲਾਕੁਤਾਨਕਰੁਗੀਇਏਕੁਧਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਪੁਰੁਸ
 ਯਨਸਰੀਮਾਮੁ ॥੨॥ ॥੨॥
 ਰੇਕਿਰਪਾਦੀਓਮੀਤਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਭੁਟਕਾਏਮਨਤੇਬਿਸਾਰਿਓਸਗ
 ਏਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਠਾਏ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿਚਿਤਕਿਠਸੀਥਾਤੀ॥੨॥
 ਭੁਧਿਮੰਤਮਨਬਾਸਨਦੇਕਰਿਗਰਗਾਗੀ॥੨॥ ਨਕੋਮੇਰਦੁਸਮਨ
 ਸਤਅਨਾਤਮਕਿਸਕੇਬੇਰਾਈ॥੨॥ ਭੁਤਮੁਪਸੰਗੁਪਸਾਰਿਓਤੀਤਰਿਸਤਿ
 ਗੁਰਤੇਸੰਸ਼ੀਪਾਈ॥੨॥ ਸਭਕੋਮੀਤੁਤਮਅਪਨਕੀਨਤਮਸਭਨਕੇਸਯਨ
 ਦਰਿਪਗਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਤੁਮੇਭੁਕੀਓਮੇਰੋਰਜਨ॥੨॥ ਬਿਨਸਿਓਢੀਠ
 ਅੰਤਦੁਠਾਸਬਦੁਲਗਗੁਰਮੀਠਾ॥੨॥ ਜਭਿਥਲੰਮਤੀਅਏਸਰਬਨਿਵਸੇ
 ਗਾਗਮੀਐਡੀਠਾ॥੨॥ ॥੩॥ ਯਨਸਰੀਮਾਮੁ
 ਜਿਸਕਾਤਨਮਨਧਨਸਭਤਿਸਕਾਸੰਧੀਸੁਘਰੁਸੁਜਾਨੀ॥੨॥ ਤਿਨਤੀਸੁਧਿਅ
 ਭੁਖੁਸੁਖਮੇਰਾਤਉਬਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੨॥ ਜੀਅਕੀਏਕੋਤੀਪਤਿਮਨੀ
 ਅਵਰਜਤਨਕਰਿਗਤੇਭੁਤੇਰੇਤਿਨਿਤਿਭੁਨਤੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥੨॥ ਰਤਉਐ
 ਅੰਤਮਨਿਰਮੇਭੁਕਤੀਗਾਗੁਰਦੀਪੰਮੰਤਾਨੀ॥੨॥ ਗੀਗੋਨਰੋਏਦ੍ਰਿਤੁਕਰਿਰ
 ਤੇਓਪੁਰਤੀਇਤਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ ਓਇਜੁਬੀਚਤਮਤਮਕਭੁਤੇਤਿਨ
 ਜੀਬਤਵਿਠਾਨੀ॥੨॥ ਅਲੰਕਾਰਮਿਠਿਏਏਤੀਤੀਤੇਤਾਤੇਕਨੀਕਵਖਾਨੀ॥
 ॥੨॥ ਖਗਟਿਓਜੀਤਿਸਤਜਸੁਖਸੰਭਾਥਾਜੇਅਨਤਤਥਾਨੀ॥੨॥ ਕਤਾਨਕਨੀ
 ਤਚਭੁਘਰੁਥਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਬੰਧਾਨੀ॥੨॥ ॥੪॥ ਯਨਸਰੀ
 ਮਾਮੁ ॥੨॥ ॥੪॥ ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੁਭਲੇਦਿਨਸਓਇਐ
 ਮਤਅੰਤਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਧਾਏ॥੨॥ ਅਕਮੀਤਿ
 ਮਜਸੰਮਨੀਗਾਇਓਭਿਓਭਿਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖਮਨਮਤਿਸਤਿਗੁਰਪੁ
 ਧਾਏਓਗੁਰਉ॥੨॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਭੀਤਰਿਵਸਿਅਤਾਤੁਖੁਭਰਮਭ
 ਭੀਗਾਭੀਪਧਾਤਿਵਸਤੁਅਗਚਰਗਮਨਾਮੰਗੁਥਾਗਾ॥੨॥ ਓ
 ਅਚਿਤਸੰਚਅਸੰਚਸੰਗੁਥੇਭੁਮੰਤੁਥਾਕਾਤਉਮੈਗਾਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇ
 ਮਤੇਰੇਥਿਥਾਕਾ॥੨॥ ਗੁਰਕੀਟਤਲਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਅਗਿਅ

ਭਾਈ ਕੁੰਤਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾ ਚੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁੰਤਾ
ਭਾਈ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

ਵਡੇ ਵਡੇ ਗਾਨ ਅਰਭੁ ਮਨ ਤ ਕੀ ਤਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਘਪਟੇ ਗੇ ਮਨ
ਗਿ ਮੁਝੇ ਚਨ ਕ ਬੁਝੁ ਨ ਸੁਣੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਿ ਆਮ ਤਿ ਕਿਨੀ ਰਿਖਿ
ਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕੁਈ ਧਨੀ ਨੀ ਧਾਧੈ ਚਿਨਤ ਹਿੰ ਕਤ ਆਪਣੇ
॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕਰਤ ਭਜਨ ਬੁਝਿ ਜਨ ਤ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨੁਕਾ ਚਿਦ
ਰੇ ਸੁ ਆ ਨ ਕੀ ਨੀ ਆਈ ਚਰ ਕੁੰਤਾ ਧਾਧਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾ ਮਵੰਤ ਕਾ ਮ
ਨੀ ਪਗ ਗਿਤ ਜੋਤ ਨ ਚੁਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪੁ ਤੇ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਥ ਤਾ ਪੈ ਸੰਗ
ਤਿਸੁ ਕੈ ॥ ੩ ॥ ਤ ਹਿਤ ਹਿਨ ਮੁ ਆਪਾਹੁ ਅਮਲਾ ਅੰਤਿ ਤੁਏ ਕਾਨਿਧਾ
ਖਸਤ ਜੁ ਆਨੰਦ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ॥ ਨ ਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ੬ ॥ ੩

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਘਵੈ ਨ ਲਾਗ ਨ ਕੁੰਤਾ
ਐ ਜਾ ਕਉ ਠਿਗਿ ਇਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਚੀਨ ਇਤੁ ਅੰਤਿ ਤਿਨ
ਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇ ਓਏ ਕਰ ਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨਾ
ਆਤ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਤ ਓ ॥ ਅਉਲਿਓ ਮੁਨ ਤੁਨ ਤੋ ਇਓ ਤਿ
ਬੁੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਗਿਨ ਸਾ ਕਉ ਉਸਤਾ ਤਿਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ
ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਘਾ ਘਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਆਇ
॥ ਜਾ ਕਉ ਦਾਇ ਆ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ ॥ ਗਿਤਿ ਨਿਗੁਰਤ ਕਮਾਨੰਤ
ਨਦਇ ਆ ਬਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾਸ ਰਬ ਜੀ ਆਪਰਿ ਪਾਠਾ ॥ ਚਿਤਿ
ਨਾਨ ਕ ਸੰਗਿ ਗੰਦਿ ਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਬਹੁ ਪਾਠਾ ॥ ੪ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅ
ਪਰਿ ਜਿਨਿ ਤ ਹਿਤ ਹਿਨ ਮੁ ਦਿਤਾ ॥ ਮਤ ਓਦਿ ਆਨ ਅੰਤ
ਤਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾ ॥ ੧ ॥ ਤ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਗੁਪਾ ਲਾ
ਈ ਤਉ ਤਾ ਸਰਬ ਬੋਕ ਕੀ ਜਿਸ ਤਿਤ ਮਾਗੀ ਚਿਦ ॥ ਰਤ ਉ ਜੋ
ਗਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੁਨ ਮਤੁਤ ਪਤਿ ਪੁਰੀ ॥ ਨ ਮੁਲੈ ਤ ਕੋਟਿ ਆ
ਤਗਤ ਬਾਠਾ ਤਿਸ ਬਿਧੁ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਮਨ ਰਬ ਜੇ ਕਚਾ ਤੇ ਸੇਵੇ

ਪਰਾਪਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰਿ ਪਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤਲ
ਜੀਤਿ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸੰਤ ਸੰਗਿ ਰਤਿ ਚਿਓ ਛਾਡਿ ਰਿਧ ਨ ਸੰਚੁਤ
ਭੋਯ ਨ ਭੋਜੁ ਨ ਏਤੁ ਨ ਕਰੀ ਨ ਚੋਛਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ
ਜਿਤ ਕਰਣੀ ਤੋਵਤਿ ਸਰਮਿ ਦਾਏ ਤਕਮ
ਸੰਤ ਕੀਨੇ ਦਾਸ ਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦਿਤੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥
ਸਾਇ ਅਮੋਘੁ ਭੁਝ ਅਵਰੋਤੀ ਤਤੁ ਰਿਚੰਦੁਰੀ ਬਨ ਯਧਾ ਤੁਏ ਤੁਏ
ਬੀਤ ਗਤੁ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਤਤੁ ਦੇਤਕੁ ਉਸੁ ਖੁਗਰਧ ਤਤੁ ਸਮਸੰਗੀ
ਤੁ ਐਸੀ ਸੰਗਿ ਨਾਤਿ ਰੁਚਾ ਵਤ ਬਿਖੋਠ ਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਉਤਮ
ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗਮਾ ਤਿਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਾਤ ਅਕਰਬ
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਚ ਬਾਦ ਹੈ ਜੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਛੁ ਵਿਖੁ
ਖਰਗੋ ਗੁਰਗਿ ਅਨੁ ਅੰਜਨੁ ਨੇੜਦੀਤਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕ
ਸਿਰੇ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ॥ ਮਪ
ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜ ਸੁਗਾਈ ॥ ਸਾ
ਸਿਸਾ ਸਿਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮੁਰੈ ਏਤੁ ਬਿਸੁ ਮੁਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਿ ਕਹੁ
ਏ ਅਮੋਗ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀ ਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧਾ ਪਿਆ
ਗੰਗਤੁਰੀ ਤੁਮਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੱਤੁ ਮਨੁ ਭੁਟੈ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ਇਕ ਮਾਈ ॥
ਅਨਦੁ ਪੁਰਾਵਿਓ ਸੰਭਮ ਯੋਜਤ ਕਤ ਧੋਖ ਚਿਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ
ਭਾਵਿ ਪਾਠ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਾਤਿਤ ਧਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥ ਕਟਿ ਸੁਖ ਅਨੰਦ
ਜਪ ਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਖੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਰਗਤਿ ਸਾਧੁ ਗੀ ਜਪੁਰ
ਕੋ ਮਾਨਿਭਾਈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਿਸਨਾ ਸੁਰਬੁਝੀ ਤੈ ॥ ਕਵਿ ਪਾਤਿ ਅਪਾਈ
॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥
ਜੇ ਨਿਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪਨੇ ਤੈ ਗੁਣ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ਜਗਾਇ ਸਨਾਤ
ਪਥਨ ਖੰਡੇ ਕਿ ਆਇ ਤੁਜ ਤੁਵਿ ਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਕੀ ਓਟ ਗਤੀ ਤਉ ਭੁਟੈ
ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੋ ਬਿਅਧਿ ਤਬ ਭੁਟੈ ॥ ੨ ॥ ਗਤੁਰੀ
ਤਸੁ ਦੀ ਐਨ ਤਮੁ ਖਤੇ ਬਕੀ ਐਨ ਤਮੋ ਤੈ ਓਤੁ ਗੀਠੀ ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪ

ਨਿਦਾਇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ ਸੰਤਤਸੰਗੁਸੰਤਸੰਭਾਖਨੁਤਰਿਕੀਰ
 ਤਨਿਮਨੁਜਾਗੈ॥ ੨॥ ਗੁਣਨਿਪਾਨਦਇਅਥਪੁਰਖਪੁਰਸ੍ਰਬਸੁਖਦ
 ਇਅਥਾ॥ ਮਾਗੈਦਾਨੁਨਾਮੁਤੇਰੰਨਾਕਾਜਿਉਮਾਤਾਬਾਣਗੁਪਾਥਾ॥ ੩॥
 ॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮ॥ ੫॥ ॥

ਤਰਿਤਰਿਯੋਨੇਸੰਤਉਬਾਗੈ॥ ਤਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਅਈਤਿ
 ਸਤੀਕਉਠਿਰਿਮਾਗੈ॥ ਰਤਉ॥ ਜਨਕਾਆਪਿਸਤਾਈਤੰਅਨੰਦਕਰ
 ਜੇਤਾਰਿ॥ ਭੁਮਤੁਭੁਮਤਉਤਤੀਮੁਏਬਾਤਹਿ॥ ਰਿਤਿਨਮਝਾਗੈ॥ ੪॥ ਜਨਕ
 ਸਾਇਪਾਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਗੁ॥ ਗਾਵੇਸਦਾਅਪਾਗੈ॥ ਨੰਦਕਕਾਮੁਕੁਕਾਥਾ
 ਤੰਅਚੀਨਦੁਨੀਆਕੈਦਰਬਾਗੈ॥ ੫॥ ॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮ॥ ੫॥

ਅਬਤਰਿਯਾਖਨਤੁਰਚਿਤਾਰਿਅਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਸ
 ਕਥਰੰਗੁਬਿਦਾਰਿਅਪਤਉ॥ ਗੋਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈਸੰਗਮਿਕਾਮੁਕੁਧੁ
 ਏਕੁਮਾਰਿਅਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਪੁਰਨਨਾਇਨਸੰਗੀਸਗਠੇਤਾਰਿਅਪਤ
 ਅਉਖਧਮੰਤੁਮੁਠਮਨੀਏਕੈਮਨੀਬਿਸਾਸੁਪੁਰਧਾਰਿਅਚਰਨਰੇਨਬਾ
 ਏਨੀਤਨਨੁਪੁਨਤਪੁਨਤਬਥਿਤਾਰਿਅਪਤ॥ ੬॥ ॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮ॥ ੫॥

ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮ॥ ੫॥ ॥ ॥ ਮੇਰਾਥਾਗੋਰਾਮਸਿਉਤੇਤੁ॥
 ਜਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਤਾਈਜਿਨੀਦੁਖੁਕਾਕਾਟਿਅਕੋਤ॥ ਰਤਉ॥ ਤਖਦੇ
 ਨੇਗਾਖਿਓਅਪੁਨਾਕਰਿਬਿਰਥਾਸਗਠਮਿਟਈ॥ ਨਿਦਕਕੇਮੁਖਕਾਥੇ
 ਕੀਨੇਜਨਕਾਆਪਿਸਤਾਈ॥ ੭॥ ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਝੋਅਗਵਾਠਾਗਾਖਿਥੀ
 ਕੇਕੀਲਾਇ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਸਦਾਸੁਖਮਾਏਨਾਕਤਰਿਗੁਣਗਾਇ॥
 ॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮ॥ ੫॥ ॥

ਉਖਪੁਤੇਰੰਨਾਮੁਦਇਅਥਾ॥ ਮਤਿਅਤਰਤੇਗੀਗਤਿਨੀਜਨੀਤੁਅ
 ਪਿਕਰਤਿਪੁਤਿਪਾਥਾ॥ ਰਤਉ॥ ਧਾਰਿਅਨਗੁਤੁਸੁਅਮੀਮੇਰੇਤਤੀਅਥਾ
 ਨੇਵਾਰਿ॥ ਥੰਧਨਕਾਟਿਥੇਤੁਅਪੁਨੇਕਰਿਕਥੁਤਅਵਤਤਾਰਿ॥ ੮॥ ਤੇਗੀ
 ਜੀਪਾਇਅੰਤਉਜੀਵਾਤੁੰਸੰਮੁਖਪੁਰਖੁਮਿਤਰਵਨੁ॥ ਅਠਪਤਰਪੁਰ
 ਤਿਅਗਾਧੀਜਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨ॥ ੯॥ ॥ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮ॥ ੫॥

१६ साउं सुग्गु साउं

ਭੇਕਿਓਨਤੋਇਸੇਰੇਸੁਅਮੀਕਾਰਿਵਿਰਧਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੇਹੁ
ਨਿਨਟੰਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਰਮਮੋਤਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰ॥੧॥

[illegible]

ਦੀਨਦਰਦੁਨਿਵਾਰਿਠਕੁਰਗਥੈਜਨਕੀਆਇ। ਤਰਣਤਰਣ
ਦੁਖਨਸਕੈਥਿਆਇ॥੧॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਜੁਗੁਪਾਠਾ। ਅਨਸੰ

ਨਸੂਝੈ ਇਤ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਾਢਿ ਕਾਢਾ ਰਹਾ ਭੀ ਭਾਇ ਅੰਤਿ ਦਾਇਸੁ
ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਤੁ ਨਿਵਾਰਿਤ ਰਿਜਾਧੀ ਸਿਮਰਿ

ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਤਿ ਬੀਚਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ॥
ਐਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਤਪਸੁ ॥

ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਪੁਰਾਣ ॥ ੨੦ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੁਰੇ ਗੁਰਿ ਸਮੁੰਦਾਇ ਆ ਅਨਸਗਵੰ
ਕਾਮਿਨ ਆਵੈ ਭਰਿ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ ॥ ਤਾਤੇ ਮੋਹਿ ਪਾਗੀ ॥

ਸਗਲਿ ਪਾਰਿ ਓਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸਗ ਬਿਨ ਸੇ ਸਗ ਲਜੰ ਜਾਣਾ ॥ ਰਤੰ ਜੀ
ਗਮਿ ਰਤ ਪਾਇ ਆਲੁ ਭੁਮੰ ਰਲ ਸਗ ਲਾਇ ਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀ ਅਰੁ ਪੁਰਨ

ਭਤਾਰਨ ਠਹਿਰਿਨ ਮੁਧਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇ ॥
ਐਸਾ ਬਨਿ ਧਾਨਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਆਮੀ ਬਿਹਲੈ ਕਾਨਾ ॥

[illegible]

ਤਨਾਸਿਉਂਤੰਤਾਜਿਥੈਰਾਈਸੇਈਮੀਤ॥੧॥ ਅੰਸੋਰਗਸਿਉਲਸਨ
ਮੁਪਦਰਬੁਖਾਇਗਵਾਗਾਰਤਉ॥ ਸਾਤੁਧਰਮੁਨਹੀਤਵੈਗੀਰ

ਸਿਉਰਚਰਮਾਠਾ ਦਾਤੀਪਆਰੀਵਿਸਰਿਅਦਤਰੀਮ

ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਵਸਤੁ ਪਹਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ। ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਵੈ
 ਤੁਕਮਾ ਬੁਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ। ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾਪ ਥੋਤਾਣੇ। ॥ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋ
 ਆਵਣ। ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਕੋ ਰਬਾ ਢਾ। ਨਾਨਕ ਗੰਗੀ ਬੁਝੰਦਾ ਜਨ ਤੇਰਾ। ਗਾਇਲੇ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ। ॥ ੧ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ। ਮ। ੫ ॥
 ਸਿਮਰੀ ਨ ਪ੍ਰਭਾਨੁ ਅਧਾਰ। ਖਾਟਣ ਕਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੋਜ ਗਾਰ। ਸੰਚ ਕਉ
 ਭੇਦ ਕਉ। ਤਲ ਤਿਪ ਲਾਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾ ਮ। ॥ ੨ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਰੰ ਗ ਅ
 ਰ ਸਾਧਗਾ ਵਡਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ। ਰਤਾਉ। ਸਾਧਕੀ ਸੱਤਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀ
 ਸੰਤ ਵਰਾ। ਦੀ ਤਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ। ਅਨਦੁ ਸੰਤ ਨ ਕੋਭਗਾ ਤਿਗੋ ਵਿਦੁ। ਭੁ
 ਕੰਤ ਨ ਕੋ ਬਿਨਸੀ ਚਿਦ। ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਸਾਧ ਸੰਤ ਤੋਵਿ ਤਾਇਕ ਰਾ। ਤਤ ਤਰਿ
 ਜਸੁ ਗਵਤਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ। ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਾਤਿ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾ ਮ। ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ
 ਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿ ਕਰਮਾ। ॥ ੪ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋ ਕਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੈ। ਚਗਪ
 ਰਿਕਾ ਗੁਣ ਤਾ ਸ। ਪ੍ਰਭ ਦਾਇਆ ਲਾਕਿ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਰਿ। ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ
 ਤਤੁ ਪੁਰਿ। ॥ ੫ ॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ। ਮ। ੫ ॥ ਧਨੁ
 ਸੰਤ ਰਗੈ ਜਿਖ ਸਮੁ ਸਮਾਰੈ। ਰਰਿ ਰਰਿ ਪਚੇ ਮਨ ਮੁਖ ਵੇਚਾਰੈ। ਰਤਾਉ।
 ਸੰਤੁ ਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ
 ਏ ਕੀਰੀ ਜਨ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ। ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਉ ਵਤ ਪਰਗਾਸੁ। ॥ ੧ ॥
 ਜੇ ਅਕਾਦਤਾ ਪੁਰਨ ਸਭ ਠਾਇ। ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਤਿ ਤਰਿ ਨਾਇ। ਜਨਮ
 ਸਗਲ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ। ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਨੋ ਅ
 ਧਿਕ ਦੇ ਲਾਇ ਲਾਇ। ਦਰਗਤ ਮਿਲੈ ਤਿਸੇ ਹੀ ਜਾਇ। ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਸ
 ਭਾਣੇ ਜਮ ਕਾਲ ਤੇਰੇ ਨਿਕਾਣੇ। ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝ ਸਚ ਦਰਬਾ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਟੁਕ ਤੈਵੀ ਚਰਾ। ਘਾਟ ਘਾਟ ਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰ।
 ਜੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਗ। ॥ ੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ। ਮ। ੫ ॥
 ਰਿਬ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਜੈ ਨ ਕੋ ਤੈ ਸੰਗਿ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮ ਪ੍ਰਭ ਅ
 ਨ ਮੁਖ ਪਉਤ ਰਿਹੰਗਿ। ॥ ੧ ॥ ਜਨੋ ਉਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾਤਾ ਢਾ। ਜੋਤੁ ਕਰ ਤਿਕ
 ਵਤਿਸੁ ਅਮੀਸਾ ਮਸਲਾ ਤਿਪ ਰੋਵਾ ਢਾ। ਰਤਾਉ। ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗਤਿ

ਨਗਦਿਭੁਧਨਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾਖੀ॥ਚਰਨਸਰਨ॥
ਤਰਿਸੰਤੀਏਤਥਿਧਿਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੨੫॥

॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਤੋਪਾਏਕੀਠਿਲਾਇਗੁਰਿਰਖੇ॥
ਗਰਮਤਿਜਲਨਿਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦੁਤਰੁਕਾਏ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਾ
ਥਿਸੁਆਸੁਪੋਖਿਧੋਖਿਸੁਆਮੀਕੀਸਭਾਅਨਦੁਸਦਾਉ
ਤਾਉ॥ਚਗੈਸਗਲੇਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਖਿਥਿਜਾ
ਅਪਨਕੀਠਿਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਅੰਕੁਰੁਗਾਖਿਥਿ॥੨॥੨॥੨੬॥
॥ ਗੁਪਨਾਸਗੀ॥ਮ॥੫॥ ॥ ਜਤਜਤਧੇ

ਜੁਰਿਤੁਰਿਕਤਤੁਨਜਾਈ॥ਗਵਿਰਤਿਅਸਰਬਤਮੈਮਨਸਦੇ
ਈ॥੧॥ਈਤਉਤਨਤੀਬੀਓਵੈਸੰਸਾਰੀਗਨੀਐ॥ਥਿਨਮਿਜਾ
ਮਖਮਤਿਸੋਅਥਪਸੁਖਭਰੀਐ॥ਗਤਾਉ॥ਪੁਤਿਪਾਏਅਧਿ
ਇਕਭਾਉਨਨਤੋਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਘਤਾਮੇਰਾਪੁਰਸੋਈ
ਥਾਅਏਦਅਪਰਪੂਰਉਚਾਜਾਕਾਰੁਪਾ॥ਜਪਿਜਾਪਿਕਰਤਿ
ਨਅਚਰਜਅਨੁਪਾ॥੩॥ਸਾਮਤਿਦੇਤੁਦਾਇਅਥਪੂਰਜਿਤੁ
ਰਾਧਾ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਨੁਪੂਰਰੇਨੁਪਗਸਾਧਾ॥੪॥੩॥੨੭॥

॥ ਗੁਪਨਾਸਗੀ॥ਮ॥੫॥ ॥ ਜਿਨਿਤਮਭੇਜੇ

ਥਾਏਸੁਖਸਤਜਸੇਤੀਘਰਿਅਉ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਉ
ਨਿਨਿਤਚਭੁਰਾਜੁਕਮਾਉ॥੧॥ਤੁਮਘਰਿਅਵਤੁਮੇਰੇਮੀਤਾਉ
ਖੀਤਰਿਅਧਿਨਿਵਾਰੇਅਪਦਭਰੀਥਿਤੀਤਾਸਤਾਉ॥ਪੁਰ
ਪੂਰਕਰੇਤਾਰੇਨਾਸਨਭਾਜਨਥਾਕੇ॥ਘਰਿਮੰਗਲਵਜਤਿਨਿਤਵੇ
ਖਸਮਿਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ਅਸਥਿਰਗਤਤੁਰੇਲਤੁਮਥਿਕਥਤੁਗੁਰਕੈ
ਧਾਰਿ॥ਜੈਜੈਕਾਰਸਗਲਭੁਮੰਡਲਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੩॥
ਅਤਿਨੈਤੀਫੇਰੇਆਪੇਭਾਇਅਸਤਾਈ॥ਅਚਰਜੁਕੀਅਕਰਨੈਤ
ਸਚੁਵਰੈਈ॥੪॥੪॥੨੮॥ ਗੁਪਨਾਸਗੀ॥ਮ॥੫॥ਪੁਰ॥੬॥

ਸੁਨਤੁਸੰਤਪਿਅਥੇਥਿਉਤਮਰੇਜੀਉ॥ਤਰਿਥਿਨੁਕਤਿਨਕਤੁ

ਨਮੁਖਿਉਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕ ਅਧਾਨਾਮੁਪਰਪਤਿਲਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥
ਗੁਪਤਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਕੇ
ਕੁਪੇਖੇਮਥੈਪਰਉਰਵਾਲਾ ॥ ਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਉਠਾਕੁਰਕੇਮੋਹੈ
ਦੇਖਸੁਗੋਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਤਉਰਾਖਨਤਾਰਦਾਇਆਲਾਸੁੰਦਰਸੁਖ
ਕਿਅੰਤਪਿਤਾਪੁਰਤੰਤੁਪੁਰਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਗਤਉ ॥ ਮਤਾਨੰਦਮੰਗਲਸੁ
ਪੁਤ੍ਰਮਰੇਬਚਨਅਨੁਪਰਸਾਣਾ ॥ ਤਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਕ
ਪਾਧਿਓਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਘਰ ॥ ੮ ॥ ॥
ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੱਜਨੁਅਪਨੀਉਕਤਿ ॥ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬਸੁਖਭੋਗ
ਜਦੈਵਮਨੀਨਾਇਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਮਰੇਪਿਤਗੋਪਾਲਦਾਇਆਲਾ ॥ ਜਿ
ਉਰਖੈਮਤਗੀਬਾਰਿਕਕਉਭੈਸੇਤੀਪੁਰਪਾਲਾ ॥ ਗਤਉ ॥ ਮੀਤਸਜਨਸਰ
ਸਰ ॥ ਗੁਣਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮਤਿਦੇਵਾ ॥ ਈਤਉਤਜਤਕਤਤਤਤਤਮਤੀਮਿ
ਤਿ ॥ ਸੰਤਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਪਤਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਘਰ ॥ ੮ ॥ ॥
ਰਜਤਕੁਪਾਲਦਾਇਆਲਾਦਮੰਦਰਕਾਮਕੁੰਧਾਬਿਖੁਜਾਗੇ ॥ ਰਜਮਾਯੁਜੋਬ
ਸਰ ॥ ਰਜਤਜੀਅਗਾਇਨਉਪਰਿਲੇਖਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿਤਨੇਰਮਨਮਤਿਤਕਰੇ ॥
ਤੀ ॥ ਰੁਖਸਤਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਤਿਤਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਰੇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਧੀ
ਦ ॥ ਸੁਖਨੁਪੀਠਿਓਇਭਵਨਾਜਮਤਿਸੰਤਬਸਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਧਾਪੁਰ
ਮਾ ॥ ਰੁਕੁਰਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਪਤਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਘਰ ॥ ੮ ॥ ॥
ਕਰੇ ॥ ॥ ਭਾਇਲੀਓਮੰਤਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਪਗਤਿ ॥ ਏਕਨਾਮੁਦੀਓਮ
ਮੇ ॥ ਮੇਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਤੁਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਨੀਦਾਤਿ ॥ ਤਰਿਤਰਿ
ਮੁਕਤਿ ॥ ਮੁਦੋਕੀਰਤਨਕਉਭਈਤਮਾਗੀਗਾਤਿ ॥ ਗਤਉ ॥ ਅੰਗੀਕਰਕੀਓ
ਭੇਅਪੁਨੇਭਗਤਨਕੀਰਾਖਾਪਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕਚਰਨਗਏਪੁਰਅਪਨੇਸੁਖ
ਭਾਇਓਦਿਨਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਪਤਾਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥
ਕਵੈ ॥ ਗਤਨਾਏਭਭੂਠ ॥ ਨੰਦਾਇਵਤੀਕਰਤਗੁਦਾਗੀ ॥ ਮਿਗਾਤਿਸਨਾਅ
ਨਾ ॥ ਮੇਭਿਅਮੀਠੀਏਤਦੇਕਮਨਤਿਸਾਧਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਕਤਕੀਅਵਰਦਜਾ
ਕੈ ॥ ਕੀ ॥ ਬਾਰੀ ॥ ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰੁਮੁਸਟੁਕਿਗਵਾਵਤਕਾਮਿਨਤੀਗਵਰੀ

ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬੁਤਮੇਸਾਗ। ਨੀਦਕਟਿਕਨੁਨਪਾਵਨਿਮੁਖੇ
ਕਾਗ। ਰਤਉ। ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪੁਰ
ਜੋਕਰੇਅਵਗਿਅਜਨਕੀਤਇਗਇਆਤਤਭਾਗ॥੧॥ ਕਰ
ਵਾਝਾਤਅਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ। ਨਾਨਕਦਸਰਖੇਪੁਰੇ
ਦਕਕਦੇਮਾਗਿ॥੨॥ ੨੧॥੫੨॥ ਗੁਪਤਾਸਰੀ॥ਮ॥੫॥

ਪੜਤਾ॥

ਤਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਵਿਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਸਅਪੁਨੇਕਉਨਮੁਖੇ
ਦਿਸਟਿਪੁਰਧਾਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਤੁਭਜਾਗਾਤਿਕੁਪਤੋਕਾਦਿ
। ਰਤਉ। ਕਾਮਕੁੰਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਆਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੋਖਤ
ਦਿਪੁਰੇ। ਪੁਰਾਬਿਨਾਅਨਨਗਾਖਨਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਾਵਤੁਸਗੀ
। ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦਉਚਾਰਨੀਅੰਤੁ
। ਗੁਣਸੁਖਸਾਗਾਰਬੁਤਮਰਤਨਗਾਰਭਗਤੇਵਭਾਗ। ਨਾਨਕ
॥੨॥ ॥੫੩॥੮੪॥ ਗੁਪਤਾਸਰੀ॥ਮ॥੫॥

ਤਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰਨਨਾਮੁਗੋਵਿਦਕ
ਜੈ। ਮਿਟਤਿਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਾਣੇਸਧਸੰਗਾਤਿਮਿਥਿਮੁਅੰਤੁ
ਤਉ। ਰਾਜਜੋਬਨੁਬਿਸਰੰਤਤਰਿਮਾਇਆਮਤਦੁਖਉਰੁ
। ਅਸਪਿਅਸਰਮਣਤਰਿਕੀਰਤਨਏਤੁਪਦਾਰਬੁਭਗਵਤੁ
ਸਗਟਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਮੁਤੋਰ
ਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੁਰਨਠਾਕੁਰਮੇਗ॥੨॥
। ਗੁਪਤਾਸਰੀ॥ਮ॥੫॥ ੫੩, ੨੨॥ ॥ਬੰਦਨਤਰਿਬੰਦਨ

ਗਵਤੁਗੋਪਾਛਗਾਇ॥ ਰਤਉ। ਵਡੈਭਗਾਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ
ਮਿਟੇ। ਤਰਿਸੇਵਾ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨਰਾਧੈ। ਸੰਗਤ
ਸੁਜਨਨਚਿਅਧੈ॥੨॥ ਸਾਗਰਤਰਿਅਸਾਧੁਸੰਗੇ। ਨੀਰਭਉਨ
ਤਾਰੇਗੇ॥੩॥ ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਉਪਾਪਨਛੇਵੇ। ਜਮਜੰਦਰੁਨਅਵੇ
ਤਿਸਨਾਅਗਾਨਿਪੁਰਿਅੰਧਬੁਝਾਈ। ਨਾਨਕਉਧਰੇਪੁਰਸਰਣ
॥੫੫॥੮੬॥ ॥ਧਨਾਸਰੀ॥ਮ॥੫॥ ੫੪॥੧੩॥

ਪੰਥਿਕੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ਅਗਾਮ ਨਿਤ ਨਿਰਸਨਾਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ ॥ ੧ ॥
ਜੀਵਨ ਤਰਿ ਜੀਵਨਾ ਜੀਵਨੁ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰ
ਕਰੀ ਬਨ ਬੰਦੋ ਆਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤਸਤੀ ਰਬ
ਨੁ ਅਸਵਰੀ ਤਰਿ ਕਮਾਰ ਗੁਰਿ ਦੈ ਨਿਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਚਰਨ
ਦਿ ਆਇ ਆ ਤਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਧਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ॥੫੬॥
ਗੁਪਤ ਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀ ਅਕਾ
ਸ ਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਤਿ ਤਰਾ ਰਹਾਉ ਕੋਈ ਤੋ ਅਕਾ
ਸ ਕੋਈ ਤੀ ਗਥਿ ਨਾਇ ਅਗਾ ਦਾ ਸੀ ਤਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਬੰਧ
ਕਟਨ ਤਰ ਸੁ ਅਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ॥੫੭॥
ਗੁਪਤ ਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਜੂਟ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ਰਹਾਉ ਜੀ ਅਪੁਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪ
ਭਾ ਤਰਿ ਮੈ ਬੰਧੁ ਤਰਿ ਦੇਵ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਲਾਸਿ ਉਠਾ ਗਉਨੇ ਤੁ
ਕੀ ਬੇਨੀ ਤੀ ਏਤੁ ॥ ੨ ॥ ॥੫੮॥
ਮ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ੫੮ ॥ ੮੬ ॥ ਜੋਲੁ ॥

ਗੁਪਤ ਸਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰੁ ਸਾਗਰ ਤੀ ਭਰ ਪੂਰੇ ਅੰਤੁ ਸੰਤੁ ਚੁਗਤਿ ਨ ਤੀ ਚੁਰੇ ਤਰਿ ਸੁਚਰ
ਦਾ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾਵੈ ਸਰਵਰ ਮਤਿ ਤੰ ਸੁਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਵਿਆਥ ਗੁਥ
ਕੋ ਜਾਪ ਜੀਨਾਇ ਕੀ ਕਰਿ ਰੂ ਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ਰਹਾਉ ਗਥਿ ਗਥਿ ਚਰ
ਪਰੇ ਵੀਚਰੀ ਦਾ ਬਿਧਾ ਓਰਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਰਿ
ਚਖੇ ਅਵਤਾਰ ਦਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ੨ ॥ ਸਰਵਰ ਤੰ ਸਾਓਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਵਿਨਿਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਤਿ ਸਮਾਇ ਸਰਵਰ ਮਤਿ ਤੰ ਸੁਤੰ ਸਮਤਿ ਸਾਗਰ ॥
ਕਥ ਕਥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਤਰ ਓਇ ਕਜੋਰੀ ਬੈਸੇ ਨਾਰਿਨ
ਖੁਕਤੁ ਕਉ ਕੈਸੇ ॥ ੪ ॥ ਭਿਵ ਦੁਜੋ ਤਿਰਹੇ ਓਵ ਬਾਈ ਸੁਰਿਨ ਰਨਾਖ ਸਚੇ ਸ

• ਗਣਾਈ॥ ੩॥ ਅੰਦਮੁਕੁ ਅਨਾਖ ਅਧਾਗੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ
ਚਾਹੀ॥ ਭਗਤਿ ਵਲ ਭੈ ਕਾਟਨਾਹੇ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਰੇ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਨ੍ਹ ਸੰਤਾਹੇ॥ ਮਰਦੁ ਬਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਾਹੇ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਧੁੰਧੁ ਬਿਧਾਖੈ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਂ ਸਿਭੁ ਮਿਭੁ ਮਿਭੈ॥
ਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਨ ਤਉ ਏਕਾ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ॥
ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹੇ॥ ਚਉ ਬੇਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮੁਨ ਪਤੀ ਆਹੇ॥
ਮਥ ਮੈ ਥਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਭਗਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ
ਅਨੁਪਾਨਾਨੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁਰਪੁ॥ ੮॥੧॥
॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਸਤਿ ਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਧਰੇ॥

॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਰਦੁ ਨ ਆਵਦੁ ਜਾਤੁ॥ ਠਾਕੁ ਰਮਾਇ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਾਇ॥
ਜਤ ਦੇਖਾਤਤ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾ
ਈ ਐ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈ ਐ ਜਾਈ ਐ॥ ਗਤਉ ਸੰਗੁ ਰਹੈ
ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਵੈ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾ ਵੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਲਗੈ
ਤੀਕਾਗਾ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁ ਰੁਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਤਨ ਮਾਇ ਮਾਨੁ
ਸਾਚਾ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ॥ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ
ਗੁਰਪੁਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ
ਜੈ ਨ ਬਹੁ ਭੇਖੈ॥ ਪਾਇਓ ਭੇਜਿ ਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਮੁਨ ਪਤੀ ਆਇਆ॥ ੪॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਭੁਲਾਇ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ਬੁਝ
ਦੁਪ ਆਵਤਿ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੈ ਨ ਖਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕਾ
ਮਾਇ॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰ ਬਥਨ ਵਾਸਾ॥ ਭਗਮੁ ਤਰੁ ਲਤ ਭਰੇ ਉਚੈ
ਨਿਮੈ ਲੈ ਸੁਚਾ ਕਉ ਤਉ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਾਤਿ ਸੋਇ॥ ੬॥ ਅ
ਚਰੁ ਸਗੀਰਿ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤਿ ਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ॥ ਪਥ ਪੰਕਜ
ਦਿਉ ਧਾਗੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੭॥ ਕਿਸੁ ਅਗੋ ਪੁ
ਲਾਤੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਤੁਧੁ ਮੈ ਕੋ ਨਾਤੀ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਜਾ
ਕਸਤ ਜਤਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੮॥੨॥

— ਧਨਾਸਰੀ॥

੥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

॥

ਮੁਟਲਾ॥੫॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

ਘਗਾ॥੬॥

॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਭਿਰਿਤਿ ਤਿਤਿ ਉਰ ਬੁਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮ ਸੰਭੋਗਿ ਪਾਇ
 ਤਾ ਕੀ ਭੈ ਭੈ ਸਾਧ ਗਧੁ ਦੰਦ ਕਰਿ ਤਾ ਬ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਤੁ ਤਰਿ
 ੧॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭਰਮਿ ਬਿਤਿ ਨ ਡੀਧਾਈ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰਗਣਾ
 ਗੋਦਗਨ ਗੋਵਿਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਗੁ ਦੇਤੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਗਤਉ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾ
 ਵ ਕਰੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਡੀਵਿਤਾ
 ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੋਭੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਚੇਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਗੁ
 ੨॥ ਪਵੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਤ ਚੁਕੈ ਮਾਨਿਭੇਦਾ ਇਕੁ ਖਿਨ ਨ ਧੀਰ
 ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ॥ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੋਭ ਗਤੁ ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰਤੁ ਤੁਇਕੁ ਅੰ
 ਮੁਖਾ ਮੁਖੈ ਰਿਦੈ ਸਿਚਾ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰ ਬਨਾਏ ਅੰਤੁ ਧੀ ਮੈਲੁ ਲਾ
 ਗੇ ਘਰ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮੈਲੋ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸ
 ੪॥ ਅੰਦੁਗਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਏ॥ ੫॥ ਸਗਲ ਅਸੁ ਮਕੀਨੇ
 ਮਨ ਅਨੁਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇ ਕਤੀਨ — ਦੇਤੀ ਧੋਏ॥ ਕੋਈ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਖੁ
 ਕੋਧ ਤਾ ਪਾਗੁ ਤਮ ਕੈਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੁਖ ਕੋ ਏ॥
 ੬॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਤਨਿ ਮਖਨ ਤੇਤੁ ਕਰਤਾ ਗਗ ਬਿਗਗ ਬਿਪ ਜੈ ਕਤੀ
 ਲੇਖੈ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀ ਐ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ — ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਪੁਸਾ
 ਦੇ ਕਉ ਨੇਤੁ ਪੇਖੈ॥ ੭॥ ਮਨ ਤਨਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁ
 ਜਿਉ ਪਿਅਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੋਧਾਗੀ॥ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੋਸੁ ਖਤ ਦਾਈ
 ੮॥ ਭਵੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਤੋਇ ਤਮਾਗੀ॥ ੯॥ ਸੁਖ ਸੰਨਗ ਪ
 ਗਾਇ ਕਾਟੇ ਰੋਥ ਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਰਾਤਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ੧੦॥ ਭੇਟੇ ਨਿਰੋਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਏ ਤਰਿ ਚਗਨ ਪਰਾਤਾ॥ ੧੧॥
 ੧੨॥ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤਾ॥ ਅਵਦਜਾਣਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ਗਤਉ
 ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥

॥ — यत्नसगी ॥

॥ १६ ॥ सतिगुरुप्रसादि

॥ मडला १ ॥

॥ छंत्ता ॥

तीर बनाव टजउतीर बूतभुपै। तीर बस घदुषीदु
रिगिअनडै। गुरगिअनसाचा बूततीर बूदसपुगबन
साडगा। उरिअमुडरिबसँदा जचउँदे। उरुयगदीयग
रंगीनभदरुमैलुखगैसचबिना। गुरवाकनिगमसुस
दुतिउसचुतीर बमजना ॥ १ ॥ साचिनुल्लगैमैलुविअम
ओ। गुरद। उडगुपगै। विमकउरैरीओ। वीचगिम
रैउलाटिजैनिअवदो। आपियगसुपगमपिअनीस
बावदो। अनंदअनदिनडगुसाचा उरुबिखविषप
सचुनभुपाए। अगुरिदिखाए। अमैलुनाडीसचम
गतिमीतमिखपुपुगनवटो। गावैगावटडगुसबदि
टो। साळा। उसाचमैनि। सतिगुरुपुनद। नद। ऐअमते
गिबवैसडजिनवैबेटीतसंगभुसतसते। अगपिरे
चातिउदे। ऐचहैसद। ऐअ। गतिसंगिमीतसंतस
गिदगिमेळिमिळाऐअ ॥ ३ ॥ कडतु कडेसबुके। ऐके
धीओ। उरुमुगबुनीचअज। टुसमडासाधीओ। सच
साधीओ। अंतबाधी। तेउमनमानै। अमेगा। कुरुकग
डिबिखुलादेसबादि। सचैगुरुमेगा। अबादि। तैत
रगी। उरिपु। रिग। डिअमैरी। नानकसाचकडे। बेती। म
सचमैरी ॥ ४ ॥ १ ॥ यत्नसगी ॥ छंत्ता ॥ म १ ॥
जीवातेगै। निअनंदुडेजी। सचसाचा। उरिगु
डैजी। गुरगिअनअपरासिगज। नडग। जिनिमिग
गैरी। यगवाटा। अऐअ। उरुकिमपठा। ऐअ। रिनसकै
येकरिदे। पैसिगि। सिगि। लेपै। अपेसुगति। बुझरी। नानक

ਨਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾਸ ਚੀਨਾਈ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ
 ਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ॥ ਤੁਕ ਮੀਤੋ ਇਨਿ ਬੇਕੁ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇ ਸੀ ਜੀਉ॥ ਗੁਰੁ
 ਮੁਖ ਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਤਾਏ ਸਚ ਮਤਿ ਸਚੁ ਸਮਾਣਾ॥ ਅਪੈ ਓਧਾਏ
 ਅਪੈ ਸਮਾਏ ਤੁਕ ਮੀਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣਾ॥ ਸ ਚੀਵਰਿ ਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
 ਏ ਤੁਮੀ ਅਤੇ ਸਖਾਈ॥ **ਨਾਨਕ** ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਮਿਤੇ ਰੈਵਰਿ
 ਆਈ॥ **ਤੁਮ** ਚਾ ਸਿਰ ਜਠਾਤੁਰੁ ਅਠਕ ਮਿਰਦਿ ਆਜੀਉ॥ ਏਕੁ ਸ
 ਚੁਕਾਇ ਗਤ ਵਾਦ ਵਧੀਏ ਆਜੀਉ॥ ਫਿਏ ਸਤ ਚਕਾਏ ਤੁਕ ਮਿਸ
 ਥੇ ਜਨ ਮਿਮੁ ਅਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨੀਕੋ ਬੇਘੀ ਬਿਖੁਲਾ ਦੀਸਿਰੇ
 ਰੁਕਾ ਤੁਕ ਮੀ ਆਇ ਆਤੁ ਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਤੁਕ ਮਿਸ ਵਰਣਤੁਗਾ॥ **ਨਾਨਕ**
 ਸਚੁ ਸਬਾਦਿ ਸਿਵਾਏ ਸਚਾ ਸਿਰ ਜਠਾਤੁਗਾ॥ **੩॥** ਭਗਤ ਸੋਤਿ ਦਰ
 ਵਰਿ ਸਬਾਦਿ ਸੁਣਾਏ ਆਜੀਉ॥ ਬੋਝਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਦਿ ਰਸ ਨਿਰਸਾਇ
 ਆਜੀਉ॥ ਰਸ ਨਰਸਾਏ ਨਾ ਮਤਿ ਸਾਏ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਦਿ ਵਿਕਾਣੇ॥ ਪਰ ਸ
 ਪਰ ਸੁਪਰ ਸੁਣੇ ਜਾਤੇ ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆ ਅਪੁਰਾ ਵਾਇ
 ਅਵੇਰਾ ਗਿਅਨ ਬੀਚਾਰੀ॥ **ਨਾਨਕ** ਭਗਤ ਸੋਤਿ ਨਿਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚੇ ਕੇਵਾ
 ਪਸੀ॥ ਭੁਖਾ ਪਿਆਸੁ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ਸਾਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਖ
 ਤੇ ਜਾਇ ਨ ਮੁਧਿ ਆਇ ਸਾਜੀਉ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਈ ਸਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਾ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਾਇ ਆਠ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨ
 ਮੁਵਖਾਣਾ॥ ਕਰਦੀ ਕਾਰੁ ਧੁਰ ਤੁਰੁ ਮਾਈ ਆਪੁ ਮੁਅਮੁਨ ਮਾਗੀ॥
ਨਾਨਕ ਮੁਮਤਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤਿਸਨਾਨਾ ਮਿਨੀ ਵਾਗੀ॥ ੫॥ ੨॥ ॥
 ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ॥ ॥ ਭੰਤਾ॥ ॥ ਮੁਤਲਾ॥ ੧॥ ॥
 ਪਰਸਾਗਿ ਮੁਠਵੀ ਏਖ ਬਾਰਿਨ ਪਾਈ ਆਜੀਉ॥ ਮਸਤ ਕਿਥਿ ਖਿਅਰਾ
 ਖੁਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇ ਆਜੀਉ॥ ਬੇਖੁਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇ ਆਕੀ
 ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਤੋਸੀ॥ ਗੁਰੁ ਦੀਅ ਚਾਹੈ ਨੀਰੀ ਗੀਰਾਤੀ ਅਵਗਾਇ ਬ
 ਚਿਤਿ ਰੋਸੀ॥ ਧਨ ਜੋ ਬਨ ਅਕ ਕੀਠਾਇ ਆ ਬਿਗਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁਨੀ
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੇਤੁਗਾਇ ਬੁਟੀ ਖੁਠਿ ਵਿਢੁਨ ਆ॥ ੧॥ ਭੁਗੀਧ

ਰੁਪਾਥਿਓਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋ॥ ਸਾਚਨਾਮੁਪਿਆਇਪਾਵਤਿਸੁਖੁ॥
॥੫॥ ਤਿਨਾਮੁਪਿਆਇਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੇਈਅਵੈਦਿਨਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਪਾਇ
ਬੇਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨਨਾਥਿਪਿਆਗੇ॥ ਵਿਦੁਰਗਤੀਪਰਵਰੁ॥
ਸੁਣਿਅੁਭਯੋਕਸਥਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਹਸੀਤਾਪਿਰਪਾਏਗਤੀਸਦਾ॥
॥੨॥ ਪਿਰਪਾਥਾਭਵੈਤਾਪਿਰਭਾਵੈਨਗੀਜੀਓ॥ ਗੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮਰਤੀ
ਸਥਦਿਵੀਚਰੀਜੀਓ॥ ਗੁਰਸਥਦਿਵੀਚਰੀਨਾਤਪਿਆਗੀਨਾ
ਭਗਤਿਕਰੇਈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਹਿਰੰਗੁ॥
॥੪॥ ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਗੰਗਿਰੰਗੇਤੀਥਾਥਭਈਮਨੁਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਾ
ਸੀਸੋਤਾਗਾਇਪਿਰਸਿਓਪ੍ਰੀਤੀਪਿਆਗੀ॥ ॥੩॥ ਪਿਰਪਾਥਿਸੋ
ਪਿਰਭਾਵੈਜੀਓ॥ ਭੂਰੇਵੈਣਚਵੈਕਾਮਿਨਾਵੈਣਜੀਓ॥ ਭੂਰੁਅਵੈ
ਮਿਨਾਵੈਨਾਪਿਰਦੇਖੈਨੈਣੀ॥ ਅਵਗਾਇਆਗੀਕੰਤਵਿਸਾਖੀਓ॥
ਵਿਧਣਹੈਣੀ॥ ਗੁਰਸਥਦੁਨਮਾਨੈਛਾਤੀਛਾਥੀਸਾਧਨਮੁਖੁਪਾਏ
ਕਾਪੇਅਪੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਏ॥ ॥੫॥ ਧਨਸੋਤਾ
ਗੰਗਿਨਿਪਿਰਜਾਇਆਜੀਓ॥ ਨਾਮਥਿਨਾਕੁਰਿਅਗਿਕੁਰੁਕਾਮ
ਆਜੀਓ॥ ਤਿਭਗਤਿਸੁਤਵੀਸਾਚੇਭਾਵੈਭਾਇਭਗਤਿਪੁਰਖ
ਪਿਰਪਾਥੀਅਲਾਜੋਥਨਿਥਾਥਾਤਿਸੁਰਾਵੇਗੰਗਿਰਾਤੀ॥ ਗੁਰਸਾ
ਵਿਗਾਸੀਸਤੁਰਾਂਵਾਸੀਛਲੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਾ
ਵਰਿਆਈਪਿਰਪਾਥਿਸੋਤੈਨਾਗੀ॥੫॥੩॥

॥੧॥ ਧਨਸਰੀ॥ ॥ਥੰਤੁ॥ ॥ਮੁਤਲਾ॥੪॥
ਤਿਜੀਓਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜੀਓ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈ
ਸਤਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਓ॥ ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਾਦਿ
ਆਪਿਸਾਚੇਭਾਵੇ॥ ਅੰਕਾਰਤਉਮੈਤਜੇਮਾਇਆਸਤਜਿ
ਮਾਵੇ॥ ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ॥ ਤਿਜੀ
ਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜੀਓ॥ ਅੰਦਰਿਸਾਚੇਤੁਪੁਰੇਸਤਿ
॥੬॥ ਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨਗਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੇਜੀਓ॥ ਕਦੇਨਾਵੈ

ਨਦਿਸਸਾਗੀਜਨਮੁਲਈਤਜੀਵਾਸੁਵਦੀਸੁਦੀਤਇਹੁਮਨਤ੍ਰਿਪਥੈ
 ਭੁਕਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾਨਦਰਿਕਰੇਤਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਅਨਾਦਿਨਬਿਬੇ
 ਭੁਕਿਥੈਚਰੈ॥ ਅੰਦਰਿਸਚਨੇਤੁਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੈ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
 ਵੇਦਭਾਗਿਤਤਰਿਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ ਅਨਦਿਨਰਹੈਲਿਵਲਾਇਤ
 ਨਤਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥ ਸਤਜਿਸਮਾਵੈਤਤਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅਤੀ
 ਕੈਰਾਗੀ॥ ਤਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਅੰਤਰਿਗਮਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥
 ਸਤਸੰਗਤੁਤਮੁਕਤਾਜਪੁਕਰੇਸੁਭਾਵਏ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਰੁ
 ਜਤਤਰਿਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁਜੈਭਾਇਤੁਖੁੰਦੈਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋ
 ਤਅਜੀਉ॥ ਤਾਇਤਾਇਕਰੇਦਿਨਗਤਿਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਤਿਅਜੀਉ॥ ਅ
 ਦੁਖਿਮੋਤਿਅਤਉਮੈਰੋਤਿਅਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਏ॥ ਜਪੁਕਰੇ
 ਤਮੁਚੈਤੈਨਾਤੀਅੰਤਿਗਾਇਆਪਭੁਤਾਵਏ॥ ਬਿਨਾਵੈਕਸਾਬਿਨਚ
 ਏਕੁਕਲਤਮਾਇਆਧੋਤਿਅ॥ ਤੁਜੈਭਾਇਤੁਖੁੰਦੈਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋ
 ਤਅ॥ ੪॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਛੇਤੁਮਿਲਾਇਮਤਲੁਤਰਿਪਾਇਅਜੀਉ
 ਸਦਾਹੈਕਰਜੋਕਿਪੁਤਮਨਿਭਾਇਅਜੀਉ॥ ਪੁਤਮਨਿਭਾਵੈਤਤੁਕ
 ਮਿਸਮਵੈਤੁਕਮੁਮੰਨਸੁਖਪਾਇਅਗ॥ ਅਨਦਿਨਜਪਤਰਹੈਦਿਨਰਾਤ
 ਸਤਜੇਨਾਮੁਧਿਅਇਅਗ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਮਿਲੀਵਰਿਅਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮ
 ਨੇਭਵਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਛੇਤੁਮਿਲਾਇਮਤਲੁਤਰਿਪਾਵਏਜੀਉ॥
 ੧੬ ਨਾਤੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾਜਿਸੁਸੰਗਿਤਰਿਗਾਵੀਐਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਤਰਿਕਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਰਾਵੀਐਜੀਉ॥ ਭਜੁਸੰਗਿਸੁਧੁਇਕਅਰਾ
 ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਸਏ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਅਸਾਚੁਸਿਖਿਅਬ
 ਜਿਮਕੀਠਾਸਏ॥ ਭੈਰਮਨਾਠੇਭੁਗਾਠੇਜਮਪੰਥਿਮੁਲਿਨਾਵੀਐ
 ਰੇਵੰਤ॥ ੧॥ ਪਾਰਿਕਿਰਪਾਸਦੈਤਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥ ੧॥ ਨੀਧਰੀ
 ਪਰੇਕਨਾਮੁਨੀਰੰਜਨੋਜੀਉ॥ ਤੁਦਤਾਦਤਾਹੁ ਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨੋ
 ਜੀਉ॥ ਦੁਖਤਰਤਕਰਤਾਸੁਖਤਸੁਆਮੀਸਗਣਿਸੁਧੁਆਇਆਸੰਸ

ਰਸਾਗਰੁਮਤਾਥਿਖੜਾਪਥਾਏਕਮਾਤਿਤਗਾਇਆਪੁਰਿ
 ਸਰਬਬਾਈਗੁਰਗਿਆਨਨੇਰੀਅੰਜਨੋ॥ਥਿਨਵੇਤ
 ਸਿਮਰੀਸਰਬਦੁਖਭੈਭੰਜਨੋ॥੨॥ਆਪਿਥਾਏਕਾਕਿਥਾਏ
 ਪਾਪਾਗੀਅੰਜੀਓ॥ਮਾਤਿਨਿਰਗੁਣਨੀਚੁਅਨਾਥੁਪੁਰੁਭਾ
 ਪਾਗੀਅੰਜੀਓ॥ਦਇਅਥਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਥਸੁਅਮੀਨੀਦਿ
 ਦਤਾਰਿਅਗਾਜਿਤਸਭਿਵਸਿਤੇਰੇਸਗਾਏਤੇਗੀਸਾਗੇਆ
 ਆਪਿਕਰਤਾਆਪਿਭੁਗਤਾਆਪਿਸਗਾਥਵੀਚਾਰੀਆ
 ਵੇਤਨਾਨਕਗੁਣਗਾਇਜੀਵਾਤਰਿਜਪੁਜਪਓਬਾਵਗੀ
 ॥ਤੇਰਾਦਰਸੁਅਪਾਰਨਾਮੁਅਮੋਘਾਈਜੀਓ॥ਨਿਤਜਪਾਤਿਜੇ
 ਪੁਰਖਅਤੋਲਈਜੀਓ॥ਸੰਤਰਸਨਾਠਾਆਪਿਤੁਠਾਤਰਿਜਸ
 ਮਾਤਿਆਗੁਰਚਰਨਥਾਗੇਮੋਤਾਰਾਗੇਸਦਾਅਨਾਦਿਨਜਾਗਿ
 ਸਦਾਸਿਮ੍ਰਿਤਥਿਸੁਅਮੀਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਬੋਲਈ॥ਦੇਸ
 ਨਾਨਕਪੁਰਿਸਾਧੁਨਾਮੁਪੁਰੁਅਮੋਘਾਈ॥੪॥੧॥੫॥

ਤਤਕਰਜੈਤਸਰੀਕੀ॥੧॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਚਠਿਪਦੋਮਤਲਾ॥੪॥ਪਤਿ॥੩੭੯॥
 ੧ ਮੇਰੇਤਿਅਰੇਰਤਨਾਮੁਵਸਿਅ
 ੨ ਤੀਰਥਾਥੁਅਮੋਘਾਈਭਾਗੀ
 ੩ ਤਮਥਾਰਿਕਕਥੁਅਨਜਨਤਗਾਤਿਮਿਥਿ
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨਪੁਰਖਵਡਪਾਇਆ
 ੫ ਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦਨਾਮੁਨਥਮਿਥਿ
 ੬ ਸਤਸੰਗਾਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਪਾਤਿ॥੩੮॥
 ੭ ਤਰਿਤਰਿਸਿਮਰਤੁਅਗਮਅਪਰਾ
 ੮ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤੁ
 ੯ ਗਸਿਰਸਿਰਮੁਰਸਾਥਸਥਾਤੁ
 ੧੦ ਆਪੇਜੇਗੀਜਗਤਿਜਗਾਤਾਪਤਿ॥੩੮੧॥
 ੧੧ ਮਿਥਿਸਤਸੰਗਾਤਿਸਿਰਿਕਥਾਤੁ
 ੧੨ ਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਰਾਥੁਥਾਤੁ
 ॥ਚਠਿਪਦੋਮਤਲਾ॥੫॥ਪਤਿ॥੩੮੧॥
 ੧ ਕਈਜਨੈਕਥਿਨਈਤਜਗਿਮੀਤੁ
 ੨ ਦੇਤੁਸਦੇਸਰਕੋਏਥਿਅਕਥੀਓ
 ੩ ਧੀਰਥਿਸੁਨਿਧੀਰਥਿਪੁਰਕਥੀ
 ੪ ਥੋਢੀਦੇਵਸਾਜਨਮੇਰਾ

੫ ਅਥਮੈਸੁਖਪਾਇਓਗੁਰਅੰਗਰਸ
 ੬ ਮਨਮਾਤਿਸਤਿਗੁਰਾਧਿਆਤੁ
 ੭ ਜਾਕਥਿਭਏਗੋਵਸਤਾਏਪਦੋ
 ੮ ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਪਤੁਪੁ
 ੯ ਕੋਈਜਨਤਰਿਸਿਓਦੇਵਜੀ
 ੧੦ ਚਾਕਿਕਚਿਤਵਤਥਰਸਤਰੇਤੀ
 ੧੧ ਮਾਤਿਤਨਿਥਸਿਰਥਮੇਰੇਪੁਰ
 ੧੨ ਤਰਿਜਨਸਿਮਰਤੁਤਿਰੇਨ
 ੧੩ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮੁਕਮਿਥਿਪੁ
 ॥ਥਾਤਾਮਤਲਾ॥੫॥ਪਤਿ॥੩੮੧॥
 ੧ ਸੁਣਿਯਗਤਮੇਰੇਸਜਦੇਵਰਾ
 ੨ ਜਿਓਜਨਤੁਤਿਓਗਥੁਤਰਿਪੁਰ
 ੩ ਪਾਪਾਥੁਸੇਸੁਰਗਾਥਿਅ
 ॥ਵਾਰਜੈਤਸਰੀਕੀਮਤਲਾ॥੫॥
 ॥੧॥ਤਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗਾਇਤੀ

ਗੁਗਖਿਨਖਿਨਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਤੁਮੇਰੈਤੀਅਰੈਮੇਰੈਪ੍ਰੀਤਮਾਸ
॥੧॥ਖਿਨਵੇਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੈਠਾਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲੀ
॥੨॥ਜਿਨਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਾਰਿਕੇਰੀਤਿਨ ਧੁਰਿਭਗੁਪ੍ਰੀਤ
ਨਤਮਚਰਸਰੇਵਤਖਿਨਖਿਨਜਿਨਤਰਿਮੀਠਲਗਾ
ਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਜਿਨਖਿਓਰਿਅਚੇਰੀਮਿਲਾ
ਧੁਨਸਤਿਗੁਗਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਅਜਨਾਨਕਤਿਸੁਰੁ
॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਾ॥੪॥

ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨਪੁਰਖੁਵਰੁਪਾਇਅਤਰਿਸਕਿਠਲਲਾ
ਮਾਇਅਭੁਭੰਗ ਗੋਸਿਓਤੰਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਤਰਿ
॥੫॥ਮੇਰਾਮਨਗਾਮਿਨਾਮਿਰਸਿਲਾਗਿਬਾਤਰਿਕੀਏਪਤਿ
ਮਿਲਿਸਾਧਗੁਣਤਰਿਨਮੇਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਬਾਗਤਉਧਾ
ਰਤਾਗਾਮਿਲਿਓਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਲਿਵਉਨਮਨਿਲੋਚਨੁ
॥੬॥ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸੰਤਿਪਾਈਤਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲ
ਇਬਾ॥੭॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਸਤਰਿ
ਇਬਾ॥੮॥ਤੇਦੁਜੇਭਾਇਪਵਤਿਗੁਰਜੇਨੀਸਭਾਬਿਰਥਜਾਮੁਤਰਿ
ਇਬਾ॥੯॥ਤਰਿਦੇਤੁਬਿਮਲਮਾਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਤਤਰਿ
ਠਲਗਾਇਬਾ॥੧੦॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਦੁਸਾਧਪਗਮਾਂਗੈਤਰਿਤੋਰਿਦ
ਭੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਾ॥੧੨॥

ਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤ ਕੀਜੈਤਰਿਬੰਧੁ
ਦੇਤਫਿਰਤਿਬਿਨੁ ਨਵੇਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਧੁ
ਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਤਰਿਮਾਝਾਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਓਕ੍ਰਿਪਾਧੁਭੰਧੁ
ਗਿਅਨਦੀਓਮਨਸਮਝਾਗਤਉਤਰਿਕੀਗਤਿਕਲਿਜੁਨਿ
ਤਮੁਤਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾਤਉਬਲਿਤਰੀਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੧੩॥ਦਰਸਨਸਾਧਮਿਲਿਓ
ਸਭਕਿਲਾਵਿਖਗਏਗਵਾਝਾਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਪਾਇਅਵਰਦਦਰਿ

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨਿ ਤਰਿ ਉਰਿ ਪਿਧੁ
ਯਗ ਮਹਾਇ ਦਰਿ ਕੋ ਗਾਦ ਫਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਾਧੁ
ਜੈ ਤਸੀ ਗੀ ਮਾ ॥੪॥

ਜਿਨ ਕਉ ਤਿਸਾਧ ਪਾਈ ਵਰ ਭਗੀ ਮੁਨ ਚਲਤ ਉਭਰਿ ਚੰਦ੍ਰਾ ਅਨਤ
ਤ੍ਵਰਿ ਵਾਜ ਤਿਨਿ ਤਵਾਜੇ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਿ ਸਥੀ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਾ
ਜਿਨ ਕਉ ਮੁਤ ਰਿਹੁ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭ੍ਰਮ ਸਤਿਗੁ ਰਿਤ ਰਿ
ਮਿਥਿ ਚਿਯਾਇ ਸੁਪੀ ਰਾਗ ਭਾਉ ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਭੈ ਮਾਇ ਆਖਿ
ਮੁਸੰਚਤਿ ਲਾਇ ਜ ਕੀ ਰਾਗ ਤਰਿ ਕੈ ਅਗ ਬਿਖਰ ਚਿਨਤ ਸਾਕਤਿ ਜ
ਕਾ ਬਸਤਿ ਸਿਰਿ ਪੀ ਰਾਗ ॥੨॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਅਗ ਬਿਸਰੀ ਰਬ ਗਾਇ
ਅਗੁਰ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੁਰਾਗ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਰਿ ਸੋ
ਭਾਵਤਿ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੁਰਾ ॥੩॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾ
ਧੁ ਮਸਾਧ ਜਨਾ ਕ ਕੀ ਰਾਗ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਮਿਥਿ

16 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਮਦ ਸਾਧੁ ਪਾਖ ਦੁਤਰਿ ਚਿੰਮ ਨੁਮੁ ਰਾਗ ॥੪॥ ਜੈ ਤਸੀ ਗੀ ਮਾ ॥੪॥ ੫੦੨
ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਤਮਾਗਾ ॥
ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਤੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਖੁਦ ਈਰਾਮਾ ॥੧॥
ਤਰਿ ਗੁਰਗਾਵਤੁ ਮੀਤ ਤਮਾਗੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਉਰਧਾਗੇ ਤਰਿ ਤ
ਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਤੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਪਰਗਟੁ ਈਰਾਮਾ ॥੨॥
ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਤਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਨਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤ
ਰਿ ਤਰਿ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਗੁਰ ਮੇਲਤੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥੩॥
ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਕੈਰੀ ਗਿ ਮੇਰਾ ਮੂਨ ਰਾਤਾ ਤਰਿ ਤ
ਰਿ ਮਤ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਮੇਲਤੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਈਰਾਮਾ ॥੪॥ ੧

ਜੈ ਤਸੀ ਗੀ ਮਾ ॥੪॥
ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਤਾ ਤਰਿ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਾਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿੰਮਾ ਤਮਾਗਾ ॥੧॥
ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਸੁਧਿ ਆਤਮਾ ਤਰਿ ਕੈਰੀ ਗਿ ਸਦਾ ਗੁਰਗਾਤਾ ਤਰਿ

ਤਰਿਤਰਿਜਸੁਪ੍ਰਮਰਿਪਾਵਤੁਮਿਲਿਸਤਸੀਗਿਓਮਾਤਰਮ
ਉਸਖੀਤਰਿਮੋਲਿਮਿਲਾਤੁਸੁਦਿਤਰਿਕਥਨਾਮੁਕੇਲਾਤੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਤੁਗੁਰਮਿਲਿਐਤਰਿਓਮਾਤਰਮ
ਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਤੁਪਿਨਪਿਨਰਾਮਨਾਮਗਾਵਤੁ
ਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲਿਐਗੁਰਦਾਤੁਤਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਤਰਮ
॥੨॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮ ੭ ॥

ਗਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਕੁਸਲਾਤੁਮਨਰਾਮਨਾਮਭੀਨਾਕੇਲਾ
ਨੁਪਿਨਭਗਤਿਕਰਤਦਿਨਰਾਤੀਗੁਰਮਾਤਿਭਗਤਿਓਮਾਤਰਮ
॥੧॥ ਤਰਿਤਰਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਪਤੁਮਨਤਨਜੀਤਿਸਥ
ਲਾਤੁਗੁਰਮਾਤਿਪੰਚਦੂਤਵਸਿਅਵਤਿਮਨਿਤਾਨੇਤਰਿ
ਤਰਾਮਾ॥੨॥ ਨਾਮੁਰਤਨਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਤਰਿਗੁਣਗਾ
ਥੇਲਾਤੁਦੀਨਦਇਅਥਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋਤਰਿਤਰਿਨਾਮ
ਰਾਮਾ॥੩॥ ਜਪਿਜਗਦੀਸੁਜਪਓਮਨਮਾਤੁਤਰਿਤਰਿਜ
ਜਗਿਲਾਤੁਪਾਨੁਪਨੁਵਭੇਰਾਕਰਪੁਰਮੇਰੇਜਪਿਨਾਮੁ
ਮਾਤਰਾਮਾ॥੪॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮ ੮ ॥

ਅਪੇਜਗਿਜੁਗਾਤਿਜੁਗਾਤੁਅਪੇਨਿਰਭਉਤਾਵੀਲਾਤੁ
ਅਪਿਅਪਿਵਰਤੈ॥ ਅਪੇਨਾਮਓਮਾਤਰਾਮਾ॥੧॥ ਅਪੇਦੀਪ
ਦੀਪਾਤੁਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁੰਦਮਥਾਤੁਅਪੇਮਥਿਮਾਤਰਮ
ਕਢਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨਓਮਾਤਰਾਮਾ॥੨॥ ਸਖੀਮਿਲੁਤਿ
ਗੁਣਗਾਵਾਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤੁਤਰਿਲਾਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮ
ਵੀਮਨਿਭਾਈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਓਮਾਤਰਾਮਾ॥੩॥ ਅਪੇਵਰਤਾ
ਵਰਸਾਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪੁੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਤੁਤਰਿਤਰਿਦਾਤਿਓਮਾਤਰਮ
ਭਭਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਨਾਮੁਓਮਾਤਰਾਮਾ॥੪॥ ॥

॥ ਮ ੮ ॥ ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੀਗਤਿਸੰਗਿ
ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਵਿਸਾਤੁਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਧੁ

ਸਤਸੰਗਿ ਮਾਤੰਗਮ ॥ ੧ ॥ ਠਹਿਗੁਣ ਵਾਟੀ ਸੁਵਟ ਸੁਣਾਣਾ ਕ
 ਰਿਪਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਣਾ ਗੁਣਗਾਵਤ ਗੁਣ ਬਠ ਬਠ ਠਹਿਗੁਣਜ
 ਮਾਤੰਗਮ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿਤੀ ਰਬ ਵਰਤ ਜਗਿ ਪੁਨਤੋ ਭਾਣਾ ਠਹਿਗੁਣ ਮੂਨ
 ਯੁਜਿ ਪੁਜਾਣਾ ਠਹਿਗੁਣ ਅਤੁਲ ਤੋਭ ਅਤਿ ਭਾਗੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਠਹਿਗੁਣ
 ਸਭਿਕਰਮ ਧਰਮ ਠਹਿਗੁਣ ਜਪਾਣਾ ਕੇ ਭਾਵੇ ਖਮੈ ਭਯਾਪ ਧਵਣ
 ਚੰਦ੍ਰਾਇ ਆਠ ਠਹਿਗੁਣ ਚਿਪਰਿ ਦੇਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਠਹਿਗੁਣਮਾ ॥ ੫ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੨ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਪਾਈ ਐ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥

ਦੁਖਦੇ ॥

ਦੇਤੁ ਸੰਦੇਸ ਹੋ ਕੀ ਅਉਧਿ ਅਕਟੀ ਅਉਧਿ ॥ ਬਿਸਮੁਭਈ ਮੈ ਬ
ਨਤੋ ਕਤਤੁ ਸੁਤਾ ਗਨਿ ਸਤੀ ਅਉਧਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੋ ਕਤਤੋ ਸਭ ਬਤਾਇ
ਕਤਤੋ ਸਭ ਮਤੀ ਅਉਧਿ ॥ ਬਰਨਨ ਦੀ ਸੈਚਿਤਨ ਨਯਕੀ ਐ ॥ ਸੁ
ਤੇ ਬੁਝਤੀ ਅਉਧਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟੇ ਘਟੇ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨੀਤੀ
ਉ ॥ ਜਪ ਕਤਤੁ ਸੁਨਤੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤਰਸਨ ਕੋ ਬਸਤੀ ਅਉਧਿ ॥ ੨ ॥

॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

॥ ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰ

॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੀ ਅਪੁਨ ਮਨ ਤਨੁ ਸਭ ਅਰਪਉ ॥ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ

॥ ੧ ॥ ਬੇਸੁ ਮਹਾਤ੍ਰ ਤੁਥਰ ਦਾਤਾ ਮਨ ਤਿਗਤੀ ਰਉ ਪੋਖ ਪ੍ਰਕਾਸਉ ॥

ਜੋ ਚਾਤਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨ ਕ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਤੁ ਬਿਨ ਕ ਬਤੁ ਤੁਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰ

॥ ੨ ॥ ੩ ॥

॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

ਲੋਕੀ ਦਵਾਸਾ ਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਪਰਿਪਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਤੁ ਨੀਕੇ ਪਾਇ

ਤਿ ਬਸੇਗਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨ ਦੁਖਿ ਅਰਾਧਨ ਬਿਸਰੈ ਕਉ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੁਰਉ ਜਗਾ ਬਿਨ ਸੇ ॥ ਭਗਮੁ ਮਧੇਗਾ ॥ ੧ ॥

ਰਿਸਭ ਨੀਜਾਈ ਜੋ ਦੀ ਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਸੰਤ ਸੀਰਾ ॥ ਪਾਵੈ ਜਨਾ

ਨਤੋਈ ਤੋਫੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

॥ ੫ ॥

ਅਥ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗੀ ॥ ਤਜੀ ਸਿ ਆਨ ਪਚਿਤ ਵਿ

ਤਿ ਭੋਰਿ ਭੋਤਿ ਆਗੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮਨਿ

ਤਉ ਸਗਲ ਪਰਿਓਗੁ ਰਭਾਗੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਟ ਤਲ ਤਰਿ ਲਾਇ ਭੋਤ

ਰੀ ਮੋਹੀ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗੁ ਪਾਵ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਕੋਟੇ ਵਰ

॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੈ ॥ ਰੋਤ ਰਿਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥ ੨ ॥

॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

॥ ਮਨ ਮਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰ

ਗਾਇ ਵਿਓਗਿ ਅਨੁਮੰਤੁ ਤਰਿਨਾ ਮਾਪ੍ਰਭ ਜਉ ਮਇ ਆਕਰ

ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰਮਤਾ ਜੀ ਜਾਣਾ ਏਟ ਕੇ ਜ ਮਤਿ ਰਗ ॥ ਆਇ ਚਿਤ

ਜਗਤ ਕਰੁਣਾ ਪਤਿਗਤਿ ਚਰਨ ਅਸਗਾਨ ਪੁਨਰੁ ਪਰਉਥੈ
ਜਪਸੰਗੁ ਭਵਨਿਧਿ ਪਾਰਿਪਰਾ ਅਪਿਓ ਪੀਠਿ ਗਤੁ ਬੀਠਿ ਭਰਮੁ ਕ
ਅਜਰੁ ਜਗਾ ॥੨॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਾ ॥੫॥
ਜਗਤਿ ਭੋਗੋ ਵਿਦਸਤਾਈ ਸੁਖਮਤ ਜਾਨੈਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਕ
ਭੋਗਿ ਆਪਨ ਕਾਈ ਗਤੁ ਓਹੀ ਦੀਸਤਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਅਲੇਪਨ ਤ
ਵੇਅਧੋਉ ਨਮਾਈ ਏਕੈ ਗੀਤ ਤਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥
ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ
ਨੈਸਤਰੀ ਐ ਜਿਨ ਗ ਸਿੰਗ ਸਿਤ ਰਿਗੁ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੪॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਾ ॥੫॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪੁਨਧਨ
ਪੁ ਅਗਿਅਨ ਮੋਤ ਮਗਨ ਮ ਤਪੁਨੀ ਅੰਧਿ ਅਭੇ ਮਤਿ ਦੀਪ ਗਤੁ ਓ
ਸਭ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮ ਰਾਪੁ ਭਪੁ ਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨਪਾ ਅਨੈ ਕਰ
ਕਰੁ ਤੇ ਤਿਤ ਬੰਦਨ ਮਨ ਤਿਚਰਾ ਵਉਧੁ ਪਾ ॥ ਤਰਿਪਾਰਿਓ ਤੁਮ ਹੋ ਪੁਰ
ਦ ਅਭੈ ਦ੍ਰਿੜ ਕਾਰਿਗਤੀ ਤੁਮਾਰੀ ਭੁਕਾ ਕਾਢਿ ਲੇਤੁ ਅਪਨੇ ਕਰੁ ਸੰ
ਜਗ ਪਦ ਕੇ ਕੁਪਾ ॥੨॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਾ ॥੫॥
ਕੋਈ ਜਨੁ ਤਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜਗਿ ਚਰਨ ਗਤੁ ਓਥ ਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਤਿ
ਪੁਨ ਅਕ ਗਾ ਗਤੁ ਓਹੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਅਰੋ ਤਰਿ ਸਿਚੈ ਸੁ
ਪਸੰਜਗਿ ਏ ਆਰਸ ਮਤਿ ਮਗਨ ਤਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਤ ਬਿਖਿ ਅਤੇ ਤ
ਗਿ ॥ ਅਇਓ ਸਗਣ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤ ਵਉ ਤੁਮਾਰੀ ਓਹੀ ॥ ਅ
ਭੋਪਦੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁ ਅਮੀ ਕੋ ਪੁਰਨਾਨ ਕ ਬੰਧਨ ਓਹੀ ॥੨॥੪॥੫॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਾ ॥੫॥ ਚਾਰਿਕ ਚਿਤ ਵ
ਰਥ ਸਤ ਮੇਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੁ ਕਰੁਣ ਪੁਰਧਾਨੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਤਾ ॥੧॥
ਗਤੁ ਓਹੀ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਚਕਵੀ ਨਤੀ ਚਾਤ ਅਨ ਦੁਪੁਰਨ ਪੋਖਿ ਦੇਤਾ ॥ ਅ
ਨੁਪੇ ਵਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਗਨ ਤੇਤਾ ॥ ਤਮ ਅਨਾਥਨਾ ਥਤ
ਰਸਗਈ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨਾਥਾ ਧੋਤਿ ਸੁਭਿ
ਅਨਾਥ ਕੇਤਾ ॥੨॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਾ ॥੫॥

ਮਨਿਤਨਿ ਬਸਿਰਤੇ ਮੋਰਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟ
ਰਖਸੁ ਜਾਨਾ ਰਹਿ ਏ ਮਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿ ਨਹੀ
ਭਾਗੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਤੁ ਨ ਜਾਈ ਕਦਹਤਿ ਕਵਨੁ ਤਮਾ
ਇਲਏ ਬਾਹਿਦਾ ਸਜਨ ਅਪੁਨੇ ਓਧਰ ਓਧਰਨ ਤਗੋ ਪ੍ਰਤਿ ਸਿਮ
ਰਿਸਿ ਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਓਧਰ ਨ ਕਸਰ ਦਿਤੁ ਅਗੇ ॥੨॥੧॥

॥ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥

॥ ਤਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰੁ ॥

ਦੈਰਾਮਾ ਤਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨੀਕਾਟਿਨ ਆਵੈ ਪੁਰਾਨ ਦਾਸ
॥੨॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨ ਸਤਿ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਤ ਚਲ ਗੋਇ
॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਓ ਨਾਹੀ ਆਦਰ ਦੇਵਤ ਜਾਮ
ਗੋਪਾਲ ਅਨਜ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨ ਸਤ ਕਾਮਾ ਚਗ ਕਰ
ਦੇਗੁ ਤਨ ਕ ਸੁਖ ਸਮੁਤ ਬਿਸਰਮ ॥੨॥੧॥੨॥ ੨੪ ਜੈਤਸਰੀ

॥ ਅਏ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਭੁ ਮਿਸਰਣੀ ॥ ਓਧਰ ਦੇਤ ਅੰਦ
ਘਵਤੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੧॥ ਗਿ ਅਨਾਧਿ ਅਨ ਕੋਊ ਕਰਮ
ਨਾਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਅੰਚਲਿ ਘਾਵਤੁ ਕ
ਜਾਇਤ ਰਣੀ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇ ਅਰ ਸਮੀਰਣਿ ਤਨੀ
ਧਰਣੀ ॥ ਤਰਿ ਦਰਸ ਨ ਰਿਪਤਿ ਨਾਨ ਦਾਸ ਪਵਤ ਤਰਿ ਮਨ
ਭਰਣੀ ॥੨॥੧॥ ੨੩ ॥

॥ ਗੁਜੈਤਸਰੀ ਮਝਾ ੫ ਛੰਤ ॥੧॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ੫੨ ॥ ਸਭ ਕੋ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਚਿਤਵ
ਨੁਨੀਤਾ ਖਲਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਅਨਾਨ ਕਹਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥੬॥
ਸੁਦਿਯਾ ਰਤਮਾਏ ਸਜਣਾਇ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਆਤਿ ਸੁਮਤ ਨਾਨਕ
ਅਗੇਤਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜਤੀ ਆਤਿ ਸੁਦਸਿ ਪਿਅਗੇ ਸਿਰਧਰੀ ਉਤ
ਗੀ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥ ਨੈਨ ਤਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਗਾਏ ਇਕ ਤਿਕੁ ਭੀਨ
ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਘੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾੜਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸਤੀ ਆ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਚੁਝਤੀ ਆ ॥੧॥੬॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੁਰੁ ਅਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ਐ ਬਿਨਵੰਤ
ਕਿਰਪਾ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਧਿਆਈ ਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਨ ਮਧਨੁ ਸੰਦੁ
ਨਿਖਤੈ ਸਾਥਿ ॥੧॥ ਥੰਤੁ ॥ ਸਾਈ ਅਰੁ ਪੁਰੁ ਦੇਖੁ
ਕੋਇ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿ ਆਪਿ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੁ ਰਸੁ ਏ ਜੋ ਲਿਖਿ
ਅਲਿਖੁ ਰਿਗਤਿ ਆਸਰ ਬਦਾਤਾ ਪੁਰੁ ਧਰੀ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ
ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿ ਆਗਾਨੀ ॥ ਭਜੁ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ
ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨਾਨਿ ਕੋਇ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਰੂਪੁ
ਰਾਖਿ ਨਾਮੁ ਭਇ ॥੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਿ
ਸੋ ਮੈ ਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਥਾਇ ਆ
ਅਬ ਮਨੁ ਭੁਟ ਗਇ ਆਸਾ ਪੁਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਣੇ ॥ ਭਗਿਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਬੁਝੈ
ਘਾਨਿ ਆ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿ
ਕਿਲਾਏ ਈਸਾ ਏ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ॥
ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਣੇ ॥੪॥੨॥ ਗੁਜੈ ਤਸੇਰੀ ਥੰਤੁ
ਪੰਧਾਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਗਾਗਿ ਅਟਿ ਆ ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ
ਟਿ ਆ ਬਿਮਾਨਿ ਅਭਿਮਾਨੇ ਬੁਝੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੇ ਪੁਰੁ
ਬਿਉਤਾ ਰਬ ਨਿਤਾਏ ਤਕਰਤਾ ਬਿਤਾਵੇ ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਅਏ
ਏ ਦੁਖ ਧਰਮ ਭੁਤ ਤਾਰਿ ਠਿ ਆ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿ
ਨਾਨੀ ਪਾਟਿ ਆ ॥੧॥ ਉਦਮ ਕਰਤਿ ਅਨੇਕ ਤਾਰਿ ਨਾਮੁ ਗਵਤੀ
ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮ ਭਇ ਆਵਤੀ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਗਦ
ਨ ਆਵੇ ॥ ਬੀਜੁ ਬੰਦਿ ਸਿਭੋ ਗਭੋ ਗਤਿ ਕੀ ਆ ਅਪਣਾਵੇ
ਨ ਮੁਤਰੰਤ ਜੁ ਐ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਤੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ॥
ਏ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਟਿਕੁ ਨ ਪਾਵਤੀ ॥੨॥ ਜੋ ਬਨੁ ਗਇ ਆ ਬਿਤੀਤਿ
ਬੈਠੀ ਆ ਕਰ ਕੰਧ ਟਿਸਿ ਰਭੈ ਨੈਣ ਗੀਠਿ ਆ ਨ ਤੈਨ ਦੀ ਸੈ ਬਿਨੁ

ਸੇਕੀਮਾਇਆਚਾਛਿਆ ਕਤਿਅਨਮਨਤਿਸਿਰਖਾਕੁਭਾਤਿਜਿਨ
 ਸੰਗਿਮਨਤੁਜਾਛਿਆ ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅਪਰਪੁਰਨਤਨਿਮਖਮਨ
 ਮਤਿਵਰਿਓ ਥਿਨਵੰਤਿ **ਸਾਨ** ਕੋਟਿਕਗਰਥਿਨ ਸਥਾਰਨੁਰਿਓ
 ਚਗਕਮਲਸਰਨਾਇਨਾਨਕੁਆਇਆ ਫੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪੁਰਿਓ
 ਪਤਰਾਇਆ ਮਿਥਿਸਾਧਸੰਗਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕਰਿਅੰਗੁਪੁਰਜੀਤਾਰਿਓ
 ਹਰਿਮਾਸੀਛੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰੁਕਭਾਨਥੀਦਾਰਿਓ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁ
 ਪਰਗੁਰਮਨਿਛੀਦਾਪਾਇਆ ਥਿਨਵੰਤਿ **ਸਾਨ** ਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਤਰਿ
 ਨਮੁਭਜਨੁਖਾਇਆ **॥੪॥੩॥**

ਜੈਤਸੇਰੀਕੀਵਾਗਸਭੋਕਾਨਾਏ ੧ ਥਾ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੫ ਆਦਿਪੁਰਨਮਧਿਪੁਰਨ
 ਅੰਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤਾ ਸਿਮਰੰਤਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣਨਾਕਅ
 ਧਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਤਾ **ਸਾਨ** **॥੩॥੪॥** ਧੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵ
 ਨਮਨਮਤਿਦਿਵੀਐਸਾਚੁ ਪੁਰਿਗਤਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਕਤਰਿਗੀਗਿਰਾ
 ਚਾ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿਏਕਨਿਰੰਜਨਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ
 ਕਰਣਕਰਣਸਮਰੁਬੁਧੁਭੁਜਕਰੇਸੁਤੋਈ ਥਿਨਮਤਿਥਾਪਿਓਥਾਪੁ
 ਦਤਿਸੁਥਿਨਤੀਕੋਈ ਕੰਰਭੁਤਮੰਰਪਤਾਬਦੀਪਰਵਿਅਸਭਲੋਈ
 ਐਸੁਆਪਿਓਭਾਏਸੋਭੁਸ੍ਰਮੀਨਿਰਮਲੁਜਨਸੋਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਰਚੰਤਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨਾ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਾਨਾ
 ਮਤਅਗਨਿਨਥਿਨਾਸਨੀ ॥ **ਸਾਨ** ਮੁਖੁਤਥੈਪੈਰਉਪਰੇ
 ਕਸੰਦਕੁਤਥੈਥਾਇ **ਸਾਨ** ਸੋਧਲਕਿਉਵਿਸਾਰਿਓਓਧਰਤਿਜਿਸਦੇ

ਨਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਕਤਬਿਦੁਕਗਿਨਿਮਿਤ੍ਰਾ
ਉਦਰਮਝਗਿ॥ਉਰਧੁਮੁਖੁਕਚੀਘਾਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰੁਬਾਨੁ
ਸਿਮਰਤਤੁਨਾਜਲਾਤਿਮਾਨਿਤਾਨਿਉਰਧਾਰਿ॥ਬਿਖਮਥਾਨੁਜਿ
ਅਤਿਸੁਤਿਭਾਨਵਿਸਾਰਿ॥ਪੁਰਾਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾਤਿਜਮ
ਮੁਟਾਰਿ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਮਾਨਇਥਾਦਾਨਕਰਣੇਸ
ਅਸਾਪੁਰਨਾ॥ਖੰਡਣਕਥਿਕਥੇਸਤਪੁਰਸਿਮਰਿਨਾਨਾਤੁ
॥੧॥ ॥ਤਰੇਗਮਾਣਤਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਦੇ
ਨੇਤੁ॥ਸੋਸਤੁਬਿਦਨਵਿਸਰਉ॥ਨਾਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰਗਚਿਅਦੇ
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੀਉਪੁਨਤਨੁਪੁਨਦੀਆਦੀਨੇਰਸਭੋਗ
ਰਬਅਸੁਦੀਏਗਚਿਰਥੇਸੰਜਗਾ॥ਸੁਤਬਨਤਾਸਾਜਨਸੇਵ
ਪੁਰਦੇਵਨਜਗਾ॥ਤਰਿਸਿਮਰਤਤੁਨਮੁਨਤਰਿਅਥਾਤਿਜਾਤਿਵਿ
ਧਸੰਗਿਤਰਿਗੁਣਰਮਤੁਬਿਨਸੇਸਾਭੋਗ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕ
ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੇਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਤਾ॥ਤਰਿਭਗਤਿਭਵ
ਨਾਨਪੁਰਾਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਤ॥੧॥ ॥ਤੁਰੰਜ
ਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਈ॥ਬਿਅਨਸਿਉ॥ਨਾਨਕਸਚੀਗੀਤਿਸਾਈਸੇਤੀਰੰ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤੁਨਭਸਮਤਉਕਤ
ਪ੍ਰੇਤਾ॥ਖਿਨੁਗਿਨੁਮਤਿਬਸਨੁਦੇਵਤੀਜਿਨਸਿਉਸੋਈਤਿਤਾਕ
ਰਬੁਦਰਬੁਸੰਚਿਅਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤਾ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਭਣਕਰਮ
ਤੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਤਰਿਵਿਸਰਿਅਜੈਨੀਰਗਮੇਤੁ॥੧॥
॥ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੰਅਨਿਕਸੋਧਨਪਵਿਤ੍ਰਤਤ॥ਉਚਰੰਤ
ਤਰਿਸਨਾਸਰਬਪਾਪਬਿਮੁਚਤੇ॥੧॥ ॥ਤੁਰੰ
ਤੰਮੁਘਣਾਭੋਗੀਦਿਤੀਮਭਾਤਿ॥ਮਨਿਵਸੰਦਰਸਚੁਸਤੁਨਾਨੇ
ਉਲਾਤਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੋਟਿਅਘਾਸਭਿਨਾਸਤਤਿਸਿਮਰ
ਨਉ॥ਮਨਚਿਦੇਫਲਪਾਈਅਤਿਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਤੋ
ਅਤਿਨਿਤਚਲਸਚਥਉ॥ਪੁਰਾਬਿਤਵੈਥਿਥਿਅਤਰਿਚਰਣਸਨ

ਪ੍ਰਭਾਖਿਲੇਤਾਨ ਬਲਿਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਭਗਤਾ ਅਪਾਰੰਮਾਨਿ ਕਿਲਾਸੁ ਸੁਆਦੰਗਸਤ ਕਦੰ ਚਨਤਿ ਸਿਮਰੰਤ
 ਤੇਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕਿਰਮਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮੁਚੁ ਅਰੰਥਰ
 ਕ੍ਰਿਤੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੁਤ ਬਤਿ ਨੇਤੁ ॥ ਸੰਸਾਰੀ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਾਕ ਸੰਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ੩ ॥
 ਪੁਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੰਗ ਦੁਪੁਰੇ ॥ ਗਿਤ ਸੋਇ ਨ
 ਦੰਦਾ ਸੁਗੰਧ ਘਾਇ ਮੰਤੀ ਡੀਗੇ ॥ ਮਨ ਇਥੇ ਸੁਖ ਮਾਣ ਦਾ ਕਿਉ ਨਾ ਡਿਵਿਸੁ
 ਗੰਧ ਪੁਰਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨਤਿ ਨ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਡੀਉ
 ਕਿਤ ਬਿਧਿ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਤਿ ਖੰ
 ਤੇ ਬੰਗੀ ਦਤ ਦਿਸਤਾ ॥ ਤਿ ਅਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪ
 ਮਨ ਸੰਸਾਰੀ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾਵਤਾਤ
 ਭੇਦ ਅਨਾਤ ॥ ਤਿ ਅਰੰਥਰ ਕੁਰਿ ਆਸੁ ਦਿਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਪੁਰੀ ॥ ਬਸਤਾਤੁ ਟੀਝ ਪ੍ਰਵੀਚੀ ਰੁਸ ਭਿਓਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿਨ ਆਦ
 ਰਿਦਿ ਅਨੰਤ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪ ਡੀਵ ਕਿਉ ਸਾ ਕਨ ਸਿਨਾ ॥
 ਜਾਸਗਈ ਸਿਸਟਿ ਕਾਤ ਰਿਨ ਮਿਮ੍ਰਤਿ ਨਾ ॥ ਤਿ ਸਕੀਧੁ ਕਿਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪੁਰੁ ਡੀ
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਜਗ ਸਰੂਪ ਚੰਦ੍ਰ
 ਕਾਤ ਭਰਤ ਅਸਨੀ ॥ ਰਚੰਤੁ ਮੂਰਤ ਅਗਿ ਅਨ ਅੰਧ ਤਾਨ ਕੋ ਸੁਪਨ ਮਨਰ
 ਬਮਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸੁਪਨੈ ਤਭੇਰੰਗ ਮਾਇਆ ਮਿਠਾ
 ਲਗਾਵ ਮੰਤੁ ॥ ਨਾਕ ਨਾਮ ਵਿਤੁ ਡੀਆ ਸੁੰਦਰ ਮਾਇਆ ਯੋਤੁ ॥ ੮ ॥
 ਪੁਰੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਖਿਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੈ ਰਜ ਰਸ ਭੰਗ
 ਜਗਤੁ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਅਰਜਾ ਗਈ ਵਿਤ ਇਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨ ਭ
 ਰੇਨ ਕਾਮ ਮਤਿ ਆਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਆਵੇ ਚਰਾਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ
 ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਸੰਤ ਸੂਰਗ ਲੋਕ ਤਜਿ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਵਖੰਡ
 ਬਿਸਰੰਤ ਤਰਿਗ ਪਾਲਤਾਨ ਕਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿ ਅਨਭਗ ਮਣਤਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਕਉਤ ਕਕੜ ਤਮਾਸਿ ਆਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁਨਾਉ ॥ ਨਾਕ ਕੋੜੀ ਨਰ ਕਬਰ ਥੇ
 ਮਨੁ ਸੋਈ ਬਾਉ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਰੀ ॥ ਮਤਾਭਇ ਅਨਉਦਿ ਅਨਨਗਰ ਕਬੀ

ਮਾਨਿਅਾ ਭੁਠਸਾਮਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਅਾ ਕਮਰੇ
ਗਿਠਿਗਠਿ ਦੇਵਾਨਿਅਾ ਸਿੰਹੁਲ ਗਾਜਮਰੰਤੁਤਾ ਪੁਛਤਾ
ਨਪੁਰੇਗੁਰ ਦੇਵਠਿ ਰੈਸੈਤਾਨਿਅਾ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥
ਟੰਗੁਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤਤਾ ਸੰਚੈਤੋ ਬਿਖਿਤ
ਭਿਛੁਨਕ ਬਿਨੁਤਰਿਸੀਗਿਨਚਲਤੇ ॥੧॥
ਪੇਖੰਦੜਕੀਭੁਭੁਤਮਾਦਿਸਮੁਸੰਤਣਾ ਅਛਨਲਤਦੜਕੁ
ਕਸਾਬਿਨਜੁਠੀ ਮਾਇਅਾ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਚਲ
ਭਿਨਚਲੈਸੋ ਕਿਉਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸਕਾਕੁਤਕਿਅਜਤਨਜਿਸ
ਐ ॥ ਤਰਿਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨਰਜੀਐ ॥ ਪੁਕੁਚ
ਨਲਗੋਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ ॥ ਤੰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅਲੁ ॥ ਕੁਤ
ਐ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਰਗਰ
ਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾਇਅਾ ॥ ਮਿਸਟੰਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਗਾ
ਸਟੰਪੁਭਦਰਸਨੀ ॥੧॥ ॥ ਲਗਤਸੰਤੁ
ਭੁਤੁਗਤਿਅਾ ਵਿਧੜੋਸ ਚਥੋਕਿਨਕਮਿਠੜਸੰਧਣੀ
॥੧॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਕਭੁਨਲਾਗਈਭਗਤਨਕਉਮੀਠਾ
ਦਸਭਿਠੀਕਿਅਕਾਰਿਨਿਗਨਉਰੀਠਾ ॥ ਅਗਿਅਨਭਰਮਦਕ
ਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੋਧਿਅਜਿਉਰੰਗੁਮੁਜੀ
ਉਪਾਣਤਨਮਨਪੁਕਾਬਿਨਸੇਸਭਿਭੁਠਾ ॥੧੧॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥
ਤਿਅਕਤਜਲੰਨਤਜੀਵਮੀਨੰਨਤਤਿਅਗਿਚਾਰਿਕਮੇਖ
ਤਾਥਾਣਥੇਧੰਚਕਰੰਕਨਦੰਅਥਿਥੰਧਨਕਸਮਥਾਸਨ
ਕਮਲਗਚੰਤਸੰਤਤਨਾਕਅਨਨਰਚਤੇ ॥੧॥
ਮੁਖੁਰਿਖਉਪਲਕਥਾਰਿਅਨਨਰੇਉਚਿਤਾ ॥ ਜੀਵਦਸੰ
ਸੁਧਣੀਤਰਿਨਾਕਸੰਤਾਮਿਤਾ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿ
ਥੀਬਿਨਪਾਣੀਐ ਕਿਉਜੀਵਦੁਪਾਵੈ ॥ ਥੁੰਦਵਿਤੁਦਚਰਿ
ਉਕਗਿਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦਕੁਰੰਕ ਤਥੇਧਿਅਸਾਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਭਰਿਓਤੁ ਭੁਆਪੁਲਗੜਚਰਣ ਪਾਮਿ ਨਰਕਦੁਖੁ
ਪੁਰਪੋਖੀਦਿਅਗ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮੇਲਿਲੇਪੁਦਿ
ਠਿਪਏਦੁਆਰਿਅਗਰਖਿਲੇਵਤੁਦੀਨਦਇਆਲਭੁਮਤਦ
ਆਭਗਤਿਵਥਲੁਤੇਗਭਿਰਦੁਤਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰਿਅ
ਨਨਾਤੀਕੋਇਬਿਨਉਮੋਤਿਸਾਰਿਅਗਕੁਰਗਤਿਲੇਪੁਦਿਅ
ਗਰਸੰਸਾਰਿਅਗ ॥੧੬॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸੰਤਉਧਾਰਦੁ
ਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਤਾਨੀਹਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਦਭੰ
ਰਮੇਸੁਰਤਾ ॥੧॥ ॥ਚੰਦਨਚੰਦੁਨਸਰਦੁ
ਬਿਨਮਿਟਈਘਾਮਾਸੀਤਲੁਥੀਵੈਨਾਨਾਜਪੰਦਰੋਤਰਿਨ
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲਜਾ
ਪਰਤਾਪੁਗੋਵਿਦਨਿਰਭਉਰਏਮਨਾਤੋਟਿਨਆਵੈਮੁਲਿਸੰ
ਨਮੁਧਨਾਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਈਐਵਰੈਪੁਨਾਅਲਪ
ਧਿਅਇਤਰਿਜਸੁਨਿਤਸੁਨਾ ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਚੰ
ਰਣਦੁਖਤਰਣਉਚਰਣਨਾਮਕੀਰਤਨਤਾਦਇਆਲਪੁਰ
ਨਤਾਨਕਾਇਪਤਨਮਾਇਅਗ ॥੧॥ ॥ਭਉਜ
ਦੁੜੀਥੁਭਿਗਈਰਖੰਦੜਪੁਰੁਆਪਿ ॥ਜਿਨੀਉਪਾਈਮੇਚਾ
ਸਪੁਰੁਜਾਪਿ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਾਪੁਰੁਭਏਦਇਅ
ਅਧੋਮਾਇਅਗਕੋਟਿਅਘਾਗਏਨਾਸਤਰਿਉਕੁਧਿਅਇ
ਹਮਲਭਏਸਰੀਰਜਨਪੂਰੀਨਾਇਅਗਮਨਤਨਭਏਸੰਤਉ
ਪੁਰੁਪਾਇਅਗਤਰੇਕੁਟੋਥਸੰਗਿਲਗੁਕਲਸਥਾਇਅਗ
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੁਰਾਨ
ਦਤਾਗੁਰਦੇਇਆਲਸਮਰਕੁਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧ
ਤਾ ॥੧॥ ॥ਭਉਜਥੁਭਿਖਮੁਅਸਗਤੁਗੁਰ
ਰਿਅਮੁਨਾਨਕਪੁਰਕਰੰਮੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਅਗ ॥੨॥ ॥ਪਉ
ਪੰਨਪੰਨਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੰਗਿਤਰਿਜਧੋਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜਥਭਏਤਾ

ਸਭਿਓਧੋ ਪਾਗਬੂਤ ਮਗੁਰ ਦੇ ਵਨੀ ਚਤੁਰਿ ਚਥਧੋ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ
 ਹੋਇ ਅਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪਦ ਸੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਥੇ ਅੰਤਰ ਸਨਾਤ ਰਿਜ ਸੋ ॥
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਫਿ ਸਟੰਤਰੇ ਕੋ ਸੁਨੀ ਅੰਤਰੇ ਕੋ ਵਰਤੰਤਰੇ ਕੋ
 ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰ ਤਾਨਾ ਕਦਾਇ ਆਲਪੁ ਰਖਾ ਕਿ ਪਾਕ
 ॥ ਟਿਕੁ ਸੇਵੀ ਟਿਕੁ ਸੰਮਲਾਤ ਰਿਹਿ ਕਸ
 ਪਤਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਪਨੁ ਸੰਦਿ ਅਨਾ ਕਸਚੀ ਗਾਸਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਇ ਆਲਥੇ ਅੰਤ ਪੁਰਨਾਇ ਕਰੇਤੁ ॥ ਸਭੁ
 ਕੁਐ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੁਜਾ ਕਟ ਕੇਤੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆ
 ਪਿਏਤੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਤੁਕ ਮੁਸਕੁ ਨਿਤ ਚਲਤੁ ਪ੍ਰਥੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ
 ਦੁਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਤੁ ॥ ੨੦੧ ॥ ॥ ਸੰਪੂਰਣ ॥ ॥

॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤਤਕਾਲਿ ਲੀਨਾ ਕਾ
 ਚਉਪਦੋ ਮਤਲਾ १ ॥ ਪਤਿ ॥ ੩੮੭
 ੧ ਸਕ ਅਰਜ ਗੁਠਤ ਮਪੇ ਸਿਤ ਦਗ
 ੨ ਰਉਤੋ ਸਰਗਾਖ ਥਲੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ
 ੩ ਇਤੁਤੁ ਮਾਇ ਆਪਾਤਿ ਆਪਿ ਅਰੇ
 ੪ ਏਅਨ ਜੀਏ ਮਾਨੁ ਕਾਇਕ ਰਹਿ
 ੫ ਜੈਸੀ ਅਵੈਖ ਸਮਕੀ ਬਾਣਿ ਤੈਸਕਾ
 ੬ ਜਿਸੁ ਤੁਗਾਖਿ ਮਿਤਰ ਵਾਨ ਕੋਈ
 ਚਉਪਦੋ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ਪਤਿ ॥ ੩੮੮
 ੧ ਸਭਿ ਅਏਤੁ ਕਮਿਖ ਸਮਾਤੁਤੁ ਕਮਿ
 ੨ ਜੀਤੀ ਭਠਕ ਕਰਮ ਕਾਮਾ ਵੇਰ ਬਠਵੇ
 ਸਭ ਵਰਤਨੀ
 ਦੁਹਮਤੀ ਆ

ਚਉਪਦੋ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿ ॥ ੩੮੯
 ੧ ਖਾਕੁ ਰਕਰਦ ਅਲਮ ਦੁਨੀ ਆਇ
 ੨ ਮਤਰ ਵੇਨੁ ਸਾਤਿ ਬੁਮਤਰ ਵੇਨੁ
 ੪ ਮਤਰ ਵੇਨੁ ਸਾਤਿ ਬੁਮਤਰ ਵੇਨੁ
 ੫ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਕੁ
 ੬ ਮੀਰਾ ਦਾਨਾ ਦਿਲ ਸੋਚ
 ॥ ਗਾਇਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਪਤਿ ॥ ੩੯੦
 ੧ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਨਿਦੇਖਿ ਅਕਿ ਅਕਤਿ ਏਕੇ ਭਾਈ
 ਚਉਪਦੋ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਪਤਿ ॥ ੩੯੧
 ੧ ਭੀਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਪਤਿ ॥ ੩੯੨
 ੧ ਤਰਿਕੀ ਅਕੁ ਥਕਤ ਏਕੁ ਗੁਰਿ ਮੀਥਿ ਸੁਣੀ ਆ

੧੬ ਸਾਤਿ ਸੁਕਰਤ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਤੁ ਭੁਗਤਿ ਹੋਵੇ ਅਰਾਧਨਾ ਸੁਗਤਿ ਅਗੁਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਗੁਤਿ ਲੰਗਾ ॥ ॥ ਮਤ ਲਾ ॥ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਯਕ ਅਰਜਗੁ ਛਾਪੇ ਸਿਤ ਦਗੋ ਸਕੁ ਨ ਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਫਿਨੀ ਅਮੁਕਾ ਮੇਛੀ
ਕਰੀ ਮਜੁ ਬੇਐ ਬਪਰਵਦਗਾਗ ॥ ੧ ॥ ਫਿਨੀ ਅਮੁਕਾ ਮੇਛੀ
ਕਦਿ ਲਦਾਨੀ ॥ ਮਮਸਰਮੁ ਏ ਅਜਰਾਈ ਬਗਿਰ ਛਤਾ ਦਿ
ਦਾਨੀ ॥ ਗਤਉ ॥ ਜਨਪਿਸਰਪਦਗ ਬਿਰਾਦਰਾ ਕਸਨੇ ਸਦਸ
ਆਖਰ ਬਿਅਛਤ ਮਕਸਨਦਾਰ ਦਚੁੰ ਸਵਦਤ ਕਬੀਰ
ਗਸਤ ਮਦਗਤ ਵਾਕਰਦੇ ਮ ਬਦੀਖਿ ਆਯਾ ਗਾਏ ਨੇਕ
ਰਦੁ ਮਮਈ ਚਿਨੀ ਅਤਵਾ ॥ ੩ ॥ ਬਦ ਬਖਤ ਮਚੁ ਬਖੀ
ਬੇਨਜਰ ਬੇਕਾਕਾ ॥ ਨਕ ਬੁਗਾ ਦ ਜਨਤੁ ਗਤੇ ਹੋਚਾ ਕਰਾਪ
॥ ੬ ਸਾਤਿ ਸੁਕਰਤ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਤੁ ਭੁਗਤਿ ਹੋਵੇ ਅਰਾਧਨਾ ਸੁਗਤਿ ਅਗੁਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲੰਗਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ੫੨੨ ॥ ਭਉਤੇ ਗਰਾਂ ਗਖਦ

ਹਾਚੀਤਾ ॥ ਮੈਦੇ ਵਨਭਾਇਆ ਤੀਤਾ ॥ ਕਰਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤੁ
ਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ
ਗਤੁ ਭੀਖਿ ਆਪਾਇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਕੇਸਰੀ ਕੁਸਮੀ ਮਿਰਗਮੇ
ਸਰੀਰੀ ਚੜਣਾ ॥ ਚੰਦਨਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਤੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮ
॥ ੨ ॥ ਨਿਪਅਪਟਭਾਤਾ ਕਟੈ ਨਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਭਗਤ ਵਰਨ ਮਹਿਤਉ
ਨਾਮ ਨਿਵੇਰਤੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿ ਆਪਾਇ

੬ ਸਾਤਿ ਸੁਕਰਤ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਤੁ ਭੁਗਤਿ ਹੋਵੇ ਅਰਾਧਨਾ ਸੁਗਤਿ ਅਗੁਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲੰਗਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ੫੨੩ ॥ ਇਤੁਤੁ

ਪਾਤਿ ਆਪਿ ਅਗੇ ਥੀਤ ਜਾਣਾ ਬਿਰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨਭਾਵੇ ਚ
ਅਗੇ ਕਿਉ ਪਨਸੇ ਜੈ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਤਰਵਾ
ਥਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਤਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਥੈ ਜੋਤੈ ਮਨਉ
ਗੁਣਿ ਜੇਥੀ ਐਪਿ ਆਰੇ ਪਾਈ ਐਨਉ ਮਜੀਠ ॥ ਗਤਵਾ
ਸਾਤਿ ਬੁਐ ਸਾਹੰਗੁ ਨਰੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਲੇ ਰਤ ਜੇਪਿ ਅਗੇ
ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੁੜਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇ ਮਿਥੈ ਜੀ ਕੁਨਾਨ ਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸ
ਪੇਸਾ ਜੇ ਆਪੇ ਗੋ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਕ ਕਾਮਾਟਿ ਕੰਤੈ

ਜਉ ਮੰਦਰਿ
ਗਤਉ

देशि

ਜੈਸੀ ਭਾਵੇਂ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ

34

二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

ਤਿਲੰਗਾਮਾ ੪

ਘਰੁ ੨

मसिद्धिपुत्र

ਤੁਤੁਕੀਮ ਸਭਵਰਤਨੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਖੇਲੁ ਸਤੁ ਤਰਿਯਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਰਿਤਰਿਯਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਤੀ ਕੋ ਸੁਗੀ ਕਾ ਵਿਸੁ ਭੇਖੈ ॥
 ਪਉਠਾ ਟੀਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਧਰਮੰਦਰ ਤਰਿਬਨੀ ॥ ਵਿਚਿ ਵਸੈ
 ਆਪਿ ਧਰੁ ਕਤੁਕਿ ਆਗਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮ ੪ ੫੨੨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਫਲ ਕਰਮ

ਕਰਮ ਫਲ ਦੇ ਦੁਰਮਤੀਆ ਜਬ ਆਏ ਵਲ ਵੀ ਚਕਰਿ ਭੂਰੁ ਤਬ
ਜੇ ਦੇ ਜਗੁ ਜੀ ਤੀਆ ॥ ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈ ਸਗੁਨ ਚੇਤੈ ਤਰਿ ਨ ਮਾ ਖਿਨ ਮਤਿ ਬਿ
ਸੈ ਸਕੁ ਭੂਰੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਤ ਭਉ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀ
ਤੁ ਆਇ ਕੀ ਕਾ ਭੂਰੁ ਮੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾ ਕਲ ਏ ਲਾਗਾਇ ਜਿਸ ਕੰਧਰਾਗਿ ਤਿਰਦੈ
ਵਸੈ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

ਤਿਲੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ੫੨੨ ॥

ਖਕੁਰ ਕਰਦੇ ਆਲਮ ਦੁਨੀ ਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨ ਜਿ ਮੀਦਰ ਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾ
ਇਸ ਖੁਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬੰਦੇ ਚ ਸਮਦੀ ਦੇ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀ ਆਮੁਰ ਦਰ ਖੁਰਦੀ
ਗਫਲ ਤਵਾਇ ॥ ਸਤ ਭਉ ॥ ਗੈਬ ਨ ਡੇਵ ਨ ਤਰਮ ਕੁਸਤ ਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖਸ਼ਾਇ
ਦਿਲ ਕਬਜ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾ ਦਰਦ ਜ ਕੇ ਸਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਲੀ ਨਿ ਆਮ ਤਿਥਿ
ਦਰਦਰ ਬਾਗਿ ਮਿਲਖ ਖਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਗਣੀ ਕੁਬਸਤ ਨੀ ਤਬ ਚਿਕਾ
ਬਿਦਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਵਾਲ ਮਾਕੁਮ ਕਰਦੇ ਪਾਕ ਅਲਾਤ ॥ ਖੁਰਾਨ ਨ ਕ ਅਰਦਾ
ਜੇ ਪੈਸੇ ਦਰਦੇ ਸਬੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮ ॥ ੫ ॥ ੫੨੨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਸੁ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਦਿ

ਅਪੁਰੇ ਜਨ ਦੇਖ ਭਿੰਦੀ ਦਰ ਤੁਨੀ ਆ ਚੀ ਜਫਿਲਤ ਲਸਗਲੇਸ
 ਰਸੁ ਪੁਰੇ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ॥ ਬੁਝਿ ਆਸ ਦਾਏ ਕਸੁ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥
 ਭਿਲੀਗ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋ
 ਰਸੁ ਪੁਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸੁਚ ਸਾਤ ਬੰਦੀ ਮੋਚਾ ਗਤਾਉ ॥ ਚੀਰ ਨੇ ਦੀ ਦੁ
 ਭਿਲ ਕਥਾ ਨੀ ਇਸ ਕਮੋਲਾ ਪਾਕ ਪਰ ਵਟ ਗਾਗੁ ਖੁਦਿ ਕਸਮ ਵਰਾ ਅਤੇ
 ਦਸਤਗੀਰੇ ਤਦਿਲਾ ਵਰਤੁ ਤੀਤੁ ਤੀਰੇ ਕਾ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕ
 ਵਖਾਣਕ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥

ਭਿਲੀਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤੁ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜੀਵੀ ਆਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਕਿ ਆਕਤੀ ਐਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਹੈ ਆਪਿ
 ਜੀਵੀ ਵਾਹੀ ਤੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਇ ਸਾਧਿ ਅਰੇ ਕਹੈ ਇਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਰੀ
 ਗਤਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਗਵਿ ਆਸਾ ਪਥੈ ਤੇਰੀ ॥ ਤਬ ਪਥੈ ਜੈ ਸਿਰੁ ਪੁ
 ਰ ਜਬ ਗੋਇ ਵਿਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਥੈ ਤਾਵਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੁਕੈ ਗੀ ਸਾਗੀ ॥ ਤਾਫਿ
 ਗਿਪ ਆਗਵੀ ਐ ਜਬ ਆਵੈ ਗੀ ਵਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕੰਤੁ ਭੀ ਅਸੋਂ ਤਾਗਈ ਮੈ ਤੇ
 ਰੇ ਪਵੀ ਏਤਾ ॥ ਸੇਗੁ ਦਮੁ ਹੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ॥ ਦੋਸੁ ਪਰੇਤ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨੀ
 ਭੀ ਸੁਗਵਿ ਆਤਿਨੁ ਪੁਥੈ ਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇਲ ਗਉ ਥੇਨ ਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉ
 ਗੀ ਪੁਥਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਤੁਕ ਮੁਪ ਥਾਣੈ ਨਾਨਕ ਭਉ ਚੰਦਨ ਥਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਕਾਮ
 ਕਾ ਮਦ ਕਹੈ ਤਉ ਪਿਅਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਦਿਲ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਮਿਲਿ ਸੀ
 ਅਮਿਲਿ ਆਕਤੀ ਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਬੰਦੀ ਐ ਬਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਤੇਰੀ ॥ ੭ ॥

ਧਾਤੁਮਿਐਫੁਨਿਧਾਤੁਕਓਥਿਵਥਿਵੈਕਓਧਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦ
ਐਤਓਅਨਭਓਧਾਵੈ॥ ੮॥ ਪਾਨਾਵਰੀਤੋਇਧਾਰਿਖਰਸਾਗਰ
ਸੀਅਤਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੁਲਪਥਾਵੈ॥ ੯॥ ਅਧਿਓਪੀਵਿ
ਕੁਮੁਕੁਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਸਤਜੇਸਤਜੇਮਿਥਿਰਤੈਅਮਰਾਪਦੁਪਵੈ॥

Handwritten text in Devanagari script, likely a manuscript. The text is written on aged, yellowed paper and is organized into several lines, some of which are underlined. The script is cursive and appears to be a form of Hindi or Sanskrit. The text is written in a single column, with some characters and words appearing to be written in a different script or dialect. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Gurmukhi script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਲੰਗ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਗ ॥ ੨ ॥

ਹਿਕੀਆ ਕਥਾ ਕਟਾਈਆ ਗੁਰਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ਬਥਿ ਭਗੀਗੁਰਾ
ਪਦੇ ਗੁਰਕਉ ਬਥਿ ਜਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਆਇਮਿ ਭੁਗੁਰਮਿਖ ਆਇਮਿ ਭੁ
ਐਗੁਰੁ ਕੋਪਿ ਆਗੇ ॥ ੨ ॥ ਭਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਭਰਿ ਭਾਵ ਦੇ ਸੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰਕਥਾ ਮੰਨਿ ਆਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰ
ਦੀਖਿ ਆਤਿਨ ਕਉ ਪਉ ਵਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਥਿ
ਜੀ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਤੇ ਮਨ ਮੁਠੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਭਰਿਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟੁ ਤਾਨ
ਵਾਰਿ ਆਸ ਦਸ ਦੁਕ ਰਖਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੀਉ ਸਤਿ ਤਿਓ ਜੋ ਭਰਿ ਪੂਰ
ਰਵੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਭਰਿ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਭਰਿ ਸੇਤੀ
ਪਿਰਤੀ ਤਿਨ ਜੀ ਅਪੁਰਨਾ ਲੇ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ਜੀਵ ਦੇ ਭਰਿਨ ਮੁਸ
ਮਲੇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨ ਕੇ ॥ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥ ਓਇ
ਆਪਿ ਭੁਟੇ ਪਰਵਾਸਿ ਉਸੁਰ ਜਗਤੁ ਥਾਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਭਰਿ

੩੮੩

੧੬ ਸੀਸਤਿਸੁਆਰਾਦੇ

੧੭ ਕਰਮਸੁਤਿ
੧੮ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੧੯ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੦ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੧ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੩ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੪ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੫ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੬ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੭ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੮ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੨੯ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੦ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੧ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੩ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੪ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੫ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੬ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੭ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੮ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੩੯ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੦ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੧ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੩ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੪ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੫ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੬ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੭ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੮ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੪੯ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪
੫੦ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ੩੮੪

੧੨ ਸੁਖਮਤਿਸੁਆਰਾਦੇ
੧੩ ਜੈਕੇਦਰਸਿਕੋਟਿਪਾਪਤਿਤਰੇ
੧੪ ਰਤਨਪਾਵਤਿਸੁਗਿਨਰਦਫਾ
੧੫ ਘਟਘਟਮੰਤਰਿਤਮਤਿਓਸੇਰਾ ਪਤਿ ੪੦੧
੧੬ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਤਿਅਧੀ
੧੭ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਰਿਤਿਜੀਵ
੧੮ ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਨਿਦੈਧਿਅਨਧਾਰੀ
੧੯ ਲਾਗਿਮੰਤਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ
੨੦ ਪ੍ਰਥਮਦਾਖਤਰਤਿਅਤਅਧ
੨੧ ਜੀਵਤਮਰੇਬੁਧੁਪੁਰਸੇਇ
੨੨ ਗੁਰਪਰਮਸਰੋਵੰਤਰੁ
੨੩ ਗੁਰਅਪਨੇਧਿਪਰਿਬਾਧਿਜਾਈਐ
੨੪ ਦਰਸਨਦੇਖਿਜੀਵਗੁਰਤੇਰਾ ਪਤਿ ੪੦੨
੨੫ ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਦੇਧਪਭਾਈ
੨੬ ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਵੇਤਿਗਾਠ
੨੭ ਥੋਕੰਠਗੁਰਜਤਸੰਤਵਾਸਾ
੨੮ ਅਨਿਬੀਦਿਸਕੇਪਰਤਰਿਅ
੨੯ ਦੀਨੰਦਰਾਇਦਨੀਜੇਇਏ
੩੦ ਪ੍ਰਾਤੰਤਕਾਧਤਿਨਮੁਨਿਚਰੀ
੩੧ ਗੁਰਪ੍ਰੇਜਕਭਏਦਇਅਥ
੩੨ ਸੇਸੰਜਗਕਰਤਮਰੇਧਿਅਰੇ
੩੩ ਬਤਤੀਜਤਕਦੇਦਿਸਟਿਪਾਰਤ
੩੪ ~~ਤਿਸੁਖਿਨਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ~~ ਪਤਿ ੪੦੩
ਸਾਧਸਾਗਤਿਰੇਭੇਸਾਗਰ
੩੫ ਘਰਕਾਕਾਜਨਜਾਣੀਰੁਹਾ
੩੬ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਨਿਤਚਲੁਘਰਪਾਇਆ
੩੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਈ
੩੮ ਗੋਬਿੰਦਗਾਣਗਾਇਦਇਅਥਾ
੩੯ ਤਿਸੁਖਿਨਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ
੪੦ ਦਰਸਨਕਥਿਓਚੇਸਰੁਕੋਈ
੪੧ ਰਲੀਸਤਵੋਥਾਪਰੀਜਮਾਤਿਗੁਨ
੪੨ ਤਰਿਕਾਮੰਤਪਗਨਧਨ
੪੩ ਜਿਨਿਮੰਤਬੁਮੰਤਖਰਤਮੁਤਿਪਾਵਤਿ ਪਤਿ ੪੦੪
੪੪ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਅਮੰਤਲਾਥਾ
੪੫ ਗਾਸਮੰਤਲਕੀਨਿਅਥਾ
੪੬ ਤਰਿਮੰਤਾਇਆਸਰਨੀਆਇਆ
੪੭ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਥਿਨੀਤੀਅਮੰਤਲਾਥਾ
੪੮ ਤੇਗਭਾਣਤੁੰਮਨਾਇਤਿਸੇਸੰਤੰਤਿਦਇਅਥ
੪੯ ਵਿਸਰਤਿਨੀਤਿਤੁਤੁਕੁਬਤੁਸੰਘਾਤੰਗਕੋਈ
੫੦ ਕਰਮਪਰਮਪਾਪਰਜੇਦੀਨਤਿਤਿਨਜਮੁਜਗਤੰਧੁਏ

੩੮੫
੩੮੬

੫੧ ਜੋਕੇਥੁਕਰੈਸੇਈਪੁਰਮਾਨਤਿ ਗੁਰਿ
੫੨ ਮਤਾਅਗਾਨੇਤੇਰਧਤਧਦੇਰਾਖ
੫੩ ਜਬਕਧਨਸੀਭੰਤਬਕਿਅਕਰਤਾ
੫੪ ਤਾਗਠਜੇਤਰਿਸੰਤਤਮਾਗਜਿਨਘ
੫੫ ਪਾਗਥੁਤਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰ

ਚਰਨਧਰਿਭੇ

੫੬ ਤੁਧਾਇਤਿਅਹਮਤਾਅਨੇਦਾ
੫੭ ਜੇਸਕੇਸਿਰਭਿਧਰਿਤੁਸੁਆਮੀ
੫੮ ਸਗਲਾਤੇਆਗਿਗੁਰਸਗਈਅਏ
ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ ੧ ਪਾਤਿ ੪੦੬

੧ ਸਭਿਅਵਗਣਮਗਧਨਤੀਕੀਰੀ
੨ ਕਚਰੰਗਕਸੰਤਕਾਬਕੁਰਿਅਦੇਨਚਰਿ
੩ ਮਾਣਸਜੰਨਮੁਦਲੰਭਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
੪ ਜਿਉਆਗਾਇਲੇਤਪਾਇਭੀਨਿਘਰਾਈ
੫ ਮਨਤਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਤਿਨਿਸਿਧਿਅਈ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੩ ਪਾਤਿ ੪੦੭
੧ ਨਮੋਤਿਸੇਸਤਕਿਉਤੋਆਬਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ
੨ ਕਾਇਆਕਮਣਿਅਤਿਸੁਆਲਿਓ ਨਜਾਪੋ
੩ ਚਨੀਆਨਸਾਣਾਤੇਜੋਮਰਿਵੇਵਸੀ
੪ ਤਰਿਜੀਤਿਸੁਖਮਅਗਮੁਤੋਕਿਤਾਬਿਧਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੪ ਪਾਤਿ ੪੦੮
੧ ਕੋਈਆਇਮਿਥਾਵੇਮੇਰਾਪੁੰਤਮੁਖਿਅਸ
੨ ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਤੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇ
ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੫ ਪਾਤਿ ੪੧੦

੧ ਉਗਧਿਪੁਰਿਓਥਿਖਿਅਕੈਸੰਗਾ ਪਾਤਿ
੨ ਮਿਥਨਮਤਾਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਰ
੩ ਜਿਨਾਗਿਠਿਅਮਨਗਤਸੀਤ੍ਰੇ
੪ ਜੇਭੁਯੀਜੇਭੁਕੀਸਾਈਭੀਤਤੀਜੀਕਾਦੀ
੫ ਸਿਮ੍ਰਿਤਬੰਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਕੀਆ

ਮਤਲਾ ੧ ਕੁਚਰੀ ਪਾਤਿ ੪੧੨
੧ ਮਢਕੁਚਰੀਅਮਾਵਟਿਹੁਸਰ
ਮਤਲਾ ੧ ਸੁਚਰੀ ਪਾਤਿ ੪੧੨
੧ ਜਾਤੁਤਾਮੇਸਰਕਤੁਸਾਤਿਭੁਮੇਗੀਰਾਸਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ਪਾਤਿ ੪੧੨

੧ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਮਿਖਰਾਥਿਸੁਨਿਦਿਨਾਵੇ

ਘੰਤ ਮਤਲਾ ੧ ਪਾਤਿ
੧ ਤਰਿਜੇਬਾਨੇਮੇਮਤਿਪੋ
੨ ਤਮਘਨਿਸਾਜਨਅਏ
੩ ਆਵਤੋਸਜਣਾਤਿਦੇਵਾ
੪ ਜਿਨੀਕੀਆਤਿਨਿਦੇਵਾ
੫ ਮੇਰਾਮੁਨਰਤਾਗੁਣਾਵੇ

ਘੰਤ ਮਤਲਾ ੩ ਪਾਤਿ
੧ ਸੁਖਿਸੋਤਿਲਕਾਤਰਿਧਿ
੨ ਰਗਤਜਨਾਨੀਤਰਿਧਿ
੩ ਸਬਦਿਸਚੇਸਚਮਾਤਲ
੪ ਜੁਗਚਰੇਪਨਜੋਭਵੇਵਾ
੫ ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਗੁਣਾਵੇ

੬ ਜੇਲਕੁਤਿਵਰੁਬਾਥਰਾ
੭ ਸੋਤਿਲਕਾਤਰਿਧਿਮਨੁ
ਘੰਤ ਮਤਲਾ ੪ ਪਾਤਿ
੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਥਾਵੇ
੨ ਤਰਿਪਤਿਲਕਾਵਪਰਾਵੇ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗੁਣਾਵੇ
੪ ਆਵਤੋਸੰਤਜਨਾਤੁਗੁਣਾਵੇ

੫ ਗੁਰਸੰਤਜਨਾਪਿਅਗਮੇ
੬ ਮਾਰੇਤਸੁਵੇਜਨਾਤੁਮੀਦੇ
ਘੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਪਾਤਿ
੧ ਸੁਦਿਬਵਰੇਤੁਕਾਏਦੇਵਾ
੨ ਤਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਕਾ
੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਾਵਟਲਾ
੪ ਤੁਠਕਰੇਬੰਗਗਰਮੇਤੋਵੇਚ

੫ ਸਾਜਨਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਮੇ
੬ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁ
੭ ਤਰਿਜਪੇਤਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿ
੮ ਭੈਸਾਗਰਭੈਸਾਗਰਤੋ
੯ ਅਥਿਚਕੁਨਗਰਿਗੋਬਿੰਦਾ

੧੦ ਸੰਤਾਕੇਕਰਜਿਅਧਿਕਾਰਕ
੧੧ ਮਿਠਥਲਤੁਜਤਿਰਿਧਿ
੧੨ ਕਾਕਾਕਾਚਮਾਧੁਕੁ
ਵਾਰਸੁਤੀਕੀ ਮਤਲਾ ੩

੧ ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇ

ਹਤਉ ਸਾਜਨਚਥੇਪਿਅਰਿਅਕਿਉਮੇਥਾਤੋਈ ਜੇਗੁਣਤੋਹੀ
ਮੇਥੇਗਾਸੋਈ॥੨॥ ਮਿਥਿਅਤੋਇਨਵੀਥੁਕੈਜੇਮਿਥਿਅਤੋ
ਓਠੁਨਿਵਾਰਿਅਤੋਸਾਰਾਸੋਈ॥੩॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਅਸੋ
ਗੁਰਬਚਨੀਛਲੁਪਾਇਅਸਤਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਾ॥੪॥ ਨਾਨਕੁਕੌਸੋ
ਤੁਖਗਪਿਅਗੁ॥ ਅਸਤਕੇਗੀਅਦਾਸੀਅਸਚਾਖਸਮੁਤਮਰਾ

ਗੁਸੁਤੀ ਮ: ੧॥ ਪੁਰੁ ੬॥ ਜਿਨਕਉਭਾਂਡਭਉਭਿ

ਸੀ ਸੁਖੀਕਰੈਪਸਉਦੁਖਾਵਿਸਾਰਸੀ॥ ਸਤਸਾਮੁਖੇਨਾਤਿਸਰਪਰਤ
ਤਿਨਾਮਿਥਿਅਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਅੰ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾ
ਦੀਖਿਅੰ॥ ਚਲਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਤਿਨਭੀਖਿਅੰ॥ ਜ
ਤਜੁਰਿਦੁਜੇਨਿਵੈਕਿਸੁ॥ ਦਰਦਰਵਾਣੀਨਾਤਿਮੁਖੇਪੁਥਾਤਿਸੁ
ਇਸਾਤਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੨॥ ਪਥੇਅਏ॥ ਪਿਜਿਸੁਨਾਤੀਦੁ
ਛਾਤਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਣੈਸਭਸੋਇ॥ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕ

ਮ: ੧॥ ਗੁਸੁਤੀ ਮ: ੧॥ ਭਾਂਡਭਉਭਿ

ਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ ਭਾਂਡਾਅਤਿਮਈਫੁਪੋਤਾਤਥਾਨਤੋਇਸੀ॥ ਗੁਰੁਦੁ
ਸ਼ੀਪਾਇਸੀ॥ ਏਤੁਦੁਅਰੈਧੋਇਤਥਾਤੋਇਸੀ॥ ਮੈਥੇਤਥੇਕਵੀਚਰਿ
ਵਰਤਾਇਸੀ॥ ਮਤੁਕੋਜਣੈਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀ॥ ਜੇਤੋਕਰਮਕਮ
ਵਸੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾਨਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ ਚਲਿਅਪਤਿਅ
ਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ ਮਾਣਸੁਕਿਅਵੇਚਾਗਤਿਤੁਲਕਸੁਣ
ਨਾਨਕਆਪਿਨੀਤਾਲਸਭਿਕੁਲਤਾਰਸੀ॥੧॥੬॥ ਗੁਸੁਤੀ ਮ: ੧

ਜੋਗੀਤੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀਤੋਵੈਖਾਇ॥ ਤਪੀਅਤੋਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਗਥਿਮਇ
॥੧॥ ਭੋਗਸਦੜਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੈਕੋਬਤੈਅਲਾਇ॥੧॥ ਹਤਉ ਜੈਸ
ਥੁਣੈਜੋਖਟੈਸੋਖਾਇ॥ ਅਗੈਪੁਥਾਨਤੋਵਈਜੈਸਫੁਨੀਸਫੈਜਾਇ
ਜੈਸਾਕਾਢੀਅੰਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੋਦਮੁਚਿਤਿਨਾਵਈਸਦੁ
ਜਾਇ॥੨॥ ਇਤੁਤਨਵੇਚੀਬੈਕਰੀਜੈਕੋਲਹੋਵਿਕਾਇ॥ ਨਾਨਕਕੀਮਿ
ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਤੀਸਚਾਨਉ॥੧॥੫॥੭॥ ਗੁਸੁਤੀ ਮ: ੧॥ ਪੁਰੁ

ਜੋਗੀ ਜੋਗੁ ਨ ਰੰਗੇ ਜੋਗੁ ਨ ਰਸ ਮਚਾਈ ਐ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੁੰ ਰਮੁ ਰਹਿ
 ਜੋਗੁ ਨ ਸਿਧੀ ਵਾਈ ਐ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਐ ਜੋਗੁ ਨੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈ
 ਗਈ ਜੋਗੁ ਨ ਭੋਲੀ ਏਕ ਵਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮ ਸਰਿ ਜਾਣੇ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਐ ਸੋ
 ਜੋਗੁ ਨ ਭਾਉ ਰਿਮ ਕੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾ ਕੀ ਥਾਈ ਐ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ
 ਦੇਸ ਤੀਰਥ ਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈ ਐ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਐ ਜੋ
 ਜੋਗੁ ਨਿਵ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਤਾਂ ਸਤ ਸਤੁ ਭੋਟੈ ਪਾਵਤੁ ਵਗ ਜਿਹ
 ਐ ਨਿਬਰੁ ਭਰੈ ਸਤ ਜਪੁ ਨਿਥਾਏ ਪਰਤੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈ ਐ ਅੰਜਨ ਮਾ
 ਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਐ ਜੋਗੁ ਨੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈ ਐ ਜੀਵਤਿ ਅੰ
 ਜੋਗੁ ਨ ਐ ਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈ ਐ ਵਾਜੇ ਚਾਹੁ ਸਿਧੀ ਵਾਜੇ ਤਉ ਨਿਰ
 ਭੇਤੁ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਐ ਜੋਗੁ ਨੁ ਗਤਿ ਤਉ ਪਾ
 ਜੋਗੁ ਐ ॥ ਸੁਤੀ ਮ: ੧ ਘਰੁ ੧ ਕਵਣੁ ਤਰਜੀਕ
 ਕਵਣੁ ਲਾਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਗੁ ਬੁਝਾਵਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੁ ਕੈ ਪਾਤਿ ਦੀਖਿ ਆਲੇਵਾ
 ਕਵਣੁ ਪਾਤਿ ਮੁਖੁ ਕਰਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਤੁਜ ਬਿਬਿਖਿ ਮ
 ਰਾ ਅਖਿ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੁੰ ਆਪੇ ਸਰ ਬਸਮਾਣਾ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਤਰਾਜੀ
 ਭਰਿ ਤੁਲਾਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਗੁ ਕਮਾਵਾ ਘਟੀ ਭੀਤ ਰਿਸੈ ਸੁਤੁ ਭੀ ਨਿਬਿਧਿ
 ਮਰਿ ਭੀਤੁ ਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕੰਠਾ ਤੇ ਲਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੇ ਲਣਾ ਆਪੇ ਦੇਖੈ
 ਤਿ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਭੋਵਣਾ ਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਧੁ ਲਾਨੀ ਚਜਾਤਿ ਪਰਦੇ ਸੀਖਿ ਨੁ ਆਵੈ ਤਿ
 ਟਾਕੁ ਜਾਵੈ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਕਾ ਪਾਵੈ

ਗੁਰੂਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਅਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਸਤਿ ਸਿਥਾ ਮਨੁ
ਸਤੁ ਚੁਕਾਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਤੁਰਾ ਮਨ ਮਤ ਕੇ
ਠੈ ਮਨੁ ਪਰ ਬਾਧਿ ਅਤ ਰਿਪੀ ਅਰੁ ਸੁਗਟ ਕੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ
ਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੀ ਗੁਨ ਗਾਵੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਇ ਮੇਥ
ਗਤਿ ਤਮ ਪੈਵੇ ਤਪ ਗਜਨ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸਭ ਤੈ ਰਾਮਨਾਮ
ਤਿਰਸੁਰ ਸਕੇ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ਅਸਭ ਲਾਖ
ਕੇ ॥ ਤਮ ਗੀਜਾਤਿ ਪਾਤਿਗੁਰੁ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਤਮ ਵੇਚਿ ਚਿਸਿ
ਜਨ ॥ ਨਾਮੁ ਪਾਰਿ ਓਗੁਰੁ ਚੇਕਾ ਗੁਰ ਗਾਧੁ ਤਲਾ ਜਨਨ ਕੇ

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਤਰਿ ਤਰਿ

ਪੁਰਖੈ ਤਮੁ ਸਾਭਿ ਬਿਨ ਸੇਵਾ ਲਧ ਦਲ ਪਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰਿ ਅਸ ਬਿਰੁਸੇ ਵਿਸੁਖਿ ਸਮਧਾ ॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਮ ਅਤਿ ਪਿਰਧਾ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਿ ਓਗੁਰੁ ਅਗੈ
ਲੀਓ ਮੁਖਿ ਮਤ ਪਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਸਮੁਦਰਿ
ਪਕਵਿਖ ਲੇਸ ਭਿਕਲ ਪਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰੁ ਰੰਗੁ ਲਗਾਨਾ
ਨੇਤ ਬਠ ਲਧਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ॥ ਸੇਰਣ
ਪ੍ਰਤਿਪਲ ਪਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਨੁ
॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ
ਪਾ ॥ ਜਨਨ ਕਨ ਮੁਖਿ ਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਤਮਨਾਮ ਵਿਟੁ ਸਦ ਪੁਰ

॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਤਰਿਨਾਮ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਤੈ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਜੀ ਠੈ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਤਰਿ ਰੰਗੁ
ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਬਿਨ ਤਵੀ ਭੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਰਾਮਨਾਮ ਕਰਿ ਰੰਗੁ
ਤਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਅਤ ਰਿਭੇਟਿ ਅਗਾਧਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮੁਖ
ਮਨ ਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਗੁ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਅੰਗੁ
ਦੁਜਾ ਭਉ ਸਤ ਲੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਮੈ ਲੁਭੇ ਦੁਤਾਰੀ ਅਤ ਰਿਭੇ

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨ ਵਾਹੈ ਅਸਭਿ ਲਾਭੇ ਕਿ ਲਾਇ ਪੰਡ - ੭
ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਪੁਰ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਤੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ
ਗੁਪਾਇ ਅਜਨਾਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਤੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਤਿ ਤਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਭਰੇ
ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਕਰਤੁ ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਰੇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ
ਦੁਖ ਗਤਿ ਨ ਭਰੇ ॥ ਕੋਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਦਨ ਚੜ੍ਹੇ ਜੇ ਲੈ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ੧੩ ॥
ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਵਰਤ ਕੋਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨ ਮੁਖ ਰੰਗੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤ ਰਿਗੁ ਮਤ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਾਤ ਰਿਭੇ ਖੁਬ ਤੁਰਤੁ ਗਈ ਮਨੁ ਆਦ
ਤਦਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਬਿਆਪਿ ਅਸ ਬਦਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਅਵੈ
ਨਦ ਰਿਕੇਰੇ ਸੋਭੁ ਭੈ ਸੋ ਜਨਨ ਮੁਧਿ ਆਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਭੁ

ਭੈ ਏਕੋ ਸੁਮਾਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਗਰੀਬੋ ਜਿ ਖੁਜਾਈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਪਦਾਰ ਥੁਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ
ਤਰਿ ਸੰਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤ ਰਿਗੁ ਰਿਮਿਲਿ ਐਸ
ਕੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇ
ਆ ਲਗੁ ਨ ਮੁਦਿ ਕਾਈ ॥ ਤਉ ਤਰਿ ਪੂਰਿ ਪਿਆਰ ਢੁਢਿ ਢੁਢਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਸੁਪਾਈ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖਾਇ ਖੋਤ ਰਿਪਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਤਰਿ ਭਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ੧੬ ॥

ਤਰਿ ਭਿਖਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮਿਸਮਾਏ ॥
ਤਰਿ ਗੰਗਾ ਤਾਮਨੁ ਰੰਗੁ ਮਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿਸਮਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੈ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁ ਆ
ਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨ ਰੁਕੇਰਾ ਤਉ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੈ ਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਭਵੈ ਕੋਈ ॥
ਨਦ ਰਿਕੇਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਨ ਕਤ ਰਿਗ ਮਿਤ ਰਿਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ੧੫ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ॥ ਜਿਤ ਵਾਤ ਰਿਗ ਮਿਰਤੀ ਅਧਾਇ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਸਤ ਜਿਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖੁ ਜੇ ਭਾਈ ਤਉ ਕਤ
ਅਤ ਸਾਇ ਲੋਭਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖੁ ਉਰਧਾਗਿ ॥ ਤਰਿ ਰਸਿ

ਤੇਰੀਗਿਮੁਗਾਰਿ ਮਨਮੁਖਿਤਰਿਗਸੁਚਾਖਿਅਨਜਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਮੈਕੋਭ
ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿਕੋਰਤਾਂਤਰਿਗਸੁਪਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਰਿਗਸਿਤਰਿਗੁਣ
॥ ੭ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਪੀਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥

ਨੀਚਜਾਤਿਤਰਿਜਪਾਤਿਅਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ ॥ ਪੁਬੁਧਿਦਰਦਮ
ਸੁਉਤਰਿਅਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਤਰਿਕੀਅਕਥਕਥਸੁਨੁਜਾਤ
ਸਤਸਾਦੁਖਭੁਖ ਸਭਲਤਿਜਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁਚਮੁਰੁਉਤ
ਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇਕਗਾਇ ॥ ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮਭਾਇ ॥ ਚਾਰਿਦਰਦਮ
ਇ ॥ ਨਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਰਿਸੇਤੀਲੋਕਬੀਪਾਕਤੈਬੁਥਾਇ ॥ ੩੦ ॥
ਣਪਿਰਿਦੇਬੰਡੈਤਰਿਨਮਦੇਉਲੀਅਮੁਖਿਲਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਤੋਤਗਤ
ਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਚਾਇ ॥ ਜਨੁ ॥ ਤਿਨਕਉਤ
ਪਰਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਰਿਗਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ੧੧ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਪੀਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥
ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਤਰਿਅਗਾਧਿਅਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਅਲਿਖਤੁਕਿਲ
ਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਅਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਤਰਿਕਰਤਰ
ਧਿਅਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਅੰਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰ
॥ ੩੩ ॥ ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਕਉਬਖਸਿਅਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਬਿੰਦੁ ॥
ਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇ ॥ ਤਿਸੁਤਲਤਿਪਲਤਿਮੁਤੁਕਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵ
ਰਿਨਮੁਖਿਅਗਾ ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਤਰਿਪਾਈ ॥ ਐਸਿਰਿਨਿਦਕਕੈਪੈਵੇ
॥ ਜਿਸੁਪਾਰਿਦਿਗਤੀਸੰਘੀਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰ ॥ ਕਿਪੁਬਿਕਰੁਬੀਚਰ ॥
ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਪਾਇ ॥ ਚੰਤਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰ
॥ ੧੮ ॥

ਸੁਪੀਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਥੈਤਰਿਅਗਾਧੀਐਜਿ
ਤੁਸਤਾਈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਰੁਤੁਬਿਧਿਲਇਅਨਜਰ
ਧਨਸੰਚੀਐਭਾਈ ॥ ਜਿਤਲਤਿਪਲਤਿਤਰਿਤੋਇਸਖਾਈ ॥ ੩੫ ॥
ਸੰਗਿਤਰਿਧਨਖਟੀਐਤਰਕੈਤਰੁਤੁਧਾਇਤਰਿਧਨਕਿਤੈਨਪਾਈ ॥ ਤਰਿ
ਪਾਗੀਅਤਰਿਗਤਨੁਧਨੁਵਿਤਾਏਕਚੈਕੇਵਾਪਾਗੀਏਵਾਕਿਤਰਿਧਨਲਾਇ
॥ ੩੬ ॥ ਤਰਿਧਨਰਤਨਜਵੇਤਰਮਾਦਕੁਤਰਿਧਨੈਨਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵੇਤੋ

ਹਰਿਧਨੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੇਵੇ ਤੇ ਕਾਬੀ ਜਿ ਅਭਗਤ ਖਾਇ ਪਰਚਿ
 ਤੇ ਮੁਖੈ ਨੀਤ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਤਿਹਿ ਧਨ ਕੀ ਭਗਤ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਤਿਹਿ
 ਮਨੀਸ਼ ਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸ ਬਿਰੁੱਤ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਤਿਹਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸ ਕੋ ਪਾਈ
 ਐਸ ਮਨੁ ਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾਗਦਾਇ ਅਨਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹਿ ਧਨ ਕਉ ਚਿਕਨੇ ਕ੍ਰਿਨ ਆਵਈ
 ਜਨ ਜਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥ ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਾ ਕਿਕੋ ਬਿਖਿ ਆਧਨੁ ਸਚਿ ਅ
 ਭਾਇ ਕਵਿ ਖਨਾ ਲਿਖਾਈ ॥ ਤਲ ਤੇ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁੱਠੇ ਭਯੋ ਤਬੁ ਭੁਕਿ
 ਗੁਣ ਅਗੋ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਤਿਹਿ ਦਰਗਾਹੁ ਚੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਇਸੁ ਤਿਹਿ ਧਨ
 ਕਉ ਤਿਹਿ ਆਪਿ ਏਸ ਤਨੁ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇ ਇਸੁ ਤਿਹਿ ਧਨੁ ਲਇ ਚਲਾਈ ਇਸੁ ਤਿਹਿ
 ਧਨੁ ਕਉ ਏਕ ਦੇਨ ਆਵਈ ਜਨ ॥ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੂ ਤੀਸਰਾ ੪ ॥ ੫੭੬ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿਹਿ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਤੇ ਇਸੁ ਤਿਹਿ ਗੁਣ
 ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਤਾ ਕਿ ਆਵਗੀ ਐ ਜਿਸ ਕੋ ਤਿਹਿ ਦੇਵ
 ਸਿ ਅਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ ਜੀਉ ਭਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ
 ਥਾਇ ਅਨੁ ਰਤਉ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਫਲਤੈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈ
 ਐ ਪਰਮ ਨਿਧਨੁ ॥ ਜੇ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾ ਮਨੁ ਅਰ ਬਿਦੁ ਗਾਏ ਸੋ ਵੇਦੇ ਸੋ ਨਿ
 ਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿ ਅਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਏਵੈ ਤਿਸ ਕਾਗਾ ਵਿਆਖਾਇ ਪਵੈ
 ਸੋ ਪਵੈ ਦਰਗਾਹੁ ਮਨੁ ॥ ਜੇ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਉ ਨ
 ਕਉ ਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਭੂਠੁ ਗੁਮਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਾਜੀ ਭਿਖਿ ਪੁਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੁੰ ਅਤਰ ਜਾਮੀ
 ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾ ਮੁਕਤੈ ਜਨੁ ॥ ਜੇ ਤੁੰ ਕਾਇ ਨਿਤੈ ਤਉ ਕਰੀ ਵ
 ਖਿਅਨੁ ॥ ੧੧੧ ॥ ੨ ॥

ॐ
मं
जुं
च
क
वि
ति
सि
मं
उ
अ
इ
ए

ਸੁਤੀ ਮ: ੪

ਘਰੁ ੭

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ਤੁਮਰੀ ਮਨ
 ਮਾਝਗੀਨਾ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਉਚਤਰ ਗਵਾਨਾ ਮੈਂ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਸੋਈ ਜਿ
 ਹੁੰਦੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਠਾਉ ਮੈਂ ਤਾਣੁ ਦੀ
 ਬਡੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈਂ ਤੁਝਾ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਾਉਨਾ ਤੀਜਿ ਸੁਪਤਿ
 ਕਰੁ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝੀ ਪਾਸਿ = ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ
 ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ਬਕਰੀ ਸਿਧੂ ਇਕ ਤੈ ਬਾਇਰਾ ਕੇ ਮਨ ਤਰਿਜ
 ਪਿਰਮੁ ਭਉ ਦੁਰਿ ਕੀਜੈ ਤਰਿ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਖੁ ਸੰਤ ਤੁਹਿ ਨਿਮਾ
 ਏ ਆਮਾਣੁ ਦਿਵਾਏ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਨ ਤਲੇ ਤੇਉ ਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ
 ਸਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਇ ਸੁਭ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਤੀ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੭
 ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਥੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪੁਪਤਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ ਥੁਰ
 ਭਲੁ ਤੁਧੁ ਸਭ ਕਿਥੁ ਸੁਣੈ ਜੇ ਤਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਈ ਐ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅ
 ਤਰੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਥੁਰ ਭਲੁ ਤੁਧੁ ਸਭ ਕਿਥੁ ਸੁਣੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਥੁਰ ਭਵ
 ਤਿ ਹਠਾਉ ਸਭ ਮੁੰਡ ਮਾਇ ਆਸਰੀ ਰੁਤਰਿ ਕੀ ਆਵਿ ਚਿਦੇ ਤੀ ਮਨੁ ਖਭਗਾਤਿ
 ਕਰੀ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਥਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ
 ॥ ੨੨ ॥ ਸਭ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੁੰ ਸਭ ਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭ ਨਾ ਸਿਰਿ ਬਿਖਿ ਆਏ ਖੁ
 ਜੇ ਤੀ ਤੁੰ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇ ਤਾ ਕੋ ਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਦਰੀ ਨਾ ਤੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ
 ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਾਨ ਨਿਤ ਧਿ ਆਏ ਜਿਸਨੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਨੇ ਤੂੰ ਮੇਥਹਿ
 ਜਨਾ ਸੋਝਾਇ ਪਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਤੀ ਮ: ੪
 ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਆਮੇਰਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਗਵਾਏ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿ
 ਨ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਿਨ ਪਵਿਤ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਰਿ ਜਨ
 ਅਰੰਗ ਭਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਮੇਰਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਤਉ ਮੈਂ ਰੰਗ ਗਾਏ ॥ ੨੫ ॥
 ਹਠਾਉ ਥੁਰ ਮਾਥਿ ਸੁਨ ਮਾਣੇ ਉਤੈ ਗੁਣ ਗੀ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈਂ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
 ਜਿਨ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿਤ ਚੇਤਹਿ ਬੁਝੈ ਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਉ ਮੈਂ
 ਗੰਗਿ ਸੁਭ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿ ਆਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ

ਉਨਕਰ

ਕੋਵਿਰਲਾਭੁਟੈਤਿਸੁਜਨਕਉਤਉਥਥਿਤਾਰੀ॥੩॥ਜਿਨਿਸਿਸਰਿ
ਈਤਰਿਜਾਣੈਤਾਕਰੁਪੁਅਪਾਰਾ॥੪॥ਅਪੇਵੇਖਿਤਰਿਵਿਗਸੈਗੁਰੁ
ਤਮੁਬੀਚਾਰੋ॥੫॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਕੀਤਾਕਰਣਸਰਬਰਜਾਈਕਿਉਕੀਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ਅਪਦਾਰੰ
ਨਤਵੈਜਿਉਤਰਿਭਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥੩॥ਮੇਰੇਤਰਿਜੀਸਿਭੁਕੋਤੈਵਾਂਸ
ਰੁਨਤੀਜੇਕਿਉਕਰਿਤਮਸਾਕਤਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿੰਗਤਉ
ਕੁਦੀਅਤੁਧੁਅਪੇਤੁਧੁਅਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੇਤਾਤੁਕਮੁਕਰਿਤਿ
ਮਕਮਵੈਜੇਤਾਤੁਧੁਧੁਰਿਥਿਖਿਪਾਇਆ॥੩॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਧੁ
ਭਸਾਜੀਕੋਈਏਵਾਕਰਿਉਜੇਕਿਉਕੀਤਾਤਵੈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਸ਼ਵਤਿਓਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਸੇਰਵੈ॥੩॥ਤਰਿਕੀਵਰਿਅਈ
ਸਾਕਾਤਉਮੁਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਢਾ॥ਜਨਨਨਕਉਤਰਿਬਖਸਿਏ
ਸਰਣਗਤਿਪਇਆਅਜਾਢਾ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

੧੬

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ਪੁਘਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਬਾਜੀਗਾਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ ਨਾਨਕੁਪਭੋਖਦਿਖਲਾਈ ਸੰਗੁਉਤਾਰਿਖੀਮੁ
 ਕੰਧਸਾਰਾ ਤਬਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨਰੂਪਦਿਸਟਾ ਓਬਿਨਸਾਇਓ
 ਕਤਹਿਗਾਇਓਓਕਤਤੇਆਇਓਹਿਰਤਾਉ ॥ ਜਲਤੇਉਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ
 ਕੀਕਰੁਖਨਕੀਨਿਬਤੁਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁਬੀਜਿਦੇਖਿਓਬਤੁਪਰਕਾਰ ਫਲਪਾ
 ਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਸਤਸਘਟਾਮਹਿਏਕੁਅਕਾਸੁ ਘਟਫੁਟੇਤੇਓਤੀਪ੍ਰਗਾ
 ਸੁ ਭਗਮੰਤਮਾਇਆਵਿਕਾਰ ॥ ਕੁਮਥੁਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰ ਓਤੁਅਬਿਨਸੀ
 ਬਿਨਸਤਨਾਤੀ ਨਕੋਆਵਨਕੋਜਾਤੀ ਗੁਰਪੁਰੋਤਉਮੈਮਥੁਧੋਈ ਕੁ ॥
 ਮੇਰੀਪਰਮਗਤਿਓਈ ॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ਪੁਘਰੁ ॥

ਕੀਤਕੋਰਹਿਸੰਪ੍ਰਭਓਤਉ ਤੁਝਾਬਿਨੁਦੁਜਨਾਤੀਕੋਇ ਜੋਜਨੁਸੇਵੇਤਿਸੁਪੁਰਨ
 ਕਜ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖੁਤਲਾਜ ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੁਰਨਦਇਆਥਾ ਤੁਝ
 ਬਿਨੁਕਵਨਕੋਰੇਪ੍ਰਤਪਾਥਾ ॥ ਹਤਉ ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਬਿਰਹਿਅਭਗਪੁ
 ਰਿ ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਤੀਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿ ਲੋਕਪਤਅਰੈਕਥੁਨਪਾਈਐ ਸਚਿਕ
 ਗੋਤਾਉਮੈਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸਨੋਲਾਇਥਏਸੋਲਗੋ ਗਿਆਨਰਤਨੁਅੰਤਰਿਤਿ
 ਸੁਜਗੈ ਦੁਰਮਤਿਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਮੁਧਿਅਏ ॥
 ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਅਣਹਿਰਸਿ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਅਪਨੀਭਗਤੀਥਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਅਏ ॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ਪੁਘਰੁ ॥ ਧਨੇਸਤਗਾਨਿਜੋਪ੍ਰਭੁਪਥਾਨੈ ॥
 ਮੈਓਕਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅਮਿਉਗਤੀਰਲੀਅਮਾਨੈ ਸੁਨਿਸਖੀ
 ਏਪ੍ਰਭਮਿਲਦਨੀਸਾਨੀ ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਤਜਿਲਾਜਲੁਕਾਨੀ ॥ ਹਤਉ ॥
 ਸਖੀਸੇਤਲੀਕਉਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈ ॥ ਸਾਸਤਗਾਇਤ੍ਰੀ
 ਕਿਸਮਾਵੈ ॥ ਗਰਬਿਗਾਇਤੀਮਤਲਾਪਾਵੈ ॥ ਠਿਰਿਪਥੁਤਾਵੈਜਬਰੈਣਿ
 ਥੇਤਵੈ ਕਰਮਤੀਇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨਉਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੁਰਿ
 ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਸੀਗਹਿਅਭਗਪੁਰਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਵੈਦੋਖਿਤਦੁਰਿ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਤੀਮਤਲਾ ਪੁਘਰੁ ॥ ਗਿਰੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾ

ਤਉਘਰਕੀਨਾਰਿ ਦਸਦਾਸੀਕਰਿਦੀਨੀਭਤਾਰਿ ਸਗਲਸਮੇਸਾਰਿ
ਜੋੜੀ ਅਸਪਿਅਸੀਪਿਰਕਉਲੋੜੀ ॥ ਕਵਨਕਤਗੁਨਕੰਤਯੋ
ਸੁਘੜਸਰੁਪਦਇਅਥਮੁਰੇ १ ॥ ਰਤਉ ਸਤੁਸੀਗਾਰਤਉ
ਇਅਮਿਤਨਾਮੁਤਬਲੁਮੁਖਿਖਾਇਅ ਕੰਗਨਬਸਰਜੋ
ਤਵੇ। ਯਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਂਪਿਰੁਘਰਿਅਵੈ ॥ ਗੁਣਕਮਲ
ਤੁਗੀਝਾਇਅ ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਅ ਸਭਤਉ
ਰੁਮੇਗ ਸਭਕਾਮਣਿਤਿਅਗੀਪਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਗ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਿਉਜੀਅਗ ਸੇਜਵਿਘਾਣੀਸਰਧਅਪਾਗ ਨਵਰੰਗਯਲੁਮੇਜ
ਅਇਅ ਜਨਾਨਿਪਿਰਧਨਮਿਥਿਸੁਖੁਪਾਇਅ ॥ ੪ ॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਉਮਾਵਿਭਿ

ਨਪ੍ਰਭਤਾਈ ਖੋਜਤਚਰਿਓਦੇਖਉਪ੍ਰਿਅਜਾਈ ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੋ
ਤਿਸੇਜਵਿਘਾਣੀ ਭੁਮਿਭੁਮਿਅਇਓਤਉਨਦਰਿਨਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਤੀਅਗਧੀਗੈਨਿਮਨੋ ਮਿਥੁਸਾਜਨਤਉਤੁਤੁਕੁੰਗਬਨੋ १ ॥ ਰਤਉ
ਸੇਜਵਿਘਾਣੀਧਨਕੰਤਾ ਧਨਸੁਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਗੀਤਾ ਪੀਓਮਦਯੋ
ਵੰਤਾ ਧਨਜਾਗੈਜੇਪਿਰੁਬਲੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭਾਈਨਿਰਾਸੀਬੁਤੁਇ
ਦੇਸਾਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਝਗੇ ਖਿਨੁਗਤਨਪਾਵਉਬਿਨੁਪਗਧੋ
ਇਕ੍ਰਿਪਾਥਪ੍ਰਭਮਿਥਤਸਭਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਭਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਥਸਤਸੀਗਿ
ਅਗ ਬੁਝੀਤਪਤਿਘਰਤਿਪਿਰੁਪਾਇਅ ਸਗਲਸੀਗਾਰੁਦਿ
ਸੁਤਾਇਅ ਕਤਨਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਅ ॥ ੪ ॥ ਜਤਦੇਖਤ
ਰੁਤੋਭਾਈ ਖੋਲਿਓਕਪਾਟੁਤਮੁਨਰਤਰਾਈ १ ॥ ਰਤਉਦੁਜ

ਸੂਤੀ ਮਤਲਾ ੫੧ ੧੧੨ ੩

ਜੀਵਨੁ ਪੁਨ ਅਧਾਗਾ ਤੁਹੀ ਪੋਖਿ ਪੋਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਗਾ ਤੁਸਾਜਨੁ
ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੇਗਾ ਚਿਤ ਤਿਨ ਬਿਸਰ ਤਿਕਾਤੁ ਬੇਗਾ ਰਹਾਉ ਬੈਖਰੀ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਸੋਭੇਗਾ ਤੁਭਾ ਰੋਠਾ ਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗੋਰਾਗਾ ਕੋਟਿ ਦੋਸਜ ਕੇ ਦਰਬਾਰੇਗੇ ਨਿਮ
ਖੀਮਖਵ ਸੋਤਿਨ ਨਾਲਾ ੩ ੩੩ ਉਕਿ ਬੁਨਾਤੀ ਸੁਰੁ ਕਿ ਬੁਤੇਗਾ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ
ਸੰਗਿ ਬਸੇਗਾ ੪ ੫ ੧੧ ੧੧ ਸੂਤੀ ਮਤਲਾ ੫੧ ੧੧੨ ੩

ਕਿ ਅਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ਮੋਤਿ ਨਿਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ਬੈਖਰੀ ਦੁਖਿ ਅੰ
ਕੰਚਤੁ ਗਾਈ ਇਤੁ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸੁਰੁ ਬਾਰੇ ੪ ੪ ੪ ਲਾਬਰੰਗੀ ਬੇਪ੍ਰੀਤ ਮਮਤ ਮੋ
ਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਤਮ ਬਾਰੇਗਾ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤ ਮੋਤਿ ਦੀਨੁ ਬੇਖਰੀ ਤਮ ਸਦਾ
ਸਦਾਉ ਪਕਾਰੇ ਸੋ ਕਿ ਬੁਨਾਤੀ ਜਿ ਮੈ ਤੋਢੈ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ੫
ਕਿ ਅਸੇ ਵਕ ਮਾਣੀ ਕਿ ਅਕਤਿ ਗੀਤਾ ਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ
ਮਿਤਿ ਨੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤ ਨਲਾ ਨੀ ਐ ਮਨੁ ਤਰ ਸੋਚਨਾਰੇ ੬ ੬ ਪਾਵਉ ਦਾ
ਨੁਹੀ ਠੋਢੈ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤਰੇ ਨਾਰੇ ੭ ੭ ਜਨ ਨਾਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਤਬ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ੮ ੮ ੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ੧ ਸੂਤੀ ਮਤਲਾ ੫੧ ੧੧੨ ੩

ਸੇਵ ਬੋਗੀ ਮਾਗਨੁ ਬਤੁਤਾ ਮਤਲਾ ਪਾਵੈ ਕਤ ਤੋਪਤੁਤਾ ੯ ੯ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਨੋ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਗੀਸਾ ਕੁਰੇ ਮੁਰਖ ਕੀਤ ਠੀਸਾ ਰਹਾਉ ਭੇਖਾ ਦਿਖਾਵੈ ਸੁਚਨ ਕਮਾਵੈ
ਕਤ ਮੋਤਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ੧੦ ੧੦ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾ ਏਮਾਇ ਅਕਾਮਾਤਾ ਮਨਿ
ਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੋਤੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ੧੧ ੧੧ ਕਤੁ ਨਾਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ਕੁਚਲੁ ਕ
ਰੋਕਾ ਮੀ ਮੁਕ ਤੁਕੀ ਜੈ ੧੨ ੧੨ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ਤਮ ਸੁਖ ਦਾ
ਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ੧੩ ੧੩ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ੪ ੧੧ ੧੧ ੧੧ ਸੂਤੀ ਮਤਲਾ ੫੧ ੧੧੨ ੩

ਭੁਗੇ ਕਮ ਕਉ ਉਠਿ ਕਲੋਇ ਆਨਾ ਮਕੀ ਬਿਲਾਪੋ ਪੋਸੋਇ ਆ ੧੪ ੧੪ ਅਉ ਸੁਰ
ਅਪਾਭੁ ਬੈਨਾਇ ਆਨਾ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤਰ ਗਲ ਪਟਾਨਾ ਰਹਾਉ ਕੋਭਲਤਰਿ
ਕਉ ਬਿਗਾਸਿ ਫੁਲਿ ਬੈਰਾ ਸਾਧਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭੀਠਾ ੧੫ ੧੫ ਕਬਤੁ ਸੈ ਅ
ਗੀ ਅਨੁਗਵਾਰਾ ਬਤੁਰਿ ਬਤੁਰਿ ਲਪਟਿ ਓਜੰਜਾਗਾ ਰਹਾਉ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਗਸੁ
ਗੀਭੀਨਾ ਤਰਿਜ ਸੁਸੁਨਤ ਆਲ ਸੁਮਨਿ ਕੀਨਾ ੧੬ ੧੬ ਦਿਸਟਿ ਨੀਰੋ ਪੋਖਤ ਅਧੋ

॥ **ਬਿਜਾਤਿ** ਸੁਰੇਸਭਿਧਯੇ ਗਤਿ ਕਤੁ ਪ੍ਰਭਬਖਸਕਰਜਿ
ਪਾਮੋਤਿਸਾਧਸੰਗੁਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਤਉਕਿਉਪਾਈਐਜਉਤੋਹਿਐ
ਤਿਉਸੁਏਤਿਸੁਨਾਮੁਲੈਨਾਗਤਉ ॥ ੫ ॥ ਸੁਤੀਮ ॥ ੫ ॥
ਘਰਮਤਿਠਾਕੁਰਨਦਰਿਅਵੈ ਗਲਮਤਿਪਾਤੁ ਲੈਲਟਕਵੈ
ਸਾਕਤੁਫਿਰਤਾਨੀਰੁਥਿਲੈਖਪਿਖਪਿਮਰਤਾਗਤਉ ਜਿਸੁਪਾਤੁ
ਠਾਕੁਰਕਤਤਾ ਚਿਤੁਪਾਤੁਲੈਉਸਕਉਰੁਬਤਾ ॥ ਗੁਨਤਗਾਰੁ
ਪਾਤੁਨਵਨਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਲਿਨਾਨਕਰਕੁਰਜਤਾ
ਮਤੀਅਥਿਪੁਰਨਬਿਧਾਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਤੀਮ ॥ ੫ ॥
ਲਾਖਨਗਵਿਅਕਵਨਗਤੀਗੀ ਸਖੀਬਤਾਵਤੁਮੁਧਤਿਮਤੀਗੀ
ਬਸੁਤਬਸੁਤਵੀ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਰੰਗਿਰਤੀ ॥ ੮ ॥ ਗਤਉ ਪਾਤੁ
ਉਸੰਗਿਨੈਨਤਤੀਗੀ ਜਤਪਠਾਵਤੁਜਉਤਤੀਗੀ ॥ ੯ ॥ ਜਪਤਪਸੰ
ਜਤੀਗੀ ॥ ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਤੁਮੋਤਿਪ੍ਰਾਨਪਤੀਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਤੁਤਤੁ
ਧਿਤਤੀਗੀ ॥ ਸਾਨਕ ਸੋਨਗਵਤੀਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਸੁਤੀਮ ॥ ੫ ॥
ਸੁਖਮਤਲਜਕੈਉਚਦੁਆਰੇ ਤਮਤਿਵਸਤਿਤਤਪਿਅਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤ
ਭਕੀਅਤਿਮੀਰੀ ਵਿਰਲੈਕਾਤੁਨੇਤੁਰੀਰੀ ॥ ਗਤਉ ॥ ਤਤਗੀਤਨਦਅਰੇ
ਉਤਸੰਤਕਰਤਿਤਰਿਗੰਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਤਮਰਦੁਨਜੀਵਨੁਸੰਗੁਨਤਰਖਾ
ਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ ॥ ਗੁਤਜਕਥਾਉਤਗੁਰਤੇਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈ ॥
ਬਾਣੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਤੀਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਜਾਕੈਦਰਸਿ ॥
ਤਿਉਤਰੇ ਭਟਤਸੰਗਿਉਤੁਭਵਜਲੁਤਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਓਹਿਸਾਜਨਓਹਿਮੰਤ
ਅਰੇ ਜੋਤਮਕਉਤਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਜਾਕਾਸਬਦੁਸੁਨਤਸੁਖ
ਜਾਕੀਟਤਲਜਮਦੁਤਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਕੀਧੀਰਕਉਸੁਮਨਤਿਸਧਾਰੇ ਜੋ
ਮਹਤਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭਿਅਪਿਸਵਾਰੇ ਸਗਦਿ
ਤਿਨਸਦਬਥਿਤਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਸੁਤੀਮ ॥ ੫ ॥
ਗਤੁਨਪਾਵਤਿਸੁਗਿਨਰਦੇਵਾ ਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕਰਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜੋ
ਖੋਜਿਨੀਤਰਿਤਰਿਧਿਅਉਆ ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨੀਦਰਸੁਨਪਾਇਤੁ

ਬਾਦੇਸਾਤਵਾਪਾਰੀਮਾਨਾ ਜੋਦੀਸੇਸੋਕਾਠੁਖਰਨਾ ਕੁੜੈਮੋਇਲ
ਪਟਿਲਪਟਾਨਾ ਓਰਿਚਲਿਅਤਾਠਿਰਿਪਥੁਤਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੇਧਨ
ਕਉਕਰਤੁਦਾਤਿ ਨਮੁਤੇਗਜਪੀਦਿਨੁਗਤਿ ॥ ੧ ॥
ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤਮਤਿਬਸਾ
ਸਗਲਸਮਗਰੀਸੁਤਿਤਮਰੇ ॥ ਤੁਪੀਤਮਤੁਪਾਨਅਧਾਰੇ ਤੁਮਤੀਧੇ
ਖੇਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਗੋਰਤਉ ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਭੁਮਿਭੁਮਿਭੁਮਿਤਰੇ ਓਟਗ
ਤੁਅਬਸਾਧਸੰਗਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਅਪਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰੈ
ਦਿਨੁਰੋਨਗੇ ॥ ੩ ॥ ੫੧੫ ॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫
ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਰਿਅਈ ॥ ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਬਾਗਨਕਾਈ ਦਿਤੁ
ਸੁਪਨਾਸੋਵਤਨਤੀਜਨੈ ॥ ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮਤਿਲਪਟਨੈ १ ਰਤਉ ਮਤਮੋ
ਦੁਮੋਰਿਗਵਾਰਾ ਧੇਖਤਧੇਖਤਉਠਿਸਿਧਾਰਾ ॥ ਉਚਤੇਉਚਤਾਕਾਦਰਥਾ
ਕਾਕੀਜੰਤਬਿਨਾਤਿਉਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਦੁਸਰਤਅਨਕੋਤੀ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ
ਰੇਕਸੋਈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਤਉਜੀਵਾ ॥ ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ
ਕਉਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਜਮੀ ॥ ਭਗਤਜਨਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ ॥ ਰਤਉ ਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਧਿਅਵਾ ॥ ਅਠਪਤਰਤੇਰੇਗੁਣਗਵਾ ॥ ੨ ॥ ਧੇਖਿਧੇਖਿਥੀਲਾਮੀ
ਅੰਦਾਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਥੁਰਉਨਬਿਅਧੈ
ਸਦਾਸਦਾਨਕਤਰਿਜਾਧੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਅਨੁਧਾਰੀ ॥ ਰਸਨਾਜਪੁਜਪਉਥਨਵਾਰੀ ॥ ਸਫਲਮੂਰ
ਰਿਦਗਸਨਬਲਿਤਗੀ ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਣਅਧਾਰੀ १ ਰਤਉ ਸਾਧਸੰਗਿਜ
ਨਮਸਕਰੀਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਿਕਰਨਅਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮਭੋਧਕੋਭੋਮੋਤ
ਜਗੀ ਵਿਜੁਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਨੁਸੁਚਾਰੀ ॥ ਕਤਨਾਕਉਤਤੁਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਮਨਾਮ
ਜਪਿਧਾਰਿਉਤਾਰੀ ॥ ੧੧੭ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਭੋਭੋਮੋਤਮਗਨਅਪਾਰਧੀ ॥ ਕਰਣਤਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਾਮਤੁਮਾਰੀ ॥
ਤੁਦਾਤਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਮੀ ॥ ਕਾਰੀਦੇਤਮਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥

ਸੁਆਦਬਾਦਹੀਰਖਮਦਮਾਇਆ ਇਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਗਵ
॥੩॥ ਦੁਖਭੰਜਨਜਗਜੀਵਨਤਰਿਗਾਇਆ ਸਗਲਤਿਅਗਿ

ਆਮਾ॥੧੩॥੮॥ ॥ਸੁਤੀਮਤਲਾ॥੫॥ ॥ਘਰੁ॥੩॥

ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਤੀਅਤਅੰਧਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਅੰਨਤੀ ਨੀਕਟਿਵਸਤਾ
ਦੁਰੇਪਾਪੀਪਾਪੁਕਮਾਤੀ ਸੋਕਿਓਕਰਿਜਿਤੁਓਟਤਿਪਰਗੀ
ਮੁਜਪਿਅੰਮਿਤਬਾਨੀਗਤਉਘੇਰਮਤਲਸਦਾਰੰਗਿਰਤਾ ਸੰਗਿਤਮ
ਨਜਤਾ॥੨॥ ਰਖਤਿਪੈਚਾਰਿਮਾਟੀਕਭਾਰਾ ਅਤਿਕੁਚੀਬਮਿਲੈਜ
ਕਮਕੋਪਿਲਭਿਮੋਤਿਬਾਧਾ ਮਤਗਰਤਮਤਿਨਿਪਰਤਜਤਾ
ਅਰਦਮਿਸੁਣੀਜੈ ਭੁਬਤਪਾਤਨਪੁਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੧॥੧੪॥੨॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥ ਜੀਵਤਮਰੈਭੁਭੁਪੁਤ

ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਉਘੇ॥੧॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਇਉਦੁਤਰੁਤਗੀ
ਸਾਧੂਤਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ ਗਤਉਘੇਕਾਬਿਨਾਤੁਜਨਤੀਜਨੈ ਘਟਘਟ
ਰਬੁਤਮੁਪਥਾਨੈ॥੨॥ ਜੋਕਿਓਕਰੈਸੋਈਭਲਮਨੈ ਅਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਤ
ਕੁਤਨਾਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿਤਗੀ ਜਾਕੈਤਿਰਦੈਵਸਤਿਮੁਰਗੀ॥

॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥ ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸ਼

ਦੈਤਰੁ ਸਗਲਸਿਸਟਿਕਉਦੇਅਧਾਰੁ॥੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਕਮਲਮੀਪਿ
ਤੁਖੁਦਰਦੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ ਗਤਉਘੇਭਵਜਲਿਭੁਬਤਸਤਿਗੁਰਕਚੈ
ਨਮਕਾਟੁਟਾਗਾਏ॥੨॥ ਗੁਰਕੀਸੈਵਾਕਗੁਦਿਨਗਤਿ ਸੁਖਸਤਜੁਮੀਤ
॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਛਵਰਭਗੀਪਵੈ ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਵੈ

॥੨੨॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥ ਗੁਰਅਪੁਰੇ

ਬਲਿਜਾਈਐ ਅਠਪਤਰਤਰਿਤਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ ਸਿਮਰਉਸੋਪੁਰ
ਸੁਅਮੀ ਸਗਲਘਟਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗਤਉਘੇਚਰ ਕਮਲਮਿਉਭ
ਸਾਚੀਪੁਰਨਲਿਮਬਗੀਤਿ॥੨॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਤੀ ਜਨਮਜਨ
ਬਵਿਖਜਾਤੀ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਦੀਨਦਇਆਥ ਨਾਨਕਮੁਖੈ

॥੧॥੧੭॥੨੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥

Missing Page

॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੰਤਰ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ਦੀਨ ਚਰਾਇ ਦੁਨੀ
ਸਗਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ਅਪਣੀ ਕਰਮ
ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋ ਸੈ ਦੁਨੀ ਜਾਨੁ
ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਗੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁ ਕੋ ਲਗੈ
ਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਤਿ ਬੁਧੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਬੋਲੈ ਬਲਾਇ ਆਤਿ ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੰਤਰ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਰ ਕਾਇ
ਚਾਗੀ ॥ ਈਤਉ ਤਕੀਓਟਿ ਸਵਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐਤਿ ਗਿਅ
ਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਰੈ ਟਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ਜੀਵਤ
ਤਚਲ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸੋਸੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿਨ ਆਵੈ ॥ ਖਤ ਕਲ
ਅਨ ਦਿਖਿ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇ ਆ ਗੁਰ
ਜਾਨਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੰਤਰ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩

ਗੁਰਪੁਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨ ਸੇ ਪੁਰਨ ਭਾਈ ਪਾਲ ॥ ੧ ॥
ਖਿਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤਮਾਗ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਤਾ ਗਤੁ ॥ ੨ ॥
ਕਵਨ ਮਾਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਪੁ
ਮਾਥਿ ਖਤ ਧਰਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰ ਜੁਪਰਤਾ ਪ
ਨ ਸਾਕਤਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥ ੫ ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰਹਿ ਤਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮਰੇ
ਦਨੁ ਪਿਓਰੇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੰਤਰ ॥ ੫ ॥

ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਓਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਬੋ
ਭਈਨ ॥ ੨ ॥ ਆਲਾ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨੁ
ਮਰਦੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਤਿ ਤਿਸੁ ਨੇਗ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕੀ ਭੁਖ ਤੇ
ਮੁਅਤਰੁ ॥ ਤੁੰਦਾ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣ ਤੁਗ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਸੰਤ ਨਾਮੁ ਧੁਮਾ
ਦੇਵਣ ਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੰਤਰ ॥ ੫ ॥

ਬਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤਾ ॥ ਮਿਥਿ ਆਮੋਤ ਬੰਧਨਿ ਤਿਧਾਰ
ਸਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨੁ ਤਿਰੈਣੀ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰਬੁਜੀ ਤਿਤਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ੧ ॥
ਬਿਕਾਰ ਦੋਉ ਕਰ ਆਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤੁ ਨ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨ ਟੀਧਾਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭਰਣ ਪੈ

ਗਿਅਉਧਾਥਿਤਾਣੀ ਜੈਜਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਤੀਜਾਣੀ ਸਗਣਿਸਮਰਥ
 ਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ ਉਧਰੁ ਪੁਤ੍ਰਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਸਾਧਸੰਗਿਤੈਰਭੈਸਾਗਰੁ

ਤਹਿਗਿਨਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਨਰਾਇਣਾਦੁਖ
 ਜੋਸੰਗਸਭਿਬਿਨਸੇਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣ ਹਤਉ ਜੀਵਨਪਦਵੀ
 ਤਹਿਕਾਨਉ ਮਨਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ ਆਠਪਤਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਿ
 ਆਈਐ ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਤਹਿਤਾਪਾਈਐ ਸਗਣਿਪ੍ਰੇਜਪਿਦੀਨ
 ਦਇਆਲਾ ਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ ॥

ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਣੀਰੂਜਾ ਤੂਫੇ
 ਧੰਧੈਰਚਿਓਮੁਕਾ ॥ ਜਿਤੁਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ਜਾਤੁਦੇਹਿਤੇਗਨ
 ਉਜਪਨਾ ਹਤਉ ਤਹਿਕੇਦਾਸਤਹਿਸੇਤੀਰਤੇ ਰਾਮਰਸਾਇਣਅਨਦਿਨੁਮਾ
 ਤੇ - ਬਤਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪੇਕਾਢੇ ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੁਟੇਗਾਂਢੇ ਉਧ
 ਰਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ ਦਾਸਤਹਿਸਗਣਿਦੁਆਰੇ

ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਤਚ
 ਭੁਘਰੁਪਾਇਆ ਸਰਬਸੁਖਫਿਰਿਨਤੀਰੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁਪਿਅਾਇਤਹਿਚ
 ਗਮਨਿਚੀਨੇ ਤਾਤੇਕਰਤੇਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ ਹਤਉ ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਥਿਨਾ
 ਸੀ ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਠਸੀ - ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲਹਿਲਾਏ ਸਦਾਅਨਦੁ
 ਗੁਣਗਾਏ ॥ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਥਾਣੀ ਜੈਜੈਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਤੈਵੇਤਹਿਗਿਨਮੁਨੀਤਰ
 ਸਨਬਖਸੀ ਹਤਉ ਕਲੀਕਾਕੇਮਿਟੇਕਥੇਸਾ ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਤਿਪਰਵੇਸਾ
 ਸਾਧੁਧੁਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ ਉਧਰੇਤਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥

ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫
 ਗੋਬਿਦਾਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ ਦਰਸਨਦੇਤੁਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ ਹਤਉ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉਪਿੰਰੁਸਕੁਤਮਰਾਮਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਮੁਚੈਜਪਿਨਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥

ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਨਕੋਲੀ ਆਪੋਥਮੈਸਚਾਸੋਲੀ ਤਰਿਤਰਿਨਮੁਮੇਰਾਅਪਰ
ਕਰਣਸਮਰਬੁਅਪਾਰੁ ਰਤਉ ਸ ਭਰੋਗਮਿਟਵੇਨਵਾਨਿ
ਰਖਾਅਪੋਤੋਆ ॥੨॥ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਦਰਸਨਕਉਲਚੈਸਭਕੋਲੀ ਪੁਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਤੋਲੀ ਰਤਉ
ਦਰਤਜਿਨੀਕਉਆਲੀ ਮਤਮੋਤਨੀਦੁਤਾਠਾਲੀ ਪੈਮਥਿ
ਕਸਾਲੀ ਨਿਰਦੈਜਤੁਤਿਸੁਦਇਆਨਪਾਲੀ ਅਨਿਕਜਨਮਥੀਤ
ਰਮਾਲੀ ਪਰਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਮਾਲੀ ਦਿਨੈਰੋਨਿਅਪਾਕੀ
ਕਿਸੁਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਿਰਤਭਵਾਲੀ ॥ ਸੁਦਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨ
ਚਰਣਸਰਣ ਗਤਿਪਾਲੀ ੫

ਪੁਰ ੪

ਭਈਸੁਤਾਵੀਥਾਪਰੀਜਮਹਿਗੁਨਗਾ

ਤੀਕਮਿਨਪਉਲਤਰਜੇਤੁਤਰਿਬਿਸਰਾਏ ਰਤਉ ਅਨੁਗਰੀਬਿਨ
ਗਿਜਿਤੁਪੁਰਚਿਤਿਅਏ ਜਲਿਜਾਉਏਤਬਰਪਾਮਾਇਅਲ
ਪੀਸਨਪੀਸਿਓਢਿਕਾਮਰੀਸੁਖਮਨੁਸੰਤਖਾਏ ਐਸੋਗੁਨਕਿ
ਜਿਤੁਨਤਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ ਨਗਨਠਿਰਤਰੰਗਿਏਕਕੋਓਤਸੋਭਾਪਾਏ
ਬਰਬਿਰਬਿਅਜਿਤਰਚਿਲੋਭਾਏ ॥੩॥ ਸਭਕਿਉਤਮਰੋਤਬਿਪੁਤਰ
ਰੇਕਰਾਏ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਤਾਨਕਦਨੁਪਾਏ

ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਕਾਸੰਤਪਰ

ਤਿਸਕਾਪਨਿਤਰਾ ਭਾਲੀਮੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀਅਤੁਤੇਪਿਅਰ
ਕੇਸੁੰਨਾਰਿਥੀਜਨਸੰਤਚਉਰੁਢੁਠਾਵਉ ਸੀਸੁਨਿਤਰਉਚਰਣ
ਰਿਮੁਖਿਠਾਵਉ ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨੀਅ
ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਸਰਣੀਪਰਉਤਰਿਗੁਣਨਿਧਿਪਾਲੀ ਅਵਏ
ਪੁਨਤਪੁਨਤਕਰਉਜਨਕਾਦਰਸਾਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਤਿਸੇ
ਬੰਦਉਬਾਰਬਾਰ ਚਿਤਵਉਮਾਨੀਅਸਕਰਉਜਨਕਸੰਗੁਮੇ
ਨਾਨਕਪੁਰਦਾਇਆਕਰਿਦਾਸਚਰਣੀਠਾਗਉ ॥੪॥

ਗੁਰਮੁਖੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਜਿਨਿਸੰਦਰਸਮੰਤਪੰਤਮਤਿਪਾਉ ਗਾਇਲਤੁਇਤੁਬਿਖਪੀਜੀਉਦੁ
 ਅਪੁਨਾਨਉ ਰਤਉ ਜਤੋਨਾਤੀਕਸੁਖੀਤਕੋਪਾਏਜਾਉ ਏਕਿਜਾਤਿ
 ਜੋਸਗਲਕਉਠਿਗਿਠਿਰਿਲਪਟਉ ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਣਪਤੇਤੇਰੇਤਰਿ
 ਗੁਣਗਉ ਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾਉ

ਗੁਰਮੁਖੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਪੜਤਾਲਘਰੁ ੫

ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਅਮੋਨਲਾਲਾ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿਦਏਕੋਅਵਰੁਨਤੀ
 ਕੋਲਕੋਸੰਤਲਗੁਮਨਤਿਛਾਰੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ ਰਤਉ ਨਿਰਗੁਨਤੀ
 ਅਸਰਗੁਨਧਰੀਆ ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆ ਭਿਨਭਿਨਭਿਨਭਿਨਕਰੀਆ ਵਿਚਿਮਨ
 ਕੋਵਰੀਆ ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ ਤਤਅਨਦਕਰੀਆ ਨਮਰੀਅਨਤਜ
 ਰੀਆ ॥ਕੇਰਤਨਿਜੁਰੀਆ ਬਤੁਕਿਧਿਠਿਰੀਆ ਪਰਕਉਠਿਰੀਆ ਬਿਖ
 ਰੀਆ ਅਬਸਾਧੁਸੰਗਿਪਰੀਆ ਤਰਿਦੁਅਰੈਖਰੀਆ ਦਰਸਨਕਰੀ
 ਆ ਗੁਰਮਿਰੀਆ ਬਤੁਗਿਨਠਿਰੀਆ

ਗੁਰਮੁਖੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ ਗਾਇਮੰਤਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ ਸਗ
 ਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ ਰਤਉ ਬਤੁਕਿਧਿਰੁਪਰੰਗਆਪਾਰਾ ਪੇਖੈਖੁਸੀਭਿੰਗ
 ਨੀਤਗਾ ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ ਬਰਨਚਿਤੁਨਾਤੀਮੁਖੁਨਮਸਾਰਾ
 ਕਤਨਜਾਈਖੇਲੁਤਤਾਰਾ ਰੇਣਸੰਤਚਰਣਾਰਾ

ਗੁਰਮੁਖੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਪੜਤਾਲ

ਘਰੁ ੫

ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ ਭਰੋਮੈਆਇਆ ਕਿਰਪਾਆਇਆ ਜਿਉ
 ਭਵੇਤਿਉਗਾਖਤੁਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁਗੁਰਤਿਪਠਾਇਆ ਰਤਉ ਮਤਦੁਤਰੁ
 ਮਾਇਆ ਜੈਸੇਪਵਨੁਸੁਲਾਇਆ ਸੁਨਿਸੁਨਿਤੀਰਗਾਇਆ ਕਰਰੋਧਮਰਾ
 ਇਆ ਗਿਤਅੰਧਕੁਪਾਇਆ ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ ਗਤੀਓਟਸਾਧਾਇ
 ਆ ਤਰਿਧਿਆਇਆ ਅਬਮੈਪੁਰਾਪਾਇਆ

ਗੁਰਮੁਖੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੬

॥

ਸਭਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨਤੀਆਮਿਲੈਨਮੁਅਧਾਰ ਤੁਠਸਚਾਪਾਤਿਸਤੁਤਾਪੁ

ਗਇਆਸੇਸਾਰਾ ਭਗਤਾ ਕੀਟੇਕਤੁ ਸੰਤਾ ਕੀਓਟੁ ਸਚਾਸਿਰਜਾ
ਸਚੁਤੇਗੀਸਾਮਗੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾ
ਤੇਰਾਪੁਅਗੀਮੂਏਅਨੁਪਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ ਤਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੇ
ਜਿਨਹਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ ਸਭੇਇਥਾਪੂਰੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਅਪਾਰਬੁਤਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾਕਉਥਲਿਤੁਰਾ
ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੁਏਮਨਾਹਿ

ਹਿਦਇਆਲਾ ਸਾਈਭਗਤਿਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਤੁਸਰਬਜੀਆਪੁਤਿਪਲਾ
ਮਗਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਗੀ ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨੁਮਨਿਤਨਿਤੁੰਤੁਅਪਾ
ਤੁੰਦਇਆਲਾਕੁਪਿਪਾਕੁਪਿਪਾਨਿਪਿਮਨਸਾਪੂਰਣਤਾਰਾ ਭਗਤਤੇਰੇਸੰਤ
ਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੁੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ ਤੁਅਥਾਤੁਅਪਾਰੁਅਤਿਉਚਨੇ
ਵਰੁਨਤੇਰੀਭਾਂਤੇ ਇਤਅਰਦਾਸਿਤਮਾਗੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਤੀਸੁਖਦੇ
ਦਿਨੁਗੈਣਿਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁੰਗਾਵਾਜੇਸੁਆਮੀਤੁਪੁਭਾਵਾ ਨਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁ
ਮਾਗੈਸਾਤਿਬਤੁਰੇਪਾਵਾ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਵਿਸਰਹਿਨਾਤੀਜਿਤੁਤੁੰਕਬੁਤੁਸੋਬਨੁਤੇਰਾਕੇਤਾ ਅਠਪਤਰਜਿਤੁਤੁਪੁਭਾਵਾ
ਰਮਲਤਵੈਦੇਤਾ ਮੇਰੇਰਾਮਤਉਸੋਬਨੁਭਾਣਣਆਇਆ ਖੋਜਤਕੋਲ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਸਰਣਾਈਪਾਇਆ ਹਤਉ ਬੇਦਪਰੇਪਰਿਬੁਤਮੇਤੋਰੇ
ਬੁਨਤੀਕੀਮਤਿਪਾਈ ਸਾਧਿਕਸਿਧਾਫਿਰਹਿਥਿਲਲਾਤੇਤੇਭੀਮੋਮੀ
ਦਾਅਉਤਾਰਾਜੇਤਉਵਰਤੇਮਤਾਦੇਉਅਉਧੁਤਾ ਤਿਨਭੀਅੰਤਪਾਵਿ
ਲਾਇਬਕੋਬਿਭੁਤਾ ਸਤਜਸੁਖਅਨੰਦਨਾਮਰਸਤਰਿਸੰਤੀਮੰਗਲੁ
ਸਫਲਦਰਸਨੁਭੇਟਿਓਗੁਰ ਤਮਨਿਤਨੇਤਹਿਤਗਿਧਿਅ

ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਕਰਮਧਰਮਪਾਕਰਜੇ
ਤਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਭੁਟੇ ਨਿਰਬਾਣੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵਤੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਕਨੇ
ਜਿਤੁਭੁਟੇ ਸੰਤਤੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ ਜੇਕੋਬਚਨਕਮਾਵੈਸੰਤਾ
ਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ ੧ ਹਤਉ ਕੋਇਤੀਰਬਮਜਨਇਸਨਾਨਇਸੁਰੇ
ਮੈਭੁਭਗੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਿਜੇਤਉਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ

ਤਬਸਿਮ੍ਹਿਤਸਰਿਸਾਸਤ੍ਰਿਨਪਤ੍ਰਿਅਮੁਕਤਿਨਤ੍ਰੀ ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰ
ਰੂਪਿਜਧੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ ਖਤੀਭਾਤਮਣਸੁਦੰਦਸੁਉਪਦੇਸੁਚ
ਤੁਵਰਨਕਉਸਾਸ੍ਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਜਪੈਉਧੰਗਸੋਕਲਿਮਤਿਘਟਿਘਟਿ
ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ਮਾਧਾ
ਜੋਕਉਕੋਂ ਸੋਈਪ੍ਰਭਮਾਨਤਿਓਹਿਗਮਨਮਰੰਗਿਗਤ ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਸਭਨੀਥਾ
ਜਿਨੇਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਪਰਾਤ ਮੇਰੇਗਮਤਰਿਸੰਤਾਜੇਵਰਨਕੋਈ ਭਗਤਾਥ
ਇਆਈਪ੍ਰਭਅਪੋਨਸਿਉ ਜਲਿਥਲਿਮਤ੍ਰਿਅਲਿਸੋਈ ਗਤਉ ਕੋਟਿਅ
ਧੁਪੀਸੰਤਸੰਗਿਉਧੰਗੇਜਮੁਤਾਕੋਨਜਿਨਅਵੇ ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਓਰਿਅ
ਜੋਤਿਨਤਰਿਸਿਉਆਇਮਿਲਾਵੇ ਮਾਇਆਮਤ੍ਰਮਤਉਕਾਟੇਸੰਤਸਰਣਿ
ਜੋਅਵੇ ਜੇਤਮਨਰਬੁਕਰਿਅਰਾਧੇਸੋਸੰਤਨਤੇਪਾਵੇ ਜਨਕੀਮਤਿਮਾਕੇਅ
ਥਗਉਜੋਪ੍ਰਭਅਪੋਨਭਾਣੇ ਕਹੁ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਤੇਟਿਅਸੇਸਭਤੇਭਉ
ਨਿਕਾਣੇ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ਮਤਅਗਨਿਤੇਤ੍ਰਪੁਤਾਥਦੇਰਾਖੇਪਾਏਤੇਗੀਸਰਣਾਈ ਤੇਰਾਮਾਨੁਤਾਨੁਰਿਦਅ
ਤਰਿਉਂਦੁਜੀਅਸਚੁਕਾਈ ਮੇਰੇਗਮਗਾਇਤ੍ਰਪੁਚਿਤਿਅਇਐਉਬਰੇ ਤੇ
ਗੀਟਕਭਰਵਾਸਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਮੁਤਮਾਗਉਧੰਗੇ ਗਤਉ ਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਢਿਲੀ
ਏਤੁਮਆਪਿਭਉਕਿਰਪਾਲਾ ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰਬੰਧਨਕਾਟਿਓਰੇ ਅਪਣੀ
ਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਾਯੋ ਭਰਮੁਗਾਇਅਭੈਮਤਿ
ਨਸੋਮਿਟਿਅਸਗਲਵਿਸੁਰਾ ਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇਭੋਟਿਅਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੁਰਾ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ਜਕਕਉਨਸੀਓਤਥਾਕਿਅਕਰਤਾਕਵਨਕਰਮਕਰਿਅਇਆ ਅਪਨਖੇਲ
ਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈਠਾਕੁਰਿਰਚਨੁਰਚਾਇਆ ਮੇਰੇਗਮਗਾਇਮੁਝਤੇਕਉ
ਨਤ੍ਰੀ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਏਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਈ ਗਤਉ ਗਣਤੀ
ਗਣੀਨਤ੍ਰੇਨਤਤੁਕਾਚੀਦੇਤਇਆਣੀ ਭਿਪਾਕਗੁਪ੍ਰਭਕਰਨੈ ਤੇਰੇਤੇਗੀਥ
ਖਸਨੇਗਈ ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਤੀਧਿਆਈਐ।

ਤੇਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਤੈਜਾਣਹਿਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਈਐ ॥
ਧੁਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਧਰਮੁਨਤੀਜਾਣਾਦਇਅਕਸੁ
ਗਾਵੇਮਿਰਾਥਗੋਤੇਗਥਾਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫੪
ਭਗਰਜੇਤਰਿਸੰਤਤੁਮਰੇਜਿਨਪਾਰਿਧਨਤਰਿਨਮਾ ਪਰਵਾਣੁਗਣੇ
ਤਅਏਸਫਲਤਿਨਕੇਕਾਮਾ ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਤਰਿਜਨਕੇਤਉਥਲਿਜ
ਸਾਕਾਰਿਚਵਰੁਢੁਲਾਵਾਚਰਣਧੁਜਿਮੁਖਿਥਾਈ ਗਤਉ ਜਨਮ
ਤੁਮਹਿਨਤੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਅਏ ਜੀਅਦਾਨਦੇਭਗਤੀਲਾਇ
ਸਿਉਲੈਨਿਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਤੀਸਚੇਸੇਤ
ਸਚਾਸੁਖੁਸਚੀਵਰਿਅਈਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਜਾਤੇ ॥ ਪਖਾਣੇ
ਵਤਰਿਜਨਕੇਪੀਸਭੁਪੀਸਿਕਮਾਵਾ ॥ ਕੀਪ੍ਰਭਪਾਸਿਥੇਤਿਜਿ
ਖਟੁਪਾਵਾ ॥ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ੫੪ ੭

ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਅਪੇਕਰਣੈਤਗਾ ॥ ਚਰਣਧੁਜਿਤਿ
ਮਗੋਤੇਰਦਰਸਨਕਉਥਲਿਤਗਾ ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਜਿਉਗਾਇਤਿ
ਐ ਤੁਧੁਭਵੈਤਨਮੁਜਪਾਵਹਿਸੁਖੁਤੇਗਾਦਿਤਾਲੀਐ ॥ ਗਤਉ ਮੁ
ਗਤਿਨੁਗਤਿਤੇਗੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੁੰਆਪਿਕਰਾਇਤਿ ॥ ਤਤੈਕੰਨੁਜਕੰਨ
ਗਤੁੰਅਪੇਸਰਧਾਲਾਇਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਮੁਜੀਵਤ
ਤਹਿਨਿਤਲਾ ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇਰਸਤਿਗੁਰਦੀਦ
॥ ੩ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਉਸੁਵੇਲਾਸੁਤਵੀ ਜਿਤੁਤਮਰੇਦੁਅਰੈਅਇਅ
ਕਉਪ੍ਰਭਭੇਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥

॥ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ॥ ਤੁਧੁਚਿਤਿਅਏਮ
ਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਸੇਮਰਿਜਾਏ ॥ ਦਇਅਲਤਵਤਿਜਿਸੁਉਪਾਰਿਕਰਤੇ
ਦਾਇਅਏ ॥ ਮੇਰੇਸਾਤਬਤੁਮੈਸਾਭੁਨਿ ॥ ਈ ਅਰਦਾਸਿਕਰੀ
ਨੇਅਗੈਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਤੇਗੀਥਾਈ ॥ ਗਤਉ ॥ ਚਰਣਧੁਜਿਤੇਗੀਕੀ
ਦਰਸਨਕਉਥਲਿਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੈਉ ॥ ਰਧਾਗੀਤਉਕਿਰਪਤੇ
ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਤਰਕੀਗਤਿਤੁਧੁਪਤਿਸਾਗੀਤੁਧੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕਈ ॥

ਸਿੱਖੀ ਸੋਝਾ ਗੋਰਗਤੁਤਾਗਮੇਧੀ ਦੁਇਕਜੰਜਿਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾ
 ਉਚਤੁਥੇਪਾਵਾ ਸਾਸਿਸਾਸਿ ਅਗਧੇਅਠਪਤਰਗੁਣਗਾਵਾ
 ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੭

ਜਿਸਕੇਸਿਰਉਪਰਿਤੁਸੁਅਮੀਸੋਦੁਖੁਕੈਸਾਪਾਂਵੇ ਬੋਲਿਨਜਾਣੇਮਾਇ
 ਅਮਾਇਮਾਤਮਰਣਾਚੀਤਿਨਅਵੇ ਮੇਰਗਮਰਾਇਤੁਸੰਤਾਕਾਸੀ
 ਤੁੰਗ ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਉਨਾਤੀਜਮੁਨਤੀਅਵੇਨੇਰ ਰਤਉ
 ਜਿਰੇਗੰਗਿਰਾਤੇਸੁਅਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮੁਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ ਤੇਰੀਬਖਸ
 ਨੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ ਨਮੁਧਿਅਹਿਨੇਸੁਖੁਠਲੁਪਾਇਨੇ
 ਅਠਪਤਰਅਗਧਤਿ ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੇਰਾਵੈਸੇਪੰਚਦੁਸਟਲੇਸਾਧਤਿ
 ਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਕਿਉਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਗਨਜਾਣਾਤੇਰੀ ਸਭਤੇਵਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨਿਕਲਗਧੀਮੇਰੀ

ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੭ ਸਗਲਤਿਅਗਿਗੁਰਸਰਣੀਅ
 ਾਅਗਧਤੁਰਾਕਨਤਗੇ। ਜਿਤੁਤੁਥਾਵਤਿਤਿਤੁਤਮਲਗਾਤਕਿਅਏਤਜੀ
 ਤਵਿਚਗੇ॥ ੧॥ ਮੇਰਗਮਜੀਉਤੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਮੀ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵ
 ਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਸੁਅਮੀ ਰਤਉ ਅਠਪਤਰਪੁਰੁਅਪੁਨਾਧਿ
 ਅਈਐਗੁਰਪੁਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ ਅਪੁਤਿਅਗਿਓਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਿ
 ਤਿਅਇਉਮਗੀਐ॥ ਸਠਲੁਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾ
 ਜੀਯੋ। ਸਗਲਮਨੋਰਥਾਤਿਸੇਕੇਪੁਰਨਾਜਿਸੁਦਾਇਅਕਰੇਪੁਰੁਅਧੇ ਦੀ
 ਨਦੀਅਲਾਕ੍ਰਿਪਾਘਪੁਰਸੁਅਮੀ — ਤੇਰੀਸਰਣਿਦਇਆਲਾ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਮੁਦੀਜੈ॥ ਸਾਧਰਵਾਣਾ ੪ ੫੮ ੮੨

ਗੁਰਸੂਤੀ

ਮਠਥਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣਨਤੀਕੋਰੀ ਕਿਉਕਾਰਿਕੰਤਮਿਠਾਵਾਂਤੀ
 ਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ ਨਕੁਝੁਛੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਜੀਸੀਗਾਧਰ
 ਕਰਿਅਵੈ ਤਸੋਤਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ ॥ ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਅਯ
 ਤਿਨਸਾਤਿਬੁਸਿਮਰਿਅਜਾਈ ॥ ਸੁਗਤਿਮਤਿਨਤੀਚਤੁਰਾਈ ਕੰਤ
 ਪਾਪੁਭਥਾਵਤੁਪਾਈ ॥ ਖਰੀਸਿਅਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ ਮਾਇਅਥਾ
 ਰਮਿਭਥਾਣੀ ॥ ਤਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ ਤਉਕਾਮਦਿਅੰ
 ਨਿਧਿਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਾਥਿਭੁਰਤਦੁਖੁਪਾਈਆ ਕਰੁਗਾਇ
 ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਗਾਇਆ ॥ ਭਟੇਤ ॥ ਸੁਤੈਭੀਤਸੀ ਜੈਭਾਵੈ
 ਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ ॥ ਗੁਰਸੂਤੀਮਠਥਾ ੧ ਪਾਰ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋਰਿਅਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ ॥ ਵਿਤਨਵੈਭੂਮਿਭੁਥੰ
 ਗਿਮੁਰੀਕੁਰਿਅਾਰਿਜੀਉ ॥ ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਅਜਨਮੁਨਦੁਜੀਵਸਜੰ
 ਰੰਗੇਕਾਕਿਅਗੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਥਾਇਜੀਉ ॥ ਰੰਗਣਵਾਥਾਸੇਵੈਐ
 ਉਚਿਤੁਥਾਇਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਕੰਡਾਜੇਭਵਤਿਬਿਨੁਭਾਗਾਪਨਾਜਿੰ
 ਅਵਗਾਇਮੁਰੀਜੇਫਿਰਤਿਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਤਿਜੀਉ ॥ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇ
 ਸਥਦਿਰਤੇਮਨਮਾਤਿਜੀਉ ॥ ॥ ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪੜੇਮੈਥੋਚਿਤਕਰੰ
 ਤਿਨਮੁਖਨਾਮੁਨਉਪਜੇਦੁਜੇਵਿਅਪੇਚਰੰਜੀਉ ॥ ਮੁਖੁਨਬੁਝੁਇਅਪ
 ਪਸੁਅਸੇਢਰੰਜੀਉ ॥ ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਅਮਨਕਰੰਨਿਤਨਿਤਮੰਗੁ
 ਉ ॥ ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਾਵਈਠਿਰਿਠਿਰਿਠਿਗਾਤਿਦੁਖਜੀਉ ॥ ਸੁਖਦੁਖ
 ਨਿਵਸੈਤਿਤੁਤਨਿਕੈਸੀਭੁਖਜੀਉ ॥ ਥਾਕੀਵਾਥਾਤਥਾਈਐਸਿਧਿ
 ਦਰੁਜੀਉ ॥ ਥੇਖਾਮੰਗੈਦੇਵਣਾਪੁਥੋਕਾਰਿਬੀਚਰੁਜੀਉ ॥ ਸਚੇਕੀਥਿ
 ਥਖਸੇਥਖਸਣਾਰੁਜੀਉ ॥ ॥ ਅਨਕੋਕੀਜੈਮਿਤਰੁਖਾਕੁਰਥੇਮੰ
 ਜੀਉ ॥ ਥਤੁਰੰਗਦੇਖਿਭੁਥਾਇਆਭੁਥਿਭੁਥਿਅਵੈਜਾਇਜੀਉ ॥ ਨਦੰ
 ਭੁਤੇਭੁਟੀਐਨਦਰੀਮੇਥਿਮਿਥਾਇਜੀਉ ॥ ॥ ਗਾਠਥਾਗਿਅਨਾਇ

ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਤਾਇ ਵਿਗੁਰੀ ਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨ ਲਿਜੀਉ ॥ ਬਿ
ਜਨ ਕੇ ਰੋਗ ਤਿ ਆਸ ਭਜੰਤੀ ਜਮ ਕਾ ਲਿਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਰ ਦੁਪਾਰਿ ਆਸ ਭਜੈ
ਦੁਇ ਆਪੁ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਾਰੀ ਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤੁ ਜੀਉ ॥ ਨਮੁ
ਵਿਸਰੈ ਨਿਧਰਾ ਆਪੁ ਜੀਉ ॥ ॥ ॥

ਗੁਸੁਤੀ ਮਤਲਾ १ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਖੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੋਇ ਚਲੇ ਭੁਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵ
ਦਖੁ ਸਚੁ ਲੇ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰ ਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੇ ਰਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਜੁਸ ਥਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਲਾਇ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਨਿ ਆਗੁ ਪੁਰ ਪਾਇਆ ॥
ਉਂਜੀ ਵਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੁੰਵ ਸਤਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਜਗ ਸਿਰਸੈ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਝਾਇਆ ਖਉ ਕੇਤ ਜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗਿਰ ਗੋਤ ਜਾ
ਸਿਤਨਿ ਤਰਿ ਦੇਸ ਮਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਆਪਣ ਜੇਚ ਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾ ਲਿਖੀ ਦੁਖੁ ਸੈ
ਤਪਣ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗ ਮਿਭੁ ਲਾਨਿ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਤੇ ਮਰਸੀ ਤੋਇ ਵਿਰਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਰੰਗੁ ਤੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਘਾ ਪਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾ
ਨੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਇਆ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇਤੁ ਧੁਰਾ ਵਸੀ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ

ਗੁਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਜਿਉ ਆਗੈ ਲੋਭੁ ਪਾਇ ਭੀ ਪ੍ਰਭਾਈ ਐ ਤਿਉ ਸਕਤੁ ਜੇ ਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈ ਐ ॥
ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਹਉ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਗ ਮਿਭੁ ਲਾਵਣਾ ਕਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਾ ਹਉ ਨ ਮੁਧਿ ਆਈ ਐ ਮੇਲਿ ਤੁਝੈ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ
ਐ ॥ ਤੁੰਕ ਰਿਕਾਰਿ ਵੇਖਤਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਈ ਐ ਤੁੰਦੇ ਖਾਇ ਖਾਇ ਖਾਇ ਖਾਇ
ਨਾਈ ਐ ॥ ਦੇਹਿ ਵਿਗਿਖਾ ਕੁਪਵਤੁ ਉਰਾਈ ਐ ਇਤੁ ਕਿਥੈ ਪੁਰ ਅਉਤ ਕਮਾਉ
ਨਾਈ ਐ ॥ ਦਿਤੁ ਦੇਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਪਥੁ ਮੁਤਾਈ ਐ ॥ ਕਾਬਿ ਮੁਸੈ ਪੁਰ ਚੰਗੁ ਕਿਸੁ
ਰੁਆਈ ਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੰਗੁ ਨ ਲਾਗਿ ॥ ਹਉ ਨ ਮਿਜਗਾਈ ਐ ਸਬਦਿ
ਗੋਵਰੀ ਆਗਿ ਜੇਤਿ ਦੀਪਾਈ ਐ ॥ ੬ ॥ ਲਾਗੁ ਰਤਨੁ ਹਉ ਨ ਮੁਗੁ ਰਸੁ ਰਤਿ ਬੁਝਾਈ
ਐ ਸਦਾ ਹਉ ਨਿਤ ਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ੭ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਤੇ ਹਉ ਨ ਮਨਿ ਵਸਾ
ਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇਤੁ ਧੁਰਾਈ ਐ ॥ ੮ ॥

ਗੁਰਸੂਤੀ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰ ੧੦ ਕਾਟੀ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕੁ ਵਿਸਾਖਿ ਮਨਿ
ਧਿਆਈਐ ਜਿਉ ਰਾਖਿ ਕਿ ਪਾਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈਂ ਅੰਧੁ
ਮੁਖ ਕੁਟੀਟੋਂ ਟੀ ਰਹਿ ਸਾਹਿਬ ਕੀਟੇ ਕਨ ਮੈਂ ਮੋਟੀ ਰਹਿ ਜਹੇ ਧਰਮੁ
ਲਿਗੁ ਰਿਦੇ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਿਰਿ ਬਾਹਿਸ ਬਾਹਿਰਿ ਨਿਤ ਲਿਖੁ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾ ਏਭਰ ਮੁਭਉ ਭੰਜਨਾ
ਤੁਧੁ ਲਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇਕੋ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਨੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਕੋ
ਨਾਨੀ ਤੁਝੋਂ ਵਿਦਿਤੁ ਧਰੀ ਸਾਜਿ ਆ ਆਯੋ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿ
ਦੇਹੀ ਭਸਮੁ ਰਲਾਇਨਾ ਪੀਕਤ ਗਾਇਆ ਆਪੇ ਰਹਿ ਅਸਮਾਨਿ ਸੋ ਵਿਸਾਖਿ
ਏਆ ਤੁਨਾ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਿ ਜਾਣਿ ਸਭ ਤੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਤੁਰਿ
ਤੁਝੈ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੋਇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਰੁਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸੂਤੀ ॥ ਮਤਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਘਰੁ
ਨਾਮੈ ਤੀ ਤੇ ਸੁਭਾ ਕਿਉਂ ਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੁ
ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਉ ਗੀਬਦ ਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਅਚੀਨ ਮਿਨ ਤੋਂ
ਰਮੁਖਿ ਤਵੈ ਤਾਏ ਕੋ ਜਾਣੈ ਤਉ ਮੈਦੁ ਖਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਬਲਿਤ ਗੀਗੁਰ ਅਪਦੇ
ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ਅਸਾਨੇ
ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚੈ
ਪਿਰੁ ਸੁਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਅੰਧੁ
ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਐ
ਈਸੇ ਵਕੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫ ਤਿਨ
ਚਾਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸ ਚੀਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੈ ਤਉ ਮੈਦਿ ਚੁਜਾਏ ਆਪਦੇ
ਕਰਮੁ ਤੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਛੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਲੈ
ਬਿਨੁ ਮੁਜ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪੁ ਤਸ ਚੈਰੇ ਗਿਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਾਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
ਸਦੀ ਕੁੜੈ ਬੈਥੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਬਿਥਾਪਾ ਰਿਸਾਨਾ ਪਾਏ
ਗੁਰ ਕਵਨੁ ਭਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿ ਤੁਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਬੁਧਾਏ ਅਠਸਠਿਤੀਗਧਗੁਰਮਾਬਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਤੈਮਲੁਜਾਏ ਸਚਸਚ
ਦੁਸਰਾਏਨਿਰਮਲੁਨਮਲੁਲਗੈਨਲਾਏ ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਪੁਰੇਗੁਰ
ਭਯਾਏ ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਕਿਭੁਤਿਤਿਸੁਕੇਰਦੁਰਮਤਿਕਯਨੁਜਾਏ ਤੁਕਮੁਓ
ਵੈਤੀਗਮਭੁਓਵੈਤਿਮੈਵਿਚਤੁਜਾਏ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਤਜੇਚਾਖੀਤਸਨਅਗ
ਸਿਧੁਭਾਏ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਗਤਾਸਤਜੇਮਾਤਾਸਤਜੇਗਤਿਅਸਮਾਏ ਤਰਿ
ਕਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਅਗੇ ਸਚੀਵਰਿਅਈਗੁਰਤਪਾਈ
ਸਚੈਨਾਇਪਿਅਗੇ ਏਕੈਸਚਸਤਮਤਿਵਰਤੈਵਿਨਲਕੈਵੀਚਰੇ ਅਪੇਮੇਥਿ
ਏਤਾਬਖਸੇਸਚੀਭਗਤਿਸਵਾਰੇ ਸਭੈਸਚੁਸਚੁਸਚੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕ
ਜੀਏਜੀਮਭੁਮਰਦੁਕਮੈਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਚਾਣੈ ਨਾਮੁਧਿਅਏ
ਤਸਤਿਗੁਰਭਾਏਜੇਇਥੈਸਫਲੁਪਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਭੁਓਵੈਜਿਵਿ
ਚੁਆਪੁਗਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਕਾਇਅ
ਕਮਟਿਅਤਿਸੁਆਲਿਓਪਿਰੁਵਸੈਜਿਸੁਨਾਏ ਪਿਰਸਚੇਤਸਦਾਸੁਤਗਾਇਗੁ
ਰਕਸਬਦੁਸਮਾਏ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਗੰਗਿਗਤਾਤੁਰਿਮੈਵਿਚਤੁਜਾਏ
ਵਾਵਾਤੁਪੁਰੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ ਕਾਉ ਕਾਉ
ਅੰਦਰਿਸਭੁਕਿਭੁਵਸੈਖੰਡਮੰਡਲਪਾਤਾਲਾ ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਜਗਜੀ
ਵਾਦਤਾਵਸੈਸਭਨਾਕਰੇਪੁਤਿਪਾਣਾ ਕਾਇਅਕਮਟਿਸਦਾਸੁਓਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਸਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਅਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਅਜਾਈ
ਮਾਮੁਖੁਮੁਗਧੁਬੁਝੈਨਾਤੀਬਾਤਰਿਭਾਣਦਿਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖਪਾ
ਏਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਦਿਤਾਘਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਗਤਨਪਦਾਰਥਭ
ਗਤਿਭੇਭੰਡਾਰਾ ਇਸੁਕਾਇਅਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਤਪਟਣਬਾਜਾ
ਕਾਇਸੁਕਾਇਅਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਰਾ
ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਅਪੇਤੋਲਣਤਰਾ ਇਹੁਮਨੁਗਤਨੁਜਵਾ
ਤਸਮਦਿਕੁਤਿਸਕਾਮੋਲੁਅਛਗਾਮੋਲਿਕਿਤਤੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਤੀਨਾਮੁ
ਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਰਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੁਕਾਇਅਖੰਡੈਤੋਰਸਭਭ
ਗੰਮੁਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸਨੇਦੇਇਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਤੋਰਕਿਅਕਕਰੇਚਤੁਗਈ ॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਵਸੇ ਗੁਰਪਰਮਾ ਦੀ ਪਾਈ ॥ ਵਾ ਕਾਇਆ
ਰਿਬੁਤ ਮਾਥਿ ਸਨਮੋਤ ਸਾਸਤਰ ਚਿਪਤਿ ਜੋਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਅਪਣਾ
ਇਆ ਆਵਾਹੁ ਉਤਪਸਾਰਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆ ਪੁਦਿਧਾਇਆ
ਮਿਨਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਚੈ ਅਪਣਾ
॥ ਵਿਦੁ ਨਾ ਵੇਦ ਰਿਚੈ ਨੀਤੀ ਤਾਜ ਮੁਕਰੇ ਧੁਆਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਚੁ ਵਾ
ਈ ਪਾਏ ਜਿਸਨੋਤਿ ਗਿਰਿ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਨ ਲਾਗ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੧੦ ॥

ਦੁਨੀਆ ਸਾਧਨ

ਮਰਿ ਵੇਦ ਸੀ ਥਕਾਨ ਸਥਾਤਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਖੀਈ ॥ ੧੪ ॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰਾ
ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਥਾਤੀ ਐਸਾ ਚਾਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧੫ ॥
ਅਕੇਹੀ ਦੇਸਤੀ ਮਨ ਮੁਖ ਦਇ ਮਰੀ ਨੀ ॥ ਜਮ ਪੂਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ
ਲਾਨ ਲਟੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲੀਨੀ ॥ ੧੬ ॥
ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆਸਤ ਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਤੀ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਤੀ ॥ ਤਿਸਨ ਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ ਤਠਿ ਰਹੰਤੀ ॥ ੧੮ ॥
ਨਾਥ ਦੇਸਤੀ ਨਾਥਿ ਸੰਤਾ ਵੇਰੁ ਕਰੰਤੀ ॥ ਆਪਿ ਰੁਥੇ ਕੁਟ ਬਾਸਿ ਉਸਗਾਏ
ਰੋਬੰਤੀ ॥ ੧੯ ॥ ਨੀਦ ਭਲੀ ਕਿ ਮੈ ਕੀ ਨਾਤੀ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਤੀ ॥ ਮੁਕਵੇ
ਨੀਦ ਕਾਨਰ ਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਤੀ ॥ ੨੦ ॥ ਏਮਨ ਜੈ ਸਾਸੇ ਵਹਿ ਤੈ ਸਾਹਿਤੈ ਤੇ
ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਤੀਖਾ ਵਣ ਕਟਣ ਕਿਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥
ਧਾਕਾ ਬੋਲਣ ਤੇ ਵੇਕਿ ਤੇ ਪਰਥਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰ ਪੁਰੁਤੀ ॥
ਲੁਨਤ ਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੇ ਅਵਗਾਉ ਪਦੇ ਸੇਨੀ ॥ ਸੇਵਕ
ਜਿਓ ਨੀ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਲਾਏਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦਿਸੀ ਰਿਜ ਕੁਸਥਾਨਿ
ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਇਕੋ ਤੇ ਦਾਤੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਪਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਤੇ ਗਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਾਰੀ ਨੀਤਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪੁਰੁਸਦਾਸ
॥ ੨੫ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚਾਨੇਰ ਮੁਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ॥ ਪੁਰੁਸਦਾ
ਬਿਰਤੈ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧਿਗੁ ਜੀਵਨੁ
ਸਾਗਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਮਿਥਿਹਾਸ ਚੁਰਪਾਉਂਦੀ ਪਾਗਿ ਮਿਥਿ ਅੰਤ ਇਨ ਦੀ ਦੁੱਗੁਰ ਕੈ ਤਿਥਿ ਆਗਿ॥
ਪਿਰੁ ਸਾਥੀ ਅਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਥਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੂਖੁ ਪਾਇ
ਅਸੰਭਵ ਤੀਨਾਰਿ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜੀ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਰੋਰ ਸਪੈ
ਦੁਖ ਪੀਅਈ ਐ ਅੰਦਰਿ ਗਿਵ ਸੁਨਿ ਕੋਰ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਅਪੇ
ਬਖਸਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾਸ ਚਿਬਦਿ ਅਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਸਚ ਸ
ਤੁਸਰੇ ਵਲ ਜਹੇ ਓਥੈ ਕੁਰੇ ਨਾਟਿ ਕੰਨਿ ਓਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਤੀ ਮਾਇ ਪਚੰਨਿ
ਤਉ ਮੈਲੈ ਲਜ ਗੁਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਰੋ ਵਰਾ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣ
ਕੋਇ ਮੇਟਣ ਤਾਰ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਥਿ ਰੇਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਅਰੁ॥ ਸਚੁ ਸ
ਥਾਤੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੋ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਤੈ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨ
ਮੁਖਿ ਆਇ ਤਉ ਮੈਲੈ ਵਰੋ ਗੁਰੋ ਵਿਚੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਥੀ ਅ
ਪਣਾਨਿ ਵਨਿ ਵਲਾਗਾ ਪਾਇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪੀਅ ਗੋਧਰੀ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਖਿਚੋਤਾ ਟਿਵਿਗੁਚੀ ਐ ਏਕ ਸਮਿ ਉਲਿਵ ਲਾਇ ਤਉ ਮੈਲੈ ਚਾਡਿ ਤੁਤਾ
ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਮਿਲੇ ਸਿਭਾ ਹਿਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ਸਚਿ
ਮਿਲੇ ਸੇਨ ਵਿਉੜਤਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ॥ ਸੇਭਾ ਹੀ ਸੇਸ ਜਣਾ ਜੋ ਸਚ ਸੇਵੀ
ਅਵਗਣ ਵਿਕਟਿ ਪਲਗਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਧੁ ਕਰੰਨਿ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਧੁ ਸੁਖ ਉਪ
ਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕੋਰੰਨਿ॥ ਸਚੁ ਵਣ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਤਾ ਮੁਖ ਏਨਿ॥ ੨੪॥ ਸੁ
ਏਨੁ ਪਾਪਾ ਪਕਰਿ ਮੁੰਚੀ ਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਾਇ ਅਨਾਥੇ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਨਾ ਲਿਨ ਚਲ ਸੀ
ਲਭ ਮੁਰੀ ਜਮ ਕਾਲਿ॥ ੨੫॥ ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਤਰਿਨ ਮੁੰਦੇ ਤਿਰੈ ਰਖਤੁ ਸਮਾਥਿ ਏਤੁ ਖਰ
ਚੁ ਅਖੁਟੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਿਬੰਧੈ ਨਾਥਿ॥ ਏਮਨ ਮੁਖ ਤੁਭਾਇ ਅਜਾ ਸਤਿ ਪਤਿਗਵ
ਏ ਏਤੁ ਜਗਤੁ ਮੋਤਿ ਦੁਜੈ ਵਿਆਪਿ ਅਗੁਰੁ ਮਤੀ ਸਚੁ ਪਿਅਰੁ॥ ਤਰਿਕੀਕੀ
ਮਤਿ ਪਵੈ ਤਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖ ਫੁਨ ਜਾਇ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਤਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ
ਸਮਾਇ॥ ਜੋਗੁ ਮੋਹਾ ਰਹੁ ਤਤਿ ਤੇ॥ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ਕਾਮ ਦਿਗੁਤਾ ਚੜ੍ਹੈ ਜਾ
ਪਿਰੈ ਐ ਕਿਸਮਾਇ॥ ਚਿਗੀ ਵਿਉਂਤੈ ਭੀ ਮਿਲ ਨਿਜੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਨਿ॥ ਅੰਤਰਿ
ਨਵ ਨਿਧਿਨ ਮੁੰਦੇ ਪਾਨਿ ਖਰਚ ਨਿਨਾਨੀ ਖੁਟਈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੀਨਿ॥ ੨੬॥ ਨਾਥਿ ਜ
ਨ ਮਹੀਨ ਮਰਹਿ ਨਾਥਿ ਦੁਖ ਸਤਿਨਿ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਉ ਥਰੇ ਤਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ॥ ੨੭॥

ਸਜਦਮਿਲੇਨਵਿਉਰਹਿ ਜਿਅਨਦਿਨੁਮਿਲੇਰਹਿ ਇਸੁਜਗਮਾਇਵੇਦਾ
ਅਹਿ **ਸਚੁਲੰਨਿ** ॥ ੩ ॥ ਗੁਸੁਤੀਮਤਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਤੁ ਇਸੁਖਮੁਅਗਮੁਏਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਿਅਜਾਇ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਕੁਮੁਖੁ
ਚਿਤਵਸੈਮਨਿਅਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੀਤਿ ਤਉਤਿਨਕੋਦੁਖੁ
ਤਰਿਗੁਣਸਦਾਰਵੀਨਿ ਗਾਉ ਗੁਰਸਰਵਰੁਮਾਨਸਰੋਵਰੁਏਵਰਭਗੀਪੁਨਖਾਨੁ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਕੋਜਿਅਸੇਸੁਲੇਨਾਮੁਲੰਨਿ ਨਾਮੁਪਿਅਹਿਨਿਗਮਿਕੋ
ਖਿਨਾਮਿਲਗੀਨਿ ਧੁਰਿਪੁਰਬਿਓਵੈਬਿਖਿਅਗੁਰਭਾਣਾਮੰਨਿਲੇਨਿ
ਘਰੁਕੋਜੇਅਪਾਇਅਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ ਗੁਰਿਪੁਰੋਵੇਖਾਇਅਪੁਰੁਅਤਮਾਨੁ
ਸਭਨਾਕਾਪੁਰੁਏਕੁਏਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਿਨੁ
ਰਗਦੁਏਇ ਸਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਥੁਮੁਏਥੁਮੁਵਸੈਸਭਥਾਇ ਮੰਦਾਨਿ
ਖੀਐਸਬਦਿਵੇਖੁਲਿਵਲਾਇ ਬੁਰਭਲਾਤਿਚਰੁਅਖਦਾਜਿਚਰੁ
ਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਬੁਝਿਅਏਕਸੁਮਾਤਿਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੇਵਾਸਪੁਰੁਏ
ਭਪਏਥਾਇ ਜਨ ਤਰਿਅਗਾਧਿਅਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ

ਗੁਸੁਤੀਮਤਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਅਸਪਦੀਆ ੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ
ਕੋਈਆਇਮਿਲਾਵੇਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਅਗੁਤਉਤਿਸੁਪਤਿਆਪੁਵੇਚਾਈ
ਸਨੁਤਰਿਦੇਖਣਕੋਤਾਈ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
ਈ ਗਾਉ ਜੇਸੁਖੁਦੇਨਿਤਾਤੁਝਤਿਅਗਾਧੀਦੁਖਿਭੀਤੁਝੈਧਿਅਈ
ਤਿਤਰਿਤਰਿਗਜਾਦੁਖਵਿਚਿਸੁਖਮਨਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤਨੁਮਨਕਾਟਿਕਾਟਿਸਕੁਅ
ਚਿਅਗਾਧੀਅਪੁਜਲਾਈ ਪਖਾਫੇਗੀਪਾਣੀਛੋਵਾਜੋਦੇਵਨਿਸੋਖਾਈ
ਗਗੀਬੁਢਲਿਪਾਇਆਦੁਅਗੈਤਰਿਮੇਲਿਥੈਤੁਵਰਿਅਈ ॥ ੬ ॥ ਅਖੀਕਾਛੇ
ਚਰਣਤਲਿਸਭਧਰਤੀਠਿਰਿਮਤਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਜੇਪਾਸਿਬਲਾਤਿਤੁ
ਰਾਧੀ ਮਾਰਿਕਢਲਿਭੀਧਿਅਈ - ਜੇਲੋਕੁਸਲਾਤੇਤਾਤੇਗੀਧਿਪੁ
ਤਾਥੋਰਿਨਜਾਈ ॥ ੮ ॥ ਜੇਤੁਧੁਵਲਿਰਤੇਤਾਕੋਈਕਿਤੁਅਖਉਤੁਧੁਵਿ
ਮਰਿਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਗੁਰਉਪਰਿਪੈਪੈਗੀਸੰਤਮਨਾਈ
ਚਰਭਾਇਆਦਿਵਾਨੁਤਰਿਤਉਦਰਸਨਕੋਤਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਝਖਜੁਝਗਮਿਉਵਰੇ

ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਜਾਣੀ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਖਾਗੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਟੰਗਿ ਪਗੁ ਰਪਤਿ
 ਜੀ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਤੋ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਣੀ ॥
 ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਸੋਰ ਕੋਰ ਜਲੁ ਕਰ ਸੋ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ
 ਕਉ ਸਿਮੇਵ ਕੁ ਵਰਤਾ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਉਥੁ ਲਾਣੀ ॥ ਕੀ ਕੋਨੀ ਤੀਤ ਰਿਪਾਣੀ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦੇਲਾ ਤੇ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚ ਦਤੁ ਭੁਤਿ ਪਿ
 ਆਣੀ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਤੁ ਤੋਂ ਵੇਲਿ ਤੁ ਪੁਸੇਵ ਕਪੈ ਜਗ ਖਾਣੀ ॥ ਭੰਡ ਭਰੇ
 ਜਾਤੁ ਤਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁ ਦੇਹਿ ਮੇਰੀ ਜਨੁ ਪਾਏ ਤੇਰੀ
 ਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਣੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸੋਇ ਅਮਨੁ ਜਗਾ
 ਣੀ ॥ ਇਕ ਦਾਨੁ ਮੰਗੋ ॥ ਵੇਚਾਗੁ ਤਿਹ ਦਾਸ ਨਾਦਾ ਸੁਕਾਣੀ ॥ ਜੇਗੁ ਗੁਰਿ
 ਕੇਤਾ ਮੰਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤਗੁਰ ਵਰਿ ਆਣੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ਤਿਸੇ ਬਾਹਿ ਪਾਣੀ ॥
 ਨਾਮੁ ਖਿਕਿ ਬੁਝਾਇ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਪਾਠਾ ਕਰ ਕਰ ਵਰ ਫੁਵਰ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖ
 ਲਾਣੀ ॥ ਸਭਾ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਟਿਏ ਦੇਖ ਉਗੁਰ ਅਪਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖਾ ਗੁਰ ਪੈਰ
 ਧਰਾਣੀ ॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖਾਇ ਪਾਣੀ
 ॥ ਗੈਣਿ ਦਿਨ ਸਗੁਰ ਚਰਣ ਅਗਾਧੀ ਦਾਇ ਅਕਰੁ ਮੇਰੇ ਸਾਣੀ
 ॥ ਕਾਜੀ ਉਪਿਤੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਿਪਾਤਿ ਅਪਾਣੀ ॥
 ਕਪੂਰ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਓਤੈ ਜੇਤ ਕਤ ਤਤਗੋ ਸਾਣੀ ॥

ਘੁਸੁਤੀ ਮਾਤਾ ੪ ਘੁਰ ੧੦

ਅੰਦਰਿ ਸਚਾਨੇ

ਲਾਇ ਆਪੀ ਤਮ ਆਪਣੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੋਇ ਨਿਤ ਲੁਖਾ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਸਮੇਣੇ ॥
 ਮੈਂ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਾਮੁ ਅਖਾਨੁ ॥
 ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਤਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਅਤਰਿ ਨ ਮੇਲ ਗਾਇ ਅਰੁ ਕਿ
 ਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਅਨੁਪਾਇ ਅਮੋਖੁ ਦੁਆਰ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਰਤੀ ਨਾ
 ਮ ਕਾਜੇ ਮਿਲੈ ਤਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ਜੇ ਪੂਰ ਬਿਨੁ ਵੈਲਿ ਖਿਅਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਤ
 ਜਿ ਪੀਏਉ ॥ ਸਤਿ ਅਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਤੀਐ ਓਠਾ ਦਿ ਅਭੀ ਗੁਰੁ ਅਖਾਉ ॥ ਕੋ
 ਣੀ ਐਸਾ ॥ ਖਿਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਤਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ
 ਬੋਲਿ ਬੁਝੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਤਰਿ ਪਾਇ ਆ

ਮਿਖਿਅਸਤਜਿਸੁਤਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣਾਮਕਾਮਿ
 ਖਟਕਾਚਾਉ ॥ ੭੬ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪਤੀ ਨ ਜੀਵੈ ਉਬਨਦੇਖੇ ਮਨਿ ਜੇ
 ਜਿਉ ਮਥਾਈ ਵਿਨੁ ਪਾਣੀ ਐਰੁ ਤੇ ਨ ਕਿਤੇ ਓਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ
 ਵਧੀ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੭੭ ॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰੁ ਤੇ
 ਬਿਨੁ ਜੀਵ ਮਥੈ ਮੈ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਅਧਾਰੁ ਤੇ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੈ
 ਤਰਿ ਨ ਮੁਰਤੀ ਨ ਤੇ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੇ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਧਰਮੁ ਚੇਨ ਮਕੀ ਤਰਿ ਨ
 ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਮੂੜੈ ਤਰਿ ਨ ਮੈ ਦੇਹਿ ਦਿਖੈ
 ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਏ ਗੁਰੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ੭੮ ॥ ਅਕਬਰੁ ਦੇ
 ਕੀ ਕਪੀਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿਨਿਵਿ
 ਪਾਇ ॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਖਾਇ ਆਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ੭੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਓਤੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਗਤਿ ਆਸੁ ॥
 ਰਾਮਨਾਮੁ ਪੁਨਰੁ ਸੰਚਿ ਆਸਾ ਬਤੁ ਪੁਜੀ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ ਮੇਰੇ
 ਰੁਪੁ ਰੇ ਸਾਥੀ ਸਿ ॥ ੮੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਗੁਰਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਪੁਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਉਗਠਿ ਗਤਿ ਓਬਿਖਿ ਆਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨਹਿ ਬਿਅਪਤ ਅਨੈ ਕਤਰੇ
 ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗਚਰ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥ ਰਹੈ ਮੇਰੇ
 ਨ ਮਹਿ ਗਤਿ ਅਬਿਅਪੇ ॥ ਅਤਿ ਦਿਸਨੈ ਕਬਹੂੰ ਨੀ ਧਾਏ ॥ ਬਨਹੈ
 ਸਗੀਰਿ ਚੰਡਰਾ ॥ ਅਗੀ ਆਨ ਸੁਝੈ ਮਤ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਮਤ ਬਿਅਪਤ
 ਵਰਾ ॥ ਜਾਨੁ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਦਰ ਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਸੁ ਅੰਦੇਸਾ ਬੀਧਿ ਪਰਾ
 ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਬਿਅਪੈ ਕੇਵਲ ਸਿਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ
 ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਥੁ ਸਿਅਨੁ ਪਉ ਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ॥ ਏਕੁ ਅਸੁ ਰਹੈ
 ਗੀ ॥ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਤੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ
 ॥ ਭਇਓ ਬਿਪਾਯੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਪਤੇ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ ॥

੧॥ ਗੁਰੂਸ੍ਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ਮਿਥਨਮੰਤਰ ਅਗਨਿਸੋਕਸਗ
 ਨ ਕਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰੁ ਤਨਿਗਾਰ ॥ ਚਰਕ ਕਮਲਸਰਦ ਇਨਰਾਇਣ ਦੀਨਾ
 ਨਾਭਗਤਪਰਾਇਣ ॥ ੨॥ ਰਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾਥਭਗਤਿਭੋਮੇਟਨ ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਦੁ
 ਤਾਭੇਟਨ ਜੀਵਨਰੂਪ ਅਨੁਪਦਇਆਲਾ ॥ ੩॥ ਰਾਉ ॥ ਕਟੀਐਜਮਜਲਾ ॥
 ਅਮਿਤਨਾਮੁਰਸਨਤਿਤਜਾਪਾ ਸੰਗਰੂਪਮਾਇਆਨਥਿਅਪੈ ॥ ੪॥ ਜਪਿਗੋ
 ਥਿਦਸੰਗੀਸਭਿਤਾਗੇ ॥ ੫॥ ਤਨਾਤੀਪੰਚਬਟਵੇਗੇ ॥ ੬॥ ਮਨਬਚਕਮਪ੍ਰਭੁਏਕੁਧਿ
 ਅੰਗ ਸਰਬਠਲ ਸੋਈਜਨੁਪਾਏ ॥ ੭॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਤੁ ਅਪਨਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ ਕੇਵਲ
 ਨਾਮੁਭਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ ॥ ੮॥ ਆਦਿਮਾਧਿਐਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ ॥ ੯॥ ਤਿਸੁਥਿਨੁਤੁ
 ਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ੧०॥ ॥ ੨॥ ॥ ਗੁਰੂਸ੍ਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥
 ਜੀਤਿਠਿਅਮਨੁਗਤਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ ॥ ਸੰਤ੍ਰਜਨਮਨਮਿਤਸੇਥਾ
 ਹਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ ॥ ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਾਈਕਬਤੁਨਤਵੰਗੁਜੀਉ ॥
 ਪਰਭੁਤਮਪ੍ਰਭਕਾਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵਤੋਰੇਤਿਤੁਜੀਉ ॥ ਆਇਮਿਲੁਸੰਤਸਜ
 ਵਾਨਾਮੁਜਪਤਮਨਮਿਤਜੀਉ ॥ ੨॥ ਰਾਉ ॥ ਦੇਖੈਸੁਣੈਨਜਣਹੀਮਾਏਅਮੰਤਿਅ
 ਅੰਧੁਜੀਉ ॥ ਕਾਚੀਦੇਤਾਵਿਟਸਟੀਕੁਰੁਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁਧਿਅਵਾਹਿ
 ਸੇਜਿਟਿਚਲੇਗੁਰਪੁਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ ॥ ੩॥ ਟੁਕਮੇਜੁਗਮਤਿਅਇਆਚਲੁਟੁ
 ਕਮਿਸੰਜਗਿਜੀਉ ॥ ਟੁਕਮੇਪਰਪੰਚਪਸਰਿਅਤੁਕਮਿਕੇਰਸਭੰਗਜੀਉ ॥ ਜਿਸ
 ਨਕਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਤਿਵਿਚੋਰੁਸੰਗੁ ॥ ੪॥ ਅਪਨਜੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਦਗਤਪੈਧ
 ਜਾਇਜੀਉ ॥ ਐਥੈਸੁਖੁਮੁਖੁਉਜਲਾਇਕਨਾਮੁਧਿਅਇਜੀਉ ॥ ਅਦਗੁਦਿਤਾਪਾ
 ਰਭੁਤਮਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਸਤਭਾਇਜੀਉ ॥ ੫॥ ਬਾਨਬਨੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਅਸੰਬਜੀ
 ਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ ॥ ਸਚੁਖਜਾਨਸੰਚਿਅਏਕਨਾਮੁਧਨਮਲੁਜੀਉ ॥ ਮਨਤੇ
 ਕਬਤੁਨਵੀਸਰੈਜਾਅਪੇਤੋਇਦਾਇਆਲੁਜੀਉ ॥ ੬॥ ਆਵਣਜਾਣਗਹਿਗਏ
 ਮਨਿਵਰਾਨਿਰੰਕਰੁਜੀਉ ॥ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰ
 ਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੁਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀਉ ॥ ਸਾਚੁਨੇਤੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵ
 ਰਾਅਪੀਜੀਉ ॥ ਗੁਣਸਾਈਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਅਚਪਤਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿਜੀਉ ॥ ਗੰਗਿਰਤੇ
 ਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ ॥ ੭॥ ਤੁੰਕਰਤਤੁੰਕਰਣੁਤੁਤੁਏਕਅਨੇਕ

ਜੀਉ। ਸੁਮਰ ਬੁਝੁ ਸਰਬ ਮੈ ਤੁੰ ਏ ਬੁਧਿ ਬਿੰਬ ਕ ਜੀਉ। ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੈ
 ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ। ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਣੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧੦ ॥ ਕਠੀ
 ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈ ਭੀਤ ਤਿ ਜੀ ਕਾਂ ਢੀ ਆ। ਜਿਨ ਤੇ ਟੁਟੁ ਜਾਂ ਟਲ ਗਾਏ
 ਵਾ ਢੀ ਆ। ॥ ੪ ॥ ਓਉ ਨ ਥੋਰ ਉਕਤ ਪਾਸਗ। ਸਦਾ ਰੰਗੀ ਲਾਲ ਲੁਪਿ ਆ
 ਜਾ ਆਸਰ। ॥ ੫ ॥ ਰਤਉ ਸਜ ਦੁਤੁੰ ਸੈ ਦੁਤੁ ਮੈ ਤੁ ਏਉ ਪਰਿ ਬਤੁ ਮਾਣੀ ਆ
 ਦਰਿਤ ਸੁਖੇ ਤੁ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀ ਆ। ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਤੁ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਦੁਜ ਦੇ
 ਏਤ ਪਾਈ ਮੁਦਾਤ ਜੀ ਤਿਤ ਤਿਰ ਦੈਰ ਖਾਸ ਮਾਲਿ। ॥ ੭ ॥ ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਜੁ
 ਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਸਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਤਾ ਢੀ ਆ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬੀਵੈ ਕਿਰਪਾ ਲਿ। ॥ ੮ ॥
 ਖਕਰ ਕ੍ਰਿਪਿ ਰੀਏ ਗੰਮਨ ਪੁਜ ਨਿਤੇ ਰਿ ਆ। ਤੁਸਾ ਟੀ ਤੁਸਾ ਟੁਉ ਕਾਨਿ ਸ
 ਰਿ ਆ। ॥ ੯ ॥ ਸਤੀ ਆਤਉ ਅਸੰਖ ਮੰਦੁ ਤੁਭਿ ਵਧਾਈ ਆ ਤਿਕ ਭੋਗੀ ਨਦਰ
 ਦੇ ਤਿ ਦਰਸੁ ਗੰਗੁ ਮਾਣੀ ਆ ਜੈ ਰਿਠੈ ਮਨੁ ਪੀਰੀ ਐ ਕਿਲ ਵਿਖਵੰਦਾ ਦੁ
 ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਉ ਮੈ ਜੋਗ ਤਿ ਆਭਰੁ ਪੁਗੇ। ॥ ੧੦ ॥ ਓਉ ਨਿਮਾਣੀ ਢਤਿ ਪਈ ਮੈ
 ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਪੁਗਾਇ ਆਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਤਾਇ। ॥ ੧੧ ॥

ਗੁਰੂ ਸੁਣੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧੦ ॥ ਕਠੀ

ਮਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰ ਨਿਪੋਖੀ ਆ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੁਰੁ ਗਾਈ ਓ
 ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤ ਮਨਿ ਵਸੈ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੈਂਦੁ ਪੁਸਪੁਨ
 ਸੈ। ॥ ੨ ॥ ਰਤਉ ਮੋਤਿ ਬਾਦਿ ਅੰਕਾਰਿ ਸਰਪਰੁ ਨਿ ਆ। ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਮੁ
 ਵਿਉਨਿ ਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਪਾਰਿ ਬੰਧਾ ਨਿ ਬੰਧਿ ਆ। ਨਗ ਕਿਸੁ ਗਿਅਰੁ
 ਇ ਆਧੰਧਿ ਆ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿਤ ਤੁਬੀ ਚਾਰਿ ਆ। ਨਾਮ ਬਿਨੁ
 ਸਰਪਰੁ ਤਾਰਿ ਆ ਆਵ ਤਿ ਜਾਤਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤੇ। ਬਿਨੁ ਦੁਖੇ
 ਜੰਨੀ ਭਰਮ ਤੇ। ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਤਿ ਨ ਸਾਪੁ ਸੰਗੁ ਭਾਇ
 ਰਿਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਾਇ ਆ। ਖੋਜਿ ਟਿਕੈ ਅਸੰਖ ਬਤੁ ਅਤਿ
 ਸੁਖੁ ਏ ਆਪਿ ਨੇਕ ਤਿ ਸੁਣੇ। ॥ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨ ਟੀ ਦਾਤ ਰਖ ਪਦ ਨ ਮੁਦੇ
 ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਗਾਇ ਨਾਨਕ ਓਏਤ। ॥ ੬ ॥ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥

ਗੁਰੂਸ੍ਰੀਮਤਲਾ

ਸੁਚਰੀ

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੰਦੁਰਦਜੀਅੰਮਾਵਾਟਿ ਰੋਸਜ ਤਉ ਕਿਉ ਸਤੁ ਗਵਾਟਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ਇਕਦੁਇਕਰ
 ਕੁੰਦੀਅਕਉਤੁ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਤੁ ਗਵਾਟਿ ਅਸੇ ਅੰਬੀ ਚਾਵ
 ਤੋਂ ਪਾਇ ਸੰਗੁਣ ਮੰਦੁਰਾ ਵਾਟੀ ਤਉ ਕੋ ਜੀ ਦੇ ਸੁਧੇਰੇ ਜੀਉ ਕਿ ਅਗੁਣ
 ਕੁੰਦਿਧਰਾ ਤਉ ਕਿ ਅਕਿ ਅੰਘਾਨ ਤੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ ਇਕਤਟੋਲਿਨ ਅਬਜਾਤਉ
 ਨਦਰੁ ਰਵਾਟੇ ਤੇਰੇ ਜਾਉ ਜੀਉ ਸੁਇਨ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ਲਾਮੋਤੀ ਤੇ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ਸੇਵ
 ਜਤ ਸਤਿ ਦਿਤੀ ਅਮੋਤਿ ਨ ਸਿਉ ਲਾਇ ਆਚਿਤੁ ਜੀਉ ਮੰਦਰਿ ਮਿਟੀ ਸੰਦੇਹ ਪਥਰ
 ਕੀਤਰਾ ਸਿਜੀਉ ਤਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਰੁਲੀ ਅਸੁਤਿ ਸੁਕਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ਅੰ
 ਬਰਿਕੁੰਜ ਕੁਰਲੀ ਆਬਗਾਬ ਟਿਠਾਇ ਜੀਉ ਸਾਧਾ ਚਰਖ ਸਤੁ ਗਵਾਟਿ ਅਮੁਤੁ
 ਦੇਸੀ ਅੰਗੇ ਜਾਇ ਜੀਉ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਭੁਲੁਖੀ ਅਭੁਲੀ ਵਟੜੀ ਅਮੁਤੀਉ ਤੇ ਸਤਾ
 ਲੁਖੁਤੀ ਅਸੁਦਖਾ ਕੁਧਰੀ ਅਸੁਜੀਉ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਾਣਾ ਇਕਨ
 ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋ ਤਗਾਣੀ ਮੈ ਰੋਤਗਾਣਿ ਕਾਈ ਤਿਜੀਉ

॥ ਗੁਰੂਸ੍ਰੀਮਤਲਾ ੧ ॥ ਸੁਚਰੀ ਜਾਤੁੰਤ ਮੈ ਸਭੁ ਕੁੰਤੁ ਸਾਹਿਬੁ
 ਮੇਰੀ ਸਿਜੀਉ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਤਉ ਸੁਖਿ ਵਸਤੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਉ ਭਾਏਤ
 ਅਤਿ ਵਰਾਣੀ ਅਭਾਏ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ਭਾਏ ਬਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵੈ ਕਮਲੁ
 ਥੇ ਅਕਾਸਿ ਜੀਉ ਭਾਏ ਬਵਜ ਲੁਲੀ ਪੀਐ ਭਾਏ ਮੰਤ੍ਰਿ ਭਰੀ ਅਸਿਜੀਉ ਭਾਏ
 ਸੋ ਸਤੁ ਗੁਣਾ ਸਿਫ ਤਿਰਤਾ ਗੁਣਤਾ ਸਿਜੀਉ ਭਾਏ ਸਤੁ ਭੀਤ ਵਲਾ ਤਉ ਆਵ
 ਟਿਜਾਣਿ ਮੂਲੀ ਅਸਿਜੀਉ ਤੁਸਤੁ ਅਗਮ ਅਤੋਲ ਵਾਤਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਚਲਿ ਪਈ
 ਅਸਿਜੀਉ ਕਿ ਅਮਾਂਗ ਉਕਿ ਅਕਹਿ ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੁਖਾ ਪਿਆ ਸਜੀ
 ਉ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਸਤੁ ਪਾਇ ਅਸਚ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ

ਗੁਰੂਸ੍ਰੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ਜਦੀ ਸੰਗੁਰ ਸਿਖਰਾ
 ਤਿਸੁ ਨੀਵੇ ਨੀਵੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ਅਧਾ ਕਿਰਪਾ ਜੀ ਅਕੀ ਗੁਰਸ ਜਤੁ
 ਦੇਹ ਮਲਾਇ ਜੀਉ ਸੋਈ ਦਸਿਉ ਪਦੇ ਸਜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਹੁ ਜਾਇ
 ਜੀਉ ਇਤੁ ਮਨੁ ਤੇ ਕੁੰਰੇ ਵਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਤੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ਤਉ ਆਇਆ
 ਤੁਰੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀਤ ਉਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ਮੈ ਅਸਾਹ ਖੀਚਿਤ ਮਾਇ

ਮੇਰਾ ਸਭ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ਇਤੁ ਮਾਗਿ ਚਲੇ ਰਾਈ ਅਲੇਖੁ ਕੁੰਜੁ
ਇਜੀਉ ਤਿਅਗੋ ਮਨ ਕੀ ਮਤ ਰੀ ਵਿਸਰੇ ਭੁਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ਨਿਖੁ
ਰਿਦਰ ਸਾਵਨ ਨਾਟ ਲਗੇ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ਤਉ ਅਪੁ ਬਲਿ ਜਾਣੁ
ਅਸੁ ਭੁਤੁ ਕਮਾਉ ਜੀਉ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿ ਆਗੁ
ਪਸਉ ਜੀਉ ਮੈ ਬਹੁ ਹਿਨ ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਰੀ ਤਉ ਰਜਾ ਰਿਪਤਿ ਅਧਾ
ਜੋਗੁ ਰਦੀ ਸੈ ਸਿਖ ਜਾਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਲਾਗ ਉਪਾਇ ਜੀਉ

੧੬

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਸਤੀ ਮਾਤਾ ੧

ਚੰਤ ਘਰੁ ੧

ਭਰਿ ਜਬਾਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈ ਅਵੈ ਪਾਰਿ ਪਾਤੁ ਦੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਮੈ ਬ
ਇਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਗੁਣ ਸਮਾਜ ਵੰ
ਭੁਲਾਈ ਜੋ ਬਨ ਬਾਇ ਗਵਾਇਆ ਵਰੁ ਪੁਰ ਦੁਰ ਦਰ ਸਨਾਤੀ ਜਤ
ਕਸਤ ਜੁਨ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਇਨ ਮਾਗਿ ਚਲੀ ਸੁਤੀ ਗਿ ਵਿ
ਬਾਣਤ ਟਿਰੰ ਰੋ ਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਨ ਕੁ ਮਥਾਣੀ ॥੧॥ ਬਾਬੇ
ਤਿ ਮੈ ਤਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਰਵਿਰ ਤਿ ਆਗੁ ਰਾਗ
ਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਤਿ ਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੰਗ
ਗਣਵੰਤੀ ਧੁਰੇ ਜੈ ਸੀ ਅਸ ਤੈ ਸੀ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਅਭਰ ਪੂਰੇ ਤ
ਨਾਹਿ ਸੁਸ ਗਣਿ ਰੰਗ ਮੈ ਲੈ ਵੇਸੇ ਮੈ ਵਰੁ ਸਚ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਬਾਬਾ ਲਗਣੁ ਗਣਾਇੰਤੀ ਵੇਦਾ ਸਾ ਪੂਰੇ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਤਤੁ ਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨਟ ਲੈ ਜੋ ਪੁਰ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਕਿਰਤ ਪਾਇ
ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਜਾਵੀ ਨਾਉ ਨਗਤ ਨਿਤ ਕੇਵਲੁ ਗਵਿਰ
ਤੁਝੋਈ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਹੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੇ ਤੇਤੇ ਸ
ਸੁਖ ਮਾਤਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪੁਰ ਚੇਤੇ ਬਾਬਾ ਲਾਇਤ ਰੀ ਧੁਰਿ ਗਤਿ
ਰਿਪੇਈ ਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਗਤ ਸੀ ਵੇਖਿ ਤਦੁ ਰਿਪਿ ਰਿਗ ਵੀ ਘਰੁ
ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਸਾਚੈ ਪਿਰ ਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਜੋ ਰੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾ
ਗੀ ਮੇਲਾ ਬਾ ਸੁਤੇਲਾ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿ ਅਨੇ ਸਤੁ ਸੰਤ ਕੁ ਸਦਾ ਸੁ

ਸਚੁ ਬਲਿ ਪਿਰਭਾਏ ॥ ਵਿਚਾਰਿਨਾਦੁ ਖੁਪਾਏ ਗੁਰਾ ॥ ਤਿਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤੁ

ਯਧਿ ਸਾਜਨ ਅਏ ਸਾਚੈ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਜਨ ਮਿਲਾਏ ਤਹਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚਮ
 ਏਸੁ ਖੁਪਾਏ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਹਿ ਜਿਸੁ ਸੋਭੈ ਮਨੁ ਲਾਏ ਅਨਦਿਨੁ
 ਮੇਲੁ ਭਾਏ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਪਰ ਮੰਦਰ ਸੰਤਾਏ ਪੰਚ ਸਭ ਦੁਨਿ ਅਨਦ ਵਜੇ ਤਮ
 ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਅਏ ॥ ਅਵਤੁ ਮੀਤ ਪਿਅਰੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਤੁ ਰੇ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗ
 ਵਤੁ ਪੁਰਭਾਵਤੁ ਸੋ ਤਲੁ ਜਾਗਦੇਰ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇ ਆਥਾ ਨਿਸੁਤਾਇ
 ਅਕਰ ਜਸ ਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਗਿਅਨ ਮਤਾ ਸੁਨੇ ਤੀ ਅੰਜਨ ਰਿਭ ਵਟੁ ਪੁਦਿ
 ਖਾਇਆ ਸਖੀ ਮਿਲਤੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਤੁ ਯਧਿ ਸਾਜਨ ਅਏ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤਨਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮੰ
 ਤਤੁ ਵੀਚਰੈ ਜਤ ਭੇਖੁ ਜਸ ਠਾਢਿ ਉਦਾਤਾ ਮਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣੁ ਰੇ ਤੁਜਨੁ ਗਿਅ
 ਨੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਰਨੁ ਕੀਨਾ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਮੋਤਿ ਅਤਨੁ ਮਨੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਚ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ
 ਰਾਗ ਮਾਧੁਰਾਤੁ ਪ੍ਰਾਚਿਨ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਅਣੇ ਕੇ ਤੇਤੁ ਬੁਝਿ
 ਜੁਕਵਟੁ ਕਉਣਾ ਕਾਥਾ ਬਿਕਾਥ ਰਾਏ ਦੇਵਨੇ ਮਨੁ ਗਾਇ ਅਗੁਰਿ ਰਾਏ ॥ ੪ ॥
 ਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗ ਮਿਧੁ ਭਾਏ ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ਅਵਤੁ ਸਜਣਾ ਤੁਏ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ਘਰਿ ਆਪਨੇ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਰ
 ਭੀ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
 ਭਈ ਨਿਓ ਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤੁ ਸੋਈ ਮਿਲਿ ਆਥਾ
 ਨਿਸੁਭਾਏ ॥ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ਘਰਿ ਆ
 ਏ ਅੰਜਨ ਸਾਜਨ ਤਾਪਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ਤਹਿ ਮੋਹਿ ਅਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਾਕੁਰ ਦੇ
 ਖਿਨੁ ਹੀ ਰਾਮ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰ ਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਗ ਵੀਗਿ ਗਿਰਾਏ ਅਵਗਣ
 ਮਨਿ ਗੁਣੀ ਪੁਰ ਆਇ ਆਪੁ ਰੈ ਪੁਰ ਖਿਥਿ ਧਾਏ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਤਿ
 ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਰੇ ॥ ੫ ॥ ਕਰਮ ਮਨ ਮਿਲਿ ਸਤਾਰਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਤਿਥਿ ਆਏ ॥ ੬ ॥

ਦਰੁਪਾਇ ਅਜਾਬਾਢੀ ਏ ਅਸਾਮਨ ਸਾਧੂਗੀਰਾਮ ਪਿਰੰਗਾ ਵਿਅਕੀ ਸਦਾ
ਵਿਗਤਿ ਅਨੰਤੁ ਗੀਰਾਮ ਪ੍ਰਭਦੁ ਗਿਨਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸਾ
ਅਧੇਰ ਸੀਅ ਅਧੇਰ ਵੈ ਜਿਉ ਤਿਸਦੀ ਵਹਿ ਆਧੀ ਅਮਰੁ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ
ਪਾਰਗੁਰ ਪ੍ਰੇਸਚੁ ਪਾਈਐ ਅਧੇਰ ਜਗ ਸੰਜਗੀ ਨਦਰਿ ਕੰਗਲੇ
॥੩॥ ਪਿਰਉਚਰੀ ਮਾੜੀ ਏ ਤਿਉਲੇ ਆਸੇ ਰਿਤਾ ਜਾਗਮ ਤਉ ਬਿਸਮਤੁ

ਖਿਗੁਣ ਅਨੰਤ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾਗਮ ਸਕਦੁ ਵੀਚਰੀ ਕਰਣੀ ਸਗੰਗਮ
ਨੀਸਦੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਕੋਟੇ ਨਤੀ ਠਾਤਰਾ ਮੁਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੇ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਤੁ
ਰਵਾਨਾ ਆਵੈ ਨਾਜਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੁਪਛਾਣੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਸ਼
ਮਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦੇ। ਮਤਲਾ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ੪॥

ਜਿਨਿਕੀ ਆਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅਜਗੁਧੰਧ ਜੈਲਾਇਆ ਦਾਨਿ ਤੇਰੇ ਘਟਿ ਰਾਣਤੁ
ਦੁਦੀ ਪਾਇਆ ਚੰਦੇਦੀ ਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਤਰਿ ਕੈਦੁ ਖੁ ਅਧੇਰ ਉਠਿ ਗਾਇਆ
ਜੇਵਲਾ ਜੇਨਾ ਲਿਸੈ ਪਗਖਿ ਮੋਟੀ ਐਲਾਇਆ ਵੀਵਾਤੁ ਅਸੇਰ ਸੇਤੀ ਪਾ
ਬਦੀ ਆਇਆ ਜਿਨਿਕੀ ਆਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅਜਗੁਧੰਧ ਜੈਲਾਇਆ
ਇਤਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ਇਤੁਤਨੁ ਜਿਨਿ ਮਿਉਗਾਰਿ ਅਮਨੁ ਲੀਅਤ
ਤਾ ਲੀਅਤ ਦੀ ਅਮਨੁ ਜਿਨਿ ਮਿਉ ਸੇਸ ਜਨ ਕਿਉ ਵੀ ਸਗਤਿ ਜਿਨਿ ਦਿਸੈ
ਅੰਤਰਿ ਰਈ ਅਜੀ ਅਸੇਤੀ ਗਤਿ ਰਹਤਿ ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਕੋਈ
ਨੀਤਾ ਤਉ ਬਲਿਤਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ਗੁਣ ਕਉ ਵੈਵਾਸੁ ਲਾਭ
ਸੁਲਾਈਜੈ ਜੇਗੁਣੁ ਵੈਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਕਰੀਜੈ ਸਾਧਕਰੀ ਜੇਗੁਣੁ
ਥੋਰਿ ਅਵਗੁਣ ਚਲੀਐ ਪਤਿ ਰੇਪਟੇ ਬਰਕਾਰਿ ਅੰਬਰ ਅਪਣਾ ਪਿਰਮਦੇ
॥ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀ ਐਭਲਾ ਕਤੀ ਐਭਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਗੁਣ ਕਉ ਵੈਵਾਸੁ
ਭਿਵਾਸੁ ਲਾਭੀਜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਅਖੀ ਐਤਰੁ ਕਰੇ ਨਕੋਈ ਅਠਕ
ਕਉ ਜਾਈ ਐਜੇ ਭੁਲਾਤੁ ਏ ਜੇਤੋਂ ਏ ਭੁਲਾ ਜਾਇ ਕਤੀ ਐ ਆਪਿ ਕਰੇ ਨਕੋਈ
॥ਸੁਣਦੇ ਥੇ ਬਾਧੁ ਕਤੋਂ ਐਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਦੇਇਦਾਤਾ ਜਿਨਿ
ਤਾ ਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਅਖੀ ਐਤਰੁ ਕਰੇ ਨਕੋਈ

॥ ਸੁਤੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ੪॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤੁ

ਮੀਰਵੈਸੇਈ ਗੁਰਕੀਪਉਤੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁੰਈ ਸੁਖਿਸਤਜਿਅਵੈਸਾਚੁ
ਵੈਸਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ ਇਸਨਾਨਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਠਲਿਉਕਿ
ਕੁਠਲੈ ਪਰਪੰਚਮੋਤਥਿਕਾਨਖਾਕੋਕੁਤਕਪਟਨਦਈ ਮੇਰਮਨੁਗਤਗੁਣਗੇਵੈ
ਮੀਰਵੈਸੇਈ ਸਾਧਿਬੁਸੇਸਾਟਾਤੀਅੰਜਿਨਿਕਰਤੁਕੀਆ ਮੈਕੁਲਾਗੀ
ਮੀਰਮੋਲਿਅੰਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ ਮਾਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰ
ਪਾਧਿਮੋਲਕਰਾਇਆ ਅਪਨਜਾਪੁਰੁਸਤਿਪਥਾਤਾਜਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ
ਤਿਸੁਨਾਇਗੁਣਗਾਵਾਜਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਤੋਪਿਧਾਇਆ ਸਾਧਿਬੁਸੇਸਲ
ਤੀਅੰਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ ॥੨॥ ਆਇਗਾਇਆਕੀਨਆਇਤੋਕਿਟਾਵੈਜਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਹਿਸੇਤੀਰਾਤਾ ਸਾਧਿਬਰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਕਾਤਾਜਿ
ਸੀਥਿਥਕਾਕੋਟਉਸਾਰਿਆ ਪੰਚਕੁਟਾਇਕੋਆਪਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪੁਰੁਸ
ਵਾਰਿਆ ਤਮਅਵਗਾਇਆਰਤੁਸੁਦਿਪਿਆਰਤੁਪੁਰਾਵੈਸਚੁਸੇਈ ਆਵਣ
ਜਣਾਬੀਐਸਚੀਮਤਿਤੋਈ ॥੩॥ ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜਨੈਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ ਸਮ
ਐਸੁਐਜਾਣੀਐਜੈਆਪਿਜਾਣਾਵੈ ਆਪਿਜਾਣਾਵੈਮਾਗਿਪਾਵੈਅਪੇਮਨੁਆ
ਏਵਏਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਅਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣਅਭੇਵਏ ਤੰਤੁਮਤੁਪਾਖੰਡੁ
ਜਣਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ ਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੇਤੈਸੁਐਗੁਰਸਾਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ
॥੪॥ ਸਾਜਨਤੋਵਨਿਆਪਣਕਿਉਪਰਪਾਜਾਤੀ ਸਾਜਨਗਤੇਸਚਕੇਮਹਿਮਨਮਤੀ
ਮਨਮਾਧਿਸਾਜਨਕਰਤਿਰਲੀਆਕਰਮਧਰਮਸਾਬਾਇਆ ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਪੁੰਨ
ਪੁਜਾਨਮੁਸਾਚਾਭਾਇਆ ਆਪਿਸਾਜੇਥਾਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ ਸਾਜਨ
ਗਗਰਗੀਲਜੇਗੰਗੁਲਾਬੁਥਣਾਇਆ ਅੰਧਾਅਗੁਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰਜਾ
ਵੈ ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਤੋਈਐਕਿਉਗਤੁਪਥਾਣੈ ਕਿਉਗਾਇਜਾਵੈਮਤਥਪਾਵੈਅੰ
ਧਰੀਮਤਿਅੰਧਲੀ ਵਿਦੁਨਾਮਤਰਿਕੇਕਉਨਸੁਐਅੰਧੁਬੁਝੈਧੰਧਲੀ ਦਿਨੁਗਤਿ
ਚਾਤੁਚਉਉਪਜੇਸਾਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਵਸੈ ਕਰਜੋਰਿਗੁਰਪਾਤਿਕਰਿਬਿਨੀਤੀਗਤੁ
ਪਾਧਰੁਗੁਰਦਸੈ ॥੫॥ ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸੁਭਦੇਸੁਪਰਾਇਆ ਕਿਸੁਪਾਤਿਕੋ
ਥਰੀਗੰਠਜੀਤੁਖੀਭਰਿਆਇਆ ਤੁਖੀਭਰਿਆਇਆਜਗਤੁਸਾਬਾਇਆਕਉ
ਤੁਜਾਵੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆ ਆਵਣੇਜਾਵਣੇਖਰੇਰਾਵਣੇਤੋਠਿਨਾਵੈਠਰੀਆ

ਨਾਮਵਿਨੁ ਏਉ ਦੇਸੁ ਏਨਹੁ ਰਿਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇਥੀ ਭਲੀ
 ਸੁਪਨਾਇਆ ਗੁਰਮਤ ਘੀਘਾਰਿਆ ਪੈਦੇ ਸੋਤ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀਣ ਸੋਢੀ
 ਵਾਤਾ ਕਰੇ ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣ ਸਬਦ ਪਤੀ ਜੇ ਅੰਕੁਰੀ ਜੇ ਸੁਮਤ ਕੁਮਾਰੀ
 ਤੇਰੇ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ
 ਸੁਣੇ ਲਾਬ ਜੰਤ ਅਨੰਦ ਥੀਣ ਗੁਰਮਤ ਘੀਘਾਰਿਆ ਪੈਦੇ ਸੋਤ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀਣ
 ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲਾਣੀ ਐਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪੈਦੇ
 ਕੋਈ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਣਾਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਤ ਨ ਭੁਲਾਵੈ ਜੇ ਜੇ
 ਡਿਤੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਾਏ ਠੀਣ ਉਨੀ ਚੁਕਰ ਉਥੇ ਨ ਤੰ
 ਓਰ ਉਥਾਈ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਆਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਗਗੁਸੁਤੀ

ਸੁਖ ਸੋਇ ਲਗਾਤਰਿ ਧਿਆਵਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਛਲੁ ਪਾਵਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛਲੁ
 ਤੁਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਬਲਿ ਤਰੀ ਗੁਰ ਅਪਦੇਵ
 ਨਿਕਾਰ ਜਸ ਭਿਸ ਵਾਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਰਿ ਜਾਪੁ ਸੁਖ ਛਲ ਤਰਿ ਜਨ ਪਾਵ
 ਤੁ ਕੈ ਸੁਣੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਇ ਲਗਾਤਰਿ ਧਿਆਵਤੁ ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ਜਿ ਸੁਭਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਜੇਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਿ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਗੁਣ
 ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਅੰਦਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਜੀ ਖੈ ਸੋ ਜਨਮ
 ਲਾਗਾ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨੰਦਿ ਨ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ਤੁਹਿ ਨਿਸਤਾ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ਜੁਗਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਧਰਮ
 ਦੁਵੀਚਰਾ ਗੁ. ਸਬਦੁ ਵੀਚਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜਿ ਸੁਕਿ ਰਾਖਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦੇ
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਕਿਲ ਵਿਖਸ ਭਿਗਵਾਏ ਸਭੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਭਨ ਕਉ
 ਗੁਣੁ ਮਾਰਾ ਜੁਗਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਾਜਨ ਆਇ ਦੁਰੇ ਘਰਮਾਣੀ
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਿਧਾਤਿ ਅਘਾਤੀ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰਿਪਤ ਸੀ ਡਿਠੇ ਭੁਖਾ
 ਆਏ ਦਾਦਿ ਸਿਪੁ ਜਤਿ ਵੈ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ
 ਜੋ ਵਿਵਿਧ ਭੈ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਭੁਜਨਾਈ ਸਾਜਨ ਆਇ ਦੁਰੇ ਘਰਮਾਣੀ

ਗੁਰਮੁਖੀਛੰਤੁ॥

ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੩

ਭਗਤਜਨਕੀ

ਤੁਮ੍ਹਰੀਓਰਾਖੇਜੁਗਿਜੁਗਿਗਪਦਾਅਗਿਆਰਾਮ ਸੋਭਗਤੁਜਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਤ
 ਤੁਮ੍ਹਰੇਸਬਦਿਜਲਾਇਆਰਾਮ ਤਉਮੇਸਬਦਿਜਲਾਇਆਮੇਰੇਤਰਿਭਾਇਆਜਿ
 ਸਦੀਸਾਚੀਬਾਣੀ ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖਿਵਖਾਣੀ
 ਭਗਤਕੀਚਾਲਸਚੀਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਾਨਿਤਾਇਆ ਕਭਗ
 ਤਸੋਤਿਦਰਿਸਾਚੇਜਿਨੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਇਆ ਤਰਿਭਗਤਕੀਜਾਤਿ
 ਪਤਿਓਭਗਤਤਰਿਕੋਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ ਤਰਿਭਗਤਿਕਰਤਿਵਿਚੁਆਪੁ
 ਗਵਾਵਤਿਜਿਨੀਗੁਣਅਛੰਗਾਣਪਛਾਣੇਰਾਮ ਗੁਣਅਉਗਾਣਪਛਾਣੇਤ
 ਰਿਨਮੁਖਾਣੈਭੋਭਗਤਿਮੀਠੀਯਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਰਤੀ
 ਘਰੀਮਤਿਬੰਰਾਗੀ ਭਗਤੀਰਾਤਸਦਮਨੁਨਿਰਮਲਤਰਿਜੀਉਵਖਾਣਿਸ
 ਦਾਣੇ ਸੋਭਗਤਤਰਿਕੋਦਰਿਸਾਚੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਣੇ = ਮਨ
 ਮੁਖਭਗਤਿਕਰਤਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਤੋਰੀਰਾਮ ਤ
 ਤੁਮ੍ਹਰੇਮਾਇਆਗੋਗਿਵਿਅਧੇਮਰਿਜਨਮਤਿਦੁਖੁਤੋਰੀਰਾਮ ਮਰਿਜਨਮਤਿਦੁਖੁ
 ਤੋਰੀਦੁਜੈਭਾਇਪਰਜਵਿਗੋਰੀਵਿਨੁਗੁਰਤਤਨਜਾਨਿਆ ਭਗਤਿਵਿਨੁਸਮ
 ਤੁਜਗੁਭਗਮਿਅਅਤਿਗਾਇਆਪਥੁਤਾਨਿਆ ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੋਪਛਾਣੇਅਤ
 ਰਿਨਮਸਚੁਸੋਰੀ ਨਾਮਿਮੀਏਵਰਿਅਈਦੁਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਰੀ
 ਭਗਤਕੋਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਚਾਤਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੇਰਾਮ ਭਗਤਿਖਜਨਾਅ
 ਪੇਦੀਅਕਯੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਰਾਮ ਕਯੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਤਰਿਮਨਿ
 ਰਾਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇਆ ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਤਿਖੁਟੈਤਰਿਦੀਅਸਤ
 ਜੇਸੁਭਾਇਆ ਤਰਿਜਨਉਚੇਸਦਤੀਉਚੇਗੁਰਕੋਸਬਦਿਸੁਤਾਇਆ
 ਅਧੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਭਾਪਾਇਆ

ਸੁਭੀ

ਮਤਲਾ ੩

ਸਬਦਿਸਚੇਸ

ਤੁਮ੍ਹਰੇਸਾਜਿਥੈਸਚੇਕਾਤੋਇਵਿਚਾਰੇਰਾਮ ਤਉਮੇਸਤਿਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੈਸਾ
 ਚਗਖਿਅਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ ਸਚੁਗਖਿਅਉਰੇਧਾਰੇਦੁਤਰੁਤਰੇਠਿਰਿਭਉਜ
 ਯੁਤਗੁਣਨਤੋਰੀ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਚੀਬਾਣੀਜਿਨੀਸਚੁਵਿਖਾਣਿਅਸੋਰੀ

ਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵੈ ਸਚੇਵੇਖੈ ਸਚੁਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਸਾ
ਨਾਈ ਸਚੁਨਿਸਤਾਰਾਉਈ ॥ ਸਾਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾਇਅਪੁ
ਸਚੁਸੋਈਗਮ ॥ ਸਚਭੋਜਨਭਉਸਚੰਤਸਚਨਾਮਿ ॥ ਸੁਖੁਉਈਗਮ ॥ ਸਚਨਾ
ਖੁਉਈਮਰੈਨਕੋਈਗਰ ॥ ਜੂਨੀਵਾਸਾ ॥ ਜੋਤੀਜਤਿਮਿਥਾਈਸਚਿਨਨ
ਨਾਇਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਸੋਸਚੰਤੈਅਨਾਦੁਨਸਚੁਪਿਆਰਿ
ਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਤਿਰਦੈਵਸਿਅਨਾਵੀਭੁਕਿਦੁਖਪਾਇਨਿ ॥ ਸਚਾਰਥ
ਚੇਗੁਣਗਾਵਤਿਤਿਤੁਘਰਿਸੋਇਲਾਉਈਗਮ ॥ ਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚਤਾਨਾ
ਵਿਚਿਸਾਚਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸੋਈਗਮ ॥ ਸਚੁਸਚੁਵਰਤੈਸਚੈਬੋਝੈਸਚੁਕਰਮੁ
ਉਦੇਖਾਤਸਚੁਪਸਰਿਅਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕੋਈ ॥ ਸਚੇਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ
ਜਨਮੈਦੁਜਾਉਈ ॥ ਸਚੁਕਿਉਅਧੇਕਰਤਾਅਪਿਕਰਾਵੈਸੋਈ ॥
ਫਗਤਸੋਤਿਦਰਵਾਰੈਸਚੈਸਚੁਵਖਾਣੇਰਾਮ ॥ ਘਟਅੰਤਰਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੈ
ਪਿਪਥਾਣੇਰਾਮ ॥ ਅਪੁਪਥਾਣਤਿਤਸਚੁਜਾਣਤਿਸਚੈਸੋਈਉਈ ॥
ਕਦੁਸਚੀਏਸੋਭਾਸਾਚੈਤੀਸੁਖੁਉਈ ॥ ਸਾਚਿਰਤੇਭਗਤਇਕਰੰਗੀਦੁਜਾ
ਕੋਈ ॥ ॥ ਜਿਸਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਚੁਪਰਾਪਤਿਉਈ ॥

ਸੁਧੀ ॥ ਮਠਾ ੩ ॥ ॥ ਜੁਗਚਰੇਧਾਨੇ

ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਤਗੁਨਉਈਗਮ ॥ ਨਿਤਚਕੁਰਾਜੁਸਦਾਤਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਅ
ਨਕੋਈਗਮ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕਜਾਇਨ
ਨਾਪਿਰਮੇਥਾਵਾਉਅਗੁਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਅਤਾਉਪਿਧ
ਬਿਨੁਤਰਿਨਵੈਮੁਕਤਿਨਉਈ ॥ ਕਾਮਦਿਕਤੈਰਾਵੈਮਾਨਿਮਾਨੈਸੁਖੁ
॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਧਨਬਾਝਜੀਏਤਰਿਵਰੁਪਾਵਤਿਸੋਈਗਮ ॥ ਸਦਾਉ
ਤਗਈਠਿਰਿਮੈਥਾਵੈਸੁਨਉਈਗਮ ॥ ਠਿਰਿਮੈਥਾਵੈਸੁਨਉਈਗੁਰਮੁਖਿਕੁ
ਈਤਉਮੈਮਾਰਿਪਥਾਣਿਆ ॥ ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਾਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿ
ਦਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰੁਗਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪਣਾਸਾਚੀਸੋਭਾਉਈ ॥
ਪਿਰੁਗਵੈਆਪਣਾਵਿਗਤਿਆਪੁਰੁਸੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕੋਧਾਨਬਾਝ
ਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏਰਾਮ ॥ ਤਰਿਕੇਰਗਿਰਤੀਤਿਕਾਮਦਿਮਿਥਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁ

ਮੰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਤੁ ਬਾਣੀ ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿ
 ਨੁਤੀ ਕਾ ਮਣਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ਤਹਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਮਣਿ ਲਇ ਆ ਕੀ
 ਰਿਦਾਏ ਮਤਲੀ ਮਤਲੁ ਪਾਏ ਏ ਗੁਰਮਤੀ ਤਹਿ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਵਾਲੀ ਪੁਰਿ
 ਮੇਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇ ਰਾਗੁ ਤੋ ਆਪੁ ਗਵਿਰਾਇ ਆ
 ਸੁਖਾਈ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਰਾਇ ਆ ਸਤੁ ਬਾਣੀ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਪੁਰਾ ਕਿਲਾਖਿ ਆਪਾਏ
 ਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਆ ਕਾ ਮਣਿ ਨਿਰਮਲ
 ਹੁੰਮ ਮਲੁ ਕਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਆਪਾ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵ
 ਜੀਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਫੰਗੁ ॥
 ਤਹਿ ਤੇ ਤਹਿ ਗੁਣਗਾਵਤੁ ਤਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ਅਨਦਿਨ ਸਬਦਿ ਰਵਤੁ ਅਨਦ
 ਨ ਬਦਵ ਜਾਏ ਰਾਮ ਅਨਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਤਹਿ ਜੀਉ ਪਾਰਿ ਆਏ ਤਹਿ ਗੁਣਗਾਵਤੁ
 ਨਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰ ਤਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਗੀ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਵ
 ਆਪਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਤਾਏ ਤਿਨ ਪਾਰਿ ਸਦੀ ਮੋਹਿ ਲਾਤਿ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇ ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਰੰਤ ਲਿਵ ਲਾਏ
 ਰਾਮ ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਨਿਰਮਲੁ ਤਹਿ ਗੁਣਗਾਵਤੁ ਰਾਮ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ
 ਗੰਠ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਤਹਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਨ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤ
 ਰੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਵਤਿ ਸਤਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਏ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇ ਰਾਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੰਤ ਸੰ
 ਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਾਇ ਆਤਿ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਨਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
 ਤ ਭਾਏ ਤਹਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੁ
 ਅਰਤਾ ਤਹਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪਾਏ ਆਮੋਰੁ ਕਾਇ ਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ਗੁ
 ਰਸਬਦੇ ਰਾਗੁ ਤਹਿ ਜੇ ਮਤਾਨ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਤਿਨ ਪਾਰਿ ਸਦੀ ਮੋਹਿ ਲਾਜਿ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ਚਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਗੁਤਰ ਮਿਭੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਕਾਮੁ ਤੁਨ
 ਪਾਇ ਰਾਮ ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆਤਿ ਕੇ ਰੂਪ ਗਾਵਾਇ ਆਰਾਮ
 ਰਿਕੰਦੁ ਖਗਵਾਇ ਆਜਾਤ ਰਿਮ ਨਿਭਾਇ ਆਸਦਾ ਵਤਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤਹਿ ਕੇਤ
 ਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦਾ ਜੀਤੈ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਰਿ ਜਾਪ

ਪਿਘਰਿਦਰਿਸਚਸੋਈ

ਸਚਸੋਇਸਾਸਦੀਸਚਬਣੀਸਬਦੇਹੀਨੁ

॥੬੭॥

ਗੁਰਸੂਤੀਮਤਲਾ ੩

ਏਤਘਰੁ ੩

ਜੇਏਕੁਇਵਰੁਬਾਬਕੀਏਤਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਮ ਸਦਾਏਹੀਸੋਯੋ
ਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਮ ਤਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਤਾਏਸਾਧਕੈ
ਗੀਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਏਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਕਦਿਸੀਗਾਰੀ ਮੇਰਪ੍ਰਭਨਦਸ

ਸਾਚਾਜੀਅਪੇਅਪੁਰਿਪਾਇਆ ਸਦਾਪਿਰੁਗਵੇਅਪਣਾਜੀਅ
ਟੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ਪਿਰੁਪਾਇਅਤਾਬਲਕੀਏਅਨਦਿਨੁਸਤਜੇਮਤੰ

ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਤਾਇਆਤਿਤੁਤਾਨੈਮੈਲੁਨਰਾਤੀਰਮ ਤਿਤੁਤਾਮੈ
ਤੀਤਰਿਪੁਭਿਰਾਤੀਮੇਰਪ੍ਰਭਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ਅਨਦਿਨੁਗਵੇਤਰਿਪੁਭੁਪਦਾ

ਤੁਅਪੁਗਵਾਏ ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਤਜਿਮਿਲਾਇਆਅਪਣਪ੍ਰੀਤਮਤੰ
ਨਮੁਮਿਲੈਵਰਿਅਈਪ੍ਰਭਗਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ ਪਿਰੁਗਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ

ਪਿਰਕਾਮਤਲੁਤਿਨਿਪਾਇਆਰਮ ਸੋਸਤਅਤਿਨੈਮੈਲੁਦਾਤਾਜੀਅਵਿਚੁ
ਪੁਗਵਾਇਆਰਮ ਵਿਚੁਮੈਚੁਕਾਇਆਜਾਤਰਿਭਾਇਆਤਰਿਕਮਤੰ

ਗੀਤਾਈ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਵੈਨਿਤਸਚੇਕਥੇਅਕਥਕਤਈ ਜੁਗਚਰਣ
ਏਕੋਵਰਤੋਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ ਰੰਗਿਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਜੀ

ਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋਇਲੜਾਸਜਨਮਿਲੇਪਿਅ
ਮ ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੰਅਤਰਿਗਾਧਿਅਉਰਿਧਾਰੇਰਮ ਤਰਿਕਮਤੰ

ਧਾਰੇਅਪਨਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਤਰਿਜਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਾਇਆਸੇ
ਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤਰਿਕਮਤੰ

ਮੰਨਿਮੁਗੇ ਮੇਲਿਤਈਗੁਰਿਪ੍ਰਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ
ਗੁਰਸੂਤੀ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤੁ ਸੋਇਲੜਾਤਰਿਕਮਤੰ

ਸਬਦੀਵੀਚਰੇਰਮ ਤਰਿਮਨੁਤਨੋਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮੁਨਮੁਖਿਅਰੇਰਮ
ਮੁਖਿਅਰੇਸਤਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮੁਨਮੁਖਿਬਣੀ ਅਵਣਜਾਣੇਤੁ

ਆਘਰਿਅਨਤਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ ਤਰਿਤਰਿਏਕੋਪਾਇਆਤਰਿਪੁ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ ਸੋਇਲੜਾਤਰਿਕਮਤੰਗੁਰਮਨਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਰੇ

ਤਰਿਕਮਤੰ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

५४ १

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣਵਿ ਕਣਾ ਗੁਣ ਗਵਾ ਬਲਿਗ ਮਜੀਉ ਤਰਿਤ
ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿਗ ਮਜੀਉ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਦਮੀ
ਟੰਡੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ਤਉ ਮੈਰਗੁ ਗਾਇਆ ਭਉ ਭਾਗ ਸਤ ਜੇ ਸਤ ਜੇ
ਮਾਇਆ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਾਥਿ ਸੁਖਾਈ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ਅਨ
ਗੁਨੁ ਪਿਆਇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਉ ਕੁੜਮ
ਗੁਰ ਬਾਣੀਆਇਆ ਬਲਿਗ ਮਜੀਉ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ
ਬਲਿਗ ਮਜੀਉ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਤਾਇਆ ਗਇ
ਅੰਤੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਪੰਤੁ ਭਗਮੁ ਗਵਾਇਆ ਤਉ ਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਅੰਗ ਤਭਏ ਸਰੀਰਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣੀ ਗਤੀ
ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਭੁ ਵੀਰੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ਬਲਿਗਾਈ ਕਲਿਗ ਮਜੀਉ ॥

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੁਰਿ ਕੁ ਰਵਿ ਤੇ ਕੁਰਿ ਲਈ ਕਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਕੁਰਿ
ਵੈ ਮਤਾ ਵਖ ਪਵੈ ਵਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਉਤਰਿ ਪੰਥਿ ਕੁ ਮੇਰਾ ਵਸੰਦਾ
ਨੁਪ ਕੇਖਾਇਆ ਅਪੇਦਾਇਆ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲੰਦਾ ਜੰ
ਮਕੇ ਵਿਭੁ ਜਨ ਮੇਲੇ ਸਤਿਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ਆਇਆ ਲਗਾਵੁ ਜਾਇਆ
ਦੈ ਧਨ ਓਮਾਤੀ ਆਬ ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ ਪੀਰਿਤ ਪਾਏ ਆਇ ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਚਾਇਆ
ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ ਪਤੀ ਵਚਾਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣਿ ਪਾਇਆ
ਣੀ ਗਿਅਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਠੰਡੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਇ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰੁ
ਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਵਤਨੁ ਵਾਲ ਸਖਾਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਮੇਲੇ ਵਿਨੁ
ਦੇ ਨ ਜਾਈ ਗੁਰਮੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪॥ ਪ੍ਰਭਾ ੧ ਠੰਡੇ
ਤਰਿ ਪਾਇ ਲੜੀ ਲਾਵ ਪਗ ਵਿਰਤੀ ਕਰ ਮੁਦਿ ਜਾਇਆ ਆਬ ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ ਬਦੰ
ਮਾਵੇ ਦੁਧ ਮੁਦਿ ਜੁਪਾ ਪਤ ਜਾਇਆ ਆਬ ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ ਪਗ ਮੁਦਿ ਜੁਪਾ ਗਿ
ਆਵੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨ ਮੁਦਿ ਜਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਰਧੁ ਸੁਭ ਕਿਲਾ
ਪਗ ਵਾਇਆ ਸਤਿਜ ਅਨੰਦ ਤੇ ਆਵ ਰਤਾ ਗੀ ਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੀਲਾਇਆ ਜਾ
ਲਾਵ ਪਾਇ ਲੀ ਅਰੰਭੁ ਕਾ ਜੁਰਚਾਇਆ ਤਰਿ ਦੁਜ ਜੀਲਾ ਵਸੰਦਾ
ਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਆਬ ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ ਨਿਰਭਉ ਕੇ ਮਨੁ ਤੇ ਆਇ ਮੈ ਮੈਲਾ ਵ
ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਤਰਿ ਵੇਖੈ ਮੁਖੁ
ਰਿਅਤ ਮੁਰਾ ਮੁਪ ਸਾਰਿ ਆਸੁ ਅਮੀ ਸਰ ਬਗਤਿ ਅਭਰ ਪੁਰ ਅੰਤਰਿ ਬਾਸੰਦਾ
ਕੁੰਧ ਕੋ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਜਨ ਮੇਰਾ ਲਗਾਏ ਜਨ ਦੁਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਇਆ
ਦਵ ਜਾਏ ਤਰਿ ਤੀਜ ਜੀਲਾ ਵ ਮਨਿ ਚਉਭਾਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਆਬ ਲਿਰਾ
ਉ ਸੰਤ ਜਨ ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਵਰਤਾ ਗੀ ਆਬ ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ ਜੰ
ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸੰਤ ਜਨ ਵਰਤੰ
ਆਤਰਿ ਕਈ ਅੰ ਅਕ ਥਕਾਣੀ ਤਿਰਦੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀਤੰ
ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਜੀਉ ਜਨ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੇ ਤਰਿ ਉਪਜੈ ਮਾਇਕੰ
ਉ ਤਰਿ ਚਉਭ ਜੀਲਾ ਵ ਮਨਿ ਸਤ ਜੁਭਾਇਆ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਆਬ ਲਿਰਾ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਰਾਇ ਤਰਿ ਮਨਿ ਤਾਨੀ ਮੀਤ ਲਾਇਆ ਆਬ ਲਿਰਾ ਮਜੀਉ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਮੋਗ ਪੁਰਖਾਇ ਆ ਅਨਦਿਨੁ ਤਿਲਿਵਲਾਈ ਮਨਦਿਦਿਅਫਲੁ
 ਪਰਿਅਸੂ ਅਮੀਤਿ ਨਾਮਿ ਵਜੰਤਿ ਧਰੀ ਤਿਪੁਤਿਨ ਕੁਰਕਾਜੁਰਚਾਇ ਆਪਨੀ
 ਕੰਦਮੀਵੇਗਾਮੀ ਜਨੁ **ਬੋਲੇ ਚਉਧੀਲਾਵੇ ਤਿਪਾਇ ਆਪੁਰੁ ਅਵਿਨਸੀ**
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ : ਛੰਤੁ।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਤਿਨਦਰਸਨ ਸਾਧੇ ਤਿਨਸਾਨ ਸਾਧਮੇਰੁ ਤਤਾਏ ਮਿ
 ਦ ਅਸਤਿ ਸੁਰਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਤੋਗਾਏ ਗੋਸੁਖਿ ਸੋਢ ਸਥਾਦਿਰੈ ਤਿਲਿਵਲਾਏ
 ਵੰਤਾਗਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਅਏ ਸਤਿਸਤਿ ਜਿਮਿਲਿਅਸ
 ਗੰਢਿਵਨਾਨਾ ਸੁਨਿਸਮਾਏ ॥ ਸੰਗ ਤਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸਨਿਨਿਰਮਲਿ
 ਨਾਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਭਯੋਪਾਵਿਤ ਸਰੀਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ
 ਗਈਭੁ ਮੁਕਤਾਤੁ ਮੈਥਿਨਤੀਪੀਰਾ ਨਦਰਿ ਪੁਰੁਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜਘ
 ਨਿਉ ਆਵਾਸਾ ਤਿਮੰਗਲ ਰਸ ਰਸਨਾਸਾਏ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਸਾ ॥ ਅੰਤਰੀ
 ਕਤਾਵੀਚਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅਏ ਤਿਗੋ ਮੁਖਿ ਆਰਸਥਾਦਿਨਿ ਸਤਰੇਅ
 ਸਾ ਅਨੁਅਧੇਰੁ ਗਵਾਏ ਆਗਿ ਅਨੁਪਚੰਡ ਬਲਿ ਆਪਟਿਚਾਨ ਟੁਘਰਮੰਦ
 ਰਸੰਤਾਏ ਆਤਮਨੁ ਅਗਪਿਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ਤਿਪੁਰੁਸਚੇਰਾਏ ਆਜੋਪੁ
 ਕੁੰਓਸੀ ਪੁਰਕੀਜੈ ਅੰਕਿਸਮਾਏ ਆ ਤਿਪੁਤਿਕਾਜੁਰਚਾਏ ਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਅਤਾਇ ਆਏ ਆ ਵੀਅਤਾਇ ਆਏ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਪਾਏ ਆ
 ਸਧਨਕੰਤ ਪਿਅਗੀ ਸੰਤਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਤਿਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਰੀ
 ਸੁਰਿਨਾਨਾ ਗੰਧ ਬਮਿਲਿ ਅਏ ਅਪੁਰਬ ਜੰਦ ਬਣਾਈ ਧੁਰੁਪਾਈ
 ਅਮੋਗਾਨਾ ਕਦੇ ਮਰੇ ਨਜਾਈ ਗੁਰਮੁਖੀ ੮੮ ੪

ਘਰੁ ੩ ਛੰਤੁ ਆਵਤੋ ਸੰਤਜਨੁ ਤੁਗੁਣ ਗਵਾਏ ਤਗਵਿਦਕੇਰੇਰਾਮ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਰਤੀ ਐਧਾਰਿਵਾਜੀ ਸਥਦਘਨੇਰੇਰਾਮ ਸਥਦਘਨੇਰੇਰਾਮ
 ਪਤੰਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਸਭਾਈ ਅਤਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾ ॥ ਸਚੇ ਸਥਾਦਿਲਿਵ
 ਲਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੈ ਗੀਗਾਰਤਰ ਮੁਨਾਮੁ ਰਿਦਪੁਜਾ ਗੁਰਮੁ
 ਧਿਪੁਰੁਸਚਾਏ ਅਵਰੁਨਜਾਏ ਦੁਜਾ ਸਭਮਤਿਗਵਿਰਤਿ ਅਸੰਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ਪੁਰੁ
 ਗਜਮਰਿਅ ਗੁਰਸਥਾਦਿਰੈ ਵੇਰਵਿਰਤਿ ਅਸੰਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ਪੁਰੁ

ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਟ ਪਾਟਿ ਰਵਿ ਅਸੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਾ
ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਧੀ ਐਤਿ ਸੁਚਿਨ ਅਵਰਨ ਕੰਧੀ ਸਤਿ ਜਗੁ ਰਾਵਾ ਜੋਤਿ
ਅਪੇਲ ਹੋ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਜਾਏ ਅਤਿ ਨਿਮਿਤ ਮੁਖ
॥ ੨ ॥ ਇਤੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰ ਮਨ ਮੁਖੁ ਪਾਰਿਨ ਪਾਈ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰ ਹੋ ਮਨ
ਮੁਕੋ ਪੁਰਤਰਾਈ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਧਿਆਇਨ ਪਾਈ ਵਿਰਥਾ ਜਾਮੁ
ਇਆ ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਅਪਾਰਤਾਇ
ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁਤਾਈ ॥ ਨਨਕ ਮਾਧੀ ਅਮੋਹ ਪਸਾਰੈ
ਬਿਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਓਧੁ ਚਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ
ਰਾਮਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਤੁ ਜੀਵਤਿ ਆਇ ਓਮਰੀ ਐਰਾਮਾ ਜੀਵਤਿ
ਮਰੀ ਐਭਉ ਜਲੁਤਰੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇ
ਰਤਾਰੀ ਸਚਿਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਵੈ ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਵੈ ਮਨ ਮਾਨਿਕਾ
ਮਿਵਰਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰੁ ਪਾਇ ਆਸ ਬਾਦਿ ਮਿਲਾਇ ਅਜੋਤ ਜੋਤਿ
ਈ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਸੁਤੀ ਬੰਤਾ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰੁ

ਗੁਰਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਅਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿ ਅਮੇਰੀ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਸੋ ॥ ੬ ॥
ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰੁ ਗੁਣ ਤਸੇ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ॥ ੭ ॥
ਰਿਸਾ ਬਾਸੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ਓਰਿ ਪਾਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥ ੮ ॥
ਜਵਾ ਪਿਅਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿ ਅਤਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਤਾ ਪਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ੯ ॥
ਓਨੇ ਆਮਿਲ ਸਬਾਦਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਨਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬਾਬੂ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਤਿਅ
ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨ ਮਰਾਤਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਓਰਿ ਪਾਇ ਆਇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਸਨ ॥ ੧੧ ॥
ਮਨੁ ਦਾਦਿ ਸਿਚਲਿ ਚਲਿ ਭਗਮਿ ਆਮਨ ਮੁਖ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆ ॥ ੧੨ ॥
ਮਨਿ ਚਿਤ ਦੇ ਮਨੋ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਾਗ ॥ ੧੩ ॥ ਇਆ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਪਰਿ ਦਾਇ ॥ ੧੪ ॥
ਪੁਰਾ ਬਣ ਗਾਇ ਆ ਜਨ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥
ਆ ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਓਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਰਿ ਆ ॥ ੧੬ ॥
ਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਆਸਾ ਚਿਤ ਵਿਸਾਰਿ ਆ ਮੈ ਅੰਤ ॥ ੧੭ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗੁਰ ਦੇਖਤਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿ ਆ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪੁਰ ਆਇ ਮਿਲੁ ਜਾ ॥ ੧੮ ॥

ਗੁਰਸੂਤੀ ਮਤਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਛੰਤੁ

ਚੰਨੁ ਧਰੁ ਵਾਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਚਿਖਿ ਆ ਜਿ ਨਿਤ ਰਿਪੁ ਭਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀ ਆ ਦੇਤ ਕੰਚ
 ਮੈਂ ਸੁਵੇ ਜਨ ਤਉ ਮੈ ਚਿਖਿ ਆ ਜਿ ਨਿਤ ਰਿਪੁ ਭਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀ ਆ ਦੇਤ ਕੰਚ
 ਨਵੇ ਵੀ ਆ ਜਿ ਨਿਤ ਰਿਪੁ ਮੈ ਚਿਖਿ ਆ ਮੈਂ ਮਾਇ ਆ ਵੇ ਸਭ ਕਾਲ ਖਾਇ
 ਮਾਧੁ ਖਮੁ ਜੇ ਸਜੁ ਤੀ ਆ ਜਨ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਉ ਮੈ ਚੁ
 ਦੰ ਆ ਵਸਿ ਆਇ ਤੁਵੇ ਜਨ ਸਿਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨ ਬਾਂਸ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉ ਦਿ ਆ ਦੁ
 ਕੰ ਆਇ ਵੇ ਵਿਤਾਈ ਆ ॥ ੩ ॥ ਅਸ ਅਸ ਕਰੇ ਦਿ ਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ ਵੇ ਸੰਤ ਜਨ ਮ
 ਸਿ ਅਸ ਪੁਰੀ ਤਰਿ ਚਉ ਦਿ ਆ ਜਨ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰ ਦੇ ਮਤੀ ਚਰਿ ਆ ਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ
 ਸਉ ਦਿ ਆ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧਨ ਅਸ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਗ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਤਰਿ ਪੁਰ ਸੇ ਜਤੀ ਐ ਅਧੀ
 ਮੇਰਾ ਕਰੁ ਅਗ ਮੁਦਾਇ ਤੁਏ ਰ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਤੁ ਮਿਲਾਈ ਮੈਰੇ ਮ
 ਸਿਤੀ ਲੋਚਾ ਗੁਰ ਮੁਖੇ ਰ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਤਰਿ ਸਧਾ ਸ ਜਾ ਵਿਛਾਈ ਜਨ ॥ ੬ ॥ ਤਰਿ
 ਪੁਤਾਈ ਆ ਰ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਮਿਲਿ ਆ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੭ ॥ ਆ ਕਰੁ ਸੇ ਜੈ ਤਰਿ ਪੁਰ
 ਰ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਤਰਿ ਮੇਲੇਈ ਮੈ ਮਾਨਿਤ ਨਿਏ ਮੁਖੇ ਰ ਗੁਏ ਰ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਗੁ
 ਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ ੮ ॥ ਉਗੁਰ ਵਿਟੁ ਪੁਲਿ ਪੁਮਾਇ ਆ ਰ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਜੀਉ ਸ
 ਚਿ ਗੁਰ ਅਗੇ ਦੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਰ ਮਰਾ ਜਿ ਆ ਜਨ ॥ ੯ ॥ ਤਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥

੬॥੧੮॥

॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ੩ ॥ ਮਤਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਛੰਤੁ ॥
 ਸੁਟਿ ਬਵੇ ਰੇ ਤੁਕਾ ਦੇ ਦੇ ਖਿਰੁ ਲਾ ਸੁਟਿ ਬਵੇ ਰੇ ਤੁਕਾ ਲਾਇ ਚਿਰੁ ਸੰਭਰੰਗਾ ਨ ਕੁੜੀ
 ਰੇ ਖਿਰੁ ਲਾ ਚੁਲ੍ਹੇ ਤੇ ਮੁਖੇ ਗੋ ਵਿਦਨਾ ਮੁਮਜੀਠਾ ਬੀਵਿ ਲਾ ਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾ ਲਾ ਸ
 ਕੁਚੀ ਨਿਗੁਰ ਮੀਠਾ ਮਿਖਿ ਆ ਮੈਂ ਤ ਮਗਨ ਬੀਰ ਤਿ ਆ ਤੁਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾ ॥
 ਦੀਨ ਸਗਟਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾ ਜਤ ਗਤਾਨਾ ਸੁਟਿ ਬਵੇ ਰੇ
 ਵਿਕਰਨਾ ਖੁਪਰਾਣਾ ਸੁਟਿ ਬਵੇ ਰੇ ਜ ਆਇ ਆਤਿ ਸੁਜਾਣ ਨਿਤ ਚਥ ਤਭਵੇ
 ਸੇ ਸੁਟਿ ਪਰ ਦੇ ਸੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਰਾਗੀ ਸੁਟਿ ਬੇਰਾਗੀ
 ਚਾਹੁ ਪੁਰਾਤਿ ਰਹੀਐ ਇਤੁ ਮਨ ਦੀਜੈ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਜਿ ਥੁਮਾਣਾ ॥
 ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵਤਾ ਰਣ ਤੇਰੇ ਕਿ ਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ - ਸੁਟਿ ਬਵ
 ਰੇ ਆ ਕੀ ਚੇ ਰੁਕਾ ਮਨੋ ਸੁਟਿ ਬਵੇ ਰੇ ਤੁਵੇ ਸੀ ਗਰ ਬੁਗੁ ਮਨੋ ਨਿਤ ਚਥੁ ਚੁ
 ਜਾਣਾ ਮੇ ਆ ਮਾਣਾ ਸੰਤ ਪੁਰੁ ਤੇ ਦਿ ਦਸਾ ਜੀਵਤ ਮਗੀ ਐ ਭਉ ਜਥੁ ਤਰੀ ਐ

ਜੇਕੀਵੈਕਰਮਿਲਿਖਿਅਸਾ ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਜਿਸੁਖਵੰ
ਧਿਅਨੋ... ਸਗਣਿਪਾਇਅਤਰਿਦੁਅੰਗੋਤਉਬਲਿਬਲਿਸਦੁਰੁ
॥੩॥ ਸੁਟਿਬਾਵੇਗਮੁਤਜਾਣਤਿਪੁਰੁਮੈਪਾਇਆਸੁਟਿਬਾਵੇਗਮੁਤ
ਪੁਰੁਧਿਅਇਆਜਿਨੇਪੁਰੁਧਿਅਇਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਰੁਤ
ਨੁਪਾਈਐ ਥੀਉਨਿਮਾਣਸਦਕੁਰਬਾਣਸਗਲਾਅਪੁਮਿਟਾਈਐ
ਗਸੁਧਾਜਿਨਿਪੁਰੁਖਧਾਤਮਤਿਸੁਪਾਤਿਅਪੁਵੇਚਾਈਆ
ਖਸਾਗਰਾਪੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥ ॥੧॥ ਗੁਰੁਸੁਤੀਠੀਤੁਮਪਦੁ
ਤਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੋਬਲਿਰਾਮਜੀਉ
ਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭੰਗਸਤੁਕਿਓਏਪਾਗਿਤਿਸਕੋਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ਬਾਬੁਲਮੇਰਵ
ਰਬਾਕਰਣਕਰਣਪੁਰੁਤਰਾ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਗੈਭਉਜਲੁਖੰ
ਗਾਅਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਾਕਾਰਾਖਉਸਤਤਿਕਰਿਕਾਰਿਜੀਵਾ ॥੧॥
ਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮਾਨਿਤਾਨੀਪੀਵਾ ॥੨॥ ਤਰਿਅਪੇਲਏਮਿਲਾਏਕਿਰੀਵੰ
ਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ਜਿਸਨੇਤੀਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ
ਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਚੇਸਿਰਜਣਤਰਾ ਜਿਸਤੇਖਾਈਕੋਈਨਾਤੀਐਸਪੁਰੁ
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਦਿਨੁਗੈਨਿਅਸਤੁਮਾਗੀ ॥ਸਫਲੁਲਖਣੇ
ਗੁਰੁਪੁਰਾ ॥ ਸਦਬਲਿਤਰੀ ॥ ਸੰਮਲਿਅਸਚੁਖਾਨਮਾਮਤਸਦੁਖੰ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਅਦਾਇਆਲੁਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆ
ਰਾਮਜੀਉ ਗੁਣਗੋਵਿਦਗਾਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਆ ਸੁਤਿ
ਸਅਏਗਾਤਿਕੰਠਿਲਏਮਿਲੇਅੰਤਰਾਮੀਆ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਜੇ
ਸੁਣਕਾਰੇ ਸੁਟਿਭੈਬਿਨਾਸੇਸਗਲ ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੇਤਰੇ ॥
ਤਤੁਗਿਅਨੁਸਾਰੈਪੇਈਐਉਕੁਤਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁ
ਕੋਈਨਸਕੋਭਿਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਟੀਐ
ਦੁਨਦਗੀਆਇਆ ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿ
ਸਮਾਇਆ ਜਿਸਤੇਉਪਾਜਿਅਤਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਰੁ
॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਤੀਲਖਣੇ ॥ ਤਿਸਤਿਧਿਅਏ

ਗੁਰੂ ਸੁਤੀ ਬੰਤੁ ਮਾਤਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਾ

ਜੇ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨਿਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪੈ ਅਰਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਚਰਣ ਲਗੇ ਭਗਮ ਭਾਗ ਕ੍ਰਿਸਮ ਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੁਣਿ ਸੁਵਣ ਵਾਣੀ ਸੁਣਿ ਜਾਣੀ
ਤ੍ਰਿਸੁ ਜਪਿ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ॥ ਸਗਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗੇ ॥

ਅਨਤ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਾ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਣੁ ਹਿਜ ਸੁਗਾਵਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਿਤੀ
ਚਾਸੇ ਗੁਣ ਸੁਭਿ ਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮੁਖ
ਭਾਖਿ ਭਣਾ ॥ ਹਿਰੇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਭ ਅਗਾਧੁ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ
ਦਇਆ ਪਾਹੁ ਸਦਾ ॥ ਹਿਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥

ਹਿਰੇਣੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤ ਰਿਆ ॥ ਹਿਰੇਣੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਠਲ ਪਾਏ ਮਿਟੇ ॥
ਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ ਹਿਜ ਪਿਅਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅ
ਥੁ ਅਪਾਰੁ ਪੁਰਾਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨੀਕੋਈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਭਗਮੁ ਪ੍ਰੀਤੁ
ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਿਨਾਮਾ ਪੁਰਾਨ ਸੰਤ ਜਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥

ਗੁਰ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇਆ ਸਗਲ ਹਿਞਾਪੁਨੀਆ ॥ ਹਉ ਤਪਾ ਬਿਨਸੇ
ਨਰ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨਿਆ ॥ ਮਾਨਿਸਾਂ ਤਿਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ
ਮਨੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਭਜੁ
ਗਈ ਸਰੈ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਤੀ ॥ ਮਾਤਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਬੰਤੁ ॥

ਤੁਠ ਕੁਰੁ ਬੈਰਾਗਰ ਮੈ ਜੇਤੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੁਸਾਗਰ ਤਨ ਗਰੁ ਹਉ ਸਾਗਰ
ਵੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸਾਗਰ ਜਾਣਾ ਤੁਵਰਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਤਰ ਮਤਿ ਸੁਣੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
ਜੈਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਅਠ ਪਠਾਰ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣੁ ਵੇਜੈ ਤਗ
ਤਿਜੈ ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ॥ ਕਾਠ ਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਤੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ॥ ਤੁਮ

ਕਉਂ ਤਰ ਅਤਿ ਗਤਿ ਰਗੀ ਭੀਗ ਤੁਮ ਪਿਰਤ ਮ ਬਹੁਰੀ ਆਰਾਮ ॥ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ
ਤੁਧੋ ਹਉ ਹਿਤ ਨੀਕ ਲੁਗੀ ਆਰਾਮ ॥ ਤਉ ਕਿਉ ਨਾਤੀ ਏਕੈ ਤੁਧੋ ਅਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜ
ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਸਮਾਨ ॥ ਚਰਣ ਸਰਨੀਦਾ
ਸਦਾ ਸੀਮਾ ਨੁਮ ਉਥੈ ਤਨੁ ਤਰਿਆ ॥ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਣਾ

ਕਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਉਪਰਿ ਮੇਰਾ ਏਮਾਣਾ ਤੁਧੋ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾ

ਈਤੇਰੀਤੁਜਾਣਾਇਤਿਜਾਣਾਮ ਸੋਈਜਾਣੇਸੋਈਪਾਥੈਜਾਕਰੇ
ਰੰਦਾਮਨਮੁਖਬੁਝੀਬਤੁਤੀਰਤੀਫਾਥੀਮਾਇਆਠੰਦੇਰਾਕੁਰਾਣੇ
ਟਵੰਤੀਤਿਨਤੀਸਭਰੰਗਮਾਣਾ ਕੀਧਰਤੁਤੈਰਕੁਰਤੁ
॥੩॥ ਤਉਵਾਰੀਵੰਦਾਘੋਲੀਵੰਦਾਤੁਪਰਕਤੁਮੇਰਾਓਲਾਗਮ ਤਉਵੰਦਾ
ਈਲਖਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨੀਬੁਮਪਰਦਾਖੋਲਾਗਮ ਮਿਟੇਭੰਗ
ਜੇਬਿਕਾਰੇਰਾਕੁਰਸਿਉਮਨਮਾਨਾ ਪੁਰਜੀਭਾਣੀਭਈਨੀਕਾਣੀਸਭ
ਨਮੁਪਰਵਾਨਾ ਭਈਅਮੋਲੀਭਾਗਤਈਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦੁਖਖੋਲ
ਨਾਨਕ ਤਉਨੀਰਭਉਤੋਈਸੋਪੁਰਮੇਰਾਓਲਾ ॥੩॥ ਜਾਨੰ ॥

॥ ਗੁਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਾਜਨਪੁਰਖੁਸੰ
ਗੁਰੁਮੇਰਾਪੁਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਗਮ ਮਤਪਿਤਾਭਾਈਜੁਗ
ਧਧਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨੀਭਾਣਾਗਮ ਜੀਓਪਿਰੁਸੁਭਤਿਸਕਾਦੀਅਸ
ਗੁਣਭਰਪੂਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪੁਰਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਅਭਰਪੂਰੇ
ਸਗਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਤੋਸਰਬਕਾਇਆਣਾ ਸਦਾਸਦਾਪੁਰਖੁਸੰ
ਤਰੈਨਾਨਕ ਸਦਕਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਜਿਤਮੇਰਾ
ਪੁਰੁਜਾਪੈਰਾਮ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਉਤਰਹਿਤਰਿਸੰਤਪੁਰੀਜੀਤਾ
॥ਤਰਿਪੁਰੀਨਾਈਐਪੁਰੁਪਿਅਈਐਬਾਤੁਰਿਜਨਿਨਾਈਐ ਗੁਰਦ
ਬਾਗੋਰੁਮਭਉਭਰੋਮਨਚਿਦਿਅਠਲਪਾਈਐ ਤਰਿਗੁਣੀਤਗਾਏ
ਪਿਅਏਫਿਰਿਸੋਗੁਨਾਤੀਸੰਤਾਧੈ ਸੋਪੁਰਜੀਅਕਾਦਤਪੁਰਾ
ਪਰਤਾਧੈ ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਗੁਣਨਿਧੇਤਰਿਸੰਤਨਕੇਵਸਿਅਏਰਾਮ
ਤਚਰਣਗੁਰਸੇਵਲਾਗੋਤੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮ ਪਰਮਪਦ
ਅਆਪੁਮਿਟਾਈਅਤਰਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਸਫਲਜਨਮੁਤਿ
ਭਾਗਾਤਰਿਭੋਟਿਅਏਕੁਮੁਰਗੀ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਤੀਮੋਲਿਖੀਤ
ਜੋਤਿਸਮਾਇਆ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਗਾਉਮੰਗਲੀਤਤਰਿਜਨਤਪੁਨੀਇਚਸਬਾਈਰਾਮ
ਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਾਵੇਜਾਈਰਾਮ ਅਥਿਨਸੀਪਾਥੈ

ਸੁਦਿਅਹਿਅਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ ਸੰਤਿਸਤਜਅਨੰਦਘਨੋਰਗੁਰਚਰਣ
ਮਨੁਖਏ ਪੁਰਿਗਤਿਅਘਟਿਘਟਿਅਥਿਨਾਸੀਥਾਨਧਨੰਤਰਿਸੰਗੀ ਕਤੁ
ਕਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਖਾਈ

ਗੁਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩। ਛੰਤਾ। ਕਿਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਤਮਸੁਅਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਤਿਦਰਸੁਤੇਰਾਮਾ ਲਖਜਿਤਵਾਂਦੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇ
ਪ੍ਰਤਮਸੁਅਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਤਿਦਰਸੁਤੇਰਾਮਾ ਲਖਜਿਤਵਾਂਦੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇ
ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਅਮੀਜਤਦੇਖਤਤਸੰਗੀ ਰਮਮੋਤਕਿਕ
ਗਲੇਪ੍ਰਭਨੇਰੇਤੁਤੇਰਾਮਾ ਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਤਿਦਰਸੁਤੇਰਾਮਾ

੧। ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਤਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਤਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਤਿਅਥਿਨਾਸੀਰਾਮਾ ਸੁਦਿ
ਸੁਦਿਪ੍ਰਿਤਮਨਿਰਮਲੁਤਵੈਕਟੀਐਕਾਘਕੀਛਾਸੀਰਾਮਾ ਕਟੀਐਜਮਠਾਸੀ
ਸਿਮਰਿਅਥਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ ਤਰਿਤਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾ
ਜੀਲਗੋਸਤਜਿਧਿਅਨਾ ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭਚਿਤਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮ
ਭਿਨਾਸੀ ਕਤੁਗਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਤਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਤਿਅਥਿਨਾਸੀ

ਕੋਟਿਸਤਤੇਰੀਟਲਕਮਾਵਤਿਚਰਣਚਲਤਿਪ੍ਰਭਮਾਗਿਰਾਮਾ ਭਵ
ਜਗਨਵਤਰਿਸੇਵਾਜਚੜੈਤਿਸੁਤਾਰਗਿਰਾਮਾ ਭਵਜਲੁਤਰਿਅਤਰਿਤਰਿ
ਸਿਮਰਿਅਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੇ ਮਤਾਥਿਕਾਰਗਾਏਸੁਖਓਪਜੇਥਜੇਅਨਦ
ਤੁਗੇਮਨਥਾਥਤਫਲਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ ਕਤੁ ਪ੍ਰ
ਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਗਿ ਏਤੋਵਰੁਏਤਵਰਿਅਈਏ
ਤੁਧੁਤੋਵਿਵਰੁਭਾਗਾਮਾ ਏਤੋਰੰਗੁਏਤੋਰਸਭੰਗਾਤਰਿਚਰਣੀਮਨੁਖਾਗਾਮਾ
ਮਨੁਖਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ ਸਭਕਿਉਤੇਰਾਤੁਪ੍ਰਭਮੇ
ਰਮੇਰੇਠਕੁਰਦੀਨਦਾਇਆਲਾ ਮੋਤਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗੀ
ਮਨੁਖਗਾ ਕਤੁ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਖਾਗਾ

ਗੁਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤਾ। ਤਰਿਜਪੇਤਰਿਮੰਦਰੁ
ਸਾਜਿਅਸੰਤਭਗਤਗੁਣਗਾਵਤਿਰਾਮਾ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਪ੍ਰਭਅਪਨਾ
ਸਗਲੇਪਧਤਜਾਵਤਿਰਾਮਾ ਤਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਪ੍ਰਭਕੀਉਤ

ਮਥਣੀ ਸਤਜਕਥਾ ਪੁਰਕੀ ਅਤਿ ਮੀਰੀ ਕਥੀ ਅਕਥਕਾਣੀ ਤੁਧੁ ਸਾਰਾ
 ਤੁਪੁਸਾਰਾ ਅਵਿਚਲੀ ਵਰਖਾਈ ਜਨ ਪੁਰੁਤਾਏ ਦਇਆ ਸਾਗਰ
 ਬਣਿ ਆਈ ॥ ॥ ॥ ਅਨੰਦ ਵਜਨੀ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬਤ ਮੁਖਿ ਦੁਰਗਾ
 ਖੇਸਰੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਮਥੈ ਧੁਰਗਾ ਮਾ ਅਨੰਦ ਬਣੀ ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਜਸੁ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸੀ ਬਣਿ ਆਏ ਜਪੁ
 ਕਰਿਆ ਘਰ ਮਨਿ ਨਵਨਿ ਧਿਭ ਕੇ ਭੰਡਾਰਾ ਮਨ ਮਿਰ ਗੁਲਗਾ
 ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਰਾਗਾ ॥ ॥ ਆਇ ਆਪੁ ਭਿਥਾ ਤਪਤੀ ਨਿਸ
 ਤਪਤਿ ਬਿਨ ਸੀਰਾ ਮਾ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਭੋਗ ਫਾਠ ਕਾਰਜੁ ਆਇ ਆਗਾ ਸੀਰਾ
 ਪੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇ ਅਮਿਟੀ ਬਣਾਇ ਆਸਾ ਚੁਧਰ ਮੁਪੁਨੁ ਫਲਿ ਆ ਸੋ ਪੁਰੁ
 ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐਸੇ ਵਤ ਬੈਸਤ ਖਾਲਿ ਆ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੁਖ
 ਥਿਥਾ ਲਿਖਤੀ ਅਲਿਖਤੀ ਜਨ ਪੁਰਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
 ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿ ਆ ਬਨੁ ਤਾ ਬਨਿ ਆਪੁ ਪਰਸੇ ਤਰਿ ਗਾਇ ਆਗਾ ਮੇਰੇ
 ਸੋਇ ਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਤਰਿ ਗਾਇ ਆਗਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੁਰੁ
 ਇਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਥਾ ਪਾਈ ਆ ਗੁਰਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਗੇ ਮਨਿ ਵਜੈ ਆ
 ਈ ਆ ਕ ਗੇਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਤਗਾ ਮੀਤ ਬਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿ ਆ ਬਿਨੁ
 ਨਿਤ ਨ ਮੁਜ ਪੀਐ ਜੀਉ ਧਿਰੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿ ਆ ॥ ॥ ॥ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ਫੁਰੁ

ਤੈਸਾ ਗਏ ਤੈਸਾ ਗੁਰਤਰਿ ਆਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬਜਾਤ ਰਿਚਰਚ
 ਧੇਮਿ ਲਿਖਤਿ ਗੁਰ ਪਾਉ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀ ਐ ਬਹੁ ਜਿਨ ਮਨਿ
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਉਤਾ ਮਨੁ ਸਤ ਜਿਸ ਮਦਾ ਦੁ
 ਨਰੋਗ ਨ ਬਿਐ ਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟਾਏ ਸੰਤ ਜਨ ਤਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਤਰਿ ਸਾਜਨ ਵਲ
 ਨੇਰਾ ਅਪਨ ਜਾ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਾਰਿ ਆਸਰ ਬਸੁ ਠਾਕਾਰਿ ਦੀ ਨੇਰਾ ਕਰਿ
 ਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਤਰਿ ਮੰਦਰਿ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰੁ ਪੁਰੁ
 ਉਤਿਕ ਬਹੁ ਨ ਜਾਈ ਸਾਵਰੁ ਭਗਾਇ ਸਦਾ ਸੁਤ ਗਾਇ ਰਾਮ ਮਗੁਣ ਜੀ

॥ ਗੁਰਗਿਰੀਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਤਾ ਮਿਤੀਨੇ ॥ ੩ ॥ ਆਦਿ ਕਿੰਦਰੇ ਨਿਤ ਸਖੀ ਏ ਮੰਗ
 ਭਸਦਾ ਮਰੇਗਾ ॥ ਆਪਨੇ ਕ੍ਰੇਪੁ ਭਿਆਪਿ ਸੀ ਗਰੀ ਮੋਭਾਵੀ ਤੀਨਾਂ ਰੇਗਾ ॥ ਸਤ ਜਸੁ
 ਗੁਰੇ ਕੇ ਕਿਰਪਾ ਲਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਚਿਚਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁ
 ਰੇਗ ਮਾਮ ਉਰਧਾਰਿਆ ॥ ਮਾਨ ਮੋਤ ਮਦ ਸਗਲ ਚਿਅ ਧੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿ
 ਵੇ ਕੁਟੂਮਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਮੰਗੇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਤੁ
 ਤਿਸਖੀ ਤਿਸਗਲ ਮਨ ਰਖ ਪਾਏਗਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁੱਤ ਆਮਿ ਲਿਸਾ ਧੁਏ ਕੇ ਕਰ
 ਧੇ ਅਏਗਾ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨੇਕ ਰਵਿ ਅਸਰ ਬਮੰਡ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਪਸਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿ ਅਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ
 ਪੁਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਚਿਨਤੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ੧ ॥ ਵਿਗਾਸ ਆਪਿ ਲੇਖਿ ਮਿਲ
 ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ॥ ਮਤਲਾ ਪਾਪੁ ਗਾ ॥ ਛੰਤੁ ॥
 ਅਚਿਚਲ ਨਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨ ਚਿਓ ਸੇਰੀ
 ਭਯਾਨਕ ਰੋਤੇ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਰੋਤੇ ਆਪੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਅਪੁਤਰਾਈ ਸਿਖ ਚਿਗਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ॥ ਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਅਧੇਰਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕੁਟੂਮਕ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਬਲਿ ਤਰੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਬਾਨੁ ਸੁਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਗਮੰਦਰ ਟਟ ਨ ਲੇਸੇ ਤੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ
 ਮੁਕੀ ਵਸੀਗਾ ॥ ਧੰਤਰ ਗਤ ਤਰਿਨ ਮੁਅਧਾਤਿ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀਠਾ ਸੀਰਾ ॥ ਕਟੀ
 ਜਮ ਠਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਤਰਿ ਤਰਿਨ ਮੁਧਿ ਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਮਨ
 ਚਿਓ ਛਲ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀ ਆਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭੁਮਨ ਸੀ ਸਬ
 ਦਿਨ ਵੇਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਜਸੀ ॥ ਦਾਤਿਖ ਸਮਕੀ ਪੂਰੀ ਤੋ
 ਸੀ ਤਨਿ ਤਚੈ ਸਵਾਈਗਾ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਿਖ ਸਮਾਨ ਕੀ ਆਜਿ ਸਦੀ ਵਡੀ ਵ
 ਰਿ ਆਈਗਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਨ ਕਾਰਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਦਇਆਲਾ
 ਜੀ ॥ ਜੀਤ ਸਾਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਧੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਦਤਿ ਸਪੁਰਿ ਗਤਿ
 ਅਜ ਸੁਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਭੁਨਜਾਈ ॥ ਕੁਟੂਮਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿ ਤਰੀ ਜਿ
 ਨਿ ਅਚਿਚਲ ਨੀਵਰ ਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗਿਅਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਕਰਾਨਿ ਤਸੁ ਟੀਐਗਾ ॥ ਅਨਦ ਚੰਦਰ ਗਤਿ ਭਵ ਭੰਜਨ ਅਨਦ ਵਾਜੇ ਧੁ

੪੨੪

[illegible]

ਨੈਪੁਰਨਭਗਵਾਨੇ ਅਵਗਾਣਕੋਨਚਿਤਯੋ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਗਿਵਿਰਦਸਦੇ
ਯੋਕਤਿਯੁਨਤੀਭੈਯਾਣਗਾਘਟਘਟਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਸੀਭੈਤੀਤੇਰਾ ॥੩॥
ਦੁਸੁਦਸਰਣਾਗਤਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਜਦੁਮਰਾ ॥ ਤਤ੍ਰਿਬਿਸਮਭਈਜੀਤੀ
ਰਸਮਾਦੀਖਿਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾਮੁੰਦਰਸੁਅਮੀਜੀਤਿਚਰਨਕਮਲਪਗਾਠਾ
ਪ੍ਰਭਪੋਤਜੀਵਾਠੰਢੀਥੀਵਾਤਿਸੁਜਵਰੁਅਵਗੁਨਕੋਈ ॥ ਅਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰ
ਤੁਵਿਅਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸੋਈ ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਗਸੁਤਰਿਅ
ਤਵਜਲੁਤਰੇਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਰਾਅੰਤੁਪਰਾਵਰਾ ॥
੨॥ ਤਤ੍ਰਿਨਿਮਖਨਥੋਰਾਜੀਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰੋ ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਤਿਅ
ਜੀਸਚਾਅਗਮਬੀਚਾਰੋ ॥ ਮਿਲਿਸਧੂਦੀਨਤਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਮਰਣਦੁ
ਖਾਠੇ ॥ ਸਤਜਸੁਖਅਨੰਦਘੋਨੋਰਤਤ੍ਰਿਮੈ ॥ ਬਿਨਸੀਗਠੇ ॥ ਸਭਕੋਮਧਿਸਭਤੁ
ਤੇਬਾਤਰਿਰਾਗਦੋਖਤੇਨਿਅਰੋ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਮ
ਨਿਸਧਰੋ ॥ ੩॥ ਮੈਥੋਜਤਥੋਜਤਜੀਤਰਿਨਿਤਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ ॥ ਸਭਿਅ
ਵਾਡੇਠੇਜੀਤਾਚਰਨਕਮਲਾਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਸੀਤਤ੍ਰਿਤਿਸਕੀ
ਦਸੀਮਰੈਨਾਵੈਜਾਏ ॥ ਧਰਮਅਰਥਕਮਸਭਿਪੁਰਨਮਨਚਿਦੀਇਥਪੁਜਾ
ਏ ॥ ਸੂਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਤਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੂਨੇਜਨਪਿਆਇਆ ॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਵਿਪਾਨੀਧਿਸੁਅਮੀਵਰੁਭਗੀਤਰਿਤਰਿਗਾ ॥ ਇਆ ॥ ੪॥
੨੫॥ ॥ ਮ: ੧॥੫॥ ਮ: ੩॥੭॥ ਮ: ੪॥੬॥ ਮ: ੫॥੧੧॥ ਤੁਮਦਾ੨੬

੪੨੫

ਗੁਰਸੂਤੀਕੀਵਾਰ

ਸੁਏਵੇਸਿਦੰਗਾਈਪਰਪਿਰੁਰਵਣੇਜਾਇ ਪਿਰੁ ਭੋਰਿਅਪਾਸਿਅਪਣ
 ਦੁਜੈਭਾਇ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇ ਆਬਤਸਾਦਤਵਪਿਅਰੰਗੁ ਸੁਧੁਰਤ
 ਭਿਅਛਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈਸੁਪਲਟਿਅੰਤਿ
 ਜਿਸੀਗਾਗਿ ਸਤਜਿਸਚੁਪਿਰੁਗਵਿਅੰਤਰਿਨਾਮਭਿਰਪਾਗਿਅੰਤਿ
 ਰੀਸਦਾਸੁਤਗਾਇਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਗਿ **ਨਾਨਕ** ਪਿਰੁਪਾਇਅੰਤਿ
 ਸਦਾਸੁਤਗਾਇਨਾਗਿ ॥ **ਮਤਲਾ ੩ ॥** ਸੁਏਵੇ
 ਟੀਏਸਸੁਤਸਦਾਸਮਾਖਿ **ਨਾਨਕ** ਜਨਮੁਸਵਰਤਿਅਪਣਾਕੁਲੁਰੰਗੁ
 ਨਾਖਿ ॥ **੩ ॥** ਪਉੜੀ ॥ **ਅਧੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨਾਨਕ**
ਘਾਤੁਕਮੇਧਰਤੀਸਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਥਾ ਆਪਿਉਪਾਇਪਾਠ
 ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਥਾ ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਤਦਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਗਲਾ
 ਆਪਿਵਰਤਦਾਅਧੇਪ੍ਰਤਪਾਥਾ ॥ **ਸਲੋਕਾਮ ੩**
 ਸੁਤਬਰਸੁਤਗਾਈਜਾਮਨਿਐਤਿਸਚੁਨਾਉ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਾਨਿ
 ਰੁਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੁਜਾਨਾਤੀਥਾਉ ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੁਮੈਲਾ
 ਨਤਵਈਅਤਿਨਿਸਿਲਾਗੋਭਾਉ **ਸੋਤਗਾਇਕਾਕਿਅਚਿਤੁ**
 ਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਾਖਸਮੈਮਾਨਿਸਮਾਇ **ਮ ੩** ਘੋਰਵੇ
 ਸੁਤਵੀਸੁਤਵੇਸਕਰੀ ਵੇਸੀਸੁਤਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਗੁ
 ਤਿਨੀਸੁਤਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿ ਸੁਣੀ ਜੋਤਿਸੁਰਵੇਸਗੁ
 ਨਬਿਧਿਕੰਤੁਮਿਲੀ **ਪਉੜੀ** ਤੁਕਮੀਸਿਸਾਟਿਸ
 ਬੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰ ਤੇਗੁਰਮੁਖਜਾਪੀਕੇਤਜਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰ
 ਨੇਤੁਮੇਲਿਐਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ ਸਚਿਰਤੇਮੇਨਿਰਮਲੇਤੁਮੈਲੇ
 ਕਾਰਾਜਿਸੁਤੁਮੇਲਤਿਸੋਤੁਪੁਮਿਐਸੋਈਸਚਿਅਰਾ

[illegible]

ਨਨਕ ਕਰਮੀ ਮਤਲੁ ਪਾਇ ਆਪਿ ਰੁਗਿ ਆਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਮ॥ ੩॥
ਪਰਤੁ ਰੁਲੁ ਕਰੁ ਸੀਗਾਗੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਸ ਬਦੀਵੀ ॥
ਸੁਣ ਵੀਸਰੈ ਟੀਜਿ ਸੁਘਰਿ ਸਤ ਜਿਭ ਤਾਗੁ ॥ ਸਾਧਨ ਰਾਂਵੀ ਐਕੇ ॥
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮੁੰਤੁ ਕੁੜ ਕੁਟੈ ਬੁਝੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥
ਕਰਿ ਮੁਢੇ ਕਿਉ ਸਾਖਿ ਨ ਲਿਖਤਾ ॥ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਲੁਨ ਮੁਖੁ ਹੀ ਦੁਖੁ ॥
॥ਠਿਰਿ ਵੇਲਾ ਤਖਿਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਲਿਵ ਸਿਕਿਤਾ ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ॥
ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ਸਤੀ ਆਏ ਤਨੁ ॥
ਜੰਮੁ ਰਿਖਾ ਲਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥ ਨਨਕ ਸਤੀ ਆਜਾਣੀ ਅਨਿ ਜਿ ਚਿਰੈ ਚੱਟ ਮਨੁ ॥
॥ਮ॥ ੩॥ ॥ਭੀਸੈ ਸਤੀ ਆਜਾਣੀ ਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਾ ਸਿ ॥
ਣਾਨਿ ਤਉ ਠਿਸੀ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਕੰਤਾ ਨਾ ਲਿਖੇ ਭੀ ਅਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥
ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾਨਿ ਦੁਖੁ ਸੋਝਾਇ ॥ ਨਨਕ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ॥
॥ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੁਰੁਤੀ ਭਜਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਸੁਖੁ ਨ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਆਨਾ ਵੈ ਜੇ ਵਰੁ ਭਉਰਾਇ ॥
ਸੁਖੁ ਪੁਨਰਿ ਲਿਖਿ ਆਨਾ ਮੁਖੁ ਦੁਨਿ ਪੁਨਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆ ॥
ਨਾਮੁ ਦੇਵ ਸੀ ਠਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿ ਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ॥
ਪਿਓ ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮ॥ ੨॥ ॥ਜਿਨੀ ਚਲਦੁ ਜਾਇ ਅਸੇ ਕਿਉ ॥
ਵਿਧਾਗੁ ਚਲਣ ਸਾਗਰ ਜਾਣੀ ਕਜ ਸਵਰਣਾਗੁ ॥ ਮ॥ ੨॥ ॥ਗਤਿ ॥
ਨੁ ਸੰਚੀ ਐ ਭਲ ਕੇ ਚਲਦੁ ਭਉ ॥ ਨਾ ਲਿਖਿ ਚਲਈ ਠਿਰਿ ਪਥੁ ਤਾ ਵਉ ॥
॥ ਮ॥ ੨ ॥ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਗੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਰਣੇ ॥
ਕਾਜੁ ਸਾਰੁ ॥ ਮ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਰਤ ਰਠ ਨ ਜਿ ਪਈ ਜੇ ਬੁਝਤਾ ਘਲੇ ॥
ਵੈਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਰੇ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਜਿਨੀ ਕੀ ਅਸੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇਸਿ ਸਾਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਅਪੇ ਫੁਰਿ ਗੋਈ ॥
ਭਭ ਵਿਥਕੀ ਕਿਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਭਉਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਇ ਅਮੀ ॥
॥ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁਝੈ ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮ॥ ੨ ॥
ਜਿਨ ਬਉਤਿ ਨਾ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਾਇ ਆਤਾ ॥ ਨਨਕ ਏਤੁ ਪਟੈ ਤਗਤਿ ਤੁਰੈ ॥

ਮ ੨॥ ਤੁਰਦਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲਉਤੋਕਉਤੁਤਾ ਜੀਵਤੋਕਉਜੀਵਤਾ
 ਜੇਕਉਕਉਮੁਖਾ ਸੰਸਾਰੀਐਜਿਨਿਕਰਨਕੀਆ ਪਉੜੀ
 ਸੁਧਿਅਹਿਨਿਸੇਸਚਗੁਰਸਚਦਿਵੀਚਰੀ। ਤਉਮੇਮਾਰਿਮਨੁਨਿਗਮਲਤਰਿਨਾ
 ਕੰਠਮੰਧਮਾਤੀਆਲਗਿਧਏਗਵਾਗੀ। ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਤਿਨਜਣਨੀਮਨ
 ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਤਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਅਕਿਅਜਤਵਿਚਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪਤਿਲੰਕੰਤੁਮਨਾਇ। ਮਤੁ
 ਜੰਕੰਤੁਨਾਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ। ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਮਨੁਮਾਨਿਅਤਉਕਣਿਅਸੀਗਾ
 ਕੀਅਤਉਪਰਵਾਟੁਤੈਜੰਸਤੁਪਰੇਪਿਅਗੁ। ਭਉਸੀਗਾਰੁਤਥੋਲੁਗਸੁਭੰਜਨੁਭਉਕਰੇ
 ਹਾਥੁਮਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਤਉਤਾ। ਭੋਗੁਕਰੇਇ ॥ ਮ ੩ ਕਾਜਲਕੁਲਤ
 ਵੱਲਸੁਲੇਪਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ ਸੇਜੇਕੰਤੁਨਾਵਈਏਵੈਭਉਆਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮ ੩
 ਧਨਪਿਰਏਤਿਨਾਥੀਅਨਿਬਤਨਿਏਕਠੋਤਉ ਏਕਜੰਤਿਦੁਇਮੁਰਤੀਧਨਪਿ
 ਰਤੈਐਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ਭੋਬਿਨੁਭਗਤਿਨਤਵਈਨਾਮਿਨਲਗੇ
 ਪੇਅਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਭਉਉਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ। ਤਨੁਮਨੁਰਤਰੰਗਮਿਉ
 ਜੰਮੈਵਿਸਨਾਮਾਰਿ। ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਅਤਿਸੋਟਭੋਟਿਅਕਿਸਨੁਮੁਗਾਰਿ। ਭਉਭਉ
 ਸੁਭਤਿਸਦਸੋਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੧ ਵਾਪਸਮਮੁ
 ਵੁਜਿਨਿਗਚਿਰਚਨਾਤਮਕੀਏ। ਸਾਗਰਲਤਹਸਮੁਦਸਰਵੇਣਿਵਰਸੁਵਰਾਤੁ॥
 ਆਪਖੜਵਹਿਅਪਿਕਰਿਅਪੀਵੈਅਪਾਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਮ
 ਤਿਤਕਮਾਤੁ ਮਸਤਕਿਲਤੁਮਜੁਗੀਆਮਗਿਮਗਿਖਸਮਦਰਾਤੁ
 ਪੁਰਖਵੇਪਰਵਾਤੁਤਉਦਰਿਉਣਨਾਤਿਕੋਸਚਵੇਪਰਵਾਤੁ ਮ ੧
 ਉਤਮਤੀਸੋਟੇਰਤਨਾਣਿਜੁਜੰਨੇ ਤਿਨਜਰੁਵੈਗੀ ਜਿਬੁਢੇਖੀਏ
 ਮੰਨੀ ਪਉੜੀ ਤਰਿਸਾਣੀਸਦਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿ
 ਰੰਗੁ ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਗਤਿਰਗੰਭੀਰੁ ਮਾਨੀਤੀਤਿਰਦੇਗਵਿਰ
 ਨਿਤਹਰਿਤੀਰਤੀਰੁ ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਾਇਆਠਿਗਿਪਵੈਨਫੀਰੁ।
 ਗੁਰਲਾਤਿਤੁਰਿਗੁਟੀਗਤੀਰੁ ਸਲੋਕੁ ਮ ੧
 ਦੇਖੁਜਾਇਜਿਨਿਜਾਇਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅ ਪਉੜੀਜਾਇਪਰਾਇਪਿਐ

ਤਕੁਨ ਅੰਬਰੇ ਤਿਤੁ ਨਿਵੈ ਪੈਤਾ ਲੇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਨ ਕੇ ਕਮਲੇ ॥
ਵਤਨ ਆਵਤੀ ਕਿਤੀ ਲਤਾ ਸਤੰ ਮੁਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾਂ ਪਕਾਨੀ ॥

॥ ਸਚ ਅਮਰੁ ਹਰਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ੁ ॥
ਅਸੰਪੂਰਨੁ ਸੁਜਾਨੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀ ਐਸੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਦੁ ॥
ਬਣਾਇ ਅਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਪੈਗੁ ਮਨੁ ॥
ਜਾਨੁ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ॥ ਬਦਰਾਮ ਲਖਾਨਵੀ ॥

ਧਰਿਅ ਆਇ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀ ਅਨਿਸਾਨਿ ਬਕੈ ਦੀ ਬਾਣਿ ॥ ਮ: १ ॥
ਨਵਟਚ ਲੇਤੀ ਰਬੀ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਤਨਿ ਚੰਗਾ ॥ ਇਕ ਭਾਉ ਲਖੀ ਨਾਤਿ ਅਦੁਨਿ ॥
ਅਸੁ ਤੋਰੁ ਬਾਹਿਯੋ ਤੀਰੁ ਬਜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਲ ॥
ਆਚਰਿ ਸਿਚੋਰੁ ਚੋਰੁ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਧੇਤੁ ਕਮੁਚ ਬਾਣਿ ॥

ਗੁਪਤਿ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਅਧੇਤੀ ਅਧਿਲਾਇ ॥ ਅਨੁਗੁਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤਦਿ ਸੋਇਤੁ ਮਨੁ ਪਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਨਵੈ ਸਭ ਲੋਚਨੀ ਸੁਜਾਨ ॥
ਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀ ॥ ਐਜੋ ਤਿਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ॥ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਤ ਟਟਾ ਲੇ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਜ ॥

ਖੁਬੇਤੁ ਤੋ ਆਵਾ ਪਾਗੁ ॥ ਜੋ ਪਤੁ ਚੈ ਸੋ ਚਲਣਾ ਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਖੁ ਪਾਏ ਨੀਸਦੁ ॥
ਮੁਖਾਤਪ ਰਵਾਨੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸਚਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਰਾਣੀ ॥
ਗਤੀ ਤੋ ਵਨਿਕਾ ਲੀ ॥ ਅਸੁ ਪੇਦਾ ਸੇਵਨ ॥ ਦਿਤੁ ਬਗਾਤ ਪੈ ਪਣਾ ਕਲਿ ਅਕਲੇ ॥
ਅਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਤੋ ਮੁਰਖ ਅਧਾਗਿ ਅਨੁ ॥ ਨਦਰੀ ਬਾਤੋ ਕਥਾ ॥

ਮਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇ ਅਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਅਧੇ ॥
ਜੇ ਭਾਇਖੁ ਆਇ ਅਨੁ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਏਤੁ ਮਨ ਸੁਜਨ ਮੁਦੁ ਤੰਗੁ ਸਮਾਨੁ ॥
ਜਿਸੁ ਅਧਿਕੁ ਫਾਏ ਸੋ ਬੁਝੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਧੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ॥
ਭਵਰਤੈ ਅਧੇ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ॥ ਚੋਗਾ ਜਾਗਰੀ ਅਕਲ ॥

ਦੀ ਬਾਨੁ ॥ ਵੇਦੀ ਨਾਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀ ਨਾਕਾਖਾਨੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਗਨ ਜਾਨੀ ॥
ਸੈ ਸੇਤਨਾ ॥ ਗਦਤ ਚੰਦ ਨ ਖਉ ਲੀ ॥ ਐਭੀ ਸਤੁ ਸਿਉ ਪਾਨੁ ॥ ਕੁੰਜੋ ਕੀ ॥
ਜਾਤ ਨੀ ਐਤਾਨੁ ॥ ਕੁੜਾ ਕਪੜਾ ਕਈ ॥ ਐਕੁੜਾ ਪੈਨਾਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਸਤ ॥

ਗੁਰਗੁਮਿਤੀ ਅਨਲੇਮਿਤੀ ਕਲਾਵੁ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਮੁਤੇ ਤਾਪ
ਜਿਨੀ ਸੁਣਿਕੇ ਮੰਨਿ ਆਤਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਪਉੜੀ
ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਸਭ ਕੁਰੁ ਤੋ ਕੁਰੁ ਤੋ ਇਗਾਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸੁਗਤਾ ਪਾਇ ਰਿਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਗਤੁ ਕਰਾਇ ਰਿਸੁ ਇਕੋ ਗਵਿਰਤਿਆ ਸਭ ਅਤਮੁ
ਜੁਪਥਾਇ ਅਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿਗਾਇਆ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਤਿਨੀ ਮਿਸਮਾ
ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿ ਅਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮਥੁ
ਤਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐਕਾ ਮੁਕੁਤੁ ਅਤੰ ਕਰੁ ਲਭੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਣੀ ਐਨਾ
ਮੈਲੈ ਆਪੁਗੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨ ਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੋਇ ॥ ੧॥ ਇਤ
ਬਿਧਿ ਭਟੀ ਐਨ ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਇਕੋ ਕੇਤੁ ਸਬਾਈ ਅਜਿਤੀ
ਦਰਿ ਭਟੀ ਐਨਾ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀ ਆਪੁ ਭਾਇ ਬ'ਤਰੀ ਐਨਾ ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਸਭੇ ਕੰਤੈ
ਰਤੀ ਐਨਾ ਦੋਹਰਾ ਦਿਕਿਤੁ ਮੈਤਨਿ ਅਵਗਣੇ ਤੇਰੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰ ਚਿਤੁ ॥ ੧॥
ਤਉ ਬਲਿਤਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨ ਦੇਵਾਤਿ ਸਭਿ ਗਤੀ ਸੋਭਾ
ਦੇਹੀ ਮੈ ਦੋਹਰਾ ਦਿਗਤਿ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਰਹਿਮ ਗੁਰੁ ਜੋ ਦੇਹਾ ਤੁਰਿਦੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥
ਜੁਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੇ ਨ ਮੁਹਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਬਦਲੈ ਨ ਚਿਤਿ ਰਜਿ ਤਿਹਿ ॥
ਗੁਰੈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜੋ ਜੋ ਸਚ ਦਸਹਿ ॥ ਜਗਮਾਇ ਰੰਗੇ ਆਪਿ ਤਉ ਸੋ ਗੋਰੇ ਰੰਗਿ ॥ ੧॥
ਜਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇ ਭ੍ਰਮੁ ਸੁਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਰਿਸੁ ਭ੍ਰਿ ਸੁਵੇਘ
ਕਪਤੁ ਦਾਜਿ ਉਭਾਇ ਆਤਿ ਉਜਾਭਿ ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਸਉਭ ਲਾਮੋ ਦਿਨੈ ਕੇਰਾ
ਤੀ ਮਿਥੀ ਸਤੰਸ ਸਿਫਤਿ ਸਥਾਤੁ ਚਾਕਿ ਕੇ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾਤੰਸੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ
ਚੰਦ੍ਰਾ ਜਿਤੁ ਪਾਇ ਵਧਾਇ ਆਪੇਟੁ ॥ ੧॥ ਸਦੇ ਨਾਮ ਵਿਨੁ ਸਭ ਦੁਸਮਨੁ
ਤਉ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਛਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਥਾਤਿ ਸਚਾ ਉਰਧਾਰਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਨੁ ਲਾਮੁਖਿ ਆਰਿਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਨਾਮੁ ਤਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਤੁਭਾ ਪਿਸਵਾਰਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨ
ਤਉ ਆ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਧੋਗਾਜਾਇ ਬੇਦ ਪਠ
ਮਤਿ ਪਾਖਾਇ ਉਗਵੈ ਸੂਰਨ ਜਾਏ ਚੰਦੁ ॥ ਜਤਗਿ ਅਨੁਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿ ਅਨਮਿਤੁ
ਬੇਦ ਪਾਟਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਤਕ ਗਤਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭ ਤਉ

१२८ मंडतरीदतअहै
१२८ भगीअडिजगहिदभक्तपादउडे

[illegible]

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰਾ ਕਾਲਾ ਮੂਰਤਿ ਅਨੰਤ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥
ਗੁਣਿ ਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਕੁੰਤਾ ਕੁੰਤਾ ਉਮੀ ਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਰਾਈ ॥ ਜੋਤੁ ਦੇਹਿ ਸੁਕਤਾ ਸੁਆਮੀ ॥
ਨੈਰਾਖ ਕਤਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ
ਨੈਰਾਖ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕੁਝੁ ਆਸੁ ਭਾਉ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਾਈ ॥
ਤੇਰੇ ਅੰਤ ਜਾਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੋਕ ਆਚਰੁ ਗਈ ॥ ੩ ॥ ਕਿ ਅਤ
ਨੈਰਾਖੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੋਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆ
ਤਿਉ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ਏਤੇ ਕੁ ਕਰਤ ਉਥੇ ਗਾਨ ਭਉ ਕਾਇ ਸੁਤਨ ਤਾ
ਰੀ ਭਗਤਿ ਤੀਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਤੋ ਇਹ ਗਾਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਗੁਣਿ ਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ
ਵੇਸੁ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਤੀਤੀ ਨਾਵਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਤੁ ਤੈਥਾ ਤੁਰਿ
ਜਾਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਦਿ ਆਲਸੈ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉ ਛੁ
ਜਾਏ ਪੀਰ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤੀਚਿੰਤ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਥ
ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਥਿ ਭਰੇ ਪੁਰਿ ਲੀਟਾਘ
ਦੇ ਪਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਰ ਬਾਵ ਤੇਰੇ
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ
ਜਭ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜੋਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾਇਕ
ਨਾਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣਿ ਲਾਵਲਾ ਮ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਪੇਸ ਬਦੁ ਅਪੇਨੀ ਸਾਨੁ ॥ ਅਪੇਸੁ ਰਤਾ ਅਪੇਜਾਨੁ ॥ ਅਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਤਨੁ ਤੁਦਾਤਾ ਮੁਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥ ਤਉ ਜਚਿ
ਕੁਤੁ ਅਥਾ ਅਭੇਉ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਪਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ ਭੁੰਗੀ ਕਾਮਣਿ
ਕਾਮਣਿ ਅਰਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਠਾਇ ਨ ਚਾਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਥੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿ ਆ
ਰ ॥ ਚਖਿ ਬੰਗੀ ਸਤ ਸਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ਬਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾ ਤਿਨ ਤੋਇ ॥ ਏਕੇ ਕਉ
ਨ ਤਉ ਕੋਇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿ
ਆਗਾ ਵਿਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਧਾਰਿ ਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆ ॥

ਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ १ ॥ ਗੁਰਬਿਖਾਵਲੁ ਮਾਨੁ
 ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਤਜਿਧਿਅਨੇ ॥ ਤਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਮਨੁਮਨੇ ॥ ਮਾਨੁ
 ਮਿਭੁਲੇਬਊਰਨੇ ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਤੀ ॥ ਐਗੁਰਸਬਦਿਪਥਾਨੇ ॥
 ਸਨਕੈਸੇਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਨੀ ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਨਾਮਿਰਤਿਸਕੈਧਿਅਨੇ ॥
 ਬੁਝਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਬਿਸਰੈਤਉਮਰਉਦਖਾਈ ॥
 ਸਿਜਪਉਅਪੁਨੇਤਰਿਭਾਈ ॥ ਸਦਬੈਰਗਾਨਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤਾਈ ॥
 ਨੇਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਕਥਕਥਾਕਤੀ ॥ ਐਗੁਰਭਾਇ ॥
 ਮਅਗੋਚਰੁਦੇਇਦਿਖਾਈ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਣੀਕਿਅਕਾਰਕਮਾਈ ॥
 ਮੇਟਿਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖੁਬਿਭੁਜੈਖਟੀਗਾਨਿ ॥
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸਾਨਿ ॥
 ਤਰਿਨਾਮੁਪੁਨਗਾਸਿ ॥ ੫ ॥ ॥

॥ ੧ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ॥ ॥

॥ ॥ ਗੁਰਬਿਖਾਵਲੁ ॥

॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥

॥ ਪ੍ਰਗ ॥

ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਇਅਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਸੋਇਅਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਕਪਤੁਅਨਿਚਿਤੁ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਕਟਬਸਤਿਤਮਿਉਜਿਤੁਤੁਟਿਖਸਮੁਨਪਾਇਅਪ੍ਰਿਗੁ ॥
 ਫਿਰਿਤਾਬਿਨਅਵੈਅਤਿਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਅਪ੍ਰਿਗੁ ॥ ੧ ॥ ਦੁਜਭਉਨਦੇਇ ॥
 ਗਟਿਜਿਨਿਤਰਿਕੇਚਰਣਵਿਸਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਜਨਸੇਵਕਤੇਰੇ ॥
 ਖਾਨਿਵਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਤਉ ॥ ਰੁਦਇਅਲੁਦਇਅਪਤਿਦਾਤਾਕਿਅਏਇ ॥
 ਗੇ ॥ ਮੁਕਤਬੰਧਸਭਿਤੁਸੁਤੇਏ ॥ ਐਸਾਅਖਿਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈ ॥
 ਕਤੀਐਮਨਮੁਖਬੰਧਵਿਚਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੋਜਨਮੁਕਤਜਿਸੁਏਕਥਿਵਲ ॥
 ਤੈਤਰਿਨਾਏ ॥ ਤਿਨਕੀਗਤਣਗਤਿਕਤੀਜਾਈਸਚੈਅਪਿਸਵਰੇ ॥
 ਏਸਿਮਨਮੁਖਕਤੀਅਤਿਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸਨੋਦਰਿਕੇ ॥
 ਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਏ ॥ ਤਰਿਜਨਮਾਇਅਮਾਤਿਨਿਸਤਰੇ ॥
 ਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਥਾਤਿਮਾਰਿਬਿਦਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ੩ ॥ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲਿਅਜਾ
 ਤਿਸਤਦੁਜਾਨਤੀਕੋਇ ॥ ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਉਤੁ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਅਹਿ ॥ ਤਾਕੋਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ ॥ ਰਤਥਿ ॥ ਅਪਿ
 ਕੁਰਸਵਟੀਲਾਏ ॥ ਅਪੇਪਰਖੇਅਪਿਚਲਾਏ ॥ ਅਪੇਤਲੇਪੁਰਾਤੋਇ ॥ ਅਪੇ
 ਟੈਏਕੋਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਅਕਾਰੁਪੁਸਤੁਤਿਸਤੋਤੋਇ ॥ ਜਿਸਨਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮ
 ਤੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇਲਾਏਲਗੋਤਿਸੁਅਹਿ ॥ ਸਤੁਸਚੁਦਿਖਾਏਤਸਚਿਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥
 ਅਪੇਬਿਵਧਾਤੁਏਅਪੋ ॥ ਅਪਿਬੁਝਾਏਅਪੇਜਾਪੋ ॥ ਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁ
 ਅਪੋਨਾਨਕਅਖਿਸੁਣਾਏਅਪੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾ ॥

ਮਤਲਾ ੩ ॥ ਪੁਰਾ ੧ ॥ ॥ ਸਾਤਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਤਿਬਤੇਕਿਅ
 ਕੋਏਬਤਾ ॥ ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਅਹੈਸਭਮਤਿਏਕੁਸਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਚੈਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁਕਰਮੁਏਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾ
 ਜੈਸੁਜਾਇਅਨਾ ॥ ਰਤਥਿ ॥ ਕਿਅਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਅਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ ॥
 ਜਵਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿਚਤਿਤੁਸੁਅਮੀਤਬਕੋਈਕਰਤੁਦਿਖਾਵਖਿਅਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਅਪੇਗੁਰਚੇਲਾਏਅਪੇਅਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਉਅਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾ
 ਏਜਿਉਤਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤਤਨਾਨਕੁਤੁਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਕਉਤੁਜਾਣੈ
 ਜੇਕਮਾਇਕਨਾਪਰਮਤਿਦੇਵਰਿਅਹੀਏਕਿਭਗਮਿਭਵਤਿਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ੩ ॥ ॥ ਪੁਰਾਬਾਟੁਬਣਾ
 ਏਅਪੁਰੈਵੇਖੁਏਕਸਮਾਨਾ ॥ ਏਸੁਪਰਪੰਚਮਤਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਰਿਅਹੀਮ
 ਤੋਧਰਤੁਗੁਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿਅਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸ
 ਮਾ ॥ ਏਤਬਾਣੀਜੋਜੀਅਤੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਤਰਿਨਾਮਾ ॥ ਰਤਥਿ ॥ ਚਤੁਰੁ
 ਕਰਤੁਦਿਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੇਏਕੁਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਤੁਸੰਜਮਤੀਰਬਥਿਨਾਜੁਗਾਕਾ
 ਧਰਮੁਏਕਲਿਮਤਿਕੀਗਤਿਤਰਿਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਅਪੋਅਪਣਾਧਰਮੁਏ
 ਸੋਧੇਖਤੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਅਹਿਅਤਰਿਤਰਿਜਗਿਤੇਪੁਰਖ
 ॥ ਕਤਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੁਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਤਤ
 ਨੁਕਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਤਿਨਿਧਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਬਿਲਵਲੁ

॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ੫੫ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ

ਜਿਸਨੋ ਅਪੇਲਾਏ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਬਿਲਵਲੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮਨਾਏ ॥
ਤਿਅਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਤਨੈ ਜਾ
ਨਿਵਸਾਏ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਅਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਏ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੈਚਾਏ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਤੇ
ਪੇਸੋ ਭਾਸਦੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਾਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਕੈ ਤਰਿ ਜਾ
ਇਤੁ ਗੁਣ ਦੇਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਿਟਿ ਅੰਤਰਿ
ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿ ਆਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਸ ਚਿਰ ਤੇ ਤਿਨ
ਨਠੇਰਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਏ ਪੁਰਾ ਗੁਰਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰਬਿਲਵਲੁ

॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩ ॥ ੫੫ ॥ ੧ ॥

॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਵਰਿ ਆਈ ਪਾਈ ॥

ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਆਈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਗੁਣ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਉ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਕਾਜਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਤਵ ਮਨਿ ਮੈ
ਖਿਮ ਗਉਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਰ
ਗੁਰਤੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣ ਕੋ ਸਮ ਸਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਬਹੁ ਜਿਨ ਮੈ
ਪੇਖੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਰਤੀ ਮਨਿ ਸਭਿ ਕੋਟਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇਨ
ਨਾ ॥ ਸਦੀ ਲਾਗਾ ਸਤਿਧਿ ਆਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ੩ ॥ ਇਨ੍ਹ
ਤਿਵਰਿ ਆਈ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਈ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾਤਰਿ ਅਨ
॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਡੀਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ
ਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ
ਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ

॥ ਗੁਰਬਿਲਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫੫ ॥ ੩ ॥

ਉਦਮ ਮਤਿ ਪੂਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰਿ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨ ਟੁਕਤੁ ਕਰਨਾ
ਤੀਤਿ ਉਵਾਜ ਤਿਜਤ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਮਨ ਮਰਸਨਾ ॥ ਮਸਤ ਕਿਧਿ
ਖੇਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਤਿਰ ਦੇਤਰਿ ਬਸਨਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰ ਸਤਿਗੁਰ

ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਹੁਜਨੁ ਅਪਨਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿ ਦੁਹਰਣਾ ਖਮਿ ਗਮਿ ਓਤਿ ਰਿਖਾ ਖਿਓ
ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਕਤੀ ਐ ਤਰਿ ਕੀ ਏ ਪਤਿ ਤਪਵਨਾ ਓਤੁ
ਬਿਚਮੁ ਚਮ੍ਰੇ ਤਰਿ ਉਧਰਿ ਓਪਰਿ ਓਸਰਨਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦ ਓ ਅਲਖ
ਤਰਵਤਾਰਨ ਮਪਾ ਪੀਰਾ ਖੁਪ ਪਨਾ ਤਰਿ ਦਾਸ ਨਦਾਸ ਦਾਸ ਮਕਰੀ ਅਤੁਜਨ
ਦਾਸ ਦਾਸੀਨਾ ॥੧॥ ॥੧॥ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥
ਅਮਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਭੇਦੁ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਮਪਾ ਧਰਤੀ ਨ ਅਕਰਮਾ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾ ਮੈਰਾ ਮਾ
ਰੁਮ ਤਿਰਿ ਸੁਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਤਿ ਅਗਨੁ ਨਿਠਲ ਕਾਮਾ ਹਤਉ ਤਰਿ ਜਨ
ਨੇਵ ਕਸੇ ਤਰਿ ਤੇ ਮਨਿ ਰਗੁ ਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਕੁ
ਰੁ ਜਿ ਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰ ਮਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਤੀਨ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵ ਤੇ ਤਿਨ ਵਰੁ ਦੁਖ ਸਤੰ ਮਾ ਓ
ਠੇ ਰਿਠਿ ਰਿਜੇ ਨਿਭ ਵਾਈ ਅਤਿ ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰਮਾ ॥੩॥ ਤਰਿ ਜਨਨ ਮੁ
ਖ ਧਰੁ ਤੇ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਲਿ ਕੇ ਵਰੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਜਨ
ਨਾ ਕਸਠ ਲੁਜਨੀ ਮਾ ॥੪॥ ॥੧॥ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥
ਅਗਰਿ ਤੁਲੁ ਭਤ ਮੋਤਿ ਬਿਖਿ ਆਬੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨਾਸ
ਹ ਪ੍ਰਭ ਮਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੫॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨ ਰਹਨਾ ਮੁਨ ਰਹਨਾ ਜਨਉ
ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਿਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ਹਤਉ ॥੫॥ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ
ਪ੍ਰਭ ਮੁਆ ਮਿਠਿ ਦੇਤੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇਉ ਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸ
ਟਲਤਰਾ ਸਾਕਤ ਨ ਰਹੀ ਮਤਿ ਮਧਿ ਮਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਨ ਕਰਾ ਤੇ ਨ ਰਭਾ ਗਤੀ
ਦੁਹਰੀ ਓਇ ਜਨ ਮਿਮ੍ਰੇ ਠਿਰਿ ਮਰਾ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤੁਸੁ ਅਮੀ
ਤੇਰੇ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਤਰਿ ਭਜਿ ਅਜਨਾ ਕਾ ਪਾਰਿ ਪਰਾ
ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥
ਅਵਤੁ ਸੰਤ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਕਰਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਿ ਬੁ
ਝੇ ਕਥਾ ਜੁਗਿ ਕੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਤੁ ॥੭॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਗੁਣੁ ਵਿਉਚਰਤੁ ਮਸ
ਤਰਿ ਬਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਤੁ ॥੮॥ ਕਾਇ ਅਨਗ
ਮਦਿ ਰਾਮ ਸੁਉਤ ਮੁਕਿਉ ਪਾਈ ਐਉ ਪਦੇ ਸੁਜਨ ਕਰਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਫਲੁ

੬੩

[illegible]

ਗੁਬਿਲਾਵਲਾ

ਕਰੀਅਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੰਤੁ ॥ ਕਿਉਮਿਲੀਐਪੁਰਅਭਿਨਾਸੀਤੰਤਿ ॥ ਕਰਿਕਿਰ
 ਮੰਤਿਮਾਗਿਪਾਵਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਤੁ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉਤਗੀ
 ਕੈਕਿਅਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬੰਤਿਧੁਪਾਵੈਪਾਰਿ ॥ ਗਤਿ ॥ ਪਵਨਧੁਲਾਰੇ
 ਕਉਦੇਇ ॥ ਤਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਖਿਰੁਸੇਇ ॥ ਧਰਖਸੰਗਤੇਰਤਤਿਨਿਰਗਾ
 ਕਉਪਰਿਅਪਿਗੁਰੁਰਖਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇਆ ॥ ਵੇਰੁਮਾਇਅਸਰ
 ਕਉਐਅੰਗਾ ॥ ਤਉਮੈਪਚੇਦੀਪਕਦੇਖਿਪਤੰਗਾ ॥ ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਤੀਪ
 ਕੈਜਤਿਕਿਪਾਧੁਤਾਗੁਰੁਮਿਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਤਉਫਿਰਉਉਦਾਸੀਮੈਐਕਰਤ
 ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁਤੀਗਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿਕਮੰਦਰੁਤਿਸੁ
 ਮਤਿਲਾ ॥ ਗੁਰਿਖੋਲਿਅਪੜਦਾਦੇਖਿਭਈਨਿਤਾਯੁ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿਚਾਖਿ
 ਅਤਿਸੁਆਇਆਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉਗੁੰਗਾਮਨਮਤਿਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਅਨਦਗੁਪੁ
 ਸਭਨਦਰੀਆਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗੁਣਆਖਿਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ॥੧॥

ਗੁਬਿਲਾਵਲਾ

॥ਮਤਲਾ॥੫॥

॥੫੨॥੧॥

ਸਰਬਕਲਿਅਟਕੀ

ਕਉਰਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕੁਅਪੁਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ ॥ ਬਿਘਨਨਲਗੈਜਪਿਅਲਖਅ
 ਭਵ ॥ ੧ ॥ ਪਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਗੁਨਗਏ ॥ ਦੁਰਤੁਗਾਇਆਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਏ ॥
 ਗਤਿ ॥ ਸਭਨੀਬਾਈਰਵਿਆਆਪਿ ॥ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਵਰਪਰਤਾਪੁ
 ਕੁਪਸਾਦਿਨਤੰਈਸੰਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘ
 ਨੋਐਸਭਬਾਈਵੁਠੇ ॥ ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ ॥ ੩ ॥ ਪਰਬੁਤਮਪ੍ਰਭ
 ਤੇਰਖਵਾਏ ॥ ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀਸਤਿਨਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦਾਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ॥

ਗੁਬਿਲਾਵਲਾ

॥ਮਤਲਾ॥੫॥

॥੫੨॥੧॥

ਸੁਖਨਿਯਾਨਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤਗੁਣਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ ॥ ਮੰਤਿਅਨਾਥਤੁ
 ਮਗੀਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਚਰਨਪਿਅਈ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆਕਰਤੁ
 ਬਸਤਮਾਨੀਆਇ ॥ ਮੰਤਿਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲਜਿਲਾਇ ॥ ਗਤਿ ॥ ਪੂਰਚਿਤਿ
 ਅਵੈਤੰਕੈਸੀਰੀਜਾ ॥ ਤਰਿਸੇਵਕਨਤੀਜਮਪੀਜਾ ॥ ਸਾਬਦੁਖਤਰਿਸਿਮਰਤਸੇ

ਜਾਕੇ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥
ਓਵਤਤਨੁ ਥਾਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੁਰਨ ਸੁ ਭਕਾ ਜਾ ॥ ਠਹਿਰਿ ਸਿਰਜ
ਮੁਤਤਾ ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਥਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ
ਮਤਿ ਗੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਠਹਿਰਿ ਮੰਤ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਕੋ ਘੋਰ
ਦਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਸਿਮਰਾਵ
ਆਪਿ ਆਰੇ ਗਾਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕਾਰ ਠਾਠੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਜਨੁ ॥ ਨਿਤਾਣਾ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਓ ਆਰੇ ਜਿਸੇ ॥ ਓਹਿ ਦੰ
॥ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁ ਅਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਗਪੁਰੇ ॥ ਗੁਰ
ਤਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵ ਸੋਇ ਤਿਸੇ
ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਠਹਿਰਾ ਮੁਅਰਾਧ ਨਿਮੁ ਵਖਾਣਿ ਠਹਿਰਾ
ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੁਰੇ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੀ ਕੀ
ਮੀਤੇ ਰੇ ਜਨ ਦੇਖ ਟੁਪਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਕਾ ਢੀ ਅਤਿ ਪਿਓ ਆਰੇ
ਤਿਜਿ ਨਵਾਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀ ਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ॥ ਓਹਿ ਪਰਮ
ਮਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀ ਐ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸੁ
ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ੩ ॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁ ਅਮੀ ਕਉ ਦੱਸ
ਤੇਗੇ ॥ ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਾਨੇ ਸੁ ॥ ਤੇ ਉਧਰਾਨਿ ਬਿਨ ਸਤਿ ਪਾਪ ਘੋਰੇ ॥ ਧਰੁ
ਤਮੁ ਗਾਧ ਕਉ ਤਰੇ ਪਾਤਨ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣੀ
ਦਾ ਬਲਿ ਤਰੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿ ਆਗਿ ਗੀ ਸਖੀ ਏਨਾ ਮੁਮਤ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥ ਬਿਨੁ
ਬੁਝਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਓਵਤ ਜੀਓ ॥ ਮਾਨ ਮਤਤਨ ਸਕਤਿ ਓਹ
ਧਾਦਾ ਸੀ ਬੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਦਰਿ ਸੇਰੇ ਵਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥
ਦਉਰੀ ਚਿਤ ਕੁਮ ਸਖੀ ਏ ਮਿਗਾ ਵਿਸਨਾਵੁ ਮਥਾਇ ਆ ॥ ਚੰਦ ਸੰਗਿ
ਥਤੀ ਸਖੀ ਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇ ਆ ॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੁਪ
ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਧੀਨੀ ਧੀਨੀ ਠਹਿਰਾਧ ਜਨ ਸਖੀ

ਮੁਖਿਅਹਿਅੰ ॥ ਜਾਇਵਸਤੁਵਰਤਾਗਣੀਸਖੀਏਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਈਐ ਤ
 ਤੁਧੁਕੁਖਨਗੋਗੁਭਿਅਪੈਚਰਨਕਮਲਵਿਵਲਾਈਐ ਤਤਜਨਮ ਮਰਦੁ
 ਅਵਤਾਰਾਣੀਤਚਲਸਾਗਣੀਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮਭਿਓਤੁਨਮੋਤੁਭਿਅ
 ਤਹਿਏਕੁਧਿਅਈਐ ਦਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੋਧਿਅਪਿਅੰਗਰਤ
 ਜੇਜਿਸੁਕਾਏ ਮੇਜਸੁਤਵੀਸੰਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾ
 ਸਖੀਸੋਈਗਮੰਗਿਗਤੀਮਨਤਨਹਿਯੁਜਾਏ ਅਚਰਜੁਅਚ
 ਜਸਿਉਮਿਲਿਅਕਤਣਕਥੁਨਜਾਏ

ਗੁਭਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ਪੁਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ४॥
 ਰੁਪਸਗਲਪਸਰਾ ਅਪੇਬਨਜੁਅਪਿਭਿਉਤਰਾ ਐਸੋਗਿਅਨੁਭਿ
 ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਾਦਿਸਟਾਏ ਰਤਉ ਅਨਿਕਰੰਗਨਿਰ
 ਨਿਕਰੰਗਾ ਅਪੇਜਲੁਅਪਤੀਤਰੰਗਾ ਅਪੇਤੀਮੰਦਰੁਅਪਤੀਸੇ
 ਵਾਅਪਤੀਪੁਜਾਰੀਅਪਤੀਦੇਵਾ ਅਪਤਿਜੰਗਾਅਪਤੀਜੁਗਤਾ ਨਕ
 ਕੇਭਸਦਤੀਮੁਕਤਾ ॥ ੬॥ ਗੁਭਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫ ਘਰੁ ੪॥
 ਅਪਿਉਪਾਵਨਅਪਿਸਧਰਨਾ ਅਪਿਕਰਾਵਨਦੇਸੁਨਲੈਨਾ ਅਪਨਬਚਨੁ
 ਅਪਤੀਕਰਨਾ ਅਪਨਭਿਭਉਅਪਤੀਜਰਨਾ ਰਤਉ ਅਪਤੀਮਸਟਿਅਪਤੀ
 ਕੁਝਨਾ ਅਪਤੀਅਭਯੁਨਜਾਈਭਯਨਾ ਅਪਤੀਗੁਪਤੁਅਪਿਪਰਗਟਨਾ
 ਅਪਤੀਘਟਿਘਟਿਅਪਿਅਲਿਪਨਾ ਅਪੇਅਵਿਗਤੁਅਪਸੰਗਿਰਚਨਾ
 ਰੁਪਕੇਸਭਿਜਚਨਾ ਗੁਭਿਲਾਵਲੁ ਮ:
 ਰੁਪਗੁਜਿਨਤਿਬਤਾਇਆ ਐਸਾਗੁਰੁਵਰਤਗਾਪਾਇਆ ਸਿਮਰਿਮ
 ਨਾਮੁਨਾਮੁਚਿਤਾਏ ਬਸਿਰੇਤਿਰਦੈਗੁਰਚਨਾਪਿਅਏ ਰਤਉ ਕਾਮਿਕੋਧਿਓ
 ਤੇਮੋਮਨੁਲੀਨਾ ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਜਨਮ
 ਰੀਸੁਆ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਅਸੁਮੁਦੀਆ ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੁਰਤਸੰਸਾਰ
 ਬਤਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਭਿਲਾਵਲੁ
 ਮਤਲਾ ੫॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉਸਤੁਅਪਨਾਕਵਨਸੁ

ਮਤਿਜਿਤੁਤਰਿਤਰਿਜਪਨਾ ਕਰਿਅਸਾਅਹਿਓਪੁਰਮਗਨਿ ਤੇਰੇ
ਮੇਰੈਅਗਨਿ ਰਹਾਉ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਤੁਤੁਬੀਚਰਉ ਸਾਧਨੇ
ਨਹਿਓਧਾਰਉ ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਗਤਿਨਤੀਚਤੁਰਾਈ ਤਾਮਿਲੀਅੰਜਲ
ਈ ਨੈਨਸੰਤਖੇਪੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ ਕਹੁ ਸਫਲਸੰਤ
॥੬॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿਸੁਰਦੁਖਮਿਟਾਇਆ
ਪੁਰੁਸਭਮਤਿਅਪੋਤਰਿਜਪੁਰਸਨਾਦੁਖੁਨਵਿਅਧੇ ਰਹਾਉ ਤਿਥੁ
ਪਤਿਵਿਅਪਿਅਸੀਤਲਭਉਤਰਿਤਰਿਜਸੁਜਾਪਿਅ ਕੋਟਿਜਤਾ
ਪਾਇਆ ਮਨੁਰਿਪਤਨਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦਿਤੁਭਗਤਿਪੁਰਮੰਤਰ
ਨਾਨਕ ਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਅਮੀ ॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫
ਗੁਰੁਪੁਰਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ਮਿਲਿਸਾਧੁਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈਐ
ਮਪੁਰਤੋਰੀਸਰਨਾ ਵਿਲਬਿਖਕਟੈਤਜੁਗੁਰਕੇਚਰਨਾ ਰਹਾਉ ਅਵਰਿਕ
ਲੋਕਾਚਰਾ ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿਤੋਇਉਧਾਰੁ ॥੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਥੇਦਥੰਦੇ
ਐਨਮੁਜਿਤੁਪਾਰਿਉਤਰੇ ॥੩॥ ਜਨਨਾ ਕਉਪੁਰਕਿਰਪਾਕਗੰਐਸਾਧੁਪੁਰਿ
ਸਤਗੀਐ ॥੪॥੬॥੧॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦੇਮਤਿਚੀਨਾ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਾਸੀਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ
ਭੁਉਜਲੁਕੀਨਾ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ ਰਹਾਉ ਅੰਧਕੁਪਤੋਕੁਰ
ਨਾ ਜੈਜੈਕਰੁਜਗਤਿਪੁਗਟੀਨਾ ਨੀਚਤੋਉਚਉਨਪੁਗੀਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੁ
ਸੁਲੀਨਾ ਮਨਤਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਿਖੀਨਾ ਕਹੁ ਪੁਰਭਉਪੁਜੀ
॥੧॥੬॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਤਿਮੀਤਾ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਈਐਰੀਤ
ਤਹੀਜੋਪੁਰੁਧਿਅਵਤ ਜਲਨਿਬੁਝੈਤਰਿਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤ ਰਹਾਉ ਸਫਲ
ਵਤਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਤਿਲਿਵਲਾਗੀ ॥੨॥ ਮਤਿਪਤਿਧਾਸੁਕ
ਅਨੰਦਾਇਕਨਿਮਖਿਨਵਿਸਰੁਪਰਮਨੰਦਾ ॥੩॥ ਤਰਿਦਰਸਨਕੀਮੀਪੇਅਨ
ਗੀਭਨਤਿਨਾਨਕਸਗਟਿਪੁਰਤੋਰੀ ॥੪॥੬॥੧॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁਰਖ ਮਨਿ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਵਰਿਤੰਗ ਪਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
 ਪਰਿਭਵ ਦਲੇਖਿ ਆਪਾ ਭੁਭੁਸੰਨਤੁ ਪੇਖਿ ਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਦਾਸ ਸਾਭ ਦੁਖ ਪਲਾਇਣ ॥ ਬਿਲਵਲੁ

ਮਨੁ ੫
 ਕਵਨੁ ਜਨੈ ਪੁਰਤੁ ਮਹੀ ਸਿਵਾ ਪੁਰ ਅਵਿਨਾਸੀ
 ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪੁਰਗਾਤਿ ਗੀਤੀ ॥ ਉਚ ਮਤਲ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰ ਮੇ
 ਤੁ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਸਾਥਿ ਨਾਤੀ ਕੰਦੁ ਜਾ ਤੁ ਮਤੀ ਜਲੁ ਅ
 ਪੁੰਜਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੁ ਕੇ ਭੁਭੁਸੰਨਤੁ ਵਤ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਦੇਵੈ ਸੰਨਤੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ
 ਜੋ ਜਨੁ ਪੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਬਿਲਵਲੁ ॥ ਮਨੁ ੫ ॥ ਮਾਤਗਰਭ ਮਨਿ ਤਬ ਦੇਰਖੀ
 ਆ ॥ ਹੀਰ ਸੁਭੰਗਿ ਬਿਖਿ ਆਠ ਲੁਚਾਖਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਭੰਗਿ ਜੰਜਾਲ
 ਜਗਤੁ ਅਹਿੰਸਾ ਪਾਰੈ ਮੁਕਤ ਬਤਨੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਬੇਝਲ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅ
 ਪਨ ਕਰਿ ਥਾਪਿ ਆ ॥ ਕਰਨਤੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਨੁ ਅੰਧ ਕੁਪ ਪ
 ਥਾ ਪੁਰ ਭੁਭੁਸੰਨਤੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਪੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮ: ੫

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਅਪਾਰ ਭੁਭੁਸੰਨਤੁ ਸੁਖ ਸ
 ਜਾਨੈ ਦਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣ ਜਾ ਕੇ ਜਾਨਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਕਰੈ ਪੁਰ ਆਪੇ ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੰਪੂਰਨ ਆਪੇ ॥ ੩ ॥ ਅਰਥ ਧਰਮ
 ਕਮਲ ਕਾਦੰਤ ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰੁ
 ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਵਲੁ

ਮਨੁ ੫ ਪ੍ਰਗ ੪ ॥ ਸੁਬਨਿਧਾਨ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਤਰਿ
 ਗੰਗਾ ਮਜ ਪਤਨ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿਖੁ ਅਰਸਾ ਕਤਨ ਰਬੀਵੇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤੇ ਅਰਖਵਾ
 ਰਾ ॥ ਸੁਖ ਮਾਰਿ ਸਾ ਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਤਿ ਪਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤ ਕਠਾ ਸੁਗ
 ਚੰਦਿ ਮੇ ਪੈਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਪਤਿ ਜਨਨ ਮਾਤ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ੧੮

੪੩੧

16 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਘਰੁ ॥ ੪ ॥

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੋ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਨਿਜ ਪਾ
ਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਾਵਉ
ਸੀਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਬਿਸਰਨ ਕਾਤੁ ਬੇਰੇ

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਤਿਰੈ ਧਿਆ
ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿ ਆਦੀ ਨ ਦਿਨੁ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੰਦ
ਨਾ ॥ ਗਤਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕਤੁ ਜਪਿ ਜੀਵਿ
॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥

ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਜੇ ਅਨਾਦ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਰ
ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਨਿਮਿਸ ਮਰਤ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਭਿਨਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਆਦਰ
ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ॥ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵ
॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਨ

ਨਿਬਾਧਿ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚਿਜ ਤ ਬਿਕਰ ਕਰਤ ਅਉਧਾ
ਬਾਜ ਮਕੈ ਜਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਟਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਤ ਬਿਖ ਮਨ
ਭਾਰੀ ਉਧਰਤੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗਤਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਦਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ
ਧਿਰੁ ਸਤੁਤੁ ਮਰਾਮਾ ਲ ਕੁਮਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ॥ ੨ ॥ ਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਮਚ
॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥

ਸਗਲ ਅੰਦਰੀ ਅਪਨ ਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧਕਾ
ਲਾਗਿ ਗਲੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਕਰਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਆਧਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਜਾਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿ ਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗਤਉ ਵਲ
ਰਿਤ ਵਣ ਤਰਿਆ ॥ ਏਸ ਗਲੇ ਜੀ ਅਸਧਾਰਿਆ ॥ ਮਨੁ ਹਿਥੇ
ਨਹਿ ਭਪੁ ਜਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥

॥ ਜਿ ਸੁਉਪਰਿ ਓਵਤ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਿਮਿਸ ਮਰਤ ਕਟੈ ਸੋਕਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਸੰਗਿ ਬਜੀ ਐਗ ਪਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੁਟੈ ਜਮ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰ
ਤਿਪਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧਕ ਵਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ॥

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰ ੪

ਜਨਮਿੰਦਰੁ ਤਿਹਿਨਿ ਮਾ ਅਨਦਿਨ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਹਿਨਿ ਗਾਮ ਅਸੀਖਿ
ਭਗਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਠਪਤਰ ਪੁਰਜਨ ਤੇਰੇ ਰਹਿ ਕਹੁ ਜਾਕੇ ਨਰਮ
ਭਗਤ ਤਿਹਿਨੀ ਤਾਕ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥

ਮਤਲਾ ੫॥ ਘਰ ੪

ਗੰਗਾਇਆ ਪ੍ਰਤਿਆਪਿ ਗਵਾਇਆ

ਦੁਖੀ ਸੁਖ ਸਤ ਜਪੁ ਆਇਆ ਰਹਿ ਰਹਿ ਜਿਹ ਜਿਭੋ ਜਨੁ ਖਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮੁਹਿ ਦਮਾਇਓ ਆਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਸ ਨਾਈ ਜਿਨਿ
ਅਪਨਾ ਮਕੀਏ ਜਰ ਖਾਈ ॥੨॥੨॥੨॥

ਮਤਲਾ ੫॥ ਘਰ ੪

ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੈ ਅਸ ਧਿਰ ਘਰ ਬਸ

ਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦਿਕਰੈ ਇਨਹਿਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਡੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥
ਦਸ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕੇ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥੨॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ॥

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰ ੪

ਤਪ ਮਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਾਇ ਬਿਨ ਸੇ ਤੇਰੇ ਗਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਤੁ ਬਖਸਿ ਅਸੰਤਾਰ ਸ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੇਰੀ ਮੰਦਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰੇ ਗਾ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਇਹ ਅਵਖਧ ਜੋਗ ਆਇ ਬਸਤੁ ਘਰ ਦੇ ਸਮਾਇ ਇਹ ਬੇਸੰਜ
ਜਾਨਕੀ ਪੁੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਭੰਗ ॥੧॥੧॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ॥

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰ ੫

ਕੁਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੀ ਮਾਇ ਆਜੰ ਜਾਲ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਚਤੁਰ ਪਤਿ ਸੰਤ ਕੈ ਖਿਅ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਾਇ ਪੁਰ ਕੀ ਛਾਲ ਬੁਝੈ ਨੀਜ ਨ ਮਹਿਮ
ਨਹਿ ਬਿਖਿਅੰ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥੧॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਾਨੀ ਨਿਤ ਜਪਾਇ ਗੁਪਾਲ
ਸੰਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਤਿਹਿ ਕੇਰੀ ਲਾਲ ॥੨॥੨॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ॥

ਮਤਲਾ ੫॥

ਜਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਦੀਨ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ਸੰਗਿ ਪੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ
ਦੀਨ ॥ ਰਹਿ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਚਰਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸ
ਤਿਹਿ ਪੁਰੁ ਬਾਝਿ ਘਨੁ ਨ ਖੀਆ ॥੧॥ ਜਾਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆ ਘਰੁ ਤਕੇ ਸਭ

੪੮:

ਰਸ ਸਦਾਸਦਾਵਰਿਅਈਅ ॥ ਗੁਰਪਾਸਿ ॥

ਗੁਰਿ ਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥ ਮਿਤ ਮੰਤਰ ਲਜਗੁ ਸਾ
 ਭਾਜਿ ਉਥਾ ਘਰ ਬਾਗ ॥ ਬਿਨ ਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਾ ਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੁਦਾਰ
 ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨ ਸਾ ਮਨੈ ਮਾਤਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿ
 ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਗ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਜੈ ਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈ ਨ ਕਾ ਤੈ ਸਾ ਸੰਸਾਰ ਦਿ
 ਸਟੇ ਮਨ ਸੁਭ ਬਿਨ ਸੀ ਐ ਕਿ ਆਲਗਾ ਤਿਗਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਤਾ ਸੁਭਾਈ ਮੀਤ ਤੈ
 ਦੇਖੁ ਨੈਪ ਸਾਗਿ ॥ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲੈ ਤਿਸ ਭੈ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
 ਧੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਸੇ ਅਸ ਬਿਰਤ ਰਿਦੁ ਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ॥ ਜਨੁ ਤਰਿ ਕਾ
 ਦਸੁ ਤੈ ਰਖੁ ਪੈ ਜਮੁ ਗਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥
 ਕੋਰੀ ਅਵਰਿ ਆਈ ਆ ਬੈਸੰਤ ਰਿਪਾਗਉ ॥ ਜਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰ ਅਪ
 ਨ ਤੇ ਕੋਰੀ ਗਉ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਦਇ ਆਲੁ ਤੈ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗ
 ਭੈ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਤ ਤਿ ਆਗਉ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਕਰਉ
 ਕੋਰੀ ਅਤਿ ਪਾਨੀ ਇਤੁ ਜੀਉ ਤੋ ਮਾਗਉ ॥ ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿ ਆਪੁ ਅ
 ਨੇਖ ਸੇਤਾ ਗਉ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਥੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਗਉ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆਨਿ ਸਿਬਾ ਸਾਰਿ ਜਾਗਉ ॥ ੩ ॥ ਸਰਣਿ ਸੁਤਾ ਗਾਨਿ ਆਇ ਆਜਿ
 ਸੁਖ ਸਤ ਕਿਭਾ ਗਉ ॥ ਕਤਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇ ਆਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਗਉ ॥
 ੩੨ ॥ ਗੁਰਿ ਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥
 ਭਾਜੁ ਗੁਤਿ ਸਕਉ ਲਾਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਏਵਾਈ ਨ ਏਲਾ
 ਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆ ਸੁਖ ਦਾਈ ਆ ਮਿਲਿ ਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾ

੩੩

ਨਭੀਤਰੇ ਬਰਿਅਨਤ ਜਾਇ ਰਹਾਉ। ਜਰਮਰਾਨਤ ਵਿਅਪਦਿ
ਪਾਇਆ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਾਨਿ ਆਗੁ ਰਿਅਮਰੁਕਰਾਇਆ
ਨਿਰਾਖਿ ਆਤਰਿਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ। ਕੀਮਤਿ ਕਤੀਨ ਜਾਈ ਐਕਿਅ
ਲਾ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣਨਿ ਪਿਤੰਗੀ ਬਲੀ
ਤੇਰੇ ਦਾਸਕੀ॥ ਕਰਕੁਰ ਬਲੀ॥੪॥

॥ ਗਖਤੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੇ ਸੇਵਕ
ਨੀਚ ਮੁਰਖਾਰੇ॥੧॥ ਮਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਿ ਅੰਗੇ
ਧੀ ਸਦੁ ਭੁਝਤੇ ਤੁਮ ਬਖਸਨ ਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਮ ਅਵਗਨ ਕਰਤ ਅੰਗੇ
ਤੁਮ ਨਿਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ ਆਗਿ ਏਕਰ ਮਤਮੇ
ਮਦੇਵਤੁ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਤਮ ਅਕਿਰਤ ਘਨਾਰੇ॥ ਬਾਗਿ
ਸਿਉ ਨਤ ਚਿਤੋਖ ਸਮਾਰੇ॥੨॥ ਤੁਧੁ ਤੇ ਬਾਤਰਿ ਕਿਥੁ ਨੀਭ ਉਕਾਰਾ
ਨਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰਝੇ ਤੁਮੁ ਗਧਉ ਪਾਰੇ॥੩॥

॥ ਬਿਲਵਲੁ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥੫॥ ॥ ਘਗੁ॥੫॥ ॥ ਦਿਸੁ ਨ ਕਰੁ
ਤੁ ਅਪਨਾ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਤਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਇ
ਤੀ ਐਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨਾ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਸੁ ਅਮੀ ਸਭੇ ਅੰਗੇ
ਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਗਖਤੁ ਤਿਉ ਰਹਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਤੀਚਰਾ॥ ਨੀਧਿ ਅੰਗੇ
ਗੀ ਆਇ ਕਨ ਮਧਾਰਾ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਮਕਰਤੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ
ਸਗਲ ਸਮਰੀ ਤੇਰੀ ਆਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਰੁ ਕੀਰਤਿ
ਜੇਠ ਕੁਰਭਾਵੈ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਪਾ ਲਦਇਆ ਲਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਗਵੈ॥

॥ ਗੁਬਿਲਵਲੁ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥੫॥ ॥ ਘਗੁ॥੫॥ ॥ ਮਿਰਤੁ
ਉਪਰੇ ਪਸੁ ਅਨਤੀ ਬੁਝੈ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਤੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਨਾਨਤਿ ਸੁਝੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤੁ ਆਪਨ ਕਾਤੇ ਫਿਰਤੁ ਅਭਾਰੇ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁਭ ਗੁਣ
ਲਾਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪੁ ਦਰਬੁ ਕੀ ਆਵਰਤ ਟਕੈ ਤਈ
ਮਟੀ ਗਲੀ ਨਗਾਉ ਠਿਜਾਈ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀ ਐਸੁ ਮੁਕਰੈ ਤੇ ਬੈਗ ਬਿਗੈ
ਕਾਇਭ ਜਿਜਾਨੀ ਗੋਕਤੋ ਜਲੁ ਤੁਕਰੈ ਧੀ॥੩॥ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸੋਈ ਤੇ

ਵਿਕਰਮਾ ਕਤੁ ਨਿਬੰਧਨ ਕਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਪਿਗੁਲਪਰਬਤ
 ਭਯੋਖਲੁ ਚਤੁਰਬਕੀਤਾ ਅੰਧੁਲੇ ਰਿਤਵਲੁ ਸੁਰਿਅਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥
 ਮਤਮਸਾ ਪੁਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੀ ਮੀਤਾ ਮੈਲਖੋਈ ਕੋਟ ਅਘਟੇਗੇ ਨਿਰਮ
 ਭੁੰਦੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟ ਸਤੀਜੀਤਾ ਜੋਜ
 ਜੋ ਅਪਨੋਤਿ ਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਧੁ ਬਿਲਾਈ ਭੋਇਗਾ ਚਿਤਿ ਭੁ
 ਵਖੀਤਾ ਸੁਮੁਕਰ ਤੇਦ ਮਾਛ ਕਉ ਤੇਗਾ ਨੀਧੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਵਨ ਬਰ
 ਭੋਇ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਇਨ ਮੁਦੇਤੁ ਨ ਕਦਹ ਸਗੀ
 ॥ ੫ ॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥
 ਅੰਧੁਪਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗਿਟਿ ਬੇ
 ਆਮਿ ਥਿਅ ਥਿਅ ਥਿਅ ਆਦਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਧੋਖੀ ਨਿਰਮਾਣਿ ਪੁਰਗੁਰੁ ਪਰ
 ਭਿ ਰਜਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋ ਬਨਾਨ ਮੋ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਰੂਪ ਧੂਪ
 ਰੂਪਤਾ ਕਾ ਪਰਭੋਗਾਦਿ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿ ਸਟਤਨ ਏਦੁਗਾ
 ਭਿਰਤ ਭਿਰਤ ਮਾਨੁ ਖਰਾਇ ਆਖਿ ਨ ਭੰਗਾ ਦੇਣਾਦਿ ॥ ੩ ॥ ਇਤ ਅਉਸ
 ਰੇ ਭੁਕਿ ਆਬੁਜੋ ਨਿਭੁ ਮਾਦਿ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇਗੁਰੀ ਮਿਲੇਤ ਰਿਤ
 ਮੋਦਿ ਸਮਾਦਾ ॥ ਸੁਖ ਸਤਨਾਨ ਕ ਅਨੰਦ ਤ ਕੈ ਪੁਰਨਾਦਾ ॥ ੫ ॥
 ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਚਰਨ ਭਯੋ ਸੰਤ
 ਭੋਇ ਬਾਤ ਰੇ ਸਚਾਰ ਜੇਤ ॥ ਆਗਾਧ ਏਉ ਦਿਅਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ ॥
 ਤਰਿਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਰੇ ਤਰਿਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਰੇ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵੇ ਤੇ
 ਰੇ ਤਰਿਤ ਰਿਚੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧ ਸੰਗੇਤ ॥
 ਪੁਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘੋਲਿ ਬੁਰਿ ਰਿਤਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥ ੩ ॥ ਨਿਤ ਚਲਾ ਅਸਫੁ ਮਿਟੇ
 ਭੇਤਾ ਨੀਭੇਤ ॥ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਪੁਰ ਪੇਖਤੇ ਤੇਤ ॥ ੪ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਭੰਗ ਗੁਨਾਇਕਾ ਗੁਰੁ ਕੀ ਅਤਿ ਕੇਤਾ ॥ ਨਾਕ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਤਰਿਤ ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰੇਤਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਜੋ ਜੀਵਨ ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਸ ਭੁਭੁ ਮਿਟੇਗ

ਭਿਭਈਤਮਾਰੀ ॥ ਜਗਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਤਿਉ ਆਦਿਨਥਾਨ
ਮਨੁਅਪੁਨੋਜੀਅਗਠਿਗਿਠਿਰਿਤਉਵਾਰੀ ॥ ਗਣਉ ॥ ਏਤਥਾਨ
ਤਨੀਵਿਜਤਾਰੀ ॥ ਸਗਲਰੇਨਇਤੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਾ
ਦਚਿਦਪਰਦੁਖਨਾਏਖਿਨਮਤਿਜਾਰੀ ॥ ਦਇਅਮਇਅਮ
ਧੇਖੁਨਾਤੀਭੁਗਾਰੀ ॥ ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤਸੰਸਾਰ
ਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨ ॥ ਕਦਰਸਾਰੀ ॥ ੪॥ ॥ ॥ ਗੁਰਬਿਣ

॥ ਮਤਲਾ ॥ ਪ ॥ ਪ੍ਰਕਾ ॥ ੫ ॥

॥ ਟਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸ

ਉਥਾਥ ਮਸਤਕੁਅਪਨਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਥ ॥ ਤੁਮ
ਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮਮਿਲਤੁਦਇਅਥਾ ॥ ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮਨਿਅ
ਤਵਤਕਿਰਪਾਥਾ ॥ ਗਣਉ ॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਥਾਨ
ਕਉਦੀਜੈਦਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਾਰਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਉਕਤਿਸਿਅਨਪਕਤੁ
ਤੀਕਥਾਥਾ ॥ ਕੁਮਭੈਰਾਖਤੁਮੋਤਤੇਕਟਤੁਜਮਜਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ
ਰੁਣਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਪਾਥਾ ॥ ਗੁਣਗਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ੪ ॥
॥ ੪॥ ॥ ੪॥ ॥ ਗੁਰਬਿਣਵਲੁ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ਪ ॥ ਪ੍ਰਕਾ ॥ ੫ ॥

ਕੀਤਾਥੋਰੁਤਿਸੋਕਰਤਿਤੁਭਾਬਿਨੁਕਥੁਨਾਤਿ ॥ ਪਰਤਾਪੁਤਮਾਰਦੇਖਿ
ਤੁਤਥਾਭਿਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਥੁਟੀਐਬਿਨਸੈਅਤਿਮੇਵ
ਥਾਸਮਰਥਾ ਪ੍ਰਭਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਗਣਉ ॥ ਖਿਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਅੰਤ
ਕੁਗੁ ॥ ਜੀਵਨਸੁਖਸਭਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੁਰੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁਜਿ
ਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਤਸਿਅਨਪਸਭਜਾਥੀ ॥ ਜਤਕਤਤੁਮਭਗਪੁਰੁ
ਦੀਨਦਇਆਥੀ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁਕਿਥੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਰਭਗੀਪਏ
ਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਗੁਨਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰਬਿਣਵਲੁ ॥

॥ ਮਤਲਾ ॥ ਪ ॥ ਪ੍ਰਕਾ ॥ ੫ ॥

॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਥੈਰੇ

ਸਭਿਨਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਸੇਤੀਗੰਗਿਗਤਿਅਤਾਤੇਗਗਭਿਨਗਸਾ
ਤਤਗੋਵਿਦਕਾਸੁਚੀਭਈਰਸਨਾ ॥ ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਤੋਈਤੋਰੁ
ਜਪਨਾ ॥ ਗਣਉ ॥ ਤਰਿਰਸੁਚਾਖਤਧਾਪਿਅਮਨਿਰਸੁਲੇਤਸਾ

ਤਿਰਖਸੀਜੋਪ੍ਰਾਭੇਪਤਿਗਾਇਤਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਮਾਟੀਝੇ ਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕ

ਤ ਅਨਿਕਥਿਦੁਮਨਮਤਿਢਕੇਨਿਰਮਲਾਇਸਟੇਤ

ਜਿਸਕੇਗੁਣਹੇਤ ਪ੍ਰਭੁਤਜਿਰਚੇਜਿਅਨਮਿਓਸੋਰਣੀਐਖੇਤ

ਮਹਤਸਿਮਹਤਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਾਥੇਲਮਕਰੇਤ ਚੋਰਿਪ੍ਰਪੰਚਪ੍ਰਤਿ

ਕੁਜੇਨੇਤ ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਤੁਰੰਗਕੀਏਤੈਤਸੀਏਤ ਕਰਿਸੇਵ

ਤਮਹੁਰਤੇਮਤਿਲੇਤ ਉਚੇਤੇਉਚਾਵਰਾਸਭਸੰਗਿਯੋਤ ਦਸਦ

ਕਰਿਲੇਤ ਗੁਥਿਲਾਵਲਾਮ ੫ ਘਰੁ

ਏਕਟੇਕਗੋਬਿੰਦਕੀਤਿਅਗੀਅਨਅਸਾ ਸਭਉਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪ੍ਰ

ਸਾ ੫ ਜਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਤੈਪ੍ਰਭਸਰਣੀਪਾਤਿ ਪਰਮੇਸਰਕਾਅਸਰ

ਤਿ ੫ ਗਤਉ ਆਪਿਰਥੈਆਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਰੈ ਦੀਨਦ

ਪਾਨਿਏਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ ੨ ੫ ਕਰਣਤਰੁਜੋਕਰਿਗਤਿਅਸਾਈਵਰਿ

ਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਅਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ ੩ ੫ ਚਿਤਅਦੇਸਾਗਣਤਜਿਜਾ

ਥਾਤਾ ਨਤਬਿਨਸੈਨਤਓਰਿਜਾਇ ੪ ੫ ਰੰਗਿਗਤਾ ੫ ੫ ੫ ੫

ਮਤਤਪਤਿਤੇਭਈਸਾਤਿਪਰਸਤਪਾਪਨਠੇ ਅੰਧਕੁਪਮਤਿਗਣਤਕੇ

ਓਹਿਤਮਹੇਸਾਜਨਤਮਉਨਕੀਰੇਨਾ ਜਿਨਭੇਟਤਤਵਤਸੁਖੀਜਿਤ

੫ ੫ ਗਤਉ ਪਰਪ੍ਰਭਬਲਾਣੀਖਿਅਮਿਲਿਅਅਬਅਏ ਬਸਤ

ਧਕੈਪੁਰਨਅਸਾਇ ੬ ੫ ਭੈਬਿਨਸੋਤਿਤੁਲਕਕੇਪਏਸੁਖਥਾਨ ਦਏ

ਮਰਥਗੁਰਿਬਸਿਅਮਨਿਨਾਮ ੭ ੫ ਕੀਤੁੰਟੇਕਪ੍ਰਤਤੇਅਦ

ਕਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਤਰਿਅਗਮਅਪਾਗ ੮ ੫ ੫ ੫ ੫ ੫

ਮੋਈਮਥੀਨਦੀਨਤੀਨਜਿਸੁਪ੍ਰਭਾਥਿਸਰਨਾ ਕਰਨੈਤਰੁਨਚੁਪਈ

ਗਨਾ ੧ ੫ ਫੁਖੁਤਦੇਜਦਿਵੀਸਰੈਸੁਖੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏ ਸੰਤਕੈ

ਨਿਤਤਰਿਗੁਣਗਾਏ ਗਤਉ ੧ ੫ ਉਚੇਤੇਨੀਚਕਰੈਨੀਚਕਿਨਮਤਿ

ਐਠਾ ਕਰਪਰਤਾਏ = ਧੇਖਤਲੀਲਾਗਰੁਪਚਲੈਦਿਨੁਅੰ
ਕੁਪੰਕਸੁਪਾਨਭਇਅਸੰਗਿਰਲਿਅਕਮਾਇਆ ਕਰਣਕਾਰਣਸ
ਕਰਤਾਗੀਸਰਣਾਈ॥ਤਹਿਦਿਨਸੁਰੇਦਿ॥੩॥ ਜਪੈਸਦਸਦਬਥਿਜਾਈ
ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ਜੇਹੂੰਹੋਸੀਸੁਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ ਕਰਿਜਾਉਲਖਥੇਗੀਅਦਸੁ
ਜੀਵਾਵਉ॥੧॥ ਕਰਉਮਨੋਰਥੁਮਨੋਮਾਤਿਅਪਨਪੁਰਤੋਪਾਵਉ ਦੇਉਸੁਤੀ
ਕੇਬੀਜਨੁਢਲਾਵਉ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਕਲਤਸੁਟਿਮਨਤਿਪੀਲਵ
ਉਅਰਸਮਤਿਸੰਤਿਤਿਪਤਿਤੋਇਥਿਥੈਜਲਾਨਿਬੁਝਾਵਉ ਜਬਭਗਤਿ
ਜਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨਮਿਲਿਤਹਿਗਾਵਉ ਕਰਉਨਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਪੁਰਿ
ਖਲਾਵਉ॥੩॥ ਉਠਤਬੈਠਤਜਪਉਨਾਮੁਇਤੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ
ਜੇਪੁਰਬੇਨਤੀਤਿਸਗਨਿਸਮਾਵਉ॥੪॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ਇਤੁਸਾਗਰੁਸੋਈਤਰੈਜਤਹਿਗੁਣਗਾਏ
ਜਪਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਵਸੈਵਰਭਾਗੀਪਾਏ॥੧॥ ਸੁਟਿਸੁਟਿਜੀਵੈਦਾਸਤੁਮਕਈ
ਜਅਖੀ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਭਲੋਅਮਤਿਸੇਵਕਕੀਰਖੀ॥੨॥ ਅਗਨਿਸ
ਸੰਤਕਾਦਿਅਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸੰਚਿਅਗੁਰਭਏਸਤ
ਹੀ॥ਜਨਮਮਰਦੁਖੁਕਾਟਿਅਸੁਖਕਾਥਾਨਪਾਇਆ ਕਟੀਸਿਲਕਭੁਮਮੋਤ
ਕੀਅਪਨਪੁਰਭਾਈਆ॥੩॥ ਮਤਕੋਈਜਾਣੁਅਵਰੁਕਭੁਸਭਪੁਰਕੋਤਥਿ ਸਰਬ
ਕੁਪਾਨਕਪਾਏਸੰਗਿਸੰਤਨਸਾਖਿ॥੪॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿਤੋਅਕਿਰਪਲ
ਦੀਦਹਿਅਲਪੁਰਪਾਰਭੁਤਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਤਲ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਕ
ਕੀਟੇਅਦੁਖੁਰੋਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖੀਭਇਆਪੁਰਧਿਅਵਨਜੋਗੁ॥
ਗੁਰੁਅਉਖਧੁਤਰਿਕਾਨਾਮੁਤੋਜਿਤੁਰੋਗੁਨਵਿਅਪੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿ
ਤੋਠਿਰਿਦੁਖੁਨਜਪੈ॥੨॥ ਤਹਿਤਹਿਤਹਿਤਹਿਜਾਪੀਐਅੰਤਹਿਲਿਵਲਾਈ॥
ਲਵਿਖਉਤਰਤਿਸੁਧੁਤੋਇਸਾਧੁਸਰਣਾਈ॥੩॥ ਸੁਣਤਜਪਤਤਹਿਨਾਮੁਜ
ਕਰਕੀਦੁਰਿਥਲਾਈ॥ਮਤਮੰਡਨਾਨਕੁਕਥੈਤਹਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥੪॥੨੩॥੫੩॥

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾ

ਮਤਲਾ ੫

੫੫

ਭੈਤੇਉਪਜੇਭਗਤਿਪੁਰਅੰਤਰਿਤੋਹਿਸੰਤਿ ਨਮੁਜਪਤਗੋਬਿਦਮਨ
ਤਿ ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਇਅਤਾਜੇਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ ਮਨਕੀਮਤਿ
ਸੁਟੀਐਉਪਦੇਸੁ ਰਹਾਉ ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਅੰਮ੍ਹੇ
ਮਨਤੇਕਥੁਨਵੀਸੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉ
ਚਰਜਗੁਰਦੇਵ ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਤਪੁਰਤਾਕਉਲਾਵਤੁਸੇਵ
ਧਨਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਮਨਿਤਨਿਅੰਦ

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ੫੫

ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਮਤਗਈਨਠੇਭੈਰਮਾਥਿਤਿਪਾਈਅਨਦਤਾਇ
ਨੇਧਰਮਾ ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਅਗਾਧਿਅਥਿਨਸੀਮੇਗੀਪੀਗਤਮਨੁ
ਭਇਅਪਾਇਅਸੁਖਬੀਰੁਰਹਾਉ ਸੇਵਤੁਤਰਿਜਪਿਜਾਗਿਅੰ
ਸਮਾਦੁਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਰਿਪਤਾਸਿਅਤਾਕਾਅਚਰਜੁਸੁਅਦੁ
ਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕਲਕੁਟੰਬਉਧਾਗੇ ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲ
॥ ੨ ॥ ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਨੁਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨਤੀਨਾਨਾਕਉਕਿਰਪਾ
ਦਾਸੁਅਪੁਨਕੀਨ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ੫ ॥

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ੫੫

ਤਰਿਭਗਤਾਕਾਅਸਰਾਅਨਨਾਤੀਠਾਉ ਤਾਫਦੀਬਾਦਪਰਵਰੁਪਾ
॥ ੧ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਅਪਈਅਪਨੇਦਾਸਰਖਿਲੀਏਨਿਦਕੀਦ
ਜਮਕਾਥਿਨਾਸੀਏ ਰਹਾਉ ਸੰਤਾਏਕਾਧਿਅਵਨਦੁਸਰਕੋਲੀ
ਅਗੈਬੇਨਤੀਰਾਵਿਅਸੁਖਬਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਥਾਪੁਰਤਨਇਉਸੁਨੀਤਿਗਤੀਤੁ
ਨੀ ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਬਚਾ
ਕੋਟਪਰਗਟਸਤਮਾਨਿ ਪੁਰਕੇਸੇਵਕਸਗਟਿਪੁਰਤਿਨਕਉਭਉਨਾਨਿ

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ੫੫

ਬੰਧਨਕਾਟੇਸੋਪੁਰਜਕੈਕਲਤਾਥਾ ਅਵਰਕਰਮਨਤੀਭੁਟੀਐਗ
॥ ੧ ॥ ਤਉਸਗਦਗਤਿਮਾਧਵੇਪੁਰਨਦਇਅਥਾ ਭੁਟਿਜਾਇਸੰਨ
ਖੈਗਧਾਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਭਰਮਾਥਿਕਰਮੋਤਇਨਮਨਿਲਤਾ

ਮਨਿਵਸੀਪਰਬਤਮੁਨਜਨਾ ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖਪੁਰਖਮਹਿਜੀਅਤਮੇ
ਜੋਤੁਕਾਤਿਉਰਤਪੁਰਅਗਮਅਪਰੇ ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਬਪੁਰ
ਤੀਅਸਾਪਸਾਗਿਤਿਤਿਗੁਣਗਾਉ
ਗੁਥਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ਕੁੰਦਨੁਪਤਰਿਅਤੁਮਹੀਪਰਤੀਤਿ ਮਤਮੋਨਮੋਦਿਅਨਰਕਕੀਰੀਤਿ
ਸੁਖੁਟਰਤੇਗਨੀਬਿਸਾਸੁਤੁਮਤਾਉਦਮਦਾ ਪਰਕਾਪੇਖਰਤਉਓਟੇਜ
ਗੁਥਿਲਾਵਲੁ ॥ ਗਤਉ ਜਪਤਪਸੰਜਮਤੁਮਖੰਡਜਮਕੇਦੁਖਰਾਂਡ ਸਿਮਰ
ਜੀਜੋਨਿਦੁਖਨੀਰਲਜੇਤਾਂਗ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਸੰਗਿਸਤਾਈਮਤਮੀਤੁਤਿਸੁਸਿਉਤੇਰ
ਬੀਧਪੰਚਬਟਵਾਰਈਉਪਜਿਓਮਤਾਖੇਦੁ ਤਿਨਸੰਤਨਸਰਣ
ਜੀਜਨਮਨੁਬਸਿਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁਪਨੁਸਰਬਸੁਅਪਨਾਪੁ ਤਜਨਕਉਦੀਨਾ
ਗੁਥਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ਮਰਤਅਨਦੁਭਇਅਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਗੁ ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਮੁਗਬਿੰਦਕਾ
ਜੀਵੀਚਗੁ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਤਰਿਜਪਿਤੁਜੀਵਾ ਪਰਬਤਮ
ਪਤੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾ ॥ ਗਤਉ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖਿਬਸੇਸਤਕੈਮੀ
ਬਿਪਰੀਪਕਰੁਨਿਤਚਿਤਵੇਤਨਾਤੀਕਿਉਪੋਚ ॥ ੨ ॥ ਧਨੁਸੁਖਨੁਬਸੰਤਧਨੁਜ
ਜਪੀਐਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਤਰਿਅਤਿਘਨਸੁਖਸਤਜਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਮਨਤੇ
ਏਵੀਸਰੈਅਨਾਖਕੋਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਗਤੀਜਕੈਸਭਕਿਉਤਾਥ
ਗੁਥਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ਜੀਰੁਬੰਧਕਰਿਓਰਿਅਫੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਣਗਬਿ
ਸੀਤਲਤੋਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤਿਅੰਅਬਵਾਮੁਇਅੰਕਿਉਕਾਮਿਨਅਵੈ
ਜੀਐਪੁਰਚਨੁਰਚਾਇਅਕੋਉਤਿਸੁਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ ॥ ਗਤਉ ਰੇਪਾਣੀਉਸਨ
ਤਿਕਰਤਕਰੈਘਾਮਤੇਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀਤੇਤਸਤੀਕਰੈਟੁਟਾਢੈਗਾਢੈ ॥ ਅੰਤ
ਜਿਸਸੇਤਜਉਤਤੁਜਾਪੁਰਕੀਇਤਕੇ ॥ ਗਤਿ ॥ ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸਰਬਫਲ
ਜੀਐਤਰਿਨੀਰਤਿ ॥ ਤਮਤੇਕਊਨਤੋਵਨਾ ॥ ਸਰਣਿਪੁਰਸਾਧਾ ॥ ਮੋਮਗਨੁਪੁਪਅੰ
॥ ੩ ॥
ਗੁਰਕਾਚਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ॥

ਮਤਲਾ॥੫॥

੫੫੩

ਪੋਜਤ ਪੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾਖੋ ਜਉ ਬਨ ਬਨ ਅਥਲ ਅਥੇ ਦਮੁ ਰੇਖੁ
ਵਨ ਕਬਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨ ਆਤਮ ਕੋ ਗੰਗਿ ਜਗਤ ਸੁਖ
ਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰਉ ਬਗਨ ਅਸੁ ਮਸਾ ਮਦੁ ਸੁਨਉ ਦਸ ਸਾਨ
ਰੂਪ ਨੇਖਨ ਪੰਚਤਤ ਠਾਕੁਨ ਆਚਿਨਾਸ ॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਾਨ
ਜੋਗੀ ਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਪਾਨਿ ਪਾਨਿ ਤੇਲੀ ਸੁਰ
ਬਹੁ ਗਥਿਨ ਸੇਤ ਤਤਰ ਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਟਿ ਆਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਮਤਲਾ॥੫॥ ੫੫੩

ਜੀ ਅਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪਾ ਕਰ ਜੁ ਉਤਾਰਿ ਅਸੰਤ
ਰਿਅਤੁਰੁ ਆਪਾ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਤਤ ਗੈਰੁ ਸਬਦ ਅ
ਨਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨੀਤੁਟਾ ॥ ਗੁਰਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਆਪਾ
ਆਪਾ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਮ ਮੋਖ ਦੇ ਤੇਨੀ ਬਗ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤ
ਕਰੀ ਗੰਗਾ ਬਿਦਗੁ ਪਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਆਜਾ ਕਾਨੀ ਸੁਖ
ਨਿਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਗੀ ਆਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਮਤਲਾ॥੫॥ ੫੫੩

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰ ਜਭ ਏਹਾ ਸਿ ॥ ਕਰਤ ਸੰਪੂਰਿ ਕਰਤ
ਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਗੁਰਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕਉ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਾਤਿ ਅ
ਖਵਾ ਲਾਗੋ ਬਿਦਗਾਇ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ
ਗਨਭੰਡਾਰ ਚਗਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ
ਕਮਾਵਤ ਸਾਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਉਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਟੇ ਪ੍ਰ
ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਸਭੈ ਕਰਤਿ ਸਚੁ ਬਾਨੁ ਸੁਣਾਇ ਆ ॥ ਜ
ਨਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ॥

॥ ਮਤਲਾ॥੫॥ ੫੫੩ ॥ ਦੁਖਦੇ ॥ ॥ ਭਰਿਤੁ ਭਿਤੁ ਰਿਅਗ ਪੰ
ਐ ਅਰੋਗਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟ ਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿ ਆਰੋਗਾ ॥ ਗੁਰਉ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨ ਰਿਜਾ ਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀ ਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਕੈ ਵਰਦੈ

ਜਿਸਮਿ ਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਵਿਨ ਸੈਬਿਤਿ ਗੁ

ਪ੍ਰਤਸਰਣਾਗ

ਜੰਦਰੇ
ਚੰਦਰਕਰਣ ਜੋਗੁ

ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਅਵਰੁ ਪਾਵਸਭਿਤਿ ਆਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ਤਪਪਾਪਸਭਿਮਿ ਟੋਰੋਗਸੀਤਲੁ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਗਾਧਿ ਆਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਰਾਖਨ ਟੋਰੋਗਾਧਿ ਆ
ਅਪੀਕਰਿ ਮਇਆ ਗਤਉ ਬਾਤਪਕਤਿ ਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿ ਆਕੀਨ ਅਪਨਾਇਆ
ਜੰਮਰਿਸਿ ਮਰਿਮਤਤ ਸੁਖੀ ਨਾਮੁ ਕਾਨਿਰਤਾਇਆ

ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫

ਗੁਪਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿ ਆਨਾਮੁ ਦੀਨ ਜਾਨਿ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਰਬੁ ਮਕੀਤਾ ਕੀਨ
ਜੀਤਾਨੀ ॥ ਆਧੇਤੀ ਪੁਰੁ ਰਾਖਤਾ ਤਗਤਨ ਕੀ ਆਨ ਜੋਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧਜਨ ਸੋ
ਭੁਤਮਾਨੀ ਗਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਗ ਬਿਦਜਨ ਪ੍ਰਤਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਇ
ਕਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਇਆ

ਪ੍ਰਤਸਰਣਾਗ ਤਿਜਨ ਪਰੇਤਾ ਕਾ ਸਦਪਰਤਾਪ ॥ ਰਾਖਨ ਟੋਰ ਅਪਾਹ ਪ੍ਰਤਤਾ ਕੀਨ
ਮਲ ਸੇਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮ ਦਾ ਸਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਗਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਿਧਿ
ਅਈ ਐਵਿ ਭੁਬਿਧ ਨੁਨ ਲਗੈ ਨਾਨਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐਭਵੁ ਸਮੁਭਗੈ ॥ ੩੭ ॥

ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੫

ਮਨਿਤਨਿ ਪੁਰੁ ਆਗਾਧੀ ਐਮਿਲਿ ਸਾਧਸਮਾਗੈ ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾ ਬਜ ਸੁਦੁਰਤੇ
ਜਮੁਭਗੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋਜਨ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨ ਸਦਾ ਜਗੈ ਤੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਨਾ ਜੋਤੀਤਿ
ਤੁਰਖੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਗਤਉ ਕਾਮ ਕੁੰਧ ਮਦਮਾਨ ਮੋਤ ਬਿਨ ਸੇ ਅਨਗੈ ਅਨੰਦ ਮ

ਗਤ ਸਰਾਮਗੀ ਨਾਨਾ ਕ ਸਰਨਗੈ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਜੀਅ ਜੁਗਤ ਵਸਿ ਪੁਰੁ ਕੈ ਜੋਤੈ ਸੁਕਰ

ਨਾਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾ ਲਗਾਇ ਭਉ ਕਿਉ ਨੀਕਰਨਾ ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾ
ਪ੍ਰਤਮੁ ਚਿਤਗੈ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇਹਿਨ ਆਵਈ ਗੁਰ ਸਿਖਾਇ ਆਗੈ ॥ ਗਤਉ ॥

੪੪
੪੪

ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥੁੰਤੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨੀਤੰਗੁ ॥ ਮਤਲਾ ਪੁਰਸਰਣਗਤੰਗੁ ॥
ਗੁ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁਆਪਨਾਨਾਠਾਦੁਖਠਾਉ ਬਿਸੁਮਪਾਏਮਿਲਿਜਾਉ
ਤੇਬਹੁਜਿਨਧਾਉ ॥ ਬਲਿਤਰੀਗੁਰੁਆਪਣਿਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ ਅਵਤਾਰ
ਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਣਗਾਉ ਗਤਾਉ ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਗਗਨਾਦਪੁਨਿਗੁਣ
ਸੁਆਉ ॥ ਪੁਰਸੁਪੁਸੀਨਭਏਬਾਬਤਫਲਪਾਉ ॥

॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਤੀਰਿਦਕਰਿਪੁਗਾਸ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇਖਨਕੋਨਸੁ ॥
ਮਲਕਾਅਸਰਾਪੁਤਪੁਰੰਖਗੁਣਤਾਸਾ ਕੀਰਤਨਨਮੁਸਿਮਰਤਗੁਣਿਜਦ
ਘਟਿਸਾਸੁ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਮਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤ੍ਰਤੈਤੁਮਰਬਨਿਵਸੁ ॥
ਣਾਗਤੀਜਕੋਨਿਰਮਲਜਾਸੁ ॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

॥ ਸਰਬਸਿਧਿਤਰਿਗਾਈਐਸਭਿਰਲਾਮਨਵਤਿ ॥ ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁਖਤੇ
ਸੁਣਿਦਾਸੁਮਿਲਵਤਿ ॥ ਸੁਖਸਤਜਕਲਿਅਣਗਸੁਪੁਰੈਗੁਰਿਕੀਨ ॥
ਗਲਦਇਆਲਭਏਤਰਿਤਰਿਨਮੁਚੀਨ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਪੁਰਿਗਤਿਰਿਸਰਬਜਨ
ਗੁਣੀਗਤੀਰ ॥ ਨਕਭਗਤਅਨੰਦਮੈਪੋਖਿਪੁਰਕੀਧੀਰ ॥ ਗਤਾਉ ॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫

ਅਗਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਰਿਪੁਰਿਤੈਕਿਰਪਾਥ ਗਾਖਿਲੀਆਪਨਾਸੇਵਕਮੁਖਿ
ਕਥਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁਤਿਨਜੈਤੈਮੀਤਜਨਤੁੰਗੁਰਕਾਦਾਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੁੰਗੁ
ਅਪਨੇਤਾਥ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਤੈਬੀਅਨੀਤੰਗੁ
ਬੇਨਤੀਅਮੈਤੋਗਜੋਰੁ ॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

॥ ਮੀਤਤਮਰੇਸਾਜਨਾਰਖੇਗੋਵਿਦਾ ॥ ਨਿਦ ਕਮਿਰਤਕਤੋਰਿਸਾ
ਤੰਤੁਨਿਚਿਦਾ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ
ਰੁਜਗਤਮਤਿਸਫਲਜਕੀਸੇਵਾ ॥ ਉਚਅਪਾਰਅਗਨਤਤਰਿਸਾ
ਜਿਸੁਤਾਖਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣਗਤੀਜਤਕਤਮੇਰੈਸਾਖਿ ॥ ਗਤਾਉ ॥

॥ ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टाध्यायः ॥ अष्टाध्यायः ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता
 युयुत्सवः मामकाः पाण्डवाश्चैव ॥ तत्रैव त्रैविध्यं
 कुरुष्व धर्मं संजय ॥ १ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥ । ਰੰਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪੁ ਤਉ ਪਾਜਿ ਆਸੁਖ
ਜੰਤਿ ਵਰ ਪਰਤਾ ਪੁ ਅਚਰ ਜਨੁ ਪੁ ਤਰਿ ਕੀ ਨੀਦਾ ਤਿ ਗੁਰਿ ਗੋਵਿਦ ਕਉ ਪੁਕ
ਜੰਤਿ ਅਮੇਰਾ ਭਾਈ । ਤਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਮਤਾਈ ਗਤਿ ਪੁਕ
ਜੰਤਿ ਦੇਨ ਤੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ । ਜੰਤਿ ਜੋ ਗੋਵਿਦ ਕਾ ਪੁਰਨ ਗੁਣ ਤਾਸ ।
ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੫ ॥ ।

ਮੇਰੇ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਿ ਅਜੀਵ ਨ ਕਾਦਾ ਤਾ ॥ ਪਾਠ ਭੁਭੁਕਿ ਨਿਸੇਵਿ ਅ
ਅਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਤ੍ਰੁ ਅਨਦੁ ਘਨਾ ਪੁਰਨ ਭਈ ਅਸ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਅਰਿਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥ ਗਤ੍ਰਿ ਸੁਣਿ ਸੁ ਅਮੀ ਅਰਦਾਸ
ਜਾਤੁ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਗ ਵਿਰੋ ॥ ਕੇਸੁ ਅਮੀ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰ ਬਿਲਾਵੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥

ਤਤੀਵਾਉਨਲਾਗਾਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ ਚਉਗਿਰਦਤਮਰੋਗਮਕਰਦੁਖੁਖ
 ਸੈਨਤਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਪੁਰਾਭੇਟਿਅਜਿਨੀਬਣਤਬਣਾਈ ਰਾਮਨਾਮਅਰੁਖ
 ਪੁਰੀਅਏਕਾਇਵਲਾਈ ॥ ਰਤਾਉਰਾਖੇਈਏਤਿਨਿਰਖਾਏਤਰਿਸਤਾਥਿਅਪਿ
 ਮੇਟਾਈ ॥ ਕਰੁਨਾਨਾਕਾਕਿਰਪਾਭਾਈਪ੍ਰਭਭਾਏਸਤਾਈ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਾਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ੫ ॥ ਅਪਣੇਬਾਥਕਅਪਿਰਖਿ

ਅਨੁਪਾਸਕ੍ਰਮਗੁਰਦੇਵ। ਸੁਖਸਾਂਤਿਸੁਜ ਅਨਦਭੇ ਪੂਰਨਭਈ ਸੇਵਾ॥ ੪੩੯॥
ਗਾਤਨ ਕੀ ਬੈਨ ਤੀ ਸੁਣੀ ਧੁਭਿ ਆਇ। ਰੰਗੁ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾ ਲਿ ਅਨੁਜਾ ਵਾ ਵਰ

ਪਰਤਾਪੁ ਦੇਖਤਮੇਰੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਧਾਰੀ ਮਨਕੰਠ
ਤਿਅਨੁ ਬਾਇਤਰੀ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮੇਰੇਮੰਤਸਵਨੀਏਤਨਸੁਨਾਏ ਮਾਕਤਗੀਤਨਾਦਪੁਨਿਗਾਵਤਬੱਲਤਵੇ
ਏ॥੧॥ਗਤਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ
ਪਾਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਰਿਗੁਣਗਾਏ
ਨਗਤੀਨੈਨਦਰਸੁਰੰਗੁਲਾਏ ਤਤੁਕਿਪਾਥਦੀਨਦੁਪਭੰਜਨਮੋਤਿਚਰਨਾਏ
ਏ॥੨॥ਸਭਤੁਤਕੈਤਕੈਸਭਉਪਾਰਿਏਤਦਿਸਟਿਦਿਸਟਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੁ
ਇਖੈਇਖੈਈਤਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦਿਜਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁ
ਤਤੁਲੀਐਭਗਤਿਵਛਾਢੁਕਿਰਪਾਏ ਜੋਜੋਸਰਦਿਪਾਰਿਓਗੁਰਾਏ
ਸੁਖਪਾਏ॥

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ॥੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ॥੫॥ਗੁ॥੬॥

ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਰੰਡਉਤਿਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਰਜਾਨੈ
॥ਗਤਉ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਾਇਤੁਮੰਤ੍ਰਤੁਸ਼ਟਿਚਿਤਰੈ॥ਸੁਖਦੁਖ
ਕੀਬਿਰਥਾਤੁਸ਼ਟੀਅਗੈਸਾਗੈ॥੧॥ਤੁਮੇਰੀਓਟਬਲਬੁਧਿਪਾਨਤੁਮੀਤੁਮ
ਪਰਵਾਰੈ॥ਜੋਤੁਮਕਰਤੁਸੇਈਭਲਤਮਰੈਪੇਖਿ॥੨॥ਸੁਖਚਰਨਾਗੈ॥੩॥

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ॥੫॥ ॥੫॥ਗੁ॥੬॥ ॥ਸੁਨੀਅਕਰ

ਸਗਲਉਧਾਰਨ ਮੰਤਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਤਿਬਿਸਾਗ
ਸੰਚਿਬਿਖਿਅਲਗਤਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਰਾਗਨ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਜੁ
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਾਗਨ॥ਇਨਤੇਕਾਢਿਲੇਤੁਮੇਰੇਸੁਅਮੀਤਾਰਿਧੇਰੇਤੁਮਸਾ
ਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਤਿਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਾਗਨ॥੨॥੩॥੪॥ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

॥ਮਤਲਾ॥੫॥੫॥ਗੁ॥੬॥ ॥ਸੰਤਨਕੇਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤ

ਰਤਨਅਨੰਦਮੰਗਲਪੁਨਿਪੁਰਿਗਤੀਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ॥੧॥ਗਤਉ॥ਗਾਗੇ
ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੈਨਮਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਅਰਧਤਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭ

ਮੁਖਿ ਮੁਤਾਨ ਤੇਜਾਤ
ਚਰਨ ਸਰਨ

ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਂਧ ਪੋਧਿ ਪੁਰਦਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰੇ ਸੁ
ਪੁਤਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ

ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਾਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ਪੁਰਖਿ ਅਪੋਜਨ ਅਪ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਹਿ ਤਿਨ ਮੁਦੀਨੋ ਕਿਨ ਸਿਗੋ ਸਤ
ਗੰਗੇ ਤਪ ਗਤਿ ਗੁਣਗੋ ਵਿਦਗਾਵਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਜਨਗਗਤ ਨਰਸਨਾ
ਘ ਕੰਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤਿਸਨ ਨਿਵ ਗੰਗਾ ਮਰਸਾਇ ਭਿਅਤ ਮਧੁਪ ਚਰਣ
ਨਿਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਜਪੇਤ ਗਿਜਾਪ ਸਗਨ ਤੇਰੇ ਰਮੰਤੋ ਬਿਨਸੇ
ਗੁਰ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੧॥੧॥

ਬਿਸਾਵਲੁ ਮ ੫ ਘਰੁ ੬

॥ ਤਾਪੁ ਲਾਤਿ ਆਗੁਰੇ ਸਿਰਜਨ ਤਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੋਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿ
ਜਪੈ ਜਗਖੀ ਸਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਗਤਿ ਕੁਰਮ ਸਤ ਕਿਪਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕੁਰਖਿ ਲੀਨੋ ਪ੍ਰ
ਭੰਮਿਤਨ ਮੁਮਤਰ ਸੁਦੀਨੋ ॥੧॥ ਦਸ ਕੀਲਾ ਜਗਖੀ ਮਿਤਰ ਵਨੁ ਗੁਰੁ ਨ ਕੁ
ਵੈਦਗਤ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੧॥੧॥੧॥

ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਾਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੭ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬ ਦੁਝਿ ਜਾਈ ਪਾ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧ ਕਾਰਤਿ ਮੰਦ ਰਿਗਤ ਕੋ ਠੀਕੁ ਖੁਬ
ਆਪੁ ॥੧॥ ਗਤਿ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਤ ਏਜਉ ਪੇਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਵਰਿ ਅਈ
ਮਗਨ ਏਉਤ ਸੰਗਿ ਮਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ਅਲਜਾਬਨੀ ਕਥੁ ਜੰਜ
ਰ ਅੰਬੁਧਿਨੀ ਭੋਗ ਉਚਨ ਉਚਾ ਬੀਚੁਨ ਖੀਚਾਤ ਉਤੇਰਾਤੁ ਮੋਹਾ = ਏਕੰਕਰੁ
ਏਕੁ ਪਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਏਕੁ ਵਿਸਖੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਨਾ
ਧਰਾ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚਾ ਸੁਚੈ ਸੁਚਾ ਸੁਚੈ ਸੁਚਾ ਅੰਤਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇ
ਅੰਤ ਕੁਨਾਨ ਕ ਉਚੈ ਉਚਾ ॥੧॥੧॥੧॥

ਬਿਸਾਵਲੁ ਮ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿਕਾ ਮਿਨ ਆਵਤੋ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਗਾਰਿ ਮਾਰਿ ਤੁਮ ਲਾਗੋ ਓਤ ਮੋਤੀ
ਮੋਵਤੋ ॥੧॥ ਗਤਿ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸੇਜ ਸੋਤੀ ਓਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤੋ ॥ ਉਗਝੈ
ਗਤਿ ਓਡਿ ਵੀਰ ਸਪੇਰਿ ਓਡਿ ਬੈਠ ਗਉਗੀ ਖਾਵਤੋ ॥੧॥ ਤਿਵ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸ
ਵਾਰਿ ਓਡਿ ਵਕਤ ਬੈਜਰਾਵਤੋ ॥ ਐਸੇ ਗਜ ਮਹਿ ਐਟਿ ਤਠੀ ਬੈਠੁ ਬਿਠੁ ਬਿਅਪ
ਵਤੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਮੁਤ ਪਾਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇ ਸਗੋ ਠੇਕਾ ਵਤੋ ॥ ਦਿਸਟਿਨ ਆਵਤਿ ਅੰਧ

ਅਗਿਆਨ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਦ ਮਾਣਤੋ ॥ ਜਾਪੁ ਪਸਾਰਿ ਚੰਗਾ ਬਿਸਥਾਰਿ
ਤਵਤੋ ਕਤੁ ਬੰਧਨ ਕਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਅਵਤੋ ॥

॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ॥੧॥ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥

ਤਰਿਤਰਿ ਨਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ਪਾਨਿ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਤਿ ਅਧਰੋ ਚੀਤਿ ਦਿਤੁ
ਲੀ ॥੧॥ ਰਤਉ ਸਤਨਿ ਸਮਾਇ ਚੰਗੁ ਗਤਿ ਬਤਾਇ ਚੰਗੀ ਗੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ

ਅਮੁਖਿ ਬਗੋਜ ਉਵਰਤ ਗੋਸੁ ਤਗੁਤ ਮਰੇ ਕਤੁ ਨ ਭੋਲੀ ॥੨॥ ਰੁਪਨ ਰੁਪਨ
ਓਤਿ ਪਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ਕਤੁ ਜਾਨਿ ਪ੍ਰਿਅਰਵੀ ਸੁਤ ਗਾਨੇ ਅੰਗਿ
ਗੀਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ॥੧॥ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥

ਗੋਬਿਦ ਗੋਬਿਦ ਗੋਬਿਦ ਮਹੀ ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਾਨ
ਗਈ ॥੧॥ ਰਤਉ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਰਨ ਸੀਤਲ ਸੰਤਿ ਦਇਆਲ ਦੁਰ

ਧਰਿ ਸਨਾ ਅੰਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਏਸ ਗਲ ਖਈ ॥੨॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਪਰਮ
ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਲਈ ਕਤੁ ਜਾਨਿ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਪਛਾਨਿ ਅਤਿ ਕਰੁਣ
ਧੁਪਈ ॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ॥੧॥ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥

ਕਿ ਅਤਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਗਨਿ ਨ ਸਾਕਤ ਏਕੋ ਰੋਮਾਈ ਬ੍ਰਹਮ ਮੋਸਮਿ
ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਕੁਰ ਤੇ ਗੀਗਤਿ ਨ ਟੀਪਈ ॥੪॥ ਕਿ ਅਕਬੀ ਐਕਿ ਬੁਕਬਾਨ

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਤਉ ਜਤ ਮਤ ਭਇਆ ਦੁਤਜ ਮੁਖ
ਤਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝੈ ਸਤਈ ਸਗਨਿ ਪਾਰਿ ਓਤਿ ਚਰਨ ਗਏ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ॥੨॥ ਕਉ
ਧੁਪਈ ॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ॥੧॥ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥

ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਈ ਐ ਅਰ
ਨਿਓਪਾ ਪਤਿ ਭੇਟੁ ਕੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮੂਲ ਖਈ ਐ ॥੪॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧੀ ਐਕਿ

ਮਿਪਈ ਐ ਕਤੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤਾ ਧਿਅਈ ਐ ॥੧॥ ਰਤਉ ਜੋਮਾ
ਖਕੀ ਸੇਵਾ ਓਤਿ ਸਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਈ ਐ ॥੨॥ ਸਗਨਿ ਸਗਦਿ ਸੁ
ਗਰ ਮੋਤਿ ਦੇਕ ਤੇਰੇ ਇਕ ਨਈ ਐ ॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ॥੧॥ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥

॥੧॥ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥ ॥ ਸੰਤ ਸਗਦਿ ਸੰਤ ਟਲ ਕਰੀ ॥ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਸੁ ਸਗਦਿ
ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਓਟਿ ਪਈ ॥੧॥ ਰਤਉ ਸੁਖ ਸਤ ਜ ਅਰੁਪਨ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਤੇ ਪਈ

ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਐਸੇ ਰਿਸੁ ਬਰਨਿਸ ਮਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥ ਧੋਖਿ ਚਿ
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਐਸੇ ਰਿਸੁ ਬਰਨਿਸ ਮਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥ ਧੋਖਿ ਚਿ
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਐਸੇ ਰਿਸੁ ਬਰਨਿਸ ਮਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥ ਧੋਖਿ ਚਿ

ਮਾ ਕਿ ਆ ਕਤ ਤਾ ਤਉ ਕਿ ਆ ਕਤ ਤਾ ਜਨ ਪ੍ਰਚੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰ ਤਿਸੁ ਆ
 ਮਾ ਕਤ ਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ਅਨ ਬਲ ਕਉ ਤੁ ਤੀ ਪਚਾਨਿ ਜਿ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਤਿਤਾ ॥
 ਮਾ ਕਤ ਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ਅਨ ਬਲ ਕਉ ਤੁ ਤੀ ਪਚਾਨਿ ਜਿ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਤਿਤਾ ॥
 ਮਾ ਕਤ ਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ਅਨ ਬਲ ਕਉ ਤੁ ਤੀ ਪਚਾਨਿ ਜਿ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਤਿਤਾ ॥

ਮਾ ਕਤ ਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ਅਨ ਬਲ ਕਉ ਤੁ ਤੀ ਪਚਾਨਿ ਜਿ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਤਿਤਾ ॥
 ਮਾ ਕਤ ਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ਅਨ ਬਲ ਕਉ ਤੁ ਤੀ ਪਚਾਨਿ ਜਿ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਤਿਤਾ ॥
 ਮਾ ਕਤ ਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ਅਨ ਬਲ ਕਉ ਤੁ ਤੀ ਪਚਾਨਿ ਜਿ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਤਿਤਾ ॥
 ਮਾ ਕਤ ਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ਅਨ ਬਲ ਕਉ ਤੁ ਤੀ ਪਚਾਨਿ ਜਿ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਤਿਤਾ ॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਘਰੁ ॥

ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥

ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥

ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ॥ ਕਰਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਤਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ॥

॥ सदा सदा ज पीत्रे पूताम जगभारक धारुता ॥

॥ मन्त्रः ५ ॥ यत्तु ७

॥ विष्णुवत्स ॥ मन्त्र ५ ॥ ॥ ॥ ॥

—

ਮਿਲਿਤਗਿਗੁਨਗਾਏਜਮਦੁਤਨਕਉਤਾਸਅੰਤੋ ॥ ੧੭੯ ॥ ਜੇਤੇਪੁਨਤਚਰ-
 ਸੇਕੀਮਾਨਿਤਪ੍ਰਕੋਚਰਗਾਂਤ ਅਵਣਜਾਣਤਰਮਭਉਨਠਜਨਮਜਨ
 ਕੋਕਿਲਾਵਿਖਦੰਤੋ ॥ ਨਿਰਭਉਤੋਇਭਜਤੁਜਗਦੀਸੰਦੁਪਦਾਰਥੁਵਡਭਾ
 ਸੰਦੋ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਪੁਰਦਾਤੋਨਿਰਮਲਜਸੁ ਦਾਸੁਕੰਤੋ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੭

ਸੁਲਤੀਤੇਗਾਇਨਗਥੁ ਸੁਲਤੀਕਾਤਥੁਕਤੀਨਪਤੁੰਦੋਸੁਲਤੀਤੋਇਮੁਅਨਪਕੁ
 ੧੭੯ ॥ ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਖਸਮਿਸਿਰੁਕਾਟਿਅਧਿਨਮਤਿਤੋਇਗਾਇਅੰਤੋ
 ਤੁ ਮੰਦਾਰਿਤਵਤਚਿਤਵਤਪਚਿਅਜਿਨਿਰਚਿਅਤਿਨਿਦੀਨਧਾਰੁ
 ਪੁਰਮੀਤਪਨਕਿਭੁਨਰਤਿਓਸੁਓਰਿਗਾਇਅਸਭਭਾਈਸਾਰੁ ਕਤੁ
 ਤਸੁਪੁਰਬਲਿਤਾਗੀਜਿਨਿਜਨਕਾਕੀਨੋਪੁਰਨਵਾਰੁ
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੭

ਪੁਰਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵ ਅਧੇਅਧਿਵਰਤੈਸੁਅਮੀਕਰਜੁਗਸਿਕੀਅਗੁਰਦੇਵ
 ੧੭੯ ॥ ਅਦਿਮਪਿਪੁਰੁਅੰਤਿਸੁਅਮੀਅਪਨਾਬਟੁਬਣਾਏਓਅਧਿ ਅ
 ਯੰਸੇਵਕੀਅਧੇਗਾਥੈਪੁਰਮੇਰੇਕਵਰਪਰਤਾਪੁ ਪਰਬਤਮਪਰਮੇਸਰ
 ਸਤਿਗੁਰਵਸਿਕੀਨੇਜਿਨਿਸਗਏਜੰਤ ਚਰਨਕਮਲ ਸਰਣਾਈਗਮਨਮ
 ਜਪਿਨਿਰਮਲਮੰਤ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ ੫ ਘਰ ੭

ਅਧਿਪਤੋਅਧਿ ਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰਨੀਲਗੋਗਮਨਮਤਿਰਦੇਮਤਿਜਪ ॥ ੧੮੦ ॥
 ੧੭੯ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਸਤਪੁਰਦੀਨੇਜਗਤਉਪਨਾਨਵਖੰਡਪਤਾਪ ਦੁਖਾਥਿਨਸੇ
 ਸੁਖਅਨਦਪੁਵੇਸਾਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚੁਧਾ ਅਨਾਥਕੋਨਾਬੁਸਰਦਿਸਮ
 ਰਖਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਮਾਈਥਾਪੁ ਭਗਤਿਵਚਲੁਭੈਭੰਜਨੁਸੁਅਮੀਗੁਣਗਵਤ
 ਅਲਾਪ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ ੫ ਘਰ ੭

ਜਿਸੇਤੇਉਪਜਿਅਤਿਸਤਿਪਚਾਨੁ ਪਰਬਤਮਪਰਮੇਸਰੁਧਿਅਇਅਕੁਸਲ
 ਪੰਮਤੋਕਲਿਅਨਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ੧੭੯ ॥ ਗੁਰਪੁਰਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘ
 ਰੁਜਨਾਤਾਬਦੇਇਰਾਥੇਕਰਿਅਪਨੇਵਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਨਿਅ ਕੋਮਨਾ ॥ ੧੮੨ ॥
 ਤੇਮਭੈਥਿਨਸਿਗਾਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਰਪੁਗਟੇਚਨਨੁ ਸਮਿਸਾਸਿਅਰਾਧੇ

ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕਰਬਾਫੁ ॥੧॥੧॥੧॥

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਦਵੈਬਾਵਰਖੇਗੁਗੁਰੂ ॥੧॥
ਪਾਗਥੁ ਮਸਵਰੇਕਾਰਜਤੋਏਸਗਲੇਪੁਰੇ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਤਨਿਤਨਿਮੁਖ
ਸਤਜੇਮਜਨੁਤੋਵਤਸਾਧੁਪੁਰੇ ਆਵਟਜਾਣਰੋਏਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮ
ਟੋਬਿਸੁਰੇ ॥੧॥ ਕੁਮਭੈਤਰਥੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਗਤਿਅਕੁਰ
ਸਗਟਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਪੇਖਿਤਜੁਰੇ ॥੧॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੇਖਨਸੇ ਕਬਹੂਨਤੋਵਤੁਦਿਸਾਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੇ
॥੧॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ ਪੁਰਿਗਏਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਗੀ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਸ੍ਰੀਚਿਤਾਗੀ ਕਿਰਪਾਨੇ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਸਾ ਅਠਪਰਤੇ
ਨਜਾਏ ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਅਏ ॥੧॥੧॥੧॥

॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਤਨੁਪਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਆ
ਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਾਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭਰੁਭਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਅਨਿਕਪ੍ਰ
ਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਪਸਿਖੀਨਖਾਇਆ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੁਰੁਪ
ਨਤਪਰੀਦਇਆ ਮਤਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਤਿਪ੍ਰਣੀਸਾਜੁ
ਸਗਟਿਪਰੇ ਸੁਆਮੀਕੀਬਾਤਪਕਰਿਪ੍ਰਭੇਕਾਢਿਲਇਆ ॥੧॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਅਪਨਾਪੁਰੁਆਇਆਚੀਤਿ ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਗੇਸ਼ੁਖਮਾਰਤਕੁਸਬਰੇ
ਰੇਭਾਈਮੀਤ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਗਾਈਥਿਅਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਅਗੀਕੁਰਕੀ
ਰਿ ਸਾਂਤਿਸੁਖਅਰੁਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੇਉਗੁਰਾਰਿ ਜੀਉਪ੍ਰ
ਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੁੰਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਰਾਖਨਾ
ਸਦਾਏਚੇਰਾ ॥੧॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਿਓਅਕਲਿਅਣਾ ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖਸਾਚਅੰਤ
ਮੀਸਿਮੁਰਿਅਜਾਫੁ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਲੋਕਗਤ

੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਘਰੁ ੮

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
ਮੈਨਾਤੀਪੁਰਸਰਕਿਉਤੋਰਾ ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਉਘੈਸਰਗੁਨਕੇਕਰਤ
ਅਮੀਮੇਰਾ ੧ ਹਤਉ ਨਗਰਮਤਿਅਪਿਕਾਤਰਿਫੁਨਿਅਪਨਪੁਤਮੇਰਾ
ਲਬਸੇਰਾ ਅਪੇਤੀਗਜਨਅਪੇਤੀਗਇਅਕਤਕਤਾਰੁਕਤਕਤਚੇਰਾ
ਉਦੁਰਉਕਾਸਿਉਬਲਬੰਚਾਜਤਜਤਪੇਖਉਤਤਤਨੇਰਾ ਸਾਧਮੁਗਤਿਗੁਰੁ
ਨਮਿਲਿਸਾਗਰਬੁਦਨਤੀਅਨਤੇਰਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਰਨਕਰਾ
ਨਚਕਿਗੋਬਿਦਗੁਰਮੇਰੇਮੋਤਿਅਪਰਾਧੀਸਰਨਚਰਨ ੧ ਹਤਉ ਜੋਜੋਕੀ
ਮਜਾਨਿਉਪੇਖਿਓਠਉਗਨਤੀਕਉਚੀਠਮੁਕਰਨ ਬਰਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਓਪੁਰ
ਕੋਟਿਅਪਾਤੋਰੇਨਮਤਰਨ ਤਮਰੇਸਤਉਸਦਾਸਦਭੁਲਨਤੁਮਗੋਬਿਦ
ਤਉਧਰਨ ਕਰੁਣਾਮੈਕਿਰਪਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜੀਵਨਪਦ ਤਰਿਦਸਾ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੋਤਿਕਰੁ ਸੰਤਤਚਰਣਤਮਰੇਮਾਥਾਨੈਨਦਰਸਤਨਿਧੁਰਿਪਰੁ
ਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੈਤੀਅਰੈਥਾਮੈਤਰਿਨਾਮਾਮਨਸੰਗਿਧਰੁ ਤਸਕਰਪਦ
ਗੁਠਾਕੁਰਸਗਲੋਭਰਮਾਤੋਮਿਜਗੁ ਜੋਤੁਮਕਰੁਸੋਈਭਲਮਾਭਦਰ
ਧਾਦੁਰਿਟਗੁ ਕੇਪੁਭਤੁਮਤੀਦਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੋਤਿਉਧਰੁ

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਐਸੀਦੀਖਿਅਜਨਸਿਉਮੰਗਾ ਤੁਮਰੇਧਿਅਨੁਤੁਮਰੇਰੰਗਾ ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਤੁਮੇ
ਗਾ ਹਤਉ ਜਨਕੀਟਤਲਾਸੰਭਾਖੁਨਜਨਸਿਉਉਠਨਥੈਠਨਜਨਕੈਸੰਗਾ
ਨਰਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀਅਸਾਪੁਰਨਅਨਤਤਰੰਗਾ ਜਨਪਰਬੁਤਮਜ
ਰਮਲਮਤਿਮਾਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਰੰਗਾ ਜਨਕੀਧੁਰਿਕੀਓਮਜਾ
ਨਮਜਨਮਕੇਤਰੇਕਲੰਗਾ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ ੫ ਘਰੁ ੮
ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਮੋਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਪਾਰਬੁਤਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰੁ
ਥਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਰਪਾਥਾ ਹਤਉ ਮੋਤਿਨਿਰਗੁਫੁਗੁਤਨਤੀਕੋਈਪੁਰੁ

ਨਰਿੰਦਰ ਮਹੀਘਾਲ ਤੁਮਹੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮਹੀਜਨਤੁ ਜੀਉਪਿਤੁ ਸਭੁਤੁ ਮਹੰਮਾ
 ਅੰਤਰਜਮੀਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਕਲਤਤੀਜਨਤੁ ਤਲ ਤਨੁਮਨੁ ਸੀਤਲੁ
 ਪ੍ਰਭਜੀਉਨਦਰਿਨਿਤਾਲ
 ਬਿਲਵਲੁ ਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

ਨਰਪੁਰ ਅਪਨੇਸਾਥ ਤੁਮਹੰਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਨਮੋਤੁਤੁ ਭਵਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ
 ੧ ਗਤਉ ਰੰਕੇਤਗਉ ਕਰਤ ਪਿਨਭੀਤਰਿ ਪੁਰਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋਨਾਥ ਜ
 ਬਤ ਅਗਨਿ ਮਤਿ ਜਨਅਪਿਉਧਾਰੇ ਕਰ ਅਪੁਨੇ ਦੇਗਥੇਤਾਥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ
 ਪ੍ਰਭਿਰਿ ਮਨਰਿਪਤੇਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸੁਮਸਗਲੇਲਾਥ ਨਿਧਿਨਿਧਨ ਤਰਿ
 ਨਵ ਅਵਰਸਿ ਅਨਪਸਗਲ ਅਕਾਥ ਬਿਲਵਲੁ

ਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅਪਨੇਸੇਵਕ ਕਉ ਕਰਤੁ ਨ ਚਿਸਰੁ
 ਰੰਗੇਗਤੁ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੀਤਿਗੋ ਵਿਦਬੀਚਾਰੁ ੧ ਗਤਉ ਪਤਿ
 ਤਵਨ ਪੁਰਖਿ ਰਦੁਤੁ ਮਹੰਤ ਮਹੇਦੇਖ ਰਿਦੈ ਮਤਧਰੁ ਜੀਵਨ ਪੁਨਤਰਿਧਨ
 ਨਰਮਹੀਤਉ ਮੈਪਟਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗੁ ਜਲਾਵਿਨੁ ਮੀਨਕਤ ਜੀਵ
 ਦੁਖਾਥਿਨ ਗਤ ਕਤਥਾਰੇ — ਪਿਅਸਚਰਨ ਕਮਲ ਨਕੀਪੇਖਿਦਰ

ਨਰੁ ਅਮੀਸੁਖ ਸਾਰੇ ਬਿਲਵਲੁ ਮ: ੫ ਘਰੁ ੮
 ਅਗੋਪਾਏ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਸਭਗਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
 ਪੁਰੋਕੀਰੀ ਮਇਆ ੧ ਗਤਉ ਮਨਿਤ ਨਿਗਵਿਰਤਿ ਅਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੁਖਦਰਦ
 ਸਾਥ ਮਿਟਿਗਇਆ ਸੰਤਿਸਤ ਜਨ ਅਨਦਗੁਣਗਾਏ ਦੁਤਦੁਸਟ ਸਭਿਤਉ
 ਧਰਿਅ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਪੁਰਕ ਬੁਝੀਚਾਰਿ ਚਿਕਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿਲ
 ਦਿਆ ਅਤੁਲ ਬਰਾਣੀ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ਉਚਰੈਤਰਿ ਕੀਜਹਿਆ

ਗੁਬਿਲਵਲੁ ਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
 ਕੋਤੈਭਗਤੀਤਰੁ ਕੈਸੇ ਕਰਤੁ ਅਨੁਗਤੁ ਪਤਿਤਉ ਧਾਰਨ ਗੁਸੁਆਮੀ ਅਪ
 ੧ ਗਤਉ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀਅਵਤ ਠਿਰਤ ਮਦਮਾਵਤ ਬਿਖਿਅਰਤ ਸੁ
 ਅਨਜੈਸੇ ਅਉਧਾਥਿਤ ਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਤਵਤ ਪਾਪਕਮਾਵਤ ਬੁਰੇਐਸੇ
 ਸਾਨੇਦੁਖਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਨੁਜੈਸੇ ਕੇਸਵ ਕਲੇਸਨਾਸ

ਅਘਖੰਡਨ ਜੀਵਤਦਰਸਾਦਿਸਾ ॥੧॥

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ

ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫

ਦੁਪਦੇ

ਘਰੁ ੮

ਅਪਤਿਮੇਲਿਲਾਏ ਜਬਤਸਰਤਿਤੁਮਾਰੀਅਏਤਬਤਦੇਖਗਾਏ

ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿਤਬਿਰਾਜੀਸਾਧਤਸਰਨਿਪਾਏ ਜਪਿਜਪਿਨਮੁਕਤਿ

ਤਮਤਨਕੋਗਾਧਏ ਮਤਮੁਗਾਧਅਜਨਅਗਿਅਨੀਗਾਧੇਧਰਿਦੇ

ਕਗੁਰੁਪੁਰਭੇਟਿਓ ਆਵਨਜਾਨਗੇ ॥੧॥

ਬਿਲਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੮

ਜੀਵਉਨਮੁਸੁਨੀ ਜੀਵਉ

ਏਗੁਰੁਪੁਰੇਤਬਮੇਰੀਅਸਪੁਨੀ ਹਤਉ ਪੀਰਗਾਈਬਾਧੀਮਨਪੀਰਮੇ

ਨਦਪੁਨੀ ਉਪਜਿਓਚਉਮਿਲਨਪੁਰਪ੍ਰੀਤਮਹਤਨਜਾਇਖਿਨੀ ॥੧॥

ਤਅਨਿਕਜਨਤਰੇਸਿਮਹਤਿਅਨਿਕਮੁਨੀ ਅੰਧੁਲੇਟੇਕੋਨਿਰਧਨਧਨਪਾਇ

ਅਨਿਕਗੁਨੀ ॥੧॥

ਗੁਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ

ਪੜਤਲ

ਘਰੁ ੧੩

ਮੋਨਨੀਦਨਅਵੈਤਵੈਤਰਕਜਰਬਤੁਅਭਰਨਕੀਨੇ ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀ

ਕਬਘਰਿਅਵੈਰੀ ॥੧॥ ਹਤਉ ਸਰਨਿਸੁਤਗਾਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ ਭਲਾ

ਲਾਵਤੁ ਕਬਘਰਿਅਵੈਰੀ ਸੁਨਤੁਸਤੇਰੀਮਿਲਨਥਾਤਕਉਸਰਾਏ

ਵਤਉਘਰੀਲਾਨਪਾਵਤੁ ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤੁ ਅਨਦਰੁਪਾਇ

ਤੁ ਦੁਅਗੈਆਇਓ ਤਉਮੈਲਾਨਪਾਇਓਰੀ ਮੋਨਰੁਪਾਇਓ

ਥਮੋਨੀਦਸੁਤਵੈ ਸਰਮੇਰੀਰਿਖਾਬੁਝਨੀ ਅਬਮੈਸਤਜਿਸਮਾਨੀ ਮੋ

ਧਿਰਤਿਕਤੀ ਮੋਨਲਾਨਪਾਇਓਰੀ ਹਤਉਦੁਜਾ ॥੨॥੧॥੧੨੮

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਮਤਲਾ ੫

ਪੜਤਲ

ਘਰੁ ੧੩

ਮੋਰੀਅੰਤਜਾਏਦਰਸਨਪਾਵਤਤੇ ਰਾਚਤੁਨਾਥਤੀਸਤਾਈਸੰਤਨਾ ਅਬਰਾ

ਹਤਉ ਅਤੇਮਨਅਵਰੁਨਭਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਲਾਏਓਅਨਿਕਕਰ

ਮਲਜਿਉ ਅਨਰਸਨਤੀਚਤੈਏਕੈਤਰਿਲਾਏ ॥੧॥ ਅਨਤੇਟੁਟੀਐਰਿਖਤੇਭੁ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਭੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਿਲੀ ਭੈ ਅਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਭੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰ
 ਫਲੇ ੨ ੨ ੧੨੮ ੧੪੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧ ਅਮਟਪਦੀਅ ਘਰੁ ੧੦

ਜਿਵੈ ਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਵਿਨੁ ਤੇ ਪਇਐ ਭਗ
 ਜਾਏ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੋਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁ
 ਤਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਥਿਕ
 ਭਵ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਭੋਏ ਕਥਿਕ ਤੈ ਤੇ ਰੋਣੁ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭੋਏ
 ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਭੋਏ ਸਾਚੀ ਗਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਥ
 ਜੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਤਨੁ ਭੋਏ ਨਾਵੁ ਤੁਝੁ ਕਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿ ਰਿਸ ਜਾਇ ॥
 ਦੁਖੁ ਪਇ ਬਿਅਪਿ ਰਹਿ ਓ ਬਿਖੁ ਨਾਇ ॥ ਜੇ ਅੰਜੈ ਸੋਈ ਜੇ ਕਾਇ ਕਾਜੁ ਸੀਧੈ ਰਿਦੈ
 ਜਮੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਗਿ ਅਨੀਜਿ ਨਿਸਬਾਦਿ ਬਿਵਲਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਪਤਿਗਵਾ
 ਿਅਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੇ ਦੇਵ ਰਿਅਾਈ ॥ ੪ ॥ ਰੈਦਿ ਅੰਸਿ ਅ
 ਜੀਰਮ ਲਜਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਥੋਤਿ ॥ ਬੰਦੁ ਪੁਕਰੈ ਭਗਤਿ ਸਗੋਤਿ
 ਕੁੰਦੁ ਸੁਣਿ ਮਨੈ ਦੇਖੈ ਜਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸਾਸਤਰਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿਵਾਮੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤਿ
 ਤੁੰਮ ਕਰਮ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਸਤਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਮੰ ॥ ਮਨੇ
 ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਦੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਤ ਉਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੬ ॥
 ਗੋ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ १ ਘਰੁ ੧੦

ਮਾਕਾ ਕਹਿ ਅਮਨ ਸਾਕਰੈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਤੇ ਰਿਪਤਿ
 ਨ ਕਵੈ ॥ ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਵੈ ॥ ੮ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਲਿ ਤੁਸਰੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨ
 ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕਿਉ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੀਚਤਿ ਰਸ ਭੋਗੁ ਸੀਅਮਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਪਾਏ ਕੇ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਕੁ ਖਕੁ ਰਲੈ ਸਭ ਫੇਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈ
 ੨ ॥ ਗੀਤ ਗਾਘਨ ਤਾਲ ਸਿਕੁਰੇ ॥ ਇਤੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਮੈ ਦੂਰੇ ॥ ਦੂਜੀ ਦੂਰ ਮਥਿ
 ਰਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਭੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਧੋਤੀ ਉਜਲਤਿ ਲਕੁ ਗਲਿ ਮਲਾ

॥ अंतरिक्षं पृथु तदित्तमं सत्ता नमुवि सारिमहि अमदयमि वि
तिनती सुखुषी अ सुकरमु अतगगयतु मंजरा पसुमसेन
॥ गुरुते मुकुटे गति न जे निबवणी अ वं पति च धि अ अणी अं ज
गुरुमेवाते लडे पदगु ॥ तिरदे नमु सदा विरतगु ॥ सार्चि दग
॥ मने पुकमु सी प्रै दारि सै ॥ सति गुरु मि लै तति स करु जै
॥ पुकमु पछाटे पुकमु पछाटि स चै दारि दामु ॥ कल विरल स व
॥ ॥ गते अती रुजाटे स बुति सका ॥ तनु मनु अरयै ॥ पुनि सका
वै न छुजा ॥ स चै सारि सभा ॥ ८ ॥ २ ॥

॥ ॥ विरल वल ॥ मउला ॥ ३ ॥ ॥ १ ॥ सति गुरु पसद

॥ ॥ असटपदी ॥ ॥ पगु ॥ १० ॥

जगवु अमु धि चं च गि अतु ॥ अंतरिक्षं पृथु अति मनु ॥ विरल वल
उगु ति दानि ॥ सति गुरु मे वि न मु व सै म ति ची ति ॥ गुरु ते टै गि मु
विरल वल उगु पृथु पगी ति ॥ १ ॥ गउ ॥ गुरु क ति अ स कर क म द
ति स उ ज य रि अ द ॥ स चै न हि व र ॥ ए प द ॥ ३ ॥ अ पि न वु
प्रै ॥ म न का अं प अं पु क म वै ॥ द र प र म उ ल ठ उ र क सै प वै ॥ ३ ॥
मे वी अ अंतर ज मी ॥ प ट प ट अंतर जि स की जे ति स म नी ॥ ति मु
अ च लै प उ न मी ॥ स च न मु स चै स व दि ज नै ॥ अ पै अ पु मि
वि म नै ॥ गुरु मु वि न मु स द स द व द नै ॥ ५ ॥ सति गुरु मे वि अ द न
जाणी ॥ अ उ ग द क टि प य म ति धाणी ॥ कं च न का हि अ जे ती जे ति स
॥ ६ ॥ सति गुरु मि लै अ व री व रि अणी ॥ उ पु क टै तिर दे न मु व स
र ते स द मु पु धाणी ॥ ७ ॥ गुरु म ति म ति अ क र टी स ग ॥ गुरु म ति म
ध द अ ग ॥ न न क गुरु म ति म ति अ प र व रै स य ग ॥ ८ ॥ ३ ॥

॥ ॥ १ ॥ सति गुरु पसदि

॥ ॥ विरल वल ॥ मउला ॥ ४ ॥ ॥ असटपदी अ ॥ ॥ पगु ॥ १० ॥

अपै अयु धि उ उ मे टै अ न दि न उ रि र स गी त ग व री अ ॥ गुरु मु धि प र

ਅਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਰਮਿਵਿਗੁਤੇਲੋਕਲਤਰਿਨਾਵਰਾਰਿਬੁਭਈਅ
ਜਪੁਨਮੇਗਤਿਪਾਵਤੁਮਿਮਿਤਿਸਮਤਨਾਮੁਦਿਤਈਅ ਤਉਮੇਜਾਇ
ਲੁਭੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਅ ਏਤੁਜਗੁਵਰਾਜਾ
ਜਿਤੁਲਾਵਤਿਸੇਕਰਮਕਮਈਅ ਜੇਤਵਜਾਏਵਜਤਿਜਿਤੁਭਾਵੇਤਿਤੁ
ਲਈਅ ॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧

ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪਿਆਇਅਤਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁ
ਆਗਮਨਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਈਅ
ਕੀਟੇਕਤਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਅ ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪਣੇ
ਦਰੁਲਤੀਅ ॥੧॥ ਗਤਉ ਇਤੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਖਿਮ
ਤੁਕਦਈਅ ਲਖਜਵੇਤਗਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਮਿਅਭਾਂਡੈਭਾਉਪਵੇਤਿਤੁਅ
ਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਤਉਗਤੀਐਜਨਨਗਮਭਗਾਭੇਨਿਜਭਈਅ ਮਨੁ
ਗਪਿਧਰਉਗੁਰਅਗੈਗੁਰਪਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕਥਈਅ ਮਨਮੁਖ
ਇਅਮੋਤਵਿਅਪੇਇਤੁਮਨੁਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਅ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁ
ਤਜਲੁਪਾਈਅ ਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈਅ ॥੨॥ ਏਤੁਮਨੁਦ
ਗੁਰਅਗੈਅਨਤਦਸਬਦਧੁਨਿਤੁਰਬਜਈਅ ਤਰਿਤਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦ
ਤੀਗਖਿਗਖਿਚਰਣਤਰਿਤਾਲਪੁਰਈਅ ॥੩॥ ਤਰਿਕੈਰਗਿਰਤਮਨੁਗਵੇ
ਰਸਲਗਸਿਸਬਦੁਰਵਈਅ ਨਿਜਘਰਿਧਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨੀ
ਅਤਿਨਤੀਸੁਖੁਲਤੀਅ ਮਨਤਠਿਕਰਮਕਰੈਅ ਭਿਮਨੀਜਿਉਬ
ਬਲੁਘਰਉਸਰਈਅ ਅਵੇਲਤਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਕੀਖਿਨਮਤਿਗਿਰ
ਤਿਪਈਅ ॥੪॥ ਤਰਿਸੁਰਸਾਗਰੁਤਰਿਤੈਅਪੇਇਤੁਜਗੁਤੈਸੁਰੁਖੇਖਖਦ
ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਜਲਜਲਤਿਸਮਾਵਤਿ ॥੫॥ ਅਪੇਅਪਿਰਮਈਅ
॥੩॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧

ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਭਸਮਾਵਿਤਈਅ
ਗਪਿਭਭਏਸਾਧੁਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣਦਉਮਿਟਿਗਈਅ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਾ
ਤਿਮਿਛਿਗਤੀਅ ਰਿਪਾਕਰੁਮਧਸੁਦਨੁਮਧਉਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੁਚਰ

੧ ॥ ਤੇਜੇਗਿਰਮਤੁਕ ਇਅਕਨਵਸੀ ਏਕੁਖਿਨਮਨੁ ਅਟਿਕਨਟਿ
 ਪਵਤੁਪਾਇਤਦਪਾਇਅਵੈਤਿਤਿਸਾਧੁਸਗਣਿਪਵਈਅ ॥ ਪੀ
 ਤਰੁਭਿਸੀਨਿਅਸੀਅਸਾਅਸਮਾਨਿਬਤੁਕਰਈਅ ॥ ਅਸਾਅਸਕੋਰਨੀ
 ਕੋਸਬਦਿਨਿਸਮਸੁਪੁਲੀਅ ॥ ਉਪਜੀਤਰਕਦਿਗੋਬਰੁਤਅਮਨੁ
 ਦੁਸੈਗਲਿਚਲਿਗਵਨੁਕਰਈਅ ॥ ਪਰਬਵਨੁਕੋਰਬੁਤਨੀਤਿਸਨਮਿਲਿ
 ਸਾਧਦਾਇਆਪਰੁਲੀਅ ॥ ੨ ॥ ਅਸਦਾਸਿਪਸਿਖਤਿਬਤੁਤੇਰਮਨਿਮੰਗ
 ਤੁਸਿਪਸਿਖਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਅ ॥ ਤਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸਤਿਅਵੈਮਿਲਿਸਾ
 ਤਿਪਤਿਤਿਨਮਿਸਿਪਈਅ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਜਜੇਰਜਸਤਜਉਤਤੁਜਸਤਿਵਰ
 ਪਜੀਅਜੰਤਉਪਈਅ ॥ ਸਾਧੁਸਗਣਿਪੈਸੋਉਬੰਧਤੀਥੁਮਣਸੁਦਵੈਸ
 ਕਲਚਰਈਅ ॥ ੬ ॥ ਨਮਾਜੈਦਉਕਬੀਰਤਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਗਵਿਦਾਸੁਚ
 ਨਅਚਮਈਅ ॥ ਜੰਨੋਮਿਲੇਸਾਧੁਜਨਸੰਗਤਿਪਨਪੰਨਾਜਟੁਸੈਤੁਮਿਲਿਅ
 ਤਦਈਅ ॥ ੭ ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਤਿਪੈਜਗਖਈਤਗਤਿਵਚਲੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰ
 ਆਪਕ ਸਗਣਿਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨਤਿਤਿਗਿਰਿਪਾਧਾਗਿਰਖਈਅ ॥ ੮ ॥

॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ੫੧ ॥

ਅੰਤਰਿਪਿਅਸਉਠੀਪੁਭਕੇਗੀਸੁਟਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਅ ॥ ਮਨਕੀਬਿਰ
 ਰਮਨੀਜਾਨੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਅ ॥ ੧ ॥ ਰਮਗੁਰਮੋਤਿਮੋਤਿਮਨੁ
 ਫੰਨਾ ॥ ਤਉਅਕਲਬਿਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਤਉਲੋਟਪੋਟਤੋਇਪਈਅ ॥ ੨ ॥
 ਤਉਗੋਬਤਫਿਰਉਸਭਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪੁਭਦੇਖਣਕੋਬਤੁਤਮਨਿਚਈਅ ॥
 ਮੁਤਕਾਟੇਦਉਗੁਰਅਗੋਜਿਨਿਪੁਭਮਾਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਅ ॥ ੩ ॥ ਕਈਅ
 ਫਿਰਦੇਸਦੇਇਪੁਭਕੇਗਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਿਮੀਰਲਗਈਅ ॥ ਮਸਤਕੁ
 ਰਟੇਦਉਚਰਣਤਲਿਜੋਤਿਪੁਭਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈਅ ॥ ੪ ॥ ਚਲੁਚਲੁਸ
 ਭੰਮਪੁਰੁਪਰਬੋਧਤਗੁਣਕਾਮਣਿਕਰਿਤਿਪੁਰੁਲਈਅ ॥ ੫ ॥ ਤਗਤਿਵਚਲੁ
 ਤੇਅਕਨਮੁਕਤੀਅਤੁਤੋਸਗਣਿਪੁਰੁਤਿਸੁਪਾਥੈਪਈਅ ॥ ੬ ॥ ਧਿਮਾਸੀਗੁਰੁ
 ਕੋਪੁਭਖੁਸੀਅਮਨਿਦੀਪਕੁਗੁਰਗਿਅਨੁਬਲਈਅ ॥ ੭ ॥ ਗਸਿਰਸਿਭੋਗਕੋਰ
 ਪੁਰਮੇਗਤਮਤਿਸੁਅਗੋਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਈਅ ॥ ੮ ॥ ਤਿਤਿਗਿਤੁਰੁਕੀਠ

ਤੈ ਬਨਿ ਅਮਨ ਮੋਤੀ ਚੁਰੁ ਵਡ ਗਤਨ ਗਤਨ ਹੀ ਆ ॥ ਭਰਿ ਹਿਸਰਾ
ਹੀ ਪੁਤ ਭੈਰਿਨ ਸਕੈ ਬਤੁ ਮਨਿ ਭਈ ਆ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟੈ ਪੁਤੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ
ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਫਕਟ ਫੁਕਟ ਹੀ ਆ ॥ ਕੀ ਚਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਮਿਠਾ
ਪੁਤੁ ਭੀ ਚਿ ਸੁਤ ਗਾਰਿ ਧੁਕ ਮੁਖਿ ਪਈ ਆ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਚੇਰੀ ਤੁ ਅਗਮ ਗੁਨ
ਕਿ ਅਤਮ ਕਰਤ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈ ਆ ॥ ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਤੁ ਰਖਿ ਲੇਵ
ਤਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈ ਆ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ...

॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ
ਠਈ ਆ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਪੁਰੀ ਜਿਉ ਚਾੜਿ ਕਪਿਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਬੁਧੁ
ਈ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਿਥੁ ਮਿਥੁ ਸਖੀ ਤਹਿ ਕਥਾ ਸੁਨਈ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇ
ਪੁਤੁ ਮੇਲੇ ਮੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈ ਆ ॥ ੨ ॥ ਰਤਉ ਗੰਗੇ
ਤਨ ਏਕ ਬੇਦਨ ਮੈ ਪੁਤ ਦੇਖੋ ਬਿਨੁ ਨੀਦਨ ਪਈ ਆ ॥ ਬੈਦ ਕਲਾਟਿ ਕਦੇ
ਨੇ ਮੈ ਏਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈ ਆ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਬਿਨੁ ਪਲੁਗਿ ਸ
ਨੁ ਪੀਤ ਮਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਾਰੇ ਗਈ ਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਥ
ਇ ਪੁਤ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਕੋਦੁਈ ਆ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਆਇ
ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਤਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪੁਮਿ ਗਈ ਆ ॥ ਅੰਗ
ਕੋ ਵਿਭੁ ਜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈ ਆ ॥ ੫ ॥ ਨੇ
ਕਏ ਕੋ ਪੁਤ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰ ਮਈ ਆ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ
ਜੇ ਅਵੈ ਪੁਤੁ ਅਹਿ ਮਿਲੈ ਬਿਨੁ ਚੀਕਨ ਪਈ ਆ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅ
ਧਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮ ਕਪਟ ਲੋਭੁਈ ਆ ॥ ਬੇਸੁ ਅਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟਾ ਜਾ
ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿ ਅਨਮੁਸਦਈ ਆ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰ ਬਜਨ ਮਭਗਤਿ ਕਰਿ ਅ
ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਭਗਤਿ ਜਮਈ ਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਤਹਿ ਪਾਇ
ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨ ਮਿਸਮਈ ਆ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਣਿ ਅਣਿ ਮਹਿ ਦੀਪ
ਅਧੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲੂਈ ਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ
ਨਾਨਕ ਕਚਿ ਲਈ ਆ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ੫

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਘਰੁ ੧੨

ਕ੍ਰਿਪਮਾਜਾਤਨਕਤੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਤੀ ਤਜਿ ਅਨਸਰਗਿ
 ਤੀ ਹੁਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸਨਕਮਲ ਅਪਾਰ ਤਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਾਲਿਤਗ ਮਨਿ
 ਖੀਤਿ ਲਗੀਤਾਤਿ ਤਜਿ ਅਨਕਤਤਿ ਨਜਾਤਿ ਤਰਿਨਾ ਮਰਸਾਕ
 ਤਾ ਮਲਪਾਪਕਸ ਮਲਦਤਨ ਚਰਿਨਾ ਵਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ਭੈ ਤਰੇਸਾ
 ਗਧਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਿ ਰੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ਇਤ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ਤ
 ਜਿਗੇ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਤਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀ ਐ ਬਿ
 ਸਮਾਦ ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੁਰਨ ਸਾਦਾ ਨਤ ਭੋਲੀ ਐ ਇਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ
 ਹੁਤਿ ਰਿਚੀਤ ॥੪॥ ਤਿਨ ਨਾਤਿ ਨਗ ਕੇ ਨੀਵਾਸੁ ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ
 ਤੁਸੁ ਤੇਜ ਮੁਨ ਪੇਖਤਿ ਨੈਨ ਸੁਨਿ ਮੋਤ ਅਨਤ ਬੈਨ ॥੫॥ ਤਰਿ ਸਗਣਿ ਸੁ
 ਗੁਪਾ ਲ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤਿ ਵਸਿਦ ਇਅਲਾ ਤਰਿ ਨਿਗਮ ਲਤਿ ਭੇਵਾ
 ਨਿਤ ਕਰਤਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ਜਾ ਕੀ ਮਤਾ ਬਿਖ
 ਰੀ ਕਾਰ ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥
 ਕਰਿ ਬੰਦ ਨਾ ਲਖ ਬਾਰ ਬਾਕਿ ਪਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੁ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ
 ਜਾ ਕਮਲ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ॥੮॥ ॥੧॥ ॥੧॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੨
 ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਮਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਿ ਪਾਰਿਓ ਆਰਿ ਗਤਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮਨ
 ਮਿਸਟ ਤਰਿ ਤਰਿਗਾ ਕਾਰਿਦ ਇਅਲੇ ਤੁਲਾ ਹਿਲਾਇ ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਪਿਅਰਿ
 ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਦਇਅਲ ਮੇਰੇ ਸੁ ਅਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਦਇਅਲ ਜਾਚਉ ਸੰ
 ਤਰਵਲਾ ਹੁਤੀ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖਿ ਆਰੂਪ ਤਮ ਅਗੀ ਅਨਮੋਤ ਤਪੁ ਪਾਗ
 ਉਭਰ ਪ੍ਰਭ ਜੀਏਤੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁ ਅਪਨਾ ਦੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਸਾ ਬਿਨਾ ਨਤੀ ਕਉ ਨਾਕ
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਲੋਭ ਮੋਤ ਬਧੀ ਦੇਤੁ ਬਿਨ ਭਜਨ ਤੋਵਤ ਖੇਤੁ ਜਮ ਦੁ
 ਤਮ ਤਰਿ ਅਨਾ ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰਮ ਤਿਜਨਾ ਦਿਨੁ ਗੈ ਨਿਸਾ ਬਸੁਨਾਇ ॥੩॥
 ਤਰਿ ਸਰਨਾਇ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਗਾਰਿ ਕਾਰਿਦ ਇਅਪਾਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿ ਮੇਰੇ ਦ

ਖਗੋਨਜਾਤਿ। ਭਗਿਨਿ ਕਤਤਿ ਸਮਾਤਿ। ਗਤਿ ਓਟਿ ਚਿਤਵੀਨਾ ਬਾ
ਖੁਭਾ। ੪॥ ਭਗਿਨਿ ਕਤਿ ਯੋਗੋਪਾਯੰਗ ਬਧਪਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਯਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰਾ
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਅਸਾ। ਇਕ ਨਿਮਖ ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ
ਭਾਗਿਨਾ ਕਪਾਇ। ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝਾ ਬਿਨਾ ਨ ਤੀਤੰਗ। ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਦੰ
॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਤੇਤਾ। ਅਥਿਕ ਮਲ ਭਿਨ ਨ ਭੇਤਾ। ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰ
ਅਸਾ। ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸਾ। ੬॥ ਜਿਉ ਤਰਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾ। ਜਿਉ ਭਰ
ਪਨ ਦਨ। ਜਿਉ ਦੁਪ ਜਲ ਤਿਸ ਜੇਗੁ। ਜਿਉ ਮਠ ਖੁਧਿ ਆਰਥ ਭੋਗੁ ਜੇ
ਮਤ ਪੁਤ ਤਿਤੇਤਾ। ਭਗਿਨਿ ਮਗਿਨਾ ਕਨੇਤਾ। ੭॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਾ ਪਦ
॥ ਜਿਉ ਚੰਦ੍ਰ ਭਿਰਤ ਨਿਸੰਗ। ਮੈਗਲ ਤਿਕਾ ਮੇ ਬੰਧੂ। ਜਿਉ ਹਸਤ ਬਿਭ
ਧੰਧਾ। ਜਿਉ ਜੁਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ। ਭਗਿਨਾ ਨਕ ਦੇਤੁ ਮਨੁ ਲਾਇ। ੮॥
ਨਾਦੈ ਨੇਤੁ। ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਚਾਤ ਮੇਤੁ। ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤ ਸੰਗਿ। ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਾਨ
॥ ਹਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ। ੯॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨੀ ਬਿਖਿ ਦੇਵ
ਸੇ ਸਰਬ ਠਲ ਭਰਿ ਲੇਇ। ਕੁਲ ਸਮੁਧ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ। ਸੰਸਾਰ ਉਤਰ ਸਿਪਾ
ਭਰਿ ਚਰਨ ਬੋਲਿ ਬਤਾਇ। ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜ ਸੁਗਾਇ। ਭਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁ
ਗਿ। ਭਗਿਨਾ ਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ। ੧੦॥ ੨॥ ੧੧॥

॥

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਗੁਰ ਬਿਖਾਵਲਾ ॥ ॥ ਮਠ ਲਾ ੧॥ ॥ ਬਿਤੀ ॥ ਪ੍ਰਗ ੧੦॥ ਜਤੀ
ਏਕ ਮਏ ਕੰਕਰ ਨਿਗਾਣਾ। ਅਮਰ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਣਾ। ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਰੇਖਿ ਆਖਿ ਜਤ ਖਜਤ ਪਟਿ ਪਟਿ ਦੇਖਿ ਆਜੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਵੈ ਤਿਸ ਕੰਕ
ਜਾਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ। ੧॥ ਵਿਅੰਜ ਪੁਜਾ ਪਉ ਬਿਨ
ਗਦੀ ਮੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਠ ਲਾ ਪੁਰਦੀ ਮੈ। ੧॥ ਗਤੁ ਉ। ਦੁਜੇ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪ
ਤਾਣੇ। ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ। ਵਿਅਲੇ ਆਵਹਿ ਵਿਅਲੇ ਜਾ
ਸਿਰਿ ਜਮ ਕਾ ਲੁਮਿ ਚੋਟੇ ਪਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਭੁਟ ਸਿਕੋਇ। ਪਾਖੰ
ਕੀਨੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੇਇ। ੨॥ ਅਪੇਸ ਚੁਕੀ ਆਕਰ ਜੋਇ। ਅੰਗੁ ਜਠਾਨਿ ਜੋਇ

...ਤਿਅਕਸਕੀਏ ਬੈਸਟਕਉਥਉ ਨਾਤਿਦਿਨਤਕੀਏਭਉਭਉ ਜਿ
...ਕਰਿਵੇਖਣਾਸਾ ਅਵਰਨਦੁਜਾਮਿਰਜਣਨਾ ਰਿਤੀਅਥੁਮਥਿ
...ਦੇ ਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇਸਾ ਜਿਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਅਵੇ ਜਿਨੇਸਾਜੀਸੇ
...ਕੀਮਤਿਪਾਇਗਹਿ ਆਭਰਪੁਰਿ ਕਿਸੁਨੇਕੈਕਿਸੁਅਥਾਦੁਰਿ
...ਥਉਪਾਏਚਰੇਬੇਦਾ ਖਾਣੀਚਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ।
...ਜਿਸੁਅਪਿਕੁਸੁਧਾ ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਸਾ ਪੁਣਵਤਿਨਕਤਮਤਾ
...ਪੰਚਮੀਪੰਚਕੁਤਬੇਤਾਯਾ ਆਪਿਅਗੋਚਰਪੁਰਪੁਨਿਗਲਾ ਇਕਿਭੁ
...ਪਿਅਸੇ। ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿਤਿਪਤਸੇ ਇਕਿਗੰਗਿਰਤੇਏ
...ਅਰਿਧੁਰਿ। ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਚੈਦੇਪਿਤਦੁਰਿ। ੨॥ ਭੂਠਕਉਨਾਤੀਪਤਿਨਉ
...ਕੁਨਸੁਚਾਕਲਾਕਾਉ। ਪਿਜਰਿਪੰਧੀਥਾਪਿਅਕਉ ਓਹੀਤਰਮੈਮੁਕਤਿਨ
...ਤਉਕੁਟੈਜਖਸਮੁਥਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿਮੇਲਭਗਤਿਵਿਜਾਏ। ੩॥ ਖਸਟੀ
...ਦਰਸਨਪੁਰਸਾਜੇ। ਅਨਦਸਬਦੁਨਿਗਲਾਵਾਜੇ। ਜੇਪੁਭਭਾਵੈਤਮਤਿਥੁ
...ਭੈ ਸਕਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਤਿਜਲਿਜਾਵਹਿ ਸਾਚੈ
...ਦੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ। ੪॥ ਸਪਤਮੀਸਤਸੰਤੋਖਿਸਗੀਰਿ ਸਤਸਮੁੰਦਭਗੇਨੇਰ
...ਮਜਨੁਸੀਯੁਸਚੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ।
...ਸੀਸਚਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਉ। ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾਉ। ੫॥ ਅਸਟਮੀਅ
...ਸਮਿਧਿਥੁਪਿਸਧੈ। ਸਚੁਨਿਤਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਗਧੈ। ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀ
...ਬੇਸਾਉ। ਤਤੀਨਿਗੰਜਨਸਾਚਨਾਉ। ਤਿਸੁਮਹਿਮਨਅਗਤਿਅਲਿਵਲਾਉ।
...ਪੁਣਵਤਿਨਕਕਲੁਨਖਾਉ। ੬॥ ਨਉਨਉਮੀਨਵੈਨਕਨਉਖੰਡਾ ਪਟਿਪਟਿ
...ਨਕਮਤਬਲਵੰਡਾ। ਆਈਪੁਤਾਉਤੁਜਗੁਸਾਗਾ ਪੁਰਅਦੇਸੁਆਦਿਗਖਵਾ
...ਨਾਅਦਿਜੁਗਾਦੀਤੈਭੀਤੋਗੁ। ਓਤੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰੈਣੈਜੋਗੁ। ੭॥ ਦਸਮੀਨਮੁਦ
...ਨਉਸਨਾ। ਅਨਦਿਨੁਮਜਨੁਸਚਗੁਣਗਿਅਨੁ। ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਗੈਭਮਭਉ
...ਤਗੈ। ਬਿਲਮੁਨਤੁਟਸਿਕਾਚੈਤਗੈ। ਜਿਉਤਗਾਜਗੁਏਵੈਜਾਣੁ। ਅਸ
...ਖੁਚੀਤੁਸਚਿਗੁਮਾਣੁ। ੮॥ ਏਕਦਸੀਏਕੁਰਿਦੈਵਸਵੈ। ਤਿਸਅਮਤਾ
...ਮੋਕੁਕਾਵੈ। ਫਲੁਪਾਵੈਥੁਤੁਅਤਮੁਚੀਨੈ। ਪਾਖੰਡਿਗਚਿਤਤੁਨੀਬੀਨੈ। ਨੇਰ

ਮਲੁਨਿਗਤਗੁਨਿਤਕੇਵਲੁ ਸੁਚੈਸਾਚੈਨਲਗੋਮਲੁ ॥ ਜਤਦੇਖੈ ॥
 ਕਾਤਿਗਿਨੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ ॥ ਫਲੋਤਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇ ॥ ਜਸਕਸਯ
 ਦੁਗਵਾਇ ॥ ਕੁੜੈਲਾਥਚਿਲਪਟੈਲਪਟਾਇ ॥ ਚੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਨ
 ॥੧੪॥ ਦੁਆਦਸਿਮੁਦਾਮਨੁਅਉਪੁਤਾ ॥ ਅਤਿਨਿਮਿਜਗਤਿਕਥਨਿਸੁਤਾ
 ਤੁਜਾਗਿਰੋਤੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਯਨਖਾਇ ॥ ਅਤੀਤਤੁਏ
 ਈ ॥ ਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕਤਤਲਿਵਲਾਈ ॥੧੫॥ ਦੁਆਦਸੀਦਇਅਦਾ
 ਜਾਣੈ ॥ ਬਹੁਗਿਜਤਭੀਤਹਿਅਣੈ ॥ ਬਰਤੀਬਰਤਹੋਤਿਤਕਮ ॥
 ਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮਾਤੀ ॥ ਨਭਵਨਮਤਿਏਕੋਜਾਣੈ ॥ ਸਭਿਸੁਚੁਸੰਜ
 ਚਪਛਾਣੈ ॥ ਤੇਰਸਿਤਰਵਹੁਸਮੁਦਕਨਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਸਿਪਹਿਲ
 ਹੈ ॥ ਰਰਰਿਮਹੇਨਬੁਝੈਕੋਇ ॥ ਨਿਰਗੁਬੁਝਿਮਹੈਪਤਿਪੈ ॥ ਰਿਰਮਤਿਪੁ
 ਮਤਿਰੁਜਾਣੈ ॥ ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ ॥੧੬॥ ਚਉਦਸਿਕਉ
 ਵਤਿਲਪਿਪਾਵੈ ॥ ਗਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਥਸਮਾਵੈ ॥ ਸਸੀਅਰਕੈਪਹਿ
 ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ ॥ ਚਉਦਸਿਤਵਣਪਤਲਿਸਨ
 ਪੰਡਬੁਤਮਹਿਗਤਿਅਲਿਵਲਾਏ ॥੧੭॥ ਅਮਵਸਿਅਚੰਦਗੁਪਤੁਗੈਰ
 ਬੁਝੁਗਿਅਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਗਿ ॥ ਸਸੀਅਰਗਾਨਿਜਤਿਤਿਤੁਲੈ
 ਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ ॥ ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸਤਿਸਤੀਮਾਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈ
 ਤਿਜਾਤਿ ॥੧੮॥ ਪੁਰਦਰੁਥਾਪਿਬਿਰੁਥਾਨਿਸੁਤਾਵੈ ॥ ਅਪੁਪਛਾਣੈਜਸ
 ਰੁਪਾਵੈ ॥ ਜਤਅਸਾਤਤਚਿਨਮਿਥਿਨਾਸਾ ॥ ਫੁਟੈਖਪਰਦੁਚਿਧਮਨਸ
 ਤਾਜਾਲਤੇਰੋਤਉਦਾਸਾ ॥ ਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕਤਮਤਾਕੇਦਾਸਾ ॥੧੯॥

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਚਿਲਾਵਲਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥੩॥ ਵਾਰਸਤਾ ॥੧੯॥

ਅਦੇਤਵਾਰਿਅਦਿਪੁਰਖੁਤੋਸੋਈ ॥ ਅਧੇਵਰਤੇਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਚਿਤਿਪਤਿ
 ਗੁਰਤਿਅਪਰੋਈ ॥ ਅਧੇਕਰਤਾਕੋਰਸੁਤੋਈ ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਤੋਈ ॥
 ਖਿਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਈ ॥੨॥ ਤਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਤਰਿਅਗੁ

ਅਪਰੰਪਰਸੁ ਅਮੀ ਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿ ਆਵਰਿ ਤੋਹਿ ਦਸਤਿ ਦਸਾ
ਨਰੇ ਸਮਵਰਿਸਚਿਰਤਿ ਅਸਮਾਇ ਤਿਸਕੀ ਕਮਤਿ ਕਤੀ ਨਜਾਇ ਅਖ
ਖਿਰਤੋ ਸਗਿਲਿ ਵਲਾਇ ਨਿਮੁ ਦੇਵਤਿ ਸੁਪਲਪਾਇ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਪੁੰਡਰੀਕਾਇ ਗੁਰਕੈਸ ਬਦਿਤਿ ਨਿਰਤਿ ਅਸਮਾਇ ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ
ਪੁੰਡਰੀਕਾ ਅਧੇ ਮਿਗਿ ਮਿਰਿਧੈ ਧਲਾਇਆ ਅਧਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੇ
ਦੇਸ ਬਦਿ ਦਰੁਪਰੁ ਸੁਝੇ ਪ੍ਰੇਮਤਗਤਿ ਕੇ ਗਲਿ ਵਲਾਇ ਤਉ ਮੈ ਮਤਸ
ਦੇਸ ਬਦਿ ॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਅਧੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚ ਨਿਮਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਉ ਨਿਗੁਣ ਗਾਵੇ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ਦਰਿਸ
ਦੇਸ ਮੋਰਾ ਪਾਏ ਨਿਮਰਤੇ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਸੁਤਾਏ ॥ ਲਾਤਨ ਮੁਪਾਏ ਗੁਰਦ
ਖੋਇ ਅਧੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵਣ ਤਗ ਜੇ ਦੇਵੇ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਗੁਰਪਰਸ
ਦੇ ਅਪੁਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਮੁ ਰਖਤੁ ਉਰਧਾਗਿ ਦੇਵਣ ਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕਰੁ ॥
ਦੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰਭਗਮਿ ਕੁਲਾਏ ਪ੍ਰੇਤ ਤੁਤਸ ਭਿਦੁ ਜੇ ਲਾਏ ਅਧਿ ਉਪਾਏ
ਜੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵਾ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਾਮਿ ਲੈ
ਜੇ ਕਉ ਮਿਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਕਵਾਰਿ ਪੁਰੁਗਤਿ ਅਸਮਾਈ ਅਧਿ ਉਪਾਏ ਸ
ਕੀਮਤਿ ਮਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਵੇ ਸੁਕਰੇ ਬੀਚਰੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਾ
ਵਤਨੇ ਮਨਿ ਤਪਤਿ ਪੂਜਾ ਬਿਨੁ ਬੁਝੁ ਸਭ ਭਾਉ ਤੇ ਦੁਜਾ ॥ ਸਾਨਿ ਚਰਵਾ
ਗੇਸਰਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਰੁ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ਮਨਮੁਖ ਅਧਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥
ਦਮਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੇ
ਲੇਵਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਸੇਵ ਭਰਗੀ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿਸਚਿ ਲੇਵਲਾਗੀ ॥
ਜੇ ਗਿਰਾ ਤੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ਤੁਸੁਖ ਦਤਾ ਲੈਤਿ ਮਿਲਾਇ ਏਕ ਸਤੇ ਦੁਜਾਨੀ
ਗੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਤਉ ॥ ੭ ॥ ਪੰਦੁ ਬਿਤੀ ਤੇ ਸਤਵਾਰ ਮਾਤੁਰਤੀਆ
ਵੀਰਵਾਰਾ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ਆਵਾਗਉ ਠੁਕੀ ਅਕਰਤਾਰਿ ॥
ਨੇਰਲਾ ਸਚੁਗਤਿ ਅਕਲ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰੇ ॥ ੮ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲਾ ਮਲਾ ॥ ੩ ॥
ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਅਧੇ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਪਾਜੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ

ਪਰਪੰਚਿਲਗੇ ਆਵਤਿਜਾਵਤਿਮਗਤਿ ਅਭਾਗੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਤੇ
ਇ ਪਰਪੰਚੁਰੁਕੈ ਸਚਿਸਮਾਇ ਜੇਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ
ਵਸਿਅਪੁਰੁਏਕੁ ਰਤੁ ਸਿਮਟਿਉਪਾਇ ਅਪੇਸੁਰੁਵੇਖੈ
ਤੇਰੇ ਲੇਖੈ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਜੇਕੈ ਕੋਟੈ ਕੋਟੈ ਰਗਮਿਭੁਲਾ ਆਵੈ ਜੇ
ਰੁਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੁਝੈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੈ ਤਾਦਰੁ ਸੁਝੈ ਏਕੈ ਸਤੇ ਸਭ ਦੁਜਾ
ਵਰਤੈ ਅਵਰੁਨ ਥੀਆ ਦੁਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਤਿ ਰਿਦਾ
ਓਗੁਰੁ ਭਟੈ ਤਾਏ ਕੋ ਪਾਏ ਵਿਚੁ ਦੁਜਾ ਠਾਕਿ ਰਾਏ ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਤਿਸਨੈ ਮਾਨਿਸ ਕੈ ਕੋਇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸਰਣਾਈ ਅਪੇ ਬਖਸੈ ਰਵੈ
ਤਿਸਤੇ ਉਪਾਨਿਤੀ ਕੋਇ ਕਉ ਟਰੈ ਰਗੁ ਕਿਸਕਾ ਓਇ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਜਿ
ਗੰਗਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਠਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਗ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾਦੁ ਖੁਪਾਏ ਨ ਮੇਰੇ
ਸਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਤਦੁ ਗਿ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਸਦਗਤਿ ਅਭਰੁ ਪੁਰਿ
ਸੇਵਕਾਇ ਕਿਭਰ ਮਿਭੁਲਾਏ ਅਪੇ ਕਰੈ ਤਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਏਕੈ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ
ਇ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੁਜਾ ਓਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ਦਰਿਸੈ ਸੇਵ
ਗੀ ਬਿਤੀਵਰ ਸਭਿ ਸਥਾ ਦਿਸੁ ਓਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾਠੁ ਖੁਪਾਏ ਬਿਤੀਵਰ
ਭਿ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਬਿਤੀਵਰ
ਚਿਰਾਤੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਤਿ ਕਾਚੇ ਮਨਮੁਖ ਮਗਤਿ ਮਗਿ ਵਿਗਤੇ
ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਤਿ ਦੁਜੇ ਲੋਭਾਤਿ ਅਚੇਤੁ ਪਿਤੀ ਅਗਿ ਅਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਸਥਾ
ਪਾਏ ਪਾਰੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣੁ ਤਾਰੁ ਅਪੇ ਕੀਤਨੁ ਗੁਰਵੀਚਰੁ
ਕਰਤਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭਵਿਭਵਿ ਭਰਮਤਿ ਕਾਚੀ ਸਾਗੀ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਅਗੈ ਓਇ ਮਾ
ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਘਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਾ
ਅਪੇ ਪੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁਓਇ ਇਤਿ ਬਿਤੀਵਰ ਦੁਜਾ ਦੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸੁ
ਬਰੁ ਬਿਤੀਵਰ ਸੇਵਤਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸੀ ਪਾਇ
ਤੁਨ ਮਿਸਦਾਗਤਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥

ਕਰਿਤੁਧੁਰਾਣਿਅ ਜਾਗੁਸਲਨੀਏ ਬੈਲੈਗੁਰਬਾਣੀਗਮ
ਨਿਅਤੀਅਕਥਕਟਾਣੀਗਮ ਅਕਥਕਟਾਣੀਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਕੋਵਿਨਦੁ
ਬੁਝਏ ਓਤੁਸਬਦਿਸਮਾਏਅਪੁਗਵਾਏਵਿਰਵਣਸੋਧੀਸੁਝਏ ਗੋਤੁ
ਪਰੰਪਰਿਗਤਾਸਚਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਅ ਓਤੁਪੁਰਿਗਤਿਅਸਰਬਰਾਜੀ
ਰਧਾਰਿਅ ॥੩॥ ਮਤਿਬੁਝਾਇਤੀਏਭਗਤਿਸਨੇਤੀਗਮ ਗੁਰਮਤਿਮੰ
ਸੀਸੀਸ਼ਸਿਦੇਤੀਗਮ ਮਨੁਮਾਰਿਗੀਧੈਸਬਾਦਿਸੀਧੈ ਰੈਲਕਾਥੁਪਛਦੇ
ਨਤੀਗਿਰੋਥਿਨਜਾਇਕਤਤੀਅਪਣਾਪਿਰਜਾਣਏ ਮੈਅਧਰੁਤੇਮਤੁਖਮ
ਰਾਮੈਤਾਤੁਤਕੀਅਤੇਰਥ ਸਚਿਸੁਚਾਸਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸ਼੍ਰਗਗੁਰੀ

॥੪॥੨॥ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਓਤੁ ਮਤਲਾ ॥੪॥ ਮੰਗਲੁ
ਮੇਰਾਤਰਿਪੁਰਸੇਜੈਅਇਅਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਣਗਮ ਗੁਰਿਤੁਰੈਤਰਿਪੁਰ
ਇਅਗੰਗਿਰਲੀਅਮਣਗਮ ਵਰਭਗੀਸੋਤਗਟੀਤਰਿਮਸਤਕਿਨਦੇ
ਮਾਤਰਿਪੁਰਤਰਿਸੋਤਗੁਟੈ ॥੫॥ ਮਨਿਭਾਣਗਮ ॥੧॥ ਨਿਮਾਣਿਅਤਰਿ
ਤੈਤਰਿਪੁਰਤਰਿਅਪੈਗਮ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਗਵਾਇਅਨਿਤਤਰਿਤਰਿਜਏ
॥ਮੇਰੇਤਰਿਪੁਰਭਵੈਸੋਕਰੇਤਰਿਗੰਗਿਤਰਿਰਾਪੈਗਮ ਜਨਮਾਨੁ ਸਤਿਜੀਮੇ
ਇਅਤਰਿਗਮਿਤਰਿਧਾਪੈਗਮ ॥੬॥ ਮਾਣਸਜਨਮਿਤਰਿਪਾਈਐਤਰਿਗੰਗ
ਵੇਰਾਗਮ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਸੋਤਗਟੀਰੰਗੁਤੋਇਘਨੇਰਾਗਮ ਜਿਨਮਦਨ
ਮਿਨਪਾਇਅਤਿਨਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾਗਮ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਪੁਰ
ਨੁਤੇਰਾਗਮ ॥੭॥ ਗੁਰਿਤਰਿਪੁਰਅਗਮੁਦੇਵਾਇਅਮਨੁਤਨਗੰਗਿਭੀਨਗ
ਭਗਤਿਵਚਾਉਤਰਿਨਮੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਲੀਨਗਮ ਬਿਨੁਤਰਿਨਮ
ਵਦੇਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨਗਮ ਸਫਲਜਨਮੁਤਰਿਪਾਇਅਗਮ ॥੮॥ ਪੁਰਿ
ਨਗਮ ॥੯॥ ॥੧੭॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥੧॥ ਮਤਲਾ ॥੪॥

॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਰਿਪੁਰਸਜਨੁਲੋਕਿਲੁ ਮਨਿਵਸੈਵਰਭਗੁ
ਪੁਰੈਵੇਖਾਇਅਗਮਤਰਿਲਿਵਲਗੁ ॥੧॥ ॥ ਓਤੁ ॥ ॥ਮੇਰਾਤਰਿਪੁਰ
ਵਣਿਅਈਅਤਉਮੈਬਿਖੁਸ਼ਾਗੇਗਮ ਗੁਰਮਤਿਅਪੁਮਿਟਾਇਅਤਰਿ

ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪਗਮਿਅਗੁਰਗਿਅਨੋਜੋਗਰਮ ਜਨ ਤਖਿਧੁ
 ਪੁਰੋਵਤੁਗੋਗਰਮ ਤਰਿਪੁਰੁਤਰਿਮਨਿਭਾਇਅਤਰਿਨਾਮਿਵਧਾਈਗ
 ਤਰਿਪੁਰੋਪੁਰੁਪਾਇਅਤਰਿਤਰਿਲਿਵਲਾਈਗਰਮ ਅਗਿਅਨੁਅਧੋਰਕਟਿਅਜੋ
 ਤਪਗਾਟਿਅਈਗਰਮ ਜਨ ਨਮੁਅਧਰੁਤੋਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਗਰਮ = ਧਨ
 ਤਪੁਰਿਪਿਅਗੋਵੀਅਜਤਤਪੁਰੋਭਾਈਗਰਮ ਅਖੀਧੋਮਕਸਾਈਅਜਿਉਵਿਲ
 ਰਮਾਈਗਰਮ ਗੁਰਿਪੁਰੋਤਰਿਮੋਲਿਅਤਰਿਗਮਿਅਘਾਈਗਰਮ ਜਨ ਨਾਮਿਵਿ
 ਨਿਅਤਰਿਤਰਿਲਿਵਲਾਈਗਰਮ ਤਮਮੁਰਖਮੁਗਾਧਾਮਿਲਾਇਅਤਰਿਕਿਰ
 ਪਰੀਗਰਮ ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁਸਾਥਾਮਿਏਨਿਨਿਤਰਿਮੈਮਾਗੀਗਰਮ ਜਿਨਵਤੁਗੀਅ
 ਵਰਗੁਤੋਤਰਿਤਰਿਉਰਧਾਗੀਗਰਮ ਜਨ ਨਮੁਸਲਾਤਿਤੁਨਮੇਬਲਿਤਰੀਗਰਮ

੧੬ - ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਵਲੁ ਬੰਤੁ ਮਾਝਾ ੫

ਜੇਨਲਸਜੁਭਾਇਅਪੁਰੁਅਪਨਗਾਇਅਗਰਮ ਅਬਿਨਸੀਵਰੁਸੁਟਿਅਮਨਿਉਪ
 ਜਿਅਚਾਇਅਗਰਮ ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੈਵਰੈਭਗੈਕਬਮਿਲੀਐਪੁਰਨਪਤੇ ਸਤਜੇਸ
 ਮਈਐਗੋਵਿਦੁਪਾਈਐਦੇਤੁਸਖੀਐਮੋਤਿਮਤੇ ਦਿਨੁਗੈਨਿਠਾਢੀਕਗਉਸੇਵਾਪੁਰੁਕਵ
 ਜਗਤੀਪਾਇਅ ਬਿਨਵੰਤਿ ਕਰੁਕਿਰਪਾਥੇਮੋਤਿਲਕਿਲਾਇਅ
 ਭਾਇਅਸਮਾਤਜਤਰਿਰਤਨਵਿਸਾਤਗਰਮ ਕੋਜੀਖੋਜੁਲਧਾਤਰਿਸੰਤਪਾਤਗਰਮ
 ਮਿਲੇਸੰਤਪਿਅਰੇਦਇਅਧਾਰੇਕਥਤਿਅਕਥਬੀਚਰੋ ਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿ
 ਧਿਆਇਸੁਅਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰੋ ਕਰਜੋਰਿਪੁਰਪਾਤਿਥਿਨੰਤੀਮਿਲੇਤਰਿ
 ਜੁਸੁਲਾਤ ਬਿਨਵੰਤਿ ਦਾਸੁਤੇਰਮੇਗਪੁਰੁਅਗਮਅਥਾਤ = ਸਤਅ
 ਵਲਗਾਇਅਪੁਰਨਸੰਜੋਗਰਮ ਸੁਖਤਸਮੁਤਤਾਇਅਗਾਇਅਵਿਜੋਗਰਮ
 ਮਿਲਿਸੰਤਅਧੋਪੁਰਪਿਅਧੋਬਣੇਅਚਰਜਜਾਵੀਅ ਮਿਲਿਇਕਤੁਏਸਤ
 ਜੀਓਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਵੀਅ ਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਭਿਤਿਪੋਤੀਤਰਿਨਾਮਿਲੀ
 ਰਮਭੋਗੋ ਬਿਨਵੰਤਿ ਤਨਾਕ ਸਭਿਸੰਤਮੇਲੀਪੁਰਕਰਣਕਰਣਜੋਗੋ = ਭਵਨੁਸੁਤ
 ਵਜਾਧਗਤਿਸਭਗੀਗਰਮ ਪੁਰੁਪਾਰਿਅਇਅਜਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀਗਰਮ ਗੁਰਚ

ਗਦਿਲਾਗੀਸਤਜਿਜਾਗੀਸਗਲਾਇਚਾਪੁੰਨੀਆ ਮੇਰੀਅਸਪੁਰੀਸਤੁ
ਕੰਤਵਿਭੀਆ ਅਨੰਦਅਨਦਿਨਵਜਤਿਵਜੇਅੰਮਤਿਮਨਕੀਤਿਅੰ
ਤਿਸਗਦਿਸੁਅਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਗੀ

ਬਿਲਵਲ

ਮਤਲਾ ੫

ਭਗਸੁਲਖਣਤਰੇਕੰਤੁਤਮਾਗਮਾ ਅਨਤਦਬਾਜਿਤਾਤਿਸੁਪੁਨਿਦਗਦਗ
ਅਨੰਦਅਨਦਿਨਵਜਤਿਵਜੇਦਿਨਸੁਰੇਦਿਉਮਾਤਾ ਤਤਰੋਗਸੰਗਨਦੁਖਵਿ
ਜਨਮਮਰਣਨਤਤਾ ਗਿਧਿਸਿਧਿਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭਰੇਭਰਾ
ਤਿਸਗਦਿਸੁਅਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਗੀ ਸੁਦਿਸਖੀਸਿਤਲ
ਲਿਮੰਗਲੁਗਵੰਗਮ ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਗਵਤਗਮ ਕਰਿਪ੍ਰੇ
ਵਤਤਿਸਤਿਭਵਾਤੋਉਕਨਿਮਖਪਲਕਨਤਿਅਗੀਐ ਗਤਿਕੰਠਿਭਾ
ਤਲਜਾਈਐਚਗਨਜਮੁਨਪਗੀਐ ਭਗਤਿਠਗਉਗੀਪਾਇਮੰਤਤਅਤ
ਪੁਨਧਵਤ ਬਿਨਵੰਤ ਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਅਮਰਪਦਵੀਪਵਤ
ਸਮਨਵਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅਥਿਨਸੀਗਮ ਕਰਗਤਿਭੁਜਗਤੀਕਟਿਜਨ
ਠਸੀਗਮ ਗਤਿਭੁਜਾਈਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੰਤੁਜਣਾਇਆ ਮਲਮੰਤ
ਗਨਠੇਦਿਵਸਨਿਗਮਲਅਭਿਐ ਦਿਸਟਿਧਗੀਮਨਿਪਿਅਗੀਮਤਦੁਰਮਤਿ
ਬਿਨਵੰਤਿ ਭਈਨਿਗਮਲਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਥਿਨਸੀ ਸੁਰਜਕਿਰਦਿਮੰ
ਜਲਕਜਲੁਤੁਅਗਮ ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨਥੀਅਗਮ ਭੁਤਮੁਦੀਸੈਭੁ
ਣੀਐਏਕੁਏਕਵਖਣੀਐ ਅਤਮਪਸਾਰਕਰਣਤਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਨਤੀਜਣੀਐ
ਪਿਕਰਤਾਅਪਿਭੁਗਤਾਅਪਿਕਰਣੁਕੀਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਸੇਈਜਣੀਜਿ
ਰਿਗੁਪੀਆ ੧ ੧੬ ਗਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥

ਬਿਲਵਲਾਮਤਲਾ ੫ ਚੁ

ਸਖੀਅਉਸਖੀਵਸਿਅਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲੁਗਵਤਾ ਤਜਿਮਨੁਸੰ
ਜਿਮਨੁਸਖੀਮਤੁਅਪਟੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਤ ਤਜਿਮਨੁਮੰਤੁਬਿਕਾਰਦੁਜਸੇਵਿਉ
ਰੰਜਨੋ ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਅਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨ ਤਉਦਿ
ਦਸੀਤਜਿਉਦਸੀਭੁਤਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ ਨਨਕੁਪਇਅਪੈਕਰੁਕਿਰਪਤ
ਗਲੁਗਵਾ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਕਾਨਮੁਮੈਅਧੁਲੇਟਤਨੀ ਚਿਤਿਭੁਪਕਾ

ਤੀਦੁਖਨਜਣੀਕੋਟਿਜੋਨੀਬਸਨਾਹਮ ॥ ਬਿਨਤਰਿਅਵਰੁਜਿਰੁ ॥
ਟਕਿਮਭਸਮਾਹਮ ॥ ਆਇਬਿਰੁਤਗਵਤਸੰਗੋਤਿਮਿਥੁਬੰਗਾ ॥
ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਤਉਮੈਬਿਖੁਤਿਅਗਨਿਰਮ ॥ ਈਤਉਤਨਤੰ ॥
ਤਰਿਸੇਵਾਜਗਨਿਰਮ ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਪਾਇਅਪਣਸਾਅਟਲਾ ॥
ਰਮਾ ॥ ਬਿਖਾਵਲੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥

ਤਰਿਖੰਜੁਵਡਭਾਗੀਤਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗੇਰਮ ॥ ਗੁਨਗੋਵਿਦਸਦਗਾ ॥
ਪਰਭੁਤਮਕੈਰੰਗੇਰਮ ॥ ਸਪ੍ਰਭੁਸਦਤੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਤਿਫਲਮੰਗੇਰਮ ॥
ਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਮ ॥ ਇਕੁਤਿਥਪ੍ਰਭਵੰ ॥
ਜਿਨਿਸੁਕੁਕਿਉਦੀਨਰਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵਡਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਚੀਨਰਮ ॥
ਤਪਕਰਿਤਮਤੇਕਛਿਅਕਰਿਅਪੁਨਾਣੀਨਰਮ ॥ ਨਮੁਜਪਤ ॥ ਜੀਵੰ ॥
ਮਨੁਸੀਨਰਮ ॥ ਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਕਤਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਰਮ ॥
ਸਿਮਰਿਨਾਹਾਇਣੈਭਏਪਾਗੀਰਮ ॥ ਗੁਣਗਵਤਗੋਵਿਦਕੇਸਤਿਏ ॥
ਮੀਰਮ ॥ ਉਧਰੇਜਪਿਤਰੇਸਤੁਕਾਸੁਅਮੀਰਮ ॥ ਰਸਭਿਨਅੰ ॥
ਨੇਰਮਸੰਗੇਸੇਥਾਇਣੀਕੇਰਮ ॥ ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਥਾਪੁਨੀਅਮਿਲਿਸਾਜਾ ॥
ਮਾਅੰਮਿਤਰਸੁਤਰਿਪਾਇਆਇਖਿਅਰਸਫੀਕੇਰਮ ॥ ਜਦੁਜਲਾ ॥
ਮਾਇਅਜੰਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਮ ॥ ॥ ॥ ॥

ਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਵਲੁਕੀ ਵਰ ਮਾਲਾ ੪ ਸਲੋਕ ਮ: ੪

ਤੁੰਤਮੁਤਰਿਪੁਰਗਾਵਿਅਕਰਿਨਾਦੁ ਬਿਲਵਲੁਗਾਗੁ ਤੁੰਪਦਸੁਗੁਰਸੁਦਿ
 ਸਿਅਪੁਰਿਮਸਤਕਿਪੁਰਗਾਗੁ ਸਭਦਿਨਸਰੈਦਿਗੁਣਉਚੈਤਰਿਗਿਰਿਤਰਿਉਰਿ
 ਵਲਗੁ ਸੁਭਤਨਮਨੁਤਰਿਅਤਰਿਅਮਨੁਖਿਤਿਅਤਰਿਅਥਾਗੁ ਅਗਿਅ
 ਅਯੋਗਮਿਟਿਗਾਇਅਗੁਰਚਨਣੁਗਿਅਨੁਚਰਾਗੁ ਜਨੁ ਜੀਵੈਦੇਖਿਤਰਿ
 ਕਰਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ ਮ: ੩ ਬਿਲਵਲੁਤਬਟੀਕੀਜੀਐਸ
 ਬੁਖਿਓਵੈਨਮੁਗਗਨਾਦਸਬਦਿਸੋਟੇਜਾਘੋਸਤਜਿਧਿਅਨੁ ਰਗਨਾਦ
 ਭਉਤਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਾਤਪਾਣੀਐਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿਥੁਤਮੁਖੀਚਰੀਐ
 ਕੁੰਮਲਿਅਭਿਮਨੁ ਪਉੜੀ ਤੁਤਰਿਪੁਰਾਪਿਅਗੀਮੁਓ
 ਜਭੇਤੁਪੁਰਿਪਾਣੀਅਤੁਤਾਧੇਅਪਿਵਰਤਦਸਭਜਗਤੁਸਬਾਇਆ ਤੁਪੁ
 ਅਧੇਤਰੀਲਾਣੀਐਅਧੇਗੁਣਗਾਇਆ ਤਰਿਪਿਅਵਤੁਰਗਤਤੁਦਿਨਸੁਰਾ
 ਭਅਰਿਯੋਥਾਭਾਇਆ ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਅਤਰਿਨਮਿ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਦੁਜੈਭਾਇਬਿਲਵਲੁਨਤ
 ਵੀਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇ ਪਾਖਡਿਭਗਤਿਨਤਵੀਪਰਥੁਤਮੁਨਪਾਇਆ
 ਜਾਇ ਮਨਾਠਿਕਰਮਕਮਾਵੇਣਥਾਇਨਕੋਈਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਵੀ
 ਚਰੀਐਵਿਚੁਤਾਪੁਗਵਾਇ ਅਧੇਅਪਿਪਰਥੁਤਮੁਓਪਰਥੁਤਮੁਵਸਿਅਮ
 ਸੀਆਇ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਕਟਿਅਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ਮ: ੩
 ਬਿਲਵਲੁਕਰਿਤੁਤਮਪਿਅਗਿਓਏਕਸੁਸਿਓਲਿਵਲਾਇ ਜਨਮਮਰਦੁਖੁਕ
 ਟੀਐਸਚੇਹੋਸਮਾਇ ਸਦਾਬਿਲਵਲੁਅਨੰਦੁਏਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ਸ
 ਤਮਗਤੀਬਡਿਭਉਕਰਿਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ ਸੇਜਨਸੋਟੇਜਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ਸਭਨਾਜੀਅਵਿਚਿਤਰਿਅਧੇ
 ਸੋਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਤਰਿਸੁਭਕੋਈਤਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਕੈਅਨੰਦੁਪਾਰਿ ਤਰਿਭਗਤਾ
 ਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਧਰਿ ਤਰਿਸਭਨਾਕਾਓਖਸਮੁਸੋਭਗਤਜਨ
 ਚਿਤਿਕਰਿਤੁਤੁਅਪਾਤਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਸੁਖਿਸੁਖਿਪਵੈਸੁਤਿ ॥ ॥

ਸਲੋਕ ਮ ੩

ਬ੍ਰਹਮਾਖਿਦਤਿ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੇਚਲਾਇ

ਭਾਇ ਜਿਨਕੋਤਿਰਦੇਤਰਿਵਸੈਤਉਮੈਗੁਗਵਾਇ ਗੁਟਰਵਤਿਗੁਟਰ
ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ ਇਸੁਜੁਗਮਤਿਵਿਰਥੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਾਖਿਦਤਿ
ਇ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਰਿਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰੇਤਲਿਵਲਾਇ

ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਥਾਦਿਨਲਗਭਉ ਤਉਮੈ
ਅਤਿਦੀਰਘੁਬੁਧੁਸੁਆਉ ਮਨਤਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਨੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਭੋਭੈਸਿਨੈਅਧੇਲਯੋਮਿਲਾਇ
ਤਨਮੁਪੁਨਪਥੇਪਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਵਰਿਅਧਿਅ

ਨਾਮਵਿਚਿਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਅਈਐ ਜਿਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਧਿਪ
ਨਾਮਿਚਿਤਲਾਈਐ ਗੁਣਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰਪਸਿਤ
ਸੁਖਪਾਈਐ ਗੁਰਪੁਗਤਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਭਖਲਤਿਜਾਈਐ
ਪੁਰਖਿਉਵੇਲਿਖਿਅਸੋਤਰਿਗੁਟਗਾਈਐ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੩

ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੰਨਤੀਮੇਰੇਪਾਭਿਮੋਲਿਮਿਲਾਏ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਫਲੁਭੋਭੈਤਕਉਥੇਤੇਤਫਲਪਾਏ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਮ੍ਰਿਤੁਸਭਰਿਸਨੁ
ਵਾਏ ਤਰਿਸੁਪੀਸੰਤੋਖੁਤਅਸਚੁਵਸਿਅਮਨਿਅਏ ਸਚੁਧਿਅਧਿਅ
ਪਦੁਪਾਈਅਅਨਦਸਬਦਵਜਾਏ ਸਚਦਤਦਿਸਿਪਸਰਿਅਗੁਰਕੰਨ
ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੁਭੈਸੇਜਨਥਪਤਿਨਕਿਸੈਦੇਥਪਾਏ ॥

ਗੁਰਸੇਵਤੇਤਰਿਪਾਈਐਜਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ ਮਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭ
ਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ ॥

ਦਰੇਅਵੇਲੇਪਉੜੀ

ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੇਕੀਵਡੀਵਰਿਅਈਤਰਿਕ
ਅਧਿਵਧਾਈ ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਭਨਾਅੰਦਰਿਤਿਰਦੇ
ਨਿਦਕਦੁਸਟਵਰਿਅਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਭਨਾਪਰਾਇਅਭਲਾਸੁਖਾਈ
ਤਵੇਕਿਸਤੀਕੀਸੁਖਮਾਗੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਅਈ ॥ ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਵੇ
ਤਨਿਤਚਜੈਸਵਾਈਸਭਿਸੁਖਿਸੁਖਿਮਰੇਲਕਾਈ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੩

ਇਗੁਰੇਅਸਾਦੁਜੇਭਵਕੀਜੋਮੀਮਾਇਅਚਿਤਲਾਏ ਤਰਿਸੁਖ

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਨਮਿ ਮ
 ਕਰ ਜਮਿ ਪਿਨੁ ਭਵੀ ਅੰਤਿਗਾਇ ਅਪਭੁਤਾਏ ਜਿਸੁ ਕ
 ਜਿਉ ਤਿਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤਿਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਨਾਮਿ ਰੇਤ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਖੁ
 ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ਮ: ੩ ਅਸਾ ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਟੈ
 ਅਸੰਸਾਰੁ ਸਤੁ ਕਰ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੈ ਵਿਚਿ ਤੇ ਜੇਤਾ ਸਤੁ ਅਕਾਰੁ ਤੁਕਮੀਤੀ
 ਜੁਲਗਾਦ ਸਉ ਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ਜਗਤੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਿੰਦੁ ਮਨੁ ਤਾਂ
 ਜੋ ਜਾਏ ਅੰਤਕਾਰੁ ਅਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੈ ਨਿਰਾਸੁ ਤਿਹਿ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ
 ਪਉੜੀ ਜਿਥੈ ਜਾਈ ਐ ਜਗਤ ਮਾਹਿ ਤਿਥੈ ਤਰਿਸਾਈ ਅਗੈ ਸਤੁ
 ਅਪੇਵਰਤ ਦਾਤਿ ਸਚਾਨਿ ਅਈ ਕੁੜਿ ਅਰਕੇ ਮੁਤ ਛਿਟਕੀ ਅਤਿ ਸਚੁ ਭਗ
 ਤਿਵਰਿ ਅਈ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾਨਿ ਅਉਰੈ ਮਿਰਿ ਨਿਦਕ ਬਾਈ ਜਨ
 ਨਰੁ ਅਗਾਧਿ ਅਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਪ੍ਰੇਰਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਅੰਜੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੇ ਹਿ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ
 ਆਰੇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਹਿ ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸੰਤਿ ਤੈ ਤਿਹੈ ਦੇਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਤਿਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਬਣੈ ਪੈਨਣਾ ਨਾਇਵਰਿ ਅਈ ਤਿਹਿ ਮ: ੩ ਏ ਮਨਗੁਰ ਕੀ ਸਿ
 ਖਸੁ ਟਿਪਾਇ ਤਿਹੁ ਟੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਜਾਈ ਅਭਿਮਾਨੁ
 ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਪਉੜੀ
 ਜਿਤੇ ਪਤਿਸਾਤ ਸਾਤਰ ਜੇ ਕਾਨ ਉਮਰਾ ਵਾਸਿ ਕਦਾਹੁ ਤਿਤਿ ਤੇ ਸਭਿ ਤਰਿ ਕੇ ਕੀ
 ਏ ਜੋ ਕਿਉ ਤਰਿ ਕਰ ਵੈਸੇ ਚੀਹਿ ਕਰ ਤਿਸਭਿ ਤਰਿ ਕੇ ਅਰਬੀਏ ਸੋ ਅੰਸਾਤ ਰਿਸੁ
 ਬਾਕ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਤੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਹੇ ਖਾਣੀ ਸਭਾ ਸਿਸਾ ਟਿਗੋਲੇ
 ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ਤਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀ ਐ ਸੀਵਰਿ ਅਈ
 ਦੇਖੁ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚੁ ਤੁਕਾਇ ਅਨਗਰੀ ਦਸ ਮਨ ਦੁਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੁਭੈ ਅਭਗਤ ਜਨਾਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਅ
 ਪਿਰਖਿ ਲੀਏ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਤੈ
 ਮਨਮੁਖਿ ਅਨਨਯਾਏ ਦੁਖਾਵਿਚਿ ਕਰ ਕਮਾਵਣੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਅਗੈ
 ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀ ਐ ਤਾਸ ਚਿਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਗੈ ਜਨਮ ਸਾਜੇ ਸੁਖੁ ਤਿਹਿ

ਅੰਦਰੁਤੁ ਮੁਕੁਓਰਗੇ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਿੰਗੁ
ਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾਨਮੁਜਪਤਸੁਪੁਪਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚਕਾਇਆ ਮ:
ਮਨਮੁਖਮੈਥੇਮਰਤਿਗਵਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਤਰਿਗਖਿਆਉਗਧਾਰਿ ਤਾ:
ਸੁਦੁਜਨਭਾਈ ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਤੁਤਉਮੈਮਯੁਜਾਈ ਅੰਦਰਿਸੰਸਦਾਹਿੰਗੁ
ਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰ ਦੁਜੇਭਾਇਸੁਤੇਕਬੁਨਜਗਤਿਮਾਇਆਮੋਤਿਅੰ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਤਿਸਬਦੁਨਵੀਚਰਤਿਉਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਰੁ ਤਰਿਨਾਮੁਭਾਇ
ਰਬਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਜਮੁਮਾਰਿਕਰੋਖੁਆਗੁ ਪਉੜੀ
ਜਿਸਨੋਤਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬਖਸੀਅਨੁਸੰਸਚਾਸਾਤੁ ਤਿਸਕੀਮੁਤਜੀਏਕਰ
ਤੋਰਤੁਟਿਨਵਥੁਨਵੇਸਾਤੁ ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖਤਵੈਸੋਤਰਿਗਸਿਖਵੇ
ਭਸੁਪਾਤੁ ਤਰਿਕੇਨਮਕੇਵਾਪਾਰੀਤਰਿਭਗਤਤਤਿਜਮੁਜਗਤੀਤਿਨੇਕਿ
ਜਨ ਤਰਿਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਅਸਦਾਵੇਪਰਵਾਤੁ ਸਥੋਕੁ ਮ:
ਇਸੁਜੁਗਮਤਿਭਗਤੀਤਰਿਧਨੁਖਟਿਅਤਰਿਸਭਜਗਤੁਭਗਮਿਭੁਭਾਇਆ
ਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ਬਿਖਿਆਮਰਿਜਿ
ਸਤੈਤਉਮੈਸਬਦਿਜਥਾਇਆ ਆਪਿਤਰਿਅਕੁਲਉਧਰੇਧੰਨੁਜਟੇਦੀਮਯੁ
ਸਦਾਸਤਜੁਸੁਖਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਉਲਾਇਆ ਭੁਮਾਵਿਸਾਮ:
ਉਤੈਗੁਣੁਭੋਭਉਮੈਮੋਤੁਵਧਾਇਆ ਪੰਡਿਤਪਾਤਿਪਤਿਮੋਨੀਭੁਭੇਦੁਜੇਤ
ਤੁਥਾਇਆ ਜੰਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਭੇਦਿਨੁਗੁਰਤਤੁਪਾਇਆ ਮ:
ਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭੁਮਿਭੁਭੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਨਾਮਿਭੋ
ਈਜਨਸਮਧੋਜਿਅਪੇਬਖਸਿਮਿਥਾਇਆ ਮ: ੩ ਨਾਕਸੰਸਦ:
ਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭਾਕਿਉਤਉਤਿਸਤਿਸਰੇਵਤੁਪਾਣੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਗੁਨਕੋਰੇ
ਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਤਉਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਈਏਜੁਗਮਾਤਿ ਓਇਮਯੁਜੇ
ਤਿਸਭਜਗਤਮਤਿਕੋਈਮੁਤਬੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਤਿ ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਤਿਨ:
ਟੀਪਰਤੀਤਿਖੋਵਨਿਸਗਵਥੀਆਪੁਲਖਾਤਿ ਜਿਸੁਧਨਕਰਤਿਚੁਗਲਿਸ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ॥

ਸਲੋਕ ਮ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾਰ ਮੁਕਿ ਨ ਹੋਵੀ ॥ ਚਿਤਾਵਿ ਚੁਕਾ

ਜੇ ਕਿਉ ਹੋਇ ਸੁਸਤ ਜੇ ਹੋਇ ਕਰਣ ਕਿਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿਆ

ਜੇ ਕਿਉ ਹੋਇ ਜਿਲਾਇ ਅਨੁਪ ਨੇਪਾਇ ॥ ਮ ੩ ॥ ਕਾਯਮ ਰਿਮਨ ਸਮਾਤਿ ਸ

ਮਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸੁਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆਉ ॥

ਜੇ ਥੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਸਦਾ ਸੋ

ਹੋਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਅਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਹਿ ਪਨੁ ਰਤਨ

ਹੋਈ ਸੋਗੁ ਰਿਹਾ ਤਹਿ ਪਾਸੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਉ ਦਿਸਿ ਅੰਦੋਤ ਕੋਈ

ਤੁਮ ਗਿਲੇ ਅੰਦੋਤ ਕੋਈ ਕਿਉ ਦੇਵੇ ॥ ਹੋਇ ਤਹਿ ਪਨੁ ਜੇ ਰਿਕੀ ਤੇ ਕਿਸੈ ਨਾ ਬਿਨਾਇ

ਵਡਾਇਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਇ ॥ ਰਿਸ ਪਾਥਾ ॥ ਤਿਸੁ ਤਹਿ ਪਨੁ ਕੀਵੰਡੁ ਬਿ

ਭਵੈ ਜਿਸਨੇ ਕਰਤੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਤਹਿ ਪਨੁ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀ ਕੁਨ ਤੀਕਿ

ਨਾ ਬਤਨ ਤੀਕਿ ਸੈ ਕੋ ਸੀਵ ਬੈਠੇ ਰਹੁ ਨ ਤੀਜੇ ਕੋ ਤਹਿ ਪਨੁ ਕੀ ਬਖਾਣੀ ਕਰੇ ਤਿਸ

ਕਮੁ ਤਹਿ ਚੁਕਾਵੇ ਚਿਕਾ ਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤਹਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾ ਬਿ ਕਿਸੈ ਜੇ ਰੁਬਖੀ

ਬੀਰ ਬਖੀ ਦਿਤੁ ਦਿਤੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੩ ॥

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਰ ਖਿਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿ

ਤੈ ਉਬਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਅਵ

ਗੁਨ ਸੁਭਾ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣੁ ॥ ਮ ੩ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮਾਟੀ ਦੂਜੈ

ਥੋਲੀ ॥ ਨਾਇ ਮਾਗੀ ਨ ਮਰੈ ਨਾਇ ॥ ਤਹਿ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਈ

ਅੰਤਾਇ ॥ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੋਵੈ ਉਜਲਾਨੁ ॥ ਮੁਵੈ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮ

ਇਆ ਕਾ ਮਾਰ ਦੁਸਬਦੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਤੁ ॥ ਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾ ॥ ਪੁਤੀ

ਤਤੀ ॥ ਜਵਾਈ ਸਕੀ ॥ ਅਗੁ ਪਿਥਾ ॥ ਟੋਲਿ ਰਿਠਾ ॥ ਨ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜੇ

ਧੈ ਕੇਵੇ ॥ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਰਿਬਖ ॥ ਸਿਰਿ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਜਨ ॥ ਜਿਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਮਿਲਿ

ਮੈ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਤਿਪ ॥ ਲਾ ॥ ਤਿਸੈ ॥ ਜਿਵੇ ॥ ਮੁਖ ॥ ਤੋਵੈ ॥ ਸੋ ॥ ਫਿਰੇ ॥ ਭਰਿ ॥ ਸਟ ॥ ਥਾ ॥ ਜਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਕੈ

ਵਲਿਤੁ ਅਮੇਗਸੁ ਅਮੀਤਰਿ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੁਜਨੁ ਪਉਦੀ ਤਿਉ ॥
ਅਭਿਪ੍ਰੇਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੈ ਗੀ ਲਾਹਿ ॥ ਨ ਸਭਨਾ ਕਿ ਅਤੁ ਮਨੁ ਗੁਮਨੁ
॥ ਸਭਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਕਹੀ ਵਾਹੋ ਕਥੈ ਕਥਾ ਏਖ ਲਿਤੀ ॥
ਈ ਕਹੀ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ ਅਤਨਿ ਅਸੇ
ਜੋ ਵੈਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆ ਏਨਾ
ਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮਿਤਰ ਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਾਰ
ਸਭਿ ਤਾਰਿਆ ॥ ਅਮਿਤਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਧਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਤ
ਮੁਖਰਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਭਕੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀਨੀ ਮੁਖਿ
ਅਕੁਰੈ ਕਤ ਟਕਤੀ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਪੁਰਮੁ ਤਨਿ ਤਉ ਮੈ ਅਦਰਿਸੀ ॥ ਸਭ
ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਨੀ ਅਮਿਤੁ ਭਗਮਿ ਭੁਟਾਇਆ ॥
ਉਰਚਹਿ ਰਚੀ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਤੀ ਜਨਾ ਸਿਉ ਵਾਹੁ ਕਰੀ ॥ ਸਭ
ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਤੀ ॥ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵਰਖਾ
ਵੈਰਤੀ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਤਾਨੁ ਤਿਨੇ ਤੇਤਿ
ਸਿਗਿਰਾ ਸਿਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜਤਿਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ ਚਿਰਦੈ ਤਰਿਗਿ ਮੁਖੁ
ਕਵਲਾ ਸੇਵਾ ਕਿਤਿਸੁ ॥ ਤਰਿਦਾ ਸਾਕਾ ਦਾਸੁ ਤਉ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥
ਨਿਤਨੀ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਵਸੈ ਤਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ
ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲੁ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਰਮੇ ਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਭਟਿਆ ॥
ਤਵਾਰਿ ਅਈ ਅਸਾ ਤਿ ਬੈਨ ਤੇਜਾ ਤੀਗਣੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਚੀ ਗੁਰਮਣੀਆ ॥ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਟਿਆ ॥
॥ ਸਭਕੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਾਠਾਣੀ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਣੁ ॥
ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮੁਨਹੈ ਤੇਜੁ ਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਅਕੁਰੈ
ਲਚਕੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨ ਸਚੈ ਸਬਾਇ ਤੁਹਿ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥
ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਲਗੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਗੋ ਵਿਦੁ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਮੁਸਲਾਣੁ ਤੇਜੁ
ਅਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਗੀ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਮੁਖੁ

ਅਕੁਰਿਨਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈਨਿਦਰੁਤਵੈਸ
 ਤੇਗੁਕਾਛਿਰਿਸਰਦਿਗੁਰਅਵੈ ॥ ਪਿਤਲੇਗੁਨਸਤਿਗੁਰਬਖਸਿਓਸ
 ਜਗਤਿਨਾਥਿਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉਮੀਤਿਵੁਠਗਈਅਨਾਥਿਅਏਭਿਅਕਾਜਥੁ
 ਨਪਿਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਤਿਜਵੈ ॥ ਏਤ
 ਵਹਿਅਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਗਦਿਜਿਤਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਪਉਤਰੈਤਰਿਸਾ
 ਤਰੁਅਵੈ ॥ ਏਤੁਅਚਰਜੁਦੇਖੁਮੇਰੁਤਰਿਸਚੇਸਾਤਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਸੈਸੋਸਰਨਭਵੈ ॥

१ जेमतिचिडिआसुख...
 २ अमोडगिमेदीअंग...
 ३ उरिमिभरतसदा...
 ४ जेउतेमाउपडिमा...
 ५ उरिअंतरजमसुख...
 ६ उरिउरसकविमोग...
 ७ उरिउर मउला ५ पडि...
 ८ सुबुकरतसुबुग...
 ९ उरिउर मीतिरपि...
 १० जीअपुनकीऐजि...
 ११ नमसंगीकीवि...
 १२ तेमनेकविज...
 १३ जकेसंगी...
 १४ गुरकीभुग...
 १५ गुरगुरगुर...
 १६ गुरमेरीपु...
 १७ गमगम...
 १८ उरिउर...
 १९ कलि...
 २० गुर...
 २१ युपदी...
 २२ क...
 २३ उरि...
 २४ उरि...
 २५ म...
 २६ न...
 २७ ज...
 २८ अ...
 २९ स...
 ३० अ...
 ३१ क...

ਗੁਰਗੋਰ ਮਤਲਾ ੪ ਦਫ਼ਤਰੇ ਘਰੂ ੧

ਜੇਹੀ ਚਿਤਿ ਅਸਰਖਾਤਿ ਹਿਉ ਪਰਿਤਾਮ ਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਠਲ ਪਾਈ।
 ਜੇਹੀ ਸਤੁ ਕਿਉ ਜੋ ਜੀ ਇਵਰ ਤੇ ਪੁਰੁ ਪਾਇ ਅਕਿਸੈ ਕਾਇਕ ਤਿਥੁ ਨ ਗਵਾਈ।
 ਜੇਹੀ ਤੇ ਸਕੀ ਅਸਕੀ ਜੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਤ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਿਤਿ ਅਸਮਾਈ।
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਕਰਿ ਜਗਾ ਦੀ ਸਗੁ ਸਾਈ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਿਤਿ ਅਸ ਅਵਰ ਕਾਹੁ ਕੀਰੀ।
 ਜੇਹੀ ਠਲ ਅਸ ਸਤਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇ ਅਮੁਕੁ ਟੋਢੁ।
 ਜੇਹੀ ਸਤੁ ਤਿਸਕੀ ਅਸ ਲਗਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ਇਨਕੈ ਕਿਉ ਤਾ ਬਿਨੁ ਹੀ ਕਤ ਕਰਤਿ।
 ਹੀ ਕਪੁਜੇ ਇਨਕਾ ਵਾਹਿ ਅਕਯੁ ਨ ਵਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਕਰਿ ਹਿਤਿ ਪੀਤ।
 ਮਾਪੁ ਨੇ ਕੀਜੇ ਤੁਝ ਤੇਰੇ ਤੇਰਾ ਕੁਟੁਬੁ ਸਤ ਚਾਹੀ ਜੇ ਕਿਉ ਅਸ ਅਵਰ।
 ਸਹਿ ਪਰਮਿਤੀ ਮਤ ਜੁਗਾਣਹਿ ਤੇਰੇ ਕਿਤੇ ਕਰਮਿ ਆਈ ਇਤ ਅਸ ਪਰਮਿਤੀ।
 ਤੇਰੇ ਦੁਜਾਏ ਬਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨ ਸਿਸਤ ਜਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਕਰਿ ਹਿਤਿ ਪੀਤ।
 ਮਨ ਚੇ ਕੀਜੇ ਤੇਰਾ ਪਾਇ ਅਸ ਕੁਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਸਤਰੇ ਹੀ।
 ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੇ ਸੀਤੁ ਅਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਅਸ ਕਰਾਈ ਕਿਥੁ ਕਿਸੀ ਕੈ।
 ਤੇਰੇ ਨੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੁਝ ਚੁਝਾਈ ਜਨ ਕੀਆ।
 ਜੁਗਾਣਹਿ ਹਿਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਿਦਰ ਸਨਿ ਰਿਪਤਾਈ ॥

ਗੁਰ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੂ ੧

ਐਸਾ ਹਿਸੇਵੀ ਐਸੇ ਤਾਪਿ ਆਈ ਐਜੋ

ਪਿਨ ਮਹਿ ਕਿਥਾ ਵੇਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ਜੇਹੀ ਹਿਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਅਸਕੀ ਜੇ।
 ਜੇਹੀ ਠਲ ਸਤ ਪਾਇ ਗਵਾਸਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਿਸੇ ਵਹੁ ਸੁਖ ਦਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜੇ।
 ਸੁਮੇਵਿ ਐਸ ਕੁਥੁ ਖਲਤਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਿਉ ਪਰਿਕੀ ਜੇ ਭਰਵਾਸਾ ਜਤ ਜਾਈ।
 ਐਤਨਾ ਬਿਸੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਿਤਿ ਅਪਨੀ ਪੈ ਜਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੇ ਅਪ।
 ਗੋਬਿਰਥਾ ਕਹੁ ਅਵਰਾ ਪਤਿਤ ਅਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਤਕ ਦਾਸਾ ਅਪਨੀ।
 ਬਿਰਥਾ ਕਹੁ ਹਿਤਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿ ਜੋਤ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਤਤ ਕਲਕਟਾਸਾ ਸੋਐਸਾ।
 ਪੁਰੁ ਬੋਲਿ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਤਿ ਕੀਐ ਅਵਰਾ ਪਤਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ।
 ਜੇ ਸੇਸੈ ਕੇ ਕੁਟ ਬਮਿਤਰਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾ।

ਸਾ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨਕਾ ਸੁਆਉ ਤੋ ਏਨਾ ਵੇਤਿ ਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇ ਜੈ ਕੋਨ ਚੁਕਾਨਾ ਮਾ
ਪਨਾ ਹਿਸੇ ਵਿਦਿਨ ਗਤੀ ਜੋਤੁ ਪੁਓ ਹੈ ਦੁਖਿ ਸੁਖਾ ਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕਰਨ ਵਾਨਾ
ਕੀ ਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸ ਰਿਗ ਬਿਨ ਸਕਾ ਸਾ ॥ ਹਿਜ ਪੁਮੰਤੁ ਗੁਰੁ ਪਦ
ਜਪੁ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਥਾਹੇ ਜਿਨਾ ਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾ ਸਾ ॥ ਜਨ
ਜਪੁ ਹਿ ਸੰਤੁ ਹਿ ਉਭੁਟ ਕਾ ਸਾ ਚਾਰ ਵਾਸਾ ॥

॥ ਗੋਰ ਮਾਝਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਹਿਸਿ ਮਰਤ ਸਦਾ ਹਿ ਚਾਰੁ ॥

ਪੁਅੰਤ ਰਿਸਾ ਤਿਸੀ ਤਲੁ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਕਤਿ ਸੁਰੁ ਥੁ ਜਬਤ ਗੁਰੁ
ਖੇਲਿ ਜਾਇ ਸਭਤ ਪਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨ ਦਿਨੁ ਪਿਆ ਏਨਾ ਮੁਤ ਰਿਜ ਪਨਾ
ਕਹਤੁ ਸੁਰਾ ਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ਸੋ ਐਸਾ ਪੁਰੁ ਸੇ ਵਿਸਦਾ ਤੁ ਅਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹਉ ਜਮ
ਰਿਨਿ ਪਨ ਸੋ ਹਿਜ ਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਥਾਹੇ ਹਿ ਰਤਾ ॥ ਜਿਨਾ
ਏ ਆਤਿਨ ਹਿ ਪਾਇ ਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਮਥੁ ਹਿ ਦਸਾ
ਸਥ ਦੁਪਥਾ ਏ ਗਾ ਮਰ ਸੁਪਾ ਵੁਓ ਉਤ ਮਸੰਤੁ ਭਾਇ ਥਿ ਥਿ ਥਿ ਥਿ ਥਿ
ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਹਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ਓਤੁ ਪਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਪਟਾਈ ਹਿ ਕੁ
ਤਿਥੁ ਤਿਥਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਪਿਆ ਹਿ ਨਿਤ ਕਰੁ
ਨਾ ॥ ਜਨ ॥ ਕਉ ਹਿ ਦਨੁ ਹਿ ਕੁ ਦੀ ਜੈ ਨਿਤ ਬਸ ਹਿ ਹਿ ਦੈ ਹੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨ

॥ ਗੋਰ ਮਾਝਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਜਿਤੋ ਸਤ ਪਾਤਿਸ

ਮਰਾ ਵਸਿ ॥ ਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿ ਆਪੁ ਰੁਭਾਉ ਦੁਜਾ ਜਾਨੁ ॥ ਹਿ ਅੰ
ਨਾ ਸੀ ਸਦਾ ਬਿਰਾਗਿ ਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਹੀਤੁ
ਦਾ ਦੀ ਬਾਨੁ ॥ ਜੋ ਹਿ ਮਾਝਾ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨੀ ਕਿਸੈ
ਤੁ ॥ ੧ ॥ ਕਹਉ ਜਿਤੋ ਪਨ ਵੰਤ ਕੁਠ ਵੰਤ ਮਿਥ ਖਵੰਤ ਦੀ ਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਦਿ
ਜਾਹਿ ਜਿਉਂ ਗੁਰੁ ਸੁਭ ਕਚਾਨੁ ॥ ਹਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇ ਵਿਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ
ਗਾਪਾ ਵਹਿਤੁ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਥਾਹ ਮਠ ਖੜੀ ਸੁਦ ਵੈ ਸੁਚਾਰਿ ਵਗਾ ਚਾਰਿ ਅੰ
ਤਿ ਜੋ ਹਿ ਪਿਆ ਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿ ਰੁਥ ਪੁਰਾ ਤਿਉ
ਤਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਥਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਓਤੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਚਾ ਜਾ ਕੈ
ਵਸਿ ਆਭਗਾ ਵਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਏ ਜੋ ਹਿ ਜਨ ਨੀ ਚੁਜਾ ਤਿਨੇ

ਗੋਰ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰ ੧

ਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸ

ਤਿਹਰੇ ਤੇ ਜੇ ਤਰਿਕਰਾਉ ਤੇ ਤਕਰਾਈ ਐ ਸੋ ਐ ਮਾਤਰਿ ਸਵਿਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਜੋ ਸਭ ਦੁਖ ਖਿਲਾਈ ਐ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿਜਾਪਿ ਤਰਿਨਿਤ ਪੜਾਈ ਐ ਤਰਿਖਿ
 ਜੋ ਜੀਵਿ ਲਿਖਿ ਸਾਕੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤ ਕੜਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ਤਰਿਪਰਪ
 ਜੋ ਸਭ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਅਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਾਈ ਐ ਤਰਿਏ ਕੋ ਬੈਠ
 ਜੋ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਤਰਿਏ ਕੁਦਿਖਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿ ਨ ਲੇਖਤ ਰਿਸੇ
 ਜੋ ਤੇ ਸੁਪਸੁ ਮਨ ਕਿ ਆਚਰਾਈ ਐ ਨਿਤ ਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀ ਜੋ ਤਰਿਕੇ ਗੰਭੀਰੇ ਮੇਰੇ
 ਜੋ ਸੁਖ ਪਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਦੈਵ ਸਿਸਭ ਕਿਉ ਸੋ ਸਭ ਦੁਵਰਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਦਿਖਾਈ ਐ ॥ ਜਨਾਨਾ ਸੋ ਤਰਿਨਾ ਲਿਖਿ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਇਤੁ ਤੁਧੁ ਖੇ
 ਰਾਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੋਰ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰ ੧ ॥

ਜੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਹੁਤ ਪਤੈ ਜਿਉ ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨਾਹਿ ॥ ਮੇਰੇ
 ਜੇ ਲਗੇ ਤਰਿਤੀਰ ਤਮਰੀ ਬੇਦਨ ਤਰਿਪੁਰਜਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ਹਾਉ
 ਜੋ ਤਰਿਪੁਰ ਮਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥ ਮਿਲੇ ਮਿ
 ਲਖੀ ਗੁਣ ਕਉ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਕੇ ਲੇਸਾ ਤਿਹਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥ ਜਨਾਨਾ ਕੀ
 ਜੇ ਅਸਪੁਜਾਵਤੁ ਤਰਿਦਰਸਨੀ ਸੋ ਤਿਸਹੀਰਿ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰ ਗੋਰ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੧ ਭਉ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੁ ਕਰਤਾ ਸਭ ਭਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ਸੁਨਤ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ਅਦਿਸਟ ਕਰ
 ਤ ਦਿਸਟ ਕਰਤਾ ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ਬਿਅਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤ ਕਰ
 ਤ ॥ ਥਕਤ ਕਰਤਾ ਬੁਝਤ ਕਰਤਾ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ਨਿਰਗੁਨ
 ਕਰਤਾ ਸਗੁਨ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਮਾਦਿ ਸਟਾ ॥

ਗੁਰ ਗੋਰ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੧ ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਕ ਕੀ ਨਿਅਈ
 ਤੁਰੰਗ ਭਿਰਤਿ ਓਕੁ ਸੁਭਾਇ ਲੇ ॥ ਪਗਧਾਰਤਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੇਤਉ ਓਧਰਤਿ ਰਿਗੁਣ
 ਜਾਇ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਸਮਝੁ ਓਰਿ ਅਵਾਇ ਲੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗਤ ਕਉ ਰਉਗਨ ਪਾਵਤਿ
 ਕੋ ਪਰ ਕੈ ਜਾਇ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲਾਇ ਦੀਰ ਸਿਪ੍ਰੇ ਰਿਓ ਲਾਗਿ ਪ

ਰਿਓਟ ਬਾਹਿਲੇ ਜਿਉਪੰਖੀਏਕੜੌਇਠਿਗਿਬਿਓਰੈਬਿਰੁਸੰਜਾ
ਗਿਧਿਅਹਿਲੇ ਜੈਸੇਮੀਨਰਸਨੇਸਾਦੇਬਿਨਸਿਓਓਤੁਮੁਠੇਮੁਠੇ
ਕੁਓਤਅਪਚਵਾਸਿਚੈਗੀਕੈਓਟਪਿਪਰੁਸਰਨਾਹਿਲੇ ॥ ੩ ॥ ਓਤੁਕਿਪਲਦ
ਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮੇਰਜੀਅਜੰਤਾਹਿਲੇ ॥ ਪਾਵਉਦਾਨਸਦਾਦਗਸੁਪੇਖ
ਨਕਦਾਸਦਸਾਹਿਲੇ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ਸਾਤਗੁਰੂ

॥ ਗਉਖਦੇ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰ ਕੀਏਜਿਨੀਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਜੇ
ਤਨਕਉਸੁਭਕਿਉਭੰਜਨਭੰਗਾਹਿ ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੁਕੇਕਤਜਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਪਰ
ਕੀਲਗਉਸੇਵ ॥ ਗੁਰਤੇਸੁਧੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਤਉ ॥ ਜਿਨੀਕੀਰੰਗਅੰਗ
ਕਾਗ ॥ ਓਪਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਝਗ ॥ ਜਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਪੀਜਾਹਿ
ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਅਇਨਜਾਵੈਨਿਤਚਲਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤਗੁਣ
ਤਕਗੀ ॥ ਲਲਾਮਜਾਕੇਭਰੇਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲਘਟਾਦੇਵੇਅਧਾਰ ॥ ੩ ॥ ਸੁ
ਖੁਜਾਕੋਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿਕਟਿਅਘਨਿਮਖਜਸੁਗਾਉ ॥ ਬਲਸਖਾਹਿ
ਕਮੀਤੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ॥ ੪ ॥ ਓਤਚੀਤ ॥ ॥ ॥ ਗੰਗਮ

੫੮੨ ਨਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਓਤੁਰੁ ॥ ਨਮੋਤੀਏਸੁਮਨਕਾਅਧਾਰ ॥ ਨਮੋਤੀਚੰ
ਨੀਓਟ ॥ ਨਮੁਜਪਤਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟ ॥ ਰਾਸਿਦੀਧੀਤਰਿਏਕੋਨਾਮੁ ਮਨ
ਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ ॥ ਰਤਉ ਨਮੁਤਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰਾਸਿ ॥ ਨਮੋਸੰਗੰਚ
ਤਜਾਤ ॥ ਨਮੋਤੀਮਨੀਲਗਾਮੀਰਾ ॥ ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਹਿਨਮੋਗੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਨੇ
ਰਗਤਮੁਖਉਜਲੇ ॥ ਨਮੋਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ ॥ ਨਮਿਤਮਾਰੇਕਰਜਸੀਧ ॥ ਨਮੋ
ਗਿਏਤੁਮਨੁਆਗੀਧ ॥ ਨਮੋਤੀਤਮਨਿਰਭਉਭਏ ॥ ਨਮੋਅਵਨਜਵ
ਤੇ ॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ ॥ ਕੁਤੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਿਸਤਜਿਨਿਵਾਸ ॥ ੨ ॥

॥ ਗੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਘੁਰ ੨ ॥ ॥ ਨਿਮਨੇਕਉਜਦੇਤਮ
ਗਲਭੁਖੇਕਉਕਰਤਾਦਨੁ ॥ ਗਰਭਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਤਾਗ ॥ ਤਿਸੁਠਾਕਰਕਉਸਦਾ
ਸਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋਪ੍ਰਭਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ ॥ ਘਟਅਵਘਟਜਤਕਤਹਿਸ
॥ ੧ ॥ ਰਤਉ ॥ ਰੰਕਰਉਜਕੈਏਕਸਮਾਨਾ ॥ ਕੀਟਸਤਿਸਗਲਪੁਰਾਨਾ ॥ ਬੀਰਿਪ੍ਰ
ਨਮਸਲਤਿਧਰੈ ॥ ਜੋਕਿਉਕਰੈਸੁਅਧਹਿਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਾਅੰਤਨਜਨਸਿੰ

ਅਪਿਤਰਿ ਜਨਮੇ ਇਹ ਅਪਿਤਰਿ ਕਰੁ ਘਟਘਟਘਟਿ ਸਭ
 ਅਧਰੁ ਨਾਮਹਿ ਗਿਭਗਤ ਭੁਭਾਸ ਜਸੁ ਕਰੰਤ ਸੰਤਸਦਾ ਨਿਤ ਨਾਮਹਿ
 ਜਨਮੇ ਅਧਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਲੋਗ ਪਾਇ ॥
 ਗੰਭ ਮਝਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੈਕੈ ਸੰਗਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੈਕੈ
 ਹਿਤਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜੈਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖੰਤਿ ਨਾਮ ਜੈਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗ
 ਸੰਸਾਰੁ ਹਿਕੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈ ਐ ਜੈਕੈ ਨੀਤ १ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹਿਤਿ ਹਿਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜੈਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਗਮੁ ਭਉਨੈਸੈ ਜੈਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲਾਸ
 ਜੈਕੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਜੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ
 ਜਾਮੁ ਅਧਰੁ ਸਗਬਜੀ ਆਕਾਜੈ ਭਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਪਰਬੁ
 ਮਾਭਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਬ ਭੋਟੇ ਗੁਰਸਾਧ ਦਇਆਲ ਦਿਨੈ ਗੰਭ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ॥ ਸੁਖ ਸੁਜ ਅੰਦਰਿ ਨਾਏ ॥ ॥ ਗੰਭ ਮਝਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਗੁਰਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਮਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰਕੇ
 ਭਵੇ ਥੇ ਪਰਉ ॥ ਗੁਰਪਰਬੁ ਮੁਸਦਾਨ ਮਸਕਾਰਉ ॥ ਮਤ ਕੋ ਭਗਮਿ ਭੁਭੈ ਸੰਸਾਰੁ
 ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰ ਸਿਧਾਰਿ १ ॥ ਗੁਰੂ ਭੁਭੈ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਅਵਤਾਰਿ ਆਗਿ ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀੜਾ ਸਮਿਟਾਈ ਗੁਰਪੁਰੇ
 ਰੰਭੇ ਅੰਤ ਬਰਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਰਧ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾਸ ਅਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨੀ ਕੀ ਅਸੋ ਗੁਰਤੇ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰਕਰਤਾ ਗੁਰਕਰਣੇ ਜਗੁ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਤੈਭੀ ਭੋਗੁ ਕਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭਾਇ ਤੈ ਜਨਾ
 ਨ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ॥ ਗੰਭ ਮਝਾ ੫

ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰੁ ॥ ਗੁਰਬਿਨਾ ਮੈਨ ਤੀਤੋਰੁ ਗੁਰਕੀ ਟੇਕ ਗੁਰੂ
 ਚਰਾਤਿ ॥ ਜਾਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੈਟੈ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ਜੋਤਿ ਸੁਭਵੈ ਸੋ
 ਪਵਤੁ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭੁਮੁਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ
 ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਨੁ ॥ ਗੁਰਉ ਪਰਿ ਸਦਾ ਕਰ ਬਨੁ ॥ ਗੁਰਕਦਰਸਨੁ ਦੇ
 ਖੀਨੈ ॥ ਗੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਟ ॥ ਗੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਅਪੈ ॥
 ਗੁਰਕੇ ਸੇਵਕੁ ਦਇਆ ਸਿਧਾਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕੀ ਮਤ ਮਾਕਥੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਰਬੁ ਮੁਗੁ

ਗੁਰਤਿਅਸਮਾਇ ਕਰੁ ਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਾ ਗੁਰਚਰਣੀਤਕਮਾਸਾ
॥੬॥ ਗੰਡ ਮਠਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਮੇਰਾਪਰਭੁਮੁਗੁਰੁਭਗਵੰਤੁ ਗੁਰਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉ ਸਰਬ
ਰਨਗੁਰਮੇਉ ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਤੀਮੈਥਾਉ ਅਨਦਿਨਜਪ
ਰਨਾਉ ॥੧॥ ਰਤਾਉ ਗੁਰਮੇਰਾਗਿਆਨਗੁਰਾਰਿਦੈਇਅਨੁ ਗੁਰਗੋਪਾਲ
ਗਵਾਨੁ ਗੁਰਕੀਸਰਟਿਹਤਉਕਰਜਰਿ ਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਤੀਉਰੁ
ਥਤਾਰੇਭ ਵਪਾਰਿ ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਊਟਕਰਿ ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਗੁਰਮੇ
ਰਾ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਗਲਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਣੀਐਵਡਭਾਗੀ
ਕੀਸੇਵਾਦੁਖੁਨਲਾਗੀ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੈਟੈਕੈਇ ਗੁਰੁ
॥੪॥ ੧੦੦ ਗੰਡ ਮਠਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਬਿਉਤਗੁ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪੁਨਅਧਾਰ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨਗਾਇ
ਮੁਸਭਰਤਿਓਸਮਾਇ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਬੋਲੁਰਾਮ ਸਭਤੇਨਿਰਮਲ
ਨਕਾਮ ॥੧॥ ਰਤਾਉ ਰਾਮਰਾਮਧਨ ਸੀਚਿਭਰਾਰ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿ
ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨਤੀਜਾਇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਆਬਤਾਇ ਰਾਮ
ਸਦਾਸਤਾਇ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾਇ ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭੇ
ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਗਏ ਰਮਤਰਾਮੁਜਨਮਮਰਦੁਨਿਵਰੈ ਉਦ
ਮੁਭੈ ਪਾਰਿਉਤਾਰੈ ਸਭਤੇਉਚਰਾਮਪਰਗਾਸ ਨਿਸਿਬਾਸੁਰੇਜਪਿ
ਸ ॥੪॥ ੧੦੦ ਗੰਡ ਮਠਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਉਨਕਉਖਸਾਮਕੀਨੀਠਕਤਾਰੇ ਦਾਸਸੰਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ ਗੋਬਿਦਭਰੁ
ਤਲੁਨਪਾਇਆ ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋ
ਸਿਕਦਾਰ ਰਾਮਭਗਤਕੇਪਾਨੀਤਾਰ ॥ ਰਤਾਉ ਜਗਤਪਾਸਤੇਥੇਤੇਦੁਨ
ਭਗਤਕਉਕਰਹਿਸਲਾਮੁ ਭੁਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਵਹਿ ਸਾਧਜਨਪਕ
ਲਿਮਲਿਧੋਵਹਿ ਪੰਚਤਜਟੇਇਕਮਾਇ ਉਤਰੁਜਖੋਲਕਰਿਜ
ਵਿਆਇ ਤੀਨਿਗੁਣਕੈਸੰਗਿਗਰਿਰਸੇ ॥ ਉਨਕਉ ਓਭਉਪਰਿਜਾਥੇ
॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏਥਡਾਇ ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੋਤਾਇ ਕਰੁ

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਤੁ ਤੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਗੰਡ ॥
 ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਾਇਕਲ ਸਮਿੰਟੁ ਤਿਨਾਇ ਦੁਖਾਇ
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘੋਰੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ
 ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿਧੰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਪਾਪ ਤੋਰੇ ॥ ਗਤਉ
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੋਰਿ ਤੋਰ ਪਾਂਹ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਤ ਜਸ ਮਾਧਿ ॥ ਬਨ ਬਨੰਤ ਰਿਏ ਕੋ ਸੁ
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦਇ ॥ ਆਠ
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਉਲੇਖਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਵੈ ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਿਰਦੈ ਤੋਇ
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਿਰੀ ਰਤਨ ਕਰੀ ਐ ॥ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਨਿਸਤ
 ਗੰਡ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਕੇਰਨ ਕਮਲ ਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਏਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਤੋਇ ਰੀਐ ਸ
 ਕੀ ਗੀਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਣੀ ਆਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮ
 ਜੋ ਬਗੁ ਬਿਦੁ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿਦੁ ॥ ਗਤਉ ਆਠ ਪਤਰੁ
 ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਵਕੁ ਇੰਨੇ ਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਨੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥
 ਜਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸਿ ਉਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਕੀ ਆਤਿ ਸਕਉ ਜਨੁ ਅਗੋਦ
 ਜਪ ਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ਨਿਤ ॥ ਰਸਨਾ ਮੁਖ ਪਤਰੁ ਪਾਥਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇ ਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮਗੈ ਗਵਾਥਾ ॥ ਤੁਦਾਇ
 ਅਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਨੁ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ਗੰਡ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧੁਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਅਨਿਕ ਬਾਰ
 ਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਲ ਗਤੀ ਸਭ ਤਿ ਆਗਿ ॥ ਗੁਰਸੂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਰਭਾ
 ਜੀ ॥ ਆਠ ਪਤਰੁ ਗਾਈ ਐ ਗੋ ਬਿਦੁ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿਦੁ ॥ ਗਤਉ ॥
 ਤੇ ਗੁਣ ਮਤ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇ
 ਵਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੋਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਤੁ ਤਤੁ ਗਿਅ
 ਨੁ ਸਾਸੰਗਿ ਜਪੀ ਐ ਤਿਨਾ ਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ॥ ਅੰਤ ਰਜ
 ਮਿ ਪ੍ਰਭ ਕੁ ਦਕਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਥੀ ਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਭਾਗੇ

ਬਿਕਰਲ ਜੁ ਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭਾਰਿ

ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ

ਗੰਡ ਮਝਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਕਰਿ ਕਿਸੇ

ਅਨਦ ਕਰੇਇ ਬਾਬ ਕਰਾਖਿ ਈਹੁ ਗੁਰਦੇਵਿ ਪ੍ਰਭਾਕਿ ਪ੍ਰਥਮਾ

ਬਿਦ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿਦ ਤੇਰੀ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦੀ

ਪਰਬੁ ਮਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਤਾ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਆਲ ਦੁਸਰੇ

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗ ਬਸਮਾਤੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਭਲੁ ਤੁਪਲ ਤੁਸਰੇ

ਪਾਵਨੁ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੈ ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿਦ ਤੁਮਾਰੈ

ਜੀ ਐਭਗਵੰਤੁ ਗੰਗਾ ਸੋਗਾ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭਾਇ ਆਏ ਮਨ ਬਾਂਝਤੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ

॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦੇਇ ਆਗ ਸਗ ਬਨਿ ਪਾਨ ਮਾਥੀ ਚਰ

ਸਿਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇ ਕੋਟਿ ਜਿਜਾਪਿ

ਗੰਡ ਮਝਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ

ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਮਾਰਚੀਤ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭਾ ਮਿਟੇ ਬਖਾਇ ਦੁਖ ਅੰਧੇ

ਗਲਾ ਜਾਇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਤਰੀ ਐਸੀ ਸਾਰੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਇ ਐਸੇ

ਅਪਾਰੁ ਰਹਿ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ਤਿਸ ਕਉ ਪਾਇ ਸਕੈ

ਲੁ ਜਗਮਤਿ ਆਇ ਆਸ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਥਾਨੁ

ਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਾ ਮਕੁਧ ਮਿਟਿ ਓਨ ਮਾਦ ਸਦਾ ਤੁਰਿ ਜਾਨੈ

ਵੰਤ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪ੍ਰਗਟ ਮੰਤ ਤਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ਮਿਲਿ ਸੰਤ

ਸਭਿਕਾ ਜਸ ਵਾਰ ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮਰੀ ਗਸੀ ਗਜਾਗਾ ਤਰਿ ਚਰਣੀ ਮਾਨ

ਗੰਡ ਮਝਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੰਧਿ ਤਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨੀਠਿ ਰਿਮਰਣ ਤਰਿ ਗੁਣ

ਨੀਜ ਮਪੰਥ ਮਾਥੀ ਚਰ ਪੰਚ ਦੁਤਾ ॥ ਤਉ ਸਗਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ

ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਤਿ ਨਿਤਾ ੧ ਰਹਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ

ਰਬੁ ਮਕਾ ਕਰਤਿ ਵਖਿ ਆਣ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨ ਗਮਦਾਸ ਮਿਤਿ ਨਾਇ

ਮਅਥਿਨਾਸਾ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਤ ਕਰਤਿ ਸਿਵ ਦੇਵਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਿਲੁ ਹੀ ਅੰਧ

ਅਭੇਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਜਗਮਤਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇ ਹੀ ਕੋਇ

ਸਰਬਨਿਪਾਤੋਗੀਤਿਸਟੀਮਾਤਿ ਦੀਨੁਜਥੇ
ਗੰਗ ਮਝਲ ੫ ੫੭੨

ਸੰਤਕਾਈਆਪਰਭਿ ਬਿਦਾਰਉ ਸੰਤਕਾਨਿਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ ਸੰਤ
ਜੰਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਾਇ ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਟਤਾਇ ਸੋਈਸੰ
ਤਕੋਵੇਗਮ ਸੰਤਗੋਬਿਦਕੋਵੇਕੋਕਾਮ ਰਹਉ ਸੰਤਕੋਉਪਗਿਦਉਪ੍ਰਕੁਤ
ਸੰਤਕੋਸੰਗਿਬਸੇਦਿਨੁਗਤਿ ਸਮਿਸਾਸਿਸੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਇ ਸੰਤਕਾਦੱਖੀ
ਸੰਤਕੀਨਿਦਾਕਰਹੁਨਕੋਇ ਜੰਨਿਦੇਤਿਸਕਾਪਤਨੁਉਇ
ਸੰਤਕਉਰਾਖੈਸਿਰਜਨਤਹੁ ਸੁਖਮਾਰਉਸਗਲਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕ
ਜੰਅਥਿਸਾਸੁ ਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ ਕਉਉਪਜੀਪਰਤੀਤਿ
ਜੰਮੁਖਤਹੁਗੁਰਮੁਖਸਦਜੀ ਤਾ ਗੰਗ ਮ. ੫੭੩

ਨਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਗਾਇਣ ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਥਿਲਾਇਣ
ਰਹਉ ਨਗਾਇਣਸਰਮਾਤਿਨਿਵਾਸ ਨਗਾਇਣਘਟਘਟਿਪਰਗਾਸ ਨਗਾ
ਇਕਤੇਨਗਕਿਨਜਾਤਿ ਨਗਾਇਣਸੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਤਿ ਨਗਾਇ
ਜਨਮਾਤਿਅਧਾਰ ਨਗਾਇਣਬੋਤਿਥਸੰਸਾਰ ਨਗਾਇਣਕਤਜਮੁਭਾਗਿ
ਪਾਇਣ ਨਗਾਇਣਦੰਤਭਾਨੇਗਾਇਣ ਨਗਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿਦ
ਨਾਇਣਕੀਨੇਸੁਖਅਨੰਦ ਨਗਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨਪਰਤਪ ਨਗਾਇਣਸੰਤ
ਕੋਹੀਥਪ ਨਗਾਇਣਸਾਧਸੰਗਿਨਗਾਇਣ ਬਰੰਬਰਨਗਾਇਣਗਾਇ
ਣ ਬਸੁਤਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਤੀ ਨਗਾਇਣਓਟ ਦਸਗਤੀ ੫੭੪

ਗੰਗ ਮਝਲ ੫ ੫੭੩ ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹੁ
ਤੰਮਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ ਰਹਉ ਮਤਗਰਭਮਾਤਿਅਗਾਨਿਨਜੈ ਕਮੁਕੋ
ਪੁਕੋਮੋਪੁਪੈ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਦਕਕੋਮੁਤਿਲਾਏਥਾਰੁ ੫੭੫
ਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਤੁ ਦੁਤਦੁਸਟਤਿਸੁਪਤਨਾਤਿ ਜੰਜੋਗਰਥੁਕਰੇਸੋਜਾਇ
ਗੀਬਦਸਕੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾਇ ਜੰਜੋਸਰਣਿਪਾਇਅਤਰਿਗਾਇ ਸੋਦਾਸੁਰ
ਖੰਅਪਣੈਕੋਠਿਲਾਇ ਜੇਕੋਬੁਤਕਰੇਅਤੰਕਾਰੁ ਓਤਿਖਿਨਮਹਿਰੁਲਤਖਾ
ਰੁਨਾਇ ੩। ਤੈਥੀਸਚਾਉਵਣਹੁ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈ ਬਲਿਤਗਾਅਪਣੇਦ

ਸਰਬੋਕਿਰਪਾਧਾਰਿ

ਕੇਪ੍ਰਤਪਾਣਅਧਾਰ

॥

ਗੋਤਰ

ਮਤਲਾਖ

ਘਰੁ ੨

ਅਚਰਜਕਥਾਮਤਾਅਨੁਪ ਪ੍ਰਾਤਮਾਪਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰੁਪੁ ॥ ਗਤਉ ਨਾਇ ॥
ਇਉਬਾਣਾ ਨਾਇਸੁਦੁਖੁਨਤੀਜਮਜਾਣਾ ॥ ਨਾਇਉਥਿਨਸੈਨਾਇਉਜਾਣੇ ॥
ਜੁਗਾਦੀਗਤਿਅਸਮਾਇ ॥ ਨਾਇਸੁਓਸਨਨਤੀਇਸੁਸੀਤੁ ॥ ਨਾਇਸੁ ॥
ਨਾਇਸੁਮੀਤੁ ॥ ਨਾਇਸੁਤਰਖੁਨਤੀਇਸੁਸੰਗੁ ॥ ਸਭਕਿਓਇਸਕਾਇਉਕੇ ॥
॥ ੨ ॥ ਨਾਇਸੁਕਪੁਨਤੀਇਸੁਮਾਇਆ ॥ ਇਉਅਪਰੰਪਰੁਤੰਤਾਅਇਆ ॥
ਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾਗੈ ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਤੀਜਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨਿਗੁਣ ॥
ਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ ॥ ਮਤਮਾਇਆਤਾਕੀਏਓਇਆ ॥ ਅਚਲਅੰਯ ॥
ਭੇਦਦਇਆਲ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿ ॥
ਪਾਇ ॥ ਤਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਗੋਤਰ ਮ ॥
ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਤਰੈਜਉ ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਉ ਸੰਤਨ ॥
ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਏ ਸੰਤਸਰਟਿਵਰਭਗੀਪਏ ॥ ਰਾਮਜਪਤਕ ॥
ਨੁਨਵਿਅਧੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਧੈ ॥ ਗਤਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਕ ॥
ਇਆਲ ਸਾਧੁਜਨਕੀ ਕਰੈਰਵਾਲ ਕਾਮੁਕੁੰਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ॥
ਸੈਮਨਿਅਇ ॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਤੰਕਾਪਰਵਾਣੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕ ॥
ਤੁ ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭੀਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਅਜਗੈ ॥
ਗਨਕਮਥਜਨਕਾਅਧਾਰੁ ਗੁਣਗੋਵਿਦਰਉਸਚੁਵਧਾਰ ਦਾਸਜਨਕ ॥
ਸਾਧੁਰਿ ॥ ਸੁਖਪਾਵੈਜਨਧੁਰਿ ॥ ੪ ॥

16 - ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਰ ਮਾਲਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨

ਨਿਸਕਾਰਪੁੰਗੁਰਦੇਵ ਸਫਲਮੂਰਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ ਅੰਤਰਜਮੀ
 ਭੁਖਿਧਾਤਾ ਅਠਪਤਨਮਰਗਿਗਤਾ ਗੁਰਗੋਰਿਦਗੁਰਗੋਪਾਲ
 ਮੇਦਸਕਉਗਥਨਤਰੁ ॥ ੧ ॥ ਪਾਤਿਸਾਤਸਾਤਉਮਰਦੁਪਤੀਅੰਧ
 ਅੰਕਰੀਮਾਰਿਪਚਾਏ ਨਿਦਕਕੇਮੁਖਿਕੀਨਿਗੁ ਜੇਜੇਕਰੁਕੇਸਭੁ
 ਸੰਤਕੇਮਨਿਮਤਾਅੰਦ ਸੰਤਜਪਤਿਗੁਰਦਉਭਗਵੰਤੁ ਸੰਗਤਿਕੇ
 ਜਲਭਏ ਸਗਲਥਾਨਨਿਦਕਕੇਗਾਏ ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨਸਦਸਥਏ
 ਮਗੁਰੁਥੇਪਰਵਾਤ ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਗਨਿ ਨਿਦਕਮਾਰਿਪਾਏ
 ਭੁਧਰਨਿ ਜਨਕੀਨਿਦਾਕੇਗੇਨਕੇਏ ਜੇਕੇਸੇਸਦੁਖੀਅੰਤਉ ਅਠਪਤ
 ਜਾਏਕੁਧਿਅੰਧੇ ਜਮੁਆਤਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ ਜਨੁਨਿਰਵੇਨੁਨਿਦਕ
 ਅੰਕਰੀ ਜਨਭਲਮਾਨਤਿਨਿਦਕਵੇਕਰੀ ਗੁਰਕੇਸਿਖਸਤਿਗੁਰੁਧਿਅੰਧਿ
 ਅਜਰਿਥੇਨਿਦਕਨਗਕਿਪਾਏਆ ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਧਿਅੰਧੇ
 ਅੰਧਚਰਨਵਹਤਤਿਤਰਿਦੁਅੰਧੇ ਜੈਸਾਕੇਸੁਭੈਸਾਪਾਏ ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜ
 ਨਰਪਰਜਾਏ ਨੀਧਰਿਅਸਤਿਗੁਰਗਾਰਤੇਰੀ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਤੁਜਨ
 ਕੰ ਕੁ ਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਤਰੀ ਜਾਕੇਸਿਮਗਨਿਪੈਜਸਵਰੀ

॥ ੨ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਰਾਮਕਲੀਕਾ

ਚਉਪਦੇ ਮਠਥਾ ੧ ਪਾੜਿ ੪੬੭

੧ ਕੋਈਪੜਤਾਸਤਸਾਕਿਰਤਾ

੨ ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਗੀਪਸਰਿਗੀ

੩ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਤਿਕਵਨਦਰਕਤੀਐ

੪ ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਕੀ

੫ ਸੁਇਮਾਓਦਾਨਨਕੁਥਲੈ

੬ ਤਮਰੋਲਤਥੇਜੀਪਾਪਭਗੀਏ

੭ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐਏਤੁ ੪੬੮

੮ ਤੁਧਨੋਨਿਵਟੁਮੰਨਤੁਤੇਗਨਾਰੀ

੯ ਸਾਗਰਮਤਿਬੂਦਬੂਦਮਤਿਸਾਗਰ

੧੦ ਜਾਤਰਿਪੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ

੧੧ ਥਾਦਨੁਭਜਨੁਮਾਗਤੁਭਗੀ

ਚਉਪਦੇ ਮਠਥਾ ੩ ਪਾੜਿ ੪੬੯

ਸਤਸੁਗਿਸਚੁਕਤੈਸਤੁਕੋਈ

ਚਉਪਦੇ ਮਠਥਾ ੪ ਪਾੜਿ ੪੭੦

੧ ਜੇਵਰਭਗਤੋਵਤਿਵਰਭਗੀ

੨ ਰਾਮਜਨਮਿਭਿਭਇਆਅਨੰਦਾ

੩ ਤਰਿਕੇਸਖਸਾਧਜਨਨੀਕੇ

੪ ਜੇਵਰਭਗਤੋਵਤਿਵਰਮੇਰੇ ੪੭੦

੫ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਤੁਤਰਿਮੇਲ

੬ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਰਾਵਰਪੁਰਖੁਏ

ਚਉਪਦੇ ਮਠਥਾ ੫ ਪਾੜਿ

੧ ਕਿਰਪਾਕਰਤੁਦੀਨਕੇਦਰ

੨ ਪਵਤੁਚਰਣਤਲਿਭਿਪਦੇ

੩ ਆਵਤਤਰਖਨਜਾਵਤਤਰਖ

ਅੰਗੀਕਰਕੀਆਪੁਭਿਮਦੇ

੪ ਤੈਗੁਣਗਤਤਰਤੈਨਿਰ

੫ ਅੰਗੀਕਰਕੀਆਪੁਭਿਮਦੇ

੬ ਤੁਦਾਨਾਤੁਆਥਿਚਯੁਤੁ

੭ ਕਰਕਹਿਤਾਥਪਖਾਵਸੁਨਾ

੮ ਓਅੰਕਾਰੀਏਕਧੁਨੀਏ

੯ ਕੋਈਥਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈ

੧੦ ਪਵਨੈਮਤਿਪਵਨੁਸਮਾਦੇ

੧੧ ਜਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਪਾਲਦ

੧੨ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਤਿਨਤੁਮਾਨ

੧੩ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਕਿਨ

੧੪ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ

੧੫ ਸੇਵਕਯਾਇਓਭਪੁਨੀਦੇ

੧੬ ਤਨਤੇਭਾਕਟੀਆਪਨੀਦੇ

੧੭ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਤਿ

੧੮ ਕੋਟਿਬਿਘਨਾਨੀਅਵਾ

੧੯ ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਾਤੁਲੋਗ ਪਦੇ

੨੦ ਪੰਚਸਬਦਤਤਪ੍ਰਗਨਦ

੨੧ ਭੇਟਤਸੀਗਿਧਾਸੁਭਾ

੨੨ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗਿਯੁਗਮੁ

੨੩ ਸੰਚਤਿਦਰਬੁਦੇਤਿਦੁਖ

ਕਰਿਸੰਜਗੁਬਨਾਈਕਾਇ ੫੩
ਜੇਕਿਓਕਰੈਸੋਈਸੁਖਜਾਨਾ ੪੭੫
ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਿਸਾਮ
ਜੀਜਮੰਤਰਿਕੀਰਤਨਗਾਉ
ਸਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਿਕੇਲ
ਗੁਕਰਿਪਕਰੀਨਅਈਤਾਬਿ ੪੭੬
ਅਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਤਿਪੇਖੁ
ਦੀਨਾਮੁਕੀਓਪਾਵਿਤੁ
ਕਉਰੀਬਦਲੈਤਿਅਗੈਰਤਨੁ
ਗਇਦਿਨਸੁਜਾਪਿਓਤਰਿਨਾਉ
ਭੇਗੀਸਗਇਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ ੫੩੪੭੭
ਗਤਜਵੇਤਰਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤਖੁਗੋਅਨੁ
ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਤਿਬੇਦ
ਕਿਓਕੁਜਨਕੀਓਜਾਨੀ

ਪਸੰਦਮਕਰਮੁਤਜਾਨਾਮੁਜਾਪੀਥਵਡੇਰਾਗਰਪਰਮੇਸਰਾ

ਪਸੰਦਮਕਰਮੁਤਜਾਨਾਮੁਜਾਪੀਥਵਡੇਰਾਗਰਪਰਮੇਸਰਾ

ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ ੧ ॥
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਏਤੁ ਤਨੁਕਰਿਤੁਲਾਏਪਾਤਿਜੇਤੁ ਅੰਤ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਦੀਵਾਬਥਾਅਥਕੁ ਐਸਾਦੀਵਾ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁਦੀਵੈਸਤਸੋਈਪਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਥੀਮਿਟੀਸੋ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾਕਾਕੀਆਮਨੈਸੋਇ ਕਰਣੀਤੇਕਰਿਚਕਤੁਛਾਥਿ ਏਥੈਓ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਥਾਬੁਝੈ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁਪਾਟਿਦੀਵਾਨਿਤਚਲੁਤੋਇ ਪਾਣੀਮਰੈਨਬੁਝਾਇਆਜਾ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾਦੀਵਾਨੀਰਿਤਗਾਇ ॥ ਰੋਲੈਵਾਉਨਵਰਾਤੋਇ ਜਾਪੈਜਿਉਮਿ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਿਓਇ ਖੜੀਬੁਤਮਫੁਸੁਦੁਕਿਵੈਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿਨਪਾਈਆਗਦੀ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਐਸਾਦੀਵਾਬਾਏਕੋਇ ॥ ਸੱਪਾਰੰਗਤਿਤੋਇ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਵਿਫੁਮੰਨਦੁਤੇਰਾਉ ॥ ਸਚੁਭੇਟਬੈਸਦਕਉਥਾਉ ਸਤੁਸੰਤਖੁ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾਸੁਦਿਸਦਿਬਤਲੇਪਾਸਿ ॥ ਬਿਰਥਾਕੋਇਨ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀਦਰਗਤਸਾਚਾਸੋਇ ਰਤਾਉ ॥ ਧਾਪਤਪਤਾਕਰਮਪਸਾ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਦੇਵਤਿਮੰਗਤਜਨਚਾਉ ॥ ਭਾਵੇਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਆਇ ਧੁਰਿਤੈਓ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਨਿਕਿਫੁਕੀਆਸੋਕਿਫੁਕੀਆਪਨਾਕੀਅਤਿਆਪੇਯੋਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੋਅ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਲੋਕੁਪਿਕਾਰੁਕਰੈਨੰਗਤਜੰਮ ਗਤਮਨੁਪਾਇਆਸਤਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਅ
 ਏਸਕਾਇਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੪੭

ਰਾਮਕਲੀ

ਮਤਲਾ ੧॥

ਜਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਤਤਰਿ ਮੈ ਵਿਚ ਫੁਮਾਰੀ ਸੇਵਕੇ ਸੇਵਕੇ
ਜੋ ਗੁਰਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ਸੋਤਰਿ ਜਨਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਾਵੈ ਅਤਿ
ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਭਰਿ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਤਾਰੀ
ਨਤ ਦਘਰਾ ਮਨ ਮਾਨੇ ਅਤਰਿ ਰਸਿ ਮੰਗਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਗਾਮਾ
ਅਦਿ ਪੂਰਖੁ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਰਿਗ ਪਾਣੀ ਤਤਤੀ ਰਬ ਵਰਤਤ ਪ੍ਰਸਾਰੇ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਅਤਰਿ
॥੩॥ ਜਤ ਅਪੁਗਾਇ ਅਭਉਰਗਾ ਗੁਰਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ
ਗੁਰਗੁਰਮੁਚੁ ਕਾਇਆ ਕਤੁ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ

ਰਾਮਕਲੀ

ਮਤਲਾ ੧॥

ਪ੍ਰਕ ੧

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ਖੁਧਿ ਆਦੁ ਮਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਅਗੈ
ਤਿਨਤੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਾਤਿ ਕਈ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਗੈ
॥ ਜਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਤ ਜੇ ਪਾਰਿਵਾਸੈ ਏਕ ਦਿਸਟਿ ਏਕ ਕਰਿ
ਭੀਖਿ ਆਭਾਇ ਸਬਦਿ ਰਿਪਤਾਸੈ ਰਤਾਰੀ ਪੰਚ ਬੈਠ ਗੁਰ
ਤਧਾਰੀ ਰਾਮਕਲਾਨਿ ਬਡੈ ਪਾਤਿ ਸੰਗੀ ਧਰਤੁ ਟੀਗਾ ਰੋਸਿ ਭਗ
ਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਭਾਰਿ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜਗੈ
ਪੁਸੁ ਪੁਸੁ ਸਮਕਰਣ ਸੰਗ ਬਿਥਰੀ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਸਬਦਿ
ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਤ ਜਗੈ ਏਕ ਪਾਤਿ ਭੁਟ
ਮਕੁ ਪੁਗੁਰਸਬਦੀ ਲੁਟਾ ਮਨ ਮਤਿ ਮੁੰਦਾ ਤਰਿ ਗੁਰਸਰਣ
ਭਗਤਿ ਜਨਤਰਣਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੪

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ

ਜੇਵਰਭਾਗਤਵਤਿਵਰਭਾਗੀਤਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ ਨਾਮੁ
ਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਤਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰ
ਈ ਤਿਰਦੈ ॥ ਗਾਸੁਤਵੈਲਿਵਲਾਗੇਗੁਰਮਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਸ
॥੧॥ ਰਤਾਉ ਤਰਿਰਤਨਜਵੇਤਰਮਾਦੇਕਬਤੁਸਾਗਰਭਰਪਰ
ਸੁਵਰਭਾਗਤਵੇਵਰਮਸਤਕਿਤਿਨੀਗੁਰਮਤਿਕਾਚਿਕਦਿ
ਰਤਨਜਵੇਤੁਰਲਾਭੁਤਰਿਨਾਮਾਗੁਰਕਾਦਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ
ਤੀਣਮਨਮੁਖਨਤੀਲੀਆਤਿਦਥਲੈਲਾਖੁਭਾਪਾਇਆ
ਭਾਗੁਤਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਅਤਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਯਾਏ
ਪਾਵੈਧਨਧਨਗੁਰਮਤਿਤਰਿਪਾਏ

ਰਾਮਕਲੀ

ਮਤਲਾ ੪

ਪਾਉ ੧

ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਾਇਆਅਨੰਦਤਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ ਤੁਮ
ਲਗਾਈਸਭਾਕਥਿਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ ਰਾਮਜ
ਤਿਰਾਮੁਖੈਲਾਇ ਜੋਜੋਸੁਦੈਕਤੈਸੋਮੁਕਤਾਰਾਮਜਪਤਸੋਤਾਇ
ਜੇਵਰਭਾਗਤਵੇ ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਤਰਿਰਾਮਜਨਭੇਟਾਇ ਦਰ
ਦੇਤੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁਦਲਦੁਖੁਲਤਿਜਾਇ ਤਰਿਕੇਕ
ਨਨੀਕੇ ਭਾਗਤੀਣਨਸੁਖਾਇ ਕਿਉਜਿਉਰਾਮਕਤਤਿਜਨੁਇ
ਦਕਰੀਸੁਲਗਾਇ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਗਨੀਦਕਜਿਨਜਨਤੀਤ
ਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ ਸੇਤਰਿਕੇਚੋਰਵੇਮੁਖਮੁਖਕਲੇਜਿਨਗੁ
ਜਨਭਾਇ ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਗਾਖਤੁਤਰਿਜੀਉਤਮਦੀ
ਸਰਣਾਇ ਤਮਥਾਰਿਕਤਮਪਿਤਾਪੁਰਮੇਰੇਜਨ ਬਖ
ਲਾਇ

ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੪

ਤਰਿਕੇਸਖਾਸਜਨਨੀਕੇਤਿਨਉਪਾਰਿਤਬੁਵਤਾਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਈਪੁਰਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਅਗਪਿਮਿਲਾਵੈ ॥ ਰਾਮਮਕਲੀਤਰਿ
ਮੇਲਿਮਾਨਿਭਾਵੈ ਅਮਿਉਅਮਿਉਤਰਿਰਸੁਤੈਮੀਠਾਮਿਲਿਸੰਤ

ਰਹਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਉਤਮ ਮਿਲਿ ਉਤਮ
 ਤਮ ਤੇ ਵਤ ਚਹੀ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾ
 ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਾ ਤਿਸੇ ਵਰਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਤਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਕੁਰੁ ਛਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੱਕਉ
 ਰਿਪਾਜ ਗਜੀ ਵਨ ਦਾਤੇ ਤਹਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇਪਾਵੈ ਤਉ ਕਾਟਉ
 ਦਿਵਾ ਦਿਸਿ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਸੰਤੁ ਚਰਿਅਾਵੈ ॥੬॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲ ੪ ਘਰੁ ੧

ਵਰਭਾਗਤਿ ਵਰ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲ ਦਿਅਾ ਦਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ਤਹਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੂਟ ਸਰਨੀ ਕੇ ਵਰਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨ ਵਾਈਐ ਰਾਮ ਮੱਕਉ
 ਜਨ ਕਾ ਰੋਲਾਈਐ ਤਉ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਅਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮ
 ਖੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹਿ ਜਨ ਵਰੇ ਵਰੇ ਵਰਉ ਚੇਜ ਸਤਿ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਖਾਇਆਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ
 ਰ ਜਗਾਈਐ ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਰੇ ਬਤਾਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿਉ ਬ
 ਰੁਸ ਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗਨੀ ਚਕੀ ਸੰਗਾ ਤਿਜਾਇ
 ਲਾਖਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪੁਰ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰ
 ਤਿ ਸੁਕਾਈਐ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੧

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਤਹਿ ਮੇਲਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਣਤ ਰਿਹਾਇਆ ਤ
 ਨੇ ਤਿਉ ਇਲਗਤ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਰਾਮ ਮੈਂ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਮੈਂ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਤਾ ਮਾਤਾ ਤਹਿ ਸਾਖਾਇਆ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹੀਤ
 ਤਾ ਮਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਗਤਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਰਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰ
 ਨੇ ਤਉ ਤਹਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਮੈਂ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੁਭੈ
 ਰੁਝੈ ਮਨਿ ਤਹਿ ਜਪੁ ਜਪੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਮ ਤੀਲਛਿ ਗਤਿ ਮੇਰੇ ਕਟੇਰਿ
 ਪਾਸਿ ਪਾਸਿ ਨ ਕਵਚਾਇਆ ॥੩॥ ਮੱਕਉ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਾ ਲੇਖੈ

ਸੁਆਮੀਰਿਦ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ
ਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਇਆਇਆ

ਗੁਰੂ

॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥

ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਰਾਵਰਪੁਰਖੁਤੈਜਿਤਮਿਭਿਐਤਰਿ
ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਅਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਧੇ
ਗੁਰਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕੀਠਿਧਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਦੀਮਾ
ਧਨਵਰਭਗਤਮਾਰੇਰਤਾਉ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਧਿ
ਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਾਇਧਾਰੇ। ਤਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਤਿਗਿਧਿ
ਤਥਪਸਾਰੇ॥ ਤਰਿਜਸੁਜਾਪਿਜਪੁਵਰਾਵਰੇਰਸੁਮੁਖਿ
ਉਥਿਧਾਰੇਜੇਵਰਭਗਤਵਾਤਿਤਾਜਪੀਐਤਰਿਭਥਿਜਲਪ
ਗੇ॥ ਤਰਿਜਨੀਕਟਿਨੀਕਟਿਤਰਿਜਨਤੈਤਰਿਗਥੇਕੋਟਿ
॥ ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਤੈਤਰਿਪੁਰੁਤਮਥਾਰਿਕਤਮਪ੍ਰਤਿਧਾਰੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫

ਕਿਰਪਾਕਰੁਤਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰਾਗੁਣਅਵਗਣਨਥੀਚਗੁਰੁਕਰ
ਕਾਕਿਅਧੈਪੈਸੁਆਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਤੀ ਮੇਰੇਮਨਸਦਿ
ਵਿਸੁਖੁਤੈਜੀਏਥਤੁਸੰਘੀਠਕੁਪਾਵਤੁਠਿਰਿਤੁਖੁਨਵਿਅਧੈ
॥੧॥ ਰਤਾਉ ਕਾਚੇਭਾਰੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ
ਖਤੁਠਿਧਿਅਧੁਰਿਕਰਤੈਤਮਤੈਸੀਕਿਰਤਿਕਮਾਈ॥ ਮਨੁ
ਪਿਕੀਅਸਕੁਅਪਨਾਏਤਾਵਨਜਾਣਾ ਜਿਨੀਦੀਅਸਕਿ
ਅਵੈਮੋਤਿਅੰਧੁਲਪਟਾਣਾ ਜਿਨੀਕੀਅਸਕੀਪੁਰਜਦੇ
ਕਾਮਤਕੁਅਪਾਰਾਭਗਤਿਕਰੀਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ ਦਰੁ

॥੪॥੧੯॥

॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਤਲ੍ਹੇ ਪਰਿਆਵਤੁ ਐਸੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵਤੁ ਅਪਸਤੇਉ
 ਜਤਨਾਵਤੁ ਤਉ ਦਰਗਾਹ ਸੁਖ ਪਾਵਤੁ ਸੰਤੁ ਐਸੀ ਕਥਤ
 ਦੀ ਸੁਰਪਾਵਿਤੁ ਨਰਦੇਵ ਪਾਵਿਤੁ ਖਿਨੁ ਬੋਲਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾ
 ਰਤਉ ਪਰਪੰਚ ਚੌਰਿ ਸਤ ਜਪਾਰਿ ਬੈਸਤੁ ਭੁਠਾ ਕਤਤੁ ਨ ਕੋ
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤੁ ਨ ਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਤੁ ਇਨ ਖਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ
 ਰਮੁ ਚੁਕਾਵਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵਲਾਵਤੁ ਅਤਮੁ ਚੀਨਤੁ ਭਾਈ
 ਰਿਕਰਿ ਜਾਣਤੁ ਸਦਾ ਪੁਰਤੁ ਜਗੁ ਕਿਸ ਸਿਉ ਕਰਤੁ ਭੁਗਾਈ
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਕਤਾ ਸਤ ਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ
 ਜੀ ਕਲਿ ਮਾਹਿਤ ਰਿਪਾਇ ਅਜਨ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੀ
 ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਵਤਰਖਨ ਜਾਵਤ ਦੁਖਾਨਤ ਵਿਆਪੈ ਮਨੁ ਰੋਗਾਨੀ ਸਦਾ ਅ
 ਭੁਗੁ ਪੁਰਾਇ ਅਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲਾ ਬਿਭਿਗਾਨੀ ਇਉ ਬਿਧਿ ਤੇ ਮਨੁ
 ਜੀ ਮਤਿ ਸੋਗੁ ਗੁਲਗੁਨਾ ਬਿਆਪੈ ਤਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਭਗਾਨੀ ਰਤਉ
 ਰੁਗਪਾਵਿਤੁ ਮਿਰਤ ਪਾਵਿਤੁ ਪਾਇਆ ਲਪਾਵਿਤੁ ਅਲਗਾਨੀ ਅ
 ਅਕਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਰਿਗਾਨੀ ਨਤ ਸਿਵਸ
 ਕੰਧਨੁ ਡੀਪਵਨਾ ਤਤ ਅਕਰੁ ਨ ਡੀਮੇਦਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗਕਤਤ
 ਨਾਜਤ ਅਵਗਤਨਾ ਬਾਗਮਧਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿਕਾਧਨੁ ਸਭੁ
 ਕੋ ਤਰਿਕੇ ਗੁਣਤਉ ਕਿ ਅਗਾਨੀ ਕਤੁ ਤਮਤੁ ਮਗੁ ਰਿਖਈ
 ਤੇ ਅੰਭਾ ਮਿਲਗਾਨੀ ੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ ੫ ੫੩੧

ਰੁਗਤਰੇ ਨਿਰਾਗੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਨ ਜਾਨੈ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰ ਕੈਖ ਜਾਨੈ ੧ ਅਚਰਜੁ ਕਿਥੁ ਕਤ ਦੁਨਜਾਈ ਬਸੁ
 ਜੋ ਚਰਭਾਈ ਰਤਉ ਮੋਖਨਾਤੀ ਕਿਥੁ ਕਰੈ ਜੋਗਾ ਕਿਥੁ ਕਰੈ
 ਕੁਣ ਵੈ ਕਥਨ ਕਤਨ ਕਉ ਸੋਈ ਨਾਤੀ ਜਪੇ ਖੈਤਿ ਸੁਭਾਇ ਅਵੈ
 ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰੈ ਤਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਥੁ ਬੇਚਰਾ ਅਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
 ਅਪਣੈ ਤਰਿ ਅਪੋ ਪੁਰਖੰਡ ਰਾਗਾ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨਿ ਚਾਖਿਅ

ਰਿਪਾਤਿਰਤੇਅਪਾਣੀ ਕਤੁ ਮੇਰੀਆਸਾਪੁਰੀ

ਈ ਰਾਮਕਣੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੧

ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪੁਰਿਅਪਨੈਬੇਰੀਸਗਲੇਸਾਧੇ ਜਿਹੇ
ਜਗੁਲੁਟਿਅਤੇਬੇਰੀਲੇਬਾਧੇ ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਮੇ
ਕਰਜਭੋਗਰਮਮਾਣੀਨਉਜਪੀਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ ਰਹਉ
ਵਸਿਦੁਜੀਥਾਤਾਸਿਰਉਪਰਿਗਵਾਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੁਰਾਤ
ਇਕਨਾਮਕੈਆਧਾਰਾ ਪੁਰਨਤੋਇਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਇਕੀ
ਥਾਤਾ ਤਤੁਸਾਰਪਰਮਪਦਪਾਇਆਥਾਰਿਨਕਤਤੁਜਾਤਾ
ਨਸਾਕਉਜੈਸਾਤੁਤੈਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ ਅਤੁਲਅਖਾਤ
ਸੁਆਮੀ ਕਸਮੁਤਮਾਰਾ

— ਰਾਮਕਣੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੧

ਤੁਦਨਾਤੁਅਥਿਚਭੁਤੁਤੀ ਜਾਤਿਮੇਰੀਪਾਤੀ ਤੁਅਚਭੁਤੁ
ਤਿਨਤੀਤਾਤਮਕੈਸੀਤਾਤੀ ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੁਤੀ ਏਕੈਏਕੈ
ਇਆ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਆ ਰਹਉ ਤੁਮਾਰਾ
ਤਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਾਤਿਮਾਣਕਥਾਥਾ ਤੁਮਦੇਵਤੁਤਿਲਸੰਗਾ
ਤਮਰੰਚਤਸਦਾਨਿਤਾਥਾ ਤਮਥਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਤਮਰੰਚ
ਕਿਦੇਵਤੁਖੀਰਾ ਤਮਖੇਲਤਸਰਥਾਰਥਾਰਵਤੁਮਸਦਾ
ਗਤੀਰਾ ਤੁਮਪੁਰਨਪੁਰਿਰਤੇਸੰਪੁਰਨਤਮਭੀਸੰਗਿਅਪਾਰਾ
ਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿਤਾ ਕਤਦੁਨਜਾਏ

ਰਾਮਕਣੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੧

ਕਰਕਰਿਤਾਥਪਖਾਵਜੁਨੈਨਤੁਮਾਕੈਵਜਤਿਰਥਾਥਾ ਕਰਕਰ
ਥਾਸੁਰੀਥਾਜੈਜਿਤਵਾਧੁਨਿਅਗਾਜਾ ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮੁਤ
ਅਏਧੁਧਰਸਾਜਾ ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਕਾਰੀ ਪੇਖੈਪੇਖਦੇਤੁ
ਥਾਜੇਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ ਰਹਉ ਅਖਾਰਮੰਰਥੀਧਰਦਿਸ
ਉਪਰਿਗਗਨਚੰਦੋਆਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤਾਇਕੇਲਾਜਲੇ

ਪੰਚਤਤਕਾਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾਤਾ - ਚੰਦ ਸੁ
ਏ ਜੇ ਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਭੀਤ ਰਿਗਾਖੇ ਦਸ ਪਾਤ ਉਪੰਚ ਸੰਗੀ
ਤਰਿ ਸਾਥੈ ਭਿਨ ਭਿਨ ਤੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਾ ਤੋ ਨਿਰਸੀ
ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਤੋ ਵੇਦਿ ਨਰਾਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੁਰਾ ਏ
ਵਾਤਿ ਏ ਕਿਭ ਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਤੋ ਇਧੁਗਾ ਕੁਤੁ
ਤੁ ਨਿਨਾ ਚੇ ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਪੁਰਾ
ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਕਾਰਿ ਏ ਕਧੁ ਨਿਏ ਕੈ ਏ ਕੈ ਰਾਗ ਅਲਾਪੈ ਏ ਕਾ ਦੇ ਸੀ ਏ ਕੁ ਦਿਖਾਵੈ
ਜਿ ਆਥਿ ਆਪੈ ਏ ਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏ ਕਾ ਤੀ ਸੇਵਾ ਏ ਕੋ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਪੈ
ਭੁਭੁਭੇ ਕੀਰਤਨੀ ਆ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਗੁਨ ਗਾਉ ਬੋਰਿ ਮਾਇਆ
ਘਸੁ ਆਉ ਗਤਉ - ਪੰਚ ਬਾਜਿ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰ ਐਚਾ
ਵਜਾ ਮਨੁ ਤਾਤੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਥੈ ਫੇਰੀ ਫੇਰਨ ਤੋ ਵੇ
ਕਉ ਏ ਕਸ ਬਦੁ ਬੀਧਿ ਪਾਥੈ - ਨਾਰਦੀ ਨਰਤ ਰਜਾ ਟਿਤੁਰੇ ਘੁ
ਖ ਕੁਤਿ ਆਗਿ ਵਿਸੁਰੇ ਸਤ ਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ਏਤੁ ਨਿਰਤ
ਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ - ਜੇਕੁ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਤੁ ਕੀ
ਰਾਗਾਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਉ ਏਟੇ ਕ ਕੁਤੁ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏ
ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਾਘ ਘਰੁ ੧

ਕੋਈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਪੁਦਾਇ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਾਈ ਅਕੋਈ ਅ
ਭੀ ਕਾਟ ਕਰਣ ਕਰੀ ਮੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਗਤੀ ਮ ਗਤਉ
ਕੋਈ ਵੇਤੀ ਗਥਿ ਕੋਈ ਤਜ ਜਾਏ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੁਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰਾਨੀ
ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ਕੋਈ ਚੰਦੀ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁ
ਕੋਈ ਕਤੈ ਤਰਕ ਕੋਈ ਕਤੈ ਤਿਦੁ ਕੋਈ ਬਾਥੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ
ਤੁਰਕੁ ਤੁਰਕੁ ਮੁਖ ਨਾਨਾ ਪੁਰਸਾਇ ਕਾਤਿ ਨੇਤੈ ਚੁਜਤਾ ੫ ੧ ੧ ੨ ੧ ੧

ਵੇਸ ਮਤਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਉ ਆ ਜੰਤੀ ਮਤਿ ਜੋ ਤਿਗਲਿ ਜਾਇ ਆ
ਮਾਟੀ ਤੋਈ ਏਕਾ ਰਵਨ ਤਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕਾ ੧ ਕਉਨੁ ਮੁਆਰੇ

ਕਉਨੁ ਮੁਖਾ ਬੁਠਮਗਿ ਅਨੀ ਮਿਥਿ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰੁ
ਇਅਗਰਤਉ ॥ ਅਗਲੀ ਕਿਓ ਖਬਾਰਿ ਨ ਪਈ
ਉਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਬੰਧਾ ਸੁਪਨੁ ਭਾਇ
ਅੰਧਾ ॥ ਇਤੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਗਚਿਅ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾ
ਮਿਅਪਾਰਿ ॥ ਨਕ ਮੁਆਨ ਮਰਣੈ ਜਗਾ ॥ ਨਤ ਬਿਨ ਸੈ ਅੰਧ
॥ ३ ॥ ਜੋਇਤੁ ਜਾਣਤੁ ਸੋਇਤੁ ਨਾਤਿ ॥ ਜਾਨਣਤੁ ਕਉ ਬਾਇ
ਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਕ ਲੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ
॥ १ ॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ॥ ੫ ॥

ਜਪਿਗੋ ਬਿਦਗੋ ਪਲਲਾਲ ਰਾਮਨਾਮ ਸਿਮਰਿਤੁ ਜੀਵ
ਖਾਈ ਮਤ ਕਾਝੁ ਰਤਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ
ਥਰੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰਨਾਤੀ ਪ੍ਰਿਥ
ਨਾ ॥ ਅਖੈ ਏਤੁ ਬੀਚਾਰੁ

੫੩੨ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ਨ ਤੁਮਨਾਤਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀਏ ਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਾਤਿ
ਟੀ ਮਿਲਿਏ ਕੋ ਕਾਤਿ ਆ ॥ ਤਾਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਾਤਿ ਆ
ਨੁਪਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਅਮਤ ਵਰੋਰੇ ਰਤਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਰਿ
ਕਾਖੇੜਾ ਚਿਤੀਏ ਮਾਤਿ ਕਿਓ ਭਾਇਆ ॥ ਦੁਤੇੜਾ ਦੁਤੀਆ
ਅਗਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਗਤਿ ਆਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ
ਤਿਪਰੇ ਮਣੀਏ ਗਾਠੀ

ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿਚਿ ਅਸਤੁਤ ਅਈਥਾਇ
ਮਾਤਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਤੈਕੀਆ ॥ ਤਤ ਬਿਖਵੈ ਬਾਨ ਅਨਿਕ ਬਿਰਕੀ
ਜਤਖ ਜਤਦੁ ਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ॥ ਜੋਗੀ ਮਤਲੁ ਪੁਰੁ
॥ ੧ ॥ ਇਉਂ ਕਿਕੁਰੀ ਅਨੁਪਵਾਜੈ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਾਮੀ
ਰਤਉ ਤੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਾਝਾ ॥

ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈਲਾਸੀ ਬਿਗਲੀ ॥ ਲਓ ਨਾੜੀ ਸੁ ਅਧੈ ਅਸਤੀ
ਕਰਿ ਚੰਡਾ ਧਾਰਿਆ ॥ ਕਿਅ ਤੁ ਜੋਗੀ ਗਰਬਾਤਿ ਪਾਰਿਆ

ਗੁਰਗੋਸਾਈ ਤੇਰੀ ਖਿਅਤੀ ਦਿਤਾਈ ਗਤਾਉ ਗਤਗੀਬਿ
 ਭਾਇ ਬੇਠਾਤਾਈ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦਾਪਾਈ ਮੰਗਾਤਿ ਟੁਕਾਇ ਪ
 ਮਵੇ ਨਾਥ ਆਰਿਜਾ ਚੰਡਿ ਯਾਜਨ ਆਵੇ ਚਲਾਇ ਤਜਗੀ
 ਸੁਤੇਗਾ ਮਿਥੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦ ਸੇਰਾ ਗੁਰਗੋਸਾਈ ਤੇਰੇ ਬੁਝ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੇ ਜਾਈ ਜਿਹੀ ਆਨਾ ਬੁਝਿ
 ਗਤਾ ਮਿਤ ਮਾਰੀ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਨ ਮੋਖਿ ਧਾਨਾ ਮੋਖ ਸਤਗੁ
 ਜੋਗੀ ਆ ਅਸਥਿਰਾ ਏਉ ਜਾਪਿ ਆਨਾ ਬੁਝਿ
 ਤੁਇ ਪਾਇ ਆਗੁਰਗੋਸਾਈ ਗਤਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੨॥੧੩॥੩੧॥

ਗਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੨

ਗੁਰਗੋਸਾਈ ਆਨਾ ਦੀ ਸੈਕਈ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰਾ ਸੁਧਾ ਰੁਸੁ ਜਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿ ਆਗੇ ਗੁਮਨਾ ਐਸੇ ਹੋਤ ਰਿਹਾ ਸੁਮੀਠਾ ਗੁਰ
 ਕਿਨੋ ਵੇਰ ਥੈਰੀ ਠਾ ਗਤਾਉ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਿ
 ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਤ ਕਾਮ ਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨੀ ਨਿ
 ਆਨਦ ਰੁਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ਕਿ ਆਦੇ ਵਉ ਜਾ ਸਭਾ ਕਿ
 ਸਦ ਬਾਛਿਤ ਰਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੇਸਾ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਮਤ
 ਕੁਝ ਏ ਆ ਜੈਸਾ ਸਾਤੈ ਸਾਦਿ ਖਲਾਇ ਆ ਕਤੁ ਸਭ ਪੜਦਾ
 ਉਤੇਰਾ ਤੁਮੈ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ॥ ੩ ॥

ਗਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੨

ਗੁਰਗੋਸਾਈ ਆਪਨੀ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀ ਚੰਮੁ ਖਿਦੇਵ ਸਗਲੀ
 ਤਿਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਤਉ ਸਦ ਬਾਛਿਤ ਗੀ ਕਾਜ ਤਮ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਜੈ ਅਨਤ ਦੁਰੇਸਤਿਗੁਰ ਗਤਾਉ ਮਤਿ ਮਾ
 ਗੇਰ ਗੇਰ ਗੀਭੀਰ ਤਉ ਨਿਤ ਖੁਦੇ ਲਿਜੈ ਸੁਧੀਰ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾ
 ਸੋਨਰ ਬਤੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਾਟਿ ਓਐ
 ਤਕ ਉਤਾਤੀ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪਾ ਲਾਭੁ ਰਤਨ ਤਿਸੁ ਪਾਏ ਪਾਰਿ ਆ

ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਭੁਭੰਜਨ ਲੈਤ ਰਿਆ ॥ ਨਾ ਕਿਉ ਭਰਮੁ ਜਾ
ਜਾ ਏਕ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪੁਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਭਾ ਪਦ
ਕੁਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾ ॥ ੪ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਘਰੁ ॥

ਤਨ ਤੇ ਭੁਟਕੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿ ਆਖ ਗੀਏ ॥
ਕਿਉ ਕਰੈ ਸੁਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾਏ ਤੁ ਅਚਰ ਜੂਨੈ ਨ ਪੁਜੈ ॥
ਬਮੋਤਿ ਜਾਨੀ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਠਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤਿਸਨ ਨਿਦ ॥
ਤਾਗੁਰ ਪੁਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥
ਸਗਨ ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਤਰਿ ਕੈ ਚਰਨ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਮਾਨ ॥
ਗੁਰ ਪਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਤੀਜਨੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਮਤਿ ਸਕੇ ਦਾਸ ॥
ਰੋਕ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾ ਕਹੁ ਤਨ ਤੀ ਬੈਰਾਨੀ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਦਾਸ
ਭਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਦੀਏ ਸੁਖਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਹੁ ਨਿਦਾਸ ॥
ਅਪੇ ਅਪਿ ਸੁਭ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸ ॥ ਰਾਤ ਉਰੀ ਗਿਗ ਪਾਸ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ॥

ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਘਰੁ ॥

ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾਟੀ ਕਾਸਤਿ ॥ ਤਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਤੀ ਪੁਰਨ ਰਤ ॥
ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜ ਵੈ ॥ ਅਪਨ ਕਾਤਿ ਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥
ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕੁਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ਰਤ ॥
ਗਖਿਓ ਸਾਲਗ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਤਿ ਸੋ ਬਿਸੁਮ ॥ ਤਿਲ ਕੁਚ ॥
ਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਬੁਟ ਕਰਮ ਅਰੁ ॥
ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗ ਨੁ ਗਿਤਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੱਥੀ ॥ ਮਾਠਾ ਫੇਰੈ ਮਗੋ ਬਿਧੂ ॥
ਤਾ ਬਿਧੂ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿ ਓਮੀਤ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
ਣਕੀ ਓਸ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੁਰਨ ਤਰਿ ਨਾਇ ॥
ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮ ੫ ਘਰੁ ॥
ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨ ਤੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇ ਅਧੈ ਤਾ ਕੀ ॥
ਨਿਕ ਪਾਪ ਤ ਕੇ ਪਨੀਤ ਗ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਾਇ ਆਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ॥

ਭੀਤਿ ਭਗਵਾਨ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਵਾ ਕੈ ਸਰੰਜਮ ਹੁਏ
 ਕੀਰਤ ਕਉਨ ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲ ਭਵਨ ਬੇਅੰਤ ਮਾਤ
 ਜੀ ਕੇਤ ਕਬਰਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐਤ ਕੋਚਰਨ ਤਿਨ ਤੇ
 ਅਜ ਪੁਤ ਪੁਧਿ ਆਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਆਤਿਨਿਦਨੁ ਭਗਤੁ
 ਕਲਮ ਡਿਪਰਵਾਨੁ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀ ਆਮਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਭਰੇ ਪ੍ਰਗਸ ਸਤ ਜ ਸੁਖ ਅਸ ਨਿਵਾਸ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ
 ਕੇਸ ਸਾਧ ਭੀ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ॥ ੧ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ੨ ॥
 ਦੀ ਜੈ ਕਉ ਲੋਗ ਜੋ ਕਮਾਵਨ ਮੋਈ ਭੋਗ ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ
 ਭਯ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਮਾਇ ਆਧੰਧ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਾਨੀ
 ਗਾ ਸੁਭਇ ਆਪੁਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹੁਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲੁ ਤਮਿ
 ਆਬਿਸ ਥਾਰ ਤੈ ਵਰਗੈ ਵਰਚਾਲਨ ਭਰ ਗਜਰੰਗ ਰਪ ਸਾਭਿ
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭੋਇ ਜਾ ਸੀ ਧੁਰ ਭਗਮਿ ਕੁਲੇ ਬਾਦੈ ਅੰਤ ਕਰੀ
 ਜਿਨ ਦੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਰਖ ਮਾਇ ਦੇ ਤਬਿ ਰਧਾਨੀ ਸਾ
 ਕੇ ਵੀ ਕਰਤ ਬਿਤਨੀ ਤਰਿਕਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲਿ ਮਾਇ ਏਤੁ
 ਨਾ ਸਾਧੁ ਪਾਤਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿ ਸੁਤੁ ਠਾ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਰਮ
 ਅਤਿਨੀ ਡੀਠਾ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫

ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਤ ਪੁਰਨ ਨਾਦ ਅਨਤ ਦਬਾ ਜੇ ਅਚਰ ਜਾਬਿ
 ਮਦਾ ਕੇਲ ਕਰਤਿ ਸੰਤ ਤਰਿ ਲੋਗ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਨਿਰਜੋਗ
 ਸੁਖ ਸਤ ਜ ਅਨੰਦ ਭਵਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਕਵਿਤਿ ਤਤ ਗੋਗ
 ਨੀਜ ਨਾਮ ਮਗਨ ਹੁਏ ਉਤ ਸਿਮਰਤਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਬਿਰਥੇ ਪ
 ਭੀ ਬਿਸੁਮ ਭੋਜਨ ਭਉ ਕੀਤਨੁ ਆਧਾਰ ਨਿਤ ਚਲੁ ਅਸਨੁ ਬੇ
 ਨਾ ਰਿਗਿ ਨ ਰੇ ਕੇ ਧਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਇ ਤੁਮ ਤੁਧ
 ਰੁਮ ਭੋਮੋ ਤਨ ਮਾਇ ਆਜਾਲ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲ
 ਅੰਤ ਪਰਾਵਰੁ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਸਰੁ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਤਿ

ਤਾਰੇ ਸੁਆਦੁ ਕਤਨੁ ਜਾਈ ॥ १ ॥ ਬਿਸਮਾਦੁ
ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਤੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤਮੁ
ਪਾਇਆ ਸੰਤਤ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮਹੋਪਧਿਤੁ ਅਨਿਕ ਬਰਸੰਤ
ਤਾ ॥ ਏਤੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਾਠਿ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਚਿੰਟਿ ਗਈ ਸੁਖ
ਗਏ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤਤ ਚਰਨ ਧੋਇਓ ਧੋਇਓ
ਦਰਸੁ ਪੋਖਿ ਪੋਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਤ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸਾ ਸੰਤਤ
ਮਠ ਗਸਿ ॥ ਸੰਤਤ ਮਾਗਾ ਖਿਅਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਤ ਸੰਗੁ ਦੀ ਆ ਕਿਰਪਾ ਲਾ ॥ ਸੰਤਤ ਸਤੀ ਬਿਦੇ
ਲਾ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਾਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਾਤਿ ਰਗੰਭੀ ਅਪਰ
ਸੁ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ ਲਾ ॥ ਸੰਤਤ ਦੇਖਿ ਨਿਤ
ਰਾਮ ਕਲੀ ਮ ੫ ਘਰੁ ੨

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗਿਤੁ ਰਾਜੁ ਮਾਠਾ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਣੁ
ਜਾਤੁ ਸਭ ਥਾਠੈ ॥ ਤਰਿਤ ਰਿਨ ਮੁਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਚਲੈ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ
ਲਿਖੇ ਮੀਤਾ ॥ ਤਰਿਸਿ ਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਤਰਿਸਿ ਮਰਤ
ਕਹੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿਸ ਗਲ ਨਿਰਾ ਰਥ ਕਾਮ ਸੁਰਿ
ਟੀ ਦੋਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਤਾਉ ਤੇਰੇ
ਖਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਾ ਕੇਵਰੇ ਵੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਭੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ
ਰੇ ॥ ਤਰਿਤ ਰਿਨ ਮੁਜ ਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਭੋਇ
ਭਗਤ ਕੋ ਨ ਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਠਾ ਜਨ ਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਤਰਿਸਿ
ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੇ ਕਰ ਬਾਠੁ ॥ ੧ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨
ਸਿਚਤਿ ਦਰਬੁ ਦੇਤਿ ਦੁਖ ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾਜੋਗ
ਤੰਕਾਰੁ ਤੇਰੇ ਵਰਤਾਇ ਅੰਧ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਤੁਅਗੈ ਬੰਧੁ
ਰਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੁਰੇ ॥ ਈਤਾ ਬਸਨ ਗਾਤਿ ਮੁਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਤੇ ਤੇਰੇ

ਚੰਗਤਿ ਚੰਦ੍ਰਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ੨੭੬ ॥ ਬਾਲਾ ਬਿਵਰਾ ਬਾਰਿ ਕੁਝ
 ਤੁੰਜੋ ਕੀਨੇ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਚਿਤੀ ਆ ਬਿਵਰਾ ਸਬਾ ਸੰਦੈ ਮਾਇ
 ਪਤਾਇ ਆ ਬਿਚਿਤਿ ਚਿਤਿ ਪਦੁਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚਿਤੀ ਕਾਲ ਪਾਈ ਦੁ
 ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦੀ ਭਈ ਪੇਤ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ਚਿਸ
 ਜਿਨਿ ਏਤਿ ਸਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਟਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਦੀ
 ਅਲਸ ਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤੁਮਹਿ ਦਾਰਾ ਵਡੁ ਬੁਟ ਕਹਿ ਬੰਧ ॥ ਬ
 ਜਮ ਕਾ ਵਡੁ ॥ ਜਗੇ ਅੰਧ ॥ ੨ ॥
 ਰਾਮ ਕਵਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨

ਪੰਜ ਗਾਥਾ ਈ ਕਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਚਿਤਿ ਆਨਾ ਗਚਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਤਸਾ ਰਿਸ ਮਾਏ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਉਠਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਤੁ
 ਗਤੀ ਗੋਵਿੰਦ ਬਜਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇ ਅਮੁਰੁ
 ਨੀ ੨੭੭ ॥ ਤੀਰਥੇ ਨਾਇਨ ਉਤਰ ਸਿਮੈਲੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ
 ਨੈਲੁ ॥ ਲੋਕ ਪਚਰੈ ਗਤਿ ਨੀ ਭਈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦੇ ਚਲ ਸਾਤਿ ਗੋਇ
 ਤੁਹਾ ਰਿਨਾ ਮਨ ਤੁਟ ਸਿਪਟਲ ॥ ਸਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ ਸਗਲ ਸੋ
 ਜਪੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਠਲਾ ਸੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨
 ਤੇਰਾ ਖਤੁ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਤੁ ਮਰੈ ਭਖਿ ॥ ਜਿਤੁ ਕਾਵਤਿ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਝ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੩ ॥
 ਰਾਮ ਕਵਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨

ਕੁਝ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ੩
 ਕੁਝ ਕਾਠ ਭਗਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਮਾਤਿ ਕੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤੁਝੁ ਗਾਇ
 ਕੁਝ ਕੋ ਗਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿ ਅਮਨ ਮਾਤਿ ਮਾਨੀ ॥ ਮਤ ਪੁਰਖ ਕਾ
 ਨੀਆ ॥ ੨੭੮ ॥ ਸਗਲ ਪਾਵਿਤ੍ਰਾ ਬਾਨਿ ਗਮਲਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ
 ਜਤਨਾ ॥ ਜਤਨਾ ਕੋ ਸੋਈ ਸੁਕਤਿ ਬਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥ ਅ
 ਚਿਤਿ ਤੀਰਥ ਜਤਨਾ ਧਰਮ ਧਰਮ ॥ ਤਤ ਕੈ ਕਠ ਜਤਨਾ ਮੁਢਿ ਚਗਤਿ ॥
 ਤੇਰਾ ਅੰਦਜ ਬਦਰ ਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਗੁਣ ਤਿਤ ਨਿਤ ਭਗਾਈਐ

ਆਪੋਘਾਟਿਘਾਟਿਗਤਿਆਥਿਆਪਿ ਦਇਆਲਾਪੁਰ
ਪਰਤਾਪ ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਕੁਮਨਠੇਝੁਰੇ

ਰਾਮਕਲੀ ਮ ਪ ਘਰੁ ੨

ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਾਥਿਸੁਮਾ ਗਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਗੰਗਿਅ
ਕਰੁਪਰੰਗਭੰਗਰਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਦੈਵਸੇ

ਮਕੀਵਰਿਅਈ ਕੀਤਿਕਤਨਜਾਈ ਰਤੁਰੀ

ਰਜਮਤਿਪੁਰਾ ਸਤਜਸਮਾਧਿਧੁਨਿਗਤਿਗੰਗਭੀਰਾ ਸਦਾ

ਕੇਪੁਰੇਕਾਮਾ ਜਾਕੇਰਿਦੈਵਸੈਤਰਿਨਾਮੁ ਸਗਲਸਾਖੀ

ਰੰਗਾ ਸਮਦਰਸੀਪੁਰਨਤਿਰਜੰਗਾ ਆਇਨਜਾਇਰੰਗੇਕੁ

ਕੈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹੀ ਦੀਨਦਾਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ

ਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੇਚਿਦ ਕਉਗੁਰਿਦੀਅਨਾਮੁ

ਟਟਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ ਪ ੪ ਰਾਮਕਲੀ ਮ ੫

ਬੀਜੁਮੰਤ੍ਰਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਓ ਅਗੋਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਖਾਉ

ਚਰਣੀਲਾਗੁ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ ਤਸਿਤਰੇ

ਮਾਣਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਤਿਰਦੈਵਸੈਭਉਜਲਪਾਰਿਪਰਲਾ

ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਧਿਅਇਮਨਅਟਲ ਤਾਥੁਟੇ ਮਾਇਆਕੋ

ਰੁਕਾਸਬੰਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ ਤਾਤੇਰਾਤੋਇਨਿਰਮਲਜੰ

ਸਧਤਸਧਤਸਧੇਥੀਚਾਰਾ ਬਿਨੁਤਰਿਭਗਤਿਨਤੀਉਟਕਾ

ਤਜਨੁਸਾਧਕੈਸੀਗਿ ਮਨਤਨੁਰਾਧੈਤਰਿਕੈਰੰਗਿ ਓਰਿਸਿ

ਬਤੁਚਤੁਰਾਈ ਮਨਾਬਿਨੁਤਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਾਈ ਦਇਆ

ਵਿਦਗੋਸਾਈ ਤਰਿਤਰਿ ਟੇਕਟਿਕਾਈ ੬

ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ਪ ਘਰੁ ੨

ਸੰਤਕੈਸੀਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ ਅਗੋਜਮਸਿਉਤਇਨਮੇਲੁ
ਭਇਆਥਿਨਾਸ ਭਰਮਤਿਤੋਈਸਗਲੀਨਾਸ ਰਾਮਨਾਮੁ
ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਕੰਡਅਤੰਕਰੁਨਕਾਜੈਕੁਮਲਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤਿ

ਕਾਜਸੁਨਿਪਿਲੀਆਥਾਭ ਪੁਗਭਏਮਨੋਰਥਸਾਭ ਦੁਖੁਨਾਭ
ਪਰਮਤਿਆਇਆ ਸੰਤਪੁਸਾਦਿਕਮਲਾਥਿਗਸਾਏਆ
ਤਨੁਜਿਨਿਪਾਏਆਦਾਨੁ ਤਿਸੁਜਨਤੋਏਸਗਲਨਿਪਾਨ ਸੰ
ਆਇਆਮਨਿਪੁਰਾਪਾਏ ਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗਨਕਾਏਜਾਇ
ਗੋਕਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤ ਜਿਤਥਾਥਕਤਪਾਈਗਾਤਿਮਾਤਿ ਸੋ
ਵਡੁਜਿਸੁਰਿਦੇਵਸਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਤੇਜਨਉਤਮਭਾਈ ॥ ੧੨ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਠਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਗਰਿਪਕਗੀਨਾਏਇਤਾਥਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਗੀਚਲੀਨੀਸਾਥਿ ਕੁ
ਜਉਤਿਆਗਿਦਈ ਤਬਓਤਚਰਣੀਆਇਪਈ ਸੁਣ
ਪੁਨਿਰਮਲਬੀਚਰ ਰਾਮਨਾਮਾਥਿਨ ਗਤਿਨਕਾਈਗੁਰਪੁਰ
ਜਉਪਾਗੁ ਰਣਉ — ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਦੇਵੇਮਾਨੁ ਤਬਅਪ
ਪ੍ਰੀਤਿਗੋਗੁਮਾਨੁ ਜਾਬਉਸਕਉਕੋਈਮਨਿਪਰਤਰੈ ਤਬਓਤਸੇ
ਜੇਵਕਰੈ ਮੁਖਿਬੇਰਾਵੈਅੰਤਿਠਗਾਵੈ ਇਕਤੁਠਉਰਓ
ਜਸਮਾਵੈ ਉਨਿਮੋਤੇਬੁਤਬੁਤਮੰਤ ਰਾਮਜਨੀਕੀਨੀਖੰਤ
ਜੰਮਗੋਸੁਰੁਖਾਰਤੈ ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਬੁਨਲਤੈ ਇ
ਤਿਆਗਿਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ ਵਰਭਗੀ ਓਤਰੈ ॥ ੧੩ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮ ੫ ਘਰੁ ੨

ਤਨਰਾਮਲਥਾਏ — ਧੇਖੁ ਪੁਗਨਪੁਰਿਗਤਿਆਪੁਰੁਏਕੁ ਰਤਨੁਅ
ਓਦੇਮਤਿਜਨੁ ਅਪਦੀਵਸਤੁਤੁਆਪਿਪਥਾਣੁ ਪੀਅੰ
ਰਸੰਤਪਰਸਾਦਿ ਵਰੇਭਗਾਓਵਤਿਤਉਪਾਈਐਬਿਨੁਜਿਤ
ਕਿਅਜਾਏਸੁਆਦੁ ਰਣਉ — ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਤਰੈ
ਪੁਗਸਾਨਦਿਸੈਅੰਧੈਰਾ ਪਸੁਪਗਤਿਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ ਜਿਸੁ
ਕੁਏਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ ਜਨਣਤੁਰਗਤਿਆਪੁਰੁਜਨੀ
ਐਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ ਬਿਗਾਮਿਬਿਗਾਮਿਅਪਨਾਪੁਰੁਗਾਵਤਿ
ਰਤਿਜਮੁਨੇਰਿਨਾਵਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ੫ ॥

ਰਾਮਕਲੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੂ ੨

ਦੀਨੋਨਮੁਕੀਪਵਿਤ ਤਰਿਧਨਗਸਿਨੀਗਸਿਨੀ
ਦਿਤਰਿਸੇਵਾਥਾਏ ਤਰਿਤਰਿਭਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ
ਤਦਥਾਜਾ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਤਿ ਤਰਿਜਨਅਪਾ
ਨਿਵਾਜਾ ਰਤਾਓ ਆਇਥਾਨਿਓਪੁਰਬਥਭਾਗੁ ਜਨ
ਸੋਇਆਜਾਗੁ ਗਈਗਿਥਾਨੀਸਾਧਕੈਸੀਗਿ ਮਨੁਜਨ
ਕੈਗੀਗਿ ਰਾਖੇਰਾਖਨਤਰਦਇਆਲ ਨਾਕਿਥੁਸੇਵਾ
ਘਾਲਾ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਿਕੀਨੀਦਇਆ ਬੁਰਤਦੁਖਮ
ਦਿਥਾਇਆ ਸੁਇਸੁਇਉਪਾਜਿਓਮਨਮਤਿਚਉ
ਤਰਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਓ ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾ
ਸਾਦਿ ਥਿਵਥਾਈ

ਰਾਮਕਲੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੂ ੨

ਕਉਰੀਬਦਥੈਤਿਅਗੈਰਤਨ ਓਰਿਜਾਇਤਤੁਕਾਜਤਾ
ਜੋਤਥੀਥਾਤ ਮਾਇਆਮਾਇਆਇਓਦਉਜਾਤ
ਜਨਾਤੀ ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਤਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਗਥਿਥਿਅਮੀਰੀ ਸਾਕਤਕੀਥਿਥਿਥਾ
ਗੁਰਿਕਪਾਟਿਅੰਕਾਰਿਗੀਥਾਨਾ ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਥਿ
ਮਾਇਆਕਾਗਣਿਸਦਤੀਥੁਰੇ ਮਨਮੁਖਿਕਥਾਤਿਨਉਸਤ
ਹਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾਰੁ ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਰੁ
ਸਾਤਸਿਰਿਸਾਚਾਸਤੁ ਥੇਮੁਤਤਾਜੁਪੁਰਾਪਤਿਸਤੁ
ਥਪਟਿਓਥੁਮਗਿਰਾਤ ਤਰੀਅੰਤੋਗੀਮਿਤਰ

ਰਾਮਕਲੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੂ ੨

ਰੇਇਦਿਨਸਜਧ ਉਤਰਿਨਉ ਅਗੈਦਗਾਤਪਾਵਉਰੁ
ਅਨੰਦਨਤੋਵੀਸੋਗੁ ਕਥਨੁਨਥਿਥਾਧੈਤਉਮੈਰੋਗੁ
ਤੁਤਰਿਥੁਤਮਗਿਅਨੀ ਥਿਸਮਨਥਿਸਮਭਉਥਿਸਮਦਾਧ

ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਗਤਾਉ ਗਾਨਿ ਮਾਨਿ ਦੇਖਤੁ ਸਗਲ ਬੀ
 ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਗਿ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਨ ਦਾਸਤਿ ਸੰਗਿ ॥
 ਜਲ ਤਰੀ ਐ ਪੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦੇਤੀ ਧੋਇ ਨ ਉਤਰੈ ਮੇਲੁ ॥ ਉ
 ਥੇ ਆਪੋ ਦੁਬਿਧਾ ਠੇਲੁ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਉਖ ਧੁਜੈ ਜਨੁ ਖਾਇ ॥
 ਜਗੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਦਰੁ
 ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਤੋਵਾ ਧੂਰਿ
 ਕੀ ਪੁਰਸਰਧਾ ਧੂਰਿ ॥ ੨੨ ॥ ੩੩ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਗਰਾ ੨ ॥

ਸਗਲ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨ ਤੀਕੈ ॥ ਤੁਸਮ
 ਪੁਰਾ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੋਧਿ ਅਏ ਪੁਰਾ ਜਿ ਸੁਕਰਮੁ ॥ ਤਰਣਤ
 ਪੁਰ ਤੇਰੇ ਨਉ ॥ ਏਕਾ ਸਗਲਿ ਗਤੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨ
 ਭਉ ਗਤਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਉ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗ
 ਪਵਉ ਕਉ ॥ ਫੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨ ਸੈਰਾਚੇ
 ਜਾਇ ॥ ਚਗਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਨਿਰ
 ਗੀਤਿ ॥ ਭਉ ਭਾਗਾਨੀ ਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ
 ਖੈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਛਾਂਡੇ ॥ ਪਾਇ ਆਲਾ ਕੁ ਸਚਾ ਧਨੁ
 ਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਗੁ ॥ ਭਗਤ ਸੋ ਤਿਤਿ ਤਰਿ ਦੁ
 ਜਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮ ੫ ਘਗਰਾ ੨

ਜਦੋ ਭਨਾਮਾ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਦਾਇ ਆਕਾ
 ਤੇ ਤਰਿ ਭਗਤ ਦਵਾ ਲੈ ਤਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਕੇ ਭੰਗੁ ਖਤਖ
 ਕੇ ਭਉ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਤੀਤਰਿ ਪਾਗਵਸੁ ॥ ਗਤਾਉ ਕੀਰ
 ਮੇਲ ਕੁਤੀਰਾ ॥ ਅਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗਤੀਰਾ ॥ ਅਨੰਦ ਬਾਣੀ ਪੁਜੀ
 ਤਨ ਬਿਰਾਖੀ ਕੁੰਜੀ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਣਾ ਤਤ ਅਸਨੁ ॥ ਕੇਵਲ
 ਮਧੁਰਾਨ ਤਤ ਬਾਸਨੁ ॥ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪੁਰ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤਾ ॥ ਤਤ
 ਬਨ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇ ਆ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿਤੀਤਰਿਧਨਪਾਇਆ ਦਇਆਧੁਰੁ
ਸਿ ਤਰਿਮੇਰੀਵਰਤਣਤਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ ॥ ੪ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਮਤਿਮਾਨਜਾਨਤਿਬੇਦਾ ਬੂਟਮੇਨਤੀਜਾਨਤਿਬੇਦਾ ਅਵਤਾਰ
ਤਿਅੰਤਾ ਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬੂਟਮਥੇਅੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀਗਤਿ
ਜਾਨੈ ਸੁਣਿਸੁਣਿ ਅਵਰਵਖਾਨੈ ॥ ਹਤਉ ॥ ਸੰਕਰਨਤਿ
ਕੇਵਲ ਖਜਤਤਾਰੇਦੇਵਾ ਦੇਵੀਆਨਤੀਜਾਨੈ ਮਰਮ ਸਰ
ਅਲਖਪਾਰਬੂਟਮੁ ॥ ਅਪਨੈਰੀਗਿਕਰਤਕੇਲ ਅਪਿ
ਅਪੇਮੇਲ ਇਕਿਭਰਮੇਇਕਿਭਗਤੀਥਾਏ ॥ ਅਪਨਾਕੇ
ਪਿਜਣਏ ॥ ਸੰਤਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀ ਸੇਬੇਲਾ
ਤਿਅਖੀ ਨਤੀਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁ ਨਨਪਾਪਾ ॥ ਕਾਪੁਕੁ
ਪਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ ੫ ॥

ਕਿਥੁਕੁਜਨਕੀਓਜਾਨੈ ਸੁਗਤਿਮਤਿਨਤੀਕਿਥੁਗਿਅੰਤ
ਪਤਾਪਸੀਲਨਤੀਧਰਮ ਕਿਥੁਨਜਨਉਕੈਸਾਕਰਮੁ ॥
ਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਤੁਸਾਥਿਨਦੁਜਾ ਅਵਰਨਕਈਭੁਲਤਚੁਕਤ
ਤਉ ॥ ਰਿਧਿਨਬੁਧਿਨਸਿਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੈਬਿਅਪਿਕੇ
ਤਿਥਾਸੁ ਕਰਣਤਾਰਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕ ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਤਿਏ
ਦਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਤੁਬਿਸਮੁ ਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭਤੇ
ਅਗਨਤੁਜੀਅਕਾਦਤਾ ਜਿਸਤਿਜਣਵਤਿਤਿਨਿਤੁਜਾ
ਓਪਾਇਓ ਤਿਸੁਤੇਰੀਅਸ ਸਗਲਅਰਾਧਤਿਪ੍ਰਭਗੁਣ
ਦਾਸੁਤੇਰੈਕਰਬਾਤੁ ॥ ਬੇਅੰਤਸਾਤਿਬੁਮੇਰੀਮਿਤਰਵਤੁ
੬ ॥

४८०

ਅਨੰਦਕਰਿਸਤਤਰਿਜਪਿ॥ ਕਰਿਸਿਅਨਪਬਤੁਚਤੁਰਾ
ਪਿਮੰਤੁਰਿਮਲਾ॥ ਰਤਾਓ॥ ਏਕਕੀਕਰਿਤਾਗਭੀਤਗਿ॥ ਰਿ
ਪਿਨਾਮੁਤਰਿਗਿ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਾਮਸਕਾਰਿ॥ ਭਉਜਲੁਭੀਤੁ
॥੨॥ ਦਿਵਨਤਰੁਦਾਤਾਗ॥ ਅੰਤੁਨਪਾਗਾਦਗੁ॥ ਜਕੈਪਾਗਿਸਕ
ਨਾ॥ ਰਾਖਨਤਾਗਿਦਾਨੇ॥੩॥ ਨਾਨਕਪਾਇਤਾ॥ ਏਤੁਨਿਪਾਨਾਗ
ਰਿਮਲਨਾਮੁ॥ ਜੇਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਾ
ਤਿਤੋਇ॥ ਮ॥੨॥੧॥੧॥ ॥ ਰਮਕਲੀ॥ ਮਹਲਾ॥੫॥
॥ ਦੁਲਭਦੇਹਸਦਾਗਿ॥ ਜਾਤਿਨਦਰਗਹਤਾਗਿ॥ ਤਲਤਿਪਲਤਿ
ਰਿਵਡਿਅਈ॥ ਅੰਤਰੀਬੇਲਾਲਏਛਤਾਈ॥੧॥ ਰਮਕਲੀ॥
ਤਲਤਪਲਤਤੋਤਿਦੈਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜੁਪੁਰਖੁਪਿਆਈ॥ ਰਮ
ਓਰਤਬੇਰਤਤਰਿਜਪਾਪਾ॥ ਬਿਨਸੈਸਗਲਾਸੰਤਾਪਾ॥ ਬੈਰੀਸਮੁੰਦ
ਤਾ॥ ਨਿਰਮਲੁਤੇਰਹੈਦੀਤਾ॥੨॥ ਸਭਤੇਓਤਮੁਇਕਰਮਾ॥ ਸ
ਮਮਰਿਸੈਸਟਧਰਮਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਤੇਰਹੈਤੋਇਓਧਾਗੁ॥ ਜਨਮਜਨਮ
ਤਰੈਭਧਾ॥੩॥ ਪੁਰਨਤੇਰਹੈਤੋਇਅਸਾ॥ ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰਿਫਸ
ਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਤਜਿਸਮਜਿਐ॥ ਮ॥੩॥੧॥੧॥
ਰਮਕਲੀ॥ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਨਾ॥ ਅਪਾਲਾਇ
ਜਿਸਕਤੁਤਿਸਕਾਸੁਭਕੇਇ॥ ਤਿਸਤਿਅਰਾਪਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ ਕੇ
ਅਹਿਬੇਗਾਨੇ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਭੁਕਾਮਿਨਾਏਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਭੁਤਪੁ
ਰਾਓ॥ ਜੇਜੇਕਰੈਸੇਈਅਨਿਲੇਹੁ॥ ਬਿਨੁਮਨੇਰਲਿਹੈਦਰਿਖੇਗਾਤਿਸਕ
ਗੋਮੀਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੇਮਨਿਦੁਗਾ॥੨॥ ਦਿਪਰਦਪੁਤਾਗੇਦੁ
ਆਠਪਤਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥ ਜਿਸੁਚਿਤਿਅਏਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ ਰਲ
ਲਤਿਤੇਰਾਉਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਗੁਨਗਾਇਗਾਨੁ
ਮਨਪਾਇ॥ ਚੁਡਤਲੇਹਸਾਧਸੰਗਿਤਗੇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਕ
੪੨॥ ਰਮਕਲੀ॥ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਨਮਹਿਜਪਿਭਗਵੰਤੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨੇਮੰਤਾ॥ ਮਿਟੇਸਗਲਾਭੇੜਾਸਾ॥ ਪੁਰਨਹੈਈਅਸਾ॥੧॥ ਸਫਲਸੇਵਾਤੁਰ

[illegible]

ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲੋ ਏਧੁਰ ਦਇਆਲਾ। ਗੁਰ ਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਗਲਾ।
ਲਾਕਰ ਮੁਖਾ ਫੇਰਿਆ। ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ। ਤਾਂ ਮਿ
ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ ਸੰਤ ਜਨਮ ਸਤ ਕੀ ਸਿਉ। ਦਾਸ ਕੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇਖੇ ਕੇ
ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ। ॥੩੫॥੪੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀ। ਮਹਲਾ।
ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਤੇ ਕੁਰ ਬਾਨ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਰੇ ਪੈਰਿ ਪਿਆਨ।
ਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ।
ਭੇਟਤੀ ਮੈ ਏ ਅਭਿਮਾਨ। ਪਰ ਧਰਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਐਵੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਦਨਾ। ਗਾਉ। ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀ ਐ ਤਰਿਨਾਉ। ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ
ਉ। ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨਾ। ਗੁਰ ਕਾ ਮਥ ਦੁਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ।
ਜੀਸ ਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੁਖ। ਕਦੇ ਨ ਬਿਓਪੈ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖਾ। ਮਨਿ ਸੰਤੁਖ
ਰਹੀ। ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੜ੍ਹੇ ਸਭਿ ਕਾ ਜੋ। ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੁਣ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿ ਦਾ। ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾਵਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ। ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ। ॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ। ਮਹਲਾ। ॥੫॥ ਵਿਸੁ
ਮੈ ਬਿਚਰਿ ਭਵਨਾ। ਮੁਕਤ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨਾ। ਰਾਮ ਸੰਗੀ ਤਿਨੁ
ਨਹੀ ਜਾਨਹੀ। ਪੰਚ ਬਟ ਵੇਸੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹੀ। ॥੧॥ ਸੇਧੁ ਸੇਵਿ
ਧਰਹੀ ਮੀਤਾ। ਗੁਣ ਗੁਣਿ ਦਰਦੀ ਅਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਾਪ ਸੰਗੇ ਕਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ। ਗਾਉ। ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੇ ਅੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ। ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਖਿਅਸਾਦਿ। ਭਰਮ ਤਭਰਮ ਤਮਹ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਮ
ਆ। ॥੨॥ ਕਾਮਿਨ ਐਵੇ ਸੁਕਾਰ ਕਮਵੈ। ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਅਧੇਰੀ ਪੈਦ
ਖਨ ਕਉ ਦੁਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ। ਤੁਝੇ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ। ॥੩॥ ਪਤਿ
ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ। ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਗੀ। ਸਰਤਿ ਗੀ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ। ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ ਰਾਮ ਕਲੀ। ਮਹਲਾ।
ਗਉ ਕਉ ਚਰੇ ਸਾਰ ਦੁਲਾ। ਕਉ ਡੀਕਾ ਲਖਤੁ ਆਮੁਲਾ। ਬਕਰੀ ਕਉ
ਤਿਪਾਲੇ। ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ। ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਧ
ਬਰਨਿਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ। ਗਾਉ। ਦੀਸਤ ਮਸਨਾਖਾ ਵਿਚਿ
ਮਹਾਕਸਾ ਬਿਓਗੀ ਸਟਿ ਪਾਈ। ਕਰਨ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਿਰੇ ਦੁਰਾ। ॥੨॥

ਕਾ ਲਾ ਤੁਟਾ ॥ ੨॥ ਸੁਕੇਵਾਸਟ ਹੋਚ ਲੁਲਾ ॥ ਓਚੇ ਧਾਲਿ ਫੁਲੇਕ ਮਲਾ
 ਆ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਤੰਗੁਰੇ ਦੇਹਾ ਮੇਵ ਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇ ਓ ਮੇਵਾ ॥ ੩॥
 ਵੇਰਤ ਘਟਕ ਕਰੇ ਓ ਪਾਗਾ ॥ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਦਇਆ ਗੁ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾਸ
 ਨਾਈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਹਣਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮ ਕਲੀਆ ५॥ ੫੩੨
 ਰਾਮ ਕੇ ਪੁਰ ਮਾਰੀ ॥ ਰਸ ਬਿਧਿ ਆਤੀ ਲਈ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵ
 ਤੀ ਚੁਕੀ ਧੇਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਚੁਕੇ ਭੈ ਫੇਗਾ ॥ ੧॥ ਸਿਮਾਰੀ ਸਿਮਾਰੀ ਨਿਵਾਰੀ
 ਰਾਮ ਕੇ ਵਿਰ ਪਾਗਾ ॥ ਓਦਾ ਸਾ ਅਪਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਖਾਸੰਦਾ
 ਰਾਮ ਕੇ ਫੇਗੇ ਇਤਿ ਪਾਪ ਸੁਮੇਗਾ ॥ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇ ਪੁਕੁ ਪੈਗਾ ॥
 ਰਾਮ ਪੁਗਾ ॥ ਓ ਸੁਭਾ ਨਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਜੋਗੀ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ੨॥ ਸਾਗਰ ਤ
 ਰਾਮ ਕੇ ਬੇਜਾ ॥ ਬਿਦਨ ਪਾਇ ਓਨਾ ॥ ਫੁਟਿ ਰੇਜਾ ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇ ਓ ਘਟ
 ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਤਾਰੁ ਕਉ ਵਿਚੁ ਅਚਰ ਜਨਾਹੀ ॥ ੩॥ ਜਰੈ ਬੁਢ ਓਤਰੈ ਜਾਇ
 ਰਾਮ ਲੀ ॥ ਜਰੈ ਕਾਢ ਓਤਰੈ ਨਦਿ ਗੰਗੀ ॥ ਲਾਪ ਪੁਨਰ ਮੇਰੇ ਦਸਿਨਾ
 ਰਾਮ ਕੇ ਵਿਰਸਾ ਕਿਨ ਨ ਕਹੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀਆ ५॥ ੫੩੨
 ਰਾਮ ਕੇ ਗਨ ਮਨ ਤੇਰੀ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਬਿਅਪਿ ਅਪੋਹਿ ॥ ਕੁਦ ਮਕਰੇ ਗਤ
 ਰਾਮ ਕੇ ਚੇਲਾ ॥ ਅਚਿਤੁ ਜਾਣੁ ਕਾਣੁ ਚਕੁ ਪੇਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਰਾਮ ਕੇ ਮਨ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਜਾਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਦ ਹਿ ਸਾਰੁ ਪ
 ਰਾਮ ਕੇ ਚੀ ॥ ਓਨੇ ਕਾ ਜਾਨੁ ਦੇਤੇ ਪੁਰੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦਾ ਹੀ ਭੁਗਾ ਕ
 ਰਾਮ ਕੇ ਕਰ ਜੀਅ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਗਾਫੁ ਲਾਸੰਗਿ ਨਤ ਸੁਆਜਾਈ ॥ ੨॥ ਧਰ
 ਰਾਮ ਕੇ ਅਨਿਕ ਬਾਲ ਜਾਨੈ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਬਾਨੈ ॥ ਜਿਥੈ
 ਰਾਮ ਕੇ ਅਤਿ ਮੈਨ ਚੇਤੇ ਮੁਲੀ ॥ ਨਾਮਿ ਬਿਅਲੋਕੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਲੀ ॥ ੩॥ ਪਾਰ
 ਰਾਮ ਕੇ ਬਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਤੇ ਅਸਾ ਪਰਦਾ ਲਾ ॥ ਤਸਤ ਕ
 ਰਾਮ ਕੇ ਲਗ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੨॥
 ਰਾਮ ਕੇ ਮੁਲਾ ॥ ੫॥ ਰਾਮ ਕੇ ਮਕੀ ਸਹਣਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋ ਬਿੰਦੁ
 ਰਾਮ ਕੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਜੈ ਕੇਰ ਮੁਖ ਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਦੁ
 ਰਾਮ ਕੇ ਪਤਨ ਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾ ਜਸ ਦਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨਿਤ

ਜਪਨੇ॥੧॥ ਜੀਸਕੇ॥ ਸਤਕਿਤਾ ਧੁਗੁਰਧਰੀ॥ ਸੇਦਾਸੁ ਅਚੇਸੁ
ਨਮ ਮਰਵੀਚਕੀਕਾਟਿ॥ ਪਰੇਗੁਰਚੁ ਪਾਤਿਕੁ ਬਣੁ॥੨॥ ਗੁਰਪਰੋ
ਨਿਹਾਣੁ॥ ਸੇਦਰਸਨੁ ਪਾਣੀ॥ ਸੁਰੇਇਚਇਆਣਾ॥ ਪਰਬੁਰਮੁਨਿਸੁ
ਗੋਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਭਦੁ ਜਲੁ ਤਰੇ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਣੁ॥ ਸਾਧਪਿਤਰੇ
ਉਜਲੁ ਸਚੈਦਰਬਰੇ॥ ਅਨਦੁਕਰੁ ਤਜਿ ਮਗਲੁ ਬਿਕਾਸੁ
ਪਿਓਤਰੁ ਪਾਗਿ॥੪॥੨॥੫॥ ॥ ਰਮਕਲੀ॥ ॥ ਮਹਲਾ॥

ਈਧਨਤੇਬੈਸਤਰੁਭਗੋ॥ ਮਟੀਕਓਜਲੁ ਦੁਹਾਦੇਸਿਤਿਅਗੋ॥
ਗਤਲੇਅਕਸਾ॥ ਪਟਮਾਹਿਸਿ ਪੁਕੀਓਧੁ॥ ਗਾਸਾ॥੧॥ ਐਸਨਾ
ਜੀਓਆਪਿ॥ ਨਿਮਖਨਬਿਸਰੇਜੀ॥ ਅਭਗਤਨੇਕੇਅਠਪਰਮਤ
ਪਿਆਰਾਓ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਖਨੁ ਪਾਏਦੁਧਾ॥ ਮੈਲੁਕੀਨੇਸਾਬੁਤਸੁਪੁ
ਗਭਰਿਤਰਤਾਓ॥ ਹਿਦੀਕਓਅਣਹੋਦੀਤਿਰੇ॥੨॥ ਚੇਹੀਗੁਪਤੁ
ਦੀਸੈ॥ ਸਗਲੇਸਾਜਕਭਜਗਦੀਸੈ॥ ਠਗਟਗਾਰੁਅਣਠਗਦ
ਨੁਦਖਗਠਿਗਿਠਿਗਿਓਠਿਲਾਓ॥੩॥ ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਕਰੁ
ਣਾ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਾ॥ ਭੁਰਮਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇਕ
ਕਤਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੨॥੫॥ ॥ ਰਮਕਲੀ॥ ॥ ਮਹਲਾ॥

ਜੋਤਿਸੁਭਾਏਸੇਬੀਆ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਾਵਿਨੁ
ਬੀਆਂਗਰਾਓ॥ ॥ ਪੁਤੁਕਲਿਤਲਖਮੀਦੀਸੈਇਨਮੇ
ਸੰਗਿਲੀਆ॥ ਬਿਖੈਠਗਓਗੀਖਾਇਭੁਲਾਨਾਮਇਆਮਦ
ਆਗਿਗਇਆ॥੧॥ ਨਿਦਕਰਿਕਰਿਬਤੁਤੁਵਿਗੁਤਾਗਰੁਜੀ
ਵਿਗਤੇਪਇਆ॥ ਪੁਰਬਕਮਣੇਬੋਰਹਿਨਹੀਜਾਮਦੁਰਿਗਸਿਰ
ਭਇਆ॥੨॥ ਬੋਲੈਠੁਠਕਮਾਏਅਣਗਾ॥ ਤਿਸਨਨਬੁਝੈਬਹੁਤ
ਅਸਾਧਗੇਗੁਓਪਜਿਅਸੰਤਦੁਖਨਿ॥ ਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਹਾਖਇਆ
ਜਿਨਹਿਨਿਦਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇਆਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਇਆ॥ ਨਾਨਕਦਾ
ਲਾਇਗਾਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਭੁਰਮਮਾਇਆ॥੪॥੨॥੫॥ ॥ ਰਮ
ਮਤਲਾ॥੫॥ ॥ ਜੀਪਿਗੋਬਿਦੁਗੋਪਾਲਲਾਣਾ॥ ਰਮ

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫

ਐਸਾ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਦੇ ਉਸ ਗਾਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਿ ਮਰ ਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਗਲਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਿ ਕੈ ਏਜ ਮਜਾ ਬੁਝਾ ॥ ਚਰਨ ਕੀ
ਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ॥ ਕਰ ਜਸ ਏਰੇ ਸਗਲੋ ਤਨ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕ ਕੀ
ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਹੁ ਟੁਕਿ ਰਖਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਦਾ
ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਬ ਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਰ ਦੇਇ ਜਿ ਸੁਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹਿ ਕਿ
ਨ ਸੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਏਕੁ ਪੈ ਅਈ ਐਸਾ ਪੈ ਕੇ ਮਾਂਗੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਸੈ ਸਨਮੈ ॥
॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਮੇਸਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਘਾਟੇ ਘਟਿ ਗਇਨੁ ਗੁਲਤਾ ॥
ਸਦੇ ਹਿਧਰ ਉਪਰੁ ਅਸਾ ॥ ਨਿਤ ਨਨਕ ਚਿਤੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਾ ॥
ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰ ਮੇਰ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਗਮਨ ਮਜਾ ਪਿ
ਏ ਸਗਲੋ ਨ ਮੇਰੇ ਗਕੁਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਅਗਾਧੁ ਸਚ ਮੇਰਿ ਜਗ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨ ਮਕੀਲਾ ਗੀ ॥ ਰੁਖਾ ਹਰਿ ਸੇ
ਨ ਮੇਸਰੇ ਦੁਖਾ ॥ ਸਹਜੇ ਤਨ ਦਕਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਦਿ
॥ ੩ ॥ ਅਠ ਪਰ ਪੁਰ ਕਾਜ ਪੁਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਰਾਖਉ ਅਠਾਇ ॥ ੫ ॥

628

ਗੋਬਿੰਦਾ ਨਿ। ਜਿਹਦਾ ਇੰਦੀ ਸਾਦੇ ਏਕੁ ਨਾ। ਪਾਸੁ ਏਨਹੀ ਮਿਟੈ ਸੀ।
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਏਕਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ। ਸਬਦੁ ਏਕੁ ਚੋਕੁ ਮਿਸੇਗਾ। ਚੋਕੁ
ਸਬਦੁ ਤੇ ਇਹ ਜੋਗਿ ਜੁਗਾ ਤੇ ਏਕੁ ਹੋ ਸੋਇ। ੭। ਤੁਝੁ ਪਾਤਿਸੁ ਚੋਕਿ
ਗੁ। ਥੀ ਪਰੇ ਥਾ ਪੇਕਰੇ ਸੁਹੇ ਗੁ। ਜਤੁ ਸਤੁ ਮੰਜਾ ਮੁਸਚੁ ਸੁਚੀਤਾ। ਨਾਨਕ
ਦੁਮੀਤਾ। ੮। ੨। ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਮਹਾਨਾਮ ॥ ੧॥ ॥ ਖਟੁ ਮਦੁ
॥ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਪੁਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ। ਵਜੈ ਅਨਹਦੁ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੀਲਾ
ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਟਾ। ੧। ॥ ਪ੍ਰਏਰਾ ਮਰਗਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਏਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੀਠਲਾ ਹੋਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਐਯੋ। ਰਹਾਉ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਦਾਸਿ
ਸਾਤੇ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕੁਹੀਰਾ। ਨਿਰਮਲ
ਮਨ ਧੀਰਾ। ੨। ॥ ਰਚੈ ਮੈ ਮਤਾ ਰੇ ਗੁਨ ਲਾਗੈ। ਰਾਮ ਰਗਤਿ ਜਨਕ ਭਰੋ
ਜੰਦਾ ਗੁਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ। ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸੋਹਿ। ੩। ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰ
ਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਗੁਰਮਤਿ ਜਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰੀ। ਅਨਦਿਤ ਜਾਗਿ
ਦੁਲਾਹੀ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ। ਮਾਐ ਪਤ੍ਰ ਗੁਣ
ਹਰਿ ਨਿਰਗੋ। ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਓ। ਪਰਘ ਰਿਜਾਇ ਨ ਮਨੁ
ਸੁਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੈ ਸਮਾਏ। ੪। ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਅਉਤਰ
ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੇਤਾ। ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮਰਿ ਆਇ ਜਾਇ। ਬਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਪਾਇ। ੫। ॥ ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿਨ ਰਤੀ। ਅਵਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੁ
ਤੀ। ਤਰੁੰ ਜਾਨੀ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਥਾਨੀ। ਏਕੋ ਰਵਿਹਰਿ ਆਨਿਰ ਬਾਨੀ। ੬।
ਨਸਮਾਧਿ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਰਝਾ। ਤਜਿ ਤਉ ਲੋਕੁ ਏਕੋ ਜਾਤਾ। ਗੁਰ ਚੇਲੇ
ਨਮਾਨਿ ਆ। ਨਨਕ ਦੁਜਾ ਮੋਟਿ ਸਮਾਨਿ ਆ। ੭। ॥ ਭਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਾ
ਸਹਗਲ ਹਿਨ ਕਰੁ ਚੀਚਾਗੁ। ਸਹੇ ਚੁਪਾਰਿ ਏਕੰ ਕਰਾ। ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਿਧਿ ਜਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਹਿਤੁ ਕਮੁ ਪ੍ਰਥਾਏ। ੮। ॥ ਨਰੁ ਨ ਬੋਲਿ
ਤੀਐ। ਰਚੈ ਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰ ਲਹੀ ਐਯੋ। ਰਹਾਉ। ਗਾਇ ਗਲ
ਕੰਡੀ ਕੀਨੀ। ਪਨੈ ਸੁਟਾਇ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ। ਸਤ ਮੈ ਚੁਪਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਦ ਚੰਨ ਸਗਲੀ ਲਿਖਾਗੁ। ੯। ॥ ਨਾਦੁ ਤਿਧੈ ਹਰਿ ਪੁਜਾਨਿ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੇਲੇ ਮੇਲੇ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਦਾਹਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪੁਰਸਾਰ ਧਿਆ ॥ ਮੁਕਤਿ
 ਜਪਿ ਗਰਿ ਕਰਤਾਰ ਧਿਆ ॥ ੩॥ ਵਚੈ ਦਾਦਨ ਨੇਦੁ ਬੀਚਰੈ ॥ ਅਪਿਰੁ ਬੇ
 ਜੇ ਪਤਗ ਤਰੈ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਦੁਰ ਮੁਚੀ ਨੈਜ ਨੁਕਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
 ਲੈ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ਗਲਤ ਗਲਤ ਤੋ ਸਹਸਦੁ ਖੁਜੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰ
 ਜੈ ਸੁਖ ਬੀਏ ॥ ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਮਗਲਿ ਹਮ ਆਇਐ ॥ ਗੁਰ ਤਰਿ
 ਪਤ ਬਿਕਮਾਇਐ ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਸਗਲਿ ਨ ਆਈ ਐਵਰ ਮੁਨ ਪਾਈਐ ॥
 ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਾਨ ਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਦਾ ਪਉ ਮੇਰੇ ਬਿਕਰ ॥
 ਜਾਮੁਨ ਸਬਦ ਤਾਚਾਰੁ ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਪਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿ ਸਰਕਾਇਓ
 ਰਾਖੇ ਗਰਤੇ ਮਹਾਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨ ਮੁਅਪਗੁ ॥
 ਮੇਧੇ ਕੇ ਜਨੁ ਆਪਗੁ ॥ ੭॥ ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥ ਬੁਝਿ ਗਿ ਅਤੀ ਸ
 ਭਵੀਏਕੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿ ਰਹੀ ਏਕੈ ਜਾਇਐ ॥ ਅਵਤਾਰ ਮੇਰੇ ਸ
 ਭਾਇਐ ॥ ੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਸਰ ਬਗੁਲੀ ਮਾਚਾ ਕੀਚਾਰੁ ॥
 ਕੈ ਏਕਰ ਮਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੯॥ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਐ ਆਜੀਐ ॥ ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੀਐ ॥ ਰਾਮਨ
 ਨਦੇ ਅਵਰਨ ਪੁਜੀਐ ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਜਨਮ ਗੁਰੀਜੀਐ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਾ
 ਜੀਤੈ ਸੇਵੈ ਸਰਪ ਨਿਡ ਮਿਨ ਸੇਵੈ ਹਰਿ ਕਾਰ ਸੁਪੀਜੀਐ ॥ ਰਗਾਓ ਦਾਦੁ ਪ
 ਰਗੀ ਜਗੁ ਭੀਜੀਐ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਲ ਬਿਖਿ ਅਜਨ ਮਿ ਮਰੀਜੀਐ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੁ
 ਯੋਜੀਐ ॥ ੨॥ ਚਾੜਾ ਸਿਪ ਦਨੁ ਸਿਧਾ ਸਨੁ ਰੀਜੀਐ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰ ਮਖਟੁ ਕ
 ਰੀਜੀਐ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੀਐ ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗ
 ਨਿਰੋਪੀ ਮਜ ਪੀਜੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੇਰੁ ਕਿਓ ਸਦ ਲਹੀਜੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਾ
 ਰਿ ਗੁਰੁ ਲੀਜੀਐ ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤੀਰ ਬਿਰਹ ਮੀਜੀਐ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੁਚਾ ਕੀ
 ਸੇਵ ਕੀਜੀਐ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ ਆਦਿ ਸੁਕ ਕਓਦੀਜੀਐ ॥ ੫॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ
 ਮੁਦੀਜੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੋਆ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੀਐ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮਿ
 ਜੀਐ ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਿ ਮੰਗਾ ਤਿਜਨ ਕੀਜੀਐ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਚੈ ਨਹੀ ਜਨਮਿ
 ਜੀਐ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰ ਮੁਕੀ ਜੀਐ ॥ ੭॥ ਚੰਦ੍ਰਕੰਦੁ ਰਪਾ ਸਿਧੀ

ਮਹਲਾ ੧

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਦੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖੀ ॥
ਗਮਕਲੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭੰਤੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਪੁਰਤੇ ਹੋਈ ॥ ਜਗੁ ਜਗੁ ਗੰਭੀਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਚੁਪਾ
ਓ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਹਰੁ ਗੁਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪੁ
ਨਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ॥ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰੁ
ਨਹੀ ਗਾਨਿ ਮੇਲੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੇਲੁ ॥ ਜਿਹ ਦਾਸੁ
ਥੇਲੁ ॥ ਪਹਿਰਿ ਰਿਸਚਾ ਨਹੀ ਹੋਲੁ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਬਨ ਮਾਧਿ ਬਸ
ਗਰਿ ਅਸ ਬਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਪਚਤਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਗਿਅਨ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵਤਿ ਦਰਗਾਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਰ
ਕੁ ਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੇ ਲੋਕ ਸੁਲਾਏ ॥ ਤੀਰ ਬਿਭਰ ਮਾਧਿ
ਪਿਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਾਜਤ ਨ ਕਰੈ ਬਿਚਿ
ਹਾਈ ॥ ਮਨ ਅਤ੍ਰੇ ਲੈ ਨ ਕਰੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਲੈ ਸਾ
ਬਿਨ ਨਾਏ ॥ ਚੰਨ ਲਿਖਾਇ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇ
ਦੇਵਾ ॥ ਗਠਿ ਨਿਗੁਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਦਰਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਭੇਵਾ ॥ ੫ ॥ ਕਰਮਿ
ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਓ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣ ਗਤਿ ਹਉ ਸੁਭਾਓ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਓਪਜ
ਗਤੀ ਭਾਓ ॥ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਓ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਓ ॥ ੬ ॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਬੁ
ਨੁਭੀ ਨੈ ॥ ਨੁਭੀ ਨ ਪਾਵ ਸਿਧਾਖਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਨਹੀ ਘਰੁ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਤਿ ਬਓਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰੁ ਭਇ
ਜਿਉ ਸਭੇ ਗਾਕੀ ॥ ਏਤੈ ਤਾਦੁ ਪੁਲਾਹੈ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਇ
॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਾਇਆ ॥ ਕਤਿ ਕਰਮ ਨੀ ਸਿਧਿ
ਪਾਇ ਤਿਕੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਭਰਮਿ ਗਾਇਆ ॥ ਗਾਓ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਾ
ਸੀਲੁ ਨ ਗਾਖਿਆ ॥ ਪੇਤ ਪਿਤਰ ਮਹਿ ਕਸਟੁ ਭਇਆ ॥ ਪੁਨਰੁ
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮੁਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਲਾਲ

ਵਿਸਾ ਰਿਭ ਅਵਤ ਜਾਤ ਜਨਮ ਗਾਇਆ ॥ ਜਤਮੁ ਪਾਇ ਕੇ ਸਗਲ ਮੰਗ
 ਭੀ ਮੁਖਿ ਕਾ ਲਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸੇਨਿ ਦਾਤਿ ਪਗਾਈ ਹਿ
 ਰੈ ਮੁਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਨ
 ਭੀ ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਮਾਧਨ ਮਹਿ ਦੇਸ ਕਰਨੁ ਟੁਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮ
 ਭੀ ਲਗਾਇਆ ॥ ਇਤ ਓਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੇਰ ਮਾਇਆ ਕੈ
 ਗਨ ਗਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਬਰਘੇ ਨੇਰੇ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ
 ਭੀ ਗਾਇਆ ॥ ਓ ਮੈਰੇ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲੇਵੁ ਰੇ ਗੁਰ ਗਾਇਆ ॥
 ਸੁਖ ਸੰਧਾ ਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗੁਇਆ ॥ ਜਿਸ
 ਗੁਣੁ ਤੁਧੁ ਸੋਫੇ ਰਿਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ
 ਭੀ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਏ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸਕਤਿ ਸਹਿ ਮਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪੰਪ
 ਭੀ ਪੁਰਖੁ ਰਿਨ ਮੁਰਿ ਦੇਵੈ ਪਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਮੁਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸ ਰਿਸੁ ਨ
 ਭੀ ਸਾਗਰ ਅਸਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੁੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗਿਤ ਮੰਦਰੁ ਸਾ
 ਜਨਾ ਤਿ ਪਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾਤਿ ਨਹਿ ਪਰਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਹਿਥੁ ਲਾ
 ਗਾਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰਣ ਸੇਕਹਿ ਰਹਿ ਆਬਖਸਣੁ ਰੈ ਬਖਸਿ ਲਾਇ
 ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਿ ਇਉ ਚਾਖਿ ਆਗਾ ਮਰਸਾਇਨੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਗਇ
 ॥ ਖੋਖਿ ਸਿਧਿ ਥੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਗਲਿ ਪਾਇ
 ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਮਕਰਿ ਜਦਾ ਹਰਖੁ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤ ਗਾਇਆ ॥
 ਪੁਮਾ ਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ੭ ॥
 ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਸਕੁ ਦਿਨਾਇਆ ਸਚ ਸਬਦਿ
 ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਦਇਆ ਲੁਸਾਰੀ ਲੀਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰ
 ਦੇ ਕਲਿ ਵਲਾਗੀ ਸਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਨਾ ॥ ਗਾਓ ॥ ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦਿਸਾਇ
 ॥ ਸੂਅਤ ਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਬਾਂਧਿ ਕੁਪੀਨ ਗਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਨਾ
 ॥ ੩ ॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਚੇ ਸੀਨਿ ਚੁਰਚੁਕਿ ਮੁਢੀ ਚਾਰਿ ਪ
 ॥ ੪ ॥ ਮਾਏ ਕਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ॥ ਏਹ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ
 ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡ ਲਾਏ ਮੰਡ ਸੇ ਪੁਰੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਦੀਪ

ਕਤੇ ਦੀ ਪਕੁ ਪਰਗਾ ਸਿਆ ਤੇ ਭਵ ਲਜੋ ਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ੭੦ ॥
ਤਿਸ ਚਮਤਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਭੀ ਲਾਈ ॥ ੮੦ ॥ ਮੇਰਿ ਗਇ ਅੰ
ਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥ ੮੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਪੁਰੁ
ਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥ ੯੦ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ਗਾਮ ਕਲੀ ਮਾਗਾ
ਅਉਤਰਿ ਸਤ ਮਤੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪਰਟੇ ਗਗਨ ਕਲਾ ਪਾਈ
ਗੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਾ ਦੇ ਓਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥ ਗਗਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਗਿ ਓਧਾਰੀ
ਰਿਭਵ ਟੇਜੋ ਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਮਨ ਸਾਮਾ ਰਿਮੈ ਮੇਰਿ ਗਾਥੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸਿੰਘੀ ਸੁਗਤਿ ਅਨਾਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋ ਤਿ ਤੁਮਾਰੀ
ਪਰਪੰਚ ਬੇਲੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਗਾਥਿ ਆਬੁ ਹਮ ਅਗਨਿ ਪਸਾਰੀ
ਪੰਚਤਮਿ ਲਿਅਹਿ ਨਿਸਿ ਦੀ ਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥
ਸਿਲਓ ਕੋਇ ਜੁਤਨ ਕਿਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦ ਨਿਗਾਰੀ ॥ ੫੦ ॥ ਸਿਵਾ
ਅਸਟ ਅਉ ਪੁਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ਕਾਇ ਅਨਗੰਗੀ
ਨਰਯਾਨ ਪੰਚ ਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੭੦ ॥ ਸਬਾ ਦਿਗੈ ਅਸਟਿ ਪਰਿ
ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ੮੦ ॥ ਕਾਲੁ ਚਿਕਾਣੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਬਖੁ
ਤਮੁ ਆਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ੯੦ ॥ ਬੁਝ ਮਾਥਿ ਸਨੁ ਮੇਰੇ ਸਾਇਕ ਮੁਗਤਿ
ਕਰਤ ਕਾਰੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਾਇ ਅਸੇ ਪਿਤੈ ਰੇ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਅਤਮ ਤਰੁ
ਗੀ ॥ ੧੦੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਤੇ ਸਦ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦਾਰੀ
ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ੧੦੨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਾਏ ਗੁਣ ਦਾਤ ਭਉ ਮੇਰਿ ਸਨਾਮ
॥ ੧੦੩ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੈ ਟੇਰ ਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹ ਭਗਤਿ ਨਿਗਾਰੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਗੁਣ
ਜੋਗ ਸਬਾ ਦਿਅਤ ਮੁਚੀ ਨੈ ਤਿਰਵੈ ਏਕੁ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਨੁ ਅਤਮ
ਰੁਸ ਬਦੇ ਗਤਾ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਬੇਦ ਬਾਦੁ ਪਾਖੰਡ
ਪੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਾ ਦਿਵੀ ਦਾਰੀ ॥ ੧੦੭ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋਗ ਕਮਵੈ ਅਉ
ਤਮੁ ਸਬਾ ਦਿਵੀ ਦਾਰੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸਬਾ ਦਿ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਥੇ ਅਉ ਪੁਜੇ ਗੁਰ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਗੁ ਭਵ ਜਲੁ ਤੈ ਅਉ ਪੁਸਬਾ ਦਿ ਮੇਰੇ
ਗੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਬਾ ਦਿ ਸੁਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉ ਪੁਬਾ ਦੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅਭਿਪ੍ਰਾਨਿਕ ਸੈ ਸਬਦੇ ਦੀ ਚਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਅਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੩ ॥
ਸਰ ਮੈਦੀ ਆਮੁੰਦ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਧਾ ਕਰਿ ਤੁਰਦਿ
ਜਲੁ ਜਲੁ ਬਿਭੁ ਤਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਨ ਕਰੁਣਾ ਜਿਹਾ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥
ਜੋਗੀ ਦਾਇ ਜੋਗੀ ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦ ਦਾਜੈ ਤਹਿ ਸਿਓਹੁ ਲਿ
ਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤਕ ਰਿਏ ਲੀ ਜੋਗੀ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ
ਕਾਇ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ ਆਨਕਾ ਕਰਿ ਰੰਗ ਜੋਗੀ ਸਿੰਹੀ ਸੁਰਤਿ ਦਾਇ ॥ ੪ ॥
ਦੇਰੁ ਕਰਿ ਅਸਤਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾਤੋ ਗੀ ਕਲਾ ਪਦਾ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਆ
ਜੀ ਮਹਿ ਮੰਗਾ ਤਿਚੁ ਨਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾਨੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁ
ਰੀ ਆਨੁ ਲਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸੰਤਿ
ਦੈ ਜੋਗੀ ਅਭ ਮਾਨੁ ਦਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਮਾਰੁ ਭੁਭੁ ਦੁਇ ਪਤੁ ਲਾ
ਜੋਗੀ ਇਸਰੀ ਕਰੁ ਰੰਗੀ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਤੁ ਤੰਤੀ ਦਾਜੈ ਇਨ ਬਿ
ਰੇ ਸਨਾਖੰਡੀ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਜੋਗੀ ਕਿਹੀ ਐਕੇ ਸਾਸਿ ਓਚਿਤੁ
ਏਸ ਸਤੁ ਸਤੁ ਏਕੇ ਮਲੁ ਤੈ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਇਦ ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਨਦਰੀ
ਦਦ ਸਗੁ ਕਉ ਬਿਨੁ ਮੈਗ ਰਿਸੇ ਤੀਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਇਕੀ
ਲੀਲਾ ਗੋਤਾ ਏਕੇ ਸੁਣੀ ਪਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਏਤੁ ਜੋਗੁ ਨਹਿ ਦੈ ਜੋਗੀ ਜਿਕੁ ਦੁਖੁ
ਮੁਖੁ ਲੁਕਹਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਗਿਹ ਸਗੀਰ ਮਹਿ ਰਿਹਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਨਹਿ ਰਿਪੁ ਕੁਲਹਤਿ ॥ ੧੫ ॥ ਇਤੁ ਜਗਤੁ ਮਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇ
ਸਰਿ ਗੋਗੁ ਦਰੁ ਤੇ ਸਨਾਮਾਇਆ ਅਤੇ ਕਜਤੁ ਰੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਗੋਗੁ ਨ
ਹਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਰੁ ਪਾਏ ਜੋਗੀ ਜਿਸੇ ਸੇਵਿ ਸ
ਗੋਗੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੇਵੀ ਚੁਏ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਜੋਗੈ ਕਮਾਗੁ
ਖਮੁ ਜੋਗੀ ਜਿਸੇ ਸੇਵਿ ਰਿਕੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਤੁ ਰਿਏ ਕੇਵੇ ਖੋਇ ਚੁ
ਕੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਦਿਲੁ ਦਾਇ ਕਿੰਗੁਰੀ ਦਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾਕਿ ਗੁਰੀ ਦਾਇ ॥
ਜੋਗੀ ਮੁਖਿ ਤਿਹੋਇ ਜੋਗੀ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਲੀ
ਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰ ਗਤਿ ਜਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਚੁਏ ਚੁਕਾਈ ॥ ੧ ॥

ਸਤਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਓ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚਿ ਰਹਤੁ ਸਦਾ ਸ
ਕਮੁ ਕੁੰਧੁ ਦਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੁ ਚੋਰਿ ਨਾ ਮੇਲਿ ਵਲਾਗੀ ਮਿਸਰ
ਜਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਭੈ ਪਯੋ ਤਿਸ ਤੇ ਚਿਤ ਮੈ ਅੰ ਤੇ ਨਾ ਮੁਸਕਰੀ
ਚਤੁਰਿ ਚਿਤਿ ਦੇਖਹੁ ਚਤੁਰਿ ਚਿਤਿ ਰਚਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਚ ਸਚ ਚੋਰ
ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਾਤਿ ਨਾ ਮੁਕਿ ਮੇ
ਭੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਅਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਭਗਮਿ ਤਕੁਲੁ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਾ
ਕਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਇ ਸਭ ਕੁਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੮ ॥ ਪਾਪੁ ਭੋਜੇ ਗੁਨ ਪਾਈ ॥ ੯ ॥ ਸਿਵਨ ਗੰਗ
ਸਾਇ ਚੈ ਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਧਾਤੁ ਰਬ ਜੀ ਸਬਦਿ
ਨਾਮੁ ਏਸੇ ਮਾਨਿ ਆਈ ॥ ੧੧ ॥ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਸਰਵਹੁ ਤੇ ਸਤੁ ਹਿਸਤਾ
ਵਲਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਮੇ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੇ
ਵਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਝੇ ਗੁਣ ਅਚੇ ਤਨ ਮੁਚੇ ਤਹਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਇ ਬਿਨਿ
॥ ੧੪ ॥ ਭੁਭ ਮਾਥਿ ਸਤੁ ਮਹੇ ਸੁਝੇ ਮੁਗਤਿ ਤਿ ਗੁਣਿ ਕਮਿ ਕੁਲਾ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿ ਕੁਟੀ ਬੁਟੇ ਚ ਓਥੈ ਪਟਾਲ ਵਲਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿ
ਨਹਿ ਪਾਤਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਬਨੁ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਖਿਅਨ
ਮਿਭੁਲਾਏ ਓਪਦੇ ਸੁਕਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ
ਬਈ ਜੁਗੀ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਬਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋਗਤਿ ਪ
ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਗਿ ਮਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾ ਬਿਨੁ ਸਨ
ਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਲੋਇਲ ਦੇ ਖਿਰੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤ ਅਰਿਸ
ਗਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ਨਿਗਲ ਮੁਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾ
ਤਉ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨੩ ॥
ਏਕੁ ਕੋਏ ਬੇਨਤੀ ਨਾਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮ
ਤਰਿ ਕੀ ਪੁਜਾ ਦੁਲਾਰੇ ਸਤੁ ਕਰਨਾ ਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਗੁਰੁ
ਰਾਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਪੁਜ ਕਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਮੇ

੧॥ ੨॥ ਗਰਿ ਮ ਦੇ ਕੁ ਦੇ ਸਾ ਪੁਜਾ ਦੇ ਕਰਮ ਮੇ ਨਿਵਸ
 ੩॥ ੪॥ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ਮਨੁ ਦੇ ਕੁ ਮੰਤਰ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਮਾਸ ਸਚਿ
 ੫॥ ੬॥ ਮਨ ਮੇਲੁ ਸੰਤ ਤੇ ਹੁ ਪੁਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੭॥ ੮॥ ਪਾਇਤ ਪਾਵਨ ਸੇਜ
 ੯॥ ੧੦॥ ਕੇ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੧॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇ ਤੇ ਪੁਜ ਨ ਹੋਈ ਕਰਮਿ
 ੧੨॥ ੧੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਾ ਪੁਪ ਥਾਇ ਗ ਮਨ ਮੇਲਿ ਵਲਾਈ॥ ੧੪॥
 ੧੫॥ ਗੁਰ ਮੇਲੁ ਪੁਜ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਚ ਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੧੬॥ ਪੁਜ ਕਰੇ
 ੧੭॥ ੧੮॥ ਥਾਇ ਪੈ ਨੀ ਜਾਣ ਹਿ ਦੇ ਜੇ ਗਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ॥ ੧੯॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇ
 ੨੦॥ ੨੧॥ ਪੁਜਾ ਕੇ ਕਰਮ ਮੇ ਨਿਵਸਾਈ॥ ੨੨॥ ਕੁਲੰਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਸੰਤ ਤੇ
 ੨੩॥ ੨੪॥ ਮੁਸਖਾਈ॥ ੨੫॥ ਅਪਣਾ ਅਪੁਨ ਪਥਾਣ ਹਿ ਸੰਤ ਤੇ ਕੁਰਿ ਕਰ ਹਿ
 ੨੬॥ ੨੭॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀ ਨੈਜ ਮੁਨ ਹੀ ਬੈਠੇ ਲੈ ਜਾ ਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥
 ੨੮॥ ੨੯॥ ਮਾਜੀ ਨ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਅਪੁ ਪਥਾਣ ਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ॥
 ੩੦॥ ੩੧॥ ਹਿ ਮਨੁ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਜੇ ਤੇ ਜੇ ਤੇ ਮਿਲਾਈ॥ ੩੨॥ ਸੁਣਿ
 ੩੩॥ ੩੪॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣ ਹਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ — ਮੇਲਾਈ॥ ੩੫॥ ਗੁਰ
 ੩੬॥ ੩੭॥ ਪਾਧਾਵੈ ਪੁਗਾਵੈ ਵੇਰਿ ਸਾਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ੩੮॥ ਸਚੀ ਬਣੀ ਸਚੁ
 ੩੯॥ ੪੦॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪੧॥ ਭੈਭੰਜ ਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜ ਨੁ ਮੇਰਾ
 ੪੨॥ ੪੩॥ ਕੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ॥ ੪੪॥ ਸਕੁ ਵਿਥੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰੇ ਤੇ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮਵਤਿ ਆ
 ੪੫॥ ੪੬॥ ਸਕੁ ਮਕਲੀ॥ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਮਕੁ ਚੰਦ੍ਰ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅ
 ੪੭॥ ੪੮॥ ਮਾਸੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਚੰਤਾਰੀ॥ ੪੯॥ ਸੰਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਨਿਸਤਾਰੀ॥
 ੫੦॥ ੫੧॥ ਨਾਮੁ ਸਿ ਅਪਣ ਅੰਤ ਰਿਕਰ ਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਗੁਰਾਰੀ॥ ਪਾਸ ਪਰ
 ੫੨॥ ੫੩॥ ਗੋਰਿ ਪਰ ਸਹੇ ਹੋਰਿ ਜੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ੫੪॥ ਇਕੋ ਭੋਖ ਕਰ ਹਿ
 ੫੫॥ ੫੬॥ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨੁ ਐ ਬਾਜੀ ਗਾਰੀ॥ ੫੭॥ ਇਕਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਕਰਤਿ
 ੫੮॥ ੫੯॥ ਗੁਰ ਤੀਰਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਾਈ॥ ੬੦॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗਤੇ ਸਹਜੇ ਮਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉਮੈ
 ੬੧॥ ੬੨॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬਹੂੰ ਭੈ ਗਤਿ ਸਵਾਰੀ॥ ੬੩॥ ਮਾਇ
 ੬੪॥ ੬੫॥ ਸਚਿ ਜਲਾਇ ਆਗਿ ਅਤਿ ਤਤਿ ਬੀਚਰੀ॥ ੬੬॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾ
 ੬੭॥ ੬੮॥ ਸਤ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਸਭੰਗਾਰੀ॥ ੬੯॥ ਨਿਸਕਿ ਅੰਗੁਲ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਆਤਮ

ਗਾਵਾਸਾਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੮॥ਹਰਿਜੀਓਜਪੀਹਰਿਜੀਓਮਾਲਾ
ਨਿਵਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥਗੁਰੇਤਪਾਇਤਾਅਪੁਰੁਕੁਰੇਕੁਰੁਮ
ਆਪਦਿਅਭਗਤਾਨੇਆਪੇਤੁਰਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਾਯਾਧਰੀ
ਨਸਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾਬੁਖਲਾਗੀਗਾਵਨਿਸਬਦਿਬੰਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀ
ਸਤੁਕਿਥੁਯੋਤਿਸਕਾਅਖਤੁਥਿਖੁਮੁਖੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਾ
ਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਓਤਾਰੀ॥੧੫॥ਜਿਥੇਨੁਹਰਿਸਚੇਕੋਪਾ
ਨੈਕੋਦੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੇਧੁਰਿਲਿਖਿਅਸੇਈਪਾਇਆਮਿਲ
ਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਅਕੰਚਨਸਬਦੇਗਤੀਸਚੈਨਾਇਪਾ
ਕਾਇਅਅੰਭਿਤਹੀਭਰਪੁਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੮॥ਜਿ
ਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹਰਿਛਾਟਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਸ
ਕਿਸੇਵਹਿਗੁਰਕੋਹੇਤੀਪਿਅਾਰੀ॥੨੧॥ਸੇਜੇਗੀਤਤਗਿਅਨੁਬੰਚੈ
ਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਿਨੈਪਚਾਤਾਜਿਸਨੈਕਿਪਾਤੁਮਾ
ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇਭੁਬਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੩॥ਜਿ
ਦਰਿਸਾਸਤਿਚਰੁਸੇਵਕੀਚੈਜਾਇਮਿਲੀਐਗਮਮੁਗਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿ
ਜਾਗਤਰੇਯੋਦਿਨਗਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਾਰੀ॥੨੫॥ਜਿ
ਵਾਰਿਧੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਦਿਟੁਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇਅਮਰ
ਸਿਜਾਇਗਾਓਬਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੇਵਿ
ਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੇਈਮੁਏਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਕਿਰਤ
ਦੀਚਾਰੀ॥੩੦॥੧੩॥ ਗੁਰਗਮਕਲੀ॥ਮਹਲਾ॥੩॥

ਨਾਮੁਖਜਨਾਗੁਰੇਤਪਾਇਅਗਤਿਪਤਿਰੇਆਪਾਈ॥੧॥ਸੰਤਗੁਰਮੁਖ
ਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਵਸਿਅਘਟਅੰਤਰਿਪੁਰੇਕੀਵਰਿਅਹੰਕਾਰੀ
॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਗੁਰਤਦੇਦਾਂਗਿਜਕੁਸਬਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਥੁਕਰਨਾਨਕ
ਹਿਅਅਵਰੁਨਕਰਨਾਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਰਿ
ਪੈਲਾਈ॥੪॥ਜਿਸਤਿਸਰੇਵੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵੁਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਮਿਲਾ
ਆਪਲਾਅਪੁਅਪਿਉਪਾਏ ਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥੫॥

असह्यरात्रि

ਕੋਈ ਚਤੁਰ ਕਰਾਵੇ ਪਾਂਤਿ ਤਾ ਕੋ ਖਟ ਕਰ ਮਸਤਿ ਤ ਮਿਓ ਮਾਂਤਿ ਤਾ
ਰੇ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰ ਫੀ। ਮੋਰਿ ਦੀ ਨਹ ਰਿਹ ਰਿਹ ਰਿਸਰਈ॥ ੭॥ ਮਸਤਿ
ਧਰਮ ਜਗ ਸੇਧੋ। ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਤੁ ਮਨ ਪਰ ਥੋਧੋ। ਕਰੁਨਾ ਕਰੁਨਾ
ਗੁਪਾਇ ਆਗੁ ਬੁਝੀ ਤਿ ਮਨ ਮਗ ਸੀਤ ਲਾਇ ਆ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਗੁਪ
ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨਿ ਤੇ ਜਿ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਆਗਾ ਮਟੀ ਕਾਲੇ ਰੁਪ
ਆਗੁ ਕੋ ਤਿ ਜੋ ਤਿ ਲੈ ਸੁਰ ਤਿ ਪਰੀ ਧਿ ਆਗਾ। ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿ
ਆਗਾ॥ ੧॥ ਰਾਖਨ ਹਾਨੁ ਸਮਾਹਿ ਜਨਾ। ਸਗਲੇ ਬੇਰਿ ਥੀ ਚਾਹ ਮਾ
॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁ ਪੁਬਾ ਪਮਤਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁ ਤਪੁਤਾਰੀ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁ ਪੁਬਾਨਤਾ ਅਰੁ ਮਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕ ਓਰ ਖਿਲੇ ਰੁ
ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁ ਪੁਪਾਨੁ ਅਮੋਲਾ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁ ਪੁਨਿਗੁਨਿ ਰੋ
ਨਿਦੀ ਅਤੁ ਪੁਪਾਨੁ ਬਲਾਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਗਲਾ॥
ਤਅੰ ਮਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ॥ ਅੰਤ ਰਿਖਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਦੀਏ॥
ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਲਾਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਰਗਲਾ॥ ਮਾਪੇ ਕੋ
ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨ ਨ ਕਉ ਕਰਨਾ॥ ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ॥ ਚਰਨ
ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੈ ਮੇਰਾ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੁਜਤੁ ਪੈਰਾ॥ ੫॥ ਅਪ
ਦਿਨਿ ਜਿਨ ਤੁ ਕਰਿ ਆਗਾ। ਸਗਲ ਜੇਨਿ ਮਾਹਿ ਤੁ ਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਆਗਾ ਅਭ
ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ। ਕਰਜ ਸਦੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭਾ ਪਿਓ ਆਈ ਜੈ॥ ੬॥ ਈਸੁ
ਹੀ। ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀ ਐਤਤਤਤਤ ਹੀ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨ ਅਲਾਸੁ ਕੋ
ਦਿਸਰਿ ਐਇਕਨਿ ਮਖਨ ਸੇਰੈ॥ ੭॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਗੇ
ਸੇਵਨ ਕਰ ਮੋਰੈ। ਗੁਰੁ ਬਹਿ ਬੁਝਤੁ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਰਸ
ਪਾਧਰਤ ਰਿਐ॥ ੮॥ ੨॥ ੧੬॥ ਹਮ ਕਲੀ॥ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਕਹੁ
ਰੰਗ ਰਸ ਰੁਪਾ। ਕਹੁ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪੁ ਪੁਤਾ। ਕਹੁ ਬਿਹਾਵੈ ਰਜ ਮਿਲ
॥ ਸੰਤਾ ਬਿਹਾਵੈ ਤਿਨਾ ਮਾਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਚਨਾ ਸਚੁ ਬਨੀ। ਸਿਭ ਕਉ
ਹਰੀ॥ ਕਹੁ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰਬਾਦਿ। ਕਹੁ ਬਿਹਾਵੈ ਰਸਨਾ ਸੁਰਿ। ਕਹੁ
ਦੇਲ ਪਾਇ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ। ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਬਿਹਾਵੈ

ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਅਮਲੀ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਪਰਦਰਬੁ ਤੇ ਹੋਵੇ ਗਹਿਜਨਾਥਿ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ੩ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਜਗਤ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਸੇਵਕ ਮੀਜਾ ॥ ਕੁਝ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹੋਵੇ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਦਿਨੁ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਸੋਪਿਨੁ ਮਾਲਤਾ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਚਾਲ ਪਤ ਦਤਾ ॥ ਸੇ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਗਿਜ ਸੁਗਾਢਤਾ ॥ ੫ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਨਟਨਾਟ ਕਨਿਤ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਜਮ ਹਿਤ ਰੋਤਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹੋਵੇ ਹਰਿਜਨ ਸੁਕਰਤ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਮਤਾ ਮਮੁਗਤਿ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਨਦ ਜਰੁ ਰਤਿ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹੋਵੇ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਦਤਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤ ਕੇ ਲਾਇ ਅਤਿਤ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਕੇ ਸਿਅਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸੇ ਸੁਦੇਵੇ ਨਾਥੀ ਨਾਨਕ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਮਤ ਗਰੁ ਸੰਕਟ ਤੇ ਚੁਟਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰੁ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਗਾਖਨ ਗਾਢ ਦਿਅਾਲਾ ॥
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਮਤ ਪਾਤ ਪਾਲ ॥ ਗਾਥੇ ॥ ਜਲ ਪੀਢਤ ਜਿਓ ਰਿਖ ਮਿਟਤਾ ॥
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਕੰਤਾ ॥ ਲੋਭਿ ਕਾ ਪਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗਾ ॥ ਤਿਓ ਹਰਿ ਜਨੁ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਰੰਗਾ ਖੈਰ ਖਦਾਲਾ ॥ ਮਤ ਪਿਤ ਦਇ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿਲੇ ਜਾਇ ॥ ਤਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਓ ਅੰਧੁ ਲੇਖੇ ਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗੁੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੇ ਕੁੰ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਪਗਲ ਪਰ ਬਤ ਪਰ ਤੇ ਪਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਮਗਲ ਚੁਪਾਗਿ ॥ ਮਾ ਜਿਓ ਪਾ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਚਤ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਓ ਸਾਚ ਨਿਕਾਪ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਕੁਝੁ ਭਰੇ ਖੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਓ ਚਕਦੀ ਸੁਗਜ ਕੀ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਜਿਓ ਚਾੜਿ ਕਚੁੰਦ ਕੀ ਪਿਅਸਾ ॥ ਜਿਓ ਕੁੰਕਨ ਦਫਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਓ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਮਹਿ ਜਨ ਮਨ ਹਿ ਸੁਖਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਇਆ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਨਿਰਿਧਾਨ ਗਾਗਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੀ ਚੁਟਕਾ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਸੰਕਿ ਬਾਨ ਦੇਖੈ ਨੈਲ ਅਲੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਚਿਤੁ ਦਜਾ ਅਦੁਨ ਕੋਇ ॥ ਭੁਮਭੇ ਬੁ
 ਕੁਝਿ ਹੋਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਚਿਸਮਾ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥

੪੮੯

ਜੀਅਜੰਤਸਭਪੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤਮਾਹੀਧਰਨਾ॥੧॥
 ਨਮੋਭਯੋਗਨਾਹਿਗਾਓ॥ਖਿਨਮਹਿਥਪਿਥੇਥਪੇਕੁਰਗਤਿਸਭਿਕਰੇ
 ॥੨॥ਕਮੋਕੁਪੁਲੰਡੁਸੁਹ੍ਰੁਨਿਦਾਸਾਪੁਸੰਗਿਬਿਦਾਗਨਾ॥੩॥
 ਨਿਰਮਲੁਰੇਵੇਸੁਖੇਸੁਖਿਗੁਦਾਗਨਾ॥ਮਾਭਗਤਕਰਹਿਜੇਅਪੁਨੰ
 ਵੀਹਾਭੰਗਨਾਗਨਾ॥੪॥ਮੁਖਦੁਖਦਿਸੁਮਨਕੀਚਿਰਥਾਤੁਮਹਿ
 ਗਨਾ॥੫॥ਤੁਟਤਸਗਨਜੀਅਕਾਅਪਨਕੀਆਪਾਲਨਾ॥੬॥
 ਕੋਟਿਜਨਭੰਧਰਿਨਾਨਕੁਵੈਵੈਗਨਾ॥੭॥੫॥੧੬॥
 ਦਰਸਨਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਹਿਸਿਭਦੇਇਮਿਲਾਈ॥੧॥
 ਮੇਸਰਸੁਖਦਾਈ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਕਨਾਮੁਦਿਨਾਏਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ
 ਸਗਲਦੁਖਕਰੇਗਭੰਨਸੰਤਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥ਪਤਿਤਪੁਰੀਤਿਕੀ
 ਭੀਤਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਦਵਾਈ॥੩॥ਕਰਤਕਾਰਨਸਮਾਧੁਸੁਆ
 ਤਿਸੁਸਰਦਾਈ॥ਅਥੰਧਨਤੇਰਿਚਰਨਕਮਲਾਦਿਨਾਏਏਕਸਥਰਿ
 ਈ॥੪॥ਅੰਧਕੁਪਥਿਖਿਅਤੇਕਾਢਿਓਸਥਸਥਦਿਬਤਿਅੰ
 ਨਮਮਰਕਸਮਸਚੁਕਾਬਹੁਕਿਕਤੁਨਧਾਈ॥੫॥ਨਮਸਾਹਿ
 ਮਨੁਗਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੬॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਾ
 ਆਨਿਹਚਲੁਵਸਿਅਜਾਈ॥੭॥ਪੁਰੈਗੁਰਿਪੁਰੀਮਤਿਰੀਤਿ
 ਨੁਅਨਨਭਾਈ॥੮॥ਨਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਵਤਭਥੀਨਨਕਰ
 ਈ॥੯॥੧੧॥ਪਾਲਸਿਅਦਪਭੁਕਤਿਨਮੇਗੀਪੁਰੈਗੁਰੁਕਮਾਈ॥੧੨॥
 ਸੰਜਮਸੁਚਿਰੈਸੇਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ॥੧੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲ੍ਰਮਧਾਇ
 ਮਹਿਗੁਰੇਸਚੈਲਾਇਤਗਾਈ॥੧੪॥ਅਪਲੇਜੀਅਤੇਅਪਿਸਾ
 ਪਿਲੀਏਲਾਨ੍ਰੇਲਾਈ॥੧੫॥ਸਚਧਰਮਕਾਬੇਨਾਬੰਧੀਅਭਜਾ
 ਪਦਾਈ॥੧੬॥ਥਿਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਈ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜਨੀਸੰਭੁਓਕਲਿਅੰਧਕਾਹਟੀਪਾਈ॥੧੭॥ਅੰਤ
 ਜੀਅਨਕਾਦਤਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧੮॥ਏਕੰਕਾਰਨਿਰੰਜਨਾਨਿ
 ਤਜਿਥਲਿਹਰਿਅਸਮਾਈ॥੧੯॥ਭਗਤਿਦਨਭਗਤਭਭੁਦੀਨਹਰਿਨਾਨਕਾ
 ॥੨੦॥੧॥੧॥੬॥

ਅਭਪਦੀ॥

ਤਜਿਥਲਿਹਰਿਅਸਮਾਈ॥੨॥ਭਗਤਿਦਨਭਗਤਭਭੁਦੀਨਹਰਿਨਾਨਕਾ
 ॥੨੧॥੧॥੧॥੬॥

ਜਗਿਦਤਸੇਏ ਭਗਤਿ ਦਬਾਣੁ ਤਿਹੁ ਏਕੈ ਜੀਓ॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਏ ਕੇਵਿ ਜੀਓ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਏ ਸਿਰਿ ਸਥਾਇ ਗੁਰਕੇਵਲਿ
 ਆਵੇ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਪਦ ਦੀ ਪਾਵੇ॥
 ਹਕਾਰਾ ਦਲਾਵਾਗਾ ਹਰਿਗੰਮਨਾ ਮੇਸਮਾਇਆ॥ ਜਗਿਅਮਰੁ
 ਅਤੇ ਲੁਠਾ ਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇਹ ਰਿਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੁਲਾਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਜੇਵੇਹ ਰਿਖਾ ਸੇਜੀਓ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇਹ ਰਿਖਾ ਰਿਖੇਤੀ ਸੇਜੀ
 ਖਰੁ ਅਰਦਾਸੇ ਜੀਓ॥ ਪੈਜਗਾ ਖਰੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ
 ਅੰਤਿ ਚਲਾਇ ਅਹੋਇ ਬੋਲੀ ਜਮ ਦੁਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜੇ॥ ਸਤਿ
 ਥੇਨਤੀ ਪਾਈਹ ਰਿਖਾ ਭੇਸੁਟੀ ਅਰਦਾਸੇ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਪਰਿਕਿਰਪ
 ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਪਨੁ ਪਨੁ ਕਰੇਸਾ ਥਾਸੇ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ
 ਕਾਈਹੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਅਓ ਮੈ ਪਾਸੇ ਜੀਓ॥ ਹਰਿਕੁਲਾਗੁਰੁ
 ਹਰਿਕੁਰੇਸਾ ਥਾਸੇ ਜੀਓ॥ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੇਈ ਜਿਸੁ
 ਟਾਭਾਵੇ॥ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦ ਦਜਹਿ ਦਜੇਹ ਰਿਖਾ ਪਿਗਲਿ ਮੇਲ
 ਤੁਸੀ ਪੁਤਰਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸੇ ਜੀਓ॥
 ਖਿਅ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੇਨਾ ਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇਹ ਰਿਖਾ ਪਾਸੇ ਜੀਓ॥ ੩॥
 ਰਿਭਾਏ ਅਪਲੇ ਥਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ॥ ਮਤ ਮੈ ਪਿਥੇ ਕੀਰਤਾ ਕਰਿ
 ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਐ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤਕੀ ਪੈਜਗਾ
 ਤੁਸੀ ਈਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤਰਾਈਹ ਰਿਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈਨਾਵੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਤੇਏ ਬਹਿਗਾਨੁ ਅਪਿਟਿਕਾਇਆ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਚੰਧ ਪੁਤਰਾਈਹ
 ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ॥ ਮਾ ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਅਮੋਧਿ ਬੋਕੀਰਤਾ ਕਰਿ
 ਬਦੁ ਜੀਓ॥ ਕੇਸੇ ਗੋਪਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿ ਅਹੁ ਹਰਿ ਤਰਿਕ ਥਾਪਨੁ ਹਿ
 ॥ ਹਰਿਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਟੁ ਹਰਿਗੰਗਾ ਗੁਰੁ
 ਤਲਿ ਕਿਰਿਅਦੀ ਦਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਪਾਵੇ॥ ਹਰਿਕੁਲਾਗੁਰੁ
 ਹਰਿ ਮਿਲਿਅ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਦੁ ਜੀਓ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੇਵੀ ਤਿਲਕੁਰੀ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜੋ ਬੋਲੈ ਆਗੁਰ ਸਿਖ ਮੰਨਿ ਲਾ
ਜੀਓ ਮੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸਨਮੁਖੁ ਆਗਮ ਦਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਓ।
ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀਤਿ ਬੈਗੁਰੁ ਆਪੁਰ ਖਿ ਆਕੇ ਈਕਰਿ ਬਖੀਲੀ
ਜੀਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਨਿਦਾਇਆ। ਹਰਿਗੁਰੁ ਹਿਰਦਾ ਦੀ ਈਦੁ ਤਿ
ਲੀ ਪੁਗਿਲਿ ਖਿ ਆਲੇ ਖੁਰਜਾਇ ਜੀਓ। ਕੇਹੇ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣੁ ਸੰਤੁ ਸਭੁ ਜ
ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਓ। ੬॥੧॥ ਆਗਮ ਕਲੀ॥ ਆਮਰ ਲਾ ੫॥

ਕਲ੍ਹ ਸੁੰਦਰੁ ਨਾਗਾਓ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਪਿਆਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਮ
ਲਿਖੀ ਮਨੀ ਚਿਦਿ ਅਨਾਠ ਲੁਪਾਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਇ ਆਕਰੀ ਮਪ
ਅਸਤ ਪਬਾਲ ਕੁਜੀ ਮਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੈ ਭੋਜੀ ਦੀ ਆਰਿਜੀ ਦਨ ਦ
ਜੀਓ ਆਮਰ ਅਨੰਦੁ ਤੇ ਆਸਦਾ ਮੰਗ ਲੁਤ ਹਿਰੁ ਲਗਾਹੋ। ਜਨੁ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ
ਲਜਾ ਤੁਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਹੋ। ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ
ਕੁਲਾਇ ਆ। ਦਰਿ ਅਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੋ ਜਿਤੁ ਸਭੁ ਰਿਪਤਾਇ ਆ।
ਗੁਰੁ ਬਤਿਕੈ ਦੁ ਭਕੀ ਨੀਸ ਗਲ ਭਾਉ ਦਿਵਾਇ ਆ। ਕਰਮ ਭੀ ਪਰਿਵ
ਰੀ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਆ। ਸਭਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਭਈ ਇਕਤ੍ਰ ਮਹਾ ਅਨੰ
ਦੁ ਆਇ ਆ। ਬਿਨ ਦੰਤ ਨਾਨਕ ਸਾਮਰੀ ਕੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਇ ਆ। ੨॥
ਤੀਸ ਗਲ ਕਰਾਈ ਆ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਕੁਦਰਤਿ ਲੇਤੁ ਕਰਾਇ ਆ
ਗੁਰਿ ਅਨੁਜ ਪਾਈ। ਗੁਰਗਿ ਅਨੁਜ ਪਿਆ ਸੁਖ ਹਟਾਤਾ ਚਟ ਸਾਲਿ ਬਾਲ
ਦੁਇ ਆ। ਸਗਲਾ ਵਿਦਿ ਅਸੰਪੁਰਨ ਪਤਿ ਅਗੋ ਵਿਦੁ ਰਿਦੈ ਮਨਾਇ ਆ।
ਜਿਹਨ ਮਕਰਣ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ। ਬਿਨ ਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਤ ਹਿਕ ਮੇਰ ਪੁ
ਰੀਸ ਖਾਈ। ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਤੀ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੇ ਬਾਲ ਕਰਤੁ ਮਗੇਵਾ। ਲਪੇ ਸੁਜ
ਕੁਰਮ ਭਲੇ ਵੰਡੇ ਅਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੇਵਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ਆਗੁਰੀ ਗਿਆਨੁ ਦਿਨਾ
ਆਸ ਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇ ਆ। ਲਗਾਇ ਖਿ ਆਪੁਰਤੁ ਆਇ ਆਈ ਅਤੁ
ਮਰਿਦਾਇ ਆ। ਅਚਰ ਜਜੰ ਦੁਬਲਾਈ ਠਾਕੁਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨਕੁ ਸਭ ਦੇਵ ਸੁਰ
ਜੁਗੈ ਨਾਨਕ ਜੁਗੈ ਆਵ ਜੇ ਅਨਹਦੁ ਤੁਗਾ। ੪॥ ੫॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ
ਗੁ। ਆਸ ਜਨਨ ਮੇਰਾ ਸਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿ ਖਲੋਇ ਅਨਾ ਮੇਰਾ ਸਜਨ ਨਾਨਕ। ਜਾ

ਰਮ ਕਲੀ ਮਤ ੫

ਨੀਅਤੁਰਗਿਜਾਨੀਅਤੁਰਾਨੈਣਅਲੋਚਿ ਰਾਹਗਿਜਾਨੀਅਤੁਰਾਨੈਣ
ਆਪਦਿਘਟਿਸੋਇਆਅਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਗੁਰਗਾਨਾਲਿਓਇ
ਸਕੰਦਸੁਅਓਨਜੋਲੇਮੁਰਾਮਾਇਆਮਦੇਮਾਤਾਓਬੀਬਤੀਨ
ਜਾਈਭਰਮਧਰਾਕੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀ ਸੁਏਹਰਿਸਾਸੁਮੰ
ਖਰਾ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਪੁਲਅਧਾਰਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਗਿਰ
ਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਤਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾ॥ਦਾਨਦਤਰਾਅਪੁਰ
ਪਾਟਪਾਟਅੰਤਰਿਸੋਹਿਤਿਆ॥ਇਕਦਾਸੀਧਾਰੀਸਬਲਪਸਰੰ
ਤਲੇਮੋਹਿਤਿਆ॥ਜਿਸਨੇਗਾਥੇਸੋਸਚਭਾਥੇਗੁਰਕਸਬਦੁਬੀਚਾਗਾ
ਨਕਤੋਪ੍ਰਭਕਓਭਟਾਤਿਸਹੀਕਓਪ੍ਰਭਪਿਅਗਾ॥੨॥ਮੇਲੇਪ੍ਰਭਮੇਲੇ
ਕਾਮਲੋ॥ਜੇਦੇਪ੍ਰਭਜਦੇਸੁਆਮੀਸੁਘਰੂਸੁਜਾਣੇ॥ਸੁਘਰੂਸੁਜਾਣੇ
ਰਧਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਮਾ॥ਚਾਖਿਅਘਾਟੇਸਾਗਿਰਪਟੇਜਿਨਕੇ
ਥਨਾ॥ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਤਿਨਹੀਪਿਅਇਆਸਗਲਤਿਸੇਕਾਮਲੋ
ਨਾਨਕਾਬਿਰੁਤਖਤਨਿਦਾਸੀਸਚਤਿਸੇਦੀਬਲੋ॥੩॥ਮੰਗਲਾਗਿੰ
ਰੇਪ੍ਰਭਕੈਸੁਣੀਐਮੰਗਲਾ॥ਸੋਹਿਲਨਾਪ੍ਰਭਸੋਹਿਲਨਾਅਨਹਦਪੁਰਿ
ਲਾਨਾ॥ਅਨਹਦਦਜੇਸਬਦਅਗਜੇਤਿਤਨਿਤਜਿਸਹਿਦਧਾਰੀ॥ਸੋ
ਆਈਐਸਰੁਕਿਓਪਾਈਐਮੇਰੇਨਾਐਜਾਈ॥ਚਕੀਪਿਅਸਪੁਰ
ਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਨਿਰਗੁਨੀਐ॥ਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਿਭਮੇਰੇਗੋਬਿੰ
ਮੰਗਲੁਸੁਨੀਐ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਤਾ ੫
ਹਰਿਹਰਿਪਿਅਗਇਮਨਾਖਿਨੁਨਦਿਸਹੀਐ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
ਰਧਾਰੀਐ॥ਉਰਧਾਹਿਤਹਿਪੁਰਖੁਪੁਰਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਗੰਜੀਐ॥ਕ੍ਰਿ
ਤਾਪਾਪਹਰਤਦੁਸਟਦਿਖਭੁਵਖੰਡਨੋ॥ਜਗਦੀਸਹੀਸਗੋਪਾਲਮਾਧੋ
ਗੋਬਿੰਦਦੀਚਾਰੀਐ॥ਬਿਨਦੰਤਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੁਦਿਨਸੁਗੰ
ਹੀਐ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੁਜਨਕਾਅਸਗਾ॥ਮਾਲਮਿਲਖੰਡ
ਨਾਮੁਅਨੰਤਪਰਾ॥ਨਾਮੁਨਰਹੁਰੁਨਿਪਾਨੁਜਿਨਕੈਰਸਭੇਗਾਏਕਨਗਇਰ
ਰੁਪਗੰਗਾਅਨੰਤਬੀਠਲਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਅਇਲਾ॥ਕਿਲਦਿਖਰ:

ਚਰਣਨਾਮੁ ਜਮਕੀ ੨॥ ਸਰਗਾ ॥ ਬਿਨਦੰਤੋ ਨਾਨਕਗ ਸਿਜਨਕੀ
 ਕਮਲਾ ਅਸਰਗਾ ॥ ੨॥ ਗੁਣਚੇ ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੇ ਇਨ ਜਾਨਈ ॥
 ਚਲਤੁ ਦਇਆਲ ਸੁਨਿ ਭਗਤ ਦਖਾਨਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁ
 ਖਲਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਗਾ ॥ ਸਰਬਜਾ ਚਿਕੁ ਏਕੁ ਦਾਤ ਕਰਣ ਮੈਜ
 ਸੋਸਗਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਤ ਸੁਜਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਦੰਤੋ
 ਕਰਗੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥ ੩॥ ਮੇਰਿ ਨਿਗੁਨੁ ਅਨਧੁ
 ਲੀਅਇਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੁ ਦਇਆ
 ਮੁਦੀਅਕੁ ਸਲਾ ॥ ਥੀਅਸਰ ਬਇਛਾਪੁ ਨੀਆ ॥ ਜਲ ਨੇ ਚੁਧਾਈ
 ਤੇਰੀ ਮਿਲੇ ਚਿਹੀਦਿ ਬੁਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਚੇ ਮ
 ਂਗਲ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਦੰਤੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇ
 ਮਾਗਮਕਲੀ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਗੁਣ ਸੁਣੇ ਸਬ

ਚਰਿਤਿ ਓਰਿ ਗਈਐ ਸੰਤ ਨਕੋ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹੁ
 ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤ ਨਕੋ ॥ ਗਰਿਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪਸਿਰੈ ਰਿਦਿ ਸੁਆ
 ਮੀ ॥ ਜੋਗਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਾ
 ਰਿਦਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਬਿਨਦੰਤੋ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਸਾ
 ਧੇ ਅਇਸੁ ਅਮੀਨ ਹੋ ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਬਿਦਸਿ ਮਰਣ ਭਗਤਗਾ
 ਰਿਦਿ ਤੇਰੇ ਮਾ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰਚਰਣੀ ਭਗੋ ਪਾਏ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਗ
 ਰੁਖ ਨਿਪਾਨੁ ਮਿਲਿ ਅਦੁਖ ॥ ਹਰਿ ਆਕਿ ਪਾਕਿ ਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਗਰਿਨਾਮੁ ਸਨਥਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
 ਕੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਸਟੀ ਅਇਆ ॥ ਬਿਨਦੰਤੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾ
 ਗੁਰਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ਐਸਾ ॥ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਦਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀਐ ਗਾਮਾ ॥
 ਆਲਦੁਖ ਹਰ ਸਗਲਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੇਖ ਨਿਦਰੇ ॥ ਮੋਹ ਸੋਗ ਬਿਕਰ
 ਮੇਜ ਪਤਨ ਮੁਊ ਪਾਹਲੇ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਕਰੇ
 ॥ ਬਿਨਦੰਤੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਾਇਆ ਕੀਜੈ ਮੁਤੇ ਗਜਪਿਜੀਵਾ ॥ ੩॥ ਗਾਖਿ

ਏਪ੍ਰਭਗਤਜਨਾਪਟੀਚਰਟੀਲਾਏਰਾਮਾ। ਆਪਹਰਾਪਾ
ਮਹਤਏਕੇਨਮੁਖਿਅਏਰਾਮਾ। ਧਿਏਆਇਸੇਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵਜਲਗੇ
ਨਾ। ਸਦਾਸੁਖੁਕਟਿਅਟਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਲਗਾਮੀਰਾਗਲਾਸੁਖਿ
ਅਸਪੁਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਅਾ। ਬਿਨੰਦੰਤਨਕਪ੍ਰਭੇਅਧਿਮੇਲੇ
ਦੁਖਿਦਿਸੁਰਿਅਾ। ॥ ੨ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਲ
ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਟਾਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾ
ਪ੍ਰਭਅਰਾਪੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣਗਾ॥ ੧॥ ॥ ਬੰਤੁ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਰਟੇਤਿਸੁਚਿਨ੍ਰਾਵੁਨਕੋਇਜੀਓ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰਿ
ਮਹੀਅਲਿਸੇਇਜੀਓ। ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਗਿਅਰਿ
ਮਨੁਨਦੀਸੈ। ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਦਿਨਸਭਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੰ
ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਸੁਰੇਲੇਤਿਸੁਭਾਵੇਸੇਯੋਇਜੀਓ। ਬਲਿਜ
ਸੁਖਹਦਤੇਪਰਗਾਸੁਮਨਿਤਨਿਯੋਇਜੀਓ॥ ੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਚਿਨ੍ਰਸੀਦੁਤੀਅਸੇਚਾ। ਨਾਨਕਵੇ
ਕੀਗੋਇੰਦਸੰਕਟਮੇਚਾ॥ ੧॥ ॥ ਬੰਤੁ॥ ॥ ਭੈਸੰਕਟਕੋਟਨਾਹਿਰਦ
ਲਜੀਓ। ਹਰਿਗੁਲਅਨੰਦਗਾਏਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਤਿਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖਏਕੇਤਿਸਹਿਸਿਓਰੰਗੁਲਾਗਾ। ਕਰਿ
ਤਕੁਮੋਲਿਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ। ਜੀਓਪਿਤ੍ਰਗਿਰੁਖ
ਤਨੁਜੇਬਨੁਪਨੁਮਾਣੁਜੀਓ। ਸਦਾਸਦਾਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕਸਰ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਓ॥ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਰਸਨਾਓਚਰੈਹਰਿਗੇਗੁਲਗੋ
ਅਣਾ। ਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੋਨਿਦਾਨਾ॥ ੧॥ ॥ ਸੋਨੁ
ਪ੍ਰਭੁਰਖਕੇਅੰਚਲਿਤਾਕੇਲਾਗੁਜੀਓ। ਕੁਜੁਸਾਧੁਸੰਗੁਦਇਆ
ਨਕੀਮਤਿਤਿਅਗੁਜੀਓ। ਇਕਓਟਕੀਜੈਜੀਓਦੀਜੈਅਸਰਿਕਪ
॥ ਸਾਧਸੰਗੋਹਰਿਨਾਮਸੰਗੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰਸਭਤਰੈ। ਜਨਮਮਰਣਵਿ
ਭਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਓ। ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕਪੁਰਖਪੁਰਖਬਿਰੁਜਵ
ਜੀਓ॥ ੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਪਰਮਅਰਥਅਰੁਕਮਮੇਖਮੁਕਤਿਪਦ

ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਿ ਅਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਅਭਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ਸਗਲ ਇ
 ਧਿ ਪੁਰਿ ਅਭਾਖਿ ਅਨਿਗੰਤ ਨਗਾਇਤੀ ਭੀ ਅਨਦੁਭ ਇਅਦੁਭਾਗੀ
 ਧਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾਇਤੀ ਭੀ ਗਿੰਤਲਾ ਲਾਏ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇਤੀ ਕੀਉ
 ਕੀਆ ਗਣਾ ॥ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰ ਨ ਸੁਖ ਸਗਲ ਦਾਤਾ ਕਦਰ ਸਨਾ ਗੁਣ ਭਟਾ ॥
 ਮਿਲਾਏ ਗਾਤਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇਤੀ ਭੀ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ
 ਕਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਗਤਿ ਅਸਮਾਇਤੀ ਭੀ ॥ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਮ ਕਲੀ ਮ: ੫
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਿ ਚੰਦਨ ਪੁਰ ਪਾਗੁ ਧਰਮ ਬਾਛੁ ਸਾਧ ਪੁਰਿ ॥ ਅਪੁ
 ਰਿਗਿ ਰਿਭਜ ਉਨਾਨਕ ਪੁਰ ਪੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕੋਲ ਵਿਖਾਵ ਲਭੈ
 ਸੁਖ ਸਗਲ ਗਿਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਦੁ ਖਭੰਜੇ ਨਾਨਕ ਨੀਤਿ ਪਿਆ
 ਛੰਤਾ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵੁ ਦੁਭਾਗੀ ਜੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਦੰਤੀ
 ਜੀ ਮਾਮੁ ਰਤ ਪਤ੍ਰੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾ ਦੰਤੀ ਭੀ ॥ ਗੁਣ ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ
 ਚੇਜਨ ਜਿਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਭਇ ਅਤਿ ਨਕਾ
 ਜਿਸੇ ਪੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਨਤੁ ਲਿਖਿ ਰਿਅਹਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾਂਤੀ
 ਬਾਛੰਤ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਨ ਮਮਰ ਲਗੰਤੀ ਭੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਮੁਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਨ ਕਮਲ ਨ ਮਸਕਾਗ ॥ ਕਬਨੀ ਸਤੁ ਪੁ
 ਰੀ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਅਧਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸਗਲ ਸਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਅਮੀ
 ਰਿਅੰਤਾ ॥ ਸੁਕੇਤੇ ਹਰਿ ਆਖੀ ਅਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਗਦੰਤਾ ॥ ਛੰਤਾ ॥
 ਰਿਸ ਸਬ ਸੰਤ ਮਾਓਚੇ ਤੇ ਦੇਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਭੀ ॥ ਗਰਿਜੀ ਉਨਾ
 ਲਿਅਮ ਉਲਿਅਮ ਨੁਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਭੀ ॥ ਪ੍ਰਗਿਨਾਹਿ ਰਚ ਲੁਅ
 ਧੀ ਚਿਰ ਨ ਕਮਲ ਪੁਲਿਅਾ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਖੁ ਰੁਸੁ ਜਲੁ ਬੇ
 ਲਗੇ ਦਿਅ ਮੁਲਿਅਾ ॥ ਦੁਭਾਗੀ ਪਾਇਅ ਦੁਪੁਗਦਾਇ
 ਰੀ ਪੁਰਨ ਅਸੰਜੀਭੀ ॥ ਬਿਨ ਦੰਤ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੇਗੀ ਮਿਟੀ ਜਮ
 ਜੀਭੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਬਿਨੁ ਕੁਮਿ ਮੁਰੀ ਕਰਤੀ
 ਅਨੋਕਾ ॥ ਕੇਮਲ ਚੰਦਨ ਚਾਪੀ ਅਨਾਨਕ ਕਰਮ ਹਲੇਖਾ ॥ ੧ ॥
 ਸੇਮੇਲਿ ਆਦਿ ਬੇਨੇਰੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਸਗਲਾ ਤੀਜ ਕਾ

੬੩ ਪਸਤਾ ੫॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਈਖਮਗੁਤਿਗਾਖਰੀਜਿਠਅਸਰੈ
 ਪ੍ਰੇਮਥਿਥੇਹੁਦੁਗਾਗਟੀਦੇਸਟਿਨਕਰਈਗਮਜੀਓ॥ ੧॥ ਨਹ
 ਮਰਤਗਾਏਮਹਾਗਾਰਾਬੇਮੁਰੀਆ॥ ਜਲਬਾਝੁਮਭੁਲਤਿ
 ਗਿਮਾਇਆਰੁਰੀਆ॥ ਕਰਿਪਾਪਜੇਤੀਭੈਰੀ ਤਹੋਈਦੇਇਨਾਸ
 ਚਿਨਦੰਤਨਾਨਕਓਟਤੇਰੀਗਾਖੁਪੁਰਨਕਾਮਜੀਓ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ
 ਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੋਇਕੁਤਿਲੁਗਹਤੁਨਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿ
 ਨਾਨਕਸਹਾਜੇਸੁਭਾਇ॥ ੫॥ ਕਰੁਗਾਹਿਦੀਨੀਸਜਾਨਹਿਜਾਨ
 ਤਾ॥ ਚਰਨਹੁਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ
 ਕੁੰਤ ਬਰਸੁਸੁਯੇਲੀਆਸਾਦਾਭਾਦਵੇਅਨੰਦਜੀਓ॥ ਘਲੁ
 ਜਲਬਾਝਪੁਰਿਅਮਕਰੰਦਜੀਓ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਰਿਗਤਿਅਸਰਦ
 ਨਾਮਨਹਿਪਿਗੇਹੁਭਰੇ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮਕਿਲ
 ਤੇਗਾਪ੍ਰਾਗੰਗਿਜਗੇਨਹਾਥਿਦੁਲਾਗੇਕਿਪਲਸਦਬਖਸਿ
 ਚਿਨਦੰਤਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁਜੀਓ॥
 ਅਸਪਿਅਸੀਮੋਠਰਓਕਬਪੇਖਓਗੇਪਾਲਾਹੈਕੋਈਸਜਾਨ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਹਹਾਗੁ॥ ੧॥ ਚਿਨੁਮਿਲਥੇਸੰਤਿਉਪਜੈਤਿਲੁ
 ਹਲਨਜਾਇ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਨਗਤੀਨਾਨਕਅਸਪੁਜਾਇ॥
 ਗੁਤਿਸਰਦਅੰਧਰੇਅਸੁਕਤਕਹਰਿਪਿਅਸਜੀਓ॥ ਖੋਜੰਗੇ
 ਫਿਰਤਕਥਮਿਲੀਐਗੁਲਤਾਸਜੀਓ॥ ਚਿਨੁਕੰਤਪਿਅਗੇਨਾਮੁਖ
 ਰਕੰਡਲਧਿਗੁਬਾਨਾਸੁੰਦਰਿਸੁਜਾਨਿਚਤੁਰਬੇਰੀਸਾਸਥਿਜੈਸੇ
 ਉਤਦਹਦਿਸੇਅਲੋਕਨਮਨਮਿਲਨਕੀਪ੍ਰਭਪਿਅਸਜੀਓ॥ ਚਿਨੁ
 ਕੰਧਾਰਿਕਿਗਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਗੁਲਤਾਸਜੀਓ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ
 ਸੀਤਲਭਏਮਨਿਤਾਨਿਓਪਜੀਸੰਗਤਿ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਨਮਿਲੇ
 ਚਿਨਸੀਕੁੰਤਿ॥ ੧॥ ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਮਤੁਮਤੇਨਾਹੀਦੁਰਿ
 ਕੁਮੈਭੈਮਿਟਿਗੇਹਮਲਗਾਮਭਰਪੁਰਿ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰਤਿਸਿਸੀਅਰੰ
 ਗਟੇਮੰਘਰੇਪੋਜੀਓ॥ ਜਲਨਿਭੁਈਦਰਸਪਾਇਆਚਿਨਸੇਮਕਿ

੩੫

ਮੁਖੀਆਂ ਜੁਗੇਤੀ ਚਰਮੇ ਵਕਰੇ ਵਿਆਹ ਭਰਮੀ ਗਾਹਸ
 ਗਾਹ ਅਥਾਹ ਅਭੇ ਵਿਆਹ ਭਰਮੀ ਗਾਹਿ ਵਿਚ ਬਾਹਤ ਮੁ
 ਜੋਤੀ ਭੀ ॥ ਬਿਨ ਦੰਤ ਨਾਨਕ ਪਰਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿੰਬੇ
 ॥ ੬ ॥ ਸਭੇ ਕੁ ॥ ੧ ॥ ਹਿਯਨੁ ਪਾਇਆ ਸੇਹਾ ਗਲੀ ਡਿਲ ਤਨ ਹੀਰੀ
 ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕ ਗਿਉ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੇ
 ਅਪ੍ਰੀਤ ਮਸੰਗਿ ਬੇਨਾ ਮਨ ਬਾਂਝ ਤਫਲ ਪਾਇਆ ਹਿਨਾਨ ਕਨਾਮ
 ॥ ੨ ॥ ਆਚੰਤਾ ॥ ਤਿਮ ਕਰਗੁਤਿ ਮਨਿ ਕਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗੁ ਗੁਣ ਵੰਤ ਜੀਉ
 ਸੇਈ ਗਾਉ ਮੰਗਲੇ ਗਿਉ ਅਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਗੇਤਲਾ ਲਾ
 ਮਾਘੀ ਪੇਅਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਮੇਰੀ ਆਗਾ ਲੁਕਿ ਲੁਕਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
 ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਮੇਰੀ ਆਗਾ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਥ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿ ਆਨੰਦ
 ਮੰਜੀ ਭੀ ॥ ਬਿਨ ਦੰਤ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਗੁਰ ਲੀਅਹਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
 ਜੀ ॥ ੪ ॥ ਸਭੇ ਕੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸਤਾਈ ਜਿ ਮਿਕਰੁ ਲਾਭਾ ਭਲਾਗਾ ਸੁਖ
 ਮੇਰਾ ਹੀ ਅਹਿਨਾਨ ਕਨਾਮੇ ਪਿਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿ ਅਮੇਰੀ ਤਰੇ ਸੇ ਸੁਰੇ ਮੇ
 ਰੇ ਨਾਨਕ ਤਿ ਬਲਿਹਾਰੇ ਤੇ ਹਿਜ ਪਿਉ ਤਰੇ ਤੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਆਚੰਤਾ ॥ ਚਰਮ
 ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਮੇਰੀ ਪਰਿ ਮਿਟਿ ਆਸ ਗਲ ਕਲੇ ਸਜੀ ਭੀ ॥ ਅਵਲ ਜਾਵਦੁ ਪਹਿਰੇ
 ਰਿਵੀ ਆਪਰੇ ਸੁਜੀ ਭੀ ॥ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਗੋਤ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਰੇ ਲੁਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀ
 ਜੀ ॥ ਜੀ ਅਪੁਸਰੀ ਪਰੇ ਚਰਲੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸੇ ਗੋ ॥ ਗੋ ਵਿਗੁਲ ਨਿ
 ਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਇ ਕਉ ਅਰੇ ਸੁਜੀ ਭੀ ॥ ਬਿਨ ਦੰਤ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਪਰ
 ਜੀ ॥ ਗੋ ਵਿਗੁਲ ਨਿਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਇ ਕਉ ਅਰੇ ਸੁਜੀ ਭੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਦਾ ॥ ਗੁਤੀ ॥ ਛੰਤੁ ਮਲਾ
 ਜੀ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਖਵੈ
ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਓਤ ਪਾਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀ ਆਜਿ ਨੇਚਿ ਤਿ ਓਅੰਕਾਰੁ
ਜੁਗ ਭਯੋ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਬੇਦੀ ਨੇਰ ਮਯੋ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਥਾਇ ਓਪੇਰੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨ ਮਤ ਅਖਰੁ ਸੁਣੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨ ਮਤ ਅਖਰੁ ਤਿ
ਗ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਪਾਠੇ ਵਿਅੰਗਿ ਲੇਖਤੁ ਜੰਗ ਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖ
ਓਪਾਠਾ ॥ ਗੁਰ ਓ ॥ ਮ ਸੇ ਸਭ ਜਗੁ ਸਗ ਜੇ ਓਪਾਇ ਆਤੀ ਨ ਕਰ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸਤੁ ਪਗਾਪ ਤਿਤੈ ਚੁਟਿ ਲੇਖਾ ॥ ਲੇਖਕ ਮੇਤੀ ॥ ਸਮੁਖ
ਪਾਇ ਪਾਇ ਚੁਏ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮਧਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਸ
ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਜਗੁ ਕਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪੈ ਪੈ ਪਰਮੁ ਪਰ ਪਰ ਮਾਪੁ ਗਿਰੁ ਕ
ਧੀਗਾ ॥ ਪੈ ਪੈ ਪੁਲਿ ਪਨੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿੰਚਤ ਨ ਭਯੋ ਮਨੁਗਾ ॥ ਪਾ
ਪਰੁ ਆਪਿ ਤਜੇ ਨੀਤਿ ਲਿਖੋ ਲਿਖ ਸਚੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕ
ਕੈ ਜਲੈ ਗੁਰੁ ਸਗਾ ॥ ੩ ॥ ਇਤਨੁ ਗਵਾਇ ਅਦੁ ਜਾਯਾਇ ਅਗਸ
ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਆਗ ॥ ਗੁਰੁ ਸਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਐਕੁ
ਵਾਇ ਆਗ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿ ਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚ
ਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ਪੀਐ ਆਗ
ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਕੁ ਕਹੈ ॥ ਏਕੁ ਮੈਗਰ ਬੁਝਿ ਆਪੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ
ਲੈ ॥ ਏਕੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਮਿਥਾਏ ॥ ਪੁਰੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੁਰਿ ਜਾਣੁ
ਦਿਸ ਬਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਕਾਰੁ ਅਦੁ ਨਹੀ ਦੁਜਾ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥
ਕਰਤੇ ਕੀ ਕਿਓਗਾ ਡਿਗਾ ਖਓ ਅਠਰਿ ਓਤੁ ਦਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇ ਅ
ਨੇ ਪਾਨੀ ਸੁਠ ਠਗੁ ਓਗੀ ਪਾਈ ॥ ਲਾਭਿ ਲੇਖੇ ਮੁਹਤਾ ਜੇ ਦਿਗੇ ਤੇ
ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇਵ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਏ ਅਦੁ ਜਾਣੁ
॥ ੪ ॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਰੂਪਾ ॥ ਪਉਤੁ ਪਈ ਅਗਨੀ ਅਸਰੁ ਪਾ
ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੇਖੀ ॥ ਏਕੁ ਚੁਏ ਸੁਏ ਪਾਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਗਿਅਨੁ ਪਿਅਨੁ ਲੇਖ
ਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਦਿਰਲਾ ਕੇ ਲੇਖੇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿ ਕਪਥੇ ਸੁਖੁ ਪ
ਰੁਦੁ ਆਰੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ੫ ॥ ਓਰੁ ਮਧੁਰ ਮਜੇ ਤਿਉ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿ

ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵੇਂ ੧੦੫ ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੇ ਦਿਨੇ ਧਾਮੁ ਮੰਗੀ ॥
ਉਨਾ ਮਿਲਾ ਰਿਕਟ ਤਿਸ ਨਪੀਗ ॥ ਵਟ ਵਟਾਉ ਆਵੇ ਜਾਇ ॥
ਅਇਆ ਕਿਐ ਘਲੇ ਪਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੇ ਤੇ ਟਾਸੁ ਪਾਇ ॥
ਮਿਲੇ ਜਦੋ ਇਥੁ ਟਾਇ ॥ ਵਲ ਜੁਦਾ ਪਾਹੁ ਵਟ ਜੇਦਾ ਪਾਹੀ ॥
ਕੇਸੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਵੀਚਰ ਗੋਗਿ ਅਨੀ ਸੇਇ ਗੁਰ ॥
ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਦਿਹ ਲਾਸੰ ਸਾਹੀ ॥ ਸੰਜ
ਗੁਰ ਵੀਚਰ ਗਿ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਜੀਪਾਇ ॥ ਤਾਮੇ
ਅੰਜਾਲ ਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵੰਤੀ ਗੁਰ ਸਾਹੇ ਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਤਿਮਿਲ ਐ ਮੀਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਮ ਕੁਧਕਾਇ ਅਧਰਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਦ
ਚਨ ਸੇਯਾ ਗਛਾਲੇ ॥ ਕਸਿਕ ਮਦ ਟੀਸੇ ਸੁਤਾਓ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰ
ਨੀਸਰ ਓ ॥ ਜਗਤੁ ਪਸੁ ਅਤੰਕ ਲੁਕ ਸਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰੇ ਕਰੇ
ਰੇ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨੇ ਕੀਤੀ ਤਿਨੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿਐ ਕਹੀ
ਕਹਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਖਿਮ ਗੰਗ
ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਦੀਆ ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸੁਕੋਇ ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਜੁਗਦੀ
ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੁਏ ਨਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੁਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਰ
ਅਸਥਿਰ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੇ
॥ ੧੯ ॥ ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ਗਗਨ ਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਗੋਵੇ ਸੁਖ ਸੁਖੀ
॥ ਗਇਆ ਨ ਆਵੇ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹੋਲਿ ਵਲਾ
ਗਗਨ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੇਨੀ ॥ ਅਸਥਿਰ ਚੀਤੁ ਸਮਾਪਿ ਸਗੋ ਨ
ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਠਹਿਰਿ ਪਵਤਿ ਨ ਜੁਗੀ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਹਿਤ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਜੀ
ਪਾ ਰਦ ਰ ਠਹਿਰਾ ਕੀ ਬੁਝੇ ਤੇਗ ॥ ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨ ਜੀ ਮੇਰੇ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਪੀਆ ॥ ਕਿਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਤੁਆ ॥ ਕਚੇ ਗੁਰੇ ਮਰ
ਤੁਆ ॥ ਕਿਤੇ ਨਿਗਿਦਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਪਰਾ
ਦਹਾਇ ਸੇਵੁ ਫਿਘਰੈ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਲੁ ਕੁਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੋਵੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਿਖੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦੇਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਹਿ ਮੈਂ ਲੁਕਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬੀਚਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਰੁ ਅਚਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
 ਮੰਤ੍ਰੇ ਸਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਪਾਗੁ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਹੋਈ
 ਚੰਗੀ ॥ ਮਿਰਗੁ ਅਗੁਰੁ ਹੀ ਧਾਰੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚੰਗੇ ਹੋਈ ਤਾ ਚਿਰਜੀ
 ਚਿਤੁ ॥ ਨਿਤੀ ਤਾ ਚਿਤਤੁ ॥ ਦੋ ਮੈ ਸੁਕੇ ॥ ਚੇਤ ਹਿਏ ਕੁਤਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
 ਚੰਦ ਮੈ ਚੇਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਾਤਿ ਮੇਰੇ ॥ ਪਾਗਿ ॥ ੨੩ ॥
 ਜੇਹੇ ਪੁਣੇ ॥ ਇਕ ਗੰਠਿ ॥ ਛਿਅ ਨਿਤ ਦੇਖੁ ਜਗਿ ਹੰਦਿ ॥ ਸੁਖ ਬੰਦੇ ਸ
 ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਇ ਅੰਦੇ ॥ ਥਾਇਆ ਛੁਕੀ ਜਗਤੁ ॥
 ਲਾਇਆ ਆਗੇ ਰਤੁ ਪੁਰੇ ਪਰਦਾਨਾ ॥ ਬੀਜੈ ਜੇ ਬਨੁ ਜਗੁ ॥ ਅਮਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥
 ਜੇ ਆਖੀ ਜੇਹੀ ਮਿਥਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪੁਕਤਿ ਹੁਲੇ ॥ ਜੁਗਿ
 ਜੇਹਾ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਨਿਓਗੁ ਦੇਤਿ ਓਗੁ ਧਰਿ ਓਗੁ ॥ ਜਮੁ ਜਾਚੈ ਦੇਵੈ
 ਜਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਗਤੁ ਪੁਕਾਇ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਾ ॥ ਤਿਤਾਤੁ ॥ ਸੁਮਿ ਮਾਏ ॥
 ਜੇਹੁ ਜਪੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ॥ ਐਬੀ ਮਾਇ ਕੀਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਖੇ
 ਜੇਹੀ ਅਜਗਾ ਮਿਓ ਵਾਟਾ ॥ ਸੁਰਿ ਮੈ ਦੇਵੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜੀ
 ਵਾਸਾ ॥ ਆਦੇ ਚਲੇ ਕੁਏ ਅਸੈ ਨਿਗਾਸਾ ॥ ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਸੁਖਿ ਮਾਟੀ ਗਲੇਸਾ ॥
 ਜੇਕਲੁ ਨ ਚਪੈ ॥ ਹਿਰੁ ਲਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨਦਿ ਪਿਯੋਰਿ ਕੇਨਾਇ ॥ ਅਪੇ ਦੇ
 ਲੇ ਜਿ ਸੁਗਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ॥ ਅਪੇ ਬੁਝੈ ॥ ਅਪੇ ਸਮਝੈ ॥ ਅਪੇ ਸੁਝੈ ॥
 ਅਵਤਿ ਅਵਿਸਮਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਚੇ ਸਚੇ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰਸਾਗਰੁ ॥ ਰਤੀ
 ਰੋਟੀ ॥ ਲਾਲੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਚੁ ਅਖੈ ॥ ਗੁਰੁ ਕਹਿ ਅਸ ਕਰਮਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਗੁਰੀ ਕਰੀ ਕਹੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਟੁਟੈ ਨ
 ਟੁਟੈ ॥ ਚੰਦੁ ਚੰਦੁ ॥ ਦਿਸੈ ਗਤੀ ॥ ਟੁਟਿ ਪੀਤਿ ਗਈ ਬੁਝੈ ॥ ਟੁਟੈ ॥
 ਟੁਟੈ ॥ ਚੰਦੁ ਚੰਦੁ ॥ ਟੁਟੈ ॥ ਗੰਠਿ ਪੈਵੈ ਬੀਚਰੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ॥ ਪਾਗਿ ਕਰੁ ਸਾ
 ਚਿ ॥ ਸਚੁ ਨ ਆਵੈ ਟੁਟਾ ॥ ਨਿਰਦੁ ॥ ਨਰਕੁ ਪੀਤੁ ਮੁਏ ॥ ੨੯ ॥ ਚੰਦੁ ਮਨੁ ਆ
 ਚਿ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥
 ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥ ਚੰਦੁ ॥

[illegible]

ਸੰਤਗਿ ਵਿਗਤਿ ਅਭਰ ਸਬਦੀ ਹੀਚ ਗਿ। ਅਣਮੰਗਿ ਆਦਾਨੁ ਦੇਖ ਸੀ
 ਭਾਗੁ ਮੁਖ ਆਪਾਗੁ। ੩੪। ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆ ਲਾਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ
 ਭਾਗੁ ਦਇਆ ਕਰਤਿ ਪੁਰ ਮੋਲੈ ਲੈਤਿ ਧਨ ਮਹਿ ਚਾਹਿ ਉਮਾਰ
 ਚਾਹੁ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨ ਕੇ ਸਿਰਿ ਦਾਨਾ। ਦਾਲਾ ਦਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਾ
 ਮੁਖਿ ਮੰਗਿ ਅਨੁਧਿ ਆਨਾ। ੩੫। ਧਨ ਗਇ ਐਵਤਿ ਝੁਗੀ ਐਧਨ ਮਹਿ
 ਭਾਗੁ ਗਾਧਨੁ ਦਿਗੀ ਸਚੁ ਸਚਿ ਆਗਿ ਮਲੁਨ ਮੁਖਿ ਆਗਿ। ਧਨੁ ਗ
 ਭਾਗੁ ਜਾਣੇ ਤਿਜੇ ਗਦਤਿ ਗੰਗਿ ਏਕਾ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀਐ ਭੀ ਕਰੇ ਕੀ
 ਪੰਧਾ ਪਾਵਤੁ ਗਿਗੇ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦਾ। ਦੁਗਤ ਨ ਤੇ ਸਜਨ ਕਏ ਭੇ
 ਭਾਗੁ ਹੋਵੇ। ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਕੁੰਭੁ ਤੀਬ ਸਤੁ ਗਤੀ ਪਾਗਾਗਿ। ਸਤਿਗੁ
 ਜੀਲੀ ਮਾਲਿ ਗਤੀ ਜਨ ਮਮਰੁ ਦੁਖੁ ਤਿਵਾਗਿ। ੩੬। ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਚੁਟੀ ਐ
 ਦੁਖੁ ਰਜ ਮਧੁ ਰਿਜਾਤਿ। ਨਾਨਕਿ ਮੁਏ ਪੁਰ ਚੁਏ ਅਵਗਾਨਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਤਿ।
 ਨੇਸੁ ਗਿ ਆਨਾ ਪੀਐ ਅਨੇ ਜਾਤਿ ਸੁਪਰ ਮੁਖਿ ਆਨਾ। ਦਿਨੁ ਨਾ ਦੇਨਿ ਰਕੁ ਚੁਕਾ
 ਕੇ ਜਾਣਾ ਆਰੇ ਮਾਨਾ। ਭਾਗਿ ਰਹੀ ਕਿਉ ਅਪਨਾ ਧਨੁ ਜੀਨ ਪਾਗੁ। ਨਾਸਾ
 ਨਾਨਕੁ ਲੋਕਿ ਸੁਪਤਿ ਕੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲੁ
 ਗਾਨੀ ਨਾ ਦੇਖੇ ਰੂਸੇ ਮੇਲ ਮੀਗੁ ਰਕੇ ਤੇਤਿ ਅਪਾਗਿ। ੩੭। ਪਾਪੁ ਚੁਗਾ ਪਾਪੀ
 ਕੇ ਅਗਾ। ਪਾਪਿ ਲਾਏ ਪਾਪੇ ਪਸਾਗਾ। ਪਰਤਿ ਪਾਪੁ ਪਚੈ ਲੈ ਆਪਾ। ਨਾ
 ਨੇਸੁ ਗਾਨੀ ਗੁਸੰਤਾ ਪਾ। ਨਗਰਿ ਪਨ੍ਤੁ ਤੁਕਿ ਚੁਰੇ ਤੇ ਕਿਉ ਬੰਦੇ ਜਮ ਕਾਣਾ ਕੀ
 ਆਵੈ ਜਾਣਾ ਈਸੇ ਮੇਝੁ ਚੁਰਾਖੇ ਕਾਲਾ। ਮਨੁ ਜਾਨੀ ਦੇਨਿ ਆਭੀ ਜੰ
 ਕਾ ਮਾਗਿ। ਦਿਨੁ ਨਾ ਦੇਨਿ ਚੁਟੀ ਐ ਪਾਪੇ ਪਚਤਿ ਪਚਾਤਿ। ੩੮। ਫਿਰਿ
 ਤੇਰੇ ਭੀ ਭਸੇ ਕਉ ਆਗਿ। ਫਿਰਿ ਪਚਾਤਨ ਅਥਾ ਕੇਤੁ ਤੁਧਾ ਭਾਨ
 ਸਚੇ ਗਚੁ ਗੈਨ ਤੀ ਚੁਫੈ ਅਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਤਅਖੀ ਸੁਫੈ। ਸਿਉ
 ਚੁਫੀ ਭਾਖੀ ਜਮ ਜਾਣੀ। ਫਿਰਿ ਟੁਕੁਰਦ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਣੀ। ਫਿਰਿ
 ਚੁਫੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਣੀ। ਫਿਰਿ ਗੰਗੇ ਰਚੈ ਰੂਪਿ ਦੁਖਾ
 ਗਾਇਵ ਚੁਫੈ ਫਿਰਿ ਭਾਸਨ ਪਾਣੀ। ੩੯। ਥੀਰ ਫਿਰਿ ਥੀਰ
 ਥੀਰ ਥੀਰ ਥੀਰ। ਥੀਰ ਚਲੇ ਪਾਰਿ ਅਧਰੁ ਥੀਰ ਥੀਰ ਜਾਣੀ।

ਥਾਥੁਲਕੈਘਰਿਬੇਟੀਚਾਲੀਥਾਥੇਨੇਹੋਜੇਹੋਰਹਿਦੁਕਮਕੀਜੇ
 ਦਿਤੇਹਿ। ਥਿਰਲੇ ਗਿਆਨੀਉਨ੍ਹਣੁ ਮਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਅਥੇਹਿ।
 ਥਿਰੁ ਥੀਅਜੇਗਾਏਤੈਦੋਹਾ। ਥਾਥੀਥਿਰੁਥੁਬੀਚਰਸਾਜਿਕੇਗੁਰੁ
 ਇਥਈਮਹਾਪੁਰਖਕੀਜਿਘਰਿਦਾਸੋਹੋਹਿ। ੨੦॥ ਭੁਨਿਭੁਨਿਘਰਿ
 ਨਿਭੁਜੋ। ਨਹਿਓਸਰੇਰੁਸਰੇਨਹੋ। ਸਰਿਭਰਿਸੇਥੈਭੀਭਰਿਧੈਸਮਾਥੇ
 । ਭੁਮਿਭੁਲਨੇਭਏਦੋਨੇਦਿਭੁਭਾਵਿਅਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਘਿਅ
 ਪ੍ਰਭਪਕਤੀਜਿਨਖੈਚੈਤਿਨਜਾਈਐ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਹੰਗਿਭੇ
 ਨਪਥੇਤਾਈਐ। ਭੁਭੈਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੁਤਿਤੰਜਿਘਰਿਦਾਸਾਪ
 ਭੁਭੈਭੁਜਲੁਮਾਗੁਦਿਖਤਾਅਸਨਿਗੰਸਾਤਰੀਐ। ਗੁਰਪਸਾਰੀ
 ਨੈਜੀਏਤਿਅਇਦਮਰੀਐ। ੨੧॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਬਰਿਮੁਏਮਾਇ
 ਕਿਸੈਨਸਾਥਿ। ਜੰਮੁਚਲੈਓਠਿਭੁਮਏਮਾਇਆਭੁਲੀਆਥਿ। ਮਨੁ
 ਮਿਜੋਤਿਅਏਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲਿ। ਮਨਮਹਿਮਨਓਲੇਮੈਜੋਗੁਣ
 ਹਿਨਾਲਿ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਦਿਨੁਨਾਏਦੁਖੁਭਾਲਾ। ਗੁਰਮੰਦਰ
 ਕਹਾਜੇਓਥਜੀਦੀਬਾਨੁ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਨੁਗੁਣਾਦੁਜਾਦੁ
 ਪੇਚਤੁਰਸਰੁਪੁਏਅਪੇਜਲੁਸੁਜਲੁ। ੨੨॥ ਜੋਅਏਹੋਸੇਜਹਿਗੁਣਿ
 ਗਏਪਥੁਤਾਹਿ। ਲਖਚਓਰਾਸੀਏਦਨੀਘਟੇਨਏਪੈਓਤਾਹਿ। ਸੇਜਹੁ
 ਜਿਨਹਰਿਗੁਣਾਇਆਪੰਧਮੁਆਦਿਗੁਤੀਮਾਇਆਜੋਦੀਸੈਸਚਦ
 ਕਿਸਕਓਮੀਤੁਕਰੇਓ। ਜੀਉਸਮਪਓਅਪਤਾਤਨੁਮਨੁਅਘੋਰੇਓ
 ਰੁਕਤਾਤੁਪਤੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟਾ। ਗੁਣਕੀਮਾਹੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿ
 ਮਨਿਓਟਾ। ੨੩॥ ਗਣਗਓਨਕੇਰੇਓਗੁਣਤੰਗੁਫਕੀਗ। ਵਾਰੀਆਪੋ
 ਟੀਕੇਇਨਬੰਧੈਧੀਗ। ਗੁਰੁਭੁਗਭੀਗ। ਵਲਾਸਰੁਗੁਗਰਅਸਗਾਮੈ
 ਏਗਤੁਹਿਮੁਈਦਿਨੁਗੁਣਕਿਓਘਰਿਜਾਤਾ। ਗੁਣੀਅਗੁਣਲੇਖ
 ਏਕਿਓਤਿਨਮਿਲਓਧਿਆਗਿ। ਤੇਨਹਿਜੇਸੀਥੀਗਸਾਧਿਜਾਇ
 ਮੁਗਾਗਿ। ਅਗੁਣੀਭਰਪੁਰੁਏਗੁਣਭੀਦਸਹਿਨਾਲਿ। ਦਿਨੁਸਾ
 ਰੁਣਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਗੁ। ੨੪॥ ਲਸਕ

ਅੰਗੇਦਾਤੁਲਿਖਾਇਕਾਕਮਾਵਰਿਸਿਰਿਪਤੀਲਾਜਾਪਦੋਪਾਇ॥
 ਲਾਸੁਲੇਲੁਸੁਰਿਅਦੀਆਬੰਡੇਮਾਨੁਦਿਸਾਗਿ॥ ਗਨ੍ਹਿਦੇਹੀਪਾਤਮਾਹ
 ਸੀਕਦੇਨਾਹਾਗਿ॥ ਚਕਰੁਕਰੀਐਖਸਮਕਸਥੀਉਤਰੁਦੇਰਿਗਾ
 ਲਾਗਾਵੇਅਪਲਾਤਖਾਤਿਨਬੈਸਤਿਸੇਰਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਫਡਾਈ
 ਅਪੋਭਾਵੈਦੇਰਿ॥ ਅਪੀਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਅਫਗੁਨਕੋਰਿਕਰੇਰਿ॥
 ੫੫॥ ਥੀਜਓਸੁਐਕੋਨਹੀਬੋਯੇਦੁਲੀਚਾਪਾਇ॥ ਨਰਕੁਨਿਦਰਤੁਨਰੁ
 ਰਸਚਓਸਚੈਨਾਇ॥ ਫਲੁਤਿਨੁਕੁਕਤਫਿਰਿਹੀਮਨਮਹਿਕਰਓ
 ਚਿਗਾ॥ ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਲਕੀਸਤੋਗੁਰੁਥਿਭੰਡਾਹੁ॥ ਉਤਮੁਹੋਦਾ
 ਪੁਰਮਿਲੈਰਿਕਮਾਨਿਏਕੋਗਾਇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਹਸਿਮਿਲੇਲਾਯਾਏ
 ਪਰਥਾਇ॥ ਰਚਨਾਗਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਅਅਥਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੇਅੰਤਾਧਿਅਈਐਅੰਤੁਨਪਾਗਾਵਾਹੁ॥ ੫੬॥ ਨਾਨੈਰੁਨਾਤਗਿਜੀਸੇਈ
 ਰਿਸੁਬਿਨੁਗਜਾਅਫਗੁਨਕੋਈ॥ ਨਾਨੈਗਾਰੁਨੁਤਮਸੁਤਹੁਰਿਫਸੈ
 ਮਨਮਹਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਤਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੋਕਰਮਿਕੁਲਾਹੀ॥ ਸੋਸਾ
 ਰਸਾਚਾਜਿਸੁਤਰਿਧਨੁਗਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਤਿਸੁਸਾਚਾਸਿ॥ ਰੂਨੀਬਾਣੀ
 ਰਿਪਾਇਅਗੁਰਸਥਦੀਬੀਚਗਿ॥ ਆਪੁਗਾਇਅਧੁਖਾਇਆਤਰਿ
 ਫੁਪਾਇਅਨਾਗਿ॥ ੫੭॥ ਸੁਰਿਨਾਹੁਪਾਈਐਪਨੁਕਚਾਥਿਪੁਚਾਹੁ॥
 ਸਹੁਸਦਾਏਸਚਿਪਨੁਦੁਬਿਧਯੋਰਿਖੁਅਹੁ॥ ਸਚਿਅਹੀਸਚੁਸਚਿਅ
 ਸਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਉਜਲੋਪਤਿਸਦੀਸਚੁਬੋਲੁ
 ੫੮॥ ਸਜਾਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਨੁਤੁਤੁਸਰਫਗੁਤੁਹੰਸੁ॥ ਸਚਉਨਾਕੁਰਮਾਨਿਫਸੈਹ
 ਉਬਾਲੇਹੀਤਿਸੁ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਤਦੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੇਜਾਨੁ॥ ਥਿ
 ਥਿਅਅੰਮੀਤੁਏਕੁਏਬੁਏਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ ੫੯॥ ਥਿਮਾਇਤੁਕੇਥਪਿ
 ਗੇਪੁਹਟਿਲਖਅਸੰਖਾ॥ ਗਲਤਨਾਏਕਿਉਗਲੀਖਪਿਖਪਿਮੁਏ
 ਰਿਸੰਖਾ॥ ਥਿਸਮੁਪਥਾਵੈਅਪਲਾਖੁਲੇਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ ਸਚਦਿਮਹਤਲੀ
 ਥਿਗਤੁਥਿਮਸਚੁਸੁਖਭਾਇ॥ ਥਿਗਚੁਥਿਗਧਨੁਧਿਅਨੁਤੁਆਪੋਦਸਾਤਿ
 ਸਗੰਗਿ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਾਧੇਸਦਾਗੁਲਅੰਤਰਿਮਨਿਪੀਗਾਹਉਮੈ

ਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜਓਦਥੁਦਿਕਾਗਾਜੰਤਉਪਾਇਚਿਪਾਇ
ਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਗੁ॥੪੮॥ਸਿਸਟੇਭੇਓਨਜਾਏਕੋਇਸਿਸਟੇ
ਨਿਜਚਓਹੋਇਸਿਸਟੇਕਓਹੋਸਗੁਪਿਅਈਓਸਿਸਟੇਪੁਰਬਾਇਕੋ
ਓਓਓਸਿਸਟੇਕਓਹੋਸਗੁਪਿਅਈਓਸਿਸਟੇਪੁਰਬਾਇਕੋ
ਨਹੀਦਰਗੁਮਾਨਾ।ਹਰਿਗੁਪੀਦੈਛੁਟੈਨਿਰਾਸਿ॥੪੯॥ਤੇਰਤੋਰ
ਸਖੀਹੋਇਗੁਪੀਤੋਰਾਨਾ।ਹਰਿਗੁਪੀਤੋਰਾਨਾਮੈਮੁਰੀਸਬਦਿਹੋਮਾਨਿ
ਨਾ।ਹਰਿਗੁਪੀਤੋਰਾਨਾਪਤੋਕਰਿਬਾਕੀਸੀਗਾਗੁ।ਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖੁ
ਅਸਗਲਗੁਤਾਗਾਇਗਾਗੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਤਮਿਸਿ
ਤਿਪਿਅਗੁ।ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਅਦੇਖਤੁਮਨਿਬਿਨੁ
ਪਤ੍ਰਤਾਹਰਿਬੁਝਤਾਹਰਿਸਿਓਰਖਤੁਪਿਅਗੁ।ਹਰਿਜਪੀਅੰ
ਪਿਅਈਐਤਮਿਕਾਨਾਮੁਅਪਾਗੁ॥੫੦॥ਏਕੁਤਮਿਟਵੀਸੇਖੀ
ਖਿਅਕਰਤਾਰੀ।ਅਪੇਕਾਕਟਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਪਿ
ਕਰਤੇਤਥਿਦਭਿਅਈਅਬੁਝਗੁਰਬੀਚਾਗਿ।ਏਕੀਖਿਅਏਤਿ
ਕੀਐਜਿਓਭਾਵੀਤਿਓਸਾਗਿ।ਨਦਰਿਤੇਹੀਸੁਖੁਪਾਏਆਨਾਕਸਕ
ਗਾਗਿ।ਮਨਮੁਖਬੁਲੇਪਚਿਮੁਏਓਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਗਿ।ਜੇਪੁਰਖ
ਹਿਨਾਏਈਤਿਸਕਾਕਿਅਕਰਿਕਤਿਅਜਾਇ।ਬਾਲਿਗੀਗੁਰ
ਪਟੇਜਿਨਿਹਿਰੇਦਿਤਾਰਿਖਾਏ॥੫੧॥ਪਾਪਾਪਨ੍ਰਿਅਅਖੀਐਓ
ਖਿਚਰੇਸਤਜੇਸੁਰਾਇ॥

ਤੈਰਾਮਨਾਮਾਦਿਵਲਾਇ।ਮਨਮੁਖਬਿਦਿਅਬਿਰੁਦਾਬਿਖੁਖੋਦਿ
ਖੁਖਾਇ।ਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਹੀਸੁਝੁਝੁਨਾਹਰਾਇ॥੫੨॥
ਪਾਪਾਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਐਚਟਾਨ੍ਰਿਅਮਤਿਦੋਇ।ਨਾਮੁਸਮਝਾਮੁਖ
ਹੁਲਾਹੁਜਗਮਹਿਲੇਇ।ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪਨ੍ਰੀਐਸਬਦੁਸਮਾ
ਨਾਨਕਸੇਪਨ੍ਰਿਅਸੇਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮੁਨਮੁਗਾਇਗਾਗੁ॥੫੩॥

ਅਕਲੀਮ ਮਹਾਨਾ ॥੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਧ ਗੋਸਟੀ ॥
 ਸਿਧ ਸਭ ਕਰਿ ਅਸਾਨਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਰਤਨ ਸਿਤ ਮਾਧੀ
 ਸਚ ਅਪਰ ਅਪੰਗੇ ॥ ਅਸਤ ਕੁਕਾਟਿ ਪਰੀ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਦੇਈ ॥
 ਨਕਸੰਤ ਮਿਲੇ ਸਚ ਪਾਈ ਐਸਾ ਜੇਗਾਇ ਜ ਸੁਣੇਈ ॥੧॥ ਵਿਅਕੁ ਦੀ ਐਸ
 ਚੇ ਸੁਣੇਈ ॥ ਸਚ ਸਬ ਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੇਈ ॥ ਰਹਾਈ ॥ ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿ
 ਆਉਨ ਮਹਾ ਕਉਨ ਮਹਾ ਕਉਨ ਸੁਆਈ ॥ ਸਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਮਾਧੀ
 ਜੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕਹੈ ਸੇ ਸੁਕਹਰੀ ਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਤ ਕਹਾਏ
 ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ਵਿਅਤੁ ਮਹਾਰਾਗੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰ
 ਜੀ ਗੀ ਐ ਚਲਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸੁਜੇ ਆਏ ਤੁਕ ਮਿਸੇ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸ
 ਦ ਜਾਏ ॥ ਅਸਾਨਿ ਬੈਸਾਨਿ ਬਿਰੁਨਾਗਾਇਨੁ ਐਸੀ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਦੁਨੀ ਅਸਚਾਰੁ ਦੁਰ ਕਹੀ
 ਐ ਬਿਉਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਗੇ ॥ ਚਰ ਪਦੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੁ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤੁਸਚਾ ਬੰਚਾਰੇ
 ਅਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿ ਅਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਚੁ ਕਹਤੁ ਤੁਮ ਪਾਰ
 ਗਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿ ਆਖੈ ਸਟੁ ਦੀਜੈ ॥ ਮ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਗਿ ਗਲ ਮਮੁ
 ਗਾਈ ਨੈ ਸੇਵੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬ ਦਰਉ ਸਾਗੁ ਤਗੀ ਐ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਖ ਖਣੇ ॥ ਗੁ
 ਰਿ ਕੰਤਿ ਏਕੇ ਮਨਿ ਦਸਿ ਆ ਆਸਾ ਮਾਤਿ ਨਿਰਾਸੇ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਏ
 ਐ ਨਾਨਕ ਤੁਕਾ ਦੇਸੇ ॥੪॥ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸੇ ਤਮਾਗੀ ਪੁਬਾ ਉਸਚੁ
 ਏਕੇ ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਵਿਉ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲੈ
 ਸਚਿ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਆਪਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਏਕੇ
 ਨਚਿ ਪਿਆਰੇ ॥੫॥ ਹਟੀ ਬਾਟੀ ਗਤਿ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਖਿ ਬਿਗਬਿਉਰਿ ਆਗੇ ॥ ਕੰਦ
 ਮੁਲੁ ਅਗੈ ਪਾਈ ਐ ਅਉਧੁ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ ਜੀਗ ਬਿਨਾਈ ਐ ਸੁਖੁ ਠਾਣੁ
 ਪਾਈ ਐ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਈ ॥ ਗੋਰਖ ਪੁਤ੍ਰ ਲੋਗੀ ਪਾਏ ਲੋਜੈ ਗਜੁ ਗਤਿ ਬਿ
 ਸਿਸਾਈ ॥੬॥ ਹਟੀ ਬਾਟੀ ਨਿਦਨ ਐ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਰੁਝਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਏ
 ਸੁਖੇ ਨਾਟਿ ਵਈ ਨਾਨਕ ਕੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਟੁ ਪਟੁ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਖਾਏ ਅਸ ਜੇ
 ਕੁਲ ਪਾਗੇ ॥ ਖੰਡਿ ਤਨਿ ਦਾ ਅਲਪ ਅਤਾਨ ਨ ਕਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੭॥ ਦਰਸਨੇ

ਖਕਰੁ ਜੋ ਗਿਰੁ ਮੁੰਦੁ ਏਲੀਖਿਥਾ॥ ਬਹੁ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੋਤੁ ਪਾਦੁ
ਇਕ ਪੰਥਾ॥ ਇਨ ਚਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈ ਐ ਪੁਰਖਾ ਬਤਿ ਕੇਰਨ ਪਾਦੁ
ਨਾਨਕ ਏਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਦ ਪਾਈ ਐ॥ ੯੧॥ ਅੰਤਰਿ
ਦੁਨਿ ਗੰਤਰਿ ਮੁੰਦੁ ਪਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਿ ਕਰੀ॥ ਕਮੁ ਕੋਧੁ ਅੰਗੁ ਗੁਨਿ ਏਕੁ
ਕੈਸ ਬਦਿ ਸੁਸਮਝ ਪਰੀ॥ ਖਿੰਥਾ ਏਲੀ ਕੁਰਿ ਪੁਰਿ ਗਿਅਨ ਨ ਕਰੀ
ਤਰੀ॥ ਸਭਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਚੀਨਾਈ ਪਰ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰੀ॥ ੯੨॥
ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਕੁਟੇ ਪੀ॥ ਕਾਂਇ ਆਕਰੁ ਸਤੁ ਮਨੁ ਜਗੋਟੀ॥ ਸਤੁ ਸਤੁ
ਮੁਏ ਨਾਲੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ॥ ੯੩॥ ਕਦਨੁ ਸੁਗੁਪ
ਨਮੁ ਮੁਕਤਾ॥ ਕਦਨੁ ਸੁਅੰਤਰਿ ਬਾਤਿ ਜੁਗਤਾ॥ ਕਦਨੁ ਸੁਆਵੈ ਕਦਨੁ
॥ ਕਦਨੁ ਸੁਤਿ ਭਵੰਗੁ ਹਿਅ ਸਮਾਇ॥ ੯੪॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰ
ਮੁਕਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਜਗਤਾ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨੈ ਐ ਏਕੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੯੫॥ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਤਿ
ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਖੋਇ ਆ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਲਾਧਾ॥ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰਿ
ਗਾ॥ ਇਤੁ ਤੁਥੀ ਚੋਰੇ ਸੁਗੁਰੁ ਤਮਾਧਾ॥ ੯੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਤਿ
ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ॥ ੯੭॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦਿਨੈ ਬੰਧਾ ਚਿੰਤਾ
ਪੜੈ ਨਾ ਕੰਧਾ॥ ਸਤੁ ਗੁਰੁ ਘਰੁ ਜਾਨੈ ਸਭਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕਹੈ ਸਦ
ਕਿ ਸੁਕਾਹਿ ਗਿਉ ਤਜਿ ਓਢੈ ਦਾਸੀ॥ ਕਿ ਸੁਕਾਹਿ ਗਿਉ ਕੇਖੁ ਨਿਦਾਸੀ
ਏਕੁ ਕੇਤੁ ਮਦਨ ਜਾਗੇ॥ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਸਾਥੁ ਲੰਘਾ ਦੁਪਾਗੇ॥ ੯੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖੋਜਤ ਏਓ ਦਾਸੀ॥ ਦਰਸਨ ਕੇਤਾਈ ਭੋਖਿ ਨਿਦਾਸੀ॥ ਸਚ ਏਕੁ ਕੇਤੁ ਮਦਨ
ਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਤੁ ਸਿਪਾਗੇ॥ ੯੯॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖ ਜਨਮੁ ਦੁਖ
ਆ॥ ਕਤੇਕ ਓਤੁ ਸੁਇਤੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨੁ ਸਾਖੀ
ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ॥ ਕਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉਂ ਖਾਈ ਐ ਸਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ
ਕਹੁ ਬੀਚਾਗੁ॥ ੧੦੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਜਨ ਮੇਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਅਨਭਉ ਭੋਇ
ਮਨੁ ਲਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਸਾਥੁ ਸਾਸ ਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ

ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਮੇ ਏ ਖਾਈ ਐ ਸਾਰਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤਾਰ ਲਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਅਦਿਕ ਭੈ ਕੇ
 ਬੀਚ ਭੁਕ ਥੀ ਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਰਾ ਘਰ ਵਸੇ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਣਕ ਥੀ ਅਲੇ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਣਕ ਨਿਵਸੇ ॥ ਕਲਾ ਕਾਠੀ ਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈ ਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਕ
 ਦੇਖ ਜਿਜਾਈ ਐ ॥ ਸਤ ਜ ਸੰਤ ਖਵਾ ॥ ਅਸ ਲੁਜ ਲੈ ਕਿਉ ਥੇ ਦੇ ਬੈਰਾਈ ਐ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਇ ਹਰ ਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਂਗਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦੇਵਸੇ ॥ ਜਿਨਿ ਗਰਿ ਰਚਿ ਅ
 ਭੇਸ ਸਥਾਇ ਪਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰ ਕਾ ਦਸੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਐ ਵੇ ਕਹਾਇ ਜਾ ਦੇ
 ਗਾਇ ਹੋ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸੁ ਸਥਾਇ ਕਉ ਜੇ ਅਰਥਾ ਦੇ ਤੇ ਸੁਗੁਣਿ ਲੁਨਤ ਮਾ
 ਲੀ ॥ ਕਿਉ ਤੇ ਅਵਿਗਾਨੇ ਪਾਵੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੇ ਪਿਅਰੇ ॥ ਆਪੇ ਸੁਗਤਾ ਆਪੇ ਕ
 ਸਕਤਾ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਐ ਵੇ ਤੁਕ ਮੇ ਜਾ ਵੇ ਤੁਕ ਮੇ ਹੋ ਸਮਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁ
 ਰੇ ਸਾਰ ਕਮਾਵੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਦਿਕ ਭੈ ਬਿਸਮ ਦੁਖੀ ਚ
 ਕਥੀ ਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹੋਵਾ ਸੁਲੀ ਆ ॥ ਅਕਲ ਪਤ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਗੁਗਗਿ ਅਨ
 ਵੇਗੀ ਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਾਨ ਸ
 ਮਾਈ ਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲੇਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰੀ ਸੇਵਾ ਸਿਖੁ ਸੁ
 ਭੇਜਿ ਲੇਹੇ ॥ ਤੁਕ ਮੁਵਿ ਸਮਾਦੁ ਤੁਕ ਮਿ ਪਥਾਵੇ ॥ ਜੀ ਅਜੁ ਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੇ ਸੇਈ
 ਆਪੁ ਮੇ ਨਿਗਲ ਮੁਹੇ ਦੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਐ ਸੇਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਵਿਗ
 ਤੇ ਗੁਰ ਮਾਇਲ ਭੈ ਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣ ਥੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪ
 ਦੁਪਾਈ ਐ ॥ ਸਾਚੈ ਸਥਾਇ ਸਮਾਇ ਲੀਆ ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕ ਜਲੈ ਹਰ ਮੈ
 ਜਾਦੁ ਰਿਕੀਆ ॥ ਸੇਜੇ ਗੀ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਪਥਾਵੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ
 ॥ ਜੀਵੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭ ਕਿਉ ਸੁਝੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਲੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰ ਕਉ ਮਿ
 ਲੈ ਵੇ ॥ ਏਈ ਆਪੁ ਪਥਾਵੇ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਚੇ ਭੈ ਪਜੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਇ ਸਾ
 ਚੇ ਭੈ ਏਕ ਮਾਇ ॥ ਭੁਰੇ ਭਾਵਤਿ ਭਵਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੇ ਆਵਾਹੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥
 ਅਵਗਭੁਲੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿਲ ॥ ਏਕਾ ਬੈਦਾਨੁ
 ਰੇਖੈ ਆਪੀਨਾ ਮੁਰਸਾਇ ਲੁਧੀ ਸਹਿ ਆ ॥ ਸੇਭੁ ਝੋਜਿ ਸੁਆਪਿ ਚੁਣਾਏ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
 ਰਦਿ ਸੁਮੁਕ ਤੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰ ਲਗਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥
 ੨੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਲਿ ॥ ਪਰਘਰੁ ਜੋਗੇ ਤੇਗਾਨਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ

ਤਰਮਿਭੈਵੇ ਬੇਚਾਣਿ। ਵਿਮਰਗਿ ਮੁਸੈ ਮੰਤ੍ਰੈ ਮਸਾਨਿ। ਸਬਦੁ ਚੀਤੈ
 ਕੁਥਾਣਿ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ। ੨੬। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਕਭੁ ਭੁਖਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਈ ਅਘਨੁ ਘਨੁ ਚਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਮਲੁ ਰਿਗੁਲੁ ਗਾਏ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗਿਐ ਚਾਏ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ। ੨੭। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਚੈ ਤਰੀ ਐਤਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖੁ ਅਪਾਗੁ। ਨਾਨਕੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ। ੨੮। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੈਠੈ ਸਪਰਦਾਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ
 ਸਬਦਿ ਅਚਾਰੀ। ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਲੈ ਜਲਾਈ। ਨਾਨਕੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਣਿ
 ਈ। ੨੯। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀ ਸਚੈ ਸਜੀ। ਤਿਸੁ ਮਤਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਜੁ
 ਜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ। ਸਾਚਿ ਰਤਿ ਓਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ
 ਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਤੀ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭ ਖੁਧੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਦਰਤੁ ਤਰੀ ਐ ਲੁਖੀ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਦਿ ਰਿਤਿ ਜਾਏ।
 ਤਿਪ ਬਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਓਤਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਦਿ
 ਗੇ। ੩੦। ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ। ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ। ਨਾਮੇ ਰਤੇ
 ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ। ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ। ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਨਿਰਭੈ
 ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ੩੧। ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟੀ
 ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ। ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਲੀ ਸਾਰੁ। ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨ ਬੀਚਾਰੁ। ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਬੇਲੈ ਸੁਖੁ ਦੇਕਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ
 । ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਅਜਾਇ। ਜੰਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ।
 ਤਮ ਹਿ ਜੰਗ ਭਿਰਮਾਏ ਸੰਤਿ ਆਸੀ। ਬਿਨੁ ਅਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰਿਤਿ
 ਜੀਏ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਸਤਿ ਦੁਜੈ ਲਾਗੈ ਦੇਖੁ ਗਿਰੀ
 ਚਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਵੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗਿ ਜੀ ਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਧਾਗਿ। ੩੨

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਨਾਏ/ਇਵਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਤਨੁ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਚੀ ਕਾਰਕਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ
 ਭੁਲਾਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੰਦਨ ਖਾਏ। ੩੫। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨ ਮੁਦਨੁ ਇਸਨਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
 ਏ ਦਰਗੁਜਰਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਿ ਆਪਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੀ ਕਾਰ
 ਕਾਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ੩੬। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸੁ ਸੁਮਿ
 ਮਿਤਿ ਵੇਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਘਟ ਘਟਿ ਭੇਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ
 ਨ ਥਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਤਤ ਮਿਟਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੰਗਿ
 ਭਗਾਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੰਸ ਮੁਖ ਚਾਤਾ। ੩੭। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਏ
 ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲਨ ਪਵਈ ਥਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆ ਅਭਿ
 ਵੇਲਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿੰਸੀ ਅਰੁ
 ਮੈ ਮਰਿ ਵਟਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ। ੩੮। ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਿ
 ਸੁ ਪਾਗਿ ਭੁਭਿਯੋ। ਅਵਗੁਣੇ ਮੈ ਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਯੋ। ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ
 ਬਦੁ ਬੀਚਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਏ ਗਾਗਿ। ਤਨੁ ਧਰੀ ਇਹ ਮਨੁ ਵਲ
 ਜਗਾਨਾਨਕ ਸਹ ਜੇ ਸਚੁ ਦੁਪਾਗਾ। ੩੯। ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਂ ਪਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾ
 ਤੈ ਲੰਕਾ ਲੂਟਿ ਦੇਤ ਮੰਤਾਪੈ। ਰਾਮ ਚੰਦਿ ਮਾਰਿ ਓਅਹਿ ਗਵਟੁ। ਭਿਦ ਭਭੀ
 ਖਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰ ਪਾਉਣਾਯੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜੇ ਤੇਤੀ ਸਭਿ ਯਾਯੋ। ੪੦। ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵੁ ਜਲੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗ
 ਯਾਏ ਮਲੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਖਰੋ ਪਥਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆ
 ਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ। ੪੧।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿਜ ਲਾਏ। ੪੨।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ
 ਨਿਪਤਿ ਭੁਭਿਯੋ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਕੁਵਲ ਕੀ ਸੇਝੀਯੋ। ੪੩।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਵਲੁ ਮਤਿ ਵੇਲਾ। ਤੇਰਾ ਕਵਲੁ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸਕਾਤੁ ਚੇਲਾ। ਕਵਲ ਕਖਾ
 ਏ ਗੁਰੁ ਨਿਗਲੇ। ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਤੁਮ ਥਾਲੇ। ਰਿਸੁ ਕਖਾ ਕਾਏ ਹਉ ਬੀਚਰਾ।

ਭਵਜਲੁ ਸਚ ਦਿਲ ਘਾਵ ਲਯਾਗੁ ॥ ੨੩ ॥ ਪਵਨੁ ਅੰਗੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਿਵੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾਗਾ ॥ ਅਕਥਕਥਾ ਲੇਖਤਿ
ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾਗਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਚਿਰੰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮੈਂ ਤੇ ਕੇਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈ ਮੈਂ
॥ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੋ ਕਵਲੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਹਿੰਦੋ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ
ਹਰਨੁ ॥ ਕਵਨੁ ਗਠਾ ਜਿਤੁ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਇਤਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ
ਮਾਏ ॥ ਕਵਨੁ ਪਿਆਰੁ ਮਨੁ ਮਨ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈਂ
ਤੁ ਕੇਵੇ ॥ ਦੁਜਾ ਮੈਂ ਏਕੈ ਤੋ ਏਕੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰਜਾ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਗਵਗੁ ਸਵ
ਮਾਈ ਐਕਾਈ ਐਸਾਗੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਾਰਿ ਏਕੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ
ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਟੈ ॥ ੨੬ ॥ ਸਚ ਭੋਗਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਏਕੈ ਜਾਣੈ
ਦੁਬੀਚਾਗੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੇ ਸਚ ਅੰਤਰਿ ਹੀ ਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁੰਗਿ
ਆ ॥ ਕਮੁ ਕੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਦਰਿ ਪਿਆ
॥ ੨੭ ॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿੰਦੋ ਘਰੁ ਬਾਇਆ ॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਸੁਗਤੁ ਪੈ
ਇਆ ॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੇਹਤ ਨਿਤ ਰੋਯੋ ॥ ਕਵਨੁ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ
॥ ਕਵਨੁ ਜੇ ਪੁਜੈ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੋ ॥ ਬਿਲੋ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਖਿਤ ਸਮਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗਾ ॥ ਸਾਸਿ ਪਾਰਿ ਸੁਰੁ ਵਸੈ ਮੈ ਏਕੈ ਅਪਿਆਗੁ
ਖੁਸਮ ਕਰਿ ਨ ਮੁਅਪਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ਲਗਾਗਾ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈ ਮਨ
ਚਿਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਵਚੈ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਨਾਮੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਜੀ ਸਿਰਿ
ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਜਾਇ ਹਿ
ਪਾਰਿ ਆਏ ॥ ਬਿਲੋ ਪਵਨਾਗਾ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਦੁ
॥ ੩੦ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨ ਬਹਾਰਿ ਸੁੰਨ ॥ ਤਿਭਵਲਿ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨਾ ॥ ਚਉਥੈ ਸੁੰਨਾ
ਟੈਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨਾ ॥ ਘਟੁ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਜੈ ਥੋਥੀ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰ
ਦੇਥੀ ॥ ਜਿਜਨ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਖਾਇ ਪਾਤਾ ॥ ੩੧ ॥
ਨੁਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤੁ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਤੇਯੋਈ ॥ ਅਨਹਤੁ ਸੁੰਨ ਰੇ ਸੇਕੈ
ਤੇਉ ਪਜੋਤਿ ਸਹੀ ਜੈਸੋ ॥ ਓਹਿ ਜਨ ਮਿਨ ਮਗਹਿ ਆਵਤਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਅਸਮੁਸਮ ਸੁਹਿ। ੫੨। ਨਉਸਰ ਸੁਭਰਦ ਸਦੈ ਪੁਰੇ। ਤਤ ਅਨਤ ਸੁਨ ਲਾ
 ਬਿਨੁ ਗੋਸਚੈ ਰਚੈ ਦੇਖਿ ਜੁਗੇ। ੫੩। ਪਾਇ ਪਾਇ ਸਚੁ ਗਿਆਨੁ ਪੁਰੇ। ਗੁਪ
 ਰਿਵੀ ਪਰਗਟੇ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਾਏ ਸਚੁ ਸੋਇ। ੫੪। ਸਹਜੁ ਭਾ
 ਸਿਮ ਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੈ ਤੀਰਥ ਸੇਵੈ। ਸੁਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰ
 ਪੰਧੁ ਹੈ। ਕਰਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਤਿਸ ਤਾਹੈ। ਗੁਰਕੀਰੀਖਿ ਅਸੇ ਸਾਚੇ ਰਾ
 ਭਾਨਾ ਕਰ ਅਪੁਰਾਣਾ ਇਮਿ ਲਾਨੀ ਗੰਗਾ ਤੇ। ੫੫। ਕੁਥੁ ਧਿਰ ਵਾਏ ਸੇਵ
 ਕਾਇ। ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਚੁਕੈ ਟਾਕਾਇ। ਜਮਦਰਿਥਾ ਪੈ ਕਰਿ ਨਗਾਥੈ। ਬਿ
 ਨਸਦੈ ਨਾਪਤਿ ਸਾਥੈ। ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੁਕੈ ਪਾਏ ਪਾਗੁ। ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖੁ ਨ
 ਚੁਕੈ ਗਵਾਹੁ। ੫੬। ਕੁਥੁ ਧਿਰਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰਮ ਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਲੈ ਮੇ
 ਧਦੁਆਗੁ। ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਾਇ ਜਾਇ। ਦੁਰਮਤਿ ਦਿਖੁ ਤਿਚੈ ਟਾਕਾ
 ਥੈ। ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣਗਿਆਨੁ। ਨਾਨਕ ਦਰਗਤ ਪਾਏ ਮਾਨੁ। ੫੭। ਸਾ
 ਦੁਖੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ। ਅਪੰਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ। ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਚੁਕੈ ਪਤਿ
 ਹੋਇ। ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ। ਜਗਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਪਾ
 ਰਿਪੈ ਸਚੁ ਗਾਇ। ੫੮। ਸੁਸਬਦੁ ਕਰਾਵੈ ਸੁਨ ਬੀਅਲੋ ਜੇ ਤੁਤੀ ਐਰੁ ਭੁਜ
 ਤੁਸ ਸੋਹੈ। ਤੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲਾਵਾਈ ਕਰੀ ਐਤਿ ਸੁਕਰ ਕਣੁ ਅਧਾਰੇ। ਬਿਲੈ ਖੋਲੈ
 ਅਸਿਧੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ। ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪੁਲਕੈ ਐ
 ਪਰੇ ਮਨ ਸਮਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਭੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਏ। ਅਪੇਦਾਨੁ ਅਪੇਬੀਨਾ ਪੁਰੈ ਭਗਿ ਸਮਾਏ। ੫੯। ਸੁਸਬਦੁ ਕਰੀ ਰਿੰ
 ਤਿ ਦਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ। ੬੦। ਨਾਨਕਾਵਾਸੁ ਨਾਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲਕ
 ਭਾਖ ਸੋਈ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਪਾਟਮਾ ਹੋਵੈ ਸੈਵਿਰੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ। ਤੁਮ
 ਗਿ ਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਚਲੀ ਨ ਮੇਮੰਨਿ ਦਸਾਏ। ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਭਉ ਸਭਾ ਰੁਤੀ
 ਐ। ਇਤ ਚਿਤੈ ਕੇਜੈ ਏ। ਚਿਹਨ ਦਰਸਨੀ ਬਾਇ ਅਮਾਏ ਅਨਾਨਕ ਸਬਦ
 ਪਾਏ। ੬੧। ਤੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲਾਵਾਈ ਅਭਿਧੁ ਸੁਨ ਸਚੁ ਅਧਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ
 ਸੁਵਰਣੇ ਚੀਨੈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੇ। ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾਮ ਨਿਚੁ ਕੈ ਅਰੰ
 ਰੇ। ਅੰਤਰਿ ਥਹ ਰਿਏ ਕੇਜੈ ਲੇਤਾ ਰਿਨਾ ਮਿਲਗੈ ਪਿਆਰੇ। ਸੁਖ ਮਨਾਏ ਜ

ਪਿੰਗੁਲਾਭੁਏਜਾਅਪੇਅਲਾਖਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਉਤੇਤੁਪਾਸਿਸਦਾ
ਰਸਬਦਿਸਮਏ॥ ੬੦॥ ਮਨਕਜੀਤਿਪਦਨੁਕਪੀਅਲੇਪਦਨੁਕਤਮੁਖਾ
ਗਿਆਨਕੀਮੁੰਦਾਕਵਨਅਭੇਧੁਸਿਪਕੀਕਵਨਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁਸਦੇਗੁਰੂ
ਦੇਅਭੇਧੁਹਓਮੈਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਨਿ
ਚੇਹਓਅਘਾਈ॥ ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਥਿਰਹੀਐਵਿਤਰੇਜੀਤਿ
ਸੋ॥ ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਗਾਸੋ॥ ੬੧॥
ਨਗਤਗਸਿਨਹੀਮਤਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੇਜਾਇਬਾਲਿਤਾਤਾਕਿਦੁ
ਖਿਆਸਬਦਨਭਖਿਆ॥ ਪਦਨੁਨਸਾਧਿਅਸਚੁਨਅਗਪਿਆਅਕਖਕ
ਲੇਸਮਸਰਿਹਓ॥ ਤਓਨਾਨਕਅਤਮਗਮਕਓਲੇਹੋ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਦ
ਦੀਰਗੇਰਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਸਚੇਮਤਾ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਾਨਿ
ਅਪਿਓਪੀਓਅਤਮਸੁਖੁਧਾਰੀ॥ ਸਚੁਗਾਧਿਅਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਭੁਏਕਵੀਚਾਰੀ॥ ੬੩॥ ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸਾ
ਕਹਾਬਸੇਇਹਪਦਨਾ॥ ਕਹਾਬਸੇਸੁਸਬਦਅਭੇਧੁਤਾਕਓਚਕੈਮਨਕਕੁ
ਨਦਹਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨਪਾਏਅਪੈ
ਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਪਾਦੁਵਰਜਿਹਾਏ॥ ਕਿਓਮੁਲਪਥੈਅਤੁ
ਲੈਕਿਓਸਾਸੇਘਰਿਸੁਰਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਓਮੈਵਿਚੁਖੈਤਓਨਾਨਕ
ਜਿਸਮਾਏ॥ ੬੪॥ ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲਹਿਰਦੈਬਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਲਪ
ਕਿਹਓ॥ ਨਾਭਿਪਦਨੁਘਰਿਅਸਾਲਿਥੈਮੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਲੈ॥ ਸੁਸ
ਦੁਨਿਗੰਤਗਿਨਿਜਘਰਿਅਥੈਤ੍ਰਿਭਵਤਿਜੇਤਿਸੁਸਬਦਿਲੋ॥ ਖੈਦੁਖ
ਸਚੇਕੀਸਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਹਓ॥ ਅਨੁਦਥਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਥਿਲੋਕ
ਹਥੈ॥ ਨਾਨਕੁਅਥੈਸਚੁਸੁਭਾਥੈਸਚਿਰਪੈਗੰਗੁਕਬਤੁਜਾਏ॥ ੬੫॥ ਜੀ
ਤਿਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੋਠਹਤਾ॥ ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥੰਬੁਨਹੋਤੀਜੁਸ
ਘਰਸਤਤਾ॥ ਰੂਪੁਨਹੋਤੀਥਨਕਾਈਤਸਬਦਿਕਹਾਲਿਵਲਾਈ॥ ਕਬਹਿ
ਦੁਕੀਮਤੀਨਹੋਤੀਮਿਤੀਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਵਰਨਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਣਿ
ਉਕਹਿਜਾਪਸਿਸਚਾ॥ ਨਾਨਕਨਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੇਸਾਚਾ॥ ੬੬॥

ਹਿੰਦ ਦੇ ਹਰੇ ਤੇ ਭੀ ਭੇਦ ਪੁਤਰ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਭਿਕਮਲੁ ਅਸਥੰਗੁ
 ਹੋਰੇ ਤਨਿ ਜਪਾਰਿ ਬਸਤ ਪਦਨੁ ਅਨਗਾਮੀ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਅਜਾਤਿ ਨ ਰੰਗੁ ਤਰੁ
 ਅਰੁ ਧੀ ਦਿਲੁ ਤਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਰੁ ॥ ਗਾਨੁ ਗਾਨੁ ਜਬਤ ਬਤਿ ਨ ਹੋਤੁ ਰਿਗੁ
 ਜੋਤਿ ਆਪਨਿ ਗੰਧਾਰੁ ॥ ਵਰੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੁ ਪੁਸ਼ਟੈ ਕੇ ਕੇ ਸਬਦੁ ਦਿਲੁ ਹੀ ॥
 ਸਚ ਬਿਨੁ ਸੁਰ ਕੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥਕ ਹਈ ॥ ੬੭ ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਪਿਨੁ ਗੁ
 ਰੁਪੇ ਜੇ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨੁ ਸਿਜਾਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪੇ ਜੇ ਪੁ
 ਰਖਾ ਨ ਮਾਵੈ ਸਰਿ ਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਉ ਮੈ
 ਨ ਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਨੀ ਸਭੇ ਹੋ ਸਮਾਈ ॥
 ਨਾਮੋ ਨਿਰੋਧੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਅਉਰਿ ਪਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਨੈ ਨੇ ਗੁਰ ਦੇ
 ਜੇ ਵੈਰੁ ਪੁਰਿ ਨੈ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੇਸੀ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਦਿਲੁ ਭੁਝੈ ਕੇਸੀ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛੋਈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਜਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਨੇ ਗੁਨੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਏਕੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਅਨਾਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਹਾਭਾਗੁ ਬਿਗੁ ਬਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਅਜਾਨੁ ਮਹਾਰਿ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾਉ ਮੈ ਮਾਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਖਿ ਅਉਰਿ ਪਾਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮੁ ਕਾਲੁ ਮਾ
 ਰਿ ਭੰਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹੁ ਨ ਆਵੈ ਦੁਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ
 ਜੀਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛੋਈ ॥ ੭੧ ॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੇਨਾਮੁ ਰਿਤੁ
 ਅਉਰਿ ਬਿਨੁ ਨੈ ਨੇ ਗੁਨੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਮਾਭੇ ਨਾਮੋ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾ
 ਮੋ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੋ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖਕੁ ਰਹਿ ਬੁਝੇ
 ਨਾਮੋ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਅਉਰਿ ਜੇ ਗੁਰਗਤਿ ਤੋਈ
 ਕੋ ਬਿਚਾਰੁ ਮਾਨਿ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੭੨ ॥ ਤੇਗੀ ਗਤਿ
 ਪ੍ਰਤਿਤੁ ਜੇ ਕੋ ਕਿਐ ਐ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੁਐ ਪੇਗੁ ਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸ
 ਭੰਗੁ ਮਾਈ ॥ ਸਾਪਕਾ ਸੇ ਪਗੁਰੁ ਬੁਝੇ ਏਕੈ ਜਤਿ ਰਹਿ ਭਰਮੁ ਏਕੈ ॥

ਮਗਤਿਨਾਮੁਪਰਿ

ਭਿਖਿਅਤਿਰੋਚਰਸਨਕਉਕੁਰਬਏ। ਅਥਿਨਾਮੀਪੁਰੇਖੇਲੁਗਚਾਇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਹੀ। ਨਾਨਕਸਭਿਜੁ ਗਾਘੇਵਰਤੇਦੁਜਾਅਥੁਕੇ
॥ ११३॥ ॥ ११३॥ ॥ ११३॥

॥ ਗਮਕਲੀ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ३॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨੰਤ
ਅਨੰਦੁਰਿਅਮੇਗੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਅਨੰਤ
ਸੇਤੀਮਾਨਿਵਜੀਅਾਏਪਾਈਆ। ਗਗਰਤਨਪਰਦਰਪਗੀਅਸਬਦੁਗਾਇ
ਈਆ। ਸਬਦੇਤਗਾਦੁਹਗੀਕੇਗਮਾਂਨੀਜੀਨੀਵਸਾਇਆ। ਕੈਗਾਨਾਨਕ
ਦੁਹਾਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ। ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਅਤੁਸਦਗੁਗਿਨਾ
ਤਹਿਨਾਇਗੁਰੁਮੈਨਮੇਰੇਦੁਖਸਭੇਦਿਸਾਰਣਾ। ਅੰਗੀਕਰਚੁਕਰੇਤੋਕਰ
ਕੁਸਦਰਣਾ। ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਬੁਸੁਅਮੀਸੋਕਿਓਮਾਪੁਦਿਸਾ
ਤੈਨਾਨਕੁਮੰਨਮੇਰੇਸਦਗੁਗਿਨਾਏ। ੨॥ ਸਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਅਨਾਹੀਘਰਿ
ਪਾਪਰਿਤਤੋਰੇਸਭਕਿਓਹੋਜਿਸੁਦੇ। ਤਿਸੁਪਾਏ। ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾ
ਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਅਾਏਜੇਸਬਦਘੋਗੇ। ਕੈਗਾਨਾਨਕ
ਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਅਨਾਹੀਘਰਿਤੋਗੇ। ੩॥ ਸਦਾਨਾਮੁਮੇਗਾਆਪੋਗੇ। ਸਚਾਨਾਮੁ
ਪਾਹੁਮੈਜਿਨਿਕੁਖਾਂਸਭਿਗਵਾਈਆ। ਕਹਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਅਰਿਦਮਿਅੰ
ਨਿਰਿਥਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ। ਸਦਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਗੁਰੁਦਿਟਤਿਸਦੀਅੰਦਰਿ
ਅਈਆ। ਕੈਗੇਨਾਨਕੁਮੁਤਤੁਸਤਤੁਸਬਦਿਪਰਗੁਪਿਅੰਗੇ। ਸਚਾਨਾਮੁ
ਪੋਗੇ। ਮਾਏਜੇਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਪਾਹਿਸਭਗੇ। ਪਾਹਿਸਭਗੇਸਬਦਦੇ
ਜਿਤੁਪਾਹਿਧਾਈਆ। ਪੰਚਦੁਤਤੁਪੁਦਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਗਿਆਪੁਰਿ
ਮਿਪਾਇਅਤੁਪੁਜਿਨਕਉਸੇਨਾਮਿਤਕੈਲਾਗੇ। ਕੈਗੇਨਾਨਕੁਮੁਤਤੁਸਤਤੁ
ਤੁਪਾਹਿਅਨੁਦਯੋ। ੪॥ ਸਚੀਲੈਵੈਬਿਨੁਦੇਗਤਿਮਈ। ਦੇਗਤਿਮਈ
ਵੈਬਾਝੁਕਿਅਕੇਵੇਚਗੀਆ। ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਬੁਕੇਇਨਹੀਕਿਪਾਹਿ
ਬਨਦਾਰੀਆ। ਏਸਨਉਤੁਰੁਖਉਨਹੀਸਬਦਿਲਾਗਿਸਦਗੀਆ। ਕੈਗੇ

ਭਿੰਦੁ ਭਾਵੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਫੇਰਾ ਰੀਆ ॥ ੬॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੇ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ
 ਤੇਜਾ ਲਿਆ ਜਾਣਿਆ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿ ਪਾਥੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਰਿ ਕਿ
 ਮਾ ਕਿਲਾਇ ਪਕਟ ਗਿਆ ਨੁ ਅੰਤ ਨੁ ਸਾਰਿਆ ਅੰਦਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿ
 ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਦਾ ਰਿਆ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ ਹੋਤੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਤੁ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੇ ਤੇਜਾ ਲਿ
 ਆ ॥ ੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿ ਮੁਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਤੇ ਸੇਜਾ ਕੇਹੇ ਹਿਜਿ ਸੇਜੇ ਰਿ
 ਕੇ ਅਕਰਹਿ ਫੇਰਾ ਰੀਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਠਿਗਤਿ ਹੋਇ ਸਿਰਿ ਕਿਨਾ ਮਿ
 ਆ ਸਿ ਸਦਾ ਰਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਤਿਸ ਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥
 ਗੈਨਾਨਕੁ ਜਿ ਸੁਦੇ ਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮॥ ਅਨੰਦੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ
 ਤੇ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇ ਗੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੇ ਪਾਈ ਸੇ
 ਸੁਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਸਭਿ ਪਿਗੁਰ ਕਠਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਐ ਹੁਕਮੁ
 ਕੇਰਾ ਗਾਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ ਸੁਦੇ ਹੁ ਸੰਤ ਹੁਕਮਿ ਹੁਕਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ
 ॥ ੯॥ ਏਸ ਨਚਰ ਲਾਚਤੁ ਗਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ
 ਤੁਸੁ ਲਿਖੈ ਮੇਰੀਆ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ
 ਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮੇਰੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗੁਰੇ ਲੀ ਪਾਈਆ ਕੁਰਬਾ
 ਨੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੇ ॥ ਦਿਹੁ ਜਿਨਿ ਮੇਰੀ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕੁ ਮਨਚਰ ਲਾ
 ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ੧੦॥ ਏਸ ਨ ਪਿਆਰਿ ਆਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾ
 ਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੁਬੁ ਜਿ ਦੇਖਦੁ ਚਲੈ ਨਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੇ ਚਲੈ ਨਾ
 ਗੀਤਿ ਸੁਨਾ ਲਿਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸ ਕੁਮੁ ਮੁਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਝ
 ਪਛਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਊ ਪਦੇ ਸੁਸੁ ਲਿਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ
 ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੁਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਭੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
 ਰਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਗਾ ਅਪਣਾ ਅਪੁਰੁ ਜਲਦੇ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤੁ ਸਭੇ ਪ
 ਲੇ ਤੇਗਾ ਕਿ ਅਥੇ ਅਥੇ ਖਖਟਾਵੈ ॥ ਅਖਤਿ ਤੇ ਖਹਿ ਸਭੁ ਤੇਜੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਭ
 ਪਾਇਆ ॥ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕੁ ਤੁਸਦਾ ਅਗਮੁ ਤੇਗਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਗੁਰੁ ਜਨ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੇਤ ਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੇ ਕੀ
 ਪਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੁਪੁਭਿ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਦੇਖਿ

ਪਰਸਾਇਆ ਏ ਆਲ ਖੁਲੇ ਭੁਭੁਕਾਂ ਕਾ ਰੁਚਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਬਾਹਿਰ
 ਕੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੇ ਅਪਿਤਰਾਤਿ ਨਿਅੰਤਿ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰੁ
 ਕੀਚਾਲ ਨਿਗਲੀ ॥ ਚਾਲ ਨਿਗਲੀ ਭਗਤ ਤੇ ਕੋਈ ਬਿਖਮ ਮਾਗਿ ਜਲਦ
 ਲਘੁ ਲੇ ਭੁਭੁਕਾਂ ਕਾ ਰੁਚਿ ਸਨਾ ਬਹੁਤ ਨਾਹਿ ਥੇਲ ਲਗਾ ॥ ਖੰਨੇ ਅਗੁਤਿ ਪਾਇ
 ਲਪੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਅਪੁਤ ਜਿ ਅਪਦਿ
 ਸਨ ਮਮਈ ॥ ਕੋ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਨਿਗਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ
 ਤੁਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਚੁਚਲਾ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰ ਕਿ ਅਜਲ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੁਚਲਾ
 ਏ ਹਿਤਿ ਚੁਚਲਾ ਜਿਨ ਮਾਗਿ ਪਾਵੇ ॥ ਕੋ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਉ
 ਭਾਵੈ ਤਿ ਚੁਚਲਾਵੇ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁ ਸੇਹਿਲਾਸ ਬਦੁ ਸੁਯਾਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਯਾ
 ਵਾਸਦੁ ਸੇਹਿਲਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੁਲਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਜਿਨੁ
 ਤੁਲਿਖਿ ਅਭਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਿ ਪਏ ਰੋਕ ਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਉ
 ਏਆ ॥ ਕੋ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੇਹਿਲਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੁਲਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਪਾਇ
 ਸੇਜਨ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪਾਇਤੋ ਰੇ ਰੁਖੁ
 ਖਿਜੀਨੀ ਪਿਆਇਆ ॥ ਪਾਇਤੁ ਮਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁੰਥ ਸਤਿ ਸਿਧ ਪਾਇਤੁ
 ਸਥਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਾਇਤੁ ਸੁਲਦੇ ਪਾਇਤੁ ਸੇ ਪਾਇਤੁ ਜਿਨੀ ਮਨਿ ਵਸਾਇ
 ॥ ਕੋ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਾਇਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥
 ਰਮੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਦਿਲੁ ਸਹਜੇ ਸਹਜਾ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਜ ਕਿਤੇ
 ਜਮੇ ਹੋਰ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਜੀਉ ਮਲੀਟੇ ਰੇ ਕਿਤੁ ਸੰਜ ਮਿਧੇਤ ਜਾਏ
 ਮਨੁ ਪੇਦੁ ਸਥਾਇਲਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਿਧੇ ਰਹਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕੋ ਨਾਨਕੁ
 ਰਸਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਜਾ ਏ ਉਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਜੀ ਅਗੁ ਮੈਲੇ ਬਹੁ
 ਰਮਲਾ ॥ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਰਮਲਾ ਜੀ ਅਗੁ ਮੈਲੇ ਤੇ ਨੀਜਨ ਮੁਜੁ ਐ ਗਾਇਆ
 ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਹੋਗੁ ਲਗਾ ॥ ਮਰਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਾਹਿਬਾ ਵੇਦ ਮਾਹਿਨੁ
 ਤਮੁ ਸੇ ਸੁਲਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਓ ਬੇਤਾ ਲਿਆ ॥ ਕੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਾ
 ਤਜਿ ਅਕੁ ਵੇਲਾ ਗੋਤਿ ਨੀਜਨ ਮੁਜੁ ਐ ਗਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀ ਅਗੁ ਮੈਲੇ ਬਹੁ
 ਰਮਲਾ ॥ ਜੀ ਅਗੁ ਮੈਲੇ ਤੇ ਨੀਜਨ ਮੁਜੁ ਐ ਗਾਇਆ ॥ ਕੁਨੈ ਕੀਸੇ ਇਹੁ ਤੇ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਅਪੁਤ ਜਿ ਅਪਦਿ
 ਸਨ ਮਮਈ ॥ ਕੋ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਨਿਗਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ
 ਤੁਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਚੁਚਲਾ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰ ਕਿ ਅਜਲ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੁਚਲਾ

ਮਨਸਾਚਿ ਮਮਲੀ। ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਭਲੇ ਸੇਵਕ ਜਾਗੇ। ਕੋ
 ਜਾਕ ਜਿਨ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਤਨੁ ਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇ
 ਵੈ ਸਨਮੁ ਖੁਰੇ। ਤੇਵੈ ਸਨਮੁ ਖੁਸਿ ਖੁਰੇ। ਜੀਅ ਤੁਰੇ ਗੁਰਨਾਲੇ। ਗੁ
 ਰੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਅੰਤ ਰਿਆਤ ਮੇਸਮਾਲੇ। ਆਪੁ ਥਾਨਿ ਸਦਾ
 ਰੋਪ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਦੁ ਨ ਜਾਇ ਕੋ। ਕੋਯੋ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਸੁਣੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ
 ਮੁਸਨਮੁ ਖੁਰੇ॥੨੧॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਥੇ ਮੁਖੁ ਹੈ। ਵੇਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ
 ਪਾਵੈ। ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਥੇ ਕੋ। ਪੁਬੁ ਭਵੇ ਥੇ ਕੀ ਅਜਾ। ਅਨੇਕੁ
 ਭਿਗਮਿ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਭਿਗਮੁ ਕਤਿ ਪਾਵੈ ਲਖੈ
 ਚਰੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬ ਦੁਸੁਣਾਵੈ। ਕੋਯੋ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ॥੨੨॥ ਆਵੁ ਸਿਖ ਮਾਭਿ ਗੁਰੁ ਕੀ। ਅਗਿਯੋ ਗਾਵੁ
 ਨੀ ਬਣੀ। ਬਣੀ ਤਿਗਾਵੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਣੀ। ਅਸਿਰਿ ਬਣੀ। ਸਿਰਿ
 ਰੇ ਰਗਿ ਕਰ ਮੁਖੇ। ਵੇਦੁ ਰੇ ਤਿਨਾ ਸਮਈ। ਪੀਵੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦਾ ਰਤਨੁ
 ਰੇ ਗੰਗਿ ਜਪਿ ਅਰੁ ਸਾਰੇ। ਗਪਈ। ਕੋਯੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਵੁ ਰੇ ਸਚੀ
 ਫਲੀ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੋ ਬਣੀ। ਬਣੀ ਤਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬ
 ਧੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਣੀ। ਕਿਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ। ਅਖਿ ਬਣੀ। ਰ
 ਭਿਗਿ ਤਿਤ ਕਰਹਿ ਸਨਾਕ ਤਿਆ ਕਥੁ ਨ ਜਾਈ। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਪਿ ਰੇ ਲ
 ਰਿਆ ਮਾਇਆ ਬੇਲ ਨਿਪਾਏ ਗਵਾਈ। ਕੋਯੋ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਧੁ ਹੋਰ
 ਕਚੀ ਬਣੀ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ ਦੁਰਤ ਨੂੰ ਤੇ। ਜੀਗੇ ਜਿਤੁ ਜਾਨੀ। ਸਬ ਦੁਰ
 ਤੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਲਾਗਾਵੈ। ਤੁਯੇ ਆਸ ਮਾਓ। ਸਬ ਦੁਰਤ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਆਸਾ
 ਰੇ ਲਾਇ ਆਭਾਉ। ਆਪੇ ਜੀਗਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸੇ ਦੇ ਰਿਬੁ ਭਾਇ॥
 ਕੋਯੋ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦੁਰਤ ਨੂੰ ਤੇ। ਜੀਗਾ ਜਿਤੁ ਜਾਨੀ॥੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆ
 ਪਿਓ ਪਾਇ ਕੇ ਕਰਤਾ। ਅਪੇ ਤੁਕ ਮੁਢਰਤਾ। ਤੁਕ ਮੁਢਰਤਾ। ਅਪਿ ਦੇਖੈ ਗੁਰੁ
 ਮੁਖਿ ਸੇਧੁ ਭਾਇ। ਤੇਵੈ ਬੰਧਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤ ਸਬ ਦੁਰਤ ਮਨਿ ਦਸਾਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਸਿਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਖੈ। ਰਿਕ ਸਮਿਓ ਲਿਵਲਾਇ। ਕੋਯੋ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕੁ
 ਰਤਾ ਅਪੇ ਤੁਕ ਮੁਢਰਤਾ॥੨੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁਨਧਾਪਈ। ਰਗੇ ਤੇ

ਸਰਨਜਲੀ। ਤੇ ਸਰਨਜਲੀ। ਗੁਰੁ ਬਖਸ਼ੁ ਤੇ ਸਰਨਜਲੀ। ਤਿਹੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਮਿਸੁਤਾ ਸੁਤਿ ਅਗੈ ਦਿ। ਹ। ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਗੋਜਿ ਨ ਪਹਿ ਮਾਨਿ। ਸਿਅ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੀ। ਕੇ ਜੇ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ
ਏ ਜਿਸਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗਿਣਿ। ਦਲਾ ਗੋਜਗਤੈ। ਦਿਹੁ ਬੀ।
ਤਕੇ ਓਰੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤ ਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਈ। ਮਾਨੁ
ਓ ਦਿਸਾਈ। ਏ ਦੁਰਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਅਗਰੁ ਪੁਚਾਵੈ। ਜਿ
ਨੇ ਕਿਹੁ ਪੈ ਨਿਸਕਰਿ ਜਿਸਨੁ ਆਪਣੀ। ਦਿਵਲਾਵੈ। ਆਪਣੀ।
ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ। ਕੇ ਜੇ ਨਾਨਕ ਏ ਦੁਰਦਾਤਾ।
ਮਨੁ ਦਿਸਾਈ। ੨੮। ਜੇ ਮੀ ਅਗਨਿ ਓਰੁ ਮਹਿ ਤੈ ਸੀ ਬਾਹਿਰਿ
ਆਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਏ ਕੇ ਜੇ ਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ। ਜਿਨੁ
ਕੁਲਤ ਜੀ ਮਿ ਆਪਰਾਹਿਰੁ ਲਾਭਾਇਆ। ਦਿਵਲੁ ਕੀ ਲਗੀ।
ਨਾਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਦਰਤਾਇਆ। ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਜਿਨੁ ਗਿਣਿ ਸੇ ਮੇਰੇ
ਪੈ ਜੇ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਲਾਇਆ। ਕੇ ਜੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਸਦੀ। ਜਿਨਾ ਲਿਖ
ਗੀ। ਤਿਨੀ ਦਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ। ੨੯। ਤਹਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲ ਕੁੰ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਕਿਸੇ ਦਿਹੁ ਰੇ ਲੋਕ
ਲਾਇਆ। ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ। ਤਿਸਨੇ ਸਿਰੁ ਸਭ ਪੀਐ। ਦਿਹੁ
ਜਾਇ। ਜਿਸਦ ਜੀਓ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰੇ। ਤਹਿ ਦਿਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਹਰਿ
ਅਮੁਲ ਕੁੰਭਾਗ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨਹਿ ਪਲੈ ਪਾਇ। ੩੦। ਹਰਿ
ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਦਲ ਜਾਗਾ। ਹਰਿਗ ਸੇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਦਲ ਜਾਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਗਨਿ
ਦਿ। ਹਰਿਗਿਨਿ ਤਜ ਪਿਅੁ ਜੀ ਅਗੁਲਾ ਤਾਖਾਇ। ਅਤੁਹਿ ਗੀ। ਦਿਹੁ
ਨਾਮਿ ਲਿਖਾ ਜਿਨਹਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ। ਕੇ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿਗ ਸੇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ
ਦਲ ਜਾਗਾ। ੩੧। ਏਹੁ ਸਨਾਤੁ ਅਨਗ ਸਿਰਾ ਚਿਹੀ ਤੇ ਗੀ ਪਿਅੁ ਸਨਾਤਾ
ਆਸਨ ਜਾਇ। ਹੇਰੁ ਕਿਤੇ ਜਿ ਚਹੁ ਹਰਿਗ ਸੁਪਲੈ ਨ ਪਾਇ। ਹਰਿਗ ਸੁਪਾਇ
ਲੈ ਪੀਐ। ਹਰਿਗ ਸੁਖੁ ਤਿਨ ਤਿਸਨਾ ਲਾਗੇ ਆਇ। ਏਹੁ ਹਰਿਗ ਸੁਖ
ਈ ਐਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ। ਕੇ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿਗ ਸੇ ਮੇਰੀ

ਸਿਏਸੇਮਨਿਅਹਿ॥ ੩੨॥ ਏਸਰੀਰਮੇਰਿਅਹਿਤੁਮਮਹਿਜੇਤਿਰਖੀ
 ਤੁਜਗਮਹਿਅਹਿਅਹਿ॥ ੩੩॥ ਰਿਜੇਤਿਰਖੀਤੁਪੁਦਿਚਿ ਤਤੁਜਗਮਤੁ
 ਅਹਿਅਹਿਅਹਿਅਹਿਪੇਮਤਾ ਆਪੇਪਿਤਾ ਜਿਨਿਜੀ ਭੁਪਹਿਜਗ
 ਤੁਰਿਖਾਇਅਹਿਗੁਰਪਰਸਦੀਚੁਏਅਤਾਚਲਤੁਏਅਚਲਤੁਨਦਰੀ
 ਅਹਿਅਹਿਕੋਨਾਨਕੁਸਿਸਾਟਕਾਮੁਲੁਗਚਿਅੰਜਤਿਰਖੀਤਾਤੁਜਗਮਤਿ
 ਅਹਿਅਹਿ॥ ੩੪॥ ਮਨਿਚਾਉਗਏਅਪੁਰੁਅਗਮੁਸੁਤਿਅਹਿ॥ ੩੫॥ ਰਿਮੰਗ
 ਗਾਉਸਖੀਗਿਉਮੰਦਰੁਬਤਿਅਹਿ॥ ੩੬॥ ਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਮਖੀਏ
 ਗੁਰੁਪੁਨਹਿਅਪਏ॥ ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਰਗੇਅਪਲਾਪਿਕੁਜਾਪ
 ਹੋਅਨਤਬਦੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਨੀ॥ ੩੭॥ ਰਿਨਮਹਿਰਿਸਭੇਗੋ॥ ਕੋਨਾਨਕੁ
 ਕੁਆਪਿਮਿਲਿਅਕਰਤਕਾਰਤਜੋਗੋ॥ ੩੮॥ ਏਸਰੀਰਮੇਰਿਅਹਿਸੁਜਗ
 ਅਹਿਕੋਕਿਅਤੁਪੁਕਰਮੁਕਮਾਇਅਹਿਅਹਿਕਿ ਕਰਮੁਕਮਾਇਅਤੁਪੁਸਰੀਰ
 ਤੁਜਗਮਹਿਅਹਿਅਹਿ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਤੋਗਯਚਨੁਰਚਿਅਸੇਰਿਮੰਨਿਨਦਨਾਇਅ
 ਗੁਰਪਰਸਦੀਰਿਮੰਨਿਨਦਿਸਿਅਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਪਾਇਅਹਿਅਹਿਕੋਨਾਨਕੁਏਹੁਸ
 ਰੁਪਯਏਏਅਜਿਨੇਸਤਿਗੁਰਸਿਥੀਚਿਤੁਲਾਇਅਹਿ॥ ੩੯॥ ਏਨੇਤੁਰੁਮੇਰਿਏਰਿ
 ਰੁਮਹਿਜੇਤਿਪਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਦੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ ੪੦॥ ਰਿਬਿਨੁਅਦੁਨ
 ਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀ॥ ੪੧॥ ਰਿਨਿਹਾਲਿਅਹਿ॥ ਏਹੁਦਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤਮਦੇਖਦੇਏਹੁ
 ਰਿਕੁਪੁਏਹੁਪੁਨਦਰੀਅਹਿਅਹਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਦੀਚੁਏਅਜਾਂਦੇਖਹੁਰਿ
 ਰੁਏਹੁਰਿਬਿਨੁਅਦੁਨਕੋਈ॥ ਕੋਨਾਨਕੁਨੇਤੁਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਅਰਿਬਦਿਸਟਿਏਈ॥ ੪੨॥ ਏਸੁਦਨੁਮੇਰਿਏਸਚੇਸੁਨਲੇਨੋਪਠਾਏ॥
 ਏਸੁਨਲੇਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਲਾਏਸੁਦਿਸੁਤਿਬਦੀ॥ ਜਿਤੁਸੁਦੀਮ
 ਤੁਰਿਅਹਿਅਹਿਅਹਿਸਨਾਰਸਿਸਮਾਦੀ॥ ਸਚੁ ਅਲਖਾਦਿਰਈ
 ਰੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ ਕੋਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਸੁਲਪੁਪਾਦਿਤੁਏਹੁਸਾ
 ਰੁਨਲੇਨੋਪਠਾਏ॥ ੪੩॥ ਰਿਜੀਓਗੁਠਾਅੰਦਰਿਗਥੈਕੈਦਾਜਪਏਹੁਦਾਅਹਿਅਹਿ
 ਏਹੁਪਰਗਯੁਏਦਸਦਾਗੁਪਤੁਰਖਾਇਅਹਿ॥ ਗੁਰਦੁਅਛੇਲਾਇਓਦ
 ਇਕਨਾਦਸਦਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਅਹਿ॥ ੪੪॥ ਅਨੇਕਹੁਪਨਏ

ਨਵਨਿਧਿਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ਕਰੋ ਨਾਨਕੁ ਹਿਖਿ ਅੰਗੁ
 ਠਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਖਿ ਕੇਵਾ ਜਾਪੁ ਵਟੁ ਵਟਾਇਆ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲੁ
 ਚੇਖਾ ਹਿਗਾਵਤੁ ॥ ਗਾਵਤੁ ਸੋਹਿਲਾ ਪਾਹਿ ਸਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ
 ਆਵੇ ॥ ਸਚੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਚੁਕਾਵੇ
 ਏਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾਖ ਸਮੁਯੈ ਜਿ ਸੁਖਖ ਸੇ ਸੇ ਪਾਵੇ ॥ ਕਿਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ
 ਹਿਲਾਸੁ ਚੇਖਾ ਹਿਗਾਵੇ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨਦੁ ਸੁਖੁ ਤੁਫਰੁ ਭਾਗਿ ਸਗਲੁ
 ਨੇਰਖੁ ਪੁਰੇ ॥ ਪਰਥੁ ਮਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਓਤਰੇ ਸਗਲਾ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਦੁਖੁ
 ਸੰਤਾਪੁ ਓਤਰੇ ਸੁਖੀ ਸਚੀ ਬਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰੁ
 ਟੀ ॥ ਸੁਖਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਾਵਿਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਿ ਆਭੁ ਪੁਰੇ ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਚਰਣੇ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਦੁ ਤੁਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦੇ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲੇ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਧੈ ਵੈਰੈ ਪ੍ਰਭਾਈ ਕੀ ਪੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜੈ ਦਾਖੇ ਤੁਹੈ ਜਿਸੇ ਲਾਏ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਓਥੀ ਜੇ ਨਾ ਓਥੈ ਜਾਏ
 ਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੇ ਥੀ ਜੁਹੈ ਸਹਸਾਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਵਿਭੁ ਥੀ ਜੇ
 ਜੇ ਬਖਸੇ ਸੇਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਗਲੇ ਆਬਹੁ ਤ੍ਰਿਨਾਨਿਕ ਸਿਅਜਿ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੋਵੇ ਖੁਲੇ ਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿਵੇ ਖੈ ਬਪੁਤਾ ਜਿਸੇ
 ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਖਾਲੇ ਸੇਵੇ ਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਅ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ
 ਤੁਹੈ ਦੁਖੀ ਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖਾਇ ਚਿਜੈ ਮੈ ਦੁਖਿ ਮੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾਇ
 ਅਵਲੁ ਜਲੁ ਨ ਸੁਣਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨਾਨਕਾਇ
 ਕਉਲ ਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਟਾ ਅਵਨ ਕਰਤ
 ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸੇ ਸਨੇ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇ
 ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਖੈ ਖੈ ਕਹੈ ਅੰਤੁ ਗੁਨਿ ਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਰਮੁ ਕੀ
 ਅਨੁਪਗਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੰਠ ਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹੈ ਖਾਤੁ ਸਾਇ

ਗਾਇਰੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤ ਚਾਇ ॥ ਬੈਸਵਤ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਓ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਸੁਖ ਦਿਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ॥ ਅਨੁਕਰਿ ਮਹਾ ਲਾਸਗਾਈ ॥
ਦੁਸਰਾ ਦੁਇਰ ਨ ਟੇ ਪੁਰੀ ਬਟਤ ਬਟਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਸੁਦੈ ਆਪਿ
ਨਤ ਬਦਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਤੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੧॥
ਸਲੋਕ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਾਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀ
ਸੀ ॥ ਤੇਸਹਿ ਬਤਨ ਪੁਥੀ ਆਕ ਬਹੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩
ਕਬੀਰ ਕਰਿ ਕੈ ਰਾਖ ਅਸੇ ਸਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ
ਸੇ ਅਪੇ ਗੀਲਾਇ ਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰ ਮਾਪਿ ਆਲਾਖ ਸਮਕ ਜੇਭਾਵੈ
ਦੇਇ ॥ ੨॥ ਪਰੇਤੀ ॥ ਫਿਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰੰਪਈ ॥ ਸਭੁ ਕੁਮਿ ਆਵੈ ਜਾਹਿ ਸਮਾ
ਅਪੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਦ ਦੁਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਓ ਭਾਵੈ ਤਿਓ ਭੁਤੁ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਭੁਸ਼
ਜੇ ਸਭਾ ਤੇਰੇ ਜੇ ਜਿਓ ਭਾਵੈ ਤਿਓ ਚਲਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਦਰਮਾਨਾਹਿ ਕੋ ਕੇਸੁ
ਜੇ ਸੁਲਾਈ ॥ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ: ੩॥ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫੇਰੀ
ਜੇਭਾਵੈ ॥ ਸੇਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਓ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲੀ ॥ ਗੁਰਪਰ
ਸਹੀ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ॥ ਐ ਅੰਤ ਰਿਗ ਖੀ ਐ ਚੁਰ ਪਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹਿ ਬੇਰੇ ਆ
ਲਪਾਇ ਅਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਗੀ ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਪੰਧਾ ਪਾਵੁ ਦਿਨੁ
ਐ ਗੈਰਿ ਗਵਾਈ ਸੇਇ ॥ ਕੁਜ ਬੇਲਿ ਬਿਖੁ ਆਇ ਅਮਨ ਮੁਖਿ ਚਲਿ ਅਧੋਇ
ਜੇ ਰੋਧਿ ਪਰਿਜ ਮਭੰਡੇ ਦੇ ਜੇਭਾਇ ਪਤਿ ਬੋਧੀ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਦੇ ਚੇਤਿ ਓਠਿ
ਜੇ ਅਵਤਾਰ ਦਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰ ਸਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਜਮ ਭੰਡੁ ਨ ਲਾਏ ਕੋਇ
ਨਾਨਕ ਸਹੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ॥ ਪਰੇਤੀ ॥
ਕਿ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇ ਅਨੁਦੇਸੈ ਗੁਰਮਤੀ ॥ ਇਕਨੇ ਨ ਓਥ ਖਾਸਿ
ਅਨਥਿ ਗੁਰਿ ਸਤੀ ॥ ਪਉਟ ਪਣੀ ਬੈਸੰਤਰੇ ਕਮੀ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ ਏ ਨਾਨਕ
ਤੇਰੇ ਗਲਾ ਪੁਰੀ ਬਟਤ ਬਟਤੀ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਦਰਦਮੰਤਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਨਾਨਕ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਓਟੀ ਗਏ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕਨ ਕੋਇ ॥ ਗਮ ਕਸਓਟੀ ਸੇ
ਜੇ ਨਹੀ ਦੋਹੇਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਕਿਓ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੀ ॥ ਐ ਕਿਓ ਕਰਿ ਮਿਰਤੁ
ਕਿਓ ਅਸਥ ਦੁਨ ਮਾਨਈ ॥ ਓਧੈ ਚੇਤਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰ ਸਦੀ ਤਉ ਮੈ ਭੁਏ ਜੇ

ਨਮੁਕ ਤੁਸੈ ਹੋਇ ਗਾਨ ਕਜਿ ਸਨੇਖ ਸੇਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹਿ
 ਮ: ३॥ ਜੀਵਤ ਮਕਾਸੁ ਕੇ ਕੋਯੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈਕਾ ਸੰਜੀਵਨੁ
 ਦੁਭਾਉ ਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਜੋ ਬਿਖੁ ਭਜਨ ਲਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਓ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੩॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇ ਅਨੁਤ੍ਰੇ ਗੁਣ ਵਰਤਾਗਾ ॥ ਭੁਭ ਮਾਥਿ ਸਤੁ ਮੇਸੁ ਤ੍ਰੇ
 ਨਤ ਕਮਿ ਕਮਾਵਤਿ ਕਾਗਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜੇਤ ਕੀਨਾ ਬੁਝਿ ਬੀਚਿ ਗਾਸੁ
 ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੋਸੁ ਸਿਰਜਨ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭੋਏ ਤਿਸੁ ਥਖਾ ਸਿਲੇ ਹਿਸਾਇ
 ਸਮਾਈ ॥ ੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੩॥ ॥ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਏ ॥ ਮਾਇਆ
 ਤਪਾਸ ਦਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾਸਾ ਭਿਤੀ ਹਧ ਗਏ ॥ ਓਤ ਪਾਕੈ ਸੇਧ ਮਗਤਿ
 ਪਰਸਾਦੀ ਕੇ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਪਾਸੇ ਖੰਤੁ ਰਪਾਏ ॥ ਮਾਗਾ ॥ ੫॥ ॥
 ਜਿਉ ਤਪੁ ਪਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸਥ ਦੁਸਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਹਵਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਪਦਰਗਾਤ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ੬॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਰਿ ਰਿਹਾ
 ਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇ ਚਾਨਣਾ ਅਧੋਗੁ ਬਿਨਾਸਿ ਜੁਏ
 ਸਭ ਸਾਜਾ ਅਨੁਰਦਿਅ ਸਭ ਵਰਤਿ ਤਿਨਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਓ ਅਧੇ ਅਪਿੰਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਹਰਿ ਭਇਆ ॥ ਸਥ ਦੋਹੀ ਮੇਝੀ ਪਾਟੀ ਸਚੈ ਅਪਿਬੁਝਾਈ ॥ ੭॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਅਭਿਅਗਤ ਏਹਨ ਅਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮਾ ॥ ਤਿਸੈ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਹੋਜੇ ਗਾਧਰਮਾ ॥ ਐਥੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪੁਰਤ ਕਾ ਭੁਖ ਹੋਇ
 ਸਕਾਭੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਦੋਰ ਲਾਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ੮॥ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ॥ ਅਭਿ
 ਗਤ ਏਹਨ ਅਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਪਾਥੇ ਭੇਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਏ ਕੇ ਬਹਿ
 ਪਦੇ ਵਹ ਲੇਭੇ ਖਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਅਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਅਧਮ
 ਦੁਕਰੇਨਿ ॥ ਭੁਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਜਿਤ ਪਾਰਿਗਟੁ ਕਰੇਨਿ ॥
 ਅੰਬਹੁ ਪਗਤਿ ਵਿਥੋੜਿ ਅਨਾਦਿ ਚਿਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ ਪਰਦੁ
 ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਦੁ
 ਕੀਸਾ ਚਿਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਧਿਤ ਕਤੁ ਸਚਾ ਥਾਤਿ ਸਚਾ ਕਰੇਨਿ
 ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਧੁ ਖੁਲਾਈ ॥ ੯॥ ॥ ਸਲੋਕੁ

ਨਿਰਮਲ ਮਹਿ ਅੰਤ ਤੇ ਕੁੜੀ ਆਵ ਜਾਇ ॥ ਭਵੈ ਚਲੈ ਅਪਣੈ ਚਤੁਰੀ ਲੋਹੇ
 ਜਾਇ ॥ ਰੇ ਵਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਓ ਕਰਮੀ ਪਵੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ
 ਭੋਲੀ ਪਵੈ ॥ ਭੋਜੇ ਚਲੇ ਤਿਸਾਹ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਭੇ ਸੁਭੇ
 ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਜਨ ਮਿਥਿ ਨਾ ਸੁ ॥ ਰਸ ਨਹਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿ
 ਨ ਲਏ ॥ ਰਿਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਅਮਾਇ ਅਮੇ
 ਨੇਵ ਲਾਸੁ ॥ ਇਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ॥ ਦੁਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁਦਾਸੁ ॥
 ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰਸ ਚਾਤਾ ॥ ਦੋਸਾਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਤ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸੇ
 ਕੇ ਸਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਨ ਬੇਰੇ ਪਸਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਆ
 ਕੇ ਪਤੈ ॥ ਫੇਰੇ ਤਿਉ ਦਿਓ ਗਿਰਹਿ ਦਾਸੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਆ
 ਕੇ ਸਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੫ਉੜੀ ॥ ਛਤੀ ਜਗੁ ਗੁਬਾਰੁ ਸ
 ਛਤੀ ॥ ਅਪੇਸਾਹਿ ਸਤੁ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪ ਮਾਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿ
 ਆਪ ਪੁਨਗਟ ਤਗਟੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੇ ਬੁਝ ਸੀ ਸਚੇ ਸਬ
 ਦੁਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਅਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਆਸ ਲੇਕਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੇ ਰਤੇ ॥ ਰੇ ਰਾਖਿ ਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ
 ਤੇ ਅਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ॥ ਦੁਹਰੇ ॥ ਭੋਧੈ ॥ ਐਤਨੁ ਖੀਨੁ ॥ ਹੋਇ ਲੋਕੁ ਰ
 ਨਿਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤ ਰਿਧਾ ਤੁਸੁ ਪੂਰੇ ॥ ਦਿਓ ਹਰਿ ਕਥੁ ਓ
 ਰ ਮਤਿ ਮੈਲੁ ॥ ਦੁਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਿ ॥ ਜੇ ਰਤੇ ॥ ਗੁਲਾਇ ॥
 ਮਹਲਾ ३ ॥ ਗਮ ਕਲੀ ਗਮੁ ਮਨਿ ॥ ਦਸਿ ਅਤਾ ਬਾਨਿ ॥ ਅਸੀ ਗਾਰੁ ॥
 ਮੈਸ ਬਾਦੇ ਕਮਲੁ ॥ ਬਿਗਾਸਿ ॥ ਅਤਾ ਸਭੇ ਪਿਅ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ਭੰਗੁ ॥ ਭਰ
 ਗਾਇ ॥ ਅਤਾ ਜਾਗਿ ॥ ਅਚੁਕਾ ॥ ਅਗਿ ॥ ਅਨੁ ॥ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੇ ਨਹੁ ਪੁਅਤਿ
 ਆਯਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕਿ ॥ ਪਿਅ ॥ ਸਦਾ ॥ ਹੋਇ ॥ ਪਿਰੁ ॥ ਅਪਣੈ ॥ ਸਭਾ ॥ ਦੰ
 ਨਾਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਜ ॥ ਦਨੀ ॥ ਜਸ ॥ ਨਿਜ ॥ ਮੁਸ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ਗਿ ॥ ਬਿਨੁ
 ਭਿਗਤੀ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਕਰਹਿ ॥ ਨਿਤ ॥ ਜਮ ॥ ਹਿਓ ॥ ਏਖੁ ॥ ਆਗੁ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦਿਓ
 ਤਨੁ ॥ ਪਇਨੀ ॥ ਅਗੈ ॥ ਜੇ ਕਰੇ ॥ ਸੁਜ ॥ ਏਕ ॥ ਰਤਾ ॥ ਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਸਚਾ ॥ ਏਕੁ ॥ ਏਕੁ ॥ ਦੁਹਰਿ
 ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੰਗੈ ॥ ਮੰਦੈ ॥ ਆਪਿ ॥ ਲਾਇ ॥ ਅਨੁ ॥ ਸੇ ॥ ਕਰ ॥ ਨਿਜੈ ॥ ਅਪਿ ॥ ਕਰ ॥ ਏਕੁ

ਤਾਗੁ॥ ੨॥ ਸਤਨਾਮੁ ੩

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਅਵੈ

ਜੀਜਾਇ। ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਲੇਚੀਐ ਵਿਨੁ ਕਰਮਾਪਾਇ ਅਨਾਜਾਇ।

ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੋਰੁ ਜੋਗਾਇ ਖੁਆਇ॥ ਤਿਨ ਜੰਮਨੁ ਮਰਨੁ ਕਰਮੁ

ਵਿਚਿ ਰਖੁ ਧਾਇ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਅਭੇਖਾ

ਹਿ॥ ਤਿਨ ਜੰਮਨੁ ਮਰਨੁ ਬਨਤੁ ਵੀਨਾਓ ਵਿਦੁਖ ਸਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ

ਖਰੇ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਖਤੁ ਸਦਾ

ਰਿਸੈ ਪੈਸਭਿ ਪਾਵਹਿ॥ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਚਲੁ ਅਚਲੁ ਤੇਰੇ ਰਿਅਵੈ

॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਿਪਿ ਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਨਾ

ਸਾਪਾਈਐ ਸਾਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ॥ ਸਚ ਗੁਰਗੰਭੀਰੇ

ਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩॥ ॥ ਸਚਾਨੁ ਮੁਖਿ ਅਤਿ

ਭੇਦੁ ਹੈ ਸਚਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚਾ॥ ਕਸ

ਨਿਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਨੁ ਮੈ ਸੋ

ਇਵਿਨੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚਾ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਚੋਲਿ ਨਾ

ਨ ਅੰਦਰਿ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਤੰਕਾਰਾ॥ ਓਇ ਬਾਓ ਕੁ ਬਾਓ ਨ ਜਾਨਿ

ਦਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਓਇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਹਿ

ਮੇਜਾ ਜਾਦਗੁ॥ ਅਗੈ ਦਗੁ ਹਿਲੇ ਪੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰ ਕੀਚਤਿ ਕੁ

ਤੁਕੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਓ ਓਤੈ ਕੋਈ ਕਰੁ ਤੇਹੁ ਵੇਚਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਤਾਨੁ ਮੁਦਿ ਨਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲ ਵਿਖ ਕਟਕਤਾਗ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਮੁ

ਸੁਜਨ ਕਓ ਕਰੁ ਸਾਭਿ ਨਾਮੁ ਸਕਾਰਾ॥ ਮਲੁ ਕੁਨੀਨਾ ਮਿਓ ਤਾਰੀ

ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿ ਆਗੁ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਿ ਸਦੇ ਹੋਤੁ ਚਲਤਾ

ਓਦੇ ਵੇਚਾਰਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡਦਾ ਤਾਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ਜਿ ਬਹੁਤ ਓਮੈ ਜਾਈਐ॥ ਸਕਸਕਦ

ਸਚੀ ਬਡਿ ਆਈਐ॥ ਜਿ ਸਨੇ ਬਖਸੇ ਤਿ ਸੁਦੇਇ ਅਪਿਲੇ

ਲਾਈਐ॥ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਖਿ ਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਸੈ ਪਿ

॥ ੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਬਥੁ ਟੀਅ ਕਾਟੀ ਆਪੁ ਤਸੁ ਪੁਤਰ

490

ਭਨਕਦਰਿਲੇਖਧੋਇ। ਕਰਟੀਥਾਤਰੈਨਕੋਇ। ਸੋਚੁਖੈ
ਨਨਕਅਗੈਪੁਬਨਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਥੁੜੀ॥ ॥ ਤਰਿਕਾਮੰਦਰੁਆਖੈ
ਗੜ੍ਹਾ। ਅੰਦਰਿਲਾਣੁਜੇਦਹਰੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਪੜ੍ਹਾ। ਹਰਿ
ਰੁਆਤਿਸੋਹਣਤਹਿਰਿਨਾਮੁਦਿਨਾ। ਮਨਮੁਖਆਪਿਪੁਆਇਆ
ਮੇਰਿਨਿਤਕੜ੍ਹਾ। ਸਭਨਾਸਾਤਿਥੈਕੁਧੈਪੁਰੋਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਨੀ॥
॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਮ॥ ੧॥ ਨਾਸਤਦੁਖੀਅਨਾਸਤਸੁਖੀਅਨਾਸਤਪ੍ਰਦ
ਫਿਰਹੀ॥ ਨਾਸਤਿਮੁਰਮੁਰਾਈਕੇਸੀਨਾਸਤਿਪਾਤਿਅਦੇਸਿਫਿਰਹੀ
ਖੀਥਿਰਖੀਪਥਰਅਪੁਤਥਾਵਹਿਦੁਖੁਸਹਹਿ॥ ਨਾਸਤੰਸਤੀਥਿਥਾਵਹਿ
ਤਿਗਾਈਘਹੁਚਹਹਿ॥ ਜੇਸੁਹਥਿਸਿਧਿਦੇਵੈਜੇਸੇਈਜਿਸਨੇਦੇ
ਅਇਮਿਲੈ॥ ਨਨਕਤਕਥਮਿਲੈਵਰਿਅਈਜਿਸੁਘਟਥਿਤੰ
ਹੈ॥ ਸਭਿਘਟਮੇਰੇਥੇਸਭਨਾਅੰਦਰਿਜਿਸਹਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਥੰ
ਸਹਿਦਿਖਾਣਾਵਟੀਤਿਸਹਿਭੁਲਾਵੈਕਥੰਦੁ॥ ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਈਪੰ
ਸਹਿਦਿਖਾਵੈਕਥੰਦੁ॥ ੧॥ ਸੋਗਿਰਹੀਜੇਨਿਗੁਪਕੈ॥ ਜਪਤੁ
ਮੁਗਖਿਅਕੈ॥ ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕੈਰੇਮਰੀਗੁ॥ ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਬਨ
ਲੈਈਸਰੁਸਤਿਸਰੁਪਾ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੁਪਾ॥ ੨॥
ਸੋਅਥਿਧੁਤਜਿਧੁਪੈਆਪੁ॥ ਭਿਖਿਅਭੇਜਨਕਰੇਸੁਤਾਪੁ॥ ਅਭੁ
ਟਲਮਹਿਭੀਖਿਅਥੇਗੈ॥ ਸੋਅਥਿਧੁਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜ੍ਹੇ॥ ਥਿਲੈਗੋਖ
ਰੁਪਾ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੁਪਾ॥ ੩॥ ਮ॥ ੧॥ ਸੋਭਦਾਸੀਜਿਧੈ
ਅਰਧਭੈਰਵਕਰੇਨਿਗੰਜਨਵਸੁ॥ ਸੰਦਰੁਭਕੀਪਏਗੰਢਿ॥ ਚਿਉਭੈਰਵਸੀਕਪਜੈਨਕਪੁਤਿ॥

ਸਰੁਪਾ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੁਪਾ॥ ੪॥ ਮ॥ ੧॥ ਸੋਪਾਖੰਡੀਜੁਕਾਇਅਪਖਾਲੋ॥ ਕਰਿ
ਅਗਨਿਥੁਮਪਰਜਲੈ॥ ਸੁਪਨੇਥਿਦੁਨਦੇਈਸੁਰਨਾ॥ ਤਿਸੁਪ
ਜਗਨਮਰਨਾ॥ ਥਿਲੈਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੁਪਾ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੁ
ਮ॥ ੧॥ ੭॥ ਸੋਥੈਰਾਗੀ — ਜਿਓਲਟੇਥੁਰਮੁ॥ ਗਗਨਮੰਚਲੈ
ਪੇਥੰਮੁ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰੇਪਿਅੰਨੀ॥ ਤਿਥੈਰਾਗੀਸਤਿਸਮਾਜੀ॥
ਥਰਿਸਤਿਸਰੁਪਾ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੁਪਾ॥ ੬॥ ਮ॥ ੧॥

ਵਿਚਿ ਵਿਚਿ ਜੁਗਤਿ ਕੰ ਨ ਪੜ੍ਹ ਭਿਖਿ ਭਖਿ ਜੋ ਭਗਤਿ ॥ ਅਸਤਿ ਨ ਸਤਿ
 ਜੋ ਭਗਤਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਹੋਇ ਭਾਓ ॥ ਪੁਪਥਾ ਵਜੇ ਸਮਕਰਿ ਸੋਯਾ
 ਭਾਓ ਭਾਓ ਕੇ ਲਏ ॥ ਭਿਖਿ ਭਾਵਤਾ ਹੋਵਤਾ ਹਿ ਪੁਤਾ ॥ ਨ ਸੰਸਾਰੀ ਭਾਓ
 ਭਿੰਗਾ ਭੋਜੇ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੇ ਭੀ ਭਿਅਮੰਗ ਲਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਰੰਤੂ
 ਭਗਤਿ ਭੀ ਭਾਓ ਭਿਯੋ ਜਿਧਰੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਨ ਸਦੇ ਹੋਗੁ ਬਚਨੀ ਪਈ ਸ
 ਭਗਤਿ ਪਛਤਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮੁਲਿ ਨ ਖੋਜੀ ਭਿਅਮੰਗ ॥ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨ
 ਭਗਤਿ ਮਦ ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਤਾ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ ਵਿਦੁ
 ਭਗਤਿ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਣੀ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥
 ਭਗਤਿ ਭੈ ਸੁਭੈ ਮੁਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੁਖ ਕੇ ਕਿਅ ਲਖਣੈ ਭਿਅਮੁਖ ਕਾ
 ਭਾਗੁ ਭਉ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਤੈ ਅਭੈ ਹੋ ਮਹਤਾ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਏ ਸਦਾ ਦੁਖ
 ਭੀ ਮਹਿ ਗੁਣਾ ॥ ਅਤਿ ਭਿਅੰਗ ਪਵੈ ਖੁਹਿ ਕਿਉ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ ਗੁਰ
 ਭੀ ਹੋ ਸੁਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਸੁ ਅਣਿ ਪਤੋ ਹਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਾ
 ਭਯੋ ਭੈ ਸੁਪਿਥੈ ਭੁਭਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦਇ
 ਭਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਏ ਮਨ ਮੁਕੀ ਭੈ ਨਿਖਸਰੀ ॥ ਲੇਖਾ
 ਭੁਗਸੀ ਭਾਏ ਕਾ ਕਹਿ ਵਹੀ ॥ ਤਲ ਬਾਧੈ ਸਤਿ ਅਕੀ ਭਾਥ ਬੀਜਿ ਗਈ
 ਭਗਤੀ ਲੁਫੇ ਸਤਿ ਹੋ ਸੀ ਭਾਇਤ ਹੀ ॥ ਆਵੁ ਜਾਨੁ ਸੁਖੁ ਭੀ ਭੀ ਗਈ
 ਭੁਕੀ ਭੀ ਭੁਟੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਵਿਸਚਿਰੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਰੰਤੂ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਰੁ ਸ
 ਭਗਤਿ ਹੋਰਿ ਭਾਸੁ ਭਾਧੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਪੈ
 ਭਾਗੁ ਸਦੀ ਸਲਾਹੀ ਭੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਗਾਧੈ ॥ ਸਰੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਿਅ ਹੋਇ ਭਾ
 ਭਾਗੁ ਗਾਧੈ ॥ ਸਰੁ ਕਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭੇਲੁ ਹੋਗੁ ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਭੁਭਾਈ ॥ ੧੩ ॥
 ਭੈ ਭਾਗੁ ॥ ॥ ਸਰੁ ਸਰਦਾ ਨੁ ਦੇਇ ਦੁਹੈ ਭਾਇਆ ॥ ਪਰ ਸਰ ਮੁਹੈ ਧਰਿ ਭਾਇ
 ਭੈ ਸਰੁ ਭੈ ਭਿਅ ਭਾਇਆ ॥ ਭੈ ਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥ ਗੋਵਰਾ ਮੁਖੀ
 ਭਾਇਆ ਸੀਤਾਲ ॥ ੨ ॥ ਵਿਭਾ ਭੀ ਗਾਇਆ ਗੋਵਰਾ ਸਿਰੁ ਲੰਕਾ ਗਾ
 ਭੀ ਸੀਤਾ ਭਾਈ ਤਉ ਰੁਦਾਇਆ ॥ ਗੋਵਰਾ ਪੰਡਤ ਭੈ ਮਜਗ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁ
 ਭੀ ਗਤਿ ਦੁਗ ॥ ਗੋਵਰਾ ਮੇਜਾ ਖੁਹਿ ਗਾਇਆ ॥ ਗੋਵਰਾ ਰਿਪਾ ਪੀਭਾਇਆ ॥

ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਗ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਭੇ ਭੀ ਜੀਵ
ਜੇਕੰਨ ਪੜਾਇਆ ਪਰਿਪਰਿ ਮਾਂਗੀ ਗੀਖ ਆਜਾਇ ਗਿਰਿ
ਸੰਚਰਿ ਪਤੁ ਜਾਇਆ ਪੰਡਿਤ ਹੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲੰ
ਭਿਤਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦਖੀ ਆਸੁ ਭੁਸੰ ਸਾਰਾ ਮਨੈ ਨਾਚੇ ਸੇਈ ਜਿ
ਇਆ ਅਵਰੀ ਕਰਮੁ ਨ ਦੇਖੈ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਵਿਛੁ ਮੰਤਿ ਐਸੁ ਵਰਕਰ ਮਭ ਬਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਤਿ ਆਮੰਤਿ ਆਸੁ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕਾਂਇ ਆਹੰ ਮੁਖਿ ਮੇਲੁ
ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਸਭ ਮੁਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਆਗੁਤ ਗਾਇ ਗੁਤ ਓਚੇ ਗੁਤ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਸਚ ਦਿ
ਚੁਏ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪੇਸੁ
ਦਰੇ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾਰਿ
ਪਰਖ ਟਿਜਾਇ ॥ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਜਲ ਦੀ ਆਵੈ ਆਪੁ ਲਖ
॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ॥ ਰਤਨ ਕੇਰੀ ਗੁੰਬ ਲੀ ਗਤੀ ਖੋਲੀ
ਦਖੈ ਤੇ ਵਲ ਜਾਹਿ ਆਦੁ ਗਾਹੀ ਸਮਾਇਆ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਲੈ
ਮਨ ਕ ਵਲ ਜਾਹਿ ਸੇਇ ॥ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਜਲ ਦੀ ਅਪੇ ਵਲਿ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਵਦਰ ਵਜੇ ਕਾਏ ਆਕੇ ਦੁਹੈ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀ ਜੋ
ਨਖੂਲੀ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਖੁਲੀ ਜੋ ਅਨਹਦ ਵਜੇ ਪ੍ਰਤਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਖੁਲੀ
ਅੰਤਰਿ ਚਨਦ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀ ਜੋ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨ ਅਪੇ ਰਤਨ
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ॥ ਅੰਧੇ ਕੇ ਗਹਿਰ ਮਿਥੈ ਅੰਧ ਪੋਹਿ ਸੁਜਾਹਿ
ਇ ਸੁਜਾਖਾਨ ਕਾ ਸੇਵਿ ਚੰਓ ਝਨਿ ਪਾਇਆ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਆਖਿ
ਮੁਖਿ ਲੇਇ ਲਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਖੁਬੇ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥
ਨਹਿ ਬ ਅੰਧਾ ਜੇਕੀ ਆਕਰੈ ਸੁਜਾਖਾਹਿ ॥ ਜੇਹ ਜਾਣੇ ਤੇਹੋ ਚੰਗੇ
ਖੋਕੇ ਹੀ ਜੀਥੈ ਸੁਖ ਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤ ਓਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਟੇਸੈ ਕੇ ਨਦ ਸਤੁ ਪਚਾਦੀ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਿ ਚੰਓ ਅੰਧਾ ਆਖੀ ਐਨਿਤੁ ਕਮੁ
ਨਾਨਕੁ ਕਮੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅੰਧਾ ਕੀ ਐਸੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕਾਂਇ

ਤੇ ਸਾਭੇ ਦੇ ਸੰਤ ਹਰੇ ਗਾ ਅਪੇਤਾ ਹੀ ਲਾਈ ਅਨੁਸਰ ਮਾਇ
 ਸਾ ਅਪੇਸਿ ਸਟਿਸ ਜੀ ਅਨੁ ਅਪੇ ਗੁਪਤ ਰਖੇ ਸਾ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤੇ ਜਾ
 ਸਦੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਇਸਾ ਸਭੁ ਕਿਉ ਸਚੇ ਸਚ ਹੋ ਗੁਰ ਮਾਈ ਪਾਈ ॥੧॥
 ਗੁਮਾਮਾ ॥੧॥ ਸਾ ਵੇਲੇ ਗਾਤ ਅਤ ਨਰਿ ਹੁਕਾ ਮੁਕੁ ਧੁ ਦੁਇ ਖਿਤਾ ॥
 ਸਦੁ ਗੁਰੀ ਤੇ ਤਾਈ ਗਾਤ ਕੁਹੇ ਤਾ ॥੧॥ ਹੁਕਾ ਹੀ ਰਹਿ ਕਰ ਮਨ ਤੁਕ
 ਜੇ ਆਈ ਨਾਨਕ ਦੇਖ ਮੰਗਿਐ ਅਤੇ ਤੇ ਜੇ ਦੇ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਮ ॥੧॥
 ਦੇਖ ਵਿਤੁ ਪਾਟੀ ਸਤੁ ਸੰਤ ਧੁਖ ਖੇਦ ॥੧॥ ਹੁਕਾ ਹੀ ਰਹਿ ਕਰ ਮਨ ਤੁਕ
 ਵਰ ਵਖਤ ਸੰਜੇ ਗਾਨ ਭੁਧੀ ਧੁਖ ਕਸੀ ਸਥ ਹੁਕਾ ਹੀ ਅਸਗ
 ਜੇ ਗਾਨ ਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰ ਮੁਹਿ ਹੀ ਨਾ ਵਹਿ ਸਗਲਾ ਵਿਨੇ ਗਾ ॥੨॥
 ਜੇ ਗਾਨ ਮੁਖ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਭਾਉ ਦੇ ਦੁਜੈ ਭਾਉ ਥੈ ਲੈ ॥੧॥ ਦੁਜੈ ਭਾਉ ਸ
 ਭਾਉ ਨਿਤੀ ਗਵੇ ਰੇ ਲੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਅਈਐ ਮੁਖਿ ਤਤੁ
 ਭਾਉ ਅੰਤ ਰਿਖ ਗਾ ਮੁਖ ਘਟਿ ਚਾਨ ਲਾ ਹਰਿ ਘਟਿ ਲੈ ॥੧॥ ਅ
 ਮੇਰੁ ਘਟਿ ਦਾ ਕਉ ਕਤ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸਭੇ ਕੁਮਤਲ २
 ਸੰਤ ਅਤ ਕਰੁ ਚਿਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ॥੧॥ ਜਲ ਮਾਹਿ ਜੰਤੁ ਪਾਇ ਅਨੁ ਤੇ
 ਜੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਚਿਥੇ ਹੁਕਾ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਸਭੇ ਦਾ ਮੁਲਿ ਨ
 ਨਾ ਕੋਲਾ ਦੇ ਨ ਦੇਇ ॥੧॥ ਜੀ ਅਕਾ ਅਗਰੁ ਜੀ ਅਖਾਣਾ ਹੋ ਕਰੇਇ ॥੧॥
 ਚਿਥੇ ਪਾਏ ਸਾਇਰ ॥੧॥ ਤਿਨਾ ਕਿਸਾਨ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤਾ ਮਤ ਕਰ
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀ ਉਮ ਬੁਲੀ ਭੀ ਵਗਤਿ ਸਨਾ ਕਾ
 ਮਾਨੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੀ ਪੈਥੈ ਅਚਿਤਾ ਜਾ ਲਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅੰਧੇ ਤੁ
 ਚੇਤਾ ਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਲੀਤਾ ਅਪੇਲਾ ਦੇ ਮਿਲਾਇ
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥੧॥ ਸੇਜ ਨ ਸਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਲੈ ਸੁਖੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕਉ ਮਗਹੀ ਮਾਹਿ ਹੋਵਤੁ ਗੀਲੀਤਾ ॥੧॥ ਅੰਗ ਸ੍ਰੀ ਸਨਾ ਮਾਹਿ ਗਈ
 ਹੀਤਾ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਅਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ॥੧॥
 ਗੁਮਾਮਾ ॥੧॥ ਦੇਖਿ ॥੧॥ ਇਅ ਕਤਿ ਦੁਲਾਇ ਅਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁਬਿ ਚਰਾ
 ਲੋਹਾ ਦੇ ਦਰ ਜੀ ਪਾਥੈ ॥੧॥ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਸੀਵਾ ॥੧॥ ਇਥੇ ਪਤਿ ਪਟੀ ਸਿਠੀ
 ਨਾਨਕੀ ਇਤੁ ਜੀ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਪੁਗਲਾ ਕਪੜ ਪਾਏ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥੧॥ ਮਤੁ ਪਖ
 ਚਲੈ ਨਹੀ ਪਤੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ॥੧॥ ਸਚੁ ਪੁਗਲਾ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਸੀਤਾ ਕ

ਦੇਨਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ॥ ੧॥
ਸਚਕੀਕਾਰੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਹੁ॥ ੫॥ ਤਤਤਿ ਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਰਾ ਸਚੇ
ਸਾਹਿਬੁ ਖਾਣੀ ਲਾਇ॥ ਗੁਣਕੀ ਥੇਕੈ॥ ਵਿਰਿ ਸਮਾਇ॥ ਤਿਸਦੁ ਕਰੁ
ਏਹੁ ਏਹੁ ਕਿਥਾ ਦੇਖੁ॥ ਹੋਇਹੁ ਲਾਲੁ ਲਗੈ॥ ਤਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਦਰਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮਹਲਾ ੧ ਕਮਲਿ ਕਰਾਹਾ ਬੰਕੁ ਬੰਕੁ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਰੁ
ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਅਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਗੁ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸ ਤਸੰਗਾ ਤਿਸ ਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋਗੁ ਮੁਖਿ ਚਲੈ
ਚੁਧਿ ਆਇ ਨਿਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨਹ ਰਿਖਰ ਚੁਪਨੁ ਪਲੈ॥ ਭਗਤ ਸਾਹਿ
ਗਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ॥ ਗਤ ਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਿਸਿ ਆਗੁ ਰੋਜੈ
ਦਿਭਲੈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇ॥ ਵਿਰਾਈ
ਸਲੋਕੁ॥ ਮ॥ ੩॥ ਅਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਗਸਤੋਇ॥
ਮਹਿ ਜੀਵਿ ਅਸਹਿ ਲਾ ਆਇ ਆਸੋਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ
ਤਬਿ ਹੋ॥ ਕੋਇ ਨਿਗਸਤੋਇ॥ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ਤਬ ਪੁਰੀ ਜਾਗੁ
ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੇ ਨਾਮਿ
ਪੁਰੁ ਦਾਤ ਦਾਤਾਗੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਏਹੁ ਪਨੁ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਗਾਧਿ
ਲੁਸੈ ਜਿਨ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਅਗਮੁਰ ਸਨਾਏ ਕੁਭਨੁ॥ ਗਵਿਰਿ
ਸਰਬ ਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਵਹੁ ਸਪੁਰੇ
ਲਾਖ ਸਮੇਏ ਵੈਭਾਣਾ॥ ਸਗਵਹੁ ਅੰਦਰਿ ਗੰਗਾ ਮੇਤੀ ਸੇਤੀ ਸਾਕਾ ਖਾਣਾ॥ ਬਹੁ ਲਾਜੁ
ਹਈ ਸਗਵਰਿ ਜੋਹੈ ਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ॥ ਓਨਾਰਿ ਜੁਗੁ ਪਾਇ ਓਰ ਬੈਠਿ ਨ ਹੋਰੁ
ਸਚਿਕਮੈ ਸਚੇ ਪਾਈ ਐਕੁ ਤ੍ਵੈਕੁ ਰੂਪਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਕੁ ਉਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਜਿ ਨਾਪੁਰੇ ਪਾਇ ਆਪਰ ਦਾਣਾ॥ ੧॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲ ਜੇਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸੇਈ
ਸਦਾ ਜੋਦੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸੇਈ ਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐਹੁ ਖੁਜਾਇ॥
ਵੈਦਿ ਗੁਣ ਰਵਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਦੇਸੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ
ਹਰਤ ਦਾ ਆਪਿ ਤ੍ਵਾਨੀ ਲਾਈ॥ ਅਨਾ ਆਪੇ ਤੀਰਿ ਪਦੇ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਆਈ॥ ਆਇ ਕਿ ਆਪੇ ਓਸੁ ਤ੍ਵਿ ਪਾਏ॥ ਭਗਤੀ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝ ਸੀ॥ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਅਰੈ ਸਚੇ
ਆਈ॥ ੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੫੨॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਕੀਦਾਰਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁਸ : ੫
 ਜੇਸਮਤਿਗੁਰਸੁਖੀਦੋਤੇਸੇਹੀਮੈਡੀਗੁ॥ ਦਿਉਨਿਅਮੈਏਪ੍ਰਭੁ,
 ਰਗਰਕਾਬਸੀਗੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੇਸੰਤੁਦਿਤ੍ਰਾਇਦਕਟੇਤਭੈਰੋਗੁ॥
 ਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿ॥ ੧॥ ਏਕਾਨਾਮੁਪੁਰੇਪਾਇਅਮੈਜੋਗੁ॥ ੧॥
 ੫ ਇਕੁਸਜਨੁਸਭਿਸਜਨਾਇਕੁਵੈਗੀਸਭਵਾਦਿ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇ
 ਏਕਾਇਨੁਨਾਵੈਸਭਵਾਦਿ॥ ਸਭਤਦੁਰਜਨਭਗਮਿਅਜੋਗੇਦੁ
 ਦੋ॥ ਜਾਨਨਕਹਹਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਅਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ॥ ੨॥
 ੩॥ ੥ ਥਟਰਹੈਥਾਪੁਅਪੇਹੀਥਾਟਿਅਾ॥ ਅਪੇਪੁਰਾਮਾਪੁਅਪੇਹੀ
 ਏਕਾ॥ ਅਪੇਕਹਿਪਸਾਰੁਅਪੇਹੰਗਿਰਟਿਅਾ॥ ਕੁਦਰਤੀਕੀਮਨਪਾਇ
 ਏਕਥੁਮਟਿਅਾ॥ ਅਗਮਅਥਪਦੇਅੰਤਪਰੇਪਰਟਿਅਾ॥ ਏਕੁ
 ਅਪੁਅਪਿਵਜੀਗਟਿਅਾ॥ ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਦੁਮਟਿਅਾ॥ ਸਚਸਾਨਿਬੁਅਪਿਗੁਰ
 ਸਾਗਟਿਅਾ॥ ਸਲੋਕੁਸ : ੫ ਸੁਤਿਸਜਨਪ੍ਰੀਤਮੰਗੇਰਿਅਮੈਸਤਿਗੁਰੁਦੁ
 ਤੇ॥ ਹਉਤਿਮੁਦੇਵਾਮਨੁਅਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦਰਖਸਮਾਦਿ॥ ਏ
 ਕਤੇਗੁਰਬਪਰਾਇਗੁਜੀਵਨੁਸੰਸਾਰਿ॥ ਜਾਨਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇ
 ਏਕਿਉਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਹਤੈਨਾਲਿ॥ ੪॥ ੫ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਏਚਮਿ
 ਤਕਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੇਹੀ॥ ਕੋਈਐਸਾਮਜਨਲੁਲੋਕਿਏਹੁਜੇ
 ਏਪ੍ਰੀਤਮਸੋਹੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਲਾਇਅਜਤਦੇਖਾਤਸੇਹੀ॥ ਜ
 ਏਕਸੇਧੁਭਸੇਦਿਅਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਦੁਗੁਕੇਹੀ॥ ੨॥ ੥ ਪਰਿਤੀ॥
 ੩॥ ਗੁਰਦਾਤਾਰੁਕਿਤਮੁ॥ ਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾ
 ਰਿਜਕੁਸਬਾਹੀਐ॥ ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਗਾ॥ ਪਾਲੈ
 ਏਕਚਾਗਿਦੇਕੈਅਪਿਕਗਾ॥ ਕਰਦਾਅਨਦਾਚਿਨੇਦਕਿਉਨਜਨੀਐ
 ਸਭਧਾਰਸਮਰਥਹਉਤਿਸੁਕੁਰਚਈਐ॥ ਗਾਈਐਗਾਤਿਦਿਨੰਤ
 ਜਨੀਗਿਅਾ॥ ਜੇਗੁਰਕੀਧੈਹੀਪਾਰਿਤੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿਅਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ
 ੫ ਤੇਜੁਪੁਕੁਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭੁਰਖੇਕੁਦਰੈਨਾਦਿ॥ ਕਾਰਜ
 ਸੇਵਹਿਅਨੁਸੇਧੁਭਸਦਾਸਭਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਮਾਤਪਿਤਕੰਠਿਥਾ

ਇਦਾ ਲੁਤੁਰੇ ਬਾਲ ਕਪਾਇਆ। ਦਇਆ ਲੁਹੇ ਏਸ ਬਿਜੀਅੰ
ਨਾਨਕ ਦਹਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥ ੫॥ ਵਿਨੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖੈ
ਦੇ ਹਿਨਾ ਮੁਸੰਤੋ ਖੀਅ ਓਤੋਰੇ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖਾ। ਗੁਰੁ ਦੁਖੁ ਰਿਲੁ ਗਿ
ਤਿਅ ਨਾਨਕ ਕਿਅ ਮਨੁਖਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਭੈ ਸਦਤ
ਤੁਨ ਦੀ ਸੋਗੈ ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹੁ ਤੁਚ ਸਾਤਿ ਸੁਥਿ ਨੁਨ ਸੋਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਕਿਅ ਕੇਲੁ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਜਿ ਸੁਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋਭੈ
— ਤੇਗੈ ॥ ਭੁਗ ਤੁਗਿ ਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿ ਸੁਕਿ ਰਪ ਕਰੈ ॥ ਸੇ ਪੁਰਾ ਪਰਪ
ਸੋਭੈ ਬਲੁ ਪਰੈ ॥ ਜੇ ਸਹਿਜ ਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਭੈ ਅਜਹੁ ਜਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋ ਸਿਰਿ
ਮੰਦੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਪਰੈ ॥ ੩ ॥

ਸਭੇ ਕੁਮ: ੫ ਪੰਨ ਸੁਰਾਗ ਸੁਰੰਗ ਰੇ ਅਲਾਪ ਤਸ ਭਰਿਖ ਜਿ
ਸੁਜੰਤ ਸੁਗਾਣੇ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਪ ਦੇ ਨਾਓ ॥ ਜਿ ਠੀਕਿ ਮਨਿ ਰਿਖ
ਧਿਆਤਿ ਨ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹੋ ਜਾਓ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਨੇ ਹਮ ਬਖਸੇ ਕਰ
ਲੇ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਰਤੇ ਗੰਗਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਤਉ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹੋ ਜਾਓ ॥
ਬਿਰਥ ਜੀ ਅਕੀਰਿ ਸਜਲੁ ਮੇਲੁ ਤੁਰਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਮੇਲਾਇ
ਨਮ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੁਪ ਅਸੁ
ਜਾਇ ॥੪॥ ੫॥ ਪੰਨ ਸੁਦੇ ਲਾਘੜੀ ਪੰਨ ਪਨੁ ਮੁਰਤੁ ਪਲੁ ਸਗੁ ॥ ਪਾਸ
ਨ ਸੁਸੰਜੇ ਗੁਰਾ ਜਿ ਤੁਰਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਹੁ ॥ ਮਨ ਕੀ ਆਇਓ ਪੁਰੈ
ਤਹਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਹੁ ॥ ਹਉ ਮੈ ਤੁਟਾ ਮੇਰਾ ਭਾਇ ਕੁ ਸਚੁ ਨੁ
ਪਾਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਗਾ ਸੇਵਹਿ ਓਧਿ ਆਸ ਗਲ ਸੇਸਹੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਭਗਤਿ ਦਿਰਲੇ ਦੇ ਤੀਅਨਾ ਸੁਭੈ
ਸੁਭੰਤੁ ਹਰਿ ਪੁਬਨ ਲੀਤੀ ਅਨੁ ॥ ਜਿ ਸਨੇ ਲਗਾ ਹੰਗੁ ਸੇਰੰਗਿ ਰਿ
ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾਉਨ ਭਤਿ ਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਥੇ ਜਗੁ ਰਚੈ
ਓਨਾ ਪਿਥੇ ਆਰਾਧੁ ਓਨਾ ਹੋ ਜੇਗਈ ॥ ਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਅਗੁਰੁ ਅਇਓ
ਭੁਜਾਇਆ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਾਠੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸ ਮੇਭਾਇਆ ॥ ਮਾ
ਹਰਿ ਇਕੋ ਨਾਲਿ ਮੈਦੇ ਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਨਾਲਿ ਮੈਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ
ਸਜਣੇ ਹਰਿ ਇਕੋ ਨਾਲਿ ਮੈਸੰਗੁ ॥ ਤਹਿ ਇਕੋ ਨਾਲਿ ਮੈਰੰਗੁ ॥

ਮੇਲ ਕਰੇ ਨਰੰਗਾ ਜਾਣੈ ਥਿਰਖਾਜੀ ਅਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੇਰੇ ਰੰਗਾ ਹਰਿ
 ਕੇ ਮੇਰਾ ਮਸਲ ਤੀਭੰ ਤਟਾਪਤ ਸਮਰਥਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਮੇਰਾ ਰਾਤਾ
 ਜੇ ਸੇਰਿ ਰਿਤਿ ਅਨਗਾ ਹਥਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਮੇਰੀ ਮੈਟੇ ਕੋ ਜੇ ਸਿਰਿ ਸਭ
 ਸਮਰਥਾ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥਾ ਏ
 ਨਿਧੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਹਿ ਅਸਗਲ ਜਗਤਾ ਮਨਕੀ
 ਦਿਖਾ ਪੂਰੀ ਆਪਾਇਆ ਪੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
 ਕੀਭੋ ਗੋਭੋਗਾ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮੁਖ ਕੇਰੀ ਦੇਸਤੀ ਮਾਇਆ ਬਾਸ
 ਰੰਗੁ ਦਿਖਾਇ ਅਧੀਭਾਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇ ਨਿਬੰਧੁ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨ
 ਏਵੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖ ਨਿਗੰਢਾ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਥੁ ਨ ਹੋਈ ਤਿਤੁ ਦਿ
 ਏਲ ਨਿਗੰਧੁ ਜੀਅਕੀ ਸਾਗਨ ਜਲਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਅਨੀ ਅੰਧਾ
 ਜਗੰਧੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕਤਿ ਪਧਰ ਬੰਧੁ ਅਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਨੀ ਠ
 ਕੁ ਪਿਟ ਨਿਧੰਧੁ ਫੁਠੇ ਮੇਰੇ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਉਠਿ ਕਰਤਾ ਬਿਹੰਧੁ
 ਮਕੇਰੇ ਸੁਆਪਨੀ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ਜਨਨਾਨਕ ਮੇਜਨਓ
 ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਰਿ ਸੇਰੀ
 ਚੁਗੁ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤੇਨਾ ਖਾਗੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੇ
 ਰੁਏ ਸੰਗਿ ਪਾਗੁ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮੁ ਤਾਗੁ ਜਿਸਹਿ
 ਖਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਗੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਗਲੁ ਖਿਦਕਾ
 ਰਿਸੁਗੁ ਨ ਓਨਿ ਪਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾ ਦਿਲਾਗੁ ਤਿਸੈ ਮਿ
 ਨੇਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਹਰਟਾ ਖਿਰੁੰ ਸਚੁ
 ਨੁਰਾਈ ਜੇਤ ਚੁਕੇ ਓਧਾਹਟਾ ਸੁੰਦਰ ਚਰਨਤ ਮਸਨੁ ਹਥ ਬੰ
 ਧਾ ਪੁਤੇ ਤੁਅਨ ਸਾਧਾਹਟਾ ਫੁਰਾਜ ਨ ਮੇਤੀ ਨੇਹੁ ਚਾਇਓ ਦਾਸਿ ਦਿਖਾ
 ਹਟਾ ਚੇਤੀ ਨਹੀ ਫੁਟੀ ਨਹੀ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦਿਹੁ ਨੀ ਸੰਪਰਦੇ ਲ
 ਭਾਗਾ ਚਾਰੇ ਗਵਾਇਓ ਦੁਹਮਤਿ ਕਰਮ ਦਿਹੁ ਨੀ ਨਤ ਓਕੁ ਨੀ
 ਤੇਰੀ ਮੈਨਾਤੀ ਦੇ ਮਾ ਜਿਤੁ ਹਰੇ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਰੇ ਲਾਗੀ ਤੁਮਰੇ
 ਹਰੇ ਮਾ ਮਾਈ ਸੁਹਾਗ ਨਿਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੈ ਪਿਓ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ॥

ਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਏਗਾਇਸੇਤੀਲਾਇਸਰਗੀਕਰਨ
ਟਪਨਕਰੇਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਨਕਅਵੇਦਾਗੀ। ਸਭਿਸੁਤਾਗਤਿਮਦੇ
ਲੀਅਹਿਕਦੇਦੁਗਤਿਮੁਗਰੀ॥੧॥ਕਿਹੇਮਨਤੁਰੇਲਤਾਤਹਿਮਾ
ਪੁਰਨਹਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਅਹਿਤੁਸਾਭਿਦੁਖਾਇਸਖਾ
ਤਹਿਨਮਅਗਾਧਿਮਨਸਭਿਕਿਲਾਇਖਜਾਹਿਵਿਕਗਾਜਿਨਕ
ਗਬਿਲਾਖਿਅਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਗਾ। ਤਿਨੀਥਾਤਿਅਮਾਇ
ਅਵਰਾਧਨਸੰਚਿਅਨਾਮੁਅਪਾਰਾ। ਅਠੇਪਹਗਇਕਤੈਲੇਵੈਮਨ
ਤੁਰਮੁਅਪਾਰਾਜਨੁਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕਦੇਦੁਦਰਸੁਮਾਨਿਪਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੁਅਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸਨੈਸਦਾਸੁਖਾ
ਸੁਤੁਅਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖਾ। ਜਿਸੁਤੁਅਵਹਿ
ਤਿਸੁਕਿਕਾੜਿਅਾ। ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤੁਸਭਕਾਜਸਦਾ
ਜਿਸੁਤੁਅਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਨੁਜਨਾ। ਜਿਸੁਤੁਅਵਹਿ
ਤਿਬਹਤਾਤਿਸੁਧਨੁ। ਜਿਸੁਤੁਅਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਡਪਰਵਾ
॥ ਜਿਸੁਤੁਅਵਹਿਚਿਤਿਨਿਕੁਲੁਓਧਾਨਾ॥੬॥ ਸਲੋਕ
ਸਹਾ ੫ ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਕੁੜੀਕੁੜੀਗਵੈ
ਦੇਹੀਏਚਕੁਬਲਾਏਮਾਏਅੰਨੇਬਹੁਧਾਵੈ। ਅੰਦਰਮੈਭੁਜ
ਤਹੈਉਮੈਠਿਗਠਿਅਵੈਜਾਵੈ। ਨੀਂਦਾਦਿਅਾਪਿਅਕਾਮਿਸੰਤਾ
ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਾਵੈ। ਬੈਸਨੈਨਾਮੁਕਰਮਹਉਜੁਗਤਾਤੁਖਦੇ
ਕਿਆਫਲੁਪਾਵੈ। ਹਿਸਾਦਿਚਿਬੈਠਾਬਗੁਨਬਲਈਨਿਤਬੈਠਾਉ
ਨੈਤਾਗਲਾਵੈ। ਜਾਹੰਸਮਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤੰਬਗਾਨਾਇਜ
ਕਦੇਨਾਵੈ। ਹਿਸਾਹੀਗਮੇਤੀਚੁਗਲਾਬਗੁਨਰੂਭਾਭਾਇਜਾਵੈ
ਉਡਮਿਆਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁਰੇਵੈਮੰਦੁਲਖਾਵੈ। ਜਿਤੁਕੋਲਾਇ
ਤਿਤੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੇਸੁਦਿਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰਸਰਵਰੁ
ਭਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ। ਸਿਖਹੰਸਸਰਵਰਿਏਕਠੇਤੈਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਕਮਾਵੈ। ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸਰਵਰਿਭਰਪੂਰੇਖਾਇਖਰਿਗਾ

ਭਾਵੈ। ਸਰਵਰੰ ਸੁਦੁਰੰ ਨੇਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਜੇਮ ਸਤ ਕਿਤਾ ਗੁਪੁ ਗਿਲਿ ਖਿਆਸੇ ਸਿਖੁ ਗੁਪੁ ਪਿਆਵੈ।
 ਭਰਿਆ ਕੁਟੰਬਾ ਸਤਿ ਤਹੈ ਸਤਾ ਸਿਸਟਿ ਓਹਾਵੈ। ੧॥
 ੫ ਪੰਤਿਤੁ ਅਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਗਹੀ ਕੋਰ ਜਮੇ ਰਜਿਨੇਯਾ
 ਹਿਮੇਰੁ ਨਿਤ ਭਗਿਆ ਵਿਆਪਾ ਅਰਿਸਟ ਸਿਨਾ ਹੀ ਦੇਯਾ।
 ਭਾਵੈ ਕੁਵੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਯਾ। ਸਚ ਕੁਰੈ ਤੋਤ ਓਹ
 ਭਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤਾ ਹੋਯਾ। ਵਿਆਪਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਥੁ ਪਿਰੁ ਸੁ
 ਭਾਗਾਤਿ ਸੁਮੋਯਾ। ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਗਲਿਆਇਆ ਸਾਥਾਤਿ
 ਜੋਯਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਫੁ ਨ ਦਰੀ ਵਿਚ ਦੋ ਕੇ ਦੇਤਾ ਉਪਾਧਿਆਇ
 ਭਾ। ਬਹੁਤੇ ਗੀਬਾ ਈਗਲਾ ਈਗਲਾਇਤਿ ਉਪਾਧਿਆਪਕ
 ਭਾ। ਇਖਲੋਯਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਜੇ ਸਹਾਈ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਸਿਨੁ
 ਜਨੁ ਹੋਯਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈ ਗੁਪੁ ਤਸਤ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਲੇ
 ਜੇ ਸੁਪੁ ਦੇਯਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਰੰ ਮਸਤ ਕਿਹੈ ਵੈਲਿ ਖਿਆ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਲਿ ਸਨੇਯਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਦੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰੋਕੀ
 ਕੁਪਾਭੁੰਦੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਯਾ। ਅਵਲਾਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾਰ
 ਭਾ। ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਯਾ। ੨॥ ੫ ਓਹੀ। ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਜੰਤੁ ਸੇ
 ਕੁਵੀ। ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਜੰਤੁ ਸੁਦਗਾਹ ਸਿਝਈ। ਜਿਸਨੇ ਤੇਗੀਨ
 ਭਾ। ਜੇਤੁ ਸੁਗਈ। ਜਿਸਨੇ ਤੁਸੰਤੁ ਸਦੁ ਕਲਾ ਮਲਾਤਿ ਸੁਖਈ।
 ਭਾ। ਜੇਤੁ ਅਮੀਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੇਭਈ। ਜਿਸਨੇ ਤੁਕਿ ਪਾਲੁ ਸਚ ਸੇ
 ਭਾ। ਜਿਸਨੇ ਤੇਗੀ ਮਇਆ ਨਪੈ ਹੋ ਅਗਨਈ। ਤਿਸਨੇ ਸਦਾ ਦਇ
 ਭਾ। ਜਿਸਨੇ ਗੁਰਤੇ ਮਤਿ ਲਈ। ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਕਿ
 ਭਾ। ਅਪੇਖਾ ਸਲੋ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਗਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਪੈ।
 ਭਾ। ਅੰਤਰਿ ਸੁਦੁ ਮਾਨਸੁ ਹੋਇ। ਹਥ ਦੇਇਆ ਪਿਰਖੁ ਵਿਆਪੇ ਭਉ
 ਭਾ। ਗੁਣਗਾਵਾਦਿ ਨੂਹੇਇ ਏਤੇ ਕੰਮਿ ਲਾਇ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰ
 ਭਾ। ਜੁਗਈ। ਸਗਲ ਨਿਰੰਤਰ ਖਸਮੁ ਦੇਕੋ ਗਵਿਗਿਆ। ਗੁਰਪਰ
 ਭਾ। ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਾਇਆ। ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਲਾਅਪਈ।

ਸਭਾਤੇਦੇਹੁ। ਦਸਾਨੁਦੋਖਨਿਹਾਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਏਹੁ॥੧॥ ਮਰਾ੧੫
ਏਕੇਜਪਾਐਮਨੇਮਾਗੇਏਕਸਕੀਸਰਣਾਏ॥ ਏਕਸਾਸੇਏਕਾਪਿਤਾ
ਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਏਕੇਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਤੁਕਿਛੁਪਲੈਪਾਏ॥
ਤਨਿਸਾਸੇਗੇਹਾਸੇਪੁਤ੍ਰਏਕੋਏਕੁਧਿਆਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਪਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਵਰਤਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜੀਨਮਾਨਿਦੁਰਾ
ਜਾਭਿਸਭਿਮਹੀਆਭਿਗਵਿਗਹਿਅਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਖਿਅਏ
ਤੁਓਚਰਾਨਨਕਖਸਮਰਜਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇਤੁੰਗਖ
ਮਹੇਤਿਸੁਕਏਲੁ॥ ਜਿਸਨੇਤੁੰਗਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤੇਨੈਏਲੁ॥ ਜਿਸਨੇ
ਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖੁਏਜਲਾ॥ ਜਿਸਨੇਤੇਰਾਅੰਗੁਸੇਨਿਰਮਲੀਪੁਨਿਰਮਲ
ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛੀਐ॥ ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਖੁਸੀਤਿਨਨਉਂ
ਤੁੰਦੀਐ॥ ਜਿਸਨੇਤੁਪੁਤ੍ਰਵਲਿਤਿਸੁਕਿਅਮੁਖਛੰਦਗੀ॥ ਜਿਸਨੇਤੇ
ਰਾਸੁਤੇਰੀਥੰਦਗੀ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੫ ਤੇਹੁਦੇਖਾਲਕੁਮ
ਮੇਰੇਸੰਤਾਂਸੰਗਾਵਿਹਾਏ॥ ਤੁਸਤੁਤੁਏਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤੇਨਕਏ
ਕਨਿਹਾਏ॥੧॥ ਮ: ੫ ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰਤੁਆਪਣਾਪਟਅਵਧਾ
ਪਟਾ॥ ਗਹਿਗਹਿਨਾਮੁਜਪਾਂਤਿਅਕੋਇਨਈਧੈਵਟਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਤਿਥੈਤੁਸਮਰਥਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹੀ॥ ਓਥੈਤੇਰੀਰਖਅਗਨੀਦਿਦਾ
ਹੀ॥ ਸੁਏਕੈਜਮਕੇਦੁਤਨਾਇਤੇਰੈਛਰਿਜਾਹੀ॥ ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਆ
ਗਤੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾਤੀ॥ ਜਿਨਕਉਚਗੀਪਿਆਸਆਮੇਤੇ
ਇਖਾਹੀ॥ ਕਲੇਮਹਿਏਰੇਪੁਨੁਗੁਣਗੇਵਿਦਗਾਹੀ॥ ਸਭਸੇਨੈਕੇ
ਦੁਸਮਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹੀ॥ ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇਜਿਅਵੈਤੁਪੁਆ
॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੫ ਦੁਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਹੁਪਾਬੁਝਾਤੁ
ਹੁਆਧਾਗਾ॥ ਅਗਮੁਅਗੇਚਰੁਸਾਹਿਬੇਸਮਰਥਸਚੁਦਾਤਾਗਤਿਨਿ
ਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਪੁਦਹਬਾਹੁ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁ
ਵਹੁ॥ ਪੁਛਏਹੋਗੁਜਿਮੰਗਣਾਸਤੁਬਿਖਿਆਰਸਢਾਹੁ॥ ਸਿਸੁਖੀਏਸੁ
ਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਓਹਾਹੁ॥ ਜਿਨਾਣਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤਨਾਮਸਹਾਜੁ
॥ ਨਨਕਉਕੁਅਗਧੇਸੰਤਨਹੇਣਹੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦੁਸੁਖ

ਗਰਿਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰਮਿਆਣ ਪਛਾਰਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ
 ਸੰਗ ॥ ੨ ॥ ੫੯੩ ॥ ਨਤੁ ਅਵਰਿਦਿ ਸਿਧਹੁ ਤੁਖਿ ਦਾਵਲੇ
 ਤੁਅਵਰਿਦਿ ਸੇਬੇਦ ਪੜਾਵਲੇ ॥ ਨਤੁ ਅਵਰਿਦਿ ਸਿਤੀ ਗਥਿ ਨਈਐ
 ਤੁਅਵਰਿਦਿ ਸਿਧਹਤੀ ਧਾਈਐ ॥ ਨਤੁ ਅਵਰਿਦਿ ਸਿਕਿਤੇ ਸਿਆ
 ॥ ਨਤੁ ਅਵਰਿਦਿ ਸਿਧਹਤ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥ ਸਰੁ ਕੋਤੇ ਰੇਵ ਸਿਅਗਮ ਅਗੇ
 ਨਤੁ ਭਗਤ ਕੇਵ ਸਿਰਗਤ ਤਦੁ ਤੇਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਪੇਵੈ ਦੁਅਪਿਨਾ ਗਇਲਾ ॥ ਏਹੇ ਵੇਦੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਲਾ ॥ ਗੁਰਕਾ
 ਦੁਅਮਿਤ ਗੁਪਾਇਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੁਖ
 ਭਯੋ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮਿ ਉਚੈ ਤੇ ਹੁਕਮੇ ਹੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
 ਜਰਿਸੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨ ਮੁਜ ਪੈਦਿ ਨੁਰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥
 ਦਾਤੇ ਹੁਕਮੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾ ਵਰਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਅਨ
 ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੰਧਰ ਮੰਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਲੁ ਜਾ ਲੁਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ੫੯੪ ॥ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਕੁਰਬਾਨੁ
 ਜੋ ਸੇਵਦੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਬਥਿ ਹਾਗ ਜਿਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਗ ॥
 ਛਾਢੀ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੈ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੇਛ ਛਾਢੀ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਸ
 ਦੁਅਹੁ ਬਾਗੁ ॥ ਓਹੁ ਛਾਢੀ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਕਲਾਇ ਦਿਨੁ ਰੋਣਾ ਗਾਮੀ
 ਅਮਿਤ ਨ ਮੁਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਗੀ ॥ ਕਪੜੇ ਜਨੁ ਸਚੁ ਹਰਾ ਲਿਵੈ
 ਗਸੇਛ ਛਾਢੀ ਗੁਣ ਵੰਤੁ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਭਾਪਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਮਿਤ ਬਣਿ ਅਮਿਤੁ ਗੁਣ ਅਮਿਤ ਹਰਿ ਕਾਨਾਉ ॥
 ਅਮਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਓਪਦੇਸੁ
 ਹੁਤੁ ਮਗੁ ਸਿਖਹੁ ਸਚਾਇ ਤੇ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾ ਗੁਣੁ ਸਫ
 ਹਿੰਦੁ ਮਹਿ ਲਾਇ ਹੁਤਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਪਲਾਪ੍ਰਭਾ
 ਆਦੁ ਪ੍ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਜ ਪਤ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦਗਗਪਾ
 ਭਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਮ
 ਭਾਉ ॥ ਭਾਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੇ ਭਾਉ ਹੀ ਕਾਢਿ ਲਏ ॥ ਭਾਉ ਜੋ ਨਿ
 ਭਾਉ ਭਾਉ ਬਖਸਕੇ ਗਇ ॥ ਭਾਉ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗਿਐ ਕਾਢੇ ਕਰਮ

ਕਰੇ। ਭਏ ਮਿਟੀ ਸਾਜੇ ਕੈ ਭਏ ਜੋ ਤਿਧ ਗੇ। ਭਏ ਕੋ ਗੁਗਾ ਫੁ
ਕਾਏ ਮਨ ਹਿਕ ਗੇ। ਭਏ ਨਹ ਰਿਸੁ ਮਿ। ਭਏ ਤਾ ਕੇ ਰਾਏ ਪਾ
ਗੇ। ਭਏ ਹੀ ਜਿ ਸੁਤ ਗਤੀ। ਭਏ ਨਾਨਕਾ ਵਿਗਲੇ ਪੇ। ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ। ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਦਿਸੁ ਲੇ। ਪਸੁਪੁ
ਰਾਗਿ। ਅਨਭਏ ਪਾਗੇ। ਇਕ ਖਣੇ। ਦਿਨੁ ਸੁਰੇ। ਦਿਤੇ ਗਾਨ। ਉਸਦਾ ਸ
ਜਾਪੀਐ। ਇਸਨਾਤੁ। ਖਵਿਕਾ। ਭਾਨਾ। ਦਿਤੇ ਹੈ। ਪਾਪੀਐ। ਗੋਸੁ। ਗੁਰ
ਦੇ। ਦਿਸੁ। ਨਾਉ। ਮਨਿ। ਵਸੈ। ਤਿਸਹਿ। ਪਗ। ਪਤਿ। ਲਾਲੁ। ਜੋ। ਗੁਰ। ਸ
ਮੈ। ਖੰਡ। ਹਮੰ। ਰਏ। ਅੰਤ। ਭਏ। ਪਾਗ। ਟਾਗ। ਆ। ਤਿਸੇ। ਤਤੁ। ਪੁਸ
ਮੇ। ਪੇ। ਆਗਿ। ਆ। ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ। ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਤੁ। ਪਿਅ
ਨਾਨਕ। ਜੀ। ਮੈ। ਛਾਡਿ। ਗਵਾਇ। ਆਗਿ। ਗਿਕ। ਸੁੰਭੇ। ਭੁਲੀ। ਤਉ। ਸਜਾ
ਮੈ। ਕੀ। ਮਨ। ਪਉਂਦੀ। ਹਉਂਤ। ਪੁਥਿ। ਨੁ। ਅਛੁ। ਨ। ਲਾਗਦੀ। ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ
ਸਸੁ। ਵੇ। ਗਾਇ। ਇਨਾਨਕ। ਜੀ। ਉਸ। ਸੁਗਾਵ। ਦੀ। ਜੇ। ਰੋ। ਪਉਂਦੀ। ਪਉਂਦੀ।
ਸਭੇ। ਤਸੁ। ਪੁਣ। ਦੇਵਤ। ਨੁ। ਜਮੈ। ਸਜਾ। ਲੁਤੁ। ਹੈ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਜਿਸੁ। ਤੁੰ। ਵਰਾ। ਚਿਤਿ। ਤਿਸੁ। ਦਰਦ। ਨਿਵਾ। ਗਲੇ। ਜਿਸੁ। ਤੁੰ। ਵਰਾ। ਚਿਤਿ
ਕਦੇ। ਨਾ। ਗਲੇ। ਜਿਸੁ। ਮਿਲਿ। ਆਪੁ। ਗਾਗੁ। ਸੁਸਗ। ਪਰਤਾ। ਗਲੇ। ਜਿ
ਲਾਏ। ਸਚਿ। ਤਿਸੁ। ਸਚੁ। ਸਮਾ। ਲਲੇ। ਜਿਸੁ। ਆਇ। ਆਹ। ਬਿਨਿ। ਪਨੁ। ਸੁ
ਹਿ। ਆ। ਭਾਲੇ। ਜਿਸੇ। ਨੇ। ਇਕੋ। ਗੁਰਗਤੁ। ਸੇ। ਜਾਨੇ। ਹਿਸੁ। ਭਾਨ
ਗੇ। ਲੁਖਿ। ਹੀ। ਚਾਗੇ। ਸਭਿ। ਤੇ। ਹੇ। ਚੇ। ਜਾਵਿ। ਡਾਲ। ਸਭੇ। ਤੇ। ਗਾਗੇ।
॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ। ਮਹਲਾ ੫ ਉਸਤਤਿ। ਨਿਦਾਨਕ। ਜੀ। ਮੈ। ਹਤ। ਫ
ਈ। ਛਾਡਿ। ਆਹ। ਭੁਕਿ। ਭੁਤਿ। ਆਗੀ। ਹਭੇ। ਸਾਕ। ਕੁਛ। ਵੇ। ਨਿਠੇ। ਤਉ। ਫੈ
ਰੇ। ਲਾਗੀ। ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਫਿਰਦੀ। ਫਿਰਦੀ। ਨਾਨਕ। ਜੀ। ਹਉਂਦੀ। ਵੇ। ਕ
ਬਹੁਤ। ਦਿਸਾਵ। ਗਪੰਧਾ। ਤਾਹਉ। ਸੁਖਿ। ਸੁਖਾ। ਲੀ। ਸੁਤੀ। ਜਗੁ। ਗੀ। ਦਿ
ਸਜਾ। ਲੁਮੇ। ਲਧਾ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਸਭੇ। ਦੁਖ। ਸੰਤਾਪ। ਜਤੁ। ਪਉਂਦੀ
ਐ। ਜੇਕੀ। ਚਨਿ। ਲਖ। ਉਪਾਵ। ਤਾਂ। ਕਹੀ। ਨਪੁ। ਲੀਐ। ਜਿਸੇ। ਨੇ। ਵਿਸੇ
ਉਸੁ। ਨਿਗਪੁ। ਕਾਂਢੀਐ। ਜਿਸੇ। ਨੇ। ਵਿਸੇ। ਗੈ। ਉਸੁ। ਜੀ। ਹੰਢੀਐ। ਜਿਸੁ
ਸਮੁਤ। ਆਵੇ। ਚਿਤਿ। ਤਿਸੁ। ਜਮੰ। ਰੁਦੇ। ਈ। ਜਿਸੁ। ਖਸਮੁ। ਨਾਵੇ। ਚਿਤਿ। ਗੀ

ਸੋਭਾਜਿ ਸੁਖ ਸਮੁਤ ਆਵੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਰੋਅ ਤੰਕਾ ਗੀਆ ਸੋਈ ਦੁਹੇ
 ਜਾਗਿ ਜਿਨਿ ਨ ਖੁਥਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਸੋਭਾ ਸੋਭੇ ਨਾ ਰੋਣ ਤੁੰਨਾ ਨਕਸਾ ਨਿਰੁਣਾ ਘੋਲੇ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ
 ਕੁਦਰੇ ਕੇ ਜੋ ਮਿਲਿ ਕਰੁ ਪਛਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਵਸੁ ਹਾਵੇ
 ਕੁਦੇ ਪਾਰੇ ਜੁਲਾ ਦੇ ਸੀ ਸੁਸੁਤਾ ਵਾਚ ਗਈ ॥ ਸੁਖ ਸੁਤਾ ਵਾਜ ਤਉ
 ਕੁਧਾ ਵੇਜੀਉ ਪਾਏ ਆਤਉ ਸਹਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਅੰਗੀ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮੰਗ ਲੁਗਾ ਵੀਆ ਘਰ ਕਾਰੇ ਆਈ ਧਨ
 ਭਰਿ ਪਾਈਆ ਬਿਨ ਠੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੁੜਾ ਵੀਆ ॥
 ਕੁਦਰੇ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਵੇ ਸਚਾ ਵੀਆ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਵਿਕੁ
 ਕੁਦਰੇ ਵੀਆ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਲਦ ਸਾ ਵੀਆ ॥
 ਕੁਦਰੇ ਸੀ ਗੁਰਖ ਸਮਿ ਜੰਗ ਵੀਆ ਮਿਲੀਆ ਆਇ
 ਜੰਗੁ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਵੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਕੁਦਰੇ ਤੇਰੇ ਨਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੁਝੀਏ ਮੈ ਨਿਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ
 ਕੀਉ ਜੇ ਵਰੁ ਦਾਤਾ ਹੁਨ ਕੋਈ ਜਾਚ ਕੁਸਦਾ ਜਚੇ ਵੈ ॥
 ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੇਹ ਢਿ ਜੰਦਰੀ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰਿ ਸਜਾਇ
 ਕੁਮਾਰੀਆ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਸੁਰੇ ਲਹੁ ਸੁਤਾ ਜਿਤ ਜਗੁ ਸਬ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਹੁ ਸਚ ਤੁਧੁ ਤਖ
 ਜੇਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨਿਰਚਲੁ ਚਵਰੁ ਛਤੁ ਜਿਭ
 ਪਰਬਾਹੁ ਅਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਜਿਭਾ ਵੇ ਪਰਬਾਹੁ ਮਨਿ ਬਾ
 ਖੋਲੇ ਖਾਉ ਜਿ ਕੀਨੀ ਕਰਤ ਰਿਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲਾ ਜਿਨੀ
 ਰਤਾਖ ਸਮੁਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲਾ ਸਹੀਤੇ ਗੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਠੇਰੀ
 ਕਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀ ਮਕੁ ਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਇ ਸੁਣਦ ਵੀ ਮੇਗ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੁਲਾਨਾ ਮੁਜ ਪੰਦ
 ਭਈ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲਾ ਦਵੀ ਮੇਗ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢ ਗੁਰਦਰਸਨੁ
 ਜੋ ਨਿਗਲੀ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਠ ਮਝਾਹੁ ਮੇਮਾਣ ਕੁਲ ਧਾਉ

ਨਾਮਧਾਐਕਸਤਿਗੁਰੋਦਿਤਾ। ਛੁੰਦਵਦਾਣੀਕੀਆਖਿਤਾ। ਜਾ
ਪਦਾਰਥੁਨਨਕਦੀਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿ
ਮੁੰਤੋਇਸੇਸੇਵਾ। ਚਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਆਯੋਕਮਲਪੂਰਨ
ਅਸੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ। ਲਗਾਰੰਗੁਚਰਣਾਰਬਿੰਦਸਭੁ
ਉਤਾਗਾ। ਅਤਮੁਜਿਤਾਗੁਰਮਤੀਅਗੰਜਤਪਾਗਾ। ਜਿਸ
ਧਿਆਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਕਲਿਮਾਰਿਤਾਗਾ। ਸਾਧੁਸੰਗਤਿ
ਮਲਾਅਠਸਾਰਿਮਜਨਾਗਾ। ਜਿਸੁਪੁਤ੍ਰਮਿਲਿਆਅਪੁ
ਸੋਪੁਰਖਸਤਾਗਾ। ਨਨਕਤਿਸੁਬਾਲਿਹਾਰੈਜਿਸੁਦੇ
ਤਾਗਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੫ ਜਾਂਪਿਰੁਅੰਦਰਿ
ਧਨਬਾਹਗਿ। ਜਾਂਪਿਰੁਬਾਹਰਿਤਾਧਨਮਾਹਗਿ। ਬਿਨੁ
ਬਹੁਫੇਰੰਫਿਰਾਹਗਿ। ਸਤਿਗੁਰੇਸਾਂਗੇਦਿਖਾਇਅਜਾਹਗਿ।
ਜਨਨਨਕਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਹਗਿ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰਜ
ਭਿਕਰਦਾਫਿਰੈਆਹੁਟਿਕੁਨਹੋਇ। ਨਨਕਜਿਤੁਆਹਏ
ਉਧਰੈਵਿਗਲਾਬੁਏਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਵਡੀਪੁਰ
ਅਪਾਰੁਤੇਗਮਰਤਦਾ। ਰੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਾਕਿ
ਬਾ। ਜੀਅੰਅੰਦਰਿਜੀਉਸਤੁਕਿਛੁਜਲਣਾ। ਸਭੁਕਿਉ
ਤੇਰੈਵਸਿਤੇਗਪਰਤਲਾ। ਤੇਰੈਪਾਰਿਅੰਦੁਵਧਾਈਤੁ
ਪਾਗਿ। ਮਾਣੁਮਹਤਤੇਜੁਆਪਣਾਪੁਜਾਗਿ। ਸਰਬਕਥ
ਗੁਰੁਦਿਸੈਜਤਕਤਾ। ਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤਪੁਆਗੇਬਿਨ
॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੫ ਓਤਕੇਬਾਜਹਸੇਹਨਿਦਿਦਿ
ਏ। ਦਖਰੁਇਕੁਅਪਾਰੁਨਨਕਖਟੇਸੇਧਣੀ॥੧॥ ਮਹਲਾ
ਕਬੀਰਾਹਮਰਕੋਨਤੀਹਮਕਿਸਹੁਕੋਨਾਹਿ। ਜਿਨਿਏਹਚਨੁਰ
ਅਤਿਸਹੀਮਾਰਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਫਲਿਓਏ
ਸੁਹਾਵਣਾਹਿਸਫਲਅਮ੍ਰਿਤਾ। ਮਨੁਕੋਚੈਓਨਿਮਿਲਣਕਉ
ਉਵੈਏਘਿਤਾ। ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਗਾਉਤੁਅਗਮੁਅਜਿਤਾ

ਪੰਥਾਗ ਜੀਅਕਾਨੋ ਸੋਭੋਭਿਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀਤੁ ਸਾਹੀਆ ਮੈਦਸਿ
 ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਢ ਵਾਹਟੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਕਿਤਾ ਦਸਨਿ ਸੰਤ
 ਜੀਅ ਸੁਣਿ ਹੁਯਾਇ ਰਿਤਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਨਕ ਦਸਤਿ ਸੁ
 ਭੀਤੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਾਲਾ ੫ ਕਬੀਰ
 ਤੀਸਾ ਪਕੀਤ ਸਕਰਏ ਸਭਿ ਗਾਯਾ ਧਰਤੀ ਤਰੀਨ ਥਿਆ ਪਈ
 ਯੁਗੁ ਪੁਰਾਣਿ ॥੧॥ ਮਾਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਗੇ ਤੁਖ
 ਯੁਗੁ ਯਾਇ ॥ ਸੰਗ ਕੁ ਸੰਗੀ ਥੈ ਸਤੇ ਤਬ ਪੁਛੈ ਪਰਮ ਗਾਇ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਵਰ ਪਰਵਰੁ ਆਪਿ ਇਕਤੀਆ ਆਪ
 ਕੀ ਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਤੀਜਤੀਆ ਸਰੁ ਕਢੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆ
 ਯੁਗੁ ਨਿਆ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਗਨਿਆ ਧੰਨੁ ਸੁ
 ਭਨੁ ਜਿਥੈ ਤੁੰਦੁ ਠਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇ ਰੇ ਰਗਤ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਤੁੰਦੁ ਠਾ ਜਿਸੈ
 ਜੇਹੀ ਅਸਲਾ ਹੋ ਸੋਇ ਤੁਧਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ
 ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਾਲਾ ੫ ਫਗੀਦ ਭੁਮਿ ਰੰਗਾ ਵਲੀ ਮਠਿ ਵਿਸੁ
 ਯਾਗੁ ਜਿਨਗ ਪਗੀ ਨਿਵਾ ਜਿਅ ਤਿਨ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗਿ ॥੧॥ ਮਾਲਾ ੫
 ਰੰਦੁ ਮਿਸੁ ਚਾਵਲੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੀ ਦੇਹਾ ਵਿਗਲੇ ਕੇਦੀ ਪਈ ਅ
 ਧਿਆ ਗੇਨੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਦਇ ਆਪਰ ਮੁਜਿ
 ਯੁਗੁ ਪਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇ ਹਿਅ ਗਨਿਆ ਪਿਸੈ ਨ ਮੁਧਿ ਆਏ ॥
 ਯੋਗ ਮੀਅ ਗਮੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਦਿਸੈ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਆ
 ਯੁਗੁ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਠਾਏ ॥ ਅਭਿਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਯੁਗੁ ਲਾਹ ਗਿਨੀ ਤਰਾਏ
 ਯੋਗ ਮਲੁ ਉਕਟਿ ਚੰਨੁ ਫਗੀ ਜੋ ਨਿਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੁ ਪਤੇ ਕਾਠਿ ਅ
 ਯੁਗੁ ਆਪਣਾ ਚਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਰਖੇ ਗਾਠਿ ਲਾਏ
 ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਾਲਾ ੫ ਮੁਹ ਬਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁੰਦਾਇ ਦੀਰਗੀ ਗਿਰ ਯੁਗੁ ॥
 ਰਹਿਲੇ ਪਈ ਆਰਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਮਨ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਮਾਲਾ ੫
 ਯੁਗੁ ਪਾਸ ਚਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਭਿਰੋ ਆ ਨਾਨਕ ਗਵਿਆ ਰਬਾ

॥२२॥१॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਾਇਬਲਵਾਰੇਤਥਾਸਤੈਰੁਮਿਅਖੀ॥
 ਨਉਕਰਤਾਕਦਰੁਕਰੇਕਉਬੋਰੁਵੈਜੋਖੀਵਦੋਦੇਗੁਨਸੰ
 ਟਰਾਵਹੋਪਾਰੰਗਾਤੇਦਾਨੁਪਵੀਵਦੋ॥ਨਨਕੇਗੁਰੂਚਲਾਇ
 ਚੁਕੇਟਸਤਣੀਨੀਵਦੋ॥ਘਹਟੇਧਗਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਛ
 ਮਿਤੁਪੀਵਦੋ॥ਅਤਿਗੁਰਅਤਮਦੇਵਦੀਖਿਵਗਿਜੋਰੇਪਗਕੁਇ
 ਅਦੋ॥ਗੁਰਚੇਲੇਹਰਾਸਿਕੀਈਨਨਕੇਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੋ॥ਸੰ
 ਕਾਰਿਤੋਸੁਜੀਵਦੋ॥੧॥ਘਹਟੇਦੀਫੇਰਾਈਐਨਨਕਾਦੀਰੀ
 ਜੋਤਿਓਹਾਗੁਗਤਿਸਾਇਸਹੰਕਾਇਅਛੇਗਿਪਲਟੀਐ॥ਝੁਲੈਰੁਛ
 ਗੰਜਨੀਮਥਿਤਖਤੁਬੈਠਗੁਰੂਟੀਐ॥ਕਰਹਿਜਿਗੁਰੂਗੁਮਾਏ
 ਸਿਲਜੋਗੁਅਲੁਣੀਚਟੀਐ॥ਝੰਗੁਰੁਚਲੈਗੁਰਸਬਾਇਹਰਿਤੋ
 ਅਈਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੰਮਦੀਅਪਖਹਦੀਖੈਰਦਖ
 ਐ॥ਓਵੈਸਿਫਤਿਖਸੰਮਦੀਨੁਰੁਮਰਸਹੁਰੁਸਹੁਰੁਟੀਐ॥ਤੁ
 ਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਉ
 ਗਮਾਇਅਕਉਏਦੁਬੇਲਹੁਰੁਟੀਐ॥ਪੁਰੀਕਉਭੁਨਪਾਇਰੰ
 ਹੁਕੰਮੁਰੁਟੀਐ॥ਵਿਲਖੋਟੇਅਕੀਫਿਗਨਬੰਨਿਤੁਰੁਭੈਚਾਈਐ
 ॥ਜਿਨਿਅਖੀਸੋਈਕਰੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਭੁਨਪਾਇਰੰ
 ਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤਿਸੋਮਨਦਾਕੇਸਾਹੁਜਿਵਾਰੇਸਾਲੀ॥ਧਰਮ

ਤੇ ਗਲ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾਥਾ ਤੋਹੈ ਵੇਰ
 ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਰਹੈ ਤੇ ਬੀਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਨਕ ਕਾ
 ਆਦੁ ਕਰਿ ਮਾਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈਰਾਲੀ ॥ ਦੁਸੇ ਵੇਰੈ ਮਤਿ ਖਰੀ
 ਲੈ ਯੋਹੈ ਜੀ ਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰ ਵੇਸਖ ਸੰਮਦੇ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਲੀ
 ਬਲਵਤੁ ਖੀਦੀ ਨੇਕ ਜਨ ਨਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਵ ਪਤਾਲੀ ॥ ਲੰਗਰ
 ਤਵੰਡੀ ਐਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਪਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉ
 ਨ ਮੁਖ ਥੀਏ ਪਹਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਪਾਲ
 ਯੋ ਪਾਲੀ ॥ ਮਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੇਇ ਜੀ ਨਿਗੋਇਉ ਠਾਲੀ ॥ ੩ ॥
 ਗੰਗ ਵਹਾਈ ਐਦੁ ਨੀਅਈ ਆਖੈ ਕਿਰੀ ਨੂ ॥ ਨਨਕ ਦੀ ਸਰੰਜ
 ਜੁੰਗ ਦੀ ਵੇਲੁ ਵਿਗੜੀ ਨੂ ॥ ਮਾਧਨਾ ਪਗ ਬਤੁ ਕਾਗੇ ਤੇ ਬਾ
 ਧਰਿ ਗਿਰਿ ਕਿਰੀ ਨੂ ॥ ਚਉਦਹ ਤਨਿ ਕਾਲਿ ਅਨੁਕਰਿ ਆਵਗ
 ਯੋ ਕਿਰੀ ਨੂ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵਿਖਾਈ ਅਨੁਜੀ ਦਿਐ ਵਰੁ ਪਿ
 ਯੋ ਕਿਰੀ ਨੂ ॥ ਘਰੇ ਪਾਗਿ ਰੀ ਨੂ ॥ ਚਤੁਰਿ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆ ਰਾ
 ਯੋ ਨੂ ॥ ਜੀਤਿ ਸਮਾਈ ਜੀਤਿ ਮਾਯਾ ਪੁਆਪੇ ਸੇਤੀ ਮਿਕ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਪੋਖਿ ਕੇ ਸਰਉ ਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜੀ ਕਉਨੁ ॥ ਜਾਂਸੁ
 ਚਹਾਣਾ ਟਿਕੀ ਨੂ ॥ ੪ ॥ ਫੇਰੇ ਵਸਾਇ ਆਠੇ ਗੁਆਲਿ
 ਭੁਖਾ ਰੂਹਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਨਾ ਲਿਤੁ ਪੁੰਹੁ ਮੁਚ ਗੁਰੁ ॥ ਲਬ
 ਯੋ ਮਦਸਾ ਜੀਉ ਪਾਲੀ ਬੁਰਾ ॥ ਵਡਿ ਐਦਰ ਗਹਗੁਰੁ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ
 ਤਿਸੁ ਧਾਖਿ ਨ ਲਭਈ ਤੁਝੈ ਪੁਰੁ ਗੁਰਾ ॥ ਓਨਿ ਧਿਨ ਮੁਨਿ ਪਾਏ ਤੁਧਾ ਵਿ
 ਭੁਗਾਨਿ ਦਾਤੇ ਗੀਤ ਕਰੇ ਸੇਵੈ ਚੁਗਾ ॥ ਨੇਹੈ ਦੇਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ
 ਫੇਰੇ ਵਸਾਇ ਆਠੇ ਗੁਆਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਖਾਨੁ ॥ ੫ ॥ ਸੋਟਿ ਕਾ
 ਲਾਸੈ ਈਦੀ ਬਾਲੁ ॥ ਪੀਉ ਦਾਤੇ ਜੇਵਹ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਜਿਨਿ ਬਸੁਰੁ ਨੇ ਰੇ ਪਏ ਆਰਥੇ ਨੀਤੁ ਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁਦਾ ਹੋਰਿ ਅਕੁ
ਧਨੁ ਚਉਦਰਹਤ ਨਿਕਾਤਿ ਅਨੁਕਿਰਿ ਨੁਚਾਨਾ ॥ ਘੋਰ ਕਰਿ
ਦਾਜਤੁ ਕੀਰਪਾਨਾ ॥ ਧਨੁ ਖੁਚਰੁ ਏਹੋ ਸਤਦਾ ਜਸਦਾ
ਕਹਿ ਵਿਚਿ ਪੁਆਂ ਧਨੁ ਸਾਚੁ ਭਿਆਰੇ ਭਾਨਾ ॥ ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾ
ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਨਾ ॥ ਨਿਤ ਰਸੇਈ ਤੇਗੀ ਐਧਿ ਓਮੈ ਦਮਾਨਾ ॥
ਸੁਣੀਓ ਸੁਮਨ ਮਹਿ ਸਭਾ ਦੁਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਵਾਗ ਉਲੁਨਿਵਾਨਾ
ਕਰਿ ਨਦਾਰੇ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਅਉਤਰਿ ਆ ਅਉਤਰੁ ਲੈ ਸੇ ਪੁਰਖੁ
॥ ਏਕੁ ਰੇਵ ਉਤਰੇ ਏਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਨਾ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ
ਈਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ਕਿ ਅਸਾ ਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਤੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ
॥ ਦਨੁ ਜਿਸ ਤੇਗੁ ਰੇ ਭਵ ਸੀਸੈ ਸਤੇਦਾਨਾ ॥ ਨਨਕਹੰਦਾ ਛੁਡੈ
ਉਮਤਿ ਹੋਰਾਨਾ ॥ ਸੋਇ ਕਸੇ ਬੋਹਲਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਨਾ ॥ ਧਿਰੁ ਰਾਜੇ
ਵਿਭਾ ਪੜਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮ ਦਾ ਸਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸੇਵਾ
ਨੈਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੁਰੀ ਏਈ ਕਰਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਾ ਰੇ ਪਾਇਆ
ਸਿਖੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪਾਹੁ ਬਹੁ ਮੁਕਾਰਿ ਨ ਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਲਖੁ
ਥਾਹੁ ਅਤੇ ਲੁਤੁ ਤੇਗੁ ਅਤੁ ਨ ਪਾਹਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁੰ ਸੇਵਿਅ
ਉਕਰਿ ਸੇਤੁ ਧੁਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਥੇਰੁ ਕਾਮੁ ਕੁਪੁਸੇ ਹੁਮਾਇ
ਏਤੁ ਧੁਸ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਤੇਗੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਗੁ ਪੈਸ
ਰਿਆ ॥ ਨਨਕ ਤੁਲਾਹਲਾ ਤੁਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੁਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ
ਠਾਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ੭ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਤੁਰੁ ਗੀਪ ਚਾਣੁ ਆਪੇ
ਆ ॥ ਆਪਿ ਲੈਆ ਪੁਸਾਜਿ ਓਨੁ ਆਪੇ ਡੀਥੰ ਮਿਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਧੰਨੁ
ਠਾਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖਿਲਾਹਾਰਿਆ ॥ ਸਤੁ ਉਮਤਿ ਆਵਦਾ ਜਾਨੈ
ਆਪੇ ਡੀਨਵਾਨਿ ਰਿਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਗਜਨ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਭੁਗਤੁ ਤੇ ਆਬਦੁ ਹੁਚਕੀ ਕੀ ਅਨੁਤ ਆਜੀਤੀ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਇ ਅਮੀ ਆ ਭੁਲੀ ਚਉਲੀ ਕਰਮ ਅਨੁ
 ਸਾਰ ਦੇ ਆਗਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਤੁਰਗੀ ਪੰਚਾਇਤੁ ਅਪੋਤੁ ਆ
 ॥੩॥ ਜੁਮਾਗਾਮ ਕਲੀਕਾ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੮੧ ॥
 ਪਦੀਆ ॥ ੨੨ ॥ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ॥ ੨ ॥ ਚੰਤੁ ਰੁਤੀ ॥ ੬ ॥
 ਸਿਧ ਗੋਸਟੀ ॥ ੨ ॥ ਜੁਮਾਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜੋਰੁ ॥

498

429

422

ਇਆਸੀਨੀਚਿਤਰਈ॥ ੩॥ ਭਾਇਆਮਨੁਰੁਕੰਚਨਫਿਰਿਉਵੇਜਨੁ
ਏਤਿਨੇਤਾਏਕਨਮੁਅੰਮਿਤੁਓਦਿਵੈਤਉਨਾਨਕਰਿਸਟਸਿੰਦੁ
॥੩॥ ॥ਮਾਗੁਮਾਤਲਾ १

ਬਿਮਲਮਝਾਥਸਸਿਨੀਰਮਲਜਲਪਦਮਨੀਜਵਲਗੇ॥ ਪਦਮਾਂ
ਵਲਜਲਗਸਿਸੰਗਾਤਿਸੰਗਦੋਖਨਤੀਰੇ॥ ੧॥ ਦਾਦਰੁਕਥਤੀਜਾਨਾ
ਭਖਸਸਿਥਾਥਸਸਿਨੀਰਮਲਜਲਅੰਮਿਤੁਨਲਖਸਿਰੇਗੋਰੁਤ
ਥਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨੇਗੇ॥ ਚੰਦਕਮੁਰ
ਗੁਨੀਵਸਸਿਅਨਤਉਕਾਰਨੀਰੇ॥ ੨॥ ਅੰਮਿਤਖੰਡਦੁਧਮਧੁਸੰਚਾਸੁ
ਚਤੁਰੇਗੇ॥ ਅਪਨਾਅਪੁਤੁਕਥੁਨਥੋਡਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਓਗੇ॥ ੩॥
ਸੰਗਿਵਸਤਿਜਨਮੁਰਖਅਗਮਸਾਸਸੁਣੇ॥ ਅਪੁਨਾਪੁਤੁਕਥੁਨ
ਡਸਿਸੁਅਨਪੁਥਾਜਿਓਗੇ॥ ੪॥ ਐਕਿਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿਨਰਚਤਿਓਗੇ॥
ਰਿਤਰਿਚਰਣੀਗੇ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਪਾਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਨਮੁਜਾਪੇ॥

॥੫॥ ੪॥ ਮਾਗੁਮਾਤਲਾ ੧ ਸਭੇਕੁ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਰੇਹਿਤਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਜ
ਸਾਠੇਤੀਰਕਨਾਪੁਤੁਨਾਨਕਾਜਿਸੁਮਸਤਾਕੇਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਸਭਦਾ॥

ਸਖੀਸੋਣੀਗਗਥਿਗਟੇਲੀ॥ ਸੁਟਿਸਹਕੀਇਕਥਾਤਸੁਣੇਲੀ॥ ਜੋ
ਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਈ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਰੁਣੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ
ਤਉਦੋਤਾਗਟਿਖਰੀਰਵਾਣੀ॥ ਗਾਇਆਸੁਜਥਨਧਨਪਥੁਤਦੀ॥
ਸਾਹਿਬੁਸੇਥੇਮੇਰਾ॥ ਬਿਜਮਾਤਿਕਰੀਜਨੁਥੰਦਾਤੇਗਾ॥ ੩॥ ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸਵੇਰੇ
ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਣੀ॥ ੪॥ ੫॥

॥ ॥ਮਾਗੁਮਾਤਲਾ ੧

ਮੁਖਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਵਚਨੀਤਾਏ
ਨਾਜਿਤੁਥਾਏਆਤਿਤੁਥਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਲਾਠੇਕਿਅਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਾਹਿ
ਤੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ ਗੁਣਉ॥ ਮਾਝਾਈਪਿਉਲਾਥਮੇਸਤਉਲਾਏਕਾ
ਆਥਾਈਨਾਚੈਲਾਥਾਗਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਗਾਏਆ॥ ੨॥ ਪੀਅਤਿਤੁ
ਅਣੀਮੀਰਾਖਾਤਿਤਪੀਸਟਿਜਾਉ॥ ਪਖਾਛੇਰੀਪੈਰਮਛੰਦਾਜਪਤਲਾ
ਉ॥ ੩॥ ਚੁਣਤਗਮੀਨਾਨਕੁਲਾਥਾਥਖਸਾਹਿਤੁਵਰਿਅਈ॥ ਆਦਿਗੁ

ਅਪਤਿਦਤਾਬੁਧੁਵਿਦੁਤਕਤਿਨਪਾਈ॥੪॥੬॥

॥

॥ਮਾਗੁ॥ਮਾਤਲਾ ੧

॥

ਅਖੈਬੁਤਨਕੋਕੋਭਿਤਾਲਾ ਕਈਅਖੈਮਾਦਮੀਨਾਨੁਵੇਚਾਰਾ॥੧॥
 ਅਦਵਾਨਾਸਤਕਾਨਾਨੁ ਬਉਗਨਾਤਉਤਹਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾਕਉਉ
 ਤਉਦਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਭੈਦਵਾਨਾਤਉਇਕੀਸਾਤਿਬਥਾਤਰਾਤੁਜਾਅ
 ਜਾਣੈਕਉਇ॥੨॥ਤਉਦਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਇਓਕਮੁਖ
 ਸਮਕਾਦੁਜੀਅਵਰਸਿਅਾਣਪਕਾਇ॥੩॥ਤਉਦਵਾਨਾਜਾਣੀਐ
 ਤਉਧਰੇਪਿਅਗੁਮੰਦਾਜਾਣੈਅਪਕਉਅਵਰੁਨਸੰਸਾਰਾ॥੪॥੧॥

॥ਮਾਗੁ॥ਮਾਤਲਾ ੧

॥

ਪੁਨਸਗਧਿਗਤਿਅਭਰਪੁਰੀਮਨਮੁਖਫਿਗਤਿਸਿਜਾਣਤਿਦੁਰੀ॥੧॥
 ਵਖਰੁਨਮੁਰਿਦੈਤਮਗੈਜਿਸੁਤੁਦੇਤਿਤਿਸੈਨਿਸਤਗੈਗਤਉ॥੨॥
 ਪੁਨਜਲੈਨਤਸਕਰਲੈਜਾਈ॥ਨਦਿਤੁਪੁਨੁਬੈਨਇਸੁਪਨਕਉਮਿਲੈਸ
 ਦੇ॥ਇਸੁਪਨਕੀਦੇਖਤੁਵਾਰਿਅਈ॥ਸਤਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿਨਜਾਈ॥੩॥
 ਵਤਅਨੁਪਸੁਨਤੁਨਰਭਾਈ॥ਇਸੁਪਨਬਿਨੁਕਤਤੁਕਿਨੈਪਗਗਤਿਪਾਈ॥੪॥
 ਦੇਸਕੁਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਉਤੁਪਨਪਾਏ॥੫॥੬॥

॥ਮਾਗੁ॥ਮਾਤਲਾ ੨

॥

ਸਮਿਲੈਸਮਸਰੁਪੋਖਿਲੈਜੁਗਤਿਕਰਿਮਰਤਸੇਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈਮੀਨਕੀ
 ਅਮਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਰੈਨਤਸੁਨਤਕੰਧੁਭੀਜੈ॥੧॥ਮੁਜੇਕਾਇਚੇਤਰ
 ਨਤਚੀਨਿਅਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਗਗੀਗਤਉ॥੨॥ਅਜਰੁਗਤੁਜਾਰਿਲੈ
 ਜੁਪਾਰਿਲੈਬੁਤਿਭੋਤਉਅਪਿਉਪੀਜੈਮੀਨਕੀਚਪਲਾਮਿਉਜੁਗਤਿਮ
 ਕੀਐਉਰੈਨਤਸੁਨਤਕੰਧੁਭੀਜੈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਨਕਜਨਰਵੈਜੇਤਰਿਮਨੋਮ
 ਜਾਸੇਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਮੀਨਕੀਚਪਲਾਮਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਰੈਨ
 ਕੰਧੁਭੀਜੈ॥੪॥੧॥

ਮਾਹੁਮ: ੧ ਮਾਹਿਅਮੁਲਿਮਨਮੁਅਸਰੁਬਤਰੀਮੈਮਤਾਬੋਤਬੁਜਲਮਿਰਿਤਗਿ
ਵਖਰੁਜਿਤਾਮਾਣੁਕਮਨਮਾਤਿਮਨਮਾਰਸੀਸਚਿਨਲਯੋਕਤਾਗਜਤ
ਇਕੋਗੁਣੀਭੈਪੰਚਾਇਣਗਤਾ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਸਾਤਿਬੁਦੁਗਿਵੇਖੁ
ਜੋਤਿਜਗਜੀਵਨਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸਾਚਲੇਖੁਗਤਾਉ॥ਬੁਤਮਾਵਿਸਾ
ਖੀਮੁਨੀਸੰਕਰੁਇਦੁਤਪੈਭੇਖਾਰੀਮਨੈਤੁਕਮੁਸੈਤੈਦਰਿਸਾਚੈਅਕ
ਅਠਾਰੀਜੰਗਮਜੋਧਜਤੀਸੰਨਿਆਸੀਪੁਰੈਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਬਿਨੁਦੇ
ਕਬਤੁਨਪਾਵਸਿਸੇਵਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੨॥ਨੀਪਨਿਅਪਨਨਿਗੁਰੇਅਗੁ
ਮਾਣਿਅਤੁਮਾਛਾਅਧੁਲੈਮਾਣੁਕਗੁਰੁਪਕਰਿਅਨਿਤਾਣਿਅਤੁਤੁ
ਮਜਪਾਨਤੀਜਾਣਿਅਗੁਰਮਤੀਸਚੁਪਥਾਛਾਨਾਮਬਿਨਾਨਤੀਦੇ
ਤੁਰਾਅਵਣੁਜਾਛਾ॥੩॥ਸਾਚਨਾਮੁਸਥਾਤੀਐਸਚੇਤੋਤਿਪਤਿਓ
ਅਨਰਤਨਿਮਨਮਾਂਜੀਐਬੁਤਕਿਨਮੈਛਾਤੋਇਜਬਲਗੁਸਾਤਿਬੁਮ
ਸੈਤਬਲਗੁਬਿਘਨਨਤੋਇਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਉਟੀਐਮਨਿਤਨਿਸਚੇ

॥੪॥

॥੫॥

ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧

ਜੋਗਿਜੁਗਤਿਨਾਮਨਿਰਮਾਇਲੁਤਕੈਮੈਲੁਨਰਤੀਪ੍ਰੀਤਮਨਾਬੁਸਦਸਦ
ਜਨਮਮਰਨਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਣਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀਜਤ
ਤਰਿਮਤਲਿਬੁਲਾਵਤੋਪੁਥਾਉਥਾਤਨਿਰਤੀ॥੨॥ਬੁਤਮਦੁਕ
ਅਨਇਸਨੀਤਰਿਗੁਣਪੁਜੇਪਾਤੀਏਕੋਨਮੁਏਕੁਨਗਾਇਕੁਰਿਭਵਦੇ
ਜੋਤੀ॥੩॥ਜਿਤਵਾਰੰਗੀਏਤੁਪਟੁਥਾਥਾਤੋਥਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀਏਕੋਨ
ਤੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਣਜਾਰੇਏਕਭਾਤੀ॥੪॥ਦੇਵੈਸਿਰੇਸਾਤਿਗੁਰੁਨਿਥੇਕੋਨ
ਸੁਏਕਥਿਵਲਾਗੰਜੀਅਤੁਰਤੋਨਿਭਰਾਤੀ॥੫॥ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁਚਕਰੇ
ਵਕੁਦਿਨਰਾਤੀ॥੬॥ਉਪਾਰਿਗਗਨਗਗਨਪਾਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾਅਗਮਗੁਪੁ
ਸੀ॥ਗੁਰਬਚਨੀਥਾਤਰਿਪਾਰਿਏਕੋਨਾਨਕਭਾਇਆਉਦਾਸੀ॥੭॥

॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧

੫੨੫

ਅਤਿਨਿਸਿਜਾਗੇਨੀਦਨਸੋਵੈਸੋਜਾਣੈਜਿਸੁਵੇਦਨਤੋਵੈਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾਣੇ
ਨਭੀਤਰਿਵੈਦੁਕਿਜਾਣੈਕਾਂਗੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੋਸਾਚਸਿਫਤੀਛਾਏ

ਗੁਰਮਤਿ ਕੇ ਸੇਬੁ ਭਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ
 ਸੁਭਾਉ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾ ਦਿਤ ਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਣਾ ॥
 ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਭਾਉ ॥ ਰਿਸਨਾ ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਤੇ
 ਭੁਕਾਣਾ ॥ ਸਤੁ ਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਨ ਖੁਚ ਰਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾ ਦਿ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਰੇ ॥
 ਰੰਗ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਓਏ ਮੈ ਜਾਇ ਅਮਨੁ ਦਿਸਾਹੇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜ
 ਤਰਗ ਰਹੇ ॥ ਅਬ ਕੈ ਕਾਤਿ ਐਨਾ ਮਨ ਮਿਲਾਈ ਤੁਸਤੁ ਜੀ ਅਵੇ ॥ ਭਰੀ
 ॥ ਮਾਇ ਅਮੁ ਮਤਾ ਪਵਤਿ ਖਿਅਲੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਛਾਸਤਿ ਗਾਜਮ
 ॥ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਥੰਧਨ ਤੋ ਕਿਨ ਸਾ ਕਾਤਿ ॥ ਜਮੁ ਕਰਖੁ ਆਗੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਨਤੁ ਉ
 ॥ ਤਨ ਮੈ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੇ ਦਿਤਿ ਮੇਕਿ
 ॥ ਦਾਨੁ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

॥

॥१६

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥

॥ਗੁਮਾਰੂ॥

॥ਮਨਲਾ॥੩॥

॥ਚਉਪਦੇਘਰੂ॥੧॥

ਜਤਬੈਸਾਹਿਤਤਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਤਭੇਜਤਿਤਨ ਵਾਸਤਨ
 ਮਤਿਏਕਰਜਾਸਭੇਪਾਵਿਤੁਭਾਵਾ॥੧॥ ਬਾਬਾਦੇਤਿਵਸਮਦੁ
 ਵਾਜਾਤੇਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਵਾਗਤਓ॥ ਚੁਗਭਲਾਕਿ
 ਪਸਤੇਜਾਨਿਅਏਈਸਗਲਵਿਕਾਰਾ॥ ਏਤੁਫੁਰਮਾਇਅਖਸ
 ਤਾਵਰਤੇਇਤੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸਥਲਕਟੀਅਤਏ
 ਸਤੇਤੋਈ॥ ਆਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਕਰਤਾਐਸਾਥੁਏਕੋਈ॥੩॥ ਗੁਰ
 ਸਾਦੀਏਕਾਇਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ ਜਤਿਸੁਭਦੁਸ
 ਕਰਿਮਾਨਿਅਕਾਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥੪॥ ਭਣਹਿਨਾਨਕੁਲੇਖਮਗੈਕ
 ਨਾਜਾਂਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਾਇਜਪੁਰਤੋਪੇਸੇ
 ਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਗੁਮਾਰੂ॥ਮ॥੩॥ਘਰੂ॥੧॥

ਅਵਦਜਾਣਨਾਬੀਐਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਤੋਈ॥ ਸਚਖਜਾਨਾਬਖਸਿ
 ਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ॥੧॥ ਏਮਨਤਾਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੁਮਨਤਤਜਿਵਿਕਰ
 ਰਕੈਸਥਾਦਿਧਿਅਾਇਤੁਸਾਚਿਲਗੀਪਿਅਾਗਾਗਤਓ॥ ਐਕੈ
 ਤੁਭਾਇਅਫਿਰਿਤਬੁਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ ਜੇਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨਿਵਿ
 ਟਾਮਾਤਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਵਰਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਪੁਗਬਿਲਿਖਿਅ
 ਏ॥ ਅਨਦਿਨਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਖਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ ਆਪੇਸਿ
 ਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਾਰਿਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡੇਅਈਅਜੈਭਵੈ
 ਦੇਇ॥੪॥ ॥੨॥ ਗੁਮਾਰੂ॥ਮ॥੩॥

ਪਿਥਲੇਗੁਨਤਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੁਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ ਤਰਿਕੇਦ
 ਲਗਿਗਤਾਵੇਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਤਰਿਧਿ
 ॥ ਸਦਾਤਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਗਤਾਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥ ਗਤਓ॥ ਨਾਮੋ
 ਤਿਨਪਾਤਿਤੈਨਾਮੈਥੇਤਨਥਾਉ॥ ਸਥਾਦਿਭੇਦਿਭੂਮੁਕਟਿਅਗੁਰਿ
 ਅਸਮਝਾਇ॥੨॥ ਇਤੁਮਨਲਾਲਚੁਕਰਦਾਇਰੈਲਾਲਚਿਲਗਾਜ

ਕਿਵੇ ਅਪਿ ਅਜਮਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਕਿਉ ਭਾ
 ਅਪਿ ਤੇ ਦੁਜਾ ਨ ਡੀਕੇਇ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਨਾ ਬਖਸਿਓ ਨਗੁਰੁ ਖਸੁ ਖੁਡੇਇ
 ਗੁਮਗੁਮਾ ॥ ੩ ॥ ੫੨੧ ॥

ਤੇ ਸੇਵੇ ਬਿਲੁ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਅਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁ
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪੁਇ ਦੇਖੁ ਭੇਦੁ ਵਖਰੁ
 ਭਉ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਪੁਰਿ ਭਾਗ ਮਿਲਾਵਾ ਡੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿ
 ਨੇ ਵੇਚੁ ਰੁਪਾ ਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ਮਨਮੁਖਿ
 ਭੁਲਾਇ ॥ ਚਿਨਾ ਵਿਚਿ ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਠਣ ਕੇ ਭੁਨਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ
 ਭਲਾਈ ਖਲੋਕੀ ਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸੁਣਿ
 ਜਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ॥ ੪ ॥ ਗੁਮਗੁਮਾ ॥ ੩ ॥ ੫੨੧ ॥

ਜੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮੂਰਤੁ ਕੰਚਨ ਡੇਇ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਧਾ ਡੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਾਦਿ ਨਾਪਿ ਅਇਤਰਿ ਨਾਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਗਾਧਿ ਤੁ
 ਚੁ ਗੁਣਗਾਊ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਭੁ
 ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਾ ਡੀਐ ਜਿਦੁ ਏਤ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਝਿ ਦੁ
 ਭੇਕਿ ਅਕਰਨਿ ॥ ਅਗੋ ਜਾਇ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਹੀ ਅਹਿ ਬਤੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸ
 ॥ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਵੇਪਰ ਵਾਤੁ ਡੇਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣੀ
 ਭਉ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

॥१७॥ सावित्रीसूक्तम्

11

ਮਾਗੁ॥ ॥੫੮੯॥੪॥

124312

ਜਪਿਓਨਾਮੁ ਸੁਕਜਨ ਕਗੁਰ ਵਚਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਵਲ ਦੁਭੰਜਿ ਸੁਖੇ ॥
ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵ ਥਾਧੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿ ਤਾਰ ਬੁਗੁਰ ਸੁਖੇ ॥
ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰੇ ਮਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ ਧੂਪੁ ਤਿਲਾ ਦੁਬਿਦ ਰੁਦਾ ਸੀ ਸੁਤ ਬੁਧੇ ॥
ਮਿਤਰੇ ਰਤਾਉ ॥ ਕਲ ਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾਉ ॥
ਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲ ਚਨੁ ਸਭ ਦੇਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇਉ ਪਰੇ ॥
ਕਿਲਾਵਿ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ ਜਾ ਜਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਖ ਪਰੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਾਰਿ ਓਮੁ ਖਿਬੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਰਤਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ॥
ਸੇਟਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋ ਕ੍ਰਿਬੰਧਨੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥ ਜਾ ਜਨ ਕਉ ਅਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ॥
ਰਿਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜੂਰ ਪੈ ਮੇਰਾ ਗਾਇ ਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨ ॥
ਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਉਰਧਾਰਿ ਓਨਾਮੁ ਤਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

71

॥५॥५॥४॥

५७२

[illegible]

ਤੇ ਭੇਦ ਭਾਇ। ਜਿਥੇ ਅਵਧਟ ਗਈ ਅਭੀਰੀ ਤੀਤੀ ਭੇਤ ਰਿਹਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰ
 ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇ। ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ
 ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਮਾਇ। ਰਤਾਉ। — ਮੈਂ ਤਰਿ ਬਿਰਤੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਕੋਈ ਆਇ
 ਵੇ ਮਾਇ। ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਮੈਂ ਜਦ ਵੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਇ ਮਿਲਾਇ। ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ। ੨॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇ
 ਸੇ ਗਤੀ ਟਮਰਿ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਰਵਾਣੀ ਅਭਿਮਰਿ ਜੇ ਮੁਖੈ ਵੇ ਜਾ
 ਭੀ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਤਿ ਤਰਿ ਦਰਗਤੀ ਮਿਲੈ ਸ ਜਾਇ। ੩॥ ਤੁ ਪ੍ਰਭ
 ਰਣ ਗਤੀ ਮੇਰੇ ਮੇਲਿ ਲੈਤੁ ਤਰਿ ਗਾਇ। ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਗੁ
 ਰੁ ਕੀ ਸਰਣਾਇ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਮੇਲ
 ॥੩॥

॥ ਮਾਗੁ ਮਾ॥ ੪॥ ੫੨੩

ਜੀਨਾ ਮੁਦ ਸਾਇਦਾ ਕੇ ਦਸ ਤਰਿ ਧਨ ਗਾਸਿ। ਤਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟੁ ਧਨ ਖੰਨੀ ਐ
 ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਮੁਖਿ ਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ।
 ਆਪਿ ਆਰਿ ਆਮਿਤਾ ਮੈਂ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨ ਗਾਸਿ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾ
 ਤਰਿ ਧੀਰ ਕਤਰਿ ਸਾਥਾਸਿ। ਰਤਾਉ। — ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਪਿ ਮੇਲਾਇ ਗੁਰ ਮੈਂ
 ਧਨ ਗਾਸਿ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਬਭਾਈ ਜਨ ਦੇਖੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ। ਤਰਿ
 ਵੇਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿ ਅਤਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਥਾਸਿ। ੨॥ ਸਾਗਰੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ
 ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਰਗਾਸਿ।
 ਮੁਖ ਭਾਗਾ ਵਿਣੁ ਆਤਿ ਖਮੁ ਈ ਆਕੰਧੀ ਪਾਸਿ। ੩॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਦਾਤੁ ਰੂਪੈ
 ਮੇਰੇ ਉਦਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਚਿਰੀ ਵਿਭੁ ਨ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਰ ਵੀ ਅਸ
 ਰੇ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ। ੪॥ ੨॥ ॥੪॥

॥ ਮਾਗੁ ਮਾ॥ ੪॥ ੫੨੩

ਰੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ। ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਗੀ ਅਤਰਿ ਉਤ ਮੁਖ ਦੁਨਿ ਰਬਾਣੀ। ਗੁਰ ਮੁਖ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ
 ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਮ ਸਮਾਣੀ। ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ।
 ਤਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਾਰਿ — ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਤਾਣੀ। ਰਤਾਉ।

ਮੈਮਨੁਤਨਖਜਿਛੰਛੋਛਿਅਕਿਉਪਾਈਐਅਕਥਕਣਈਸੰਤਜਾ
ਛਿਪਾਏਅਸੁਟਿਅਕਥਕਥਮਨਿਭਾਈਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਤਨ
ਗਰੇਮੈਮੇਛੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਪੁਰਖੁ
ਸੁਰਤੀਸੁਗਤਿਸਮਾਈ॥ਵਡਭਾਰੀਗੁਰੁਸੇਵਿਅਤਰਿਪਾਈਅਸੁ
ਸੁਜਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਭਾਗਵਿਤੁਟਿਅਤਿਨਦੁਖੀਗੈਠਵਿਤੁਟਿ
ਜਾਚਕਦੀਨਪੁਰਤੋਰਿਅਮੁਖਿਦੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਤੁਪੁਰਤਰਿਮੇਛੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਗਤੀਕਿਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੬॥੩॥੫॥ ॥ਮਾਗੁਮਾ॥੪॥ ५੩੩
ਤਰਿਭਾਉਲਗਾਥੈਰਾਅਵਰਭਾਰੀਤਰਿਮਨਿਰਖਾ॥ਮਿਛਿਸੰਗਤਿਜਿ
ਊਪਜੈਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿਰਸੁਚਾਖਾ॥ਸਭਮਨੁਤਨਤਰਿਅਤਿਅ
ਥਾਈਤਰਿਗੁਣਭਾਖਾ॥੧॥ਮਨਪਿਅਗਰਿਅਮੁਤਨਤਰਿਨਮੁਤਨ
॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਰਿਪਾਏਅਤਲਤਿਪਲਤਿਪਤਿਰਾਖਾ॥੨॥
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈਐਤਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਾ॥ਤਪਤ
ਤਰਿਬੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਤਰਿਪੁਰਾਖਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਤਰਿ
ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਰਿਰਸੁਚਾਖਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਤਿਸਨਭਰਿਰੇਮੀਅਸ
ਦਿਸੇਬੁਝਾਖਾ॥ਬਿਨਨਾਵੈਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੇਵਿਚਿਵਿਸਟਮਾਨੁ
॥ਓਏਅਵਤਿਜਾਤਿਭਵਾਈਅਤਿਬੁਝੈਨੀਦੁਰਗੀਧਰਾਖਾ॥੩॥
ਤਤਿਸਰਣਗਤੀਤਰਿਦਾਏਆਧਾਰਿਪੁਰਾਖਾ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮੇ
ਕਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮਿਥੈਪਾਤਿਸਾਖਾ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਨਪਾਇਅਜਾ
ਨਕਗੁਰਮਤਿਭਾਖਾ॥੪॥੪॥੬॥ ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਾਗੁਮਾ॥੪॥ ੫੩੪
ਤਰਿਤਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਗਾਜਿਸੇ
ਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਅਮੀਸੋਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਵਾਈ॥ਤਰਿਤਰਿਦੇਸਦਾਸਦਾਸਮਾਈ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਾਏ
ਅਵੇਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕਰਾਵੈਜੀਉ॥੨॥੩॥ ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁ
ਤਤਰਿਨਾਉ॥ਮੰਗਤੁਜਨੁਜਾਚੈਦੇਤੁਪਸਾਉ॥ਤਰਿਸਤਿਸਤਿਸਦਾ

ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਨਵੇ ਬਿਦੁ ਸੁਵਤਿ ਅਪਾਵਿਤਾ ਬਿਥਿਤਿ
 ਵੇਰੁ ਸਾਧਿ ਕਿਤਾ ਜੇਤਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਤਵੇ ਮੇਰਾ ਮੀਤਰਿ ਸਿਮਰਤ
 ਭੀਤਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਮਾਏ ਅਮੋਹ ਬਿਖਮੁ ਤੇ ਭਾਗੀ ॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ
 ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਤਿ ਸੁਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿਤਰਿ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰ
 ਭੈ ਜੀਉ ॥ ਤੁਸਰ ਬਤੋਰਾ ਸਭ ਕਈ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਈ ॥
 ਗੁਣਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਤਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥

॥ ਮਾਧੁ ॥ ਮਾਧੁ ॥ ੫੨ ॥ ੫

ਗਿਆਨੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੋਹੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਥਾ ਵਿਖ ਕਾਏ ਤਰਿ ਤੋਗਾਤ
 ਗਾਖੁ ਤਾਰਿ ਪਨੁ ਸੰਚੁ ਤਾਰਿ ਚਲਾਇ ॥ ਅਨਾਇ ਸਖਾਈ ਜੀਉ
 ਜੇ ਸਨੋ ਬਿਪਾਕਰ ਸਾਧਿ ਆਵੈ ॥ ਨੇਤਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਤਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ਧਰਮਾਦੀ ਤਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿਤਰਿ ਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣਗੁਣ ॥
 ਭੀਤਿ ਰੰਕਰੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਜਗਮਤਿ ਸੇਸਟਉਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ
 ਮਕਾਏ ਠੇਠਾ ॥ ਗੁਣਿ ਸੇਵਕ ਨੇ ਜਿਨ ਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ
 ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਸੇ ॥ ਸੇਵਕ ਚਤੁਰਾਚਤੁ ਕੰਟ ਜਾਨਿ ਆਸੇ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾਥੁ
 ਕੈ ਕਪੂਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਮਤਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰ
 ਨਤਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤਰਿ ਰਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁ
 ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਬਰਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਤਉ ਅਨਾਦਿਨੁ ਨ ਮੁਏ ॥ ਕਰ
 ਜੇ ਜਿਨੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਰੇ ਨਿਸਤਗੇ ॥ ਦਸ ਅਠਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਤਿ
 ਚੁਜਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਬਰਾਏ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ॥ ੮ ॥ ੨੫ ॥ ੨੫ ॥

॥

॥१५॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥

ਮਾਰੂ॥ ॥ਮਤਲਾ॥੫॥

॥੧੫॥

ਰਹੈ ਧਰਤੀ ਅਕਸੁ ਨਿਖੜਾ ਸੇਰ ਓਪਾਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਗਾ ਧਰਤੀ ਪਰ
 ਰੁੜ੍ਹ ਪੈ ਰਹੈ ਇੰਦੁ ਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ ਇਕ ਨਿਰਤ ਓਥਾ ਤਸੁ ਨੀ ਸੋਧੁ
 ਦਾ ਸੁਟੇ ਲਾਜੋ ਗੁਰ ਮੇਰਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ਗਤ ਚੀ॥ ਦੇਤ ਪਰ ਅਰੁ ਦੇਤ
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹਿ ਮੁਖਿ ਆਲਖ ਚਉਗਾਨਾ ਮਾਰਿ ਜਨ ਮੇਰਿ ਗਿਰਿ
 ਜੋਇ ਆ॥੨॥ ਗਜ ਸੁਨਤ ਕੁਰਾ ਮਸੁ ਰੁਪ ਖਿਕੇ ਤੇਰੁ ਪਤਿ ਪਾਇ ਭਾ
 ਬ ਪੁਰੀ ਹਿਤ ਕਉਣਾ ਰਹੈ ਅਤਿ ਰਹੈ ਧਰਮ ਗਾਇ ਆ॥੩॥ ਸਜਾ
 ਗੀ ਰਗਤਿ ਬਿਆਪੀ ਬੇਨੁਰ ਕਰਨੈ ਤਾਗਾ ਕਤੁ ਨ ਕਰਗਤ ਕਾ ਸੰਗ
 ਗਤ ਸੁਟਿ ਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥

॥ਮਾਰੂ॥ਮਤਲਾ ੫

ਪੰਚ ਬਰਖ ਕੇ ਅਨ ਬਧੁ ਬਰਿ ਕੁਤਰਿ ਸਿ ਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ
 ਕਤਿ ਓਜ ਮਕੇ ਕਰਮਾ ਗਿ ਬਿਦਾਗੇ ਮੇਰੇ ਕਰ ਕੇ ਤੇ ਅਗਨ ਤਉ ਧਰੇ ਮਾਂ
 ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਗੁਨ ਪਰਿ ਓਸ ਗਨਿ ਦੁਆਰੇ॥੧॥ ਆਣ ਮੀਕ ਸੁਪਦ
 ਤਰਿ ਓਥਾ ਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਤਿ ਅਗਾਧਿ ਓਗ ਪਤਿ
 ਉਤਾਰੇ॥੨॥ ਕੀਨੀ ਗਖਿ ਅਭਗਤ ਪੁਤਿ ਲਾਏ ਤਗਨਾਖ ਸੁਨਖ ਤਿ ਬਿਦੇ
 ਰੁਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਉ ਓਪੁ ਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉ ਜੀ ਆਰੇ॥੩॥ ਕਵਨ ਧਰ
 ਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿ ਅਮੋਤ ਮਗਨਾਰੇ॥ ਆਇ ਓਸ ਮਨ ਕ ਓਟ ਸੰਗ
 ਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ॥੪॥ ॥੨॥

॥ਮਾਰੂ॥ਮਤਲਾ ੫

ਵਿਤਨ ਵਿਤਨੁ ਮਿਓ ਬਤੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਪਾਏ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਰੇ
 ਮੈ ਤੇ ਤੇਰੇ ਅਜਾਏ॥੧॥ ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਤੁ ਕਾਜਿ ਨ ਲਾਏ ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੇਰੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਤਰਿ ਜ ਸੁਗਾਏ ਗਤ ਚੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਲਿਤੁ ਗੇਤ ਦੇਖਿ ਪਨ
 ਇਸਤੀ ਮਤਿ ਉਰ ਸੁਰੇ ਮੇਰੇ ਆਮ ਦਚਾ ਖਿਭੇ ਉਦਮ ਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਗਾਏ॥੨॥ ਇਤ ਬਿਧਿ ਖਜੀ ਬਤੁ ਪਰ ਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨੀ ਪਾਏ
 ਦਾਤਾਰ ਵਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਮੁ ਬਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ॥੩॥ ਤਿਓ ਗਿਰਿ ਸੰਤ
 ਨੁ ਮਤਤਾ ਦਾ ਸੇਰੇ ਸਰਦਾਏ॥ ਕਤੁ ਨ ਕਤਰਿ ਮਿਥਿ ਭਉ ਦੇ ਕੈ ਮਤ ਅਨਿਦੁ ਸੁਖ

ਅਰੁ ਮਹਲਾ ੫

ਲਖਨਪੀਰਿਓਨਮਾਕਵਨਬਸੁਤੁ ਅੰਕਾਰ ਕਵਨਚਿਤਨਸੁਨਿਉਪ
 ਭੰਗੁਖਤੇਸੁਨਿਕਰਿਗਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤੁਗੁਰੂਕਵਨਕਠਤੇਆਹਿਓਹੁਤੀਨ
 ਜੇਕੁਮੁਦਤਿਚਲਤਖਬਰਿਨਪਾਹਿਓਹੁਤੀਨਸਤਨਸੀਲਪਵਨ
 ਘਟੀਬਸੁਧਾਖਿਮਾਨਿਤਹਾਤੇਪੰਚਤਤਮਿਓਭਾਹਿਓਸੰਜੋਗਾਹੁਨ
 ਕਵਨਦੁਗਤੇ॥੨॥ਜਿਨੀਰਚਗਚਿਆਪੁਗਖਿਬਿਧਾਤੇਨਏਹੁਮੈਪਾ
 ਜਮਮਰਦੁਉਸਤੀਕਉਤੇਰੇਓਤਾਵੇਜਾਈ॥ ਬਰਨਦਿਨੁਨਾਤੀ
 ਭਰਨਮਿਖਿਅਸਗਲਪਸਾਰਾਭਨਤਿ॥ ਜਨਬਖੇਲਉਹੁਰਤਬ
 ਕੇਕਾਰਾ॥੩॥

ਅਰੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮੁਖੁਭੁਵਿਕਾਰਾਬੀਓਚੀਤਿਨਘਾਲਿਓਨਮੁਰਤਨਗੁਣਤ
 ਦੁਜੇਲਾਦਿਵਖੁਲੈਚਾਲਿਓਸੇਵਕਕੀਓਕਿਨੀਬਤੀਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਦਸਾਤਿਬੁਸੇਵਿਓਤਪੁਨਚਲਤੇਗਾਖਿਓਚੀਤਿ॥੧॥ਹੁਤੀਨਜੇਸੀ
 ਜੇਅਕੀਨੀਠਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਤੀਮੋਰਿਓਸਤਜੁਅਨੰਦੁਗਖਿ
 ਹੁਤੀਤਰਿਉਠਿਉਕਉਦਉਰੇਓ॥ ਆਗਿਅਮਤਿਉਖਸੋਈਕਓ
 ਸੋਗਤਰਪੁਨਤੀਜਾਨੀਜੋਜਤੁਕਮੁਰਹਿਓਸਾਤਿਬਕਸੋਮੈਏਮਾਨੇਓ॥੨॥
 ਹੋਰਿਪਾਠੁਕੁਰਸੇਵਕਕਉਸਵੇਹੇਤਲਤਪਥਾਤਾਧੰਨਸੇਵਕੁਸ
 ਹੋਰੁਆਇਜਿਨੀ॥੩॥ਖਸਮੁਪਥਾਤਾ॥੪॥

ਅਰੁ ਮਹਲਾ ੫

ਕੋਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਰਈਠਾਕੁਰਕੀਰਤਨਤਰਿਤਰਿਗਾਈਸੁਮੁਖਕ
 ਰੇਵਿਸੁਮਾਮਿਟੇਗਈਸਗਲਯਾਈ॥੧॥ਅਬਮੋਤਿਜੀਵਨ
 ਹੋਪਾਈਚੀਤਿਆਹਿਓਮਨੇਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਵਈ
 ਤੇਕਾਮਕੁਧਲੈਭਮੋਤੀਵਰੇਨੰਦਰੇਸਗਲਬੈਗਾਈ॥ਸਦ
 ਤੇਜਰੁਤੈਨਜਰੁਕਤਨਿਭਾਇਓਦੁਗਈ॥੨॥ਸੁਖਸੀਤਲਸਗਧਾਸ
 ਤੇਏਸੇਤਸਤਾਈ॥੩॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਏਖਨਭੀਤਰਿਮਾਨਿਮਾਕਬਨੁਨ
 ॥੪॥ਨੀਰਭਉਰਏਸਗਲਭੇਖਏਗੋਬਿਦਚਰਨਓਟਾਈ॥

ਨਾਨਕ, ਜਸੁਗਾਵੈ ਰਾਕੁਰ ਕਾਰੈ ਇਦਿ ਨ ਸੁ ਖਿ ਵਲਾਈ ॥

॥

ਮਾਰੂ ਮਾਤਲਾ ੫

ਜੋ ਸਮਰਥ ਸਾਥ ਗੁਣਾ ਏਕ ਤਿਸ ਕਉ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਵ ਸਿਰੇ ਚੋ ਭੀਜੈ
ਨਭੀ ਤਾਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਝਾ ਕਉ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਪਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ਅਪੁਨ ਪੁਰਖ
ਉਨ ਸਮਾਗ ਸਿਰੇ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਗੰਗਿ ਰਸਿ ਰਚਿ ਅਤਿ ਸਮਿਉ ਜੀ ਅਰਜਨ ਸਿਰੇ
॥ ੧ ॥ ਰਤਉ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ਜੈ ਮੁਖੈ ਰੇਤਾ ਕੀ ਸਹਇ ਨ ਪਾਵ ਸਿਰੇ ਕਾਇ
ਸਿ ਅਲਖ ਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਉ
ਐ ਤਾ ਸਿਉ ਗੰਗੁ ਨ ਲਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁ ਨਿਵਾਰ
ਅਟਕਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੩ ॥ ਭਉ ਓਪੁ ਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੀਧਿ ਰਾਕੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਾ
ਈ ਕੁਟਾਸ ॥ ਰੈ ਗੁਣ ਬੁਝੁ ਭੁਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਤਾਈ ॥

॥

ਮਾਰੂ ਮਾਤਲਾ ੫

ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭ ਕਿਧਰੇ

ਤਿਸ ਤੇ ਕੁਟਾ ਦੁਖਾਰਿ ਓਟਿ ਸਤ ਪਾਵ ਭਰੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਅਗਾਥਿ
ਏ ਜਾਰਿ ਓਟਿ ॥ ਮੁਕੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਹਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਓਟਿ ਦੁਖਾਇ ਕਰਹਿ
ਮਖੋਰੀ ਪੋਖ ਤਨੈ ਨਾ ਬਿਦਾਰਿ ਓਟਿ ॥ ਰਤਉ ਅਸਾਧ ਰੋਗ ਉਪਜਿ ਤੇ
ਭੀ ਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਟੁ ਟਾਰਿ ਓਟਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਾਤੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ਓਟਿ
ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਥੀ ਚਾਰਿ ਓਟਿ ॥ ੩ ॥

॥

ਮਾਰੂ ਮਾਤਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਗਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਟਰਿਗੁ ਦਗਾਵ ਨੀਤੀ ਤੀਤਿ ਭਿ
ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਉ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਤੈ ਸੋਊ ॥ ਸੰਤ
ਅਪੇ ਅਪਿ ॥ ਰਤਉ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ
ਪਿਨਿ ਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਇ ਓਸ ਚਾਸੋਇ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਠਿਹਿ ਭੁ
ਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਸਤਨਾਮੁ ੫ ੫੫੭ ੩

ਨਾਨਕਾ ਜੀ ਅਸੁਪਾਦਾਤਾ ਨਮਕਾਤੇ ਦਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਧ ਤੋਝਮ
 ਨਾਨਕਾ ਜੀ ਵਰਦੁਲਾਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਸ਼ ਰੇਨਰ ਅੰਸੀ ਕਰਹਿਓ ਅ
 ਤਜਿਸਾ ਰੰਗ ਧਰਤਰਮਿ ਜੁਨੁਕਾ ਮੰਡਿਟਾਪਟਿਓ ਦਮੀਸੀ ਗੀਸਾ ਨ
 ਨਾਉ ਧਰਣੀਧਰਤਿ ਅਗਿਨੀਚਕੁਰਾ ਮੰਦਾ ਨਾਨਕੁ ਤੁੰਦਰਤਾ ਕੇ ਦੁਖ
 ਨਾਨਕਾ ਕਹਾਇ ਅਗਿਆਨਾ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਕਾ ਦੁਖ ਸਤਿਤੋਤਾ ਅਸ
 ਨਾਨਕਾ ਅਜੋਬਿਨ ਸਤਸੰਨਿਤ ਚਲੁ ਜਾਨਖ ਪਰਕੀਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ
 ਨਾਨਕਾ ਸੇਧੁ ਨਾਨਕਾ ਸਾਖ ਮਤੀ ਬੁਝਮੁ ਦੁਖੈ ਸਮਭਏ ਕੋਸਮਿਤਾ
 ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਤੋਤੋ ਜੋਸੁਨੈ ਸੋਪਾਨਿ ਪਾਨਖ ॥ ੧

ਸਤਨਾਮੁ ੫ ੫੫੭ ੩

ਨਾਨਕਾ ਸੰਗਿ ਸੋਪੁਰਤ ਕਾਵਏ ਮਨੁ ਪਾਇ ਬਿਸਾਰਿਤ ਰਿਜੀਉ ਬਿਖੈ ਤੋਗਾਤਿ
 ਤਖੈ ਮਗਾਇਲਾਇ ਰੇਨਰ ਕਾਇ ਪਗਰੇਤ ਜਾਇ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿਗਰ
 ਨਾਨਕਾ ਤੀਸੁ ਨਿਓ ਪਗਰਾਇ ਰਹਾਉ ਬਿਕਾਰ ਪਾਸਰਗਲਾਤਿ ਬਾਧੈ
 ਨਾਨਕਾ ਮਤਾ ਸਾਗਰ ਸਮੁੰਦ ਲੰਘਨ ਪਾਗਿ ਪਗਨਾ ਜਾਇ ਨਾਨਕਾ ਕੁੰਝੀ
 ਨਾਨਕਾ ਪਾਓ ਨੇਤਰ ਬੇਠਿਗਾਇ ਸੀਸੁ ਭੀਤਾ ਵਜਾ ਕਬਤੁ ਮਿਲਈ ਮ

ਭਾਉਤਰਮਾਹਿ ਸ੍ਰਗਮੁਕਤਸਮੀਮੁਕਤਾਥਾਮਾਗਿਆਰੇਆਰਾ
 ਸ੍ਰਗ ਵਤਜੇਸੇਸੇਸੰਤਰਅਭਿਪਤਸਦੀਸਮਾਜਾਹਿ
 ਤਿਸੁਹਤਿਅਪਰਚਾਜਿਨੇਕੁਪਾਹਿਮੀਤਿਅਨੁਰਾਹਿ ਕੁਮਿਮੰਤੁਕਾ
 ਮੁਦੀਨਜਨ ਸੰਕਟਜੀਨਪਾਹਿ ਰਾਗਹੀਨਾਥਪਿਪਾਨਿਕਾ
 ਧਿਆਇਤਰਿਜੀਉਤੇਧਿਮਿਰਤਕੁਤਿਅਗਿਦੁਜਭਉ ॥੧੧੬॥
 ਮਾਰੂ ਮ ੫ ਘਰੂ ੩

॥੫॥੨

ਥਾਤਰਿਜੁਚਨਤੇਥੁਦਿਪਰੇਗਾਹਿਘਰਤੀਮਾਹਿਦਿਆਹਿਅਥਾ ਆਰਾਧਨਾ
 ਜੁਭੁਪੁਰਪੇਖਿਅਮੇਰਾਮਾਥਾਰਿਨਕਤੁਜਾਹਿਅਥਾ ਮਾਨਕਾ
 ਪਾਇਓਤਰੇਪੁਰਪਾਹਿਅਥਾ ਮਾਇਅਮੇਲਾਨਪਾਹਿਅਜਾਈਕਰਿਕਾ
 ਰੁਦਿਵਾਹਿਅਥਾ ਹੁਓ ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰਪਾਰਬੁਭਮਾਮੇਕੰ
 ਧੁਅਕਥੁਕਥਾਹਿਅਥਾ ਅਨਾਦਸਾਬਦਦਸਮਦੁਆਰੇਵਾ
 ਤਅੰਮਿਤਨਾਮੁਚੁਆਹਿਅਥਾ ਤੋਟਿਨਾਤੀਮਨਿਰਿਸਨਾਥੁਰੀ
 ਤੰਤਰਸਮਾਹਿਅਥਾ ਚਰਚਰਚਰਚਰਚਰਸੇਵੇ ਅਪਰਾਧਹਿ
 ਹਿਅਥਾ ਸਤਜੇਅਵਾਸਤਜੇਜਾਵਾਸਤਨੇਮਾਥੇਲਾਹਿਅਥਾ ਕੁ
 ਮੁਗੁਰਿਖੇਹਿਅਤੰਤਰਿਮਤਲੀਮਤਕੁਪਾਹਿ ॥੧੧੭॥
 ਮਾਰੂ ਮ ੫ ਘਰੂ ੩

ਜਿਮਾਤਿਅਜਿਮੀਵਾਜਿਤਾਥੀਕਹਿਸਿਉਰਚਨਾਹਿ ਆਰੁਤੀਆਵਾਹਿ
 ਫੁਏਤਹਿ ਰੇਮਨਵਰਥੀਜਲੁਨਾਉ ਥੋਹਿਥੇਤੀਅਹਿਮਾਥਾਭਯੋ
 ਅਹਿ ਹੁਓ — ਥੋਹਿਥਾਤਰਾਭਰਮੁਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਈ ਜਾਇ ਕਾ
 ਜਿਸਕਉਪੁਰਤੁਥਿਖਿਅਸੋਈਕਰ ਕਮਾਹਿ — ਭਾਉਲਗਾਗੋਬਿਦਨੇ
 ਥਪਾਈਥਾਹਿ ਥੋਤਿਮੇਰੇਜਾਮਿਅਨੀਖੁਟਿਨਕਥੁਜਾਹਿ ਪਾਇਅਸੋ
 ਪਦਰਥਥੋਰਿਨਕਤੁਜਾਹਿ ਕੁ ਸੁਖੁਪਾਹਿਅਥਿਪਤਿਗੇ
 ਮਾਰੂ ਮ ੫ ਘਰੂ ੩

ਫੁਟੇਅਰਭਰਮਕਅਨਤਿਭਹਿਓਪਰਗਾਸੁ ਕਾਈਥੋਈਪਗਤਤੇਰੁਜਿ
 ਦਿਖਾਥੁ ਅਵਤੁਜਾਫੁਜਤਿਓ ਤਪਕਿਕਰਤੁਭੁਭਿਭੁ

... ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇ ਆਤਮੁ ਭਰਿਗਏ ਨਿਗਟਾ ॥
... ਅਟਕਤਿ ਸਤੇ ਬਾਟੀ ਤਉ ਕਟਾ ਕਰੈ ਕਟ ਵਾਰ ॥ ਚੁਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ
... ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰ ਚਰੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਪਰਮਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠ
... ਸੁਆਉ ਬਣਾਇ ਆਸਚੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਚੁ ਵਖਰੈ ਨਾਨਕ ਪਰਿਪਾਇ ਆ ॥
॥ ਮਾਰੂ ਮਾਣਾ ੫ ॥

... ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਕਮਾ ਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ਮਨੀਓਇ ਬੈਠਾਇ ਕਾਂਤੀ ਨਿਰ
... ਨਿਗਾਠਾ ਓਇਉ ਦਾਸੀ ਗਿਰਤ ਜਿਚ ਲਿਖਿਓ ਟਕੈ ਨਾਟੀ ਨਾਠਾ ॥
... ਜੀਅ ਕੀ ਕੋਪਾਤਿ ਬਾਤ ਕਟਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤ ਮੇਕਉ ਪੁਰੁ ਮੇਲੈ ਐਸੇ ਕਟਾ ॥
... ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈਦੇ ਡੀਸਾ ਪੰਮਨੁ ਆਦਤ ਦਿਸਿ ਧਾਨਾ ਬੁਝ ਮਚਰਿ ਬੁ
... ਜਕੀ ਨਾਤਿ ਰਦੈ ਤਉ ਆਗੁ ਮਾਨਾ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ਓਇ ਕੈਤੀ ਗਬਿਭੁ ਮਿਓ ਸੋ
... ਕੋਪੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਘੁੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭਏ ਰਾਮ ਦਾ ਸਹਟੀ ਅਨ ਕੋ ਓਪਾਵਾ
... ਸਤਨ ਮਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਤ ਰਿਭੇ ਖੁਦਿ ਖਾਵਾ ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਗ
... ਯੇ ਮਨੀਨ ਡੀਤ ਰਿਤ ਰਿਗਾਵਾ ॥ ਡਰਖ ਸੰਗਲ ਭਮੋਂ ਡਰਤ ਡੇ ਨਿਰ
... ਡਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾਦਾਇ ਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥
... ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨਿ ਮਲਿ ਆਤਾ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚੇਤਾ ॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
... ਜੇਗਾਇ ਆਸ ਭੁਕਿਓ ਜਾਏ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਪੀਤ ਮੁਖਿ ਸਰਿਗਾਏ ਕ
... ਰਾਇ ਆਗੁ ਡਉ ਡੁਜਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਗੁਮਰੂ ਮ. ਪ. ਪਗੁ ॥ ੩ ॥
... ਭਖ ਸਰਬ ਕੋਰਾ ਜਾਜਿ ਸੁਤਿ ਰਦੈ ਨ ਮੁਤ ਮਾਗਾ ਜਾ ਕਉ ਨ ਮੁਨ ਦੀ ਆਮੋਰੈ ਸਤਿਗੁਰ
... ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਨਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਡੀਪਤਿ ਰਾਖੁ ਚੀਤਿ ਆਵਤਿ ਤਬ
... ਤੇ ਪੁਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀ ਐਖਾ ਕੁ ਰਾਤਉ ॥ ਰੁਪਰੰਗ ਪੁਸੀ ਅਮਨ ਭੰਗਣ
... ਭੰਗਣ ਵਿਕਾਰਾ ਡਰਿਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਕਲਿ ਆਣੁ ਸੁਖੁ ਸਤ ਜੁਇ ਡੁਸਾਰਾ
... ਮਾਇ ਅਰੰਗ ਬਿਰੰਗਾ ਖਿਨੈ ਮਨਿ ਜਿਉ ਬਾਦ ਰਕੀ ਬਾਇ ਆਸੇ ਬਲ ਭਏ
... ਗੀਗਾ ਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਡਰਿ ਡਰਿ ਗਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਉਚ ਮੁਚ ਆਪ
... ਅਮੀ ਅਗਮ ਦਰ ਬਾਰਾ ਨ ਮੋਵੈ ਆਈ ਸੋਭਾ ਨ ਕਖ ਸ ਮਪਿ ਆ
... ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

ਭਗਤ ਭੂਖਿਓ ਭੀਖਿਓ ਭੀਖਿਓ ਭੀਖਿਓ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸ ਨਾਥੁ ਰੁਚਿ ਸਧਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੂੰਹੋਂ ਵੇਚਾਰਾ
ਜਿਉ ਕੈ ਅਰਥੁ ਤੁਮ ਜਲੀ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਟਨ ਜਲੀ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਤ
ਕਾਵੰਧੁ ਮੀਤੁ ਨਾਇਆ ਜਿਸ ਕਉ ਤੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਛੁਬੁ ਅਮੀ ਸੋ ਜਨੁ ਮਨ ਪਧ ਗਿਆ ਮੀ॥

[illegible]

॥ १ ॥ असी जगति पाणी ॥ स
॥ २ ॥ अपने कठि विरपा करी अउं ऐकना भुयि आणी ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ४ ॥ २ ॥

॥ मन्त्रः ॥ ५ ॥ यत्तु ॥ ३

ਨਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਗਾ ਮਿਤਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ਮਿਕਉ ਦੇ ਤੁਧਾ ਨਾ ॥੧॥ ਗਤਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜਈ ॥ ਬੀ
ਚੁ ਅਵਗੁਨ ਕਈ ॥੨॥ ਜੀ ਅਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤੈਂ ਤੈ ਸੀ ਅਏ ॥ ਕਾਦਹਿ
ਮਿਤਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਲਾਗੈ ਸੇਵਾ ॥੪॥ ੫ ॥੨੧॥

। मङ्गलम ५

ਤੰਤ੍ਰਿਧਾਰਨਤਰਨਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿਜਾਣੀਐਐਸਕੇਈਭੇਟੈਸੰਤ੍ਰਿਜਿਤੁਤਰਿਤਹੇਤਰਿਧਿ
 ਐ॥ ਮਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤੱਕਤੀਅਤੁਦਾਸੁਤੁਖਾਗਾਇਤਾਓਟਅਧਾਗਾਗਤਉ॥
 ਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨਇਕਾਕਿਨਉਦੀਨਾਤੁਸਹੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਤੁਤੁਮਜਬ
 ਮੀਨਾ॥ ਪੂਰਨਬਿਸਥੀਰਨਸੁਅਮੀਅਤਿਅਇਓਧਾਐ॥ ਸਗਲਕੁਮੰਡਲਖੰਡ
 ਤੁਤੁਮਹੀਅਐ॥ ੩॥ ਅਟਲਅਖਇਓਦੇਵਾਅਲਖਅਪਾਗਾਦਨੁਪਾਵਉਸੰਤ
 ਨਾਨਕਹੇਨੁਦਾਸਾਗਾ॥ ੪॥ ੬ ॥ ੨੨॥ ॥ ਮਾਗੁਆ॥ ੫॥ ਅਗੁ॥ ੬ ॥

[illegible]

ਮਾਧਿਸੁਭਾਏ। ਠਰਿਭੰਡਾਰੁ ਤਾਥਿ ਆਇਆ। ਗੁਰਤੇਪਾਇਆ।

॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਨਾ।

॥ ਮਾਰੂ ਮਾਧਾ ੫ ॥ ੬ ॥

॥ ਤੁਪਦਾ ॥

ਓਰਿਸਗਲਾਸਿ ਆਇਆ ਮਿਲਿਸਾਧਤਿ ਆਗੁਮਨਾ। ਅਵਰਸਭਾਕੇ ਚੁੰਨਿ
ਰਸਨਾ ਰਮੁ ਰਮੁ ਵਖਾਨਾ। ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨਿ ਸੁਨੁ ਤਹਿਨਾ ਮੁ। ਮਿਟਤਿ ਅਪੁੰਨਾ
ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਵਨੁ ਬਧੁ ਰੇ ਜਾਮੁ। ਗੰਠਾਉ। ਦੁਖ ਦੀਨ ਨਤਉ ਵਿਅਧੈ ਮੇਰੇ
ਵਿਸੁਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾ। ਭੁਵਖਾਨੈ ਤਰਿਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ। ॥ ੧ ॥

॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਾਧਾ ੫ ॥

ਜਿਨੀਨਾ ਮੁਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਤੋਂ ਦੇਖੇ ਖੇਡਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬਿਲਾਸ ਬਨਤੁ
ਏਨੇਤਾ। ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਤਾ। ਜਲਤਨਾ ਤੀਅਗਨਿਸਾਗਰ ਸੁਖ
ਨੇਦੇਤਾ। ਗੰਠਾਉ। ਬਿਰਖ ਚਾਹੈ ਆਜੈ ਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਭੁਲਤ ਮੇਰੇ
ਰਿਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲਿਸਾਧਨਾ ਨਕਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਅਵਤਏਤਾ। ॥ ੨ ॥

॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਾਧਾ ੫ ॥

ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਤਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਵਸਤ ਨੀਤਾ। ਮਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨੈ
ਬਿਅਪਤਉ ਸਨਨ ਸੀਤਾ। ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੇਤਿ ਮਨ
ਹਿਤ ਰਿਤ ਰੇ ਨਿਧਾਨਾ ਏਤ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ। ਗੰਠਾਉ। ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰੇ
ਲਗੋ ਪਾਲਗੋ ਬਿਦਯੈ ਜਯੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਾ। ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ
ਨੁਨਾ ਨਕਤਿ ਸੁਸੰਗਿ ਬੀਧਾ। ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਾਧਾ ੫ ॥ ੬ ॥

ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਿ ਦੇਇਤਾ ਗਿ। ਚਰਣ ਸਰਬ ਰੁਜ
ਸਾਧੁ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਤਿ ਪਾਰਿ। ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਤਿਰਦੈ ਪਾਰਿ
ਰਿਪੀ ਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਘਾਇਤ ਗਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲਾ ਵਿਸਾਗਿ। ਗੰਠਾਉ
ਉਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਪੁ ਭਕੇਤੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ। ਗੰਠਾਉ ਦਭਜੈ ਸਭਿ
ਰਖਪੁਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਭਾਰਿ। ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਾਧਾ ੫ ॥

ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀਤਾ ਪੁਰੇ ਦੁਸਾਧੁ ਬੀਉ। ਤਿਸਤਿ ਪਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਕਰਿ ਬਿਪ੍ਰੀਤ
ਦੀਉ। ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ। ਅਨਸਾਰ ਦਾ ਬਿਸਾਰਿ ਤੇਰੇ ਅਮਰੁ ਜੁਤਿ
ਉ। ਗੰਠਾਉ। ਨਾਮੁ ਇਕਰ ਸਰਗਨਾਮਾ ਮਿਲਾਗੀ ਘੀਉ। ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖ ਬੰਦੁ

ਮਾਤੁ ਮਾਤਾ ੫

੨

ਕੀਤੀ

ਮਾਤਾ ਤਾਉ ਦਰਿਗਾਧਾ ਲਗਾਨ ਦੇ ਤਨ ਸੇਕ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਹੀ ਭਾਗ
ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਮਕੀ ਕਾਰਿ ਟੇਕ ਤਿਸ ਤਿਉ ਜਿਨਿ ਤੁਕੀ ਆਪੁ
ਗਏ ਕੁ ਗਤਿ ਦੇ ਮਨ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿ ਆਪ ਆਪਿ ਸਗਲੇ ਕੁ
ਤਰੇ ਕਈ ਆਨਕ

ਮਾਤੁ

ਮਾਤਾ ੫

ਪਾਤੁ ੬

ਤਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ਮਾਤਾ ਤੁਝ ਲਾਮਾ ਤਿਉ ਕਾਨ੍ਹ
ਮੇਰੇ ਮਾਥਿ ਨਾਥ ਸਾਥ ਕਰ ਕਾਰਣ ਚਿਤਿ ਆਵੈ
ਗਏ ਕੁ ਗਤਿ ਦੇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨੁ ਟੁਕੀ ਚਰਣ ਤਹਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਾਨਾ ਮਾਧੁ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਗਾਧ ੨ ੨੦॥

ਚੰਗਾ ਸਾਦਿ ਮਾਤੁ

ਮਾਤਾ ੫

ਪਾਤੁ ੭

ਮਾਤਾ ੧

ਜਿਉ ਵਿਜਗੁ ਪੁਰਤੁ ਤੀਤੁ ਆ ਪੰਚ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਆ ਸਾਧੈ ਕੈ
ਦੇ ਤੀਵਿਚਿ ਜੀਤੁ ਆਇ ਪਾਇ ਆ ਜਿਥੇ ਭਗਤਿ ਭੇਭੇ
ਭੇਭੇ ਭਗਤਿ ਮਾਤਾ ਗੁਰੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਏ ਸੋਈ ਭੇਭੇ ਸਾਸਿ
ਜਾਇ ਆਇ ਆ ਵਿਚਰੁ ਗਰਭੇ ਨੇਕਾਇ ਆਇ ਆ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾ
ਜੀਤਿ ਆਇ ਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਆ ਜੀਤੀ ਗਤੁ ਨ ਕਿਤੀ
ਭਾਇ ਆ ਮਿਤਰ ਵਾਨੰਗ ਖਿਲਾਇ ਆਨ ਆਪੇ ਜੀਤ ਜੰਤ ਸਭੇ
ਜੋ ਆਪੇ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਝਿ ਆਇ ਚਾਇ ਆ ਆਇ ਆਪੇ
ਭਾਇ ਆ

ਮਾਤੁ ਮਾਤਾ ੫

ਜੀਵੀ ਭੈਣ ਨਾਈ ਏ ਕੋ ਸਤਾਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਿਸੇ ਭੈਣ ਪਾਪ
ਭੈਣ ਸਾਸਿ ਮਗੁਤੁ ਪਰਧਨੁ ਤੇ ਘਾਟਿ ਘਾਟ ਵਾਸੀ ਸਗਲੀ ਵਾਸੀ
ਜੀਤੁ ਜਾ ਕਾ ਬੁਨੁ ਤੇ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੁਰਾਨਾ ਕਾਕ
ਤਗਤ ਜਨਾ ਕਾਰਖ ਟਟਗਾ ਸੰਤ ਜੀਵਿ ਜਪਿ ਪੁਰਾ ਅਧਾਰ
ਕਰਨ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨੁ ਤਿਸੁ ਕਰ ਬਨੁ ਤੇ ੨

76 11-11-11-11-11-11

[illegible]

॥ ਮਰੂ ਮ ੧ ॥

ਕੋਟਿ ਬਾਲਾਦਿ ਆਦੀ ਅਸਮੁੰਦ ਮਸ਼ਾਰਿ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆ
ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਵੰਝੀ ਤਬ ਨ ਖੇਵਟੁ ਜਲ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾ
ਬਾਬ ਜਗੁ ਠਾਕਾ ਮਤ ਜਾਣਿ ਗੁਰਾ ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਨਾ
ਮਾਣਿ ਰਤਾਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੈ ਬੋਲਿ ਬਾਸ ਬਦਿ ਲਘਾ ਵਦਤਾ
ਤਿਥੈ ਪਵਤੁ ਨ ਪਾਵ ਕਨਾ ਜਲੁ ਨ ਆਕਾਰੁ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਾਚਿ ਨਾਇ
ਜਲੁ ਤਰਦੁ ਤਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਹੁੰਚੇ ਸਚਿ ਉ
ਦਾਇਆ ਆਵਾਗਉਤੁ ਨਿਵਾਰੇ ਆ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਥੇ ਗੁਰਮਤੀ ਸਤ ਜੁਝੁ ਪੂਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾ
ਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰਸੁ ਪੂਰਾ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਣੀ ਐ ਕਿਸਨੋ
ਜੇ ਦਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ੪ ॥ ਸਗਰ
ਪੁੰਨੀ ਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾ ਕੁ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਠਾਕਾ ਠੀ ਐ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਪ
ਰਾਇ ਜੰਮਣੁ ਮਰ ਢੁਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟਿ ਆ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਤਉ ਮੈ ਬਿ
ਧੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਸ ਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ਜਗ ਜੋਤਿ ਨ ਸਕਈ

ਸਚਰੋਲੋਲਾਇ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੋਮਾ ਖੀਨੋ। ਜੇ ਸੁਵਚਨੁ ਮੈ

॥ ੬॥ ਧੰਧੈ ਧੰਧੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਅਨਾਥੁ ਏਵੀ ਚਾਰੁ ਜਮ ਕੁਮਰੁ

ਰਿਅਮ ਨ ਮੁਖੁ ਤਾਪੁ ਗਵਾਰੁ। ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਓ ਬਰੇ ਸਚਾ ਸੁਖੁ

॥ ਸੁਟੁ ਪਿਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬਲੇ ਬੈਲਾਣੁ। ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਤੇਰੇ

ਐਉ ਰੈਤ ਪੇਕਾਵਾਰੁ। ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਕ ਸਮੁਪ ਬਾਣੀ

ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ। ਮਾਰੂ ਮ ੧

ਸਥਾ ਦਿਮ ਰੈਤਾ ਮਰਿ ਮਰੁਭਾ ਗੋਇ ਸ ਪਤਿ ਜਾਉ ਜਿਸ ਕੈ

ਭਾਗੀ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੇ ਨਾਉ। ਮਾਰਿ ਰਾਖਿ ਏਕੁ ਤੁਖੀ

॥ ੭॥ ਥਾਥਾ ਮੈ ਕਚੀ ਫੁਕ ਚੁਮਿ ਤੀਨੁ। ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈ ਕਢੁ ਨ

ਗੀ ਮਤਿ ਕੀਨੁ ਗਤਾਉ। ਅਵਗਣੇ ਸੁਭ ਰਗੁਣਿ ਨੀ ਬਿਨੁ

ਜਾਉ। ਸਤ ਜਿਸ ਬਾਦਿ ਸੁਖੁ ਉਪ ਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਪੁਨਾਇ। ਜਿਨ ਕੈ

ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੁਖ ਸਤਾਇ। ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਜੇ ਕਿਤੁ

ਸਾਗਿ। ਅਗੈ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਨੀ ਗਡੇ ਲਦੇ ਥਾਰੁ। ਵਿਭਾਤਿ ਅਮੋ

ਖ ਘਟੇ ਜਮ ਦੁਆਰਿ। ੩॥ ਅਗੈ ਕਿ ਅਜਾਣਾ ਨੀ ਮੈ ਭੁਲੇ

ਇ। ਭੁਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਦ ਸੇਤਿ ਸਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਤ

ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਤ ਫੁਨ ਜਾਇ। ੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾ

ਖਾ ਮੁਖਿ। ਧਿਆਇ ਪੰਨ ਖੜੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖਾ। ਭੁਪੁੰਭਾ

ਕਤ ਮੈ ਵਿਸੇਖਾ। ੫॥ ਰੁਖੀ ਪਾਏ ਜੇ ਭਵੇ ਕਿਨਾ ਤਿਸ ਮਾਗਉ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰਾਨੁ ਦੇਇ। ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਇ ਨ ਦੇਇ। ਮਾਮਾ

॥ ੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨ ਵਤੈ

ਥੀ ਭੁਭੁ ਪ੍ਰਾਨਾ ਰਿਨ ਪੁਰਖ ਨ ਪੰਖ ਫੁਲ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰ ਸਰੂਪ

ਭਾਵੈ ਸੋਧੀ ਐਤੁ ਦੀਪ ਕੁਤੁ ਧੁੰਧੁ॥ ੭॥ ਗਤਿ ਸਾਦਚਾ

ਤੀਰੇ ਗੁਰ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚੇ ਦੇ ਫੁਟੈ ਸੋਗਾ ਵਿਜੇ ਗੁਰ

ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਭੰਗੁ॥ ੮॥ ੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੧

ਸਚੀ ਕਰਕ ਮਾਵਣੀ ਏਕ ਲਾਖ ਚਬਾਇ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ

ਵੇਕਰ ਸੁਨੀ ਚ ਥਾਤਿ ਬਿਖੁਲਾਇ ॥ ਐਸਾ ਲਾਭ ਮੇਰੇ ਲਾਭ ਕੇ
 ਮਨ ਮਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਾ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਭ ਪਿਆਰੀ ॥
 ਅਨਿਲਾ ਲੇਚਾ ਕਰੀ ਗਏ ਸਿਰਿ ਮੀਰੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਦੇਚਿ ਅਸ
 ਚੰਨ ਪੀਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਥਾ ਮਿਟੈ ਕਾਟੈ ਮਨਿ ਪੀਰੀ ॥ ੨ ॥ ਲਾਭ ਗੋਲਾ ਪ
 ਰਿਅ ਕਉ ਵੇਚਿ ਆਈ ਐ ॥ ਭਾਣੇ ਬਖਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸਚੁ ਕਰ ਕਮਾਈ
 ਵੇਚੁ ਅਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਲਾਭ ਗੋਲਾ ਮ
 ਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਭਾਵਣੀ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਤਿ ਠੀ
 ਮਨ ਤਨ ਤੇਰਾ ਤੁਪੁਰੁ ਸਚੁ ਪੀਰ ਕਪੂਰ ਕੀ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੈ ਬੈਠ ਫੁਝਿ ਰਣ
 ਦੁਖ ਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੈ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸੁਚਾ ਖਿਆ ॥ ਸਚੈ ਘ
 ਸਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾ ਖਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਟੈ
 ਜੇ ਜਾਵੀ ॥ ਛਾਬਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗੀ ਲਾਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਜਤੁ ਤੈਸੇ ਚੇਨਿ ਜਤਾਵੀ ॥ ੬ ॥ ਅਨਤਿ ਲਾਭਾ ਵੇਧਿ ਆਪੁ ਭਏ ਤਿ
 ਅਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਰੀ ॥ ਬਾਇਕਾਰ ਸਭੇ ਥ
 ਸਚੀ ਤਰੁਤਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਤਿ ਨ ਠਉਰਨ ਠਉਰੀ ॥ ਲਾਭ
 ਚੁਤਿ ਆਗਿ ਆਪਾਇ ਆਤਿ ਨ ਠਉਰੀ ॥ ਤੁਬਖ ਸਤਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੇਇ ਨ
 ਲੇਜਾਉ ॥ ੮ ॥ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਗੁ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥
 ਭਉ ਆਰਤ ਨ ਤੀਧੁ ਰਿਠਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਅਵਗਾਇ ਬਾਧਿ
 ਸੁਭੇ ਤਸਰੀਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈ ਅਸਾਭਿ ਗੁਨ ਤਠ ਕੀਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿ
 ਐਉਰਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਿਖੈ ਸੋ ਮਿਥੈ ਧੁਰਿ ਤੁਕ
 ਆਗੈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖਾ ਤਿਉ ਰਣਾ ਜੇ ਦੇਤਿ ਸੁਖਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖਾ
 ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤਖਿਵਰਾ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਚਾ
 ਰੀਤਾ ਕਿ ਆਸਾ ਲਾਤੀ ਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਦੇਸੈ
 ਨ ਦੁਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਥਾ ਤੀ ਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਤੀ ॥ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਤਿ
 ਚਰੀ ਬਹੁ ਅਲਜੰਜਾ ਲਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗ ਮੇਧੁ ਧਿਅ ਜਮ
 ਨਾ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੁਰਾ ਰਖਵਾ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਭਖੈ ਪਤਿ

ਪਵੈ ਸੇਪੁਰੇਭਾਈ। ਪੁਰੇਪੁਰੀਮਾਤਿ ਤੈਸਚੀਵਰਿਭਾਈ। ਵੇਦਤੋਂ
ਈਥੇ ਥੇਥਾਕਿਪਾਈ॥ ੫॥ ਖਾਹਸਮੁੰਦ ਚੰਦੋਂ ਥੀਐ। ਏਕੁਮਦੰਤ
ਦੁਇਦਿਨਚਾਰਿਸੁਟਾਵਣਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈ। ਗੁਰਸਾਗਰਸਤਿਸਵੈ
ਤੋਟਿਨਾਵੈ॥ ੬॥ ਮੇਰੇਪੁਰਭਾਵਨਿਸੇਉਜਲੇਸਭੇਮੈਭੁਭਗੀਜੈ।
ਜਲਤਾਥੀਐਪਾਹਸਸੰਗਿਭੀਜੈ। ਵੇਨੀਸਾਚੇਠਾਠਕੀਕਿਨੀਕੀਮਤਿ
॥ ੭॥ ਭੇਖੀਤਾਬਨਘਰਈਤੀਰਥਿਨਤੀਦਨੇ। ਪੁਥਉਥੇਦਪਜੋਤਿ
ਮੁਰੀਵਿਛੁਮਨੇ॥ ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਸੋਕਰੇਪੁਰਾਗੁਰਗਿਅਨੇ॥ ੮॥
॥ ਮਾਗੁਮਾ॥ ੧॥ ੫੨੧

ਮਨਮੁਖਘਟਗਿਘਰਤਜਿਵਿਗੁਚੈਅਵਰਾਕੇਘਰਤੇਗੈ। ਸੋਤਪਰਮੁਖ
ਸਤਿਗੁਰਨਭੇਟੈਦੁਰਮਤਿਪੁਮਨਘੇਗੈ। ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਪਾਠਪੜਿਥਾਕਿ
ਤੋਇਵਧੇਗੈ। ਕਾਚੀਪਿਰੀਸਬਦੁਨਚੀਨੈਉਦੁਰਭਰੈਜੈਸੇਛੋਰੈ।
ਸੀਰਵਤਰਵੈਸੰਨਿਅਸੀ। ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਏਕਥਿਵਲਾਗੀਤੈਗੈਮਿਸਤੇ
ਪਤਾਸੀ॥ ੧੨੯॥ ਘੋਲੀਗੋਰੁਗੰਗੁਚੜਾਇਆਵਸਤਭੇਖਭੇਖਾਗੀ। ਕਪੜ
ਬਨਾਈਖਿੰਥਾਝੁਲੀਮਾਇਆਧਾਗੀ। ਘਰਿਘਰਿਮਥੈਜਗੁਪਰਥੈਮਨਿਧੈ
ਤਾਗੀ। ਭਗਮਿਭੁਲਾਣਾਸਬਦੁਨਚੀਨੈਜੁਐਥਾਜੀਤਾਗੀ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਅਗਾਧੁ
ਨੁਬੁਝੈਥਾਤਰਿਪੁਅਰਤਾਪੈ। ਗੁਰਸੇਵਾਥਿਨੁਭਗਤਿਨਤੋਈਕਿਉਕਰਿਚੋਸਿ
ਨਿਦਾਕਰਿਕਰਿਨਰਕਾਨਿਵਾਸੀਅੰਤਰਿਅਤਮਜਾਪੈ। ਅਰਸਠਿਤੀਰਥਭਜੈ
ਚਤਿਕਿਉਮਲੁਧੋਧੈਪਾਪੈ॥ ੩॥ ਥਾਈਖਾਕਥਿਭੁਤਚੜਾਈਮਾਇਆਕਾਨੁ
॥ ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਏਕੁਨਜਦੈਸਾਚੁਕਤੇਤੇਥੋਂਤੋ। ਪਾਠਪੜੈਮੁਖਿਭੁਰਥੈ
ਕੀਮਤਿਓਂਤੋ। ਨਾਮੁਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਥਿਨਾਵੈਕਿਉਸੋਂਤੋ। ਮੁੰਗੁ
ਜਟਾਸਿਖਥਾਧੀਮਨਿਰਤੇਅਭਿਮਾਨਾ। ਮਨੁਅਭੋਲੈਦਤਦਿਸਿਧਾਵੈਥਿਨਤ
ਮਗਿਅਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਥੋਰਿਮਤਾਥਿਖੁਪੀਵੈਮਾਇਆਕਾਦੇਵਨਾ। ਕਿਰਤ
ਈਤੁਕਮੁਨਬੁਝੈਪਸੁਆਮਾਤਿਸਮਾਨਾ॥ ੫॥ ਤਾਥਿਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਅਮੀਰ
ਪਜੀਤਗੀ। ਏਸਰੀਜੇਕਰਿਕਾਮਿਵਿਨਾਪਿਆਚੇਤੁਲਾਇਆਪਾਨੀ। ਸਿਖਕੇ
ਬਦੁਨਚੀਨੈਲਾਪਟੁਏਥਾਜਾਗੀ। ਅੰਤਰਿਥਿਖੁਬਾਹਗਿਨਿਰੰਤੀ। ਜਮਕਰੈ

ਸੋਸੰਨਿਅਸੀਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਵਿਚਤੁਮਾਪੁਗਵਾਣੋ। ਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਨਕਰਈਅੰ
ਥੇਸੇਥਾਏ। ਬਕੈਨਬੋਲੈਖਿਮਾਧਨੁਸੰਗੈਤਾਮਸੁਨਮਿਜਲਾਣੋ। ਧਨੁਗਰਹੀਸੰਨਿਅਸੀ॥

ਅਸਨਿਗਸਰੇਤਸਨਿਅਸੀਏਕਸਸਿਉਇਵਲਾਏ॥
 ਸੁਪੀਵੈਤਸਾਂਤਿਅਵੈਨਿਜਘਰਿਤਾਵੀਲਾਏ॥ ਮਨੁਅਨਰੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਰੁਵਗਜਿਰਾਏ॥ ਰਿਹੁਸਗੀਰੁਗੁਰਮਤੀਖੈਜੈਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥ ੮
 ਬਿਸਨਮਤੇਸੁਸਰੇਸਟਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਗੀ॥ ਖਾਣੀਬਣਗਗਨਪਤਾਈ
 ਜਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਸਭਿਸੁਖਮੁਕਤਿਨਾਮਧੁਨਿਕਾਣੀਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਗੀ॥
 ਕੰਨਠੇਭੁਟਸਿਨਾਨਸਾਚੀਤੁਰਤੁਤਾਗੀ॥ ੯ ॥ ॥

॥ ਮਨੁਮਾ॥ ੧॥

ਤੰਪਤਸੰਜੋਗਿਉਪਏਰਕਤਥਿਦੁਮਿਥਿਪਿੰਡੁਕਰੇ॥ ਅੰਤਰਿਗਰਭਉਰਧਥਿ
 ਗੀਸੰਪੁਰਸਾਰੇਦਾਤਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਸਾਰੁਭਵਜਲੁਕਿਉਤੈਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਕੰਨਪਾਣੀਐਅਠਰਿਓਠਾਰੁਅਠਰੁਟੈ॥ ਰਾਉ॥ ਤੇਗੁਣਵੈਸਰਿਗੈਅਪਰ
 ਚੰਦ੍ਰਕਿਅਕਰਉਤੇਗੈ॥ ਤੁਦਾਤਾਦਇਆਲੁਸਭੈਸਿਰਿਅਤਿਨਿਸਿਦਾ
 ਨਰਿਕਰੇ॥ ੨॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਜਨਮਿਆਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿ
 ਨੁਪਗੈ॥ ਲਗੀਭੁਖਮਾਇਅਮਗੁਜੈਤੈਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਮੁਤਿਕਰੇ॥
 ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਨਤੀਪਾਵੈਉਤਉਤਚੁੰਛਤਥਾਕਿਪਰੇ॥ ਕਾਮ
 ਅੰਕਾਰਿਵਿਅਪੇਕੁਜੁਕਟੰਥਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇ॥ ੩॥ ਖਾਵੈਭਗੋਸੁ
 ਚੰਦ੍ਰੇਖੈਪਤਿਗਿਦਿਖਾਵੈਕਾਥਪਰੇ॥ ਬਿਨਗੁਰਸਬਦਨਾਪੁਪ
 ਚਿਨ੍ਹਤਰਿਨਾਮਨਕਾਲੁਟਰੇ॥ ੪॥ ਜੇਤਾਮੁਤੁਤਉਮੈਕਰਿਭੁਲੇਮੇਗੈਮੇਗੀ
 ਚੰਗੀਨਿਖਰੇ॥ ਤਨਧੁਨਾਬਿਨਸੇਸਯੇਸਯਸਾਧਿਪਉਤਾਵੈਮੁਖਿਧੁਰਿਪਰੇ
 ਬਿਗਧਿਭਇਅਜੋਬਨੁਤਨੁਧਿਸਿਅਕਫੁਕੰਰਾਬਿਰੁਧੈਨਨਤੁਨੀਰੁ
 ਜਿਚਰਣਰੇਤਕਰਕੰਪਣਲਾਗੇਸਾਕਤਰਾਮੁਨਰਿਦੈਤੋਗੈ॥ ਸੁਗਤਿਗ
 ਕਲੀਤੁਪਉਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈਰਖਿਓਧਰੇ॥ ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਐਸੇਦੋਖ
 ਗਤਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਰਕਿਖਰੇ॥ ੫॥ ਪੁਰਬਜਨਮਕੋਲੇਖੁਨਾਮਿਟ
 ਨਾਮਿਮਰੈਕਾਕਉਦੈਸੁਧਰੇ॥ ਬਿਨਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਦੁਤੋਰਮਰਣਾਬਿ
 ਨਸਬਦੈਜਨਮੁਜਰੇ॥ ੬॥ ਸੁਸੀਖੁਅਰਭਏਰਸਭੰਗਾਣਠਕਟਕ
 ਵਰਕਰੇ॥ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲੇਭੇਮੁਲੁਖੈਉਓਸਿਰਿਧਰਮਗਾਇਕਾਰੰਰੁ

ਪਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਗਾਵਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦਰਿ
ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗਮਤਿ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਤੇ
ਮਹਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਹੁ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਗੁਰ ਪਾ
ਦੁ ਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀਰੇ ਛੁਟੇ॥ ੧॥ ੨॥ ੮॥

॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਮਾਰੂ॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਕਾਗੀ॥ ੫੩੨

ਅਵਉ ਵਉ ਰੁਮ ਟੀਕਿ ਤੀ ਮਿਤ ਕਰੇਉ॥ ਸਾਧਨ ਛੋਈ ਨ ਲੈ ਵਉ
ਧੀਰੇਉ॥ ੧॥ ਮੈਰਾ ਮਨ ਰਤਾ ਅਪਨ ਜੋਖਿ ਗਲਾ ਲਉ ਪੋਥਿ ਪ੍ਰਮਾਣੀ
ਤੀ ਕਭਰੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਆਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਧੋਈ ਅਵੈ ਰੋਗ ਦੀਸੁ ਤੇ
ਜਾਉ॥ ਮੈਗਭਿ ਅਵਗਾਏ ਮੁਰਜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰਸੁ ਰਿਮਾਉ॥ ੨॥ ਧੋਈ ਤੇ
ਰੁਸੀ ਮਲਾ ਸਾਤੁ ਰੋਧਿ ਰਿਵਾਸੁ॥ ਸੁਖਿ ਸਵਾਪਿ ਸੋਗ ਦੀ ਪਿਰਪਾਇ
ਤਾਸ॥ ੩॥ ਏਛੁ ਨਿਤ ਟੀਪਟ ਕੀ ਕਪੜ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ॥ ਪਿਰਮੁ ਤੇ
ਤਿਨੁ ਰੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਤਾਇ॥ ੪॥ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਦੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ
ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਥਾਇ ਗਾਇ ਅਮੁਵਾਢੀ ਤੁਰੇ ਦੀ ਤੁਰੇਉ॥ ੫॥ ਸਚੇ ਸੰਦਰਬ
ਦੀ ਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਤਣਾ ਨ ਦਰੀ ਨ ਦਰਿ ਪਿਆਰਿ॥ ੬॥
ਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ਰੋਖੈ ਰੋਖਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਾਣੀ ਐਤਉ ਮੈਗਰ ਬੁ
ਰਿ॥ ੭॥ ਭਉ ਭਾਵ ਨਿਤ ਉਜੇਤੀ ਅਮੁਜੇਤੀ ਅਕਿਤੀ ਅਤ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ
ਤੇਨ ਸਚੈ ਰਤਨੀ ਅਤ॥ ੮॥ ੧॥ ੯॥ ॥ ਮਾਰੂ॥ ਮ॥ ੧॥ ੫੩੨

ਨਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈ ਅਨਾਸੇ ਸਸੁਰੀ ਅਠਾ ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟੀ ਗੁਰਮੇਲੈ ਸਤਿ
॥ ਬਲਿਤਾ ਗੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਤਾ ਰੈ ਜਾਉ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤ ਭਵਿਖ ਕੀ
ਪਿਰਮੇਲਿ ਮਾਇਤ ਮੁਮਿਲਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ॥ ਛੁਟੀ ਨੀ ਮਾਸੀ ਅਦੇਗ ਜਿਹ
ਅਤੁ ਅਵਨਿ ਵੰਨਿ ਨਾਰਤ ਨਿਪੁਰੰ ਭਰੇ ਪਤੀ ਅਤੁ॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਣੇ
ਇਹ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਉ॥ ਸਾਥ ਬੇਤੈ ਤਿਨ ਨਾਰੀ ਅਭੀੜ ਪਈ ਦਰ ਗਏ
ਸਚੇ ਗੀਗਰ ਗਾਵਣੇ ਸਖੀ ਤਮਾਰੇ ਕੀਤਾ॥ ਸਾਚਿ ਵਿਥੋੜਾ ਨ ਬੀਜੈ
ਗੀਗਰ ਵੰਤਾ॥ ੩॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀ ਅਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਤੁ॥ ਸਾਧਨ ਕੁ
ਇਅ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿਰੇਤੁ॥ ੪॥ ਪਤਾਇ ਕੁ ਕੇ ਪਾਤਈ ਵੰਨੁ ਪੁਕਿਵੰ

ਪਾਇਵਦੇਰੁ ਮੈਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲਿ ਬਚਾਇ ॥ ੧ ॥ ਟਿਕਨੀਲਾਇਆ
 ਟਿਕਨੀਲਾਇਆ ਟਿਕਨੀਲਾਇਆ ਜਿਨੀਸਚੁਦਣਜਿਅਸੇਸਚੇ ਪ੍ਰਭ
 ਨਾਮਚੰਗੇਆਖੀਅਤਭੁਗਨਦੇ ਸੇਕੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਉਮੈਮਾਗੀ
 ਜੇਜੇਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਗੁਮਾ ੧ ॥

ਮੁਰਖੁ ਤੈਕੋਈਨ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ਸਦਾਸਾਇਬਕੈਰੰਗਿ
 ਤਿਆਦਿਨਾਮੁਵਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾਮੁਰਖੁਤਾਵੈਥਾਥਿਜਾਉ
 ਮਤਾਤੁਦਾਨਾਬੀਨਾ ਤੇਰੈਨਾਮਿਤਗਉ ॥ ੨ ॥ ਮੁਰਖੁਸਿਆਣਾਏ
 ਏਕਜਤਿਦੁਇਨਾਉ ॥ ਮੁਰਖਾਸਿਰਿਮੁਰਖੁਤੈਜਿਮੈਨਾਤੀਨਾਉ
 ਪੁਰਖੁਅਗੇਤਉਪਾਈਐ ਥਿਨਸਤਿਗੁਰਪਥੇਨਪਾਇ ਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਣੈਮੀ
 ਤਾਤਿਨਿਸਿਰਤੈਲਿਵਢਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਜੰਗੀਰਪੀਮਾਥੰਜਬਨਤੇ ਜੁਆਗੀ
 ਮੀਥਯੇਪਾਥੈਕੋਲਤਿਚਉਪਵਿਰੇਕਾਸਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਜਗਚਤੁਰਸਿਆਣਭਰ
 ਮੁਖਾਣਨਉਪੀਰਿਤਪੜਹਿਗਵਾਗੀ ॥ ਨਾਉਵਿਸਰਹਿਥੇਦੁਸਲਾਥਿਧੁਕੁਥੇ
 ਕਲਰਖੇਤੀਤਰਵਰਕੰਠੇਥਾਥਾਥਿਕਜਲੁਸੁਰੈ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁਸੰਸਾਰਤਿਸੈ
 ਥੀਜਪੈਸੈਸਗਰਥਿਜਗੈ ॥ ੬ ॥ ਅਤਿਰਜੇਕਤਸਥਾਏਦੁਤੁਅੰਤਰਿਸੋਜਾ
 ਕਤਾਨਕਗੁਰਸਚੇਕੀਪਉਰੀਗਤਸੀਅਥਪੁਨਿਵਾਸੀ ॥ ੭ ॥ ੧੧ ॥

ਮਾਗੁਮਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਰਬੁਝੇਥੇਅਗੁਰੈਥੈਸਤਜਿਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਏਖਸਮੁਪਥਾਇਆਵਰੀਵ
 ਥੀ ॥ ਖਸਮਿਥਿਥੈਸੁਖੁਪਾਇਆਕੀਮਤਿਕਤਦੁਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਏਗੋ
 ਕਮਕਾਖਸਮੈਵਰਿਥਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥੇਰੇਗੰਢੀਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਉ
 ਥੇਥੇਥਿਕਰੇਥੇਥਿਥਸਮਿਥੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਏਤੁਕਮੁਪਥਾਇਆਸਦਾਰ
 ਥੀ ॥ ਆਪੇਮੀਰਾਥਖਸਿਥੇਵਰੀਵਰਿਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇਸਚਸਭਸਚੁ
 ਥਿਥੁਥਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸਨੋਲੇਤਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਥਿਨਸੇਵਕਿ
 ਥਿਥਾਥੁਜੈਭਰਮਿਥੁਆਈ ॥ ੪ ॥ ਸੋਕਿਥੁਮਨਤੁਵਿਸਾਗੀਐਨਿਤਦੇ
 ਥਿਥਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉਥਿਥੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਤੁਤਿਨੋਵਿਚਿਥਾ ॥ ੫ ॥ ਥਿਥਾ

॥ द्वाव्यसं

५३५ मन्त्रः

ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੇ ਸਬਾਦਿ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਏ ॥ ਏਤਵੇ ਦਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਮਾਹਿ ਕੀ ਜਾਣੈ ਕਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਪਿਤਾ
ਪੋਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਰਸੰਦੀ ਜਾਣੈ ਜਿਸਨੇ ਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਦਿਖਾਇ ਜਾਗੈ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾ ਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੇਯੋ ਗੀਉ
ਤਿਪ ਥਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਪਿ ਰਮੇ ਥਾਣੈ
ਰਮਣਿ ਵਿਚਤੁ ਦੁਰਮਾਤਿ ਥੋਵੈ ॥ ਰੰਗਾ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀ ਆਮਾਣੈ ॥ ਅਪਣੈ
ਆਗੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਵੈ ਦੁਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਈ
ਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ॥ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ॥ ਵੈਗਿ ਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਏਤੁ ਸਬ
ਸੁਰ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਸਨ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਅਵਿਭੁ
ਭਾਯੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਖਾਇ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਪਾਰਿ ਆਇ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤੈ ॥ ਜਿਨ
ਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸਤਿ ਤੁਧਾਏ ॥ ਆਪੁ ਲਾਭੁ ਆਪੁ ਦਿਖਾ
ਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਭੁਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਵੇਖਤੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ਇਤਿ
ਮਿਭੁ ਲੇਖਿ ਗਤਿ ਅੰਤ ਕਾਗੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਬ
ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਤਿਭਗ ਮਿਭੁ ਲੇਖਾ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀਨੁ ਮੁਖਾ
॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਗੈ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਤੀ ॥

ਚਰਿਤ੍ਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰ੍ਵ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ ॥
 ਤਤੁ ਬੀਚਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
 ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ॥ ਮਤਲਾ ॥੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੫੨ ॥
 ਚਰਿਤ੍ਰਿ ਕੁਮਾਰੇ ਕੁਮਾਰੇ ਦਲਭ ਜਨਮੁ ਅਥ ਪਾਇਓ ॥ ਰੇ ਮੂਰ੍ਹੇ ਤੇਰੇ
 ਭਯਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀਰੀ ਬਸਤੁ ਤੇਰੇ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਗ੍ਰ
 ਗੁਰੂ ॥ ਰਤਨ ਦੇ ਤਰਬਨ ਜਨਿ ਆਇਓ ॥ ਕਾਲੁ ਲਾਏ ਚ
 ਜਿ ਤਪਸ ਮਤਿ ਤੁਧੁ ਗਣਾ ਬਸ ਨਾ ਸੰਘਰੁ ਚੀਤਿ ਆਇਓ ॥ ੩ ॥
 ਦਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕਨੀ ਮਖਨੀ ਤੁਧੁ ਗਾਇਓ ॥ ਜ
 ਦਾ ਸੇਖਰੁ ਵਿਸਾਹੀ ਇਕਨੀ ਮਖਨੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ ੪ ॥
 ਕਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗਰੀ ਇਸਤੀ ਮਤਿ ਉਗ੍ਰਾਇਓ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ
 ਏਤਿ ਤੀਲਾ ਗਾ ॥ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥ ਜਿਉ ਤਾਇਓ ॥ ਪਾਉ ਸਾ
 ਧੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਆਇਓ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਮਾਰੂ ॥ ੫ ॥

ਅਨੁਗ੍ਰਹਾ ਖਣੀ ਨਿਭਾਇਓ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟਗੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨਵੇ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧ ਪਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਨ
 ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਸਗਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰ
 ਯੋਜ ਮਕੰ ਕਰੁ ਕਿਉ ਨ ਕਤੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੇ ਸੰਤਰਿ ਦਭੰਡੁ
 ਅਨੁਗਾਤਿ ਸੁਜਾਣ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਗਾਖਣਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸਾ ਬਿਨਸ
 ਸੁਖ ਸੈਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਰਕ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਧੁ ਨ ਪੈ ਤੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ਰਿ
 ਧਿ ਨ ਵਨਿ ਪਿਯਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਉਚਾਰੁ
 ॥ ੫ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਤਿ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ
 ਤੁੰ ਚਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਪਾਗਵਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਣਤ ਮਿਟਤਿ ਬਿਨ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਜ

ਪਿਭਗਵਾਨਾ। ਪਾਵਨ ਤੇ ਮਤਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਨ ਇਸਨਾਨਾ॥ ੧॥

ਪਾਵਨ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤਨਾ ਕੀ ਗਾਮਿਆ। ਬਿਸਰੁਨਾ ਤੀਨੀ ਮਖਮਨ ਤੇ

ਸਿਆ॥ ੨॥

॥ ਮਾਗੁਆ॥ ੫॥

ਸਸਤ੍ਰੇਤੀ ਖਟੇ ਕਾਟਿ ਰਾਗਿ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨ ਰਸੁ। ਕਾਜੁ ਭਾਵੈ ਸਵਾਨਿ

ਦੀਨੇ ਦੋਸੁ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਮਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਾ। ਦਇਆ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਦਸੁ ਨਿਸੰਤਨਾ ਕੀ ਗੀਤਿ। ਗਤਾਉ॥ ਚਰਨ ਤਲੈ ਉਗਤਿ ਬੈਸਿ

ਗੀਗੀ। ਮਤਾ ਸਾਗਰੁ ਨ ਡਵਿ ਆਪੈ ਖਿਨ ਤਿਉ ਤਰਿ ਚਿਤੀ ਗੀ॥ ੪॥

ਰਥੇ ਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਬਿਸਟਾ ਮੂੜ ਕੋ ਦਿਤਿ ਭੁਤਿ

ਬਿਪਰੀਤਿ॥ ੫॥ ਉਚਨੀ ਚਾਬਿ ਕਾਰੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਘਗਨ ਸਰ

ਨ ਕਥੁ ਜਨੈ ਸਰਬ ਜੀ ਅਸਮਤਾ॥ ੬॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿ

ਬਿਨਾਸ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਤਕਿ ਗਣੇ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਇ

ਦਰ ਸੁਗੰਧ ਚਰਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ। ਜਤਾ ਸਾਕਿ ਉਤਤਾ

ਮਾਨ॥ ੭॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁਨਿ ਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ

ਉਨ ਜੈ ਸਦਾ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੮॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥਾਇ

ਗੰਧਾਘਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ॥ ੯॥ ਕਥਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਛਾ॥ ੧੦॥

॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਮਾਗੁਆ॥ ੫॥ ੫੨੪॥

ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਅੰਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ॥ ੧॥

ਨੀਕਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਅਰਾਧਨਾ॥ ੨॥ ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ

ਆਗਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ। ਰਿਜ ਸੁਗੁਣੇ ਮਾਗਨਾ॥

ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ। ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਤਿ ਜਾਗਨਾ॥ ੪॥

ਗਈ ਮਨੁ ਘਾਗਨਾ॥ ੫॥ ਇਤਾ ਬਿਧਿ ਨਿਸ਼ਾਧਿ ਪਾਧ ਤੇ

ਨਾ॥ ੬॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਉ ਨੀਕਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਆ। ਤਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ॥ ੭॥

ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਗ ਤਦਾ ਏ ਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਗ ਸੇ ਦਰਮ ਤਿਦੁ ਖੁਤ
 ਦਰਸਨ ਬੇਟ ਤਤ ਤਪੁ ਨੀਤਾ ਪੁਨਰ ਪਿਗਰਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਨਉ
 ਧਿ ਸੇ ਧਿ ਪਾਈ ਜੇਤੁ ਮਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਬਿਨ ਮੈ ਕਾਉ ਨ ਕੋ
 ਦੁਸੁ ਭੈ ਜਾਵਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਗਏ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨ
 ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇ ਅਗਾ ਮਨ ਮਧੇ ਤਰਿ ਹਰਿ ਵਨਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਮਾਗੁ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ੫੨੪ ॥

ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਨਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਗਤਉ ॥ ਪੀਵਨ ਜਿ
 ਅਘਾਵੇ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਵਨ ਜਿਤੁ ਭੁਖਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਧਿ ਸ
 ਪਤੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਨ ਦਾਰ ਖੁਪਾਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਫਿਰਿ ਨ ਗੇਨ ਤੀਧੀਵਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭੋਗਨ ਮ
 ਨ ਰਿਸੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਘੀਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਤਗੈ ਬਿਨੁ ਸੁਈ ਅਨੀ ਮਨੁ ਤ
 ਭੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਤਿ ਅਤਰਿ ਰਸ ਮਨਿ ਗਤੇ ਤਿਸੁ ਬਤੁ ਨੈਕ ਬਤੁ ਅਓਖੀ
 ਮੇਰਿ ਚਿਤਿ ਸੁਸਰ ਬਨਿ ਧਨ ਪੁਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਜਿ ਸੁਦੀਵਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਖੁ ॥
 ਕੀਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮਾਗੁ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ੫੨੮ ਅੰਗੁ ਦੀਆ ॥
 ਗੁਰਿ ਬਤੁ ਤਿਸੈ ਗਿਰਿ ਚਿਤਾ ਜਿਸੁ ਗਿਰਿ ਬੰਗਿ ਸੁਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ਦੁਹੁ ਬਿ
 ਭਾਤੈ ਜਮੁ ਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਤੇ ਲਾਭਾ ਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗਿਰਿ ਗਜੇ ਮਨਿ ਨ ਰਕੁ ਉ
 ਨ ਕਰੋਧਾ ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ਦੇਤੀ ਮਨਿ ਜੋਗੈ ਅਭਿ
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੁਗਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤੁ ਸੁਤ ਭਗਮਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਈ ਐ ਮੀਤਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੁਟੈ ਉਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਤਾਈ
 ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਨ ਤਕਰੈ ਤ ਨਿਦਾ ਮੰਤ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਅਧਿ ਅਚਿਦਾ ॥
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੇ ॥ ੫ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਰ ਮੁਨਿ ਆਈਐ ॥ ੪ ॥ ਸੰਸਾਰੈ
 ਜਿਸਾ ਵਿਆਪੈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨ ਯਾਪੈ ਜਿਸਾ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ॥
 ਕਥਵਾ ਗਧਾ ਲੀਐ ॥ ੫ ॥ ਓਰਿ ਬਤੇਤ ਉਝੁਟੈ ਨ ਤੀ ਜਮਿ ਚੈ ਤਿਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾ
 ਸਤੀ ਮਨਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਗਏ ਤਿਸੁ ਸਾਧੁ ਚਵਰੁ ਛਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਸੁਗਤਿ ਸੁਤੀ
 ਨ ਰਣਾ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੇ ਨੀ ਫਿਰਦਾ ਜੇ ਵਰਤੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਾਨੈ ਬੁਝੈ

ਹੁਕਮੇ ਦੁਰਮਤਿਜਾਣੀਐ॥ ੭॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਤਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ
 ਕਰਿਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰਸਾਦੁ ਖਦਾ ਤੇ ਤੁਧਾ
 ਮਾਲੀਐ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ੧੮॥ ॥ ਗੁਮਾਗੁਮਾਲਾ ੫ ਘਗੁ॥ ੮॥
 ਬਿਰਖੈ ਤੇ ਠਿੰਜੀ ਤਾਇਕਠਾ॥ ਇਕਿ ਤੇ ਤਾਇਕਿ ਬਲਨਿ ਮਿਠਾ॥ ਅਸਤੁਰਿ
 ਇਆਉ ਠਿਚਲਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧਾਵਿ ਤਾਣੀਆ॥ ੧॥ ਪਾਪਕਰੇ ਦੁਸ਼
 ਮੁਠਾ॥ ਅਜਗਾਈ ਲਛਕੇ ਛਕਿ ਕਰੇ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਾ ਰੈਣੇ
 ਥਾਣੀਆ॥ ੨॥ ਸੀਗਿਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ॥ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਪਨੁ ਬੰਨ੍ਹ
 ਸਾਕਰਣਕਰੀ ਮੁਨਜਾਤ ਕਰਤਾ ਤਿਲਪੀ ਕੇ ਜਿਉ ਪਾਣੀਆ॥ ੩॥ ਖੁ
 ਖੁ ਸਿਲੈ ਦਾਵਸਤੁ ਪਗਾਈ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਦੈ ਤੇ ਰੈਣਾ ਲਿਖੁ ਦਾਈ॥ ਦੁਨੀ
 ਬਿਪਾਇਆ ਖਤ ਅੰਤਰਿ॥ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ॥ ੪॥ ਜਿਮਿ ਜਿਮਿ
 ਗੈਫਿਰਿ ਜੰਮੈ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਾਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ
 ਤਿਨ ਜਾਣੀਤਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਗਾਈਆ॥ ੫॥ ਖਾਲਕ ਥਾਵੁ ਤੁਧਾ ਮੁਖ
 ਆਖੇ ਭੁਭੁਗੁਰੁ ਤੁਧਾ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓਂ ਦੇ ਤੇ ਅਪਣ
 ਆ॥ ੬॥ ਮਊਲਾ ਖੇਲਕਰੇ ਸਭੇ ਆਪੋ॥ ਇਕਿ ਕਦੇ ਇਕਿ ਲਗਿ ਵਿ
 ਜਿਉ ਨ ਚਾਣੇ ਤੇ ਉਤਿ ਉਨ ਚਾਨਿ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤੁ ਵਿਤਾਣੀਆ
 ਮਿਤਰਿ ਕਰੇ ਤਾਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ॥ ਨਗਿਨ ਪਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ॥ ਗੁਣਗੀਤਾਨਿ ਤਵ ਥਾਣੀਆ

Handwritten text in a vertical column on the left margin, likely in Devanagari script.

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੋਲਹੇ॥

ਗੁਮਰੁਮਾਤਾ ੧

ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨੀਫੁਨਿਗੋਈ॥ ਜਿਉਭਾਵੈ
ਜਿਉਗਤਾਤਮਸਿਉਕਿਅਮੁਕਰਾਈਤੇ॥ ਆਖਿਉਪਾਏਆਖਿਖਪਾ
ਅਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੀਧੈਲਾਏ॥ ਅਪੇਵੀਚਾਗੀਗੁਣਕਾਰੀਅਪੇਮਾਰਗਿਥਾ
ਅਪੇਦਾਨਾਅਪੇਬੀਨਾ॥ ਅਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਤੀਨਾ॥ ਅਪੇਪਉ
ਪਈਥੈਸੰਤਰੁਅਪੇਮੋਖਿਮਿਲਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਸਮਿਸੁਰਾਪੁਰਪੁਰਾ
ਅਪੇਗਿਅਪੀਧਿਅਪੇਗੁਰਸੁਰਾ॥ ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਤਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈਸਿ
ਫੁਲਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਪੁਰਖੁਅਪੇਤੀਨਾਰੀ॥ ਅਪੇਪਾਸਾਅਪੇਸਾ
ਅਪੇਪਿਤ੍ਰਥਾਪੀਜਗੁਥੈਲੈਅਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਤ
ਰੁਕੁਠਲੁਤਰਵਰੁ॥ ਅਪੇਜਲੁਥਲੁਸਾਗੁਰਸਗਵਰੁ॥ ਅਪੇਮਥੁਕਥੁਕ
ਵੀਰੁਤੇਰਾਪੁਨਲਖਣਾਜਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਦਿਨਸੁਅਪੇਤੀਰੈਣੀ॥ ਅ
ਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਥੈਣੀ॥ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਅਤਦਿਅਨਦਿਨੁਪਟਿਪਟਿਸ
ਜਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਰਤਨੁਅਨੁਪੁਅਮੋਲੈ॥ ਅਪੇਪਰਖੈਪੁਰਾਤੋਲੈ॥ ਅ
ਪੇਸਤੀਕਸਿਥਖਸੈਅਪੇਦੇਲੈਭਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਧਨਖੁਅਪੇਸਰਥਾਣ
ਅਪੇਸੁਘੜਸਰੁਪੁਸਿਅਣਾ॥ ਕਤਤਾਬਕਤਾਸੁਣਤਮੋਈਅਪੇਬਣਤ
ਜਾਈਤੇ॥ ਅਪਉਤੁਗੁਰਪਾਣੀਪਿਤਜਾਤਾ॥ ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾ
ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਦਾਈਦਾਇਅਜਗੁਥੈਲੈਥੈਲਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਮਥੁ
ਅਪੇਜਲਾ॥ ਅਪੇਗਉਅਪੇਰਖਵਾਣਾ॥ ਸਰਬਜੀਅੰਜਰੀਜੋਤਿਤਮਗੀ
ਜੀਪੁਰੋਕੁਰਮਾਈਤੇ॥ ਅਪੇਜੋਗੀਅਪੇਭੋਗੀ॥ ਅਪੇਰਸੀਅਪਰਸਸੰ
ਜੀ॥ ਅਪੇਥੋਦਥਾਣੀਨੀਰੰਕਾਰੀਨੀਰਭਉਤਾਜੀਲਾਈਤੇ॥ ਖਾਣੀਥਾਣੀ
ਜਮਾਣੀ॥ ਜੋਦੀਸੈਲਾਅਵਣਜਾਣੀ॥ ਸੇਈਸਾਤਸਚੇਵਾਪਾਰੀਸਤਿ
ਪੁਰਖੁਪਾਈਤੇ॥ ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਸਰਬਕਲਾਸਚੇਭਰ
ਅਠਰਿਓਵੇਪਰਵਾਤੁਸਦਾਤੁਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਤੇ॥ ਕਾਲਬਿ
ਰਦੇਵਨੇ॥ ਸਬਦੁਸਤਜਰਸੁਅੰਤਰਿਮਨੇ॥ ਅਪੇਮੁਕਤਿਏਓਵਰਦਾਤਾ

ਭਗਤਿਭਾਏਮਨਿਭਾਈਏ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪਿਨਿਰਾਠਮਗੁਰਮਿਗਿਅਨ ॥
ਸੈਤੁਸੁਮਾਨਿਸਮਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਨੀਚੁਭੇਖਿਅਦਰਿਜਚੈਮੈਦੰਜ ॥
ਵਰਾਈਏ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਮਾਰੁਸੋਭਮਤਕਾ ॥
ਅਧੇਧਰਤੀਧਵਲੁਅਕਾਸੀ ॥ ਅਧੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੀ ॥ ਜਤੀਸਤੰ ॥
ਖੀਅਧੇਅਧੇਕਰਕਮਾਈਏ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਸੁਕਰਣਸੋਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ ॥
ਮੇਟੈਸਾਚੈਲੇਖੈ ॥ ਅਧੇਕਰੇਕਰਾਏਅਧੇਅਧੇਦੇਵਰਿਅਈਏ ॥
ਚਚੋਚੰਚਲਚਿਤਚਾਣਿ ॥ ਪਰੁਪੁਰਜੋਤਿਪੁਰਨਤੀਭਾਣਿ ॥
ਨਗਰਛੋਛਾਤਿਚੇਗੀਧਿਨਸਬਦੈਪਾਤਿਜਾਈਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਣਬੁਝੈਰਿਭ ॥
ਸੁਝੈ ॥ ਮਨਸਮਾਗਿਮਨੈਸਿਓਲੁਝੈ ॥ ਜੋਤੁਪੁਸੇਵਾਤੇਸੇਤੁਪਤੀਜੋਤਾ ॥
ਬਾਣਸਖਾਈਏ ॥ ੧੬ ॥ ਅਧੇਸੁਰਗੁਮਝਾਇਆਥਾ ॥ ਅਧੇਜੋਤਿਸਾਧ ॥
ਥਾ ॥ ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਗੁਪੁਨਰੇਖਿਅਕਾਈਏ ॥
ਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ ॥ ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਭੂਤਾ ॥ ਸਗਲੇਸੈਲੁਝੈ ॥
ਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਏ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਾਕੀਮੀਤਪਾਏ ॥
ਨਕਟੈਅਵਗੁਣਮੋਹ ॥ ਸੁਰਿਨਰਨਾਕਸਾਹਿਬੁਸਤਨਾਸਿਰਿ ॥ ਭਾਈਮਿਦੰ ॥
ਜਾਈਏ ॥ ੧੮ ॥ ਭੂਲੇਚੁਕੇਮਹਾਗਿਪਾਵਾ ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਇਤੁਸਮਝਵ ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਗੁਣਦੀਸੈਨਾਵਤੁਗਾਤਿਮਿਤਿਪਾਈਏ ॥ ੧੯ ॥ ਗੰਗਾਜਮੁ ॥
ਕਿਦਾਰਾ ॥ ਕਾਸੀਕਾਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ ॥ ਗੰਗਾਸਗਰਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਧ ॥
ਅਕਿਸਮਾਈਏ ॥ ੨੦ ॥ ਅਧੇਸਿਧੁਸਾਧਿਕੁਵੀਚਗੀ ॥ ਅਧੇਗਜਪਧ ॥
ਤਖਤਿਬੈਏਅਦਲੀਪੁਤੁਅਧੋਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਏ ॥ ੨੧ ॥ ਅਧੇ ॥
ਅਧੇਮੁਖ ॥ ਅਧੇਅਭੁਲੁਨਾਕੁਭੁਲਾ ॥ ਅਧੇਮਿਤਰਿਦਾਇਅਧ ॥
ਦਤਨਾਕਿਸੈਕੇ ਫੈਰਾਈਏ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤੇਸੁਦੇਵਰਿਅਈ ॥
ਤਾਤਿਭੁਨਤਮਾਈ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਗਤਿਆਨਿਤਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪੁਸਤ ॥
ਠਾਈਏ ॥ ੨੩ ॥ ਕਿਅਸਾਥਾਤੀਅਗਮਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਤਾ ॥
॥ ਜਿਸਨੋਦਰਿਕਰੇਭੁਮੇਲੋਮੇਲਿਮਿਲੇਸੇਲਾਈਏ ॥ ੨੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥
ਸਦੁਅਹੈ ॥ ਉਭੇਸੇਵਾਤਿਅਲਖਅਪਾਰੈ ॥ ਤਰਿਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਖ ॥

ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ ਤੋਹਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣ
ਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਮੈਧਰਤੋਹਨਕਾਈਤੇ ਜੁਗੀਜੁਗੀਸਾਚ
ਤੋਨੀ ਕਉਛਨਮੁਆਕਰਛਨਮਰਸੀ ਨੀਚਕੋਤੇਬੇਨਤੀਦਾਰਿ
ਗੁਣਿਵਲਾਈਤੇ ਗੁਮਰੁਸੋਮਤਲਾ੧
ਦਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ ਕਮਕੁੰਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ ਘਰਿਗੁਸਤਜੁਨਜਾ
ਕਉਤਿਗਿਛਨਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਤੇ ਅੰਤਰਿਅਗਨੇਜਲੈਭੜਕਾਰੇ ਮਨਮੁ
ਕਉਤੋਕਉਦਾਰੇ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਏਕਉਸੁਖਪਾਏਸਾਚੇਤਾਬਿਵਰਾਈਤੇ
ਕਉਤੋਧੁਅੰਤਕਉਗੀਵਾਰੇ ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ ਗਿਆਨਖੜ
ਏਮਨਸਿਉਲੁਏਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਈਤੇ ਮਾਕੀਰਕਤਪਿਤਥਿਦੁ
ਨ ਮੁਗਤਿਸੁਗਤਿਕਰੇਅਪਾਰ ਜੋਤਿਦਾਰਿਜੇ ਸਿਭਤੋਗੀਤਕਰਤਾ
ਕਉਤੋ ਤੁਝੀਕੀਅਜੀਮਦੁਮਰਣ ਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਕਿ
ਗੁਰਣਾ ਤੁਦਾਈਆਲੁਦਾਈਆਕਰਿਦੇਖਤਿਦੁਖਦੁਹਦੁਸਰੀਗੁ
ਰਾਈਤੇ ਨੀਜਘਰਿਬੇਸਿਰਤੇਭਉਖਾਈਆ ਧਾਵਤੁਰਾਖੈ ਠਕੈ
ਗਉਆ ਕਮਲਾਬਿਗਾਸੇਤਰੇਸਰਸੁਭਰੰਅਤਮਗਮੁਸਖਾਈਤੇ
ਗਉਖਾਈਮੰਤਲਮਤਿਆਏ ਕਿਉਰਹੀਏਰਲਣਾਪਰਬਾਏ
ਗਉਅਮਰੁਸਚੇਅਮਰਾਪੁਰਿਸੋਸਰਮਿਥੈਵਰਾਈਤੇ ਆਪਿਉ
ਗਉਅਜਗਤਸਬਾਈਆ ਜਿਨਿਸਿਰਿਅਤਿਨੀਧੰਧੈਲਾਈਆ ਸ
ਗਉਪਰਿਅਵਰਨਦੀਸੈਸਾਚੇਕੀਮਤਿਪਾਈਤੇ ਐਕੋਗੋਇਲੜਾਦਿਨ
ਗਉਪੇਖਤਮਸਾਧੁੰਧੁਕਾਰੇ ਬਾਜੀਖੋਲਿਗਾਏਬਾਜੀਗਰਜਿਉਨਿਸਿਸੁਪਨੈਭ
ਗਉਤੋਤੋਤੀਤੇ ਤਿਨਕਉਤਖਾਤਿਮਿਲੀਵਾਰਿਅਈ ਸਿਰਭਉਮਨੀਵਸਿਅ
ਗਉਪੰਡੀਬੁਝਮੰਤੀਪਾਤਲੀਪੁਗੀਏਤੋਭਵਾਟਿਤਾੜੀਲਾਈਤੇ
ਗਉਗਣੀਅਸਤਸਾਜੀਐ ਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਦੁਏਤੀਐ ਨਿਰਮਲਦੇਹ
ਗਉਦਤਾਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਤਿਪਾਈਤੇ ਜੁਗੀਜੁਗੀਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਕਿਜ
ਗਉਦਗਵਿਰਤਿਅਮਨੁਗਤਾ ਤਿਸਕੀਓਟਗਤੀਸੁਖਪਾਈਮੁਨੀਤਨੀਮੈ
ਗਉਤੋਤੀਤੇ ਜੀਭਰਸਾਇਤਿਸਚੇਗਤੀ ਤਰਿਪੁਰਸੰਗੀਭਉਨਭਰਤੀ

ਸ੍ਵਣਸ੍ਰੋਤਰਜੇਗੁਰ ਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਤੇ

ਰੋਪ ਉਧਰਣਾ ਜਤਕਤ ਦੇਖ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਦਾਖੁ ਸੁਖ ਦੇ ਨਿਤੁ ਮੇਰੇ

ਨਿਤੁ ਭੁਟੀ ਸਿਉ ਬਣੇ ਆਈ ਤੇ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ

ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਥਾ ਤੀ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾ ਵੀ

॥ ॥ ਗੁਮਾਰੁ ਮਤਲਾ ਮੇਲੇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ

ਅਪਾਰੇ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਮਤ ਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਾਤਿ ਵੀਚਾਰੇ

ਤਾ ਵੀ ਲਾਈ ਤੇ ॥ ਕੇਤਕਿ ਆਜੁ ਗਧੁ ਧੁਕਾਰੈ ਤਾ ਵੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣ

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਾਤਿ ਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤਖਤਿ ਵਰਾਈ ਤੇ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤ

ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਤਿ ਰਗ ਭੀਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ

ਕਮਿ ਚਲਾਈ ਤੇ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ

ਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਮਨੇ ਤੁਕ ਮੁਰਜਾਈ ਤੇ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ

ਚੁਕਤੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭਗਮ ਭੁਭੈ

ਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ਤੇ ॥ ਤੇਥੈ ਧਰਮ ਕਲਾਇ ਕਚੁਕੀ ਤੀਜੇ ਚਰਨ

ਬਿਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਵੈ ਸੁਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ

ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਾਹ ਸੀਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤੁ ਰਹੀਏ ॥ ਬਧੇ

ਬਧੇ ਜਾਵਤਿ ਮੋਢੀ ਬੁਝਨ ਕਾਈ ਤੇ ॥ ਦਇਆ ਦੁਆ ਪਰਿ ਅਪੀਤੀ

ਗੁਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮ ਧੋਰ ਧਰਣੀ ਪਰ ਗੁਰ

ਚੁਤਿ ਖਾਈ ਤੇ ॥ ਰਜੇ ਧਰਮ ਕਰਤਿ ਪਰ ਬਧੇ ॥ ਅਸ ਬੀਧੇ ਦੁਰ ਕਰੇ

ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਈ ॥ ਬਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਤੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ

ਕਤਿ ਮੰਗਾਤੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਤੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ

ਤਿਨ ਤੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਤੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮਤ ਥੋਰੇ ਜਾਣ

ਸੇ ਬੁਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਭਗ ਤਰਤੈ ਵੀਚਾਰੀ ਰੂਪੁ ਰੀਤ

ਵਿਆਈ ਤੇ ॥ ਇਕਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਿ ਕੀਤੀ ਰਖਿ ਨਾਵਤਿ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ

ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਤਿ ॥ ਤਠਿ ਨਿਗੁਣ ਅਪਤੀ ਜੁਨ ਭੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਰ ਕੀ

ਤਿਪਾਈ ਤੇ ॥ ਕਲੀ ਕਲਮਤਿ ਇਕ ਕਲਰਾਖੀ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਖੁ ਨ ਜੋ

ਮਨਮੁਖਿ ਕੁਰੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਹੁ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਾਨਕ ਸਿਰੀਦਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਿਨ ਚੰਦਾ ਚੰਦਾ ਜੋਤਿ ਸੁਮੇਵੇ ਸੇ ਅਭਿ
ਨਾਤਿ ਸੁਕਾਲ ਸੰਤਾਈਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਪੁਰਖ ਅਕਰਤਾਰੇ ਗੁਰ
ਖਵੈ ਅਸੰਖ ਭਯਾਰੇ ਸਰਬਜੀ ਅਜਗਜੀ ਵਿਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਯੁ ਮੈਲੁ ਨ
ਹੈ ॥ ਸਗਲੇ ॥ ਗੁਰੁ ਭੰਡਾਰੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ
ਸਦੁ ਕਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚੈ ਮੈਦੀ ਜੇ ਸਚੁ ਰਜਾਈਏ
ਸੁਖੈ ਮੋਹੈ ਮਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮੋਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ
ਜਿਸ ਮੋਹੈ ਰਿਭਵਾਇ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਾਰਿ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈਏ
ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦਿ ਪਤੀ ਜੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਭਗ
ਨ ਗੁਣ ਕਾਗੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਾਏ ਵਰਿ ਆਈਏ ॥ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾ
ਥੈ ਲੇਖੁ ਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਨ ਗੀਝੈ ਦੁਜੈ ਭਗਿ ਮੁ
ਹੀਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾ
ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤ ਭਾਈਏ ॥ ਕੁੜੇ ਅਵੈ ਕੁ
ਜਵੈ ਕੁੜੇ ਰਾਤੀ ਕੁੜੇ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇਦਰਗ ਤਪੈਯੋ ਗੁਰਮੁ
ਖੁ ਤਿਸ ਮਾਈਏ ॥ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਉਜਾ
ਰੀ ਜਾੜੀ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਕਿਥੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਗੈ ॥ ਗਿਥਿ ਮੈਦੁ ਪਾਈਏ
ਨਿਸਾਚੁ ਮਿਲੇ ਆਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਸਚੀ ਵਰਿ ਆਈ ਚੀਨੈ ਅਪੁ
ਰਵੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਏ ॥ ਨਵਤੁ ਭੁਲੀ ਚੰਦਾ ਖਾਏ ਥੁ
ਨ ਅਧਰੁ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਏ ਪਾਚਿ ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਅਦੇਤ ਨ ਚੇਤਾ ॥
ਗਰਿਭਾਰਿ ਲਦਾਈਏ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋ ਕੋਈ ਨਾਤੀ ਮੈਦੇ ਖਾ
ਨੁ ਤਿਸੁ ਸਾਥੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ॥ ਗਿਸਿਉ ਬ
ਰਖਣਾਈਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਵਰਕ
ਵਰਿ ਆਈ ਖਾਵੈ ਸਚੇ ਸਾਤਿ ਬਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਉਪਾ
ਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ਵੇਪਰਵਾਤੇ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਏ
ਅਪਦਿ ਅਲਖੁ ਦੁਰਿ ਨ ਤੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿ ਅਸਤਿ ਜਿਰਜਾਈਏ ॥

ਇਕਿ ਮੰਗੀ ਇਕੋ ਮੰਗੀ ਆਏ ਜੋ ਕਿਉ ਰੇ ਸੁ ਆਏ ਆਏ ਭਾਏ
ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ਅਨਤਰੇ ਸਬ ਦੇ ਲਾਗੀ ਭੀ ॥ ਇਕਿ ਨਾਮੁ ਭੁਭੁਕੁ ॥
ਭਵੇ ॥ ਇਕੋ ਤਰਕਰਿ ਮਗਤਿ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ॥
ਜਾਣੈ ॥ ਬੁਝੈ ਸਬ ਦੁਕ ਮਾਣੀ ॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥੇ ਨਾਵਤਿ ਅਨਾਥ ॥
ਇਕੋ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਤਿ ਦੇ ਤਖ ਪਾਵਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਓਰਤਿ ਉਝਰਿ ਜਲੰ ॥
ਖਿਰਾਮੁ ਨ ਜਪੇ ਅਵਾਈ ਪਾਦ ਪਾਚਿ ਬੁਝਤਿ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵਤਿ ਕੁਰੁ ॥
ਲੁਥੈ ਗਈ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਆਵੈ ਤੁਕ ਮੇ ਜਾਵੈ ਬੁਝੈ ਤੁਕ ਮੁ ਸੋਮ ॥
ਵੈ - ਸਚੁ ਭੋਲੈ ਮਾਨਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥

ਗੁਰਮੁਖ ਮਤਲਾ १

ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਵੈ

ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ
ਸਿਸਾਇ ਉਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਨੇ ਜੈ ਨਾਤੀ ਦੂਰੇ ਬੁਝਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋ ਜਾਪੁ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਥਾ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਤਵ ਰਾਈ ॥
ਜੁਗ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਰਸ ਨੇਰੇ ਸੇਰੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥
ਤਿਪਰਤਰਿ ਦੁਖ ਦਾ ਲਾਜਿ ਨਾਤੀ ਚਿਤ ਪਰਾਈ ॥ ਓਇ ਜਗਤ ॥
ਨ ਸੁਤੇ ਦੀਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਥਤਾ ਹਿਸਚੁ ਪਰੀਸਤਿ ਕਲ ਮਲ ਮੈਲੁ ਤੇ ॥
ਰਮਲ ਓਇ ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਬੁਝਾ ਜੈ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥
ਇਤੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸਮੁੰਦੇ ਤਪੁ ਰਾਣੀ ਅਯੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਾਈ ਮੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
ਪੁਜ ਪਿਰਿ ਦੇ ॥ ਓਰੁ ਤਪੁ ਣੀ ਕੁਰੁ ਕਬਾੜਾ ਕੁਰੁ ਮਰੇ ॥
ਓਥਾ ਤਾੜਾ ਸਾਕਤ ਕੁਰੁ ਪਾਸਿ ਮਾਨਿ ਤਉ ਮੈ ਦੁੱਖ ਮਾਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ॥
ਓਰੁ ਤਨਿ ਦਾਤਾ ਤਿਪਰਾਈ ਪਕਿ ॥ ਕਿਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨ ਆਈ ਮਿਟਿ ॥
ਸੰਗਤਿ ਨ ਮੁਸਕਾਤੁ ਅਤ ਮਰਾ ਮੁਸਖਾਈ ॥ ਓਰੁ ਤਕ ਮੁਕੁ ਪਦੁ ॥
ਭੀ ਤਉ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਓਰੁ ਤਲ ਪਟਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਲਿ ਪਰਤਾ ਉਥਾਉ ॥
ਗੀ ਐਭਉ ਜਲੁ ਭਾਈ ॥ ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ॥ ਓਰੁ ਤਕ ਮੈ ਪਦੁ ॥
ਕੋਈ ਜੀਉ ਏਕੇ ਲਾ ਭਰੁ ਭਰੁ ਅਗਨਿ ਸਾਗੁ ਦੇਖਤਾ ਹੀ ਪਕਿ ਦਸਤਿ ॥

ਗੁਰਪਤਿਮੁਕਤਿਦਾਨਦੇਭਾਵੈ ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੋਈਬਿਧਿਜਾਵੈ
ਇਤਿਅਤਿਪਛਾਤੁਤਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਕਮਾਈਤੇ ਗੁਰਬਿ
ਭਾਵੈਮਹਤਿਵੇਕਰਾ ਜਮੁਸਿਰਿਮਾਹੇਕਰੇਖੁਆਰਾ ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਤੀਨਗੀ
ਗੁਰਬਤਿਨਿਦਪਰਾਈਤੇ ੧ ਥੋਲਤੁਸਚੁਪਛਾਣਤੁਅੰਦਰਿ ਦੁਗਿਨਤੀ
ਤੁਕਰਿਨੰਦਰਿ ਬਿਘਨਨਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰਤਾਗੀਇਉਭਵਜਲੁਪਾਰਿਥ
ਤੇ ੨ ਦੇਤੀਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਵਾਸੀ ਅਪੇਕਰਤਾਏਅਥਿਨਾਸੀ ਨ
ਜੰਮੇਨਮਾਰਿਅਜਾਈਕਰਿਦੇਖੈਸਭ ਚਿਜਾਈਤੇ ੩ ਉਨੰਗਮਥੁਏ
ਅਧਿਅਰਾ ਉਤੁਅਪੰਤਖਤਿਬਤੈਸਚਿਅਰਾ ਸਾਕਤਕੁਰੇਬੰਧਿ
ਦੁਰੀਅਤਿਮਰਿਜਨਮਤਿਅਈਜਾਈਤੇ ੪ ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰਪਿ
ਥੋਥਿਥੈਸਤਿਤਖਤਿਸੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ ਤਤੁਲਤਤਿਅੰਤਰਿ
ਜਿਜਾਣਤਿਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਵਰਾਈਤੇ ੫ ਅਪਿਤਰੈਜਨਪਿਤਰਤ
ਸੰਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ਤਿਸਕਾਲਾਗੋਲਾਜਿਨੀਗੁ
ਰੁਪਤਿਗਿਥਿਵਲਾਈਤੇ ਗੁਰਮਾਰੁਸੇਲਤਮਤਲਾ ਥਾਈ
ਜੀਅਨਗੁਰਨਗੁਰਗੁਰਾਵਅੰਦਰਿ ਸਚਵਾਸਪੁਰਿਗਗਨੰਦਰਿ ਅਸਥਿਰ
ਨਦਨਿਰਮਾਇਥੁਅਪੇਅਪੁਉਪਾਇਦਾ ਅੰਦਰਿਕੋਟਥੁਜੇਤਨਾਲੇ
ਪੇਥੈਵੇਵਸਤੁਸਮਾਲੇ ਬਜਰਕਪਾਟਜਹੇਜਜਿਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲ
ਭੀਤਰਿਕੋਟਗੁਠਾਘਰਜਾਈ ਨਹੁੰਘਰੁਥਾਧੇਤੁਕਮਿਰਜਾਈ ਦਸ
ਪੁਖੁਅਲੇਖੁਅਪਾਰੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਈਦਾ ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀ
ਵਾਸ ਅਪੇਕੀਤੋਖੋਲਤਮਾਸਾ ਬਲਦੀਜਲ ਨਿਵਰੈਕਿਰਪਾ
ਅਪੇਜਲਨੀਧਿਪਾਈਦਾ ਧਰਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ
ਪਾਤਿਪਰਲਉਆਪਿਨੀਗਲਾ ਪਵਦੈਖੋਲੁਕੀਅਸੁਭਾਈਕਲਾਖਿਚਿਦਤ
ਭਾਗਭਾਗਤਮਾਲਤਿਤੇਰੀ ਚਉਰਚੁਥੈਪਵਦੈਲੋਢੇਰੀ ਚੰਦ
ਦੀਪਕਰਾਖੈਸਸਿਧਾਰਿਸੁਰਸਮਾਈਦਾ ਪੰਖੀਪੰਚਉਤਰਿ
ਪਵਤਿ ਸਭਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿ
ਗੁਰਗਾਵੈ ਤਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਈਦਾ ਸ਼ਿਲਿਮਿਲਿਸ਼ਿਲਕੈ

ਚੰਦਨਤਰਾ ਸੁਰਜੁਕਿਰਟਿਨ ਬੰਜੁ ਲਗੋਣਾ ਅਕਥੀਕਾ
ਦੇਖੀਪੁਰਿਗਤਿਅਮਨਿਭਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਭਗਵੰਤਿਜੋਤਿਉਜੀ
ਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਆਲਾ ਅਨਤਦੁਰਦਸੁਦਕਾਰਸਦਾਪੁਰਿ
ਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ ਅਨਤਦੁਵਾਜੈਭੁਮੁਭਉਭਾਜੈ ਸਗਲਵਿਨ
ਗਤਿਅਪੁਰੁਭਾਜੈ ਸਭਤੇਰੀਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਿਸੰਤੋਗੁਣਗਾਇ
ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲਸੋਈ ਅਵਗੁਨਜਾਣਦੁਜਾਕੋਈ ਦੇਖ
ਸੈਮਨਿਭਾਵੈਉਮੈਗਰਭੁਗਵਾਇਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਸਤਿਉ
ਆ ਅਵਗੁਨਜਾਣਦੁਆਤੀਆ ਏਕੋਏਕਸੁਆਪਯਯਯਪੁਪਯ
ਜਾਯੈਪਾਇਦਾ ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਸਚੁਗਤਿਗੰਭੀਰ ਕੋਇਨਜੇ
ਰਾਚੀਰਾ ਜੇਤੀਤੋਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਧਾਇਦਾ ॥
ਧਰਮਸਚੁਤਾਥਿਤੁਮਾਰੈ ਵੇਪਰਵਾਤੁਆਤੰਗਰੈ ਤੁਦਇਆਥੁਰੈ
ਲੁਸਦਾਪੁਰੁਆਧੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ਆਧੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਕੋ
ਆਧੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਧੇ ਅਧੇਜੋਤਿਵਿਥੋਕੇਕਰਤਾਧੇਮਾਰਿਜੇ
ਦਾ ਜੇਤੀਤੋਤੇਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰਿ ਦੇਖਤਿਆਪਿਥੈਸਿਥਿਜਮੇ
ਸਚੁਕਤੈਥੇਨੀਤੀਤਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥
ਮਹੁਸੋਲਤੇਮਤਲਾ ਦਰਸਨੁਪਵਾਜੈਭੁਭੁ
ਭਾਇਭਗਤਿਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੁਭਾਵਤਿਕਰਤੇਆਪੇਨ
ਸਾਇਦਾ ਸੋਨਿਭਗਤਪੁਰੁਦਰਬਾਰੇ ਮੁਕਤਿਭਏਤਰਿਦਸਤੁਮੇ
ਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਗੰਗਿਰਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ ॥ ਸੀਸੁ
ਦੇਵੀਦੇਵਾ ਇਦੁਤਧੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਾਵਸੀ
ਨਕੋਈਪਾਇਦਾ ਵਿਦੁਜਾਣਏਕੋਇਨਜਾਣੈ ਜੋਕਿਭੁਕਰੇਸੁ
ਭਾਣੈ ਲਖਚਭੁਰਾਸੀਤਜੀਅਉਪਾਏਤਾਣੈਸਾਤਲਵਾਇਦਾ ॥
ਭਾਵੈਸੋਨਿਤਚਉਤਵੈ ਮਨਮੁਖਅਪੁਗਣਾਏਰਵੈ ਨਵਤੁਕਾਰ
ਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ॥ ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਉਜੇ
ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸ ਸਗਲੇਦੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਗਰਿਧਿ

ਬਤੁਸਾਦਤੁਦੁਖਪਰਪਤਿਤੋਵੇ ਭੰਗਤੁਰੰਗੁਸੁਖਤਿਵਿਗੰ
 ਜਗਤੁਸੰਗੁਨਮਿਟਈਕਬਤੁਵਿਨੁਭਾਣੇਭਗਮਾਇਦਾ ਗਿਆਨਵਿਨੁ
 ਤੇਵੇਸਥਾਈ ਸਚਰਵਿਗਤਿਅਥਿਵਲਾਈ ਨੰਗਭਉਸਬਦੁਗੁਰੁਸਚੁਜਾਤਾ॥
 ਤੇਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ ਅਟਲੁਅਰੋਲੁਅਤੋਲੁਮੁਰਾਰੇ ਬਿਨਮਹਿਦੁਫੇ
 ਤੇਜੋ ਗੁਪੁਨਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿਨਤੀਕੀ ਮਤਿਸਥਾਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇਦਾ
 ਤਾਦਾਸਾਕੇ ਦਾਸਪਿਆਰੇ ਸਾਧਿਕ ਸਾਭਭਲੇਵੀਚਾਰੇ ਮੰਨੇਨਾਉਸੰਘੀਜੇ
 ਜਸੀਅਧੇਸਚੁਵਿਕਾਇਦਾ ਪਲੇਸਚੁਸਚੇਸਚਿਅਗਾ ਸਾਚੇਭਵੇ
 ਰੂਪਿਆਰਾ ਵਿਭਵਣੇਸਚੁਕਲਾਪ ਰਕਾਪੀਸੰਚੇਤੀਪਤੀਆਇਦਾ
 ਵਡਾਵਡਾਅਖੈਸਭੁਕੋਈ ਗੁਰਬਿਨੁਸੰਘੀਕਿਨੈਨਤੋਈਸਾਦਿਮਿਲੇ
 ਰੇਕਾਣੇਨਵੀਢੁਕਿ ਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ਪੁਰੁਤਵਿਚੁਨੇ ਪਾਤੀਗੁਨੇ
 ਰੰਗਮਿਲਨਮਿਮੁਤਲਤਿਪੁਨੇ ਜਿਸੁਕਪਸੇਤਿਸੁਦੇਵਤਿਅਈਮੇਲਿਨਪ
 ਤੇਇਦਾ ਅਧੇਕਰਤਾਅਧੇਭੁਗਤਾ ਅਧੇਤ੍ਰਿਪਤਾਅਧੇਮੁਕਤਾ॥
 ਅਧੇਮੁਕਤਿਦਾਨੁਮੁਕਤੀਸਗੁੰਮਮਤਾਮੋਤੁਚੁਕਾਇਦਾ ਦਾਨਕੋਸਿ
 ਦਾਨਵੀਚਾਰਾ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਗਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅ
 ਕਰਣੀਕਾਰਕਾਇਦਾ ਸੇਗੁਣਗਾਵਤਿਸਾਚੇ ਭਾਵਤਿ ਤੁਸ਼
 ਤੇਰੁਪਜਾਤਿਤੁਸ਼ਮਾਸਿਮਾਵਤਿ ਸਚੁਕਤੋਥੇਨੀਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁ
 ਰਾਇਦਾ ਮਾਰੁਸੋਲਤੇਮਤਲਾ ਅਰਥਦਾ
 ਰਧੁਪੁਕਰਾ ਧਰਣਿਨਗਗਨ ਤੁਕਮੁਅਪਾਗਾ ਨਾਦਿਨੁਗੈਨਿਨਚੰ
 ਰੁਜੁਜੁਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ ਖਾਣੀਨਬਾਣੀਪਉਣਨਪਈ
 ਪਤਿਖਪਤਿਨਾਵਣਜਾਣੀ ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਤੀਸਾਗਰੁਨਦੀ
 ਰੁਵਤਾਇਦਾ ਨਤਦਿਸੁਗਗਮਚੁਪਾਇਆਲਾ ਦੇਜਕੁਭਿਸਤਨ
 ਕਾਲਾ ਨਰਕੁਸੁਗਗਨਤੀਜੰਮਣੁਮਰਣਨਾਕੋਅਇਨਜਾਇਦਾ
 ਬਤਮਾਥਿਸਨੁਮਤੇਸੁਨਕੋਈ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੈਈ ਨਾਰਿਪੁ
 ਤੀਜਤਿਨਜਨਮਨਾਕੋਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ਨਤਦਿਜਤੀਸਤੀ
 ਵਸੀਜਗਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ ਜੋਗੀਜਗਮਭੇਖੁਨਕੋਈਨਾ

ਕੋਨਾ ਬੁਕਤਾਇਦਾ ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਾ ਬੁਤਪੁਜਾ ਨਕੋਆਪਿ
ਨੇਦੁਜਾ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਵੇਗਮੈ ਆਪੇਕੀਮਾਤਿਪਾਇਦਾ
ਸੁਚੇਸੰਜਮੁਤਲਸੀਮਾਥਾ ਗੋਪੀਕਾਨੁਨਗਉਗੁਆਥਾ ਤੰਤੁਮੰਤੁਪੁ
ਨਕੋਈਨਕੋਵੈਸੁਵਜਾਇਦਾ ਕਰਮਪਰਮਨਤੀਮਾਇਆਮਾ
ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਤੀਦੀਸੈਅੰਬੀ ਮਮਤਾਨਾਉਕਾਲੁਨਤੀਮਾਕੋਨਾ
ਅਭਿਧਿਆਇਦਾ ਨਿਦੁਬਿਦੁਨਤੀਜਪੁਨਜਿਦੋ ਨਤਦਿਗੋਰਪੁਨ
ਦੋ ਨਤਦਿਗੀਅਨੁਧਿਅਨੁਕੁਲਓਪਤਿਨਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ
॥੮॥ ਵਗਨਭੇਖਨਤੀਬੁਤਮਣਖਤੀ ਦੇਓਨਦੇਤੁਗਉਗਾਇਦਾ
ਤੰਮਜਗਨਤੀਤੀਰਥੇਨਾਵਤੁਨਕੋਪੁਜਾਥਾਇਦਾ ਨਕੋਮੁਲਾ
ਕਾਜੀ ਨਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਤਾਜੀ ਗਣ ਤਿਗਉਨਤਉਮੈਦਾ
ਨਕੋਕੁਤਛੁਕਤਾਇਦਾ ਭਾਉਨਭਗਤੀਨਾਮਿਵਸਕਤੀ ਸਾਜਨਮੁ
ਬਿਦੁਨਤੀਰਕਤੀ ਆਪੇਸਤੁਆਪੇਵਣਜਗਸਾਚੇਏਤੋਭਾਏਦਾ
ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮੁਤਸਾਸਤ ਪਾਠਪੁਰਾਣਉਦੈਨਤੀਅਸਤਕ
ਬਕਤਾਅਧਿਅਗੋਚਰੁਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ ਜਾਤਿਸੁਭਣ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆ ਬਾਬੁਕਲਾਅਰਾਛੁਗਤਾਇਆ ਬੁਤਮਾਥਿਸਾ
ਸਉਪਾਏਮਾਇਆਮੁੱਠਵਧਾਇਦਾ ਵਿਗਲੇਕਉਗੁਰੇਸਬਦੁਸੁਦਾ
ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਤੁਕਮੁਸਬਾਇਆ ਖੰਡਬੁਤਮੰਰਪਾਤਲਅਭਿ
ਤਤੁਪਰਗਟੀਆਇਦਾ ਤਾਕਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ ਪੁਰੇਗੁਰੇਨ
ਤੋਈ ਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ
॥ ਮਾਰੁਮੋਲੇਮਤਲਾ ॥ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਰਦ
ਸਾਚਾਬਨੁਕੀਦਇਆਥਾ ਪਉਟਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨਕਾਰਿ
ਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ ਨਉਪਰਕਾਧੇਥਾਪਣਤੈ ਦਸਵੈਵਾਸਾਅਲਕ
ਰੈ ਸਾਹਿਰਸਪਤਭਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲਾਥਾਇਦਾ
ਸਮਿਦੀਪਕਜੋਤਿਸਬਾਨੀ ਆਪੇਕਰਿਦੇਖੈਵਰਿਅਈ ਜੋਤਿਸੁ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਚੇਸੋਭਾਧਾਇਦਾ ਗੁਰਮਤਿਤਪਦ

ਪ੍ਰੇਤੀ ਤੇਲੇ ਵਟ ਜਾਗ ਆਪੇ ਹਤੁ ਵਿਸਾ ਤੇਲੇ ਵੇ ਆਪੇ ਕੀਮ
 ਕੀਮ ਤਿਧਾਈ ਧਾਵਣ ਤੇ ਵੇ ਪਰਵਾਤੁ ਪ੍ਰੇਤੀ ਰੋ
 ਕਵਲੇ ਆਪੇ ਹਤਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਇਦਾ ਨਜਰਿ
 ਪ੍ਰਗਾਗੁ ਰੁਭੇਟੇ ਜਮ ਜੰਦਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੇ ਜਿਉ ਜਲ ਅਤਰਿ ਕਮ
 ਵਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਾਸਿ ਪਿਆਇਦਾ ਆਪੇ ਵਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧ
 ਤਨ ਜੰਦੇ ਤਰਲਾ ਅਪਾਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪੁਰਾਪਰੀ ਅ
 ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਏ ਅਮੋਲ ਕਥੀ
 ਸਿਪੁਰਾ ਤੋਲ ਸਚੇ ਕਾਵਾ ਪਾਗੀ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੇ ਪਾਇਦਾ
 ਸਚੇ ਸਚੇ ਵਿਗਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ
 ਮੁਖਿ ਤੇ ਸੁਤੁ ਕਮੁ ਪਥਾਏ ਮਨੈ ਤੁਕ ਮੁਸਮਾਇਦਾ ਤੁਕ ਮੇ
 ਰੇ ਅਤੁਕ ਮਿਸਮਾਇਆ ਤੁਕ ਮੇਦੀ ਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤੁਕ
 ਜਗਮੁ ਚੁਪਾਇਆ ਤੁਕ ਮੇ ਕਲਾਹਲਾਇਦਾ ਤੁਕ ਮੇ ਧਰ
 ਧਵਲ ਸਿਰਿਭਾਰੰ ਤੁਕ ਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੋਟਾਰੰ ਤੁਕ ਮੇ ਸਿਵ ਸ
 ਰੀ ਪਰਿਵਾਸ ਤੁਕ ਮੇ ਕੋਲਾ ਖਿਲਾਇਦਾ ਤੁਕ ਮੇ ਆਰਾਏ ਅਗ
 ਤੁਕ ਮੇ ਜਲ ਥਲ ਚਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ਤੁਕ ਮੇ ਸਾਸਗਿਰਾ ਸਸਦ
 ਤੁਕ ਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ਤੁਕ ਮਿਉ ਪਾਏ ਦਸ ਅੰਦੁਤਾ
 ਵਾਹ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰ ਮਨੈ ਤੁਕ ਮੁਸੁਦਗਾ ਤਪੈ ਹੈ ਸਾਚਿ ਮਿ
 ਰੇ ਸਮਾਇਦਾ ਤੁਕ ਮੇ ਜੁਗ ਭਤੀ ਤਗੁਦਰੇ ਤੁਕ ਮੇ ਸਿਧ ਸਾ
 ਕੀ ਚਰੇ ਆਪਿ ਨਾ ਬੁਨ ਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ
 ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗਵੈ ਮਾਤਿ ਗਜਾ ਨੇ ਬਖਵਾਸ ਭਲ ਦਰਵਾਜਾ
 ਨਿਕਲੈ ਭਨਤੀ ਪਰਿਵਾਸ ਲਾਇ ਪਾਪਿ ਪਥੁ ਤਾਇਦਾ
 ਤੁਕ ਤੇ ਬੁਨਗਰ ਮਾਤਿ ਕਾਰੀ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਸਗਦਿ ਮੁਗਰੀ
 ਸਤਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ੧੦
 ਮਾਰੁ ਮੋਲੇ ਮਤਲਾ ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰ ਧਰੀ
 ਆਪੇ ਗਲ ਮੁਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਨਤੁ

ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ
ਗਵਰਾਜੇ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਗੀ ਸੁੰਨੈ ਕਲਾਹਲੁ ਏਕਾ
ਤੁਥੁ ਮਾਥਿ ਸੁੰਨ ਮੇਤੁ ਸਉਪਾਏ ਸੁੰਨੈ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਸਥਾਏ ਇਸੁ ਪਾਇ
ਚਰੇ ਸੰਜਨੁ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਮਿ ਘੀ ਐਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਇਦਾ ਸੁੰਨੁ ਸਪਤ
ਵਰਥਾਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਰੇ ਆਏ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੁ ਆਇ
ਖਿਨਾਵੈ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਜਿਨਿ ਨਿਪਾਇਦਾ ਸੁੰਨੁ ਚੰਦ ਸੁੰਨੁ ਸੁੰਨੈ
ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤਿਭਵਣਿ ਸਾਹੇ ਸੁੰਨੈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲੁ ਸੁੰਨੈ
ਥਾਇਦਾ ਸੁੰਨੁ ਧਰਤੀ ਮਕਾਸ ਉਪਾਏ ਬਿਨੁ ਬੰਸਾ ਕੇ ਸਚੁ ਕਲਾ
ਤਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁ ਲੀਮਾਇ ਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਾਇਦਾ
ਸੁੰਨੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੁ ਬਾਣੀ ਸੁੰਨੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ਉਤਰੁ ਜਾਇ
ਤੁਕੀ ਸੀਰੇ ਕਰਤੇ ਬਿਸਮਾ ਦੁਸ ਬਾਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ਸੁੰਨੁ ਗੁਰੂ
ਦਿਨ ਸਦੁ ਏਕੀਏ ਓਪਤਿ ਕਪਾਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਿਏ
ਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ਸਾਮਵੇਦ
ਜੁਗੁ ਅਥਰ ਬਛੁ ਬੁਝ ਮੇਖੁ ਮਾਇ ਆਏ ਰੇ ਗੁਣ ਗੰਗੀ ਮਤਿ
ਨਸ ਕੈ ਕੋਤਿ ਉਥੈ ਜਿਉ ਥੈਲਾਇਦਾ ਸੁੰਨੁ ਸਪਤ ਪਾਤਕ ਚੁਕਾ
ਸੁੰਨੁ ਭਵਣੁ ਰਖੋ ਲਿਵਲਾਏ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀ ਆਪਰੀ ਪਾਸਿ
ਰੋ ਕੀ ਆਕਾਸਾਇਦਾ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਗੀ ਥਾਇਆ ਜਾ
ਮਰਣੁ ਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ
ਥੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਸੁੰਨੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾ
ਕੀ ਆਪਾਸਾਰ ਦੇਵ ਦਾਨ ਵਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭ ਲਿਖਿ ਆਕਾਸ
ਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਗੁਨ ਤੋਈ ਇਤ ਗੁਰ ਕੀ ਪਛੇ ਜੀਏ
ਜਨੁ ਕੋਈ ਜੁਗਤ ਜੁਗੀਤ ਰਿਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਦਾ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ
ਤਿਪਾਇਦਾ ਪੰਚਤਤ ਸੁੰਨੁ ਪਰਗਾਸਾ ਦੇਤ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ
ਆਸਾ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤ ਕਿਲੀ ਖੇਪਾ ਪਪੁਨ ਬੀਜਾਇਦਾ
ਤਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਰਿ ਸਿਮਤ ਵਾਲੇ

ਪਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਇਸੁ ਮ
ਇਅਕੁੰਨੇ ਤੁਘੇ ਨਾ ਕੋਈ ਭਾਗਿ ਅਨੀ ਕਰਤੁ ਨਿਬੇਰਾ ਅਸਾ ਮਨਸ
ਮੇਸਾਨੁ ਰਲੇ ਭੀ ਕੁੜ ਕਮਾਇਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਰ
ਨਾਸ ਮਾਧਿ ਸਚੇ ਪਰਬਾਰ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਮੈ
ਨਾਸ ਮਾਇਦਾ ੪ ॥ ੧੧ ਮਾਰੂ ਸੋਲੇ ਮਤਲਾ
ਦੇਖਾ ਤਤਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲਾ ਆਇਨ ਜਾਣੀ ਪੁਰਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਜੀਆ
ਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਗਤਿ ਓਨਿ ਗਲ ਮੁਗਾਇਆ ਜਗਤਿ ਸਕੀ
ਇਅਜਿ ਸੁਥਾ ਪੁਨ ਮਾਇਆ ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਟਾਨ ਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ਨ
ਜੁਧਿ ਤਿਖ ਪਾਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਤੁ ਅਜਰਾ ਵਰੁ ਮਾਨਿਭਾਇਆ ਤੁ
ਪੁਰਖ ਨਾਤੀ ਮਿਰਿ ਕਾਲਾ ਤੁਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਗੀ ਮੁਨਿ ਗਲਾ
ਤਿਸੈ ਤੇ ਕੁਸ ਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਤ ਜਿਭਾਇ ਲਿਵਲਾਇਆ
ਕੈ ਵਰਤਾਇ ਚਉ ਕੈ ਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਕਾਲਾ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਏਕ ਗਾਸਾ ਨੀ
ਬਜੇ ਤਿਸ ਬਜਗ ਜੀਵਨ ਗੁਰਿ ਅਨਾ ਦੇਸ ਬਦਿ ਦੇਖਾਇਆ
ਮਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤਰਿ ਪਿਆਰੇ ਤਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ
ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਤੁ ਅੰਤਰ ਜਮੀ
ਅਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੁਦਾਤਾ ਮਸੇਵ ਕਤੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀ
ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨ ਦੀ ਪਾਇਆ ਪੰਚਤਤ ਮਿਲਿਓ ਤੁਨ ਕੀ
ਅਤਮ ਗਾਮੁ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਬੀਆ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾ
ਗੁਰਿ ਮਰਤਨੁ ਮਾਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਤਿ ਸੁਰੁਖ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾ
ਅਸਾ ਬਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਜਾਨੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਿ ਰਾਤ ਬੇਵ
ਗੀ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ਅਧਿ ਅਤਮ ਕਰਮ ਕ
ਨਾਤੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ਸਬਦੁ ਰਸਾ ਲੁਗ ਸੀ
ਸਨਾ ਬੇਟੁ ਰਸਾ ਲੁਵ ਜਾਇਆ ਬੇਟੁ ਰਸਾ ਲੁਵ ਜਾਵੈ ਸੋ
ਜਕੀ ਤਿਭ ਵਟਿ ਸੋਈ ਤਈ ਬੁਝੁਓ ਤਾ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਤੀ
ਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਇਆ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ

ਵੀਚਰਹਿਰਤਤਿਨਿਗੇ ਆਪਿਤਰਹਿਨੰਗਤਿਕੁਲਤਰਹਿਤਿਨਾ
ਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ ਘਰਦਰਮੰਦਰੁਜਾਏਸੇਈ ਜਿਸੁ
ਰਤੇਸੇਈਤੋਈ ਕਾਇਆਗਰਮਤਲਮਤਲੀਪੁਭਾਚਾਸਦੁਸਰ
ਖਤਰਚਾਇਆ ਚਤੁਰਦਸਤਟਦੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ ਸੇਵਾ
ਚਨਤੀਬਿਖੁਚਾਖੀ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੁਪਾਮਲਕੁਗੁਰਿਨੰਦ
ਐਤਰਿਧਨੁਪਾਇਆ ਤਖਤਿਬਤਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕ ਕੰ
ਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੇ ਤੋਭੀਤੋਸੀਸਾ
ਚੁਕਾਇਆ ਤਖਤਿਸਥਾਮੁਤੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀ ਇਤਿਸੁਖ
ਈਗੁਰਮਤਿਨਿਜਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਰੁਸੇਲਏਮਤਲਾ ॥
ਪਾਇਆ

ਤਰਿਧਨੁਸੰਚਤੁਰੇਜਨਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਰਤੁਸਰਣਾਈ ਤਸਕੁਦੁ
ਲਾਗੈਤਕਉਧੁਨਿਉਪਜੈਸਥਾਦਿਜਗਾਇਆ ਤੁਏਕੰਕਾਰੀਗੁਰ
ਜਾ ਤੁਆਪਿਸਵਾਰਤਿਜਨਕੇਕਾਜਾ ਅਮਰੁਅਚੱਢੁਅਪਾਰਅਮੋਲਕ
ਅਸਥਿਰਥਾਨਸੁਤਾਇਆ ਦੇਤੀਨਗਰੀਉਤਮਥਾਨ ਪੰਚਲੋਕ
ਸਤਿਪਰਧਾਨ ਉਪਾਰਿਏਕੰਕਾਰੀਗਾਥਮੁੰਸੁੰਨਸਮਾਧਿਥਾਨਾਇਕ
ਦੇਤੀਨਗਰੀਉਦਰਵਾਜੇ ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਣੈਤਰੇਸਾਜੇ ਦਸ
ਪੁਰਖੁਅਤੀਤਾਨੀਗਾਥਾਏਅਥਪੁਲਖਾਇਆ ਪੁਰਖ
ਖੁਸਚੇਦੀਵਾਨਾਤੁਕਮਿਚਲਾਏਸੁਚਨੀਸਾਨਾ ਖੋਜਿਲਖੁਪੁ
ਪੁਨਾਤਰਿਅਤਮੁਗਮੁ ਸਰਬਾਨੀਰੰਜਨਪੁਰਖੁ
ਨਾ ਅਦਲਕਰੇਗੁਰਗਿਆਨਸਮਾਨਾ ਕਾਮਕੁੰਧਲੈਗਰਦੀਨਾ
ਤਉਮੈਲਕੁਚੁਕਾਇਆ

ਤਉਬੈਰਾਗਸਤਜਿਸਮਾਤਾ ਤਉਮੈਤਿਆਗੀਅਨਾਦਿ

ਜਨਸਾਗਿਨਿਰੰਜਨਜਨੈ ਬਨਿਰੰਜਨਗਾਇਅੰ ਦੁਖਭੈਡੰ
ਪੁਰੁਆਬਿਨਾਸੀ ਰੰਗਕੰਟਕਾਟਜਮਫਾਸੀ ਭਰਿਪੁਰੁਸੰਭਉਰੰ
ਗੰਗਮਿਲਿਐਤਰਿਪੁਰੁਪਾਇਅੰ ਕਾਲੈਕਵਲੁਨਿਰੰਜਨਜਨੈ
ਰੰਗਮੁਸੁਸਥਦੁਪਛਾਨੈ ਅਪੇਜਾਣੈਅਪਿਪਛਾਣੈਸਭਤਿਸਕਾ
ਨਕਾਇਅੰ ਅਪੇਸਾਤੁਅਪੇਵਦਜਾਗਾ ਅਪਪਰਕੈਪਰਕ
ਅਪੇਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਏਅਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਅੰ ਅਪਿ
ਥਦਇਅਪੁਭਿਧਾਰੀ ਘਾਟਿਘਟਿਗਵਿਗਤਿਅਥਨਵਾਰੀ ਪੁਰ
ਅਤੀਤੁਵਸੈਨਿਤਕੇਵਲੁਗੁਰਪੁਰਕੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅੰ ਪੁਰ
ਬੀਨਾ ਗਾਵਾਏ ਦੁਜਮੇਟੈਏਕਦਿਖਾਏ ਅਸਮਾਨਿਨਿਗਾਨ
ਜੀਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਗਾਇਅੰ ਤਉਮੈਮੇਟਿਸਥਦਿਸੁਖੁਤੰ
ਅਪੁਵੀਚਾਰੇਗਿਅਗੀਸੋਈ ਤਰਿਜਸੁਤਰਿਗੁਣਕਾਤਾ
ਜਾਤਿਸੁਚਠਲੁਪਾਇਅੰ 13 ਮੁਹੁਮੈਮੇਮਲਾ
ਕੁਲੁਤੁਸਚੈਘਰਿਗੁਣਾ ਜੀਵਤਮਗੁਤਭਉਜਲੁਜਗੁਤਰਣਾ ਗੁਰੁਬ
ਗੁਰੁਬੇਜੀਤੁਲਤੰਮ ਨਤਰਿਜਪਿਧਾਰਿਲਘਾਇਅੰ ਤਉ
ਮਤਾਲੁਕੁਬਿਨਾਸਨੁ ਨਉਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੈਅਸਨੁ ਉਪਰਿਪਰੈ
ਅਪਰੰਪਰੁਜੀਨਿਅਪੇਅਪੁਉਪਾਇਅੰ ਗੁਰਮਤਿਲੇਵ
ਜੀਲਿਵਤਗੀਐ ਅਕੁਲਗਾਇਜਮਤੇਕਿਅਡਗੀਐ ਜਤਾਨੈ
ਗੁਰਮਤੀਅਵਰੁਨਦੁਤੀਅਗਾਇਅੰ ਸਚਾਨੰਮੁਸਚੁਏ
ਸਚਗੁਰਸਥਦੁਜਿਤੈਲਗਿਤਰਣਾ ਅਕਥੁਕਕੈਦੇਕੈਅਪ
ਰੰਗਨਿਗਰ ਭਨਜੈਨੀਜਾਇਅੰ ਸਚਾਬਿਨੁਸਤੁਸੰਤਪੁਨਪਾ
ਕਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨ ਅਵੈਜਾਵੈ ਮੁਲੁਮੰਤੁਤਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਦੁਕ
ਪੁਰਾਪਾਇਅੰ ਸਚਾਬਿਨੁਭਉਜਲੁਜਾਇਨਤਰਿਅੰ
ਸਮੁਦੁਅਥਾਤਮਤਾਬਿਖੁਭਾਰਿਅੰ ਹਟੈਅਤੀਤੁਗੁਰਮਤਿਲੇਉ
ਤਰਿਨੀਰਭਉਕੈਘਾਰਿਪਾਇਅੰ ਸੁਠੀਜਗਾਤਿਤਕੀਚਤੁ
ਜੀ ਵਿਲਮਨਲਾਗੈਅਵੈਜਾਈ ਨਾ ਵਿਸਾਰਿਚਲਾਤਿਅਤਮਨੀ

੫੪੬

ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਕਪਾਇਆ ॥ ਉਪਜਾਇ ਬਿਨਸਾਇ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥
ਇਥਾ ਕੇਗਾ ਲਿਫੰਧੇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਮ ਨਿਗੁਰਮ ਤਿਸੇ ਜਮ ਪੁਰਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਥੇਤੁ ਤਰੁ ਤਰੁ ਵਦੁ ਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥
ਇਥਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕਿਸਨ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਯਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇੰਦਰ
ਲਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਥੇਤੁ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਭਗਮੁਖਿ
— ਗੁਰਮਤਿ ਥੇਤੁ ਤਰੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਤੁ ਰਿਦੈ ਮੁਖਿ
ਜਮ ਕੇ ਛਾਣੇ ਕਾਟਿ ਤਿਹਿ ਜਪਿ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ॥
ਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨੀ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਗਾਦੀ ॥ ਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ॥ ਸਬਾਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਕਿਸਕੀ ਕੀਜੈ ॥
ਤੁਝਾ ਪੁਜ ਪੁਜ ਗਾਦੀ ॥ ਸੁਰੰਤ ਰਿਜ ਗੰਨ ਬੁਮਨਿ ਭਾਈਆ ॥
ਰਿਖੰਡਿ ਸੋਯਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੁ ॥ ਸਬਾਦਿ ਪਥਾਣੁ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ
ਗੋਭਗਾਣੁ ॥ ਰਾਹੁ ਤੈ ਅਤੀਤ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲੁ ॥
ਜਸੁ ਸੁਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਖੰਦਿ ਪੁਰੁਚਾ ॥ ਸੁਣਨੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਗੋਬਿੰਦ
ਤਰਿਗੰਗਾਇਆ ॥ ੨॥ ਮਾਰਸੇ ਲੋਮਲਾ ॥

ਕਾਮ ਕੁਧ ਪਰਤਰੇ ॥ ਪਰਨਿਦਾ ॥ ਲਭੁ ਲਭੁ ਤਜਿ ਤੁਨੀ ਚਿਦਾ ॥
ਸੰਗਲੁ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ਨਿਜਿ ਉਚਮ ਕੀਚੰਦਾ ॥ ਇਨਦੇਖੈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਜੋ ਤਿਨਿ ਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥
ਅਨੁਪਾਨ ਰੂਪਾ ॥ ਗੁਰੇ ਪੁਰੇ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੁ ॥
ਪੁਰਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿ ਪਰਿਸਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੋਣਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ॥
ਵਲਾਗੀ ॥ ਸੁਭਾਤਿ ਭਵਾਇ ॥ ਭੁਤ ਮੁਸਬਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਨ ਭਉ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਉਚੀ ਪਦਵੀ ॥
ਉਚਾਨੇ ॥ ਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ॥
ਰ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਰਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਗਾ ॥ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਤਿਸੁ ॥

ਜਪੀਐ ਅੰਤ ਪਾਇਆ ਅੰਤ ਰਿਨਾਮੁ ਪਤਿਤੀਰਾ ਤਰਿਜ
 ਅੰਤ ਮਨ ਤੇਧੀਰਾ ਦੁ ਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨ ਪਾਈਐ ਬਾਤੁ ਜਿਨਾਮਿ
 ਭਗਤਿ ਤੇ ਤੇਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ਤਰਿਜ ਸੁਨਾਮੁ ਪਦ
 ਤਰੰਗਾ ਤਰਿਭਾਵੈ ਗੁਰੁ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਰਿਤ ਰੇਜ ਗਤੁ ਸਬਾਇਆ
 ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾਕੇ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕੁ ਪ
 ਤਰੰਗੇ ਉਤਮ ਸੰਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਉਤਮ ਜਗੁ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿਤਰਾ
 ਐਤੁ ਭਉ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ਅੰਤ ਰਕੀ
 ਰਿਧਾ ਅੰਤ ਰਿਜ ਗੀਐ ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇਜ ਮਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨ ਤਰਿਧਨ
 ਰਕੀਐ ਸਾਕ ਤਨ ਰਸੁ ਤਰਿਤਿ ਵਿਦ ਪਾਈਐ ਸਬ
 ਰਤ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ਗੁਰ ਮੁਨਿ ਤਰਿਤਿ ਪਰਾਇ ਦੁੱਤ
 ਪੰਚ ਬਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ਵਾਲਾ ਭਗ
 ਤਪਤਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਅਨਾਦੁ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਨਿਰੰ
 ਪਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਮਿਰਿਨਾ ਤੀਲੇਖਾ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦ
 ਤੇਰੈ ਦੇਖਾ ਆਪਿ ਅਤੰਤੁ ਜੋ ਨੀ ਸੰਤ ਉਨਾ ਕੁ ਤਾਮਰਿ ਪਾ
 ਰੰਗਾ ਅੰਤ ਰਕੀ ਗਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
 ਰਾਣੈ ਅੰਤ ਰੁਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੁਝੈ ਅਨਤਨ ਮਨੁ ਭੋਲਾਇਆ
 ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤ ਰਿਵਸਿਐ ਅਤਿ ਨਿਮਿਤਿ ਮਿ
 ਰਿਐ ਜਿਨ ਮੁੰਗਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਤਰਿਸਤ ਜੇ ਸਤ ਜਿ ਮਿਲਾਇ
 ਅੰਤ ਰਿਬਾਤ ਰਿਸੋ ਪੁਭੁ ਜਾਣੈ ਗੋਤ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਪਾਰਿਅਣੈ
 ਪਾਰਿਅਦਿ ਸਰਬਾਤਿ ਤੁਲੈ ਈਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
 ੪੨੧ ਮਾਰੁ ਸੋਲਤੋ ਮਤਲਾ ਸਾਚੇ ਸਾਤਿ ਬਸਿਰਜ
 ਜਿਨਿਧ ਰਚ ਕ੍ਰਪਾ ਰੇਵੀ ਚਰੇ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਚਾ ਵੇ
 ਰਾਣੈ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਦੁਖੰਦੀ ਦੁਇ ਗਤ ਚਲਾਏ
 ਪੁਰੇ ਦਿਖੁ ਮੁਕਤਿ ਤਤੈ ਈਸਰੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਤੈ ਪੜਹਿ ਮਨ
 ਪੁਰਾ ਬਿਧਿਨ ਤੀਜਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਤਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਲੇਕੈ ਵਚੀ

ਦੇਨਿਉਗਾਤੀਦੁਗਮਤਿਕਾਗਾਥਿਛਾਤੋ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਪਵੰ
ਪੁਰਾ ਵਦੁਵਖਾਣਤਿਤਤੁਨ ਜਾਣ ॥ ਵਿਦੁਗੁਰਪਰੇਤਤੁਨਪਾਵੰ
ਸਚਸੁਚੇਸਚੁਗਾਤੋ ॥ ਸਭਸਾਥਾਤੋਸੁਟਿਸੁਟਿਅਖੈ ਅਪੰ
ਸਚੁਪਰਾਖੈ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਪੁਰੁਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨ
ਤੋ ॥ ਸੁਟਿਸੁਟਿਅਖੈਕੇਤੀਥਾਣੀ ਸੁਟਿਕਤੀਥੈਕੇਅੰਗ
ਦੀ ਜਾਕਉਅਥਖੁਲਖਾਏਅਪੈਅਕਥਕਥਾਬੁਧਿਤਾਤੋ
ਨਮੇਕਉਵਾਜਾਤਿਵਾਧਾਏ ਸੇਤਲਕੇਅਗਿਅਨੀਗਾਏ ਜੋਜਨਮੇ
ਸੁਸਰਪਗਮਰਣਕਿਰਤੁਪਇਅਮਿਰਿਸਾਤੋ ॥ ਸੇਜੋਗਵਿਦੰ
ਮੇਰੇਪੁਥਕੀਏ ਸਿਸਟਿਉਪਾਏਦੁਖਾਸੁਖਦੀਏ ਦੁਖਸੁਖਤਿ
ਨਿਰਾਥੇਗੁਰਮੁਖਿਸੀਲਸਨਾਤੋ ॥ ਨੀਕੇਸਾਚੇਕੇਵਾਧਾਗੀ ਸਚੁਸੰ
ਥੇਗੁਰਵੀਚਾਰੀ ਸਚਾਵਖਰਜਿਸੁਧਨਪਥੈਸਬਦਿਸਚੈਭੰਮਾਤੋ
ਕਚੀਸਉਦੀਤੋਟਾਅਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰੇਪੁਥਭਾਵੈ ਪੁੰ
ਸਾਬਤੁਗਾਸਿਸਥਾਮਤਿਚੁਕਾਜਮਕਾਛਾਤੋ ॥ ਸਭਕੋਥੈਅਥ
ਭਾਵੈ ਮਨਮੁਖਦੁਜੈਥੋਇਨਜਾਣੈ ਅੰਧੁਥੇਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀਥੋਥੋ
ਇਗਾਇਅਦੁਖੁਤਾਤੋ ॥ ਦੁਖਮਤਿਜਨਮੈਦੁਖਮਤਿਮਰਣ ਦੁਖ
ਮਿਟੋਥਿਨਗੁਰਕੀਸਰਣ ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਥਿਨਸੇਵਿਅਥੈ
ਕੀਅਥੈਜਾਤੋ ॥ ਸਚੀਕਰਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਿਕਾਰਾ ਅਵਤੁਜਤੁ
ਨਤੀਜਮਧਾਰਾ ਰਾਥਥੋਰਿਤਤੁਮੁਥਪਾਤਾਮਨਿਸਾਚਭੰਮਾਤੋ
ਤਰਿਕੇਥੋਗਨਤੀਜਮੁਮਾਰੈ ਨਾਦੁਖੁਦੇਖਤਿਪੰਥਿਕਰਾਰੈ ਨਾਮਨਮ
ਟਅੰਤਰਿਪੁਜਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕਾਤੋ ॥ ਓਜਨਕਥਨੈਸਿਫਤਿ
ਜਾਈ ਜਿਉਤੁਭਾਵੈਗਤਿਰਜਾਈ ਦਰਗਤਧੈਧੋਜਾਨਿਸੁਤੇਧੈ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਤੋ ॥ ਕਿਅਕਤੀਐਗੁਣਕਥਾਤਿਘਰੇ ਅੰਤਰ
ਵਤਿਵਰੇਵਰੇ ॥ ਸਚਮਿਥੈ ਪਤਿਰਾਖਤੁਤੁਸਿਰਿਸਾਤਪਤਿ
ਤੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਮਾਰੁਸੇਥੈਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕੇਤੇਜੁ
ਤੇਗੁਥਾਰੈ ਤਾਵੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਰੈ ਧੰਧੁਕਗਿਨਿਰਾਥਮੁਖੈਕਾਤੋ

ਜੁਗਾਥੀਤੀਤਿਨੇਵਰਤਾਏ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵਤਿਵੇਦਲਾ
 ਤੇਸਤਿਸਗੀਕੁਨਦੀਸੇਕਈਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰੰਤ ਗੁਪਤੇਬੁਝ
 ਚੁਭੇ ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੰਤ੍ਰਿਦਰਮਫੁਰ ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਾਏਕੀਵ
 ਕੋਈਭੁਏਗੁਰਵੀਚਾਰੰਤ ਬਿਦੁਰਕਤਮਿਥਿਪਿਰੁਸਗੀਆਪ
 ਘਟੀਅਗੀਮਿਥਿਜੀਆ ਆਪੇਚੋਜਕਰੇਗੰਗਮਤਲੀਤੰਗਮ
 ਅੰਤੁਪਸਾਰੰਤ ਗਰੁਕੁੰਤਮਤਿਉਰਧ ਪਿਅਗੀ ਆਪੇਜਾ
 ਅੰਤਜਾਮੀ ਸਾਮਿਸਾਮਿਸਚੁਨਮੁਸਮਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਫੁਰੰਤ
 ਪਦਾਰਥਥੈਜਗਿਆਇਆ ਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ ਏ
 ਵਿਸਰੋਤਾਪਿਭੁਤਾਏਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰੰਤ ਬਾਬਕੁਮਰੈਬਾਬ
 ਕੀਲੀਕਾ ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਾਤਿਬਾਬਰੰਗੀਲਾ ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਤੀਲੀ
 ਭੁਭੁਭਵੰਤੁਤੰਤ ਭਰਿਜੰਬਨਿਮਰਿਜਾਤਿਕਿਕੀਜੈ ਮੇਰਮੇ
 ਕੀਰੋਵੀਜੈ ਮਾਇਆਕਾਗਟਿਰੋਇਵਿਗੁਚਤਿਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੁਸੰਸਾ
 ਨਿ ਕਾਈਤੁਭੁਨਿਧਉਲੇਅਏ ਵਿਭੁਨਵੈਗਥੁਗਾਇਆਗਵਾ
 ਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਮੁਠੇਰੋਇਪੁਕਾਰੰਤ ਆਪੁ
 ਚਰਿਤਰੋਵੈਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਥੈਤਸੰਝੀਤੰਤ ਬਿਨੁਗੁਰਬਜਰ
 ਧਰਨਖਾ ਸੰਬਾਦਿਮਿਥੈ ਨਿਸਤਾਰੰਤ ਬਿਰਧਿਭਰਿਅ
 ਸਾਥੀਜੈਦੋਤੀ ਰਾਮੁਨਜਪਦੀਅੰਤਿਸਨੇਤੀ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਠਿ
 ਬਿਦਰਗਾਤਿਭੁਰੁਭੁਅਰੰਤ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕਹਿਅਰੰ
 ਵਤਜਵਤਪੈਸਰਿਥਾਰੋ ਸਤੁਰਵੈਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੇਈ
 ਅੰਤਿਸਿਰਿਮਾਰੰਤ ਖਾਜੈਏ ਬੈਰਲੀਕਰੀਜੈ ਬਿਨੁਅਭਭਗ
 ਬਾਇਮਗੀਜੈ ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਗਨਜਾਏਜਮੁਮਾਰੇਕਿਆ
 ਭੋਏ ਪਗਵਿਰਤੀਨਗਵਿਰਤਿਪਥਾਏ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਕਦਿ
 ਜਾਏ ਕਿਸਤੀਮੰਦਾਅਖਿਨਚਲੈ ਸਚਿਖਰਾਸਚਿਅਰੰਤ
 ਅੰਤਿਨਦਰਿਸਿਭੈਨ ਕੋਈ ਸਚਸਬਦਿਧੈਭੈਪਤਿਤੰਤ ਆਪੇਬ
 ਨਿਭਏਤਿਸੁਭਾਵੈਤੰਤਮੈਗਾਗੁਨਵਰੰਤ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤਿਤੁਕਮੁਪ

ਥਾਏ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤੀਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੇ
ਚੁਤਾਰੇ ਤਾਰਣਤਾਰੇ ॥ ਨਮੁਜਪਤੁਤਰੁਤਰੁ
ਤਰਿਸਾਮੀਤਨਤੀਮੈਕੋਈ ਜਿਨਿਤਨਮਨੁਦੀਅਸੁਰਤਿਸਰੇਈ
ਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਥਿਸਮਾਸੋਅੰਤਰਿਦਨਾਬੀਨਾਏ ਮਰੁਸੋਲੇਮਤਲਾ
ਤਸਪਿਅਰੇ ਸਗਰਮਤਿਰਤਨਲਾਲਬਤੁਸਾਰੇ ਮੋਤੀਮਾਣਕਤੀਨਾਏ ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਪੁ
ਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਏ ਤਰਿਅਗਮਅਗਾਤੁਅਗਾਧਿਨਾਏ
ਗਲਾ ਤਰਿਅਗਮਅਗਾਤੁਅਗਾਧਿਨਾਏ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਰੇਤਰੁ
ਟਤਾਰੁਮੋਲਿਲਏਗੰਗਿਲੀਨਾਏ ਸਤਿਗੁਰਬਖਸ਼ਤੁਮੁਕਤਿਕੀਨਾਏ
ਅੰਤੁਅੰਤੁਜੁਗਾਦੀਰਾਮਸਨੇਤੀ ਦਰਗਾਤਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਏ
ਖਸੇਅਵਗੁਣਕੀਨਾਏ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ ਸਤਿ
ਗਗਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏ ਜਮੁਜਗਾਤਿਨਤੀਕਰੁਲਗੈਜਿਸੁਆ
ਬੁਝੀਕਰੁਸੀਨਾਏ ਕਾਇਆਤੰਸਪ੍ਰੀਤਿਬਤੁਪਾਗੀ ਓਤੁਜਗਪ੍ਰਿਯੁ
ਓਤੁਸੁੰਦਰਿਨਾਗੀ ਅਤਿਨਿਮਿਭਗੋਚਰਾਥਿਨਦੀਉਠਿਚਲਤੇਮਤਨਾ
ਨਾਏ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਰੇਤਪ੍ਰਭਥਾਜੇ ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸਤੁਜ
ਜੇ ਮਨੁਆਰੋਲੇਦੁਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੋਪਾਏਜੋਕਿਭੁਕੀਨਾਏ
ਨਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋਖਦੁਖੁਸਤੀਐ ਤੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਰੋਰੁ
ਐ ਨਰਕਰੁਪਮਤਿਗੋਤੇਖਾਵੈਜਿਉਜਲਤੇਬਾਤਰਿਮੀਨਾਏ ਦ
ਗਸੀਤਨਰਕਸਾਕਤਰੁਗਾਈਐ ਜੇਸਾਕੀਚੈਤੇਸੋਪਾਈਐ ਸਤਿ
ਗਬਖਸ਼ਤੁਮੁਕਤਿਨਤੋਈਕਿਰਤਿਬਧਾਗਸਿਦੀਨਾਏ ਖੰਡੇਧਾਰਤੰ
ਅਤਿਭੀੜੀ ਘੋਖਾਈਜੇ ਤਿਲਜਿਉਪੀੜੀ ਮਾਤਪਿਤਾਕਲਰੁ
ਤਬੇਲੀਨਾਤੀਬਿਨੁਤਰਿਰਸਮੁਕਤਿਨਕੀਨਾਏ ਮੀਤਸਖੇਕੋਤੰ
ਗਮਾਤੀ ਬਿਨੁਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੋਈਨਾਤੀ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੁਕਤਿਪਾਏ
ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਏ ਕੁਰੁਬੋਰਿਸਾਚੇਕਉਧਾਵਤੁ ਜੋਕਿ
ਤੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਤੁ ਸਚਵਖਰਕੇਵਾਪਾਗੀਵਿਰਲੇਘੋਲਤਸੁੰਦਰੀ
ਤੇ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਲੇਚਲਤੁ ਦਰਸਨੁਪਾਵਤੁਸਤਿਮਤਲੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਜਿਲਾਤੋ ਜਨ ਪਰਿ ਇਹੋ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾਤੋ - ਪ੍ਰਭਥੇ
 ਤਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਤਿ - ਤਗੁਰ
 ਦੀ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਨੁ ਭੁਲੈ ਆਤਮਾ ਮੇਲੀਨਾਤੋ - ਨਰਦ ਸਾਹਦ ਸੇ
 ਨਤਰੇ ਤਿਭਵ ਟਮੋਵਾਨਾਤੋ ਵਰੇਰੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੁਸਿ ਰਿਸਿ ਰਿ
 ਤ ਸਭ ਤੇਰ ਕਰ ਛੁਕੀਨਾਤੋ - ਇਕਿ ਦਰੁ ਮੇਵਾਤਿ ਦਰਦੁ ਵਾਢੇ
 ਦਿੰਦਗਾਤੋ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਰਾਏ ਤਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚੰਤੁ
 ਚਲਾਇ ਨਦੀਨਾਤੋ - ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤੁ ਚੀਨਤੁ ਬੇਧਿ ਸਾਈ॥
 ਚੁਪ੍ਰਭਾਵਤੁ ਗਾਣਤ ਨ ਕਾਈ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਤੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ
 ਮੈ ਗਿਭੀਨਾਤੋ - ੨੮॥ ਮਾਰੁ ਸੋਲੈ ਮਤਲਾ
 ਗੁਰ ਸੰਘਾਤੁ ਰਾਮੁ ਤਮਾਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਆਗਮੁ - ਰਾ ਨ ਲੇ
 ਖੁਨ ਲਖੀ ਐ ਮੁਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਖੁਵੈ - ਰਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਸ
 ਟਿਤੁ ਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਗਰ ਅ
 ਭਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ - ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਲੇ ਸੋਈ ਨਾ
 ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ਮਗਤਿ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ਪਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁਨ ਮਿਟ
 ਜਮੁ ਰਿਅੰਧੁ ਆਗਾਤੇ - ਇਕਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਪਾਰਿਵਾਸੁ ਨ ਪ
 ਰਿਕਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤਿ ਅੰਧੁ ਲੇ ਸੋਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ
 ਰਾ ਅੰਤ ਕਾਗਤੇ - ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿ ਆਤਿ ਸੁਧਨ ਨੀਗਾਰਾ ਪਰ ਪਿਰ
 ਸਮੁਦਿ ਸਾਰਾ ਜਿਉ ਬੇਸੁ ਆਪੁਤ ਬਾਪ ਕੋ ਕਤੀ ਐ - ਭੁਠਕਟ
 ਗਾਤੇ - ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਜਰ ਮਾਇ ਦੁਖ ਘਰੇ ਨਰ ਕਿਪਚਤਿ ਅਗਿ
 ਅੰਧੇਰੇ ਧਰਮ ਗਾਇਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਤਰਿਕਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਗਤੇ
 ਸੁਗੁਤ ਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ਅਪਤੁ ਪਸੁ ਮਨ ਮੁਖ ਬੇਤਾਲਾ
 ਸਮਨ ਸਾਕੁ ਕੁਕਮਾਵਤਿ ਗੁਰੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿ ਆਗਤੇ - ਮਸਤ ਕਿਭ
 ਲਗ ਸਿਰਿਭਾਗ ਵਿਉ ਕਰਿਭ - ਜਲੁ ਲੰਘਨਿ ਪਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋ
 ਧੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਗਮਨਾ ਮਿਨਿ ਸਤਾਗਤੇ - ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ ਜਗਿ ਤੇਤੁ
 ਆਗਾ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਪਸਰਿ ਆਪਾਸਾਰਾ ਜਮ ਕੇ ਠਾਹੇ ਸਤਿਗੁ

ਰਿਤਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਰੀਚਾਰਾਏ ਕਾਕਿਮੁਰੀਚਲੇਬਹੁਰਾਏ
ਮੁਖਦਾਏ ਪਵਿਪਾਕਿਭਾਤੀ ਅੰਮਿੰਨਾਮੁਗੁਰੁਵਰਦਾਣਾਮੁ
ਤੁਸੁਖੁਸਾਰਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁਤਰਾਣਾਮੁ ਰਿਤਵੇ ਸਭਿਦੁਖਮੋਹਨਾਮੁ
ਪਾਏ ਕੰਠਾਪਾਇਨਗਰਾਈਮੁਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਰਖਣਤਰਾਏ
ਖੇਤਰਲੇਤਨਥੀਜੇ ਮਨਮੁਖਪਾਕਰੁਸੈਨਤਰੀਜੇ ਕਰਣਪਥਾਣਾਮੁ
ਤੁਤੇਰੇਨਗਕਿਸੁਗਗਿਅਵਤਾਰਾਏ ਮਾਇਆਬਿਖੁਆਮੋਹਨਾਮੁ
ਲੇ ਲਿਨਿਦੁਬਿਧਾਘਰਬਤੁਤੇਗਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਬਾਸੁਪ੍ਰੀਤਿਨਿਧੀਨਾਮੁ
ਭਗਤਿਰਤੇਪਤਅਰਾਏ ਸਾਕਤਮਾਇਆਕਉਥੁਪਾਵਹਿਨਾਮੁ
ਸਾਰਿਕਤਾਮੁਖੁਪਾਵਹਿਨਾਮੁ ਗੁਣਅੰਤਰਿਖਪਤਿਖਪਾਵਹਿਨਾਮੁ
ਉਤਾਰਾਏ ਕੁਕਰਸੁਕਰਕਤੀਅਤਿਕੁਕਿਅਰਾ ਭਉਕਿਮਨਾਭਿਨਾਮੁ
ਉਭਉਭਉਤਾਰਾ ਮਨਿਤਨਿਭੁਠੈਕੁਕੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੁ ਦੁਰਮਤਿਦਰਸ਼ਨਾਮੁ
ਰਾਏ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਨਅਟੇਕੈ ਰਾਮਨਾਮਦੇਸਗੀਪਰੋਖਨਾਮੁ

ਤਰਿਧਨਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਦੇਵੈਤਰਿਜਸੁਦਰਗਾਤਪਿਅਰਾਏ
ਰਾਮਨਾਮਸਾਧਸਰਣਾਈ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ
ਤਰਿਜਪੈਤਰਿਮਨਮੇਰੈਤਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਤਾਰਾਏ

ਮਾਰੁਸੋਲਤੇਮਤੁਲਾ ੧ ਘਰਿਗੁਰੇਮਨਾਮੁ

ਧਾਇਅਨੇ ਰਾਮਜਪਤੁਅੰਤਰੰਗਾਤਿਯਾਨੋਲਾਣਾਚਥਉਰਿਚਲੁਅਪ
ਰੰਧਰਿਉਉਪਵਤੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਏ ਜਿਸੁਫਿਸਲਿਯੋਮੁਜੋਤੀਨਾਮੁ
ਲਾਗੈ ਸਭਿਸੁਖਜਾਤਿਦੁਖਫੁਨਿਅਗੈ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖੀਨਾਮੁ
ਜੀਅਵੈਉਤੁਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰਾਏ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਰਸੁਮੁਖੀਨਾਮੁ
ਠਾ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਰੀਠਾ ਅਤਿਨਿਸਿਰਾਮਗਤੁਗੀਰੀਨਾਮੁ
ਉਤੁਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਰਾਏ ਰਾਮਨਾਮਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲੁਨਾਮੁ
ਸਭਾਮਤਿਉਤੁਰਸੁਟੋਲੁ ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਿਲਤੁਘਰਅਪੁਨਾਨਾਮੁ
ਤੁਕਿਨਗਰਭਮਸ਼ਾਰਾਏ ਸਚੁਤੀਰਬਿਨਵਤੁਤਰਿਗੁਰਗਾਵਤੁ ਤੁਕੁਨਾਮੁ
ਚਾਰੁਤਰਿਲਿਵਣਾਵਤੁ ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਜੋਤਿਨਸਕੈਤਰਿਬੋਲੁਨਾਮੁ

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਰਦਾਣਾ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਰੁ
 ਨਿਬਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਕੁਕੁਜੁ
 ਪੰਚਤਤ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ਤਿਸ ਮਾਤਿ ਰਾਮੁ
 ਲੇਖੀਨੀ ਆਤਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤੈ ਆਤਮੁ ਤਹਿ ਪਾਈ ਐਸ ਬਦਿਵੀ
 ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਤੁ ਜਨ ਭਾਈ ਖਿਮਾਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ
 ਭਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨੁ ਗੁਰੁ ਸੰਗਤਿ ਏਤਨਿ ਸਤਾ
 ਸਕਤ ਕੁਕੁਜੁ ਪਟਮਾਨਿ ਦੇਵਾ ਅਤਿ ਨਿਮਿਤਿ ਦਾ ਕਰਤਿ ਐਕਾ
 ਸਮਾਨ ਅਵਤਿ ਕੁਨਿ ਜਾਵਤਿ ਗੁਰੁ ਭਜਨੀ ਨਰ ਕਮਲਾ ਗਏ ਸਾਕਤ
 ਜਕੀ ਕਾਇਨ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕਾਰੰ ਰੁਨ ਕਬਹੂ ਮੁਕੈ ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਣੀ
 ਜੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਠਾਰਿ ਚਿਤਰੁ ਅਠਾਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਸਾਕਤ ਕਤ
 ਤਰਿ ਆ ਤਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵ ਜਲਿ ਪਾਰਿ ਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਨ ਪਵੈ
 ਹੋਤਿ ਜਪੀ ਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ
 ਸੁਖ ਕਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨੇ ਜਿਨ ਅਵੈ ਮਨਿ
 ਪੁਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭੁਲੇ ਆਵੁ ਜਾਵੁ ਜਨ ਮਿਸ
 ਹੋ ਪਾਪ ਕਮਾਵੁ ਸਾਕਤ ਮੁਕੁ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤ ਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਾਮੁ
 ਗਏ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰ ਬਜਨ ਮਕੇ ਕੀਏ ਸੋ ਜੀ ਜੀਨਿ ਦਾਤੈ ਏਈ
 ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇ ਤਿਤੁ ਪਾਨੀ ਸਤੁ ਅਪੁਨਾ ਕੀ ਆਕਰਾ ਗਏ
 ਤੇ ਮੈ ਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇ ਆ ਅਸਾਮਨ ਸਾਬੰਧਿ ਚਲਾਇ ਆ
 ਜੀ ਮੈ ਗੀ ਕਰਤ ਕਿ ਆਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਏ ਬਾਗੁ ਬਿਕਾਏ
 ਜੀ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੁ ਜਨ ਭਾਈ ਅਕ ਬੁਕ ਬਹੁ ਮਨ ਮਨੈ ਸਮਾਈ
 ਚਿਤ ਲਤਾ ਕਿਰਖੁ ਪਾਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕਾਟ ਦੁਗਏ
 ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਹਿ ਲਿਵ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ
 ਰਾਮਨਾਮ ਮਤਿ ਉਤਮੁ ਤਹਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ੪ ੧੦੧
 ਮਾਰੁ ਸੇ ਲਤੇ ਮਤਲਾ ੧ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਤੁ
 ਤੁਸਮਾ ਬਦਾਇ ਆਲ ਮੁਗੀ ਤੇਰੇ ਚੰਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੁ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿ

ਧਾਤੋ ਤੁਅਦਿਜੁਗਾਦਿਕਰਤਿਪੁਤਪਾਲਾ ਘਟਿਘਟਿਪੁਤਪਾਲਾ
ਅਲਾ ਜਿਉਤੁਪੁਤਵੇਤਿਵੇਚਲਾਵਤਿਮੁਤੁਤੋਰੀਅਕਮਾਤੋ
ਰਿਜੋਤਿਭਲੀਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰਗੋਤਰਿਸੁਪੀਵਨ ਅਪੰਦਰ
ਅਪੇਦੇਵੇਤਿਤੁਲੀਜਗਤਪਿਤਦਾਤਾਤੋ ਜਗਤੁਪੁਤਾ
ਘੇਲੁਗਚਾਇਆ ਪਵਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉਪਾਇਆ ਦੇਵੀਨਾ
ਦਵਜੇਗਸੈਦਸਵਾਗੁਪਤੁਗਤਾਤੋ ਚਾਗਿਨਦੀ ਅਗਨੀਅਸਾ
ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੈਸਬਦਿਨਿਗਲਾ ਸਾਕਤਦੁਹਮਤਿਰੁਬਤਿਦੁਹਮ
ਗੁਰਗਾਏਤਿਗਿਲਿਵਗਤਾਤੋ ਅਪੁਤੇਜਵਾਇਥਿਥਮੀਅਕਸ
ਮਤਿਪੰਚਤਤਘਰਿਵਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਗਤਤਿਗੀਗਤਤਜਿਮ
ਅਤਉਮੈਭੁਤਾਤੋ ਇਤੁਮਨੁਭੀਜੈਸਬਦਿਪਤੀਜੈ ਬਿਨੁਨਵੇਕ
ਟੇਕਟਿਕੀਜੈ ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਮੁਏ ਘੁਰਮੰਦਰੁਇਨੀਸਾਕਤਦੁਤੁਲਾ
ਤਾਤੋ ਫੁਲਦੁਤੁਤੁਤੁਭੀਤਾਲੇ ਖਿਚੋਤਾਟਕਗਤਿਬੇਤਾਲੇ ਸਕ
ਸੁਗਤਿਬਿਨੁਆਵੇ ਜਾਵੇ। ਪਤਿਖੋਈਆਵਤਜਾਤਾਤੋ ਕੁਰੁਕੁ
ਰੁਤਨੁਭਸਮੈਦੇਰੀ ਬਿਨੁਨਵੇਕੈਸੀਪਤਿਤੇਰੀ ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਤਿ
ਚਰੋਜਮਕੰਕਰਿਕਾਲਿਪਗਤਾਤੋ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਿਲਾਮਿਲ
ਈ ਤਿਸੁਅਪਗਾਪੀਗਤਿਨਾਤੀਕਾਈ ਕਰਣਪਲਵਕਗੋਬਿਲਵੇ
ਜਿਉਕੁੰਗੀਮੀਨਪਗਤਾਤੋ ਸਾਕਤਫਾਸੀਪਜੈਇਕੇਲਾ ਜਮਦਰਿ
ਕੀਆਅਧੁਦਤੇਲਾ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿਨਸੁਭੈਅਜੁਕਾਲਿਪ
ਜਾਤਾਤੋ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਨਦੇਲੀਕੋਈ। ਐਕੈਓਕੈਰਾਖਪੁਰੁ
ਰਾਮਨਾਮਦੇਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਇਉਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾਤਾਤੋ
ਲੇਸਿਖਗੁਰੁਸਮਝਾਏ ਉਝੜਿਜਾਦੇਮਾਗਗਿਪਾਏ ਤਿਸੁਗੁਰਸੇਵਿਨ
ਦਿਨੁਗਤੀਦੁਖਭੰਜਨੁਸੰਗਿਸਮਾਤਾਤੋ ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਕਰਤਿਕਿ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੈਇਉਮਤੇਸਿਨਜਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਕਤੁਕਿਉਣ
ਐਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸਤਿਪਥਾਤਾਤੋ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਗਾਪਤਿਦਨ
ਨੁ ਗੁਰਬਾਣੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰਸਨੁ ਅਤਿਨਿਸਿਨਿਗਮਲਜੋਤਿਸਕ

ਦੀਪਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਏ ਭੋਜਨੁਗਿਆਨਮਤਰਸੁਮੀਰਾ
ਜਿਅਤਿਨਿਦਰਸਨੁਗੀਰਾ ਦਰਸਨਦੇਖਿਐਥੈਗਰਮਿਨਮ
ਮਹਿਸਮਾਤਏ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਧਰਧਾਨਾ ਤਿਲਿਘਟਿ
ਦੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਪੁਰਸ਼ਾਨਾ ਨਾਨਕਹਿਜਨੁਗਰਿਜਨਕੀਸੰਗਤਿਦੀ
ਜੀਸਤਿਗੁਰੁਤਰਿਧੁਭੁਜਾਤਏ ੫ ੧੧॥

ਮਾਰਸੋਲਏਮਤਲਾ੧ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੇਤਰਅ
ਕੀਤੇਕਾਨੀਕਿਤੁਚਰਾ ਜੀਅਉਧਾਇਗਿਜਕੁਦੇਅਧੋਸਿਰਿ
ਜਿਉਕਮੁਚਲਾਇਆ ਤੁਕਮੁਚਲਾਇਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇ ਕਿ
ਜੇਕਿਸੁਅਖਾਂਦੁਰੇ ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਤਰਿਘਟਿਘਟਿਦੇਖਤੁਵ
ਜਿਤਕੁਸਥਾਇਆ ਜਿਸਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ ਗੁ
ਥਦੀਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਏ ਅਨਦਗੁਪਅਨਪਅਗਚਰੰਗੁਰਮਿ
ਭਾਮੁਜਾਇਆ ਮਨਤਨਧਨਤੇਨਾਮੁਧਿਅਰਾ ਅੰਤਿ
ਜੀਚਲਣਵਾਰ ਮੋਤਪਸਾਗਨਤੀਸੀਗਿਥੇਲੀਬਿਨੁਤਰਿਗੁਰਮਿ
ਪੁਪਾਇਆ ੪ ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰਪੁਰਾ ਸਬਦਿਮਿ
ਗੁਰਮਤਿਸੁਰਾ ਗੁਰਕੇਚਰਨਸੇਵਤੁਜਿਨਿਭੁਲਾਮਾਰ
ਪਾਇਆ ਸੰਤਜਨਤਰਿਧਨਜਸੁਧਿਅਰਾ ਗੁਰਮਤਿਪਾ
ਅਨਮੁਤਮਾਰਾ ਜਾਚਕੁਸੇਵਕਰੇ ਦਰਿਤਰਿਕੇਤਰਿਦਰਗਤ
ਗੁਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਤਮਤਥਿਬੁਲਾਏ ਸਾਚੀਦ
ਗਤਗਤਿਪਤਿਧਾਏ ਸਾਕਤਭਉਗਨਤੀਤਰਿਮਦਰਿਜਨਮਿਮੈ
ਪੁਪਾਇਆ ਸੇਵਤੁਸਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦਅਥਾਤ ਪਾਵਤੁਨਮੁ
ਪੁਨੁਲਾਤ ਬਿਖਿਅਮਲੁਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰਿਨਾਵਤੁਗੁਰਸ
ਤਪੁਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤੁਸੇਕਨਕੀਜੈ ਅਸਮ
ਗਿਰਸੁਰਤੀਜੈ ਸੰਸਾਰੁਖਾਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਤੁਭਿਬੁਤੁਕਿਰੇਗੁਨਾਇ
ਸਾਚੇਭਾਵੈਤਿਸੁਵਡੀਅਏ ਕਉਨੁਤੁਦੁਜਾਤਿਸੁਸਮਣਾਏ॥
ਜੀਗੁਰਮੁਰਤਿਏਕਾਵਰਭੈ ਤਰਿਗੁਰਭਾਇਆ ॥

ਵਾਚਤਿਪੁਸਤਕਵੇਦਪੁਰਾਨਾ ਇਕਿਬਾਤਿਸੁਨਤਿਸੁਨਾ
ਅਜਗਰਕਪਟਕਤਤਕਿਵਖੁਟੇ। ਬਿਨਸਾਤੇਗੁਰਤੁਨਪਾਇ
ਕਰਤਿਬਿਭੁਤਿਲਗਾਵਤਿਤਸਮੇ ਅੰਤਰਿਕੁਪੁਚੇਤੁ
ਤਉਮੈ ਪਾਖੰਡਕੀਨੇਜਗਨਪਾਈਐਬੋਲੁਸਤਿਗੁਰਅਲਖਨਪਾ
ਆ ਤੀਰਥਵਰਤਨੇਮਕਰਤਿਉਦਿਅਨਾ ਜਤਸਤਮੇ
ਕਥਤਿਗਿਅਨਾ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨਾਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨਾ
ਤਰਮੁਨਜਾਇਆ ਨੇਉਲੀਕਰਮਭਾਇਅੰਗਮਭਾਗੇ
ਕਰੁੰਭਕਪੁਰਕਮਨਤਾਰੀ ਪਾਖੰਡਧਰ ਮਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਿਮਿਤ੍ਰ
ਗੁਰਸਬਦੁਮਤਾਰਸੁਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿਕੇਮਾ
ਨਿਆ ਗੁਰਸਬਦੀਸਭਬ੍ਰਤਮੁਪਥਾਨੀਆ ਅਤਮੇ
ਸਬਾਇਅੰਗੁਰਸਾਹਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ

ਗੁਰਮਾਹੁਸੋਖਤੇਮਤਲਾ੩ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਵੇਦਵੀਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਾਧਿਅਨੁਆਪਨੁ
ਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾ
ਉਲਟਿਪਰਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁਵਾਜਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਵੈ
ਗੀਨੀਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਖੀ
ਸਬਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਰਤਾਮਨਮੇਰਾਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਨਿਰਮਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ ਮੈਲੁਨਲਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ
ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਤੀਸਚੀਭਗਤਿਦਿਕਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਦੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਨੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ ਸਦਤੀਸਚੁਕਾਇ
ਗਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਤਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਉਤਮਥਾਣੀ
ਮੁਖਿਸਚੇਸਚੁਵਖਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੇਵਤਿਸਚੇਸਚਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਦੇਸੁਣਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਉਦੈ ਪਾਏ ਤਉਮੈਮਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਵਾਏ ਗੁਰਕੀਪਤਿਕੀਉਤਮਚੀਦਰਿਸਚੈਤਰਿਗੁਣ
ਦਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਮੋਖੁਤਰੈ

ਗੁਰਗਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਗਿਰਾਤਾ ਆਪੁਗ ਵਾਹਿਸ ਮਾਇਦਾ ਗੁਰ
ਅੰਤੈ ਮੁਖ ਜਿਸੁ ਟਾਂਢੇ ਸਚੈ ਨਾ ਸਦਾ ਬਿਵਲਾਏ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਗੁਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਟਾਂਢੇ ਸਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾ
ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ਅਪਣੈ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਹੀ ਗਿਰਾਤਾ
ਮਾਇਦਾ ਮਨ ਤਹਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸੋਈ ਜੈ ਬਹੁ ਤੇ ਭੋਖ ਕੋਗਤੀ
ਬਿਖਿ ਆਗਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਈ ਦੁਖੇ ਦਾਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੋ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ ਮਰਣ ਜੀਵਣੁ ਜੋਸ
ਗੁਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਪਰਵਾਨੁ
ਵਡਾਣਾ ਸਬਦਿ ਪਾਥਾਨੁ ਮਰੈ ਨ ਜੀ ਮੈਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨ ਤੀ ਮਨ ਤਿ
ਮਾਇਦਾ ਸੇਵਤ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚ
ਜੋ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਦਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ
ਜੋ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨ ਮੇ
ਰੇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧॥੨੬॥ ਮਾਰੂ ਸੋਢੈ ਮਤਲਾ੩
ਪੇਸਿ ਸਟਿਤੁ ਕਮੇ ਸਭ ਸਾਜੀ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਪੀਵਾਜੀ ਅਪੇਲੀ
ਮਰੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਤੈ ਆ
ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਸਰਿ ਆਪਾ ਸਾਗ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀਢੇਗੀ
ਮੁਖੇ ਤਰਲਾਇਦਾ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਗ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿਰ
ਵਿਸਾਖ ਦੁਆਪਾਗ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਥਿ ਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ਕਾਇਆ ਤਹਿ ਮੰਦਰੁ ਲਾਗੈ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਵਿ
ਚਿਰਿ ਵਸੈ ਮੁਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਾ ਵਿਧਾਗੀ ਨਦਰੀ ਅਪੇ
ਲਾਇਦਾ ਸੋਢੈ ਕੁੰਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਸਬਦੇ ਧੁੰਧੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ
ਪੇਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਤੈ
ਜੋ ਤੁਝੇ ਵਿਸਾਖ ਦੇਵੀ ਚਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹੀ ਗਿਰਾਤਾ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ ਇਸੁਮਨਮੰਦਰਮਭਿਮਾਜਾ
ਵੈ ਸੁਖੁਪਲ ਰਿਤਿਅਗੰਮਤੁਪੁਪਾਵੈ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੇਰੁ
ਪਾਵੈਅਧੇਖੇਲਕਰਾਇਦਾ ਆਪਿਅਪਰੰਪਰੁਆਪਿਵੀਜਾ
ਅਧੇਮੇਲੇਕਰਣੀਸਾਗੀ ਕਿਆਕੋਕਾਰਕਰੇਵੇਚਾਰਾਅਧਿਕਾਰ
ਮਿਲਾਇਦਾ ਅਧੇਮੇਲੇਕਰਣੀਪਰਾ ਸਚੈਸਬਦਿਮਤਾ
ਸਗਾ ਅਧੇਮੇਲੇਦੇਵਾਰਿਅਈਸਚੈਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ
ਤੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ ਨਮੁਨਿਪਾਵੈ
ਅਘਟਅੰਤਰਿਗੰਮਨਾਨਮੁਖਿਅਗਾਇਦਾ ਦਿਸੰਤਗੁਰੁਵੈਅੰਤਰੁ
ਤੀਭਾਣੇ ਮਾਇਅਮੋਤਿਬਧਾਜਮਕਾਣੇ ਜਮਕੀਫਾਸੀਕਬਲਾ
ਤੁਟੈਦੁਜੈਭਾਇਰਗਮਾਇਦਾ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਤਰੁਕੋਈਨਾ
ਜਬਲਗੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਕਮਾਤੀ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਾਫਿ ਅਨਾਕੀ
ਪਾਇਅੰਸਚੈਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ਕਾਮੁਯੁਸਬਲੁਸੰਜਨਾ
ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਤਿਸਭਦੁਖਕਾਪਸਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਨਾ
ਖੁਪਾਵਤਿਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ ਪਦਿਦੁਪਾਣੀਤੈਸੇ
ਰੁ ਮਾਇਅਮੋਤਿਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ ਜਿਨੀਕੀਤੇਜਾਤਿਸੈ ਪਦਿ
ਮਾਇਅਮੋਤਿਚੁਕਾਇਦਾ ਇਕਿਮਾਇਅਮੋਤਿਗਰਬਿਨੁ
ਧੇ ਤਉਮੈਤਉਗਤੇਤੈਅਧੇ ਜਮਕਾਣੇਕੀਖਬਾਰਿਪਾਈਅੰਤਿ
ਇਆਪਬੁਤਾਇਦਾ ਜਿਨੀਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ ਗੁਰੁ
ਦੇਵੈਸਬਦੁਪਥਾਣੇ ਦਾਸੁਕੋਤੇਬੇਨੀਤੀਸਾਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਦਰੁ
ਦਾ ਮਾਰੁਸੋਲੇਮਤਲ ੩

ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਥਾਤ
ਤੁਧਨਸੇਵਤਿਸੇਤੁਤੁਤਿਸਮਾਵਤਿਤੁਅਧੇਮੇਲੇ ਅਗਨੀ
ਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਪ੍ਰਧਾਈ ਜੀਅਜੰਤਤੇਗੀਸਰਣਈ ਜਿਉਤੁ
ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਤਿਤੁਅਧੇਮਾਗਗਿਧਾਇਦਾ ਤੈਭੀਸਾਚਾਤੁ
ਈ ਅਧੇਸਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ ਸਭਨਸਾਗਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਅਧੇਰਿਜਤੁ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਪਰ
 ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੇ ਬੁਝਾਇ ਦਾ
 ਪਤਾਲ ਪੁਰੀ ਆਲੋ ਅਭਾ ਕਰਾ ਤਿਸੁ ॥ ਵਰਤੈ ਤੁਕ ਮੁਕਰਾ
 ਜੇ ਸਜੇ ਤੁਕ ਮੇਚੇ ਤੁਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ਤੁਕ ਮੇਥੈ ਸੁ
 ਮੁਸਲਾਏ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰ ਵਾਏ ਜੇ ਤੀ ਮਤਿ ਦੇ ਤਿਸੁ ॥
 ਤੁ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਜਾ ਬਿਜਦੀ
 ਗੈਰਿ ਦਿ ॥ ਸਦੁ ਇਸਾਖੀ ਆਏ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੇ ਮੁੜੁ ਮਿ
 ਧਿ ਰਿਕਾ ਲੁਗੁ ਆਇ ਦਾ ॥ ਨੁ ਨੁ ਸੀਤ ਲੁਗੁ ਰਚ ਗੀ ਲਾਗਾ ॥
 ਭਗਮੁ ਗਇ ਆਰੁ ਉਭਾਗਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਸਚੁ
 ਦੀ ਬੋਲਾਇ ਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁ ਜਾਤਾ ਕਰ ਮਾਥਿ ਧਾਤਾ ਪ੍ਰਭੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ
 ਦਿ ਪਥਾਤਾ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਉਮੈ ਮਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ
 ਮਨੁ ਕਰੁ ਦੁ ਜੇ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ਕਰਮੁ ਤੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਵੈ ॥ ਸਤ ਜੇ ਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ਬਖਚਹੁ ਗਸੀਤ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦਿੜਾਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿ
 ਧਿ ਵਿਚਿ ਵਸਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ਕਰਮੁ ਤੁਵੈ ਗੁ
 ਰਾਤਿ ਦਿੜਾਏ ਵਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇ ਆਜਾਏ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕ
 ਰਮਤਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਦਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ ਅੰਤ
 ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਅਪੇ
 ਮੇ ਭਲਾਇ ਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਿਰਿ
 ਆਪੇ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪੈਵੈ ਬੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾ
 ਸਚਾ ਮਾਤਿ ਬੁਗਾਤਿ ਗੀ ਭੀਰਾ ਸਦਾ ਸਲਾਤੀ ਤਮਾਧੀ
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਤੀ ਪਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾ ॥ ੩ ॥
 ਆਪਿ ਨਿਗਲ ਮੁਤੁ ਰੰਧੀ ਪੈਲੈ ਗੁਰ ਪਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ
 ਨ ਮੁਵੈ ਸੈਘਟ ਅੰਤ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥

॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਾ ਮਤਾ ॥

ਜਗਉਤੀਤਰੀ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਅਧੇਜਾਣਤਿਸਿਰਜਣਤਰਾ ਤੋਰੇ
ਨਤੋਰਿ ਅਧਿਵਖਾਣੇਤੁਅਧੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ ਚੰਦਰਾਨੀ
ਸਟਿਉਪਾਈ ਸਭੁਕੇਲੁਤਮਾਸਾਤੋਰੀਵਡਿਅਈ ਅਧੇਵੇਕਰਾਨੀ
ਸਾਚਾਅਧੇਭੀਨਿਘਜਾਇਦਾ ਬਾਜੀਗਾਗਿਉਕਬਾਜੀਪਾਈ ਪੰਗਤ
ਤੇਰਾ ਅਈ ਸਦਾਅਥਿਪਤੁਰੇ ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿਉ
ਦਾ ਬਾਜਤਿਬਾਜੇਧੁਨਿਅਕਾਰਾ ਅਧਿਵਜਾਣੇਵਜਾਣਤਰਾ
ਟਿਘਾਟਿਪਵਡੁ ਤੇਰੀਕਰੀਮਿਥਿਪਵਣੇਸੁਭੇਵਜਾਇਦਾ
ਤਾਕਰੇਸੁਨਿਤਚਉਤਵੈ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਉਮੈਖਵੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਦੇਵਡਿਅਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਅਾਇਦਾ ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁਤਰਾ
ਨਾਤੀ ਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਥਾਤੀ ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਰਾ
ਤਪਾਇਦਾ ਬਿਨਾਨਵੈਸੁਭਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ ਬਡੁਕਰਮਕਰਮਵਡਿ
ਧਤਿਵਿਕਾਰਾ ਨਾਮੁਨਮੋਵਤਿਕਿਉਤਰਾਵਡਿ ਬਿਨਾਨਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ
ਅਧੇਕਰੇਤੇਅਧਿਕਰਾਏ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ
ਮੁਖਿਤੋਰੇਅਧਿਕਰਾਏ ਮੁਕਤੀਕੈਘਰਿਧਾਇਦਾ ਗੁਰਸੇਵੇ
ਸੇਵਾਏ ਸੰਸਾਰਾ ਮੁਖਿਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਰੇਸੁਭਾ
ਚੁਕਾਏਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਦਾ ਜੇਸਚੁਏਦੁਖਾਏਕੋਈ ਗੁਰ
ਦੀਪਰਗਾਢੁਤੋਈ ਸਚਨਾਮੁਸਥਾਤੇਰੀਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁ
ਦਾ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਧਿਅਾਗਾ ਕਿਥਵਿਕਾਟੇਕਟਲਾ
ਤਹਿਕੈਨਾਮਿ ਤੁਨਾਚਲਤਾਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਦਾ ਅੰਤ
ਭੁਮਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲਾਏ ਮੈਲੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਪਾਏ ਕੁਰਕੁਰਕੁਰਾ
ਗੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ਨੀਰਮਲਬਾਣੀਕੋ ਮਨੀਵਸਾਏ
ਰਸਾਦੀਸਾਜਾਏ ਗੁਰਕੈਭਾਣੇਚਲੇਦਿਨੁਗਤੀਨਾਮੁਚੇਤਿਸੁਖੁਪਾਏ
ਅਧਿਸਿਰਦਾਸਚਾਸੋਈ ਅਧਿਉਪਾਇਖਪਾਏਸੋਈ ਗੁਰਸੇਵੇ
ਤੋਰੇਸਾਸਦਾਸਥਾਤੇਮਿਥਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇ
ਦੀਵਸਿਨਤੋਈ ਕਾਮਿਕਰਾਧਿਜਲੈਸੁਭਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਾਏ

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਅਪੇਕੀਆ ॥
ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਸਦਾ ਤੁਹਾ ਮਤ ਮਨੀਵ
ਮਾਰੁ ਸੋਲੇ ਮੋਲ ॥
ਜੀਉ ਦਾ ਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਚਿਸੁ ਤਿਲੁ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਤਿਸ
ਅਖਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੈ ਸੁਨਿ
ਜੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾ ਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਨਾਮੁ ਦਾ ਨ ਕਰੈ ਸੋਧਾਏ ॥
ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ਦਾ ॥ ਚਉਦਤ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਟਟਨ ਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਏ ਅੰਤਰਿ ਨ ਲੇ ॥ ਨਾਵੈ ਕਾਵਾ ਪਾਗੀ ॥ ਟੈਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇ ਦਾ ॥
ਤੁਹਾ ਸੇਵਿ ਐਸਾ ਜਨ ਅਨੰਦਾ ॥ ਟਿਰੈ ਆਇ ਫੁਰ ਗੋਵਿਦਾ ॥ ਸਤ ਜੇ
ਤੇ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਭੁ
ਜੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਾ ਦਿਨੁ ਮਾਗੀ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਖੈ ਕ
ਲਾਪਵਤਿ ਦੁਖ ਭੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ
ਭਗੀ ॥ ਸਤ ਜਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸ
ਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ਜਿਸਨੋ ਸਚ ਦੇਇ ਸੁਧਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਚੁ ਮੁਚੁ ਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਅਪੇ ਦਾ ॥ ਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋਧਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥
ਪੇਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਅਪਿ ਚੁਫਾਏ ਚੁਫੈ ਕੋਈ ॥ ਅਪੇ ਬ
ਸਦੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਾਇਆ
ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਜਮ ਕਾ ਖੁਲੇਖਾ
ਜੀਉ ਭੀ ਤਿਲ ਘਾਟੀ ਪੀੜਾਇ ਦਾ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾਓਈ
ਚੀ ਕਰੇਤਾ ਸੇਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਖੁਤਿ ਸੁਨੇ ਜਿਨ ਅਵੈ ਮਾਇ ਸਚੈ ਸੁਖੁ
ਦੇ ਦਾ ॥ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਤੁ ਭਏ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ
ਭੀ ਤਿਲੇ ਸਭ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵਤਿ ਸੋਧਾਇ ਦਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਪ
ਸੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਪ
ਨਾਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇ ਰੁਗਵਾਇ ਦਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅਪੇ ਦੁਜੈ ਲਾ
ਧੁ ਪਾਨੀ ਭਾਬਿ ਮੁਏ ਅਭਾਗੇ ॥ ਚਲਾਇ ਆਪੁ ਰਦੁ ਰਾਗਿਨ ਅਵੈ ਜ

ਮਦਾਰਿਬਾਧਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ॥
ਅਗੀਧਿ ਅਗੀਪੁ ਬੁਝੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡੇ ਭਾਇ ॥
ਸਚੈ ਸੱਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲੇ ॥
ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜ ਤਿਵਾ ਪਾਗੀ ਨ ਮੋਲਾ ॥
ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥
ਮੁਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੋਨ ਮੁਧਿ ਆਇਦਾ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਤਲਾ ॥

ਰਿਅ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਾਣਾ ਮਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ਚਿਸੁ ਖੁਪਾਇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਕਰਮ ॥
ਭਾਣੇ ਨ ਲੇਖੇ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਧੈ ॥ ਸਮਝੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ॥
ਰਿਅ ਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਾਨਿ ਕਹਾਇਦਾ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮਿਦਾ ॥
ਗੁਮੁਖਿ ਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਧਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਸਭਾ ਸਿਰਿ ਚੁਪਾਏ ॥
ਜਿਸਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾ ॥
ਨ ਮਨੈ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਈ ॥ ਭਗਮੇ ਭੁਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਪੁਰਮਾਨੁ ਕਰਮ ॥
ਇਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਰਿਅਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾਨੁ ਚੁਪਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥
ਵਹੁ ਚੁਪ ਜੈਨਾ ਵਹੁ ਭੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਮੁਖ ॥
ਏਹ ਸਿਭੀ ਜੈ ਰਸਨੀ ਤੇਰ ਸੁਪਾਇਦਾ ॥ ਮਤ ਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਤ ਕਰੇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸਨੋ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ॥ ਏਹੀ ਲੁਖੇ ਸਚ ॥
ਚਿਮਿ ਲਾਇਦਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਹਿ ॥
ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ॥ ਨਤ ਨੈਤੈ ਕੁ ਸਟੀ ਨ ਰੋਕੇ ॥
ਇਦਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੈ ਸਾਸਦੁ ॥
ਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਯਾਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ ॥
ਸਭੁ ਕੋ ਵਲੁ ਕਰੇ ਵਾਪਸਾ ॥ ਵਿਛੁਨਾਵੈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ਨਗਰੀ ॥

ਜਿਸੀ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁ ਖੁਪਾਇਦਾ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ
 ਕੇ ਸਥਾਇ ਹਮੀ ਨਿਵਸਾਏ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਆਖ
 ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਨਾਵੈ ਨਾਨਕ ਚੈ ਜੇ ਤੀਸਰਾ ਆਈ
 ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਧੁਰ ਬਕਮਾਈ ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇ ਆਸੇ ਵਡ
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਇਦਾ ਕਾਇ ਆਕੋਟ ਅਤਿ ਅ
 ਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਤੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ਸਚਾ ਚੇਵਾ ਧਾਰਾ
 ਚਲੁ ਵਸਾ ਪਾਇਦਾ ਅੰਤਰਿ ਘਰ ਬੰਦੇ ਕਾਨ ਸੁਣਾਇ ਆ
 ਮੁਖਿ ਵਿਰਥੇ ਕਿਨੈ ਕਾਨ ਪਾਇ ਆ ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬੰਧੇ ਸਲਾਹੇ ਸ
 ਰਸ ਚਮਨੀ ਵਸਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਕਰ ਤੇਇ ਕਬਣ ਤਬਣਈ
 ਸੁਦੇ ਤੀਵਿਚਿ ਸਭ ਵਖੁ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਵਣ ਜਤਿ ਰੀਗਿ ਰਤੇ
 ਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ੨੧
 ਮਰਸੇ ਲਏ ਮਤਲਾ ੩ ਕਾਇ ਆਕੋ ਚਨੁ ਸਥਾ ਦੁ
 ਰਗ ਤਿਥੈ ਤਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਅਨਦਿਨੁ ਰਿ
 ਠ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਇਦਾ ਤਰਿ ਚੋਤ ਤਿਤਿ
 ਤਰੈ ਜਾਓ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਇ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਓ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ
 ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਸ ਤਸੰਗਾ ਤਿਬਡਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਵੇਰੇ ਗਹਿ ਪ੍ਰਤਾਵੈ ਅੰਤਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਇ ਸੁਣਾਵਾ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਚੁਤੁਰੀ
 ਟੀਐ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜੇ ਅੰਤੁ ਰਭਾ ਲੇ
 ਕੇ ਸਥਾਇ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਲੇ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਨਦ
 ਰਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਵਡੈ ਭਾਗੀਐ ਤੁਸਰੀ ਰੁਪਾਇ ਆ ਮਾਨ ਸਿੰਯਾਨ
 ਬਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਅਧੇਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿ
 ਰੀਦਾ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਅਧੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਲਗੇ ਦੁਜੈ
 ਦੇਵੇ ਲਾਠਿ ਰਿਤ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਪਗਿ ਕਿਸਿ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਇਦਾ
 ਸਥਾਇ ਪਾਵੇ ਤੁਸਰੀ ਗ ਤਿਸੁਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਤੀ ਗ
 ਨੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਕਾਈ ਸਚੁ ਸੁਇ ਮਾਨਿ ਸਾਇਦਾ ਤਉ ਮੈ ਗਣ

ਤਗੁਰਸਬਾਦਿਨਿਵਾਰੇ ਤਰਿਜੀਉਤਿਰਦੈ ਤਉਰਿਧਾਰੇ ਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਸਲਾਡੇਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ਸਚੇਤੇਜਿਸੁਆਪਣੇ
 ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਵਸੈਮਨਿਅਏ ਆਪੇਵਖੈਆਪੇਬੁਝੈਆਪੇਅਧਾਰੇ
 ਇਦਾ ਆਜਿਨਿਸਾਵਾਰਿਵਖੁਪਾਈਸੋਈਜਾਣੈ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇ
 ਥਾਣੈ ਆਪੁਪਥਾਣੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਦਾਇ
 ਇਤੁਕਾਇਆਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਗੀਰੁ ਗੁਰਸਬਦੀਚੇਤੇਗੁਣੀਗਣੀ
 ਦਿਨੁਗੁਣਗਵੈਗੀਗਿਰਤਾਗੁਣਕਤਿਗੁਣੀਸਮਾਇਦਾ
 ਰੁਸਤੁਮੁਖੁਤੈਮਾਇਆ ਦੁਜੈਭਾਇਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆ ਤਰਿਜੀਉ
 ਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਤਰਿਚੇਤੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ਜਿਸਤਿਸੁ
 ਵੇਸੋਪਗਵਾਫੁ ਕਾਇਆਤੰਸੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਸੈਯਾਤੰਸਿਮੇਵ
 ਮੀਨਿਵਸਾਏਤੈਯੈਫੁਲਗਾਇਦਾ ਦਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰਸਬ
 ਨਜਾਇ ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਮੁਏਬਿਲਕਾਇ ਜਿਨਕਉਨਦਮਿਤੈਵੇਦੁ
 ਜੀ ਤਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾ ਕਾਇਆਕੋਟੁਪਕੋਟਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਥੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਥੇ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਅਏਦਿਨੁਗਣ
 ਤਮਪਦਵੀਪਾਇਦਾ ਆਪੇਸਚਾਣੈਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ
 ਸਬਦਿਪਥਾਤਾ ਨਾਮੁਸਲਾਣੈਸਚਾਪੁਰੈਭਾਗਿਕੋਧਾਇਦਾ

੨ 16 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੩

ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਣੇ ਆਪੇਮਿਤਰਵਾਨਅਗੰਮਅਥਾਣੇ
 ਅਪਾਰਿ ਕੋਇਨਸਕੋਤਿਸਨੋਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਆ ਤੁਧਾ
 ਤਿਜਤੁਧੁਭਾਵਤਿ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਾਚਿਸਮਾਵਤਿ ਅਨਦਿਨੁ
 ਰਵਤਿਦਿਨੁਰਤੀਰਸਨਾਤਰਿਸੁਭਾਇਆ ਸਬਦਿਮਗਏ
 ਦੁਸਵਾਰਤਿ ਤਰਿਕੇਗੁਣਤਿਰਦੈਉਰਧਾਰਤਿ ਜਨਮੁਸਫਲੁ
 ਗਨੀਲਗੇ॥ ਦੁਜਭਾਉਚਕਾਇਆ ਤਰਿਜੀਉ ਮੇਥੇ
 ਲਾਏ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾ
 ਤੀਰਤੇਰਿਸੁਜਗਮਾਤਿਲਾਤਪਾਇਆ ਤੇਰੇਗੁਣਕਤੰਮੇਕਤੰ

ਕੀਮਤਿ ਨੀਪਾਣੀ ਆਪੇ ਦਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਂਗੁਣ ਮਾਤਿ
ਸਮਾਇਆ ਇਸੁ ਜਗਮਾਤਿ ਮੋਤਿ ਪਾਸਾਰ ਮਨ ਮੁਖ ਅ
ਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ਧੰਧੋ ਧਾਵਤ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਅੰਧਿਨੁ ਨ ਵੈ
ਪਾਇਆ ਕਰਮੁ ਤਵੈ ਤਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬ
ਲਾਏ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ
ਵਾਇਆ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨੀਪਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਤਰਿ
ਵੈਸਾਈ ਕੀਮਤਿ ਕਰੁਣੇ ਕਰੁਣੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣੁ ਆਪੋ ਸਾਜੇ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥
ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ਨਾ ਕੋਇ ਆਤਮਾ ਟਲਾ ਆਪੇ ਤੇਲੇ
ਲਾਏ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦੀ ਮੋਲੇ ਕਰੁਣੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੁ ਗਤਿ ਅਗਦਾ
ਤੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਣਾ ਲਾਇ ਪਾਸਿ ਸਭ ਨਾਜੀ ਅੰਕਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਪੁ
ਮਿਧਿ ਆਇਆ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਇਤੁ
ਗੋਸਲੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਬਿਸੁ ਮਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਪ ਥਿ
ਤਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ਜਿਸਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਤਰਿ
ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੁਝੈ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿਰਾ ਟਾਏ ਸਤ ਜੇਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ
ਕਿਨੁ ਕਰਮੁ ਤਰਿ ਫਿਰੇ ਘਟੇਗੀ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥
ਕਾਰਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ਬੁਝੇ ਭੇਖ
ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਇਨੁ ਸਬ ਦੇ ਤਉ ਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਮੁ
ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਤਿਸਨਾਇ ਸੁਭਾਏ
ਤੇ ਸਦੀ ਬੁਝੈ ਜਿਹੁ ਸਬ ਦੁਕਮਾਏ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕੁਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਮੇਰਾ ਸਮਾਇਆ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਸਭ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ
ਮਦੀ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈ ਏਕੁ ਕਰਤੈ ਬੇਨਤੀ ਨ ਮੇਰਾ ਮਿਸਮਾਇ
ਮਾਹੁ ਸੋਲੇ ਮਤਲਾ ३

ਭਗਤ ਲੇਖੁ ਮਿਲਾਏ ਭਗਤ ਸਲਾਤਿ ਸਦਾ ਬਿਵਲਾਏ ਤ
ਦਾਈ ਉਬਰਾਤਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਪੁਰੈ ਸਬ
ਮਾਤਿ ਸੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗ

ਤੀਰਤਾਸ ਚੇਮਿਉਚਿਤਲਾਇਆ
ਤਵੈਭੇਭੇਗੁਪੁਰਾ ਅੰਤਰਿਗੰਗਾਸੁ ਬਦਿਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੇ
ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁਕਮਾਏ ਬਹੁਸੰਕਟਜੋਨੀਤਾਨ
ਜਮਕਾਜੇਵੜਾਕਦੇਨਕਾਏ ਅੰਤਬਹੁ ਦੁਖਪਾਇਆ
ਵਡੁਜਾਣਾਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ ਸਚਨਾਮੁਰਖੈਉ ਰਧਾਰੇ ਗੁਰਕੈਸਬ
ਰੈਮਨਮਰੈਉਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ

ਬਿਨੁਤਗੁਰਦਿਖੈ ਨਹੀਨ ਅੰਤਰਿਗੰਗਾਸੁ ਬਦਿਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੇ
ਮਿਲਾਇਆ ਪੰਚਦਤਾਚਿਤਵਹਿ ਵੇਕਰਾ ਮਾਇਆਮੋ
ਦੇਤੁਪਸਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰਮੇਵੈਤਾਮੁ ਕਤਤਵੈ ਪੰਚਦਤਵਸਿਮਰ
ਆ ਬਾਝਗੁਰੂਮੋਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿਫਿਰਿਭੁਬੈਵਾਰਵਾਰ
ਗੁਰੁਭੇਟੇਸਚੁਦਿਵਾਰੇ ਸਚਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ ਸਚਦਰ
ਸਚਦਰਵਾਰਾ ਸਚੇਮੇਵਹਿਸਬਦਿਪਿਆਰਾ ਸਚੀਧਰਿਸਚੇ
ਗਾਵਾ ਸਚੇਮਾਤਿਸਮਾਇਆ ਘਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਰਪਾਏ
ਰਕੈਸਬਦਿਸਤਜਿਸੁਭਾਰੇ ਓਥੈਸੰਗੁਵਿਜਗੁਨਵਿਅਪੈਸਭ
ਤਜਿਸਮਾਇਆ ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ ਭਉਦੇਖਿ
ਬਹੁਮੋਤਪਿਆਸਾ ਕੁਸੰਗਾਤਿਬਹਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਹਿਦੁਖ
ਖੁਕਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਸੰਗਾਤਿਨਤੋਈ ਬਿਨਸਭ
ਪਾਰਨਪਾਏਕੋਈ ਸਤਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨਰਾਤੀਜੀਤੀਜੀਤੀ
ਲਾਇਆ ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੰਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ ਉਤਤਿਨਮੁਲੇਵਹਿਨਜਾਣੀ
ਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ ਕਾਇਆਸੋਧਹਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿ ਮੋ
ਉਗੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ ਆਧੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ ਅਧੋਮੋ
ਲਾਇਆ ਸਦਯੋਜੈਦੁਰਿਨਜਾਣੁ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਜੀਤੀ
ਥਾਣੁ ਬਿਗਮੈਕਾਊਕਿਰਿਦਿਪਰਗਾਮੈ ਪਰਗਾਟੁਕਰਿਦੇਖ
ਆ ਆਧੋਕਰਤਾਸਚਾਸੋਈ ਆਧੋਮਾਰਿਜੀਵਾਥੇਅਦੁਰਾ

ਨੇਵਰਿਅਈ ਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ਮਾਰਸੋਲਤੇਮਤਲਾ ੩ ਸੋਸਚੁ ਸੇਵਿਤੁਸਿ
 ਤਾ ਸਾ ਦੇਖਨਿਵਾਗਟਤਾ ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨ
 ਆਪੇਅਗਮਅਥਾਤੋ ਅਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤਏ ਇ
 ਸਚੇਅਪੇਲਏ ਸਚੇਸੇਵਤਿਸਚੁਕਮਵਤਿਨਾ ਮੇਸਚਿਸ
 ਪੁਰਿਭਗਤਮੇਲੇਅਪੇਮੇਲਏ ਸਚੀਭਗਤੀਆਪੇਲ
 ਸੀਵਾਟੀਸਦਾਗੁਟਗਵੈ। ਇਸੁਜਨਮੈਕਾਠਾਤੋ ਗੁਰਮੁ
 ਟਜੁਕਗਤਿ ਆਪੁਪਥਾਦਤਿ ਏਕਸੁਬਿਨਕੇ ਅਵਰੁਜ
 ਸਚਸਤੁਸਚੇਵਟਜਾਗੇਪੁਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਤੋ ਅਪੇ
 ਸੇਸਟਿਉਪਏ ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਬੁਨਏ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਜੇਜਨਸਚੇਕਾਟੇਜਮਕਾਠਾਤੋ ਭੈਯੋਵੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇ
 ਅਮੋਤਿਜੈਜਤਪਾਜੇ ਮਨਮੁਖਫਿਗਤਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਵਤਿ
 ਮਕਾਜੇਵੜਾਗਲਿਠਾਤੋ ਅਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਏ
 ਮਤੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਏ ਅਨਦਿਨਨਾਮੁਪਿਆਏਸਦਾ।
 ਜਗਮਤਿਨਮੋਲਾਤੋ ਅਪੇਸਚਾਸਚੀਨਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਨਿਵਸਈ ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਅਸੇਜਨਸੋਤਤਿਤਿਨਮਿਰਿਚੁ
 ਸਚੇਤੋ ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਤੀਪਈ ਗੁਰਪਰਸਾਈ
 ਤਿਨਈ ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਠਾਤੀਗੁਟਦਾਤਾ ਲੇਖਾਕੋਇਨਮੰਗੋ
 ਤੋ ਬੁਝਮਾਬਿਸਨੁ ਰੁਦੁ ਤਿਸਕੀਸੇਵਾ ਅੰਤੁਪਾਵ
 ਅਥਅਭੇਵਾ ਜਿਨਾਨਦਰਿਕਗਤਿਤੁਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਅਥ
 ਆਤੋ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੋਈਪਈ ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾ
 ਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਪਿਆਈਮਤਲਪਈ ਗੁਟਗਾਤੋ
 ਸੇਵਤਿਮਨਿਤੁਕਮੁਅਪਾਰ ਮਨਮੁਖਤੁਕਮਨਜਾਣਤਿਸਾਰ
 ਮੇਮਨੇ ਤੁਕਮੇਵਰੁ ਤੁਕਮੇਵੇਪਰਵਾਤੋ ਗੁਰਪਰ
 ਤੁਕਮੁਪਥਾਦੈ ਪਵਤੁਗਾਏਇਕਤੁਪਾਰਿਅਵੈ ਨਾਮੇਰਤਸਦਾ

ਬੈਰਗੀਨਾਮੁਰਤਨਮਨਿਤਾਤੋ ਸਰਜਗਮਤਿਵਰਤੈ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਤੋਈ ਸਕਦੁਸਲਾਤਮਿਸੇਜਨਾਮ

ਘਰਿਵਸਾਤਾਤੋ ਸਦਾਗਤਤੇਰੀਸਰਣੀ ਅਨਾ

ਚਰਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਈ ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉ ਰਾਖਤੁਗੁਰਮੁਖ

ਮੁਖਿਅਤੋ ਸਦਾਸਦਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ ਸਚੇਸਾਤਿ

ਮਨਿਭਾਵਾ ਸਾਕੁਕੈਚੇਨਤੀਸਚੁਦੇਵਤੁਸਚੇਸਾਤਿ

੧੧

ਮਾਰੁਮੋਲਤੋਮਤਲਾ੩

ਵਨਿਸੇਵਰਭਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ ਸਦਾਮੁਖ

ਤਗਵਿਅਘਟਅੰਤਰਿਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਤੋ ਨਦਰਿਕੇ

ਤਗੁਰਮਿਲਾਏ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ ਤਰਿਮਨਿਵਸਿਅ

ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਓਮਾਤੋ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੋਲਿ

ਲਾਏ ਤਉਮੈਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਏ ਸਦਾਮੁਖਤੁਰੇਵਿਕਾ

ਨਾਕਿਸੈਨਾਇਕਾਤੋ ਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਘੋਰਅਧ

ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਇਨ ਧਾਰਾ ਜੋਸਬਦਿਰਤੇਮਤਾਬੈਰਗੀਨਾ

ਦੁਸਬਦੇਲਾਤੋ ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਅਤੋ

ਜਭਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈਸੋਅਲਿਖਤੋਵੇਦ

ਮਨਮੁਖਰਾਵੈਸਾਤੋ ਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦਾਪਥਰ

ਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਗਨਜਾਣਤਿ ਭੋਬਿਨੁ ਕ੍ਰਿਉਨੀਰਭਉ

ਜਮੁਕਾਇਲਾਏਗਾਸਾਤੋ ਅਠਾਰਿਓਜਮੁਮਾਰਿਅਜਾਣ

ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਨੋਕਿਨਾਈ ਸਬਦੁਸੁਣੈਤਾਦੁਰਤੁਭਗੈਮਤ

ਤਰਿਜੀਉਵੇਪਰਵਾਤੋ ਤਰਿਜੀਉਕੀਤੋਸਭਮਿਰਕਾ

ਜਮੁਕਾਕਰੇਵਿਚਾਰਾ ਤੁਕਮੀਬੰਦਾਤੁਕਮੁਕਮਾਵੈਤੁਕਮੇਕ

ਦਾਸਾਤੋ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਕੀਅਅਕਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾ

ਅਸਭੁਪਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈਸੋਸਚੁਭੁਭੈਸਬਦਿਸਚੈਸੁਖ

ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ ਜੁਗਚਰੇਗੁਰਸਬਦਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤੰਤੇ ਗੁਰ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੀਸਰੇ ਪਾਉਂ ਵਿਚੋਂ ਹੋਵੇ ॥੧੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਬਗਤਿ ਕਰਤੁ ਲਿਵਲਾਏ ॥
ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ॥
ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਰਾ ॥
ਜਨਨ ਮੂਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥
ਮਰਮੁ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥

ਤਰਿਜੀਉਸੇਵਿਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿ ਆਪਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਪਾਇ ਮਤਿ ਅ
ਸਭ ਮਤਿ ਵਰਤੈ ਏਕੈ ਸੰਗੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ
ਪ੍ਰਤਪਾ ਲਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਦੇ ਦਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਠੇ ਪੁਰੈ ਸਤਿ
ਬੁਝਾਇਆ ਤੁਕ ਮੇਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਈਆ ਤੁਕ ਮੁਖੰ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਤੁਕ ਮੁਖਿ ਰਿਸਾਤ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਪਾਰ ਤਿਸਦੈ ਸਬਾਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਾਰਿ
ਦੇਵੈ ਦਾਸਾ ਸਿਰਿ ਗਾਹੁ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਸੰ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
ਗੰਗੁ ਲਾਏ ਤਰਿਸਾ ਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤੁ ਤਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੇਜਨ ਸਾਚੇ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਕਾਰ
ਚ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇ ਪਰਵਾਤੁ ਭਗਤਿ ਵਭੁ ਲਾਭਾਹੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਚੁ ਵਿਜਾਏ ਸਚੈ ਸਬਾਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਣ
ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖ ਦਾਸਾਹੁ ਸਦਾ ਤਜੁ ਰਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਏ ਸਬਦੇ ਸੇਵੇ ਮੋ ਜਨੁ ਧਾਏ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰੇ
ਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਓਮਾਤੋ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧ ਬੁਕਾਰੁ
ਮਨ ਤਰਿ ਕਰਮਾਠਿ ਰਿਜੇ ਨੀ ਪਾਏ ਖਿਖਿ ਆਕਾਰੁ ਵਿਲਕੁ
ਤਿੰਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੇਹਾਤੋ ਪੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦਿਖਾਏ
ਸਬਦਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤਰਿ ਰਵਿ ਆਪਣੇ
ਮਨਿ ਭੀ ਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਤੋ ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਨੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਚਾ ਸਦੀ ਸਦਾ
ਨਾਤਾ ਪਾਤਿਸਾਤੋ ਸੇਭ ਗਤ ਸਦੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ਦਰਿ
ਕਰਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗਵਾਇਨਾ
ਨ ਕਾਨ ਮੁਵਿਸਾਤੋ ਜਿਨ ਆਪਿ ਮੇਲਾ ਵਿਥੈ ਜੁਤਿ ਨਾਤੀ ਜੁ
ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਲਾਤੀ ਸਭਨਾ ਮਿਰਿ ਤੁਏ ਕੋ ਸਾਤਿ ਬੁਸਬਦੇ ਨੁ
ਲਾਤੋ ਤਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧ ਨ ਕੋ ਲੀਜਾਣੀ ਤੁਧੁ ਅਪੇਕਾ
ਕਥਕਾਣੀ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਸਦਾ
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਮਿਰਜਣਾ ਤੇਰਾ ਲਿਖਿ ਆਕੇ ਨਿਸੇਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਤਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗਾਗਾ ਗਣਤਨਾਤਾਤੋ
ਤਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ਸਬਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਛਾਇ ਪਿਆਰੇ
ਤੇ ਬੈਰਾਗੀਨਾ ਮੇਕਾਰ ਜੁਸੇ ਤਾਤੋ

੨੧

ਗੁਰਮੁਖੁ ਸਲਾਤ ਮਤਲਾ ੩

ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਚਾ

ਲੁਰਚਾਇਆ ਕੋਇ ਨਾ ਕਿਸਤੀ ਜੇਤਾ ਉਪਾਇਆ ਆਪੇ ਲੁਕਾ
ਖਿਖਿ ਗਮੈ ਸਭਿ ਰਸਦੇ ਤੀ ਮਾਤੋ ਵਜੈ ਪਥਿ ਦੁਤੈ ਆਪਿ
ਸਿਵ ਸਕ ਤਦੇ ਤੀ ਮਤਿ ਪਾਏ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ
ਨੁਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਤੋ ਅਧੇਰਾ ਚਨਨੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਹੋਵੈ
ਅਵਰੁਨ ਬੀਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਥਾਣੈ ਕਮਲਾ ਬੀਰ
ਪਿਤਾਤੋ ਅਪਣੀ ਗਾਤੁ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ
ਸੁਟਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਦੀ

ਦੇਤੀ ਅੰਦਰਿ ਸਤੁ ਅਪਾਰ ਅਪੇਕਪਟਕਲਾਵਣ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜੀਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਵਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਤੁ
ਸਦੇਤੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਅੰਦਰੁ
ਜਬਦੁ ਸਲਾਤੁ ਬਾਤਰਿ ਕਾਤੁ ਜਾਤੁ ਵਿਚਾਰਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿ
ਅਇਆ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਅਮਰਾਪਤੁ ਏ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਤੁ ਆਪੁ ਪਥਾਣੈ
ਤੇਗੁਣ ਜਾਣੈ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨਾ ਮੁਵਖਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ
ਦੁਗਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ ਚੁਕਾਤੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿ
ਏ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਅਪੇਕ੍ਰਿ ਪਾਕੇ ਸੁਖ
ਗੁਰਕੈ ਸਬਦੇ ਸੇਤੁ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੋ ਘਣੀ
ਇਨ੍ਹ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਵਖਾਣੀ ਚਾਵੈ ਸੈਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਘ
ਮਲੁਤਾਤੁ ਸੇਵਕ ਸੇਵਤਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਤਿ ਸਦਾ
ਤੇਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਅਪੇਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰ
ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਤੁ ਸਬਦੇ ਅਕਬੁ ਕਕੇ ਸਲਾਤੁ ਮੇਰੇ ਪੁਰ
ਵੇਪਰਵਾਤੁ ਅਪੇਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੇ ਕਰਸੁ
ਮਨਮੁਖ ਭੁਲਾਠ ਉਰਨ ਪਾਏ ਜੋਧੁ ਰਿਲਿਖਿ ਅਸੁ ਕਰ
ਨਾਏ ਬਿਖਿ ਆਗਤਾ ਬਿਖਿ ਆਖੈ ਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਤੁ
ਅਪੇ ਅਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਤੁ ਤੇਗੇ ਗੁਣ ਪੁਰਤੁ ਝੁਟੀ ਮਾਤੁ ਤੁਆ
ਤੇਗੇ ਗੁਣ ਨਿਰੰਜਨਾ ਅਪੇ ਅਲਪੁ ਬਾਤੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦਾ
ਨਾਪਾਏ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਰਮਾਏ ਗੁਰਕਿ ਰਪਾ ਤੇ ਘਟ
ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਲਾਤੁ ਸੇਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ
ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਗੁਣੀ ਸਮਾਤੁ ॥ ੧ ॥
ਮਾਰੁ ਸੋਲਾ ਮਤਲਾ ॥ ਨਿਤ ਚਲੇ ਕੁਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋ
ਪੁਰੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਤੋਈ ਤਰਿ ਰਿਸਿ ਭੀ ਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸੀ

ਲੁਸੰਨਾਤਾਏ ਅੰਤਰਿਗੰਗੁਸਦਾਸਾਚਿਅਰਾ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤੰਗ
ਅਰਾ ਨਉਨਿਧਿਅਵਸਿਅਪਟਤੰਤਾਰਿਉਰਿਅਮਾਇਅੰਤਰੰ
ਅਤਿਗਜੇਦਰਮਤਿਦੋਈ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇ ਏਕੁਨਤੰਈ ਏਕੁਪਿਅੰ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨਿਤਚਲੁਰਾਜੁਤਿਨਾਤਾਏ ਆਵਦੁਜਾਦਾਨਕ
ਈ ਜੰਮਫੁਮਰਫੁ ਤਿਸੈਤੇਤੰਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਸਦਾਧਿਅਵਦੁ
ਮੁਕਤਿਤਿਸੈਤੇਧਾਤਾਏ ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੰਜੰ
ਸੁਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਦੀਏ ਲੁਸੰਤੰਕੁਸੁਤੰ
ਤਉਮੈਮੋਤਉਪਯੋਜੈਸੰਸਾਰਾ ਸੁਰਜਗੁਬਿਨਸੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰਾ ਬਿਨੁ
ਗੁਰਸੇਵੇਨਾਨਪਾਈਐਨਾਤੰਸਚਜਾਗੀਝਾਤਾਏ ਸਚਾਅਮੁਸਬਦੰ
ਇਆ ਪੰਚਸਬਦਮਿਲਿਵਾਜਾਵਾਇਆ ਸਦਾਕਰਜੁਸਾਚਿਨਾਮਿਨੁ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਤਾਏ ਬਿਨਮਤਿਤੰਸੈਬਿਨਮਤਿਰਵੇ ਦੁਜੰਦੁ
ਤਿਕਾਰਜੁ ਤੰਵੇ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗਕਰਤੇ ਬਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤਾਨਾ
ਲਾਤਾਏ ਜੀਵਨਮੁਕਤਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ ਤਰਿਸਿਉਸਦੀਰੰਗੰ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਰਾਨੀ ਤਉਮੈਰੰਗੁਨਤਾਤਾਏ ਰਸਕਸਬਦੰ
ਵਧਾਏ ਤੇਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਾਏ ਅੰਤਰਿਗੰਗੁਮਾਦੁਖੁਤੰ
ਸਦਮਾਤਿਸਮਾਤਾਏ ਵੇਦਪੜ੍ਹਤਿਪਾੜਿਤਦੁਬਕਾਣਤਿ ਅਟਮਤਿਗੁਰੁ
ਸਬਦਿਨਪਥਾਣਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿਤੰਵੈਤੰਤਰਾਵਿਲੋਕੰਵੈਰਸਨਾਤਰਿਰਸੁਤਾਤਾਏ ਅਨੰਦੁ
ਤਿਬਾਤਰਿਧਾਵਤਿ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਤਿ ਅਨਰਸਾਤੀਰਸਨਤੰ
ਲੈਤਰਿਰਸੁਮੁਖਿਨਤਾਤਾਏ ਮਨਮੁਖਦੇਤੰਕਿਰਮੁਕਤਰੰ ਦੁਰਮਤਿਮੈ
ਤੰਉਖੁਅਰੰ ਕਾਮਕਾਨੰਜੁਜੈਝਾਇਅੰਸੁਫਾਨੈਸੁਪਾਨਤਾਤਾਏ ਕੰਚਨਦੰ
ਬਦੁਕਤਰੰ ਅਨਾਦਿਨੁਭੋਗਤਰਿਸਿਉਰਿਧਿਅਰੰ ਮਾਝਾਅੰਤਰਿਗੰਗੁਰੰ
ਤਾਣਬੁਝਿਸਮਾਤਾਏ ਅਧੇਦੇਵੈਦੇਵਦਲਾਰਾ ਤਿਸੁਅਗੈਨਤੀਵਿਨੰ
ਅਧੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅਥਾਤਾਏ ਜੀਉਧੰ
ਤਿਸੁਕੇਰਾ ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਰਾਕੁਰਮੇਰਾ ਗੁਰਬਾਣੀਤਰਿਧਾਇਅੰ
ਪੁਜਾਧਿਸਮਾਤਾਏ ਮਾਰੁਸੇਲੋਮਾਝਾਤੰ

[illegible]

— ਤਾ ਜਾ ਲੇ । ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ । ਆਪੇ ਕਰ ਤੈ ਕਰ ਕਰੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਤੇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਲੈ ਮਤਲਾ ॥
ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਕਿਰਸਾਚਾ ॥ ਦੁਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਪਤੀ ਜੈਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ
ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਰਿਅੰਤ ॥
ਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈਤੇ ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਤਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤ ਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗਿਰਾਤੁ ਰਸਨਾ ॥
ਜੈਤੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਫਿਰੈ ॥
ਜਮ ਕਾ ਲਘੁ ਵੀ ਮੁਤ ਤਨਿ ਤਾਲੇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਅਰਜਾ ਭੀ ਜੈਤੇ ॥
ਰਿਝੁ ਕਰੈ ਨ ਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਸਿਰਧੁ ਪਾਰਿ ਜਮ ਕਾ ਲੁਣ ਸੁਝੈ ॥ ਐਕੋ ਕਮਲੁ
ਅਗੈ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਕਿ ਆ ਕੀ ਜੈਤੇ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲੇਖੀ
ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਦੁਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ਦੁਆ ਸਿਰਿ ਆ ਕਾਖ ਸੁਝੈ
ਧੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀ ਜੈਤੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਇ
ਨਾਮਿ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਮੈ ਲਪਤੰਗੁ
॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੈ ਭੀ ਜੈਤੇ ॥ ਸਭਨਾ ॥ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥
ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈਤੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭਾ ਕਿਥੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਅੰਤ ਰਿਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈਤੇ ॥
ਇਹੁ ਸਟਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ ਭਉ ਬੈਠੇ ਕਰਮ
ਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਟੈਤਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜੈਤੇ ॥
ਤਉ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
ਤਉ ਵਨੁ ਸਦਾ ਏਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਜੈਤੇ ॥

ਜਿਸਨੁ ਮਤੇ ਸੁਖ ਦਾਗੀ ਤੈ ਗੁਣ ਬਧਿ ਕਮੁ ਕਤਿ ਨਿਰਗੀ ਗੁਰਮੁ
ਜਿ ਅਨੁ ਦੇ ਕੋ ਤੇ ਜਾਤਾ ਅਨ ਦਿਨਾ ਮੁਰਵੀ ਜੋ ਤੇ ਬੇਦੁ ਪੜ੍ਹਤਿ ਤਿ
ਨ ਬੁਝਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹਲੁ ਕਰੇ ਪਾਤਿ ਤੁਝਾ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆ
ਨ ਯਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਜੋ ਤੇ ਬੇਦੁ ਕਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਾਥਾਣਿ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਨੁ ਖਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੋ ਤੇ ਅਪੇਸਾ ਚਾਏ ਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਦੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਰਵੀ ਜੋ ਤੇ
ਗੁਰਮਾਰੁ ਸੋਲੈ ਮਤਲਾ ३

ਮੀਸਤ ਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਰਿ ਆਈ
ਦੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਧੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕ ਮੇਰਾ ਤਿ ਆਸ ਮਾਈ ਤੇ ਮਾਇਆ
ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਰਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ
ਦੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਦੇ ਵਰਿ ਆਈ ਗੁਰਪ
ਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਥਲਾ ਦੀ ਦੁਜੈ ਭਾ
ਵੁ ਆਈ ਤੇ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬੁ
ਧਿ ਗਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਗਾਏ ਸਾਚੈ ਗਤਿ ਆਮਾਈ ਤੇ ॥
ਤੇਗਿ ਅਨਾਮੁ ਰਤੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਸਮਾਰਿ ਮਨੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ
ਆਪੇ ਖੋਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੂਥੁ ਬੁਝਾਈ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਯੁਗਵਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਥਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਪਿਅਰੁ ਭ
ਗਿ ਰਾਤਾ ਸਤਿ ਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਤੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾ
ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਅਜਗਜੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸੋਈ ਦੁਝੈ ॥
ਤਉ ਗੁਰਮੁ ਸਹੀਰੁ ਜਾਈ ਤੇ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸ
ਵਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਜਗਜਮੁ ਏਸੁ ਜੇਹਿ ਨ ਸਾਕੇ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ
ਦਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬੁਤੁ ਤੇ
ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਭਉਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਬਡੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਆਈ ਤੇ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵ ਡਭਾਗੀ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ

ਨਾਮੁ ਗਵਿਅਗੀਤ ਕੇ ਵਲੁ ਤਿਸਨਾ ਸਥਾ ਦਿਬੁ ਝਲੀਤੇ ਸਦਮ
ਚੀਤੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕੀਨੈ ਪਥਾਣੀ ਸਚੇ ਸਥਾ ਦਿਬੁ ਝਲੀਤੇ
ਅਵਤੁ ਜਾਨੁ ਗਤਾਈਤੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈ ਧੁਰੁ ਚੁਕਾਏ
ਮੁਖੈ ਨਾਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਸਦੀ ਸੇਵੁ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਾਰੁ
ਤੇ ਗੁਰਤੇ ਬੰਝੈ ਤਾਦੁਰੁ ਸਭੈ ਨਾਮਾ ਵਿਤੁਣਾ ਕੀਕਿ ਕਥਿਲੁ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕੀਵਾਰਿ ਅਈ ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਈਤੇ ਅਧੇ
ਪਿਮਿਲੇ ਤਾਬਝੈ ਗੀਅਨਾ ਵਿਤੁਣਾ ਕਿਊਨ ਸਭੈ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ
ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਥਾ ਦਿਵਜਾਈਤੇ ਜੋ ਧੁਰਿ ਗਿਥਿ ਬਿਨੁ ਮੁਖ
ਮੁਕਮਾਈਆ ਕੋਇਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰੇ ਭੁਗਮਾਈਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਤਿਨਤੀ ਵਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਗਿਥਿ ਬਿਪਾਈਤੇ ਅਪਣੀ ਦਾਤਿ
ਸੋ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਥਾ ਦਿਤਾ ਕੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਦਾਸੁ ਕਉ ਬੇਨਤੀ
ਕਿ ਅਨਾਮੁ ਦਾਰਿ ਪਾਈਤੇ ॥੨॥

ਮਾਰੁ ਸੋਝੈ ਮਤਲਾ੩ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਰੁ ਭੁਪਾ
ਮਾਇ ਅਮੋਤੁ ਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ਅਧੇ ਖੋਲ ਕਰੇ ਸਤਿਕਰਤੁ ਮੁਖਿ
ਚਮਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ਮਾਇ ਅਮਾਈ ਤੈ ਗੁਣ ਪਰਸੁ ਤਿਜ ਮਨੇ
ਵੇਦ ਬੁਝ ਮੇਨੇ ਭੁਗਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦਾਤਾ ਕਿਤੀ ਕੀ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਸੋਝੈ
ਇਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੰਗ ਮਨ ਮਰਾਖਤੁ ਉਰਧਾਰ
ਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅਤਰਿ ਏਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਾਇਦਾ
ਵੇਦ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨ ਵੇਦ ਸਮਾਲੈ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾਲੈ ਦੁਖੈ
ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤੈ ਗੁਣ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਸੰਗਿ
ਬਿਵਲਾਏ ਤਿਬਿਧਿ ਮਨ ਸਾਮਨੈ ਸਮਾਏ ਸਚੇ ਸਥਾ ਦਿਸਦਾ
ਮੁਕਤਾ ਮਾਇ ਅਮੋਤੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ਜੋ ਧੁਰਿ ਗਤੇ ਸੇ ਤੁਟਿ ਗਤੇ
ਪਰਸਾ ਦੀ ਸਤ ਜੇ ਮਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਅੰਦਰੈ
ਪੁਮਿ ਲਾਇਦਾ ਮਾਇ ਅਮੋਤੁ ਭਗਮਿਨ ਪਾਏ ਦੁਖੈ ਭਰਿ
ਗਦੁ ਖੁਪਾਏ ਸੁਤੰਗੁ ਦਿਨ ਕੋੜੇ ਤੋ ਵੇਇ ਸੁਜਾ ਦੇ ਬਿਲ ਮਨ ਧਾਇ

ਨਮੁਕੁਭੈਭਾਇਗਾਏ ਨਿਤਰੰਗਿਸਚੇਮਾ ਸਿਸਮਾਏ ਪਰੈਭਾਗਿ ॥
ਪਾਏਗੁਰਮਤੀਗੰਗੁਚਕਾਇਦਾ ਮਨਮੁਖਬਤੁਤਕਰੈਅਭਮਨੁ
ਤਕਬਤੀਪਵੈਮਨੁ ਦੁਜੇਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆਧਿਨਬੁਝੈਦੁਖੁ
ਮੇਰੈਪੁਰਤੰਦਰਿਅਪੁਲਕਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ॥
ਕਾਇਆ ਸਚਪੁਰਸਚਵਾਧਾਗੰਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ
ਕਾਇਆਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ ਮੇਰੈਰਾਕੁਗਿਏਤਬਣਤਬਣਈ ॥
ਮੁਖਿਓਵੈਸੁਕਾਇਆਸੋਧੈ ॥ ਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ ਕਾਇਆ
ਚੇਤੰਕਾਇਆਵਾਚਿਲਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਵੇਪਰਵਾਤਾ ਗੁਰਮੁ
ਵਣਜਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏਸਤਜੇਸਤਜਿਮਿ ॥ ਇਦਾ ਸਚਮੁਖ
ਗੰਗਾ ਅਧੇਦੇਵੇਦੇਵੇਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਯਾਤੇਸੁਖਦਾਤਾਮੇ
ਰੀ ਮਤਿਪਾਇਦਾ ਕਾਇਆਵਾਚਿਵਸਤੁਕੀਮਤਿਨਪਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਧੇਦੇਵਾਰਿਅਈ ਜਿਸਦਾਤੁਮੈਦੀਵਬੁਜਾਵੈਗੁਰ
ਚੇਦੇਇਨਪਥੁਤਾਇਦਾ ਤਹਿਜੀਉਸਭਮਤਿਗਤਿਅਸਮਾਈ ਗੁ
ਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਈ ਅਧੇਮੋਲਿਮਿਲਾਏਅਧੇਸਬਦੇਸਤਜਿ
ਸਾਏਦਾ ਅਧੇਸਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ ॥ ਦੇਵਿਚਤੁਤਗਮੁ
ਰੇ ॥ ਨਾਮਿਮਿਲੈਵਾਰਿਅਈਨਾਮੇਤੀਸੁਖਪਾਇਦਾ
ਮਰੁਸੋਭੇਤਮਤਲਾਤਾ ॥ ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਤੁਸੋਈ ਗੁ
ਰੁਖਿਵਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ ਏਕੋਗਵਿਗਤਿਅਸਭਅੰਤਗਿਤਿਸੁਬਿਨਅ
ਸਕੋਈਤੇ ਲਖਚਉਗਸੀਜੀਅਉਪਾਏ ਗਿਅੰਗੀਧਿਅੰਗੀਅ
ਨੁਠਾਏ ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਤੇਅਧੇਕੀਮਤਿਤਰ ਨਤੋਈਤੇ
ਅਮੋਤੁਅੰਧਅਧਾਰਾ ਤਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਅਧਾਸਾਰਾ ਅਨਾਦਿ
ਤਰਤੋਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਬਿਨਸਾਂਤਿਨਤੋਈਤੇ ਅਧੇਜੋਕਿਵਿ
ਅਧੇ ਅਧੇਥਾਪਿਉਥਾਧੇਅਧੇ ਸਚਤੁਕਮੁਸਚਧਾਸਗੁਤੋ
ਨੁਕਮੁਨਤੋਈਤੇ ॥ ਅਧੇਲਾਇਲਾਏਸੋਲਾਗੇ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜ
ਭਉਭਾਗੈ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈਤੇ

ਅਧੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟਲਜਾਏ
ਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਓਈਓ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ ਆਇਮਿਲਿਅਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ ਤਉਮੈਮਾਰਿਜਿਸਾ
ਗਾਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਚੀਨੇਸੁਖੁਓਈਓ ਕਾਇਅਕੁਟੁਥਮੇ
ਥੈ ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੇਤਾਅਖੀਸੁਥੈ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੇਦਿਨੁਗਤੀਮੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਓਈਓ ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੁਜੈਓਲਗਾ ਜਨਮਤ
ਮੁਖਿਅਭਾਗਾ ਆਵਤਜਾ ਤਥਿਰਬਾਜਨਮੁਗਵਾਇਅਭਿ
ਰਮੁਕਤਿਨਓਈਓ ਕਾਇਅਕਸੁਧੁਤਉਮੈਮਥੁਲਾਜੀ ਜੇਮੁਖ
ਤਮੈਲੁਨਜਾਈ ਸਬਦਿਧਿਧੇਤਾਤਥੀਓਵੈਫਿਰਿਮੈਲੀਮੁਖਿਨਓਈਓ
ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਅਸੰਘਾਗਤਿ ਮਰਿਮਾਰਿਜੀਮਹਿਸਬਦੁਲ
ਗਤਿ ਅੰਤਰਿਮਾਇਅਮੋਤੁਗੁਬਾਰਾਜਿਉਸੁਧਨੈਸੁਧਿਨਓਈਓ
ਇਕਿਪੰਚਮਾਰਿਸਬਦਿ ਓਲਗੇ ਸਤਿਗੁਰੁਆਇਮਿਲਿਵੇਰਤ
ਅੰਤਰਿਸਚੁਰਵਤਿਗਿਗਿਰਾਤੇਸਤਜਿਸਮਾਵੈਸੋਈਓ ਗੁਰਬੀ
ਗੁਰੁਤੇਜਧੈ ਪੁਰਸੇਵਕੁਸਬਦਿਮਿਵਾਧੈ ਸਦਾਸਬਦੁਰਵੈਧਾਤ
ਗਿਰਸਨਾਗਸੁਚਾਥੈਸਚੁਸੋ ਈਓ ਤਉਮੈਮਰੇਸਬਦਿਨਿਵੇ
ਰਿਕਾਨਮੁਰਕੋਉ ਰਧਾਰੇ ਏਕਸੁਥਿਨਤਉਤਗਨਜਾਨਾਸਤਜੇਓਈਓ
ਈਓ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਜੁਕਿਨੈਨੰਪ੍ਰਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਧੁ
ਚਿਸਮਾਇਆ ਸਚਾਸੇਵਿਸਬਦਿਸਚਿਰਾਤੇਤਉਮੈਸਬਦੇਕਰੇ

ਅਧੇਗੁਣਦਾਤਾਵੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੰਪਕੀਸਾਰੀ
ਨਮਿਸਮਾਵਤਿਸਚੈਸਚੇਤੇਪਤਿਓਈਓ ॥ ३ ॥

ਗੁਮਾਰਸੋਥਤੇਮਤਲਾ ३ ਅਧੇਅਪੁਓਧਰਿ
ਪੰਨਾ ਸਭਮਤਿਓਏਕੁ ਪਰਥੀਨਾ ਸਭਨਾ ਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨ
ਅਪਣਾਅਪੁਪਥਾਤਾਏ ॥ १ ॥ ਬਿਸਨੁਸੋਧੁਏ
ਧੰਧੈਧੰਧੈਧੰਧੈ ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਅਧੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁ
ਏਕੋਜਾਤਾਏ ॥ ਆਵਾਗਏਦੁਤੇਸੰਸਾਰਾ ਮਾਇਅਮੋਤੁਬਤਾਏ

ਕਿਰਮਾਚਾਸਾਦੀਸਦੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦਪਛਤ
ਇਕਿਮੁਲਿਲਗੇਤਨੀਸੁਖਪਾਇਆਤਲੀਲਗੇਤਨੀਜਨਮੁਗ
ਅਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਲਗੇਜੇਬੋਝਾਇਅਮ੍ਰਿਤਬਥਾਤੇ
ਮਗੁਣਨਾਤੀਕਿਅਬੋਲਤਬੋਲਾਤਸਤਨਾਦੇਖਤਿਤੋਲਤਿਤੋਲਜਿ
ਵੇਤਿਭੋਗਖਤਰਨਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਤੋ ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਤ
ਕੀਕਹੈਲਾਏ ਅਵਗਾਣਦੋਰਿਗੁਣਮਾਤਿਸਮਾਏ ਗੁਣਮਾਤਿਏਕੋ
ਲਸਾਚਾਗੁਰਕੋਸਬਦਿਪਥਾਤਾਤੋ ਜਤਦੇਖਾਤਾਤੋਕੋਸੋਈ
ਦੁਗਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ ਏਕਸੁਮਾਤਿਪੁਰੁਏਕੁਸਮਾਣਾਅਪਦੈਗਿਸ
ਜਤੋ ਕਾਇਅਕਮੁਲੁਤੋਕੁ ਮਲਾਣਾ ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਬੁਝੈ
ਮਾਣਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਅਕੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਤੋ
ਗਤੀਕੇਪਾਪਨੀਵਾਰੇ ਸਦਾਤਿਜੀਉਰਖੈਉਰਧਾਰੇ ਜੋਇਥੈਸੋਈਫ
ਦੇਜਿਉਰਗੁਮਜੀਰੈਗਤਾਤੋ ਮਨਮੁਖਗਿਅਨੁਕਥੇ ਨਤੋਈ
ਉਥੇਤੋਭੁਨਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਅਨੁਸਦਾਦਾਤਾਤੋ ਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਜਾਤਾਤੋ ਮਨਮੁਖਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਏ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨ
ਉਦਰਿਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਾਸੇਵੇਸੁਖਦਥਾਤੋ
ਜਤਦੇਖਾਤਾ ਸਭਨੀਥਾਈ ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਈਪਾਈ ਨਮੋਨਾਮੁਖਿ
ਸਦਾਦਿਤੁਮਨੁਨਮੋਗਤਾਤੋ ਨਮੋਗਤਾਪਵਿਤੁਸਗੀਰਾ ਬਿਨੁ
ਕਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀਰਾ ਅਵਤਿਜਾਵਤਿਨਾਮੁਖੁਭੁਤਿਏਕਨਗੁਰਮੁ
ਸਬਦੁਪਥਾਤਾਤੋ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ ਵਿਣਨਵੈਮੁਕ
ਕੀਨਪਾਈ ਨਮੋਨਾਮਿਮਿਏਵਾਰਿਅਈਸਤ ਜਗਤੋਗਿਗਤਾਤੋ
ਕਾਇਅਨਗੁਰਛਤੋਚਤਿਛੇਰੀ ਬਿਨੁਸਬਦੈਭੁਭੈਲੀ
ਤੇਸਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਤੋ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕ
ਪਿਏ ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਅਏ ਨਮਿਰਤੇਨੀਰੰਗੀਦਰਿਸਾ
ਪਥਾਤਾਤੋ ਮਾਹੁਸੋਲਤੋਮ:੩
ਏਕਰਤਾਸੁਭਾਜਿਸੁਕਰਣਾ ਜੀਅਜਤਸਭਿਤੇਹੀਸਰਣਾ ਅਧੇਗੁਪਤੁ

ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੈ ਤਰਿਕੈ ਭਗਤ ਤਨੁ
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਜੋਤੁ ਪੂਰਾ ਵੈਸੋਈ ਕਰ ਸਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ
ਤੈ ਆਪੇ ਡੀਰ ਗਤਨੁ ਅਮੋਲੈ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੈ ਤੋਲੈ ਜੀਤੈ
ਭਿਸਗ ਭਿਤੁ ਮਾਰੀ ਕੀਰਿ ਕੀਰ ਪਾ ਆਪੇ ਪਛਾਤੈ ਜਿਸਨੇ ਦਾਸ
ਪੂਰਿ ਤੇਰੀ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚਕੈ ਫੇਰੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਕੋ ਜਾਤੈ ਮਾਇ ਅਮੋਲੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਭੁਭੁ ਮਾਇ
ਵਸ ਬਾਇਆ ਜੋਤੁ ਭਾਣੈ ਸੇਨਾ ਲਾਗੈ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤੈ
ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ਤਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਤੋਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤੈ
ਰਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਪੁਗ ਬਿਲਿਖਿ ਅਮੋਲੁ ਪਾਇ
ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤੈ ਮਾਇ ਅਮੋਲੈ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤਾ
ਦੁਜੈ ਭਾਇਘਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਭੋਖ ਪਾਗੀ
ਲਿਪ ਪਛਾਤੈ ਤਰਿਕੈ ਭਾਣੈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਿਦਿ
ਟੇ ਦੁਖ ਸਬਦੇ ਤਰਿ ਨੀਰ ਮਲ ਨੀਰ ਮਲ ਤੋ ਬਾਣੀ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤੋ
ਜਿਸਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਗੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹੈ
ਣ ਅਵਗਣ ਕਾਏ ਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੈ ਮੇਰਾ ਪੁੰਨ
ਮਥੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸੈ
ਦਿਤਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੇ ਰਾਤੈ ਨਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ
ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਝੈ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰਾ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨੀਰ ਮਲੁ ਰਸਾਨੇ
ਸੁਖ ਦਾਤੈ ਗੜਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਟਟ ਬਜਾਰਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ
ਨਾਮੁ ਤੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਤੈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਾ
ਤੈ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ
ਰਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲੈ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤੈ
ਮਿਤਿ ਸਾਸਤਰ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ਮਾਇ ਅਮੋਲੁ ਪਸਰਿ ਆਪਸਾ
ਮੁਖ ਪੜ੍ਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੈ ਅਮੋਲੁ

ਕਰੇ ਕਰੇ ਸਚੀ ਕਾਹੀ ਸਚੁ ਦਿਤਾਏ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿਤਾ
ਗੁਰਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ੧੦੧੧ ਮਾਹੁ ਸੋਲੇ ਮਤ
ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚੁ ਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਥਾਤਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾ ਪਾਤਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਗੁਰੁ ਗੁਮਿ ਰਿਕਾਰ ਬਲਾਈਓ ਸੋ ਜਨੁ
ਜਲੁ ਜਿਨੇ ਆਪੁ ਪਾਤਾ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਪਦਾਤਾ ਰਸਨਾ
ਦਿਗਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਦਹਿ ਸਾਚੇ ਪਤਿ ਪਾਈਓ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿ
ਥਵਿ ਆਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨਿਦ ਕਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮਤੰ ਸ
ਗੀਨੇ ਜਪਾਰਿਤਾ ਜੀਲਾਈਓ ਸਬਦਿ ਮਹੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
ਕਿ ਸੁਣਾਏ ਸੁਰਾ ਕਾਏ ਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਸਾਚ ਮਨੁ
ਵੰਤਾ ਏਸੁ ਭਾਈਓ ਪਾਤਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਗਾ ਸਮਝਾਏ ਘਰ
ਜਤੇ ਕੀਖ ਬਰਿਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਪਤਿ
ਅੰਤਿ ਅਈਓ ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਾਤਿ ਭੋਖ ਪਾਗੀ॥
ਸਬਦੇ ਤਉ ਮੋਕਿਨ ਮਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਯੋ ਨਾਤਿ ਦਿਨੁ ਗਤੀ
ਮੋਕੇ ਬਿਭਰ ਮਾਈਓ ਇਕਿ ਗਿਉ ਕੁਟ ਬਮਲਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ
ਦਿਨੁ ਏਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਤਿ ਰੀਗਿ ਰਤੋ॥
ਭਉ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਓ ਮਨ ਮੁਖੁ ਨਿਦ ਕਰਿ ਨਾਤਿ ਤਾ॥
ਭਉ ਕੈ ਗੁਰੁ ਤਾ ਜਮੁ ਕਲਤਿ ਸੁਕ ਦੇਨ ਭਉ ਭੈ ਅੰਤਿ ਗਇ ਆ
ਭਉ ਭਾਈਓ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਤੋਈ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮੁਕਤਿ
ਵੈ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਐਸੀ ਬਲਤ ਬਦਾਈ
ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਭੁਭੁਕਾਰੀ ਇਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਮਿ ਤੋਈ ਕਾ
ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਭਉ ਜਾਈਓ ਇਸ
ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਨਤਿ ਬੁਝਾਤਿ ਇਕਿ ਮਨੁ ਆਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਬੁਝਾਤਿ ਸਾ
ਜਿ ਕਦਿ ਰਤੇ ਇਕਰੰਗੀ ਸਾਚੇ ਸਬਦੈ ਮਿਲਾਈਓ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ
ਜਾ ਭਾਈ ਆਪੇ ਭਾਵੇ ਦੇ ਏ ਮਿਲਾਈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆ॥
ਭਉ ਭਾਈਓ ਭਉ ਕੁਰ ਮਾਈਓ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਨਿਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇ

ਵਿਨਾਇਕਾਚੇ ਆਪੇਕਰਤਾ ਕਰਿਕਰਿ ਦੇਖੈ ਜਿਉਤਾ ਵੈਤਿਉਨੇ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਾਏਕਦਾਤਾ ਪਰੈਭਾਗਿਗੁਣਾਪਦੁਤਾ

ਮਿਲੇਸੇਵਿਭੁਕਾਨੈਦਰੀਸਤਜਿਮੇ ਣੀਤੇ ਤਉਮੈਮਾਇ

ਭੁਕਮਾਇਆ ਮਰਿਮਰਿ ਮਨੁ ਮਨੁ ਬਿਨਸਤਿਗੁਣ

ਮੁਕਤਿਨੈ ਮਨਿਦੇਖਤੁਲਿਵਲਾਈਤੇ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ

ਸੀ ਆਪਤੁਤੋ ਅਨਾਕਿਭੁਤੋਸੀ ਮੁਖਿਲੈਵੈ

ਪਾਈਤੇ ਮਾਰੁਸੋਲਤੇਮ:੩

ਜੋਆਇਆਸੋਸਭਕੋਜਸੀ ਦੁਜੈਭਾਇਬਧਾਜਮਫਸੀ ਸਤਿਗੁਰ

ਸੇਜਨਉਬਰੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਈਤੇ ਆਪੇਕਰਤਾ ਕਰਿਕਰਿ ਦੇਖੈ

ਨਦਰਿਕਰੇਨੈਨਲੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਤਿਸੁਸਭਕੇਸੁਭਾਵੈ

ਨੀਅੰਧੁਕਮਾਈਤੇ ਮਨਮੁਖਾ ਬੁਝਨਪਾਈ ਮਰਿਮਰਿਜੋ

ਮੁਗਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ: ਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਸਚਿਸਮ

ਪਧੈਧਾਵਤਮਨੁਭਇਆਮਨੁਗ ਫਿਰਿਤੋਵੈਕਚਨਭੇਦੇਗੁਰਮੁਖ

ਆਪੇਬਖਸਿਯਾਏਸੁਖੁਪਾਏਪੁਰੈਸਬਾਦਿਮਿਲਾਈਤੇ ਦੁਰਮਾਤ

ਬੁਗੀਬੁਗਿਆਰਿ ਅਵਗਾਇਆਗੀਅਵਗਾਇਆਰਿ ਕਚੀਮਤਿ

ਮੁਖਿਬੋਲੈਦੁਰਮਤਿਨਮੁਨਪਾਈਤੇ ਅਵਗਾਇਆਗੀਕਤਭਵੈ

ਮਨਕੀਝੁਰੀਝੁਰੁਕਮਾਵੈ ਧਿਰਕਾਸੁਆਉਨਜਾਏਮੁਗਖਿਬਿਨੁਗੁ

ਨਪਾਈਤੇ ਦੁਰਮਤਿਖੋਟੀਖੋਟੁਕਮਾਵੈ ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਧੇਰੁਖਸ

ਵੈ ਗੁਣਵੰਤੀਸਦਾਧਿਰੁਕਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਮੋਲਿਮਿਲਾਈਤੇ ਅਪੇ

ਮੁਕਰੇਸਭਵੇਖੈ ਇਕਨਾਬਖਸਿਲਾਏਧੁਰਿਲੇਖੈ ਅਨਦਿਨਾਮਿ

ਸਚੁਪਾਇਆ ਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਈਤੇ ਤਉਮੈਧਾਤਮਤਰਸੇ

ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਸਾਚੀਸਤਜਿਸਮਾਈ ਆਪੇਮੋਲੈਆਪੇਕਰਿਦੇਖੈ

ਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਈਤੇ ਇਕਿਸਬ ਦੁਵੀਚਰਿਸਦਾਜਨਜਗੇ

ਇਆਮੋਤਿਸੋਇਹੋਤੋਅਭਾਗੇ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਤੋਰਕਾਣਾਕਿ

ਨਜਾਈਤੇ ਕਾਭੁਮਾਰਿਗੁਰਸਬ ਦੁਨਿਵਾਰੇ ਤਰਿਕਾਮੁਖਭੈਉ

ਗੁਰਸੇਵਕਸੁਖਪਾਏ ਅਤਰਿਕੋਨਾਮਿਸਮਾਈਤੇ ਦੁਜੋਭਾਇਠਿਰੇ
ਮਾਇਅਮੋਤਿਦੁਖਮਾਤਿਸਮਾਨੀ ਬਤੁਤੇਭੇਖਕਰੇਨਤਪਾਏਬਿਨੁ
ਗੁਰਸੁਖਪਾਈਤੇ ਕਿਸਨੋਕਤੀਐਜਾਅਧਿਕਰਾਏ ਜਿਤੁਤੁ
ਤੁਗਾਤਿਚਲਾਏ ਆਪੇਮਿਤਰਵਾਨੁਸੁਖਦਾਤਾਜਿਉਭਾਵੇਤਿਵੇਚਲਾ
ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਕੁਗਤਾ ਅਪੇਸੰਜਮੁਅਪੇਜੁਗਤਾ ਅ
ਮਿਤਰਵਾਨੁਮਧਸੁਦਨੁਜਿਸ ਤੁਕਮੁਨਮੇਟੇ ਜਾਈਤੇ
ਸੇਵਕਭਾਗੀਜਿਨੇਏਕੋਜਾਤਾ ਘਟਿਘਟਿਵਸਿਗਤਿਅਜਗਜੀਵ
ਤਾ ਇਕਥੈਗੁਪਤੁਪਰਗਾਟੁਏਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜੀਉਏਕੋਜਾਤਾ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਬਦੇਪਥਾਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਈ ॥੬॥ ॥੫॥

ਗੁਰਮੁਖਸੋਲੋਮਤਲਾ੩ ਸਚੈਸਚਤਖ

ਮਾਇਅਮੋਤਿਦੁਖਮਾਤਿਸਮਾਨੀ ਸਦੀਸ
ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਗੀਤੇ ਸਚਾਸਚਿਦਾਸਚੁਵਧਾਨਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਦੁਜਾਪਸਾਗ ਸਚਾਧਨੁਪਟਿਅਕਦੇਤੋਟਿਨਾਵੈਬੁਝੈ ਕੋਵੀ
ਸਚੈਲਏਸੇਜਨਲਾਗੇ ਅੰਤਰਿਸਬਦਮਸਤਕਿਵਰਭਗੇ
ਸੇਸਬਦਿਸਦਾਗੁਟਗਾਵਣਿਸਬਦਿਰਤੇਵੀਚਾਗੀਤੇ ਸਚੈਸਚ
ਗੁਰਮੁਖੀਏਕੋਵੇਖਾਦੁਜਾਨਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿਉਚਉਚੀਪਟੁਜੀਗਿਅਗਿਰ
ਗੁਰਮੁਖੀਏਮਾਗੀਤੇ ਮਾਇਅਮੋਤਿਸਬਦਿਜਲਾਏ ਸਚਮਾਨਿਵਸਿਅ
ਸਚੈਕੀਸਤਸਚੀਕਰਣੀਤਉਮੈਤਿਖਾਨੀਵਾਗੀਤੇ
ਮਾਇਅਮੋਤਿਸਚੁਅਪੇਕੀਨ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਥੈਕਿਨਤੀਚੀਨ ਗੁਰ
ਮਤਿਵੈਸੇਸਚਕਮਾਵੈਸਚੀਕਰਣੀਸਾਗੀਤੇ ਕਰਕਮਾਈ
ਗੁਰਮੁਖੀਤਉਮੈਤਿਸਨਾਮਸਬਦਿਬੁਝਾਈ ਗੁਰਮਤਿਸਦਾਗੀਅੰਤੁਸੀ
ਗੁਰਮੁਖੀਏਮਾਗੀਵਾਗੀਤੇ ਸਚਿਲਗੋਤਿਨਸਚੁਕਿਭੁਭਵੈ ਸਚੈ
ਸਚੈਸਚਿਸੁਤਵੈ ਐਥੈਸਾਚੈਸੇਦਰਿਸਾਚੈਨਦਰੀਨਦਰਿਸਵਾਗੀਤੇ
ਬਿਨੁਸਚੈਜੋਦੁਜੈਲਾਏ ਮਾਇਅਮੋਤਿਦੁਖਸਬਦਾਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖ

ਸੁਖੁ ਜਾਏ ਨਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੁੰਦੁ ਖਰਾਗੀਤੋ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾਨੁ
ਇਆ ਪੁਗਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨੀਕ ਮਾਇਆ ਸਚੇ ਸੇਵਨਿ ਸਚੁ
ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਗੀਤੋ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਰੀ ਲਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖੁ
ਜਸ ਮਾਧੀ ਤਰਿਤਰਿ ਕਰਤੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋ ਅਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਪਿਅ
ਸੇਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੇ ਲਾਏ ਆਪੇ ਭਾਲੇ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇਜਨ ਉਬਰੇ ਮਾਇਆ ਮੁੰਦੁ ਖਰਾਗੀਤੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਪਾਓਤਾ ਨਾਤਿ ਸੁਖੁ
ਸੁਖਾਤਾ ਏਕੋਏ ਕੁਰਵਿ ਆਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾ ਅਧੀਨ
ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ ਕਿਤਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾ
ਆ ਗੁਰਸਾਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸਚੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੀਤੋ
ਤਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ਅੰਦਰੁ ਸਚਾ
ਚੰਡਗਾਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਗੀਤੋ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਤਕ ਮਿਚਲਾਏ ਅਪਣੇ
ਦਾ ਆਖਿ ਕਰਾਏ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਤਲਾਖ
ਗਣਤਾ ਅਵਗੁਨ ਸੁਖ ਸਿਧੀ ਜੀ ਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਪਟ ਅੰਤ
ਸਤਿ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈਤੋ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਤੀ ਗੁਰਪਰਸਦਿ
ਜਿਸ ਮਾਤੀ ਤੁਹਿ ਤੁਹਿ ਤੁਹਿ ਤੁਹਿ ਤੁਹਿ ਤੁਹਿ ਗੁਰਚਰਨ ਚਿਤੁ
ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਗਿ ਅਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋ ਪੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਗੁਨ
ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਏ ਆਸਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਭਰੀਤੋ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਦੁਜੈ ਲਾਗੇ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ਭੁਮਿ ਮਗਤਿ ਅਭਾਗੇ
ਨਕੀ ਛਿਰਿ ਗਾਤਿ ਤੋ ਵੈਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਿ ਸਰਣਾਈਤੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਿਸਦਾ ਤੋ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ਤੋ ਤੁਹਿ ਆਦਿ
ਪਾਕ ਰਿਤਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਥੇਵੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈਤੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
ਗੁਰੁ ਚੁਆਇਆ ਦਸਵੇਦੁ ਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਤੋਇ ਆਇਆ ਤਤ ਅਨੁ
ਬਦਵਜਤਿ ਧੁਨਿ ਬਾਦੀ ਸਤਿ ਜੇ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਈਤੋ ਕਰਤੇ ਪੁਨਿ

॥੧੬॥੮
॥੨੭॥

ਸੁਸਦਾ ਅਥਿਨਾਮੀ ਸਰਬੋਗਵਿਰਤਿ ਆਪਟਵਾਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਗੋਰਾਤਾ ਭਗਿਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਤੁ ਪ੍ਰਦੀਤੇ ਜਾਕਉ ਗਏ ਗਿਰਾ ਲਟਗਾ
ਉਕੈਨਿ ਸਾਕਸਿ. ॥ ਸੋ ਐ ਸਤਿ ਸੇਵਤੁ ਸੰਤਤੁ ਜਾਕੀ ਉਤਮ ਬਣੇ
ਜਾ ਜਾਏ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾ ਉਨਾਤੀ ਤਾਕਰਤਾ ਭਰਪਾਰਿ ਸਮਾਤੀ ਸੁਕੇ
ਉਨਿ ਤਰਿ ਆਕੀ ਤਨੁ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਤੁ ਚੜ੍ਹਾਵਿ ਰਾਣੀਤੇ. ਜੋ ਜੀਅ

ਕੀਵੇਦ ਨਜਾਏ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਥਾਏ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਜਾਨ
ਬੇਨਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀਏ ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਗਨ ਜਾਣੇ
ਸਿਉ ਕਿਉ ਨ ਕਰਤੀਐ ਅਜਾਏ ਮਰਖਾ ਸਿਉ ਨ ਲਝੁ
ਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਣੀਏ ਨ ਕਰਿ ਚਿਤ ਚਿਤ ਏਕ ਰਤੇ ਤਿਸੇ
ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤ ਸਰਤੇ ਅਚਿਤ ਦਾਨ ਦੇ ਧੁਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਾਨ
ਪਥਾਣੀਏ ਨ ਕਰਿ ਅਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਕਰਿ ਅਸ
ਬਿਉਤਰ ਕੀ ਪਗਾਈ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਵੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਤੀ ਤਿਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਨ
ਪਾਣੀਏ ਅਨਾਦਿਨ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਥਨ ਵਾਰੀ ਸਭ ਅਸ ਮਾਸ
ਥਾਰੀ ਜਨ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਭਵ ਥੰਡ ਸੁਖ ਸਤ ਜੇਰੈ ਵਿਦਿਤ
ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤ ਜੇਤੀ ਤਰਿ
ਸਮਾਇਆ ਜੋ ਸਗਨਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੁਥੁ ਹੋਵੇ
ਦੀਏ ਜਿਸੁ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਏਸੇ ਜਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਰਮੁ
ਭਾਗੈ ਵਿਚੇ ਗਿ ਤਸ ਦਾ ਰਤੇ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ ਕਲੁਰੈ ਵਿਚਿ ਪਥਾਨ
ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ਜਨ ਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ
ਤਪੁ ਪੁਰਾਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਤਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀਏ ਤਉ ਵਿਅਕੁ
ਤੋਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤਉ ਮਾਨੁ
ਨਤੁ ਭੈ ਪਤਿ ਕਰਤੇ ਤਰਿ ਅਨਾਦਿਨ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਏ ਕਿਸਤੀ ਜੋ
ਤੋਰੇ ਬੋਲ ਬਣਕਾ ਕਿਸਤੀ ਜੋ ਰਦੀ ਬਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੈਤਰੀ
ਟੇਕ ਧਰ ਅਵਗਨ ਕਾਈ ਤੋਰੇ ਰਤੇ ਰਾਖੁ ਨੈਮਾਣੀਏ ਨਿਮਾਣੇ
ਮਾਣਕ ਗਤਿ ਤੁਭਾਵੈ ਤੋਰੇ ਤੀਬ੍ਰਿਖਿ ਬ੍ਰਿਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਜਿਨ
ਪਖੁ ਕਰਤਿ ਤੁਸੁਆਮੀ ਆਤਿ ਕੋਇ ਪਾਏ ਤਪੁ ਆਣੀਏ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪੁਰੁ
ਇਆ ਜਿਨ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਥੰਡ
ਤੇ ਤੂ ਸਭ ਮਨਿ ਵਰਤਤਿ ਤਰਿ ਜਗਨਾਥ ਸਤ ਰਿਜ ਪੈ ਜਿਸੁ
ਸਤ ਕਿਤਾਬੁ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਾਇ ॥੬॥

ਮਾਰਸੋਲੋਮਲਾਪ

ਵਲੋਂ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਾ ਸਤਮਤਿ ਵਰਤੈ ਅਧਿਨਿਗਾ ਵਰਜਾਤਿ
 ਕੋਈ ਸਤੁਤੁ ਕਮੇ ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਇਦਾ ਬਖਚੈ ਰਸੀਤ
 ਜਬਲੀ ਮਾਟਸਕਉ ਪੁਰੇ ਜਾਇਤਿ ਅਲੀ ਇਸੁਪਦੈ ਤਿਜੇ ਨਰ
 ਸੋ ਅਇਜਾਇਦੁ ਪੁਪਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਅ ਕਤੀਐ
 ਮੁਖਿਨ ਮੁਪਦਾ ਰਬੁਲਤੀਐ ਜਿਸੁ ਅਧਿਭਲਾਏ ਸੋਈ ਭਲੇ ਸੋਭ
 ਇਸਤਿਬੁਧਾਇਦਾ ਤਰਖਸੋਗ ਕਾਨਗਰੁਇਤੁ ਕੀਆ ਸੇਤੁ ਬਰੇ
 ਜਿਗੁਰਸਰਣੀਆ ਹਿਤਗੁਣਤੇ ਰਹੈ ਨਿਗਰੰ ਸੋਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ
 ਹੋਇ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋਭੈ ਪਨਧੈਰੇ ਕੁ
 ਵੀ ਬੀਜੇ ਨਤੀਜੇ ਮੈ ਸਤੁਲਤਾ ਮੁਲੁਗਵਾਇਦਾ ਕਲਜੁਗ
 ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਯੋਲਾਇਧਿਅਨਾ ਅਧਿਤ
 ਸਗਲੇ ਕਲਤਗੇ ਤਰਿਦਗਾਤਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ਖੰਡਪ
 ਹੋਈ ਪਸਤਲੋਆ ਸਭਿਕਾ ਲੇਵਸਿਅਧਿ ਪ੍ਰਭਿਕੀਆ ਨਿਤਚਲੁ
 ਪਾਥਿਅਨਾ ਸੀਸੈ ਨਿਤਚਲੁ ਜੇਤਿਸਤਿਧਿਅਇਦਾ ਤਰਿਕਾ
 ਵਰਸੇਤਰਿਜੇਤ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣੁ ਮਾਟਸਦੇਤ ਜਿਉ ਜਲਤਰੰਗਉਰ ਬ
 ਤੀਠਿ ਰਿਸਲ ਲੇਸਲ ਲੇਸ ਹੋਇਦਾ ਇਕੁ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈਦਾ
 ਅਰੇ ਜਪੁਭਭਾਵੈ ਲਪਾਧਾਰੇ ਦੇਤੁਦਰਸਜਿਤੁ ਮਨਤਿਪਤਸੈ
 ਰੋਗਤਨਿਮਨੁ ਹੋਇਦਾ ਰੁੜ੍ਹੇ ਰਕੁਗਕਿਤੈ ਵਸਿਨਾਵੈ ਸੇ
 ਕੁਰੈਨੁ ਤਰਿਕਿਅਾ ਤਭਾਵੈ ਕੀਤਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿਦ
 ਕੁਰਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ਜਿਥੇ ਅਰੁਘਦੁਆਇਬ ਨਤੁੰਤੈ ਪਾਣੀ॥
 ਭੋਤਰਿਜੀਐ ਸਾ ਰੰਗਪਾਣੀ ਜਿਥੇ ਪੁਤਕਲਿਤੁਨ ਬੇਲੀਕੋਈ॥
 ਤਰਿਅਧਿਭਰਾਇਦਾ ਵਰਸਾਤਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਤ ਕਿ
 ਲੀਐ ਪੁਤਬੇਪਰਵਾਤ ਕਟਿਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਗਿਧਾਏ ਸੋਵਿਚਿਸੰਗ
 ਸਪਾਇਦਾ ਤੁਕਮੁਬੁਧੈ ਸੋਵਕੁਕਤੀਐ ਬੁਧਾਤਾ ਦਇਸਮ
 ਸਤੀਐ ਤਉ ਮੈਜਾਇਤਏ ਕੋਬੁਧੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਸਮਾਇਦਾ

ਤਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲਸੁਭਾਏ ਅਤੀਤਉਦਾਸੀ ਅੰਗ
ਕਰਤਿਬਤੁਤਾਤੀਜਿਉਪਿਤਾਪਤੁਲਰਾਇਦਾ ਅਗਮਅੰਗ
ਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਈ ਤਮਿਲੀਐ... ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਇਅਤਿਨਜਨਕਉਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਾਕਿਲਖੇਲਿਖਾਇਦਾ
ਏਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਣਾ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਧੀਯੁਧਰਣਾ
ਸਹਪਾਇ... ਦੁਅਰੈਂਤਰਿਤਵੇਲਾਜਰਖਾਇਦਾ

੫੧੧੧੧ ਤੇਗੁਰਮੁਖਾਦੇ ਮਾਹਸੋਲਤੇਮ:੫

ਤੁਸਾਨਿਥੁਤੁੰਮਵੇ

ਕੀਤਾ ਜੀਉਪਿਰਸਭਤੇਗਾ ਤਾ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭਤੁੰਤੁੰ
ਸਾਕਾ ਤੁਮਤਿਪਠਾਏਤਾਜਗਮਤਿਅਏ ਜੋਤੁਪੁਭਾਣਾਸੇਕਰਮਕ
ਏ ਤੁਸੁਤੇਬਾਤਰਿਕੇਊਨਤਾ ਤਾਭੀਨਾਤੀਕਿਊਕਾਕਾ ਉਤੁਕਮੁ
ਰਸੁਣੀਐ ਈਤਾਤਰਿਜਸੁਤੇਗਭਣੀਐ ਆਪੇਲੇਖਅਲੇਖੇਅਪੇ
ਮਸਿਉਨਾਤੀਕਿਊਫਾਕਾ ਤੁਪਿਤਾ... ਬਾਰਿਕਥਾਹੇ ਜਿਉਕੇਵੇ
ਤਿਤਿਉਖੇਲਣਤੋ ਉਫੁਕੁਮਾਰਗੁ... ਈਕੀ... ਚਲੈਨਤੀਕੇਵੇਪਾ
ਇਕੋਯੋਗਾਇਰਖੇਗਿਤਅੰਤਰਿ ਇਕੇਪਠਾਏਦੇਸਦਿਸੰਤਰੇ
ਕਤੀਕਉਘਾਸੁਇਕਤੀਕਉਗਾਜਾਨਮਤਿਕਤੀਐਕੇ... ਕਾ
ਮੁਕਤੀਕਵਨਸੁਨਰਕਾ ਕਵਨਸੰਸਾਰੀਕਵਨਸੁਭਗਤਾ ਕਵਨਸੁਦਾਨਕਾ
ਨਸੁਤਥਾਕਵਨਸੁਤਾਕਵਨਜੜਾ ਤੁਕਮੇਮੁਕਤੀਤੁਕਮੇਸਕ
ਕਮਿਸੇਸਾਰੀਤੁਕਮੇਭਗਤਾ ਤੁਕਮੇਤਥਾਤੁਕਮੇਦਾਨਦੁਜਾਨਾਤੀਅੰ
ਧਕਾ ਸਾਗਰਕੀਨਾਅਤਿਤਮਭਾਰਾ ਇਕੇਖੇਰਸਾਤਲਿਕੇ
ਨਮੁਖਗਵਾਰਾ ਇਕਨਾਧਾਰਿਲੰਘਾਵਤਿਅਪੇਸਤਿਗੁਗਜਿਨਕ
ਚੁਥੇਕਾ ਕਉਤਕੁਕਾਏਤੁਤੁਕਮਿਪਠਾਇਆ ਜੀਅਜੰਤ
ਪਾਇਸਮਾਇਆ ਵੇ... ਸਭਿਰੰਗਮਾਏਰਚੁਨਕੀਨਇਕ
ਪਾਕਾ ਵਰਸਾਤਿਥੁਵਡੀਨਾਈ ਵਡਦਾਤਰੁਵਡੀਜਿਸੁਜਾਨਾ
ਅਗਮਅਗੋਚਰਥੇਅੰਤਅਤਲਾ... ਤੀਕਿਊਅਤਾਕਾ ਕੀਕੇ
ਕਉਨਜਾਏਦੁਜਾ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਪੂਜਾ ਆਪਿਸੁਗਿਅੰ

ਆਪੀਆਪਿਸਤਤਤਤਤਿਗਾੜਾ ਕੇਤਰਿਅਦਿਨਗੁਪਤੁਕ
 ਕੇਤਰਿਅਦਿਨਸੁਨੀਸਮਾਇਆ ਕੇਤਰਿਅਦਿਨਪੁੰਧੁਕਾਗਾੜਾ
 ਪਗਟੜਾ ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲਕਤਾਇਆ ਆਪੇ
 ਅਮਰਚਥਾਇਆ ਆਪੇਸਿਵਵਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿਅਪੇਸੀਤ
 ਜਿਸਤਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ ਨਮੁਵਸੈਤਿਸੁਅ
 ਤਿਸਤੀਸੁਖੁਤਿਸਤੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸਤਿਨਾਵੇਜਮੁਨੇਰਾ
 ਕੀਮਤਿਕਾਗਾਦਿਕਤੀਨਜਾਈ ਕਤ ਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ ਅ
 ਅੰਤਿਪੁਰਸੋਈਤਾਇਤਿਸੈਕੋਨਿਬੇਰਾ ਤਿਸਤਿਸਗੀ
 ਕਿਸਤੀਬੁਝੇਜਬਾਬੁਨਤੋਈ ਕਾਪੁਰੁਆਪੇਅ
 ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਜੇਨਾਖੜਾ॥੫॥੧੬॥ ਤਿਗੁਰ
 ਜਦੀਸੈਸੋਏਕੇਤਤੋ। ਬਣੀਤਿਗੀਸੁਵਟਸੁਣੀ। ਦਜੀਅ
 ਜਾਪਸਿਕਾਈ। ਸਗਲਤੁਮਾਗੀਧਾਰਣਾ ਆਪਿਚਿਤਾਰੇ
 ਧਾਰੀਆ ਆਪੇਆਪਿਆਪਿ ਥੀਆ ਆਪਿਉਪਾਇਗਚਿਓਨੁ
 ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਸਗਣਾ ਇਕਿਉਪਾਏਵਰਦਗਵਾਗੀ
 ਕਿਉਦਾਸੀਇਕਿਘਰਬਾਗੀ ਇਕਿਭੁਧੇਇਕਿਤਿਪਤਿਅਘਾਏ।
 ਸਤਗੁਰਾਰਣਾ ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਚ ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤ
 ਗਚਾ ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਤੈਪਗਟੁਅਪਣਾਅਪੁਪਸਗਣਾ
 ਸਦਾਸਦਾਸਦਤਵਤਾ ਉਚਅਗਾ ਅਪਾਰ ਉਣੇਭਰੇ
 ਗਰਿਓਏ ਚਲਤਸੁਆਮੀਕਿਕਾਰਣਾ ਮੁਖਿਸਾਥਾਤੀਸਚੇ
 ਨੈਦੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾਤ ਕਰੀਸੁਨਿਸੁਨਿਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਮੇ
 ਓਥਸਗਲਉਧਾਰਣਾ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾ ਜੀ
 ਤਮੋਈਤੋਜਪਣਾ ਅਪਣੀਕੁਦਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਗੀਨਦੀ
 ਤਲਣਾ ਸਤਸਤਾਜਤਬੈ ਪੁਰਪਾਸੇ ਅਨੰਦਮੰਗਲ ਚ
 ਗਤਮਾਸੇਗੁਣਗਾਵਾ ਸੁਨਿਬਾਣੀਤਤ ਦਸੁਚਿਤਾਰਣਾ
 ਆਵਣਜਾਣਾਸਭਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲਅਪਾਰ

ਜਿਸੁ ਕਾਇਨਾਦੀ ਦਾ ਜਿਦੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹੁ
 ਤੁਠਿ ਸਿਧਾ ਸਾਂਤੋ ॥ ੧ ॥ ਬਚਨ ਕੋ ਧਨ ਸਾਂਚੇ ਧਨ ਕਥੁ ਸ
 ਚਲਿਕਾ ਚੇ ਬਤੁ ਰਿਬਤੁ ਰਿਧਿ ਰਤੀ ਸੰਗੁ ਮੰਗੈ ॥ ਕੇ ਰਿਤੁ ਸ
 ਆਈ ਅਗਿ ਆਪਿ ਰਤੁ ਚੁਲਾਇ ਆ ਨਾਧਨ ਪੁਥੀ ਨਿਮਤਾ ਪਕਾ
 ਚੁਠਿ ਸਿਧਾ ਚੋਟਾ ਰਿਖੈ ॥ ਮਿਥਨ ਮੁੰਡਾ ਸਾਂਤੋ ॥ ਰੇਮਨ
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਵਿਦਿ ਨਗਤਿ ਸੋਵੇਰੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਦੇ ਮੁਖੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾਂ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈ
 ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਜਿਤੋ ਨਰਕ ਸੇ ਮਾ
 ਭੰਗੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲੇਖੁ ਨ ਮਾਸਾਂ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿਤਿ ਜੀਉ ਭਾ
 ਆ ਤਿਸੁ ਕਉ ਫੁਮਿਟਾਵੈ ਜੇ ਪੁਰੇ ਪਾਤਿਗਾਇਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਅਨੰਦੀ
 ਤੁ ਸਿਰ ਪਾਉ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾਂ ॥ ਤਉ ਬਲਿਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
 ਜਾਵੈ ਕੇਦ ਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਰੇ ਐਸਾ ਪੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਖਦਾ ਤਾ ॥ ਵਿਛੁ
 ਕਤ ਤੀਜਾ ਸਾਂਤੋ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਥੁ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ਘਟਿ ਘ
 ਧਰਿ ਗਤਿ ਓਸ ਭਠਾਈ ॥ ਸਗਦਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਉ ਰੇਣ ਤੇਰੇ
 ਸਾਂਤੋ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੁ ਸੋਲਤ ਮ: ੫

ਤਿਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਗਵਾਰਾ ਮਿਥਨ ਮੋਤਾ ਧੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਜਗਮਤਿ ਕੋ
 ਗੁਣੁ ਪਾਏ ਨਿਤ ਚਲਾਏ ਕੁਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਕੀ ਪਉਸ ਰਣ
 ਮੋਤ ਸੰਗੁ ॥ ਭਗਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਤਾ ਦੇਅ ॥ ਸਚ
 ਕੀ ਦੇਗਾਇਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੇ ਕਉ ਤਰਸਾਇ ਬਤੁ ਦੇਵਾ ਸਗਲ
 ਤਜ ਕੀ ਕਰ ਦੇਸੇਵਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗੁ ਰਪੁਰੇ
 ਏਣਾ ॥ ਤੁਰਦੁ ਆਰਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ॥ ਭਵਣ ਧਾਵੈ ਤਾ ਕੀ ਚਾਨ ਬੁਝੈ
 ਗੁਰੁ ਸਾਤੁ ਭਰਾ ਗੁਨ ਮਜਿ ਸੁਣੈ ॥ ਤੁਰਤ ਨ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ਜਾ ਕੀ
 ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਤਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਮੇਸਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਪਾ ਰਿਪ ਗਾਇਣਾ ॥ ਪਾਗਾ ਤਲ ਰੁਤਿ ਮ
 ਪਾਏ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਤੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਤਿਪਾਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ

ਨਾਮੁ ਕਰਮਾਇਰਸਾਇਣਾ ਗੁਰਕੈਸਰਾਇਮਰਤਿਪਚਧਤੁ

ਬੁਝਮੰ ਨਿਰਮਲਤ ਪਰਸੁ ਗੰਗੇਵਾਗੁਰੂ ਤਾਪਸੁਪਰੀ

ਖਾਇਣਾ ਕਲੀਬੈਕੁੰਨਾਤੀਲਵੇਲਾਗੈ ਮੁਕਤਿਬਧੁਗੰਗੇ

ਅਗੀਤਿਅਗੈ ਏਕੰਕਾਰਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐਤਉਥਲਿਬਣੇਗੁਰੂ

ਸਾਇਣਾ ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ ਗੁਰੁਪਾਗਬੁਝਮੁਨੀ

ਰੁਸੋਈ ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਵਰਤਗਮਖਾਇਣਾ

ਗੁਰਕੀਮਤੇਮਵੇਦਨਜਾਣਤਿ ਚਾਤਸੁਦਿਸੁਦਿਵਖਲਾ

ਰਬੁਝਮੁਅਪਰੰਪਰਸਤਿਗੁਰੂਜੇਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਣਾ

ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਟੀਮਨਜੀਵੈ ਰਿਦੈਵਸੈਤਠੰਢਬੀਵੈ ਗੁਰਮੁਖ

ਅਲਾਏਤਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਜਮਕੋਪੀਬਿਨਪਾਇਣਾ ਸੰਤਾਨ

ਰਣਾਈਪਾਇਆ ਜੀ ਪ੍ਰਾਣਧਨੁਅਗੈਧਰਿਆ ਮੇਵਾਸੁਰਤਿਜਾਣ

ਈਤੁਮਕਗੁਰਦਇਆਕਿਰਮਾਇਣਾ ਨਿਰਗੁ ਕਰਿਸੋਗੇ

ਲਾਏ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਟਿਟਲੇਲਾਏ ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸਉਸੰਤਾਨ

ਚਰ ਧੋਇਸੁਖੁਪਾਇਣਾ ਬੁਝਤਦੁਅਗੈਭੁਮਿਭੁਮਿਅਗੈ

ਗੰਗੀਕਿਰਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ ਸਦਾਸਦਾਸੰਤਤਸੰਗਿਗੁਰੂ

ਏਨਾਮੁਦਨੁਦੇਵਾਇਣਾ ਭਏਏ ਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇ ਦਰਸਾਪਾਇ

ਅਸਤਿਗੁਰਪਰੇ ਸੁਖਸਤਜਸਦਾਅਨੰਦ ਦਾਸਦਸਾਇ

੨੧੧੧੬ ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੁਸੋਲੋਮਤਲਾ ੫

ਸਿਮਰੈ ਪਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ ਸਿਮਰਤਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਣ

ਪੁਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਸਿਮਰਤਿਸਿਮਰੈਸਗਲਉਪਰਜਨ

ਸਿਮਰਤਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ ਸਿਮਰਤਿਪਤਾਲਪੁਰੀਅਸਤ

ਆ ਸਿਮਰਤਿਖਾਣੀਸਿਮਰਤਿਬਾਣੀਸਿਮਰਤਿਸਗਲੇਤਰਿਜਨ

ਸਿਮਰਤਿਬੁਝਮੋਬਿਸਨਮਤੇਸਾ ਸਿਮਰਤਿਦੇਵਤੇਕੋਤਿਤੇਤੀਸ

ਦੇਤਸੋਭੇਸਿਮਰਤਿਅਗ ਤੁਨਜਾਈਜਸੁਗ ਸਿਮਰ

ਪਸੁਪੰਖੀਸਭੇਭੁਤਾ ਸਿਮਰਤਿਬਨਪਰਬਤਅ ਧੁਤਾ ਲਤਾਬ

ਸਿਮਰਤਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆਸੁ ਅਮੀ ਸਭਮਾ ਸਿਮਰਤਿ ਬ
 ਸਿਮਰਤਿ ਜਤਾ ਸਿਮਰਤਿ ਸੰਧਸਾਧਿਕਤਰਿ ਮੰਤਾ ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟ
 ਸਿਮਰਤਿ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭਧਨ ਸਿਮਰਤਿ ਨਗਰੀ
 ਸਿਮਰਤਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭੇ ਵਰਨ ਸਿਮਰਤਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ
 ਸਿਮਰਤਿ ਰੇਣੀ ਅਗੁਣਿ ਸਿਮਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮਰਤ
 ਸਿਮਰੇ ਕਾਠੁ ਅਕਾਠੁ ਸੁਚੇ ਸੋਚਾ ਸਿਮਰਤਿ ਸੋਢੀ
 ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐਏ ਕੁਧਿਨਾ ਕਰਨ ਕਰਵ
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਾਰਿ ਪਾਜਿ ਸੁ
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਤ
 ਸੁਖ ਸੰਤੁ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ਅਨੰਦ ਬਾਣੀ ਸੰਤੁ ਪੁਨ
 ਸੰਤੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੰਤੁ ਤਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੰ
 ਪਾਇਆ ਪਾਗੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਰਾ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਠੀ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੋਈ ਅਵਰੁਨ ਕੋਤੀ ਐਏ ਕੋਈ
 ਅੰਤਰਿ ਕਾਟਿ ਓਥੁ ਮੁਸਗਲਾ ਅਵਰੁਨ ਦੀ ਸੋਏ ਕਾਥਿਨਾ
 ਚੇਤੇ ਚਾਦਰ ਬਾਰਾ ਕਤਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰ ਪਾਰਾ ਗਤਰੀ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਮੀਨਾ
 ਤੁਸਕਨ ਕਾ ਸਭ ਕੋਤੀ ਸਾਧਿਕਾਤਿ
 ਸੇਈ ਜਨ ਉਤਮ ਜੋ ਭਾਵਤਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ਹਰਾ
 ॥੮॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਿ ਮਾਰੁ ਸੋਢੀ ਮਤਲਾਪ
 ਅੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨ ਸਿਮਰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਸਿਰਿ

ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਚਾਸਾ ਬੁਝਾਵਹੁਨਾ ਦੱਸਾਏ ਤਰਖਵੰਤ ਅੰਤ
ਹੀ ਆਲਾ ਪ੍ਰਗਟੇਗਤਿ ਓਪ੍ਰਭਾਸਾ ਬਉਜਲਾ ਰੁਪਕਰੇਕਰਿਵੇਖੇ
ਅਧੇਤੀ ਆਪਿਪਜਾਏ ਅਧੇਕੁ ਦਗਤਿ ਕਰੇਵੀਚਾ ਅਧੇ
ਰੇਪ ਸਾਗਾ ਅਧੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਧੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾਏ
ਚਾਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਚਾ ਸਾਹੀ ਅਧੇ ਸਚੁ
ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾਏ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੇ ਕੇਸ ਸਚੁ
ਨੁਸਦਾ ਪ੍ਰਭਤੇਰਾ ਸਚੀ ਕੁਦਗਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਕੇਸ
ਏਕੋ ਅਧਿਕੁ ਵਰਗਾ ਤੁਕਮੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰੇਰਕਾ ਅਤਿ ਬਹੁ
ਕਿਭੁਜਾਏ ਅਧੇਤੀ ਆਪਿਪਤੀਜਾਏ ਤੁਵਰਗਸੀ ਅਤੁਵਰਗ
ਤੁਨੀਰ ਬਾਛੁ ਤੁਏਤੀ ਜਗੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਤਿ ਪਾਰਿਤੋਰੈ ਅਮਿਉਤੀ
ਸਟੀਜਾਏ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਏਤੀ ਦੇਹਿ ਦਿਨ ਸਬੁਜੇਤ ਬੰਦੇ
ਦਿਨ ਅਵੇ ਭੰਗੇਰੈ ਰਿਪਾਤਿਰਾਏ ਆਪੀਜਾਏ ਜਾਗੀ
ਸਾਧਕਾ ਵਸੀ ਜਾਚਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਵਸੀ ਇਕੁ ਦਰੁ
ਲੋਕਾ ਦੇਹਿ ਦਿਨ ਸਿਸਟੀਜਾਏ ਕਰਤਿ ਭਗਤ ਅਰੁਗ
ਰਾ ਬਿਨ ਮਾਠਿ ਥਾਧਿ ਓਥਾ ਪਾਤਸਾਹਾ ਭਾਗੇਤ ਬੇਅਤਸੁ ਅਮਿਉਤੀ
ਮੰਨ ਭਗਤੀਜਾਏ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਗਸੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਏ ਓਹੁ
ਸਬਾਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਏ ਚਤੁਰ ਸਰੂਪੁ ਸਿਅਾਣਾ ਸੋਈ ਜੀ ਮਾਏ
ਵੀਜਾਏ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਧਿਕੁ ਪਰਵਾਤ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ
ਸਚਾ ਸਾਹ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਧਿਕੁ ਤੁਭਿ ਕੇਤਾ ਅਵਰੁ ਕਤਾ ਕਿਤੁ
ਤੇ ਇਸਨਾ ਬੁਝੀ ਅਤੁਰ ਰਚਾ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਰੈ ਲੇਤੁ ਟਾਗੰਚਾ
ਸਬਦਾਰਿਦ ਅਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉਤੀ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੀਜਾਏ
ਸਦ ਸਦੀ ਜੀਵੈ ਅਮਰੁ ਭਾਈ ਆ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਥੀਵੈ ਨਕੋ ਅਵੇ
ਵੇਗੁਰਿ ਦਾਰਿਕੀ ਅਤਰੁ ਮੀਜਾਏ ਪ੍ਰੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰੇਰੇ
ਪ੍ਰੇਰੇ ਮਾਠਿ ਸਮਾਣੀ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਇ ਅਨੀਤ ਨੀਤ ਰੰਗਾ ਪਾਏਤੀ ਤੇ
ਜਾਏ ਬਥਾ ਕੰਚਨ ਸੁਧ ਕਰਾਹੀ ਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਚਰਨ

ਖਖਜਨੇਪਾਇਅਸਰਾਨੀਫਿਰਿਨਾਤੀਤਾਈਜਾਂਤੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਕੁਸੁਮਾਮੀ ਦਾਸੁਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ ਸੰਤਸੰ
ਕੁਸੁਮਪਾਇਅਦੇਪਿਦਰਸਾਏਤੁਮਨੁਕੀਜਾਂਤੋ ॥
ਸਾਰਿ ਮਾਰੁਸੋਲੋਮਤਲਾਪ ਕਥਾਉਪਾਇਧਰੀ
ਧਰਣ ਗਗਨਗਤਾਇਆਤੁਕਮੇਚਾਣਾ ਅਗਨੀਉਪਾਇਧੀਧ
ਤੇਬਾਧੀਸੋਪੁਰੁਗਥੈਭਾਈਤੇ ਜੀਅਜੰਤਕਉਰਿਜਕੁਸੰ
ਕਣਕਾਣਸਮਰਬਅਪਾਤੇ ਖਿਨਮਤਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਤਗਾ
ਤੇਸਤਾਈਤੇ ਮਾਤਗਰਭਮਤਿਜਿਨੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਅਸ
ਗਾਨਤੇਇਸੰਗਿਸਮਾਲਿਅਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਵਰੀ
ਮੁਵਰਿਅਈਤੇ ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕੋਗਥਿਨਕੀਰੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾ
ਤੇਪੁਰਮੀਰੇ ਗਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਧਾਰਣਕਿਉਕੀਮਤਿਕਤੀ
ਜਾਈਤੇ ਸੋਪਤਿਵੰਤਸੋਧਨਵੰਤ ਜਿਸੁਮੰਨਿਵਸਿਅਤਭਿ
ਤ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈਜਿਨੀਏਤਸਿਸਟਿਉਪਾਈਤੇ
ਪੁਰਾਏਸਰਣਕਤੁਕੀਰਣਾ ਸਾਧਸੰ ਜੀਤਚਉਤੇਤਰਣਾ
ਚਰਕਮਅਗਏਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਤੀਕਦੇਸਜਾਈਤੇ ਗੁਨੀ
ਮਾਤਨਮਤਿਗਵਿਅ ਜਨਮਮਰਨਕੀਜੋਨਿਨਭਵਿਅ ਦੁਖਵਿ
ਕੀਅਸੁਖਰੋਗਾਜਾਏਪਤਿਰਤੇ ਅਘਾਈਤੇ ਮੀਤੁਤਮਾ
ਕੁਸੁਮਾਮੀ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨ
ਮਸਰਚਿਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈਤੇ ਤੰਕਨਮੁਕੋਟਲਖਬੰਤ
ਜਿਸਕੀਰਤਨਸੰਗਿਧਨੁਤੰਤੰ ਗਿਅਨੁਖਕੁਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਕੁਤਮਾਰੇਕਰਿਧਾਈਤੇ ਤਰਿਕਾਜਪੁਜਪਤੁਜਪੁਜਪਾਏ ਜੀ
ਵੁਵਸਤੁਪ੍ਰਰਿਅਪਾਏ ਲਖਚਉਗਮੀਤਨਰਕਨਦੇਖਤੁਰ
ਕਰਮਕਿਗੁਲਗਾਈਤੇ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਣਤਾ ਉਚ
ਤਅਗੰਮਅਪਾਰਾ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪੁਰਅਪੁਨੀਸੰਜਨੁਤਿ
ਧਿਅਈਤੇ ਚੰਧਨਤੋਰਿਲੀਏਪੁਭਿਮੋਲੇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀ

ਨੇਘਗੋਲੇ ਅਨੁਦਰੁਣੁ ਕਾਰਸਤਜਪੁਨਿ ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਰੇ
ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪੁਰਤੋਰੀ ਵਿਨਸਿਗਾਈਤਉਮੈਮਤਿਮੇਰੇ
ਕਾਰਕੀਆਪੁਤਿਅਪਨੈਜਗਮਤਿਸੋਭਸੁਦਾਈਤੇ
ਤੁਜਗਦੀਮੈ ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਪੁਰੁਅਪੁਨੇਈਮੈ ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਦੁਰਨਦੀਮੈਏਕਾਨਗਤਿਸਕਾਈਤੇ ਸਾਤਿਸਤਿਸਤਿਪੁਰੁ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨੁਰਤਾ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਿਜਾਤਿ
ਕਾਰੇਸਮਾਈਤੇ ਭਗਤਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਅਗ ਸਤਿਨਾਮੁ
ਛੁਖਸਮੁਤਮਾਰਾ ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁਨੀਸਤਾਇਓਜਨ
ਖਈਤੇ ੧ ਮਾਰਸੋਲੇਮਾਥਪ
ਅਲਤਅਗਮੁਖੁਦਾਈਬੰਦੇ ਓਰਿਖਿਅਲਦੁਨੀਅਕੇਧਧੇ
ਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰੁਏਤੁਦਰਵੇਸੁਕਬਲੁਦਰਾ ਸਚੀਕਾਰ
ਕੀਨਮੁਸਲਾ ਮਨਸਾਮਾਰਿਨੀਵਾਰੁਤਾਸਾ ਦੇਤਮਸੀਤਿਮੁ
ਉਲਾਣਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕਖਰਾ ਸਰਸਰੀਅਤਿਛੇਕਾ
ਤੁ ਤਰੀਕਤਤਰਕਖੋਜਿਟੇਲਾਵਤ ਮਾਰਫਤਿਮਨੁਮਾਰੁਤਾ
ਲਾਮਿਲਤੁਤਕੀਕਤਿਜਿਤਾਫਿਰਿਨਮਾਰਾ ਕੁਰਾਕਤੇਬਦਿ
ਤਿਕਮਾਤੀ ਦਸਅਉਗਤਰਾਖਤੁਬਦਰਾਤੀ ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕੇ
ਧਤੁਪੈਰੇਸਬੁਗੀਕਬਲਪਰਾ ਮਕਾਮਿਤਰੋਜਪੈਖਕ
ਸਤੁਪੀਰਲਫਜਕਮਾਟਿਅੰਦਾਜਾ ਤੁਰਨੁਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇ
ਦਗੀਅਲਤਅਲਤ ਜਗ ਸਚਕਮਾਵੇਸੋਈਕਾਜੀ
ਲਾਗੈਸੋਈਤਾਜੀ ਸੋਮੁਲਾਮਲਉਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁ
ਫਤਿਧਰਾ ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਿਵੇਲਾ ਖਾਲਕੁਪਾਦਿਦਿ
ਤਿਮਉਲਾ ਤਸਬੀਯਾ ਦਿਕਰਤੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁਨਤਿਸੋਭ
ਨਿਬਰਾ ਦਿਲਮਹਿਜਨਤੁਸਭਫਿਲਤਾਲਾ ਖਿਲਖਾਨਾ
ਤਮੁਜੰਜਾਲਾ ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਅਏਕੁਮੁਕਾਮੁਖੁਦਾਇ
ਅਵਲਿਸਿਫਤਿਦੁਜੀਸਾਬਰੀ ਤੀਜੈਤਲੇਮੀਚਉਥੈਕੋ

ਪੰਜਵੇਂ ਇਕਤਮਕਾਮੇ ਪੰਜਵੇਂ ਤੇਰੇ ਅਪਰਧਾ ਸਗ
ਕਰਤਮਕੇ ਗਾਥਾ ਅਮਲਾਓ ਰਿਕਤਾ ਖੁਦਾਇ
ਬੁਝਿ ਦੇਵਤਾ ਗਾਥਾ ਕਰਤਮਕਾਮੇ ਪੰਜਵੇਂ ਤੇਰੇ ਅਪਰਧਾ
ਦਿਲਾਵਾ ਅਭਿਯੰਤਰ ਮੈਲਾਣਾ ਪੀਰਪਥਾਏ ਰਿਸਤੀ
ਅਜਗਾਥੀ ਲੁਨਦੇ ਨਰਾ ਕਾਇਆ ਕ੍ਰਿਦਾ ਅਭਿਰਤ
ਗਤਮਾਸੇ ਮਾਣੇ ਤਕੀਨਾ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਕਰਿਤ ਰਿਤ ਦੀਸਾ
ਗਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸੇਰਾ ਮੁਸਲਮ ਮੰਮਦਿਲੁ ਤਵੇ ਅਤਰਕੀ ਮਲੁ
ਤੇਧਵੇ ਦੁਨੀਆਂ ਗਾਨਾ ਵੇਨੇ ਜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੀ ਪਿਉ ਪਾਕੁ
ਜਾਕਉ ਮਿਤਰ ਮਿਤਰ ਮਿਤਰ ਵਾਨਾ ਸੋਈ ਮਰਦ ਮਰਦੁਮ
ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇ ਕੁਤਾ ਜੀ ਸੋਬਦਾ ਜਿਸੁ ਨ ਜਗਿਨਾ
ਜਤਿਕਾ ਦਰਕਰਦ ਕਰੀਮਾ ਸਿਫਤਿ ਮੁਤਬਤਿ ਅਥਾਤਰੀਮਾ
ਕੁਕਮੁਸ ਚੁਖਦਾਇ ਆਉ ਬੁਝਿ ਬੰਦਿਖਲਾਸਤਰਾ
ਮਰਸੇਲੇ ਮਤਲਾਪ ਪੁਤਸਮਰਥ

ਕੁਖਦਾਨਾ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਤੁਮਿਤਰ ਵਾਨਾ ਤਰਿਦਤਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਭੇਖ
ਕੁਥਾਏ ਜਾਚੰਗਾ ਮਾਗਉ ਜਨ ਪਰਿਪਰਮਾ ਤਿਧਾਵਉ ਜਨਮ
ਕੀਮੇਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਤਰਿ ਅਭਿਖਾਧਿ
ਮੰਗਾ ਸੁਵਨੀ ਸੁਨਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਓਟ ਤਜਉ
ਕੁਆਮੀ ਨਿਵਿਨਿਵਿਧਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਤੀ ਸੰਗ
ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਕਮਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਿ
ਮਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਾ ਚਰਨ ਕਮ
ਪੰਥ ਓਥ ਚਰੀਐ ਸੰਤ ਸਾਗਿ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਅਰਚਾਥੈ
ਗੇਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਹੁ ਜਿਜਨੀ ਨੰਗਾ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋਹਿਲੇ
ਪਾਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਦੀਨਦਾਇ ਆਲਾ ਸਖਾਸਤਾ ਧੁਰਾਨ ਪਰਮੇਸ
ਕੁਕਦੇ ਨਤੀ ਭੰਗਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਧਿ ਪਰੀਤਰਿ ਆਗੈ ਜਨ
ਜਮਕਾਸੇ ਆਜਾਗੈ ਜਿਸਕਾਸਾ ਸੋਈ ਪੁਤ ਪਾਲਕੁ ਤਤਿਤਿਅ

ਗੀਤਉਮੈਤਤਾ ਜਲਿਥਾਪਿਪਗਨਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿਯੋ
 ਅਭਯਸੁਆਮੀ ਭਰਮਭੀਤਿਯੋਈਗੁਰੇਪੁਰੇਏਕੁਰਵਿਅਨਾਨਾ
 ਜਤਕਤਪੋਖਉਪੁਤਮੁਖਸਾਗਰ ਭੰਡਾਗਨਤੀਰਤਨਾਗਾਨਾ
 ਅਗਾਠਕਿਥੁਮਿਤਿਨਤੀਪਾਈਐਸੋਬਣੈਜਿਸੁਕਿਰਪਗਨਾ
 ਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਦਾ ਜਨਮਮਰਦਕੀਮਿਟਵੀਰੰਝਾ ਕੁਰਗਾਠਿਕਾਠਿ
 ਪੁਰੇਅਪੁਨੈਅਮਿਉਧਾਗਦਿਸਟੰਗਨਾ ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਅਸਤੁ
 ਤਿਸੁਬਿਨਦੁਜਾਕੋਈਨਾਤੀ ਆਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਪੁਰਗਵਿਅਰਿਜਾ
 ਝੀਭਰਮੰਗਨਾ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰੁਕਰਤਗੁਰੁ
 ਖਸੰਦੁ ਗੁਰਜਪਜਾਪਜਪਤਠਲੁਪਾਇਅੰਗਿਅਨਦੀਪਕਲੰ
 ਗਨਾ ਜੋਧੇਖਾਸੋਸਭਾਕਿਥੁਸੁਆਮੀ ਜੋਸੁਨਟਸੋਪੁਭਕੀਬਨਾ
 ਕੀ ਸੋਤੁਮਤਿਕਰਾਏਵੀਸਗਟਿਸਤਾਈਸੰਤਤਤਾ ਜਦੋ
 ਚੈਤੁਮਤਿਅਗਏ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਰਨਪੁਭਸਾਏ ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਅਸਤੁ
 ਗੁਣਨਿਧਿਅਨਮੰਗਨਾਨੀਤੰਚਨਾ ਕਾਇਆਪਾਤਪੁਭਗ
 ਰਾ ਲਹੀਲਾਗਸੰਤਸੰਗਾਰਾ ਨਿਰਮਲਸੋਇਬਣੀਤਰਿਬਣੀਮਾਨਾ
 ਜੀਠੈਰੰਗਨਾ ਸੋਲਤਕਲਾਸੰਪੁਰਨਠਲਿਅ ਅਨਤਕਲਤੰਦੇ
 ਰੁਚਕਿਅ ਅਨਦਾਬਿਨੋਦੇ ਭੁਕ ਅਮਿਤਰਸੁਤਰਿਭੁਕ
 ਮਾਰਸੋਲੇਮਤਲਾਪ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਉਚਾਬਿਰਾਜੈ ਆਪੋਕਾਪਿਉਥਾਪੋਸਾਜੇ ਪੁਰਕੰ
 ਟਿਗਾਤਸੁਖੁਪਾਈਐਕਿਥੁਭਉਨਵਿਅਪੋਥਾਥਕਾ ਰਾ
 ਅਗਨਿਮਤਿਜਿਨਤਿਉਥਾਰਿਅ ਰਕਤਕੇਮਮਤਿਨਤੀਸੰਧਾਨਿ
 ਅਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਪੁਤਿਪਾਥਾਸਗਲਪਟਾਕਾਮਾਥਕਾ
 ਰਕਮਲਾ ਆਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿਯੋਤਨਿਸੁਗਾਇਆ
 ਮਮਰਸਭਿਦੁਖਾਨੀਵਰੇਜਪਿਤਰਿਤਰਿਭਉਨਤੀਕਾਥਕਾ ਸੇ
 ਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੀਸੇਵਾ ਅੰਗਜੋਰ
 ਤਜਉਤਤੁਜਾਬੁਧਰਕਾਰੀਪਾਥਕਾ ਤਿਸਤਿਪਰਪਤਿਤੰਦੇ

ਨਮਸਕਾਰ ਅੰਤਰਿਮਾਨ ਕਰੁਗਾਡਿਲੀਨੇ ਅੰਧਕਪਤੋ। ਵਿਗਲੇ
ਲਕਾ ਆਦਿ ਅੰਤਰਿਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁਸੇਈ ਅਧੇਕਰਤਕਰੇ
ਕੁਮਭਉਮਿਟਿ ਅਸਾਧਸੰਗਤੋ ਦਲਿਦਨਕੋਰੀਘਾਲਕਾ
ਤਮਥਾਣੀਗਉਗੋਪਾਲਾ ਸਾਧਸੰਗਤਕੀਮੰਗਤੁਰਵਾਲਾ
ਨਮੋਟਿਨਿਬਾਸਨਤੋਰੀਐਕਲਮਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ ਸੰ
ਏਤਰੀਤਿਨਿਗਲੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਦੇਖਾਤਿਨਲੀ ਸਾਸਿਸਾ
ਨਤਰਿਤਰਿਕਿਉਮਿਮਰਤਕੀਜੇਅਲਕਾ ਜਤਦੇਖ
ਤਰਜਾਮੀ ਨੀਮਖਨਾਵਿਸਰਤਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ
ਰਿਜੀਵਤਿਤੇਰੇਦਾਸਬਨਿਜਲਿਪੁਰਨਥਾਲਕਾ ਤਤੀਵ
ਤਕਉਲਗੋ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗੋ ਅਨਦਾਬਿਨੋਦਕਰੇ
ਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਮਾਏਅਸੰਗਿਨਤਾਲਕਾ ਰੋਗਸੋਗਦੁਖ
ਨਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਤੀ ਅਪਣਾਨਾਮੁਦੋਤਿਪ੍ਰ
ਤਮਸੁਟਿਬੇਨਤੀਥਾਲਕਾ ਨਮਰਤਨਤੋਰਤੋਪਅਰੇ ਰ
ਤੇਤੇਰੇਦਾਸਅਪਾਰੇ ਤੇਰੈਗੰਗਿਰਤੇਤੁਧੁਜੇਤੋਵਿਗਲੇਕੋਰੀਥਾਲਕਾ
ਤਿਨਕੀਧੁਕਿਮੰਗੋਮਨੁਮੇਰਾ ਜਿਨਾਵਿਸਰਤਿਨਾਤੀਕਾਤੁਬੇਰਾ
ਕੋਸੰਗਿਪਰਾਪਦੁਪਾਣੀ। ਸਦਾਸੰਗਿਤਨਾਲਕਾ ਸਾਜਨੁ
ਗੁਪਅਰਸੇਈ ਏਕਦਿਜਾਏਦੁਰਮਾਦਿਖੋਈਕ ਹੋਤੁਲਕ ਹੋਤੁਲਕ
ਲਕਾ ਤੁਧੁਵਿਨੁਨਾਤੀ ਕੋਰਸੁਚਾ ਗੁਰੀਪਕਜਾਏਪ੍ਰ
ਤਉਥਲਿਤਗੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਗੋਜਿਨਾਖਰਿਅਭਗਮੁਆਨਾ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰੇਨਾਤੀ ਅਠਪਤਰਤਰਿਤਰਿਕਉ
ਸੰਤਤੇਰੈਗੰਗਿਰਤੇਤੁਸਮਰਥੁਵਤਾਲਕਾ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰਸੋਲਤੇਮਤਲਾਪ ਯਗਨਕਮਲ
ਧਾਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਗਾਧਿਨਖਿਨਨਮਸਕਾਰੀ ਤਨੁਮਨੁਤਰਧਿ
ਸੁਆਗੋਜਗਮਤਿਨਾਮੁਸੁਤਵਣਾ ਸੋਰਕੁਰਕਿਉਮਨੁਤਵਿ
ਜੀਉਪ੍ਰਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰੇ ਸਾਗਿਗਾਸਿਸਮਲੇਕਰਤਕੀਤ

ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ਜਾਤੋ ਬਿਰਥਾ ਕੇਉ ਨਾਤੀ ਅਪਣਾ
 ਮਨਮਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿਤ ਜੁ ਅਚੁਤ ਸਾਮੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇਰੇ
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟਦਸ ਸਾਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤ ਜਸੁ
 ਨਿਧਿ ਨਾਨਕਾ ਏ ਜੇ ਮਨਮਾਤਿ ਚਾਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੁ ਅਮੀਰ
 ਸਾਸਤਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦਵਾਦੀ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਪਾਵਣਾ
 ਕਾਮੁ ਕੁੰਧੁ ਨਿਦਪਹਤੀ ਐਤਹਿ ਰਸਨਾ ਗਾਵਣਾ
 ਪੁਨਰੋਖਿ ਅਕੁਲਨਤੀ ਜਾਤੀ ਪਰਨਪਾਰਿਗਤਿ ਆਦਿ ਰਾਜੇ
 ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਰਤਾਰੀ ਬੁਝਿ ਨ ਜੇਨੀ ਪਾਵਣਾ ਜਿਸੇ
 ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਜਲਤਾ ਫਿਰੇ ਰੋਟੀ ਤਤਾਤਾ ਅਕਿਰਤਾ
 ਕਉਰ ਕੇਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਾਤਿ ਪਾਵਣਾ ਜੀਅ ਪੁਨਰਾ
 ਜਿਨਿ ਸਾਧਿ ਮਾਤਗਰਭ ਮਾਤਿ ਗਾਇਨੇ ਵਜੇ ਆ ਤਿਸੇ ਸੇਉ
 ਭਾਰਿ ਅਨਰਾਤਾ ਕੋਤੁ ਸਿਰੇ ਨ ਲਾਵਣਾ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ
 ਮੀ ਮੇਰੇ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਵਾਤਿ ਸਭਨ ਕੋਨੇ ਰੈ ਤਾ ਬਿਤ ਮੈ ਕੋ
 ਜਿਸੁ ਜਣਹਿ ਤਿ ਜਣਾਵਣਾ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁ
 ਖਿਪਾਇ ਆ ਤਿਸੇ ਤੀ ਪੁਰਖਿ ਨਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਏ ਆ
 ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੇ ਸਰਲ ਵੇਨ ਲਾਵਣਾ ਅਭਿ ਆਦੁ
 ਖਸਬੇ ਕੀਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਦਿ ਗਏ ਟੀਚੀਨੇ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕ
 ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਤੀ ਵਣਾ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਰ
 ਸੋਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਬਾਚ ਸਾਧਿ ਤੇਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਾਤਿ
 ਦਾ ਮਿਰਤੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਤਿਲਨਤੀ ਬਧਾਇ
 ਤਿਨ ਘਟਾਏ ਸੋਈ ਤੇਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪੁ ਵਣਾਵਣਾ
 ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਸੋਈ ਕਾਢੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਟੇ ਗਾਂਢੇ
 ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਾਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਅਾਵਣਾ
 ਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਤ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰ ਜਗੁ ਪੁਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ
 ਤਿਦਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾਵਣਾ

ਅਤਰਜਮੀ ਮਧਸਦਾਦਮਦਰਸੁਅਮੀ ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧ
 ਮੁਗਲੀਮਨੋਤਰਤਰਿਗਾ ਮੋਤਮਧਵਹਿਸਨਮੁਗੇ ਜਗ
 ਰਿਜੀਉ ਅਸੁਰਸੇਧਾਰੇ ਜਗਜੀਵਨਅਥਿਨਸੀਰਕੁਰੁਪਾਟਿ
 ਸੀਤੈਸੰਗਾ ਪਰਦੀਧਰਈਸ ਨਰਸਿਧਨਗਾਇਣ ਦਾਜ
 ਥਾਧਗਾਇਣ ਬਾਵਨਕੁਪੁਕੀਅਤੁਧੁਕਰਤੇਸਭਤੀਸੇਤੀਤੈ
 ਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦਜਿਸੁਰੁਪਨਰੇਖਿਆ ਬਨਵਲੀਚਕੁਪਾਣ
 ਨੁਅਨੁਪਿਆ ਸਤਸਨੇਤਮੁਗਤਤੈ ਸਤਸਾਇਕੁਦਤਸਭਤੈ
 ਰੁਗਤਿਵਢਲਅਨਾਥਨਾਥੇ ਗੋਪੀਨਾਥਸਗਲੈਸਥੇ ਕਾ
 ਵਲਿਗਜਨਦਾਤੇਕਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਨਅੰਗਾ ਮੁਕੰਦਮਨੋਤਰਲ
 ਨਾਗਾਇਣ ਦੁਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉ ਪਾਰਣ ਕਮਲਕੰਤਕਰੇ
 ਲਲਾਅਨਦਾਬਿਨੋਦੀਨਿਤਸੰਗਾ ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਜੁਨੀ
 ਅਕਾਲਮੁਗਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਤੀਖਉ ਅਥਿਨਸੀਅਥਿਗਤਅ
 ਸਭਕਿਉਤੁਸਤੀਤੈਲਗਾ ਸ੍ਰੀਗਾਥੈਕੁਠਕੇਵਾਸੀ ਮਥਕਛ
 ਅਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਤਿਨੇਗੇਅਕੀਤਲੋ
 ਸੋਤੈਹਿਗਾ ਨਿਰਤਾਰੀਨਿਰਵੇਰਸਮਾਇਆ ਧਾਰਿਖੇਲਚੁ
 ਕਤਾਇਆ ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਗੁਪਬਨਾਵਤਿਬੇਦਸੁਤਸਭਮੋ
 ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੁਖਨਕਵਦਨੈਨ ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟੁ ਬੈ
 ਥੇਦਕੁਗਦਾਤੈਧਾਰੀਮਤਸਾਰਥੀਸਤਸੰਗਾ ਪ੍ਰੀਤਧੀ
 ਰਿਭਵਣਧਨੀ ਜਗੰਨਾਥਗੋਪਾਲਮੁਖਿਭਦੀ ਸਾਰੰਗਧ
 ਵਨਥੀਰੁਲਾਮੈਗਣਤਨਅਵੈਸਥੰਗਾ ਨਿਤਕੰਟਕਨਿਤ
 ਕਤੀਐ ਧਨਿਜੈਜਲਿਥਲਿਤੈਮਤੀਐ ਨਿਤਲੋਕਧਇਆ
 ਨੀਪਤੁਅਸਥਿਰਥਨ — ਜਿਸੁਤੈਅਭਗਾ ਪਤਿਤ
 ਕਦੁਖਭੇ ਭਜਨ ਅਤੰਕਾਰਨਿਵਾਰਦੁਤੈਭਉਖੰਡਨੁ
 ਜੋਭਭੇਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣਨਕਿਤਤੀਤੈਭਿਗਾ ਨਿਰੰਕ

ਨੂ ਅਛੁਤੁ ਅਰੁਣੇ ਜੋਤਿਸਰੁ ਸਿਸਤੁ ਜਗੁ ਮਥਿਲੇ ਮੋਖੇ
ਸੁਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਅਪਤੁ ਕੋਇਨ ਪਾਵੇਗਾ ਅਪੇਗੋਪੀ ਸੋਖੇ
ਅਪੇਗਉਚਰਾਵੈ ਬਨਾ ਅਪਿਉਪਾਵਹਿ ਅਪਿਖਪਾਵਹਿ
ਪੁਨਤੀਉਕੁਤਿਲੁ ਗਾ ਦੇਕਜੀਤਗੁ ਕਵਨਬਖੈ ਸੋ
ਨੀਸੇਖ ਅੰਤੁਨਜਾਨੈ ਨਵਤਨਾ ਮੁਜਪੋਦਿਨ ਗਤੀਉਕੁਤੁ
ਪ੍ਰਭਕਾਤਿਸੰਗਾ ਓਟਗਤੀਜਗਤਪਿਤਸਰਣਾਇਆ
ਇਅਨਕਜਮਾਦਤਦੁਤਰਹੈਮਾਇਆ ਤਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾਇਓਕਸੰਗਾ
ਸਾਧਸੰਤਨਕੈ ਸੰਗਸੰਗਾ ਦਿਸਟਮਾਨਸਗਏਮਿਧੇਨਾ
ਕੁਮਾਗਉਦਾਨਗੋਬਿਦਸੰਤਰੇਨਾ ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦ
ਉਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੇਗਾ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦੇ
ਤਿਨਸਾਧੁਚਰਣਏਰਿਦੈਪਰਾਤੇ ਸਗਲਨਾਮੁਨਿਧਾਨਤਿਨਾ
ਅਅਨੰਦਸਬਦਮਨਿਵਜੰਗਾ । ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਏਨੇ
ਬਾ ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਹਾਪੁਰਬਲਾ ਕਤੁ ਭਗਤਪਦੇਸਾ
ਲਾਣੀਦੇਤੁਦਰਸੁਮਾਨਿਗੰਗੁਲਗਾ॥ ਤੇਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਏਜਦ
ਤੁਆਪੇਕਥਤਿਤੈਆਪਿਵਖਾਣਹਿ ਦਾਸੁਦਾਸਾਕੇਕ
ਗਤਰਿਭਾਵੈਦਾਸੁਗੁਪੁਸੰਗਾ ੨੧ ੧੧

ਮਾਸੇਯੋਮਾਸਾ ੫ ਗੁਰੂਗੋਪਾਲ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਗੁਰੂਦਾਸਾ
ਸੀਦਾ ਗੁਰੂਸਾਸਤਾ ਸੀਮੇ ਤਖਟ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰੂਪਦਿਕੁ ਅਸਥਾਨੇ ॥
ਮਰਤਸਾਹਿਬੇ ਦਿਖਨਾਸਾਹਿ ॥ ਗੁਰੂਗੋਪਾਲ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ॥
ਤਸਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਵੈ ॥ ਗੁਰੂਕਾਟੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂਕਾਸੇਵਕੁ
ਏ ॥ ਗੁਰੂਕਾਸੇਵਕੁ ਪਾਗੁ ਬੁਧਿ ਅਏ ॥ ਗੁਰੂਕਾਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ॥
ਦਾਨਿਤਜੀ ਅਦਾਨਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂਦਾਸਾਹਿਬ ਗੋਪਾਲੀ ਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭੁਣੀਐ ॥ ਕਥਿਕਥੇ ਸਾਮੰਦਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਗਰਦਗਾਹੇ ਵੈਸਾਨੇ ॥
ਮਅੰਗੇਰਗੁਰੂਦਾਸਾਹਿਬ ॥ ਭੁਭਾਮਾਗਾਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂਸੇਵਕੁ
ਬਿਪਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ॥ ਗੁਰੂਪੁਰਾਦਿ ਨਾਨਕਾਗਿਆਨਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ
ਦਾਇਆਸਭ ਨੀਠਾਈ ॥ ਜਾਨਿ ਬਾਲੇ ਪੁਰਾਗਰਿਅਗੇ ਸਾਈ ॥
ਨਸਭਏ ਕਸਮਾਨਾ ॥ ਮਨਿ ਲਾਗਾਸਾਜੇ ਪਿਆਨਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ
ਐਸਭਤਿ ਸਨਥੁਣਾਈ ॥ ਗੁਰੂਮਿਥੈ ਐਨਾ ਜੋ ਤੈਸਾਈ ॥
ਦੀਅਗੁਰੂਪੁਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਪਾਨਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂਕੀ
ਸਭਮਾਹਿਸਮਾਈ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਈ ॥ ਜਿਹ
ਜਪੀਤੈ ਸਭਿ ਨਿਸਤਗੇ ॥ ਤਿਨੇ ਪਾਇਆਨੇ ਚਲਾਨਾਹੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂਕੀ ਮਹਿਮਾਸਤਿ ਗੁਰੂਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਉ ਕਹੈ ਸੁਆਪਣੈ ॥
ਸਾਧਪੁਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨਾਹੇ ॥ ੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਾ ੧ ਸਲੋਕੁਮ ੧

ਮੁਕਤਾ ਮਤਲਾ ੩

ਗੁਣਗੁਣਵੇਚੀਐਤਉਗੁਣਸਤਪੋਜਾਇ ਗੁਣਕਾਗੁਣਕੁਜੇ
ਗੁਣਗੁਣਬਾਖੇਵਿਕਾਇ ਗੁਣਤੇਗੁਣਮਿਥਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁ
ਸਮਾਇ ਮੋਖਿਅਮੋਖਿਨਪਾਈਐਵਦਜਿਨਥੀਜੇਤਾਇ

ਤਉਕੁਣਕਬਤਨਤਵੇਘਾਇ ਮ ੪ ਨਮਵਿਤੁਦੇਭਰ

ਅਵਤਿਜਾਵਤਿ ਨੀਤ ਇਕਿਬੰਧੋਇਕਿ ਥਿਅਾਇਕਿਸੁਖ

ਪੀਤਿ ਸਚਾਮੀਨਿਥੈਸਚੁਕਰਦੀਸਚੁਗੀਤਿ

ਗੁਰਤੇਗਿਅਨਪਾਇਅਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਰ ਦੁਜਾ

ਕੁਟਿਅਾਉਕੁਣਕਾਤਕਾਰਾ ਤਰਿਕਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਅਗੁਰਸ

ਚਰਾ ਸਚਸੰਜ ਮਮਤਿਉਤਮਾ ਤਰਿਕਗਾਪਿਅਗਾ ਸਚੁਸ

ਤਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਤਾ ਸਲੋਕੁਮ ੩

ਗਾਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐਭਾਈ ਸਬਦੇਕਰੇਪਿਅਗੁ ਸਤਸੰਗਤਿ

ਦਰੁਏਸਚੇ ਧਰੇਪਿਅਗੁ ਵਿਅਮਲਕੁਟੇਅਪਣੀਕੁਖ

ਧਰਾ ਗੁਣਕੀਗਸਿਸੰਗੁਏਅਵਗਣਕਢੈਵਿਗਾਰਿ

ਸ ਜਾਣੀਐਗੁਰਨਥੈਐਅਪਣਾਤੁਜੈਨਧਰੇਪਿਅਗੁ

ਸਾਗੁਰਦੇਖਉਤਰਿਮਰਉਭੈਤੇਰੈਗੁਨਾਤਿ ਗੁਰਕੈਸਬ

ਖੀਅੰ ਬਿਗਸਾਨਾਇ ਮ ੪ ਚੜਿਬੋਤਿਥੈ

ਤੁਸਾਗੁਰਲਤੀਦੇਇ ਠਾਕਨਸਚੈਬੋਤਿਥੈਜੇਗੁਰਪੀਕਦੇਇ

ਜੇਜਾਇਉਤਾਗੀਅਗਾਦਿਸੈਸਵਧਾਨ ਨਦਰੀਪਾਈ

ਤਉਕੁਣਕਾ ਧਉੜੀ ਨਿਤਕੰਟਕੁਰਾਜੁਭੈ

ਖਸਚੁਕਮਾਈ ਸਚੈਤਖਤਿਥੈਠਾਨਿਅਗੁ ਕਰਿਸਤਾਗਤਿਮੋਲਿ

ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਤਰਿਜਾਪਣਾਤਰਿਸਿਉਬਾਣਿਅਈ ਐਥੈਸੁ

ਨਿਵਸੈਅੰਤਿਤਉਸਖਾਈ ਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜਗੁਰਸ

ਸਲੋਕੁ ਮ ੧॥ ਭੁਲੀਭੁਲੀਮੈਠੀਪਾਧ

ਰੁਕਤੈ ਨ ਕੋਇ ਪੁਰਾਤਨ ਗਇ ਸਿ ਤਾਇ ਤਾ ਦੁਖ ਕਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ
ਗੁਰਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤਤੀ ਠਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਿਪਤ ਮਨ
ਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਮ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਆਪੇ
ਰੋਗ ਜਾਇ ਆਪੇ ਕਿਸਤੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਰਕ ਮੁਖੀ
ਨਟ ਗੁਰਮਿ ਲੇਖੁ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਣਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ
ਮਾਇ ਆਵੇ ਬਿਨੁ ਭੁਭੁਤੁ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਰਖਾ ਚਲਾਇ ਆਨਾਇ
ਥਲੀ ਸੁਭੁਤੁ ਦਰਬੁਥਾ ਆਗਿ ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੁਝੀ ਨਿ
ਜਮਖੜ ਗੁਰ ਕਲਖਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਕ
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਤਰਿ ਰਸ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਕੁ ਸ

ਜਿਨ ਗੁਰਨ ਤੀ ਭੋਟਿ ਅਭੈ ਕੀਨਾ ਤੀ ਬਿਦਾ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ
ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿਦਾ ਕਪੜ ਜਿਵੈ ਪਥੋੜੀ ਐਘੜੀ ਮੁਤ ਪਥੋੜੀ
॥ ੧ ॥ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰੁ ਤਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਵਿਗ
ਦੀ ਸਜਣਾ ਤਉ ਮੈ ਬੁਝੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਬੁਝੁ ਤੀ ਅਵੇ ਸਚੁ ਚਉ
ਸਚੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਚਿਨੁ
ਮਿਸਮਾਏ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਚਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਨੀਸਾਏ
ਮੁਖ ਸਦਾ ਸੁਭਾਏ ਸਚੇ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥ ਐਕੈ ਚਿਕੈ ਮੁਕਤਿ ਤੈ
ਮਪਥਾਏ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨ ਤਉ ਰੁ
॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕੁ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਮਤ ਕੁ ਚਜੀ ਮੜਵਣ

ਨਤੁ ਕਸੁਧ ਜੇਗੁ ਦੁਖ ਨਿਤਾਇ ਰਹਵੈ ॥ ਅਵਗੁਣ ਮੁਖ
ਮ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾਧਗੀ ਪਰਵਾਰਿ
ਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਠੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤੇ ਤਿਪਿ ਆਗਿ ॥ ਪਉੜੀ
ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਥਾਇ ਆਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ
ਆਪਣੀ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਗੁਰ ਕੀ ਬਣੀ ਨਿਰਮਲ
ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ਤਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਨਰ ਸਭਾ ਕਿਰ
ਆ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਸਦਾ ਤਿਪਿ ਤਿਭੇ ਫਿਰਿ ਤਿਸਾਨੁ ਖਗਵਾਇ

ਮ ੩ ਧਿਯਾਨਿ ਧਨਰਾਵੀਐ ਧਨੁਰਿ ਨਿਮੁਸੀ
ਧਨਅਗੋਖਰੀ ਸਿਭਾਵਤੀ ਨਾਰਿ ਮ ੧ ਸਮੁੱਚੇ
ਕੀਰਤੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਤ ਧਨੁ ਸੰਤਾਗਣੀ ਜੋਭਾਵਤੀ ਬੇ
ਪਉੜੀ ਤਖਤਿਗਜਾਸਥਤੀ ਜਿਤਖਤੈ
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਥਾਇਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ਦੇਉ ਭਧਤਿ
ਅਖੀ ਅਤਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਤਈ ਕੀਤਾ ਕਿਅਸਾ ਥਾਤੀ ਐ
ਦੇਖਿਯਾ ਨਤਈ ਨਿਤ ਚਲਾ ਸਚਾ ਏਕੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੁ
ਖੁ ਤਈ ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਰਏਕੁ
ਕੁਖਾ ਥੀਨਾਤਿ ਸੇਸੰਤਾਗਣੀ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ
ਮਨਕੇ ਅਧਿਕਤਰੰਗ ਕਿਹੈ ਦਰਿ ਸਾਤਿ ਬਥੁਟੀ ਐ ਜੇਹਾ
ਗੰਗਿ ਦੁਜੈ ਗੰਗਿ ਅਪਾਰਕੇ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭੁਟੀ ਐ ਜੇਹਿ
ਨਚੇ ਪਉੜੀ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਅਮੋਥੁ ਤੈ ਕਿਉਰੀ
ਜੈ ਅਪੇਸਿ ਸਾਟਿ ਸਭਸਾਜੀ ਅਨੁਅਧੈ ਵਰਤੀਜੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਸਥਾਤੀ ਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਕਮਥਾ ਬਿਗਾ
ਇਵਤ ਗਿਰਸੁ ਪੀਜੈ ਆਵਣਾ ਠਾਠਾ ਕਿਅਸੁ ਖਿਸਤ
ਵੀਜੈ ਸਲੋਕੁ ਮ ੧ ਨਾਮੈ ਲਾਧੁ ਪਥਾ
ਵਨਾ ਕਚੁ ਥਾਥੁ ਥਾਥੁ ਤੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ਮ ੩
ਦੁਸਪਾਤਿ ਫੁਲੁ ਫੁਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈਖੰਡਿ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ
ਭਉ ਭਿੰਗੁ ਪਉੜੀ
ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇਸੇ ਧਨਾ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇਤੀ
ਪਥਾਨੀ ਕਾ ਦੇਹੁ ਮਤਤੁ ਤੈ ਮਨਮਾਤਿ ਸਮਾਨਾ
ਕਮਾਤੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਪਿਆ ਨਿਨ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀ ਤੈ ਅਜਗੁਨਾਤਿ ਤਨਾ ਸਲੋਕੁ ਮ ੩
ਜਗਤਿ ਭਵਾਧਿ ਧਾਰਿ ਭੀਖਿ ਆਥੇਉ ਦਰਗਾਹੁ ਲੇਖਾਮੈ
ਕਿਉ ਕਿਉ ਉਤਰਦੇਉ ਭੀਖਿ ਆਨਾ ਮੁਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਕੀਭੀਤਾ ਸਿਨਲਾਧੀ ਅਸਚੁ ਬਧੀ ਜਮ ਕਾ ਲਾਨਾ ਨਕਰਾ

ਮੁੰਨੀਸਾ
ਜੇ ਕੇ ਕੁ ਕੇ ਕੇ
ਜੇ ਕੇ ਕੁ ਕੇ ਕੇ
ਸਚੁ ਦਿ ਕੁ ਕੇ ਸਚੁ ਦਿ ਕੁ ਸਚੁ ਚਾਉ ਸਚੁ ਦੁ ਕੇ ਇਹ ਦੈ ਜਿਨ
ਤੈ ਤਨ ਮਨ ਭੀ ਸਚੁ ਚਾਉ ਇਹ ਸਚੈ ਤੁ ਕਮਿ ਮੰਨਿ ਮੈ ਸਦੈ
ਦੀ ਦੇ ਇਹ ਸਚੇ ਮਾਤਿ ਸਮਾਵ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ਇਹ
ਸੁਰੇ ਏਤਿ ਨ ਆਖੀ ਅਤਿ ਅਤਿ ਕਾਰਿ ਮਗਤਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ਅ
ਪੁਨ ਪਾਵਤੀ ਦੁ ਜੈ ਪਾਚਿ ਜਾਵਤਿ ਅਤਿ ਕਰ ਪਾਸਿ ਉਤ੍ਰੁ
ਗੋਪਿ ਬੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਤਿ ਕਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਦਿ
ਸੁਦਾਵਤਿ ਅਤਿ ਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸਿਵਿ ਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਿ
ਆਵਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁ ਕੁਮਾਰ ਕਾਰਿ ਉਤ੍ਰਿ ਜਲਾ ਭੋਤਨ ਵਾਪਰ
ਪਿਰ ਮਪਦਰ ਬੁ ਮੰਨਿ ਲੇਧੰਨ ਸਵਾਰ ਦੁਤਾਰੁ ਤੁ ਕਮੁ ਪਾਵ
ਲਾ ਮਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਤ ਪਾਰਿ ਤਿਸਨਾ ਭੋਰੈ ਭੈਵ ਸੈ
ਰੁ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਦੁ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਤਿ ਗਵ
ਜੇ ਏਤੁ ਮਾਰੀ ਐ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ਏਤੁ ਮਨ ਮਾਰਿ
ਜੇ ਲੋਚੈ ਸੁਰੁ ਕੋਇ ਮਨ ਤੀ ਕਉ ਮਨ ਮਾਰ ਸੀ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਇ ਪਉੜੀ ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਓਪਾਈ ਨਿਵਿਚਿਨ
ਸਿਵ ਦਾਸਾ ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਏ ਓਠੈ ਰਿਜਨ ਮਿਥਿਨ
ਦਿ ਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਪਿ ਸਾ ਸਗਿਰਾਸਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ
ਪੁਉਤ ਮਤਿ ਦਾਸਾ ਨਾਮ ਕਿ ਤੀਨ ਮੇਥ
ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ਤਵ ਪਾ ਕੀਵੇ
ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੋ ਪੁਜੀ ਆ ਅਪਣੈ ਚ ਜਿਵੀਚੀ
ਸਚਾ ਅਖੁਰੁ ਭਾਇ ਜਾਇ ਚਉ ਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ਸੁਰੇ ਚਉ
ਸਚਾ ਏ ਕੋ ਸੋਇ ਮ ੩ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ
ਰਿਕਰੇਇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਰਿ ਆਈ ਆਕਤੁ ਸਚਾ ਸੋਇ

ਕੰਟਕ ਕਾਧੁ ਏਕੁ ਤੈ ਤੋਰ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੁਝੈ ਅਫਰਿ
 ਮਾਤਿ ਵਰਤ ਦਾਪਾ ਪੀਮਿ ਉਥੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀਤਿ ਭੇਦੀਐ
 ਪਤਿ ਉਥੁਝੈ ਸੋਹਿਐ ਏਕੁ ਟੀਕੈ ਜੋ ਨ ਸਿਭਿ ਜੁਝੈ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ ੧

ਕਮਿਗਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਾਹ ਸਚੁ ਕਥੁਲੁ ਸਾਤਿ ਬੁ
 ਗਾ ਸੀਦੁ ਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਕੁਲੁ ਦਿਲ ਦਰਵਾਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦ
 ਦਿਲੁ ਗਾਮਿ ਇਸਕੁ ਮੁਤ ਬਾਤਿ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ
 ਅਥਾਗਿ ਜੋਇ ਮਧੁਨੁ ਰੁਸਾਗ ਪਾਇ ਸਥਾਇ ਤੀ

ਖੋਧੇ ਆ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ਪਉੜੀ
 ਮੁਖ ਕਾਧੁ ਵਿਆਪ ਦਾਸੇ ਤਿਸਾਇ ਆਲਾਗੇ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਮਾਰਿ
 ਜੁਸੀ ਗਾਇ ਤੁਝੇ ਠਗੇ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਤਾਖਿਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾਰੰ
 ਤਿਨ ਜਮ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗਾਈ ਜੋ ਤਹਿ ਲਿਵਜਾਗੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁ
 ਭਾਵਈ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਗੇ ਸਲੋਕੁ ਮ ੧

ਜੋਇ ਅਗਾਥਾ ਮੀਦੁ ਖਘਨੇਰ ਆਖਿ ਕਾਧੁ ਰਲਾ ਦਾਸੇ ਸਗੁਣਾ
 ਤਿਸੁ ਰੁਪੁ ਜੀਸਾਖਿ ਮ ੧ ਪੁਜੀ ਸਾਚ ਉਨ ਮੁਤੁ ਅਖੁ

ਦਬੁ ਅਪਾਰੁ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਏਧੀਨ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ੨ ਮ ੧
 ਸੀਤਿ ਪਿਗਾਇ ਲੈ ਮੋਟ ਉਠਾ ਕਰੁ ਮਾਇ ਮਾਥੈ ਉਭੈ ਜਮੁ ਮਾਗਸੀ
 ਮੇਲੁ ਨਾਮਿ ੩ ਪਉੜੀ ਅਧੋ ਪਿਰੁ ਸਵਾਰਿ ਚਿਨ੍ਹਿ

ਨੀਪਿਨਾ ਮੁਆਇ ਕੇ ਅਧੋ ਮਿਥੁ ਫਲਾਇ ਨਾਤਿ ਨਿਤ ਫਲ ਕਾਮ ਇ
 ਰਮੁ ਖਿਬੁ ਫਿਰੁ ਅਤਮੁ ਰੰਗੁ ਇਕ ਨੀਸੁ ਦਿਕੈ ਮੀਨਿ ਅਤ
 ਰਮੁ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਾਜਿ ਅਗਾਇ ਅਤ ਰਿਗੁਣਾ ਮੁ

ਸਲੋਕੁ ਮ ੧ ਭਲਤਾ ਦਿਭੈ ਮੀਨਿ ਵਸੈ ਤੈ ਕੈ ਪਾਧੁ ਹੀਰੁ
 ਤਪਾਇ ਦੁਖੁ ਘਟਤੀ ਨਿਬਾ ਵਭਰੀਰੁ ਮ ੧ ਮਦਲਾ ਬੇਦ

ਜਦੋ ਘਟੈ ਪੜੀ ਐ ਜੋਇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਥੀ ਵਰੁ
 ਮ ੧ ਸਾਗੁ ਰਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਤਖਲਾ ਦੇਖੀ ਐ

ਵਰਾਏ ਪਰਵਾਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਤਪਾਹਿ ਪਵਾ ਮਾਝੁ
ਬਦੁਖ ਸਚੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਖੀ ਭੁਖ
ਪਉੜੀ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਰਾਇ ਤਾਗੁਰੁ ਸਾਥਿ ਸੁਖ
ਜੀਏ ਬਾਨੀ ਸੇ ਪਾਇ ਦੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅ ਆਵੈ ਜਿਸਨੇ
ਹੇਤਿ ਸੁਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਧਰਮ ਗਾਇਤਿ ਨ ਕਾ
ਤੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅ ਆਵੈ ਤਿਨ ਸੁਗਤਿ
ਮਿਸਮਾਵੈ ਸਲੋਕੁ ਮ ੧ ਸੁਦੀ ਅੰਗੁ
ਖਾਈ ਐਸੁ ਗਗਿ ਮਿਗਤਿ ਪਾਇ ਆਇ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਈ ਮਿ
ਜੋ ਲਿਖਿ ਅਸਨਾਇ ਕਉ ਦੁਮੁ ਆ ਕਉ ਦੁਮਾਰ ਸੀ ਕਉ ਦੁ
ਕਉ ਦੁਜਾਇ ਕਉ ਦੁਗਤ ਸੀ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ
ਮ ੧ ਤਉ ਮੁਆ ਮੇ ਮਾਰਿ ਆਪਉ ਦੁਵੈ ਦਗ ਅੰਗੁ
ਸਨਾਬ ਕੀ ਜਾਮੁਨ ਰਤਾਨਾਇ ਲੋਇ ਦਗ ਤੇ ਲੋਇ ਦਗ
ਗਤਿ ਸਮਾਇ ਜੀਭਰ ਸਾਇ ਦੁਤੁ ਨ ਜੀਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ
ਰੁਮੁ ਸਾਕਿ ਸੁਕਾਇ ਆਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਪਉੜੀ
ਇਸੁ ਜੁਗਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਨਾਮੁ ਨਾਇ ਚਲੈ ਏਤੁ ਅਪੁਨ
ਨਿ ਖੁਟੀ ਖਾਇ ਖਰਦਿ ਉਪਲੈ ਤਰਿ ਜਨ ਨੇਹਿ ਨ ਆਵੈ
ਮਕੰ ਕਰ ਜਮ ਕਲੈ ਸੇਸਾਤ ਸਚੇ ਵਦ ਜਾਗਿ ਆਜਿ ਨ ਰਿਖੈ
ਤਰਿ ਕਿਹਾ ਏਕੁ ਪਈ ਐ ਜਾ ਆਪਿ ਤਰਿ ਪਲੈ ਸੋ
ਮ ੩ ਮਨੁ ਮੁਖਵਾ ਸਾਰਨਾਣੀ ਬਿਖੁ ਬਿਨੁ ਨ
ਸੰਗਤਿ ਬਿਖਸਿ ਉਧਗ ਆਰੁ ਬੁਧੁ ਬਿਨੁ ਮਦੁ
ਮਨੁ ਮੁਖਗਵਾਰ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਥਾਨੀ ਵਾਹੀ ਧਰ
ਅਰੁ ਵਾਹਾ ਕੀ ਆਕਰਨੀ ਕਤਾਈ ਆਰੁ ਰੁਖੀ ਕਰਨੀ ਆ
ਜਗਮਾਤਿ ਰਮੁਨਾਮੁ ਤਰਿ ਨੀਰਮਲਾਤੁਰ ਮੈਲਾ ਸੁਰੁ ਆਕਰੁ
ਚੇਤਨੀ ਤਿਐ ਮੈਲੇ ਮਗਤਿ ਗਵਾਰ ੧ ਮ ੩ ਤੁਖੁ ਲਗਾ
ਵਿਐ ਤੁਕ ਮੁਖਾ ਏਤੁ ਜਾਇ ਆਪੇ ਦਾਤ ਸੁਖੇ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ

ਏਵੇਜਾਈਐਸਤਾਰਿਦੁਤਿਮੋਰਜਾਇ ੫ਉਰੀ
ਮਾਥਿਨਾਜਗਤੁਤੈਨਿਰਧਨ ਬਿਨੁਨਵੈਰਿਪਾਤਿਨਤੀਦੁ
ਮਿਤੁਧਾਇਆਤਉਮੈਦੁਖੁਪਾਤੀ ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਭੁਨਪਾਈਐਜੇ
ਚਾਤੀ ਆਵੇਜਾਇਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਭੁਟਾਤੀ ਆਪੇਕ
ਆਖੀਐਭੁਜਾਕੋਨਤੀ ਸਲੋਕੁ ਮ ੩
ਗੁਰਮਤਿਸੰਤੀਧਨਖਾਟੇਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਆਪੁਰੁਅੰ
ਗੁਰਸਚੁਦਿਗਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਤੀਨਜਾਇ ਏ
ਪਾਇਐਭੁਖਥਾਥੀਸੁਖੁਵਸਿਅਮਾਨਿਆਇ ਜਿਨਕਉਧੁਰਿ
ਖਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਇ ਮਨਮੁਖਜਗਤੁਨਿਰਧਨਤੈਮਾਇ
ਕਿਥਥਾਇ ਅਨਾਦਿਨਫਿਰਦਾਸਦਾਹਤੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ ਸਾਂਤਿ
ਏਵਈਨਤਸੁਖੁਵਸੈਮਾਨਿਆਇ ਸਦਾਚਿਤਚਿਤਵਦਾਹੈਸਹ
ਦੇਨਜਾਇ ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿਲੈਤਾ
ਕੁਮਾਇ ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਤਿਹਤੈਸਚੇਮਾਤਿਸਮਾਇ ਮ
ਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾਹਕਰੇਇ ਇਕੋਸਿਮਹਤੁਭਾਇਗੁਤਿਸੁ
ਏਵਗੁਨਕੋਇ ਖਾਣਸਬਦੁਚੰਗਿਆਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਇ
ਹੈਏਏਨਦੁਮਿਫਤਿਸਨਾਇਤੈਸਦਾਸਦਾਭਉਉਜਥਾਮੈਥਾਕਦੇ
ਏਸਤਜੇਸਚੁਧਨਖਾਟੇਆਬੋਲਾਕਦੇਨਤੋਇ ਦੇਤੀਨਸਬਦੁਸੀ
ਏਜੇਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਨੀਐਜਿਸਨਾ
ਏਖਲੇਸੋਇ ੫ਉਰੀ ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਗੁ
ਦੀਜਾਏ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਉਮੈਅਗਿਆਨਗਵਾਏ
ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਗਪੁਰੁਤੈਚਾਖਿਆਭਾਭੁਜਾਏ ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇ
ਭਉਭਏਸੇਤਰਿਗਮਿਧਾਏ ਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਧੀਆਇਆਠੀਰੀ
ਨਾਵਿਆਏ ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ਏਕੁਅਵਗੁਣਕੀ
ਗੋਰੀਗੁਣਨਾਵਿਤਾਏਕੋਇ ਗੁਣਕਾਗਾਤੁਕਾ ਵਿਰਥਾਕੋਈ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ ਮ ੩

ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਸਮਾਨਿਤਿ ਤਿਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰੀ
ਮੁਮੰਨਿ ਐਸੁ ਖੁਪਾਰੀ ਐ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦੀ ਚਾਰੀ ਪਉੜੀ
ਅੰਦਾਰਿ ਜਾਤ ਪਤੁ ਏ ਆਪੇ ਕੇ ਗਨਿ ਆਉ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦਰਸਾ
ਦੀ ਐ ਅੰਦਾਰੇ ਮੁਲ ਅਸਰਾਉ ਖਰੇ ਪਗ ਖਿਖ ਜਨੈ ਪਾਉ
ਅਨਿਖੀ ਟਿਅਨਾ ਡੀਥਾਉ ਸਤੁ ਸਚ ਸਚੁ ਵਰਤ ਦਾਸ ਦਾਸ
ਚੁਨਿ ਆਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰ ਸੁਆਇ ਅਮਾਨਿ ਵਸਿ ਆਉ
ਸਲੋਕੁ ਮਾ ੧ ਤਉ ਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੁਨਾ ਡੀ

ਤੁਝ ਵਾਹਿ ਤਉ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁ ਗੁਣ ਅਨੀ ਬੁਝੁ ਦਾਏ ਤ ਅਕਬਰ ਕਾ
ਮਾਨਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰਤ ਤੁਨ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਥੈਤ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਨਿ ਆਪੁਗ ਇਕੁ
ਗਇ ਅਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖੁਜਾਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਖਾਖਾਈ
ਮਮਤਿ ਤਗਾਨਿ ਸਾਜ ਧੁਜਾ ਪਤੁ ਤਿਭਵਦਾਨਿ
ਤਿ ਮ ੩ ਮਨਮਾਦ ਕੁਜਿ ਨਿਪਗਧਿ ਆਗੁਰਸਬਦੇ
ਰਿ ਸੇਜਨ ਵਿਰਥੇ ਜਾਣੀ ਅਤਿ ਕਲਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ਆਪੇ
ਪੁਮਿ ਲਿਗਤਿ ਆਤਉ ਮੈ ਦਾ ਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੇ
ਉਜਲਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪਉੜੀ ਮਨਮੁਖ ਐ
ਤਲਾਨੀ ਮੁਠੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਰੇ ਕੁੰਦਾ ਭਵਿਖ ਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖਤ ਤੇ
ਤਸਾ ਸਤਨ ਸੋਧਨੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਪਾਉ
ਮੁਤਰਿ ਸਤੇ ਤਤੁ ਗਿਅਨ ਵੀ ਚਾਰਿ ਆਤਰਿ ਜਾਪਿ ਤਰਿਗਤੇ
ਸਲੋਕੁ ਮਾ ੨ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਅਣੈ

ਸਿ ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਖਲਾਇ ਕੀਚੈ ਅਹ ਦਾਸਿ ਮ ੧
ਅਤਿ ਨਿਦੇਖਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀ ਐ
ਵਰਤੈ ਸਤੁ ਕੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ਸਭੇ ਬੋਕਾ ਵਿਸਾਰਿ
ਤੁਕਾਰਿ ਮੁਨ ਤਨੁ ਏਨਿ ਤਨੁ ਧਾਪਾ ਦਏ ਤਰਿ ਆਵਦਾ ਦਰੁ
ਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਨਿ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪੁ ਰਸੋ ਗਿਨ ਮੋਤਿ ਜਾਰਿ

ਸਭਕੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤਮਾਨਮਾਤਿਸੰਜਿਧਾਰਿ
ਚਤੁਰਮੁਖੀ ਨਾਨਕ
ਵਿਸਾਖਾ ੧
ਵਿਸਾਖਾ ੨
ਵਿਸਾਖਾ ੩
ਵਿਸਾਖਾ ੪
ਵਿਸਾਖਾ ੫
ਵਿਸਾਖਾ ੬
ਵਿਸਾਖਾ ੭
ਵਿਸਾਖਾ ੮
ਵਿਸਾਖਾ ੯
ਵਿਸਾਖਾ ੧੦
ਵਿਸਾਖਾ ੧੧
ਵਿਸਾਖਾ ੧੨
ਵਿਸਾਖਾ ੧੩
ਵਿਸਾਖਾ ੧੪
ਵਿਸਾਖਾ ੧੫
ਵਿਸਾਖਾ ੧੬
ਵਿਸਾਖਾ ੧੭
ਵਿਸਾਖਾ ੧੮
ਵਿਸਾਖਾ ੧੯
ਵਿਸਾਖਾ ੨੦
ਵਿਸਾਖਾ ੨੧
ਵਿਸਾਖਾ ੨੨
ਵਿਸਾਖਾ ੨੩
ਵਿਸਾਖਾ ੨੪
ਵਿਸਾਖਾ ੨੫
ਵਿਸਾਖਾ ੨੬
ਵਿਸਾਖਾ ੨੭
ਵਿਸਾਖਾ ੨੮
ਵਿਸਾਖਾ ੨੯
ਵਿਸਾਖਾ ੩੦
ਵਿਸਾਖਾ ੩੧
ਵਿਸਾਖਾ ੩੨
ਵਿਸਾਖਾ ੩੩
ਵਿਸਾਖਾ ੩੪
ਵਿਸਾਖਾ ੩੫
ਵਿਸਾਖਾ ੩੬
ਵਿਸਾਖਾ ੩੭
ਵਿਸਾਖਾ ੩੮
ਵਿਸਾਖਾ ੩੯
ਵਿਸਾਖਾ ੪੦
ਵਿਸਾਖਾ ੪੧
ਵਿਸਾਖਾ ੪੨
ਵਿਸਾਖਾ ੪੩
ਵਿਸਾਖਾ ੪੪
ਵਿਸਾਖਾ ੪੫
ਵਿਸਾਖਾ ੪੬
ਵਿਸਾਖਾ ੪੭
ਵਿਸਾਖਾ ੪੮
ਵਿਸਾਖਾ ੪੯
ਵਿਸਾਖਾ ੫੦
ਵਿਸਾਖਾ ੫੧
ਵਿਸਾਖਾ ੫੨
ਵਿਸਾਖਾ ੫੩
ਵਿਸਾਖਾ ੫੪
ਵਿਸਾਖਾ ੫੫
ਵਿਸਾਖਾ ੫੬
ਵਿਸਾਖਾ ੫੭
ਵਿਸਾਖਾ ੫੮
ਵਿਸਾਖਾ ੫੯
ਵਿਸਾਖਾ ੬੦
ਵਿਸਾਖਾ ੬੧
ਵਿਸਾਖਾ ੬੨
ਵਿਸਾਖਾ ੬੩
ਵਿਸਾਖਾ ੬੪
ਵਿਸਾਖਾ ੬੫
ਵਿਸਾਖਾ ੬੬
ਵਿਸਾਖਾ ੬੭
ਵਿਸਾਖਾ ੬੮
ਵਿਸਾਖਾ ੬੯
ਵਿਸਾਖਾ ੭੦
ਵਿਸਾਖਾ ੭੧
ਵਿਸਾਖਾ ੭੨
ਵਿਸਾਖਾ ੭੩
ਵਿਸਾਖਾ ੭੪
ਵਿਸਾਖਾ ੭੫
ਵਿਸਾਖਾ ੭੬
ਵਿਸਾਖਾ ੭੭
ਵਿਸਾਖਾ ੭੮
ਵਿਸਾਖਾ ੭੯
ਵਿਸਾਖਾ ੮੦
ਵਿਸਾਖਾ ੮੧
ਵਿਸਾਖਾ ੮੨
ਵਿਸਾਖਾ ੮੩
ਵਿਸਾਖਾ ੮੪
ਵਿਸਾਖਾ ੮੫
ਵਿਸਾਖਾ ੮੬
ਵਿਸਾਖਾ ੮੭
ਵਿਸਾਖਾ ੮੮
ਵਿਸਾਖਾ ੮੯
ਵਿਸਾਖਾ ੯੦
ਵਿਸਾਖਾ ੯੧
ਵਿਸਾਖਾ ੯੨
ਵਿਸਾਖਾ ੯੩
ਵਿਸਾਖਾ ੯੪
ਵਿਸਾਖਾ ੯੫
ਵਿਸਾਖਾ ੯੬
ਵਿਸਾਖਾ ੯੭
ਵਿਸਾਖਾ ੯੮
ਵਿਸਾਖਾ ੯੯
ਵਿਸਾਖਾ ੧੦੦

ਪਉੜੀ ਆਧੇਕਰਿ
ਵੇਖਦਾ ਆਧੇਸਭੁਸਚਾ ਜੋਤੁਕਮੁਨਬੁਝੈਖਸਮਕਾਸੰਗੀਨਰਕਾ
ਗੁਰੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਚਾ ਸਾਤਿਬੁਝੈਕੁਝੈ
ਸਬਦੀਰਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਤੀਐਸਾਭਿਤਿਸਦੇਜਚਾ ਯੇਝੈ
ਅਧਿਕਾਇਦਾਤਿਵਤੀਕੋਨਚਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਛੁਵਾਰ ਮਠਠਾ ੫

ਤੁਰਉਸਜਣਮੈਰਿ ਆਰੇਈ ਸਿਸੁਉਤਾਰਿ ਨੈਣਮਾਉਜੇਤਨ
ਕਦਿਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ਨੀਤੁਮਾਉਜਾਤਉਨਾਉਨਾਉ
ਅਨੇਤੁਕੁਜਾਵੇ ਰੇਖੁ ਕਪੜਭੱਗਰਗਾਵਟੇਜਿਚੁ ਪਿੰਗੀਨੇ
ਮ: ੫ ਉਰੀਝਾਭੁਕਤਰੇਤਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਰੁ ਕਾਜਸਾ
ਤਬਲਰਸਾਬਿਨਪਸੇਤਭੇ: ੥ ਛਤੁ: ੨: ੥ ਪਉੜੀ ਤੁਮਦ
ਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਭਧਾਰਿ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੋਬਟੁਸਿਰਜਿਸੰ
ਆ ਤਰਿਆਗਿਆਤਏਬੇਦਪਾਪਪੁਨਵੀਚਾਰਿ ਆ ਬੁਝਮਾਇ
ਨਮਤੇਸੁਰੈਗੁਣਾਬਿਸਥਾਰਿ ਆ ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਸਾਜਿਗੰ
ਸਵਾਰਿ ਆ ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਏਅੰਤਰੇਕਲਧਾਰਿ ਆ ਤੇਰਾ
ਜਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਰਜਣਤਾਰਿ ਆ ਤੁਜਾਣਤਿਸਭਬਿਧਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਨੈਸਤਾਰਿ ਆ ੥ ੨: ੨: ੫ ੥ ਜੇਤੁਮੇ
ਅਸਾਡੜਾਤੋਕਭੱਗੀਨਾਵੇਥਰਿ ਜੀਉਮਾ: ਜਾਤਉਮਾਤਿਅਕ
ਪਸੀਜਾਨੀਤੋਤਿ ਮ: ੫ ਦੁਰਜਨਤਜਲੁਭਾਤਰੇਵਿ
ਮਾਰਿਜਾਤਿ ਕੰਤਾਤੁਸਉਸੇਜੜੀਮੈਰਾਤੁਭੱਖੁਉਲਾਤਿ ਮ:
ਦੁਰਜਨਤੁਜਾਭਾਉਤੈਵਿਥੜਾਤਉਮੈਰਗੁ ਸਜਣੁਸਚਾਪਤ
ਤੁਜਿਸੁਮਿਲਿਕੀਚੇ ਭੱਗੁ ੥ ਪਉੜੀ ਤੁਮਦ
ਦੇਇਅਲਬੇਅੰਤਤੇਗੀਕੀਮਤਿਕਏਕਉਦੁ ਤੁਧੁਸਿਰਜਿਅਸਤੁ
ਤੁਨਾਇਕੁਸਗਲਭਉਦੁ ਤੇਗੀਕੁਦਗਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁ
ਗਲਭਉਦੁ ਤੁਧੁਅਪਾਰਿਕੋਇਨਸਕੇਤੁਅਥਿਨਾਸੀਜਗੁ
ਤੁਧੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੁਕਰਤਾਸਗਲਧਰਦੁ ਤੁਧੁਅਵਲਾਦੁ
ਅਤੁਧੁਥੇਪੁਨਲਗੋਰਿਦੁ ॥ ਜਿਸੁਤੋਵਤਿ ਆਪਿਦਾਇਅਲਤਿ
ਵਤਿਸਤਿਗੁਰਚਰਦੁ ॥ ਤੁਓਰਤਉਪਾਇਨਲਭਤਿਅਥਿਨਾਸੀ
ਟਿਕਰਦੁ ॥ ੨: ੫ ੥ ਜੇਤੁਵਤਤਿਅੰਤ

ਤਿਸੁ ਭਵੀਤਿ ਤਿਕਸੁ ਕੈ ਬਾਤੀ ਮੈਰੀ ਵਾਤ ਪੁਛੈ ਕੋਇ
 ਤੇਰੇ ਭਵੀਤਿ ਤਿਕਸੁ ਕੈ ਬਾਤੀ ਮੈਰੀ ਵਾਤ ਪੁਛੈ ਕੋਇ
 ਮ: 4
 ਵੇਖਿ ਰਖ ਜੋ ਪਾਰਿ ਆਵੇ ਚਲਿ ਮ: 4 ਸੇਜ ਵਿਛਾ
 ਕੀ ਆਤਮੀ ਗਾਰੁ ਇਤੀ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਮਾਵਹੀ ਜੇਗਾ ਥਿਪ
 ਪਉੜੀ ਤੁਪਾਹ ਬੁਤ ਮੁਪਰ ਮੇਸਰ ਜੇਨੀ
 ਤੁਤ ਕਮੀ ਸਾਜਿ ਤਿਸਿ ਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਤੇਰਾ ਪੁ
 ਹੀ ਲਖਿ ਆਕਿ ਉਤ੍ਰਾ ਤਿਐ ਆਵਹੀ ਤੁਸਰ ਮਹਿ ਵਰਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਗ ਤੇਰੀ ਨ
 ਹੀ ਏਤਰ ਤਜਵੇ ਤਰਲਾ ਲਕੀ ਮਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਭਵੀਤਿ
 ਦੇਖਿ ਆਉਤਿ ਸੁਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਵਹੀ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆ
 ਜੇ ਜੋਤਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ਰਖ ਦੇ ਮ: 4 ਜਾਮੁਪ
 ਮੈ ਪੀਰੀ ਮਹਿ ਜੈ ਨਾਇ ਤੇਰੇ ਰਖ ਉਲਾਸਿ ਨਦਰਿ
 ਮ: 4 ਬੈਠਾ ਰਖੇ ਵਾਉਲੀ ਮੇਸੇ ਵਹਿ ਦਰੀਖ
 ਪੇਰੀ ਤੇਰੇ ਜਾਤੁ ਮਹਿ ਜਾਸਾਉ ਜੋਰੀ ਸਾਈ ਮੁਹਾਰਾ ਮ: 4
 ਰਾਗ ਵਿਭੁ ਭਾਵੇ ਲਿਖਿ ਜੋਤਿ ਕੰਤ ਤੁ ਫੁਲ ਸੰਦੀਵ
 ਭਰਿ ਆਤਮੀ ਸਾਗਰਿ ਪਉੜੀ ਸੁਘਰੁ ਸੁਘਰੁ
 ਤੁਤ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤ ਤੁ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਆਪੇ ਪੁਜੰਤ
 ਲਾਖੀ ਨ ਆਪਿ ਤੁ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪੁਰੀ ਗਮਲਾ
 ਰਿਭਗਵੰਤਾ ਸਰੁ ਬੁਤ ਮੁਪ ਸਾਗਰ ਪਸਾਰਿ ਆਪੇ ਕੇਲੰਤਾ
 ਆਵਾਗਾਨੁ ਇਥੋ ਕਾਰਿ ਚੜ੍ਹਦਿ ਪੰਤਾ ਜਿਉ ਆਪਿ ਦ
 ਹਿ ਤਿਉ ਚਲ ਦੇ ਕਿਉ ਵਾਸਿਨ ਜੰਤਾ ਰਖ ਦੇ ਮ: 4
 ਕੇਰੀ ਏਵੇ ਦਿ ਆਤਮਿ ਗਾਜਾ ਮਤਰੇਰ ਬੀਵਦੰਤ
 ਮ: 4 ਮ: 4 ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਰੁ ਵੇਦਿ ਉਤ੍ਰਾ ਆਪੁ ਆ
 ਮ: 4 ਆਤਮੀ ਮੰਤ੍ਰਿਨੇ ਦੁਖਿ ਆਦਿ ਪਥ ਦੇ ਜਿਉ ਜੁ
 ਮ: 4 ਭਰੇ ਭਰੇ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਦੇ ਆ ਲਕੁ ਮੁਦਤਿ ਪ

॥ ਆਤਮੀ ਮੰਤ੍ਰਿਨੇ ਦੁਖਿ ਆਦਿ ਪਥ ਦੇ ਜਿਉ ਜੁ ॥

ਈਚਿਗਈਅਫਿਰਿਕਰੁਆਵੈਰਤਿ॥

ਪਉੜੀ

ਤੁਧੁਰੁਪੁਨਰੇਖਿਅਜਾਤਿਤੁਵਰਨਾਬਾਤੁਗਾ ਏਮਾਣਸਜਾਣਾ
ਰਿਤੁਵਰਤਤਿਜਾਤੁਗਾ ਤੁਸਭੇਘਟਭੋਗਤਿਅਪਿਤੁਧੁਕੇਪੁਨਾ
ਤੁਗਾ ਤੁਧੁਰਖੁਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਭਜਤਿਸਮਾਤੁਗਾ ਤੁਸਭਦੇਵ

ਤਿਦੇਉਥਿਧਭੇਨਰਤੁਗਾ ਕਿਆਅਧਯੋਜਿਤਵਾਏਕਤੁਅਥਿਨਾ
ਪਰਪਰਾ ਜਿਸੁਮੇਲਤਿਸਤਿਗੁਰਾਅਪਿਤਿਸਕੇਸਭੇਕੁਲਜਾ
ਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿ ਜਨੁਤੇਰਾ ਰਖਦੇ ਮ

ਗਤਰੁ ਜਾਤਿਦਿਥਾਏਆਗਾ ਫਲਜਾਥਿਉਤੁਗਾਤਿ ਜਿਨਾਤੁ
ਬਾਤਹੈਤਿਨਉਸਤਾਦਪਾਤੁ ਮ ੫ ਪੀਠਪਰਮ

ਜਿਅਧਰਿਅਆਇਮਉਰੁਦ ਬਾਝੁਤੁਸਤਿਗੁਰਾਅਪਦੇਵ
ਕੁਦੁਰੁਦ ਮ ੫ ਤੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਇਆ

ਮਾਤਿ ਜਿਨੀਗੁਰੁਮਨਾਇਆਗਜਿਗਜਿਸੇਈਖਾਤਿ
ਤੁਧੁਜਗਮਾਤਿਖੇਲਰਚਾਏਆਵਿਚਿਤਉਮੈਪਾਈਆ

ਕੁਮੰਦਰਪੰਚਚਰੰ ਕਰਤਿਥੁਰਿਅਈਆ ਦਸਨਗੀਏਕਾ
ਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਭੋਭਾਈਆ ਇਨੀਮਾਏਆਮੋਤਈਮੋਤ

ਫਿਰਤਿਭਗਮਾਈਆ ਤਠਾਦੇਵੈਕੀਤੀ ਸੇਵਸਕਤਿਵਰਗ
ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਤਾਰਿਅਏਵੈਤਰਿਭਾਈਆ ਇਕਿਵਿਦਿ

ਤੁਧੁਰਖਿਅਜਸਤਸੰਗਿਮਿਥਾਈਆ ਜਲਵਿਚਤੁਥਿਥੁਰੰ
ਜਿਥਮਾਤਿਸਮਾਈਆ ਰਖਦੇ ਮ ੫

ਤੁਧੁਰੁਪਾਪਿਥੈਫੇਰਿਨਮੁਤਰੁਜਾ ਸਿਧੁਰਿ ਤਵਰਗ
ਜਿਨਤਵੀਜਨਮਰਾ ਮ:੫ ਸਜਦੁਮੈਰਾਚਾਈਆਤਕਤ

ਮਿਤੁ ਤਭੇਜਾਣੀਆਪਣਾਕਤੀਨਰਾਤੇਚਿਤੁ ਮ:੫ ਗੁਰੁ
ਧੁਮੁਕਾਥੁਮਥੈਤੀਪਰਗਟੁਥੈਆ ਸੋਈਸੁਤਵਾਥਾਨਿਕੋਧੈ
ਜੀਤੁਵੁਠਿਆ ਪਉੜੀ

ਵਾਥੈਤਾਰਿਅਮੁਤਥੰਦਾ ਤੁਧੁਸਭਾਕਿਥੁਮੈਨਸਉਪਿਅਜ

ਥਾਹੀ ਤੋਟਿਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਪਗ ਚਿਹੰਦਾ ਥਾਹ ਚਉਗਸੀ
 ਸਿਭ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਗੀ ਮਿਤ ਸਭਿ ਕੀਤਿ ਆਨਤ ਮੰਗ ਅੰਦਾ ਥਾਹੀ ਚਉਗਸੀ
 ਰਗਇ ਆਸੁ ਖੁਪਾਇ ਆਮਿ ਲਿਗੁ ਗੋਵਿਦਾ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ
 ਜਤੁ ਧੁਰਾਵੈਦਾ ਰਖਦੇ ਮ ਪ ਰੇਖਣ ਕੁਮੁਸ
 ਮੁਖਿ ਜੋਤ ਤਉ ਪਈ ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੇ ਭਲਿ ਜਾ ਰਿਹਾ ਮੁਤਾ ਮੁਖਾ
 ਮ: ੫ ਤੁਖੀ ਆਦਰ ਦਘਦੇ ਵੇਦ ਨ ਜਾਣੇ ਤੁਪਈ
 ਥਾਹ ਵੇਪਿ ਗੀ ਰਿਖੈ ਦੋਤਾ ਜੀਵਸਾ ਚਤਰੀ ਜਾਇ
 ਸੇਵਾ ਵਿਵੰਦੇ ਮੋਰਿ ਠਿ ਆ ਸੇਈ ਗੇਤ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿ
 ਰੇਇ ਆ ਪਉਰੀ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇ ਗੀ ਕੁਖੈ ਤੇ ਸੁਦੁ
 ਵੇਅਧੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਇਆ ਸੁਚਤੁ ਕੁੰਗੀ ਜਾਧੈ ਜੋ
 ਸਕੀ ਸਰਪੰਧ ਗੇਤਿ ਸੁਕੰਥਾ ਤਿਧਾਧੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕ੍ਰੀਮ ਲਉ
 ਰਧੁਰੀ ਨਾਧੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਆਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਸੰਤਾ
 ਰਿਜੀਉ ਤੁਸਭ ਨਾਕਾ ਮਿਤੁ ਤੇ ਸਭੇ ਜਾਣਿ ਆਧੈ ਐਸੀ ਸਭਾ
 ਕੀ ਜੇਵਰੁ ਤਰਿ ਪਰਤਾਧੈ ਸਭ ਅੰਤ ਰਿਜਨ ਵਰਤਾਇ ਆਤਰਿ
 ਧੈ ਰ: ੫ ਜਿਨਾ ਪਿਥੈ ਤਉਗ
 ਮੇਧਿ ਥੈ ਭੀ ਗਵਿ ਆਸੁ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੁ ਰੀਤਿ ਨ ਮਤਿ ਜੀ ਆ
 ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਗੋਰ ਰੀਭਉ ਦੀਭ ਵਿਭਾਇ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ
 ਆਉ ਥਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ਮ: ੫ ਰਿਠਾ ਤਰਮ ਸੁਤਿ ਖਾ
 ਜਿਨ ਜਾਣੀ ਐ ਤੇ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾ ਤਿ ਜਿਨੀ ਮੈ ਰਾਸ ਜਟੁ ਗਵਿ
 ਪਉਰੀ ਤਉ ਚਾਢੀ ਚਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੋ ਤਰਿ
 ਗਵੈ ਪੁਰ ਮੇਗਾ ਬਿਰਥਾ ਵਰੀ ਤਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਸੰਮੰਗਾ
 ਸਾਈ ਆਜਿ ਤੁਭ ਖਲਿ ਜਾਵੈ ਪੁਰ ਜੀ ਦੇਵੁ ਦਰਸਨ ਆਪਣਾ
 ਚਾਢੀ ਰਿਪਤਾਵੈ ਅਰਦਾ ਸਿਸੁਟੀ ਦਾਤਾ ਰਿਪੁ ਭੇਢਾ ਚੀ ਕਉ
 ਥੁਕਾਵੈ ਪੁਰ ਦੇਖਾ ਦਿ ਆਦੁ ਪੁਰ ਖਗਾਈ ਚਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਾ
 ਤਾਵੈ ਸਭੇ ਰਿਥਾ ਪੁਰੀ ਆਖਾ ਗਿ ਪੁਰ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਉ ਨਿਗੁਰੁ

ਛਾਢੀਬਖਮਿਓਨਪ੍ਰਭਿਪੁਰਖੇ ਦਾਵੇ

ਨੰਬਰ: ੫

ਜਾਬੁਟੇਤਾਖਾਕੁਤੁਵੀਕੰਤੁਨਜਾਣੀ ਦੁਹਜਨਸੇਤੀਨਿਉਤੁਕੇ

ਤਰਿਹੰਗੁਮਾਣੀ॥੧॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਨਾਬਿਦ ਤਿਸੁਸਿਉਦਿਉਮਨੁਸੀਐਜਿਸਤਿਤਮਗੀਚਿਦ

ਰਤੇਗੰਗਿਧਾਰਬੁਤਮਕੈਮਾਨਿਤਾਨਿਅਤਿਗੁਠਾਲੁ

ਭੁਦਿਅਜਿਤੀਤੰਗਖਿਅਲਾ

ਪਉੜੀ

ਜਾਤੁਮੇਗਮਿਤੁਤੈ ਤਾਕਿਅਮੈਕਾਰਾ ਜਿਨੀਠਗੀਜਗੁਠਗਿਤੁ

ਤੁਧੁਮਾਗਿਨਿਵਾਰਾ ਗੁਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਥਪਾਇਅਜਿਤਾਪ

ਰਾ ਗੁਰਮਤੇ ਸਭੇਸਭੇਗਦਾਵਰਾਅਖਾਰਾ ਸਭੇਇਉਆਵ

ਕਰਿਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾਮਾਰਾ ਜਿਤੁਲਾਈਨੀਤਿਤੈਲਗਦ

ਨਤਖਿਜਤਾਰਾ ਜੋਇਥੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾਗੁਰਅੰਦਰਿਵ

ਗੁਰ ਤੁਠਾਰਾਇਗੁਰਿਵਸਦਨੇਰਾ

ਜਾਮੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤੁਤਾਤਕੇਸੁਖਲਤਉ

ਵਲਾਪੀਤਤਿਜਨਾਉ

ਮ:੫ ਕਪੜਭਗਵਿਕਾਰੇਤਕੇ

ਖਕੁਲੈਰੇਦਾਤੰਨਖੇਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰਿ

ਮ:੫ ਕਿਅਤਕ

ਸਕਰਿਤੀਅਕੇਤਿਕੁਅਧਾਰ ਬੀਉਸੰਤਨਕੀਰੇਤੁਜਿਤੁਲਗਿ

ਦਾਤਾਰ ਪਉੜੀ

ਵਿਦੁਕਰਮਾਤਰਿ

ਬਿਨਸਤੇਗੁਰਮਨੁਅਨਲਗੇ ਧਰਮੁਧੀਗਕਲਅੰਦਰੇ

ਪਾਪੀਮੁਖਿਨਤਗੇ ਅਤਿਕਰਕਰੇਸੁਅਤਿਕਰਪਾਏਇਕ

ਮੁਤਤਨਲਗੇ ਚਾਰੇ ਸੰਗਤਿਅਤੰਕਾਰਗ

੧੧ ਤਉਮੈਦੁਟਈਵਿਦੁਸਾਧੁਸਤਸੰਗੇ ਤਿਚਰੁਖ

ਵਈਚਿਚਰੁਸਾਤਿਬਸਿਉਮਨਭੰਗੇ ਜਿਨੀ ਜਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇ

ਅਤਿਸੁਧਾਰਿਦੀਵਾਣਅਰਗੇ ਤਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇ

ਰਸਤਿਗੁਰਚਰਦੀਲਗੇ

੨੫੨-੨੫੩

ਤਰਜਾਇਸੰਮੀਗਮੀਰੰਨਸਿਰਿ ਤਠਮਝਤੁਸੰਧਈਚਿ

੨੫ ਮਾਣਕੁ ਮੋਲਿ ਮਾਓ ਰਿਨਾਧਣੀ ਅਪਾਤਿ
 ਮਾਓ ਜਾਠੰਦਰਾ ਮਾਓ ਸਚੁ ਅਲਾਹਿ ਮੁਖੀ ਅਭਿਸੇ
 ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣ ਜੇਰੇ ਪੈਰੇ ੨੬ ਤਤਾ ਸੁਖ ਕੀ ਮਾਓ ਬਾਣੇ
 ਪਉੜੀ ਮਨੁ ਲੈ ਚੈਤਰਿ ਮਿਛਣੁ ਵਿਉਚਰ ਸੁਨਪ
 ਮੈਥਾ ਵਿਜੁ ਤੇ ਸਾਧਿ ਜਾਨੈ ਬਿਦਥੁ ਝਲਾਈਆ ਮੈਚਾਰੇ ਕੁਰਤਾ
 ਅਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਨ ਸਾਈਆ ਮੈਚ ਸਤੁ ਮਾਗੁ ਸੰਤਾਨੁ
 ਮਿਥਾਈਆ ਮਨੁ ੨੭ ਤਉ ਮੈਤ ਜਤੁ ਇਤੁ ਪੀਥਿ ਜੁਝਾਈ
 ਨਿਤ ਸੇਵੇ ਸਾਧਿ ਬੁਝਾਪਣਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਥਾਈਆ ਸਭੇ
 ਸਾਧੁ ਗੀਆ ਗੁਰ ਮਾਠਿ ਬੁਝਾਈਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਤੁਰਨੁ ਸੁਖ
 ਮੈ ਮਿਤਰੁ ਸਾਈਆ ੨੮ ਟਿਕਾ ੫
 ਮੁਖੀ ਅਭਿਤਪਤੁ ਪਿਰੀ ਮਾਓ ਜੇ ਪਾਤਸਾਹ ਪਾਸਿ ਲਵੇ ਕੋ
 ਕਲਜਿ ਵੈਧਿਗ ਸਾਵਰੋ ੨੫ ਪਿਰੀ ਅਸੰਦਰੀ ਭੁਖਮੁ
 ਦੁਖੀ ਵਿਥਰਾ ਜਾਨੁ ਮਿਠਾਈ ਇਥ ਬੇਈ ਪੀਰੇ ਨਾਉਣੇ ੨੫
 ਨੀਤੁ ਮਰੋ ਰਿਜਾਤੁ ਗੀਧੁ ਬਾਨਗੀ ਸੁਖ ਘਟਾਉ ਰਾਇ ਸਿਧੁ
 ਪਾਧੁ ੨੬ ਪਉੜੀ ਅਕਲ ਕਲਾ ਤਪਾਈ
 ਪੁਕੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ਖਟ ਦਰਸਨੁ ਮਤੇ ਫਿਰਤਿ ਨ ਤਮਿ ਲੀਐ
 ਕਤਕ ਗਤਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣ ਸੋਕਿ ਤੈਲੇਖੰ ਕੇਦ ਪਤਿ ਸੰਪੂਰਨਤ
 ਗਪੇਖੰ ਤਿਥ ਕੁਕਢਾਤਿ ਸਿਸਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ਭੇ
 ਪੁਰਾਣ ਭਈ ਵਿਦੁਸਚੀ ਸਿਖੰ ਭੁਝਾ ਮਾਗਿ ਸੰਪਦੈ ਜਿਸੁ ਪੁ
 ਸਤ ਕਿਲੇਖੰ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅ
 ਪੰ ੨੭ ਟਿਕਾ ੫ ਮੋਨਿ ਵਾਤੁ ਗਤਿ ਜਚਾ
 ਪੀਐ ਕਾਗੁ ਕੁੜਾ ਵੀਠਾ ਰਿਸੀ ਮਲੁ ਸਚੁ ਪਈ ੨੫
 ਸਮਾਈ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲਾਘਟਾਉ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪਗਟੁ ਬੀਆਅ
 ਸਤ ਕਿਲਿਖਿਅ ੨੫ ਮੁਖ ਸੁਤਾ ਵੇਨ ਮਚਉ ਅਰਪਤ
 ਗਉ ਦਰਗਾ ਤਮੀਰੀ ਅਤਿ ਮਿਲਿ ਬਾਵੇ ਬਾਉ ੨੮

੫੮੯

॥ ਪਉੜੀ . ਬਾਤਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਤ੍ਰਿਤਮ
ਇਕਸੁਤਰਿਜੀਉਬਾਤਰੀਸਭਫਿਰੈਨਿਕਾਮੀ ਮਨਰਤਾਕੁਟੰਬ
ਉਨਿਤਗਰਬਿਫਿਰਾਮੀ ਫਿਰਤਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਾਨਿਕਿਅਸਮ
ਦਾਮੀ ਚਲਾਇਆਨਾਇਨਚਲਾਈਖਿਨਜਾਇਓਥਿਲਾਮੀ ਥਿਦ
ਦੇਫਿਰਤਿਮ ਮਾਤਿਤਰਿਜੀ ਤੁਕਾਮੀ ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਪਾ
ਆਤਰਿਮਿਲਿਅਸੁਆਮੀ ਜੋਜਨੁਤਰਿਕਾਸੇਵਕੋਤਰਿਤਿਸਕ
ਮੀ . ਰੁਖਣੇਮ: ੫ . ਮੁਖਤੁਅਲਾਏਤੁਮ

ਪਛਾਟੇਦੋਕੋਇ . ਤਿਨਾਖਾਕੁਜਿਨਾਯਕੀਨਾਤਿਕਮਿਸੁ
੫ . ਜਾਣੁਵਸੈਦੋਮੰਝਿਪਛਾਟੁਕੋਟੋਕਰੈ ਤੈਤਾਨਿਪਰਦਾ
ਜੈਗੁਰੁਭੋਟਿਅ ਮ ੫ . ਮਤਰੀਕਾਦੁਰੁਅ

ਪਾਵਧੋਵੰਦੋਪੀਵਸਾ ਮੁਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਥਾਤੁਪਸਟਕੁਸਚਧਈ
ਪਉੜੀ . ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਨਾਥਿਮਾਹਿਅ
ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁਜੋਨੀਨਚਾ ਕਚਨਕਰੈਤੈਖਿਸਾਯ
ਬਲੈਸੁਭਕਚਾ ਅੰਦਗੁਬਖਾਰੁਕਿਅਗੁਰੁਜੀਸਭਖਚਾ ਵੈ
ਨਿਰਵੈਗਨਾਥਿਪੁਰੇਲਾਲਚਾ ਮਾਰਿਅਸਚੇਪਾਤਿਸਾਤਵੈਕੁ
ਕਰਮਚਾ ਜਮਦੁਤੀਤੋਤਰਿਅਦੁਖਤੀਮਤਿਪਚਾ ਤੋਅਤਪਵ
ਧਰਮਕਾ ਦਰਿਸਚਾ . ਰੁਖਣੇਮ: ੫ .

ਭਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਅਹਿ ਜਨਮਮਰਦਮਲੁ
ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ ਮ ੫ . ਦੇਤਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁ ਵੀਨ
ਤੁਈਆ . ਸਫਲੁਜਨੰਮੁਜੈਘਾਤਿਫੁਠਾਸਚੁਧਈ ਮ ੫
ਏਇਟਲੋਈਰਿਤੁਪਿਅਸਨਬੁਝੈਮੁਖਾਈ . ਸੇਅਖਰੀਅ
ਅਨਿਜਿਨੀਰਿਸੰਦੋਮਾਪੀਰੀ . ਪਉੜੀ . ਜਿਨੀਜਨ
ਮੁਖਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ ਓਤੁਆਪਿਤਰਿਅਕੁਟੰਬ
ਉਸੁਭਜਗਤੁਤਰਾਈ . ਓਨੀਤਰਿਨਾਮਧਨਸੰਚਿਅਸਭਤਿਖਾਪੁ
ਈ ਓਨੀ ਬਡੇਲਾਲਚਦਨੀਕੇਅੰਤਰਿਥਿਵਲਾਈ ਓਸੁਮਦ

ਅਨੁਦੇਹਿ ਸਧਾ ਸੁਤਾਈ ਓਨ ਵੇਗੀ ਮਿਤ ਸਮਕੀਤਿ ॥ ਸ
ਸੁਤਾਈ ਤੁਝ ਓਤੀ ਅਯੁਜਗਮਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ
ਖਿਖਿ ਆਪਾਇ ਅਤਰਿ ਸਿਧਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ੩੪ ॥ ਮ: ੫
ਸਚੁ ਸੁਤਾਵਾ ਕਾਂਢੀ ਐਕੁ ਜੈਕੁ ਜੀਸੋਇ ॥ ਵਿਰਲੇ
ਅਤਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਥੈ ਤੋਇ ॥ ਮ ੫ ॥ ਸਜਣੁ ਮੁਖੁ ਅਨੁ
ਪਤਗਨਿਤਾ ਲਸਾ ਸੁਤ ਜੀਸੋ ਸੁਤਿ ਰੁਤੇ ਸੁਪਨੈ ਤਉ ਖੰਨੀ ਐ
ਮ ੫ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚੁ ਪਗ ਖਿਮੁ ਖਿਅਲਾ ਵਟੁ ਧੰਧਰਾ ਮਨ
ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਤੁਹਿਨ ਸੁਪਗੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਤਿ ਆ
ਪਤਾ ਤੁਝੋ ਚੰਦ ਸੁਰ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਧਰਤਿ ॥ ਅਤਉ ਮਗ ॥ ਖਾਨ ਛਾਤਿ ਤੇ
ਸੀ ਗਗਨ ਗਗਾਗੀ ਬਮ ਸਤ ਸਤੁ ਲੋਕ ਸਿਧਾਸੀ ਕਾਜੀ ਸੇਖ
ਕਾਸੁ ਤੇਉ ਠੀ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈ ਕਾ ਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਬਿਗਨੁ ਤੁ
ਜਾ ਬਾਗਨਿ ਵਾਜ ਕਤੇ ਬਾਵਿਦੁ ਬੁਝੈ ਸਤ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਤ
ਜੀ ਸਤ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਏ ਕੁਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿ
ਮ: ੫ ॥ ਤਿਹੀ ਤਚੰਦੋ ਬਿਤਿ ਕਸੂਥਾ
ਕੋਇ ਆਉ ਸਜਣੁ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨ ਠੰਢ ਤੋਇ ॥
ਮ ੫ ॥ ਅਸਕੁ ਅਸਾ ਬਾਤਗੁ ਮੁਮਨਿ ਵਰੀ ਅਸ ਅਸ
ਜਾਤਿ ਕੁਤੁ ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਾਈ ਆਸੁ ॥ ਮ ੫ ॥
ਤੁਸੁ ਦੇਰੁ ਖੁਵਿਦੁ ਰਿਠੈ ਮਾਰਿ ਓਦਿ ਬਾਧੁ ਧਿਅਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿ
ਧੀ ਗੋਦਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟਤੀਰ ਬਦੇਵੇ ॥ ਵਣਿ ਆ
ਮਧੁਰਾ ਕਾਸੀ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾਵੇ ਵਤੇ ਸੁਦਾਇ ਦੇ ਜਾਸੀ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ
ਰਬੇਦ ਚਾਹਿ ਖਟ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ਪੱਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ
ਤੇਭੀ ਜਾਸੀ ਜਤੀ ਸੁਤੀ ਸੀਨਿ ਅਸੀ ਅਸਭਿ ਕਾਏਵਾਸੀ ਮੁਨਿ
ਦਿਗੰਥ ਗਜ ਮੈ ਸੁਦੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੱਦੀ ਸੈਸੋ ਵਿਦੁਸਟਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਸੀ ਬਿਰੁਪਾਰ ਬੁਤ ਮੁਪਰ ਮੇਸਰ ਮੇਵ ਕੁ ਬਿਰੁਤੋ ਸੀ
ਮ: ੫ ॥ ਯੋਕੁ ॥ ਸੈਨਗੋ ਨਤ ਨੰਗੁ ਭੁਖੇ ॥ ਆ ਰੁਖੇ ਕੋਰਿਨ

੫੭

ਰੂਖ ਧਿਰੀਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭਾਦੇਸਾਟਿ ਮ ੫
ਭੋਗਤੁਮਿਸਥਾਈਕੋਧਣੀ ਤਭੋਗਮਿਰਤਕਨਮਾਦਿ

ਮ ੫ ਤਿਕਸੁਕੁਤੁਆਤਿਪਥਾਤੁਤੀਤਿਕੁਕਾਰਿ
ਹੀਨਿਥਾਤਿ ਪਰਥਾਈਲਜੀਵਦੋ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ

ਏਕਨਗਾਇਦੋ ਤਰਿਅਗਮਅਗਾਧਾ ਨਿਤਚਲੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਮਰਤਤਰਿਥਾਧਾ ਨਿਤਚਲੁਕੀਰਤਨਗੁਣਗਾਥਿਦਗੁਰਮੁਖਿ

ਧਾ ਸਚੁਧਰਮੁਤਪੁਨਿਤਚਲੋਦਿਨਗੈਨਿਅਗਾਧਾ ਦਇਆਧਨੁ
ਪੁਨਿਤਚਲੋਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਾਧਾ ਨਿਤਚਲੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖ

ਸੋਟਲੈਨਟਲਾਧਾ ਨਿਤਚਲੁਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਬਚਨਨਿਤਚਲੁ
ਧਾ ਜਿਨਕਰੇਪੁਰਥਿਲਿਖਿਅਤਿਨਿਸਦਾਸਦਾਅਗਾਧਾ

ਮਾਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ਜੋਰੁਬੰਦੋਆਪਿਸੋਤਰਾਏਕਿਨਖੇ ਤਾਰੰਦਰੁਤੋਤ
ਧਿਰਸਿਉਗਤਿਆ ਮ ੫ ਜਿਥੈਕੋਇਕਖੀਨਿਜ

ਟੰਦੋਮਾਪਿਗੀ ਮੁੰਜੁਲਾਉਤਥਿ ਧਿਰੀਪਸੰਦੋਤਰਿਥੈਜ
ਮ ੫ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਤਾਕਰਤਿਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ ਸੋਟ

ਨਾਮਵਿਦੁਟਿਆਨਿਮੁਨਿਆਦੀਦੇਤ ਪਉੜੀ
ਦੁਗੁਰਦਰਸਨਗੁਰਚਰੀਮਥਾ ਪੈਰੀਮਾਰਗਿਗੁਰਚਲਦਾਪਥ

ਗੀਤਥਾ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਿਆਇਦਾਦਿਨਗੈਨਿਜਪਥ
ਥਾਰਿ ਪਾਇਦੋਤਰਵਾਮੈਗੁਰਸਮਰਥਾ ਗੁਰਿਬਖਸਿ

ਨਾਮੁਨੇਧਾਨ ਸਭੋਦੁਖੁਲਥਾ ਭੋਗਤੁਭੰਚਤੁਭਾਈਤਪਲੈਨਾਮੁ
ਥਾ ਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਨੁਸਦਾਕਰਤੁਗੁਰਕਥਾ ਸਤਨਾਮੁ

ਪਾਇਆਜਮਕਾਭਉਲਥਾ ਮਣੀ ਪਦੋ ੫
ਲਗਤੀਆਪਿਕੀਅੰਨਿਧੇਖੰਦੀਅਨਤਿਪੀ ਆ ਤਉਮਣੀ

ਦੀਬਿਅਨਰਿਠਕੋਇ ਮ ੫ ਕਥਤੀਅਸੀਤਤੋ
ਪੰਧੀਆ ਲਧਤੀਅਤਿਨਤਜਿਨਭਾਗਮਥਾਤਰੈ
ਤੁਗਾਧਿਜਲਾਥਥਾਭੁਮਿਥਨਾਠਲਕੰਦਰਾ ਪਾਤਲਾਅਕਸਾਤੁਗਾ

ਕਮਿਜੀਥੀ ਇਕਤਸੁਤਿਧਰੰ ਤੀਆ ਪਉੜੀ

ਮਾਤਾਤਰਿਜੀ ਪਿਤਾਤਰਿਜੀਉਪਤਿਪਾਲਕ ਤਰਿਜੀ
ਮਾਮਕਰੇਤਮਤਰਿਕੇਬਾਲਕ ਸਤਜੇਸਤਜਿਧਿਲਾਇਦਾ
ਜਗਦਾਸਾਕ ਅਉਗਟ ਕੋਨਦਿ ਤਹਦਾਗਲਮੇਤੀਲਾਇਕ
ਤਮੰਗਸੇਧਿ ਜਾ ਪਿਤਾਸੁਖਦਾਇਕ ਗਿਆਨਗਾਮਿਨਾਮੁਖ
ਮੇਧਥੇਨੇਇਸੁਸਉਦੇਲਾਇਕ ਸਾਂਝੀਗੁਗਨਾਥਿਬੰਡਾਇਕ ਸਮ
ਲਪਾਇਕ ਮੈਨਾਘਤੁਕਦਨਵਿਉਤਰਤਰਿਪਿਤਾਮਤਨਾਗਲਾ
ਏਕ ਸਲਕੁਤਖਲੇਮ: ੫ ਕਚਰਿਅਮਿਉ

ਜੇਧੁਫਿਸਜਟਸੰਤਪਾਕਿਅ ਥੀਏਜੀਵ ਦੇਵਿਉਤਰਤਰਿਐਮੁ
ਅਨਜਾਤੀਥੀਰਿ ਮ ੫ ਬਿਜੁਲੀਅਚਮਕੀਨੀ
ਜੀਘਟਾਅਤਿਕਾਲੀਆ ਵਰਸਾਨਿਮੇਘਅਪਾਰ ਸੰਗਾਮਿਪਿ
ਜੀਦੀਆ ਮ ੫ ਜਲਥਲੀਗਰੁਰੇਸੀਤਲਪਵਟੁ

ਜਕਾਧੇਗੀਵੇਹੁਲੀਤਰੁਆਮ ੩੧੧ ੧੬੬੧
ਸਤੁਕਰਤੇਜਕੀਅਸੋਈਤੋਕਰਣ ਜੇਸਉਧਾਵਤਿਪ੍ਰਣੀਆ
ਰਤਿਧੁਰਿਲਤਣ ਇਤੁਕਰਮਾਕਿਉਨਲਭਈਜੇਫਿਰਤਿਸਭ
ਜੇਹੁਗੁਰਮਿਲਿਭ ਉਗੋਵਿਦਕਾਭੈਰੁਰੁਧਰਿਕਰਣ ਭੈਤੇਫੇਰ
ਜੇਪਜੇਤਰਿਖੋਜਤਫਿਰਣ ਖੋਜਤਖੋਜਤਸਤਜੁਧਿਧੀ ਫਿਰੇਜ
ਜਮਰਣ ਦਿਆਇਦਾ ਵਿਭਿਅਇਆਪਾਇਆਸਾਧਸਰਣ
ਏਥੁ ਦੇਉਗੁਰੁਜਿਸੁਭਾਵੇਤਿਸੁਭਉਜਭੁਤਰਣ

ਸਲਕੁ ਮ ੫ ਪਤਿਲਾਮਰਦੁਕਬੁਲੁਜੀਵਟਕੀਥਰਿ
ਜੇਤੁਸਤਨਾਕੀਯੇਹੁਕਾਉਆਉਤਮਾਧੇਧਾਸਿ ਮ ੫
ਅਜੀਵਦਾਧੇਖੁਜੀਵਦੇਮਰਿਜਾਨੇ ਜਿਨਮੁਤਬਤਿਕਾਸਿ
ਜਮਣਸਪਰਧਾਨ ਮ ੫ ਜਿਸੁਮਾਨਿਵਸੇਧਰਬੁਤ
ਜੇਕਟਿਨਾਵੈਧੀਰ ਭੁਖਾਤਿਖਤਿਸੁਨਵਿਆਪਈਜਮੁਨਤੀ
ਵੈਧੀਰ ਪਉੜੀ ਕੀਮਤਿਕਤੁਨਜਾਈਐ

ਸਰੁਸਾਤ ਅਰੋਲੇ ਮਿਧਸਾਧਿਕਾਗਿਆਨੀਧਿਅਨੀਅਕੁੰ
 ਧਨੋਤਲੇ ਭਨਦਪਾਕੁਦਸਮਗੁੰ ਥੇਤਸਰਪਾਨ
 ਟਕਰਦਸਮਗੁੰ ਟਪਟਪਟਸਰਬੰਧੇ ਰਿਜਕੁਸਥਾ
 ਸੈਕਿਅਮਾਦਸਰੋਲੇ ਗਾਤਗੀਭੀਰਅਥਾਤੁਗੁਣਜਿ
 ਅਮੋਲੇ ਸੱਧੀਕਮੁਕਮਾਵਦੁਕੀਆਧੁਰਿਮਥੁਲੇ ਤੁਧਾ
 ਰਿਕਿਉਨੀ ਗੁਦਬੰਧੇ

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਤੁਖਾਰੀਕਾ ਪਤਿ

ਥਾਤਮਾਤਾ ਮਤਲਾ ੧ ਪਨੇ ੫੮੪

੧ ਤੁਸੁਦਿਕਿਰਤਕਰਮਾਧੁਗਥਿਕਮਾਇਅ

੧੬੩ ੨ ਪਤਿਥੇਪਤਰੈਨੈਨਸਥਨਤੀਏਰੈਇਅਧੀ ੫੮੫

੩ ਤਾਚਜਿਅਥਮਾਕਿਉਨਦਰਿਨਿਤਾਇਅ ਪਤਿ ੫੮੬

੪ ਭੋਲਾਵਰੈਕੁਲੀਭੁਭਿਭੁਭਿਪਥਤਾਈ

੫ ਮੇਰੇਲਾਲਗੀਲੇਤਮਲਾਕਨਕੇਲਾਥੇ

੬ ਏਅਨਮੇਰਿਅਤੁਸਮੁਤੁਅਚੰਤਾਇਅਇਅਗਮ ਪਤਿ ੫੮੭

ਥੀਤ ਮਤਲਾ ੪ ਪਤਿ ੫੮੮

੧ ਅੰਤਰਿਧਿਗੀਧਿਅਗੁਕਿਉਧਿਗਥਿਨਜੀਵੀਅਗਮ

੨ ਤਰਿਤਰੇਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੇਪਰਅਪਰਅਪਰ

੩ ਤੁਜਗਜੀਵਨਜਗਦੀਸੁਸੁਕੁਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਧੁ

੪ ਨਾਵਤੁਪੁਰਬੁਅਤੀਤੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਗਾਇਅ ੫੮੯

ਥੀਤ ਮਤਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੯੦

੧ ਧੋਲਿਧੁਮਾਈਲਾਨਗੁਰਿਮੁਨਦੀਨਾ

ਗੁਰੂਖਾਰੀ

ਮਤਲਾ ੧

੧੬

ਮਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਹਤਮਾਤ

ਏਕਿਗਤਕਰਮਪੁਰਖਿਕਮਾਇਆ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਤਮਾਦੇਤਿਸੁ
 ਤਰਿਗਤਨਤੰਗੀਕਿਅਗਤਿਮੇਰੀਤਰਿਬਿਨੁਪਤੀਜੀਵਾ ਥੁ
 ਦੁਦੇਲੀਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਬਿਤੁਪੀਵਾ ਰਚਨਾਗਦਿਸੇ
 ਗੀਪੁਰਮਾਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾ ਪੰਥੁਨਿਤਲੇਸਾਧਨਤੁਸੁ
 ਅਤਮਗਾਮਾ ਬਾਬੀਤ ਪ੍ਰਿਥਿਵੀਲੋਕ ਕਲਬਾਣੀ ॥
 ਸਭਿਰਸਚਲੇਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆਤਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀਜਾਪੁਤਰ
 ਸਮੇਤਗਾਇਨਾਰੇ ਨਵਘਰਬਾਪਿਮਤਲੁਘਰੁਚਿਤ੍ਰਿਨਿਜਘਰਿ
 ਮੁਹਾਰੇ ਸਭਤੇਰੀਤੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਥਾਸੁਰਿਗੰਗਿਗਵੈ -
 ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਚਵੈਬਬੀਤਕੋਕਲਸਥਦਿਸੁਤਵੈ ਤੁਸੁਦਿ
 ਜਮੇਰਿਨੇਪ੍ਰੀਤਮਾਪਦੇ ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੈਨਘਰੀਨਬੀਸ
 ਕੇਥਿਘਰੀਵਿਸਾਗੀਤੁਥਲਿਤਗੀਤੁਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ ਨਕੋਰੀ
 ਤੁਥਿਵਿਸੁਕੇਰਾਤਰਿਬਿਨੁਰਤਨਜਾਏ ਓਟਗਤੀਤਰਿਚਰਾਨਿ
 ਰਚਏਪਾਵਿਤਸਗੀਰਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘਸੁਖਪਾਵੈਗੁਰਸਥ
 ਜਮਪੀਰਾ ਬਰਸੇਅੰਤਿਤਧਾਰਬੁਦਸੁਤਵਣੀ ਸਾਜਨਮਿਥੇ
 ਜੇਸੁਭਾਇਤਰਿਸਿਥਿਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ ਤਰਿਮੰਦਰਿਅਵੈਜਾਪੁਰਤਾ
 ਤਾਥੁਭੀਗੁਣਸਾਗੀ ਘਰਿਘਾਰਿਕੰਤਰਵੈਸੇਤਗਾਇਤੁਰਿਕਿਥੁ
 ਜਵਿਸਾਗੀ ਉਨਵਿਘਨਠਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤੰਨਿਧੋਮੁਸੁਖਾ
 ਬਰਸੇਅੰਤਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਅਵੈ ਚੇਤੁਬਸੀ
 ਤਵਰਸੁਤਵਰੇ ਬਨਦੁਲੇਮ ਸੁਭਾਰਿਮੋਪਿਰਘਰਿਬਾਤੁਰੇ
 ਤੁਘਰਿਨਤੀਅਵੈ ਕੇਥਿਥੁ ਏਕਿਗਤਿਬਿਰਧੇਤੁਨਠੀਜੇ ਕੋਕਲ
 ਕੇਸੁਤਵੀਬਲੋਕਿਥੁਦੁਖੁਅੰਕਿਸਤੀਜੇ ਭਵਰਭਵੰਤੁਧੁਲੀਰਾ
 ਕੇਥਿਥੁਜੀਵਮੁਰਮਾਏ ਚੇਤਿਸੰਤਜਸੁਖਪਾਵੈਜੇਤਰਿਵਰੁ
 ਯੋਧਾਧਾਏ ਵੈਸਾਭੁਤਲਾਸਖਾਵੈਸੁਕਰੇ ਧਨਦੇਖੈਤਰਿਦੁਆਰਿ

ਆਵਤਦਇਆਰੇ ਘਾਹਿਓਧਿਓਧਿਓਦਤਰਤਰੇਤੁਪਾਥਿ
ਦੁਨਮੇਓ ਕੀਮਤਿਕਉਤੁਕਰੇਤੁਪੁਤਾਵਾਦੇਖਿਦਿਧਾਵੇਚੰਦ
ਗਿਨਜਾਨਾਤਰਿਮਾਨਾਤਰਿਕਾਮਤਲੁਪਾਥਾਨਾ
ਪਾਵੈ ਸੁਗਤਿਸਥਾਦੇਮਨਮਾਨਾ ਮਾਤੁਜੇਰੁਤਲਾਪੀਤਮ
ਉਦਿਸਰੇ ਬਲਤਪਾਤਿਸਰੇਤਰਸਾਧਨਾਥਿਨਉਕਰੇ ਧਨਾਥਿ
ਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਗੁਣਸਾਗੀਪੁਤਰਾਵਾ ਸਾਚੈਮਾਤਲੇਮਾ
ਗੀਆਵਦਿਦੇਤਿਤਆਵਾ ਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਤਰਿਥਿਨਾਕ
ਵੈਸੁਖਮਾਤਲੀ ਜੋਠਿਜਾਵੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣ
ਤਲੀ ਅਸਾਕੁਤਲਾਸੁਗਜੁਗਗਾਨਤਧੈ ਧਰਤੀਦੁਖਸਾਧ
ਅਗਨਿਭਥੈ ਅਗਨਿਰਸੁਸਥੈਮਗੀਐਧਥੈਭੀਸਕਿਰਤਾਨ
ਰਬੁਠਿਰੇਥਾਏਆਧਨਤਾਕੈਟੀਰੁਥਵੈਮਾਥਿਥਾਰੇ ਅਗਦਥ
ਚਲੀਦੁਖਅਗੈਸੁਖਤਿਸੁਸਚੁਸਮਾਥੇ ਜਿਸਨੇਰੇਮਾ
ਅਮਰਦੁਜੀਵਦੁਪੁਰਨਾਥੇ ਸਾਵਦਿਸਰਸੁਮਾਧਨਵੇ
ਗੁਤਿਅਏ ਮੈਮਨਿਤਨਿਸਤੁਭਾਵੈਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ
ਗਿਨਤੀਆਵੈਮਗੀਐਤਵੈਦਾਮਨਿਚਮਕਿਰਗਾਏ ਸੇਜਕੇਥੇ
ਦੁਏਲੀਮਰਦੁਰਾਏਆਦੁਖਮਾਏ ਤਰਿਥਿਨੀਦੁਖਕੁਥੈਸੇਜ
ਪੁਰਤਾਨਿਨਸੁਖਾਵਏ ਸਾਸੋਤਗਾਇਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅਕਿਨ
ਵਏ ਭਾਦੁਰਿਗਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜਥਨਿਪਥਤਾਦੀ ਜਲਥ
ਗਭਰੇਥਰਸੈਰਤੇਰੰਗੁਮਾਦੀ ਥਰਸੈਨਿਸਿਕਾਣੀਕਿਉਸੁਖਥ
ਦਾਦਰਮੋਰਥਵੰਤੇ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਚਵੈਥਥੀਤਥਥੈ ਗਮਥ
ਤਿਰਸੰਤੇ ਮਥਰਡੰਗਸਾਏਰਤਰਸੁਭਗਥਿਨਤਰਿਕਿਉਸੁਖਥ
ਐ ਪ੍ਰਿਥਚਥਉਗੁਰਅਧਨੇਜਤਪੁਰਤਾਜਾਈਐ
ਅਸੁਨਿਅਓਪਿਰਸਾਧਨਧੁਰਿਮੁਈ ਤਾਮਿਲੀਐਪੁਰਮੇਥੈ
ਇਥੁਈ ਤੁਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਤਕਾਤਸੁਭਥੈ ਅਥੈ
ਮਥਿਥੈਗਤਿਜਾਰਾਦੇਖਿਚਥਿਤਮਨੁਰਥੈ ਦਤਦਿਸਸਥਤ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਅਕਾਲ ਭਗਤਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ॥ ੧ ॥ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਤੁ ਪਿਅਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੇ ਬਸੀਠਾ ॥ ਕਤਾਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪੁਰਾਇਆ ਦੀਪ
ਜਿਥੇ ਬੇਤਰਿ ਜਲਾਇਆ ਦੀਪਕ ਸਤਿ ਕੋ ਪਾਪਿ ਰਮੇ ਕੋ ਧ
ਰਮਾਇ ਸਰਸੀ ॥ ਅਗਲ ਮਾਹੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਏ ਗੁਣ ਮਾਹੀ ਤਾ ਮਰਸੀ
ਪੁਰਾਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਤੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਅਸਾ ॥ ਮਿਲਤੁ
ਪਦ ਪਦ ਪੁਰੇ ਕਥਾ ਹੀ ਪਟ ਮਾਸਾ ॥ ਮੰਘਰ ਮਾਤੁ ਭਲਾਤਰਿ
ਦੁਆਰਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੈ ਮੈ ਪਿਰ ਨਿਤ ਚਕੁਰਾਵਏ
ਨਿਤ ਚਕੁਰਤੁ ਰਸੁ ਜਨ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲ ਜਗਤ ਸਥਾਇਆ ॥ ਗੀਤੁ
ਪਿਆ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ਪੁਰਾਣੇ ਤਾਰਾਇਆ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵੀ
ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਗਮਨਾ ਮਤੁ ਖੁਬਾ ਗੋ ॥ ਸਾਧਨ ਨਾਤ ਪਿਅਰੀ ਅਭ
ਰਤੀ ਪਿਰ ਅਗੋ ॥ ਪੈ ਪਿਤੁ ਖਰੁ ਪੜੈ ਵਡਾ ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੋਖੈ ॥ ਅਵਤੁ
ਗੋਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਤਿ ਮੁਖੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿਰਤਿ ਅਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗੁ
ਣ ਦੀਰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਅੰਗ ਜੇਰ ਜੇਰ ਸੇਤ ਜਉ ਤਰੁ ਜਪਾਇ ਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸ
ਦੀ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇ ਤੁਦਾਇਆ ਪਾਤਿ ਦਾਤੇ ਗਾਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਤੋ ॥
ਗੀਰ ਵੈਰ ਸਿਰਸੀ ਅਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇਤੋ ॥ ਮਾਘ ਪੁਨੀਤ ਭਈ
ਭੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸਤਿ ਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਾਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪੁਰਬੰ ਕੇਤੁ ਪੁਰਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ ਗੰਗ
ਅਤਤ ਬੇਟੀ ਸੰਗ ਮਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਪੁਜਾ ਪਰਮੇਸੁ
ਗੁਗਨੁ ਗਏ ਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਘ ਮਤ ਰਸੁ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀ
ਬਿਨਾਤਾ ॥ ਠਲ ਗੁਣਿ ਮਨਿ ਰਹਿ ਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਿ
ਤਾਇਆ ਅਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਕ
ਰੋ ਪਾਪਾ ਰਿਅਥੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਹੁ ਮਤ ਲੀਲਾ ਨਾਥਾ
ਰੋ ਰੋਗ ਸੁਪਾਟ ਪਟ ਬਰਪਿ ਰਲੈ ਹੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁ
ਅਪਣੈ ਪਾਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਗੀ ॥ ਬੇਦ ਸਮਾਤੁ ਰਤੀ ਬਿਤੀ ਵਰੁ
ਪਤੀ ਮੁਰਤ ਪਲਸਾਚੇ ॥ ਅਏ ਸੁਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪੁਰ ਮਿਲੇ ਪਿਅਰੇ ਕਰਜ

ਸਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭਾ ਥੇ ਧਿਯਾ ਏ ਜਿਨੀ ਮੀਗਾਹੀ ਤਿਸ ਡਿਧਿ ਆਰੀ ਮਿਯਾ
ਅਰੰਗੁ ਮਾਏ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਡਾ ਵੀ ਜਾ ਪਿਰਾ ਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕ
ਗੋ ~~ਮਸਤਕ~~ ਅਤਿ ਨਿਮਿਰ ਵੈ ਪੀ ਤਮੁ ਡਰਿ ਵਹੁ ਬਿਰਮਾ ਡਰਿ
ਗੁਰੁ ਖਾਹੀ ਮਤਲਾ ੧ ਪਤਿਰੇ ਵੇਤ

ਪਾਤਿ ਲੈ ਪਤਰੈ ਨੈਟ ਸਲੋ ਨਰੀ ਏਰੈ ਡਿਯਾ ਆਰੀ ਗਮ ਵਧਰੁ
ਹੀ ਏ ਅਵੈ ਵਾਹੀ ਗਮ ਵਾਹੀ ਅਵੈ ਕਉ ਟੁਜ ਗਾਵੈ ਸੁਤੀ ਜਮ ਸੁਤ
ਏ ਗੈ ਡਿਯਾ ਏਰੀ ਕਿ ਆਪਾ ਤਿ ਤੇਰੀ ਚਰਪ ਕੈ ਘਰੁ ਮੁਸਏ ਰਾਖ
ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ਸੁਟਿ ਬੇਨੀ ਤੀ ਮੇਰੀ ਆ ~~ਮੁਰਖੁ~~ ਮੁਰਖੁ ਕਬੀਲੇ ਚੇਤ
ਆਸੁ ਮੈ ਗੈ ਡਿਯਾ ਏਰੀ ਆ ~~ਤੁਜਾ~~ ਤੁਜਾ ਪਤਰੁ ਭਇਆ ਜਗੁ ਅਚੇਤ
ਵਧਰੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਏਖ ਜੈ ਬੇਤੀ ਗਮ ਰਾਖੁ ਬੇਤੀ ਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰੇ ਜਮ
ਚੋਰ ਨ ਲਾਗੋ ਜਮ ਮਾਗਿ ਨ ਜਾਵੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੁ ਨ ਜਮ ਕਾਰੁ ਭਉ
ਗਵਿਸ ਮਿਦੀ ਪੁਕਰੁ ਗੁਰਮ ਤਿਦੁ ਆਰੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਯਾ ਵੇ
~~ਮੁਰਖੁ~~ ਮੁਰਖੁ ਅਜ ਤੁਨ ਚੇਤੈ ਕਿਉ ਤੁਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੇ ਤੀਜਾ
ਭਇਆ ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਗਮ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਰਾ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਪਿ
ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਰਾ ਜਗਤ ਪਿਆਰਾ ਚਗ ਚਗੈ ਨਿਤ ਫਸੈ ਨਾਮੁ
ਵੈਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮ ਤਿਕਾ ਲਾਗਾ ਸੇ ਜੰਮੁ ਮਰੁ ਮਰੁ ਕਾਲਾ ਤਿ
ਵੇਟੁ ਨ ਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ~~ਤੀਜੈ~~ ਤੀਜੈ ਰਿਖਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ਮਿਦਿ
ਪੀ ਚਉਥਾ ਪਤਰੁ ਭਇਆ ਦਉ ਤ ਬਿਡਾ ਗੈਰਾਮ ਤਿਨ ਘਰੁ
ਅਜਾਜੁ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਗੈ ਗਮ ਗੁਰਪੁ ਏ ਜਾਗੈ ਨਾਮਿ ਲਗੈ
ਟਿਸੁ ਡੇਲੀ ਆ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਕਮਾਵਤਿ ਜਨਾ ਮਿਨ ਆਵਤਿ ਤਿਨਾ
ਪੁਰੁ ਬੇਲੀ ਆ ਕਰ ਕੰਧਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਧਿ ਨੈਟ ਅੰਧੁ ਲੇਤਾ
~~ਮੁਖੁ~~ ਮੁਖੁ ਦੁਖੀ ਆ ਜੁਗ ਚਾਗੈ ਵਿਣ ਨਾਮ ਡਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ
ਉਠੈ ਥਾਧਿ ਆ ਆਇਆ ਗਮ ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੀਧਿ ਚਲਾ
ਮਾ ਕੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਪੁਰੁ ਭਾਇਆ ਨਾਦੀ ਸੇਨਾ ਸੁਣੀਐ ਅਪਣ
ਰੀ ਸਤ ਮੈ ਅਵੈ ਪਕੀ ਬੇਤੀ ਲੁਟੀਐ ਘਰੀ ਚਮੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ

1

ਸੁਰਿਨਰਸਥਾਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪੁਰਕਰਦੁਕੀਅ
 ਭਾਉਮਾਰੀ ॥ ਮਠਲਾ ੧ ੬੩ ॥
 ਚਰਿਅਲਮਾਕਿਉਨਦਗਿਨਿਭਾਲਿਅਗਮਸੇਵਕਪੁਰਕਰਮ
 ਗੁਰਸਥਾਦਿਦਿਖਾਲਿਅਗਮਗੁਰਸਥਾਦਿਦਿਖਾਲਿਅਸਚੁਸ
 ਚਰਿਅਅਤਿਨਿਦੇਖਿਨਿਦੇਖਾਧਾਵਤਪੰਚਗੋਪਪੁਰਜਾਦਿਅਕ
 ਧਾਥਿਖੁਮਾਰਿਅਅੰਤਰਿਜਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਗਮਕਰੰਮ
 ਤਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਦਿਤਾਗਚਰਿਅਲੰਮਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿ
 ਕੀਅਭਿਮਾਨੀਗਮਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭਾਇਅਸਾਚੇਸਮਾਨੀਗਮ
 ਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਥਤਜਗੇਸਾਚਨਮੁ
 ਚਿਤਗੁਰਿਦੀਅਤਰਿਚਰਦੀਲਿਵਲਾਗੇਪ੍ਰਗਟੀਜਤਿਜਤਿਮਤਿ
 ਤਮਨਮੁਖੰਭਗਮਿਭਲਾਦੀ॥ ਭੋਰੁਭਾਇਅਮਨਮਾਨਿਅਜਗ
 ਚਿਦਵਿਤਾਦੀ॥ ਅਉਗਦਦੀਸਰਿਅਗੁਣੀਪੁਰਕੀਅਗਮਏ
 ਰਵਿਗਤਿਅਅਵਰੁਨਥੀਅਗਮ॥ ਰਵਿਗਤਿਅਸੋਈਅਵਰੁਨ
 ਚੀਮਨਤੀਤੇਮਨਮਾਨਿਅਜਿਨੀਜਲਥਲਤਿਭਵਦੁਘਟਘਟੁ
 ਸੋਧੁਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਦਿਅਕਰਦਕਰਦਸਮਰਥੁਅਪਾਰਿ
 ਧੰਧਮੇਟਿਸਮਾਈ॥ ਅਉਗੁਣਗੁਣਸਮਾਨੇਐਸੀਗੁਰਮਤਿ
 ਚੀ॥ ਆਵਦਜਾਦਗੋਚੁਕਾਭਲਾਗਮਤਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾ
 ਚਲਾਗਮਤਉਮੈਗੁਰਿਖੋਈਪਰਗਟੁਓਈਚੁਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪੈਜੋ
 ਅੰਦਰਿਜਤਿਸਮਾਈਆਪੁਪਛਾਤਾਅਪੇਪੇਈਅਵੈਘਰਿ
 ਚਦਿਪਤੀਦੀਸਾਤੁਰਵੈਪਿਰਭਾਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਈ
 ਚੀਕਾਦਿਲੋਕਾਦੀ॥ ਤੁਖੀ ਮ ੧ ॥
 ਆਵੈਕੁਥੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਦੀ॥ ਪਿਰਥੋਰਿਅਤੀਸੁਤੀਪਿ
 ਚੀਸਾਗਨਜਾਦੀ॥ ਪਿਰਥੋਰਿਸੁਤੀਅਵਰਦਿਮੁਤੀਤਿਗੁਰਾਵਿ
 ਚਾਤੇਕਾਮਿਕੁਧਿਅਤੰਕਾਰਿਵਿਗੁਤੀਤਉਮੈਲਾਗੀਤਾਤੇਉਰੀ
 ਚਲਿਅਦੁਰਮਾਇਅਭਸਮੇਭਸਮਸਮਾਈ॥ ਸਚੇਨਾਮਵਿਤੁ

੫੮੭

ਈਕੁਛਿਕੁਛਿਪਥੋਤਾਈ ॥ ਸੁਣਿਨਾਤਪਿਅਰੇਇਕਬੇਨੀਜੀਮਿ
ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਅਜਾਤਉਗੁਲਿਭਸਮੈਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨਅਪਨੇਨਾਤਕਾ
ਤੈਕਿਆਕਤੀਐਕਿਆਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਨਾਮੁਰਸਮੰਗਸੁਰਸਮੰਗ
ਦੀਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਵਿਦੁਨਵੈਕਸੈਗਿਨਸਾਥੀਆਵੈਜਾਇਘਨੇਰੀ
ਥਾਏਘਰਿਜਾਈਐਸਾਚੀਸਚੁਮਾਤਿਤੇਰੀ ॥ ਸਾਜਨਦੇਸੈਕੇ
ਅਜੇਸਨੇਤੈਦੀ ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਥੇਤਿਨਸਜਣਾਮੁਪਨੈਦਭਰੇਦੀ
ਨੈਦਭਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਕਿਉਪੁਭਮਿਥਾਪਿਅਰੇ ॥ ਮਾਗੁਪੁਭਮ
ਥਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਮਿਥੈਵਿਭੁੰ
ਨੁਮਨੁਅਗੈਰਾਖੈ ॥ ਅੰਤੁਬਿਰਖੁਮਤਾਰਸੁਫਲਿਅਮਿਥੈ
ਮਰਸੁਚਾਖੈ ॥ ਮਤਲਿਬੁਝਾਇਤੀਐਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿ
ਤੀਐਸਤਜਿਮਿਥੀਜੈ ॥ ਸੁਖਿਸਤਜਿਮਿਥੀਜੈਰੋਸੁਨਕੀਜੈਗਰਬੁਨਦੇ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੈਰਾਤੀਮਿਥੈਮਿਥਾਈਮਨਮੁਖਿਆਵਣਜਾਣੀ ॥ ਜਬ
ਚੀਤਬਘੁਪੁਟਕੈਸਾਮਟੁਕੀਠੀਰਿਨਿਰਗੀ ॥ ਅਧੈਆਪੁਪਠਦੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ਤੁਖਾਰੀਮਾ
ਮੇਰੇਥਾਲਰੀਗੀਥੇਤਮਥਾਲਨਕੇਥਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿਅਥਪੁਥਖਾਇਅਥ
ਨਦੁਜਥਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿਅਥਪੁਥਖਾਇਅਜਾਂਤਿਸੁਭਾਇਅਜਾਂਪੁਭਿ
ਪਾਧਾਰੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਤਜਿਮਿਥੈਬਨਵਾਰੀ
ਨਦਰਿਕਗਤਿਤੁਤਾਰਤਿਤਰੀਐਸਚੁਦੇਵਤੁਦੀਨਦਇਆਲਾਪੁਦ
ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਤੁਸਰਬਜੀਆਪੁਤਿਪਾਲਾ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿਪਾਏ
ਅਤਿਪਿਅਰੇ ॥ ਸਬਦੇਗਵਿਗਤਿਆਗੁਰਗੁਪਿਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁਪੁਰੁਗੇ
ਵਣਧਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੰਤਉਪਾਏਨਿਤਦੇਵੈ
ਜੈਸਵਇਆ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁਆਧੇਥਾਪਿਉਥਾਪੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵੈ
ਤੀਰਤੀਰੈਥੇਪਿਅਗੁਣਕੈਤਾਰਿਧਰਵੈ ॥ ਗੁਣਗੁਣਤਿਸਮਾਣੇ
ਤਕਿਨਾਮੁਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਚੁਸਚਿਸਮਾਇਆਚੁਕਾਆਵਣਜਾਣੇ ॥ ਸਚੁ
ਪਥਾਤਾਸਚੈਰਾਤਾਸਚੁਮਿਥੈਮਨਿਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚੈਉਪਰਿਅਵਗੁਨਦੀਜੈ

ਏਸਮਾਵੈ ਮੋਤਨ ਮੋਤਿਲੀਅਮਨਮੇਗਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਦਰੇ
ਜਿਸਮਾਣੀਜਾਂਮਿਲਿਅਅਤਿਪਿਅਰੇ ਸਚਪਰਪ੍ਰਯੋਜਿਲ
ਚਗੁਰਬਾਨੋ ਮਨਮੁਖਿਨਤਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਗਿਅੰਨ ਦੇਵੈਸ
ਨੋਸੋਪਰਵਾਨੋਸਦ ਦਾਤਾਵਰਦਾਣਾ ਅਮਨੁਅਜੰਨੀਅਸਾਖਿ
ਸਚਮਤਲਾਚਿਗਾਣਾ ਦੋਤਿਓਚਾਪਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟ
ਤੰਮੁਗੀ ਸਾਚਸਾਚੈਗਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਰੀ
ਤੁਤੁਖਾਰੀ ਮ ੧ ਏਮਨਮੇਰਿਅਤੁਸਮ

ਅਚੇਤਾਇਆਇਆਗਮ ਏਮਨਮੇਰਿਅਥਾਨਿਅਵੰਗਨਗੁਦੀਸ
ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਸਾਦਿਲੁਭਾਣੇਕਿਰਤਕਮਾਣੇਵਿਓਜਿਅਨਤੀ
ਕਿਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜ ਮਰਗਿਮਰੀਐਜਮਕਾਪੇਬੁਦੁਤਕਾ ਮ
ਨਾਤੀਜਤਾਸਾਸੁਪ੍ਰਭਾਤਾਅਵਘਟਨੁਧਾਕਿਅਕਰੰ ਚੰਧਨਕ
ਅਇਨਬਿਧਿਓਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਰਤੇ ਏਮਨਮੇਰਿਅਤੁਓ
ਅਥਜੰਨਾਗਮ ਏਮਨਮੇਰਿਅਤਰਿਸੇਵੁਪੁਰਖੁਨਿਗਲਗਮ
ਗੰਮੇਮਰਿਏਕੰਕਾਰਸਾਚਾਸਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਓਪਾਇਆ ਪਉਦੁਪਾ
ਅਗਨਿਬਾਏਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਇਆ ਆਚਾਰਿਤੁਵੀਚਾ
ਅਪੇਤਰਿਨਾਮੁਸੰਜਮੁਜਪਤਯੋ ਸਖਾਸੈਨਪਿਅਰੁਪੀਤਮੁਨਮੁਤਰਿ
ਜਪੁਜਯੋ ਏਮਨਮੇਰਿਅਤੁਬਿਗੁਰੁਚੰਟਨਖਾਵਤੀਗਮ ਏਮਨ
ਨੇਅਗੁਦਗਾਵਤਿਸਤਜਿਸਮਾਵਤੀਗਮ ਗੁਦਗਾਇਗਮਗਮ
ਗਮੀਅਤਿਗੁ ਗਿਅਨਅੰਜਨੁਸਾਗਤੇ ਵੈਲੋਕਦੀਪਕੁਸਬਾਦਿਚਨ
ਏਚਤੁਤਸੰਘਾਗਤੇ ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਗਤਿਦੁਤਰੁਗੁਰਮਿਲਿਐਕਰ
ਗਗੇ ਗੁਪੁਰੰਗੁਪਿਅਗੁਤਰਿਸਿਉਤਰਿਅਪਿਕਿਰਪਾਧਾਗੇ ਏ
ਗਮੇਰਿ ਤੁਕਿਅਲੈਅਇਆਕਿਅਲੈਜਾਗਮ ਏਮਨਮੇਰਿ
ਤਓਟਸੀਜਾਬਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਗਮ ਧਨੁਸਚਿਤਾਨੇਤੀਗਮ
ਗੁਰਸਬਾਦਿਭਾਉਪਥਾਣੇ ਮੈਲੁਪਗਤਰਿਸਬਾਦਿਨਿਗਮਲੁਮ
ਗੁਰਸਚੁਜਾਣੇ ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਤਿਧਾਗਿਸਿਧਾਵਤਿਸ੍ਰੋਲਿਅੰ

੫੬

ਨਿਤੁਪੀਰਸੋ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਸ ਬਾਦਿ ਸੁਖਾਈ ਐਸ
 ਜਪੀ ਐਤਰਿ ਜਸੋ ॥ ਏਸ ਨਮੋਰਿ ਆ ਬਿਨੁ ਪਉਰੀ ਆਮ
 ਕਿਉਚਕੈਰਾਮ ਏਸ ਨਮੋਰਿ ਆ ਬਿਨੁ ਬੇਰੀ ਪਾਗਿਨ ਅੰਬਰੇ
 ਰਿਸਾਜਨ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਸੁਗਤਿ ਲਘਾਵੇ ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਤਿ ਰਲੀ ਆਠਿ ਰਿਨ ਪਥਾਵੇ ਕਰਿਦਾ
 ਨੁਦਰਿ ਆਲਸਾਚਾ ਤਰਿਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਵਥਿ ॥ ਪਰਿਐਸੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਥਿ

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੁਖਾਰੀ ਚੰਤ ॥ ਮਤਲਾ ੪

ਅੰਤਰਿ ਪਿੰਗੀ ਪਿਅਗੁ ਕਿਉ ਪਿੰਗ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀ ਐਰਾਮ ਜਬਲਗੁ
 ਰਸੁਨਤੋਰਿ ਕਿਉ ਅੰਤੁਪੀਵੀ ਐਰਾਮ ਕਿਉ ਅੰਤੁਪੀਵੀ
 ਬਿਨੁ ਜੀਵੀ ਐਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਗਏ ਨਜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ
 ਨਗਤੀ ਪਿੰਗ ਬਿਨੁ ਪਿਅਸਨ ਜਾਏ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ
 ਰੇਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਦਸਾਰਿ ਆ ਗੁਰਕੈ ਸਬਾਦਿ ਮਿਲਿ ਅਮੈ ਪ੍ਰੀਤ
 ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਆ ਜਬਦੇਖਾ ਪਿੰਗੀ ਪਿਅਗੁ
 ਗੁਣਗ ਸਿਰਵਾਹਮ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਤੋਰਿ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ
 ਤਚਵਾਹਮ ਪ੍ਰਿਥਿ ਚਵਾਪਿ ਆਰੇ ਸਬਾਦਿ ਨਿਸਤਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ
 ਤਿਨ ਆਵੇ ਸਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਤੋਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਦਿ ਤਰਿਨਾਮੁ
 ਆਵੇ ਦਰਿ ਆਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨਦੀ ਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਤਮਿ
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਗੋਪਾ ਲਧਿ ਆਈ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟੁ ਪ੍ਰਮਾਦੇ
 ਤਮ ਪਾਥਗੁਰਨਾਵਾ ਬਿਖੁਰਵ ਜਲੁਤਾਰੀ ਐਰਾਮ ਗੁਰਦੇਵੁ ਸਦ
 ਭਾਇ ਮੈ ਮੂਰੁ ਨਿਸਤਰੀ ਐਰਾਮ ਤਮ ਮੂਰੁ ਮੁਗਧ ਕਿਉ ਤਿਨੀ ਪਦ
 ਅਗੰਮੁ ਵਰਜਾਇ ਆ ਤੁਝਾ ਪਿਦਰਿ ਆਖੁ ਦਰਿ ਆਕਰਿ ਮੇਰੇ ਤਮ
 ਗੁਣੀ ਨਿਮਾਇ ਆ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮਧਾਧ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਤੁਝਿ ਸਰਣ ਗਤਿ
 ਦਰਿ ਆਕਰੁ ਗਧਿਯੇ ਵੁਤਰਿ ਜੀਉ ਤਮ ਲਾਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ

ਮੁਖੰਡ ਮਿਥਿਕੰਚਨੁ ਭੋਇਆਗਮ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਥਾਇਕਾਇਆਗਰੁਸੇ
 ਅਗਮ ਕਾਇਆਗਰੁਸੇਤਿਅਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭੰਮੋਤਿਅਕਿਉਸਾਮਿਗਿਰਮਿ
 ਅਗੀਐ ਅਦਿਸਤੁ ਅਗੰਚਰੁਪਕਰਿਅਗੁਰਸਬਦੀਤਉਸਤਿਗੁਰਕੇ
 ਅਗੀਐ ਸਤਿਗੁਰਅਗੇਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈ ਅਪੇਦ
 ਅਕਰੁਪੁਰਦਾਤੇ ਅੰਕਿਸਮਾਵੈ

ਤੁਖਾਗੀ

੬੩

ਮਠਲਾ ੪

ਤਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਾਪਰਾ ਜੋਤੁਮਾ ਤਿਜਗਦੀਸ
 ਭਾਉਥਿਖਮੁਤਰਾ ਥਿਖਮੁਭਉਤਿਨੇਤਰਿਅਸੁਭੇਲਾਜਿਨੇਤਰਿ
 ਮੁਖਿਅਯਾਇਆ ਗੁਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰੇ ਚਲੇਤਿਨਤਰਿਤਰਿਅ
 ਯੋਕਾਇਆ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਥਿਜੋਤਿਸਮਾਦੀਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਈ
 ਤਰਿਤਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਾਪਰਾ ਤੁਮਸੁਅਮੀ
 ਅਥਾਤੁਪਾਟਿਘਾਟਿਪੁਰਿਗਤਿਅ ਤੁਅਲਖਅਭਉਅਗੰਮੁਗੁਰੁ
 ਅਗੁਰਬਚਨੇਲਤਿਅ ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤ
 ਜੋਤੀਮਿਥਿਗੁਰਵੇ ਥਿਥੇਕਥਾਧਿਥੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਥਿਨੁਖ
 ਤੇਤਿਚਵੇ ਜਾਬਤਤਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਥੋਲਤਿਜਾਬਜੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਰਿਕਤਿਅ ਤੁਮਸੁਅਮੀਅਗਮਅਥਾਤੁਪਾਟਿਘਾਟਿਪੁਰਿਗ
 ਤਾ ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਤਿਨੇਪਰਵਾਦੁਜਿਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿਤ
 ਤਿਕੇਕੋਟਿਸਭਿਪਾਪਾਖਿਨਪਰਤਰਿਤਰਿਦੁਰਿਕਰੇ ਤਿਕੇਪਾਪਦੱਖ
 ਥਿਨਸੇਜਿਨਿਮਨੀਚਤਿਏਕੁਅਗਾਧਿਅ ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿ
 ਕੁਕੀਅਕਰਤੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨਸਚੁਭਾਖਿਅ ਧੰਨਜਨਵਰਪੁਰਖ
 ਜੋਗੁਰਮਤਿਤਰਿਜਾਪਿਭਉਥਿਖਮੁਤਰੇ ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਤਿਨੇਪਰਵਾ
 ਜੇਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿਤਰੇ ਤੁਅੰਤਰਜਮੀਤਰਿਅਧਿਜਿਉਤੁ
 ਵਤਿਧਿਅਗੇਤਉਤਿਵੇਚਲਾ ਤਮਰੈਤਾਥਿਕਿਉਨਾਤਿਜਾਤੁਮੇਥਤਿ
 ਤੇਅਇਮਿਥਾ ਜਿਨਕਉਤੁਤਰਿਮੇਲਤਿਸੁਅਮੀਸਚੁਤਿਨਕਾਥੇ
 ਭਵਿਗਾਇਆ ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਾ ਭਾਈਜਗੁਰਬਚਨੀ

ਤਰਿਮੇਲਿਲਇਆ : ਦਇਆਲੁ ਤੇ ਆਤਿਨਉਪਰਿਜਿਨਾ
ਤਾਣਾਮਨਿਅਰਥਾ ਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਤਰਿਆਪਿਜਿਉਤੁਚਲਦਾ
ਪਿਅਰੇਤਉਤਿਵੇਚਲਾ : ਤੁਖਾਨੀ ਮ ੪

ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਤੁਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਥੁ ਤਿਨਤੁਪਿਅ
ਮੇਰਾਮੁਜਿਨਕੈਧੁਰਿਥੇਖੁਮਾਥ ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਤਰਿਲਿਖਿਅਨੁ
ਤਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨਕੇਪਾਧਾਇਕਾਨਿਮਖਸਤੋਲਾਥੇ
ਗੁਰਖਕਾਤਰਿਜਾਪਿਆ ਧਨਧੰਨਤੇਜਨਜਿਨਤਰਿਨਾਮੁਜਾਪਿਆ
ਦੇਖੇਤਉਤਰਿਅਸਨਾਥੁ ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਤੁਕਰਤਾ
ਟਿਨਾਥੁ : ਤੁਜਲਿਖਲਿਖਮਤੀਅਲਿਭਗੁਰਿਸਤਉਪਰਿਸਾਚੁਪਦੇ
ਜਿਨੇਜਾਪਿਅਤਰਿਮਨਿ ਚੰਤਿਤਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤਿਘਣੀ ਜਿਨ
ਪਿਅਣੇ : ਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਕਉਜਲਮੁਖਤਰਿਦੁਆਰਿ ਚਿੰਤਿ
ਤੇਪਥਤੇਜਨਭਏਸੁਤੇਲੇਤਰਿਗਾਧਿਲੀਏਰਖਨਤਰਿ ਤਰਿਸੰਤਸੰਤ
ਨਸੁਟੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸੇਵਾ : ਤੁਜਲਿਖਲਿਖਮਤੀ
ਲਿਭਗੁਰਿਸਤਉਪਰਿਸਾਚੁਪਦੀ ਤੁਖਾਨਬਨੇਤਰਿਤਰਿਏਰ
ਕੋਏਕੁਗਵਿਆ ਵਾਇਤਿਵਿਤਿਭਵਾਇਸਤਸਿਸਟਿਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿ
ਚਵਿਆ ਸਤਿਚਵਾਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੰਖਅਗਦਤਤਰਿਧਿ
ਵਏ ਸੋਧੰਨਧਨਤਰਿਸੰਤਸਾਧੁਜਤਰਿਪ੍ਰਭਕਰਤੇਭਾਵਏ ਸੋਸਟੁ
ਸੁਨਦੇਤੁਕਰਤੇਜਿਸੁਤਰਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਚਵਿਆ ਤੁਖਾਨਬਾਜੰ
ਤਰਿਏਕੁਤਰਿਏਕੋਏਕੁਗਵਿਆ ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿ
ਦੇਵਤਿਮੇਰੇਸੁਅਮੀਤਿਸੁਮਿਲਤਿ ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਗੁਰਤੁਪਿਸੁ
ਦੈਤਰਿਗੁਟਿਕਤਿ ਤਰਿਗੁਤਿਰਦੈਟਿਕਤਿਤਿਸਕੈਜਿਸੁਅੰਤ
- ਵਨੀਤੋਈਬਿਨੁ ਬੇਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਭੋਪਾਗਿਉਤਰਿ
- ਈਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿ : ਤਿਸਤਿਲਾਗੋਜਿਸੁਤੁਅਪਦੀਕਿਰਪਾ
: ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੁ : ਮੇਰੇਸੁਅਮੀਤਿਸੁਮਿਲ
: ਤੁਖਾਨੀ ਚੰਤ ਮਤਲਾ

ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਦਰਸੁ ਭਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਭੁਭੁਕੀ
 ਅਨਾ ਅਧੇਰੁ ਗਾਇਆ ਗੁਰਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ
 ਜੀਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੁਖਾ ਖਿਨ ਮਾਟਿ ਖਿਨ ਸੇਤ ਰਿਪਾਇਆ
 ਅਖਿਨਾਸੀ ਤਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਲਖੇਤਿ ਨਾ
 ਗਾਇਆ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਦਰਸੁ ਭਾਇਆ
 ਗੋਪਿ ਖਿਚਲੇ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੰਗਿ ਮਿਖਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭਗਤਿ ਬੀ
 ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀ ਸਤੁ ਲੋਕੁ
 ਭਾਇਆ ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਅਤਿ ਨ ਆਪਿ ਤ
 ਮੇਲਾਇਆ ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਅਸਭਲੋ ਕਉ ਪਰਦ
 ਥਾ ਮਾਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੰਗਿ ਮਿਖਾ ਪ੍ਰਥ
 ਥੇ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਬੁ ਤਾ ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ਅਥੇ
 ਦੇਖਣਿ ਅਥੇ ਤੀਨੇ ਲੋਕੁ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਸਭਿ ਆਇਆ ਜਿ
 ਧਰਮਿ ਅਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਤਿ ਨ ਕੋ ਕਿਲ ਵਿਖਨਾ ਸਗਵਾਇਆ
 ਜੀਦਿ ਗੰਥਰ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕਾਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਦੁਆ
 ਮ ਅਥੇ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਬੁ ਤਾ ਦੁਤੀ ਆਜ
 ਗਾਇ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਨ ਕੀਆ ਜਗਤੀ ਮਿਲੇ ਦਭੇਟ ਗੁਰਪਿ
 ਧਾਇ ਦੀਆ ਸਭ ਭੁਟੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਥੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁ
 ਧਾਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਨਿ ਮਾਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਲੇਤਿ ਜਮੁ ਜਗਤੀ
 ਭਾਇਆ ਸਭ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਲੋਕੁ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇਕਾਇ ਐਸ
 ਭੁਟਾ ਵਿਗਾਇਆ ਦੁਤੀ ਆਜ ਮੁਨ ਗਾਇ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਨ ਕੀਆ
 ਅਥੇ ਸੁਰਸਗੀਤ ਤਕੁ ਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਾਇਆ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੇ
 ਗੁਰਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢੁ ਨ ਦਮੁ ਲਾਇਆ ਆਢੁ ਦਮਾ ਕਿਉ ਪ
 ਅਨ ਥੋਲਾ ਕਿ ਜਗਤੀ ਆਮੋਂ ਤੁਮੁ ਦਇ ਪਈ ਭਾਈ ਤਮ ਕਰਤ
 ਆਵਿ ਸੁਪਾ ਮਿ ਮਗਤ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਥੈ ਪਈ ਜਗਤੀ
 ਤੇ ਪਾਵਿਸਿ ਆਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਰਿਠਾ ਭੀ ਨਿਬਲ ਕਾਸਤਿ ਉਠਿ ਗ

ਇਆ ਦਿਤੀ ਏਸੁਰਸਰੀਤਤਕ ਭੇਤਕ ਚਲਤੁਤਾਇਆ
ਆਏਨਗਰਮਤਾ ਜਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਓਟਗਈ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਦੁ ਪੁਇਮਿ ਮੁਤਿਕੀਤਾਸਤੀ ਸਿ ਮੁਤਿ ਮਾਸ ਰਸਤੀਸਤੀ
ਤਾਸੁਕਿਪੁਤਲਾਦਿਸੀਗਈ ਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿਦੁਪਿਅਾਇਤਾ
ਤੀਨਗਰਿਏ ਵਟਵਗੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਤੁਗਵਾਇਤਾ ਕੀਤ
ਨਪੁਰਾਣਨਿਤਪੁਨਤੁ ਗੁਰਬਚਨਿ ਤਰਿਭਗਤਿਥੀ ਮਿਥ
ਏਨਗਰਮਤਾ ਜਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਓਟਗਈ

੧੬ ਮਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ

ਗੁਰਪਾਗੀ

ਥੀਤ

ਮਤਲਾ ੫

ਪੁਲਿਪੁਮਾਈਲਾਨਗੁਰਿਮਨਦੀਨਾ ਸੁਦਿਸਬਦੁਤਮਾ
ਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ ਦਿਮਨੁਭੀਨਾਜਿਉ ਜਲਮੀਨਾ ਲਗਾਗੁਰਮੁਖ
ਕੀਮਤਿਕਤੀਨਜਾਈਠਾਕੁਰਤੇਰਾਮਤਲਅਪਾਸ ਸਗਲਗੁਣਕੇ
ਤੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਸਨਤੁਇਕਦੀਨਾ ਦੇਤੁਦਰਸੁ ਬਲਿਤੁਗੀ
ਅਜਾਬਲਿਬਲਿਕੀਨਾ ਇਤੁਤਨਮਨੁਤੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਰੇ ਖਨੀਐਵੰਦਾ ਦਰਸਨਤੇਰੇ ਦਰਸਨਤੇਰੇਸੁਦਿਪੁਰਮੇ
ਮਖਦਿ ਸਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾ ਐਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੇਤੇਰਾਵਿਰਪਾਕਸ
ਤਪੀਵਾ ਅਸਾਪਿਅਸੀਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾਤਿਕਬੁਦੇਰੇ
ਜੀਅਜਾਬਲਿਤਾਗੀਦੇਤੁਦਰਸੁਪੁਰਮੇ ਤੁਸਦਨ
ਬੁ ਸਤੁਅਮਿਤਾ ਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਅਾਗ ਪੁਨਤਿਤ
ਤਾ ਪੁਨਸੁਖਦਾਤਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਸਗਲਰੰਗਥਨਿਅਾਏ ਜੇ
ਰਮਕਮਾਵੇਪਾਦੀਜੇਤੁਤੁਰਮਾਏ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਗੀਜਗਦ
ਗਿਤਿਨਿਸਾਧਸੀਗਿਮਨਜਿਤਾ ਕਤੁ ਜੀਅਜਾਬਲਿਤਾ
ਉਪਿਰੁ ਦਿਤਾ ਨਿਰਗੁਰਾਖਿਥੀਤਾ ਸੰਤਨ
ਦਕਾ ਸਤਿਗੁਰੀਛਾਕਿਥੀਤਾ ਮੋਤਿਪਾਪੀ ਪਰਦ
ਕਨਤਰੇਪੁਰੁਤਮੇਰੇਜੀਅਪੁਨਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਸੀਅਬਿਗਤ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਰਖਾ ਧਿਆਤੇ ਉਸਤਤਿ ਕਤਨ ਜਾਇਤੁ ਮਾਗੀ ਕਉ
 ਤੇਰੇ ਕਾਇਕਾ ਦਾਸੁ ਤੇ ਬਲਿ ਤਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਮ
 ॥ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਾ ਕੇ ਦਰੇਕਾ
 ਸ੍ਰੀਦਾ ਤਪਦਾ ਮਝਲਾ ੪ ਪਾਤਿ ੫੮੦
 ਮੇਸਾਗ ਮਨ ਮਨਿ ਤਗਾਵੀ ਮੇਸੇ ਮਨ
 ਤੇਸੇ ਤਗਿ ਤਗਿ ਗੁਨ ਕਤੁਰੇ
 ਤੇਸੇ ਮਝਲਾ ੫ ਪਾਤਿ ੫੮੦

ਨਦੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਗੀ
 ਤੇਸੇ ਕਵਿਨ ਉਸੁਨ ਦਇਆ ੫੮੧
 ਤੇਸੇ ਅਇਓਨ ਬਨਿ ਧਨ
 ਤੇਸੇ ਕੇਦਰ ਸਨ ਕਮਨਿ ਚਾਉ
 ਤੇਸੇ ਅਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਧਿਆਈ
 ਤੇਸੇ ਤਗਿ ਤਗਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ
 ਤੇਸੇ ਬਿਨ ਕਈਨ ਚਲਾ ਸਿਸਾ ਬਿ
 ਤੇਸੇ ਬਿਨ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤ
 ਤੇਸੇ ਬਿਨ ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਤਹੀ

ਪ੍ਰੀਤ ਮਖਸਤ ਗਿਦਮ ਤਿਥੇਰ
 ਤੇਸੇ ਨਾਮ ਮਕਥਾਨੀ ਪਾਤਿ ੫੮੨
 ਤੇਸੇ ਕੇਨ ਮਕਥਾਧਾਰ
 ਤੇਸੇ ਕੇਨ ਮਥਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਤ
 ਤੇਸੇ ਤਪੁ ਰਿਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ
 ਤੇਸੇ ਕੇਨ ਮਕੀ ਮਨਿ ਰਚੇ
 ਤੇਸੇ ਮਝਲਾ ੫ ਪਾਤਿ ੫੮੨
 ਤੇਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧਿ ਆਰਿਤਾ

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

ਤਰਿਗਾਥਿਥਾਵੀਐਰ

५४९

ਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਿਤਰੇ

ਘਰ ੨

ਨਾਇਤ੍ਰਾਸੁਯੇਚਨਤਰਯਾਗੀ ਵਿਸ਼ਗੀਤਿਤ੍ਰਾਸਾਥਿਰਾਨੀ

ਓਤਿ ਸਤ ਜਸੁਖ ਦਾਇਕ ਦਗਸੁਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟੀ ਦੇਖਿ ਦਮਕ

ਘਰੂ ੩

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥

...वेदाङ्ग म प यत्तु ४

ਸਮਾਜ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ : ਸਮਾਜ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਭਿਯਾਗੀ ॥

ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਅਧਨਾਨੁਜਯਾਵਤੁ ਗਤਿ ਕਾਛਿਲੀਏਪ੍ਰਭਅਨਾਥਿ

ਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵਤੁ ਭੁਮੁਭਉਮੋਤੁਕਾਟਿਓਗੁਰਬਦੀਅੰ
ਦਰਸੁਦਿਖਾਵਤੁ ਸਭਕੀਰਿਨਤੋਇਮਨੁਮੇਰਾਅੰਥੁਪਿਤਾ
ਤੁ ਅਪੁਨੀਭਗਤਿਦੇਤਿਦਇਆਲਾਵਰੁਭਾਗੀ
ਵਤੁ ਕੇਦਾਰ ਮਹਾ ॥

ਤਹਿਥਿਨੁ ਕੋਇਨਚਾਲਮਿਸਾਥ ਦੀਨਾਥਕਰੁਦਾਪਤਿਨੁ
ਮੀਅਨਾਥਕੇਨਾਥ ਗਤਉ ਸੁਤਸੰਪਤਿਥਿਖਿਅਰਸਭਗਵਤਾ
ਬਤਤਜਮਕੈਪਾਥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਗਾਉਗੁਨਗੋਥਿਦਉਪਰੁਸਾਗਰੇ
ਖਾਤਾ ਸਗਨਿਸਮਰਥਅ ਥਅਗੋਚਰਤਹਿਸਿਮਰਤਦੁਖ
ਦੀਨਪੁਰਿਜਨਥਾਥਤਮਿਥੋਥਿਖਤਪੁਰਿਮਾਥ
ਕੇਦਾਰ ਮਹਾ ॥

ਜਾਤ ਤਹਿਗੋਪਾਲਅਨਗੀਗਿਰਾਚਤਮਿਥਿਅਪਤਿਰਤਖਤ
ਪਨਜਥਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋਗਵੇਸੰਗਿਨਾਨਿਬਤਤਮਾਤ ਮਿਗਰਿਨਾਨ
ਥਿਗਚਿਓਥਾਵਰਦੁਮਥਾਇਅਰੀਗਿਰਾਤ ਮਾਨਮੋਤਮਮਦ
ਤਤਕਮਕੁਧਕੈਖਾਤ ਕਰਗਾਤਿਥੇਤਦਸ ॥ ਕਉਪੁਭਜਤਿਉ
ਤਤ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਾ ॥

ਥਿਸਰਤਨਾਤਿਮਨਤੇਤਹੀ ਅਥਾਇਤਪ੍ਰੀਤਿਮਤਪ੍ਰਬਲਕਰੀਅ
ਖੈ ਜਗੀਰਤਉ ਬੁੰਦਕਤਤਿਅਗਿਚਾਤਿਕਮੀਨਗਤਾਪ
ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਰਸਨਾਟੇਵਏਤਪਰੀ ਮਤਾਦਕੁਰੰਕਮ
ਥੇਧਤੀਖਨਸਰੀ ਪੁਭਚਗਨਕ ਲਰਸਾਲ ਗਾਠਿਥਾਧਿਪ

੧੧ ੧੧ ਕੇਦਾਰ ਮਹਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਥਸਤਹਿਦ
ਥੋਰ ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਰਿਠਾਕੁਰਗਾਤਿਥੇਤੁਅਪਨੀਓ ਗਤਉ
ਕਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਰਤੁਧੋਰ ਸੰਤਸੰਗਿਤਹਿ
ਥੋਤਿਥਉਧਰਤੇਥੇਮੋਰ ਗਰਭਕੁੰਟਮਤਿਜਿਨਾਤਿਧਾਰਿਥਿਨੀ
ਥਨਮਤਿਤੋਰ ਤਹਿਸੁਕਤਸੁਰਨਸਮਰਥ ॥ ਅਨਾਨੀਨੀਤੋਰ

੨੧ ੨੧ ਕੇਦਾਰ ਮਹਾ ॥ ੫ ॥

ਮਥਕਾਨੁ ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਰੁਦਿਨੁਗੈਨਿਭਏਕਲਮਲਾ
 ਤਿਅਗਿਚਲਨਸਗਲਸੰਪਾਤੇਕਲਮਿਧਾਨੁਮਿਥ
 ਦੁਰੰਤਅਸਾਫੁਠਸਰਪਰਮਾਨੁ ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਲਮੁਗਤਿ
 ਯਾਗੁਪਿਆਨੁ ਨਮੁਨਿਧਾਨੁਲਭੁ ਬਸਤੁਇਤਪਰਵਾਨੁ
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਤਲਾ ੫

ਕੇਨਮਕਅਧਾਰ ਕਲਿਕਲੇਸਨਕਥਾਭਿਅਪੈਸੰਤਸੰਗਿਭਿਉਤ
 ਨਉ ਕਰਿਅਨੁਗੁਤੁਆਪਿਗਾਧਿਭਿਨੁਤਉਪਜਤਉਥੇਕਰੁ ਜਿਸੁ
 ਗਤਿਉਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਤਤਨਤਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖਮੰਗਲਅੰ
 ਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰ ਦਸਸਰਗਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਾ
 ਕੇਦਾਰਾ ਮ ੫

ਮਾਭਿਨੁਧਿਗੁਮ੍ਰੇਤ ਜੀਵਨਰੂਪਭਿਸਾਰਿਤਿਉਕਤਜੀਵਨਤੋਤ
 ਖਤਪੀਤਅਨੇਕਭਿਜਨਜੈਸੇਭਾਰਥਾਤਕ ਖਤ ਅਠਪਤਰ
 ਮੁਪਾਇਅਜੈਸੇਭਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ ਤਜਿਗੋਪਾਲਜੇਅਨ
 ਸੇਥਤੁ ਕਾਗੀਰੋਤ ਕਰੇਜੋਤਿ ਦੁਨਮਾਗੈਤਰਿਖਉਕੰਠਿਧ
 ਗੁਕੇਦਾਰਾ ਮਤਲਾ ੫

ਪੁਰਿਥੇਮੁਖਮਲੀ ਗੁਣਾਚਰਤਸਦਾਪੁਰਨਤਦੇਖਭਿਅਧੇ
 ਲੀ ਗਤਉ ਗੁਰਬਚਾਰੇਕਾਰਜਸਰਬਪੁਰਨਹੀਤਉਤਨਤਲੀ ਪੁ
 ਰਅਨਿਕਸਰਬਤਪੁਰਨਭਿਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ ਗਤਿਭੁਜਲੀ
 ਸੁਅਪਨੋਜੋਤਜੋਤ ਰਲੀ ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਥੁਆਇਓ
 ਸੰਗਿਚਲੀ ॥੧੬॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਤਲਾ ੫

ਕੇਨਮਕੀਮਨੀਰੁਚੈ ਕੋਟਿਸੰਤਿਅਨੰਦਪੁਰਨਜਲਤਥਾਤਭਿਉਥੈ
 ਸੰਤਮਾਗਿਚਲਤਪ੍ਰੀਤਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀ
 ਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ ਚਰਨਕਮਲਧਿਅਨੁਭੀਤਰਿਧ
 ਯਤਿਸੁਅਮੀਸੁਥੈ ਸਰਨਦੇਵਅਧਾਰ ਬਤਾਰਿਜਮੁਨੀ

16 ਸੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਕਰਾ ਮਾਲੀਗਉਰੇਕ ਪਤਿ ੫੯੩

ਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੪
ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹੋ
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
ਦਾਤਾ
ਸਭਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁ
ਨਿਜਨਾ
ਮੇਰਾਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
ਲਾਗਾ
ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
ਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾਲਾ
ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
ਲਾਇਖਕਦੁਪਾ
ਉਪਦੇ ਮਤਲਾ ੫
ਪਤਿ ੫੯੪
ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
ਖਸਰ
ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
ਕਾਰ
ਅਸਮਤਲੀਤਰਿਕੋਲ
ਉਤੀਤਮਰਾਮਨਾਮਸੁਖ
ਸਭਕੇਸੰਗੀਨਾਤੀਤਾਰਿ
ਤਰਿਸਮਰਥਕੀਸੁਨਾ
ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਾਪਾਰ
ਮਨਿਤਨਿਥਾਸਿਰਧੇਗਾਪੁ

ਕੇਦਰਾ

ਚੰਤੁ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੫

ਮਿਥੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ ਹਤਾਉ ਪੁਰਿਗਤਿਅਸਾਧਕ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ਮਾਗੁਪ੍ਰਭਕਾਤਰਿਕੀਅਸੰਤਸੰਗਿਜਾਤਾ
ਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘਟਿਨਦਗਿਨੀਤਲਿਅ ਜੋਸਾ
ਅਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਤੀਤੰਨੈਘਾਲਿਅ ਤਰਿਗੁਣਨਿਧਿ
ਏਸਤਜੇਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਤਗਸੇਮਾਤਾ ਦਾਸਤੇਰੀਸਰਠਾਈ
ਗਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੋਧਿਅਸੇਅਨਾਹ
ਜਾਤੀ ਮੀਨਾਬਿਓਤਨਾਸਤੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਤੀ ਤਰਿਬਿਨੁਕਿ
ਹਤੀਐਦੁਖੁਕਿਨਿਸਤੀਐਚਾਤਿਕਬੁੰਦਪਿਆਸਿਅ ਕਬ
ਬਿਤਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੁਰਜਾਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਅ ਤਰਿਦ
ਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਮਭਾਗਾਅਨਾਦਿਨਤਰਿਗੁਣਗਾਤੀ ਦਾਸੁਕ
ਬੇਨਤੀਕਤਤਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾਟਿਕਾਤੀ ਸਾਸਾਬਿਨਾਜਿਉਦੇਗੀ
ਤਸੇਭਾਪਾਵੈ ਦਰਸਾਇਤਨਾਸਾਧਜਨਖਿਨਟਿਕੁਨਾਵੈ ਤਰਿ
ਨਜੋਰਤਨਰਕੁਸਸਤਲਚਰਨਕਾ ਲਮਨਬੋਧਿਅ ਤਰਿਗੁਣ
ਗਗੀਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀਕਤਤਨਜਾਇਨੈਬੋਧਿਅ ਤਰਿਸਿਉ
ਇਮਿਲਣਾਸਾਧਸੰਗਿਗਤਣਸੰਸੁਖੁਅੰਕਿਨਮਾਵੈ ਤਤਰਿ
ਲ ਕੇਸੁਗਾਨੀਜਾਤਸੰਗਿਸਮਾਵੈ ਪੋਜਤਪੋਜਤ
ਭਮਿਲੇਤਰਿਕੁਣਾਧਾਰੇ ਨੀਰਗੁਣਨੀਚੁਅਨਾਥਮੈਨਤੈਰ
ਚਾਰੇ ਨਤੈਦੋਖਬੀਚਾਰੇਪੁਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਾਬਿਰਦੁਬਖਾ
ਭਗਤਿਵਲਾਧੁਸੁਨਿਅਚਲੇਗਾਤਿਅਘਟਿਘਟਿਪੁਰਸਮਾ
ਅ ਸੁਖਸਾਗਰੇਪਾਏਅਸਤਜੇਸੁਭਾਏਅਜਨਮਮਗਤੁ
ਰੇ ਕੁਰਗਾਤਿਲੀਨੇ ਦਾਸਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰੇਤਰੇ

ਰਮਤੀਤੁਗੇਇਹਦਾਹੋਗਾਪਿਤਸਦਾਦਾਦਾਦਾਦਾਜਿਅਤਗਿਮਿ
ਭੁਗਾਇਓਪਤਿਤਪਾਵਨਾਮੁਨਰਤਰਿਮੰਦਭਾਗੀਅਨਾ
ਤੇਗਭਜੋਗੀਗਾਈਅਤਿਜਿਉਏਨੁਜਲਤਿਗਲਾਇਓ
ਰਿਪੁਭਾਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਮੁਨੇਮੈਥਾਇਓਤਰਿਗਮੇਨੇ
ਗੋਜਨ ਨਾਮਿਸਮਾਇਓ ਮਾਈਗਉੜਾਮਾਨ

ਮੇਰਾਮਨੁਗਾਮਨਾਮਿਰਸਿਥਾਗਾ ਕਮਲਪੁਗਾਸੁਭਇਅਗੁਰੁਪਾਇ
ਜਪਿਓਭੁਮੁਭਉਭਾਗਾ ਗਤਉ ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਥਾਗੋਮੇਰਾਤਿਅ
ਨੁਸੋਇਓਗੁਰਮਤਿਜਾਗਾ ਕਿਥਾਬਿਖਖੀਨਭਏਸਾਂਤਿਅਗੁਰੁ
ਧਾਰਿਓਵਤਭਾਗਾ ਮਨਮੁਖਰੰਗਕਸੁੰਭਨੈਕਚੁਅਜਿਓਕਸ
ਰਿਦਿਨਚਾਗਾ ਖਿਨਮਤਿਬਿਨਮਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਰੰਧੁਪਰਮਾ
ਥਾਗਾ ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਧ ਅਤਿਗੁਰੀਜਿਉਓਗੁਮਜਾ
ਤੁਥਾਗਾ ਕਾਇਆਕਾਪਰੁਚੀਰਬਤਠਾਗੇਤਰਿਗੰਗੁਨਲੈਸਭਾ
ਤਰਿਚਰਿਓਗੁਮਿਥੇਗੁਰਸੰਭਾਤਰਿਗੰਗੀਚਭੁਲੈਰੰਗਾ ਜਨ
ਨਕੇਚਰਨਪਖਰੈਜੋਤਰਿਚਰਨੀਜਨੁਥਾਗਾ

ਮਾਈਗਉੜਾ ਮਤਲਾ ੪

ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾਥਾ ਮੇਰਾਮਨਤਨਲੀਨਰਾਇਅ
ਨਮੈ ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਥਾ ਗਤਉ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਿਅ
ਤਰਿਤਰਿਮਨਿਜਪੀਐਤਰਿਜਪਮਾਥਾ ਜਿਨਕੇਮਸਤਕਿਥੀ
ਤਰਿਮਿਥਿਅਤਰਿਬਨਮਾਥਾ ਜਿਨਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਅਤਿ
ਕੇਸਰਬਜੰਜਾਥਾ ਤਿਨਜਮੁਨੇਜਿਨਾਵਈਗੁਰਕੇਤਰਿਗੰਗ
ਤਮਬਰਿਕਕੇਭੁਨਜਾਦੁਤਰਿਮਾਤਪਿਤਾਪੁਤਪਾਥਾ ਕ
ਇਆਅਗਨਿਨਿਤਮੇਥਤੇਗੁਰਿਰਥੇਦੀਨਦਇਆਥਾ
ਥੇਨਿਰਮਲਤਇਆਸਭਿਕਿਥਾਬਿਖਤਰਿਜਸੇਜਾਥਾ ਮਨਿਅ
ਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਨਾ ਸਥਦਿਨਿਤਲਾ

ਮਾਈਗਉੜਾ ਮਤਲਾ ੫

ਤਹਿ ਰਜ ਸਭ ਕਿਲ ਬਿਖ ਕਾਟਾ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਉ ਰਧਾ ਰਿਭਗੁਰ
 ਜੀ ਸੁਕੀ ਜੋ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਪੁਰ ਕੀ ਮੈ ਕਤ ਸੁਰ
 ਸੁਮਨ ਦੇ ਵਧਿ ਕਟਿ ਕਾਟਾ ॥ ਤਹਿ ਸਾ ਜਨ ਮੇਲਿ ਓਗੁ ਰਿਪੁ ਰੇਗੁ
 ਜਿ ਕਾ ਨਹ ਦੇਣਾ ॥ ਮਕ ਗਾਇ ਗਾਗਾ ਬਤੁ ਕੀ ਅਸਰੀਰ
 ਅਪਕਾਟ ਬਿਨ ਤਹਿ ਨ ਮਕ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਤੁ ਕੰਚਨ ਦੀ
 ਟੇ ਕਾਟੇ ॥ ਤਹਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਜ ਸੁਗਾਇ ਓਮ ਨ ਉਘ
 ਟ ਕਪਾਟਾ ॥ ਤਿਕਟੀ ਠਹਿਰ ਮਭਉ ਭਾਗਾ ਬਜਰਾ ਮਟੁ ਕੀ
 ਕਲਜੁ ਗਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਤਿ ਨਿਪਾਇ ਅਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ
 ਖੇਲਿ ਲਾਟ ਜਨ ॥ ਕਰ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਅਸਤੁ ਲਾਖੀ ਕੁ
 ਭੇਟਾ ॥ ੬੫ ॥ ਛਕਾ ॥

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਈ ਗਉੜਾ ॥ ਮੁਲਾ ੫

ਟਲ ਤਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗ ॥ ਅਵਗਟੁ ਲਾਭੁ ਠੀ ਅਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿ
 ਰੁ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਲੀਖਿ ਅਤੇ ਮੇਲੇ ਸੰਗਾਹ ਸੰਸਾਰ
 ਜੇ ਬੁਝਾਰਿ ਅਤੁਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇ
 ਸਾਧਕੇ ਤਜਿ ਲਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਤੁ ਦੁਜੀ ਅਸਰੀਰ
 ਲੇ ਕਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰ
 ਪਾਹ ਪੁਰਿ ਤਵ ਨਾਮੁ ਤਹਿ ਆਕ ਨ ਮੇਟ ਦੁਹ ॥ ਅਗਮ
 ਬਿਦਕ ॥ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ਧਨ ਧੰਨ ਤੇਜਨ ॥ ਜਿ
 ਨ ਮਾਉਰੇ ਧਾਰ ॥ ਮਾਈ ਗਉੜਾ ਮ ੫

ਮਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤੁ ਵਤਉ ਧਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ
 ਮੇਟ ਤਿਧੰਧ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ ਮਗਨਿ ਤੁਟ ਤਿਥੰਧ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ ਮਗਨਿ ਮੁ
 ਰਤੁਰ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ ਮਗਨਿ ਕੁਲ ਤਉ ਧਾਰ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ ਮਗਨਿ ਭਉ ਦੁਖ
 ਜਾਕੈ ਸਿ ਮਗਨਿ ਅਪਦ ਟਰੈ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ ਮਗਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਧ ॥ ਜਾਕੈ
 ਜਗਨਿ ਨੀਸੰਤਾਧ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ ਮਗਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿ

੫੮੮

ਮਗਨਿਕਵਲਾਦਾਸਿ ਜਾਕੈਸਿਮਗਨਿਨਿਧਿਨਿਧਾਨ ਜਾਕੈਸਿਮ
ਤਰੇਨੇਦਾਨ ਪਤਿਤਪਾਵਨਾਮੁਤਰੀ ਕੋਟਿਭਗਤਭਿਧਾਨ
ਤਰਿਦਾਸਦਾਸਾਦੀਨਸਰ ਨਾਮਾ ਮਾਥਾਸੰਤਚਰਨ
ਮਾਥੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੋਸਤਾਏ

ਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਪੁਗਨਕਾਮਾਗਉ ਭੁਰਤਕਉਜੈਸੇਥੈ
ਲਤ ਭੁਰਤਦੀਪਕਾਮਿਲਤਤਿਲਤ ਜਲਤਅਗਨਿਮਿਲਤ
ਜੈਸੇਥੈਰਿਕਮੁਖਤਿਖੀਰ ਜੈਸੇਰਲਮਤਿਸਖਾਭੁਤ
ਖੇਭੋਜਨਮਾਤ ਜੈਸੇਕਿਰਤਿਵਰਸਮੇਘ ਜੈਸੇਖਲਾਸਰਨੇਘ
ਗਰੁੜਮੁਖਨਤੀਸਰਪਰਾਸ ਸੁਆਧਿਜਗਨਤੀਖਾਏਵਿਧਾਨ
ਸੇਅੰਗਤਿਰਦੇਮਾਤਿ ਜੈਸੇਦਾਨਚਕੀਰਗਤਿ ਥੁਰਤਉ
ਥੋਰਕਤਿਉਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਤੁਤੀ ਉਚੁਚ ਥੁਰਤਉ
ਮਰਤ ਤਰੇਸਾਰ ਮਾਥੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਏਤੀਤਮਾਰੈਸਠਲਕਾਜ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਥੇਤੀਵਾਜਿ
ਚਰਨਸੰਤਮਾਥਮੋਰ ਨੈਨਦਰਸਪੋਖਉਨਿਸਿਭੋਰ ਤਸਤਮਰੇ
ਟਲ ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨਸੰਤਥਟਲ ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤੀ
ਸੰਤਗੁਨਥਸਤਿਮੇਰੈਚੀਤਿ ਸੰਤਅਗਿਅਮਨਤਿਮੀਰ ਮੇਰੇ
ਭਾਖਿਗਮੈਸੰਤਰੀਰਾ ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰਾਤੋਇਨਿਵਾਸੁ ਸੰਤਕੀਰਤੀ
ਥੁਰਤਉਆਸਾਸੰਤਥਚਨਮੇਰੇਮਨਤਿਮੰਤ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇ
ਤੰਤ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ ਏਤਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਮੋਤਿਦੇ
ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਧਾਰਿ ਜਨਸੰਤਕੇਮੇਰੇਰਿਦੈਮਧਾਰਿ
ਮਾਥੀਗਉੜਾ ਮ. ੫ ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਤੀਉਰੀ

ਨਕਰਵਨਤਜਗਤਜੁਰਿ ਰਹਤਉ ਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸੁਨਾਮੁ ਥੁਰਤਉ
ਸੇਸੁਖਕੀਓਥਿਸੁਮੁ ਸੇਗਲਨਿਧਿਤਰਿਤਰਿਤਰੇ ਮੁਨੇਜਨਤਰੇ
ਕਰੇ ਜਾਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਤਿ ਜਿਸਤੋਥਿਰਥਾਕਉਨਾਤਿ
ਜੈਤਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਸਦਾਸਦਾਸੇਵੁਕਿਘਾਲਾ ਸਦਾਧਰੁ

ਥੇਮੁਤਤਾਨੁਤੀਕੋਥਕਾਇ ਸਭਕਿਓਕਰਨਾਅਪਨਾ
 ਨਮੋਗੁਤਾਕਉਜਾਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿਕਉਤਉਥਾਇਤਹ ਜਾ
 ਕਉਪੁਥੇਕਰੀ
 ਮਾਠੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥

ਜਗਬਕੀਸਰਨਾ ਜੀਉਪਿੰਡਧਨਗਾਸਿਮੇਰੀ ਏਕੁਕਰਨਕਰਨ ॥੧॥
 ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜੀਵਦੈਕਮੁਖੁ ਗਵਿਗਤਿ
 ਬਤਠਾਈਸੁਖਮੇਅਸਥੁਲਾ ਅਲਜਾਥਾਥਿਕਾਰਤਜਿਸਥਿ
 ਨਾਨਿਤਗਉ ਕਰਜਾਕੈ ਦੁਨਮੰਗੈਦੇਤੁਅਪਨਾਉ
 ਮਾਠੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਭਦੇਵਅਪਾਰ ਕਉਨੁਜਾਨੈਚਲਤਤੇਰੇਕਿਉਅੰਤਨਾਤੀਪਾਰਾ ॥੧॥
 ਇਕਾਖਿਨਤਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਘਾਤਿਭੀਨਿਕਰਦੈਤਹ ਜੇਤ
 ਪਾਰਜਨਾਪੁਰਦਨੁਦੇਇਦਤਾਰ ਤਰਿਸਗਨਿਅਹਿਓਦਸੁ
 ਰੁਚੇਚਅਗਮਮੂਰਾ ਗਾ ਕਾਢਿਓਤੁਰੁਜਲਥਿਕਮਤੇਜਨ
 ਸਦਥਾਇਤਹ ਮਾਠੀਗਉੜਾ ਮ ੫

ਤੀਬਸਿਰਹੇਗਪਾਥਾ ਦੀਨਬੰਧਵਰਗਤਿਵਥਲਸਦਾਸਦਾ
 ਘਰੁਹਉ ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਤੁਏਪੁਭਾਥਿਨਾਤੀਕੋਇਪੁ
 ਅਸੰਗਲਮੰਰਥਏਕਸੁਆਮੀਸਹਿ ॥੧॥ ਕਰਨਿਤਰਿਜਸੁਨੇ
 ਸਨਗਸਨੇਤਰਿਗੁਨਗਉ ਥਾਇਤਹਿਜਾਏਸਦਾ ਦੇਤੁਅ
 ਏਤੁ ॥੧॥

੫੮੬

ਤਤਕਰੇ ਭੋਰਉ ਕਾ ਤਤਕਰਾ
ਮਤਲੁ ੧

- ੧ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਤਾਰੇ ਕਥਾ ਤੋਹਿ
- ੨ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਤੇਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇ
- ੩ ਨੈਨੀ ਵਿਸਦਿ ਨਤੀ ਤਨੁ ਤੀਨਾ
- ੪ ਭੂਗੀ ਚਾਬਕਸ ਨ ਕਰੁ ਖਿਸੇ ਤਰ
- ੫ ਸਗਲੀ ਗੈਨਿ ਮੇਵ ਤਗਾਇ ਛਾਇ
- ੬ ਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
- ੭ ਭਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਗਬ ਧਨ ਪਾਗੁ
- ੮ ਜਗਨ ਤੋ ਮਧੁਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਤ
- ੯ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤਲੇ ਅਤਿਨੀ

੧੦

- ੬੦੦ ਗੁਰੇ ਮਤਲੁ ੩
- ੬੦੧ ਮਨ ਮੁਰੇ ਪਰੁ ਬਿਨੁ ਵੈਸਾ ਵੈਸਾ
- ੧੦ ਕਲਜੁਗ ਮਤਿ ਬਤੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਤਿ
 - ੧੧ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰਹੈ ਵਿਅਧੇ
 - ੧੨ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੰਗੀ
 - ੧੩ ਦੁਖਿ ਵਹਿਸੈ ਦੁਖਿ ਮੰਗੈ ਦੁਖਿ ਦੇ
 - ੧੪ ਸਬਦੁ ਵੀਦੇ ਰੇ ਸੇਜਨ ਸਚਾ ਜਿਸੇ
 - ੧੫ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਖਾ ਪੈ ਅਸਨੁ ਤਿਤੇ ਰੇ
 - ੧੬ ਕਲਿ ਮਤਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਥਤਾ
 - ੧੭ ਮਨ ਸਾਮਨ ਤਿਸ ਮਾਇ ਲੋਗੁ ਸਾਕਦੇ
 - ੧੮ ਬਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਧਿ ਰਾਤਾ ਕਲੇ
 - ੧੯ ਤਉ ਮੇ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣਾ ਅ
 - ੨੦ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆਲੇਖੁ ਤਾਗਿ ਗਵਿਦ
- ੬੦੨੨੧ ਅਪੇਦੈ ਤਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸਤ ਜਨ ਕਰੇ
- ਅਪੇਰਖਾ ਸੋਈ

ਭੋਰਉ ਮਤਲੁ ੩

- ੧ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬੁਨ ਕਰਿ ਅਤੁਕੁ
- ੨ ਜੋਗੀ ਗਿਰੀ ਪੰਡਿਤੁ ਭੋਖਿ ਅਧ
- ੩ ਜਕਉ ਗਥੈ ਅਪਣੀ ਸਰਣਈ
- ੪ ਮੈਕਾ ਮਣਿ ਮੇਰ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰ
- ੫ ਸੋਮੁ ਨਿਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੇ
- ੬ ਰਾਮਨ ਮੁਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ
- ੭ ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਜਿਤਨੇ ਲੋਇ
- ੮ ਗਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤ ਸਨਾਇ ਕਉ ਪਰੇ

ਭੋਰਉ ਮਤਲੁ ੪

- ੧ ਤਰਿਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ
- ੨ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਰੂਸ ਭਨ ਮਾਤਿ
- ੩ ਬੋਲਿ ਰਿਸ ਮੁਸਫਲੁ ਸਾਧਗੀ
- ੪ ਸੁਭਿ ਤੁਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪ ਮਾਈ
- ੫ ਤਰਿਕ ਸੰਤੁ ਤਰਿਕੀ ਤਰਿ ਪੂਰਤਿ
- ੬ ਤੇਸਾ ਪੂਰਿ ਮੇਲੁ ਸੁਅਮੀ
- ੭ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਤਰਿ ਤੇਰੀ

ਪਨੇ
੬੦੫

ਭੋਰਉਮਤਾ ੫

ਪਨੇ

ਭੋਰਉਮਤਾ

੧ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਰਬਠਾਪਾਏ

੨ ਸਗਰੀਯੋਤਿਪਾਸਿਭਾਰੇਰਾਪੀ

੩ ਊਟਤਸੁਖੀਬੈਠਤਸੁਖੀਆ

੪ ਵਰਤਨਗਤਉਨਮਾਤਰਮਦਨਾ

੫ ਦਸਮਿਰਗੀਸਤਜੇਬੀਧਿਅੰ

੬ ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿਖਵਾਏਆ ੬੧੦

੭ ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਤਨਸਗਲਉਪਾਵਨ

੮ ਬਨਮਠਿਪੇਖਿਓਤਿਨਮਠਿਪੇ

੬੦੬

੯ ਨੀਕਟਿਥੁਥੈਸੋਥੁਗਕਿਉਕਰੈ

੧੦ ਜਿਸੁਤ੍ਰਾਖਤਿਤਿਸੁਤੈਕਉਨਮਠੈ ੬੧੧

੧੧ ਤਉਕੜੀਐਜੇਤਵੈਥਾਤਰਿ

੧੨ ਬਿਨਬਾਜੇਕੈਸੋਨਿਰਤਕਾਰੀ

੧੩ ਤਉਮੈਗੁਮਨਖਕਉਦੀਨਾ

੬੦੭

੧੪ ਚਿਤਿਅਵੈਤਾਮਤਾਅਨੰਦੁ

੧੫ ਬਾਪੁਤਮਾਸਦਾਚਰੰਜੀਵੀ ੬੧੨

੧੬ ਨਿਰਵੈਗਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪੁਰੁ

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਮੇਗਬੇਮੁਤਾਜੁ

੧੮ ਨਾਮੁਲੇਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭਇਓ

੬੦੮

੧੯ ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ

੨੦ ਮੋਤਿਦੁਤਗਨਿਅੰਧਿਸਿੰਗਰੀ ੬੧੩

੨੧ ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਅੰਤਰਿਜਾਮਿ

੨੨ ਤ੍ਰੀਮੇਗਪਿਤਾਤ੍ਰੀਮੇਗਮਤਾ ੬੧੪

੨੩ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ

੨੪ ਰੋਵਨਾਗਿਰੰਜੁਬਨਾਇਆ ੬੧੬

੬੦੯ ੨੫ ਭਗਤਕੋਨਿਦਕਜਨੀਕਰਨਾ

੨੬ ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਬੇਦਅਨੁਰ

੨੭ ਨਿਰਧਾਨਕਉਦੇਵਤੁਮਨਾ

੨੮ ਸੰਤਮੰਗਲਮਠਿਭੋਮ

੨੯ ਰੋਗਕਵਨਜੇਗਧੈਅੰਧ

੩੦ ਤੇਗਟੇਕਰਤੁਭਲਮਨ

੩੧ ਧੁਖਮੇਭਗੀਪਰਾਨੀਦ

੩੨ ਸੁਖੁਨਾਤੀਬਤੈਧਨਿਖਦੇ

੩੩ ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਅੰਧਿਭੋਮ

੩੪ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਦਰ

੩੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਾਨੰਦੁ

੩੬ ਜਲਿਮਰੈਜੇਨਾਮੁਦੇਵ

੩੭ ਗੁਰਸੁਪੁਸ਼੍ਟਅੰਧੋਗਦੇ

੩੮ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ

੩੯ ਤਨੁਮਨੁਗਤਾਮੰਗਰਾ

੪੦ ਨਾਮੁਲੇਤਕਉਬਿਧਾਨਾ

੪੧ ਅਪੇਸਾਸਤਅਧੇਬਦ

੪੨ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਰਚਿਨ

੪੩ ਅਨਿਕਗਿਆਨਕੋਨ

੪੪ ਆਗੈਦਰੁਪਥੈਨਾਨ

੪੫ ਕੋਟਿਮਾਨੋਰਥਾਵਨਾ

੪੬ ਲੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਬਨੁ

੪੭ ਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁ

੪੮ ਸਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿ

੪੯ ਅਪਨੇਦਨਕਉਤੈਨਾ

੫੦ ਚਿਤਿਅਵਤਪ੍ਰਾਨਾਨ

ਭੋਰਉਮਤਾਪਰੀਕਸੇ

੧ ਅਤਮਮਾਨਸਮਾਨ

੨ ਤਿਨਿਕਰਤੇਈਕੁਖਭੁਭ

੧ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰੋਮੋਰਾਗ

੨ ਕੇਵਲਸਿਖਮਾਨਸਾ

੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਰਤੁਕੋਨ

੪ ਅਪਣੀਦਾਇਕਾਨੁ

੫ ਭਗਤਮਾਨਿਅੰਤਰੁ

੬ ਤ੍ਰਿਕੋਣਕਸਦਾਦ

੭ ਧੰਦਮਜਨੀਜੋਧਦਾ

੮ ਨਿਦਕਕਉਲਖ

ਲਗਵਾਇ ਰਹਾਉ -- ਜਿਤਵਾਹੀਗਿਨਤੀਤਰਿਗਤੀਜਬਸੋਲਤਰੇ
ਸੰਤਜਨਕੀਨਿਦਾਵਿਆਪਸਿਪਸੁਭਰੇਕਦੇਨੀਨੀਰੋਅੰਮ੍ਰਿਤਕ
ਵਿਗਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮੇਲਾਏ ਜਬਲਗੁਸਬਰੇਭੇ
ਨਤੀਆਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ ਅਨਕਦੁਖੁਕਰਕਾ
ਜਨਮਿਏਕਦੁਸਚਿਅਗਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਕੋਏਵਿਚਾਰਾ ਭੈਰਉਮਤਲਾ

ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਤੀਦਿਨਸੁਜੰਜਾਇਗਵਾਇਆ ਬਿਨਾ
ਲੁਖਜੀਨਤੀਪੁਰਜਾਨੀਆਜਿਨੀਏਤੁਜਗਤਉਪਾਇਆ ਮੇ
ਕਿਉਭੁਟਸਿਦਖੁਰਗੀ ਵਿਆਲੇਆਵਸਿਕਿਅਲੇਜਾਵਸਿਮਾ
ਪਤਗੁਣਕਾਰੀ ਰਹਾਉ ਏਧਰੇ ਕਮਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਓਭੀਮਾ
ਧੈਮਿਰਿਧੰਧਾ ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਦਾਮਿਰਿਤੇਗੈਬਿਨਨਵੈਗਲਿਫ
ਤਗਰੀਚਾਲਨੇਤਰੁਨਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਗਤਿਨਤੀਗਾ
ਸਾਸਰੁਬੇਦੁਰੈਗੁਣਤੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲੇਏਧੁਕਮਾਈ ਕੋਏ
ਲੁਖਭੁਕਤਪਾਵਸਿਦੁਗਮਤਿਗਿਅਨਵਿਤੁਣੇ ਸਬਦਬੀਚੀਜ
ਗੁਰਚਾਖਿਆ ਸਾਚਿਪਤੀਏ ਭੈਰਉਮਤਲਾ

ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗਮੁਰਸਨੇਰੰਗਿਰਾਤਾ ਅਵਰਜਾ
ਸਬਦੁਪਥਾਮਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਥਾਤਾ ਸੰਜਨਾਐਸਮੇ
ਨਿਭਾਵੈ ਆਪੁਮਾਰਿਅਪਰੰਪਾਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ
ਅੰਤਰਿਬਤਰਿਤੁਨੀਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸ ਘਰ
ਦਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਗਵਿਰਤਿਆਸਚੁਵੇਸੋ ਸਾਚਿਗੇ
ਚੇਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਤਵਾਮਿਥਿਆਮੈਲੁਨਗਈ ਨਿਰਮਲਨਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਥਿਕ
ਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਰਾਈ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਤਿਗੁਰਸੇਵ
ਭੈਰਉਮਤਲਾ

ਤਿਰਦੈਨਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ ਅਮਰਪਦ

ਗੁਰਗੁਰਸਤਜਪਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ ਮਨੋਰਾਮਭਗਤਿਚਿ
ਭਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਮਨਾਮੁਜਪਿਤਿਰਦੈਸਤਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾ
ਐ ਗੁਰੂ ਭਗਮੁਖੇਦੁਭਰਿਕਬਨੁਭੂਟਸਿਅਵਤਜਾਤਨਜੀ
ਗੁਰਗਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਭੁਭਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ ਧੰਧ
ਤਸਗਲਪਾਤਿਐਵਸਿਭਗਮੁਨਾਮਿਗਵਾਗ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁ
ਤਿਨਤੀਕਬਤਿਐਧੁਲੇਧੰਧੁਪਸਾਗ ਅਕਲਾਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁ
ਜੀਅਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮੁਆ ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਏਕੋਜਾਨੀਆ ਅ
ਗੁਰੂਆ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ਜਗਨਨੰਮ
ਗੁਰਪੁਪੁਜਾਦੇਤਦੁਖੀਨਿਤਦੁਖਸੇਤੈ ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵ
ਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਤੈ ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਭਿਏਜਗਿਜਨ
ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬਲੀਬਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਤਫਲੁਮਰਿਨਾ
ਤਉ ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਅਕਰਗਵਾਏਸੰਧਿਅਕਰਮਤਿ
ਥਕਰੈ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਤਪ੍ਰਾਣੀਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਉਗਧਿ
ਜੈ ਰੰਗਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤਧੰਤੀਤੀਰਥਗਵਨੁਅਤਿਭੂਮਨੁ
ਜੈ ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਾਵੈਜਪਿਐ ਗੁਰਸੁਪਾਰਿਧੰ
ਗਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤਬੋਰਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇਆ
ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਾਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਧੈਭੇਖੁਭਇਆ ਜੇਤੇ
ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਾਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਧੈਭੇਖੁਭਇਆ ਜੇਤੇ
ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਾਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਧੈਭੇਖੁਭਇਆ ਜੇਤੇ
ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਾਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਧੈਭੇਖੁਭਇਆ ਜੇਤੇ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीमद्भगवद्गीता ॥
 अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादनम् ॥
 अर्जुन उवाच ॥ द्रुपदमुनिमुपसंगम्य
 तत्त्वमेतदब्रवीत् ॥ १ ॥

ਗੁਰੁਮਤਿਮਤਲਾ ੩ ॥ ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਨੁਕੰ
 ਬੁਤਮਥਿਦੇਸੰਬੁਤਮਥੁਤਲੀ ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਮੁਰਖ
 ਇਸੁਗਰਬੁਤਚਲਤਿਬੁਤੁਵਿਕਾਰਾ ਗੁਰੁ ਚਰੇਵਗਨਾ
 ਬੁਤਮਥਿਦੁਤਸਤੁਥਿਪਤਿਤਲੀ ਮਾਟੀਏਕਸਗ
 ਬੁਤਭਿਗਿਤਾਤੇਘੋਰੇਕੁਮਾਰਾ ਪੰਚਤਤਮਿਥਿਦੇ
 ਘਾਟਿਵਧਿਕੋਕਰੇਬੀਚਾਰਾ ਕਤੁ ਰੇਤੁ
 ਬੁਤਮਥਿਦੁਤਲੀ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਤਲੀ
 ਗੁਰੁਮਤਲਾ ੩ ਜੋਗੀਗਿਤੀਪਭਿਤਭੇਖਧਾ

ਸੁਤੇਅਪਣੇਅਤੰਕਰੀ ॥ ਮਾਇਅਮਾਇਮਾਤਗਤਿਅਸੋਇ
 ਸਤਗੋਨਮੁਸੈਕੋਇ ਗੁਰੁ ਸੋਜਗੋਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੇ ਪੰਚਦੁਤ
 ਵਸਗਤਿਕਰੇ ਸੋਜਗੋਜੇਤਤੁਵੀਚਰੇ ਆਪਿਮਰੈਅਵਗਨਤ
 ਸੋਜਗੋਜੇਏਕੋਜਾਣੇ ਪਰਕਿਰਤਿਬੁਝੈਤਤੁਪਥਾਣੇ
 ਵਗਨਾਵਿਚਿਜਗੋਕੋਇ ਜਮੇਕਲੇਤੋਬੁਟੇਸੋਇ ਕਤੁ ਜ
 ਗੋਸੋਇ ਗਿਅਨੁਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤੀਤਲੀ

ਗੁਰੁਮਤਲਾ ੩ ਜਾਕਉਰਖੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ ਸ
 ਭਗੋਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰੁਪੁਕਾਰਾ ਤੁਕਮੇਤੰਅ
 ਕਮੇਵਗਤਾ ਗੁਰੁ ਇਤੁਅਕਾਰੁਤੇਗਾਏਧਾਰਾ ਬਿਨਮਤਿਬਿਨਸੈਕ
 ਜਲਗੋਬਾਰਾ ਕਰਿਪਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਇਆ ਗੁਰਕਿ
 ਪਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ਕਤੁ ਮਾਰਿਜੀਵਲੈਸੋਇ ਐ
 ਗੁਰੁਤਰਮਿਨੁਲੁਭੁਤੁਕੋਇ ਗੁਰੁਮਤਲਾ ੩ ੫੩੧

ਮੇਕਮਦਿਮੇਕਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ ਜੇਤਕਰਾਏਤੇਤਕਰੀਸੀਗਾਰੁ ਜਾਂ
 ਤੁਭਵੇਤਾਂਕਰੇਭੋਗੁ ਤਨੁਮਨਸਾਚੇਸਾਤਿਬਜੋਗੁ ਗੁਰੁ ਉਸਤਤਿਨਿ
 ਕਰੇਕਿਅਕੋਈ ਜਾਅਧੋਵਗਤੇਏਕੋਸੋਈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਿ
 ਮਕਸਾਈ ਮਿਲਓਗੀਦਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ ਭਨਤਿ
 ਕਰੇਕਿਅਕੋਈ ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਵੇਸੋਇ

੬੪

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩

ਸੋਮੁਨਿ ਜੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਮੈ

ਦੁਬਿਧਮਾਰਿਬੁਤਮੁਬੀਚਰੈ ॥ ਇਸੁਮਨਕਉ ਕੋਈਖੋਜਤੁਤੈ
ਮਨੁਖੋਜਤਨਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ ॥ ਗਤਉ ਮੁਲਮੋਤੁਕਰਿਕਰਤੋਜਨ
ਉਪਾਇਆ ਮਮਤਾਭਾਇਭਗਮਿਭੋਭਾਇਆ ॥ ਇਸੁਮਨਜੇਸੁ
ਪਿਤਪਰਾਣ ਮਨਕੇਵੀਚਾਰਿਤੁਕਮੁਥਾਇਸਮਾਣ ॥ ਕਰਮੁ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰੈ ਇਤੁਮਨਜਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਮੈ
ਕਾਮੁਭਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸਭਮਾਇਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਗੀ
ਜੋਜਾਣੈਭਉ ॥ ਅਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ ॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩

॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਰ

ਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਣਤਾਰ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਨਾਮੁਸਮ
ਸਦਤੀਨਿਬਤੈਤੇਰੈਨਾਲਿ ॥ ਗਤਉ ਨਾਮੁਨਚੇਤਨਿਮਨਮੁਖਗਦਰ
ਬਿਨੁਨਵੈਕੈਸੇਪਾਵਤਿਪਾਰ ॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ ॥ ਦੇਵਤ
ਕਉਜੈਕਾਰੁ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ ॥ ਤਿਰਦੇਨਾਮੁ
ਵਸਾਏ ॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩ ॥ ਨਾਮੋਉਪਦੇ

ਭਿਜਿਤਨੇਲੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਤਉਇ ॥ ਤਰਿਜੀਉ
ਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਰਿਅਈਦੇਇ ॥ ਗਤਉ
ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕਲਉਪ
ਣਤਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿ ॥ ਅਉਖੋਤੋਵਾਇ
ਟਖਾਤਿ ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ ॥ ॥ ਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਤਉਇ
ਗੋਵਿਦਪ੍ਰੀਤਿ

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩

ਕਾਦਿਕਉਧਰੇ ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਵੀਚਰੇ ॥ ਤਰਿਜੀਉਅਪਣੀ
ਰਪਾਧਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੋਪਿਆਰੁ ॥ ਗਤਉ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਜ
ਸਚੀਤਉਇ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਿਮੇਲਾਵਤਉਇ ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਤਜਿਨੁ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ ॥ ਆਪੇਵੈਖੈਵੈਖਣਤਾਰੁ
ਨਾਮੁਰਖਤਉਰਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਤਲਾ੩ ॥ ਨਾਮੁ

ਸਾਭਿਗੀਆਵਿਅਪੋਤਿਜਮਕੀਤੈਮਿਤਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਦੀਪਿਤਮੁਖੇ
ਨਾਵੇਜਿਨੀਤਰਿਗਾਖਿਅਉਰਿਧਾਰਾ॥ ਜਿਨਤਰਿਕਨਮੁਖਮੁਖੇ
ਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਤਿਕਾਤੇਆਇਆਗੁਰਕੀਸੰਦਾਕਦੇਨਕੀਮਿਤਿ
ਬਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਸੇਧਰੇਵਤਰਾਗੀਸਤਿਗੁਰਮੁਖੇ
ਚੇਜੇਇਥਾਤਿਸੋਈਛਲੁਪਾਵਤਿਗੁਰਬਾਣੀਸੁਖਪਾਏ

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩॥

ਦੁਖਾਵਿਚਿਜਮੈਦੁਖਿਮੁਖੇ

ਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਇਗਰਭਜੇਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਤਿਕਥੈਬਿਸਟਮਾਤਿਨਮੁਖੇ
ਇ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੰਦਾਤਿ
ਨੀਤਰਿਕਨਮੁਖਮੁਖੇਆਗਤਉ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਭੇਗਗਵਾਇਜਿਨ
ਨਤਰਿਜੀਉਲਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਥੈਵਤਿਅਈਜਿਸਨੋਮੀਵਸਤਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਭਟੈਤਛਲੁਪਾਏਸੁਚਕਰਣੀਸੁਖਸਾਗ॥ ਸੇਜਨਾਮਿਗਮ
ਜੇਤਰਿਲਗੇਤਰਿਨਾਮੇਧਰਤਿਪਿਅਗ॥ ਤਿਨਕੀਰਿਛਮਿਥੈਤਮਸ
ਕਿਲਾਈਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਿਅਇਆ॥ ਤਿਨਕੀਰਿਛਪੁਰੇ
ਗਿਧਾਈਐਜਿਨੀਗਮਿਨਾਮਿਚਤੁਲਾਇਆ॥ ੧੩॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩॥

ਸਬਦੁਬੀਚਰੈਸੇਜਨਸਚਰੈ

ਕੈਤਿਰਦੈਸਾਚਸੋਈਸਚੀਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤਾਂਤਨਿਦੁਖੁਭੈ
॥ ੧ ॥ ਭਗਤਭਗਤਕਰੈਸੁਭਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਗਤਿਨਪਾਏ
ਪੁਰੇਭਾਗਿਮਿਥੈਪੁਰਸੋਈ॥ ਗਤਉ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਖਗਵਾਵਤਿਲਭ
ਗਤਿਲਾਤਲਾਭਕਿਦੂਤੋਈ॥ ਜਮਕਾਲਸਦੈਸਿਰਉਪਰਿਦੁਜੈਤ
ਪਤਿਖੋਈ॥ ਬਤਲੇਭੇਖ॥ ਭਵਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤਉਮੈਗੁਜ
ਈ॥ ਪਰਿਪਾਵਿਛੁੜਤਿਬਦੁਵਖਾਣਤਿਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਗਤਿਰ
ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਤਿਨਾਮਿਮਿਥੈਵਤਿਅ
॥ ਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਅਦਰਿਸਚੈਪਤਿਪਾਈ॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩॥

ਮਨਮੁਖਅਨਨਤ

ਤਰੈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਅਏਉਦਰੁਨੈਸਾਦੁਨਭਗੀਐਕਬਤੁਰਿਸਾਅ

ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਮਹਾਸਿਰਸ ਤਿਹੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧ ਮਨ
 ਭੀਤਿ ਰਿਅੰ ਮਿਤ ਪੀਤਿ ਪਤਾ ਤੇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਪਾਗੁ ਤਮੁ ਸਿ
 ਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਏ ਮਾਏ ਅਮੋਤੁ ਕੀ ਅਜਿਨਿ
 ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੁਜੈ ਲਾਏ ਤਿਸਨੋ ਕਿਤੁ ਕਤੀ ਐ ਜੇ ਦੁਜਾ ਏ ਸਭਿਤੁ
 ਤਿਸਮਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਅਨੁ ਤਤੁ ਚੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾ
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਚਾ ਸਚੁ ਆਕਾਸ ਸਤਿਗੁ
 ਰੀ ਪਾਈ ਸਚਿਨਾਮਿ ਨੇ ਸਤਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩
 ੩੨ ਕਲਿ ਮਤਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨੀ ਗਮੁ ਨ ਪਥਾ ਤਸਤ ਜੁਗਿ ਪਰਮ ਤਸਵੈ
 ਰੀ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਤੇ ਤੇ ਮਾਣਸ ਵਰਤਾਤਿ ਵਿਗਲੇਤਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ਕਲਿ
 ਤਿਸਮਿ ਨਾਮਿ ਵਰਿ ਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏ ਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਦੁ
 ਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਤਿਹੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੇ ਸਾਈ ਆਪੇ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੈ ਜਿ ਨਿਗਮਿ ਨਾਮਿ ਲਵਣਾ
 ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਤੇ ਗੁਣ ਕਾਦਾ ਤਾ ਅਵਗਣ ਸਥ ਦਿਜ ਲਾਏ ਜਿਨ ਮਨਿ
 ਵੇਸ ਅਸੇ ਜਨ ਸ ਤੇ ਤਿਹੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਘਰੁ ਦਰਮੁ ਤਲੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੇਖਾ ਅਗਮਿ ਉਰਲੀ ਆਮਾਏ ਜੋ ਕਿਥੁ ਕੋਊ ਲਾਕਰਿ ਮਾਏ
 ਨਾਮੁ ਵਖਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ॥
 ਨਾਮੁ ਮਨ ਤਿਹੈ ਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀਵੀ ਚਾਰਾ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਸੋਈ ਪਵੇ ਫਿ
 ਰੇ ਮੇਰੇ ਨਵਰੋ ਵਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਗੁਰਪਾਸਾ ਦੀ
 ਪਾਸ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸ ਭਾਇ ਭਧੁ ਜਾ ਵਟਤੁ ਰਹੈ ਸਭ ਮਤਿ ਏ ਕੋਰ
 ਰਿਤਿ ਅਗੁਨ ਬਿਨੁ ਬੁਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਤੇ ਅਮੋਗੁ ਰਿਪੁ
 ਰਾਇ ਨ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦਤਾ ਹਰੇ ਕੋ ਤੇ ਤੇ ਕੋ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾ
 ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿ ਆਦਾ ਤਸੇ ਅੰਤਿ ਗਾਏ ਪਥੁ ਤਾਤਿ ॥
 ਰੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਠਿ ਰਿਦੁ ਪੁਨ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥
 ਤਿਸਗੀ ਤਿਪਰਾਪ ਤਿਤੋ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧੭ ॥
 ਗੁਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ॥ ੩੨ ॥ ਬਾਬੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾ ਕੁਲਾਚ

ਦਾਖਾਨੀ ਮਰਿਮਰਿਜੈਮੈਸਦਾਦੁਪੁਪਾਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾ
ਮੇਰੇਮਨਸਦਾਹਤੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਗਣਾਤਿਰਦੈਤਰਿਨਾਮੁਮਿ
ਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੇਤਉਜਲੁਤਰਣਾਹਿਤਉਭੇਖਕਰੈਬਤੁਤਿਉ
ਅੰਤਰਿਕਾਮੁਕੁਪੁਅੰਤਕਾਰੁ ਅੰਤਰਿਕਾਮੁਤਬਤੁਤੀਭਉਕਤ
ਰਬਾਰੁ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰਤਿਛੇਜੀਵਤਿਤਿਨਕਉਮੁਕਤਿਉ
ਰਿ ਅੰਤਰਿਸਾਤਿਸਦਾਸੁਖੁਤੋਵੇਤਰਿਗਾਖਿਅਉਰਿਧਾਰਿ
ਤਿਸੁਭਵੈਤਿਵੇਚਲਾਵੈਕਰਣਾਕਿਊਨਜਾਈ॥੧੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦ
ਮਲੇਗਾਮਿਨਾਮਿਵਰਿਅਈ॥੧੮॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਤਲਾ੩

ਤਉਮੈਮਾਇਅਮੋਤਿਖੁਅਏਅਦੁਖੁਖਟੇਦੁਖੁਖਾ
ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਤਲਕੁਦੁਖੁਭਾਗੀਬਿਨੁਬਿਬੇਕਭਰਮਾਇ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਇਗੁਜੀਵਣੁਮੈਸਾਰਿ ਰਾਮੁਨਾਮੁਸੁਪਨੇਨਤੀਚੇਤਿਅਤਰਿਸਿਉਕਦੇ
ਲਗੈਪਿਅਰੁ ਹਤਉ ਪਸੁਅਕਰਮਕਰੈਨਤੀਬੁਝੈਕੁਜਕਮਾਵੈ
ਇਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤ ਉਲਟੀਤੋਵੈਖਜਿਲੇਤੋਜਨੁਕਰੈ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਗੈਦੈਸਦਵਸਿਅਪਾਇਅਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਪਾ
ਸਾਦੀਪੁਰਾਪਾਇਅਚਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨ॥੧੮॥ ਅਧੇਕਰਤਕਰੈ
ਰਏਅਧੇਮਾਗਗਿਧਾਇਅਧੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਅਈ॥੧੮॥
ਸਮਏ॥੧੮॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਤਲਾ੩

ਮੇਰੀਪਟੀਅਲਿਖਤਤਰਿਗੋਵਿਦਗੋਪਾਲਾ ਦੁਜੈਭਾਇਛਾਬੇਜਮਾ
ਸਤਿਗੁਰਕਰੇਮੇਰੀਪੁਤਿਪਾਲਾ ਤਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੈਨਲਾ ਗੁਰੁ
ਪਦੇਸਿਪੁਤਿਲਾਦੁਤਰਿਉਚਰੈ ਸਾਸਨਤੇਬਾ ਲਕੁਗੰਮੁਨਕਰੈ
ਮਤਉਪਦੇਸੈਪੁਤਿਲਾਦਾਪਿਅਰੇ ਪੁਤਰਾਮਨਾਮਭੋਰਤੁਜੀਉਕੇਤ
ਬਾਰੇ ਪੁਤਿਲਾਦੁਕਤੋਸੁਨਤੁਮੇਰੀਮਾਇ ਰਾਮੁਨਾਮੁਨਭੋਰਗੁਨਿਦੇ
ਬੁਝਾਇ ਸੰਤਾਮਰਕਾਸਭਿਜਾਇਪੁਕਾਰੇ ਪੁਤਿਲਾਦੁਆਪਦੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਅਈ॥੧੮॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਤਲਾ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਅਈ॥੧੮॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਤਲਾ੩
ਤਰਿਤੇਰਕਾਤੁਲਣਉਬਾਗੀਖਿਨਮਤਿਤੁਇਅਨ

ਪਾਤਿਕਸਿਅਥੰਮੁਤ੍ਰਿਧਾਰਿ ਤਰਣਖਸੁਨਖੀਵਿਦਾਰਿਅਪ੍ਰਤਲ
ਦੁਈਅਉਥਾਰਿ ੪ ਸੰਤਜਨਕੇਤਹਿਜੀਉਕਰਜਸਵਰੇ ਪ੍ਰਤ
ਦਰਜਨਕੇਇਕੀਤਕੁਥਉਧਾਰ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਤਉਮੈਬਿਖੁ
ਗੁਮਨਮਿਸਾਨਸਤਾਗੇ॥੫॥੧॥੧੨॥ ਗੁਰੁਕੋਭਉਮਤਲ ੩
ਅਪੇਦੇਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਕਉਅਪੇਰਖਾਸੋਈ
ਜੇਤੀਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਤੋਈ ਜੁਗਿਜੁਗਿਭ
ਤਾਕੀਰਖਦਾਅਉਆ ਦੇਤਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਗਾਇਤੀਤਰਪਦੁ
ਜੇਭੁਜਾਦੇਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਉਆ ਰੁਤਉ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਗਤਿਦਿਨੁਗਤੀਦੁਬਿਧਾਸਬਦੇਖੋਈ ਸਦਾਨਿਰਮਲਭੈਜੋਸਚਿ
ਤੇਸਚੁਵਸਿਅਮਨਿਸੋਈ ਮੁਰਖਦੁਬਿਧਾਪੜਤਿਮੁਲੁਨਪ
ਕੁਣਤਿਬਿਰਖਜਨਮੁਗਵਾਉਆ ਸੰਤਜਨਕੀਨਿਦਾਕਗਤਿ
ਦੁਸਟਦੇਤੁ ਚੇੜਾਉਆ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਦੁਬਿਧਾਨਪੜੇਤ
ਜੇਮੁਨਓਰੈਰੈਨਕਿਸੈਕਾਡਗਾਉਆ ਸੰਤਜਨਕਾਤਹਿਜੀਉ
ਅਪਦੈਤੈਕਾਲੁਨੇੜਾਉਆ ਅਪਣੀਪੈਜਾਪੇਰਾਖੈਭ
ਗਤਦੇਇਵਡਿਅਈ ਤਰਣਖਸੁਨਖੀਵਿਦਾਰਿਅਪ੍ਰਯੋ
ਰਕੀਖਬਗਿਨਪਾਈ॥੫॥੧॥੧੨॥੮॥੨੮॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਜੇ ਲਾਇਓ ਗੁਰ ਸਰਬ ਦੀ ਭਰਿ ਭਜੁ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਦੇ ਤਜੁ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਵ
 ਭੁਭਿ ਨੀਮਿਤ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਭਰਿ ਗਾਇਓ
 ਗੁਰ ਮਤੀ ਲੇਹ ਮੁਰਸਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ
 ਏਓ ॥ ਸਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿਖ ਪਾਪ ਗਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਤੁਝ ਅਪੇਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿ
 ਏਸ ਗਾਇਓ ॥ ਜਨ ॥ ੧ ॥ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਦਸਾਇਓ ॥ ੫ ॥
 ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੁਸੁ ਭਨਾ ਮਾਇ

ਭੁਭੇ ਬਾਭਿ ਕੋਈ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ ਭਉ ਤੁਧੁ ਸਾ
 ਭਉ ਮੇਰਾ ਭਰਿ ਪੁਰਬਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਰਾਉ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਭਰਿ ਪੁਰੁ ਸ੍ਰਿ
 ਨ ਭੇਤੇ ਵੇਸਿ ਦੁਜਾ ਅਦੁਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਭਰਿ ਰਖਿ ਆਭੇ ਵੇਸਿ
 ਕੋ ਨੇਕੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੇ ॥ ੪ ॥ ਤੁਝ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਲਿਖ ਸਭ ਤੇਰੇ ਪੁਰਿ
 ਜਾ ॥ ੫ ॥ ਭਰਿ ਜਪਿ ਤਾ ਜਗਤ ਜੂਰਿ ॥ ੬ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ॥

॥ ਬਲਿ ਭਰਿ ਨਾਮ ਸਫਲ ਸਾਧਗੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭ ਦੁਖ
 ਖਟਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮ ਨ ਰਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਤੁਧੁ
 ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿਧ ਭਉ ਤਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਧਿਅ ਏ ਮਨੀ
 ਹੋਸਿ ਮਹੀ ॥ ਕੰਟ ਕੁਟੰਤ ਰਤੇ ਪਾਪ ਪਰਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ
 ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ ਏਸ ਨੁਕੀਓ ਆਠ ਸਰਿ ਸੁਰ ਸਰੀ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਮੂਰ
 ਖਰੇ ਭਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਜਨ ॥ ੪ ॥ ਤਾਰਿ ਚਿਤਾ ਰਣਤਰੀ ॥ ੫ ॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਰਜ ਪਮਾ
 ਦੀ ਭਰੇ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤੁਧਿ ਗਈ ਮਾਇ ਅਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ॥ ਘਾਲ ਜਿਨੀ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿਸੁ ਘਾਲੀ ਐਸ ਬਦੁ ਸਚੀ
 ਘਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਭਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮੁ ਦਿਖਾਲੀ ॥ ਵਿਚਿਕ
 ਰਿ ਅਨਗਰਿ ਲਧਾ ਭਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਭਰਿ ਧਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲੀ ॥

ਸੁਖਪਣੇ ਜੋਧਿਪਦੇ ਸੁਸੁਟੇ ਗੁਰੇ ਕਰਮੇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਤਰਿ ਸੁਖ ਪਣੇ
 ਧੰਨੁ ਸੁਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁਧਿ ਤਾਧੰਨੁ ਸੁਮਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ਜਿਨ ਸਾ
 ਜਿਗਿਰਾ ਸਿਧਿ ਆਇ ਆਮੰਗਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਸਾ ਚੀਦਗਾ ਤਰਿ ਜਨ
 ਵਣੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਗਮਨਾ ਮਤਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਤਰਿ ਪਰਣੇ
 ਜਨਿ ਪਾਇ ਆਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਾਇ ਪਵਣੇ

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ੫੨੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲਾ ਮਿਟਾਏ
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੁਰੁਤ ਰੇਨਾਉ ਪੁਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਉ ਗੁਣਾਉ
ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਤਵੈ ਉਪਾਰੁ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਪੁਰ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ਸਬ ਕਲਿ ਅ
ਵਰ ਪੁਰ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਬਾਝੁ ਤਿਸ ਤਿਸੁ ਸੁਰਿ ਨ ਦੇਵਾ ਪਾਉ
ਅਨਮੁਨੀਯਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਪਰਿ ਅਸਗਲ ਜਤਨ ॥ ੧੨ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ੫੨੧ ਸਗਲੀ ਥੀ ਤਿਪਾਸਿ ਰਾ
ਬਾਥੀ ਅਸਟ ਮਥੀ ਤਿਗੈ ਵਿਦ ਜਨਮਾਸੀ ਭਾਮਿ ਭੁਲੇ ਨਰਕ
ਤਕ ਰਾਇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇਰ ਤਤਰਾਇਣਾ ਗੁਣਉ ਕਰਿ ਪੰਜੀਰ
ਪਵਾਇ ਚੋਰ ਚੋਰ ਚੋਰ ਜਨਮਿ ਮੈਰੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਸਗਲ ਪਰ
ਦੇ ਤਿਲੋਰੀ ਸੋਮੁ ਪੁਜਲ ਉਜਿਤੁ ਕ ਤਿਰ ਕੁਰੁ ਜੋਰੀ ਜਨ
ਮ ਮੈਰੇ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾ ਪੁਰੁ ਗਉ ਚੋਰ ਮਾਏ ॥ ੧੪ ॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਉਠਤ ਸੁਖੀ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀ

ਅ ਭਉ ਨ ਡੀਲਾ ਗੋਜਾ ਐ ਸੈ ਬੁਝੀਆ ॥ ਰਾਖਾਏ ਕੁਤ ਮਾਰਾ ਸੁਅਮੀ
ਸਗਲ ਪਟਾਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਗੁਣਉ ਸੋਇ ਅਚੇਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚੇ
ਤ ਜਤੰ ਕਤੰ ਪੁਰੁਤੁ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਪਰਿਸੁਖਿ ਵਸਿ ਅਬਾਤ ਰਿਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਵਰਤਨ ਗੁਣ ਉਨਮਤ ਮਦਨਾ ਭਿ

ਰੁਸੇ ਵੀਜੋਰ ਕੈ ਨਿਦਨਾ ॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਤ ਮੇਰਾ ਤਿਦੁਤਰਕ
ਦੁੱਗੀ ਬੇਰਾ ਗੁਣਉ ਤਜ ਕਾ ਬੈਜਾ ਉਨਤੀ ਰਬ ਪੁਜਾ ਏਕੋ ਸੋਵੀਅ
ਦੁਸਤ ਦੁਜਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਜਾ ਕਰਉ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾ ਗਉ ਏਕ ਨਿਰਕ ਰੁਲੇ
ਰਿਦੈ ਮਸਕਾਰਉ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਤ ਮਤਿ ਦੁਨ ਮੁਸਲ ਮਨ ਅਲਤ ਮਕੇ
ਪਿਤ ਪਰਨ ॥ ੧੯ ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਇਤੁ ਕੀ ਅਬਖਾਨਾ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿ
ਸੁਖਿ ਰਿਖ ਸਮੁਪ ਚਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਚਮੀਰ ਗੀ ਸਤ ਜੇ ਬਧਿ ਅਗੀ ਪੰਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਗੀ

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇਚਹਿ ਓਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਧੰਡਾ ॥
॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਅਧੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਤਿ ਆਇ ਓਧੀ ॥ ਅੰਤਰਾ ਪਾਇ ਓਧੀ
ਕੋਗਾਂਇ ॥ ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਏਤਨ ਏਤਨ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇਹੇ ॥
ਚਾਟਿ ॥ ਏਤੁ ਅੰਤਰਾ ਕੀਨੈ ਦਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥
॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ਪ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਬਾਹਿ

ਆ ॥ ਸਾਕ ਤਤਿ ਤਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਲੇਖ ਮਤੇ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਤਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨਿਰਪਵਰਿ
ਆ ॥ ਨਤ ਭੀ ਗੋ ਅਧਿਕ ਸੁਕਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤਰ ਮੁਖੈ ਸੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਜੇ ਸੇਦ ਤਦਿ ਸਿਪ ਵਨੁ ਝੁਲਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਣਕ ਲਾਜੁ
ਸੇਗਾਤ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕ ਤਤੇ ਕਨ ਬਰਸਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥
ਤਿਤੀਲ ਗਜਿ ਤੁਕੋ ॥ ਏਆ ॥ ਕੁਟਨ ਕਪੂਤ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੂ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ਪ ॥ ੫੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮੋਤਨ ਸਾਸਤਰ
ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਿ ਕਰਤਿ ਅਨਸੇਵਕ
ਵਨ ਬਿਖਿ ਆਰਸ ਮਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੁਗੋ ਵਿਦਭਾਜੁ ॥ ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਭ
ਵਸ ਗਲ ਮੇਰੇ ਕੇ ਜੋ ਚਿਤ ਵੀ ਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰ ਸਿਕਾਜੁ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਏਤੁ
ਰਥੋ ਭਿਦਾ ਸੀਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿ ਆਨਾ ਤਰਿ ਕੀਤ
ਗਤਿ ਕਰਤਿ ਤਿਨ ਨਿਦ ਤਿਨਿ ਗੁਰੇ ਪਸੁ ॥ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰਤ ਨਾਮੁ
ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ॥ ਸਾਕ ਤਕ ਤਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਧੁਇ ਦਰਮ ਤਿਉ ਮੈਲਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ
ਭਵ ਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇ ਮਜਗ ਜਪਤ ਪਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟੀ ਤੀਰ ਬਿਨੁ ਤੀ
ਪਾਇ ਆ ॥ ਮਿਟਿ ਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾ ਈਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥ ੪ ॥ ਜਗ
ਤੁਤ ਗਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ਪ

ਬਨ ਮਤਿ ਪੋਖਿ ਓਰਿ ਤਿਨ ਮਤਿ ਪੋਖਿ ਓਰਿ ਤਿਨ ਮਤਿ ਪੋਖਿ ਓਰਿ ਦਸਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ॥
ਧਰਜਟ ਧਾਰੈ ਪੋਖਿ ਓਰਿ ਤਿਨ ਮਤਿ ਪੋਖਿ ਓਰਿ ਦਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪੋਖਿ
ਮਨ ਮਾਏ ॥ ਉਭਪਾਇ ਅਲਸ ਰਬ ਮੇ ॥ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿ ਆਸੇ ਪੋਖਿ ਓਰਿ ਤਿਨ ਮਤਿ ਪੋਖਿ ਓਰਿ ਦਸਾਏ ॥

ਜਿਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਮਹਿ ਪੋਇ ਚਿਨਟਨਾਟਿ ਕਰੀ ਰਤਾਏ ਚਤੁਰਮੁਖਿ
ਪ੍ਰਥਮ ਚਿਨਟਨਾਟਿ ਪੋ ॥ ਮ ਓਦ ਸ ਅਸਟੀ ਸਿਮਿਤਾਏ ਸਭ ਮਿਲਿ
ਏਕੇ ਕੁ ਵਖਾਨਾ ਤਉ ਕਿਸਤੇ ਕਤਉ ਦਰਾਏ ਅਗਤ ਅਗਤ
ਅੰਤ ਸੁ ਅਮੀਨਤ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ਜਨ ਤੇਜੇ
ਬਿਬਿਧ ਲਿਜਾਈ ਐ ਜਿਤ ਪਾਟਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਏ ॥ ੧੫ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾਪ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਝਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿ
ਸੁ ਚੈਨਿ ਤਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਤੈਨਿ ਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਭ ਮਤੀ ਮਾਇਆ ॥ ॥ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਰ
ਦੇ ਲਏ ॥ ਗਤਉ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰਗਟਿ ॥ ਜਾਇ ਦਰ ਬੁਝਿ ਗੈ ਮਿਥਿ
ਅਕਰਿਖਾਇ ਪਈ ਠਹੁਰੀ ॥ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਤੋਭਰ
ਮਿਥੁ ਲਾਨਿਆ ॥ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬਲੈ ਕੁਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੁਰਾਤੈ
ਮਰੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਤੋਭਰ ॥

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਟ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖੁ
ਸਕਪਾਟ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨਨਾਕ ਅਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋ
ਇ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾਪ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਰਾਖਾਇ

ਰਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਤੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ਕੋਟਉ ਪਾਵਚਿ
ਰਵਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋਝੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਰਾਣੀ ॥ ਰਾਖਤੁ ਰਾਖਤੁ ਕਿਰਪਾ
ਧਰਿ ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਤੇਰੇ ਦਰ ਵਾਰਿ ॥ ਗਤਉ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿ ਆਨਿ ਰਤਉ ਸੁਖ
ਦਤਾ ॥ ਤਿਨੀ ਭਉ ਦੁਰਿ ਕੀਆਏ ਕੁਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋਤੁ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ਫਿਨਿ ਓਇ
ਮਹੇਨਰਾਖੈ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ॥ ॥ ਕਿ ਅਤੁ ਸੋਚਤਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਤੁ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜ
ਦਾਰੁ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਉਪਾਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭੇ ਕਾ
ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਾ ਖਾਏ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨਨਾਕ ਅਪਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ੧੭ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾਪ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐਜੇ
ਦੇ ਬਾਤਰਿ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐਜੇ ਵਿਸਰੈ ਗਤਰਿ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐਜੇ ਦੁਜਾ ਭਾਏ

ਵਿਅਕਤੀ ਐ ਜਾਂਗਤਿ ਆਸਮਾਏ ॥ १ ॥ ਆਇ ਆਮੋਤਿ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਪਾਏ ॥
 ਵਿਨੁ ਨ ਵੇਖੁ ਮਿਥੁ ਮਿਥੁ ਮਿਖਾਇ ਆ ॥ २ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐ ਜੇ ਦੁਸਰਾ
 ਤਾ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐ ਜੇ ਅਨਿ ਆਇ ਕੇ ਮਰਤਾ ॥ ३ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐ ਜੇ ਵਿਨੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਅਕਤੀ ਐ ਜਾਂਗਤੁ ਪੁਰਿ ਸਮਾਤੀ ॥ ४ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐ ਜੇ ਵਿਨੁ
 ਤਉ ਪਿਛੈ ॥ ਤਉ ਕਰੀ ਐ ਜੇ ਭਾਇਰਾ ਜਾਏ ॥ ५ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਆਜੋ ਤਉ ਸੁ
 ਭੁਖੁ ਭਤੇ ॥ ਤਥਾ ਕਾ ਭਉ ਭਿਅ ਚਿਤੁ ਮੇਲੈ ॥ ६ ॥ ਪੁਰੁ ਭਉ ਕੇ ਰੁਸੁ ਭਉ
 ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ७ ॥ ਤੀਅਨ ਸਤਿ ਏਕੁ ਰਤਿ ਆ
 ਸਮਾਇ ਰਾਖੁ ਤੁਧੈ ਜਾ ॥ ८ ॥ ਸਰਣਾਇ ॥ ५ ॥ ੧੮ ॥

॥ ਭੈਰਉਮ:੫ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈ ਸੋ ਨਿਰਤ ਕਾਗੀ ਬਿਨੁ ਕੈ ਕੈ
ਸੇ ਗਾਵਨ ਭਾਗੀ ॥ ਜੀਥਾ ਬਿਨੁ ਕੈ ਸੇ ਬਾਜੇ ਰਬਾਬ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਬਿਗੈ ਸੇ
ਜਾ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਕਾਤੁ ਕੋਤ ਰਿਅ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸੇ ਪਾਇ ਪਾਇ
ਰਾਤੁ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਤ ਵਾ ਕਾਤ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਵਾ ਕਾਤ ਕੋ ਸੁ
ਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇੜ ਕਾਤ ਕੋ ਪੇਖੈ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਨਰ ਕਾਤੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਬਿਨੁ
ਬਿਦਿਅ ਕਾਤ ਕੋ ਪੀਪੀਤ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰ ਕੈ ਸੇ ਰਜ ਮੀਤ ॥ ਬਿਨੁ
ਭੇਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸਭ ਜਗੁ ਬਝਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੀ
ਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਤਉਤਿ ਅਗਿ ਕਾਤ ਕੋ ਉਤਿ ਅਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ
ਤਾ ਮਨੁ ਚੁਰੇ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਤੀ ਸੁਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਅਕੈ ਸੇ
ਗਿਅਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੈ ਕਾਤ ਕੈ ਸੋ ਪਿਅਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਕਰ
ਤੁ ॥ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਭੈਰਉਮ:੫

ਤਉ ਮੈ ਰਗੁ ਮਨੁ ਖਕਉ ਦੀਨਾ ਕਾ ਮਿਰਗਿ ਮੈ ਗਲੁ ਬਧਿ ਲੀਨਾ ਇਸ
 ਟਿਰਗਿ ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ਨਾ ਟਿਰਗਿ ਖਾਧਾ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ਜੋ ਜੀਏ
 ਮੈ ਸੋ ਮੈ ਰੰਗੀ ਰੰਗ ਰੰਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੰਗੀ ਰੰਤਉ ਜਿਤ ਵਰੰਗੀ
 ਨ ਗੁਮਿ ਅਨੇ ਬਾਸ ਨ ਰੰਗਿ ਭਵੁ ਗਥਿ ਨ ਸਾਨੇ ਤੇਤ ਰੰਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸਮਾ
 ਰਾ ਇਥਿ ਧਿਰੰਗਾ ਮਤਿ ਬਧੋ ਬਿਕਾਰਾ ਰੰਗੇ ਮਰਤ ਰੰਗੇ ਜਾਨੈ ਰੰਗ
 ਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇਨੀ ਭਰਮੈ ਰੰਗ ਬੰਧੁ ਰੰਤੁ ਰਤੀਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰੰਗੁ

ਤੇਜਵੇ ਪਾਗਥੁਤਮਿਜਿਸੁਕੀਨੀਦਇਆ ਥਾਪਕਕਿਰਗੁ
 ਕਠਿਲਇਆ ਕੁਟਕੰਧਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ ਕਤੁ ਗੁਰਿ
 ਗੁਮਿਟਾਇਆ ੨੦੧॥ ਭੈਰਉਮ:ਪ ੫੭੨
 ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਮਤਅਨੰਦੁ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਸਤਿਦੁਖਤਨਾ ਚੀਤਿਅ
 ਵੈਤਾਂਸਰਧਾਪੁਰੀ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਕਥਨਸ਼ੁਰੀ ॥ ਭੈਤਰਿਗਮ
 ਗੁਪਿਗਟੇਅਇ ਗੁਰਿਪੁਰੇਦੀ ਕੰਗੁਲਾਇ ਰਤਉ ਚੀਤਿਅ
 ਵੈਤਾਂਥਕੰਗਜਾ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਪੁਰੇਕਾਜਾ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਗੰਗੁ
 ਰਥ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਸਦਾਨਿਤਲ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਗੰਗਾਵੈਤ॥
 ਭੈਅਵੈਤਾਂਸਦਨਿਤਰੀਤਾ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਸਭੰਗਮਾਦੇ ਚੀਤਿ
 ਅਵੈਤਾਂਚੁਕੀਕਾਦੇ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਸਤਜਘਰੁਪਾਇਆ ਚੀ
 ਤਿਅਵੈਤਾਂਸੁਨਿਸਮਾਇਆ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਂਸਦਕੀਰਤਨਕਰਤਾ
 ਨਮਨਿਆ ਭਗਵੰਤਾ ੨੧॥ ਭੈਰਉਮ:ਪ

॥ ਥਾਪੁਤਮਾਗਸਦਚਿੰਜੀਵੀ ਭਾਈਤਮਾਰੇਸਦਤੀਜੀ
 ਵੀ ਮੰਤਤਮਾਰੇਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ ਕੁਟਥੁਤਮਾਗਨਿਜਘਰਿਵਾਸੀ
 ਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਸਭਤਿਸੁਤੇਲੇ ਗੁਰਿਪੁਰੇਪਿਤਾਸੰਗਿਮੇਲੇ ਰਤਉ
 ਮਦਰਮੇਰੇਸਭਤੇਉਚੇ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤਅਪੁਥੇ ਗੁਰੁਤਮਾਰਾ
 ਸਦਤੀਨਿਤਚਲੁ ਮਾਥੁਤਮਾਰਾਅਖੁਟੁਅਥੇਚਲੁ ॥ ਸਭਮੇਰੇਸ
 ਭਗੁਗੰਤਰਿ ਥਾਜਤਮਾਰੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿ ਕੀਰਤਿਤਮਾਰੀਘਰਿ
 ਘਰਿਤੋਈ ਭਗਤਿਤਮਾਰੀਸਭਨੀਲੋਈ ॥ ਪਿਤਾਤਮਾਰੇਪੁਰੇਟੇਮਾਥੁ
 ਪਿਤਾਪੁਤ ਗਲਿਕੀਨੀਸਾਥੁ ਕਤੁ ਜਉਪਿਤਾਪਤੀਨੇ ਪਿਤਾ
 ਪੁਤਏਕੈਰੰਗਿਜੀਨੇ ੨੨॥ ਭੈਰਉਮ:ਪ

ਨਿਵੇਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪੁਰਦਾਤੇ ਤਮਅਪਰਾਧੀਤਮਬਖਸਾਤੇ
 ਜਿਸੁਪਾਪੀਕਉਮਿਲੈਨਦੋਈ ਸਰਦੇਅਵੈਤਾਨੰਗਮਲਤੋਈ ॥
 ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮਨਾਇ ਸਭਿਫਲਪਾਏਗੁਰੁਪਿਅਾਇ ਰਤਉ
 ਪਾਗਥੁਤਮਸਤਿਗੁਰਅਦੇਸੁ ॥ ਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭਤੇਰਾਦੇਸੁ ਚੁਕਾਪੜ

ਦਾਤਾਂਦਗੀਆਇਆ ਖਸਮੁਤੁੰਦੈਸਰਨਕੋਗਾਇਆ
ਸੁਕੇਕਾਸਟਤਰਿਆ ਤਿਸੁਤਾਣਤਾਂਧਲਸਿਰਿਸਰਿਆ ਤਿਸੁਤਾਣ
ਤਾਂਸਭੇਫਲਪਾਏ ਚਿਤਗਈਲਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਏ ਤਿਸੁਤਾਣ
ਨਿਰਗੁਨਕਉਤਰਾ ਨੁਨੁਸੀਤਲੁਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਮਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ ਦਾਸਦੇਖਿਭਏਨਿਤਾਣ

॥੨੨॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਬੇਮੁਤਤਜੁ ਸ
ਤਿਗੁਰਮੇਰੇਸਚਾਸਜੁ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਭਸਕਾਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾ
ਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਤੀਕਦੇਵ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੇਰਾ
ਗਾਮੇਵਾਗਤਾਉ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਾਧਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾ
ਮਾਰਿਜੀਵਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਕੀਵਾਰਿਭਾਈ ਪ੍ਰਗਟਭਈਏਸ
ਭਨੀਥਾਈ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਤਾਢੁਨਿਤਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਧੀ
ਦੀਥਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰਕੈਤਉ ਜਾਇਆ ਪ੍ਰਗਟਮਗੁਰਿ
ਨਿਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ ਜਿਨਿਗੁਰਮੇਰੇਵਿਆਤਿਸੁਭਉਨਕਿ
ਪੈ ਜਿਨਿਗੁਰਮੇਰੇਵਿਆਤਿਸੁਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ ਸੋਧਿਸਿਮਿ
ਤਿਵੇਦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਤੀਭੇਦ ॥੧॥੨੮॥

ਭੈਰਉਮ:੫ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਗਾਗਟੁਭਾਇਆ ਨਾਮੁਲੈਤ
ਪਾਪੁਤਨਤੇਗਾਇਆ ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬਾਇਆ ਨਾਮੁਲੈਤ
ਸਠਿਮਜ ਨਾਇਆ ਤਰਿਬੁਠਮਗਤਰਿਕੋਨਾਮੁ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿ
ਆਤਤਾਗਿਆਨੁ ਗਤਾਉ ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖਦੁਰਿਪਾਗਨਾ ਨਾਮੁਲੈਤ
ਤਿਮੁਕੁਸੁਗਿਆਨਾ ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਗਟਉ ਜੀਆਰਾ ਨਾਮੁਲੈਤਭੁਏ
ਜਾਗਾ ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇਨਿਨਾਵੈ ਨਾਮੁਲੈਤਦਗਾਤਸੁਖਪਾਵੈ
ਨਾਮੁਲੈਤਪੁਰਕਦੈਸਾਬਾਸਿ ਨਾਮੁਤਮਾਰੀਸਾਚੀਰਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰਉਪ
ਦੇਸੁਕਤਿਓਇਤੁਸਾਗੁ ਤਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁਉਧੈ
ਨਾਮਪੁਨਾਜਾ ਅਵਰਕਰਮਲੋਕਪਤੀਆਰਾ ॥੧੨॥੨੫॥

ਭੈਰਉਮ:੫ ॥ ਨਾਮਸਕਾਰਤਕਉਲਖਥਰ

ਨਮੁਨਾ ਦੀ ਜੇਤਾ ਕਉ ਦਾਗ ਸਿਮਰਨਿ ਤ ਕੇ ਮਿਟਤਿ ਸੰਤ ਪ ਤੋਇ ਅ
 ਦਾ ਵਿਆਪਤਿ ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਤੀਰਥਿ ਗਮਨਾ ਮ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੁਰ
 ਨ ਤੇ ਕਾਮ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ॥ ਦਿਸਤਿ ਦੁਖ ਰੋਗ ਦੋਏ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਗੋਏ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ਗੀ — ਸਗਲ ਮਨੋਰ
 ਬ ਪੂਰਨ ਤਾਗੀ ॥ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਉਏ ਸੁਭ ਰਭਰਿ ਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ
 ਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਨੀਥਾ ਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਨੁ ॥ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਨਿਮਣੇ ਕਉ ਦੀ
 ਥਨੁ ॥ ਸਭ ਮਾਤਿ ਏਕੁ ਗਤਿ ਆਭਰ ਪੂਰਾ ॥ ਸੰਜ ਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਪੂਰਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਾਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮ: ੫ ॥ ਮੋਤਿ ਦੁਤਾ ਗਾਨਿ ਅ
 ਧੀ ਸੀ ਗਾਗੀ ॥ ਰੂਪ ਗੰਗਾ ਦੇ ਨਾਮੇ ਸਵਾਗੀ ॥ ਮਿਟਿ ਓਦੁਖ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੈ
 ਤਪ ॥ ਗੁਰੁ ਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਮੇਰੇ ਗਿਰਾਗੀ ॥
 ਅਨੰਦਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਤਿ ਕੰਤ ॥ ਗਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸ
 ਭਾਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨੰਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ
 ਰਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾ
 ਰ ਤਾ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਤਾ ॥ ਸਗਲ ਭੁਣਤਾ ਕੇ ਬੁਝਤੁ ਨਿਪਾਨੁ ਜਾ
 ਕਉ ਸਤਿਗੁ ਰਦੀਓ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿ ਓਰ ਕਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨ
 ਤਨੁ ਸੀਤ ਬੁਝਤਿ ਰਿਤ ਰਿਜ ਪਨਾ ॥ ਕਤੁ ॥ ਜੇਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਤਾ ਕੀਰ
 ਤਿ ਲਾਕੇ ਪਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ੨੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮ: ੫

ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਆਵੇ ਕਾਮੀ ॥ ਗੰਮਿ ਗੰਮਿ ਗਵਿ
 ਅਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁ ਰਪੁਰੈ ਕੀਨੋ ਦਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡ
 ॥ ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਨਿਤ ਚੁਖ ਪਾਨੀ
 ਨਾਮ ਕੀ ਮਾਤਿ ਮਾਸਭ ਮਾਤਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾ
 ਰੈ ਬੇਪਰਵਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਭਜਨੁ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਅ
 ਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪਗਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਖਤ ਅਨਤ ਪੁਰੇ ਨਾਦ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੋਗ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਨ ਵਾਨੀ ਧਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭੇਨਾ ਮਸਿਉ ਬਾਨੀ ਆਈ ॥

—ਧਨਵੰਤੋਸੇਈਪਰਧਾਨ॥ ਜਾਂਤੋਨਮੁਨਿਧਾਨ ॥ ੧੩॥੩੯॥
ਭੈਰਉਮ: ੫

ਮੇਰੇਜੀਅਪੁਨਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾਕੁਹੁਤਉਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਤੂ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਤੀਕੋਮੇਰਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਤਪ੍ਰਭਦਾਤਿ ਤੁਮਰੀ
ਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨੁਗਤਿ ਰਤਉ ਤਮਤੋਰਜੀਤਤੂਬਜਾਵਾਤਾ
ਤਮਤੋਰਭੇਖਾਰੀ ਦੁਨਦੇਤਿਦਾਤਾ ਤਉਪਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਮਾਵੇ
ਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਤਿਸਮਾਏ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜਪਾਇ
ਨਉ ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮਰੇਗੁਣਗਾਉ ਤੁਮਰੀਦਇਅਤੇਤੋਇਦਰਦੇ
ਨਸੁ॥ ਤੁਮਰੀਮਾਇਅਤੇਕਮਲਾਤਿਗਾਸੁ॥ ਤਉਬਲਿਤਾਜਉ
ਰਦੇਵ ਸਫਲਦਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ ਦਇਅਕਰੁਤੁ
ਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਨੀਤਤੇਰੇ॥ ੧੮॥੩੯॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫॥ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਦਰਬਰ

ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਤਰੁ ਉਚੇਤੇਉਚਾਜਾਕਾਬਾਨ॥ ਕੋਟਿਅਧਾਮਾ
ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇਥੇ
ਸੋਇਰਤਉ ਜਾਕੇਕਰਤਬਲਕੇਨਜਾਤਿ॥ ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਮਭਘ
ਟਮਾਤਿ ਪ੍ਰਗਟਭਾਇਅਸਾਧੂਕੇਸੰਗਿ॥ ਤਗਤਅਰਾਧਤਿਅ
ਦਿਨੁਗੰਗਿ ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਤੀਭੰਡਾਰ॥ ਧਿਨਮਤਿਥਾਪਉਥਾਪ
ਤਰ ਜਾਕਾਤੁਕਮੁਨਮੇਦੈਕੋਇ॥ ਸਿਰਿਧਾਤਸਾਤਸਾਚਸੋਇ
ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੇਕੀਆਸਾ ਦੁਖੁਸੁਖੁਤਮਗਤਿਸਤੀਧਾਨ
ਰਾਖਿਥੀਨੋਸਭਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ ਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰ

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫॥ ਰਵਨਤਰੰਗਿਜੁਰ

ਨਾਇਆ ਬਲਾਨਬਰਤਨਕਉਸਨਬੰਧਾਚਿਤਿਅਇਆ ਬੁਝਿਥੇਰੁ
ਕਰੇਜੇਕੋਇ ਜਨਮਾਣਾ ਫਿਰਿਸੋਗੁਨਤੋਇ॥ ਬਿਖਿਅਕਾਸਤੁ
ਧੰਧੁਪਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਿਮੁਅਧਾਰ ਰਤਉ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਅ
ਗਤੀਬਿਅਧਿ॥ ਜੋਬਧਟਨੋਤਿਸੁਦੁਖੁਸੰਤਾਪ॥ ਸੁਖੁਨਤੀਬਿਨੁ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗੇ ਨਮੁਨਿਯਾਨੁ ਬਰਤਾਗੀਧਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੀਸਿਉਜੋਮਨੁ
 ਨੂੰਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗਾਉਤਾਹਿ ਐਫਿਰਿਧਯੁਤਵੈ ਮੇਘਕੀਥਾਇ ਅੰਜੋਸੇ
 ਬਰਤਾਨੁ ਤੇਸਧਰਧੰਦਮੰਤੁ ਚਿਕਾਰੁ ॥ ਏਕਬਸੁਤਜੇਧਾਵੇ
 ਹਿ ਪੁਰਨਕਾਜੁ ਤਾਤੀਕਾਂਤੀਏ ਗੁਰਪ੍ਰ ਸਾਦਿਜਿਨਿਧਾਇਅਨਾ
 ਆਇਅਮੰਧਰਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਭੈਰਉਮ: ੫ ॥

ਅਰੁ ੨ ॥ ਸੰਤਕੀਨਿਦਾ ਜੋਨੀਭਵਨਾ ॥ ਤਕੀਨਿਦਾਗੀਕਰਨਾ ॥
 ਸੰਤਕੀਨਿਦਾਦੁਖਸਤਮਾ ॥ ਕੁਨਦੇਤਨਿਦਕਕਉਜਮ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਕ
 ਨਿਜੋਕਾਦੁ ॥ ਤਿਨਨਿਦਕਨਤੀਕਿਉਸਾਦੁ ਗਤਉ ਭਗਤਕੀਨਿਦਕਉ
 ਵੈ ॥ ਨਿਦਨਰਕਭੁੰਚਵੈ ਭਗਤਕੀਨਿਦਾਗਰਭਮਤਿਗਲੈ ॥
 ਭਗਤਕੀਨਿਦਾਗਜਤੇਟਲੈ ॥ ਨਿਦਕਕੀਗਤਿਕ ॥ ਤਨਾਤਿ ਅਧਿ
 ਬੀਜਿ ॥ ਆਪੋਤੀਖਾਤਿ ॥ ਚੋਰਜਰਜਅਰਤੇਬੁਰਾ ॥ ਅਤਦੁਰਾਗੀ
 ਰਕਸਿਰਿਧਰਾ ॥ ਪਾਗਬ੍ਰਹਮਕੇਤਗਤੀਰਵੈਰ ਸੋਨਿਸਤਰੈ ਜਪੈ
 ਰਾ ਆਦਿਪੁਰਾਖਨਿਦਕੁਭੈਲਾਇਆ ॥ ਕਿਰਤਨਾਵੈਮਿਟਾਇ
 ॥ ੧੩ ॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ॥ ਨਮੁਤਮਰੈਬੋਦਅੰ

ਨਾਦ ਨਮੁਤਮਰੈਪੁਰੋਕਾਜ ਨਮੁਤਮਰੈਪੁਜਾਦੇਵ ਨਮੁਤਮਰੈਗੁਰ
 ਰੀਸੇਵ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਦਿਉਓਤਿਗਿਨਾਮੁ ਸਭਤੇਉਤਮਤਰਿਤਰਿਕਮ
 ਗਤਉ ॥ ਨਮੁਤਮਰੈਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁ ਨਮੁਤਮਰੈਪੁਰਨਦਾਨੁ ਨਮੁਲੈ
 ਤੇਸਗਲਪਵੀਤ ਨਮੁਜਪਤਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ ॥ ਨਮੁਤਮਰੈਸ
 ਰਸੰਜੋਗੁ ਨਮੁਤਮਰੈਰਿਪਤਿਨੁਭੋਗੁ ਨਮੁਤਮਰੈਸਗਲਅਚਾ
 ਨਮੁਤਮਰੈਨਿਰਮਲਾਬਿਉਤਰੁ ॥ ਜਾਂਕੇਮਨਿਵਸਿਅਪੁਰੁਏਕੁ
 ਨਗਲਜਨਾਕੀਤਰਿਤਰਿਟੇਕ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ਤਰਿਗੁਰਗਾਉ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਭੈਰਉਮ: ੫ ॥

ਨਿਧਨਕਉ ॥ ਦੇਵਤੁਧਾਨ ॥ ਅਨਕਧਾਪਜਾਤਿਨਿਰਮਲਾ ॥ ਮਨਾ ਸਗ
 ਸਮਰੋਰਥਪੁਰਨਕਾਮ ਭਗਤਅਪੁਨੇਕਉਦੇਵਤਨਾਮੁ ਸਭਲਸੇ
 ਵਰੋਪਲਰਾਇ ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਤੁਸੁਅਮੀਤਾਤੋਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ ॥ ਗਤਉ ॥

ਰੰਗੀਕਾਪੁਤਖੰਡਰੰਗੁ ਦੁਖੀਏਕਾਮਿਟਾਵਤੁ. ਜਸੇਤਾਨੀਬੰਦਕੁੰਤੁਮ
ਬਾਨੀਬੈਠਾਵਤੁ. ਦਾਸਅਪੁੰਨਕਉਤਗਤੀਲਾਵਤੁ. ਨਿਮੰਦਕਉਤੁ
ਦੇਤੋਮਨੁ ਮੁਕੁਮੁਖਾਤੋਇਚਤੁਰਸੁਗਿਆਨਾ. ਗਲਭੈਅਨਕਾਭੰਗੁ
ਸੈ ਜਨਅਪੁੰਨਕੋਤਰਿਮਨਿਬਸੈ. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਤਸੁਖਨੀਧਾ
ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ. ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਟਲੈਬਾਰੇ
ਜਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾਏ. ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰੁਬੈਰਉਮਤਲਾਪ

ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਤਰਿਮਨਿਵਸੈ. ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਦੁਖ
ਭੁਨਸੈ. ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਨੀਰਮਲਗੀਤਿ. ਸੰਤਸੰਗਿਤੋਇਏਕਪੰਥਿ
॥ ੨੮ ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਤਤਕਾਨਉ. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਵਲਗੁਣਗਾਉ ਗੁਰੁ
ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਜਨਮਮਰਣਗੋਟੈ ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਜਮੁਕਿਭੁਨਕੋਟੈ
ਸੰਤਸੰਗਿਤੋਇਨੀਰਮਲਬਾਨੀ. ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਨਮੁਖਦਾਈ
ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਤਚਲੁਆਸੁਨੁ ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਪਾਪਬਿਨਾਸੁ. ਸੰ
ਮੰਡਲਮਾਤਿਨੀਰਮਲਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿਤਉਮੈਦੁਖੁਨਸਾ. ਸੰਤ
ਲਕਾਨਤੀਬਿਨਾਸੁ ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿਤਹਿਗੁਣਤਾਸੁ ਸੰਤਮੰਡਲਮਾਤਿ
ਬਿਸਾਮ. ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾਨ. ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰੁਬੈਰਉਮਤਲਾਪ

ਗੰਗਕਵਨੁਜਗਥੈਆਪਿ ਤਿਸੁਜਨਤੋਇਨਦੁਖਸੰਤਪ
ਸੁਉਪਰਿਪੁਤਕੰਧਾਕਰੈ ਤਿਸੁਉਪਰਤੇਕਾਯਪਰਤਰੈ ਸਦਾ
ਈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਤੋਵੈਨਿਕਟਿਮ
ਵੈਤਕੈਜਾਮੁ ਰਤਉ. ਜਬਇਤਨਸੋਤਬਕਿਨਤਿਉਪਾਇਆ ਕਵਨ
ਤੇਕਿਆਪੁਗਟਾਇਆ ਆਪਤਿਮਾਰਿਅਧੇਜੀਵਲੈ ਅਪਨੇਭਗਤ
ਸਦਾਪੁਤਿਪਾਏ ਸੁਭਾਕਿਭੁਜਾਨੁਤਿਸਕੇਤਾ ਬਾਪੁਮੋ. ॥
ਨਾਥਕੋਨਾਥ ਦੁਖਭੰਜਨਤਾਕਾਤੈਨਉ. ਸੁਖਪਾਵਤਿਤਿਸਕੇਗੁਰੁ
ਸੁਨਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਾਗਦਾਸਿ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤਮਗੈਪਾਸਿ ਇ
ਗੁ ਤੇਰਾਸਭਤੁਸ਼ਟਿਧਿਅਏ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਸੁਖੁਪਾਏ. ॥
ਗੁਰੁਬੈਰਉਮਤਲਾਪ. ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਰਤ ਕਲਮ

ਤੇਰੇ ਕਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਪਤ ਕਾਛੁ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ਬਿਨਸੇ ਜੰਜਾ

ਦੀਨਦੁਨੀ ਅਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸਭ ਮਤਿ ਰਵਿਅਸ ਪਿਥੇ ਕਰ ਗਤਿ

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਅਨੰਦ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰਮਤ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀ ਐਕਉ

ਗਗਨੁ ਰਖਨ ਤਾਰੁ ਪਰਾਸੁ ਖਸਾਗਰੁ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਤੀ ਭਉ ਕਉ

ਤਰਜਾ ਮੀਸਾ ਚਾਸੈ ਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਛੁ ਹੀ ਤਉ ਤੁਰੀ

ਦੁਖ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਗਲ ਧਿਆਵਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾ

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨੰਦ ਕਰਤਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਸਿਮਰਿ ਸਚੇ ਗੁਣ

੨੮॥ ਗੁਰੁ ਭੋਰਉ ਮ: ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਚੌਰੀ ਪਸ

ਹੀਰਾ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿਦਾ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਕੂਕੀ ਨ ਦੂਰਿ ਪਰਮ

ਭੋਲ ਪ੍ਰਭ ਪੋਖਿ ਤਜੁਰਿ ਐਸੋ ਤਿ ਅਗੀ ਵਿਹਲਾ ਕਉ ਤਨਿ ਤਨਿ

ਮੁਖ ਪੈ ਜਨ ਸੋਇ ਗਤਉ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਕਾ ਚੰਤਿ ਅਸੰਗੁ ਕਾ ਮਕਯ ਕਉ

ਜੀਅ ਰੰਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ

ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਤਉ ਸੰਮਾਨ ਸਰਬ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਿ

ਅਮਾਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਕਰਿ

ਗੁਰਮਤਿ ੨੦॥

ਗੁਰੂਭੋਰਉਮਾਤਲਾਪ

ਗੁਰਮਤਿ ੨੦॥

ਗਿਓਦੁਜਭਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਓਤਿ ਕਨਾਉ ਬਿਸਰੀਚਿਤਾ
 ਰੰਗੁਲਾਗਾ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿਕਿਪਾਅਪਾਨਿ
 ਲਾਏ ਸਧੁਸੰਗੇ ਸਰਬਸੁਖਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿ
 ਵੇਰੇ ਨਾਮੁਅੰਧੁਖਦੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੰਤਰਤਮਨਿਭਾਇਅੰਤਰ
 ਸਾਬਨਿਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ ॥ ੪ ॥ ਜਨਮਾਦਕੀਮਿਟੀਜਮਤਸਾਸਧੁਸੰ
 ਚਿਧਕਾਨਲਾਬਿਗਾਸਾ ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਤਚਲੁਬਿਸੁਮਾ ॥ ਪੁਰਨੰਦੇਸਰੇ
 ਕਾਮ ॥ ੫ ॥ ਦੁਲੰਭਦੇਤਾਈਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਫਲਤਈਜਪਿਤਹਿਤਿਨਿ
 ॥ ਕੁਟਾਨਾਕ ਪ੍ਰਭੀਕਿਰਪਾਕਰੀ ॥ ਸਸਿਗਿਰਾਮਿਜਪਉਤਹਿਤੀ

ਗੁਰੂਭੋਰਉਮਾਤਲਾਪ

ਸਭਤੇਉਚਾਜਕਾਉ ਸਦਾਸਦਾ

ਗੁਣਗਾਉ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਦੁਖੁਜਾਇ ॥ ਸਰਬਸੁਖਲਾਮਾਨਿ
 ਏ ॥ ਸਿਮਰਿਮਨਤੁਸਾਚਾਸੋਇ ॥ ਤਲਾਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਓ
 ਰਤਉ ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਤਾਰਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਅਤਰ ॥ ਕੰਠ
 ਤੇਖਿਨਬਖਸਨਤਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇਸਦਾਨੇਸਤਾਰ ॥ ਸਾਚਪੁਨ
 ਚੀਵਰਿਅਈ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਨਿਤਚਲਮਤਿਪਾਈ ॥ ਕਿਸੇਕਿਪਾਜਿਸੁ
 ਨਤਾਰ ॥ ਤਕਾਸਗਲਾਮਿਟੇਅੰਧਿਅਗ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਗਾਏ
 ਅਨਾ ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿ ॥ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਕੁਮਭਉਮੇਟਮਿਲੇਗੋਪਲ
 ਕਉਗੁਰਭਏਦਾਇਆਲ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂਭੋਰਉਮਾਤਲਾਪ

ਗੁਰੂਭੋਰਉਮਾਤਲਾਪ

ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਤਉਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਮਿਟਤਿ ਕਲੇਸਸੁਖਸਤਜੀਵਦੁ
 ਤਿਸਾਤਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ ॥ ਸਰ
 ਸੁਖਪ੍ਰਭਤੇਗੋਨਉ ॥ ਅਠਪਤਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਜੋਇਓਸੇ
 ਫਲਪਾਏ ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏ ॥ ਆਵਦਜਾਦਰੇਤਹਿਧਿਅੰ
 ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿਵਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅੰਧਾਰ
 ਤੁਟੇਮਾਇਅਮੋਤਪਿਅਰ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਤੇਦਿਨਗਤਿ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ
 ਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ ॥ ੬ ॥ ਕਰਕਰਵਦਤਰੁਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲਘਟਕੇਅੰਤਰ

ਰਸਪ੍ਰਸੰਨਤ ਕਉ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮਾਨੰਦ ਜਨਮਨ ਮਹਿ ਲਏ ਦੀਨ ਦਇ ॥ ੩
 ਕਰਿ ਰਖਾ ਲ ਬਿਨਸਿ ਗਾਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨ
 ਲਏ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਕੈ ਰਹਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਿਤ ਰਿਹ ਸੁਨ ਭਨੇ
 ਨਤੁ ਚਗਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੈ ਤੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਮਿਲੈ ਪਰਤ
 ਅਪਤਰ ਤਰਿਤ ਰਿਜ ਪੁਜਾਇ ॥ ਗਾਨਾ ਕੈ ਰੇ ਰਹੁ ॥ ਆਖਿ
 ਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸਨਿ ਤੈਰੇ ਮਨ
 ਕੀ ਕਰੁ ਕੇਤ ਕਬਾਤ ਜਮ ਤੇਰਾ ਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਤਬ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋ
 ਗੋਰ ਮਲਗੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਇ ॥ ਅਮਨੀ ਚੀਤਿ ਕਰਿ ਰਿਖ ਪਾ ॥ ੪

692

ਅਨੰਦਨੀਕੇਭੁਮੇਗੁ ਦੁਖਦਰਦਨਤਾਵਿਅਪੇਂਗੁ ਸਭੁਕੇਭੁਮੇਗੁ
ਕਰੈਣਗੁ ਪਾਰਬੁਤਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲਸੇਵਕ
ਰਜਬਾਣੀ ਪਾਰਬੁਤਮਪੁਰਨਮਾਨਤਾ ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਬਲਿ
ਸੋਇ ਸਭੁਕੇਭੁਪ੍ਰਭਤੇਤੋਇ ॥੧੧॥

ਘਗੁ ੨ ਨਨੁਤਨਰਤਾਗਮਰੀਗਿਚਰੇ ਬਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕੇ
ਅਠਪਤਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੁਰਾਮੰਤੁ ॥੧੨॥ ਸੋਇ
ਭਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਅਗੁ ਤਿਸਕੇਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ ਰਤਉ ਸੋਇ
ਅਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕ ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ ਸੋਕਲਵੰਤ
ਜਿਸਿਮਰੈਸੁਅਮੀ ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਅਪੁਪਥਾਨੀ
ਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾਦਿਨੁਗੋਪਿਅਇਆ
ਤੁਟੇਬੰਧਨਪੁਰਨਅਸਾ ਤਰਿਕੇਚਰਦਰਿਦਮਾਨੀਨਿਵਸ
ਜਾਕੇਪੁਰਨਕਰਮਾ ਸੋਜਨੁਅਇਆਪ੍ਰਕੀਸਰਨ ਅਧਿ
ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸਭਿਕੀਨੇ ਰਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨਚੀਨੇ ॥੧੩॥

ਗੁਭੈਰਉਮ:੫

ਨਮੁਲੈਤਕੇਭੁਬਿਘਨਨਦੇ

ਨਮੁਸੁਨਤਜਮੁਦੁਗੁਤਾਗੋ ਨਮੁਲੈਤਸਭਦੁਖਤਨਸੁ ਨਮੁਜਪਤ
ਰਿਚਰਦਨਿਵਸੁ ਨਿਰਬਿਘਨਭਗਤਿਭਜੁਤਰਿਤਰਿਨਉ ਰਸ
ਰਸਕਿਤਰਿਕੇਗੁਗਾਉ ਰਤਉ ਤਰਿਸਿਮਰਤਕੇਭੁਚਾਖੁਨਜੋ
ਤਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਓਨਪੈ ਤਰਿਸਿਮਰਤਮੋਤਮਨੁਬਧੈ ਤਰਿ
ਮਰਤਗਾਭਜੋਨਿਨਰੁਧੈ ਤਰਿਸਿਮਰਨਕੀਸੰਗਲੀਬੇਲਾ ਤਰਿ
ਮਰਨਬੁਤਮਾਨਿਇਕੇਲਾ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੈਜਨੁਕੋਇ ਜੋਕੋ
ਸਕੀਗਾਤਿਤੋਇ ਤਰਿਕਨਮੁਜਪੀਐਸਧਸੋਗਿ ਤਰਿਕੇਨ
ਕਾਪੁਰਨਰੰਗੁ ਜਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ਸਾਸਿਸਾਸਿਤਰਿਦੁ
ਤਰਿ ॥੧੪॥ ਗੁਭੈਰਉਮ:੫ ੨੮੨ ਅਧੇਸਾਸਤੁਅਧੇ

ਬੇਦੁ ਅਧੇਘਟਿਘਟਿਜਾਵੈਬੇਦੁ ਜੋਤਿਸਰੂਪਜਾਕੀਸਭਵਧੁ ਕ
ਕਾਰ-ਪੁਰਨਸਮਰਬੁ ॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਤੁਮਨਮੇਗੇ ਚਰਨਕਮਲ

ਅਧਿਕਾਰਧਰੁ ਸਮੁਦਾਇ ਨਾਵੈ ਨੇਰੇ ਗੁਰੂ ਅਪਵਿਤਰਿ ਦੁਰਿ
 ਦੁਸਾਰੁ ਜਾਕੇ ਸੁਤਿ ਪਰਿ ਆਸੰਸਾਰੁ ਅਪੰਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜਗੀ
 ਪਾਨਿ ਗਥਾਈ ਅਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤਤਤ ਸੋਇ ॥
 ਸੁਖਿ ਨ ਦੁਖਾ ॥ ਦੁਖੁ ਭੋਗੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ਨ ਮਕੈ ਗੰਗਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ॥
 ਸਧਸੰਗਿ ॥ ੨ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾਕੇ ॥ ਉ ਨਾਤੀ ਕੋਥੁ
 ਭਾਕੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਤੋਇ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ॥ ੩ ॥ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਪੰ
 ਗੁ ਭੋਗੁ ਮਤਲਾਪ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਣ ਜਿਨਿ
 ਚਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਨ ਤਿਉ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕਉ ਪੀਗ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦੁ
 ਅਕੈ ਕਾਮ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾਕੀ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗ
 ਗੰਗ ਮਲਗੀ ਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਧਗੀ ਤਿ ॥ ਮੀਤ ਤੀਤ
 ਗੁਣ ਪਰਣਾ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਨਾਗਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਬੈਠੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵੀ ਏਕਾ ਬਿਨਾ ਦੁਜ ਨ ਤੀਜਾ ਵੀ ॥ ੬ ॥

॥ ਭੋਗੁ ਮ ੫ ॥ ਅਗੈ ਦਲੁ ਪਾਏ
 ਗੁਰੂ ਮਾਧਿ ਭਾਈ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗਸਾਇਣੁ ॥ ਧੁਰੁ ਮਗੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ
 ਮਤ ਜਾਨੈ ਦਾਗੁ ਤਭ ਏਨਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਰਸਨਾ ਮੁਕਤ ਸੁਨਿ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰ
 ਮੇ ਮਰਿ ਮਿ ਮਰਿ ਅਮੁਗ ਬਿਰਥੀਵੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਵਾਰੇ
 ਨਾਤ ਦਸ ਬਦ ਵਜੇ ਦਰੀ ਬਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੇਲਾਏ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਸਗਣਾ ਗਤਿ ਆਏ ॥ ੬ ॥ ਭੋਗੁ ਮ ੫
 ਏ ਮਗੈ ਰਖ ਆਵਾਤਿ ਤਾਬ ॥ ਜਨਮ ਮਗੈ ਸੰਗੀ ਪੰਥ ॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ

ਗਗੋਵਿਦਨਾਮ ਜੋਸਿਮਗੋਤਿਸਕੀਗਾਤਿਤੋਵੈਪੀਵਤਬਤੁਰਿਨੀ
 ਕੁਮਾਮ, ਰਤਾਉ ਪੁਜਾਜਾਪਤਾਪਾਇਸਨਾਨਾਮਿਮਰਤਨਾਮਪੁਗਾਅਦ
 ਕਾਮ = ਰਾਜਮਾਥਸਦਨ ਦਰਬਾਗਾਮਿਮਰਤਨਾਮਪੁਗਾਅਦ
 ਦਾਸਾਇਤੁਕੀਆਬੀਚਰੁ ਬਿਨਤਾਰਿਨਾਮਿਮਿਅਸਤ
 ਰੁ ੮॥ ਗੁਭੈਰਉ ਮ ੫ ਘੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾਮੁ
 ਦਸਟੁਬਤਮਦੁਮੁਅਤਇਕੈਸੁਲੁ ੧॥ਗਨਿਨਰਾਖੇਪਾਰਬੁਤਮਿ
 ਪਿ ਪਾਪੀਮੁਅਗੁਰਪਰਤਾਪੁ, ਰਤਾਉ ਅਪਣਾਖਸਮੁਜਾਨਾ
 ਧਿਆਇਆ ਗੇਆਣਾਪਾਪੀਓਤੁਆਪਿਪਚਾਇਆ ਪੁਤਮ
 ਪਿਤਾਅਪਣੇਦਸਕਾਰਖਵਾਣਾ ਨਿਦਕਕਾਮਾਬਾਈਤਉਤਕਾਣਾ ਜਾ
 ਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਦੀਅਗਦਾਸਿ ਮਲੇਛਪਾਪੀਪਾਰਿ ਅਭਇਅਸਿਤੁ
 ੮॥ ਭੈਰਉ ਮ ੫ ਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਤੇਗੋਤੁ
 ਰੁਤੁਰੁਤੁਰੁਤੁਨੀਗੁਮਾਨ, ਰਤਾਉ ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਰੁਅਪਾਰੁ ਨਮਾਇ
 ਰਦੁਨੀਆਬਾਰੁ ਅਚਰਜਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਥਾਤਾ ਗੀਵਿਤੋ
 ਛਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਤ ਨੀਧਰਿਅਧਰਪਾਨਤਖੁਦਾਇ ਗਰੀਬਾਵਿਜਾਦੇ
 ਹੈਨਿਧਿਆਇ ਕਉਖੁਦਿਖਸਮਾਮਿਤਰਵਾਨ ਅਥਪੁਨਾਵਿਨੈਦੇ
 ਜੀਅਪਰਾਨ ੧੦॥ ਗੁਭੈਰਉ ਮ ੫ ਸਾਰਪਦਰਬਗੁਰੁ
 ਥਤੁ ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਸਾਤਿਕਰਿਸਤੁ ਜੀਵਤਜੀਵਤਜੀਵਤਮੁ
 ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਤੁਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਸਾਕਤੁ, ਰੁਤੁ
 ਕਾਥਜੁਗਮਾਤਿਇਕਨਾਮਉਧਾਰੁ ਬੋਲੈਬੁਤਮਬੀਚਰੁ ੨॥
 ਭੈਰਉ ਮ ੫ ਅਪਣੇਦਸਕਉਕੀਠਿਠਗਾਵੈ ਨਿਦਕ
 ਅਗਨਿਮਾਨਿਪਾਵੈ ਪਾਪੀਤਿਰਾਖੇਨਾਗਾਇਣ ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਰਤੁ
 ਨਾਤੀ ਪਾਪੀਪਾਚਿਅਾਪਕਮਾਇਣ, ਰਤਾਉ ਦਾਸਰਮਾਨਉਠਾ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਦਕਕੀ ਤੋਈਬਿਪਰੀਤਿ ਪਾਰਬੁਤਮਿਅਪਣਾਬਿਰਤੁ
 ਗਟਾਇਆ ਦੱਖੀਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਇਆ ਆਇਨਜਾਣੀਧਿਕਾਰੁ
 ਈਨਨਕਦਾਸਗਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮ ੫

ਵਤਪਾਪਾਅਯੁਕਤਾਵੈ ਬੇਸੁਅਭਜਤ ਕਉਨਤਸਰਮਾਵੈ ਸਰੋ
 ਸੁਮਨੁਗੀਕਰੈ ਤਰਿਸਿਮਗਨਕੀਵੇਲਾਬਜਗਸਿਰਿਪਰੈ ਮਾਇਅਲ
 ਸੁਮੰਸਾਰੁ ਅਪਿਕੁਲਾਇਆਤੁਲਵਣਤਰੈ ਗਦਿਗਤਿਅਧਿਗਥਾਥਿਉ
 ਗਤਰੈ ਧੋਖਤਮਾਇਆਗਥਿਤਾਇ ਗਲਬਕਰੈਕਉਤੀਗੰਗੁਲਾਇ
 ਕਉਤਰੈ ਧਮਨੁਪਾਵੈ ਕਰਣੈਤੁਨਜੀਅਮਾਤਿਅਵੈ ਕਰਤਕਰਤ
 ਵੀਤੁਪਾਇਆ ਪੁਰਨਤਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ ਕਾਮਿਕੁੰਧਿਲਭਿਮਨੁ
 ਤਕੁਟਿਮੁਅਲਿਉਜਲਾਥਿਨਮੀਨਾ ਜਿਸਕੇਰਖੇਤਰੈਤਰਿਅਪਿ
 ਤਰਿਮੁਸਦਾਜਪੁਜਾਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ ਸ
 ਜੁਗਪੁਰਾਪਾਇਆ ੧੫॥੨੮ ਭੈਰਉ ਮ. ੫ ਅਪਣੀਦ
 ਅਕੇਸੰਪਾਏ ਤਰਿਕਾਨਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏ ਸਾਚਸਥਦਤਿਰਦੇਮਨਮਾਤਿ
 ਜਨਮਕੋਕਿਲਵਿਖਜਾਤਿ ਰਾਮਨਾਮਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ ਗੁਰਪਰਸ
 ਰਾਪੁਤਿਤਭਾਈ ਤਾਰਿਲਏਸਾਗਰਸੰਸਾਰੁ ਗਤਉ ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅ
 ਜੇਤੁਪ੍ਰਿਧਨੁ ਸੇਜਨਦਰਗਤਪਾਵਤਿਮਨੁ ਸੁਖਸਤਜਅੰਦਗੁਣਗਉ
 ਗੋਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ ਜੁਗਤਜੁਗੀਤਰਿਉਤਤੁਸਾਰੁ ਤਰਿਸਿ
 ਜੁਸਾਚਾਵੀਚਾਰੁ ਜਿਸੁਲਾਕਿਲਾਇਲਏਸੋਲਗੈ ਜਨਮਜਨਮਕਸੋਇ
 ਜਗੈ ਤੇਰੇਗਤਭਗਤਕਾਆਪਿ ਅਪਣੀਮਤਿਮਾਅਪੇਜਾਪਿ
 ਅਜੰਤਸਥਿਤੇਰੈਤਾਥਿ ਕੇਪ੍ਰਕੁਸਦਤੀਸਾਥਿ ੧੬॥੨੯ ਭੈਰਉ
 ੪੫ ਭਗਤਮਾਨੀਅਨੰਦਗੋਵਿਦ ਅਸਥਿਤੁ ਭਏਥਿਨਮੀਸਭਚਿਦ
 ਮਾਥਿਨਸਿਗਏਥਿਨਮਾਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਅਮੀਆਇ ਰਾਮਰ
 ਸੰਸਦਾਸਤਾਇ ਘਰਬਾਤਗਨਾਥੇਪਰਮੇਸੁਰੁ ਗਵਿਗਤਿਅਪੁਰਨਸਭਠ
 ਗਤਉ ਧਨਮਾਤੁਜੱਥਨੁਜੁਗਤਿਗੋਪਾਲ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤ
 ਥਾਅਪਣੇਦਾਸਕਉਦੇਰਾਖੇਤਾਥਿ ਨਿਮਖਨਓਰੈਸਦਤੀਸਾਥਿ ਤੀ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰਨਕੋਇ ਸਾਰਿਸਮਾਲੇਸਾਚਾਸੋਇ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਥੰਧਨ
 ਏਤੁ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਗੁਣਗਾਇਣ ਤਿਸਕੀਪਰਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮੀ
 ਉਏਕਥਿਨਾਤੁਜਨਤੀਉਰ ਕੈਮਾਨੀਉਤੁਪੁਰਖਾਰਬੁ ਧੁਰੁਮਾਰਪੁਰੇਸੁਅਧਰੁ

[illegible]

292

卷之四
 四
 五
 六
 七
 八
 九
 十
 十一
 十二
 十三
 十四
 十五
 十六
 十七
 十八
 十九
 二十
 二十一
 二十二
 二十三
 二十四
 二十五
 二十六
 二十七
 二十八
 二十九
 三十
 三十一
 三十二
 三十三
 三十四
 三十五
 三十六
 三十七
 三十八
 三十九
 四十
 四十一
 四十二
 四十三
 四十四
 四十五
 四十六
 四十七
 四十八
 四十九
 五十
 五十一
 五十二
 五十三
 五十四
 五十五
 五十六
 五十七
 五十八
 五十九
 六十
 六十一
 六十二
 六十三
 六十四
 六十五
 六十六
 六十七
 六十八
 六十九
 七十
 七十一
 七十二
 七十三
 七十四
 七十五
 七十六
 七十七
 七十八
 七十九
 八十
 八十一
 八十二
 八十三
 八十四
 八十五
 八十六
 八十七
 八十八
 八十九
 九十
 九十一
 九十二
 九十三
 九十四
 九十五
 九十六
 九十七
 九十八
 九十九
 一百

ਸਿਰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੇਰਉਮਤਾ॥ ੧ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੫੫੧ ॥ ੨
 ਮਮਤਿਗਮੁਗਮਮਤਿਅਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਵੀਚਰਾ ਅੰਬਿਤ
 ਸਿਬਦਿਪਥਾਣੀਦੁਪੁਕਾਟਉਮਰਾ ਤਉਮੋਗਾਬੁਰੇ
 ਦੇਖਤਤਏਕਾਵੇਦਨਅਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਧੁਰੇ ਗਤਉ ਅਪੇਪਰ
 ਦੇਖਣਤਰੈਬਤੁਰਿਸੁਲਾਕੁਨਤੋਈ॥ ਜਿਨਕਉਨਦੇਰਿਭਈਗੁਰਮੇ
 ਪ੍ਰਭਾਟਸਚੁਸੋਈ॥ ੩ ॥ ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸਤਰੁਗੰਗੀਗੰਗੀਧਰ
 ਗੰਗੀ ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਤਸਿਰਗੰਗੀਗੰਗੀਕੁਟੰਬੁਸੰਜੋਗੀ
 ਗੰਗੀਬ੍ਰਤਮਾਥਿਸਨੁਸਰੂਦ੍ਰ ਗੰਗੀਸਗਲਸੇਸਾਰਾ ਤਰਿਪਦੁਚੀ
 ਜੇਸੇਮੁਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਰਾ॥ ਗੰਗੀਸਤਸਮੁਦਸਨਦੀ
 ਪੰਡਪਤਾਲਸਿਰਗੰਗੀਭਰੇ॥ ਤਰਿਕੇਲਕਾਸਿਸਾਚਿਸੁਤਲੇਸਰਬੀਖ
 ਦਰਿਕਰੇ॥ ੪ ॥ ਗੰਗੀਪਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀਨਾਤਠੀਅੰਗੇਕਾ ਵੇਦ
 ਭੇਖਕਹਤਿਕਿਨ ਬਪੁਰੇਨਤਬੂਝਤਿਏਕਏਕਾ॥ ੫ ॥ ਮਿਠਰਸੁਖਾ
 ਗੰਗੀਭਰੀਜੇਕੰਦਮੁਲਸੁਖੁਨਤੀ॥ ਨਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਤਿਅਨ
 ਗੰਗੀਅੰਤਿਕਾਲਿਪਥੁਤਾਤੀ॥ ੬ ॥ ਤੀਰਥਿਭਰੇ ਗੰਗੁਨਬ੍ਰਹਮ
 ਪਤਿਅਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭਾਇਆ ਦੁਬਿਧਾਏਗੁਰੁਅੰਤਿਕਾਵੇਰੇ
 ਨਾਇਅਕਾਮੁਤਤਾਜੁਭਾਇਆ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਸਬਦੁਸਲਾ
 ਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰਗੁਗਾਇਆ॥ ੮ ॥ ਤਰਿਜਨਅਨਦਿਨਾਗਿਰਮੁਖ
 ਨਕਉਕਰਮੁਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆ॥ ੯ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੇਰਉਮਤਾ॥ ੩ ੫੫੨
 ਨਕਉਕਰਤੈਏਕੁਚਲਤਉ॥ ੧੦ ॥ ਇਆ ਅਨਤਦਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇ
 ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਾਇਆ ਕਾਰਦੁਕਰਤਾਕਰਦਾਆਇ
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੇਰੈਅੰਤਰਿਧਿਅਨ ਤਉਕਬੁਝਏਭੁਝਤਿਰਿ
 ਗਮੁ॥ ਗਤਉ॥ ਪਿਤਾਪੁਤਿਲਾਦੁਪੜਦਿਪਰਾਇਆ ਲੇਪਟੀਪਧੇ
 ਆਇਆ॥ ਨਾਮਾਥਿਨਾਨੀਪੜਉਅਚਾਰਾ॥ ਮੇਰੀਪਟੀਆਥਿਖਿਦੇ
 ਗੋਬਿੰਦਮੁਰਾਰੀ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰਪੁਤਿਲਾਦਸਿਉਕਤਿਅਮਾਇ ਪਰਵਿ
 ਜਿਨਪੜੁਗਤੀਸਮਝਾਇ॥ ਨੀਰਭਉਦਾਤਾਤਰਿਜੀਉਮੇਰੈਨਾਲਿ॥

ਜੇਤਰਿ ਚੋਰ ਰੁਤਰੁ ਚੋਰ ਗਾਇ ਪ੍ਰਤਲਾਦਿ ਸਭਿ ਦਵੇ
ਜੇ ਤਮਰਾ ਕਹਿ ਅਨਸੁਦੇ ਆਇ ਕਰ ਜਸਵਾਰੇ ਸਭਨ ਗਰੀਮ
ਗਾਇ ਦੁਹਾਈ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿ ਬੁਨਵਸਾਈ ਸੰਗੇ ਮਰਕਤ
ਪੁਕਾਰ ਸਭੇ ਦੇ ਤਰਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ
ਕਹਿ ਐਕਿ ਅਤਰੀ ਕਿਹ ਤਸੰ ਜੋ ਗੀਦੈ ਤਗ ਜੁਚਲਾਇਆ
ਨਬੁਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਤਪੁਤਿਲਾ ਦਸਿਉ ਬਦੁਸਦਾਇ
ਅਧਾਨ ਬੁਝੈ ਕਾਲੇ ਜੈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਤਿਲਾ ਦੁਕੈ ਠੇਵਿ ਚਿਰਕਿ
ਬਾਰੀਦੀ ਤਾਲਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਿਕੁ ਮੁਲਿਨ ਰਹੀ ਮੇਰੈ ਅਤਰਿ
ਪਾਲਾ ਕੀਤਾ ਏਸ ਗੀ ਕੀ ਕਰੈ ਅਣ ਏਨ ਉਪਰਾਇਆ ਜੋ ਪੁਰਿ
ਖਿਅ ਸੋ ਆਇ ਪੁਤ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ਖਿਤਾ ਪੁਤਿ
ਦਸਿਉ ਗੁਰ ਜਉ ਠਾਈ ਕਤਾ ਤੁਮਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਜਗਦੀ
ਨੁਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ਬੰਨ੍ਹ
ਪਾਇਤਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ਅੰਕਾਰੀ ਦੇ ਤੁਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ
ਗਤ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਵਜੀਵਧਾਈ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ਵਰਿ
ਜੰਮ ਫੁਮਰਣ ਮੋਤੁ ਉਪਾਇਆ ਆਵਦੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ
ਇਆ ਪ੍ਰਤਲਾ ਦਕੈ ਕਾਰ ਜਿਤਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ਭਗਤ
ਕਾ ਬੋਲੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਦੇਵ ਕੁਲੀਲ ਖਮੀ ਕਉ ਕਰਤੈ ਜੈ
ਮਾਤਾ ਨਗ ਸਿਧ ਕਾਰੁ ਪੁਨਿ ਵਾਰਿ ਲਖੀ ਮੀਭਉ ਕਰੈ ਨਸਕੈ ਜਾਇ
ਤਲਾ ਦੁਜਨ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਗੀਧਾਨੁ
ਇਆ ਰਜੁ ਮਾਝੁ ਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ਲੋਭੀ ਨਗਰ ਤੇ ਲਪਟਾ
ਤਰਿਕੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨ ਦਰਗਾ ਤਮਿ ਲੈ ਸਜਾਇ ਕਰੈ ਸੁਕਰ
ਰੇਕਰਾਇਆ ਸੇਧ ਗਵਾਛੁ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਭਗਤ
ਕਾ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਕਰਤੈ ਅਪਣਾ ਪੁਦਿਖਾਇਆ
੧ ੨॥ ਭੈਰਉ ਅਸਟ ਪਦੀ ਮਤਲਾ ੩
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਮੈ ਤਿਸਾਨੁ ਬੁਝਾਈ ਤਰਿ

ਤਿਸੇ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਮਨ ਸਾਮਨ ਤਿਸ ਮਾਈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਕ
 ਮੇਧਿ ਅਰੇ ਅਨਾ ਦੇ ਨ ਤਰਿ ਗੁਣ ਦੀ ਨ ਜਨਮਾਂ ਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉ
 ਰੇ ਗਤਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋ ਤਿਨ ਸਾ ਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੁਖ ਨ ਲਾਈ
 ਪਤਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰ ਤਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ **ਭਗਤਾ ਕੀ**
 ਮਖਤਿ ਆਪੇ ਏਤ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਥ ਵਿ
 ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਦੁਖਿ ਧਾਰਤੀ ਨ ਗਈ **ਤ** ਤਮ ਮੁਕੁ ਮੁਗਧਾ ਕੇ ਭੁਭੁ
 ਰਤੀ ਆਪੇ ਦੇ ਤਿ ਭੁਭਾਈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਿਰਸੀ ਅਵਗੁਨ ਕਰ
 ਸਾਈ **ਜ** ਜਗਤ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ਅਭੁੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ
 ਮੁਖ ਦਾਰ ਭੁਭੁ ਐ ਤਰਿ ਅਸ ਬਦੈ ਸੁਗਤਿ ਨ ਪਾਈ **ਅ** ਅਨਮੁਖੇ ਮ
 ਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਭੁਨ ਸੁਭੈ ਦੁਹ ਮਾਤਿ ਅਗਿ ਅਨ ਅੰਧਾਰਾ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ
 ਪਵਤਿ ਕਬ ਭੀ ਭੁਖਿ ਭੁਭੈ ਭੁਭੁ ਗੁਣ **ਸਿ** ਸਿਰਿ ਭਾਗਾ **ਸ** ਸਚੈ ਸਬਦਿ
 ਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਾਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪ
 ਰਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ **ਤੁ** ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਨਿਰਲਾਜ ਤੇਰੇ ਜਨ ਤੈਨਿ
 ਅਭ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ **ਤਿ** ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਾਣਿ ਤੈਰੇ ਰਮ
 ਮੁਖਿ ਧਾਰੇ **ਤ** ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਾਣਿ ਤੈਰੇ ਰਮ

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਰਗ ਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੁਰੋਕ ਜਾ ॥
ਮੁਰਿਦੈ ਤੇਰੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਕਿਨ ਚਾਹੁ ॥ ਜਨਮੁ ਕਿਰਪਾ ਜਾਏ ॥
ਘਾਟੀ ਜਿਸੁ ਤਰਿਧਨ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋ ਵਰਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮ ਸਤ ਕਿਉ ॥
ਹੁਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ
ਤਜਿ ਸੁਖੈ ਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਤੁਆ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਧਿਰੁ ਜਾ ॥
ਨਾਮੁ ਆ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਸੁਸਭਤੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ
ਭੁਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵਪਰਵਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
ਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦਤੀ ਘਾਟਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇਰੈ ਪਰਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨ
ਨਾਮੁ ਖਗਵਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਤ ਚਲਾ ਅਸੁ ॥ ਜਿਸੁ
ਮੁਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਚਾ ਸਤੁ ॥ ਨਾਮੁ
ਦਨਤੀ ਪਤਿਵੇਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਤਿ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇਉ ਚਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨ
ਮਿਜੇ ਨੀ ਮੁਚਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਪਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਸੁਮਿਟਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਨਾਫਿਰਿ ਆਵਦੁ ਜਾਵੁ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕਿਉ
ਲ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਲਖੇ ਗੁੰਧਾਲਾ ॥ ਆਵਦੁ ਜਾਵਦੁ ॥ ਸੁਖੁ
ਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੭ ॥

ਤੇਰਉ ਮਤਲਾ ਪ ਅਸਟਪਦੀਅ ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਾ
ਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧੁਮ ਸਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਇਆ
ਏ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜੀ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋ ਧਨੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਾਧ
ਨਿਨ ਸਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਹੁਏ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਕਾਇ
ਜੀ ਅਜਾ ਕੀ ਸਿਤ ਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰ ਜਾਨਤੈ ਰੇ ਅੰਗੀ ॥ ਕੋਟਿ ਰਗਤ ਬਨ
ਹਰਿ ਸੀਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਕਰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਕਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇਦਰ ਚੇ

ਕੋਟਿ ਬੇਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਨਿਸਟੀ ਮਾਤਿ ਕੋਟਿ ਨਮਜ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਤਿ
 ਗੀਅਤ ਤੇਜ ਕੇ ਨਾਦ ਕੋਟਿ ਅਖਰੇ ਚ ਲਤਾ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋਟਿ ਸਕ
 ਆਗਿ ਆਕਾਰ ਕੋਟਿ ਜੀ ਅ ਦੇਵੇ ਆਧਾਰ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਕੇ
 ਮਥਾ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਮਚਾਰ ਕੋਟਿ ਪੁਜਾਗੀ ਕਰਤੇ ਪੁਜਾ ਕੋ
 ਸਥਾ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ਕੋਟਿ ਮਤਮਾਜ ਕੀ ਨਿਸਮਲਤਿ ਸੋ ਕੋਟਿ
 ਤਿਕਰਤ ਬੁਝ ਮੰਸ ਕੋਟਿ ਪਰਲਓ ਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਤਿ ਕੋਟਿ ਗੁਣ
 ਨੇਜਾਤਿ ਕੋਟਿ ਗਿਅਨੀ ਕਥਤਿ ਗਿਅਨੁ ਕੋਟਿ ਧਿਅਨੀ ਪ
 ਧਿਅਨੁ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸਰਤ ਪਤੀ ਕਰਤੇ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀ ਸਰ ਮੁਨੀ ਮਤਿ ਰਤ
 ਅਵਿਗਤਾ ਬੁਝ ਆਗੋ ਚਰ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਿਗਤਿ ਘਟ ਅੰਤਰ ਜਮੀ
 ਕਰ ਦੇਖ ਭਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੫੧ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਤਲਾਪ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥

੫੧

ਤੇ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਤਨੁ ਤਰਿ ਦੀਨੋ ਨਮੁ ਸਤ ਜਿ
 ਚੋਜ ਅਨੰਤ ਕਉ ਪੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿਤਾ ॥ ੫੨ ॥
 ਤਿਤ ਰਿਸਾਚੀ ਬਤੁਰਿ ਬਤੁਰਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ਰਤਉ ਅ
 ਤਮ ਰੈਭੋ ਜਨੁ ਰਾਉ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਲੀਜੈ ਨਾਉ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਸ
 ਦੇਉ ਧਾਰ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਰੇ ਰੇ ਰਾਗ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਕਰਜ ਪੂਰੇ
 ਚਤਤ ਮਾਰੋ ਲਖੇ ਵਿਸੁਰੇ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਅਚਿਤਤੋਂ ਭੀਉ
 ਵੀਸਕੀਤ ॥ ੫੩ ॥ ਅਚਿਤਤ ਪੁਰੁ ਕੀ ਆਦਿ ਲਾਸਾ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੀ
 ਲਾਸਾ ਅਚਿਤਤ ਮਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੰਤ ਅਚਿਤਤ ਮਕਉ ਗੁਰਿ
 ਮੰਤ੍ਰ ॥ ੫੪ ॥ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇ
 ਅਚਿਤਤੋਂ ਮਾਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ਅਚਿਤਤੋਂ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੀ
 ॥ ੫੫ ॥ ਅਚਿਤਤ ਮਿਟੇ ਓ ਤੈ ਸਗਲੇ ਭਰਮਾ ਅਚਿਤਤ ਵਸਿਓ ਮੀ ਸੁਖਾ ਬਿ
 ਮਾ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਅਨਤ ਵਾਜੈ ਅਚਿਤਤ ਮਾਰੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੈ ॥ ੫੬ ॥
 ਚਤਤ ਮਾਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਨ ਨਿਤ ਚਲਧਨੀ ਅਚਿਤਤ ਪਥਾਨਾ ਅ
 ਚਉ ਪਜਿਓ ਸਗਲਾ ਬਿਬੇਕਾ ਅਚਿਤਤ ਚਰੀਤ ਬਿਤਰਿਤ ਰਿਟੇਕਾ ॥ ੫੭ ॥

੬੧੨

ਅਚਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਅਚਿਤ ਮਿਥਿਓ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁੰਜੁ ॥

ਤ ਅਚਿਤ ਸਗਲੀ ਗਈ ਪ੍ਰਭ ॥

ਤੈਰੇ ਗਗਨ ਜੁ ਮਲਾ ॥ ੬੩ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੬

ਤੈਨ ਕਾ ਜੁ ਮਲਾ ੬੬ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨੇ ਹਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਰਾ ਦੇ ਕੇ ਲਾਮੁਗਾ ਕੀਤਾ, ਜੁਨੀ ਸਿਰੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ।

ਬਸੰਤ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੁਖੀ ਚਰਿ ਅਸਦਾ ਬਸੰਤਾ ਪਰਫਰੂਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਸੋਇ
ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਭਉ ਅਤਉ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ਬੀ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥ ਰਤਉ ॥ ਕਰਮੁ ਪੇਰੁ ਸਾਖਾ ਤਰੀਧਰ

ਕੁਛੁ ਬੁਝਿ ਅਨਾ ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਥਾਵਘਣੀ ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮੁਖੀ ਕੁਦਗਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਅਖ ਦੁਸਰਨਾ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਕਥਨੁ ਪੁਰ

ਗਾਸਤ ਜਿਧਿ ਅਨੁ ॥ ਮਾਤੁਰਤੀ ਅਵਣਾ ਵੇਖੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ

ਤੇਰੇ ਸੁਕਤੀ ਜਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਤੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਗੁਤਿ ਅਈ ਲੈ ਸਰਸ ਬਸੰਤ

ਗੰਗਾ ਤੇਰੇ ਵਹਿ ਸਿਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਪੁਜੇ ਚੜਾਵਉ ਝਗਉ ਪਾਇ ॥

ਤੇਰੇ ਦਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਉ ਉਗਾਇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥ ਰਤਉ ॥

ਜਿਉ ਏਕਾ ਬੁਝੁਤੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪੁਜੇ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਪੁਪਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅ

ਪਾਇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਉ ਉਗਾਇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇ

ਰੇ ਮੁਖ ਮੇ ਸੁਰਾ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਨੀਜਾ ਠੀਐ ॥ ਅਣਜਾਣਨਾ ਮੁ

ਖੰਡੇ ॥ ੨ ॥ ਨਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸਭੁ ਕੁਕਸਲਾਏ ਏਕ ਸੈ ॥ ਸਿਰ

ਭੰਕਾ ਪਵੈ ॥ ਬਲਿ ਤਰੀਯਾ ਉਜੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨ ਵੈ ॥ ੩ ॥ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਸੁਇਨਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚ

ਕਰ ਰੁਪੇ ਕੀ ਆਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੰਗਾ ਕਉ ਦਕੁ ਕਰੰ ਤੇ ਕੀ ਅਭੀ

ਭਾਖਣਾ ਦੁਪਸਿ ਉਗਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੇ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮਿਨ ਭੀ

ਪਾਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਓਵਹਿ ਪਾਸੈ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗ

ਦੇ ਪੁਰਬੀਨਾ ਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਵਰਤੋ ਮਕਰੇ ਦਿਨ ਗਤਿ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁ

ਖਤਿ ਮੇਖਾ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖਾ ॥ ਕੋਗਿ ਰਤੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥ ਬਿ

ਭਖ ਜੀ ਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਭਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਰ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ

ਜਿਸਾਗ ॥ ਤੁਕ ਮੁਕਰਤਿ ਮੁਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਸਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ॥ ਤੰਡਾਰ

ਬਸਤ੍ਰਿਤਾਰਿਦਿਗੀਬਰਤਗੁ ਜਟਾਧਾਰਿਕਿਕਮਾਵੈਜਗੁ ਮਨਿ
 ਤੀਦਸਵੈਦੁਆਰਿ ਭੂਮਿਭੂਮਿਅਵੈਮੁਕਤਵਾਰੰਦਰੁ ਏਕੁਧਿਅਵੈ
 ਮਨਾ ਧਾਰਿਉਤਰਿਜਾਤਿਉਕਖਿਨਾ ਰਤਾਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਸਤਕ
 ਆਣ ਨਾਦੀਬੇਦੀਪਤਤਿਪੁਰਾਣ ਪਖੰਡਾਦੁਸਟਿਮਨਕਪਟਕ
 ਨਕੈਰਮਈਅਨੋਕਿਨਾਤਿ ॥ ਜੇਕਐਸਾਸੰਜਮੀਤਿਉ ਕਿਅਵੈਜੇ
 ਕਰੇਇ ਅੰਤਰਿਓਰੁਮੁਖਿਖਿਅਮਾਤਿ ਓਇਨਿਰੰਜਨਕੈਸੇਪਾਤਿ
 ਤੁਅਕਰੇਕਿਅਤਉਇ ਜਿਸਨਾਪਿਚਲਾਏਸੋਇ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਭੁ
 ਕਾਏ ॥ ਭੁਕਮੈਭੁਭੈਤਾਂਸਾਚਾਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਉਇ
 ਭਵੈਦਿਸੰਤਰਲਾਇ ॥ ਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ ਤਉਭਉਜਲਕੇਤੁ
 ਥੰਧਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥

॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ ੩

ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆਮੰਤਾ ਮੈਅਵੁਰਨੀਸੈਸਰਬਤਹ ਭੁਖਿ
 ਥਾਦੇਵਦੇਵ ਤਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਤਰ
 ਕਾਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੁਅਪਰੰਪਰਸਰਬਪਾਥ ਰਤਾਉ
 ਧਨਪਾਈਐਤਰਿਕਾਸੰਗੁ ਬਿਨਗੁਰਮੈਲਾ ਕੀਨਾਗੁ ਬਿਨਤਰਿ
 ਧੁਤਉ ਗੁਰਸਥਾਦਿਸਥਾਤੇਸਾਚੁਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉਤੁਰਾਖਿਰਖਨਾ
 ਤਿਗੁਰਮਿਲਾਵਾਤਿਸੁਰਾ ਬਿਖੁਤਉਮੈਮਮਤਾਪਰਤਰਾਇ ਸਭਿਦੁਖ
 ਰਾਮਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਉਤੰਮਗਤਿਮਿਤਿਤਰਿਗੁਨਸਰੀਰ ਗੁਰਮਤਿਪੁਗਟ
 ਤੀਰ ਬਿਵਲਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੁਜ ਭਾਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗੁਰਮਿਲਾਉ
 ॥ ੪ ॥ ॥

॥ ਬਸੰਤ ॥ ਮਹਲਾ ੧

ਮੇਰੀਸਖੀਸਤੇਕੀਸੁਨਤੁਭਾਇ ਮੇਰਾਪਿਰੂਰੀਸਾਭੁਸੰਗਿਸਾਇ ਓਤੁਅਕੁ
 ਐਕਤਤੁਕਾਇ ਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਸਖੀਸਤੇ
 ਨਬਨੇ ਤਰਿਪੁਰਸੰਗਿਖੇਲਤਿਵਰਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ
 ਮਨਮੁਖੀਤੁਤਗਾਇਨਾਤਿਭਉ ਓਤੁਪਾਟਿਪਾਟਿਗਵੇਸਰਬਪੇਉ ਗੁਰ
 ਚੀਨੈਸੰਗਿਦੇਉ ਗੁਰਿਨਾਮਾਦ੍ਰਵਾਇਆਜਪੁਜਪੇਉ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨਗੁਰਗਾ

ਗੁਰਸੰਤਸੰਗੁ ਦੇਖੈ ਬਿਨਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁਰੈ ਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮ
ਗੁਰਸੰਤਸੰਗੁ ਦੇਖੈ ਗੁਰਿਮਨਮਾਰੈ ਓਕਿਰਿਸੰਜੋਗੁ ਅਨਿਨਿਸਿਰਵੇਰਗਤਿ
ਗੁਰਸੰਤਸੰਗੁ ਦੇਖੈ ਜਨ ਤਰਿਵਰਸਤਜੋਗੁ ॥੬॥
ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੧

ਅਪਿਨਿਬੇਰੇ ਜੁਗਾਜਿ ਗੁਰਮਤਿਉਤਮਸੰਗਿਸਾਖਿ ਤਰਿਨਮੁਰਸਾਇ
ਜਿਅਖਿ ॥ ਮਤਵਿਸਰਸਿਰੇਮਨਮਾਰਮਥੋਕਿ ਅਪਰੰਪਰਾਗਮ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਅਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਲਤੋਲਿ ਰਤਉ ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਤਿ
ਸਿਖਤਰ ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤਰ ਨਰਨਿਦਕਲਭੀਮਨਿਕਠੋਰ ਗੁਰ
ਭਈਸਿਚਰਚੋਰ ॥ ਗੁਰੁਤੁਠਾਥਖਸੇਭਗਤਿਭਾਉ ਗੁਰਤੁਠੈਪਈ
ਮਤਲਿਕਉ ਪਰਤਰਿਨਿਦਤਰਿਭਗਤਿਜਾਗੁ ਤਰਿਭਗਤਿਸੁਤਵੀ
ਮਥਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੇਥਿਮਿਥਵੈਕਰੇਦਾਤਿ ਗੁਰਸਿਖਪਿਅਰੇਦਿਨਸੁਰਾ
ਭਉਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਤੁਮਿਦੇਇ ਕਤੁਨਾਪਵਤਿਵਿਰਲੇਕੇਇ ॥੭॥
ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ੧

ਭੈਵੈਸੇਵਰੁਸੇਵਕਰੈ ਜੀਵਤਮਰੈਸਭਿਕੁਲਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀਭਗ
ਤਉਕਿਅਕਤਸੈ ਸਚੁਨਾਮੁਮੋਰਤਿਰਦੈਬਸੈ ਰਤਉ ਜੈਸੇਮਾਇਅਮੋ
ਦੀਗਲਤੁਰਤੈ ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਰਾਮੁਨਾਮੁਰਵਤੁਰਤੈ ॥ ਮੈਮੁਰਖਮੁਗਧ
ਕਰਤੁਦਇਅਗਤਉਸਰਣਗਤਿਰਤਉਪਾਇਅਗ ॥ ਕਤੁਨਾਮੁਸੰਸਾ
ਭੀਤਫਲਕਾਮਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਪਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥ ॥ ॥

ਗੁਰਸੰਤੁ ਮ ੧ ॥ ਪੁਰ ੨ ॥ ਮਥਿਪਪੁਜਿਮਨਵਤੁਸੁ
ਤਲਸੀਮਾਛਾ ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਥੇਰਾਥਾਪਤੁਦਇਅਕਰਤੁਦਇਅਛਾ ॥੧॥
ਭੈਵਰਾਸੰਚਤੁਜਨਮੁਗਵਾਵਤੁ ਕਾਰੀਛਤਰਿਦਿਵਲਕਾਤੇਗਚਲਾਵ
ਰਤਉ ਕਰਤਰਤਮਾਛਟਿਰਪਰੋਵਤੁਤਿਸੁਭੰਤਰਿਮਨੁਜਵਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤੁਰਤੁਕਿਅਰੇਤਉਮਾਛੀਕੇਤਵਤੁ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰਪਦਾਇਕਰਤੁਥਸੋਛੇ
ਪੁਰਤੀਭਾਈ ਜਿਉਗੰਤੁਤਿਉਤਮਸੁਖਪਾਵਤੁਕਿਰਤੁਮੇਟਿਅਜਾ
ਥਗੁਲੇਭੇਛਾਨਿਤਸੁਲਾਤੈਜੇਤੁਕਰਤੁਦਇਅਛਾ ਪ੍ਰਵਤਿਨਨ

ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਦਇਆਕਰਤੁਦਇਆਲਾ ੧੧੮

ਮਾ ੧ ਸਤੁਰਵੀਵਰੁਸਭੁਕਿਉਸਾਂਈਪੇਵਕਜੇਧਾਵ
ਆਪਿਕੁਚਜੀਦੋਸੁਨਦੇਉਜਾਣਾਨਾਤੀਰਖੇ ਮੇਰੇਸਾਤਿਬਾਤੁਭੀਭੇ
ਗਮਿਭੁਭਾਣੀ ਅਖਗਭਿਖੇਸੇਈ ਗਾਵਾਅਵਰਜਾਣਾਬਣੀ
ਕਾਢਿਕਸੀਦਾਪਤਿਗਤਿਚੋਣੀਤਾਂਤੁਮਜਾਣਤੁਨਾਗੀ ਜੇਘਰੁਰਖਾਇਓ
ਖਤਿਓਵਤਿਕੰਤਪਿਆਗੀ ਜੇਤੁਪਾਵਿਅਪਾਭਿਤੁਬੀਨਾਦੁਇਓ
ਇਨਾਵਾ ਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕੁਏਕੁਲਘਾਏਜੇਕਰਿਸਾਚਿਸਮਾਵਾ

ਬਸੰਤੁਤਿਓਮੁਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਰਾਜਾਥਾਕੁਨਗਗੀਕਾਚੀਦੁਸਟਾਨਾਭਿਪਿਆਗੋ ਦੁਇਮਾਈਦੁਇ
ਪਾਪਵੀਅਤਿਪੀਤਿਤਕਰਤੁਬੀਚਾਰੋ ਸੁਆਮੀਪੀਤਿਤਤੁਮਦੇਮੁ
ਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵਉਪੁਨਪਤੀ ਰਤਉ ਭੀਤਰਿਅਗਾਨਿਬਨਸਪਾਤਿਮੁ
ਸਾਗਰੁਪੀਥੈਪਾਇਆ ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦਾਇਘਰਤੀਭੀਤਰਿਐਸਾਗਿਅ
ਪਾਇਆ ੨ ਗਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐਏਕੁਮਾਈਭੰਗੁਕਰੇਇ ਤਥੇ
ਣਜਾਣੀਅਤਿਖਿਮਾਧਨਸੰਗਤੋਇ ੩ ਕਤਿਅਸੁਣਤਿਨਖਾਇਤੁ
ਤਿਤਿਨਤੀਸੇਤੀਵਾਸਾ ਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁਨਿਦਾਸਾਖਿਨਤੋਭੀ

ਮਾਸਾ ੧ ੧੧ ੧ ੧ ਗੁਬਸੰਤੁ ਮਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਸਾਚਸਤੁਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਰਿਮੇਠੇ ਭੁਖਗਵਾਏ ਕਰਿਕਿਰਪੁਰਿਭ
ਤਿਦਿੜਾਏਅਨਾਦਿਨਤਰਿਗੁਣਗਾਏ ੧ ਮਤੁਭੁਭਾਤਿਰੇਮਾਚੇਤਿ
ਬਿਨੁਗੁਰੁਮੁਕਤਿਨਾਤੀਤੈਲੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਤੀ ਗਤੁ
ਬਿਨੁਭਗਤੀਨਤੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁਭਗਾਂਨਤੀਭਗਤਿਤੀ
ਭਾਂਗਾਂਸਤਸੰਗੁਨਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਠੈਤਰਿਨਾਮੁਤੀ ੨ ਘਰੁ
ਟਿਗੁਪਤੁਭੀਪਾਏਵੇਖੈਪਰਗਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾਤਰਿਤਰਿਕ
ਸੁਤਹਿਗੀਭੀਨੇਤਰਿਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਾ ੩ ਜਿਨਕਉਤਖ
ਮਿਠੈਵਰਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਾਨਕੀਏ ਪਾਰਸਭੋਟਿਭੇਸੇ
ਸਨਨਕਤਰਿਗੁਰਸੰਗੀਬੀਏ ੪ ੧੨ ੧ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩

ਪ੍ਰਭ ੧

ਗੁਰੀਮਤਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਆਸਭਜੀ ਅਜੰਤਾ ॥ ਕਿ ਆਤਉ
 ਕਿਰਮਜੰਤੁ ॥ ਤੇਗ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਤੈਸਾ ਤਿਬਕੀ
 ਤੇ ਸੇਵਾ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਕਰਮੁ ਤੈਵੇ ਤਾਂ
 ਵਕਰੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥
 ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਦੀਦੁ ਤਰਤਰੈ ॥ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਰਿਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ
 ਬੰਧ ਕਉ ਦੁਇ ਠਲ ਲਾਏ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿ
 ਵਾਏ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸਨਦਾਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
 ਵੇਖਾ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾਮ ਨ ਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩

ਪ੍ਰਭ ੧

ਸਚਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਤ ਆਦਿ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ ॥ ਚਿਸੁ ਬਿ
 ਵਰੁ ਨ ਤੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਮੇਰੇ
 ਭਰੇ ॥ ਗਤਿ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਜਿਮਿ ਲਉ ਗੁਰਮੇਲਿ ਮਿ
 ਦੇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਕੈ ॥ ਭਿਓ ਭਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁ ਰਿਪ ਭ
 ਯ ॥ ਬਿਓਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਰਾਗੇ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਰਘ ਸਤ ਕਿਵਰ
 ਯੋ ॥ ॥ ਪਉਟ ਪਟੀ ਕੀਇ ਤੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ਤਉ ਮੈਰਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨੀ ਪੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰਗੁਟ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਗੋਗੁ ਗਵ
 ਯੋ ॥ ॥ ਚਾਰਿਨ ਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਰੇ ॥ ਵਿਸਨ ਜਬ ਤਜ ਕੇ ਅੰਕਰੇ
 ਮੇਰੇ ਵੇਰ ਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੩

ਪ੍ਰਭ ੧

ਮੇਵੈ ਸਤਿ ਕਾ ਬਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਤ ਨੁ ਕਦੇ ਨ ਦੇਸੁ ਗੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ਯੋ ॥ ਤੀਤਰਿ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਤਿ ॥ ਸੇਜ
 ਯੋ ॥ ਵੇਜਿਨ ਤਰਿ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਮਾ ਬਤਿ ਸਾਚੇ ਸਮਾਤਿ ॥ ਗੁਰੂ
 ਯੋ ॥ ਸੇਵਾ ਤਿ ਤੇ ਤਰਿ ਤੇ ਦੁਰਿ ॥ ਦਿਸੰਤੁ ਭਵਤਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਤਿ ਧੁਰਿ ॥

ਤਰਿਅਧੇਜਨਲੀਏਕਾਇ। ਤਿਨਸਦਸੁਖੁਤੈਤਿਭਾਤਮਾ
ਨਦਰਿਕਰੇਕੁਕੈਅਭਿਮਾਨੁ। ਸਾਚੀਦਰਗਤਪਾਵੈਮਨੁ। ਤਰਿਜੀ
ਵੇਖੈਸਦਾਤਜੁਗਿ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਗਤਿਅਭਰਪੁਰਿ।
ਜੰਤਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਕਾ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਸਮੁਖਾ।
ਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਰਾ। ਈਪਾਇ।

॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ३ ॥ ਘਰੁ १ ॥

ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਮਨਤੇਤਇ। ਏਕੋਵੇਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਤੁਜੈਕੋ
ਤੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਿਮੈਨੋਕੁਦਿਖਾਇਆ।
ਮਉਥਿਅਸਦਬਸੰਤ। ਇਤੁਮਨੁਮਉਥਿਅਗਾਇਗੁਣਗੋਇ।
॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪੁਥਾਤੁਤਮਕਰਤੁਬੀਚਰੁ। ਤਪੁਭਸਾਚੇਲਗੋਇ।
ਰੁ। ਅਪੁਥੋਰਿਤਿਦਾਸਤਭਾਇ। ਤਉਜਗਜੀਵਨਵਸੈਮੀ।
ਇ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿਕਰੈਸਦਵੇਖੈਤਜੁਗਿ। ਮੇਰਾਪੁਰਸਦਗਤਿਅਭਰ।
ਗਿ। ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੇਭਉ। ਸਭੁਮੇਰਾਪੁਰਾਤਮਦੇ।

॥ ੩ ॥ ਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਅਧਿ।
ਤੁਥਾਏ। ਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਸਤਜਿਸੁਭਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਗੋਇਵਰਾ।
ਏ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ३ ॥

ਭਗਤਿਵਥਾਤੁਤਰਿਵਸੈਮਨਿਅਇ। ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਸਤਜੇ।
ਇ। ਭਗਤਿਕਰੈਵਿਚਰੁਤਪੁਖੋਇ। ਨਦੀਸਾਚਿਮਿਥਵੇ।
ਇ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਸਤਿਸਦਾਤਰਿਪੁਭਦੁਅਭੀ। ਗੁਰਕੈਤੇਤਿਸਚੈਪ੍ਰੇ।
ਪਿਅਗਿ। ਗੁਰੁ। ਭਗਤਿਕਰੈਸੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ। ਗੁਰਸਥਾਦਿ।
ਚਤੁਤਉਮੈਖੋਇ। ਤਰਿਜੀਅਪਿਵਸੈਮਨਿਅਇ। ਸਦਸਾਂਤਿਸੁ।
ਸਤਜਿਸਮਾਇ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਿਰਤੇ। ਤਿਨਸਦਬਸੰਤ। ਮਨੁਤਨੁਤਰਿ।
ਵਿਗੁਣਗੁਵਿਦਾ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਕਾਸੀਸਾਰੁ। ਅਗਨੀਤਿਸਾਜਦੈ।
ਰਵਗ। ੩ ॥ ਸੋਈਕਰੈਜਿਤਰਿਜਫੁਕਾਵੈ। ਸਦਾਸੁਖੁਸੁਗੀਰਿਭਾਵੈਦਿ।
ਵੈ। ਅਪਦਾਪੁਰਸੇਵੇਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ।

॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਠਯਾ ੩ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ਸਫ
 ਥਿਰੁ ਖਡਗਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਏ ਮਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ਸਚ ਠਕੁ ਠਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ਰਤੁ ਭਾ
 ਏ ॥ ਏ ਧੇ ਦੁਰਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦੇਖੈ ॥ ਸਦੁ ਜੁਗਿ ॥ ਥਾਵਘਟੀ ਫੁਲੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ॥ ਅਨਦਿਨ ਕੀਰਤਨੁ
 ਤਿਨ ਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ਵਿਚੁ ਸੁਠਿ ਭਗਤਿ ॥ ਪਰਪਚ
 ਗਤਿ ਆਵਿ ਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਐਨੁ ਮੁਖੁ ਸਾਦੁ ॥ ਆਧੇ
 ਤਸੁ ਭਰਿ ਸਭਗਾ ॥ ਜਿਉ ਕਉ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰਤਗਾ ॥ ਵਰਦਾਤਾ ਤਿਉ ਨ
 ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ ॥ ਐਸ ਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ॥ ਬਸੰਤੁ

ਮਠਯਾ ੩ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੈ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ
 ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨੁ ਮੁਇ ਸੁਜਗਾ ਮਾਤਿ ਆਇ ਆ ॥ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਤ
 ਕਮਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੁ ਭਿਵਲਾਇ ॥ ਭਰਿਨਾ ਮੁਸੇਵ
 ਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਤੁ ਭਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ
 ਬਦਿ ਜਗਾ ਮਾਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਤੁਰੁ ਗਪ ਸਗੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰ
 ਤਨੁ ਪਰਗਟੁ ਤਇ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਭਿਵਲਾਇ ॥ ਸੇਜ
 ਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਧਿ ਆਇ ਨਿਦੇਖਿ ਤਜੁਗਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪਗ
 ਕਜੁ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਏਕੈ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਮੇਥਾ ਵਤੋਇ
 ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਰਸੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਸਮਾਇ
 ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਠਯਾ ੩ ॥

ਤਿਕਰਤਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਤਜੁਗਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪਗ ਪਕਜੁ ਪਾਇ ॥ ਭਰਿ ਸੇ
 ਵਰਤਿ ਭਿਵਲਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦਸਾ ਕਾ
 ਭਿਵਲਾ ਕੋਈ ਤੋਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਰਤੁ ਭਾ ॥ ਏਕੈ ਸੇਵ
 ਕਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐਸ ਦਾਸੁ ਪੁਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾ
 ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜਨ ਸਾਚੈ ਜੀਨੀ ਸਚੁ ਪਾਥ

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾਸਭਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੁਝੁ ਤੁਧੁ ਪਾਈ ॥
 ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਹਿਰਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿਸ ਮਾਈ ॥
 ਕਮੁ ਮਨੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾ ਛੁੱਡੁ ਭੈ ਸਾਈ ॥
 ਤੇਜਿ ਨਾਧੁ ਗਿਥਿ ਬਿਖਾਇਆ ॥ ਭਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਾਈ ॥
 ਰਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
 ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਪਾਈ ॥
 ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛੈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਮੇਜਨ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਝੈ
 ਸਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੨੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਠਯਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧

ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਮਿਠਾਏ॥ ਅਪੇਅਪਿਵਸੈਮਾਨਿਅਏ॥ ੧॥ ਤਦੁ
 ਸਦਾਮਨਿਧੀਰ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਗਾਤੀਰ॥ ੨॥ ਨਾਨੁਕੁਲੇਮਗਤਿ
 ਖੁਖਾਈ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਠਿਰਿਅਵੈ॥ ਜਾਇ॥ ਬਤੁਰੀ॥ ਬਤੁਰੇਖਕਗਤਿ॥

ਤੇ ਤੇ ਹਿ ਥੁ ਅਭਿਮਾਨ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਕੋਇ ਸੇਵਕ ਭਗੀ ਜਿਨਸ
 ਥਾਇਆ ਥੁ ਰਿਜਾਂ ਦਾ ਪਰਮਾਤਿ ਆਇਆ ॥ ਪਰਮਾਤਿ ਵਸ
 ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਜਿਸ ਬਦਿ ਬੀਚਰਾ ਨਾਮੁ ਨਵਨਿਧਿ ਪੁ
 ਥੀ ਮਾਤਿ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਗਿਰਾ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿ ਕਰੇ ਕਿਥੁ ਕ
 ਜਾਇ ॥ ਅਪੇਰਾ ਵੇਲੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇ ਕੋ ਨਾ ਤੀ ਕੋ ਦੁਰਿ ॥ ੧ ॥
 ਗਤਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਮੁਲਾ ੩ ॥
 ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਸਿਰੈ ਅਪਾਰਾਇ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟ
 ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੀਦਾ
 ਤਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਊ ਬਿਅਤਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ
 ਵਖਾਣੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਭਗਵੇ ਵੇਲੇ ਮਿਥੁ ਮਿਥੁ ਕਰਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਥੁ ਸੰਜਮਿ ਸੰ
 ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਵਰਭਗੀ ਤਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋ
 ਕਾਇਮ ਤਿਹ ਮਿਨਾਮਿ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਆਜਾਈ ॥ ਨ
 ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਵਰਭਗੀ ਤ
 ਮੁਖੀ ਚਰਾ ॥ ਭੁਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਗਾ ॥ ਤਿਰਦੈ ਵਸਿ ਅਸੁ ਬਾਤ ਰਿਪ
 ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵ ਟਟਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਾ ੩ ॥ ੬੨੨ ॥
 ਕੀ ਆਕਿਰ ਮਜੰਤੁ ॥ ਦੇਤਿ ਤਜਾ ਪੀ ਆਇ ਮੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਅਖਿ ਵੀਦ
 ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਕੈ ਬਗਉ ਪਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ
 ਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਤੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾ ਵਡੁ ਵੈਰੀ ਵਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ
 ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤ ਜਭਾਇ ਪਾਇ ਆਤਮਾ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮੁ ਉਚ ਸਬਦ
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮੁਲਾ ੩ ॥
 ਸਪਤਿ ਮਊ ਬੀਚਰਿ ਆਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਊ ਬਿਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੰ
 ਤੁ ਮਸਾਚੁ ਪਿਆਵਤੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ ਤਸੁ ਖੁਪਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਊ ਬਿਐਰੀ ਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇ ਆਨਾ
 ਬਿਦੁ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਕ੍ਰਿਸ ॥ ਅਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਓਕ ਮਥੁ ਏਤੈ ਕੋ ਜਾਣੈ
 ਕਤ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਕਤੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਅਖ ਵਖਾਣੈ ਸਭੁ ਸਾਤਿ ਬਤੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੧੮ ॥

॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸਭਿ ਜੁਗਤੇ ਕੀਤੇ ਭਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਥੁਧਿ ਭਏ ॥
ਉਘਾਏ ਭੇਟ ਮਿਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਸਾ ਚਿਨੀ ਮਿਸ ਮਾਇ ॥
ਮਨਿ ਬਸੰਤ ਭੇਟ ਸਭਿ ਭਏ ॥ ਫਲ ਭਿਠ ਫਲੀ ਅਤਿ ਗਮਨੀ ਮੁਖੁ ॥
ਇ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਸਥਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗਮਨ ਮੁਖ ਭਏ ॥
ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਆ ਭਏ ॥ ਨਨਕ ਇਤਨੁ ਬਿਧੁ ॥
ਮਨ ਮਠ ਖੁਪਾਏ ਸਭਿ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥

॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਤਿਨ ਬਸੰਤ ਜੋਤਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥
ਸੁਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਥ ਗੈਨ ਸਭਿ ॥ ਇਤਨੁ ਮਨੁ ਜਾਇ ਆਦੁ ਜੈਦ ॥
ਤਉ ॥ ਇਤਨੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਇ ਅਮੁਰਾ ਸਦਾ ॥
ਘਟਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਤਨੁ ਮਨੁ ਭੁਟੇ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਘਰੀ ਫਿਰੈ ॥
ਵੈਨ ਛੇਟੈ ॥ ੩ ॥ ਇਤਨੁ ਮਨੁ ਭੁਟਾ ॥ ਰਿਝੀ ਆਥਾ ਰਾਇ ॥ ਨਨਕ ਮਾਏ ॥
ਤੁਸਥ ਦਿਜ ਘਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਗੁ ॥

ਬਸੰਤ ਚਰਿਅ ਫੁਲੀ ਬਨ ਗਾਇ ॥ ਏਤਿ ਜੀ ਅਜੰਤ ਫੁਲ ਭਿਠ ਭਿਠੁ ॥
ਇ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਆ ਭਏ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖ ਪੈਦ ॥
ਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਕਢੈ ਧੰਧੈ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਥਾ ਭਏ ॥
ਏ ॥ ਇਤਨੁ ਜਗੁ ਤਰਿ ਅਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਫਲ ਫੁਲ ਘਗੇ ਜਾਂ ਅਪੇ ॥
ਮੁਖਿ ਘਗੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤ ਜਗਤੁ ਸੁਖ ਵਜੈ ॥
ਨਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਠੀ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥

॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੫੦ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਆਭਾਈ ਗੁਰ ਸਥਾ ॥
ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ॥
ਥਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਮਨ ਮਿਚਿ ਤੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੇਰ ਤਰਿ ਆ ਭਏ ॥
ਤਰਿਨਾ ਮਠ ਖੁਪਾਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਧੈ ਬਰਭਾਈ ਤਰਿ ਸੁਖ ॥
ਪੀ ਆਇ ॥ ਵਿਚਤੁ ਤਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਾਇ ਆਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵਰਮਾਨ ॥
॥ ੨ ॥ ਪੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ ਬਖਸਿ ਭੁਭਾਈ ਸਥਾ ਦੇਲਾਇ ॥ ਨੁਮਿਥਾਇ ॥

ਕੀਰਤੀ ਅਘਲੀ ਐਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਪਿ ਕਰ
ਐਭਾਈ ਜਿਨਿ ਠਹਿਰਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸ
ਵਸੇ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਠਹਿਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ੩੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਬਸੰਤੁ ॥ ਮੁਤਲਾ ੪ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ੧੫੨ ॥ ੧

ਸੁਖਸਰੀ ਸੁਰਜਾ ਕਿਰਟਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਣੀ ਆਭਿਤਿ ਪਤਿ
ਏਕੋ ਠਹਿਰਾਇ ਅਸੁ ਬਥਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਿਲੀ ਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਠਹਿਰੇ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਇਕੁ ਪਰਗਟੁ ਠਹਿ
ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿ ਆਰਪੁਰਿ ॥ ਸਾਕਤ ਨ ਰਲੈ ਭੀ ਜਾਣਿ ਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ
ਕੁਵਰ ਤੈ ਠਹਿਰੇ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਏਕੋ ਕਰੇ ਸੁਠੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮੁਤਲਾ ੪ ॥ ੧੫੨ ॥ ੧

ਵਿਦਿ ਸੁਦਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥ ਮਨ ਤਹਿ ਸਿਮਰਤੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥
ਠਹਿਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਰੁ ਅਲ ਸੁਦੁਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
ਮਤਿ ਰਾਵਤੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥ ਰਤਨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਠਹਿਰੇ ਮੇਰੇ
ਕਿਏ ਤਿਸੰ ਘਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਬਿਵ
ਭੋ ਜਨ ਮਮਰਦੁ ਏਕੁ ਖਭਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਠਹਿਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਗੀ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿ ਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮੁਤਲਾ ੪ ॥ ੧੫੨ ॥ ੨

ਮਨ ਮਰਤ ਕਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਕੁਕਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ
ਏਕੀ ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਧੋ ਸਧੁ ਜਨ ਦੇਹ ਮਿਲਾਇ
ਏਕ ਦਰਸ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਰਤਨ ॥
ਚਰੇ ਮਿਲਿ ਲਗੇ ਨਗਾਰੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਠਹਿਰਿ ਆ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਜਪੇ
ਏਕ ਕੇਰੇ ਪਾਸਾ ਬਤੁਰਾ ਸਉ ਬਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਪਾਖੰਡ ਭਗਮਉ ਪਾਵਕ ਰਿਖ
ਏਕ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇ ਅਮਾਇ ਆ ਸਧੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ਅਮਾ

ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਗੀਨਾ ਬਜਗਦੀ ਸਗੁਸਰੀ
ਕਿਰਪਾਸਾਧੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਂਤਿ ਓਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਰਿਹੈ
ਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਰਿਹੈ ॥ ੪ ॥
ਤੁਮਵਰ ਪੁਰਖ ਵਰ ਅਗਮਗੁਸੰਦੀਤ ਮਕੀਰੇ ਕਿਰਮਤੁ ਮਨਥੇ
ਰਿਦੀਨਦਇਅਥਕਰਤੁ ਪੂਰਕਿਰਪਾਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰਚਰਣ ਮਥ
ਥੇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਾਤਿ ਮੇਥਿਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਥੇ ॥ ਜਨਮਜਾ
ਮਕੇਕਿਥਾਵਿਖਮੁਥਤਰਿਅਮਿਥਿਸੰਗਾਤਿਕਰਿਪੂਰਤਾਥੇ ॥
॥ ਤੁਮਰਾਜਨੁ ਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਾਤਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਥੇ ॥
ਕੀਓਸਗਬਭਵਨਤੇਓਪਾਰਿਤਰਿਸੰਭਾਤਰਿਪੂਰਦਿਨਥੇ ॥
ਜਾਤਿਕੋਈਪੂਰਪਿਅਵੈਸਾਰਿਪੂਰੇਮਨਸਤਿਨਥੇ ॥ ਸੇਧੀਵਰੇ
ਰੂਪੁਰੇਤਰਿਜਨਜਿਨਤਰਿਧਾਰਿਓਤਰਿਉਰਥੇ ॥ ੩ ॥ ਤਮਛੀਛੇਛੀਮ
ਤੁਤਅਤਿਭਾਗੀਤਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੂਰਮਿਥਥੇ ॥ ਜਨਨਨਗੁਰੁਪਾ
ਅਤਰਿਤੁਰੇਤਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਥੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥

ਤਿਤੋਤੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਅਗਤਿਸਕੈਤਿ
ਤਰਿਨਮਰਸਿਗੀਧੇ ॥ ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸਾਕਿਪਾਰਿਓਥੀਮਤਾਥੀ
ਛੇਥਿਥਥਥਿਥੀਧੇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿਤਨਮਤਰਿਥੀਧੇ
ਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਅਵਿਚਿਕਾਇਅਨਗਰਤਰਿਸੀਧੇ ॥
ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਤੈਜੇਤੇਤਰਿਥਿਰਤਿਪੂਰਤਰਿਥੀਧੇ ॥ ਜਿਉਜਥਕ
ਥਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਗੀਥਿਨਜਥਦੇਖੇਸੁਕਥੀਧੇ ॥ ੩ ॥ ਜਨਜਪਿਓ
ਨਿਰੰਜਨਨਰਤਰਿਉਪਦੈਸਿਗੁਰਤਰਿਪ੍ਰੀਧੇ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਤਰਿਉ
ਥਨਿਕਸੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਤਰਿਜਥਿਨੀਧੇ ॥ ੩ ॥ ਤਮਰੇਕਰਮਨਥਿਚਰੁ
ਰਕੁਰਤੁਮਧੈਜਰਖਤੁਅਪਨੀਧੇ ॥ ਤਰਿਭਵੈਸੁਨਿਥਿਨਉਥੇਤਤੀਜਾ
ਨਨਸਗਟਿਪਵੀਧੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ੫ ॥

ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਮਿਭਗਮਿਥਤੁਪਾਵੈਤਿਥਧਾਰਿਨਤੀਵਸਾਪਾਈਐ ॥
ਅੰਕੁਸੁਸਥਦੁਦੁਰਸਿਰਿਧਾਰਿਓਧਾਰਿਮੰਦਰਿਅਟਿਵਸਾਈਐ ॥

ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਾ ਤਿਸੇ ਲਿਖਿ ਰਿਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ਨਉ ਮੈਰੰਗੁ ਗਾਇ ਅਸੁਖੁ
 ਐ ॥ ਅਤਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਧਿ ਘਗਾਈ ਐ ॥ ਰਤ ਐ ॥ ਘਰਿ ਰਤ ਨ ਲਾਭ
 ਏ ॥ ਏਕਾ ਦੇ ਮਨੁ ਭੂਮਿ ਆ ਲਾਇ ਨ ਸਕਾਈ ਐ ॥ ਜਿਉ ਚਿਰੰਕੁ ਪੁਗੁਤ ਜ
 ਕਾ ਏ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਜਿਨਿ ਐ ਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਾਇ ॥ ਐ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨ ਰਜੀ ਵਾਈ ਐ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰ ਬੁਧੁ ਮਿਠੁ
 ਐ ॥ ਐ ਕਉ ਰੀਝ ਦਥੇ ਜਾਈ ਐ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪ
 ਐ ॥ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਈ ਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਿਥਾ ਏ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਮਿ ਲਿ
 ਖਿ ॥ ਰਿਗੁ ਲਗਾਈ ਐ ॥ ੪੫੬ ॥ ॥ ਬਸੰਤ ਤਿਨੇ ਲੁ ਮਲ ੪ ॥
 ਵਜ੍ਞਾ ਫੁਰਾਇ ਆਦੁ ਪ੍ਰਾਥਿ ਪਿ ਆ ਦੇ ਤਮਨ ਮੁਖ ਸੁੰਦੀ ਸੁੰਦੁ ॥ ਸਾਮਨ ਮੁ
 ਖ ਪੁਨਤੀ ਚੇਤਿ ਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਠਿ ਸਥੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਥਿ
 ਰੁ ਮੈ ਮਮਤਾ ਸੁੰਦੁ ॥ ਸਤਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਕੀਤ ਰਿਖਿ ਆਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਾ ਤਿ
 ਰੁ ਸੁਭੰਦੁ ॥ ਰਤ ਐ ॥ ਸਤਸੰਗਾ ਤਿਸਾ ਪਦਾਇ ਆ ਕਰਿ ਮੇਥੁ ਸਰਣਾ ਗਾ ਤਿ
 ਰੁ ਪਦੁ ॥ ਤਮਰੁ ਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਥੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਖ
 ਥੁ ॥ ਤਰਿਉ ਸਤਤਿ ਪਾਕੁ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਸੁ ਆਮੀ ਸਤਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁ
 ਥੁ ॥ ਤਰਿਨ ਮੈ ਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਤਮ ਤਰਿ ਵਿਟੁ ਪ੍ਰਮਿਦੰਦੁ ॥ ੨ ॥
 ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਮਨੋਰਥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤਰਿਨ ਮੁਦੇ ਵਤੁ ਤਰਿ ਲੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤ
 ਰਿਨ ਦੁਭਾਇ ਆਏ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਤਰਿ ਭੰਦੁ ॥ ੪੫੭ ॥ ॥ ॥ ॥

੧੩ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੧੭ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੩੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਤਰੇ ॥

ਗੁਰਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਅਜੁ ਤਮ ਰੈ ਮੰਗਲ ਚਰਾ ॥ ਅਜੁ ਤਮ
ਮਤ ਅੰਦਾ ॥ ਚਿਤ ਲਖੀ ਭਿਟੇ ਗੋਬਿਦਾ ॥ ॥ ਅਜੁ ਤਮ ਰੈ ਗੁਰਿ
ਤਾਗੁ ਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ॥ ਅਜੁ ਤਮ ਰੈ ਬੇਨਾ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਕੇਲਨ ਲਾਗਾ ॥ ਟਲੀ ਕੀ ਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾ
ਲਾ ਲਦੇਵਾ ॥ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿ ॥ ਅਤਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸੁ ਕੈ ਨੀ ॥
ਪਾਸ ਗਲੀ ਰੁਤੀ ਤਰਿ ਆਉਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥
ਖੁਜੀ ਮਿਥੈ ਪਾਸ ਜਾਤਾ ॥ ਕੁਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤ ਨ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਪ
ਨੇ ਤਰਿ ਗੁ ਨ ਤਗਾਇ ॥ ਜਨ ਨ ਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਇ ॥ ੪੧ ॥

॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਤਟਵਾਈ ਧਨੁ ਮਾਝੁ ਤਟੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੁ ਅਗੀ ਜੁ ਏ ਮਾ ਤਿਚੀਤਾ ॥
ਲੀਜੀ ਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨ ਜੀ ਵੈ ਤਰਿ ਆਇ ॥
ਅਪਨੈ ਗੰਗਿ ਸਭੁ ਕਰ ਚੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇ ॥ ਅਤਿ ਤਤਿ ਤੁਲੀ ॥
ਉ ॥ ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਹੀ ਰਤਿ ਕਰਾ ॥ ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਤਿ ਕਉਲਾ ॥
ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨ ਜੀ ਵੈ ਤਿਜ ਪਿਗੋਬਿਦ ॥
ਸਿਘੁ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭਜਨ ਮਾਸਾ ॥ ਗਲੁ ਦੇਖਿ ਸੁਗੰਧਿ ਤਉ ਲਾਸਾ ॥
ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਅਰਾ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਧਾਰ ॥ ੪੨ ॥
ਗੰਗਾ ਇਕ ਗੰਗਾ ਮਾਤਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਤਰਿ ਕੈਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਪਿ
ਪਤਿ ਇਤੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਦਨੁ ॥ ੪੩ ॥

॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇ ॥
ਗਲਾਤਿ ਸਕੈ ਜਿਸੁ ਏ ਕੁਕਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥
ਤਿਤਾ ਕੈ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿ ਧੁਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ
ਤਮ ਮਉਲਿ ਮਨਾ ॥ ਗਿਅਨੁ ਕਮਈ ॥ ਐਧੁ ਚਿਜਨਾ ॥ ਸੰਤ ਪਸੀ ਜਿਸੁ

ਸਦਧਿਅਨੀਜਿਸੁਗੁਰਤਿਰੰਗੁ॥੨॥ ਸੇਨਿਰੁਭੁਜਿਨਤਰੁਭੁਧਾਇਅ
 ਜੁਖੀਅਜਿਸੁਭੁਮੁਗਾਇਅ॥ ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਖਾਇ॥ ਸੋਈਨਿ
 ਭੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ ਏਕਾਖੰਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦਰਸਨਪਰਸਨਤੀਤਚੀ
 ਤਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਤਜਿਮਾਛੁ॥੪॥ ਦਾਸਤਿਸੁਜਨਹਰਬਾਛੁ॥੫॥
 ॥ਬਸੰਤੁ॥ ॥ਮੁਲਾ॥੫

ਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿਰਦੀਨਾ॥ ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨਾ॥ ਸਭਿਜਾ
 ਕਪੁਭਤੁਮਦਇਅਛਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤੋਵਤਨਿਤਾਛੁ॥੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
 ਕਰਣਕਰਣਜੋਗਾ॥ ਤਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥਕ੍ਰੋਗਤਉ॥੨॥
 ਜਪਤਤੋਵਤਉਧਾਰੁ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸੁਤਜਸਾਰ॥ ਨਾਮੁਜਪਤ
 ਤਿਸੋਭਾਤੋਇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੩॥ ਜਾਕਾਰਦਇਤ
 ਭਰਦੇ॥ ਸੋਭਉਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਦੇ॥ ਸਧਸੰਗਤਿਮਹਿਤਉਭਿਸਮੁ
 ਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਰੰਗਮੁ॥੪॥ ਤੁਝਕਿਨਦੁਜਾਕੋਇਨਾਹਿ॥ ਸਭਤੇ
 ਭੋਭੁਤੁਮਤਿਸਮਾਹਿ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰੰਗਖਿਲੇ॥ ਸੁਖੁਨਾਮੁਪ੍ਰਗੁ
 ਭੀਲੇ॥੪॥੪॥ ॥ਬਸੰਤੁ॥ ਮੁਲਾ ੫

ਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੇਸੰਗਿਗਾਇ॥ ਜਿਸਤਿਦੇਖਿਤਉਜੀਵਾਮੁਗਾਇ॥ ਜਾਕੈਸਿਮ
 ਜੋਤਖੁਨਤੋਇ॥ ਕਰਿਦਇਅਮਿਲਾਵਤੁਤਿਸਤਿਮਹਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
 ਪ੍ਰਾਪਤਅਧਰਮਨਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਭਤੇਰੰਗਨੁ॥ ਗਤਉ॥ ਜਾਕਉਖੰਜਤਿਸੁਰਿ
 ਦੇਵਾ॥ ਮੁਨੀਜਨਸੇਖਨਛਤਤਿਭੇਵਾ॥ ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨਜਾਇ
 ਖਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਗਤਿਅਸਮਾਇ॥੨॥ ਜਾਕੇਭਗਤਅਨੰਦਮੈ॥ ਜਾ
 ਭਗਤਕਉਨਾਹੀਖੈ॥ ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈ॥ ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦ
 ਭਾਕਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕਤੀਜਾਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਗਹਿਓਸਮਾਇ॥
 ਤੁਜਾਚੈਏਕਦਾਨੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਹਿਦੇਤੁਨਾਮੁ॥੪॥੫॥ ॥
 ਗੁਬਸੰਤੁ॥ ॥ਮੁਲਾ॥੫

ਖੋਪਾਈਜਿਉਤਰੇਬੁਟਾ॥ ਸਧਸੰਗਤਿਤਿਉਤਉਮੈਭੁਟਾ॥ ਜੈਸੇਦਸੇ
 ਜੀਮੀਗਾ॥ ਤੈਸੇਉਧਰਨਗੁਣਤਪੀਗਾ॥੧॥ ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਤਗਾ॥ ਨਿਮਖ

ਨਿਮਖਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ ॥
ਜਨਣਗਾਧਾਰਬੁਝਮਰੰਗੁ ॥ ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕਤਿ ॥ ਭਗਤਮਰਾ ॥
ਜੋਗਜੁਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਖੇਦਰਸੁਪੇਖਾ ॥ ਰਸਨਗਾਏਗੁਣਅੰਕ ॥
ਸਨਾਥੁਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁਅਘਾਨਤਰਿਹਸਤਿਸੁਆਦਿ ॥ ੩ ॥
ਛਾਗੋਚਰਣਸੇਵਾ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲਉਪਰਦੇ ॥
ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਉ ਨਿਧਨੁ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ॥ ਥਸੰਤ

ਮਠਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮਬਰਦਾਤੇਦੇਰਤੇ ॥ ਜੀਅਪੁਨਮਤਿਗਵਿਸੇ ॥
ਦੀਨੇਸਗਲੇਭਜਨਖਾਨਾ ॥ ਮੋਤਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁਨਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਭਵਿਕਭਾ ॥
ਜਨਉਤੇਰੀਸਾਗ ॥ ਤੁਕਰਿਗਾਤਿਮੋਰੀਪ੍ਰਭਦਾਇਆਗ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਪ ॥
ਪਨਕਰਮਕੀਤਾ ॥ ਆਵੈਨਾਤੀਕਊਰੀਤਿ ॥ ਮਨਮਤਿਗੋਖਉਅਸੇਕ ॥
ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਅੰਤਪਦ ॥
ਤਿਜਲਤਿਮੀਨਾ ॥ ਅਗਮਅਗਮਉਚਤਉਚਾ ॥ ਤਮਬਰੇਤੁਮਬੁਝਤ ॥
ਚਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿਤੁਧਿਆਇਅਸੇਗਨੀ ॥ ਜਿਨਿਤੁਪਾਇਅਸੇਧੀ ॥
ਨਿਤੁਸੇਵਿਅਸੁਖੀਸੇ ॥ ਸੰਤਸਗਣਿਨਾਨਕਪਰੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ॥

ਥਸੰਤ ਮਠਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁਤੁਸੇਵਿਜਿਨਿਤੁਕੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ॥
ਗਧਿਜਿਨੇਜੀਉਦੀਆ ॥ ਤਿਸਕਾਰਾਕਰੁਤੰਡਿਫਿਰੰਨੁਕਾਗੇ ॥ ਤਿਸੁ ॥
ਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਏਵਰਭਗਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਦ ॥
ਸੰਪਾਏਇਉਪਦੁਨਿਰਥਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਤੁਜੀਸੇਵਜੀਵਨੁਬਿਰਥ ॥
ਨਤੰਈਤੋਪੁਰਨਅਰਥਾ ॥ ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀਦੁਤੇਲੀ ॥ ਸਾਧਕੀਸੇਵਾ ॥
ਸੁਤੇਲੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕੋਜਤਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਗੁਰਤਿਬਝ ॥
ਉਤਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਪਾਰਗਿਰਾਮ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ॥
ਮਤਿਤਤੁਗਿਅਨੁ ॥ ਸਰਬਧਿਅਨਮਤਿਏਕਧਿਅਨੁ ॥ ਤਰਿਕੀਰਤ ॥
ਉਤਮਧੁਨਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ॥

ਮਠਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁਬਲਤਮੁਖੁਪਾਵਿਤੁਤੰਡਿ ॥ ਜਿਸੁ ॥
ਰਤਨਿਰਮਲਤੋਸੰਦਿ ॥ ਜਿਸੁਅਰਧੇਜਮੁਕਭਾਨਕਤੋ ॥ ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ ॥

ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ॥ ਤਿਅਗਤੁ ਮਨਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮੁ ਰਹਿ
ਜਿਸਕੇ ਧਰੋਧਰਾਇ ਅਕਾਸਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸਕਾ ਪੈਰੁ ਗਾਸੁ॥ ਜਿਸੁ ਸਿ
ਤਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਤੋਇ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਛਿ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਰਿਨਰੇ॥ ਸਗਲ ਧਰ
ਮਹਿ ਉਤਮ ਧਰਮਾ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਕੈ ਉਪਰਿ ਕਰਮਾ॥ ਜਿਸਕੇ ਉਚਾ
ਤੇ ਸੁਰਿਨਰ ਦੇਵਾ॥ ਸੰਤ ਸਤਾ ਕੀਲ ਗਤੁ ਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ
ਅਦਨੁ॥ ਤਿਸਕੇ ਉਮੀਲ ਅਤਰਿ ਨੈਧਨੁ॥ ਤਿਸਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕ
ਜਾਇ॥ ਨਾਮ ਜਨਤਰਿ ਤਰਿਧਿ ਆਇ॥ ੪॥ ੬॥ ॥ ਥਸੰਤੁ
ਮਤਾ ੫ ॥ ਮਨਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸਾ॥ ਗੁਰਿ ਦਇਆ
ਭੇਗੀ ਪੁਰੀ ਆਸਾ॥ ਕਿਲ ਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਤਰਿ ਨਾ
ਮੰਗੀ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਥਸੰਤੁ ਥਨ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਰਦੈ ਉਧਾਰੇ
ਦਸ ਦਾਤਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ॥ ਰਹਤੀ॥ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ॥ ਮਹਿ
ਆਖ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਤੇਰੈ ਆਧਾਰਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੇ
ਰੀ ਸਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵਾ॥ ਸੁਰਿਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨਤਾ ਕੀ
ਵੇਦ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ
ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉਨ ਦਰਿ ਨੀਤ ਲਾਕ
ਕਿਰਪਾ ਮਹਿ ਦੇਤੁ ਦਨੁ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥
॥ ਥਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗੀ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪਾ॥ ਰਾਮ ਜਪ
ਕਰ ਬੁਨਤੀ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪ ਤਸਾਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਗਾ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰ
ਕਰੇ ਬੁਨਤੀ ਠੇਰਾ॥ ੧॥ ਥਸੰਤੁ ਤਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਸੰ
ਗੁ ਰਹਤੀ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀ ਆਉ ਪਦੇ ਸੁ॥ ਜਤਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੰਪੰਨੀ ਦੇ
ਰੁ ਤਰਿ ਭਗਤ ਤੀਨ ਉਦਿ ਅਨਖਨੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਥਾਨੁ॥
ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭਰਾ ਰੰਗੁ॥ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੁਸ ਦਾਸੰਗੁ॥ ਨਿਕਟਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਤਗਾ॥ ਈਤ ਉਤਪ੍ਰਭ ਕਰ ਜਸਾਗ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ
ਭਗੋ ਪਿਆਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨੋ ਦਨੁ॥ ਤੇਰੇ ਆਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾ
ਭਉ ਪੁਰਿ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਤੁਜਾਰਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ॥

22

॥३॥

॥५३८॥५

ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ਪ੍ਰਗਧਵੇ
ਮਾਈ ਬਾਪਾ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਾਇਨੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ
ਮਨਿ ਇਕਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਗੰਭੀ
ਕੀ ਠਿਠਾਈ ਗਤਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥ ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਸਭਿ
ਮਿਥਕੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨੀ ਜਾਈ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇ ਸਿਦਿ ਸੰਤ ਰਿਹਾਏ ॥
॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤੁ ਚੰਨਾ ਕਾ ਮਿਟ ਸਿਨਾਇ ॥ ਓਏ ਅਪਣਾ ਥੀ ਜਿਅ ਆਪਿ
ਤਿ ॥ ਜਨ ਕਾਰਖਵਾਣਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪੁਰੁ ਚਿਨਸ ਕਾ ਸਿਕਾਇ
॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨ ਆਪਾ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪਰਤਾਪ
ਠਗੋ ਬਿਦ ਨਿਤ ਰਸ ਨਿਗਾਈ ॥ ਨਨਕੁ ਜੀਵੈ ਤਰਿ ਚਰਣ ਪਿਆਰੀ ॥
॥ ੧੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਸੰਤ ॥ ॥ ਮੁਲਾ ॥ ੫ ॥

॥१३॥ ॥

॥६॥

१॥५३७॥५

ਗੁਰਚਰਣਸੇਵੇਵਤਤੁਖੁਗਾਇਅਗਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਕਰੀਮਾਇਅ
ਰਬਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕਾਮਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਰਾਮਨਾਮਾ॥੧॥ ਸੁਰਤਿਸੁ
ਭਾਵੀਜਿਤੁਤਹਿਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਾਰਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਥਲੰਤੀਸੁ
ਤੁਠਿਗਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਧਨਵੰਤਜਿਨਤਹਿਪ੍ਰਭੁਗਾਸੇ
ਕਾਮੁਕੁੰਧੁਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਿ॥ ਭੋਬਿਨਸੇਨੇਰਭੈਪਦੁਪਾਇਅਗੁਰਮਿ
ਥਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਅਗੁਇਅ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਪ੍ਰਭਿਕੀਰੀਵਸ
ਤਹਿਜਪਿਜਪਿਤੰਤ੍ਰੀਪੁਰਨਅਸਾ॥ ਜਾਕਿਥਾਕਿਮਤੀਅਕਿਰਵਿਗਤਿ
॥ ਗੁਰਮਿਥਿਨਾਨਕਤਹਿਤਹਿਕਹਿਅਗੁ॥੩॥ ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਏਤ
ਗਮਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਯਾਪ੍ਰਭਜਪਿਜਪਿਜੀਵਤਿਤੇਰੇਦਸਗੁਰ
ਮਿਥਿਨਾਨਕਕਮਲਪੁਗਾਸਾ॥੪॥੧੩॥ ੧੬ ਸਭਿਗੁਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਮ
ਘਰੁ॥੧॥ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ਸਗਾਥਾਇਥਾਜਪਿਪੁਨੀਅਗਪ੍ਰਭਿਮੇਥੇਚਿਰੰ
ਉਨੀਅਗੁ॥੧॥ ਤੁਮਰਵਤੁਗਾਥਿਦੈਰਵਣਜੋਗਾ॥ ਜਿਤੁਗਵਿਐਸੁਖ
ਤਜਭਗਾਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਨਦਰਿਨੀਤਾਕਿਅਗੁ॥ ਅਪਦਦੁਖ
ਪਿਸਮਾਥਿਅਗੁ॥੨॥ ਸੇਜਸੁਭਾਵੀਗਸਿਬਨੀ॥ ਅਗਿਮਿਥੇਪ੍ਰਭਸੁਖ

ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਥੀ ਚਾਰਿ ਆਪੁ ਭਾਗੁ ਚਰਦੁ ਪੁਜਾਰਿ ਆ

ਬਸੰਤੁ ਮਠਲਾ ੫

ਬਿਖਾਇ ਨ ਸੇਗਾਇ ਗੁਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਤ ਜਧੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ
ਉਚਿਰਿ ਚਰਨ ਸੀਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਜਨ ਭੋਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤ ਤਰਿ ਨ ਮਰੀ ਗੋ

ਉਚਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲਾ ਬਹਿਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਇਉ ਮਨੁ ਤੋ ਅਸਾਧ ਧੁਰਿ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਖ ਅਮੀਤ ਜੁਰਿ ॥੩॥ ਕਾਮ

ਦਿਸਨਾ ਗਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੨॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਠਲਾ ੫

ਸਾਤਿ ਸਤ ਜਗਿ ਤਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਹਣੀ ਆਏ ਕਲਿ
ਦੁਰਪ ਜਾਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਸੇਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥

ਅਪਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ਸਭਿ ਫ
ਧਾਏ ਨਿਤ ਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਕਰਗਤ ਭਠੀ ਗੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾ

ਜਾਪ ਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ੧੬ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਠਲਾ ੫

ਤੁਕ ਮੁਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਆਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਾਇ ਆਦ
ਦੇ ਆਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਭ ਪੁਰਾ ਕੀ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀ

ਅੰਤ ਉਚਿਰਿ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਉ ਨ ਥੀ ਚਾਰਿ ਓ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਭਵ
ਬਲਿ ਸਤਾਰਿ ਓ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿ ਮੈ ਧੁਨਿ ਰਮ ਬੁਕਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸ

ਦੀ ਪਰੇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰਦੇ ਤਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ
ਪਾਏ ॥੪॥ ੧੭ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਠਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ॥੨॥ ਚਿਤ ॥

ਇਉ ਕੜਮਿ ਬਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਿ ਕਰੁ ਬਿਵਲਾਇ ਤਰਿ ਨ ਮੈ
ਭਵੁ ਜੋਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੈਸੁ ਸਫਾ ਬਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਫ

ਰੁਬੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾ ਬਿਨੁ ਥਾ ਗੋਪੀ ਰ
ਤ ਉਚਿਰਿ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਮਚਉ ਪਾਇ ਸਾਜੁ ਸਤੁ ਕਰੁ ਤੁਮ ਸਾਗੀ ॥ ਕ

ਰੋ ਪੁਛੁ ਭੁਮੇ ਤੁਜੀ ਤੁਝ ਐਸੀ ਬੇਖ ਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਾਉ ਠਿਠਿ ਇਸਨਾ
ਪੁਰ ਭਾਤੇ ਸੇਧੇ ਤਰਿ ਆਗਯੋ ॥ ਵਿਖੜੇ ਦਾ ਵਲ ਪਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ

ਅੰਤ

ਗਿਤਿ ਅਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਗੇ ॥ ਹਰਿ
ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ॥ ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਰੁਕੇ ॥ ਇਕਿ ਰਤੇ ਸੁਕਿ ਕਰੁ ਕੇ ॥ ਬਸੰਤ
ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ॥ ਅਬ ਕਲੁ ਆਇ ਓਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ
ਵੁਥੈ ਵੁਥੁ ॥ ਅਨੁਗਤਿ ਨਾਨੀ ਨਾਨੀ ॥ ਮਤੁ ਭਗਮਿ ਭਲੁ ਭਲੁ ॥ ਗੁਰ
ਕੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਤੈ ਕੇ ਖਾ ॥ ਮਨੁ ਰੁਤਿ ਨ ਮਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕੇ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ॥ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ॥ ਮਠਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰ ॥ ੧ ॥ ਏਕਤੁਲੀਆ

ਗੁਰਬਿਅਨਮੁਨਤੀਚੀਤਿ ॥ ਨਮੁਬਿਸਾਰਿਗਿਰੈਦੇਖਭੀਤਿ ॥ ਮ
 ਅਰੋਭੀਚੀਤਿਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗਸਿਉਤੁਟੀਫੁਰੁਪਗੀਤਿ ॥ ਕਮੁ
 ਰਪੁਬਿਖੁਬਜਰਭਾਰੁ ॥ ਨਮਾਬਿਨਕੈਸੇਗੁਲਚਾਰੁ ॥ ਰਤਉ ॥ ਘਰਥਾ
 ਫੁਕਾਧੁਮਨਘੋਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿਥਾਣੀਬੁਦਬੁਦਾਏਰਿ ॥ ਮਤਬੁਦਤੇ
 ਚਿਕੁਛੇਰਿ ॥ ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੈਕੀਚੇਰਿ ॥ ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੁ
 ਸੇਮੈਰੁ ॥ ਭਗਤਿਕਰਉਪਗਾਥਾਗਉਤਰ ॥ ਨਮਿਰਤਚਤਉਤੁਤੁਰ
 ਨਮੁਦੁਗਾਇਚਥੇਸਿਚਰ ॥ ॥ ਪਾਤਿਖੋਲੀਬਿਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇ ॥ ਸਾ

॥ वसंत ॥ ॥ मङ्गल ॥ ॥ असटपरी ॥

[Faint handwritten notes at the bottom of the page.]

1875

1854

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890-1891

... 2015 ...

ਅਪਤਿਸਾਖਾ ॥ ਤੁੰ ਅਪੇਸੁਰਤਾ ਅਪਿਰਾਖਾ ॥ ਧਰਧਰਦੇਖੈ
ਦੇਅਪਿ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿਕੁਲਾਏਕਿਸੁਕਤਉਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੇਛੇਕਿਰਥਾ
ਉਮਾਇ ॥ ਅਵਗਣਥਰਉਗੁਣਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਰਤਾਸ
ਜਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਮਤਿਉਤਮਤਾਇ ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤਉ
ਕੇਢੇਧਾਇ ॥ ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕਾਇ ॥ ਸਦਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈ
ਕਵਨਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁਤਰਿਕੈਭਾਣੈਅਵੈਜਾਇ ॥ ਸਭਮਤਿਏਕੋ
ਕੁਕਤਛਨਜਾਇ ॥ ਸਤੁਤੁਕਮਵਰਤੈਤੁਕਮਿਸਮਾਇ ॥ ਤੁਖਸੁ
ਸਤੁਤਿਸੁਰਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਤੁੰ ਅਭੁਕੁਨਭੁਖੈ ॥ ਕਦੇਨਾਤਿ ॥ ਗੁਰਮਕੁ
ਦੁਏਅਤਿਅਗਾਤਿ ॥ ਤੁੰ ਮਟਉਠਕੁਰਸਬਦਮਾਤਿ ॥ ਮਨੁਨਾਮ
ਅਸਚੁਸਥਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ॥ ਚਸੰਤੁ ਮਤਲਾ १ ॥

ਸਾਕੀਪਿਅਸਜਿਸੁਨਰਤਾਇ ॥ ਏਕਤੁਰਚੈਪਰਤਰਿਦਾਇ ॥ ਤੁਰਿ
ਜਦੁਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਏਕਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇਦ
ਸਾਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ ॥ ਵਿਰਲਾਕਚੀਨਸਿਗੁਰਸਬਦਿਮਿਥਾਇ ॥ ੨ ॥

ਉਧੀ ॥ ਬੇਦਬਖਾਠਿਕਤਤਿਇਕੁਕਤੀਐ ॥ ਚੰਤੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨਿ
ਤੀਐ ॥ ਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ ॥ ਬਣਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਧਰੀਆ
ਏਕੋਗਿਅਨੁਪਿਅਨੁਪੁਨਿਬਾਣੀ ॥ ਏਕੋਨਿਰਾਲੁਅਕਥਕਤਣੀ
ਏਕੋਸਬਦੁਸੁਚਨੀਸਾਢਾ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੈਜਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋਧਰਮੁ
ਏਕੋਸਚਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿਪੁਰਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਈ ॥ ਅਨਤਦਿਰਤਾਏ
ਬਿਵਤਾਗ ॥ ਚੰਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਥਖਅਧਾਗ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋਤਖਤੁਏਕੋ
ਪਤਿਸਤਾ ॥ ਸਰਬੀਬਾਈਵੇਪਰਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸਕਾਕੀਅਰਿਭਵਟਸਾ
ਚੰਤੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏਕੋਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਏਕਾਮੁਰਤਿਸਾਚਨਉ ॥ ਤਿ
ਏਕੋਬਜੈਸਾਚਨਿਅਉ ॥ ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਤਾ ॥ ਸਾਚੀਦਰ
ਪਾਵੈਮਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕਾਬਗਾਤਿਏਕੋਤੋਰਾਉ ॥ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਅ
ਉਜਾਉ ॥ ਗੁਰਤੇਸਮਾਇਰਤੈਮਿਤਮਾਤਾ ॥ ਤਰਿਗਸਿਰਤਾਜਨੁਪਰਵਾ
ਤਾ ॥ ਇਤਉਤਦੇਖਉਸਤਜੇਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁਠਕੁਰਕਿਸੈਰਾਵਉ

੨੧੧

॥ नमः ॥ उरुमैस धदि जल ह्ये आ सातिगुरि सा च दग सुदि ॥
॥ ८ ॥ ३ ॥ ॥ धर्म तु मा ॥ १ ॥ अस ट प दी आ ॥ यग ॥ १ ॥

चंचल चित्त पवै पारग ॥ अवत जत नला गौ धरा ॥ उरु पवै ॥
गीत्रै करतारग ॥ धिनु प्रीत मक्क रै न साग ॥ ॥ स ब्रह्मि त म बि ॥
धरु ॥ ॥ उरि भगती स चि न मि प ती न ॥ र उरि ॥ अरुि ध य ॥
धारी धरु ते गे ॥ कि उरि उरु कु कौ धि न गुर म रे ॥ धि न उरि भगती ॥
ध य ते गे ॥ उरु सु ध द ते ठा कुर म रे ॥ ३ ॥ र गुर व रै कि उरि ध य ॥
र गुर धु रै स क टै पी र ॥ म ॥ अ व ग ट म न मा ति स गी र ॥
त ध ज त गुरि मे छे धी र ॥ ३ ॥ गुर क स ध द द गुर उरि न ॥
तुरा ध ति ति वै र उरि ॥ ज गुर गी क उ दै धि द धि ॥ उरि न ॥
इति न र म ध न ॥ ॥ य र म ति य र ज दै धि द धि ॥ गुर म ॥
स म उरि धु र ॥ म न म ति म नु आ चि त म ति चि त ॥ अ स ॥
छ ग अ ती त ॥ ५ ॥ उर ध स ग ते र उ ति नि र स ॥ अ मी भु च धि ॥
न मि नि व स ॥ अ पु य धा टि र उ वि व धा ग ॥ ज न भु जी ति ॥
र म ति उरु ध र ॥ ६ ॥ गुरि दी अ स च अ मी भु यी व ॥ स ॥
म र उरि ज वि त डी ज वि ॥ अ प ट क रि र धु र गुर धा ॥ उ म ॥
उरि सु त डी स म ॥ ७ ॥ उरि क उरि उरु र ग वि अ य ॥ य ॥
इ र वि र ति अ पु र ज य ॥ सु ध द ध डी त गुर स ध दि अ ती त ॥
॥ न न र ग म र वै ति त चि त ॥ ८ ॥ ४ ॥ ॥ ॥ धर्म तु म ट ॥
॥ अस ट प दी आ ॥ यग ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ म त्रु भ स म अं पु ले ग र वि ॥
ज ति ॥ इति धि यि न गे ज गुर न ति ॥ १ ॥ ॥ मु रै क उरि स ग रि चि त ॥
न म ॥ अ त क णि त रै अ वै क म ॥ स ॥ उरि ॥ गुर पु धि त म क र ॥
ग ॥ ज उ दै धरु त डी स ग रि ग य ॥ २ ॥ ॥ कि अ उरि अ ध ज क ॥
॥ ज ति ध ति स र त रै न ॥ ३ ॥ ॥ क उ म ॥ उ द र धु दै धि ग र धि ॥
॥ च ल ती ध र त रै क उ न ति ॥ ४ ॥ ॥ य र म ति चि त र धु र ॥

ਤਰੀਏਤਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਤਉ ਮੈ ਪੈ ਖੜ ਤੇਰੇ ਮਨੈ ਮਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਨ ਚੇਤ ਤਿਸੁ
 ਕੁ ਬਿਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮਤ ਤਰਿ ਵਿਸ ਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤ ਕਾਇ ਮੁਕੇ
 ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਵੀਚਾਰ ਤਿ ਅਪੁਜਾਇ ॥ ਸਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਇ
 ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤ ਤਿਨਾਇ ॥ ਮਨੀ ਮਸਈ ਮੁਕੇ ਜੋਗੁ
 ਗੁਣ ਨ ਕੁ ਬੇਬੇਬ ਕੀ ਬਾਣਿ ॥ ਤੁਮ ਓਤੁ ਸੁਜਾ ਬੇਬੇ ਪੁਛਾਇ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਬਸੰਤ ਮਾ १ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਘੁਗੁ ॥ ੧ ॥
 ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁ ਕੀਕਾਰ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਰ ਮੈ ਮਇਗੁ ਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
 ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਥਾਗੋ ॥ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰ ਮੁਨ ਭਾਗੋ ॥ ਗੁਰ ਤਉ
 ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਬੇਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੁ ਭਏ ਆਭੇ ਮਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਅਖਰੀ ਰਾਸੀ ਤਜੀ ਤਉ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰ ਜਿਸ ਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਬੀਭੁ ਬੇਨਤੀ ਸਬ ਦੁਅਚਾਰ ॥ ਸੰਸਮੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ ਬਖਸਿ ਕੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਠਿਰ ਦੈਏ
 ਭਉ ਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਏਕੇ ਮੁਤਾਜ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ
 ਜਚਿ ਪਤੀ ਜੈ ਕਰਣੈ ਤਾਰ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖੇ ਗੁਰ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਏਕੁ ਦਿਖਾ
 ਜਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ॥ ਬਸੰਤ ਮਾ १ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਘੁਗੁ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਆਪੇ ਕਵਰ ਫੁਲ ਬੇਠਿ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਠਿ ॥ ੧ ॥ ਐ
 ਤਵ ਰਾਖ ਸੁਖੇ ॥ ਤਰਵਰ ਫੁਲ ਬੇਨਤਾਰ ॥ ਗੁਰ ਤਉ ॥ ਆਪੇ ਕਵਰ ਕੰਤ ਅਪਿ
 ਆਪੇ ਰਵੈ ਸਬ ਦਿਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕਵਰ ਗੁਰੁ ਖੀਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ਬ
 ਮਸਰੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣ ਤਾਰ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਿ ਕੀਚਾਰ ॥ ੪ ॥
 ਤਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਤਿ ਕਰਣ ਤਾਰ ॥ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਦੇਇ ਅਪਾਰ ॥ ੫ ॥ ਤੁ
 ਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਣ ਗਾਇਰ ॥ ਤੁ ਅਕੁ ਬਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪੀਰ ॥ ੬ ॥ ਤੁ ਆਪੇ ਕਰ
 ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਨਿਤ ਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨ ਸੁਖੀ ਬੋਗੁ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਘੁਘੇਠੀ
 ਮਸੁ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਨ ਮੁਬਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ॥
 ॥ ਬਸੰਤ ਮਾ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਘੁਗੁ ॥ ੨ ॥
 ਤੁ ਮਤ ਚਉਦ ਤੀਨਿ ਚਾਰ ਕਰਿ ਮੁਤ ਬਿਚਾਰਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਚਰੇ ਦੀਵੇ

ਚੁਟਕਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਹੀਮਿਤਰਵਾਨਮਧਸੁਦਨਮਧੋਰਿਐਸੇ
 ਕਤਿਤੁਮਾਰੀਗਤਓਘਰਿਘਰਿਥਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕੇ
 ਕਦਾਰੀਘਰਤੀਦੇਗਮਿਥੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ
 ਰੁੱਝੈਫਿਰਿਮੰਗੋਨਰਦੁਕਰੈਖੁਆਰੀਥਥੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾ
 ਏਧੈਰਿਥੁਤਾਰੀ॥੩॥ਪੁੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਾਰਪਾਪੁਕਰੈਕੋਟਵਾ
 ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖਕੀ
 ਬਤਕਤੀਐਸੇਖਾਂਅਈਵਾਰੀਦੇਵਲਦੇਵਤਿਅਕਰਕਾਗਾ
 ਸੀਕੀਰਤਿਚਾਈ॥੫॥ਕੁਜਾਬਾਂਗਾਨਿਵੁਜਮੁਸਥਾਨੀਥੁਪਦ
 ਵਾਰੀਘਰਿਘਰਿਮੀਅੰਸਭਨਾਂਜੀਅੰਬਈਅਵਰਤੁਮਾਰੀ
 ਜੇਤੁਮੀਰਮਤੀਪਤਿਸਾਨਿਥੁਰੁਦਗਤਿਕਵਨਤਮਾਰੀਚੇਰੁਥੁਦ
 ਥਾਮਕਰਤਿਗੋਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਤੀਰਥਸਿਮਿਤੁ
 ਦਨਕਿਥੁਥਾਤਮਿਥੈਦਿਤਾਰੀ॥੭॥ਨਾਨਾਮੁਮਿਥੈਵਰਿਅਈਮਿ
 ਘਜੀਸਮਾਈ॥੮॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਬਸੰਤੁਰਿਭੋਲੁਮਤਲਾ॥੪॥

ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

ਕਾਇਅਨਗਾਰਿਇਕੁਥਾਥਿਕਵਸਿਅਾਖਿਨਪੁਥਾਥਿਰੁਗਤੀ
 ਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਰੰਬਾਰਭਰਮਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁ
 ਥਿਕੁਇਕਤੁਘਰਿਅਾਦੁਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਭਜਾ
 ਨਾਮੁਨੀਸਾਦੁਗਤਓਏਤੁਮਿਰਤਕੁਮਰਾਸਰੀਰੈਸਭਜਗੁਜਿਤੁ
 ਮੁਨੀਵਸਿਅਾਗਮਨਾਮੁਗੁਰਿਉਦਕੁਚੁਅਾਏਅਾਫਿਰਿਤਰਿਅਾਏ
 ਸਿਅਾ॥੨॥ਮੇਰੇਰਖਤਨੇਰਖਤਸਰੀਰਸਭੁਖੰਜਿਅਾਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬਤੁਦਿਖਾਇਅਾਬਾਤੁਰਖੰਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਤਰਿਗੁਰਮਤੀਪਾ
 ਪਾਇਅਾ॥੩॥ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਅਾਬਭਏਤੈਜਿਉਕਿਸਨੁਥਿਦਰਿਘ
 ਰਿਅਾਇਅਾਮਿਥਿਓਸੁਦਾਮਭਾਵਨੀਧਾਰਿਸਭੁਥਿਥੁਅਾਗੈਦ
 ਥਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇਅਾ॥੪॥ਗਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਰੇਗੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿ

ਪਾਈ ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀ ਥੀ ਏਕਰਤੀ ਤਿਉ ਨ ਪਟਾਈ ॥
ਜਾਕੀ ਉਸਤਤਿ ਤੈਰਾ ਮਨ ਮਾਦਤਾ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨੈਦ ਕੁਸਾਕਤੁ ਖ
ਕੈ ਤਿਉ ਅਪਣੈ ਪਾਰਿ ਭੁਕੀ ਥਾਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪ
ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਯੋਜੋਂ ਵਹਿ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ॥ ਅਯੋਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨ
ਕੁਮੁਖਿ ਸਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜਿਉ ਜਨੁ ਜਲਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਗੁਰਬ ਸੰਤੁ ਮਾਤਾ ੫

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰ ੧ ਭੁਕੀਆ ॥

ਦੇਸ ਖੀ ਮਨੇ ਜਾਪਿ ਪਿਆਗ ॥ ਅਜਾਮੁ ਖੁਝਿ ਧਾਰਿ ਆਕਹਿ ਏਕ ਬਾਗ ॥ ਬ
ਮੀਕੈਂ ਅਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਧੁਕਉ ਮਿਲਿ ਆਤਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥ ਤੇਰਿ ਅਸੰਤਾ
ਭਉ ਚਗਨ ਰੇਨਾ ॥ ਬੇਮਸਤ ਕਿਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥ ਗਠਉ ॥ ਗਾਨਿ ਕ
ਧੀ ਭਰਿ ਕਉ ਤੋਤਾ ॥ ਗਜਾਇੰ ਦੁਇ ਆਇੰ ਚਿਤਿ ਕੀਰਿ ਮੇਖ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾ ਮੇ
ਲ ਦੁਭੰ ਜਾਗੇ ਮਨੁ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਧ ਕੁਝ ਧਾਰਿ ਥੰ ਖਮੇ ਪ੍ਰਭਾ ॥
ਬਜਾਉ ਧਰੀ ਅੰਗੁ ਸਟ ਪਾਰੀ ॥ ਬਿਦਰੁਝਿ ਧਾਰਿ ਚਿੰਟਾ ॥ ਸਤ ਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਭੀ ਭਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਦਰ ਖੀ ਭਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ ਬਸਤ ਚੀਨਤ ਦੁ
ਭੀ ਭਖੀ ਥਾਜਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆ ਅੰਤ ਬਾਗ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੁਧ ਗਤਿ
ਪਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪੈਸੇ ਸੇਵਿ ਆ ਬਾਝ ਬੁਧਿ ॥ ਵਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਕੇ
ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿ ਆਗਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਨਈ ਧਿਧਾਰਿ ਥੰ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਗੀ ਗਿਨ ਰੇ ਕਉ ਤੁਜਾਇ ॥ ਮਨ
ਭੀ ਭਰ ਸਤਿ ਸਗਦਿ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤ ਅਨੁਗੁਠ ਭਰਿ ਕੀਰਿ ਆਪਿ ॥ ਸੇਤੈ ਥੀ
ਭੀ ਭਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਬੀਚਾਰਿ ਥੀ ॥ ਇਤ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ
ਕੁਝ ਗਾ ਸੇਵ ॥ ੬ ॥ ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇ ਚਿੰਟੈ ਕਰੀ ॥ ਨ ਮਦੇ ਵਤ ਚੀ ਥੀ ਬਸ
ਭੀ ॥ ਗਵਿਦੰ ਸਾਧਿ ਅਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੁਪਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿਦੁ ਪਾ ॥

੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਬ ਸੰਤੁ ਮਾਤਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰ ੧

॥

वसन्ति ॥ २ ॥ १७ ॥ दमः ॥ १ ॥ १ ॥ मः ॥ ४ ॥ ॥ ३ ॥ मः ॥ ५ ॥ मः ॥ ५ ॥ मः ॥ ५ ॥

॥ मङ्गलार्थं गुरुं पदे सिद्धिं ननु सुखं वै ॥ ३ ॥ ॥ १ ॥

ਮਾਘਾ ਰਤੀ ਤ ਕਏ ਹਿਤ ਨਾਗੁ ਮਾਘਿ ਰਾ
 ਗੁ ਲਤ ਰੇ ਗੀ॥ ਗਾਵਤੁ ਗੀਤੁ ਬੁਝਾਵਤੁ ਤਾ
 ਰੇ ਮੁਖਤਰੁ ਰਾਮਾ ਮਿਲਿ ਜੋ ਨੀ॥ ਰਾਹਤੁ ਤੇ ਮੁਖ
 ਬੁਝਾਨਿਤਾ ਛਟਿ ਰਸੰ ਗਿਮਾ ਰਤੁ ਬੰਸੁ ਨ ਧੋ ਗੀ॥
 ਲਤੁ ਸਿਖਾ ਪਾਮਾ ਰਾਮਾ ਨੁਪਾ॥ ਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਦਰ
 ਘਟੁ ਗੋ ਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਣੁ ਯਾ॥ ਨਾਗੁ ਨ ਮੇਸਾ ਅੰਤੁ ਰਿ
 ਮੁਲਾ ਲਸਤੁ ਹਿਮ ਬੰਸੁ ਰੀਚੁ ਗੇ॥ ਪਿਛਕਾ ਰਨ
 ਕਰਗਾ ਵਤੁ ਗੀਤੁ ਸੁਰਮਿ ਲਿਖੁ ਰਨ ਤੇ ਨਸੰ ਮ॥
 ਅੰਤੁ ਸੰਦਰ ਕੰਗਾਰੀ ਨ ਕਰੀ ਚਰਿਧੋ॥ ਨ ਕੇ ਕਰਿ
 ਘੰਗਾਰੇ॥ ਅਰਤੁ ਮਾਗਿਤੁ ਮਸਤੁ ਪਾਮਾ ਨੀਕੀ
 ਕੁਸੁੰਦਾ ਮਿਯਾ ਮਕੀ ਮਾਨਿਤੁ ਮ॥ ੨॥ ਸੁਣੁ ਯਾ॥ ਛਲਿ
 ਸਿਰੁ ਰਨਿ ਛਲਿ ਰਹੀ ਪਟੁ ਰੰਗ ਕੁਛੁ ਨ ਛਲਿ ਲੀਏ
 ਕੁਛੁ ਮੇਯਾ ਮਾਗਿ ਰਾਮਾ ਵਤੁ ਰੇ ਪੁਨਿ ਕੋ ਕਿਲਕਾਸੁ
 ਮੋਤੁ ਜੀਏ॥ ਰਿਤੁ ਨਾਮਾ ਹਿਸਾ ਮਰੁਯੇ ਸਜੁ ਨੀਤਿ ਜੰ
 ਮੇਸੁ ਛਜੁ ਸੁਸਾਜੁ ਦੀਏ॥ ਪਿਥਿ ਜਾਚਤੁ ਰਾਨੁ ਨ ਚੰ
 ਕਰੇ ਜੰਦੇ ਬਤੁ ਰੇਤੁ ਹੁਲਾਸੁ ਹੀਏ॥ ੩॥ ਸੁਣੁ ਯਾ॥
 ਨਾਗੁ ਨ ਨਾਗੁ ਚਾਛੁ ਯੇ ਅਨਰਗਾ ਸੁਹਾਗਿ ਨ ਭਾਗੁ
 ਮਾਗੁ ਸੁਹਾਈ॥ ਕੇਸੁ ਰਿਚੰਦ ਬੰਸੁ ਰਾਮੁ ਗੀ ਰਗੁ ਲਾ
 ਘੀ ਰਗੁ ਲਾਉ ਰਾਣੀ॥ ਸੋਛੁ ਬਿੰਮੁ ਨ ਲਖੀ ਜ
 ਨਾ ਵਾਦੁ ਮਾਸੁ ਕੀ ਸੋਵਤੁ ਮਾਗਿ ਜਗਈ॥ ਅਸ
 ਬਿੰਯਾਗਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰੁਣੀਟੁ ਮਾਕਿਯੇ ਨਾਹੀਯੇ ਕਸਕਿਯੇ
 ਨ ਕਸਾਈ॥ ੪॥ ਸੁਣੁ ਯਾ॥ ਜਬਾ ਮਾਈ ਰੇ ਕਾਤੁ ਕਕੀ ਰਤੁ ਸੀ
 ਤਲ ਕਾਤੁ ਬੇਅਤੁ ਹੀਰਸੀਆ॥ ਸੰਗੁ ਗੋਪੁ ਨ ਕੋਲਾ ਬਿ
 ਧਾਰ ਕਰਿਯੇ ਜਹੁ ਤੇ ਭੁਗਵਾਨੁ ਮਹਾਜਸੀਆ॥ ਅਪਹਿ
 ਨ ਲੋਗੁ ਨ ਕੇਸੁ ਰੇ ਕਪਾਗੁ ਲਾਗੁ ਪਾਧੁ ਸੁਭੈ ਨਸੀਆ॥ ਤਿਹ

ਕੇ ਸੁਲਿਤੀਯਾ ਨ ਕਰਸੰਗਾ ਖੋਲਤਿ ਦੁਹਰੁ ਕਾਮੀਯੁ ਸੁ
ਅ॥ ੫॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਆਈ ਹੋਲ ਨਗ ਸੁਚਿਖ ਸਜਾ
ਸੁਰੀਯਾ ਤਨ ਸੁੰਦਰੁ ਦਰ ਬੁਨਾ ਪੀਤ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ
ਸੁੰਦਰੁ ਦੇਵ ਹਰੁ ਦੇਵ ਕਰਮ ਰਸਾਨਾ॥ ਤਾ ਹੁ ਮਿਕਾ
ਓਚਮ ਗਵਾਇ ਨਾਮ॥ ਪੁਨਾ ਨਾਮੇ ਪਾਹਿ ਜਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ
ਸੁਗਿਰੀ ਪੁਰਨੀ ਗਰੇ ਦੇਖਰ ਹੀ ਨਹੀ ਨੇਨਾ ਮਘਾ
੬॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਸੁਨ ਪਾਈ ਵੀਜਾ ਗਲਾ ਮੇਰ ਨਾਮ ਦੇ
ਰਖੇਤਾ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਸੁੰਦਰੁ ਦੇਖਾ ਚਿਸੁ ਰੰਗ ਦੇਖ
ਜਿਹ ਨੇਤਾ॥ ਤਨਾਮ ਨਾਮ ਟਕਿਯੋ ਚਰਨ ਕਰਨ ਸੇਵ
ਨਾਨੇ ਦਫ਼ਾ ਦੇਹੇਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਾਇ ਕਾਤਿ ਕੀਯੋ ਤਿਹੁ
ਛਿਨ ਕਹਿਯੋ ਗਿਯਾ ਨਾਮਿ ਖਲੇਹੁ॥ ਮੇਲਾ ਸਿਫੁ
ਨਦੇ ਓਇਹੁ ਯਗ ਮੇਮਿ ਥਿਅਾ ਤਨਾਮ ਨੇਹੁ॥ ੧॥
ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਚਲੇ ਕੀਸਾਨੀ ਬਤੀਯਾ ਤਬੁ ਹੀ
ਨੈਨ ਤੇਨੀ ਰਛਾ ਰਿਯੋ॥ ਗਿਨਤੀ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਥੀ ਥੁ
ਈ ਮਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰੁ ਆਨੰਦ ਦੁਰਿ ਕਹਿਯੋ ਜਿਤ ਨੇਤਿ
ਰਸ ਜੋ ਬਨ ਥੀ ਦੇਖ ਕੀਸੇ ਓਈ ਪਨਾ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ
ਤਿਨ ਤੇਨੀ ਬੋਲਿਯੋ ਨਜਾਤ ਕਛੁ ਮਨੇ ਕਾ ਕੀਯ
ਤ ਕੇ ਸੰਗਿ ਜਾ ਰਿਯੋ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਚਾਨ ਚਲੇਤੀ ਕਵ
ਮਾਨਾ ਮੁਠ ਗੁਲਾਲ ਕੀ ਸਾਗ ਪੂਰ ਹੀ ਦੁਹਰਾ
ਫਮਲ ਬੋਨੇ ਹਠ ਨਲ ਥੀ ਦੇਖਾ ਛੁਟੇ ਪਿਚਰੀ ਸੀ
ਭੋਧ ਟਥੀ ਰਨ ਕੇ ਓਮਾ ਜੀ ਨੇ ਪਾਓ ਰਿਕੇ ਕੇ ਸੰਗਿ
ਖੇਲਤਾ ਫਾਗ ਕੇ ਥੀ ਰਲੇ ਰਨ ਨਾਮੀ ਨੀਏ ਕਰਦਾ
ਦਾਹੀ॥ ੩॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਕੀਤ ਚਉਚਰੀ ॥ ਚਰਨ ਗੋਤ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤ ਚਉਚਰੀ ॥
 ਚਉਚਰੀ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੁਨ ਮ
 ਮਤਿ ਮਤਿ ਆਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝ ਸਿਸ ਬਦੁ ਬੀਚਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਤ
 ਚਉਚਰੀ ਮਤਿ ਚਉਚਰੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਗੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀਰਾ ਮਗੀ
 ਜੀਰਾ ਮਜ ਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਬੈਰਾਗੀ ਤਬ ਸਾ
 ਸਤਿ ਸਮਾਜੀ ॥ ਚਉਚਰੀ ਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਨਿ ਆਬਿਸ ਗੀਬਾ ਜਬੋ ਕ
 ਚਉਚਰੀ ਵਿਖਾਨੀ ਤੁਮ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੁਨ ਅਧਾਰ ॥ ਚਉਚਰੀ
 ਚਉਚਰੀ ਨਾਕ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ॥ ਸਰਗ ਮਤਲਾ ੧
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਜਿਹ ਵਾਸਾ ਦੁਨ ਫੀਕੀਰ ਸਾਥਿ
 ਚਉਚਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਚਉਚਰੀ ॥ ਜਬ ਕਾਗੁ ਦਰਸੁਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤੀ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅਜ ਕਰਸ
 ਚਉਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚਉਚਰੀ ਵਿਖਾਨੁ ਤੁਰਗਾਰ ਜੈ ਬਰਮੈ ਕੋ ਕਲਮੋਰ ਬੈਰਗੈ
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ਸਰਗ ਮਤਲਾ ੧
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰ
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ
 ਚਉਚਰੀ ਚਉਚਰੀ ॥ ਜਾਤਿ ਚਰਨ ਕੁਲ ਸਤਸਾਚੁ ਕਾਗੁਰ ਮਤਿ ਸਥਾਇ ਵੀ
 ਚਉਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨ ਤਾ ਕੋ ਚਉਚਰੀ ਸਾਥਿ ਕੁਵਿਸਰੇ ॥ ਸ
 ਚਉਚਰੀ ਵੈਰ ਕਾ ਮਾਇ ਪੀਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗੀ ਸਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗ ਚਉ
 ਚਉਚਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟ ਬਸਨ ਬੰਧੀ ਮਾਇ ਚਉਚਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀ

॥ ७५५ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇ ਤੁਪਿ ਅਗੇ ਜਿਨਉ ਪਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨੈ
ਤਿ ਕੇਕ ਜ ਸਵਾਰੋ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿ ਜਨ ਦੀ ਨ ਭਏ ਗੁਰ ਅਗੈ ਤਿ ਕੇ ਦੁਖ
ਵਹੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਾਤਿ ਕਰ ਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸਵਾਰੋ ॥
ਤਿਹੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸ ਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ
ਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨਿ ਆਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੱਖ ਦੁਆਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਖੂ ਅਚ ਭਾ ਅਚ ਛਾਮਤਿ ਜਿਸੁ ਦਿ ਵਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਜਿਉ ਦੇਉ ਅਪਨਾ ਤਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਠਿ ਭਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿਦੁ
ਅੰਤਰਿ ਅਗਿ ਅਨੁਗੁ ਬਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤ ਨ ਦਰਿ ਨ ਭਾਵੈ
ਭੇਦ ਬਨ ਪਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਰ ਬੇਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਅਸੁ ਅਮੀ ਸਰ ਬਕ
ਥਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਨਿਦਾਸੁ ਕਤ ਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਤਉ ਬਾਰੇ

੩੧ ॥ ॥ ਸਾਰਗਾ ॥ ॥ ਮੁਤਕਾ ॥ ੪ ॥ ਘੁਰੁ १ ॥

१५५९

٤٨٩

ਤਿਵਸੈਮਨਿ ਆਇ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਤਬ ਪਾਇ ਅਤਿ
ਣੀ ਚਿਤ੍ਰ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਤਰਿਧਿ ਆਇ ਅਤਿ
ਤਤਿ ਬਿਵਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਤਿ
ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਠਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖ
ਰਿਤਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਤਿ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਝੁ ਟੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
ਜਬ ਸੁਖ ਸੰਨਭਏ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇ ॥ ਨਨਕਾ ਮੁਖਿ
ਜਨੁ ਪਾਇ ਅਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੭੪ ॥ ॥

ਮ ੪ ਘਰ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਗਮਨਾ ਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਮੇਰੇ
ਰੈਸ ਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਤਰਿਤ ਰਿਕ ਬਾਸੁਖੀ ॥ ਰਹੀ
ਨਦਾਇ ਅਲਭੁ ਫੁਲੁ ਜਨੁ ਭਿਧਿ ਰਿਜਨ ਦੇਵੁ ਅਕ ਬਕਤੀ ॥ ਸੰਤ
ਨਾਮਿ ਬਿਤਰਿ ਸੁਪਾਇ ਅਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਈ ॥
ਕੈਰੇ ਗਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਞੀ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ
ਅਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸਭੁ ਚੁਕੀ ਅਵਟ ਜਈ ॥ ੨ ॥ ਠੈ ਦੀ ਬਿਰਹੁ ਏਕ
ਭਸੁ ਅਮੀਰ ਸਨਾਨੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸੁਵਟੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਦਿਨੁ
ਠਿਰਦੈ ਤਰਿਤ ਰਿਭਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਜਨ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣ
ਓਓਨ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ॥
ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਾਂਚੰਗਾ ਮ ੪ ਘਰ ੧

ਜਪਿ ਮਨੁ ਗਮਨਾ ਮਪ ਰੁਸਾਗ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਨੁ ਤੀਕੀ ॥
ਫਲੁ ਸੁਭਾ ਬਿਸਥਾਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਆਲੀ ਜੈ ਵਿਆਤਾ ॥ ਐ ਬਉਰੇ ॥
ਸੈਸ ਚਾਗ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿ ਅਕਉਤ ਮਤਿ ਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਨੁ ਸੁਖ ॥
ਜਨੁ ਸਿਰਿ ਭਾਗ ॥ ੧ ॥ ਤਿਥੁ ਤਿਥੁ ਪਥੁ ਪਥੁ ਅਉਧ ਨੀਪ ਟੈ ॥
ਨਸਕੈ ਗਵਾਰਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰੇ ਜੇ ਸਾ ਬਿਨ ਚਲੈ ਇਹੁ ਸਕੁ ਤਕ ॥
ਗ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗੀ ਮਿਥ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮਖੁ ਦੁਆ ॥
ਨੁਸਤ ਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਅਜਾਇ ਪੁਰਾਉ ਬੇਦ ਬੀਚੁ ॥
॥ ਰਣਾਰਾਉ ਸਭ ਕਉ ਚਲੈ ਸੁਰੁ ਚਾਉ ਜਾਇ ਪਾਸੁ ॥ ਨਨਕ ਸੰਤ

ਚਰਨੁ ਜਿਨਹਾ ਮਨ ਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਾ ੪੫੨੩
ਤਸੁ ਗਰਤ ਤਉ ਸੀ ਗਿਥਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਰੀ ਰੇ ਤੁ ਮਤਉ ਤਿ
ਤਸੁ ਗਰਤ ਪਾਧਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁ ਮਗਰੁ ਚੁਕਰਤ ਤਉ ਸੋਧ
ਜਿਨ ਅਧੂ ਖਿਨ ਮਨਿ ਚਰਿ ਜਾਇ ਥਿ ਥਿ ਅਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪ
ਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜੇ ਤੁ ਮਰੇ ਪੂਰਤ ਤੇ ਸੁ ਅਮੀਤਿ ਰਿਤਿ ਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਜਾਪੁ ਰੀ
ਸੁ ਕਠਤ ਨਾਨਾ ਜਨ ਤੁ ਮ ਕਉ ਜ ਓ ਸੁਨਤ ਤਉ ਜਾਇ ਸੋ ਤਾਪੁ ॥੨॥ ੧੧
ਸਾਗਰੁ ਮ ੪ ਧਰਤਾ ਲਾਘੁ ੫
ਮਨ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗ ਦੀ ਸਰਗ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮਨ ਮੋਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤਗੀ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਟੇਕਾ ਸੁਭ ਦਿਨ ਸੁ ਸੁਭ ਰਾਤਿ ਰਹਤਉ ॥੧॥ ਤਉ
ਪ੍ਰੀਤ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁ ਕਨਾਰ ਦਭੁ ਮ
ਤਵ ਗੁਨ ਸੁ ਅਮੀਗਨ ਨਨ ਜਾਤਿ ਤੁ ਤਰਿ ਬੈ ਅੰਤੁ ਤੁ ਤਰਿ ਬੈ
ਤੁ ਤਰਿ ਸੁ ਅਮੀਤੁ ਅਧੋਤੀ ਜਾਨਤਿ ਅਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਤਰਿ ਕੈ
ਦੀ ਕਟਿ ਤਰਿ ਨਿਕਟੀ ਬਸਤੇ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਤਰਿ ਭਗ
ਤਉ ਰਿਕੇ ਜਨ ਤਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿ ਮਿਲੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਸਭ ਲੈ ਸਭ
ਲੈ ॥੨॥ ੧੧ ੮ ॥ ॥ ਸਾਗਰੁ ਮ ੪ ਧਰਤਾ ਲਾਘੁ ੫
ਮਨ ਨਹ ਤਰੇ ਨਹ ਤਰੁ ਸੁ ਅਮੀਤਰ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੀ ਗਮਰ
ਮਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ ਮਰਾ ॥ ਰਹਤਉ ॥ ਜਿ ਤੁ ਗਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਰਿ ਕੇ
ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿ ਤੁ ਗਿਤਿ ਵਯੋ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡਭਾ
ਬਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ
ਰੁਖੁ ਭੁਮੁ ਤੁ ਅਭਿ ਮਨ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਤਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਰੋ
ਗ ਰਾਮ ਸਭ ਲੈ ਤਰਿ ਸਾਧੁ ਤਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਜਗ ਦੀ ਸੁ ਜਪੁ ਮ
ਚਰਿ ਕਰਮਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਗਾਧੁ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਤਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ
ਮ ਬੋਲਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਾਵਾਧੁ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਜਗਰੁ ਚੁਕਰਤੁ ਸਦਾ
ਅੰਤੁ ਜਪਿ ਜਗ ਦੀ ਸੋ ਰਾਮ ਨਹਿ ਚੋਫਲ ਪਾਵਤੁ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾ
ਪਰ ਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾ ਮੁ ਮੋਖੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਤਰਿ ਭਗਤ ਤਰੇ

112

ו ו ע ו ז א ר

॥ सवितामृतं ४

ਜਪਿ ਨਾਮਾਧੋਮ ਧੁਸੁ ਦਨੰਤਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾਧਰ ਮੇਸੁਰ ਸੁਤਿ ਪਰਮੇਸ਼
ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਨ ਕੰਤੰਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨ ਕੰਦਾਤਾ ਨਿਪੁੰ
ਗੁਨ ਗਾਉਂਗਾਉ॥ ਠਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿ ਬਸਤਾਤਰਿ ਜਲਿ ਬਲੇਤਰਿ
ਤਾਤਰਿ ਬਨ ਬਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ ਮੈਦੇਖ ਨ ਕੋਚਾਉ॥ ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤ
ਕਾਜਨੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਜਨੁ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਹਿਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਨੁ
ਨ ਕੋਉ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪਵਾਧਾਉ॥੧॥ ਠਰਿਜਨ ਕਉ ਠਰਿਮਿਲਿ ਅਸਨ
ਤੇ ਮਿਲਿ ਅਗੁਰ ਮੁਖਿ ਠਰਿਮਿਲਿ ਅਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਦਰੈ ਮੇਰੇ
ਆਤਰਿ ਗਾਉ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਠਰਿਕੀ ਕਿਰਪਾ
ਗਈ ਸੁਗ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੈ ਅਨਦਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਠਰਿਜਾਇ ਅਨਦਿਨ

112

॥३॥१०॥ ॥

॥ सरंगामृत ४

ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਞ ਮੁਰਤਿ ਅਜ
ਸੰਭਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਨ ਦਿਨੁ ਧਿਅਾਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਗੀ ॥ ਰਹਉ ਤੇ
ਰਸਨ ਕਉ ਤਰਿਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਮਿਧ ਜਤੀ ਜਗੀ ॥
ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ ਨਿਰੰਗੀ ॥ ਤਿਨ ਜਨਕੀ ਸੇਵਾ ਬਾਝਿ
ਜਿਨ ਕਉ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘੋਟੁ ਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਓਰਿ ਕੇਤੋ ਸੰਤ ਭਥੇਤੋ
ਮਭਗਤ ਭਥੇ ਜਥਾ ਵਤਤ ਰਿਗ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
ਮੀਤਿ ਨਕੀ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ॥

॥सर्वं॥ ॥मुद्रा ४

॥ अथ ५

॥५॥

ਜਾਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿਕ ਪ੍ਰਭ
ਨਤ ਰਿਬੋਢਿ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ॥ ੮੭ ॥ ਤਰਿ ਕਨਾ ਮੁਖੀ ਮੁਤਾ
ਤਰੇ ਸੰਪੀਤੈ ਜਿਸੁ ਗੁਮੁਖਿ ਆਸੀ ॥ ਤਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਭਰਿ ਆਸੀ
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥ ੯੧ ॥ ਜਿਨਾ ਸੇਵ
ਸਦ ਸਦਾ ਮੋਹੁ ਤਰਿ ਤਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਭਗਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ ੯੫ ॥
ਮੁਖੇ ਏਤਾ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕੁਜਾਇ ਪੀਐ ਤਿਧਤਾਸੀ ॥ ੯੯ ॥

॥ ਸਰੰਗਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਲਾ ॥ ਘਰੁ ੫

ਮਨਸਿਰੀਗਮੁਰਾਮਰਮਤਰਾਮੁ ॥ ਸਤਿਸਤਿਗਮੁ ॥ ਬੋਲਤੁਤਲੀਅ
ਰਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵਿਹਤਿਅਸਰਬਗੇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਰਾਮੁਅਪੇਅਪਿਅਪੇ
ਰਤਰਾਮੁਅਪੇਅਪਿਅਪਿਸਭਤੁਜਗੇ ॥ ਜਿਸੁਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਰਮਰਾਮਰਾਇਸੇਜਨੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪ
ਦੇਖਤੁਰਿਸੰਤਤੁਜਤਗਤਜਨਕੀਪਤਿਗਖੈਵਿਚਿਕਲਜਗੇਅਗੇ ॥ ਜਨ
ਕਾਅੰਗੁਕੀਅਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੁਖਗਏਸਭਿਭਗੇ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸਰੰਗਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰਮੁਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਿਅਸਚਾਰਿਕਜਿਉਜਲਕੀ
ਸਦਰਸਨਕਾਦਿਪਾਉ ॥ ਗਤਉ ॥ ਅਨਥਕਨਬੁਸਰਬਪ੍ਰਤਪਾਥਕੁਭਗਤ
ਤੁਰਿਨਾਉ ॥ ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੁਦੇਹਿਅਸਰਉ ॥ ੧ ॥ ਨੀ
ਅਪਰਨਿਗਤਿਅਗਤਿਨਿਥਾਵਿਅਤੁਥਾਉ ॥ ਦਹਦਿਸਜਾਉਤਤੁਤੁ
ਤੇਰੀਕੀਰਤਿ ॥ ਕਰਮਕਮਉ ॥ ੨ ॥ ਏਕਸੁਤੇਥਾਥਾਥਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗ
ਤਿਕਹਿਨਸਕਉ ॥ ਭੁਥੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮ੍ਰਿਤਿਨਘੋਰੀਐਸਭਤੇਰੇਖੇਥੁ
ਥਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਾਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਥਿਵਲਾ
ਜਨਨਾਥਪਾਇਅਏਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨੀਚਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

॥ ਸਰੰਗਾ ॥ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਾ ॥ ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਨੁਖਤੇਥਪਾਈਸਾਖੀਭੁਤਪ
ਰਉ ॥ ਥੈਸਨੇ ॥ ਨਾਮਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਥੋਭੁਜੁਠਾਨਾ ॥ ਸੀ
ਤਕੀਨਿਦਕਰਤੇਰੁਥੇਸਭਅਗਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹਿਸੰਮਪਾਕਹਿਰ
ਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿਭੁਭੁਗੁਮਨਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਥੇਦਕੀਬਿਧਿਨਤਿਜ
ਤਿਥਿਅਧੇਮਨਕੈਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੀਧਿਅਕਾਥਕਰਹਿਸਭਿਵਰਤਾ

ਜਿਉਸਠੀਦੰਠਾ ਪੁਰੁਬੁਲਾਏਉਹਰਿਪਾਏਨਿਤਠਾਸਭਿਕਰਮਾ ॥ ੨ ॥
ਅਨੀਸੱਥੈਸਨੱਪਰਿਅਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨਾਉਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
ਪਦੁਪਾਇਅਉਧਾਰਿਅਸਗਲਾਖਿਸੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਅਤਮਕਥਤਕਿਥੁਕ
ਤੀਜਾਦਤਪੁਰਭਵੈਤਿਵੈਬੁਝਨਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੁਰਿਕਿਮੰਗਉਜਨ
ਪਉਓਸੁਗਨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਤਲਾ ੫

ਅਬਮੰਗਨਚਨਗਤਾਝਾਝਰੰਗੀਲਾਸਤਜੇਪਾਉਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਕਤੋ
ਕੁਅਝਾਨਾਜੈਸੇਸੰਗਿਸਤੋਲੀਪ੍ਰਿਅਬਚਨਉਪਤੰਸਕਤਾਜਿਉਸੁਗ
ਗਿਤਗੀਤਰਿਅਉਓਤਬਮੁਖਕਾਜਿਝਜੋ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉਕਨੀਕੋਕੋ
ਰਿਓਕਬਰਤੰਤਠਿਓਜਬਤੇਸੁਧਭਏਝਰਤਤਬਤੇਬਨਬਿਰੋ
ਦਿਨੁਰੈਨਿਤਉਝਉਬਜਿਓਮੁਰਤਘਰੀਪਥਾਬਜਾਵਨਤਉਰਿਸਿਧ
ਓਤਬਠਿਰਿਬਾਜੁਨਭਇਓ ॥ ੨ ॥ ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕੁਪੁਰਿਅਨਿਓਤਬਓ
ਭਿਨਦਿਸਟਾਕੁਨਨਕ ਕੁੰਭਜਲੈਮਨਿਤਾਰਿਓਐਐਐਭੀਮਿਓ
॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਤਲਾ ੫

ਅਬਪੁਓਕਿਅਕਤਾਥੈਨਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੰਥਵਗਥਿਖੁਸਿਉ
ਹਤਾਝਤਉਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਲਪਾਉਓਜਤੋਕਉਗੀਬਦਕ
ਕਬੁਰੀਕਗਤਕੁਅਉਓਲਾਦਿਓਕਾਲਗਥਿਰਖਜਿਵਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਓ
ਲਭੁਲਭਨਕੋਤਾਈਮੰਨਿਠਗਉਗੀਸਿਉਉਲਾਤੁਪਤਾਕਚਬਦ
ਲੁਖਈਤੋਠਿਰਿਉਤੁਅਉਸਰੁਕਦਿਲਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲਪਰਾਏਕੁਗੁ
ਤੀਠਕੁਰਥਕੁਦਾਸਿਭਜਤਾਅਈਮਸਟਿਜਰਵਤਕੀਨਿਅਈਜਿ
ਤਸਕਰੁਦਰਿਸੰਨਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਉਪਾਵਨਕਉਸੁਝੈਤਰਿਦਾਸਸਰਦਾਪ
ਤਾਕੁਨਨਕ ਤਬਤੀਮਨਝੁਟੀਐਜਉਸਗਲੈਅਉਗਨਮੋਟਿਧਰਤ
॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਤਲਾ ੫

ਮਈਧੀਰਗਤੀਪ੍ਰਿਅਬਤਤਬੈਰਾਗਿਓਅਨਿਕਭਾਂਤਿਅਨੁਪਰਾਏਤਿ
ਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓਰਤਉਨਿਸਿਥਾਸੁਰੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਉਨਿ
ਲਕਨਤੀਜਾਗੀਓਭਰਕਜਰਬਸਤਅਨਿਕਸੀਗਯੋਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁ
॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਤਲਾ ੫

ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਭੀ ਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇ ਸਾਂਗਿ ਭੀ ਭੀ ਦੇਖੁ
 ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਸੀਖਿ ਭੀ ਚਰਣ ਬੰਦਨੁ ਅ
 ਭੀ ਸੁਰ ਦੇਉ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾ ਗਿ ਭੀ ਕਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪੁਰਖੁ
 ਭੀ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਗਿ ਭੀ ਦਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀ ਤਰਿ ਅ
 ਭੀ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾ ਗਿ ਭੀ ਕਰੁ ਨਨਕ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗਏ ਸ
 ਅਨਾਤੁ ਚਾਜਿ ਭੀ ॥੩॥੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਤਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਜੋ ਪੁਰੋਕ
 ਮੀ ਚੀਕਿ ਗਾਂਠੀ ਬਾਧਾ ਗੁਰੁ ਭੀ ਨਿਮਿ ਬਾਸੁਰੇ ਨਖਿ ਅੰਤ ਬਿਨਾ ਸੀ
 ਵਿਸ ਸੀ ਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ਗਿਰ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨੁ ਜਾਇ ਗੋਇ ਕਸਾ
 ਚਨ ਅਟਕਾਧਾ ॥੧॥ ਅੰਤ ਬਿਨਾ ਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾ ਸੀ ਉਤਰੁ ਜਸੇ ਤਾ ਬਿ
 ਚਾਰਿ ਬਿਨਾ ਸੀ ਖਟਤਿ ਬਿਨਾ ਸੀ ਇਕ ਸਾਧ ਬਚਨੀ ਤਚਕਾਧਾ ॥੨॥
 ਬਿਨਾ ਸੀ ਤਮ ਬਿਨਾ ਸੀ ਸਾਤ ਕੁਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ਦਿਸਟਿ ਮਨੈ ਸਗਲ ਬਿ
 ਨੈ ਇਕ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਗਾਧਾ ॥੩॥ ਅਧੇ ਅਧਿ ਅਧੇ ਭੀ ਅਧੇ ਸੁਰ ਅ
 ਖੇਰੁ ਦਿਖਾਧਾ ਪਾਇ ਭੀ ਨ ਜਾਈ ਕਹੈ ਭਾਂਤਿ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ॥੪॥੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੀ ਬਸਿ ਬਗੁਰ ਗੋ ਬਿਦਾ ਜਤਾ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਠਾਕੁਰ ਤਨ ਗਰਸੁ
 ਅਨੰਦ ਗੁਰੁ ਜਤਾ ਭੀ ਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਅਰਤ ਤੰਦੁਖੁ ਸਰ ਅਪਦਾ ਜ
 ਨਾਗਾਇ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦਾ ॥੧॥ ਜਤਾ ਸੁਵਨ ਤਰਿ
 ਜਸੁ ਗੀਐ ਤਤ ਮਤ ਭਇਅਨ ਉਦਿਅਨੰਦਾ ਜਤਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਸੰ
 ਤੇ ਸੁਤਤ ਸਗਲ ਬਾਸ ਛਲਨੰਦਾ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕਟ ਬਰਖ ਜੀ
 ਗਲੀ ਅਉਧਾ ਬ੍ਰਿਕਾਨੰਦਾ ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋ ਬਿਦਾ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ
 ਜੀਵਨੰਦਾ ॥੩॥ ਸਗਲਿ ਸਗਲਿ ਸਗਲਿ ਪੁਰਖਾ ਵਉਦੀ ਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਜਪਨੰਦਾ ਨਨਕ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਭੀ ਸਗਲ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣ ਬਿਧਿ ਜਨੰਦਾ ॥੪॥
 ॥੧॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਥ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭ

ਭੀ ਐ ਜੋ ਸਗਲਿ ਪਰਿ ਭੀ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇਰ ਵਤਿ ਤਰਾਏ ਗੁਰੁ

ਸੁਖਿਸੋਇਓਤਰੁਸਤਜਿਸਮਾਇਓਸਤਸਾਗੁਰਨਿਗਵਏ ॥ ਜੋਚਾ
ਸੋਈਤਰਿਕੀਓਮਨਥਾਥਤਨਥਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਿਰਦੇਜਪਉਨੇਤਪਿਅ
ਥਾਵਉਸਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ ॥ ਚਰਦੀਚਥਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਮ
ਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖਿਓਦਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਥਰੁਪਉਥਟੀਸੰਤਕ
ਦੇ ॥ ਪਾਇਓਥਾਥੁਅਮੋਥਨਾਮੁਤਰਿਓਰਿਨਕਤਤੁਜਾਏ ॥ ਕਵਨਉਪਮ
ਕਉਨਥਰੇਈਕਿਅਗੁਨਕਤਉਗੀਸੁਏ ॥ ਤਤਕਿਪਾਥਦੀਨਦਰਿਅਥ
ਭਜਨਨਨਕਦਸਦਸਏ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੪ ॥

ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਥਰਨਿਸੁਨਾਵਤਾ ॥ ਅਨਦਥਿਨੋਦਧੇਖਿਪ੍ਰਭਦਸਮਾ
ਨਮੰਗਥਰੁਨਗਾਵਤਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਥਿਸਮਭਏਧੇਖਿਥਿਸਮਾਦੀਪੁਰਿ
ਕਿਰਪਾਵਤਾ ॥ ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਮੋਥਕੁਜਿਉਚਾਖਿਗੁਗਾਮੁਸ
ਵਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਗਾਖਿਓਥੁਣਨਾਵਤਾ ॥ ਦੂਜਾਵੁਜਾਕਉ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਭਾਇਓਤਰਿਉਅਕੀਕਤੀਨਜਾਇਕਤਾਵਤਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਉ
ਵਜੇਤੋਕਿਓਕਤੀਅਤਿਤੇਤੇਸੀਥੇਪਾਵਤਾ ॥ ਅਚਿਤਥਾਥਰਿਉਤ
ਤਰਿਪ੍ਰਗਾਟਿਓਅੰਗਮਜੈਸੇਪਰਪਾਵਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰ
ਥਿਨਾਸੀਅਤੁਥਤਓਨਜਾਵਤਾ ॥ ਕਤੁਨਨਕਅਜਰੁਜਿਨਿਜਰਿਤ
ਤਿਸਤੀਕਉਥਨਿਅਵਤਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੪ ॥

॥ ਥਿਖਈਦਿਨੁਗੈਨਿਇਵਤੀਗੁਦਾਗੈ ॥ ਗੋਥਿਦੁਨਭਜੈਅ
ਥੁਧਿਮਾਤਾਜਨਮੁਜੁਅੰਜਿਉਤਰੈ ॥ ਰਤਉ ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਥਪ੍ਰੀਤਿਨਿ
ਸਿਉਪਰਨਿਦਾਤਿਤਕਾਗੈ ॥ ਥਾਪਰੁਥਾਧਿਸਵਰੈਤਿਵਕੋਦੁਅੰਗ
ਵਕੁਜਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਥਰਪੋਟਉਠਾਵੈਮੁੰਡਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਰਾਗੈ ॥ ਓਥੈ
ਸਤਕਜਰਮਤਿਪਰਿਅਥਪੁਰਿਥਪੁਰਿਠਿਰਿਥਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਟੈਪੇਰੁਰ
ਪਰਠਾਢਉਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾਗੈ ॥ ਗਿਰਿਓਜਾਇਰਸਾਤਥਿਪਾਥਿਓ
ਟੀਥਿਟੀਸਿਰਥਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਚਏਪੁਚਿਨਸਕੈ
ਗੈ ॥ ਕਤੁਨਨਕਸੰਤਨਕਾਰਖਾਪਾਰਥੁਤਮੁਨੀਰੰਕਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਗੁਰਸਾਹਿਬੁ ਕੇ ਮਤ ਜਾਨੈ ਆਇ ਕੁ ਸੁਧਾ ਖਰਜਾ ਕੈ ਡਿਰ ਦੈ ਬਸਿ
ਤੀ ਬੇਦ ਤਿਤੁ ਪਾਠਾਨੈ ਆਗੁ ਰਹਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਗੁ ਜੇਤਾ
ਤੀ ਐਤਾ ਘਰਾ ਪਚਾਗੁ ਜਿਉ ਬਿਉਰਿ ਦੇ ਨਤੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਕ
ਅੰਧ ਅੰਧਾਗਾ ॥੧॥ ਜੈ ਸੇਧਰ ਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੇ ਨਤੀ ਜਾਮੈ ॥
ਅਥਿ ਮੁਕਤਿ ਨਤੀ ਤੈ ਤੁਟੈ ਨਤੀ ਅਭਿ ਮਾਨੈ ॥੨॥ ਜੀਗ ਬਿਥੈ ਅਤਿ
ਪਵੈ ਨ ਕੈ ਸੇਰੀ ਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੁਕਤਿ ਕਾਨੁ ਮਿਲਤ ਨਤੀ ਜਗ
ਮੈ ॥੩॥ ਖਜਤ ਖਜਤ ਇਤੈ ਬੀਚਾਰਿ ਓਸਰ ਬਸੁ ਪਤਿ ਨਾਮਾ ਕਤੁ
ਤਿਸੁ ਭਾਇ ਓਪਰਾ ਪਾਤਿ ਜਾ ਕੇ ਲੇਖ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥ ੧੧ ॥ ॥
ਸਾਹਿਗਾ ਮਾਯਾ ੫ ੫੭੧ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਮ ਕੇ ਗੁਨ ਕਤੀ ਐ
ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਝਤ ਫਲੁ ਖਤੀ ਐ ਗੁਰੁ
ਦੁਸੰਤਪੁ ਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰੁ ਅਥਿ ਨਾਮੀ ॥ ਅਨ ਬਤਨ ਬ
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਓਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨ ਵਤ ਸ
ਤਰਿ ਸੁਪੀਵ ਡਰਾ ਗੋ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੈ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇਰਾ ਮਨ ਮ
ਵਜ੍ਯਾ ਗੋ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਝੂਠ ਤਜਿ ਨਿਦਾ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਾ ਤੁ
ਮਤ ਮਗਨ ਅਤੰ ਅੰਧ ਮੰਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭੁਟੇ ॥੩॥ ਤੁਸਮ
ਪਰ ਬੁਧੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਓਸਰ
ਭਿਠ ਕਰੁ ਨਾਕ ਸਪੁਰਨੇਗਾ ॥੪॥ ੧੨ ॥ ॥ ਸਾਹਿਗਾ ਮਾਯ
੧ ॥ ਬਲਿਤ ਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਚਰਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰ ਬੁਧੁ ਮੁਖਿ
ਰੋ ਐਉ ਪਦੇ ਸੁਤ ਮਾਗੀ ਗਤਿ ਕਰਨਾ ॥ ਰਹੁ ਉ ॥ ਦੁਖ ਗੋਰਾ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾ
ਜਾਵੈ ਤਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਧਾਨੁ ਜਪਾਵੈ ਵਰ ਸਮ
ਤਰਨ ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰ ਉਤਾਰੈ ਸਤ ਸਾਧਿਏ ਕਉ ਸੁਭਰਭਗਨਾ ॥ ਤ
ਦ ਸਨਕੀ ਆਗਿ ਆਮਾਨਤ ਤੇਨਾ ਤਉ ਨਿਗਰਭ ਪਰਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤ ਕੀ
ਬਕ ਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨ ਮਮਗਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਾਇ ਓ
ਪਾ ਬੀਠ ਬਾਤਿ ਨਿਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਅਜਰ ਜਰਨਾ ॥੩॥ ਤਰਿ ਸਤਿ ਅਘਨੇ
ਜਿਸ ਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਤੀ ਜਾਤ ਬਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨਕ ਸੰਤ ਕੇ ਨਮੁ

ਪ੍ਰਬੁਜਪਿਜਪਿਓਧਰਨ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਘੁਰ ੧

ਗਾਇਓਗੀਮੈਗੁਣਨੀਧਿਮੰਗਥਗਾਇਓਭੁਭੇਸੰਜਗਤ
ਦਿਨਅਵਸਰਜਓਗੰਧਾਬੁਰੀਬੁਧਾਇਓਗਤਓਸੰਤਤਚਰਨਮੋਰਥ
ਮਾਥਾਤਮਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਧਰੇਤਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਤਮੰਤਮੋਰਥ
ਅਗਤਾਤੇਗਤੁਤਏਤ੍ਰੇਗੁਨੀਅ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਤਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਗੀ
ਥਰਮੰਤਤੁਟੇਭੁਮਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਤਨਾਕਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾ
ਤਿਮਿਥੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫

ਘੁਰ ੨ ॥ ਕੈਸੇਕਤਉਮੰਤਿਜੀਅਥੇਦਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨਪਿਅਸੀ
ਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨਤਰਮਨਨਰਹੈਬਤੁਬਿਧਿਓਮਕਾਈ ॥ ਰਤਓਦਿ
ਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਗੀਕਦਿਪਾਵਉਤਰਿਦਰਸਾ
ਜਤਨਕਰਉਇਤੁਮਨੁਨੀਧੀਰੈਕਉਤੈਰੇਸੰਤਮਿਥਾਈ ॥ ਜਪ
ਪਸੰਜਮਪੁੰਨਸਾਭਿਤਮਉਤਿਸੁਅਰਪਉਸਾਭਿਸੁਖਜਾਈ ॥ ਏਕ
ਮਖਪ੍ਰਿਅਦਰਸੁਦਿਖਾਵੈਤਿਸੁਸੰਤਨਕੈ ॥ ਬਕਜਾਈ
॥ ੨ ॥ ਕਰਉਨਿਤਰਾਬਤੁਤਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ ॥ ਮਨੁਅ
ਮਨੁਉਸਗਥਤਿਅਗਉਜਾਪ੍ਰਿਅਥਾਤਸੁਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ
ਰਿਤਭਈਤਉਥਿਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਥਾਈ ॥ ਪ
ਭਰੰਗਦਇਅਥਮੰਤਿਗਿਤਮੁਤਿਪਾਇਅਜਨਨਾਕਤਪਤਿਬੁਧ
॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਘੁਰ ੨

ਰੇਮੁਕੈਤੁਕਿਉਸਿਮਰਤਅਥਨਾਈ ॥ ਨਰਕਘੋਰਮੰਤਉਰਧਤਪੁਕ
ਤਾਨਿਮਖਾਨਿਮਖਗੁਣਗਾਂਤੀ ॥ ਰਤਓਅਨੀਕਜਨਮਭੁਮਤੀ
ਇਓਮਨਸਜਨਮਦੁਖਭਾਈ ॥ ਗਰਭਜਨੀਓਰਿਥੀਨੀਕਸਿਓਤ
ਥਾਗੰਅਨਠਾਂਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਿਬੁਧਾਈਠਗਾਈਦਿਨੁਰੈਨੀਤਿਠਕ
ਮਕਮਾਈ ॥ ਕਦੁਨਾਤੀਤੁਤਗਾਤਦੁਖਗੋਧਾਇਧਾਇਦੁਖਪਾਈ
ਮਿਥਿਅਸੰਗੀਕੁਰਿਥਪਟਾਇਓਉਗਥਿਪਾਰਿਓਕਸਮਾਈ ॥ ਪ
ਮਹਾਇਜਥਪਕਰਸਿਥਵਰੇਤਉਕਾਥਮੁਖਾਉਠਿਜਾਂਤੀ ॥ ੨ ॥

॥ मङ्गल ॥ ५ ॥ युरा ॥ २ ॥

ਮਾਧਾ ਪਾਣੀ ਰਤਾਉ ਜੀ ਅਹੀ ਅਪ੍ਰਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਭਾ

॥ ज्ञानमवस्थे मेरे पुरि नैतु युगि बंछांहीं ॥ जितु मगदिमि

॥ श्रीगंगाभा ॥ ५ ॥ ५०२ ॥ ॥ श्रीगंगाभा ॥ ५ ॥ ५०२ ॥ ॥ श्रीगंगाभा ॥ ५ ॥ ५०२ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ३ ॥ १८ ॥ ॥ रक्षासर्वरक्षणम् ॥ ५ ॥ २ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ॥ ਰਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਾਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸੁ ਹੀ

ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਗਤੀ

॥ सवित्रं नमः ॥ ५॥ यत्तु ॥

ਕਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਧ੍ਰਿ ਅਧ੍ਰਿ ਤਿ ਮਨੋਂ ਗਇ ਤੈ ਅਘਾਵ

ਬਾਈਮੰਤ੍ਰਮਤਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨੁਉਤਾਰਨਮਨਕਉ। ਖੋਜਿਥਾਉਓ

॥ सुखदत्त उरितभाविमृमकुरं ॥ २ ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥

ਗੁਰੂ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਨਸਦਾ ਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਾ ॥
 ਗਸੰਗਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘਨਿ ਮਖਣੀ ਮੈਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅ ਧਿਅ ॥
 ਓਰਿ ਸਿਅਨ ਪਬਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਧੁ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ ਜੇਹੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੋਹੈ ਵੈਧਰ ਮਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਸੁਖਿ ॥
 ਕੋਢੁ ਜਾ ਅਨਾਥੀ ਅਲਵੈ ਲਾਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਕ ਕੋ ਸੁਖ ॥
 ਤਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੩

ਤਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਭਯੋ ਸੰਗ ਕੋ ॥ ਭਯੋ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਮਨ ॥
 ਤਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਗਿ ਚਲੇ ਤਿਨੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਜੇ ਨ ਸਿਉ ਗਸਟਿ ਸੇਤਰੇ ॥
 ਤਘਰ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਵੇਰੇ ॥
 ਈਤਿਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਗੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਬਾਝੈ ਨਿਤ ਨਾਕੁ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ॥
 ਰਖਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੩

ਤਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਅ ਧਿਅ ॥ ਏਕ ਪਲ ਕੁ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗ ॥
 ਬੈਕੁ ਠਹਰਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭਦੇ ਤਜ ਪਿਤ ਤਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀਰ ॥
 ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਮਾਧਾ ਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿ ਕਉ ਤਰਹਿ ਤਰਿਨਾ ਮਾਊਰ ਧਾਰੈ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਬਤਾ ਕੁ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਢਕੁ ਨਾਸਾ ਕੁ ॥
 ਨਕ ਪਾਈ ਐਵਰ ਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨ ਤੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਰੰਗਾਮ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਭੁਖੇ ॥
 ਮਤਨ ਪਾਰਿ ਆਵੁ ਕਰਉ ਜੇ ਦਰੀਆ ॥ ਮਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬਦ ॥
 ਭੁਖ ਚੁਕਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚੇਰੀ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ॥
 ਭਗਿ ਮਰਗਿ ਮਦੁ ਖਭਰੀ ਆ ॥ ਤੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਗੁ ਰਿਲਾਹਿ ਪਰਦੀ ਮਿ ॥
 ਬਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁ ਅਮੀ ਜਨ ਉਕਟਿ ॥
 ਦਿਨ ਸਬ ਖਬਰੀ ਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ॥
 ਰਿਸੰਗੀ ਮਿਰੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੪
 ਅਥਕਿ ਅਸ ਚਉ ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣ ਸਾਸੋਰੀ ਕਰਿ ਗਤਿ ਅਧ ॥
 ਨਉ ਬਾਲਿਤ ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਤੁ ਦਿਸਿ ਡੁਕਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿਅ ਬਿਖੁ ॥

ਮੁਖਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥੀ ॥ ੭ ॥ ਭਵਦੇ ਇਗੀਖਿ ਓਕਾਰਿ ਅਪੁਨ ਜਿਉ ਜਲਕ
 ਭਾਗਿ ਪਾਰਿ ਓਤਿ ਰਿਪਾ ਏਹਾ ਖੁਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥

ਸਰੰਗ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵਿ

ਕੋ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਮੀਤ ਰਿਏ ਕਸਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥

ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਪਥੁ ਰੰਗ ਅਨਨੀਤੁ ਮਰਾਤੇ ॥ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰੁ

ਕਉਰ ਕਉਰ ਜੀ ਅਪੁਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਭੁਮਤੋ ਭੁਮਤੋ ਤਾਰਿ

ਰਿਪਾ ਰਿਓਤ ਉਗਰ ਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ਕੁਲ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖ

ਏ ਅਏਤ ਸੁਖਿ ਬਿਤਨੀ ਰਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਸਰੰਗ ਮ ੫

ਅਬ ਮੋਹਿ ਬਾਧਿ ਓਤਿ ਤਰਿਟੇ ਕਾ ਗੁਰਦਇ ਅਬ ਭਏ ਸੁ

ਦਾਈ ਅਧੁਲੈ ਮਾਣੁ ਕਦੇ ਖਾਹਤੁ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿ ਅਨਤਿ ਮਗਰਿ

ਬੀਅਬੁ ਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇ ਕਾ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਛੇਨ ਜਲ ਤੋਈ

ਸੇਵ ਕਠਾ ਕੁਰਭ ਏਏ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਜਤ ਤੇ ਉਠਿ ਓਤਿ ਤੀਅ ਇਓ ਸਭ ਤੀ

ਏ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦਿਸਟਿ ਆਇ ਓਸੁ ਬਠਾਈ ਪਾਨ ਪਤੀਤ ਰਿਸ ਮਕਾ

॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਸਰੰਗ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਮਨੁ ਏ ਕੈਤੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਗੈ ॥ ਏਖਿ ਆਇ ਓਸੁ ਬਠਾਈ ਸੇਵਿ ਅਰ

ਸਮ ਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਮੈਨਿ ਰੇ ਅਨਿ ਕਭੋ ਜਨ ਬਹੁ ਬਿਜਨ ਤਿਨ ਸਿ

ਦਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚੰਗੈ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਤੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅ

ਬਕ ਮਠਾ ਲੋਭੰਗੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਲਾਭਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸਰ

ਗੈ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਪਾਤਿ ਪਠਾਇ ਓਮਿ ਲਤੁ ਸਖਾਗ ਬਿਲਾਗੈ ॥ ੨ ॥

ਸਰੰਗ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਲੋਕ

ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਮਨੰਗਾ ਸਾਧਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਦਾਇ ਅਬ ਭਏ ਤੈਰਿ ਉਥੇ ਦਿਓ ਸਤੁ

ਗਾਨਾ ਗੁਰੂ ॥ ਭੁਮਤੀ ਸੁੰਦਰ ਭੁਮਤੀ ਸਿਅਨੇ ਭੁਮਤੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾ

ਸਗਲ ਜਗ ਅਗੁਰਿ ਅਨਧਿ ਅਨਾਇ ਕਾਨਿ ਮਖਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਜਨੰਗ ॥ ੧ ॥

ਮੀਨਾਇ ਕੁ ਭੁਮਤੀ ਲਾਭ ਪਤਿ ਭੁਮਪੁਰਿ ਰੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪਾਵਉ ਦੁਨ

ਸੰਤਸੇਵਤਰਿ ਸਦਕਰਬਨਾ ॥ ੨੦ ॥

ਮ ੫ ॥ ਘੁਗ ੪

॥ ਮੇਰੇ ਮਨੀ ਚੀ ਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰ ਅਰੰਗਾ ॥ ਸੰਤ

ਧੰਧੁਬੰਧੁਮਾਇ ਆਕਰਜਨੀ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥

ਦੈ ਬਸਾਵਉਤਰਿ ਪਾਇ ਆਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਐਸੀ ਮਿਥਿ ਚਿ ਮਨੋ ॥

ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਅਪੁਨ ਗੁਰਿ ਬ ਸਕਰਿ ਦੀਨ ॥

ਭੰਗਾਨੀ ਸੰਗਾ ॥ ਨਿਰੰਤਰ ਉਭਏ ਨਾਨਕ ॥ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਤਰਿ ਪਾਇ ॥

ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥

ਗੁਸਰੰਗਾ ਮ ੫ ॥ ਘੁਗ ੪

ਤਰਿਨੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨਾ ਦ ਮੇਰੇ ਸੁਣਨ ਪੁਰੇ ॥

ਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਓਟ ਰਿਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੁਣਾਨੀ ॥

ਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਤ ਪਰਮ ਹਿ ਬੈਸਨ ਨੀ ਪਾਵਤ ਸਬਾਨੀ ॥

ਬਾਸਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਉਨ ਕੈ ਬਾਸਿ ਆਇ ਓਭੰਗਤਿ ॥ ਦ ਓਭਾ ਜਿਨੀ ਗਾਈ ॥

ਤਨੀ ॥ ਕਤ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ॥ ਅਸਤ ਚੁਕੀ ਕਾਟਿ ਚੁਕੀ ॥

॥ ੩੧ ॥

॥ ਸਰੰਗਾ ਮ ੫ ॥ ਘੁਗ ੪

ਅਬ ਮੇਰ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੁਟਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਅਨਦਗੁਰਿ ॥

ਪਾਤੇ ਓਟਾ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਖ ਮਥਨ ਬਤੁਤ ਬਤੁ ਪਗੀ ॥ ਅ ਅਨਿਕ ਬਖਸੁ ॥

ਟਾ ॥ ਬਿਖ ਮਗਰ ਕਰੁ ਪਤੁ ਚੈਨਾ ॥ ਸੰਤਸਾਨ ਬਭੈ ਓਟਾ ॥ ੧ ॥

ਖਜਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ਪਾਰਿ ਆ ॥ ਅ ਮਲ ਲਾਭ ਆਖੁ ਟਾ ॥ ਜਨਾਨ ਪੁਰਾਨ ॥

ਪਾਧਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਖੁਟਾ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥

ਮ ੫ ॥ ਘੁਗ ੪

॥ ਅਬ ਮੇਰ ਠਾ ਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਥੀਨਾ ॥ ਪਾਦ ॥

ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੀ ਅਉਰ ॥ ਓਭੰਗਤਿ ਓਭੰਗਤਿ ॥ ਕ ਮ ਕੁ ਪਥੰ ॥

ਮਤ ਸਗਇਤ ਅਗ ਪਿਸਗ ਲਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦੇ ਜਾਇ ਤਰਿ ਅਉਰ ॥

ਗੁਰਿ ਦੀ ਓਤ ਉਮਿ ਥਿ ਓਸ ਗਲ ਪੁਥੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਿਤੁ ਤੇਗੁ ਕੁਰ ॥

ਗੁਰਿ ਤਉ ਖੋਈ ਪੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ਕਤ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਤ ਜੁ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ॥

ਭੰਡੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥

ਗੁਸਰੰਗਾ ਮ ੫ ॥ ਘੁਗ ੪

ਮੰਤ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇਤੁ ਤਰਾਇ ॥ ਓਟ ਤਿ ਸੰਘਾਨਿ ਮਖ ਕਿਰਪਾ ॥

ਮੁਖਿ ਪਾਸਿ ਰਹਿ ਕਰਿ ਅਗਸਿ ਬਹੁ ਬੇਨਤੀ ਨਿਮਖੀ
 ਸਮਾਗਿ ਤੋਹਿ ਪਾਸ ਦੀਨੁ ਖਭੰ ਜਨਾ ਬਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਿ
 ਵਿਅਏਕੁ ਪਾਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕੀਤੀ ਅਤਿ ਕਹੁ ਏਕਿ ਸਨ ਮਾਗਿ ਰਖੁ ਰਖੁ
 ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਮਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ॥
 ਸਰੰਗ ਮ ੫ ਘੁ ੪ ॥ ਅਥ ਮਤਿ ਧਨੁ ਪਾਇ ਓਤਿ ਨਿਮਾ ॥
 ਅਚਿਤ ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਤੋਹਿ ਏਤਿ ਖਿਓ ਓਏ ਮੁਖ ਮਾਗਿ ਰਹਿ ॥ ਖ
 ਤਖੰ ਜਤ ਕਾਇ ਓਏ ਗੀਠਿ ਰਿਅਇ ਓਦੇ ਤਗਿ ਰਮਾ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖ
 ਏਤਿ ਜਰਿ ਓਤਿ ਬਿਚਰਿ ਓਲਾ ਅਗਮਾ ॥ ॥ ਅਨ ਬਪੁਰ ਬਨ ਜਜੇ
 ਜੀਅ ਤਿਤੇ ਤੇ ਖੁਸਤ ਮਾਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜਨ ਕੇ ਨਿਕਥੈ ਚਾਹੀ ਹਰਿ ਰਾਮਿ
 ਰਮਨ ਮਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ॥ ਸਰੰਗ ਮ ੫ ਘੁ ੪ ॥ ॥
 ਮੀਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ਗੁਰਿ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਪੁਰ ਸੇਵਾ ਲਏ ਸਦਦ
 ਅਲਹਿ ਓਲਾ ਰਹਿ ॥ ਪੁਤੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਬ ਪੁਤ ਪਾਲ ਕਮੋਤਿ ਕਾਇ
 ਤੇ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ਮਾਨੁ ਤਾ ਦੁਸਭੁ ਤੁਏ ਤੁਏ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇ ਗਮੈ ਓਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ
 ਤਿਥੈ ਸਾਥਿ ਤਉ ਦਸਤੁ ਮਾਗੇ ਪਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤ ਕਬੋਲਾ ਜਨਨ
 ਕੇ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਤ ਅਤੋਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ॥
 ਸਰੰਗ ਮ ੫ ਘੁ ੪ ॥ ॥ ਰਸਨਾ ਮ ਕਤ ਗੁਣ ਸੋਤ
 ਕੇ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੇ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨੁ ਮੋਤ ॥ ਰਹਿ ॥ ਜਿਸੁ
 ਦੇ ਮਨਿ ਤੋਹਿ ਰਹਿ ਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਨ ਦੁਖ ਜੋਤਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਓਦੁਖੁ
 ਪ੍ਰਿਯਾਇ ਓਬਦਿ ਆਈ ਪੁਰਤੋਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕਿਲ ਵਿਖਾਏ ਮਨ ਨਿਰਮ
 ਓਤਿ ਤੋਹਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇ ਆਵੁਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰੁ ਪਾਇ ਆਕਰ
 ਕਰਦ ਸਮਰਥਤਿ ॥ ੨ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ॥ ਸਰੰਗ ਮ ੫ ਘੁ ੪ ॥
 ਮੁਦੇਖਿ ਓਚ ਬਤੁਤ ਮਾਸਾ ਸਭੁ ਦੁਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ
 ਰਹਿ ॥ ਅਭੁਕੁ ਨ ਭੁਲੈ ਬਿਖਿ ਓਚ ਬਾਵੈ ਮਤਾਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥
 ਮਾਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾ ਤੇਰਗਾਤਿ ਵਚਾਗੁ ਨ ਤਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੁ
 ਮਾਇ ਦੀਪੁ ਕਬ ਓਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਖਿ ਸੁ

ਖੁਪਾਇਅਸਕਪੁਰਨਤੋਰੀਆਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਘਰੁ ੪

ਚਰਨਤਗੋਬਿਦਮਾਰਗੁਸੁਤਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਗੁਰਸੰਗਾ ਮ

ਕਿਓਧਾਈਐਤੇਤੋਤੀਓਖੁਤਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਧੇਖੇਤਸਤਪੁਨੀਤਟਤਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਤਕਪੁਨੀਤਸੰਤਪੁਰਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਗੰਮਿਥਿਅਤਿਨੀਪਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਅਨਦਾਇਤਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਸਾਰੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਰਨਮੁਸਖਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਤਤਤਤਤਰਖਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਤਕਿਓਖੁਥਿਖਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਮਨੁਤ੍ਰਿਪਾਤਿਅ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਨਕਸੁਖਸਤਜਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਸਾਰੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਗੁਰਮਿਥਿਐਸੇਪੂਰੁਧਿਆਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਥਦੁਖਭੰਜਨਲਗੈਨਤਤੀਬਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਤੇਤੇਤੇਤੀਗੁਛਗਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਤਜਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਥਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਸਾਰੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਮੇਰੈਮਨੀਸਬਦੁਲਗੈਗੁਰਮੀਠਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਟਿਪਾਟਿਤਰਿਤਰਿਗੀਠਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਨਘਟਬੀਠਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਠਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿਕਰਿਦੁਮੁਖਿਲਾਗੀ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਠਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁਤਨਾਨਗਚਲੁਲਰਏਤੋਤਰਿਗੰਗੁਨਲਤੈ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਸਾਰੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਸਾਥੇ ॥ ਨਿਮਖਬਚਨਪ੍ਰਭਤੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਕੁਖਮੇਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ੨੫ ॥

ਪਾਨੀਯਾਨਗੁਣਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੁਤਸਭਾਥੇ। ਏਕਅਸਮੋਤਿ
 ਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਅਸਥਿਰਾਥੇ॥੧॥ ਨੈਦਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿ
 ਸਵਾਗੁਰਕਰਧਰੇਮੇਰੇਮਾਥੇ। ਕੁਨਾਨਾਮੈਅਤੁਲਸੁਖਪਾਇਅਜ
 ਮਰਣਭੈਥਾਥੇ॥੨॥੪੪॥ ॥ ਸਰੰਗਾਮ ਪ ਘਰੁ੪ ॥
 ਜੇਅਨਕਤੇਕਤਜਾਣੀ। ਸੰਗਿਮਨੋਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਰੇਭੂਥਿਭੂਥਿਥਿਭੂਖ
 ਨਉ॥ ਪੁਤ੍ਰਸੁੰਦਰਚਤੁਰਅਨੁਪਾਥਿਧਾਤੇਤਿਸੁਮਿਓਰਚਨਤੀਰਾਣੀ॥
 ਸਿਓਥਵਰਮਨੁਮੋਤਿਓਥੁਠਿਠਗਓਰੀਪਾਣੀ॥੧॥ ਭਇਓਦਇਆ
 ਰਿਪਾਥਦੁਖਤਰਤਾਸੰਤਨਸਿਓਥਨਿਅਾਣੀ॥ ਸਗਲਾਨਿਧਾਨਘਰੈ
 ਰੀਪਏਕੁਨਾਨਾਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੨॥੪੪॥ ॥ ਸਰੰਗਾਮ ਪ
 ੪ ॥ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਤਿਥਰੀਆ। ਜੋਤਓਥਚ
 ਰੰਗਿਮੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜੀਸੀਗਰੀਆ। ਗਤਉ॥ ਤਮਭੂਥਤੁਮਸ
 ਅਭੂਥਤਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ। ਤਮਨੀਚਥਿਰਖਤੁਮ
 ਥਗਰਥਜਸੰਗਿਸੰਗਿਥਨੀਆ। ਤੁਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਤਮਕਿ
 ਅਥਪੁਰੇਜਤਰੀਆ। ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਥਨਾਨਕਤਰਿਮੇਥਿਓਤਉਮੇਰੀਸੁਖਿ
 ਜਗੀਆ॥੨॥੪੪॥ ॥ ਸਰੰਗਾਮ ਪ ਘਰੁ੪ ॥
 ਓਇਦਿਨਸਧੀਨਿਪਰਵਾਨਾ। ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਤਵੇਸਤਿਗੁਰ
 ਗੀਅਨਾ। ਗਤਉ॥ ਧੀਨਿਸੁਭਾਗਧੀਨਿਸੁਤਗਾਧੀਨਿਦੇਤੇਜਿਨਮਨਾ
 ਲੁਤਨੁਤਮਰਸਭਾਗਿਉਪਨੁਤਮਰਤੀਉਕੀਓਕਰਥਨਾ॥੧॥ ਕੋਟਿਥਖ
 ਜਸੁਖਪਏਇਕਨਿਮਖਪੋਖਿਵਿਸਟਾਨਾ। ਜਉਕਤਤੁਮੁਖਤੁਸੇਵਕਉ
 ਥਸੀਅੈਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾ॥੨॥੪੪॥ ॥ ਸਰੰਗ
 ਮ ਪ ਘਰੁ੪ ॥ ਅਥਮੋਰਸਤਸਭੁਖੁਗਾਇਆ। ਅਵਰਉਪਾਵ
 ਥਾਥਤਿਅਗਿਥਰੇਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਾਇਆ। ਗਤਉ॥ ਸਗਥਸਿਧਿ
 ਥਜਸਥਿਸਵਰੇਅਤੰਗਸਗਲਤੀਖਾਇਆ। ਕੋਟਿਪਰਧੀਖਿਨਮਤਿ
 ਓਰੀਤੈਗੁਰਮਿਥਿਤਰਿਤਰਿਕਤਿਆ॥੧॥ ਪੰਚਦਸਗੁਰਿਵਸਗਤਿ
 ਜੀਮਨੀਤਚਲਾਨੀਕਰਾਇਆ। ਅਇਨਜਾਵੈਨਕਤਤੀਰੋਥੈਥਿਰ ਨਾਨਕਰਜ

ਇਤਾ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥

॥ ਸਾਰੰਗਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਇਤਉਤ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰ ਕਰੈ
ਤਾਨੁ ਗਾਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਕੇਲਾ ਪਿਠਾਇ ਲਾ ਰਲ ਰਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅੰਦਰ
॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ਬਾਰਿਕ ਕੀਨਿ ਅਈ ਜੇ ਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਈ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨਿ ਮਖਨੀ ਹਰਿ ਸਕੀ ਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਥੁ ਜਾਈ ॥ ਕੁਤ ਨਾਨਕ ਮਿਥਿ ਸੇ
ਸੰਗਾ ਤਿਤੇ ਮਗਨ ਭਯੋ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥

॥ ਸਾਰੰਗਾਮਾ ॥

ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈ ਐ ॥ ਅਸਨ ਅਵਰ ਕਹੁ ਕੀਜੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਥਿ ਅਦਾ ਜਿਸ ਤਿਧਾਰਿ ਤਿਸੁ
ਰਣੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਿਸ ਤਿਤਿ ਅਗਿ ਮਨੁ ਖਜੇ ਸੇਵਤੁ ਤਉ ਬਾਜੇ ਨਹੀ
ਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਥਿ ਮਾਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ
॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਮਿਥਿ ਅਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਤਾਈ ਐ

॥ ਸਾਰੰਗਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪

ਓਟ ਸਤਾਈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ॥ ਦਿਸਟਿ ਨ ਲਿਖਾਵਉ ਅਵਰ ਕਹੁ ਕੀਜੈ
ਦਿ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਕਾਢਿ
ਅਬਿਖੁਘੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨ ਜਾਇ ਪਾਇ ਅਗੁ
ਧੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਤ ਉਏ ਕੁਮੁਖ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੇ ॥ ਕਟਿ ਸਿ
ਜਉ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਘੋਲੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥

॥ ਸਾਰੰਗਾਮਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਭੁਖਾ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਜੀ ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ ਈ ਸਾ
ਖਲਾਸੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਉ ਸੁਣੈ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਬਿਸੁ ਪਾਤਿ ਜਾਸੀ
ਉ ਜਾਦੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭਾ ਕਿਉ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਭਾਖਦੇ ਹਿਰਦੇ
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਕੁਤ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਾਇ ਐ
ਟੀਜ ਮਕੀਠਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥

ਗੁਰੂ ਸਾਰੰਗਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪

ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝ ਤਿਸ ਮੇਰੇ ॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜੀ
ਨਿਤਿ ਉਪਰੇ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਜਬ ਚੁਖੈ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮੰਗੈ ਅਘਾਏ ਸੁਖ ਸਮਰੇ
ਤਬ ਅਰੰਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੀ ਗਿਬ ਸਤੈ ॥ ਓਟ ਕਤ ਤਉ ਹਿਰ ਵਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ

ਸਤਕੰਥ ਪਿਥਿਥਾਪਨਤਰੈ ॥ ਨਮੁਨਕਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨੁਪਾਈ
 ਭੀਤੀਨਾਨਾਇਤੁਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥ ਸਰੰਗਮ ੫ ਘਰ ੪
 ਤੇਭੇਭਉਤੁਰਿਪਗਾਇਥੀਥਾਥਦਇਆਥਗੁਥਾਥਥਾਥਥੇਸਤਜਿ
 ਜਿਗੁਨਗਾਇਥੀਰਤਉ ॥ ਗੁਰਬਚਨਾਤਿਕਮਾਤਿਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਹੁਰਿਨਕ
 ਪਾਇਥੀਰਤਤਉਪਾਧਿਸਮਾਧਿਸੁਖਅਸਨਭਗਤਿਵਥਾਥਗਿਤੁ
 ਥੀਮਾਨਾਦਥਿਨਦਕੋਤਅਨੰਦਾਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਇਥੀਕਿਰਨਾ
 ਥੀਕਰਾਵਨਾਥੇਕੁਤਾਨਾਥੀਥਾਥਾਥੀਥੀ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥
 ਸਰੰਗਮ ੫ ਘਰ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਤਿਅਧਾਰੰਜਿ
 ਦੀਅਤਿਸਕੈਕਰਥਾਨੈਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਰੰਗੁਰਤਉ ॥ ਥੁਈਰਿਸਨ
 ਜਿਸੁਤੇਥਾਕਾਮਕ੍ਰਿਪਾਥਿਥੁਜਾਗੋ ॥ ਆਇਨਜਾਇਥਮੈਥੇਤਥਤਰ
 ਅਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈਥਰਗਾਟੁਏਕੈਗੁਪਤਾਏਕੈਧ੍ਰਿਧੁਕਾਰੰ ॥ ਆ
 ਥੀਥੀਅੰਤਿਥੁਰਸੋਈਕੁਤਨਾਨਕਸਚੁਥੀਚਾਰੰ ॥ ੨ ॥ ੫੭ ॥
 ਸਰੰਗਮ ੫ ਘਰ ੪ ॥ ਥਿਨੁਪ੍ਰਭਰਤਨੁਨੈਜਾਇਥੀਥੀ ॥
 ਥਥੁਥਤਤੁਕੈਧੁਰਨਜਾਕੈਸੁਖੁਤੈਤਰੀ ॥ ਰਤਉ ॥ ਮੰਗਲਰੁਪਧੁਨਜੀ
 ਥਾਥਸਿਮਰਤਅਨਦਥਾਨਾ ॥ ਵਰਸਮਰਥਸਦਾਸਦਸੰਗੇਗੁਨਰਸਨਕਵ
 ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਪਾਵਿਤਾਮਨਪਾਵਿਤਾਪਾਵਿਤਸੁਨਨਕਤਨਤਰੈ ॥ ਕੁਤਨਾ
 ਥਾਥਪਾਵਿਤਾਜਾਮਤਿਸੰਤਤੁਮਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੫੮ ॥ ਸਰੰਗ
 ਥਾ ੫ ਘਰ ੪ ॥ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਮਾਤਗਰਭਤੁਮਤੀ
 ਤਪਥਕਮਿਰਤਮੰਰਥਾਇਕਤੁਹੀ ॥ ਰਤਉ ॥ ਤੁਮਤੀਪਿਤਾਤੁਮਤੀਫੁਨੀਮਤਾ
 ਮਤਿਮੀਤਤਿਤਥਾਤਾ ॥ ਤੁਮਪਰਵਰਤੁਮਤਿਅਧਾਰਤੁਮਤਿਜੀਅਪ੍ਰਨਦਾ
 ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਤਿਥਜੀਨਾਤੁਮਤਿਜੀਨਾਤੁਮਤੀਮਦਿਕਥਾਥਾਤੁਮਤਿਪਰਜਾ
 ਥੁਰਤੇਥਏਤਉ ॥ ਥਾਥਥਥੇਨਿਤਥਾ ॥ ੩ ॥ ੫੯ ॥ ਸਰੰਗ
 ਥਾ ੫ ਘਰ ੪ ॥ ਜੰਤੁਕੁਤੁਅਪੁਨਤੀਗਿਤਿਅਵੈ ॥ ਜੰਕੁਤੁਕੋਚੋਰੰ
 ਤਰਤੁਰਤੀਪਾਤਿਜਾਵੈ ॥ ਰਤਉ ॥ ਅਪੁਨੇਪਾਤਿਤੁਥਾਅਪੁਨੇਪਾਤਿਸੁਥਾਅਪੁ
 ਥੀਥੀਥਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁਨੇਪਾਤਿਮੁਨਾਅਪੁਨੇਪਾਤਿਤਨਾਅਪੁਨੇਪਾਤਿਅਰਥਾ

ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹੈ ਜਾਨਿਓ ਕੋਇ ਜੰਧਉ ਅਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀ ਮੈ ਤਾਂ
ਕਰੀ ਮਾਨਿਓ ਗੁਣਉ ਕਵਨ ਮੁਖੁ ਪੁਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦਿਸ
ਜੀਉ ਜੋ ਤਿਪੁ ਗੋਸਰੀ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਰ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ ਤੁਮ
ਮੇਵ ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਾਂ ਪਾਤੁ ਮਤੇ ਤਤੁ ਪਥਾਨਿਓ ਕਰੁ ਮਸਤ ਕੁਧਾਰਿ ਕਟੀ

ਵਗੀ ॥੧॥ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥ ੬੨ ॥ ਸਰੰਗ ਮ ਪ ਘਰੁ ੪
ਜੀਉ ਦੀਓ ਸੇਵ ਕਰਿ ਨ ਮਾਮਨ ਸੁਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੇ ਗਈ ਜਾ ਕੋ ਗਾਥਾ ਮਾਗੁ
ਅਪਿ ਮਤ ਜਨੁ ਅਪੇ ਪੰਚਾ ਅਪਿ ਸੇਵ ਕਰੈ ਕਾਮ ਅਪੇ ਸਗਲੇ ਦੁਤ ਬਿ
ਰੋਠ ਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮਾ ॥੧॥ ਅਪੇ ਪਤਿਗਾਖੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਅਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਨੁ
ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵ ਕਰੀ ਗਾਥੈ ॥੧॥ ਕੋ ਪੁਰ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ੬੩ ॥

ਸਰੰਗ ਮ ਪ ਘਰੁ ੪ ॥ ਤੁਮੇ ਗੋਮੀਤ ਸਖਾਤ ਰਿਪੁ ਨਾ ਮਨੁ
ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਕੁ ਤੁਮ ਗਈ ਤੁਨੁ ਸੀਤ ਤੁਮ ਗੈਧਾਨਾ ਗੁਣਉ ਤੁਮ ਦੀਦੀਓ
ਕੀ ਕਪੁ ਕਰਾ ਤੁਮ ਦੀਦੀਓ ਮਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਦੀ ਪਤਿਗਾਖੁ ਅੰਤਰ
ਮੀ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਸੰਤ ਨ ਜਾਨਿਅ ਤੁਠਾ ਕੁਰ ਤੇ ਅਏ ਪਰਵਾਨਾ ਜਨ ਕਾ ਸੰ
ਪੁਰੀ ਐਵਰ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕੈ ਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥੨॥ ੬੪ ॥

ਸਰੰਗ ਮ ਪ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕਰੁ ਗਾਤਿ ਦਇਆ ਬਸੰਤੁ ਮੰਗੀ
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੁਟੀ ਤੁਮ ਦੀ ਜੰਗੀ ਗੁਣਉ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਬਿਖਈ
ਅਤਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਗੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜੰਗਿ ਤੁਮ ਤੇ ਪੁਰ ਬਿਸਰਤ ਸਮਿ
ਰੀਸ ਰਿਗਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਚਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਕੁਨੁ
ਜਾ ਕੇਵ ਨੁਤ ਗਾਤਿ ਨਿਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਜੀਤਾ ॥੨॥ ੬੫ ॥

ਸਰੰਗ ਮ ਪ ਘਰੁ ੪ ॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਅਇ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸਤ ਜਰ ਸਸੁਨ ਤਤੁ ਤੁਹੈ ਗਈ ਗੁਣਉ ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਸਾਗਰ ਜਾ ਸੁਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਬਾਇਓ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ
ਗਈ ਅਪੁਨਾ ਅਪੁਨਿਸ ਟਾਇਓ ॥੧॥ ਜੈਨੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨੁ
ਗਈ ਬੋਝਾਇਓ ॥੧॥ ਅਠ ਪਤਰ ਦਰਸਨੁ ਚੰਡ ਬੇਸੁ ਬੁਨਾਨ ਕਾਇਤੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥

੬੬ ॥ ਸਰੰਗ ਮ ਪ ਘਰੁ ੪ ॥

੬੫੯

ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਾਠਿਵਲਾਗੀ॥ ਸਿਜਨੁਸੁਰਿਦਾਸੁਤੇਲਾਸੁਤੇਸੇਕ
ਐਵਰਭਾਗੀ॥ ਗਤਉ॥ ਗਤਤਬਿਕਾਰਅਥਪਮਾਇਆਤੇਅੰਤੁਭਾਇ
ਬਿਖੁਤਿਆਗੀ॥ ਦਰਸਾਇਅਸਅਸਏਕਾਤਿਕੀਟੇਕਾਤਿਅੰਤੁਭਾਇ
ਗੀ॥ ੧॥ ਅਚਿੰਤਸੋਇਜਾਗਨੁਉਠਿਥੈਸਨੁਅਚਿੰਤਤਸਤਬੈਰਾਗੀ॥
ਤੁਨਾਨਕਾਜਿਨਿਜਗਤੁਠਗਾਨਸੁਮਾਇਆਤਰਿਜਨਠਾਗੀ॥ ੨॥
॥ ਸਾਰੰਗਾਮਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਅਬਜਨਭੀਪਾਇ

ਨਪੁਕਾਹੈ॥ ਪੁਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰ ਤਾ ਕਉ ਮੈ
ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਤਰਿ ਦਰਗਾਹ ਚਿਤੁ ਤੈ॥ ਆਦਿ ਜੁਗ
ਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੈ॥ ਨੀਰਭਉ ਭਯੋ ਸਗਲ
ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਚਰਨ ਕਮਲ ਆਪਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿ ਚਿੰਤੈ
ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ॥੨॥੬੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਪੁਰ ੪

ਤਰਿਜਨ ਚੋਰਿ ਅਸਗਲਾ ਅਪੁਨਾ ਜਿਉ ਜਾਨਤੁ ਤਿਉ ਰਖਤੁ ਗੁਮਾਈ ਪੇਖਿ
 ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪੁ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਾ ਤਿਥਿ ਨ ਮ ਓਸਗਲ
 ਸੰਤਾਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਤ੍ਰਧੋਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਓਸਗਲ ਸੰਤਾਪਨ ਜਾਪੁ
 ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਅਘਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਤ ਦਾਇਸ ਮਭਰੇ ਦਿਸਮ ਦਾ
 ਦੁਭਾਇ ਆਨਾਨ ਮਨਿਸਾਚਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰੇਨਾਦ ॥੨॥੬॥

॥ सारंगाम प ५ ५३४ ॥ मेरैगुरिमेरसउसउतिआ
तिमुगुरकेजलीअैबलिउरीसदासदाउतिवारीआरउतिगु
कानभुजापिछिदिनरातीगुरकेचरतमतियाविआगुरकीपुमि
करउनिउमजनुकिखादिकमैलउतिउतिआ॥१॥ गुरपुरेकीवरुणि
उसेवागुरअयननमसकारिआसरबठठादीनेगुरुपुरेगा
गुरिनिसउतिआ॥२॥ ७०॥ ॥ सारंगाम प ५ ५३४

ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨਗਾਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟਤਿ ਕਲੇਸ ਤਸੁ ਸਭਨਾ ਸੈਸਾਧਨ
ਗਿਤਿ ਤੁਝਾਵੈ ॥ ਰਝਉ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਆਰਯੋਗ ਸਾਧਨੁ
ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਆਰਿ ਮਨੁ ਕਾ ਮਕੁੰਧ ਨਿਦਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵਹੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੧॥ ਦਸ

ਦਾਇਆਲਾਅਗਾਂਧੁਗੋਬਿਦਕਰਤਸੁਭਾਵੈ ਕੰਤੁ ਸਾਸ ਸਭਕੀਉਏ
 ਤਤਿਤਿਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਘ੪
 ਭੁਗੇਗੁਪੁਰੇਥਲਿਤਰੇ ਪੁਗਟਪੁਤਾਪੁਕੀਓਨਾਮਕੋਰਾਖੇਰਾਖਨਤਰੇ ॥੧॥
 ਤਉ ਨਿਗਭਉਕੀਏਸੇਵਕਦਾਸਅਪਨੇਸਗਥੇਦੁਖਾਬਿਦਾਰੈ ਅਨਉਪਾ
 ਤੰਆਗਿਜਨਸਗਥੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਧਾਰੈ ॥੨॥ ਪੁਨਅਧਾਰਮੀਤਸਾਜ
 ਖੁਭਏਕੈਏਕੈਕਾਰੈ ਸਭਤੇਉਚਠਕੁਰ ਨਾਨਕਾਬਰਬਰਨਮਸਕਾਰੈ ॥
 ੬੩੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਘ੪ ॥੧॥੬੩॥
 ਭੁਗਿਓਕੈਕਠਾਬਤਾਵਤੁ ਸੁਖਸਮੁਤਕਰੁਣਾਮੈਕਰਤਾਤਿਸੁਪੁਰਸਦਾ
 ਰਾਵਤੁ ਰਠਉ ਜਾਕੈਸੁਤਿਧਰੇਏਜਤਾਤਿਸੁਪੁਰਕਾਜਸੁਗਾਵਤੁਸਿ
 ਰੇਕਕੁਰਜਿਨਿਸੁਭਾਕਿਓਦੀਨਾਅਨਕਠਾਪਤਿਜਾਵਤੁ ॥੧॥ ਸਠਲਸੇ
 ਰਸੁਆਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਬਾਂਝਤਠਲੁਪਾਵਤੁ ਕਤੁਨਾਨਕਾਕੁਲਾਤਲੈਚਾ
 ਰੁਸੁਖਸੇਤੀਧਾਰਿਜਾਵਤੁ ॥੨॥੬੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਘ੪
 ਰੁਜਰੁਮਸਰਣਾਈਅਏਆ ਉਤਰਿਗਾਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰਸਾਜਬਤੇਦਰ
 ਨੁਪਾਇਆ ਰਤਉ ॥ ਅਨਥੋਲਤਮੇਰੀਥਿਰਥਾਜਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ
 ਦੁਖਨਕੇਸੁਖਸਤਜਿਸਮਾਏਅਨਦਅਨਦਗੁਣਗਾਇਆ ॥੧॥ ਥਾਪਕ
 ਰੇਕਛਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਗਿਤਅੰਧਕੁਪਤੇਮਾਇਆ ਕਤੁਨਾਨਕਾਗੁਰਿਬੰਧਨਕਾ
 ਰੇਥਰਤਅਨੇਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੬੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫
 ਜੇਕਨਮਕੀਗਾਤਿਠਾਦੀ ਥੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਧੁਜਨਕੰਜਤਖੰਜਤਕਾ
 ਰੀ ਰਤਉ ॥ ਸਿਵਥਿਰੰਚਮੁਗਾਇਦਲਕਤਮਤਿਜਲਥੇ ਠਿਰਿਅਗਾਸਿ
 ਰੀਸੇਮਰਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀਤਲਦੁਖਦਰਦਭੁਮੁਹਿਰਿਆ ॥੧॥ ਜੇਜੇਤ
 ਰੇਪੁਰਤਨੁਨਵਤਨੁਭਗਤਿਭਾਇਤਰਿਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕਕੀਥੇਨੰਤੀਪੁਰਜੀ
 ਤੀਮਥੇਸੰਤਜਨਸੇਵਾ ॥੨॥੬੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਘ੪
 ਜਿਉਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਤਰਿਗਾਉ ॥ ਤਰਿਤਰਿਥੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਤਰਿਕੀਉਚ
 ਰੁਪੁਰਕਨਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਗਮਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਸੰਚਤੁਮਾਨਿਤਨਿਥਾਵਤੁ
 ਰੀਅਨਾਥਿਭੁਤਮਿਥਿਅਕਾਰਿਮਾਨੁਸਾਚਾਇਤੰਸੁਆਉ ॥੧॥

ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਿਕੰਦਾਤਾਏਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਉ। ਕਤੁ ॥ ੧੭੩ ॥ ਤਾਕੀਨ

ਦੇਤਸਗਲਅਪਿਅਉ ॥ ੨ ॥ ੭੩ ॥

ਸੰਗਮ ੫

ਤੰਤੀਨਤੀਕਵਨਕਥਾਕਰਣੀ। ਤਿਉਓਟਪਾਈਮਿਥਿਸੰਤਤਗਧਾ
ਕੀਸਰਣੀ। ਰਤਉ। ਪੰਚਦੱਖਾਇਦੁਇਆਤਨਮਤਿਥਿਥੈਥਿਅਥਿ
ਕਰਣੀ। ਅਸਅਪਾਗਦਿਨਸਗਟਿਗਥੇਰਸਤਜਾਤਬੁਧਜਨਦੰ

॥ ੧ ॥ ਅਨਾਥਤਾਥਦਇਅਥਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੱਖਭੈਤਨਦੰ

ਮਨਥੰਥਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਚਰਣੀ ॥ ੧ ॥

ਸੰਗਮ ੫ ਘਰ ੪

ਠੀਕੇਤਰਿਕੇਸਮ

ਬਿਨੁਸਾਦਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਤਨੁਤਰਿਗਾਈਐਅਤਿਨਿਸਿਪੁਗਨਾਦ
ਰਤਉ। ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਤਸੁਖਪਾਈਐਮਿਟਿਜਾਤਿਸਗਲਥਿਥ
ਦਾ। ਤਰਿਤਰਿਥਾਥਸਾਧੁਸੰਗਿਪਾਈਐਪਾਰਿਥੈਅਵਤੁਲਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਭਤੇਉਚਉਚਤੇਉਚੋਅੰਤਨਤੀਮਰਜਾਦਾ। ਬਰਨਿਨਸਾਕਉ ॥ ੧ ॥

ਮਾਪੇਖਿਰਤੇਥਿਸਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੭੪ ॥

ਸੰਗਮ ੫ ਘਰ ੪

ਅਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਥਾਣੀ। ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਥਗਤਿਅਨਲਥਚਿ
ਥਿਰਥਜਨਮੁਪਗਾਣੀ। ਰਤਉ। ਸਮਸੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰਕਥੀਸੰਤ
ਨਅਕਥਕਤਾਣੀ। ਥਾਥਥੈਤੁਤਰਿਰਿਦੈਅਰਾਧਤੁਥੁਟਕੈਅਵਤੁ
ਣੀ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮੁਸੰਕਤਿਸਿਅਦਪੁਤੁਮਰੀਦੇਤਿਤਨਮੁਵਖਾਣੀਸੇ

ਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜਪ੍ਰਭਭਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ੭੫ ॥

ਸੰਗਮ ੫ ਘਰ ੪

ਧਨਵੰਤਨਮਕੇਵਲਜਾਏ

ਸਾਂਝੀਕਰੁਨਾਮੁਧਨੁਖਟੁੰਗੁਰਕਾਸਥਦੁਥੀਚਗੇ। ਰਤਉ। ਥੰਗੁ
ਪਟੁਤਿਨਿਰਵੈਰਸੰਪੂਰੁਸੰਗਿਨਿਤਗੇ। ਸਚੁਧਨੁਵਲਜੁਸਚੁਧਨੁ
ਚੁਕਥਤੁਨਅਵਤੁਤਗੇ ॥ ੧ ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਥੁਨਿਥੁਟਤਨਤੀਅ

ਗਨਤਭੇਰਭੰਡਗੇ। ਕਤੁਨਾਨਕਸੱਭਾਸੰਗਿਜਾਵਤੁਪਾਗਥੁਤਮਕੈਦੁਅਥੇ

॥ ੨ ॥ ੭੬ ॥

ਸੰਗਮ ੫ ਘਰ ੪

ਪ੍ਰਭਜੀਐਕਵਨੁਅਨਾਥਾਥਿਚਗਾ। ਕਵਨਮੁਲਤੇਮੁਖਕਰਿਅਲਿਪ

ਤਾਪੁਤੁਤਾਗਾਗਤਉ। ਜੀਅਪਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਤੇਨਜਾਤਿਅਪ
ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰਤਪਾਕਸਰਬਪਾਟਾਂਆਧਾਗਾ॥੧॥ ਕੋਇਨਜਾ
ਤੇਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਅਪਾਤਿਏਕਪਸਾਗਾ। ਸਾਧਨਵਖੈਠਵਹੁਨਨਕ
ਵਸਾਗਰਪਾਰਿਉਤਾਗਾ॥੨॥ ੨੧॥ ਗੁਸਾਰੰਗਮ: ੫ ਘਰੁ ੪

ਅਵੇਰਮਸਗਟਿਵਰਭਾਗੀ॥ ਏਕਸਥਿਨੁਕੇਉਤੁਰਨਜਾਣੈਅਵਰਉ
ਵਤਿਅਗੀ॥ ਗਤਉ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਅਗਧੈਤਰਿਤਰਿਸਪਸੰਗਿਸੁ
ਪਾਇਆ॥ ਅਨਦਥਿਨੋਦਅਕਥਕਥਾਰਸੁਸਚੈਸਤਜਿਸਮਾਇਆ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੋਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਾਕੀਉਤਮਥਾਣੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨ
ਸਿਸਤਰੀਐਜੋਰਾਤੇਪੁਰਨਿਰਥਾਣੀ॥੨॥ ੨੨॥ ਗੁਸਾਰੰਗ

੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਜਾਤੇਸਾਧੁਸਰਣਿਗਤੀ॥ ਸਾਂਤਿਸਤਜੁਮਨਿਭਰਿਓਪ੍ਰ
ਕਾਥਿਰਥਾਕਭਾਨਰਤੀ॥ ਗਤਉ॥ ਤੋਤੁਕ੍ਰਿਪਾਥਨਮੁਦੇਹਿਅਪੁਨਾਥਿਨਤੀਏ
ਕਤੀ॥ ਅਨਥਿਉਤਗਥਿਸੋਰੇਪੁਰਸਿਮਰਤਪਾਇਓਥਾਕੁਸਤੀ॥੧॥ ਜਤ
ਤੇਪ੍ਰੀਤਿਓਤੀਸਮਾਨੋਸਾਈਬਸੁਤੁਅਤੀ॥ ਕਤੁਨਨਕਭਗਮੁਗੁਰਿਖਇਓ
ਜਤੀਜੋਤਿਸਮਤੀ॥੨॥ ੨੩॥ ਗੁਸਾਰੰਗਮ: ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਸਨਾਰਮਕੋਜਨੁਗਾਉ॥ ਅਨਸੁਆਦਥਿਸਾਰਿਸਗਥੇਰਥਨਮੁਸੁਅਉ
ਲਉ॥ ਚਰਨਕਮਥਬਸਾਇਤਿਰਦੈਏਕਸਿਉਥਿਵਥਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਤੋਨਿਰਮਲਾਥਤੁਜਿਜੋਨਿਨਅਉ॥੧॥ ਜੀਉਪ੍ਰਨਅਧਰੁਤੇਰਾਤੁਗਿਥਵੇਥ
ਰੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਥਿਤਰਿਤਰਿਨਾਨਕਸਦਥਾਥਿਜਾਉ॥੨॥ ੨੪॥ ॥

ਗੁਸਾਰੰਗ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਥੈਕੁੰਠਗੋਥਿਦਚਰਨਤਿਤ
ਥਿਅਉ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਾਧਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਨਾਉ॥ ਗਤਉ॥
ਤੇਮਕਥਾਸੁਣੀਜੈਸੁਵਣੀਮਾਇਅਕਰਤੁਭਗਵਨ॥ ਅਵਤਜਾਤਦੋ
ਪ੍ਰਿਥਪੁਰਨਪਾਈਐਸੁਖਥਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ
ਭਗਤਿਸਰੇਸਟਪੁਰੀ॥ ਕਤੁਨਨਕਇਕਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਅਵਰਸਗਥ
ਥਿਧਿਉਰੀ॥੨॥ ੨੫॥ ਗੁਸਾਰੰਗਮ: ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

॥ ਸਚੈਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਗਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਥਦੁਖਨਾਸਤਿਚ

ਗਨਕਸਥਬਥਿਤਾਗਾਗਤਾਉ। ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿਸਾਧਜਨਾ
ਤਚਕੁਤਰਿਕਾਨਾਉ। ਭਗਤਿਭਾਵਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਥਿਸਮੀਸੁ
ਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਗਮਅਗਚਰੁਮਿਤਿਨਤੀਪਾਈਐਸਗਲਘਟਾ
ਧਰੁ। ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕੁਤਾਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ ੨॥ ੮੬

ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਸੇਮਾਮੇ

ਗੈ। ਪੁਰਿਗਤਿਓਠਾਕੁਰਸਭਥਾਈਨਿਕਾਟਿਥਸੈਸਭੇਗੈ। ਗਤਾਉ
ਨਤੋਰਿਗਮਥਿਵਲਾਈਸੰਤਸੰਗਿਥਨਿਅਈ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਭਉ
ਪੁਨੀਤਾਇਥਾਂਸਗਲਪੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਪੁਰਮੇਸਰ
ਰਿਕਾਜਸੁਗਾਵੈ। ਅਠਪਤਰਗਾਥਿਦਗੁਨਗਾਵੈਜਨਨਾਨਸਦਥਿ
ਜਾਵੈ॥ ੨॥ ੮੭॥

ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਜੀਵਨੁਤਉਗਾਨੀਐਤਰਿਪੇਖਾ। ਕਰੁਪੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਅਮਨਮਤਨਕਰਿਭਰਮ
ਕੀਰੇਖਾਗਤਾਉ। ਕਤਤਸੁਨਤਕਿਉਸੰਤਿਨਉਪੁਜਤਕਿਨੁਥਿਸਮ
ਕਿਅਸੇਖਾ। ਪੂਰੁਤਿਅਗਿਅਨਜਚਤਤਤਕੇਮੁਖਿਲਗੈਕਲੇ
ਖਾ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਗਮਿਸੁਰਬਸੁਖਸੁਅਮੀਅਨਨਮਨਤਭੇਖਾ
ਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋਤਿਓਪੁਰਨਅਰਥਥਿਸੇਖਾ॥ ੨॥ ੮੮॥

ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਮ

ਲਮਥਦਗਧਤਤਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨਾਗਤਾਉ। ਅਨਜ
ਗਥਿਥਾਸੁਮੁਖਾਥਤਕਿਨੁਤਰਿਛਕਟਗਿਅਨ। ਜਨਮਮਗਨਸੰਕਟਤਉ
ਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖਾਧਿਅਨ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੁਰਨਸੁਖਸਾਗਰ
ਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵੁਦਾਨਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕਪੁਰਜੀਵੈਥਿਨਸਿਜਾਇ
ਅਭਿਮਾਨ॥ ੨॥ ੮੯॥

ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰੁ ੪

ਪੁਰਤੁਸੋਈਜੁਪੁਰਕਉਲਾਗੈ। ਸੋਈਪੁਰੰਧਰੁਸੋਈਥਸੁੰਧਰੁਗੀਰੇ
ਪ੍ਰਮਰਸਪਾਗੈ। ਗਤਾਉ। ਥਲਬੰਚਕਰੈਜਾਨੈਕਾਭੈਸੋਪੁਰਤਨਾਮੁਤੁ
ਸੁਅਰਥੁਤਿਅਗਿਅਸਰਾਬਿਰਚਿਓਨਤਸਿਮਰੈਪੁਰੁਜਾ॥ ੧॥ ਸੋਈ
ਚਤੁਰਸਿਅਥਪੰਰਿਤੁਸੋਸੁਰਾਸਦਾਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਜਪਿਓ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ५ अ० ४

ਰਿਕੇਨ ਮਹੀਨ ਬੇਤਲਾ ਜੇਤ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤ ਮਭਿਬੰਧਨ ਜੰਜਲਾ
 ਭੁਭਿਖਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਰਤ ਮਨ ਸੇਵਾ ਵਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲਾ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ
 ਮਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨ ਭਵਾਯਾ ॥ ਗਾਖਿਲੇ ਭੁਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸ
 ਚਮਦਾਕਿ ਪਾਯਾ ਸੁਖਾਨੀ ਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਸੰਗੀਧਨ ਮਾਝ

ਸੀਤਾਗਮਕਾਬਿਉਤਾਗਾਧੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੇਪਤਤਨਤ
ਸੰਸਾਰਹਤਾਊਸਵਲੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਏਤੁਸਾਧਕੋਤਾਚ
ਤੁਚਗਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਤਾਧਾਰਾਮਪ੍ਰਬਦੀ
ਸਾਇਅਸਸੁਨਤੁਕੇਨੰਤੀਕਿਰਪਾਅਪੁਨੀਧਾਰਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨੀ

ਹਰਿਕੇਨਾਮਤੀਨਮਾਤਿਬਰੀ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਤਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲ
 ਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਧਿਕ
 ਕੇਖਬੁਝੀ॥ ਭੁਟਤਬਾਰਨਲਾਗੀਤਾਕਉਜਿਉਗਾਗਾਰਿਜਲੀਫਰੀ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਖਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸੁਖਰੀ॥ ਨ

ਸਰੰਗਾਮ ਪੰਧਰ ੪ ਚਿਤਵਰੀ ਦਾ ਅਰਿਸਰਮਨ

ਗੁਰਿ ਤਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀ ਅਤਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਇ। ਧੁਰਨ ਪਰ

ਮਾਏਮਨੀਮੀਠਤਿਸਾਥਿਨ੍ਯੁਸਰਨਾਤਿ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮ

ਸੁਖਸਾਧਨਤੁਕਿਨਕਭੁਭੈਲਾਤਿ॥ਚਰਨਕਮਲਾਮਨੁਖੇਧਿਭਿ
ਨਤਸੰਗਿਸਮਾਤਿ॥੨॥੫॥

ਮੇਰਾਪੁਰੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਗੈਕਸਲੁਪਾਏਖੇਮਸੁਖਾਸਿਮਰਤ
ਨਾਮੁਸੁਆਮੀ॥ਗਤਾਉ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਤਰਿਮੈਰੇਗੁਨਗੋਪਾਲ
ਤਰਿਗਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਾਤਿਰਦੇਤੇਪੁਰੇਗੁਰਮਿਲਾ
ਆ॥੧॥ਕਾਰਿਕਿਪਾਗਏਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਾਸਿਜਕੈ
ਕਾਥਿਵਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਭਉਨਤੀਨਾਨਤਾਕੈ॥੨॥੬॥

ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰ ੪

ਜਾਕੈਰਾਮਕਥਲੁਤਰਿ

ਸਗਲਮਨਰਬਪੁਰਨਤਾਨੁਕੇਦੁਖਨਾਥਿਅਧੈਕੋਇ॥ਗਤਾਉ॥ਜਜਨਤ
ਗਤਦਾਸੁਨਿਜੁਪੁਰਕਾਸੁਦਿਜੀਵਾਤਿਸੁਸੋਇ॥ਉਦਮੁਕਰਉਦਕ
ਨੁਪੋਖਨਕਉਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਸਟਿਨ
ਤਾਰਉਦੁਸਰਨਾਤੀਕੋਇ॥ਦੁਨੁਦੇਤਿਨਨਕਅਪੁਨੇਕਉਚਰਨਜੀਵਸ
ਤਧੋਇ॥੨॥੬॥

ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰ ੪

ਜੀਵਤਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਬੀਰੁਥੇਬਿਸਰਿਨਕ
ਤੀਜਾਇ॥ਗਤਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਸਭਤਮਰਾਸੁਆਮੀਅਨਨਦੁਜੀਜਾਇ
ਜਿਉਰੁਗਾਖਾਤਿਤਿਉਤੀਗਤਣਾਤਮਗਾਦਿਤਾਧੈਨੈਖਾਇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈਬਾਥਿਬਾਥਿਜਾਈਬੁਤਿਨਜਨਮਾਧਾਇ॥ਨਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਦਰੁ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥੬॥

ਗੁਰਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰ ੪

ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾਗੁ॥ਅਨਕਾਮਾਥਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿਭ
ਗਤਾਉ॥ਗਿਤਅੰਧਕੁਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਨੀਨਰਕਘੋਰਗੁਬਗਾਅਨਿਕਜੀਭਮ
ਤਤਾਰਿਓਭਮਤਥਾਰੰਬਗਾ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਚਲਦੀਨਕ
ਪਾਧਾਗਾਕਰਜੋਤਿਨਨਕਦਾਸੁਮਗੈਸਾਧਸੰਗਿਓਧਰੁ॥੨॥੬॥

ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰ ੪

ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕਪਰਤਾਧਾਅਧਿ

ਬਿਅਧਿਓਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਬਿਨਸੇਤੀਨੇਤਾਧਾ॥ਗਤਾਉ॥ਬਿਸਾਧੁ
ਪੁਰਨਸਭਅਸਾਚੁਕੇਸੰਗਸੰਤਾਧਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਵਿਨਸ

ਨਤਨ ਆਤਮ ਧਾਪਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤ ਸਹ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੀ ਗਿਖਾ
 ਭਗਤਿ ਵੇਦ ਬਥੈ ਕਾਟਨ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਸਾਹੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਆਤਮਾ ਮਾਥਿਨੁ ਸੰਸਾਰਾ ਰਿਪ ਭਿ
 ਭਵਤ ਕੁਕਰੀ ਆਸਾਇ ਤੁਲਾਗੋ ਬਿਖਿ ਆਥਾਗਾ ਰਤਉ ॥ ਧਾਇਠ ਗਉਗੀ
 ਭਵਤ ਕੁਲਾਇ ਚਿਜਨ ਮਤ ਬਰੋ ਬਾਗਾ ਭਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖਨ ਸਿਮਰਿਓ
 ਮਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇ ਅਸੰਤ ਤਕੀਰਾ
 ਵਗਾਨਾ ਦਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਸਾਹੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਮੈਥਾ ਭਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ॥ ਭਿ
 ਭਵਿਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਬਿਖੈ ਠਗਉਗੀ ਪੀਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ
 ਮੁਖ ਤੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਬਿਤਿਨ ਤੀਕਤ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਜਨ ਭੇ
 ਦੇ ਆਸਾ ਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਖਿ ਬੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮੁਖ ਦਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅ
 ਨ ਆਪਾਗਾ ॥ ਦਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵ ਜਲ ਭਉ ਤਰਿਓ ਪਾਗਾ ॥ ੨ ॥
 ੨ ॥ ਸਾਹੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਗਮਣ ਕਉਰਾ ਮਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦਾ ਸਾ
 ਪਸੰਗੀ ॥ ਧਿਅਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਿਮ
 ਰੇ ਕੁ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਬਿਨ ਸੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ॥ ਸਤ ਜ ਅਨੰਦ ਅਨ
 ਯਪੁ ਨਿਬਾਣੀ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥ ੧ ॥ ਸਨਕਾਦਿ ਕਥੁ ਮਾਇਕ
 ਜਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਤਿਥਾਦਾ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨ ਤਰਤ ਰਿਕੁ ਜਪਿ
 ਭਗਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਸਾਹੰਗਾ ਮ ੫ ॥
 ਗੋਪਾਧ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟਾ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨੀਬ ਕਤਨਾ ਤੀਕਤ ਤਿਨ ਤੀਘਟਾ ॥ ਰਤਉ
 ਮਭਾ ਬਜਗ ਬਿਖ ਬਿਅਪੀ ਸਿਰ ਉਠਾਈ ਪੋਟਾ ॥ ਉਧਾਰਿ ਗਈ ਅਖਿਨੀ
 ਭਰਿ ਜਮ ਤਿਗਾ ਸੇਝੋਟਾ ॥ ੧ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧ ਅਨੀ ਕਜੋ ਨੀਥੇ
 ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਗੋ ਬਿਦ ਨਾਨਕ ਕਉਨ ਲਾਗੈ ਛੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦੪ ॥
 ॥ ਸਾਹੰਗਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਅੰਧੇਖਾ ਵਹਿ ਬਿਸੁ ਕੇ ਗਟਾ ਕਾਨੈਨ
 ਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸੁਭੁ ਤੁਟਿ ਚਿਸਾ ਸੁਗਾਇ ਚਿਤਤ ਪਾਟਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਅਨਾ ਬਰਵਾਇ
 ਚਿਤੁ ਬੇਪੋਖਿ ਮਾਇਆ ਗਈ ਆਤਮਾ ॥ ਕਿਥ ਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਾਥੁ

ਤਾਵਹਿਕਬਤੁਨਸਾਕਹਿਚੀਟੀ॥੧॥ ਨਿਦਕਜਮਭੁਤੀਆਈਸੰਘਾ
ਓਦੇਵਹਿਮੁਰਭਿਪਾਰਿਮਟਾਕਾ॥੨॥ ਆਪਨਕਟਾਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈ
ਨੁਅਪਨਾਕੀਨੋਛਾਟਾ॥੨॥੧੦੫॥ ਸਾਹੰਗਾਮਾਪੁਘਰੁ੪
ਭੁਟੀਨਿਦਕਕੀਅਧਬੀਚਾਜਨਕਾਰਾਖਾਅਪਿਸੁਅਮੀਬਿਮੁਖਕਉ
ਅਭਿਪੁਤਰੀਮੀਚਾਗਤਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਅਕੋਲਿਨਸੁਦਰੀਕਹੀਨਬੰ
ਸਦੁਪਾਵੈ॥ਈਤੰਦੇਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੰਚੈਬਤੁਜੀਭਰਮਾਵੈ॥੧੦੫॥
ਫੁਰਭਿਅਖੰਡੀਬੁਤਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਾਸਰਹਿ
ਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥੧੦੬॥

ਸਾਹੰਗਾਮਾਪੁਘਰੁ੪ ॥੨॥੧੦੬॥

ਪੁਰਨਤੰਤਨਕਤੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀਤਾਰਿ॥ਗਤਉ॥ਸੰਤਿਸੁਖਾਨੁ
ਤਜੁਭਿਪਜੈਇਤੈਇਸੁਬਿਉਤਾਰਿ॥ਆਪਪਰਕਾਕਭਾਨਜੈਕਾਮਕੁਧ
ਹਿਜਾਰਿ॥੧॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤੁਖਿਬਿਅਪਿਓਦਾਸਲੇਵਤੁਤਾਰਿ॥੨॥੧੦੭॥
ਰਨਕਮਥਸਰਣਾਇਨਾਨਾਸਦਸਦਾਬਲਿਤਾਰਿ॥੩॥੧੦੮॥

ਸਾਹੰਗਾਮਾਪੁਘਰੁ੪ ॥੨॥੧੦੮॥

ਨਿਮਖਘਗੀਨਸਿਮਰਸੁਅਮੀਜੀਉਪਿਭੁਜਿਨੀਦੀਨ॥ਗਤਉ
ਖਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਅਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨਾ॥ਗਰਭਉਦਰ
ਖਿਥਲਾਟਕਰਤਾਤਤੰਤਵਤਦੀਨ॥੧॥ਮਤਮਾਦਭਿਕਾਰਬਾਧਾਅੰ
ਕਜੈਨੀਭੁਮੀਨਾ॥ਗੋਬਿਦਭਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਾਨੀਅਤਿਸੁਖਾਨਾ
ਤਰਿਪਦੁਚੀਨ॥੨॥੧੦੯॥ ਸਾਹੰਗਾਮਾਪੁਘਰੁ੪

ਸਾਹੰਗਾਮਾਪੁਘਰੁ੪ ॥੨॥੧੦੯॥

ਮਾਈਗੀਚਰਨਤਓਟਗਤੀ॥ਦਰਸਨੁਪੋਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਓਦੁਰਮ
ਤਿਜਾਤਬਤੀ॥ਗਤਉ॥ਅਗਤਅਗਾਧਿਉਚਅਭਿਨਾਸੀਕੀਮਭਿ
ਜਾਤਨਕਤੀ॥ਜਥਿਥਲਿਪੋਖਿਪੋਖਿਮਨੁਬਿਗਾਸਿਓਪੁਰਿਗਤਿ
ਸਥਮਤੀ॥੩॥ਦੀਨਦਾਇਆਖਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮਤਨਮਿਥਿਸਧ
ਤਕੀਨੋਸਤੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਤਾਰਿ॥੨॥੧੧੦॥
ਤੀ॥੨॥੧੧੦॥ ਸਾਹੰਗਾਮਾਪੁਘਰੁ੪

ਸਾਹੰਗਾਮਾਪੁਘਰੁ੪ ॥੨॥੧੧੦॥

ਸ੍ਰੀਗੀਮਨੁਮੇਰੰਮਤਵਾਰੰ ਪੋਖਿਦਇ ਆਲ ਅਨਦਸੁਖਪੁਰਨਤਰਿ
 ਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੰ ਰਤਉਰਿ ਨਿਰਮਲ ਕੁਏ ਉਜਲਜਸੁਗਾਵਤਥਤੁ
 ਸ੍ਰੀਵਤਕਾਰੰ ਚਰਨਕਮਲ ਸਿਉਚੋਰੀਲਾਗੀਭੋਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੰ
 ਕਰਗਤਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦਯੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਗਾਨਾਨਾਮਰ
 ਸ੍ਰੀਗੀਕੁਲਤਸਮੁੰਤਤਾਰੰ ॥੨॥੧੧੦॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ਪ ੫੨ ੪
 ਸ੍ਰੀਗੀਅਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਤਿ ਤਿਅੰਗਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਤਮ
 ਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਗੀਲਪਟਾਤਿ ਰਤਉਰਿ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਤਿਅਨਮਾਰਗਿਨ
 ਕ੍ਰਿਪਮਤਿਪਾਤਿ ਅਨਿਕਸਜਾਈਗਣਤਨਾਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਕੁਮ
 ॥੧॥ ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਤਰਿਕੀਸਰਟਿਸਮਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਗੁਜੀਤਿਓਥਤੁਰਿਨਾਵਤਿਜਗਤਿ ॥੨॥੧੧੧॥

ਸਾਰੰਗਾਮ ਪ ੫੨ ੪ ॥ਤਰਿਕਟੀਕੁਟਿਲਤਕੁਠਾਰਿ॥

ਕੁਠਾਰਦਤਨਕੁਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਤਾਰਿ ਰਤਉਰਿ ਕਾਮਕੋ
 ਗੀਦਪਰਤਗੀਆਕਾਦੇਸਾਧੁਕੈਸੰਗੀਮਾਰਿ ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜੀਤਿਆਥਤੁਰਿਨਜੁਐਤਾਰਿ ॥੧॥ ਆਠਪਤਰਪੁਰਕੇਗੁਣਗਾਵ
 ਪੁਰਨਸੁਬਦਿਬੀਚਾਰੰ ॥ਨਾਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨਤੇਰਾਪੁਨਤਪੁਨਤ
 ਨਾਸਕਾਰਿ ॥੨॥੧੧੨॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ਪ ੫੨ ੪ ॥

ਖੰਧੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਨਾ ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਵਤਿਗੁਣਗੋਬਿਦਪੁਰਨਭੁਤ
 ਮਰਿਅਨਾਰਤਉਰਿ ਸਾਧਿਕਾਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲਚਤਿਬਿਰਲੇਕਾਗੋਧਿ
 ਅਨਾਜਿਸਤਿਕ੍ਰਿਪਾਭੁਤੋਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਪੁਰਨਤਾਕੋਕਾਮੁ ॥੧॥ ਜਕੈ
 ਨਿਦੈਵਸੈਭੈਭੰਜਨੁਤਿਸੁਜਨੈਸਗਲਜਤਨੁ ॥ਖਿਨੁਪਭੁਵਿਸਰੁਨਤੀਮੇ
 ਰੇਕਰਤੇਇਤੁਨਾਨਾਮਗੋਦਨੁ ॥੨॥੧੧੩॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ਪ ੫੨ ੪

ਦੁਰਾਸਰਬਥਾਈਮੇਤੁ ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗਉਤਰਿਜਸੁਪੁਰਨਪ੍ਰਗਟਿਓ
 ਨੁ ਰਤਉਰਿ ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਤਦਿਸਿਜਲਨਿਧਿਉਨਥਾਉਨਕੇਤੁ ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨੀਧਿਗੋਬਿਦਪੁਰਨਜੀਅਦਨੁਸਭਦੇਤੁ ॥੧॥ ਸਤਿਸਤਿਤਰਿਸਤਿ
 ਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਤੁ ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀ

ਨਨਕ ਨਤਰਮੇਤੁ ॥ ੨ ॥ ੧੧੬ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੁਮੇਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮੇਰ
ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਗੁਣੀ ਕਰਮ ਸਤਾਵਿਧਾਰਿ ॥ ਓਮੈ ਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥
ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਰਸ ਕਿਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਅੰ ॥
॥ ਅਬਿਚਲੀ ਵਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂੰ ਲੋਭ ਤਨਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਜਬ ਭਏ ਦਇਆ ਰਾਸ ਰਬ ਸੁਖਾਨੇ ਧਿਧਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੧੫ ॥

ਗੁਸਰੰਗ ਮਾ ੫ ਘਰੁ ੪

॥ ਨਿਬਤੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਕੇ ਪਾਠੁ ॥

ਗੁਣ ਗਾਇਨੀ ਧਿਧਾਈ ॥ ਅਭੈ ਮਾਤਿ ਅਭੈ ਪਾਰੁ ॥ ਗੁਣੀ ਜੀਅ ਜੰਤੁ
ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭਾਧਿ ਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਤਿ ਚੰਦੁ
ਰਿਜੋ ਨਿਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦਇ ॥ ਅਭੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਇਅਸੁ
ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਗਾਇਨ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ੨ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਮਾਈ ਗੀਧੋ ਧਿਰੀ ਵਿਸ

ਮਾਦਾ ਅਨਾਦਿ ਪੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ॥ ਓ ਅਚਰ ਜਤਾ ਕੇ ਸੁਦ
ਗੁਣੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਪਤੈ ਸੋਈ ਮਨੁ ਰਿਕੋ ਅਟਿਲਾ ਦਾ ॥ ਸਾਧ
ਗਿਗਾਏ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨ ਸਿਓ ਸੰਤੁ ਪਰਮਾਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰੰਗਿ ਬਪੁ
ਰਤੀ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ ਭੁਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦਾ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨ ਕਜਾ ਕੀ
ਆਬੁ ਰਿਨ ਜੋਨੀ ਭੁਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧੭ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਮਾਈ ਗੀ ਮਾਤੀ ਚਰਨ ਸਮੁਤਾ ॥ ਏਕ ਸਾਧਿਨੁ ਤਉ ਅਨਾਜਨ ਉਦੁ
ਅਭਾਉ ਸਭੁ ਕੁਤਾ ॥ ਗੁਣੀ ॥ ਤਿ ਅਗਿਗੁ ਪਾਥ ਅਵਰੁ ਜਕਰੁ ਤੇ
ਬਿਖਿਅ ਕੇ ਕੁਤਾ ॥ ਦਰਸਾਇ ਅਸੰਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ॥ ਓ ਕਾਢੀ ਰਕਤੋ
॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਥਿਓ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬਿਨ ਸੀਤਉ ਮੈਤੁ ॥ ਰਾਮ ਗੀ

ਤੇ ਦਸ ਨਾਮ ਮਉ ਬਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੁਤਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧੮ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

॥ ਘਰੁ ੪ ॥

ਦਿਖਾਇ

ਕੇਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਤਾਗਾਮੁਭਜੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਇਤੈਜਗਮ
 ਤਿਸਾਗਾਗਤਉਭਿਉਤਨਰੋਥਿਕਤਨਾਮੁਤਿਰਦੈਧਾਗਗੁਰਚਰ
 ਨਬੋਥਿਮਿਲਿਓਭਗੀਉਤਰਿਓਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਥਿ
 ਪੁਰਿਗਤਿਓਸੰਸਾਰਾਥਾਪਾਗਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉਨਾਅ
 ਨਰਸਸਭਿਕਾਗਾ॥੨॥੧੧੬॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰ ੪

ਭਤੇਕਰਣਪਣਤਕਰੇਮਤਾਥਿਕਾਰਮੋਤਮਦਮਾਤੰਉਸਿਮਰਤਨਾ
 ਤਿਤੋਗਾਗਤਉਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੋਲਾਇਣਤਿਨਕੇਦੋਖਜੋਗਸਫਲ
 ਦੇਤਪੀਓਓਜਨਮੇਪੁਰਕੇਸੰਗਿਰਲੇ॥੧॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦ
 ਸਾਸਿਧਿਸਕਉਪਾਰਿਸਾਧਭਲੇ॥੨॥ ਦਾਸਪੁਰਿਜਨਕਾਂਓਉਧਰੀ
 ਥਾਗਿਪਲੇ॥੨॥੧੨੦॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰ ੪

ਭੀਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀਮਨਿਤਨਿਥਚਨਿਏਤੰਸੁਖੁਚਾਤਤਪੁਰਦਰ
 ਸਦੇਖਾਤਿਕਥਾਖੀਗਤਉਭਿਉਤਾਪਾਗਤਮੁਸੁਅਮੀਗ
 ਚਿਤੇਗੀਜਾਇਨਲਾਖੀ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਥੇਧਿਅਕਾਰਿਸਰ
 ਬੁਭੰਤਰਿਰਾਖੀ॥੧॥ ਥੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤੇਸਾਧੁਜਨਇਤਥਾਈਰਸ
 ਨਥਾਖੀ॥੨॥ ਜਪਿਰਾਮਨਾਮਨਾਨਾਨੀਸਤਰੀਐਤਰਦੁਤੀਆਥਿਰਾਖੀ
 ਸਾਖੀ॥੨॥੧੨੧॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਘਰ ੪

ਖੀਜਤਦਰਗੀਧਤਤਤੁਥੇਸਤਿਮਤਾਥਿਥਿਅਮਦਚਾਖੀਗਤਉਭਿ
 ਕਿਤਤਿਅਸਥਾਨੀਤੁਟਿਕਨੁਨਪਾਵਤਿਉਤਥਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥
 ਸੰਤਾਥਿਨਤੈਕਾਇਨਾਥਾਥਿਅਸੰਤਪਰੇਗੋਥਿਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ ਜੀ
 ਅਜੰਤਸਗਥੇਤੈਮੋਥਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥੨॥ ਦਾਸਪੁਰਿਕੀਰ
 ਤਨਿਰਾਤਾਸਥਦੁਸੁਗਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੧੨੨॥ ਸਾਰੰਗਾਮ ੫

ਘਰ ੪॥ ਮਈਗੀਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸਾਤਰਿਤਰਿਜਪਤਸਰਥਸੁਖਪ
 ਏਥੀਚੇਰਾਸਤਉਦਾਸਾਗਤਉਭਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪੁਨੇਉ
 ਪਜੀਦਰਸਾਧਿਅਸਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਤਰਿਗੁਣਗਾਏਥਿਨਸੀਦੁ
 ਤੀਆਅਸਾ॥੧॥ ਮਤਉਦਿਅਨਾਟਵੀਤੇਕਾਢੇਮਾਰਗੁਸੰਤਕ

ਦੀਓਦਿਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸੇਤਰਿਸਾਰ ਰਤਨੁਲੀਓ
॥੧੨੩॥ ॥ਸਰੰਗਾਮਾ॥੫ ਘੁਰੁ ੪ ॥ਮਾਈਗੀਅਗਿਓ

ਮਕੀਖੀਗੀ।ਦਰਸਨੁਚਿਤਪਿਅਸਮਾਨਿਸੁੰਦਰੇਸਕਤਨਕੋਈ
ਗਿ।ਰਤਨੁ।ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਾਤਿਪਿਤਸੁਤਚੰਦਪਤਰਿਸਰਬਸੁਪਾਨ
ਗਾਇਗੁਸਰੀਰੁਅਸਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਤਰਿਜਾਤਤੋਗੇ
ਭਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਠਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਪ੍ਰਗਪ੍ਰਗਬੈਠਾਜੋਗੇ॥ਨਨਸਰ
ਇਕ੍ਰਿਪਾਨੀਪਿਸਾਗਗਬਿਨਸਿਓਅਨਾਨੀਤੋਗੇ॥੨॥੧੨੪॥

॥ਸਰੰਗਾਮਾ॥੫ ਘੁਰੁ ੪ ॥ਨੀਕੀਰੁਮਕੀਧੁਨਿਸੋਏ

॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਸੁਅਮੀਜਪਤਸਾਧੁਤੋਇ।ਰਤਨੁ।ਚਿਤ
ਵਤਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਥਾਮਲਾਕਛੁਪੋਇ।ਜਨਮਮਰਨਾਬਿਕਾਰ
ਕਰਤਰਿਕਾਟਿਓਰੇਖੋਇ॥੧॥ਪ੍ਰਗਪ੍ਰਗਬਿਜਿਸਤਿਲਿਖਿਅਭਿ
ਥਾਪਾਏਕੋਇ।ਰਵਦਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਾਸਚੁਜੋਇ॥੨॥

॥੧੨੫॥ ॥ਸਰੰਗਾਮਾ॥੫ ਘੁਰੁ ੪ ॥ਤਰਿਕੇਨਮਕੀਮਤਿ

ਸਾਗ।ਤਰਿਬਿਸਾਰਿਜੁਅਨਰਾਚਤਿਮਿਥਨਸਭਾਬਿਸਥਾਗ।ਰਤਨੁ
ਸਾਧਸੰਗਾਮਿਭਜੁਸੁਅਮੀਪਾਪਤਵਤਖਾਗ।ਚਰਨਗਬਿਦਬਸ
ਇਤਿਹਦੈਕੁਤਰਿਜਨਮਨਮਾਗ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗਤਗਾਥਿਲੀਓ
ਕਨਾਮਅਧਾਗ।ਦਿਨ ਰੋਨੀਸਿਮਰਤਸਦਾਨਨਕਮੁਖੁਜਿਥਦਰ
ਥਾਗ॥੨॥੧੨੬॥ ॥ ॥ਸਰੰਗਾਮਾ॥੫ ਘੁਰੁ ੪ ॥

ਮਨੀਤੁਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ।ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਤਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿਨਾਸਿ
ਸਭਅਭਮਾਨੀ।ਰਤਨੁ।ਧਾਰਿਅਨੁਗਤਅਪੁਨੀਕਾਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੁਗਿਗੀਅਨੀ।ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕਰਦਰਸਾਪਿਓ
ਨੀ॥੧॥ਲੀਕਟਿਵਰਤਨਿਸਦਸਦਾਸੁਤਗਾਨਿਦਤਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ
ਪਿਅਰੰਗਗੀਰਤੀਨਗਾਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕਰਥਾਨੀ॥੨॥੧੨੭॥

॥ਸਰੰਗਾਮਾ॥੫ ਘੁਰੁ ੪ ॥ਤੁਅਚਰਨਅਸਰਈਸਾਤੁਮਤਿ

ਪਥਾਨੁਸਾਕੁਰਮਤਿਸੰਗੀਰਖਨਤਾਰਤੁਮੈਜਗਦੀਸ।ਰਤਨੁ।

ਤਸਮਰੰਤਮਰੁਮਰੇਕਤੀਅਉਤਉਤਤਮਤੀਰਥੇ। ਭੁਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰ
 ਪਰੁਸੁਅਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਈਥਾਥੇ॥੧॥ ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਤਕਤ
 ਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨੈ। ਜਾਕਉਮੇਥਿਥਏਪੁਰੁਨਾਨ ਸੇਜਨਦਰਗਤ
 ਮੇ॥੨॥੧੨੦॥

॥ਸਾਰੰਗਾ॥ ੫॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ॥

ਗਿਭਜਿਅਨਕਰਮਾਥਿਕਾਗ। ਮਾਨਮੰਤੁਨਬੁਝਤਤਿਸਨਕਾਥਗਸ
 ਸੰਸਾਰੁਗਤਉ। ਖਤਪੀਵਤਤਸਤਸਵਤਅਉਧਾਥਿਤੀਅਸਾਗਨਰ
 ਕਉਦਰਕੁਮੰਤਜਲਤੰਜਮਾਤਿਕੀਨੀਸਾਗ॥੧॥ ਪਰਦੁਤਕਰਤਥਿ
 ਕਗੀਦਾਪਾਪ ਰਤਕਰਝਾਗ। ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਤੀਤਮਮੰਤੁਮ
 ਤਅੰਧਾਗ॥੨॥ ਬਿਖੁਠਗਉਗੀਖਾਇਮੁਠਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਤਾਗ। ਗੋਬਿੰ
 ਦਗੁਪਤਤਉਇਰਤਿਓਨੀਅਰੰਮਾਤੰਗਮਤਿਅਤੰਕਾਗ॥੩॥ ਕਗਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪੁਰਸੰਤਰਾਥੇਚਰਨਕਮਥਅਧਾਗ। ਕਰਜੋਗਿਨਾਨਸਰਨਿਅਉਓਗ
 ਪਥਪੁਰਖਅਧਾਗ॥੪॥੧੨੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ। ਗੁਰਸਾਹੰਗਮਹੇਸ਼ ੫
 ਪਰਤਾਥਾਘਰੁ ੬ ॥ ੧੨੨॥ ॥ਸੁਭਬਚਨਬੋਧਿਗੁਨਅਮੋਥਾ। ਕਿ
 ਕੀਥਿਕਾਰਦੇਖੁਗੀਥੀਚਾਰ। ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਅਉਮਤਥਪਾਇ॥
 ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਤਕੇਥ। ਗਤਉ। ਸੁਪਨਗੀਸੰਸਾਰਮਿਥਨੀ
 ਥਿਸਥਗ। ਸਖੀਕਾਇਮੋਤਿਮੋਤਿਥੀ। ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਥ॥੧॥
 ਸਰਬਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਿਅਰੁ। ਪੁਰੁਸਦਾਗੀਦਇਅਰੁ। ਕਾਏਅਨਅਨਰੁ
 ਰੀਐ। ਤਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ। ਜਉਸਾਧਸੰਗਪਾਏ। ਕਤ
 ਨਾਕਤਰਿਧਿਅਏ। ਅਬਰੋਤਜਮਤਮੇਥਾ॥੨॥੧੨੩॥ ॥

॥ਸਾਰੰਗਾ॥ ॥ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਪਰਤਾਥਾਘਰੁ ੬

ਕੰਚਨਾਥਤੁਦਤਕਰਕੁਮਿਦਾਨੁਅਗਪਿਧਗ। ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤੁ
 ਕਰਤਾਨਾਨਾਮਤੁਥਿਮਨਚਰਨਕਮਥਲਾਗੇ। ਗਤਉ। ਚਾਰਿਥੇਦ
 ਸੀਤਵਤੋਨੇ। ਦਸਅਸਟਖਸਟਸਵਨਸੁਨੇ। ਨਤੀਤੁਥਿਗੋਬਿਦਨਮ
 ਧੁਨੇ। ਮਨਚਰਨਕਮਥਲਾਗੇ॥੧॥ ਬਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਰ। ਕ੍ਰਿਅਕ੍ਰਿ
 ਧੀਗਤਾਗ। ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਗ। ਨਿਵਲੀਕਰਮਥਤਥਿਸ

ਥਾਗਾਧੁਪਦੀਪਕਰਤੇਤਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਕਾਰੇ॥ ਰਾਮਦਇਅਰੁ
ਦੀਨਾਥੇਨਤੀਦੇਤੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉ॥ ਜਨਨਾਨਾਨਾਮਮਿਸਟਕਾਰੇ॥
॥੧੩੧॥ ਗੁਸਾਰੰਗਾਮ ५ ਪੜਤਾਛਾਘਰੁ ੬

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪੁ॥ ਰਾਮਤਰਾਮਸਤਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਸੰਤਨਕੈਚਰਨ
ਠਾਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਥਰਤਿਅਗੇ॥ ਗੁਰਗਾਪਾਠਭਏਕ੍ਰਿਪਾਠਠਾਥੀ
ਅਪਨੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਬਿਨਸੇਭੁਮਮੰਤ੍ਰੰਧਟੁਟੇਮਾਇਅਕੇਥੀਧਾ
ਪੁਰਨਸਰਬਤੁਠਾਕੁਰਨਤਕਉਬੈਰਾਈ॥ ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏ
ਜਨਮਮਰਨਦੇਖਗਏ॥ ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਿਥਾਗਿਨਾਕ ਗੁਨਗਈ
॥੨॥ ੧੩੨॥ ਗੁਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਪੜਤਾਛਾਘਰੁ ੬

ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਮੁਖੁਥੋਛਿ॥ ਤਰਿਤਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥ ਰਤਉ॥ ਸ੍ਵਨਸੁਨਤ
ਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਾਤਿਕਪੁਨਤਚਰਨ॥ ਸਰਨਪਰਨਸਾਧੁਆਮਨ
ਨਥਿਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਤਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਮਿਸਟਕਾਰੇ
ਤਸੇਵਕਭੈਦੁਰਿਕਰਨਕਥਮਥਦੇਖਜਾਗੇ॥ ਕਤਤਮੁਕਤਸੁਨਤ
ਮੁਕਤਰਤਤਜਨਮਰਤਤੇ॥ ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਭੁਤਨਕਤਤੁਥੀਚਰੇ
॥੨॥ ੧੩੩॥ ਗੁਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਪੜਤਾਛਾਘਰੁ ੬

ਨਾਮੁਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਅਗਿਸਗਥਕਾਮੀ॥ ਰਤਉ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਥੀ
ਤਰਿਧਿਅਏਗੁਨਗੋਬਿਦਸਦਾਗਾਇ॥ ਤਰਿਜਨਕੀਰੇਨਥਾਭੁਦੇਨਤ
ਰਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਾਥਿਸੁਮਅਨਦਾਅਨੰਦਨਾਮਜ
ਮਕੀਕਭੁਨਾਨਿਤਸਮਿਮਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਏਕਸਰਨਗੋਬਿਦਚਰਨ
ਸੰਸਾਰਸਗਥਤਾਪਤਰਨਾਨਾਵਰੁਪਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਮੀ
॥੨॥ ੧੩੪॥ ਗੁਸਾਰੰਗਾਮ ੫ ਪੜਤਾਛਾਘਰੁ ੬

ਗੁਨਥਾਥਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ ਪੰਚਤੇਏਕੁਭੁਟੁਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ
ਰਤਉ॥ ਦਿਸਟਉਕਭੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਅਗਿਮੋਤਾ॥ ਏਕੈਤਰਿਪ੍ਰੀ
ਤਿਥਾਈਮਿਥਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਤਾ॥ ੧॥ ਪਾਇਓਤੈਗੁਨਨਿਧਾਨੁਸਗਥਅਸ
ਪੁਰੀ॥ ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਥਿਖਮਗਰ ਤੇਰੀ॥ ੨॥ ੧੩੫॥

ਜੀਵੇਗਾਗੈਗੀ॥ ਖੋਜਤੀਦਰਸਾਗਰਤਉ॥ ਸਾਧੁਸੰਤਨਸੇਵਿਕੇ
ਪ੍ਰੀਤੀਅਗੈਧਿਅਇਓ॥ ਅਨਦਰੁਪੀਧੇਖਿਕੈਤਉਮਤਭੁਪਵਉਗੀ॥
ਕਮਕਰੀਸਭਤਿਅਗਿਕੈਤਉਸਹਨਿਪਰਉਗੀ॥ **ਨਾਨਕਸੁਆਮੀ**
ਸੀਮਿਲੇਤਉਗੁਰਮਨਵਉਗੀ॥ ੨॥੧੩੬॥

ਪੜਤਾਲਾਘਰ॥੬॥ ਐਸੀਤਉਪੀਜਨਤੇਦਇਅਗਰਤਉ
ਮਤਪਿਤਰਤਿਅਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਤਿਥੇਚਾਇਓ॥ ਜਾਤਿਜਨਮ
ਤਉਪ੍ਰੀਤੈਤਉਗਵਉਤਰਿਤਰੀ॥੧॥ ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਫੁਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰ
ਕਿਰਤਿਕਰੀ॥ ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਅਨਾਮਸੇਵਿਏਕਤਰੀ॥੨॥

ਗੁਰਸਾਹਿਬਾਨਾਮ ੫॥ ਪੜਤਾਲਾਘਰ ੬ ॥
ਤਉਕਸਮੋਤਨਗੋਪਾਠਤੁ॥ ਕੀਟਸਤਿਪਾਠਜੰਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤ
ਤਉਗਰਤਉ॥ ਨਤਦੁਰਪੁਰਤਜੁਰਸੰਗੇਸੁੰਦਰਸਾਥਤੁ॥੧॥ ਨਤ
ਕਾਕਗਨਨਤੁਕਥਤੁਕਥਾ॥ **ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਠਤੁ॥੨॥੧੩੬॥**

॥ ਸਾਹਿਬਾਨਾਮ ੫॥ ਪੜਤਾਲਾਘਰ ੬
ਗਤਕੇਥਾਥਿਖੈਮੇਥਾ॥ ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੰਤੋ॥ ਉਪਜਤਾਥਿਕਾਰਦੰਦਗਾ॥
ਪ੍ਰੀਤੀਭੁਨਕਾਰਸੁੰਦਰ॥ ਅਨਿਕਭਾਉਕਰਤਠਿਰਤਥਿਨਗੋਪਾਥਧੰਤੋ॥੧॥ ਗਾਉ॥
ਗੰਭੀਰੇਲਪਟਾਇਰੀ॥ ਕਾਚਕਰਮੇਨਜਾਤਸਤੀ॥ ਉਨਮਤਅੰ
ਧਧੰਧਚਿਤੰਮਤਸਾਗਰਤੋ॥ ਉਧਰੇਤਰਿਸੰਤਦਾਸ॥ ਕਾਟਿਦੀਨੀਜ
ਮਕੀਠਸਾਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋਸਿਮਰਿ॥ **ਨਾਨਕਓਤੋ॥੨॥੧੩੬॥**

੬੫੬

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ॥ ਮੁਤਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਖੁ ॥

ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਜਗ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਭੀ ਮੇ
ਰਿ ਬਿਨੁ ਰਤਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਪਿਅਸਪਿ ਅਸੀ ਕਾ ਮਾਇ
ਦੇਖ ਉਹੈ ਸਿਸ ਬਾਈ ॥ ਸੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਥੀਨਾ ਪੁਰੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਗਣਤ ਸਗੀ ਰਪਿ ਰਿਏ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰਿ ਪਾਈ ॥
ਤੁਦਾਇ ਅਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਰਿ ਸਿਉ ਰਤਾ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸੀਰਵਤ ਰਵਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਥਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਰੇ ਗੁਰ
ਗਾਇ ਮਨੋ ਤਰਿ ਰਿਭਉ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ
ਤਚਖ ਘਟੈ ਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ਨਿਰਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਤੁਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਰ
ਜਬ ਕੀਉ ਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੇ ਸੀਰੰਗ ਥਭਾਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਤ ਜਸ
ਪਿਸਦਾ ਬਿਵਤ ਰਿਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾਏ
ਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾ ਕੀ ਥਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਧਰ ਸਨਾਮ ਮਤ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ
ਰਿਤ ਤੁਗੁ ਸਾਈ ॥ ਤਤਤੀ ਮਨੁ ਜਤਤੀ ਤੈਰਾਖਿ ਆ ਅਸੀ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਾਈ
॥ ੭ ॥ ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਤ ਮਾਦਿ ਇਦ੍ਰਾਦਿ ਕਥਗਾ ਤਿਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ
॥ ੮ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਵਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥

॥ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ॥ ਮੁਤਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਖੁ ॥
ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਥ ਪਕੇ ਢੁਖ ਬਿਨਾ ਸਨਾਉ
ਜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਤਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ
ਰੰਗੀ ॥ ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪੁਰੁ ਜਾਚਿ ਆ ਤਰਿ ਨਿਰਮਾਣਿ ਬੁਝੈ
॥ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਮਾਤਿ ਤਿ ਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇ ਆਏ ਕਸਬਦਿ ਬਿਵ
ਥਾਈ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਵਿਖਾਨਿ ਵਾਰੀ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਬਏ ਵਰਭਾਗੀ
॥ ੨ ॥ ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਤ ਥਾ ॥ ਮਨ ਰਤੇ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਤ ਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਥਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਲਿ

ਅਮਨੁ ਮੋਹਾ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਦਿਵਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰਿ ਕਿਥਾ ਵਿਖਦੁਖ
 ਅਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਗਾਗੀ ॥੪॥ ਗਾਤਿ ਰਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ
 ਅਵਗਤੀ ਅਨਪੁਜਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁਜਾ
 ਅਭੁਜਾ ॥੫॥ ਮਨੁ ਅਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਆਤਿ ਰਿਸਿ ਰਤੇ ਅ
 ਕਾਈ ॥੬॥ ਕਸਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥੭॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥ ਅਜੋਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏ ਕੋ ਜਾਨਿ ਆਸੁ ਭਰ ਭਰੇ
 ਨੀਚਿਤੁ ਰੋਝੈ ਮਨੁ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ ॥੮॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥੈ ਕਥੈ
 ਐਕਉ ਕਤਾ ਵੈਸੋਈ ॥੯॥ ਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਮਾਰੇ ਅਵਰੁਜਾਨੀ
 ਅਕੋਈ ॥੧੦॥ ਸਾਹਿਗ ਮ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੩੧
 ਜਾਗੇ ਤਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਦਰਾਈ ॥੧੧॥ ਤਰਿਕੈ ਨੁ ਅਵਰੁਜਾਨਾ ਕੋਈ ਤਰਿਕੈ ਨਾਮਿ
 ਜਾਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧੨॥ ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮ ਕਾ ਕੁਨਿਖੰਜਨੁ ਤ
 ਜੇਤੀ ਬਿਵਲਾਈ ॥੧੩॥ ਤਰਿਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤ ਜੇਗਤਿ ਅਸ
 ਾਈ ॥੧੪॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਭੰਜਨੁ ਤਰਿਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨ ਦੁਭਗਤਿ ਬਰਾ
 ਣੀ ॥੧੫॥ ਜੀਜਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਤਰਿਸੇਵਨਿ ਤਰਿਦਰਿਸੋ ਭਾਪਾਈ ॥੧੬॥ ਮਨ
 ਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾ ਚੀਮਨੁ ਆਰੋਝੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਤਾਨੀ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਤ ਚ
 ਰੁਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੧੮॥ ਮਨ ਕੇਤਰੰਗ ਸਬਦਿ
 ਨੇਵ ਰੇਗ ਸਨਾਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐਸਦੁ ਅਪੁਨੇ
 ਐਤਰਿ ਸੇਤੀ ਬਿਵਲਾਈ ॥੨੦॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੋਂ ਵੈ ਤਰਿ
 ਕਾਈ ਚਿਤੁ ਪਾਈ ॥੨੧॥ ਤਰਿਸੁਰ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਵੈਸਤ ਜਿਸੁ
 ਭਾਈ ॥੨੨॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਗੰਗਿ ਰਤੇ ਤਉ ਮੈ ਤਿਸਨਾ ਮਾਗੀ ॥੨੩॥ ਅੰਤ
 ਰਿਨੀ ਤਕੇ ਵਲੁ ਤਰਿਗਵਿ ਅਸੁ ਭਾਤੁ ਮੁਰਮੁਰਾਈ ॥੨੪॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ
 ਲੇਸ ਚਿਰ ਤੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨੀ ਭਾਏ ॥੨੫॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਤ ਕੁਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੁਲੀ
 ਗੁਣ ਅਵਗਣਨ ਪਾਏ ॥੨੬॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀ ਐ
 ਸੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥੨੭॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਵ
 ਖਾਈ ॥੨੮॥ ਗੁਰਸਾਹਿਗ ਮ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੩੨

ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕਨਮੁਅਤਿਮੀਰਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਥਵਿਖਭਰਿਭੰਜ
ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਰੀਠਾ॥੨੭॥ਕੋਟਕੁਟਿਤਰਕੇਪਾਪਾਥਿਨਾਸਨਾਜੰ
ਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਤਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੁਏਤੁਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਤੁਜ
ਧਾਇਆ॥੧॥ਧੇਮਪਦਾਰਥੁਜਿਨਪਾਟਿਵਸਿਅਸਤਜੇਰੇਸਮਰ
॥ਸਥਾਦਿਰਤੇਸੇਰੰਗੀਚਕੁਲੇਰਾਤੇਸਤਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਥਾਦਿ
ਚਾਰਿਸਿਰਾਤੀਲਾਘਰੀਰੰਗੁਲਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਨੀਤਕੇਵਲੁਜਾਇ
ਮਨੁਤਿਪਤਿਅਸੰਗਤਿਅਈ॥੩॥ਪੀਰਿਤਪਾਤਿਪਤਿਮੀਸਭਿਕਾ
ਕੇਕੁਮਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੇਨਿਰੰਜਨਪਾਇਅਸਚੇ
ਥਾਦਿਵੀਚਰੀ॥੪॥ਅਵਗਊਦੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਤੇਸਚਸਥਦੁਮਾ
ਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਸੁਖਪਾਈਐਜਿਨੀਵਿਚਤੁਅਪੁਗਵ
ਆ॥੫॥ਸਚੈਸਥਾਦਿਸਤਜਪੁਨਿਓਪਜੈਮਨਿਸਚੈਕਿਵਲਾਈ॥ਅਗ
ਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮੀਨਿਵਸਾਈ॥੬॥ਏਕਸਮਾਤਿਸੁ
ਜਗਤਵਰਤੇਵਿਰਲਾਏਕੁਪਥਾਣੇ॥ਸਥਾਦਿਮੇਤੰਸਭੁਕਿਥੁਸੁਏਅਨਿ
ਨੁਏਕੋਜਾਣੇ॥੭॥ਜਿਸਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਬੁਝੈਔਕਤਵਕਥਨੁਜ
ਈ॥ਨਾਨਾਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਥਾਦਿਕਿਵਲਾਈ॥੮॥

॥ ਗੁਸਾਰੰਗਾ॥ਮ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰ ੧
ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕੀਅਕਥਕਤਾਣੀ॥ਤਰਿਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਿਰਲੇਜਾਣੀ॥੨੭॥ਤਰਿਗਤਿਰਗੰਭੀਰੁਗੁਣੀਗਤੀਰੁਗੁਰਕੈਸ
ਥਾਦਿਪਥਾਨੀਆ॥ਥਤੁਥਿਧਿਕਰਮਕਰਤਿਭਾਇਤੁਜੈਬਿਨੁਸਥਦੈਥ
ਓਗਤੀਆ॥੧॥ਤਰਿਨਾਮਿਨਵੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲਾਠਿਰਿਮੈਥਮੁਖਿਨ
ਈ॥ਨਾਮਥਿਨਾਸਭੁਜਗੁਤੈਮੈਥਾਤੁਜੈਭਗਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਅਈ
ਜਾਂਕਿਅਸੰਗਤਿਤਿਅਗੀਮੈਤਾਂਬੁਝਨਪਾਈ॥ਤੋਤਿਦਾਇਅਥਾਥਿਪ
ਕਰਿਤਰਿਜੀਓਨਾਮੋਤੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਸਚਾਸਚਦਾਤਾਕਰਮਿਥਿਧ
ਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰਦੁਆਰੇਸੋਈਬੁਝੈਜਿਸਨੋਅਪਿ
ਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੇਖਿਥਿਸਮਾਦੁਇਤੁਮਨੁਨੀਚੇਤੇਅਵਗਵਣੁਸੰਸਾਰ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥ ਜਿਨ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ਸੇ ਕਢੇ
 ਵਿਗਾੜੁ ਤਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕ
 ਵਾਤਿ ਆਵਹੁ ਜਾਣਹੁ ਆਈ ॥੬॥ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ
 ਰੂਪਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੁਜੇ ਭਗੀ ਮੁਕਤਾ ਏਨਾ ਬੁਝਾਤਿ ਵੀ
 ਰਾਗ ॥ ਅਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜ
 ਬਿਪ੍ਰੇਤੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਾਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੭॥ ੫ ॥ ੧੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ
 ਸੁਸੰਗਾ ॥ ਮਤਕਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧

ਰੂਪੀ ਪਰਤਾਪੁ ਤਤਾਰੀ ਠਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ
 ਬੁਝਾਤਿ ਥੀ ਠਾ ॥ ਰਾਣੀ ॥ ਰਾਣੀ ਉਗਰ ਜਥੇ ਰੰਗ ਉਨਿ ਬੁਠੇ ਕਤ ਦੁਕ
 ਰੀਠੀ ॥ ਮਗਰ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਥਾ ਮਤਿ ਤਕੈ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
 ਉਪਮਾ ਸੁਨਤੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਤੁ ਕਤ ਜੇਤ ਪੁਰੁ ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬਰ
 ਨਦਤਾਰ ਉਚੈ ਤੀ ਤੇ ਉਚਾ ॥੨॥ ਪਵਨ ਪਰੈ ਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰ ਪ
 ਵਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥ ਨੀਰਧਰਾਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕ ਤਕੈ ਨਿਕਿਸਤੀ ਸੰਗੇ ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਖੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਾਤਿ ਉਮਾਤਾ ॥ ਜੀ
 ਅੰਤ ਸਭਿ ਪਾਏ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਮੇਰਿ ਜਕੁ ਸਮਾਤਾ ॥ ਜਿਕਿ ਭਾਕਰਨ
 ਸੁਆਧੇ ਕਰਣ ਮਸਲਾਤਿ ਕਾਤੁ ਦੀਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਤ ਦਿਖਾ
 ਏਸ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੀਨੀ ॥੫॥ ਤਰਿ ਭਗਤ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨੀ ਨਾਮ ਵਰ
 ਣੀ ਜਿਨੀ ਜਿਨੀ ਕਰੀ ਅਵਗਿ ਆਜਨ ਕੀ ਤੇ ਤੇ ਦੀਏਰੁ ਜਾਈ ॥ ਮੁਕਤੀ
 ਏਸਾ ਪਸੰਗਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਤਾਰਿ ਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ
 ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਿ ਨਿਭ ਵਸਾਗੁਰੁ ਤਰਿ ਆ ॥ ਤਮਨ ਨੇਨੀ ਚਤੁਰੇ
 ਵਰਸਾਤਿ ਚਕੁ ਦਰਤਿ ਕਉਣ ਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਦਰਸੁ ਦੇਖੈ
 ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥ ੧ ॥ ੧੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰੰਗਾ ॥ ਮਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਤੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਗੁ
 ਮਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥ ਰਾਣੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਕਿ
 ਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਨ ਭੀ ਤਰਿ ਓਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ

ਅਗਿਅਨਬਿਨਾਸੁ ॥ १ ॥ ਮਿਤਿਨਾਤੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਗੁ ॥ ਸੋਗਤਾਕੀ
 ਪਰਅਪਾਗ ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਤਿ ॥ ਸੋਗਤਾਕਾਬਿਸਥਾਗੁ ॥ ਸੋਗਤਾਕੀ
 ਤਿ ॥ २ ॥ ਅਨਿਕਬੁਤਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਗਤਿ ॥ ਅਨਿਕਮੇਸੇਸੇਸਿਧਿ
 ਅਨੁਪਗਤਿ ॥ ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕਵਿਦੁਭੇਦ
 ਗ ॥ ३ ॥ ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਗਾ ॥ ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧੇਕੇ
 ॥ ਅਨਿਕਸੁਰਸਸੀਅਗਨਖਿਅਤ ॥ ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬੁਤੰਗਤਿ ॥ ੪ ॥
 ਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾ ॥ ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਕੇ
 ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਤਾਣਾ ॥ ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਤ੍ਰੈਗੰਧਾ ॥
 ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਮਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿ ॥ ਵਤਖਿਅ
 ॥ ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਤਿਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬਜੀਅਪੁਰਾਨਭਗਵਾਨ
 ਅਨਿਕਪਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਗਾ ॥ ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਗਾ ॥
 ਕਸੇਖਨਵਤਨਾਮੁਲੇਤਿ ॥ ਪਾਰਬੁਤਮਕਾਅੰਤਨਤੰਤਿ ॥ ॥ ਅਨਿਕਪੁਰਾ
 ਅਨਿਕਤਤਖੰਡਾ ॥ ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬੁਤਮੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕਬਨਾਅ
 ਨਿਕਠਲਮੁਲਾ ॥ ਅਪਤਿਸੁਖਮਅਪਤਿਅਸਸੁਖਾ ॥ ॥ ਅਨਿਕਸੁ
 ਗਾਦਿਦਿਨਸਅਰੁਗਤਿ ॥ ਅਨਿਕਪਰਲਭ ॥ ਅਨਿਕਉਪ
 ਤਿ ॥ ਅਨਿਕਜੀਅੰਜਾਕੇਗਿਤਮਾਤਿ ॥ ਰਮਤਰਾਮਪੁਰਾਨਸੁਖਬਾਇ
 ॥ ੫ ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਅਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕਕਲਖੇਲੇਤਿ
 ਇ ॥ ਅਨਿਕਧੁਨਿਤਲਾਢਿਤਸੰਗੀਤਾ ॥ ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਤੀ
 ਤਾ ॥ ੬ ॥ ਸਰਤੇਉਚਭਗਤਜਾਕੇਸੰਗੀ ॥ ਅਠਪਤਰਗੁਨਗਾਵਤਿਗੀ
 ॥ ਅਨਿਕਅਨਾਦਅਨੰਦਭੂਨਕਾਗ ॥ ਉਅਰਸਕਾਕਭੁਅੰਤਨਪਰਾ
 ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਸਤਿਅਸੰਥਾਨਾ ॥ ਉਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਥਾਨਾ
 ਅਪੁਨਕੀਅਜਾਨਾਭਾਯਾ ॥ ਆਧੇਘਾਟਿਘਾਟਿਗਤਿਓਭਿਅਪੀਭਿ
 ਪਾਨਿਧਾਨਨਕਦਇਅਥਾ ॥ ਜਿਨਿਜਪਿਅਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਤਲ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ मङ्गलार्थ ॥

॥ ॐ ॥

ਗੁਰਸਾਹਿਬਾ।

ਗਗੁਸਾਰੰਗਾ॥ ॥ ਮਤਲਾ॥ ੫ ॥ ਈਤੁ॥
 ਭਵੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨੈ ਅਥਿ ਪਾਤਾ॥ ਘਟਿ
 ਪੁਰਨਾ ਬਿਸਖੀਰਨ ਜਲਤਰੰਗਾ ਜਿਓ ਰਚਨ ਕੀ ਆਤਰੰਗਾ
 ਏਕਾ ਘਟਾਏ ਅਨਨ ਬੀਅਕ ਬੀਅਾ॥ ਤਰਿੰਗੀ ਇਕ ਗੰਗੀ ਠਕੁਰ
 ਤੰਗੀ ਪੁਰਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਓ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ
 ਭਵੇ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ੨॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਰਾਈ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਗਤਿ
 ਸੁਖ ਠਾਈ॥ ਪੁਰਨ ਮਨ ਮੋਤਨ ਘਟਿ ਘਟ ਮੋਤਨ ਜਬ ਕਿਚੈ ਤਬ ਥਾਈ
 ਕਉਨ ਅਗਧ ਤੁਮਿ ਲਿਕ ਰਿਸਾਧ ਤੁਪੜੀ ਮੁਤਤ ਕਥੇ ਲਾਭਾਈ॥ ਅ
 ਕਦ ਬੁਝੁ ਜੇ ਕਿਥਾ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਥਾ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ॥ ਤਰਿਤ
 ਅਗਧ ਤੁ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਰਾਈ॥ ੩॥ ਤੁਛ ਭੋਲੇ ਮੇਰੇ ਠਕੁ
 ਕੈਸਾ॥ ਈਉ ਅਗਧ ਉਦੇ ਤੁਸ ਦੇਸਾ॥ ਦੇਤੁਸ ਦੇਸਾ ਪੁਰੁ ਜੀਭੈ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਤਨ
 ਕਵੇਸਾ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਬਨ ਬਨੰਤ ਰਿਦੇਸਾ॥
 ਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕਤਿ ਨ ਸਕਉ ਤਰਿ ਜੈਸਾ॥ ਦੇਖਿ ਚ
 ਤਾ॥ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਥਿਪੁ ਥੇ ਦੀਨੁ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਕੈਸਾ॥ ੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ
 ਪੋਪਤਿ ਆਇਆ॥ ਧੀਨਿ ਸੁਰਿ ਦਾਜਿ ਤਚਰਨ ਬਸਾਇਆ॥ ਚਰਨ ਬ
 ਲਾਇਆ ਸੰਤ ਸਗਾਇਆ॥ ਅਗਿ ਅਨੁ ਅੰਧੇ ਰੁਗਵਾਇਆ॥ ਭਾਇਆ ਪੁਗਾ ਸੁ
 ਦੈਉ ਲਾਸੁ ਪੁਰੁ ਕੀ ਦਾਧਾਇਆ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਾਇਓ ਠਾਮ
 ਅੰਦਸ ਤਜਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੁਰਾਧਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ
 ਪੋਪਤਿ ਆਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥

ਗੁਰਸਾਹੀਗਾਕੀਵਾਰ

ਮਤਲਾ ੪

ਗਣਮਯੋਗਸੇਵਾ

ਸਲੋਕਾਮ: ੨

ਗੁਰੁਕ੍ਰਿਪਾਪੁਨਿਵਲੁਮਨੁਕੋਰਤਾ

ਥਾਤਿ ਨਨਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਰੁਨ ਉਘੜੈ ਅਵਗੁਰੁਕ੍ਰਿਪਾ

ਮਾ ੧ ਨਭੀਜੈਗਗੀਨਾਦੀਬੋਦਿ ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਅਗੀ

ਗਿ ਨਭੀਜੈਸੱਗੀ ਕੀਤੈਰੋਜਿ ਨਭੀਜੈਰੁਪੀਮਾਣੀਗਿ ਨਭੀਜੈ

ਰਖਿਭ ਵੀਐਨੀਗਿ ਨਭੀਜੈਦਤੀਕੀਤੈਪੁਨਿ ਨਭੀਜੈਬਾਹਿਬੋਧ

ਸੁਨਿ ਨਭੀਜੈਭੋਰੁਮਗਤਿਭਿਰੁਸੁਗ ਨਭੀਜੈਕੇਤੋਵੇਦਿਧੁਰੁ ਦੇ

ਖਾਣਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ ਨਨਗੁਰੁਕ੍ਰਿਪਾਚੈਨਾਇ ੨ ਮ ੧

ਨਵਥਿਅਖਟਕਾਕਰੇਬੀਚਾਰਾ ਨੀਸਿਥਿਓਚਰੈਭਾਗੁਅਠਾਓ

ਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਿ ਨਮਾਥਿਧੁਨਮੁਕਤਿਕਿਵਤੋਇ ਨਭਿਵਸ

ਥੁਤਮੈਅੰਤੁਨਜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਗੁਰੁਮੁਪਥਾਇਆ

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ

ਆਪੇਖੇਲੁਗਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆ ਭੈਗੁਣਆਪਿ

ਗਜਿਅਨੁਮਾਇਆਮੰਤੁਵਧਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥਰੇਜਿ

ਭਾਣਾਭਾਇਆ ਨਨਗੁਰੁ ਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ

ਸਲੋਕਾਮ: ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਨਨਗੁਰੁ ਆਪੇਗਖੈਵੇਰ ਮੰ

ਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੁਸਭਨਾਸਾਤਿਬੁਏਕਾ ਸਭਨਾਸਾਤਿਬੁਏਕੁਏ

ਧੰਧੈਥਾਇ ਕਿਸੈਬੰਝਾਕਿਸੈਅਗਥਾਖਾਣੀਕੋਈਨਾਤਿਅਵਤਿ

ਗੋਜਾਤਿਨੰਗੋਵਿਚੋਕਰਤਿਵਿਥਾਰਾ ਨਨਗੁਰੁ ਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅੰ

ਕਾਈਕਾਗ ੧ ਮ: ੧ ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਅੰਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿ

ਥਾਪਿਥੈਜਾਵੈ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਧੇਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ ਜੇਤੇ

ਅਠਿਹਤਿਅਦਧੁਤੀਆਪੋਭਿਖਿਆਪਾਵੈ ਥੇਥੈਥੈਥੁਥੈਥੈਥੈ

ਥੁਕਾਇਤੁਕੀਚਤਿਦਾਵੈ ਮੁਖਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਤੋਨਨਗੁਰੁ ਆਖਿ

ਸੁਣਾਏ ਕਰਣੀਉਪਰਿਤੋਇਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕੋਏਕੋਏ ੨

ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓ ਗੁਣ ਪ੍ਰਗਟੀਅ
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦਉ ਚਰੈ ਤਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ ਸਕਤਿ ਗਈਭੁ
 ਕਟਿ ਅਸਿ ਵਜੈ ਤਿਜ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਪੈ ਤੈ ਪ੍ਰਨੁ ਤੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਖਿ ਮੇ
 ਏਆ ॥ ਸਤ ਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਤਰਿ ਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਭੁਕ ਮ: ੨ ॥ ਸਤ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿ ਆਖਿ ਖਿਅ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ
 ਏਉ ਪਰਿਤੁ ਕਮੁ ਤੈ ਥਲੀ ਐਵ ਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਵਸਤੁ ਥਲੀ ਵ
 ਜਾਰੀ ਵਖੁਰ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇਈ ਥਾ ਤਲੈ ਦਲੈ ਕਿਚਲੇ ਮੁਕੁ ਗਵਈ
 ਕੀ ਕੀਨ ਮੰਗਿ ਓਕਿ ਸੁਕਤੀ ਐ ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ॥ ਜੇ
 ਬਤੁ ਲਏ ਗਾਇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਜੁਰਿ ਜੁਰਿ ਵਿਭੁ ਰੇ ਵਿਭੁ ਰਿਜੁ ਰੇ
 ਵਿਜੀ ਵਿਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿ ਅਕੇਥਾ ਪਕੇਤਿ ਅਕੇਥੇ ਟੇਕੇ ਤੇ ਗੁਰ
 ਏਉਏ ॥ ਅਗੋ ਪਾਥੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿ ਅਜਾਤੀ ਕਿ ਅਤੁ ਚਿਤੁ ਏ ॥
 ਕੁਰਦਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਥਿਖੀ ਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮ
 ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਐ ॥ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਮੁਖ ਫੁਜਾ ਭਗਮੁ ਤੈ ਫੁਜੈ ਥਾਇਆ ॥ ਕੁਰੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵ ਦੇ ਕੁਰੁ ਅਥ
 ਅ ਪੁਤੁ ਕਥਿ ਤੁ ਮੇ ਤੁ ਤੈ ਸਕੁ ਦਖੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ
 ਭਗਮੇ ॥ ਭਗਮਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਨਕ ਤਰਿਭਾ
 ਏਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਜਿਨ ਵਰਿ ਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
 ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏ ਕੁਏ ਫੁਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਇ ॥ ਨਨਕ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਇ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ
 ਜਿਨ ਕਉ ਥਿਖਿ ਆ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਾਥਾ ਤੀ
 ਐ ਕੇ ਸੋਈ ਸਾਥਾ ਤੀ ॥ ਨਨਕ ਏ ਕੀ ਥਾ ਤਰੁ ਫੁਜਾ ਦਾ ਤਨਾ ਤੀ ॥ ਕਰ
 ਸਾਥਾ ਤੀ ਐ ਜਿਨੀ ਕੀਤਾ ਆ ਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਥਾ ਤੀ ਐ ਜਿਸ
 ਸੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀ ਉਏ ਪੁਰਾ ਜਿ ਸੁਭੰ ਰਾਗੁ ॥ ਵ
 ਕਰਿ ਸਾਥਾ ਤੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿਨ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਨੁ ਤੈ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾ ਪਾਤਿ

ਸਿਉਘਰਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਤੈਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ॥
ਤਿਪੰਖੇਰੁ ਵਸਿਓਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਈ॥ ~~ਨਾਨਕ~~ ਅੰਧਿ ਦਰੁ
ਬੁਝੋਇਨਾ ਮੇਲਿ ਵਲਾਈ॥ ੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੨
ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੈਠਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾ॥ ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾਇਕਾ
ਸੋ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਚੀਰੀ ਜਿ ਸਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਹੁ ਜਾਣੈ
ਭਾਵੈ ~~ਨਾਨਕ~~ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਗ॥ ਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਤਿਥਿ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਝਾਣੈ
ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਕੁਰਮਾਨੁ ਤੋਇ ਉਠੀ ਕਰ ਕੈ ਪਾਤਿ॥ ਜੇਤੁ ਚੀਰੀ ਬਿਖਿ ਅਤੇ
ਮੁਕਮਾਤਿ॥ ਘੋਲੇ ਆਵਾਤਿ ~~ਨਾਨਕ~~ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਂਤਿ॥ ੧॥ ਮ: ੨
ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀ ਐ ਸੇਈ ਪਤੋ ਦਰੁ॥ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀ ਆਤਿ ਜਾਣੈ
ਭੰਡਾਗ॥ ਜਗ ਭੰਡਾਗੁ ਗੁਣਨਿ ਕਲਤਿ ਤੇ ਕੀ ਆਨਿ ਪਰਵਾਣੁ ਨਦਾ
ਨਾ ਕਉ ~~ਨਾਨਕ~~ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਨੀਸਾਣੁ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰੰਜਨੁ ਨਿਗਮ ਬਾਸੁ ਏਐ ਸੁਖੁ ਤਈ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਵਸੁਈ ਐ ਕੁ
ਜਨੁ ਕਈ॥ ਬਹੁ ਦਿ ਆਉਠਾ ਦਿ ਆਨਾ ਵਿਸਰੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਈ ਭਾਜੈ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਤੈਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਤਈ॥ ~~ਨਾਨਕ~~ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿਰਤਿ ਅਗੁਰੁ
ਤਰਿ ਸਈ॥ ੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੧॥ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰੀ ਅੰਤਿ
ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਥੈ ਪਾਈ ਐ॥ ਇਕ ਸੁਨ ਪੁਜਤਿ ਬੈਠੇ ਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰੀ ਮਨਿ
ਵਰਾ ਆਖਦੁ ਭਾਗੁ ਤੋਢਾ॥ ਓਹ ਉਠੀ ਮਾਤਿ ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਪਰਤੀ ਪਾਈ
ਤਭਾਗ॥ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਢੇ ਸੁਨਿ ਆਗੁ॥ ਤੋਢਾ ਮਾਸਾ ਰਤ ਕੁ ਪਾਈ॥ ~~ਨਾਨਕ~~
ਆਦੇਇ ਪੁਜਾਈ॥ ਮੁਗਖ ਅੰਧਿ ਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤਾ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹੁ ਕੁ
ਇਨਿ ਆਪੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ
ਪੀ ਆਖਿ॥ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਿ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨਾ
ਜੇ ਕਿਉ ਤੋਇ ਤਾ ਕਿਉ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ॥ ਸਭਿ ਕਰਣ ਕਰਤ ਕਰੈ
ਵਧਟਧਟ ਬਾਪਿ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ~~ਨਾਨਕ~~ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ
॥ ੧॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਮਨੁ ਰਹਿ ਸੀ ਐ ਨਾਮੇ ਸਾਤਿ ਅਰ
ਇਸੁਣਿ ਐ ਮਨੁ ਰਿਪਤੀ ਐ ਸਰਦੁ ਖਗਵਾਈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਨਾਉ

ਮੇਵਰਿਅਈ॥ ਨਾਮੇਤੀਸਤ ਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਾਧਿਅਈਐ॥ ਨਾਮੇਤੀਸਤ ਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈ॥ ਸਭਕੁ ਮ: ੧
 ਜੁਠਿਨਗੰਗੀਜੁਠਿਨਵੇਦੀ॥ ਜੁਠਿਨਚੰਦਸੁਰਜਕੀਥੇਦੀ॥ ਜੁਠਿਨਅੰਨੀਜੁਠਿ
 ਜੁਠਿਨਮੀਤੁਵਰਿਐਸਭਥਈ॥ ਜੁਠਿਨਧਰਤੀਜੁਠਿਨਪਾਣੀ॥ ਜੁ
 ਧਵੇਦੇਮਾਤਿਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਮੇਤੀਸਤ ਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈ॥ ਮੁਹਿਠੇਰਿ
 ਐਮੁਤੁਠਾਉਇ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਚੁਖੀਅਸੁ ਚੇਅਜੇਤਰਿਜਾਣੇ
 ਚੇ॥ ਸੁਰਤੇਚੁਖੀਗਿਆਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜੁਤੁਠਾਉਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਖੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿ
 ਹੀਕਾਸਤੁਦੁਨਾ॥ ਗਜੇਚੁਖੀਨਿਅਉਕੀਪਰਿਅਸਾਨੁਪਿਅਨੁ॥ ਪਾਣੀਚਿ
 ਆਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ ਪਾਣੀਪਿਤਾਜਗਤਕਾਠਿਰਿਪਾਣੀਸ
 ਭਾਇ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿਏਰਿਧਿਪਿਥੇ
 ਆਵੇ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿਧਿਮਿਥੇਮਨਚਿਦਿਅਪਾਵੇ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐ
 ਸੰਤੁਠਾਉਇਕਵਲਾਚਰਦਾਇਅਵੇ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਤਜੁਠਿਪੁਜੇਸਤਜੇ
 ਸੁਪਾਵੇ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਰੁਪਈਐ॥ ਨਾਮੇਤੀਸਤ ਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈ॥ ਸਭਕੁ ਮ: ੧
 ਦੁਖਾਵਿਚਿਜੰਮਦੁਖਿਮਰਦੁਖਿਵਰਤਦੁਸੰਸਾਰੀ॥ ਦੁਖੁਤਖੁ
 ਅਗੋਅਖੀਐਪਰਿਪਰਿਕਰਾਤਿਪੁਕਾਰਾ॥ ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਖੀਅਸੁਖੁ
 ਨੀਕਭਿਓਕੈਇ॥ ਦੁਖਾਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁਖੀਆਚਲਿਅ
 ਈ॥ ਨਾਮੇਤੀਸਤ ਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈ॥ ਨਾਮੇਤੀਸਤ ਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈ॥ ਦੁਖਕੀਆਅਗੀ
 ਮਗੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦੁਖੁਤੁਠਾਉਇ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕਤੀਅਭਸੁਗੰਗੁਰ
 ਸੁਭਸੁਖੇਤ॥ ਭਸਭਸੁਕਮਾਵਣੀਭੀਭਸੁਭਗੀਐਦੇਤ॥ ਜਾਜੀਉਵਿਚਤੁਕ
 ਚੀਐਭਸੁਭਰਿਅਜਾਇ॥ ਅਗੇਥੇਖੈਮੰਗੀਐਤੋਰਦਸੁਦੀਪਾਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਸੰਜਮੰਜਮੁਨੇਰਿਨਾਵੇ॥ ਨਾਇ
 ਸੁਣਿਐਪਾਟਿਚਨਦਾਅਨੇਗਗਵਾਵੇ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਅਪੁਬੁਝੀਐਭਤਾ
 ਰਿਪਾਵੇ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਚੁਪਾਵੇ॥ ਨਾਮੇਤੀਸਤ ਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈ॥ ਸਭਕੁ ਮ: ੧
 ਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਉਗੁਰਮੁਖਿਧਿਅਵੇ॥ ੨॥ ॥ ਸਭਕੁ ਮ: ੧
 ਪਾਰਿਨਾਗਾਇਨੁਸਭਨਾਕਿ॥ ਪੁਜਕਰੈਰਖੈਨਵਾਕਿ॥ ਭੰਗੁਚਨਦੁਖ

ਬਚੜਾਏ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਤੁਤ ਮਨਾਏ॥ ਮਾਟੁ ਆਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈ॥
ਪੀਕੀ ਮੀ ਅੰਧੁ ਸਜਾਇ॥ ਭੁਖਿ ਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿ ਅਰਥੈ॥ ਅੰਧੀ ਸਬੈ॥ ੧॥ ਮ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦੁ ਮੁਖ
ਕਰੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿ ਅਨਾ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਜ
ਭਿਥਾਨਾ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਸਾਹੀ ਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀ ਆ ਸਭਿ ਖਾਨ
ਭੇਮਾਠ ਸਦੇ ਵਸਾਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗਾਧਿ ਅਨਾ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਆਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ
ਅਜਤਾ॥ ਤੁਕ ਮਿਚਲਾਏ ਆਪਣੇ ਕਰਮੀ ਵਡੇ ਕਥਾ ਮਾ॥ ੨॥ ਸਦੇ
ਚਿਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀ ਬਾਣੁ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ
ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਤੀ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਠਿਰ ਦੈ ਤਰਿ ਸੇਰੀ
ਮੰਨਿ ਐ ਭਉ ਜਲੁ ਲੰਘੀ ਐ ਠਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਤੀ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਪੁਰ
ਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭੇ ਲੋਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਥਿ ਐ ਨਾਮੀ ਐ ਜਿ
ਸੇਰੀ॥ ੪॥ ॥ ਸਭ ਕੁ ਮ ੧ ॥ ਪੁਰੀ ਆਖੰਡ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਵਿਦਿ
ਗਧਿ ਆਏ॥ ਪਉੜੁ ਮਾਰਿ ਮਨੀ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਥੈ ਦੇਵਿ ਕਿਸਤ
ਓਟਿ ਕਟਿ ਕੋ ਕਿਸਨ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ॥ ਕਿਸਨ ਕਤੀ ਐ ਕਿਸਨ ਕ
ਦੇਇ॥ ਤੁਕ ਮਿਚਲਾਏ ਆਪਣੇ ਮੁਰਖੁ ਆਪੁ ਗਏਇ॥ ੫॥ ਮ ੧
ਤੈ ਆਖੰਡਿ ਕਟਿ ਕਟਿ ਤੁਕਟਿ ਕਟਿ॥ ਆਖੰਡ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਦਿ
ਆਵੈ ਤੋਟਿ॥ ਨਾਤਉ ਬਕਾਨ ਠਾਕੀ ਆਏ ਵਰਗ ਪਤਿ ਜੋਤਿ॥ ੬॥
ਅਤੁਰੁ ਖਾਥਿ ਦਉ ਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ॥ ੭॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾ
ਨੀ ਐ ਕੁਝ ਉਧਰੇ ਸਭੁ ਕਟਿ ਬੁਸਥਾਇ ਆ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਸਗਤਿ ਉਧਰੇ
ਜਿਨ ਰਿਦੇ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਸੁਦਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਸਾਇ
॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆ॥ ੮॥ ਨਾਮੁ
ਨੀ ਸਭਾਹਿ ਆ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ੯॥ ॥ ਸਭ ਕੁ ਮ ੧
ਸਭੇ ਰਤੀ॥ ਸਭਿ ਦਿਤੁ ਸਭਿ ਬਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਗ॥ ਸਭੇ ਰਤੀ ਮਨੁ ਸਭਿ
ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਗ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣੁ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਲੁ
ਗੀ ਆਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਆਖੰਡੁ ਆਕਾਗ॥ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੁ ਕਾ

ਨੀਜੇਕਗ ਅਖਤਿਬਕਤਿਅਖਿਅਖਿਕਗਿਸਿਠਤੀਵੀਦਗ ਰਿਠੁ
 ਏਥਿਥਪੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਤੈਗਵਰ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਅਖੀਪਰਦੇਜੇਠਿ
 ਦੇਖੰਸਕੁਅਕਗੁਪੁਥਾਂਗਿਅਗੀਪੰਤਤਾਪੁਥਾਬੇਦਬੀਚਰ ਪੁਥਾ
 ਵੇਵਾਂਮਾਣਸਾਜੇਧਕਗਤਿਅਵਤਰਾ ਸਿਧਸਮਾਪੀਸਤਸੁਦੀਜਾਇਦੇ
 ਧਰਬਕੁ ਅਗੈਸਚਾਸਚਨਾਇਨਿਰਭਓਭੋਵਿਨੁਸਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਰਕਚੀਮਤੀ
 ਧੁਪਿਚੁਅੰਧਿਅਅੰਧੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਥਾਪੁ
 ਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਧਧੁਰੀ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿ
 ਧਗਟੀਆਇਆ ਨਾਇਮੰਨਿਐਤਉਮੈਗਈਸਭਿਗਗਵਾਇਆ ॥
 ਮੰਨਿਐਨਮਉਪਜੇਸਤਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਉਪਜੇ
 ਰੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁਰਤੰਨੁਤੈਗੁਰੁਮੁਖਿਤਾਗਿਧਿਆਇਆ
 ਸਥਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਭਰਸਗੀਕੁਤਵੈਕੜੀਤੇਗਤਿਸੁਅਗੈ
 ਧੁਆਖਾ ਭੁਧੁਅਗੈਤਯੈਸਾਣੀ ਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ ਜੇਤਾਅ
 ਧੁਸਾਤੀਸਬਦੀਭਾਖਿਅਭਾਇਸੁਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤਾਏਤਅਖ
 ਧੁਸਭਤੇਰੀਵਰਿਅਈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਜੰਨਸਿਅਕਿਅਚਾਕਰੀ
 ਰੰਜਮੇਕਿਅਕਰ ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਦੇਖੈਵਰੋਵਰ ਜੇਚੁਪੈ
 ਰੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ ਇਕਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਠਿਰਿਦੇਖਤਿ
 ਰੰਗਰ ॥ ੧ ॥ ਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੇਦੇਵਣਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਧਧੁਰੀ
 ਰੰਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਉਪਜੇਨਾਮੇਮਤਿਤੋਈ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈ
 ਰੰਮੇਸੁਖਿਸੋਈ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਭੁਮੁਕਟੀਐਠਿਰਿਦੁਖੁਨਤੋਈ ॥ ਨਾਇ
 ਰੰਮੰਨਿਐਸਾਣੀਐਪਾਪਮਤਿਧੋਈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐ
 ਰੰਜਦੇਵੈਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਥਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਸਤਰਬੇਦਪੁ
 ਰਪੜਤਾਪੁਕਾਰੰਤਾਅਜਾਣਤਾ ਜਾਂਬੁਝੈਤਾਂਸੁਝੈਸੋਈ ॥ ੧ ॥
 ਰੰਐਕੁਕਨਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਜਾਂਤਉਤੇਰਾਤਾਂਸਭਕਿਉਮੇਰਾਤ
 ਰੰਗਤਿਉਵੇਤਿ ॥ ਅਧੇਸਕਤਾਅਧੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵੇਤਿ ॥
 ਰੰਐਭੇਜੇਅਧੇਸਦੇਰਚਨਾਗਚਿਰਚਿਵੇਖੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾਸਚੀਨਾਈਸ

ਚਪਵੈਧੁਰਿਥੇਖੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਥਾ
 ਲਖਿਅਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਾਥਿਓਕਿਉਪਾਈ॥ਭਾਈ
 ਰੰਜਨੁਵਰਤਦਾਰਵਿਅਸਭਠਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈ॥ਭਾਈ
 ਦਿਖਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਤਹਿਗੁਰਮਿਥੀ॥ਭਾਈ
 ਸਥੋਕਾਮ॥੧॥ ॥ਕਥਿਓਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਤੋਅਮੁਰਦੁ
 ਬੋਥਿਬੋਥਿਭਉਕਣਾਤਕਾਧਰਮੁਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿਨਜੀਵਦਿਅਪਾ
 ਤੀਮੁਇਅਮੰਦੀਸੁਇ॥ਲਿਖਿਅਓਵੈ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਓਇ
 ॥੨॥ ॥ਰੰਗਤੋਈਅਬਧੀਅਪੁਰਸਤਏਸਈਅਦਸੀਕਰ
 ਮਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਤਾਜੁ॥ਸਰਮਗਏਅਧਾਰਿਅਪਦੇਪਾ
 ਠਿਚਈਨਾਥਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਓਅਉਰਨਸਚਭਾਥਿ
 ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਹਰਿਭਸਮਥੇਪਨੁਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ
 ਥੋਈਬਹੁਭੇਖਕਰੇਦਰਮਾਤਿਅੰਤਕਾਰੀ॥ਸਾਤਿਬਸਬਦੁਨਉਦ
 ਮਾਇਅਮੰਤਪਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਥਾਥਚੁਭਰਮੁਤੋਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ
 ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੁਐਬਾਜੀਤਾਗੀ॥੧੪॥ ॥ਸਥੋਕਾਮ॥
 ਬਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਓਵੈਬਖੁਜੀਵਦੁਕਿਅਖੁਸੀਅਕਿਅਚਉ
 ਭਾਉਅੰਦਿਸੁਓਇਵਿਥੋਰਾਏਕਘੜੀਮਾਤਿਜਾਇ॥ਜੇਸਉਦਿਖਿ
 ਮਿਠਾਖਾਜੈਭੀਠਿਰਿਕਉਰਾਖਾਇ॥ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿਅਵੈ
 ਰਤਤਪਾਇਜਾਇ॥ਮਿਠਾਕਉਰਾਦਵੈਗੋਗਾ॥ਨਾਨਕਅੰਤਿਦਿ
 ਭੋਗਾ॥ਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿਬੁਧਿ
 ਸਿ॥੧੫॥ ॥੧॥ ॥ਕਪੜਕਾਠੁਰੰਗਾਇਅਗੰਗਾ॥ਧਰਮ
 ਕੀਤੇਬਗੋਬਗਾ॥ਸਾਦਸਤਜੋਕਰਿਮਨਖੇਝਾਇਅਭੈਸਤਪ
 ਧੁਕਤਦੁਕਤਾਇਅਗਾਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉਰਾਖਾਇਅਗਾਤਿਜਿ
 ਰੰਗਨਿਰੰਗੁਜਮਾਇਅਗਾਜੇਠਿਰਿਮਿਠਾਪੇਰੈਪਾਇ॥ਤਉਕਉਰ
 ਠਚੁਕਸਿਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਜਿਸਨਪਾ
 ਲਿਖਿਅਓਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਕੋਤਿਰਦੇ

६६५

ਤਿਤਰਿਅਮਚੁਗਇਆ ਤਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕ
 ਫੇਤੁਤਰਿਗਇਆ ਨਨਕਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਮਨੁਖੀ
 ਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭਕੋਈਤਿਖਸਮਕੋ
 ਮੁਸਕੁਕੋਤਇਉਕਮੁਪਥਾਏਖਸਮਕਾਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ
 ਖਿਅਪੁਪਥਾਣੀਐ ਚੁਗਨਦੀਸੈਕੋਇ ॥ ਨਨਕ ਚੁਗਮੁਖਿਨਮੁ
 ਆਈਐਸਤਿਛਾਆਇਆਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ਮ: ੧
 ਧਿਏਐਐਮੇਛਣਤਗੁ ॥ ਨਨਕ ਸਥਾਦਿਮਿਥੇਨਵਿਓਜੀਜਿ
 ਵਿਆਤਰਿਦਾਤਗੁ ॥ ੬ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈ
 ਤਿਏਨਉਉਗਵਿਆਇਆ ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੰਜਾ ਕਰੇਮੇਧੁ
 ਇਆ ॥ ਤਿਰਦਾਸੁਪੁਤਰਿਸੇਵਦੇਸੋਤਹਿਗੁਣਗਾਇਆ ਮੇਰੇ
 ਜੀਉਏਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਗਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਰੇ
 ਨੁਤਰਿਦਰਿਸੋਤਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥
 ਧਨਵੰਤਾਇਵਤੀਕਏਅਵਗੀਧਨਕਉਜਾਉ ॥ ਨਨਕ ਨਿਰਧਨਤਿਤ
 ਨੀਜਿਤਾਦਿਨਿਵਿਸਰੈਨਉ ॥ ੮ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸੁਰਜੁਚਰੈਵਿਜੋਗਿਨ
 ਘਟੈਅਰਜਾ ॥ ਤਨਮਨੁਰਤਾਭਗਿਕੋਈਤਰੈਕੋਜਿਏ ॥ ਸਭਕੋ
 ਫੁਕਅਖਇਕਤਇਨਬੰਮੀਐ ॥ ਨਨਕ ਵੇਖੈਆਪਿਫੁਕਕਢੇ
 ਚਤਿਪਵੈ ॥ ੯ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਮੁਨਿਧਨੁਏਜਿਕ
 ਤਰਿਧਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਚਨਣਾਅਨੇਰਗਵਾਇਆ
 ਤਪਾਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਤੋਇਆਇਆ ॥ ਨਨਕ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਐਨਉਪਾਈਐਮਿਥਿਨਮਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨਕੇਪਤੇਪੁਨੁਤੋਜਿ
 ਦਰਸਨੁਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਧਿਗਤਿਨ
 ਜੀਵਿਅਜਿਥਿਥਿਥਿਥਿਵੇਚਤਿਨਉ ॥ ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜਰੈ
 ਥਵਾਕੇਕਿਅਥਾਉ ॥ ਸਚੈਸਰਮੈਥਾਤਰੈਅਗੈਥਤਿਨਦਾਇ
 ਥਿਏਤਨਅਖੀਐਅਕਥਿਗਵਾਈਐਥਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀਸਤਿ
 ਵੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀਪਾਜਿਕੈਥੁਈਐਅਕਲੀ

੨੭੩

ਅਖੈਗੁਰੁ ਏਤੁ ਤਿਗਲਾ ਸੈਤਾਨਾ ॥ ਮ: ੨ ॥ ਜੈਸਕ
ਵੈਸਾ ਐਸੀ ਬਣੀ ਜਗਤਿ ॥ ਓਵਹਿ ਕਿਉ ਏਤੁ ਓਵਹਿ ਐਸੀ
ਐਸੁਗਤਿ ॥ ਜੇਓ ਸੁਇਏ ਸੋਫਲ ਪਾਏ ਤਾਂ ॥ ਨਾਕ ਕਹੀ ਐਸੁਗਤਿ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ
ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋਫਲੈ ਗੁਰਸ ਬਣੀ ਮਿਲਿਐ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਏ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੇ ਤੀਰਥਿ ॥ ਜਮਕਾ ਕੁਜੋ ਤਿਸ ਕਦੀ ਘ
ਟੁ ਬਲਿਐ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਅਨਾਠਿ ਰਿਗਗਥਿ
ਏ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ
ਅਨਧਿ ਅਨਾਇਸਨਾ ॥ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪ ਮਾਣੀ ਤੇ ਮੁ
ਖ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਜੁਗਤਿ ਯੋਤੀ ਸੁਗਤਿ ਚਉਕਾਤਿ ਕੁਕਰਣੀ ਓਇ ॥
ਭੋਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਥਾ ਤ ਕਦੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਉ ਮੀਨ ਮੁ
ਕੁਜੇ ਕਰੇ ॥ ਕਾਮ ਕੁਯੋ ਤਿਸਨਾ ਓਚਰੇ ॥ ਦਸ ਮੀਨ ਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇਠਾ ਕੋ ॥
ਦਸੀ ਦੇਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤ
ਮਨੁ ਮਨੈ ॥ ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਕਹੀ ਜੈ ਪੰਡੇ ॥ ਓਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖਾ ਕਿਅ
ਜੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੁਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗਾਇ ਸੰਚਤਿ ਬਿ
ਆਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੇਤੁ ਵਧਾਇ ਦੇ ਪਰਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਪੁਤ
ਰੇਨ ਵਿਸਤਾਰਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਾਇਆ ਮੀਨ ਏਅ
ਗੀ ਪਉਤਾ ਤਿਪਉਤਾਇਆ ॥ ਜੁਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਗੀ ਅਤਿ
ਮਤਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿ
ਦਾ ਗਵੈ ਗੀਤਾ ॥ ਕੁਖੇ ਮੁਖੰਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ ਮਖਟੁ ਓਇ ਕੈ ਕੰਠ ਪ
ਏ ॥ ਠਕੁਰ ਕਰੇ ਓਰ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਪੀਰ ਸਦਾ ਏ ਮੰਗਾ ਦੁਆ
ਰਾ ॥ ਕੈ ਮੁਖਿ ਨ ਬਗੀ ਐ ਪਾਇ ॥ ਘਾਬੇ ਖਾਇ ਕਿਉ ਤਬੁ ਦੇਇ
ਮਰੁ ਪਚਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਨੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੁ
ਧਰਿ ਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੇ ਓਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕ
ਧੇ ॥ ਏਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿ ਆਬੁ ਬੁਝਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਖ ਜਸੁ ਪਾਇ ॥ ਏਕ

ਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀ॥ਰਸੁਰਸੁਕਸਨਜਾਣੰਤੀ॥ਇਕਨਾਸੁਖਿ
ਨਾਕਲਿਸਰਅਖਰਕਭੇਉਨਲੰਤੀ॥ਨਾਨਕਸੇਸਅਸ
ਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੀਤੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਾਵਿਤ੍ਰਤੰਪੁਨਸੰਪੈਮਾਇਆ॥ਹਿਅਗਬਿ
ਚਦੇਦੇਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜੰਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇਦੇਤਿਜੰਤ
ਅਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖੰਨਦਰੀਅਵਦਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾਇ
॥ਨਾਨਕਭਗੁਤਾਂਤੁਚਿਤਿਨਾਵਈਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
॥੨੨॥ਸਭਕੁਮਾਰ॥੪॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਭਭਗੀ
ਸਬਾਦਿਜਿਨਾਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗਿਉਕੁਟੰਬਮਹਿਸਯਸਮ
॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੇਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮ॥੪॥ ॥ਗੁਣਤੰਮੇ
ਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਾਇਓਸਚਿਦ
ਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਅਗਨਲਗਈਮਨਤਠਿਅਵੈਜਾਇਜੇਰਿ
ਖਅਗਾਭਰੇਤਾਂਦਸਵਿਖਾਪਿਥਾਭਾਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕੀਜੇ
ਚਾਕਰੀਜੇਚਲਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰਮ
ਸਤਜੇਗਏਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੈਮੋਕਿਮਿਦ
॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਨਮਭੁਕਕਭਾਵਦੇਕਰੁਣਪ
ਗੜਮੰਦਗਚਕੀਰੀਅਕਿਭੁਸਾਬਿਨਜਾਈ॥ਸੋਇਨਸਾਖਤਪੁ
ਗਾਇਗੁਇਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਥਤੀਤਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰੀਬੁ
ਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜਦੇਵੈਤਿਸਤਿਨਜਾਣੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ
॥ ॥ਸਭਕੁਮਾਰ॥੩॥ ॥ਪਤਿਪਤਿਪਤਿਤਮੋਨੀਬਕੇਦੇਸੰਤ
ਵਿਖਕੇਭੇਖਧਾਗੀ॥ਦੁਜੈਭਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਗਾ
ਗੀ॥ਮੁਰਖਅੰਧੇਤ੍ਰੇਰੁਣਸੇਵਨਿਮਾਇਆਕੇਬਿਉਤੀ॥ਅੰਦੀ
ਉਦਰੁਭਰਣੈਕੈਤਾਈਪਾਠਪੜਹਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਸਮੁ
ਜਿਨੇਉਏਵਿਚਤੁਮਾਗੀ॥ਨਾਨਕਪੜਣਗੁਨਣਾਇਕੁਨਉਤੁ
ਬੀਚਾਗੀ॥੧॥ਮ॥੩॥ ॥ਨਾਂਗੋਅਵਣਾਂਗੋਜਾਣਤਿਗੁਰੁ

ਵਿਅਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਥੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁਕਿਸੇਸਿ
 ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਵੈਸੁਭਾਣਮੈਸਤਜੇਤਰਿਗੁਪੀਜੈ ॥ ਨਨਕੁਖਦਾ
 ਨਦਾਸਥਾਤਿਹੁਸਨਾਗਮੁਰਵੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗਾਇਕਾਇ
 ਸੀਗਾਬਤੁਗੰਤਿਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਠਿਅਪਤਿਰਹਿਧਰ
 ਈ ॥ ਬਾਲਸੁਧੇਦਦੁਲੀਚਿਅਥੁਸਭਾਬਣਾਈ ॥ ਛੁਪੁਖਾਣਦੁ
 ਭਗਣਗਾਰਥੈਗਰਬਾਈ ॥ ਨਨਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਬਰੇਚਰਾ
 ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਥਕੁਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਤਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸਮਾ
 ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਬਈਗਾਇਕਾਇ ॥ ਛੁਪਿਧਰੁਕੀਸਤਜਿਸੁਭਾ
 ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਅਮਨਿਅਇ ॥ ਸੇਕੀਠਿਬਰੇਜਿਭੰਨਿਘੜਾਇ
 ਜੈਪੁਰਿਮਿਥੇਸੇਤੁਇਆਇਮਿਥਾਇ ॥ ੩ ॥ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁ
 ਵਿਅਕੀਜਪੁਜਾਪਤਿਤੋਗਿ ॥ ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੈ
 ਰੇ ॥ ਨਾਮੁਨਦੀਸਕੈਧੁਠੈਬਾਛਚਿਤੋਗਿ ॥ ੪ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਥਾਤਿਨਾਮੁਮਨਿਅਸਥਿਰਜਗਿਸੋਈ ॥ ਡਿਰਦੈਤਰਿਤਗਿਚਿਤਵੈ
 ਜਾਨੀਕੋਈ ॥ ਰਮਿਗੰਮਿਤਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਰਿਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜ
 ਸਕਾਬਾਨੀਰਮਭਮਭਾਖੋਈ ॥ ਨਨਕਾਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਅਇਆ
 ਮਾਪਦੁਤੋਈ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਥਕੁਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿ
 ਕੁਕਰਮੁਕਮਾਵਤਿਤੋਗਿ ॥ ਨਨਕਾਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਤਿਜਿਉਸੰ
 ਧੈਪਰਿਚਰਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਪਰਤਿਸੁਤਵਹੀਅਕਾਸੁਸੁਤੰਦਾਜਪਾਇ
 ਤਰਿਨਉ ॥ ਨਨਕਾਨਾਮਵਿਦੁਇਆਤਿਤਤਖਾਵਤਿਕਾਉ ॥ ੭ ॥ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਨਾਮੁਸਥਾਤਿਭਾਉਕਰਿਨਿਜਮਤਈਵਾਸਾ ॥ ਓਇਥੁਤਜਿਜੋਨਿ
 ਅਵਾਨੀਠਿਰਿਤੋਤਿਨਬਿਨਾਸਾ ॥ ਤਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਵਿਰਤੇਸਭਮਾਸਗਿ
 ਨਾ ॥ ਤਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ ॥ ਓਇਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ਮੇਲਿਅਨਾਨਕਤਰਿਪਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਥਕੁਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਜਿਚਰੁ
 ਮਨੁਖਤਰੀਵਾਚਿਤੋਤਉਮੈਥੁਤੁਅਤੰਕਾਰਾ ॥ ਸਬਦੇਸਾਤਨਅਵਈ
 ਮਾਥਗੋਧਿਅਗੁ ॥ ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈਤਿਸਕੀਖਧਿਖਪਿਤੋਇਖੁਆ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਤੀ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਸਿਰਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਥ ਦਰਖੈ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਮ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋਖ ਸਮੇਤ ਏ ॥ ਆਪੇ ਥਖ ਸੈ ਮੇ ਥਿਲੇ ਆਪੁਰ
ਮਿਥਿ ਆਕ ਦੇਨ ਵੀ ਏ ॥ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਸੋ ਬੁਝ ਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਵਿਚਿ ਤੈਸਨ ਮੁਖ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਭਰਿਨਾ ਮੁਕ ਦੇਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਯ
ਭਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਥਿਕਾਰ ਮੁਨਰ ਸਭਿਲ ਦੇ ਬੁਝਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਥਿਕਾਰ
ਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀ ਐ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਗਥੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਭਰਿਨਾ ਮਿ
॥ ੩ ॥ ॥ ਸਥ ਕਾਮ ੩ ॥ ਵਿਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖ
ਜੰਮ ਤਿਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਮੰਠ ਗਉਥੀ ਪਾਈ ਅਨੁ ਬੁਝੁ ਜੈ ਭਾਇਵ
ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿਨ ਮੁਸਕ
ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨ ਨ ਮੁਧਿ ਆਇ ਤੁ ਅੰਤ ਰਿਜਿ ਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮਖਦੁ
॥ ੧ ॥ ਮ ੩ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਮੰਨਿ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸ ਚਮਰਣਾ ਸਿ
ਪੰਧਾ ਕਰਤਿ ਆਜਨ ਮੁਗਾਇ ਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖ ਸਤੁ ਮੁ
ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਜਿਨ ਪੁਰ ਬਿਥਿਖਿ ਆ ਕਰਮੁ ॥ ਪਉੜੀ
ਥੇ ਖਾਪੜੀ ਐ ਭਰਿਨਾ ਮੁਠਿ ਰਿਥੇ ਖੁਨ ਤੋਈ ॥ ਪੁਥਿਨ ਸੁਕੈ ਕਉ
ਸਦ ਢੋਈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਭੁਮਿ ਥੇ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕ ਨਿਤ ਤੋਈ ॥ ਪੁਰੇ
ਤਉ ਪਾਇ ਆਪ ਤਿ ਪਰਗਟੁ ਢੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਯੁਨੀ ਦ
ਦੇ ਮਿਥਿ ਆਤਰਿ ਸੰਧੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਥ ਕਾਮ ੩ ॥
ਤਿ ਆਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਤੁਸੁ ਖੁਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਈ
ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ੩ ॥ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਥੀ ਐ ਨ ਮੁਨ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਥੈ ਬੁਝਿਨ ਆਵਣੁ ਤੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਰਿ ਐ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਦੋਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਨਿ
ਜਾਚੈ ਦਨੁ ਤਰਿ ਦੇਤੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਅਸੁ ਦੇ
ਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨ ਪਲੁ ਪੜੀਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਮਾਇ

ਸਿਦਿਖਾਇਆਗਵਿਗਤਿਅਸੁਭਖਾਇ। ਸੁਤੇਅਭਾਪਿਉਰਾ
ਦੇਇ। **ਸਿਵਲਾਇ। ੨੫॥** **॥ ਸਲਕੁ ਮ ੩ ॥**
ਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਭਿਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕੁਪੁਅੰਤਕਾਗਥਾਉਕੁਥ
ਜਾਣਨੀਸਦਾਚਿਤਵਹਿਥਿਕਾਗਦਰਗਤਥੇਖਾਮੰਗੀਐਥੇ
ਕੁਹਿਅਗਥਾਯੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨਅਧੇਕਰੇਥੀਚਾਗਾਨਾ
ਮਨਅਖੀਐਸਭਵਰਤੈਆਪਿਸਚਿਅਗਾ॥੧॥ **ਮ ੩ ॥** ਤਰਿਗੁ
ਪਤਿਨਿਅਗਾਧਿਅਜਿਨਕਗਮਿਪਰਾਪਤਿਓਇ। **ਨਾਨਕ** ਤਉਬਲਿ
ਗੀਤਿਨਕਉਜਿਨਤਰਿਮਨਿਵਸਿਅਸੋਇ॥੨॥ **॥ ਪਉੜੀ ॥**
ਸਕੇਸਭਕੁਥਤੁਜੀਵਦੁਜਾਣਿਅਗਾਨਿਤਜੀਵਦਕਉਚਿਤੁ
ਜਮੰਧਪਸਵਾਰਿਅਗਾਵਲਵੰਚਕਰਿਉਪਾਵਮਾਇਅਤਿਰਿਅ
ਥਾਜਮਕਾਠਾਨਿਤਥੇਸਾਸੁਆਵਘਟੈਥੇਤਾਥਿਅਗਾ॥੩॥ **ਗੁਰਸ**
ਦੀਉਥਰੇਤਰਿਗੁਰਖਵਾਥਿਅਗਾ॥੩॥ **॥ ਸਲਕੁ ਮ ੩ ॥**
ਪਰਿਪੰਡਿਤਵਦਵਖਾਣਦੇਮਾਇਅਮੰਤਸੁਆਇ। ਤੁਜੈਭਾ
ਮੁਵਿਸਾਰਿਅਮਨਮੁਰਖਮਿਥੈਸਜਾਇ। ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੇ
ਸੇਵਨੀਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇ। ਜਮਕਾਠਾਤਗਥਤੁਨਕਟੀਐਫਿਰ
ਰਿਅਵਹਿਜਾਇ। ਜਿਨਕਉਪੁਰਥਿਥਿਖਿਅਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿ
ਤੇਨਾਇ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਅਇਦੇ। **ਨਾਨਕ** ਸਚਿਸਮਾਇ॥
ਮ ੩ ॥ **॥ ਸਚੁਵਣਜਤਿਸਚੁਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਾਣੀ**
ਗੁਰਕੇਭਾਣੇਜੇਚਲਹਿਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਅਸਾਵਿਚਿਅਤਿਦੁਖੁਪਣਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤੁਲਾਇਅਗੁ
ਮੁਖਿਭਏਨਿਰਾਸਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਅਗਾਵਿਚੇਗਿਰਤਉਦਾਸਅਥਿ
ਤਥਿਵਲਾਇਅਗਾਭਿਨਾਸੋਗੁਵਿਜਗੁਨਵਿਅਪਈਤਰਿਭਾਣਕਾ
ਆ॥ **ਨਾਨਕ** ਤਰਿਸੇਤੀਸਦਾਗਵਿਗਤੇਧੁਰਿਲਏਮਿਥਾਇਅਗਾ॥੩॥
॥ ਸਲਕੁ ਮ ੩ ॥ **॥ ਪਰਾਈਅਮਾਣਕਿਉਰਖੀਐਦਿਤੀਤੀ**
ਉਇ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਖੈਟਿਕੈਤਰਖੈਪਰਗਤੁਨਤੋਇ। ਅਨਿਵ

ਸਿਮਾਣੁ ਕੁਪਾਇ ਆਪਰਿ ਘਾਹਿ ਵੇਰ ਦਿਜਾਇ। ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਰਖਾਨਾ
ਅਛਨ ਪਥੈ ਪਾਇ। ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖਾਨਾ ਆਵਈ ਤਾਂ ਪਰਖੀ ਆਵੈ
ਥਾਇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਰਖਾਇ। ਜੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾ ਆਇ ਤੁਝਾਏ ਤਾਂ ਵਰੁ ਭਾਇ
ਥੈ ਪਾਇ। ਘਰਿ ਤੋਂ ਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਚੁਕੁ ਸੁਰ
ਸਬਦੁ ਸੀਤ ਭੁਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੰਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕਹਿ
ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੈ ਮੁਗਧੁ ਆਪੁ ਗਣਏ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ॥੧॥ ਮਾਤ੍ਰ ॥ ਮਾਤ੍ਰ
ਤੁਭਾਇ ਆਮਿ ਆਤਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਸਰਸੇ ਸਜਦੁ ਸੰਤਪਿ ਆਸੇ
ਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਭੁ ਜਤਿ ਕਥੁ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ। ਅੰਤਰਿ ਸਰ
ਗਵਿ ਅਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਸ ਗਲੇ ਭੁਖਨਿ ਵਾਰੇ। ਤਰਿ ਸੁਖ ਦੁਖ
ਥਾਤੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਭਿਰਧਾਰੇ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀ ਬੀਕਿ
ਜਿਸ ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ। ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀ ਮੇਰਾ ਧੰਨ
ਰਣਗਾਤਿ ਪਏ ਗੁਰਦੁ ਆਰੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਤੇ ਬੇਰੇ ਮੁ
ਜਲ ਦਰਬਾਰੇ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੈ ਬ
ਮਿਲਿ ਮੁੰਦਵ ਪਾਇ ਆਪੁ ਤਕ ਲਿਜੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੇ
ਆ ਦੇ ਸਿ ਪਰਦੇ ਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਇ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ਆਇ
ਗਵਿ ਰਧੁ ਕੰਸ ਕੇ ਨ ਥਾਰਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਭੁ ਨ ਵੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਮੁਹਿ
ਗਿਦੁ ਖੁ ਪਾਇ ਆ॥੩॥ ॥ ਸਬ ਕਾ ਮਾਤ੍ਰ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਤੁਨਾ ਮੁੰਦੈ ਜਿ ਤੁਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ। ਤਿਸ ਨਾ ਮੁਖਿ ਨ ਭਵੈ
ਸੈ ਮਨੀ ਆਇ। ਬਿਨ ਨ ਵੈ ਜਿ ਤੁਰਖਾਣਾ ਤਿਤੁਰ ਗੁਲ ਗੈਤੀ
ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਭਾ ਤੁਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ਮਾਤ੍ਰ
ਜੀ ਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀ ਉਸ ਬਦੁ ਤੈ ਜਿ ਤੁਸਤਿ ਮਿਲਾਵਾਉਇ। ਬਿਨੁ
ਦੈ ਜਗਿ ਆਰੇ ਰੁਤੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਤੈ। ਪੰਡਿਤ ਮਨੀ ਪੁਰਿ
ਥਕੇ ਭੋਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਗਇ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਕਰ ਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੈ॥੪॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਇਸਤੀਪੁਰਖੈ ਅਤਿਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇ
 ਇਸਦਾ ਸੁਭ ਕਿਉ ਚਲ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਭਾਇਆ ਕਿਉ ਰਹੀ
 ਬੁਝਿ ਗਿ ਕੋ ਕਢੁ ਓਧਾਇਆ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਕ
 ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ
 ॥ ਸਲੋਕਾ ਮੁ: ੩ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਗੁਰ
 ਭਉ ਤੇ ਅਪੁਰਾ ਭਭਲਤ ਰਿਸੁ ਧਿਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿਨ ਲਗੈ ਪਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਗਾ ਮੋਖਦੁ ਆਗੁ ॥੧॥
 ਅਪੋਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੋ ਬਖਸਣੁ ਆਗੁ ॥੧॥ ਮ: ੪ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ
 ਨਾਨਕੀ ਵਡਾ ਵੇਸੇ ਸੇ ਸੇ ਨਾ ਬਿਦਾ ॥ ਤੇ ਸੁਆਸੇ ਉਕਿਉ ਸਨਹੁ ਸੀ ਐ ਜਿਸਾ ਹਿ
 ਗੀਰਿਦਾ ॥੨॥ ਮ: ੪ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਭਿਮਾ ਭਿਮਾ ਹਰਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਆਇਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸੁਭ ਚੁਕਾਇ ਸੀ ਮੀਹੁ ਵਠਾ ਛਹ ਬ
 ਭਾਇ ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀ ਆਵ ਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹ ਭੁਲਾਇ ॥
 ਅਤਿ ਤਬੁ ਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਆਪੋ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸਾ ਹਿ
 ਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨ ਹੁੰਦੇ ਅੰਤ ਲਏ ਫਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਅ
 ਭੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦੇਸੇ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਕਮੀ ਬਿਨਾ ਮੁਅਗਾਧਿ ਆ
 ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਾਚਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗਰਿ
 ਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ॥
 ਪੁਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਆ ਭੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ
 ਆਭੁ ਨ ਥਾਪੈ ਥਾਪਾਈ ਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪੁਗਾ ਸੁਭਿ ਨ ਮਨਿ
 ਵਲਾਈ ਆ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਓਸ ਦੀ ਗੀਸ ਸਿਰਿ ਥਾਈ ਪਾਈ ਆ ॥
 ਅਪਾਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੁਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਆ
 ॥ ਸਲੋਕਾ ਮੁ: ੩ ॥ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰ ਵਹੁ ਤੈ ਰਿਸੁ ਨਾ ਬਿ
 ਅਦਪਤ ਚਲਈ ਨਹੁ ਜਤਿ ਕਰਦੀ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਭੋਰਿ ਸਰਣਾਇ
 ਵੇ ਮਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗਾਈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀ ਐ ਜਿਸਾ ਚਿਹਤੈ ਬਿਵਲਾਇ

॥१॥मा॥३ ॥दातिजैतिमभसुहतिउगी॥
पुउरिमेमेगी॥अउकरमकमावडिउठमडिउठिअये
नचुकेढेगी॥ननकआपिकराएकरताजैतिमुभवेसारीगए
गी॥॥॥ ॥पठिरीमः५॥सचुषाटासचपैतसमरा
यरागुगपुगेमेसाएअपुबदेवडउरा॥अगुपुगति
गिअजपिअनीरकरा॥सायुसंगतिअगिअतिअने
॥ननकसिठतिमसाउकरेपुभकाजैकरा॥३५॥सल्लेकुभ
सभेजीअसमलअपटीमिउरिकरा॥अनुपटीमुचुप
उपुदासदुभंतिउरा॥अरदासिसुटीदातागिउरीसिसं
॥अेवउकंठिअगाएअपदासभउरा॥ननकमुपिअदि
सठसुपुग॥॥मः५ ॥दुठेमेपसुटावडेउकमुकित
तारि॥रिजकुपिपा॥॥नुअगसाठादिपटीसंसरिउरा
रिअउंरिअसिमरतअगमुअपरा॥करिकिगपपुभअप
चेसिरजसडाग॥कीताअरुतिमैकरति॥ननकसदसिठ
॥पठिरी॥ ॥वराअपिअगमुपैवरीवरिअदि
सबदीवेपिदिगसिअअंतगिसंतिअणी॥सुअपेअं
तदाअपेउं॥अपिना॥सभनवीअनुसभउकमि
डी॥ननकउरिभावेसैकरेसभचखैरजाणी॥३६॥१॥
सल्लेकुदगनालि॥७४॥ सारंगकाजुमला॥चउपरे॥१५॥
असटपटीआ॥८॥ वारा॥१॥ जुमला॥१६॥

Handwritten text in a vertical column on the left margin, likely in Persian or Arabic script.

॥ असटपदी॥ मडला॥ ३॥ पारि॥

६८८

१ कर्मउद्वेगमात्रिगुणपणीअ
२ छेदबादीजगुद्वेगउदावेगुद्वेग
३ उरिउरिदिपाकवेगुद्वेगुद्वेग

॥ अष्टा॥ मडला॥ ४॥ पारि॥

६८९

॥ १॥ प्रीतमप्रेमभगतिवेदते

॥ अष्टा॥ मडला॥ ५॥ पारि॥

६९०

॥ १॥ अप्रीतिअपुसाजिअपुपुषाजि

ਸੋ ਸੋਗਤੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖਾਨੰ ਰਤ ਉਨਿ ਰਵੈ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਲਗੁ ਮਾ॥੧॥ ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧॥ ॥

ਪ੍ਰੀਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇ ਅਭੈ ਮਰਣਾ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਅਗੋ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਨੀਰਤਣਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤੁ
ਅਨੀਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਤੁ॥ ਰਤ ਉ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਤਿ ਤੁਧੁ ਕਿਐ ਦੇਵਤਿ
ਨਿਭੇ ਵਤਿ ਰਤਿ ਨੀਤੀ॥ ਤੁੰ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਸਭਨ ਕਾ ਜੀ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਤਿ ਸਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਤਿ ਸੇਈ ਸੁਚੇਤਤੀ॥ ਅਤਿ
ਸਾਮੁ ਜਪਤੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਥੇਤਤੀ॥ ਜੇਤੀ ਰਤਿ ਕਾਇ ਅਸੁਖੁ ਤੇ
ਭੇਤਤੀ ਦੇਤੀ॥੧॥ ਕਰਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਰੁ ਤਿ ਕੇਤੀ॥੧॥
ਮਲਗੁ ਮਾ॥੧॥ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੁ ਉਗਰ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ

ਵਰੁ ਅਇਸੇ ਮਲਾਵੈ॥ ਸੁਣਿਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਲਾਗਤੀ ਗੁਣਾਵੈ
ਕਸੁ ਘਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁੰਦ ਸੁਣਨੀ ਹੀ ਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਤੀ ਮਨੁ ਹਰਿ
ਭੀਨਾ॥ ਰਤ ਉ॥ ਸਤ ਜਸੁ ਖੀਵਰੁ ਕਮਾਇ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮ
ਨੀ ਅਗਾਠ ਰਿਵਰੁ ਨਾ ਰਿਭਈ ਸੋਭਾਇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿ ਆ॥੨॥
ਵਗੁਦਤਿ ਅਗਿਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਾਥਿ ਰਵਰੁ ਸੋਭਾਤੀ ਸੋਗੁ ਵਿਜ
ਤਿ ਸੁਕ ਦੇਣਾ ਏਤ ਰਿਪੁ ਭਿਅਪਟੀ ਕਿਧਾ ਕਰੀ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨੀ ਮ
ਨ ਚਲੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਟ ਗਤੀ॥੧॥ ਕਰਾ ਮੁਨਾ ਮੁਜ ਪਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਨ
ਗਾਇ ਸਚੁ ਸਤੀ॥੪॥ ॥੨॥ ॥ ਮਲਗੁ ਮਾ॥੧॥ ॥

ਚੀ ਸੁਗਤਿ ਨਾਮਿ ਨੀਤੀ ਰਿਪੁ ਤੈਤਰੇ ਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇ ਆ॥ ਪਰਧਨ ਪਰ
ਰਤਨਿ ਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨੀ ਭੈ ਕਪਟ
ਰੋਟੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇ ਆਮਾਇ ਆ॥ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਰਹੀ ਮਾਰਿ
ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ॥੧॥ ਮਨਿ ਰਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਆ॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ
ਭੋਖ ਬੁਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਰਤ ਉ॥ ਭੀਰ ਬਿਭੇਚੁ ਨੀਵਾਰਿ
ਭੇਤ ਰਿਕਾਨ ਮੁਨ ਭਾਇ ਆ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਤ ਰਿਤਿ ਆਗਿ ਅਜਤ
ਰਤੀ ਆਇ ਆ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤਤੀ ਤੇ ਉਤਤੀ ਮਾਨਿ ਸਮਾਇ ਆ॥

ਅਧਕਸੁ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਤਨੁ ਪਾਇਆ
ਤਿਹਤ ਸਿਗੁਣਗਾਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਅਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ਖੋਜੀਉ ਪਯੋਗ
ਨਸੈ ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਕਰਤਾਗਾ ਤਮਨੀ ਚੰਤੋ ਤੇ ਟੀਕਮਤਿ ਕਰੇ
ਸਵਾਰਣਾਗਾ ਅਤਮ ਚੀਨਿਤ ਤਾ ਤੁਤਰਾਣ ਸਚੁ ਤਰੇ ਤਾਰਣਾਗਾ
ਥੈ ਸਿਸੁ ਬਾਨਿਕ ਤੰਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਅ ਕਿਅ ਕਬਊ ਅਪਾਰਾ ਅਯੁਕਤ
ਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੁਨਾਖਾ ਨਾਬਣਾਗਾ ਕਿਸੁ ਪਾਇਦੇ ਖਿਕਤਿ ਤੁਨਾਖਾ
ਭਿਜਾ ਚਕਤੁ ਦਾਤਾਗਾ ਭਗਤਿ ਤੀਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖੁ ਨਾਮੁ ਮਿਥੈ
ਗੰਗਾ ॥੧॥ ॥੩॥ ਮਲਾਗੁ ਮਾ ॥੧॥

ਰਕਾਸਾ ਦੁਨ ਜਾਨੀ ਅਸਾ ਬਿਬਖ ਬਦਨ ਰੁਮਝਾਨੀ ਭਈ ਨਿਰਸੀ ਕਰਮ
ਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਰੁਝਾਨੀ ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਪਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਪਰਿ ਆਇ
ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਆਇ ਮਿਥਾਇਆ
ਓ ॥ ਨਉ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਾਦਿ ਨ ਭਗਤਿ ਸੁਤਾਵੀ
ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਆਗੁ ਗਿਜੁ ਗਿਭਗਤਿ ਸੁਤਾਵੀ
ਵਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੁਮੇਰਾ ਤਉ ਤੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਯੋਗਿ ਜਾਪ
ਅਬਤੁਰਿ ਨ ਭਵ ਜਲਿ ਠੇਕਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਤਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੈ
ਨਸਾਚੁ ਸੀ ਗਾਰੋ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਾਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨ
ਗੰਗਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ
ਗਮੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

॥ ਮਲਾਗੁ ਮਾ ॥੧॥ ॥ ਪਰਦਾ ਪਰਧਨੁ ਪਰਥਮੁ
ਖੈ ਬਿਕਾਰਾ ਦੁਸਟ ਭਉ ਤਜਿ ਨਿਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕੁਪੁਰੁ ਚੰਡ
ਲਮਾਇ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਭੀਤਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦੇ
ਗੁਰਕਾਸ ਬਦਰਤਨੁ ਆਚਾਰੁ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਉ ਸਮਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ਖੁਰਬ
ਸਗ ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਗਤਿ ਨਾਮਿ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਪਿਤ
॥੨॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਲਾ ਤਹਿ ਨ ਆਪਾਤਿ ਗੁਰਦਾਤਾ ਦੇਵਣਾਗੁ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਗੁ ॥੩॥ ਕਾਇ ਅਸਤ

ਧਰੁ ਧਰੁ ਤਰਿ ਕਾਤਿ ਸੁਮਤਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ **ਨਾਨਕ** ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿ ਭਿਉ
 ਧਰੁ ਧਰੁ ਮੇਲਣ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰੁ ਮਤਲਾ ੧
 ਵੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾਇਆ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭ ਗਾਂਤਿ ॥ ਜੰਮਤਿ ਜੀ
 ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਉ ਸੁਰਤ ਪੰਡਿਤ ਤਕਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੈ ਭ
 ਯਾਇ ॥ ਅਦ ਰੰਠਾ ਕਿਉ ਕਤ ਟੁਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਐ ਕਰਿ ਭਾਖਿ ਵਖਾਣੈ
 ਜਾਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਉਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਤਿ ਭੈ
 ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਤ ਵਾਜੈ ਜੈ ਪੈਤਿ ਆਇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਉ ॥ ੨
 ਬੀਬਦ ਨੀਰ ਤੈਨੇ ਭਗਤਿ ॥ ਸੋਭੁ ਹੈ ਤਵੈ ਜਿ ਸੁਦਾਤਿ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਭੀਤਰਿ
 ਵਲਾਇ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਾਤਿ ਕੁਈ ਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ
 ਤਕ ਕਤ ਟੁਕਤੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਤੋਇ ॥ **ਨਾਨਕ** ਪਾਣੀ
 ਪਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਮਾ ॥ ੧ ॥ ੫੮੨ ॥

ਭਵੇ ਭਵੇ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤ ਵਾਰਜ ਮਝਤ ॥ ਇਕੁ ਦੁ
 ਭੁਖੁ ਗੋਤ ਨਿਧਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦੁਰਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚਤੁਰੈ ਦੁਖੁ ਗੁਣੇ ਸਹੀਰ ॥ ਐਸਾ ਦੁਰਲਾਭੀ ਗਰਤਉ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿ
 ਰਕੀਏ ਸਭਗਾ ॥ ਤਾਤ ਨਿਉ ਠਿਖੈ ਏਹੋ ਗਾ ॥ ਮਨ ਅਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾ
 ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦੁਰਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦਨ ਕਾਛੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ ਮਾਣਸ ਕਾਛੁ
 ਖਟ ਮਤਿ ਸਾਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਾਇ ਐ ਕਾਇਆ ਛਾਇ ਪਾਇ ॥ ਤਾਕੈ ਪਾਏ ਕੋਇ
 ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਤੰਬੂ ॥ ਜਿਸ ਮਤਿ ਨ ਮੂਨਿ ਰੰਜਨ ਅੰਬੂ
 ਦੁਖ ਗੋਸਥਿ ਗਾਇਆ ਗਵਾਇ ॥ **ਨਾਨਕ** ਭੁਟਾ ਸਿਸਾ ਚੈਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਮਾ ॥ ੧ ॥ ੫੮੨ ॥ ਦੁਖੁ ਮਤੁ ਗਮਾ ਰਤੁ ਤਰਿ
 ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਸਿ ਫੁਟ ਬਿਦਨਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭੋਤੁ ਨ ਥੀ ਜੈ ਦੇਤਾ ॥ ਅੰ
 ਭਾਇ ਜਮੁ ਮਰੈ ਠੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਦੁਰਲਾਭੀ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਖਯੋ ਤੇਰੇ ਜਾ
 ਵੈਕਾਰ ॥ ਰਤਉ ॥ ਰਾਜ ਮਾਭੁ ਜਬਨ ਸਭ ਭਾਵਾ ॥ ਰਬੀ ਫਿਰੀ ਦੇਦੀ ਸਤਿ ਥਾ
 ਦੇਤਨਾ ॥ ਉਨ ਤਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ਚਿਥੈ ਦਿਤੁ ਏਥੇ ਸਭ ਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਦੁ ਕਰਿ ਸ
 ਚਿੰਤਿ ਸਨਾਧਿ ਉਤੇਲਾ ॥ ਕਮੁ ਕੁੰਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲਾ ॥ ਤੰਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ

੬੧੯

ਪੁਰਾਣ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੱਪ ਰਵਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਗੁ ਮੁਖੀ ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਥਿਖਿ ਆਏ ਤੁਨਿ ਧਨੁ ॥ ਸੇ ਧਨ ਵੰਤ ਦਿਸਾਇ ਪਰਿਜਾਇ ॥
 ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ॥ ੨ ॥ ਗੁਮ ਲਾਗੁ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥
 ਬਾਗੇ ਕਾ ਪੜ ਥੋਲੈ ਥੋਲੈ ॥ ਲੰਮਾ ਨ ਕੁ ਕਾ ਲੋ ਤੇਰੈ ਨੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ॥
 ਅਭੈ ॥ ੧ ॥ ਉਰਾਂ ਉਰਿ ਚੜ੍ਹਾਂ ਅਸੁ ਮਾਨਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰਿ ਬੰਨੈ ॥
 ਜਲਿ ਬਠਿ ਰੁਗਾਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ ਬਨ ਬਨੰਤ ਰਿਸਾਹਿ ਬੁਧੀਰ ॥
 ਨੁਸ ਜਿ ਦੀਯੋ ਥਿਖੰਭਾ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਾਨ ਉਰੈ ਕੀਰੰ ॥ ਨਦਰਿ ਕੋ ॥
 ਧੀਰ ॥ ਜਿਉ ਵੇਖਾ ਲੋ ਤਿਉ ਵੇਖਾ ਧੀਰ ॥ ੩ ॥ ਨਈ ਤੁਨੁ ਜਾਇਗਾ ਜਾਇ ॥
 ਭਾਪਉ ਏ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨ ਬੰਧੁ ॥ ਨਨ ਕ ਕਰਮੁ ਤੈ ਜਪੀ ਐ ॥
 ਗੁਮ ਲਾਗੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਤੁ ਸਹੀਰੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ੨ ॥

॥ ਗੁਮ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਮੁਖਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੨ ॥
 ਗਿਰੰ ਕਰੁ ਅਕਾਰੁ ਤੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤ ॥
 ਪੇਵੇ ਥੈ ਜਿ ਤੁਭਾਵੈ ਤਿ ਤੁਲਾਏ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਤੁ ਵਰਿ ਆਈ ॥
 ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥
 ਏਤੁ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਪਾਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵ ਦਿਅ ਮਰਿਹੀ ਐ ॥ ੨ ॥
 ਪਰੈ ਪਰਿਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਤੇ ਸਾ ॥ ਏਤੁ ਰਿਗੁ ॥
 ਅਜਿਗੇ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇ ਅਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਤੁ ਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾ ॥
 ਦੀਏ ਕੋ ਜਾਣੈ ਚੁਕੋ ਮਨੁ ਤੁ ਅਦੇਸਾ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਦੀਨੁ ਮੁਖ ਅਵੀ ॥

ਅਚਿਤ ਕਰਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ਤੁਹਾਇ ਆਯ ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕਾ ਸੇਵਕ
ਤੁਮਾਗੀ ॥ ਏਕ ਨਿਧਾਨ ਦੇ ਤਿਤੁ ਅਪਣ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਵਖਾਈ ॥੩॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਤੁ ॥ ਕੇ ਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਰਾਜੀ
ਜਿਉ ਪਰਿਠੇ ਨੁ ਬੁਝ ਬੁਝਾ ਤੇ ਸਾਇਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਿ ਸਤੇ ਤੇ ਅਤਿ ਸਤਿਸ
ਏ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ॥੧॥ ॥ ਗੁਮ ਲਾਗੁ ਮਾ ॥੩॥ ॥੫੨॥
ਦੀਤੁ ਕਮੁ ਪਥਾਇਆ ਸੇਮੇ ਥੇਤੁ ਮੈ ਸਥਾਇ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ
ਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਤਰਿ ਵੇਖ ਦੇ ਗੁਰ ਕੇ
ਕਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇਤੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ
ਵਦਾਜਿ ਸੁਖ ਸੇਤਿ ਸੁਖਿ ਘਨੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ਗਤੁ ॥ ਵੈਗੁ ਦਸ ਭਾਧਾਤੁ
ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਤੋਵਈ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਤੁ ਸਾਇਬ ਭਾਵੈ ਸੋਝੀ ਐ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਠਿਗਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟਿ
ਐ ਮਨ ਮਰਿ ਰਤੇ ਤਰਿਨ ਮੁਵ ਸੈਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ
ਗਣ ਕੇ ਬੁਨਜਾਇ ॥ ਚਉਥੇ ਪਾਇ ਵਾਸ ਤੋਇ ਆਸ ਚੈਰੇ ਤੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ਮੇਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੈ ਕੀਮਤਿ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦ ਬੁਝੀ ਐ ਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਥਾ ਤਿਤੁ ਤਰਿ ਦਰਿ ਸੇ
ਰ ਪਾਇ ॥੪॥ ॥੩॥ ॥ ਗੁਮ ਲਾਗੁ ਮਾ ॥੩॥ ॥੫੨॥
ਨਾਮੁ ਖਿਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤ ਕੋਈ
ਨੀਬ ਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਅਨ ਦਿਨ ਨਾਮੁ ਖ
ਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ
ਰੂਪਾਈ ਐ ਤਰਿਨ ਮੇਸ ਦਾਸ ਮਾਇ ॥ ਗਤੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਉੜੇਈਰ
ਕੋਈ ਨ ਕਿਸ ਤੀਨਾ ਲਿਖਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਰਾ ਰੰਗੁ ਤੈ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕਾ ਲਿਖਾ ॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਵਿਉੜਤਿ ਅਨ ਦਿਨ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਭ ਨਾ ਕਰ
ਏ ਤੁਨਿ ਤਕਰਿ ਦੇਖ ਤਿਵੀਚਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ
ਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਗ ॥ ਤੁਝ ਪੇਸੁ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ
ਤਰਿ ਤਰਿਨ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ

439

ਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੂਨਾਗਾਇਤੁਸੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇ
 ਰੀਵਰਿਅਈਓਈ॥ ਅਨਦਿਨਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਸਚਿਸਨ
 ਈ॥੧॥ ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ ਤਜਿਕੁਕੁਟੰਬੁਤਿ
 ਰਿਸਨਾਚਲਦੁਰਿਦੈਸਮਾਠਿ॥ ਰਤਾਓ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮਾਮਾ
 ਤੋਰਦਾਤਾਕੋਈਨਾਤੀਜੀਅਦਾਨਦੈਇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇਨਾਮਿਸਮਾਧੀ
 ਦਿਨੁਤਰਿਗਵਿਅੰਰਿਦਅੰਤਰਿਸਤਜਿਸਮਾਧਿਯਗਾਈ॥ ਸ
 ਰਸਬਦੀਇਤੁਮੁਨਭੇਦਿਅਤਿਰਦੈਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਕਾ
 ਜਾਈਯਖਿਅਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਤਾਣੀ॥ ਅਪੇਦਇਅਕਰੇਮੁ
 ਤਾਜਪੀਐਸਾਹਿਗਪਾਣੀ॥੩॥ ਆਵਣਜਾਣਾਥੁਜਿਨਤਵੇਗੁ
 ਸਤਜਿਧਿਅਇਅ॥ ਮਨਤੀਤੇਮਨਮਿਥਿਅਸੁਅਮੀਮਨਤੀਮਨ
 ਇਅ॥ ਸਾਚੈਤੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੀਵਿਚਤੁਅਪੁਗਵਾਇਅ
 ਏਕੁਵਸੈਮਨਿਸੁਅਮੀਤੁਜਾਅਵਰਨਕੋਈ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਅਮੀਤੁ
 ਠਾਜਗਿਨਿਰਮਲੁਸਚੈਸੋਈ॥੪॥ ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਤੇਪਾਈਐਜਿਨਕ
 ਥਿਖਿਅਓਈ॥੫॥ ਗੁਰਮਲਾਰੁ॥ ਮ॥੩॥ ੫੩੯
 ਗਣਗੰਧਰਬਨਾਮੇਸਾਭਿਓਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ਓਐਮੈਮਾਗਿਸ
 ਮੰਨਿਵਸਾਇਅਤਰਿਗਾਖਿਅਓਰਧਾਰਿ॥ ਜਿਸਤਿਬੁਝੈਸੋਈ
 ਜਿਸਨੋਅਪੇਲਏਮਿਠਾਈ॥ ਅਨਦਿਨਾਬਾਣੀਸਬਦੇਗਾਵੈਸਾਚਿ
 ਥਿਵਥਾਈ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਖਿਨਾਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਠਿ॥ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸ
 ਸੁਖਅੰਤਰਿਸਦਾਨਿਬਡੈਤੇਰੈਨਾਠਿ॥ ਰਤਾਓ॥ ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡੁਕਦੇ
 ਤੁਜੇਭਾਇਤੁਪੁਪਾਏ॥ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਥਿਖਿਅਮਨਿਰਤੇਬਿਰਥਾ
 ਗਵਾਏ॥ ਇਤਵੇਲਾਠਿਰਿਤਖਿਨਾਵੈਅਨਦਿਨਸਦਾਪਧੁਤਾਏ
 ਮਰਿਜਨਮੇਕਦੇਨਬੁਝੈਵਿਸਦਾਮਾਤਿਸਮਾਏ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੋ
 ਸੇਓਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਤਰਿਨਾਮੁਖਿਅਏ

ਭੀਅਉਰਧਾਰਿ ਮਨੁਤਨਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਮਤਿਉਤਮਉਤਮੁ
 ਈਤੀਏਕਪੁਰਖੁਏਕਪੁਰਖੁਤਤੁਜਾਅਵਰਨਕੋਈ॥੩॥ਅਪੇ
 ਰੇਕਗਏਪੁਰਖੁਅਪੇਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਗੁਰਕੀਬਾਣੀ
 ਵਸੁਗਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰਤਰਿਵਸਿਅਅਥਪਅਭੇਵਗੁਰਮੁਖਿਓਇ
 ਏ॥੪॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਅਪੇਦੇਵੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੫॥

ਗੁਮਲਗਮ॥੩॥੫੭੧॥ ਮੇਰਾਪੁਰਸਾਚਾਦੁਖ
 ਵਰਦੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਤੇਸਦਥੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾ
 ਆਤਿਪਾਈ॥੧॥ਮਨੋਮਨਸਿਉਰਹੁਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨੀਮ
 ਭੀਜੈਤਰਿਸੇਤੀਥਿਵਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪੁਰਖੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗੋ
 ਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਥੁਧਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਤਰਿਕੀਰਤਿਤਰਿਸੇ
 ਥਿਵਲਾਈ॥੩॥ਅਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਅਪੇਜਿਨਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮ
 ਈਦੇਤੀਕਾਚੀਪਉਦੁਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੪॥ਅ
 ਪੇਜੇਸਭਕਰੈਥਾਏਸੋਸਚੁਰਹਿਅਸਮਾਈ॥੫॥ਨਾਮਥਿਨਕੋਈ
 ਭੁਲੀਨਮੇਦੇਇਵਰਾਈ॥੬॥੮॥ ਮਲਾਰਮ॥੩॥

੫੭੧ ਦੁਤਕੇ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰਮਤਲੁਸੁਖਨੁਗੁਰਸ
 ਈਚੁਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਠਿਲਾਟਿਥਿਖਿਅਧੁਰਿਨਮੁਅ
 ਨੁਸਦਾਸਦਾਪਿਅਵਤਿਸਚੀਦਰਗਤਿਪਾਵਤਿਮਾਨੁ॥੨॥ਮਨਕੀਥਿ
 ਨਤੇਗੁਰਤੇਜਾਏਅਨਦਿਨਲਗੈਸਦਤਰਿਸਿਉਧਿਅਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿ
 ਨਸਦਥੈਰਾਗੀਤਰਿਦਰਗਤਿਸਾਚੀਪਾਵਤਿਮਾਨੁ॥੩॥ਇਉਮਨੁਖੇਲੈ
 ਕਮਕਾਥਧਾਇਕਾਖਿਨਮਤਿਦਤਦਿਸਿ॥ਠਿਰਿਅਵੈਜਾਅਪੇਨਦ
 ਰੇਕੋਤਰਿਪੁਰਸਾਚਾਤਾਂਇਉਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਥਿਵਸਿਅਵੈ॥੪॥
 ਮਨਕੀਥਿਧਿਮਨੁਜਾਏਥੁਧੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੫॥ਨਾਮੁਧਿਅਇ
 ਦੁਭਵਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਤਿਪਾਗੀ॥੬॥੮॥ ਗੁਮਲਗਮ॥੩॥

ਜੀਉਪਿਤੁਪਾਲਸਭਿਤਿਸਕੇਘਟਿਘਟਿਗਤਿਅ
 ਮਾਈਏਕਸਾਖਿਨਮੈਅਵਰਨਜਾਣਸਤਿਗੁਰਦੀਆਥੁਧਾਈ॥੧॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਿ ਭਿਵ ਛਾਈ ॥ ਅਦਿ ਸਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਤਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਜੇ ਏਕਾਕਿ ਵੇਖੈ ॥
 ਤਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭੁਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕਾਨਾਮਿ ਭਿਵ ਛਾਈ ॥
 ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਬ ਧੀਪਾਰੀ ॥ ਜਤਨ ਦੇਖਤਾ
 ਕਿਸ ਤਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿ ਨਹਾ ਮਨਾਮਿ ਭਿਵ ਛਾਈ ॥੩॥ ਜਤਨ ਦੇਖਤਾ
 ਏਕੈ ਸੇਈ ਇਤ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਾਨ ਪਰੀਤਿ ਸੁਖੈ ॥
 ਨਾਮੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥ ॥੧॥ ਰਗੁ ਮਲਾਗਮ ॥ ੩ ॥
 ਤਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਆਥਾ ਦਿ ਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਇ ਆਤਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਤਉ ਮੈ ਮੋਤੁ ਖੁਭਾਰੀ ॥
 ਜਾਣੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਰਿ ਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਇ ਆਮੋਤੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ ਭੁਗੀ ਆਗੁ ਦੁਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰ
 ਐਨ ਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਏ ਬਹੁ ਬਾਸਨ ਬਤਾਰ
 ਤਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਉਤਮ ਏ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਭਿਖੁ
 ਪਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਉਰਿ ਰਧਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮਨਿ ਜਾਪਿ ਆਨਾ ਮੁਮੁਗਾਰੀ ॥੩॥ ॥੧॥ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ॥
 ਇਤੁ ਮਨੁ ਗਿਰੀ ਕਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਦਾ ਦੇ
 ਸੀ ॥ ਕਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨੁ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿ
 ਤੁਝਾਗੀ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨੁ ਕਾ ਕਰਤੁ ਬੀਚਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤ
 ਕੁਤਿ ਉਠਾਵਤਿ ਭਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੇ ਛਾਈ ॥ ਇਤੁ
 ਕਰਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੁ ਤੁਝਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੁ ਤੁਝ
 ਸੁਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਤੁ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡਿਤਾਗੇ ॥ ਅਨਿਯੋ
 ਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਤੁ ਦੀਖਿ ਆਲੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅ
 ਸੁਧਰੇਇ ॥ ਸਦਾ ਅਥ ਗੁਰ ਏ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਗਾਤ ਪਰਵ
 ॥੩॥ ਸਭ ਨਾਮ ਤਿਏ ਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਏ ਕੇਵੇ ਖੈ ਤਾਏ ਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਜਗੁ
 ਪਸੇ ਮੇਥੇ ਸੋਇ ॥ ਐਥੇ ਥੇਥੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਓਇ ॥੪॥ ਕਤ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ

ਇ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇ ਬੇਨੀ ਦਨ ਪਾਇ॥ ਇਤੁ ਵਿਥੋ ਜਾਸਤਿ ਅਨਾਜਾਇ॥
 ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਤੀ ਦੁਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ॥
 ਜਾਇ ਅਭੁਖਨ ਜਾਇ॥ ਵਿਦੁ ਭਾਗਾਂ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਅਜਾਇ॥ ਬੁਧੁ ਵਿ
 ਕਾਰ ਮਕਮਾਇ॥ ੩॥ ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਬਿਖਿਅ ਮੈ
 ਬਿਅਵਾ ਪਾਰੁ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿ ਫਿਰਿ ਤੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੁ
 ਗੁਣੁ ਉਰਧਾਰੁ॥ ੪॥ ਗੁਰੁ ਮਨੈ ਮਨੈ ਸੁਭ ਕੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਬਚਨੀ ਮਨ ਸੋ
 ਤੋਇ॥ ਚਤੁਰੁ ਗਿਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ॥ ੫॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਿਦਿ
 ॥੫॥ ॥੧॥ ॥੨॥

॥ ਗੁਮਝਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਮੁਤਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਆਇ ਓਤਿ ਰਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਦੁਖ ਵਿਸ
 ਸਭ ਅਸਾਮਨ ਸਾਬੰਧਨ ਤੁਟੇ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਨੈ
 ਤਰਿ ਝਾਗੀ ਤਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਿਗਾਸਿ॥ ਜਨੁ ਤਰਿ
 ਆਬਨ ਵਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ॥ ਅਮੇਰਾ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ॥ ਤਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਪਰਸੁ ਤਿਨ ਕਰੀ॥ ਅਪੁ
 ਧਵਾ ਕਰਿ ਮਤਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਨਿਮਿਲਾਵਤੁ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਜਿਸੁ
 ਤਿਨਿ ਸਿਤਰਿ ਉਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਗੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਾਸਿ ਉਧ
 ਦੇਖਿ ਮਤਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾਇ ਕਤੀ ਸੰਗਿ ਵਸਾਵਿ ਚਿਤੁ
 ਕਰਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤਉ ਮੈਥੀ ਤਿਤੋਰੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨ ਵਾਰੀ॥
 ॥ ਗੁਮਝਾਰ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਵਤਾ ॥
 ਸਰਸੁ ਤੀਤੇ ਕਰਤਿ ਉਦਮੁ ਪੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀਤਾਰੀ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੁਖੁ ਭਯੋ

ਵਿਚਿਤਮਗੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਿਮਜਨਨ
 ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਗੰਭੀਰਿਨੇਤੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੨॥
 ਜਤਨਵੀਤਪੈਭਗੀਰਥਿਅਣੀਕੇਦਰੁਥਾਪਿਓਮਤਸਾਈ॥ਕਾਸੀਕਿ
 ਚਰਵਤਗੁਰਿਮਿਲਿਤਰਿਜਨਸੰਭਾਪਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀ
 ਪੇਸਥਿਤਿਤਨੇਲੋਚਨਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂ
 ਏਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੪॥ਜਿਤਨੀਸਿਸਟਿਤੁਮਗੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਿ
 ਤਿਤਨੀਲੋਚਨਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਓਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਅ
 ਤੁਸੁਧੂਰਿਦੇਤਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੫॥੨॥ ਗੁਮਲਾਗਮ ੪॥
 ਤੁਸੁਜਨਕਉਤਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੁਖ
 ਥਾਸਭਉਤਰੇਜਤਰਿਗੁਣਤਰਿਉਚਰੈ॥੬॥ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਿਸਤ
 ਗੁਰਕੇਥਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਅਵੈਰਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈਰੁਤਉ॥ਤਿਸੁਜ
 ਚੇਤਮਤਾਟਿਢਿਤਾਏਜੇਸੁਹਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਅੰਸੁਖੁਪਾ
 ਤੰਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਤਰੈ॥੭॥ਤਰਿਜਨਕਉਤਰਿਭੁਖਲਗਾਨੀਜਨਤਰਿਪ
 ਜਤਰਿਗੁਨਾਥਿਚਰੈ॥ਤਰਿਕਾਜਨਤਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਤਰਿਥਿਸਰਤਫੁਟਿਮ
 ਜਿਨਿਏਤਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੰਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਪਰੈਜਨਾਨੁਤ
 ਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੁਖਟਰੈ॥੮॥੩॥ ਗੁਮਲਾਗਮ ੪॥
 ੪੩੧ ॥ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਥਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਕਾਰਲਿਖਾਵੈ
 ਤਰਿਜਨਕਉਤਰਿਦੀਨਵਰਾਈਤਰਿਜਨਤਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤੰਗੁਰਉ
 ਜੀਮੁਦਿਲਾਵੈ॥ਤਰਿਥਲਤੁਗੁਰਕੋਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਤਰਿਭਉਜਲੁਜ
 ਤਤਰਾਵੈ॥ਰਤਉ॥ਜੰਗੁਰਕਉਜਨਪੁਜੇਸੇਵੇਸੰਜਨਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
 ਤਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤੰਗੁਰਪੁਜਤੁਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਤਰਾਵੈ॥ਭਗਮਿਭੁ
 ਏਅਗਿਅਨੀਅੰਧੁਲੇਭੁਮਿਭੁਮਿਫੁਲਤਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀਉਪ੍ਰਾਤਿਮਹਾਸੰ
 ਵਿਸਭਥਿਰਥੀਘਾਣਗਵਾਵੈ॥੩॥ਭੁਤਮੁਖਿਦੇਸੰਸਤੰਗੁਰਕਤੀਐ
 ਤਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਨਭੋਜਨਪਾਟਪਟੰਬਰਥਤੁ
 ਕਸਤਿਕਰਿਮੁਖਿਚਤੁਤਿਸੁਪੁਨਕੀਠਿਰਿਤੋਟਿਨਾਵੈ॥੪॥ਸਤੰਗੁਰਦੇ

ਵਪਰਤਖਿਤਰਿਮੂਰਤਿਜੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਠਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਮ ੪
ਕੇਜੋਤਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਮ ੪
ਜਿਨਕੈਭੀਅਰੈਥਸਿਓਮੈਰਾਸਤੋਗੁਰੁ ਤੇਸੰਤਰਲੇਖਕੁੰਤਿ॥ ੧॥ ਗਿਅਨੀਤਰਿਵੇਦੋ
ਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਤਉਤਿਨਕੇਸਦਥਲਿਜੰਤਿ॥ ੧॥ ਗਿਅਨੀਤਰਿਵੇਦੋ
ਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਤਿਨਕੀਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਉਤਰੀਜੰਗੁਰਮਤਿਰਮਾਮੁ
ਤਿ॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਕੇਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਅੰਘਡਿਜਾਵੈ
ਤਿ॥ ਜਿਉਜਲਦੁਪਭਿਨਭਿਨਕਾਢੈਚੁਟਿੰਸੁਲਾਤਿਉਦੇਤੀਤੇਚੁਟਿੰ
ਸਾਧੁਤਉਮੈਤਾਤਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਾਤੀਤਰਿਤਿਰਦੈਤੇਕਪਟੇ
ਤਕਪਟਕਮਾਂਤਿ॥ ਤਿਨਕਉਕਿਅਕੋਈਦੇਇਖਵਾਏਓਇਆਪੇਏ
ਆਪੇਤੀਖੰਤਿ॥ ੩॥ ਤਰਿਕਾਚਿਤਨੁਸੋਈਤਰਿਜਨਕਾਤਰਿਆਪੇਜਨ
ਪੁਰਖਾਂਤਿ॥ ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁ॥ ਨਕਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿਦਾਉਸਤਤਿਤਿ
ਤਿ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਮ ੪

ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਨਾਮੁਤਰਿਉਤਮੁਤਰਿਕਿਰਪਾਜਪਿਥਾਇਆ ਸਤਿ
ਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਸੰਗਿਸਾਧੁਪਾਰਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੈਰੈਮੈਰੈ
ਦਿਨੁਅਨੁਭਵਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮੁਤਰਿਜਪਿਅਮੋਗੇਮਾਨ
ਭੁਮੁਭਉਗਾਇਆ॥ ਰਤਉ॥ ਜਿਨਤਰਿਗਾਇਆਜਿਨਤਰਿਜਾਇਆ
ਨਸੰਗਤਿਤਰਿਮੇਲੁਤੁਕਰਿਮਾਇਆ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਸੁਖੁ
ਆਦੁਖੁਤਉਮੈਰੰਗੁਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਿਨਾਦਿਨਤਿਰਦੈਨਾਮੁਤਰਿ
ਤਿਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਵਇਆ॥ ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਿਸਾਇਆ
ਤਰੀਸਭੁਕੁਲੁਭੀਧਾਰਿਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਧੁਅਪੇਅਪੁਭਿਧਾਰਿਅ
ਜਗੁ ਤੁਧੁਅਪੇਵਸਿਕਰਿਥਇਆ॥ ਜਨਨਾਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾ
ਬਿਖੁਰੁਥਦਾਕਾਢਿਥਾਇਆ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਮ ੪

॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਤੀਪੀਅਰਿਸਨਾਭੁਖਾ
ਮਨਮੁਖਮੁਕੁਜਲਤਅੰਤਕਾਰੀਤਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖਪਾਈ॥ ਅਵਤਾਰ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਦੁਖਥਾਗੋਪਭੁਤਾਈ॥ ਜਿਸਤਉਪ੍ਰਭਿ

ਚੇਤਤਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਰਤਾ ਉਮਨ
ਖਜਾਨੁ ਭਇਆ ਏਵਿ ਰਖਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਜਾਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਰੁਥੇ ਆ
ਤਿ ਮਨੀ ਤਉ ਮੈਵਿ ਚਿਜਾ ਬਿਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿ ਮ
ਭਲ ਤਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨ ਮਨੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿ
ਛਲਈ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅਗ ਚਰੁ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥
ਮੁਖਿ ਪਾਨੁ ਵਸਿ ਆਪਣ ਅੰਤ ਰਿਸਨਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ
ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਤ ਜੇ ਪਾਇ ਆ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨੇ ਵਸਿ ਅਸ
ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਾਣਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗ ਪਿਰਖ ਉਸਰੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰ
ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤ
ਲੈਤੁ ਗੁਰਨਾ ਵਖੋਤਿ ਬਾਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥ ॥ ੧੧ ॥
ਗੁਮਲਾਗ ਮ ੪ ॥ ਪੜਤਾ ਲਾ ॥ ੫੩੩ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸੀ
ਮਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਤਰ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਹਰਿ ਪਨ ਬਨ ਜਤੁ ਤਰਿ ਪਨ
ਚਤੁ ਜਿ ਸੁਲਗਤ ਤੈਨੀ ਚਰ ॥ ੪ ॥ ਚਾੜਿ ਕਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸੁਨੈ
ਮੀਤਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਤੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੁ ਸੁ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਾਪਤ
ਮੁਖੀ ਤਰ ॥ ੬ ॥ ਜਨ ਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਈ ਬੁਝੈ ਗਾਇ ਜਮ ਕਾ ਸਰ
ਗ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ਗੁਮਲਾਗ ਮ ੪ ॥ ਪੜਤਾ ਲਾ ॥ ੫੩੩ ॥
ਮਗ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਪ੍ਰਯੋਗੇ ਵਰਭਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਕਾਪੁ ਕਉ ਬਤਾਵੈ ਤਉ ਤਾ
ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਤਰਿ ਤਮਾਰੀ ਤੁਸਖਾਣੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾ
ਗੀ ॥ ਤਰਿ ਤਮਾਰੇ ਵਤੁ ਤਰਿ ਤਮ ਬੋਲਤਿ ਅਉਰ ਦੁਤੀ ਆਪ੍ਰੀਤਿ ਤਮ ਤਿਅ
ਗੈ ॥ ਮਨ ਮੋਤ ਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਮ ਤਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਦੇ
ਖੀ ਵਤੁ ਤੈ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕੁ ਨਿਮਖ ਪਥੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥

॥ रागुमदागु ॥

1961

ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ मङ्गल ॥ ५ ॥

॥ चतुर्थे ॥

॥ ५॥ १॥

ਕਿ ਅਤੁ ਸੱਚ ਭੀ ਕਿ ਅਤੁ ਚਿਤ ਵ ਭੀ ਕਿ ਅਤੁ ਕਰ ਭੀ ਭਿਧਾਏ ਤਾਂ
 ਤੁਪਰਵਾਤ ਕਾਤੁ ਕੀ ਜਿਤ ਗੋਪਾਲ ਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੈ ਮੇਧੁ ਸਖ
 ਪਾਤੁ ਨ ਆਏ ॥ ਮਾਤਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਠਾ ਕੁਰਨ ਵ ਨਿਧਿ ਨ ਮੇਸਮ ਦੇ
 ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀਪਾ ਕਰ
 ਸੱਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾਤੁ ਟਿਲਾ ਵਤੁ ਭੋਗੁ ਤਾਰਿ ਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦੇਸ
 ਰਤ ਸੇਇਤਿ ਮੰਦ ਰਘ ਰਾਪਨਾਏ ॥ ਜਥੇ ਰਿ ਤਲਾ ਕੁਰੰਗੀ ਚੰਦ
 ਤਥੇ ਮੈਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਚੰਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਦੇ
 ਖਾਏ ॥ ਜਨ ਕੰਤ ਰੰਗੀ ਘਾਇ ਆਫਿ ਰਿਤੁ ਖੁਨ ਘਰੈ ਆਏ ॥

॥ मङ्गलम् ॥

५३१

ਪੰਨਾ ੧੭੭

ਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਰਹਿ
 ਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਦਾਤਾ ॥ ਭੁਖਿ ਬਾਰਿਕ
 ਥਖ ਬਰੀ ॥ ਅਨੀਠ ਭ੍ਰਿਗਨੀ ਜਾਤਾ ॥ ਰਹਿ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ
 ਕਬ ਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਠੈ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਠਿਕਾਣਾ
 ਨਦ ਸਤ ਜਤ ਬਖੇਠੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੁਝੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ
 ਰਿਕੁ ਭੁਖ ਕੈ ਸੀ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨ ਗਿਹ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਝੈ ਸੇਧੈ
 ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਛਿਅਗਿ ਅਗਿਹ ਤੇਰੀ ਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਗੈ ਸੇਧੈ
 ॥ ਨਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪੁਰ ਚਾਏ ਮੇਰੇ ਤਿਏ ਬਸ ਚਿਤਿ ਚਰਨ ॥

गुणमल्लः ॥ ५ ॥

॥ मरुत्तविधिः ॥

ਰੁਕਰਿਅਤ ਜਿਥਿ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ਕਰਜ ਸਗਲ ਅੰਗਿ ਥਿਯਾਵ
ਕਰਕ ਭਰੋਸਾ ॥ ਸੁਨੈ ਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜੁ ਸੁਭਾਵੀ ॥ ਭਰੋਸਾ ਏਕੈ ਮੈ
ਪਧੇ ਪੋਗਿਤ ਮੰਗਲ ਸੁਭਾਵੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਨੁ ਆਖਾਇ ਸਵੇਰੇ
ਉਸਤਾਜਾਏ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਤਨ ਮਿਠਿ ਭੰਗਤਿ ਕਰੀ ਨਿਵੇ
॥ ੨ ॥ ਜਬ ਧ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗਿਤ ਆਸਨਿ ਤਬ ਤਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ

ਜਨਮੇਰੇ ਸੁਤੇ ਏ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਸੁਤੇ ਏਰ
 ਅੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਤਮਰ ਪੂਰੇ ॥ ਕਤੁ ॥ ਕਵਰੁ ਮਿਲਿ ਆਸੁਖ ਦਤਾ
 ਜੀਤਾਈ ਤੁਹੇ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਲਾਗਮ ॥ ੫ ॥
 ਵੇਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
 ਤੇ ਅਨ ਕਉ ਪੂਜਤਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥ ੪ ॥ ਤਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖ
 ਖਿਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਹਰੁ ਮਤਿ ਬਤੁ ਜੀਟੇ ਕਨਕ ਕਤੁ ਧਰਤੇ ॥ ਹਤਉ
 ਅਗਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨ ਕਉ ਚਿਤ ਵਤ ਮੁਕਤ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰਤੇ ॥ ਕਾਗ
 ਵਲ ਘਟਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖਾ ਕਥਤ ਤਮਤਰਤੇ ॥ ੫ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ
 ਕੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਠ ਅਗਨਿ ਮਤਿ ਜਰਤੇ ॥ ੬ ॥ ਕਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮ
 ਜਤੁ ਅਨਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥ ੭ ॥ ੧੬ ਸਾਂਤੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਮਲਾਗਮ ॥ ੫ ॥ ਦੁਖ ਦੇ
 ਮੇਰੇ ਇਥੈ ਗਾਗੀਤਿ ਅਗੀ ॥ ਤਉ ਇਕੁ ਖਿਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨ ਸ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਮਾਗੀ ਲਾਗੀ ॥ ਹਤਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਅ
 ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਭਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁ
 ਰਾਏ ਗੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤ ਅਯਾਥ ਭਰੇ ਵ
 ਰਗੀ ॥ ਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਬਰਨਿ ਨ ਸਾ ਕਉ ਰੇ ਨੁ ਨ ਕਜਨ ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਮਲਾਗਮ ॥ ੫ ॥ ੫੩ ॥ ਮਾਈ ਮੋਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ
 ਲਈ ॥ ਸਗਲ ਸੁਤੇ ਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੁਤੀ ਜਿਤ ਪਾਰਿ ਲਾਭੁ ਬਸਾਈ ॥
 ਮੋਤਿ ਅਵਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਦੇਇ ਆਣਾ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿ ਆਚਰੁ ਰਈ
 ਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਇਤਉ ਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭ
 ਮੀ ਮਈ ਸਗਨਿ ਇਕਤਾ ਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮ
 ਮਤਿ ਮੇਰਾ ਸੁਭ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿ ਆਨਾ ਕੁ ਸੁਖਿ ਗੋਨਿ ਵਿਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਮਲਾਗਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀਤਿ ਬੁਢਿ ਲਮ
 ਚਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਅਰੇ ਮਨ ਤਿਸ ਧਰੇ ਤੋਇ ਅਨ ਦੁਸ ਦਾਮ ਨਿਚਉ ॥ ਹਤਉ
 ਮਤੇ ਗੀਧਰ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਭੁਕਿਉ ਮਨ ਤੁ ਬਿਸਾਗੇ ॥ ਇਸਤੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ
 ਅਈ ਸੋਭ ਨ ਤੀ ਬਿਨੁ ਭ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿ ਓਜ ਬਠਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਬੇਘੀ

ਅਗੋਂ ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ ॥ ਕਤਨ ਕਮੇਰੇ ਬਨਿ ਓਸੁ ਡਗੇ ਪਾਤਿਸੇ ਰੇ ॥
ਚਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਠਾਗੁ ਮ ॥ ੫ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ॥ ਫੁਖ ਦਰਦੁ ਬਿਨੁ ਸੈਭ ਵਸਾਗੁ ਰੁਖਾ ॥
ਮੁਗਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥ ਗਏ ॥ ਫੁਸਮਨ ਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਅਧਿ ॥
ਰਣਾਈ ਆਇ ਆ ॥ ਰਾਖਨ ਤੇ ਡਾਕ ਦੇਗਾ ਖਿਓਨਾ ਮੁਖ ਦਾਗੁ ਪਾਇ ॥
॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇ ॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ ਵਸਿ ਆਬਾਹੁ ਜਿਉ ਖੁਨ ਥੀਆ ॥
ਗੁਮਠਾਗੁ ਮ ॥ ੫ ॥

ਅਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆ ਬਹੁ ਭਾਗੁ ॥
ਤਉ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਧਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਰੁਗੀ ਅਸਾ ॥
ਜਨ ਪਾਤਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀਧਿ ਅਸਾ ॥ ॥ ਬਿਬੁ ॥
ਜੀਵਨੁ ਤਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਠਾਗੁ ਮ ॥ ੫ ॥

ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਮੁਰਮਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਘਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਗਏ ॥ ਏਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਤੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥
ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੈ ਤੁਰਾਇ ਓਪੁਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਾਈ ॥
ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇ ਪਰਬੁ ਤਮ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਤਰਿ ਓਸਨੁ ॥
ਨਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

॥ ਗੁਮਠਾਗੁ ਮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਘਨ ਤਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਭਾਗੁ ॥

ਆ ॥ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਪਾਰਬੁ ਤਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਆ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੇ ਬੁਝਿ ਹਿਰਕਤ ਤੁਧਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ॥
ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵਲਾਈ ਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਮੁਖੀ ॥
ਕਦਾ ਸੁਸਰਣਾਈ ਆ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਗੁਮਠਾਗੁ ਮ ॥ ੫ ॥

ਬਿਬੁ ਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਚਿਤ ਤਿਉ ਲਾਸੁ ਅਸਮਿ ਦੋਖ ॥

ਕਰਮ ਲਗਸੁ ਪੀਵਨਾ ਗੁਣਉ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤਿ ਨ ਕ
 ਮੰਤਰ ਨ ਭੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਂਦੀ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਨਿ ਗਵਿਰਤਿ ਅਜਗਦੀ ਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਤੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਵਿਰਤਿ
 ਅੰਤਰਿ ਸਰਬਰਤਿ ਅਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਮਲਾਰ ਮਾ ॥ ੫ ॥

॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤਰੇ ॥ ਖਗਤ ਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗਤ
 ਬਰਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਣਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੇਤ ਕੁਲ ਜਾਖਿ ਕਿਨ ਗ
 ਨ ਗਉ ਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੇ ਭਜਨ ਕਰੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੁਖਾ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾ
 ਮ ਮਾਣ ਬਿਖਿ ਆਸ ਇਨ ਤੇ ਭਰੇ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਬਜਪਾਤਿ ਕ
 ਏ ਮੈ ॥ ੨ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੇ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਅਜੁ ਮੈ ਥੈ ॥ ੪ ॥ ਤਰਿ ਤਾ ॥ ਨ ਮੁਗਾ ਸਿਸਾ ਵੀ ਕਰਿ ਜਨ ਮਿਉ ਜੇ ਉਨ ਜਮ
 ਪਾਟ ॥ ਗੁਣਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਤ ਮਿਰਾਖੇ ਭੁਮ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥
 ਮੁਮਾਸਤ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਬਾਤ ਚਰਨ ਨਿਪਿਖਾਟ ॥ ੧ ॥ ਸਗਨਿ ਗਤਿ
 ਚੁਤ ਅਭਿਨਾਮੀ ਕਿਲ ਬਿਖ ਕਾਢੈ ਚਾਂਟ ॥ ਕਲ ਕਲੇ ਸਮਿਟੇ ਦਾਸ
 ਬੁਧਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਮਲਾਰ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਬੁਧਿ ਪਿਆਇਆ ਮੁੰਡਤਿ ਗਨ ॥ ਕੰਟਿ ਮਧੇ ਕਉ ਬਿਰਲਾ ਸੇ
 ਨੁ ਪ੍ਰਗਤ ਭਗਤ ਚਿਰਨ ॥ ਗੁਣਉ ॥ ਇਤ ਉਤਰੇ ਬਿਰਲੇ ਸੁਮੁਖਾਇ ਚਿਤੁ
 ਤ ਬਿਰਨ ॥ ਬੰਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿ ਆਈ ਤਤ ਉਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨ ॥
 ਸਾਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚਾਇ ਤ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨ ॥ ਕੁਟਨ ਕਪਾਟ ਨ ਪ੍ਰਭ
 ਸੁਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਮਲਾਰ ਮਾ ॥ ੫ ॥

॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਗੀ ਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਡੀਰ ਬਿ
 ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥ ਗੁਣਉ ॥ ਅੰਤਰ ਜਮੀ ਸਭ ਮਾਤਿ ਵਰਤੈ
 ਤੇ ਕੈ ਸਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਚੋਰਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਸੈ ਸਭ ਨੀਰਾਈ ॥
 ਅਭਾਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਥੀਏ ਬਾਹਿਰਾਈ ॥ ਤਰਿ ਕੀਓਟ ਜੀਵੀ
 ਕੇ ਤੇਰੇ ॥ ਨ ਕਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਮਲਾਰ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਮੈਰੇ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀ ਜੇ ॥ ਦਰਸਾਇਆ ਸਮੇਰੇ ਮੁਨ ਮੋਤਿ ਚਿਤਿ ਰਿਪੰਖਲ

ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਤਿਰਦੈਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅੰਮੀਘਾਏ ॥ ੧੭ ॥
 ਨੇਸੇਵਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭਘਾਇ ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਤੀਨਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥
 ਹਧਾਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਚਿਤਿਅਵਤਿਅਧਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਤੇਰੈਗੀਗਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਤੁਸੁਨਤੁਸਭਤੇਰਾਭਾ ॥ ਤੁਕਮੁਖੁ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਾਚਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਾਪਿਜਾਪਿਜੀਵਤਿਤੇਰਾਨਉ ॥ ਤੁਧੁਕਿਨਿਦਾ ॥ ੨੧ ॥

ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਤੁਕਮਰਜਾਇ ਭਾਣੈਬਖ ਸਰਾਣੈਦੇਇਸਜਾਇ ਤੁ
ਜੀਅਕਾਕਰਤਾਅਪਿ ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਣੀਤੇਰੇਪਰਤਾਪ ਤੇਰੀਕੀਮ
ਤੇਰੇਜਾਣਤਿ। ਤੁਅਪੋਬੁਬੁਤਿਸੁਣਿਅਪਿਵਖਾਣਤਿ ਸੇਈਭਗਤਜੋ
ਤੇਰੇਨਾਕਾਤਿਨਕੇਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੨॥੧॥ ਮਲਾਰਮਾ॥੫॥

ਪਰਮੇਸਰੁਤੋਅਦਇਆਲਾਮੇਪੁਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰਾ
ਬੇਜੀਅਜੰਤਰਿਪਤਾਸੇ। ਕਾਰਜਾਏਪੁਰੇਰਾਸੇ॥੧॥ ਸਦਾਸਦਾਮਨਾ
ਮਾਛਿ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਅਭੈਥੈਥੈਨਿਬੈਨਾਥਿ। ਰਤਉਚੁ
ਭੈਭੰਜਨਤਾਗ। ਅਪਣਿਅਜੀਅਕੀਕੀਤੀਸਾਰ। ਰਾਖਨਤਰਸਦ
ਰਵਾਨਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਣੀਐਕੁਰਬਾਨ॥੨॥ ਕਾਠੁਗਵਾਇਅਕਰਤੇਅ
ਸਦਾਸਦਾਮਨਤਿਸਨੋਜਾਪਿ। ਦਿਸਦਿਧਾਰਿਗਾਥੇਸਭੇਜੰਤ। ਗੁਣਗ
ਜੀਤਨਿਤਭਗਵੰਤ॥੩॥ ਏਕੋਕਰਤਾਅਪੋਆਪ। ਤਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣ
ਰਤਾਪ। ਨਵੈਕੀਪੈਜਰਖਦਾਅਇਆ॥੪॥ ਨਾਕਾਥੈਲੈਤਿਸਕਾਥੈਲਾਇ
॥੧॥੨॥੧॥ ਮਲਾਰਮਾ॥੫॥

ਸਰਣੀਸਗਲਨਿਧਨ। ਸਾਚੀਦਰਗਤਪਾਈਐਮਨ। ਕੁਮੁਖਉਚੁ
ਗਦਸਭੁਜਾਇ। ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਤਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰੁ
ਸਾਥਿ। ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜਪਤੁਦਿਨਰਾਤੀਮਨਚਿੰਦੇ ਫਲਪਾਇ॥੨॥

ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਗੁਰਪਾਗਥੁਤਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੋਇ
ਮਮਰਣਦੁਖਤੇਰਾਖੈ। ਮਾਇਆਬਿਖੁਫਿਰਿਬੁਝਿਨਚਾਖੈ॥੩॥ ਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਕਥਨੁਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਸਾਚੈਨਾਇ। ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਦੀ
ਰਸਾਚੀ। ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੀ॥੪॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐ
ਭਾਗੀ। ਕਮੁਕੁਧੁਕੁਮਨਤੇਤਿਆਗੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਗਨਨਿ
ਨਾਕਾਕੀਪੁਰੁਸਚੁਅਰਦਾਸੀ॥੫॥੪॥੧॥੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ॥ ਗੁਰਮਲਾਰਮਾ॥੫॥

੧੬ ਪੜਤਾਣਾ॥ ਗੁਰਮਲਾਰਪ੍ਰਿਅਦਾਅਗਸਿਉਰੰਗੁਕੀਐ
ਨਰੀਸਗਲ ਸੀਗਾਰੁਤਜਿਓਰੀਸਗਲਬਿਕਾਗ। ਯਾਵਤਅਸਾਬਿਰਥੀ
ਰਤਉਚਿ। ਐਸੇਰੇਮਨਪਾਇਕੋਅਪੁਰਾਵਾਇਕੋਕਰਿਸੰਧਨਸਿਉਸੰਗੁ

ਬਾਜੇਬਜਤਿਮਿਦੰਗਾਨਾਤਦਕਕਲਰੀਰਾਮਨਾਮਬੋਲੈਮਧੁਗੋ
ਤਿਸੁਤੀਆ॥੧॥ ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੋਭਅਤਿਅਪਗਪ੍ਰਮਾਣ
ਤੈਸੇਤੀਸੀਗਿਸੰਤਬਨੇ॥ਭਵਉਤਾਰਨਾਮਭਨੇ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
ਮਾਛੇਰਤੇਤਰਿਸੀਗਿਸੰਗੀਆ॥ਜਨਨਾਨਾਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰੀਤਮੁਖੀਆ
॥੩॥ ॥ਮਲਾਗਮ॥੫॥ ਘਰੁ३॥ਪੜਤਾਘ
ਮਨੁਪਨੈਭੁਮੈਬਨੇ॥ਉਮਕਿਤਰਸਿਚਾਘੈਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇਕੀਚਾਘਰੁਤੈ
ਨਮਾਈਸੋਤਿਅਈਕੰਤਉਥੇਦਨਕਾਤਿ॥੧॥ਅਨਉਪਾਵਸਗਰੁ
ਤਿਦੁਖਸਕਾਤਿਲਾਤਿ॥ਭਜੁਸਗਨਿਸਾਧੁਨਾਨਕੀਮਲਗੁਨਗੋਬਿਦ
ਗਾਤਿ॥੨॥੨॥੨॥ ॥ਮਲਾਗਮ॥੫॥ ਪੜਤਾਘ
ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਤਵਨੀਨੀਕੀ॥ਤਾਤੁਤੁਗਧੁਬਅਪਸਰਾਅੰਦਰੁ
ਰਸਗਵਨੀਨੀਕੀ॥ਰਤਉ॥ਧੁਨਿਤਲਾਇਤਗੁਨਗਿਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕੁ
ਧਿਰੁਪਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿਤਰਬਲਜਲਭਵਨਤਾਪੁਕੁ
ਲਾਲਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਈਆਰਸੁਪਾਇਓ
ਵਨੀਨੀਕੀ॥੨॥੩॥੨॥ ॥ਮਲਾਗਮ॥੫॥ ਪੜਤਾਘ
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਦਮੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਰਤਉਚ
ਫਲਿਓਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਏਕਿਲਾਖਿਖਗਏ॥ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਅ
॥੧॥ ॥ਬਿਸਮਬਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈਅਘਕੋਟਿਤਰੇਨਾਮ
ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕੁਰਾਰਿਪਤੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਤੁੰਤੀਏਕਤੁੰਤੀਏਕਤੁੰਤੀਏ
ਤਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਗਨਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੪॥੪॥ ॥ਮਲਾਗਮ॥੫॥
॥ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗਿਆ॥ਤਰਿਅਨਦਨ
ਭਾਗਾ॥੧॥ਰਤਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇਮਨਪਰਫੜੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰਸੁਤ
॥੧॥ਘਨਘੋਰਪ੍ਰੀਤਿਮੋਰ॥ਚਿਤਚਰਿਕਬੁੰਦਓਰ॥ਐਸੋਤਰਿਸੰਗੇਮਨੇ
॥ਤਿਅਗਿਆਮਾਇਆਧੋਤ॥ਮਿਲਿਸੰਤਨਾਨਕਜਾਗਿਆ॥੨॥੫॥
॥ਮਲਾਗਮ॥੫॥ਘਰੁ३॥ ॥ਗੁਨਗੁਪਾਘਰੁਤੈ
ਰਾਮਨਾਮਧਰਿਚੀਤ॥ਰਤਉ॥ਓਰਿਮਨੁਤਜਿਗੁਮਨੁਮਿਲਿਸੁਧੁਅੰਦਰੁ

ਗੋਸਿਮਰਿਏ ਕਰੀਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦ
 ਆਖੀ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਚਰ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ਗ
 ਬਿਦਨੀਤ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥ ਮਛਾਰ ਮਾ ੫ ॥
 ਗਗਨ ਤਗੋ ਬਿਦੁ ਰੂਪਾ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥ ਗਤਾਉ ਤਰਿ ਚਰਨ ਸਰ
 ਤਰਨ ਸਾਗਰਾ ਧੁਨਿ ਅਨਤ ਤਾਰ ਸਥੈਨ ॥ ਪੰਥਿ ਕਾਪਿ ਅਸਚਿਤ ਸਰੋ
 ਅਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥ ਤਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ
 ॥ ੨੯ ॥ ਮਛਾਰ ਮਾ ੫ ॥
 ਬਿਦੇ ਗੋਪਾਲ ਦੇਵ ਇਅਲ ਲਾਲ ॥ ਗਤਾਉ ਪ੍ਰਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ
 ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ਏਸ ਮਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਤਿ ਮਇਆ ਧਾਰ ॥
 ਰੂਪ ਮਤ ਭਇਅਨ ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥
 ਮਛਾਰ ਮਾ ੫ ॥ ਘੁਗ ॥ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਪ੍ਰਨਾਥ ਕੇ ਨਾਮ
 ਅਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਾਧਿ ਅਨਮੋਹੈ ॥ ਮਨਿ ਬਨੀਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਥ
 ਏਯੋ ਤਨਠੇ ॥ ਭਰਮ ਮਿਟੇ ਭੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤ ਜੁ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਘਨੇ ॥ ਗੁਨ
 ਭੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ॥ ੩੧ ॥ ੬੨ ॥

॥मल्लभउल्ल॥१॥॥३॥असटपदोअ॥
चकवीनैतनीचनउचाडैविनपिरनीचनपाणी॥सुबुचबैपुं
नैनीनिविनिविछागैपाणी॥१॥पिरभावैपुंमसपणी॥
नपुत्रीनडीजगिजीवाअैसीपिअमसतिमाणी॥गडउ॥स
कमलविगदिआकामीविगमैसउजसुभाणी॥प्रीतमपुंति
बअैसीजंतीजंतीमिछाणी॥२॥छादिकुजळविनपिपुंति
छपकगैविछल्लण॥अनउरप्यरदमैदि॥सवरमैविनजळ
जाणी॥३॥मीनतिवामसुपिजैजळडीतेसुखदुखपुंतिविम
नतिदुखडिनसकै॥यळजळविनमरनुजीवनु॥तिसुतंरी
नवांछीपिरचे॥सतिवामीसचेगुरपडिसबदुपठए॥
गडिपुंतिरिचैतिवामीरगातिरतीउरखाणी॥४॥पिपुंति
बैउंजैतीगुरभावैपिपुंतिपाणी॥पिपुंतिनळेसदडीसचुमंतीन
लिमिछाणी॥५॥सभमडिजीपिजीपिउंमैणी॥पाटिपाटिगडि
णी॥गुरपप्रसादि॥परडीपरगासिअसउजैसउजिसमणी
अपनाकाजुसवागुअपेसुखदातेगुंसणी॥गुरपप्रसादि
डीपिरपाएअउंति॥नकतपतिबुझणी॥६॥॥१७॥
अखळीपुंतिजीजुखरनाळि॥रुंगरुपुंतिचउंगरुपुंति॥स
तुगुरसबादिवीचारि॥मरगुमुकताउंतिमैमारि॥
नवैकीजैति॥नामअयचि॥छागुरकैबैबेति॥गडउ॥स
बदीपांयुरजादि॥गुरकैतकीअैसाचेतादि॥नामुसम
बादि॥बैभावैद॥रुलडिसिपिरादि॥७॥पुंतिबैसाऐकादि
॥गुरकैसबादिनामअयार॥नाजकुंरुंगरुपुंतिचीपार॥निज
वास॥तडमगुनचळटडग॥८॥जिउपारिवसडिउंतिवि
डिबीजपुंतिमडल्लजायै॥सतिगुरबासुडसमनडेसुबुजनुच

मल्लभउल्ल॥१॥॥३॥

ਕਰਣਪਲਵਕਰੈਬਿਲਘਾਤਉਬਿਨਗੁਰਨਮੁਨਜਾਪੈ। ਪਥਪੈ
 ਨਮਤਿਨਾਮੁਬਾਰਾਏਜੇਗੁਰਸਬਦੁਸਿਵਾਪੈ॥੬॥ ਇਕਿਮੂਰਖਅੰ
 ਗਧਗਵਾਰ। ਇਕਿਸਤੰਗੁਰਕੇਭੈਨਮਅਧਾਰੀ। ਸਾਚੀਬਾਣੀਮੀ
 ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰ। ਜਿਨਿਪੀਤੀਤਿਸੁਮੱਖਦੁਆਰਾ॥ ਨਾਮੁਭੈਤਾਇਰਿ
 ਵਸੀਗੁਰਕਰਣੀਸਚੁਬਾਣੀ॥ ਇਦੁਵਰਸੈਧਰਤਿਸੁਭਵੀਪਟਿ
 ਏਜਤਿਸਮਾਣੀ॥ ਕਾਲਰਿਬੀਜਸਿਦੁਰਮਤਿਐਸੀਨੇਗੁਰੇਕੀਨੀਸ
 ਸਤੇਗੁਰਬਾਣੁਪੁਰਅੰਧਾਰਾਡਾਬਿਮੁਏਬਿਨਪਾਣੀ॥੭॥ ਜੋਕਿਭੁ
 ਸੁਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ। ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟਣਨਜਾਇ। ਟੁਕਮੇਥਾ
 ਕਰਕਮਾਇ। ਏਕਸਬਾਦਿਰਾਚੈਸਚਿਸਮਾਇ॥ ਚਤੁਦਿਸਿਟੁਕਮੁ
 ਤੈਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਚਤੁਦਿਸਿਨਾਮਪਤਾਣੀ॥ ਸਭਮਤਿਸਬਦੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁ
 ਕਰਮਿਮਿਲੈਥੈਅਠੀ॥ ਜੰਮਦੁਮਰਣਾਦੀਸੈਸਿਰਉਤੈ॥ ਖੁਧਿ
 ਨਦੁਕਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਸਾਚੀਨਦਰਿਰਸਾਣੀ॥

॥੧॥

॥ਸਥਾਗੁਮ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੭੨

ਅਨੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨਜਾਨੈ। ਕੰਠੇਥੈਠੀਗੁਰਸਬਦਿਪਞਾਨੈ॥ ਤੁਕੈ
 ਅਨਿਠਾਥੀਜਾਣੀ॥ ਅਥਖੁਨਜਾਚਤਿਰਿਦੈਸਮਾਣਿ॥ ਰਤਾਉ॥
 ਜੀਅਕੈਜੀਅਖਾਣੀ॥ ਜਲਿਤਰਤੀਬੁਰੀਜਲਮਾਣੀ॥ ਸਰਬ
 ਅਕੀਏਪ੍ਰਤਿਪਾਣੀ॥ ਜਬਪਕਵੀਤਬਧੀਪਥੁਤਾਣੀ॥ ਜਬਗ
 ਠਸਪਵੀਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਊਰਿਨਸਾਕੈਪੰਖਪਸਾਰੀ॥ ਗਰਸਿਚੁਗਤਿਮ
 ਖਗਵਾਰ॥ ਠਾਥੀਭੁਟਤਿਗੁਣਗਿਅਨਬੀਚਾਰ॥੫॥ ਸਤੇਗੁਰ
 ਵੇਤੁਏਜਮਕਾਊ॥ ਟਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮਾਊ॥ ਗੁਰਮਤਿਸੁ
 ਮਬਦੁਏਸਾਰ॥ ਟਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰ॥ ਸੇਦੁਖਅਗੈਜਿਭ
 ਥੇਥਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਨਤੀਬਿਨਨਾਵੈਸਾਚੇ॥ ॥੬॥ ੫॥ ਮਥਾਰ॥

੧ ੫੭੧

॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਤੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨ

ਮੈਕੋਨਤੀ॥ ਅਨੇਕਜਤਨਕਰਿਰਤਦੁਨਪਾਵੈਅਚੁਕਾਚੁਢਰਿਪੰਤੀ
 ਏਸੁਤਨਧਨਕਾਕਤੁਗਰਭੁਕੈਸਾ॥ ਬਿਨਸਤਬਰਨਲਾਗੈਬਵਰੇਉ

ਮੈਗਰਥਿਖਪੈਜਗੁਐਸਾ ਰਹਾਉ ਜੈਜਗਦੀਸਪੁਰੁਗਵੇ
ਰਖੈਸੋਈ ਜੇਤੀਏਤੇਤੀਤੁਤੁਤੀਤੇਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੁ ਅਮੁਕੁ
ਰਬਸਿਰਿਮੋਹਕਾਥਾਥਿਕਾਥਾਤਰਸਭੈਖੰਜਨੁ ॥੧॥ ਕਾਗਦਪਦ
ਜਗੁਏਬਪੁਰੋਗਾਨਿਚਤ ਨਚਤੁਗਾਈ ਨਾਨੀਸੀਬੁਦਪਵਨਪਦ
ਵੈਜਨਮਿਮਰੈਖਿਨਤਾਈ ॥੨॥ ਨਦੀਉਪਕੰਠਿਜੈਸੋਘਰੁਤਰਵੁ
ਨਿਘਰੁਘਰਮਾਏ ਉਠਟੀਨਦੀਕਤੰਘਰੁਤਰਵੁਸਰਪਾਨਿਰਮੁ
ਮਨਮਾਏ ॥੩॥ ਗਾਰੁਗੁਰਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਗੁਰਬਚਨੀਕੀਕੀ
ਰਸਤਿਜਾਗੀ ॥੪॥ ਮਨਤਨਏਵਰਏਸਚਪਾਇਅਤਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿ
ਜੇਤੀਏਤੇਤੀਤੁਤੁਤੁਤੁਜਾਚੈਤੁਸਰਬਜੀਅਦਾਇਆਥਾਤੁਮ
ਨਿਪਰੇਪਤਿਗਖਤੁਸਚਮਿਥੈਗੋਪਾਥਾ ॥੫॥ ਬਾਧੀਧੀਧਿਅੰਧਾ
ਬਧਿਕਕਰਮਕਮਾਵੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਤਸੁਸੁਸਿਬੁਸੁਸਿਚਮੀ
ਨੁਸਮਾਵੈ ॥੭॥ ਨੇਗੁਣਦੇਤਸਚਥਿਨਕਚੀਮੈਪੁਠਉਗੁਰ
ਸੋਪੁਰੁਪੁਰੁਦਿਖਾਵੈਥਿਨਸਚੈਜਗੁਸੁਪਨਾ ॥੮॥

॥ ਮਥਾਰ ਮਥਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਚਾੜਿਕਮੀਨਜਲਤੀਤੇਸੁਖੁਪਾਵਤਿਸਾਗੰਗਸਥਦਿਸੁਤੁਰੇ
ਬੀਤਾਬੋਥਿਓਮੇਗੀਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਉਠਟੇ
ਜੋਤੈਭਾਵੈਸਾਈ ॥੨॥ ਨੀਦਗਾਈਤਉਮੈਤਨੈਕਾਕੀਸਚਮਤਿਨਿਦੈ
ਈ ॥੩॥ ਰੁਖੀਥਿਰਖੀਉਰਉ ਰੁਖਾਪੀਵਨਾਮੁਸੁਭਾਈ ॥੪॥
ਰਲਲਤਾਥਿਲਲਾਤੀਦਰਸਨਪਿਅਸਰਜਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅਦਿ
ਗੁਰੁਕਰੀਤੇਤਾਤਨਤਾਪੈਕਾਪੁਰੁਅੰਗਿਨਸੁਤਾਈ ॥੬॥ ਅਪੋਏ
ਥਿਨਉਕਾਖਿਨਗਤਿਨਸਕਉਥਿਨਮਿਥੈਨੀਦਨਪਾਈ ॥੭॥ ਪ੍ਰਿ
ਕਿਨਬੁਝੈਬਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਬਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਵੈਸਨਾਸਥਦਿਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਕਤ
ਸੁ ਤੇਮੁਨਮਾਨੈਆਕੀਮਤਿਕਤਨੁਨਜਾਈ ॥੧੦॥

ਰੱਸਤਿਗੁਰੰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨਸੰਤੋਖੀ ਮੈਸਾਦਿ
ਥਾਇ॥ ਤਰਿਕੈਨਾਇਸਦਾਤੁਗੰ ਆਵਣੀਠਿਰਿਸੂਕੈਨਾਕਮਲਾਇ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮੰਨਿਵੇਖਤੁਕੋਪਤੀ ਆਇ॥ ਤਰਿਕਿਨਾ
ਤਿਗੁਰਪਾਈਐਭੇਟੈਸਤਾਜੇਸੁਭਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਭਗੰਮੁਭਾਇ
ਭਗਾਤਰਿਧਨਨਪਾਇ॥ ੫॥ ਤਿਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਪਾਤਿਪਾਤਿਕਰਾਇ
ਮੁਕਤਿਕਦੋਨਤਵਈਨਤਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰੰਦ
ਤੁਟਤੀਨਾਮਿਨਥਗੋਪਿਅਗਾ॥ ੬॥ ਪਾਤਿਪਾਤਿਪਾਤਿਤੋਮੰਨਿਕਕੋ
ਅਭਿਅਸਾਧਕਾਨਾਮੁਚਿਤਿਨਤਾਵਣੀਨਤਨਿਜਧਰਿਤੋਵੇ
ਕਾਠਾਸਿਰਤੁਨਉਤਰੈਅੰਤਰਿਕਪਟਵਿਣਸੁ॥ ੭॥ ਤਰਿਕੈਨਾ
ਰਤਾਪਦਾਵੇਦੁਭਾਗਾਪਾਇਅਨਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਭੇਟੀਐ
ਵਸੈਮਨਿਅਗੇ॥ ੮॥ ਕਨਾਮੇਤੀਪਾਤਿਉਪਜੈਤਰਿਸਿਉਗੁੰਸਮ
॥ ੯॥ ੧॥ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪਾਇ॥ ਮਲਾਰੁ॥ ਮਾ॥ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ੨॥
ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰੈਥਾਏ॥ ਦੁਖਪਥਾਰਿਤਰਿਨਮੁਖਸੇ
ਭਗਤਿਸਚੈਚਿਤੁਥਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏ॥ ਮਨਮੋ
ਤਰਿਸੇਵਿਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਧਨਪਾਈਐਅਨਦਿਨ
ਧਿਆਨੁ॥ ਰਤਾਏ॥ ਬਿਨਪਿਰਕਾਮਾਇਕਰੇਸੀਗਾ॥ ਤਤਚਰਣੀਕਰੇ
ਤੋਇਖੁਆਰੁ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਇਤੁਬਾਦਿਅਚਰੁ॥ ਬੁਧਕਰਮਾਦਿਜਵ
ਵਿਸਾਰਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਮਾਇਬਣਿਅਸੀਗਾ॥ ਸਬਦੋਪਿਰਕਾ
ਉਰਧਾਰਿ॥ ਏਕਪਥਾਏਤਉਮੈਮਾਰਿ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀਕਤੀਐਅਗੇ
ਗੁਰਦਾਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਥੋਭਿਦੁਜੇਥੋਭਾਇਆ॥ ਜੈ
ਨੀਬੁਝੁਤੁਕੋਇ॥ ਬਿਨਗੁਰੁਭੇਟੈਮੁਕਤਿਨਤੋਇ॥ ੪॥ ਕਹਿਕਹਿਕਹਿ
ਸਭਕਾਇ॥ ਬਿਨਮਨਮੁਏਭਗਤਿਨਤੋਇ॥ ਗਿਆਨਮਤੀਕਮਲ
ਸੁ॥ ਤਿਤੁਘਟਿਨਾਮੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ ੫॥ ਤਉਮੈਭਗਤਿਕਰੇਸੁਕੋ
ਨੁਭੀਜੈਨਾਸੁਖੁਤੋਇ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਹਿਤਦੁਆਪੁਜਦਾਏ॥ ਬਿਰਕਿ
ਸੁਭਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ ੬॥ ਸੇਭਗਤਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਏ॥ ਅਨਾਦਿਨਾ

ਸਦੀ ਨਾਮੁ ਦੇਖਤਿ ਤੁਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸੁਖ ਦਿਹਤਿ ਅਭਰੁ ਪੁ
 ਅਪੇਖਾ ਸੇ ਦੇਇ ਪਿਅਰੁ ਤਉ ਮੈਰਗੁ ਵਰਾ ਸੰਸਾਰਿ ਗੁਰ
 ਤੇ ਪਤਿ ਉਤਰਗੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ ॥ ਘੁਮ ॥

ਗੁਮ ਲਗਾ ਮਾ ॥ ਪਾਠੀ ਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥
 ਜੀਤ ਮਧੁ ਮਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਦਿ
 ਜੁ ਰਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰ
 ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਧਿ ਪਾਥ ਸਦੁ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੇ ਗੰਗ
 ਤੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਠ ਪਤਿ ਤਤੁ ਮਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾ ਵਨ ਭਗਤਿ ਵਥ
 ਭਰਿ ਪਾਸਿ ਧੁਸੁ ਅਮੀ ਭਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰ ਜਮੇ
 ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਭੁ ਮੰਤਰ ਜੀਤੈ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਦਰਸਾਇ ਅਸੁ
 ਰਜੀਉ ਅਪੇਖੇਤੁ ਸਮਾਗੇ ॥ ਤਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ
 ਜਤੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੁਠੈ ਭੈ ਅਨੰਤ ਜਾਨੀ ਐ ਗੰਗ
 ਜਲੇ ਵਤਨ ਮੁਦੇ ਵਤਨ ਉਪਸਾਦੀ ਮਨੀ ਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਗੰਗੇ ਕ੍ਰਿ
 ਯ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ॥ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪਾ
 ਸਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪਸ ਕਉ ਅਪੀ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭੁਮਭੰਜਨ ਤਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਅਚ
 ਜਸੁ ਅਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਅਰਿ ਭਾ ॥ ਮਠ ਮੰਗਲ ਸੁ
 ਤੇ ਪਜੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਾਰਿ ਭਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਢੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹ ਪੂਰ
 ਏਕੇ ਖਿਅਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਮ ਕਸਰ ਏਤਿ ਨ ਕੀਜੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥

॥१॥ **ॐ** ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਤਰ ਕੀ ਹਰਮਨ ॥ ੧ ॥ ਹੋਵੈ ਕੈ ਬਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹੋਵੈ ਕੈ ਬਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹੋਵੈ ਕੈ ਬਾਸਾ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰਮਿਥਿ ਐ ਮੁਨਰਤ ਸੀ ਐ ਜਿਉ ਏ ਧਰਤਿ ਸੀ ਗੁਰਮਿਥਿ ਐ ਮੁਨਰਤ ਸੀ
ਆਵਲੀ ਸਰਬਰੇ ਸੁਭਰਤਾ ॥ ਐ ਦੁਰਰਚੈ ਸਚਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮਜੀ ॥
॥ ਕਮਲਾਥਿ ਗੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਚੁ ਜੀਤ ॥
ਏਵੇ ਖੁਨ ਦਰਿਨਿ ॥ ੧ ॥ ਠਾਠੀ ਠਾਠੀ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦਿ ਸੈ ਜਮ ਕਾ ॥
ਖੁਧਿ ਆਤਿ ਸਨਾਨਿ ਦਥੁ ਗੀ ਕਾ ਮ ਕੁੰਧਾ ਬਿਕਰਾ ॥ ਏਨੀ ਅਖੀਨ ਦਰਿ ॥
ਵਈ ਜਿ ਚਰੁ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਰੇ ਵੀ ਚਰੁ ॥ ਚੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤ ਕੀ ਅੰਤੁ ਕੈ ॥
ਜਾਣਾ ॥ ਮੁਠੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਲਿ ॥ ੧ ॥ ਧਰਮੀ ਤਰੁ ॥
ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਏਕੋ ਪਾਧਰੁ ਤੇ ਕੁਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ॥
॥ ਰੁੜ੍ਹਿਠ ਕੁਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਨ ਆ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਥਾਇਆ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਥਾਇਆ ॥
ਤਾਇਆ ॥ ਵਿਦੁ ਬੰਮਾ ਗਗਨੁ ਰਤਾ ॥ ਇਸ ਬਚੁ ਨੀਸਾਇਆ ॥ ਸੁਰ ਸੁਚੁ ॥
ਇਜਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੀਏ ਗਤਿ ਦਿਨ ਤੁਚੈ ਜਵਿਰਾਇਆ ॥ ਤੀਰਥ ॥
ਮੁਵੀ ਚਗਾ ਵਦੁ ਪੁਰ ਬਾਇਆ ॥ ਚੁਧੁ ਸਿਰਿ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ਕਿਅੁ ਬਿਵ ॥
ਇਆ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਤੋਰ ਆਵਣ ਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਵਦਿ ਜੇਵ ਸੈ ਚਤੁਰ ਮਾਤਾ ਤੋਇ ॥ ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਥੀ ਅੰਸ ॥
ਘਰਿ ਧਨੁ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਦਿ ਜੇਵ ਸੈ ਚਤੁਰ ਮਾਤਾ ॥
॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨ ਪੰਥੀ ਚਾਕੁਰੁ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਸਚਾ ਸਚਿ ਆਗਿ ਨਿਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਥੈਠਾ ਤਾਹੀ ਠਾਇ ਕਵ ॥
ਪਾਇਆ ॥ ਥੁਤ ਮੇਵ ਰਾਕਤਾਇਆ ॥ ਤੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਖ ਪਾ ॥
ਕਿਨਿ ਤੁਜਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰੁ ਪਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਥਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰ ॥
ਅਸਰ ਜਾਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
ਤੀਧ ਤੀਧਾਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥
ਠਾਇਆ ਵੈਦਗੀਧ ਕਵਿਚੈ ਚੈ ਥੈ ॥ ੧ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦਨ ਜਾਈ ॥

੨ ॥ ਵੇਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੁਪਤਿਲਾਗੁਪਥਾਨੁ ॥ ਐ
 ਦੁਰੁਕਿਲਤੁਜਿਤੁਵੈਦੋਗਾਘਾਇ ॥ ਜਿਤੁਦੁਰੁਗਾਉਰੇ ਅਤਿਤ
 ਦੁਰੁਵਸੈਅਇ ॥ ਰੋਗੁਗਵਾਇਤਿਅਪਣਾਤਨਾਕਵੈਦੁਸਦਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਬੁਭਮਾਥਿਸੁਨਮਤੇਸਦੇਉਰਿਪਾਇਆ ॥ ਬੁਭਮੇਦਿਤੇ
 ਦੁਪੁਜਾਯਾਇਆ ॥ ਦਸਅਉਤਰੀਗਮੁਰਾਜਾ ॥ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤਮਾਧੇਧਾਇ
 ਕਮਿਸਥਾਇਆ ॥ ਈਸਮਤੇਸਰਸੇ ॥ ਵਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀਕੀ
 ਤਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆਧੰਧੈਲਾਇਆ ॥ ਪੁਥਾਪਾਇਆ ॥ ਧ
 ਰੁਕਾਏਕਰਮੁਪੁਰਤੁਕਰਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਤਲਾ ॥
 ਵਦੁਆਇਅਤੇਸਖੀਕੰਤੈ ॥ ਚਿਤਿਕਰੇਤੁ ॥ ਨਾਕਾਧੁਰਿਮਗਤਿਦੋਤਗਈ
 ਜਨਅਵਗੀਲਾਗਾਨੇਤੁ ॥ ਮ: ੨ ॥ ॥ ਸਵਦੁਆਇਅਤੇਸਖੀਜਲ
 ਕਰਮਨਤਗਾ ॥ ਨਾਕਾਧੁਰਿਸਵਨੁਸੰਤਗਈ ॥ ਜਿਨਸਤਨਾਇਪਿਅਰ
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੋਥਿਸੁਪਦਾਇਮਲਅਖਾਤਾਗਚਿਅੰ
 ਥੇਰਜਤੁਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਮਾਰੇਪਥਾਨੁ ॥ ਸੁਰਖਕ
 ਦੁਆ ॥ ਅਪੋਥਿਜੈਮਾਰੇਆਪਿਆਪਿਕਰਜੁਰਚਿਆ ॥ ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁ
 ਰੁਗਮੁਖਿਜਾਈਐ ॥ ਤੁਕਮਿਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁ ॥ ਵਿਦੁਕਲਮਮਸਵਾ
 ਏਐ ॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿਮੇਥਾਪੁਜਿਥੈਤਰਿਗੁਦਸਦਵਖਾਈਐ ॥ ਨਾਕਾਧੁਰਿ
 ਕਦੁਸਲਾਤਿਸਚਪਥਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੩ ॥ ॥ ਉਨ
 ਉਨਾਇਆਇਆ ॥ ਅਵਰਕਰੇਦਾਵੰਨਾ ॥ ਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਤਿਸਿਉਕੇ
 ਕਤਸੀਰੰਗਾ ॥ ਰੰਗੁਗਤਿਆਤਿਨਕਾਮਈ ॥ ਜਿਨਮਨਿਭਉਰਾਉਤੋਇ ॥ ਨਾਕਾਧੁਰਿ
 ਜੀਵੰਤਗੀਤਿਨਤਨੇਸੁਖੁਨਤੋਇ ॥ ਮ: ੩ ॥ ॥ ਉਨਾਇਉਨਾਇਆ
 ਏਅਵਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗਾ ॥ ਨਾਕਾਧੁਰਿਖੁਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਈ ॥ ਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮ
 ਰੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਦਵੈਤਰਫਉਪਾਇਏਕਵਰਤਿਆ ॥ ਥੇ
 ਵਾਈਵਰਤਾਇਅੰਦਰੁਵੰਦੁਘਾਤਿਆ ॥ ਪਰਵਿਗਤਿਨਰਵਿਗਤਿਤਾ
 ਵੈਦਿਚਿਧਰਮੁਠਿਰੈਰੈਥਾਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੁੜਿਆਗਤਿਨੀਨਿਤਰ
 ਰਗਤਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਬਦੁਸੁਰੁਤੈਕਾਮੁਕੁਪੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ ॥

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਿ ਸਚਾ ਦਿਸਵਾਰਿ ਆਸੇ ਭਗਤ ਤੁਧੁ ਭਵਦੇਸ
ਇਧਿ ਆਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਵਿਟੁ ਤੁਧਿ ਵੇ
॥੫॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਉਨ ਵਿਉਨ ਵਿਆਇ ਆਵਹ ਸੇ
ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਥੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁਮਾਏ ਸਦਾ ਹਲੀ ॥੧॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥
ਠਿਠਿਠਿ ਦੇਖੁ ਤੁਧੁ ਜੋਇ ਸੁਮੇਘੈ ਤਖਿ ਕਿਥੁ ਨਾਤਿ ॥ ਜਿਨੈ ਦੇਖੁ ਮੇ
ਇ ਆਤਿ ਸੁਗਧੁ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਤਿਸਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਸੀ ਜਾ ਕੇ
ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਤਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਛਾਤ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਧੁੰ
ਸੋਤਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਈ ਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਠਾਗੈ ਵਾਗ ॥ ਆਰਾਏ ਅਕਸ
ਨਮਤਿ ਚਾਤਿ ਉਸਾਹ ਟਾਟਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ
ਮਨ ਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਬੁਤੀ ਤੋਵੈ ਮਾਗ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਮੇ
ਖਾਨਿ ਬੜੈ ਬਖਸੈ ਸਿਫ ਤਿਭੰਗਾ ॥ ਓਥੈ ਤੁਨ ਅਪ ਜੈ ਕੁਕਾ ਸੁਣੀ
ਗ ॥ ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲੀ ਤੋਵੈ ਕਾਛਿ ਲਾਏ ਅੰਤੀ ਵਾਗ ॥ ਇਨ ਜੰਤਨ
ਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਗ ॥੩॥ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਬਥੀ
ਸਨੋ ਤੁਧੁ ਕਾਰਦਾਤਿ ਸਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵ
ਵਡੁ ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਆਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋ
ਤਦਿ ਆਉਠਦਿ ਆਨਿ ਤਾਪਿ ਆਈ ਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥੪॥
ਤੁਸਦੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਲਾ
ਤੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਕਿਵਲਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੁਣਿ ਆਕੰਠ ਦੇ ਪੀਰ ਕਰੇ
ਤਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਏਵੈ ਨ ਫੁਰਮਾਇ ਆਵੁ ਠਾਥਾ ਤਬਰਲਾਇ ॥ ਆਪਣੇ
ਜੈ ਬਤੁ ਪਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਫੁਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਭਾ ਤਿਸੁ ਭਨਾ
ਜੈ ਕੁ ਸਥਾਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫॥ ਧੁੰ
॥ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਸ ਚੇ ਥੈ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤੁਜੇ ਦੁਜੀ ਤਰਨੇ
ਵਿਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜੋ ਵਿਦਿ ਥੋਰਿ ਐ ਆਪੇ ਕਰ
ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮੁੱਤੁ ਸੰਗੁ ਵਿਜੋ ਗੁਣੈ ਪੂਰ ਬਿਛਿਖਿ ਆਕਮਾਇ ॥ ਤੁ
ਤਾਗੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਤਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੇ ਕਿਵਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹੈ

ਭਧੁਤੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ਸੇਸੁ ਖੀਏ ਸਦਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਜਿਨ ਵਿਚ ਤੁਝ
 ਵਾਇ ਤਿਨ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਚੇ ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਰਿਕੇ ਅੰਕਿਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਭੁਕੁ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਸਾਣੀ ਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਤੋਇ ਤਿ
 ਸੋਗੁ ਵਿਧੁ ਪਾਣੀ ਤੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ
 ਜੇਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਸਤ ਸਾਮੁ ਬਿਨੁ ਤੋ ਵਹੀ ਸਭ ਚਿਤਾ ਵਿਚ ਤੁਝ
 ਜੋ ਕਿਥੁ ਤੋਇ ਸੁ ਸਤ ਜੇਤੋਇ ਕਤਾ ਕਿਥੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧ
 ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਠ ਭੁਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿ ਆ ਅਪੇ ਸੁਣੈ
 ਭਾਇ ਅਨੁਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਸਦਾ ਵਰ ਸਦਾ ਬੁਧ ਨਿ
 ਵਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਬੁਧਿ ਆਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿ ਆਉ ਰਧਾਰਿ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਤਉ ਮੈ ਰਿਸ ਨਾ ਮਾਏ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਤਰਿ ਕਾ
 ਰੁਣੈ ਵਰ ਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇ ਆਤਰਿ ਅਤਮ
 ਨੁਗਾਰਿ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਤੁਭਾ ਕਿਉ ਤੋਈ ਐ ਵਿਦੁ ਤੋਢੇ
 ਰੇ ਅਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੀ ਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪ
 ਯੁ ਆਪਿ ਤੋਲ ਸੀ ਆਪੇ ਮੈ ਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕ
 ਰ ਕਿਥੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੁਧ ਦਿਤੀ
 ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਟੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਧ ਨ ਪਾਇ ॥ ਵਿਦੁ ਨ
 ਨਾਨਕ ਚਲ ਸੀ ਜਾ ਸੀ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਜਗੋ ਤਿਨੀ ਪੁਰ ਗਖਿ
 ਭੁਤ ਕਾ ਕਿਥੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਯੋਕੁ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਾਬੀ ਤਨ
 ਕੁ ਬਲਿ ਤਰ ਸਾਇ ਏਤੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾਤੁ ਕਮੁ ਮੰਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮ
 ਨੈ ਐ ਤਿਖੁ ਤਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਚਵਗਲ ਵੰਨਾ ॥ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਾਬੀ ਤਨ ਕਾ ਮ
 ਤੇਗ ਵਾਸੁ ਤੈ ਜਲ ਤੀ ਮਾਤਿ ਫਿਰਾਤੀ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਗਰ ਜਾਣੀ ਤਾਂ ਤੁਕੁ ਕ
 ਰ ਪਾਤੀ ॥ ਜਲ ਬਲ ਚਤੁਰਿ ਸਿਵਰ ਸਦਾ ਖਾਈ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਤੀ ॥ ਏਤੈ ਜ
 ਵਰ ਸਦੇ ਤਿਖ ਮਗਤਿ ਭਾਗਤਿ ਨ ਕੇਨਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਈ
 ਪੀ ਜਿਨ ਵਸਿ ਆਮਨ ਮਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿ
 ਧਾਰਿ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇ ਆ

ਜੁਗ ਬਤੀਤ ਗੁਬਾਰ ਤਿਸ ਟੀਭਾਇ ਆ ਜਲਾ ਬਿਬ ਅਸਰਾਉ ਤਿ
ਤਾਇ ਆ ਨੀਉ ਅਨੀਉ ਅਗੀ ਮੁਸਰ ਜੀਤੁ ਸਥਾਇ ਆ ਅਗੀ
ਈਅਨੁ ਵਦੁ ਭੁਖਾਤਿ ਭਾਇ ਆ ਦੁਨੀ ਅਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਉ ਭੁਜ ਭਾਇ ਆ ਅਗੀ
ਟਟੁਰ ਜਿਨਿ ਸਥ ਦੁਬੁਝਾਇ ਆ ॥ ੬ ॥ ॥ ਸਯੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥
ਬੁਸ ਭਤੈ ਵਰਸ ਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੋ ਬਿਰਖ ਭਾਗੀ ਆ ਵਲੈ
ਖਿਰਟੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੀ ਸੁਖੁ ਭੋਇਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ
॥ ਭਿਨੀ ਗੈ ਇਚ ਮਾ ਕਿ ਆਵੁ ਠਾਠ ਬਰਛਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਵਟੈ
ਬਤੁਤੁ ਉਪਜੈ ਜਾਂਸੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮੁਨਾਤਿ ਪਤੀਤੁ
ਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇਤੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾਖੇ ਲੁਭੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ
ਨੀਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਭੈਸ ਦੁਰਤੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਕੇ ਜਾਂ
ਨੁਪ ਛੈ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ
ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗ ਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਰ
ਖੀ ਐਤੁ ਕਮੁ ਕਰੇ ਗਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਥਾਰਾਏ ਚੁਟੀ ਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣੁ
ਪੇਵੇ ਖੈਸੁ ਦੈ ਆਪਿ ਸਭ ਸੇਵੇ ਆਪਾਰ ॥ ਸਭ ਮਾਇਏ ਕੁਵਰਤ ਦਸਿ
ਰਿਕਰੇ ਥੀ ਚਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਰੀ ਐ ਲਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ
ਕਿਸਨ ਅਖੀ ਐ ਆਪੇ ਦੇਵ ਦੁਹਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਯੋਕੁ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥
ਥਾਥੀ ਭਾਏਤੁ ਜਗਤੁ ਭੈਸ ਕਰੇ ਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਏਤੁ ਬਥੀ ਭਧੁ ਸੁਭੈ
ਬੁਝੁ ਨਾਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਭੈਸ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਪੀ ਆਤਿ ਬਤੁਤਿ ਨ ਲਗੀ ਆਇ ॥ ੯ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਯੋਕੁ ॥
ਤਲੁ ਗਾਉ ਭਰਿਧਿ ਆਇ ਐ ਸੰਗਤਿ ਭੋਇ ॥ ਭਰਿਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿ ਪਕ
ਵਰਤੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਰੇਜੀ ਆਜੁ ਗਤਿ ਭੋਇ ਪਰਣੀ ਨ ਸੀ ਗਰੁ ਭੋਇ
ਇਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਭੈਸ ਲਤੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿ ਵਿਰਲੁ
ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਭੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਚ ਦੇ ਪਰਵਰ
ਤੁਪਈ ॥ ਤੁਸਭੁ ਕਿਉ ਆਪੇ ਆਪਿ ਤੁਜੇ ਕਿ ਸੁਗਈ ॥ ਮਾਣੁ ਸੁਖੁ
ਸਚੀਤੁ ਧੁਮਈ ॥ ਆਵਾਗਵ ਵਹਾਰਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ

ਅਇਆਤਿਸੁਗਈ ਜਿਤਉ ਮੈਵਿਚਤੁਜਾਇਤਕੇਤੀਗਣਤਗਈ॥ਮਨ
ਅੰਤਉਗੁਬਥੰਜੇ ਉਕੁਠਾਮਾਇਵਈ॥ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਵੇਇਕਕਈ
॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੩॥ ॥ਬਾਬੀਤਖਸਮੈਕਮਤਤੁਨਜਾਣੀਮ
ਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ॥ਆਪਣਰਾਦੇਬਤੁਤਾਬੋਲਾਤਿਬੋਲਿਅਥਾਇ
ਪਾਇ॥ਖਸਮੁਵਰਾਦਾਤਰੁਤੈਜੋਇਥੇਸਫਲਪਾਇਬਾਬੀਤਾਕਿਅਥਪੁਕਾਜਗ
ਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ਮ॥੩॥ ॥ਬਾਬੀਤਾਭਿਨੀਗੋਦਿਬੋਲਿਅਸਤਜੇਸ
ਚੁਕਾਇ॥ਇਤੁਜਲੁਮੇਰਾਜੀਉਤੈਜਲਾਬਿਨੁਰਤਤੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਸ
ਦੀਜਲੁਪਾਈਐਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਾਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀ
ਦੀਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖੰਡਪਤਲ
ਨਖਮੈਗਣਤਨਤੋਈ॥ਤੁਕਰਤਾਗੋਵਿਦੁਤੁਧੁਸਿਰਜੀਤੁਪੈਗੋਈ॥ਲਖ
ਕੁੰਮਲਮੇਦਨੀਤੁਫੁਟੀਤੇਤੋਈ॥ਇਕਿਰਾਜੇਖਨਮਕੁਕਕਤਤਿਕਤਵਤਿ
ਈ॥ਇਕਿਸਾਤਸਦਾਵਤਿਸੀਚਿਪਨਤੁਜੇਪਾਤਿਖੋਈ॥ਇਕਿਦਤੇਇਕਿ
ਨਤੇਸਭਨਾਸਿਰਿਸੋਈ॥ਵਿਦੁਨਾਵੇਬਾਜਾਗੀਆਰੀਤਾਵਾਇਤੋਈ॥ਕੁ
ਭੀਖੁਟੇਨਾਨਕਾਸਚੁਕਰੇਸੁਤੋਈ॥੧॥੨॥ ॥ਸਲੋਕ॥ਮ॥੩॥ ॥ਬਾਬੀਤਗੁ
ਵੰਤੀਮਤਸੁਪਾਇਆਅਵਗਣਵੰਤੀਦੁਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੇਤਰਿਵਸੈਗੁਰਮੁ
ਖਸਦਾਤੁਰਿ॥ਕੁਕਪੁਕਾਰਨਤੋਵਈਨਦਰੀਨਦਰਿਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਾਮਿਰ
ਤਸਤਜੇਮਿਲੇਸਬਦਿਗੁਰੁਕੈਘਾਠਾ॥੧॥ਮ॥੩॥ ॥ਬਾਬੀਤਾਬੇਨਤੀ
ਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਤੁਜੀਅਦਨਾ॥ਜਲਾਬਿਨੁਪਿਅਸਨਉਤਰੈਘਟਕਿਜਾਤਿ
ਮੈਪਨਾ॥ਤੁਸੁਖਦਤਾਬੇਅੰਤੁਤੈਗੁਦਦਤਾਨੇਪਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਖਸਿਲਾਏਅੰਤਿਬੇਲੀਤੋਇਭਗਵਾਨ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਅਪੇਜਗੁਰੁਉਪਾਇਕੈਗੁਣਅਉਗਣਕਰੇਬੀਚਰੁ॥ਤੈਗੁਣਸਰਬਜੀਜਾ
ਦੈਨਾਮਿਨਪਰੇਪਿਅਗੁ॥ਗੁਣਥੋਰਿਅਵਗੁਣਕਮਾਵਦੇਦਰਗਤਤੋ
ਕਉਅਗੁ॥ਤੁਐਜਨਮੁਤਿਨੀਤਾਰਿਅਕਿਤੁਅਏਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚੈਸਬ
ਦੇਮਨਮਾਰਿਅਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਅਗੁ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਧਾਰਿ
ਅਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਨਤਤਿਅਸੀਅਵਗਾਦਿ

ਅਗੇ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਵੈ
॥੫॥ ॥ ਗਤਿ ਨਾਵਿਤਾ ਵੀਸਾ ਕਤਾਂ ਜਿਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ॥ ਰਤੀ ਦਿ
ਸੁਤੇ ਲੀਅਨਾ ਕਤਾਰੇ ਗੁਣਗਾਂਉ॥ ੫॥ ॥੫॥ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਰ
ਕਾਤਰੇ ਮਠੀ ਮਥੰਗੀ॥ ੫॥ ॥ ਜੋ ਪੁਰਭਾਇ ਅਸਚੇਦਰਿ ਸੋ ਪੈ
॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਸ ਚੁਸਮਾ ਬਿਅੰਤਿ ਅੰਤਿਖ
ਅਗਾਇ ਜਿਸ ਤੇ ਗੁਰ ਅਗੈ ਪਾਇਆ ਪੈਤਿ ਸਕੈ ਕਾਊ ਸਚਾ ਕਰ
ਅਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਅਾ ਮਨੁ ਮੁਖਾ ਵਿਦੁ
ਕਿ ਅਗਠਿ ਰਹਿ ਬੇਤਾ ਬਿਅੰਤਿ ਪਸੁ ਮਾਣਸ ਚੰਮਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰੁ
ਅਸਭ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਤਾ ਬਿਅੰਤਿ ॥੫॥ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ
ਰੇ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾ ਬਿਅੰਤਿ ॥੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਬਾਬੀਤੀ
ਬਾਇ ਅਗੁਰ ਕੈ ਸਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਇ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਣ
ਤਬ ਰਲਾਇ॥ ਬਾਬੀਤੀ ਕੁਕਧੁ ਕਾਰਗਤਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਅਮਾਨ
॥੫॥ ॥ ਸੋ ਸਾਝਾਤੀ ਐ ਜਿਦੇ ਦਾਸ ਭਨਾ ਜੀਅ ਰਿਜੁ ਕਸਮਾਇ॥ ਮ॥
ਚਾਕਿ ਕਤੂਨ ਜਾਣਤੀ ਕਿ ਅਤੁ ਗੁਣਿ ਚਿਤਿ ਖਾਏ ਕਿਤੁ ਪੀਤਿ ਚਿਤਿ
॥ ਤੁਜੇ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਅਮੀਤੁ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ
ਪਈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ॥ ॥੫॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅਮੀਤੁ ਜਲੁ
ਅਸਤ ਜੇਹਤਿ ਅਸਮਾਇ॥ ॥੫॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਇਕਿ ਵਲੈ
ਥੈ ਸਤਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਤੀ॥ ਇਕਿ ਪਾਠਾ ਕ ਕਰ ਭੰਨੀ ਸੀਤਲ ਜਲੁ
ਵਤੀ॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜਾਵਤਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਪੈਵਤੀ॥ ਇਕਿ ਜਦ
ਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲ ਪੁਰਖ ਵਤੀ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਤਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ
ਦਨ ਸੋ ਵਤੀ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਤਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗਵਤੀ॥ ਇ
ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਥਾਰੁ ਕਿ ਅਕਾਤਿ ਰਵਤੀ॥ ਸਤਿ ਨਿਖਸਮ ਦੁਅਰਿ ਜਿਸ
ਸੇਵਤੀ॥ ॥੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ॥ ੩॥ ॥ ਬਾਬੀਤੀ ਅਮੀਤੁ ਵਲੈ
ਬਿਅੰਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਮੇਘੈ ਨ ਫੁਰਮਾਨਿ ਤੋ ਅਵਰ ਸਤੁ ਕਿਰਪ
ਧਾਰੀ॥ ਤਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਤਰਵੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਅਉਰ ਧਾਰੀ॥

ਗੋਸਤ ਗੀਆਵਲੀਗੁਰਕੈਸਥਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮ॥੩॥ ॥ਸਾਬੀਏਵੰਤ
 ਵੇਖਾਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰਤਿਪੁਕਾਰ॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਨਦਰੀ
 ਜੇਧਿਅਰੁ॥ਸਾਵਲੀਸਾਤਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਤੁਜਾਤਿਵਿਕਾਰ॥੨॥
 ਭੁੰਦੀ॥ਇਕਿਜੈਨੀਉਧਾਰਿਪਾਇਪੁਰਤੁਖੁਆਇਆਤਿਨਮੁਖਿ
 ਗੀਨਮੁਨਕੀਰਖਿਨਾਇਆ॥ਤਖੀਮਿਰਬੋਤਾਇਨਭਦੁਕਰਾਇਆਕੁਚ
 ਤਿਦਿਨੁਗਤਿਸਥਦੁਨਭਾਇਆ॥ਤਿਨਜਾਤਿਨਪਤਿਨਕਰਮੁਜ
 ਜੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੁਠੇਵੇਜਾਤਿਜੁਠਾਖਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਥਦੈਆਚਰੁ
 ਕੇਨਤੀ॥ਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥
 ਭੁੰਦੀ॥ਸਾਵਲੀਸਰਸੀਕਾਮਦੀਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਰਿ॥
 ਸਦਾਸੁਤਗਦੀਗੁਰਕੈਤੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਸਾਵਲੀਦੁਪ੍ਰੇਗੁਣਬਾਤ
 ਜਿਉਦੁਜੇਭਾਇਧਿਅਰੁ॥ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਸਭੁਸੀਗਰਖੁਆ
 ॥੪॥ਭੁੰਦੀ॥ਸਚਾਅਥਖਅਭੇਉਤਨਿਪਤੀਜਈ॥ਇਕਿ
 ਵਡਿਗਾਪਹੀਆਗਾਗਿਨਭੀਜਈ॥ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੁਰਤਿਤਾਥਭ
 ਜਤਿਨਕੀਜਈ॥ਇਕਿਅੰਨਨਖਾਂਤਿਮੁੰਗਖਤਿਨਾਕਿਅਕੀਜਈ॥ਤਿਸਾ
 ਜੀਬਤੁਤਕਿਵੈਨਪੀਜਈ॥ਕਰਮਵਧਤਿਕੈਲੋਅਥਪਿਮਰੀਜਈ॥ਥਾ
 ਜਮੁਸੰਸਾਰਿਅੰਤਿਤੁਪੀਜਈ॥ਤਰਿਭਗਤੀਅਸਨੇਤਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਜ
 ॥੫॥ਸਭਕਾਮ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਥਾਗੁਰਗੁਜੇਕਥੀਤਿਨਮੁਨ
 ਗੁਸੀਤਭੁਓਇ॥ਗੁਰਸਥਦੀਏਰੁਪਥਾਇਆਏਕੋਸਚਾਧੋਇ॥ਮਨਤ
 ਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਏਸਤਜੇਤੀਪ
 ਚੋਇ॥ਕਲਜੁਗਮਤਿਘੋਰਅੰਧਾਰੁਏਮਨਮੁਖਗਤੁਨਕੋਇ॥ਸੇਵ
 ਗਗੀਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਓਇ॥੬॥ਮ॥੩॥॥ਏਦੁਵ
 ਸੈਕਰਿਦਾਇਆਥੇਕਾਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ॥ਜਿਸਕੈਤੁਕਮਿਇਦੁਵਰਸਦਾ
 ਤੇਸਕੈਸਦਥਾਠਹੈਜਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਸਮਾਥੀਐਸਚੇਕੇਗੁਣ
 ਚਾਉ॥ਸਾਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਨਿਰਮਲੋਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੭॥॥ਭੁੰਦੀ
 ॥ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਪੁਰੇਕਰਮਿਧਿਆਇਪੁਰਸਥਦੁ

ਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ਭੂਗੇਗਿਅਨਿਧਿਅਨਿਮੈਭੁਚਕਾਇਆ
ਤੀਰਥਿਜਾਇਮਨੁਆਨਾਇਆ ਸਥਾਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰਿਧੰਨਜੇਦੇ
ਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰੁਸਚਾਅਇਆ ਪੁਥਿਨਸਕੈਕੈਇਜਾਕੈ
ਭਾਇਆਨਾਨਕਸਚੁਸਥਾਤਿਲਿਖਿਅਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਕੈ
॥ ਕੁਝਤਾਂਦੇਦੇਥਾਵਥੇਥੈਦੇਵਰੈਨਿਲਜਾ ਚੁਤਖਰੈਨਮਦੇ
ਕਥਾਥੈਥਾਜਾਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਗਤਿਜਿਨਕਉਦੇਨਿਸਿਜਾਇ
ਤੁਕਮੁਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਤਿ ॥ ਫਸਥਿਅਤਾਂਦੀਇਕੁਨਮੁਨ
ਈਸਚੁਨਾਉ ॥ ਮੈਮਤਦੁਤਾਥਿਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਿਜਾਇ
ਕੇਦਰਕੇਤਰੇਕੇਤੇਆਵਤਿਜਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇਮੰਗਤਿਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰ
ਖਾਤਿ ॥੧॥ ॥੧॥ ॥ ਸਉਮਣਤਸਤੀਧਿਉਗੁਰੁਖਾਵੈਪੰਜੇਸੇਦ
ਖਾਇ ॥ ਰਕੈਫੁਕੈਖੇਤਉਰਾਵੈਸਾਤਿਗਾਇਐਪਥੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧੀਕੁਕਿਮੁ
ਦੇਵਾਨੀਖਸਮੈਮਿਟੀਠਿਰਭਾਣੀ ॥ ਅਧੁਗੁਥਾਚਿਰੀਕਾਚੁਗਦੁਗਦ
ਚਰੀਥਿਥਾਇ ॥ ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਤਾਂਚੰਗੀਕਰੈਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ
ਤਾਸੀਤੁਮਰੈਸੈਮਿਰਿਅਸਭਾਇਥੈਪੈਖਾਇ ॥ ਤਿਸਤਾਣਾਖੁਸੈ
ਵੈਸਾਤਿਗਾਇਐਪਥੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾਕਿਸਨੋਥੁਕਿਸੁਣਾਵੈਖਸਮੈਮੁਥਿ
ਵੈ ॥ ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਕਟਿਰਾਅਕਰਾਣੀਥਾਤਿਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ
ਵੈਓਤਾਂਚੰਗਾਜਿਕਰੈਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਗੇਦਿਓ
ਖਕੀਤੇਦੁਖਤੋਈ ॥ ਗਥਾਵਥੇਥੈਨਿ ॥ ਪ੍ਰੇਰੇਥਾਭੈਨਸਕੈਕੈਈਮਖ
ਰੈਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨਤੁਰਖਾਤਿਤਿਨਨੇਜਿਨਆਵੈਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਭਯ
॥੨॥ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੁਧਣੀਸਚਾਅਥਾਅਪੁ
ਤੁਦਤਸਭਿਮੰਗਤੇਏਕੋਦੇਵਤਤਾਗ ॥ ਜਿਨੀਸੇਵਿਅਤਿਨੀਸੁਖਪੁ
ਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਗਾਇਕਨਨੋਤੁਪੁਏਵੈਭਾਵਦਾਮਾਇਆਨਾਇਕ
ਗ ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਥਾਤੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਾਧਿਅਗੁ ॥ ਵਿਦੁਪ੍ਰੀਤਿ
ਤਿਨਤੋਵਈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਨਾਗੇਧਿਅਗੁ ॥ ਤੁਪੁਰੁਸਭਰੁਪੁਸੇਵਕੈ
ਕਥਾਛੀਕਰੇਪੁਕਾਗਾਦੇਤਿਦਾਨੁਸੰਤਖੀਅਸਚਨਾਮੁਮਿਥੈਅਪੁ

ਸਭਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਰਾਤੀ ਕਾ ਘਟੈ ਦਿਨ ਕਾ ਘਟਾ ॥ ਚਿਜੈ ਕਾ ਇਅ
 ਪਰਾਘੁ ॥ ਵਰਤਦਿ ਵਰਤਿ ਅਸਰ ਬਜੰ ਜਾਘੁ ॥ ਭੁਲਿ ਅਚਰਿ ਗਇਅ
 ਤਥੁ ॥ ਅੰਧਾ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਾਇਅ ਭੋਗੇ ॥ ਪਿਥੇ ਹੋਵਤਿ ॥ ਥਿਅ ਵਤਿ ਟੇ
 ਭੁਭੁ ॥ ਕਿਉ ਸੁਭੈ ਨਾ ਡੀ ॥ ਮੁਇਅ ਰੋ ॥ ਤਿਰਦੇ ਮਰਿ ਜਾ ਡੀ ॥ ਨਾ ਕਖ
 ਮੇਵੇ ਰਾਵੇ ॥ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਮੁਆਪਿਅ
 ਮੁਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆਵੈ ਰਵਾ ਦੀ ॥ ਵਨੁ ਗਾਇਅ ਰੂਪੁ ਵਿਦਮਿ ਅਦੁਖੀ ਦੇ
 ਭੀ ॥ ਕਿਥੁ ਆਇਅ ਕਤਗਾਇਅ ਕਿਤੁ ਸੀਥਿ ਕਿਤੁ ਸੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ਗਈਅ ਕੀਤਾ ਚਉਰਥੀ ॥ ਨਾ ਕਸਚੇਨ ਮਥਿਨੁ ਸਿ ਰਖੁ ਰਪਤਿ
 ਧੀ ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅੰਤੈ ਭੀ
 ਖਈ ॥ ਥਾਧੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬਉਰਨ ਨਵੇ ਸਾਗਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ
 ਨ ਪਰਵਾਣ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਸੇਵਕੁ ਤੇ ਭਾਜਿ ਸੁ
 ਭਾਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਵੈ ਕਤ ਕਿ ਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਅ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁਕ
 ਧੀ ॥ ਬਿਖਿਅ ਕਦੀ ਰਜੈ ਨਾ ਡੀ ਮੁਰਖ ਭੁਖਨ ਜਾਈ ॥ ਭੁਜੇ ਸਭ ਕੋਲਿ ਗਿ
 ਰਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਧਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿ ਸਨ
 ਕਰ ਪਾਕੇ ਰਜਾਈ ॥ ੨॥ ॥ ਸਭਕੁ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਧੁ
 ਰਾ ॥ ਜੇ ਧਨੁ ਪਥੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤੁ ਨ ਕਾਢੀ ਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚਟਾਂਖਾ
 ਰੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਪਥੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤਿਰਦੈ ਭੁਵਸਤਿ
 ਅਗੁਣੀ ਗਾ ਡੀ ਗ ॥ ੧॥ ॥ ॥ ਦੁਖੀ ਡੀ ਸਤੈ ਡੀ ਐ ਜਾਇ ਤਲਗ
 ਤੇ ਦੁਖਾ ॥ ਨਾ ਕਸਚੇਨ ਮਥਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਕਥੀ ਭੁਖਾ ॥ ਰੂਪੀ ਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂਦੇ
 ਖਤੁ ਭੁਖਾ ॥ ਜੇ ਤੇਰ ਸਮਗੀਰ ਕੇ ਤੇ ਤੇਲਗਾ ਤਿ ਦੁਖਾ ॥ ੨॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ਅੰਧੀ
 ਕੀ ਅੰਧੁ ਮਨਿ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧਾ ॥ ਚਿਕਰਿ ਕਾਇ ਐ ਕਿ ਆਖੀ ਐ ਜੰਤੁ
 ਧੰਧਰ ਬੰਧੁ ॥ ਬੰਧੁ ਤੁਧੈ ਬੰਦੀ ਨ ਡੀ ਨ ਭੁਲਾ ॥ ਨਾ ਤਖਾ ॥ ਨਾ ਕਸਚੇਨ ਮਥਿ
 ਨੁ ਭੇਤੈ ਭੇਸਾਖਾ ॥ ੩॥ ਮ॥ ੧॥ ॥ ॥ ਲਖ ਮਨੁ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਨੁ ਰਪਾ ਲਖ
 ਨਾ ਸਿਰਿ ਸਾਤ ॥ ਲਖ ਲਖ ਸਕਰ ਲਖ ਵਜੇ ਜੇ ਕਥੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਸਾਹਿ
 ਕੇ ਸਾਇਰੁ ਕੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਈ ਅਸਗਾਤਾ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿਨ ਆਵਈ ਪਾਤ

ਪਵੈਕਰਗਾਨਨਕਓਕੋਜਾਣੀਅਹਿਸਾਹਰੇਈਪਾਤਸਾਗਾ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥
ਲਾਂਜੀਗਈਦਿਸਾਣੀਐ॥ਬਧੇਛੁਹਾਤਸਾਹਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥ਲਿਖਿਅਖੈ॥
ਉਸੇਸਚੁਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਤਾਉਨੇਬੇਰੁਗਾਇਆਜਾਣੀਐ॥

॥ਭਉਜਲੁਤਾਰਣਤੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ॥ਚੌਰਜਾਹੁ
ਹਪੀਵੇਪਾਣੀਐ॥ਨਿਦਕਛਾਇਤਬਾਹਮਿਛੇਤਰਵਾਣੀਐ॥ਗੁਰੂ
ਸਾਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਗਾਤਜਾਣੀਐ॥੨॥ ॥ਸਥਕੁਮ॥੨॥
ਨਾਉਛਕੀਰੈਪਾਤਸਾਤਮੁਰਖਪੀਰਿਤਨਾਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਹੁ
ਗੁਆਉ॥ਇਥਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਗੀਕੁਰੀਪੁਰੇਕਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਈਐਕਛਿਕਾਏਤੁਨਿਅਉ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥ਤਰਵਾਜਾਤਮਿਛਾ
ਏਨਾਪਰਿਅਨਾਉ॥ਛਾਬੀਛਗੀਜਾਤਿਛਤਾਇਨਿਅਗੈਨਾਤੀਕਉ
ਕਿਅਸੋਪੀਰਿਤਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਾਇਓਦੇਜਲਅੰਦਰ
ਮੈਤਾਉਪਾਹਿਤਵੈਛਾਉ॥ਰਾਜੇਸੀਤਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇ
ਠੇਸੁਤੇ॥ਚਕਰਨਤਦਾਪਾਇਨਿਪਾਉ॥ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਓਚਾਟੇਜਾਉ
ਜੀਅੰਤਸੀਸਾਗ॥ਨਕੀਵਛੀਛਾਇਤਬਾਗ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਅਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਅਪੇਕਰਦਾਸਾਗ॥ਭੈਛਿਨਭਗਮਾਕਟੀਐ
ਲਗੈਪਿਅਗ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਉਪਜੈਪਾਈਐਮੈਕਦੁਆਰਾਭੈ
ਤਜੁਪਾਈਐਮਿਛਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਗ॥ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਘੀਐਗੁਰ
ਤੀਵੀਚਾਗ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਪਾਗਵਗੁਮਾਨੁ
ਭੈਕੀਸਾਗਨਜਾਣੀ॥ਤਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰਤਿਪੁਕਾਗ॥ਨਾਨਕਵੈਤਿ
ਖੁਪਾਇਅਗੁਰਮਤੀਉਰਧਾਗ॥੨॥ ॥ਸਥਕੁਮ॥੧॥
ਰੁਪੈਕਾਮੈਦਸਤੀਭੁਕੈਸਾਦੇਗੰਢਾ॥ਥਥੈਮਾਥੈਪੁਥਿਮਿਥਿਮਿਥੈ
ਸਭਿਕਪਥੈਪੁ॥ਭਉਕੈਕੋਪੁਖੁਅਗੁਤਇਛਕਰੁਪਿਟੇਅੰਧੁ॥ਚੁਪੈਗ
ਨਾਨਕਵੈਦੁਨਵੈਮੁਹਿਗੰਧੁ॥੧॥ਮ॥੧॥ ॥ਗੁਰਮਾਭੁਰੁਪੁਜੈ
ਜੋਥਨਪਜੇਠਗ॥ਇਨੀਠਗੀਜਗੁਠਗੀਅਕਿਨੈਨਰਖੀਛਜਾ
ਗਨਿਠਗਸੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਥਾਤਰੇਤਰਕੇ
ਠੇਜਾਤਿ॥੨॥ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪਰਿਅਥੇਖੇਦੁਰੁਥੇਖੇ

ਵੇਨਾ ਵੇਨੁ ਕ੍ਰਿਅਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀ ਐ ਅਉਘਟਰੁ ਧੇਰਾ ਤਗਾਣੀ ਅਰੋਕੀ
 ਸਚ ਵੇਪਰ ਵਾਤੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀ ਐ ਗਤਰਗੀਭੀਰੁ ਅਬਾਤੁ ਤਬਨਾਥ
 ਮੁਤੇ ਮੁਤਿ ਚੋਟਾ ਖਾਤੁ ਵਿਦੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਚੁਟ ਸੀ ਪਾਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ
 ਤਾ ਮੁਵਖਾਣੀ ਐ ਤੁਕਮੀ ਸਾਤੁ ਗਿਰਾਤ ਦੇਵਾ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ੨੩ ॥
 ॥ ਪਉਟੇ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿ ਅਖੁਸੀ ਆ
 ਆਪੀਵ ॥ ਧਰਤੀ ਪਤਾਣੀ ਅਕਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿਗਤਿ ਵਜੀਗ ॥ ਇ
 ਵਰੀ ਅਰਜਾ ਇਕਿ ਮਾਰਿ ਤੋਤਿ ਜਤੀਗ ॥ ਇਕਿ ਦੇਖਾਤਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਤੀ
 ਕ੍ਰਿਸਦਾ ਠਿਗਤਿ ਠਕੀਗ ॥ ਤੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਤੁਕਮੀ ਛਾਤੇ ਕਚ ਸੇਮਤਿ ਲ
 ਸੁਕ ਕੋਨ ਬੇਨ ਬਿਅਬਖ ਸੇਤੋ ਨਥਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਤਾ ਬਾਤਰਾ ਲੇਖੇ ਬ
 ਲਖਾ ॥ ਕਿਉ ਕਈ ਐ ਕਿਉ ਅਖੀ ਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚਾ ॥ ਕਰਨ ਕਥਨ
 ਸਭ ਨਾਅ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ ॥ ਗਿਧਿ ਬੁਧਿ
 ਕ੍ਰਿਧਿ ਗਿਅਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੇਤ ਨਉਰੁ
 ਤਬਧਾ ॥ ਮੁਜੈ ਪਾਣਤੋ ਵੈ ਬਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ ਕਤੋਤੋ ਆਇ ਆ ਕਤੋਤੋ ਯੁਯਾਨੁ ॥ ਜੇਵ
 ਆਤਰੁ ਤੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਤੁ ਪਰਸਾਤੁ ਗੁਰੁ ਤੇਜ
 ਦੇ ਤੋ ਦਾਠਵੀ ਅਗੁਨਾ ਕਜਾਨੁ ॥ ਨਾਤਉਨਾ ਮੈ ਚੁਨੀ ਪਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉਟੈ
 ਪਵੀ ਐਨਾ ਮੁਸਥਾ ਤੋਰ ਬੁਧੀ ਮਿਥੀ ਆ ॥ ਬਿਨ ਸਚੇ ਵਪਾਰ ਜਨ
 ਮੁਕਿ ਗਥਿ ਆ ॥ ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾ ਵਰੁਨ ਕਿਨਤੀ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸਭੇ ਜਗੁ ਗਰਬੇ
 ਰੁਬਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇ ਆ ॥ ਚਲੇਨਾ ਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾ ਵਟਿਤਤਿ ਆ ॥ ਬ
 ਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇ ਕੁਦੁ ਬਿਧਾ ਪਾਤਿ ਆ ॥ ਆਇ ਅਉਠੀ ਖੇਕਾ ਠਿਰੇ ਉਵ
 ਤੇ ਆਨਾ ਕ ਸਚੈ ਮੇਲੁ ਸਚੈ ਗਤਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥
 ਪਤਿ ਲਮਾ ਸੁਤਿ ਮਿਅਮਾ ਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਤਿ ਮਿਥ
 ਅਤੁਰੁ ਚੰਮੁ ਤਨ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸੁ ਬਾਤਰਿ ਕਢਿ ਅਮੰ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਮੁਤੁ
 ਨ ਸੈਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥ ਵਰਾਤੋ ਆਵੀ ਆਤਿ ਆਪਾਰਿ
 ਏ ਆਇ ਆਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸੁ ਤੁਤੀ ਮਾਸੁ ਉਪਜੈ ਮਾਸੁ ਸਭੇ ਸਾਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮ
 ਏ ਐ ਤੁਕ ਮੁਥੁਣੀ ਐ ਤਾਕੋ ਆਵੈ ਗਸਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਟੇਨ ਤੁਥੁਣੀ ਐ ਨਾਕ

ਬਚਨਿਵਿਣੁਸੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਮਸੁਮਸੁਕਰਿਮੁਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਧਿਅਨੁਨਤੀਜਾਏ ਕਉਨੁਮਸੁਕਉਤਸਾਗੁਕਤਾਵੇਕਿਸੁਮਤਿ
ਮਾਏ ਗੈਰਮਾਰਿਤਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਅਕੀਏਮਸੁ
ਸਿਨੁਕਪਕਰਤਿਗਤੀਮਾਣਸਖਾਏ ॥ ੬ ॥ ਕਰਕਿਲੋਕਨੋਦਿ
ਤਿਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਨਤੀਸੁਏ ॥ ੭ ॥ ਅੰਧੇਸੇਉਕਿਅਕਤੀ
ਨਕਤਿਅਬੁਏ ॥ ਅੰਧੇਸੇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੇਤਿਸੁਰਿਦੇਸਿਥੇ
ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਕਤਨਿਪਨੇਮਥੀਮਸੁਨਖਾਂਤੀ ॥ ਇਸਤੀਪੁਰਖ
ਸਿਮੇਲਾਓਕੈਮਪੁਕਮਾਤੀ ॥ ਮਸਤਨਿਮੇਮਸਤੁਜੰਮੇਤਮਸਮੈ
ਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਕਉਸੁਏਨਤੀਚਤੁਰੁਕਤਾਵੇਪਾਂਡੇ ॥ ਬਾਤਕ
ਸੁਮੰਦਸੁਅਮੀਘਰਕਮਸੁਚਗੇਰਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭੇਮਸਤੁ
ਇਲਾਇਆਵਸੇਗ ॥ ਅਰਖੁਭਖਾਤਿਭਖੁਤਜਿਥਰਤਿਅੰਧਗੁਰੂ
ਨਕੇਗ ॥ ਮਸਤਨਿਮੇਮਸਤੁਜੰਮੇਤਮਸਮੈਕੇਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਅਨੁਧਿ
ਕਿਉਸੁਏਨਤੀਚਤੁਰੁਕਤਾਵੇਪਾਂਡੇ ॥ ਮਸੁਪੁਰਖੀਮਸੁਕਤੇ
ਜੁਗਮਸੁਕਮਾਣਾ ॥ ਜੰਜਿਕਾਜਿਵੀਅਤਿਸੁਤਵੇਓਕੈਮਸੁ
ਣਾ ॥ ਇਸਤੀਪੁਰਖਨਿਪੂਤਿਮਸਤੁਪਾਤਸਾਤਸੁਥਿਤਾ ॥ ਜੇਕਿ
ਸਤਿਨਗਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੇਣਾ ॥ ਦੇਦਾਨਗਕਿਸੁਗਗਿਏਦੇ
ਖਤੁਏਤੁਧਿ ॥ ੮ ॥ ਅਪਿਨਬੁਏਕਉਸੁਏਪਾਂਡੇਖਗਸਿਅਣ
ਰੇਤੁਜਾਏਹੀਨਤੀਕਿਬਤੁਮਸੁਉਪੰਨਾ ॥ ਤੋਇਅਤੁਅੰਨਕਮਦੁਕ
ਤੋਇਅਤੁਤਿਭਵਣਗੰਨਾ ॥ ਤੋਉ ॥ ਆਖੈਤਉਬਤੁਧਿਧਿਤਭਤ
ਬਤੁਤਾਥਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇਰਸਥੋਤਿਓਤਸੰਨਿਅਸੀਨਾਕੁਕਤੋਦਿ
॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੋਉਕਿਅਆਖਾਂਦਿਕਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਕਿ
ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾਸਥਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਸੁਤੀਮਾਤਿਸਮਾਇਆ ॥ ਇਕ
ਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਗਕਿਨੈਨਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸਦਿਸੰਤ
ਭਵਿਖਕੇਤੁਪੁਅੰਤਰਿਅਪੁਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਰਤੁਨਤੋਕਿ
ਨਦੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਪਣਾਪੁਪਥਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਦਿ

ਅਵਗਊਫੁਬਜਾਗੀਆਬਾਜਾਹਜਿਨੀਰਚਾਇਆਇਕੁਬਿਰੁਸ
 ਭਾਣਜਿਨਮਾਨਿਸਚਭਾਇਆ॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੧॥
 ਮਾਇਆਕਰਮਥਿਰਖੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਵਿਸੁ॥ਸਭਕਾਰਣਕਰ
 ਜੇਜਿਸੁਖਵਾਲੇਤਿਸੁ॥੧॥ਮ॥੨॥ ॥ਅਕਰੁਨੀਅੰਕੀਅੰਵਰਿਅੰ
 ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਇ॥ਏਨੀਜਾਣੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਅਇਕਨਚਲੀਅਨਾਇ
 ਪਉੜੀ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਓਇਨੀਬੇਰੁਤੁਕਮਿਚਲਾਇਆਤੇਰੇ
 ਜੀਬੇਰੁਤੁਤੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਕਾਠੁਚਲਾਏਬੀਨੀਕੋਇਨਰਖਸੀ॥ਜਰੁ
 ਵਣਾਕੀਨੀਚਰਿਅਨਚਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਤਿਬੁਥੇਰੁਸਚਰਖਸੀ॥
 ਜੀਭਕੈਰਜੁਤੁਤੁਅਨਾਦਿਨੁਭਖਸੀ॥ਠਾਥਾਚੁਗੈਚੋਗਤੁਕਮੀਉਦਸੀ
 ਕਤਾਕਰੇਸੁਤੋਗੁਕੁਰਿਨੀਖੁਟਸੀ॥੨੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ॥੧॥
 ਜਮਤਿਪੁਰਦੇਖਾਇਦੇਇਸਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਂਦੁ॥ਪੰਚਸਥਦਧੁ
 ਜਮਪੁਨਤਤਥਜੇਸਥਦੁਨੀਸਾਂਦੁ॥ਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲਤਤਖੰਡਮੰਡਲ
 ਠਾਤਰਪੋਰਥਜਿਤਤਤਸਾਚਿਤਖਤਸੁਲਤਨ॥ਸੁਖਮਨਕੋਘਰਿਗ
 ਸੁਨਿਸੁਨਮੰਡਲਿਵਲਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਰੀਐਮਨਸਾਮਨਤਿ
 ਏਓਓਓਕਮਲਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰਿਅਇਤੁਮਨਕਤਤਨਜਾਇ॥ਅਜਪਾ
 ਨੀਸਰੋਧਾਇਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ॥ਸਭਿਸਖੀਆਪਚੇਅਭੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘ
 ਰੁਸਥਦੁਖੋਜੇਇਤੁਪੁਰੁਲਹੈਨਨਕਤਾਕਦਾਸੁ॥੧॥
 ੧ ਚਿਠਮਿਲਿਥਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਠਾਨੀ॥

ਕੁਥੇਅਕਲਮਨਗੋਗਨੀਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਗੀਤਤੁਦਗੀਆਉ
 ਏਏਆਏਕਚੀਜਮੁਧੈਦੇਤਿਅਵਰਜਤਰਚੀਜਨਭਾਇਆ॥ਪੁਰ
 ਕਖਮਰੁਜੇਤਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥ਮਨਤੁਆਤੁਰੁਦਰਤੀਆਇ
 ਸਗਨਾਕਰੀਥਨਮਸਤਨਾਨਿਤਚਕੈਸਵਾਇਆ॥ਅਤਸਦੁਨੀਆ
 ਕਮਾਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀਨਵੀਸਭਾ ੫ ॥ਸਭੋਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲ
 ਵਖਾਇਆ॥ਪਾਰਬੁਤਮੁਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਆ॥ਲਖੇਸਭਿ
 ਕਰਸਥਦੇਨੀਸਾਇਆ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਉਧਾਰੁਭਏਨੀਕਾਇਆ॥ਸਿ
 ਰੀਸਿਮਾਰਿਦਾਤਾਰਸਭਿਰੰਗਮਾਇਆ॥ਧਰਮਟਭਾਇਆਸੰਸਾਰਿਮਿ

ਤਰਿ ਥਾਵਾਇਆ ਆਪੇ ਬਖਸਿਸਿ ਮਿਲਾਇਸਦੁ ਰੁਥਾਇਆ
ਏ ਮਿਲਾਇਖ ਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕਾ ਮ. ੧
ਕਾਗਦ ਕਲਮ ਧੰਨ ਧੰਨ ਭੰਡਾ ਧੰਨ ਮਸੂ ਧੰਨ ਲਿਖਾਰੀ ॥
ਲਿਖਾਇਆ ਸਚਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਇ
ਥੇ ਖੁਭਿ ਤੂੰ ਏ ਕੋ ਕਤੀ ਐਨਾ ਕਾ ਭੁਯਾ ਕਾ ਭੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਭੁਯਾ ਬਿਨੁ ਦੁ
ਤੀ ਭੁਗਤਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ਭੇਗੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਏ ਜਾਣਦਾ ਭੁਯਾ
ਈ ॥ ਭੁਯਾ ਭੁਯਾ ਆਗੇ ਚਰੁ ਆਗੇ ਮੁਏ ਗੁਯਾ ਏ ਕਾਈ ॥ ਭੁਯਾ
ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਏ ਗੁਰਗਿ ਆਨਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਿ ਤਿਸੁ
ਤਿਸੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ਭੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਆਗੇ ਮੁਏ ਗਵਿ ਆਸਭਰਾ
ਤੁਭੁ ਲਾਇ ਤਿਸੁ ਚਿ ਆਤਿ ਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ॥ ਕਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

੧੭ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਕਿਕਾ
੧੮ ਮਤਲਾ ੪ ਪਤਿ ੬੮੮
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਰਿ ਆ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗਾਰਨ
ਜਪਿ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਗਰਾਮੁ
ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਓਗੁਰਦਾਕ
ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਭਰਿ ਭਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੰਡਿ
ਜਪਿ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗੀਨ ਨਾਥ
ਮਾਜਪੁਰਾ ਮਗੋਪਾਲ ਪਤਿ ੭੦੦
ਗੁਰਗਾਵਤੁ ਜਗਦੀਸ
ਗੁਰਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਜਤਗੁਰਚਾਟਉ ਪਗਚਾਟ
ਜਪਿ ਮਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਮਾਯੋ
ਭਗਵਤੁ ਗੁਰਗਾਵਤੁ
੧੦੧
ਜਪਿ ਮਨੁ ਗੋਪਾਲ ਕਿਰਪਾਨੀਧਿ
ਆਪਉਤੁ ਸੁਖ ਭਿਸੁ ਅਮੀ ਅਪਨੇ
ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ
ਐਸੀ ਮਾਗੁ ਗਾਇੰਦ ਤੇ
ਗਾਇਓ ਗਤਨੁ ਭਾਨੀ ਆਈ
ਭਗਵਤੁ ਗਿਰਜ ਸੁਸਨਤ ਉਮਾ ਭਿੰ
ਭਗਵਤੁ ਗਾਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਗਈ
ਜਤਨ ਪਾਤਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਏ
ਗੁਰਜੀਉ ਭੁਭਾਰ ਪਗਨਾ
ਜਪਿ ਮਨੁ ਗੋਪਾਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ਪਤਿ ੭੦੨
ਭਗਵਤੁ ਗਾਇਓ ਗਾਇ
ਭਗਵਤੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਅਨ
ਜਪਿ ਮਨੁ ਗੋਪਾਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ
ਭਗਵਤੁ ਗਾਇਓ ਸਾਧੂ
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਧਿਰਿ ਗਸਾਉ ਸਾਜਨ
ਭਗਵਤੁ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੇ
ਭਗਵਤੁ ਗਾਇਓ ਭਗਵਤੁ
ਭਗਵਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ

੧੯ ਕੁਚਲ ਕਠਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ
੨੦ ਨਗਇਣ ਨਗਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੇ
੨੧ ਨਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭਾਇਨ ਅਨ ਪਤਿ ੭੦੩
੨੨ ਕੁਠਲ ਕੁਠਲ ਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕਿਤੇ
੨੩ ਤੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਸਰਿਨ ਜਾਇ
੨੪ ਅਨੰਦ ਰੰਗਾ ਬਿਨੋਦ ਤਮਾਰੇ
੨੫ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਜੋਰੇ
੨੬ ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਗਾਇਓ
੨੭ ਬੁਭਤ ਪ੍ਰੀਤ ਭਗਵਤਿ ਪੀਰੇ
੨੮ ਸਿਮਰਤਾ ਮੁਖ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੈ
੨੯ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਸਨ
੩੦ ਕੁਠਲ ਕੁਠਲ ਕਪਟ ਕਪਟ ਗਜ ਜਤ
੩੧ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਦਾਤਾ ਪਤਿ ੭੦੪
੩੨ ਅਵਿਥੈ ਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖ ਗਵਿੰਦ
੩੩ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਭਗਵਤੁ ਮੁਖ ਗਾਇ
੩੪ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨਾ ਮਾਪਿ ਅਤੇਰੇ
੩੫ ਐਸੀ ਕਿਵਨ ਬਿਖੈ ਦਰਸਨ ਪਸਨਾ
੩੬ ਗੰਗ ਗੰਗ ਗੰਗਾ ਕੇਰੰਗ
੩੭ ਭਿਖ ਬੁਭਿਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਨਾ
੩੮ ਤਿਅਗੀ ਐਗੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
੩੯ ਪ੍ਰਭ ਕੁਠਲ ਮਲਨ ਦੁਖ ਭਗਵਤੁ ਗੁਰਮਿਲ
੪੦ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪਤਿ ੭੦੫
੪੧ ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆ ਭਾਠਾ ਕਰ
੪੨ ਬਾਰਿਬਾਰ ਉਅਨਿਕ ਰਾਗਉ
੪੩ ਅਤਿ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਜੋਰੇ
੪੪ ਤਾਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨ ਭਗਵਤਿ
੪੫ ਐਸੇ ਦਲੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸਤੁ ਜਾਤ ਜੀਵਿ
੪੬ ਸੁਭ ਜਿਸ ਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ
੪੭ ਗਾਇੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਗਈ
੪੮ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤਾ ਮੁਖ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭਾਇਨ ਭਿੰ
੪੯ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਅਸੁਨੇਤ
੫੦ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚ

੬੮੯

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ ੪ ਪਾਤਿ

੭੦੬

੧ ਜਪਿਮਨਰਮਨਮਸੁਖਪਾਵੈਗੋ

੨ ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਮੁਤਰਾਵੈਗੋ

੩ ਮਨਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ

੭੦੭

੪ ਮਨਤਰਿਰੀਗਿਰਾਤਰਾਵੈਗੋ

੫ ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਲਚਲਾਵੈਗੋ

੬ ਮਨਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਾਵੈਗੋ

ਈਤ ਮਤਕਾ ੫ ਪਾਤਿ

੭੦੮

੧ ਸੇਭਿਧਰੇਜਿਨਨਮਧਿਅਏ

ਵਰ ਕਨਕੇਕੀ ਮਤਕਾ ੪ ਪਾਤਿ

੭੦੯

ਤੁਅਧੇਤੀਸਿਧਸਾਧਕਤੁਅਧੇਤੀ
ਜੋਗਜੋਗੀਆ

ਕ੍ਰਿ

੨੧

੨੦੬

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨੇਰ ਕਰੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ॥

ਸ਼ੁਕਨ ਕਾ ॥ ਮਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਤਰਿਆ ॥ ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕਉ ਸਿ

ਮੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥ ਰਹਤ ਉ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਅਪ

ਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਪਾਰਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਨਿ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਅ

ਪੁਰੁ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਅਦ ਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਿ

ਲਾ ਪੁਰੁ ਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿ ਚਿਥ ਧਰਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਮੀ

ਲਾ ਗਤਿ ਪਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲੀ ਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨੁ

ਅ ॥ ਤਉ ਮੈ ਦੁਰਤ ਗਾਇਆ ਸੁਭਨੀ ਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਥੁ ਨਿਕਾ ਪੁਰ ਕਰਿਆ

ਮਸਤ ਕਿਲਿ ਲਾਟਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਠਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਾਉ ॥ ੬ ॥ ਰਿ

ਖੁਦਾ ਬਦੁ ਦੁਖੁ ਭੈ ਜਪੁ ਪੁਰਾਇਆ ਜਨ ॥ ੭ ॥ ਕਨਾ ਮਿਉ ਪਾਰਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ੁਕਨ ਕਾ ॥ ਮਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇ

ਨਿਕ ਬਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕਰਤ ਰਿਗਿ ਭੇਨ ਰਹਤ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਅ

ਚੇਤਨ ਜਨ ਤਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥ ਪੁਰ ਦੀਨ ਦਰਿ

ਦੀਓ ਭੀ ਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਮਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮੁਝ ਪੇਨ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਮ

ਨ ਮਕਟਿ ਦੇਵਉ ਤੀ ਅਰਭੇਨ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਅਤਮ ਕੀ

ਤੰਤ ਪਵੇਨ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਨ ਉਤਮ ਜਗਿ ਕੀ ਅਤਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿ ਅੰਧ

ਨੇ ਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਥਰ ਨਿਨ ਸਾ ਕਉ ਚਿਉ ਤਮ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੇਨ ॥ ੪ ॥ ਤੁ

ਰਿ ਸਤ ਵੇਰ ਪੁਰ ਸੁਆਮੀ ਤਮ ਵਲ ਜਾ ਰੇ ਸਾ ਸਿ ਦੇਨ ॥ ਜਨ ॥ ੫ ॥ ਕਉ ਦਇ

ਭਯਾਹੁ ਲਦਿ ਵਖਰੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੇਨ ॥ ੬ ॥ ॥ ॥

ਸ਼ੁਕਨ ਕਾ ॥ ਮਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਜਾਪਿ ਮਨੁ ਰਾਮਨਾਮ ਪਗ

ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਤ ਉਦਾਸ ਰਹਤ ॥ ੧ ॥ ਤਮ

ਨੇਰ ਦੈ ਜਾਪਿ ਚਿਨ ਮਨੁ ਰਹਤ ਪੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਸੇ ਅਨ ਦਿਨ ਅਨ ਦੁ

ਰਿ ਮਨੁ ਬਿਗਾਸਿ ਅਉ ਦਮ ਭਯੇ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ

ਚਿਲ ਗਈ ਜਿ ਤੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਤਮ ਰਾਸ ॥ ਕਿਲ ਵਿਖ ਦਤਨ ਭਯੇ ਖਿਨ ਅੰ

ਤਰਿਤੁਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਫਲਸ ॥ ਕਿਤਾਤਮਕਿਰਮਕਿਤਾਕਰਨਾ ॥
ਤਮੁਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪੁਰਤਸ ਅਵਗਨੀਅਰੇਪਾਥਰਤਾਕੇਸਤਨ ॥
ਇਤਰੇਤਰਸ ॥ ਜੇਤੀਸੁਸਾਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸ ਰਤੇਸਭਿਉਚੁਕਾ ॥
ਬਿਖਿਅਸ ॥ ਤਮਰੇਅਵਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨ ॥ ਮੋਇਓ ॥
ਸ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਕਨਜਗ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਘਰ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੈਮਨਿਗਮਨਮਜਪਿਓਗੁਰਵਾਕਾ ॥ ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸ ॥
ਤਿਦੁਜਾਭਉਗਇਓਸੰਭਾਕਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਨਾਪੁਰੰਗਤਰਿਕੇਧੇਧੇ ॥
ਗਮੁਗਵਿਓਗੁਪਲਾਕਾ ॥ ਤਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਤਰਿਪ੍ਰਗਟੇਓਧਿਗਿਗੇ ॥
ਕੇਤਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤਬਹੁਮੰਭਾਜਿਨੀ ॥ ਉਰਧਾਰਿਓ ॥
ਰਸਾਕ ॥ ਤਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਤਰਿਮਿਲਿਅਜੈਸੇਗਉਦੇਖਿਬਚਰਾਕ ॥
ਰਿਕੇਸੰਤਜਨਮਾਤਿਤਰਿਤਰਿਤੇ ॥ ਉਤਮਜਨਕਜਨਕਾ ॥ ਤਿਨਤਰਿਤਰਿ ॥
ਸਬਸਾਨੀਫੁਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਰੀਪੁਰੰਗ ॥
ਰਿਗਾਖਿਓਤਾਪਨਅਪਨਾਕਾ ॥ ਜਨ ॥ ੧ ॥ ਕੇਸਖਤਰਿਭਾਈਮਤਿਤਰਿ ॥
ਪਤਰਿਸਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਕਨਜਗ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਘਰ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੈਮਨਤਰਿਤਰਿਗਮਨਮੁਜਪਿਚੀਤਿ ॥ ਤਰਿਤਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆਕੇਫਲ ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਗੁਜੀਤਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਿਥਿਅਭਗਮਿਤਗਨਕ ॥
ਅਲੁਬਧੋਪੁਤਕਲਤਮੰਤਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਚਛਾਇਆ ॥
ਤਿਥਿਨਸਿਜਾਇਦੇਤਭੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਤਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਉਤਮਜਿਨੀ ॥
ਅਮਾਨੋਤੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਚੈਗਮੁਗਵਿਅਘਟਅੰਤਰਿਅਨਥਿਉ ॥
ਵਿਅਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨਮਿਥਿਅਮਾਨ ॥
ਗੀਤਿ ॥ ਤਰਿਗੁਲਏਨਉਤਰੈਕਬਹੁਤਰਿਤਰਿਜਾਇਮਿਥੈਤਰਿਪ੍ਰ ॥
ਤਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਗਾਧੀਗੁਰਿਕਾਟੇਕਟਿਤਕਟੀਤਿ ॥ ਤਰਿਤਰਿ ॥
ਦੀਓਮੁਖਿਅਵਖਪੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ ॥ ੧ ॥
॥ ਗੁਕਨਜਗ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਘਰ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਪਿਮਨਗਮਨ ॥
ਬਾਪੁਮਨਘੇਰਿਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਅਸਤਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏਦੋਖ ॥

ਤੁਮਰੀ ਅਭੈ ਸਿਰੀ ਜਨਨਰਤ ਰਿਤੁ ਮਗਾਖਿ ਛੇਤੁ ਤਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ਕਾਮ ਕੋਧ
 ਭੈ ਭਾਓ ਭਿਉ ਭੁਭੇ ਕਾ ਸਟ ਟੋਤ ਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥ ਤੁਮ ਵਰ ਪੁਰਖ ਟੋਤ ਅਗ
 ਅਗੋਂ ਚਰਤ ਮਦੁੰ ਛਿਰੇ ਪਾਈ ਨੀਤੀ ਟਾਥਾ ॥ ਤੁਪ ਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੈ ਪਰੁ ਸੁਆਮੀ
 ਭਾਪਨ ਜਾਨਤਿ ਆਪਿ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ਅਭਿਸਟ ਅਗੋਂ ਚਰਨ ਮਧਿ ਆਏ
 ਤੀ ਮਿਥਿ ਸਾਧੁ ਪਾਥਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਥਿ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜ
 ਤਿ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਰੇ ਪੁਰ ਜਗਦੀਸ ਗੁਰੁ ਸਾਈ ਤਮ ਗਾਖਿ ਛੇਤੁ ਜ
 ਜਨਨਾ ਕੁ ਦਸੁ ਦਸ ਦਸਨ ਕੋ ਪੁਰ ਕਰਤੁ ਭਿਧਾ ਗਧੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
 ਤੇ ਗੁਰੁ ਸਾਈ ॥ ਕਾਨੜਾ ॥ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ॥ ਪੜਤਾ ॥ ੫੨੫ ॥
 ਜਪਤੁ ਗੁਰੁ ਪਾਥਾ ॥ ਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇ ਤਰਲਾ ਲਾ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਟਕ
 ਥਾ ॥ ਤਰਿ ਤੋਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਗੁਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਂ ਚਰੇ ਕਜੀ ਤਰਿ
 ਕਥੇ ਥੇ ਚਾਹੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਏ ਤੁਮ ਗੀਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੁਤ ਤੁਤੀ ॥ ਤਰਿ
 ਤੇ ਤਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨੀਤੀ ਟਾਥਾ ਨੀਤੀ ਟਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਨ ਸਖਾ ਸੁ
 ਅਮੀ ਤਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਾਨੀ ਜੀ ॥ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨ ਮਾਥਾ ਜਾ ਕਾ ਤਾ
 ਤੀ ਨੀਤੀ ਚੀ ਸੁਤਾ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੇ ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਤੋਤੋਂ
 ਰਥਿ ਥੇ ॥ ਥਾਥਿ ਥੇ ॥ ਜਨਨਾ ਕਾ ਕਾ ॥ ਪਤੀ ਨੀ ॥
 ਟਾਥਾ ਨੀਤੀ ਟਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਾਥਾ ॥ ਪੜਤਾ ॥ ੫੨੫ ॥
 ਗੁਰੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰੁ ਗਾਦੀ ਸਾਥੇ ਕਜੀ ॥ ਕੀਥੈ ਥਾਥੀ ਸਾਥਿ ਪਿਤਰਿ ਤਰਿ
 ਰਥਿ ਥੀ ਸਾਥਿ ॥ ਤਰਿ ਤੋਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਸਾਥਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ
 ਜਾਣਾਇ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪ ਉਜਾਇ ਰਾਈ ਸਾਥਿ ॥
 ਤਮੇ ਜਨ ਰਾਮ ਜਪਾਤਿ ਤੇਉ ਤਮ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਉ ਪੁਮਿ ਪੁਮੇ ਪੁਮਿ ਪੁਮੇ ॥
 ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
 ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
 ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
 ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥

ਤਿਤੁਘਰਿਅਨਦੰਅਨੰਦਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਾਵਤੁ ॥
ਪ੍ਰੀਤਮਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਖਤੰ ਤਤਰਿਤਰੇਤਰੇਤਰੇ ॥
ਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ ॥੧॥ ਸਰਸਿਸਟਿਧਾਰਣੀ ॥

ਤੁਤੁਤੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਗਤੀਦੇਤੁਤੁਰਾਮ ॥
ਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ ॥੨॥੩॥੮॥ ਗੁਕਾਨਜਾਮਾ ॥੪॥ ਪੜਤਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟਾ ॥ ਜਿਤੁਮਿਥਿਤਰਿਪਾਧਰਬਟ ॥ ਭਜੁਰਾਮ ॥
ਰਸੁਤਰਿਗਾਟਾ ॥ ਤਰਿਤੰਤੰਤਿਖੇਲਿਲਾਟਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਖਟਕਰਨੀ ॥
ਕਰਿਬਤੁਬਤੁਬਿਸਥਾਰਿ ॥ ਸਾਧਿਕਜੋਗੀਨ ॥ ਕਰਿਜਟਜਟ ॥
ਟਾ ॥ ਕਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮਜੋਗੁਤਰਿਪਾਈਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇ ॥
ਗੁਰੁਗੁਰਸੰਤਜਨਾਖੋਲਿਖੋਲਿਕਧਾਟਾ ॥੧॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰਸੁਅਨੰਤ ॥
ਅਗਤੁਤੁਭਰਿਪੁਰਿਗਤਿ ॥ ਅਜਲਿਖੇਤਰਿਹਿਕੁਇਕੋਇਕ ॥
ਤਰਿਖਾਟ ॥ ਤੁਜਾਣਤਿਸਭਾਬਿਧਿਬੂਟਤਿ ॥ ਅਧੇਜਨਾਨਕ ॥
ਘਟਿਘਟੇਘਟਿਘਟੇਘਟਿ ॥ ਘਟਾ ॥੨॥੧੦॥

॥ ਗੁਕਾਨਜਾਮਾ ॥ ਮਤਲਾ ॥੪॥ ॥ ਪੜਤਾ ॥

ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ ॥ ਤਰਿਤਰਿਅਗਮਅਗਾਧੋ ॥ ਮਤਿਗੁਰਨੀ ॥
ਪੁਰੁਠਾਧੋ ॥ ਧੁਰਿਤੰਤੰਤਿਖੇਲਿਲਾਧੋ ॥ ਰਤਉ ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਅਨੰਤ ॥
ਤੁਚਿਤੈਬ੍ਰਿਕਾਰ ॥ ਸੁਖੁਪਾਈਐ ॥ ਤਰਿਭਜੁਸੰਤਸੰਤਸੰਗਤੀਮਿਥੇਜਗੁ ॥
ਗੁਰਸਾਧੋ ॥ ਜਿਉਉਤਾਤਿਪਾਰਸਮਨੁਰਬਏਕੰਚਨਾਤਿਉਪਤਿਤਜਨਾਨਕ ॥
ਸੰਗਤੀਸੁਖਤੰਵਤਗੁਰਮਤੀਸੁਖਤਾਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉਕਾਸਟਸੰਗਿਥੇ ॥
ਤੁਤਰਤਾਤਿਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰੇਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ॥
ਧੋ ॥ ਚਾਰਿਬਰਨਚਾਰਿਅਸ੍ਰ ॥ ਮਤੈਕੋਈਮਿਥੈਗੁਰੁਗੁਰ ॥
ਰੈਕੁਲਸਗਲਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ॥ ਕਾਨਜਾਮਾ ॥੪॥ ਪੜਤਾ ॥

੫੨੫

ਤਰਿਜਸੁਗਾਵਤੁਭਗਵਾਨਾ ॥ ਜਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲਾਨਾ ॥ ਮਤਿਗੁਰਨੀ ॥
ਜਿਸੁਕਾਨਾ ॥ ਤਰਿਤੰਤੰਤਿਕਿਰਪਾਨਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ॥ ਤੇਰੇਜਨਾਪਿਅਵਰਿ ॥
ਕਮਾਨਿਏਕਚਿਤਿਤੇਸਾਧੁਸੁਖੁਪਾਵਤਿਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਮੁਨਿਪਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰਭਤੇਗੀ ਅਗੀਮਲਿ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਜਨਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਵ
ਜਿਨ ਕੈ ਠਿਰਦੈ ਤੁਸੁ ਅਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਠਲ ਪਾਵਤਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਵਸਿ
ਤੇਗਤ ਠਾਰਿ ਜਨਾ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਤਮਲਾਇ ਤੇਰੇ ਤਮਲਾਇ ਤੇਰੇ ਜਨ
ਕੇ ਠਾਰਿ ਤੁਤੁਤੁ ਤੁਤੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ੬੫੧ ॥

॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਕਾਨ੍ਹਜ ॥

॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਘਰੁ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ੀਅੈ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿ ਪਾਨੀਧਿ ਦੁਖ ਬਿਦਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁ
ਜਾਕਉ ਭੇਟਤ ਤੈਸਿ ਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਠਿਕਾ
ਯੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਤਿ ਤਾਰੈ ॥ ॥ ਜਾਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਦੁਰਾ
ਪਾਤਾ ਤਾਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਠੀਤਿ ਦੁਸੁ ਪਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨਾ
ਖੈ ਸੋ ਜਨੁ ਠਾਰਿ ਸੁਰਸ ਨ ਚਾਖੈ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ ਕੀਰੀ ਮਾਇ ਅ
ਸਤਿ ਪਲਾਤਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਭਾਇ ਅਗਾਨਾ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰਕਾਨ੍ਹਜ ॥

॥ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਘਰੁ ॥ ੨ ॥

ਅਧਉ ਤੁਝ ਤਿਸੁ ਅਮੀ ਅਪਨੇ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਨ ਸੇਠਾਰਿ ਜਪਨੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੈ ਠਿਰਦੈ ਬਸਿ ਤਨਾਮੁ ਜਾਕਉ ਸੁਅਮੀ
ਕੀਨਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾਕੈ ਠਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥ ੨ ॥
ਨਾਨਕ ਕਲਾਸੀ ਪਰਬੀਨਾ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਕਉ ਗੁਰੀ ਦੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ
ਤਕੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਲ ਜੁਗਮਤਿ ਪਾਇ ਆਜਿ ਨਿਨਾਏ ॥ ੪ ॥ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥

ਗੁਰਕਾਨ੍ਹਜ ॥ ੫ ॥

ਘਰੁ ॥ ੨ ॥

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥

ਅਨੇਕ ਬਾਰ ਕਾਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਉਤੰਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥ ਅਨੇਕ
ਗੰਭੀਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤੈਥਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਤ ਠਾਰਿ ਠਾਰਿ ਪਿਆਵਉ ॥ ੧ ॥ ਕਿੰਟ
ਕਮ ਕਾਰਿ ਦੇਤ ਸੰਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ਮਨੁ ਪਰਬੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸਨ ਨਬੁ
ਰੇ ਬਹੁੰਗਾ ਮਾਇ ਅਗਾਨਾ ਮੁਢੇਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬੁ ਤਮਜ
ਬਰੇਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਭੁਟੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥

॥ ਕਾਨ੍ਹਜ ॥ ੫ ॥

॥ ਐਸੀ ਮਾਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ॥ ਦਤਲ ਸੰਤਨ ਕੀ

੬੬੮

ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਭਗਿਨਾ ਮੰਜਿ ਪਿਪਰ ਮਗ ਤੇ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਧੁਜਾ ਦਰਸਾ ਦੁਖ
ਨਾ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਭਉ ਤੇ ਭਉ ਦੁਖ ਭਉ
ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇ ਆ ਕਰੇ ਭੀ॥ ੩॥ ਅਗਿ ਅਨਭਗ ਮਥਿ ਸੈ ਦੁਖ ਭੈ
ਤਿ ਦੈ ਬਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰਾ॥ ੪॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਆ ਕੁ
ਤਿਨਿ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ॥ ੫॥ ॥੬॥

ਭਗਤਿ ਭਗਤ ਨ ਭੁਖਾਨਿ ਆਈ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲ ਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਧਾ
ਮਿਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਗਾਵਨ ਭਗੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤਾ ਤਿਉ ਪਰੇ ਬਸੇ ਜਿਉ
॥੨॥ ਯੇ ਥੇ ਬਿਜਨ ਪਰ ਸਨ ਭਏ॥ ਜਿ ਤ ਭੋਜਨ ਕੀਨੇ ਤੇ ਰਿਪ ਭਏ॥ ਆਨ
ਸ੍ਰਗ ਕਥੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ॥ ਜੈ ਸੋ ਸਾ ਤੈ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨ
ਲਜੰਜਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਚੁ ਕਰਦੀ ਸਾਗ॥ ੪॥ ॥੫॥ ੧॥

॥ ਕਾਨੜਾ ਮ॥ ੫॥ ੫੭੨॥ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਤਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾ
ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿ ਆਇ
ਸਭ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰੇ ਤੇ ਉਚਾ ਗਾਇਰ ਗੰਭੀਰ ਭ੍ਰਾਥਾ ਭੀ॥ ੨॥ ਭੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇ
ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰਦਾ ਲਾਇ ਭੀ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰ
ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ਭੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧॥ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮ॥ ੫
ਸੰਤ ਨ ਪਾਇ ਆਪਿ ਉਧਾਰ ਨ ਆਇ ਭੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟ ਤੋ ਤਪੁ ਤ
ਤਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਭੀ॥ ੧॥ ਕਾਟੇ ਗੰਭੀਰੇ ਮਨ ਨੀਰ ਮਥਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਵਧ
ਧਾਇ ਭੀ॥ ੨॥ ਅਸ ਬਿਰਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਬਾਨਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤੁ ਪਾਇ ਭੀ
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਤ ਮਾਇ ਭੀ॥ ੪॥ ੧੭॥

॥ ਕਾਨੜਾ ਮ॥ ੫॥ ੫੭੨॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਜੇ
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੇਂ ਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨ ਭੀ ਬਿਗਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗ
ਕਉ ਬਨੀ ਆਈ॥ ੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ਸੋਭ ਲਾਭ ਭੀ ਤੇ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਈ
ਸਭ ਮਾਤਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆਪੁ ਭਏ ਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕਾ ਬਿਗਸਈ॥

॥ ਕਾਨੜਾ ਮ॥ ੫॥ ੫੭੨॥ ਠਕੁਰ ਜੀਉ ਤੇ ਭਏ ਪਰਾਨਾ ਮਨ
ਤੁਮਰੈ ਉਪ ਰਤੁ ਮਰੀ ਓਟੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰੀ ਅਸ ਭਰੋ ਜਤ

ਤੁਮਰਾਨੁ ਮੁਰਿ ਦੇ ਲੇਪਰਾ ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਿ ਸੁਤੇ ਲੇਜੇ ਕਤ ਉਸੇਈ
ਦੀ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਤੋਹਿ ਪਾਤੁ ਤਬਉ ਜ
ਤੁਮਰਾ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਮੁਤਾਰਿ ਪਾਇਓ ਮਿਰਗਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਸਾਧਸਰਗਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ

ਦਿਆ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇ
ਰਹਉ ॥ ਨਤ ਰਿਪਤਾ ਨ ਰਾਜ ਜੋ ਬਨੈ ਪਾਨੈ ਬਹੁ ਰਿਬੁ ਰਿਠਿ ਰੇ ਪਾਇਆ ॥
ਸੁਪਾਇਆ ਤਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਤੈਸੰਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ
ਸੁਖ ਸੁਕੀਨੀ ਆਈ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਧਿਅ ਆਪਿ ਚੰਮਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਜੇ
ਕੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਤਿਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ॥੧੦॥ ੨੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਤਰਿਕੇ ਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਗਾਇਆ ਸੀਤਲ ਸੁਖ

ਤਿਸੁ ਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਪਿਆਇ ਰਹਉ ॥ ਸਗਲ ਅਸਤੁ ਤਪੁ
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਧ੍ਰੁਤ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਅਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾ
ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਰਿਕਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ॥੧੧॥ ੨੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਕਈ ਐਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ਪੂਰਨ
ਜਮਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈ ਐਸੁ ਰਹਉ ॥ ਅਵਤਾਰ ਤਰੇ ਸੁਖ
ਜੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਪਾਹੁ ਤਮ ਕੈਰੰਗਿ
ਜੋ ਕੈਸੇ ਸੁਨੈ ਤਰਿਕੀਰਤਨੁ ਤਾਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ
ਕ ਪੂਰਨ ਤਵੇ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ॥੧੨॥ ੨੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਾ ੫ ੫੭੩

ਨਧ ਸੰਗਿ ਨਿਧਿ ਤਰਿਕੇ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਜੀ ਅਕੈ ਕਾਮਾ ਰਹਉ ॥
ਤਰੇ ਨ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਕਿਲਬਿਖੁ ਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਉ
ਚੀਨੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਧਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ॥੧੩॥ ੨੫॥

ਕਾਨੜਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥

ਸਾਧੁ ਤਰਿ ਤਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ਮਨ ਤਨੁ

ਪਾਪ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਰਹਉ ॥ ਵੀਤ ਉਤਕਟ ਲੋਭਾ ਵਤਿ
ਕੇ ਸੁਖ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਤ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਅਸੁਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗਾਇਉ
ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲਾਤਿ ਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ॥੧੪॥ ੨੬॥

੬੬੬

॥ ॥ कनकाभा ॥ ५॥ ॥ ५७३ ॥ ॥ येथे येथे धि धि गम सुख

अपनाइकांति रडारी आनदासुखसजमुगति तिसुअना

॥ १॥ ॥ सिमरत ऐक धरत रिड रिमि लि कौटि कसम लजंगति

तदुखनासति रिदड ऐअंतसांति ॥ ३॥ ॥ अंभितर सुयुति

रीगिरांते ॥ ४॥ ४ ॥ १५॥ २७॥ ॥ कनकाभा ॥ ५॥ ॥ ५७३ ॥

साजनासंत आउमैरौ आनदागुनगा ऐमंगल कसम लजंगति

परेरौ ॥ १॥ ॥ सेंट चरन पंगु माबै चानागि उडै ऐअयेरौ

सादि कसम लु धिगमैगौ धिदड जउ येथे नैरौ ॥ ३॥ ॥ पूढा विपडे

ऐद्वारि द्वारि नानक उडै रौ ॥ ४॥ ५ ॥ १६॥ ॥ कनकाभा ॥ ५॥ ॥ ५७३ ॥

रगत सरन गंधा लतेगी मंडमान यंड डरम गा धि ली जै कौटि रौ

॥ ॥ पुडत सै सार सागग उियरे ड रिमि मारि रत नागग ॥ १॥ ॥ सीतल उगि

गा पुगन ठा कुरु पुर मेरा ॥ २॥ ॥ दीन दर दनि दारि तार ॥ ३॥ ॥ रिगि

धि पति तउ यारन ॥ ४॥ ॥ कौटि जतन मडु ख करि पाऐरौ सुखी

नभु दिजा ऐरौ ॥ ५॥ ६ ॥ १७॥ ॥ कनकाभा ॥ ५॥ ॥ ५७३ ॥

यानि उडपी तिचरन संगि लागी कौटि जापता पसुख पदे

केपु रत बड डगी रडारी ॥ १॥ ॥ मंडि अनाथ दसु जत तेरा अवर दित

ली मंडि तिआगी ॥ २॥ ॥ बर डरम कटे पूढा सिमरत गि अत अंजलि

संवत जागी ॥ १॥ ॥ ३॥ ॥ अखण्ड अति बर सुआमी वि धासि युपु

गी ॥ ४॥ ॥ नानक जग चि कुड रिड रिना भुमं गौ मसत कुरा नि धरि

॥ ५॥ ॥ ७ ॥ १८॥ ॥ कनकाभा ॥ ५॥ ॥ ५७३ ॥

कुचळ कठर कपट कामी ॥ १॥ ॥ जिउ जतन ति तिउ तारि सुआमी

मर सुमर नि जंग ॥ २॥ ॥ ३॥ ॥ अखण्ड अति कळ पारि ॥ १॥ ॥ जापता

संजम नडी ऐन धि ये छुट काग ॥ २॥ ॥ गगत यर अंय ते कळ

नद रिनि डग ॥ २॥ ॥ ८ ॥ १९॥ ॥ ६॥ ॥ सतिगुरु सदि कनकाभा ॥ ५॥ ॥ ५७३ ॥

नरा ऐ न नर पति नमस करौ ॥ ३॥ ॥ अंसे गुरु कउ धि धि धि ज

ਕੁੰਤੁ ਮੰਤਰਾ ਗੈ। ਰਤਾਉ। ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਤੀ ਐ ਐ ਤੁਨ
 ਕੁੰਤੁ ਪਾਗੈ। ਲਾਪਲਾਖ ਲਾਪਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਐ ਸੋ ਬੀਚਾਰੈ॥੧॥
 ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਤੀਭਰੀ ਤੈਲਾ ਲਗੁ ਲਾ ਲਗਾ ਗੈ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ
 ਕਤੁ ਰਸੁ ਆਈ ਤੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੁੰਗਾ ਮੁਸਕਰੈ॥੨॥ ੧॥੨੧॥੩੨॥
 ॥ਕਾਨਕਾ ਮਾ॥੫॥ ੫੨॥ ॥ਨਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨੁ ਆਨਾ। ਉਚ

ਚ ਸਭ ਪੋਖਿ ਸਮਾਨੇ। ਮੁਖਿ ਬਕਨੇ ਮਨਿ ਮਾਨ। ਰਤਾਉ। ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੂਰਿ
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ। ਮਨ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇ ਚਿਤ੍ਰ ਮੁਨਾ ਸਿ ਚੰਦ੍ਰ
 ਚੰਦ੍ਰ ਗੁਰ ਕਾਨ॥੧॥ ਕਰਤ ਰਤੇ ਕੁ ਤ ਗ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਐ ਤੇਰ ਜਾ ਮੀ ਗਿਆ
 ਅਠਪਤਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਤਰਿ ਦਾਨ॥੨॥ ॥੨੧॥੩੩॥
 ॥ਕਾਨਕਾ ਮਾ॥੫॥ ॥ਕਤਨ ਕਤਾ ਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੋਰੇ ਐ ਸੋ

ਜੁਵਿਰ ਲੋਭੈ ਸੇਵਕੁ ਜਤਤ ਜਗ ਕਉ ਥੋਰੈ। ਰਤਾਉ। ਦੁਖੁ ਨਾਤੀ ਸਭ ਸੁਖੁ ਤੀ
 ਜੇਏ ਕੈਏ ਕੀਨੇ ਤੈ। ਥੁਰਾਨਾ ਤੀ ਸਭ ਭਯਾਨੀ ਤੈ ਰੇਤਾਨਾ ਤੀ ਸਭ ਜੋਤੈ॥੧॥ ਸੋ
 ਜਾਤੀ ਸਭ ਤਰਖੀ ਤੈ ਰੇ ਚੰਡਿ ਨਾਤੀ ਕਥਾ ਲੇਤੈ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤਰਿ ਤਾਰੇ ਤਰਿ
 ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ॥੨॥ ॥੨੨॥ ॥ਕਾਨਕਾ ਮਾ॥੫॥ ੫੨॥
 ਹੋ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਨ ਜਾਇ। ਤਨ ਮਨ ਗਲ ਤਭਾਉ ਤਿ ਸੰਗੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਤਰੀ

ਜੋ ਮਾਇ। ਰਤਾਉ। ਜੈ ਜੈ ਪਾਤਿ ਕਤਉ ਬ੍ਰਿਥਾਤਉ ਅਪਨੀ ਤੇਉ ਤੇਉ ਗਾਤੇ ਗਤੇ ਅ
 ਕਾਇ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀਏ ਕੈ ਜਾਤੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਾਢਿ ਗਾਇ॥੧॥ ਛੇਤੁ ਛੇਤੁ
 ਕਰਦੁ ਸੁਆਇ ਓ ਸੰਤਨਾਤੀ ਸਰਨਾਇ। ਕਟੇ ਅਗਿ ਅਨ ਭਰਮ ਸੋਹ ਮਾਇ ਅਥੀਓ
 ਲੋਲਾਇ॥੨॥੨੩॥
 ॥ਕਾਨਕਾ ਮਾ॥੫॥

ਆਦਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਤਮਾਗੈ। ਨਾਮੋ ਗਾਵੁ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਵੁ ਨਾਮੁ ਤਮਾਗੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅ
 ਕੈ। ਰਤਾਉ। ਨਾਮੁ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਏਸ ਨਾਨਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਗੈ ਕਾਜ ਸਵਾਗੈ॥
 ਜੋ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਮੁਕਤਾਈ ਭਵ ਜਲੁ ਬਿਖੁ ਮੁਨਾਮੁ ਤਰਿ ਤਾਗੈ॥੧॥ ਅਗਮ ਪਦ
 ਲਾ ਲਾ ਅਮਲਾ ਚਾਇ ਓ ਪੰਗਾ ਪਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਗੈ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਮਗਨ ਭਏ ਤੀ ਐਰੇ ਦਰਸਾਗੈ॥੨॥ ॥੨੪॥੩੬॥

ਸਾਜਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗੰਗੇ
ਤਫੇਗੋਰਤਾਓਲਾਨਾ

॥२॥ ॥३॥३९॥

॥ विग्रहाभा ॥ ५ ॥

ਗੁਰਨਾਮਾ

॥ कनका मा ॥ ५ ॥

ਸਿਮਰਤਾਮੁ ਮਨਾਤਿ ਸੁਖਹੰ:

॥ विश्वामित्र ॥

॥ वस्तु ॥ म ५

ਕੁਝ ਕਤਕ ਪਟ ਪਟ ਪਟ ਗਗਨ ਤਾ ਮਰਜਤ ਮੀਰੁ ਮਨਿਕ ਬੰਨ੍ਹੇ

[illegible]

ਕਾਨਹਰਾਮ॥੫॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾਡਿਗਿਬਿਸ
ਚੰਡੀਤਾਨੀ ਰੁਝਉ ਗੋਬਿਦਤਿਅਗੇਅਨਲਾਗਾਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗਾਰਿਭੂਮਿਪ੍ਰਾ
ਤੋ॥ ਬਿਖੈਰਸਸਿਉਆਸਕਾਤਮੁਕੇਕਾਤੇਸੁਖੁਮਾਨੀ॥੧॥ ਕਾਮਿਕੋਇਲੋਭ
ਅਪਓਜਨਮਾਤੀਕੀਖਾਨੀ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਸਗਨਿਅਏਓਏਧਰੁਕਾਨ॥
ਜੀ॥੨॥੧੨॥੩੪॥

[illegible]

ਪ੍ਰਭੂ ਜਤਨ ਮੁਕਤਿ ਆਇ। ਗੁਰਸ ਤਿਗੁਰਚਰ ਨੀਲਾਗਿ ਤਰਿ ਪਾਵਤੁ ਮਨੁ ਅਗਾ
ਜਗੁ ਜੀ ਤੇ ਤੋਹੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਇ ਰਹਉ। ਅਨਿਕ ਪੁਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਥਿਧਿ ਕੰਜੀ ਸਾ
ਜਗਿ ਤਰਿ ਭਵਾਸਿ। ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹੁ ਤੰਗੀ ਲੋਕ ਕੀ ਏਤ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ। ਪ੍ਰਭ
ਕਹਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਤੁ ਸਤੁ ਪੁਜਤ ਮਿਲਾਸਿ। ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕ
ਸੁਖੈ ਇਕ ਤਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ। ਕਿ ਆਦੀ ਨ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ। ਜਉ ਸਭ ਘ
ਬੁਨਿ ਵਾਸਾ। ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨੀਲਾ ਧਿਆਸਾ। ਜਗਨ ਕਰ ਦਾਸ ਕੀ ਅਤੇ ਤੇਤੁ ਮਗ ਤਉ
ਕੰਠ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ। ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਕਲਕ ਮ: ੫ ੫੮੬

ਗਤਉਧਾਰਨਾਮਾਪ੍ਰਿਅਤੇਗੈ। ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤਰਿਕੇਗੈ। ਤਰਿਗੰਗਰੰਗਰੰਗ
ਮੁਧੇਗੈ। ਕਾਤੇਰੇਮਨਮੋਤਮਗਨੇਗੈ। ਨੈਨਤੁਦੇਖੁਸਾਧਦਰਸੇਗੈ। ਸੱਪਵੈਜਿਸੁ
ਦੰਖਤਾਇਓਗੈ। ਰਤਾਉ। ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੇਗੈ। ਥਾਂਥਾਤੁਪੁਰਿਪਾਵਿਤ
ਗੈ। ਅਰਸਾਠਿਮਜਨੁਮੈਲੁਕਟੇਗੈ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਅਵਤੁਮੁਖੁਨਤੀਮੰਗੈ।
ਕੰਧੁਸੰਗਿਨਚਾਕੈਲਾਖਕਰੰਗੈ। ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕਰੰਗੈ। ੧॥ ਅਨਸਮ
ਕੈਕਨਿਰੰਕੇਗੈ। ਸਗਲਾਤਿਅਗਤੁਭਾਉਦੂਜੇਗੈ। ਕਵਨਕਤੰਤਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅ

ਤੇਰੈ॥ ਬਗਿਨਿਸਾਕਉਏਕਟੁਏਰੈ॥ ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਾਮਿਰੈ॥
ਦੇਵਜਗਤਗੁਰਕੇਰੈ॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥

ਐਸੀਕਉਨਿਬਿਧੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੂ॥
ਉਮਗਿਤੀਉਤਰਸਨਾ॥ ॥੧॥ ਦੀਨਲੀਨਪਿਆਸਮੀਨਸੰਤਨਾ॥
ਕੀਰੇਨਤੀਉਅਗਪਿਦੇਨ॥ ਪ੍ਰਭਭਏਤੈਕਿਰਪੇਨ॥ ਮਨੁਮੋਤੁਤਿਆਸਿਰੰ॥
ਨਨਕਤਾਰਿਜੀਉਤੇਟਨ॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥ ॥੧੧॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥ ॥੨੦॥ ॥੨੧॥ ॥੨੨॥ ॥੨੩॥ ॥੨੪॥ ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ॥੩੦॥ ॥੩੧॥ ॥੩੨॥ ॥੩੩॥ ॥੩੪॥ ॥੩੫॥ ॥੩੬॥ ॥੩੭॥ ॥੩੮॥ ॥੩੯॥ ॥੪੦॥ ॥੪੧॥ ॥੪੨॥ ॥੪੩॥ ॥੪੪॥ ॥੪੫॥ ॥੪੬॥ ॥੪੭॥ ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥੫੦॥ ॥੫੧॥ ॥੫੨॥ ॥੫੩॥ ॥੫੪॥ ॥੫੫॥ ॥੫੬॥ ॥੫੭॥ ॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥ ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥ ॥੮੧॥ ॥੮੨॥ ॥੮੩॥ ॥੮੪॥ ॥੮੫॥ ॥੮੬॥ ॥੮੭॥ ॥੮੮॥ ॥੮੯॥ ॥੯੦॥ ॥੯੧॥ ॥੯੨॥ ॥੯੩॥ ॥੯੪॥ ॥੯੫॥ ॥੯੬॥ ॥੯੭॥ ॥੯੮॥ ॥੯੯॥ ॥੧੦੦॥

ਰੰਗਰੰਗਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ॥ ਕੀਟਤਸਤਪੁਰਨਸਭਸੰਗਾ॥ ਰਤਾਉ॥
ਤੀਰਥਸਤਿਤਗੰਗਾ॥ ਜਲੁਤੇਵਤਭੁਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ ਪੂਜਾਚਰਕਸਤਮੇ॥
ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ ਦਰਸਨਭੇਟੇਬਿਨਸਤਸੰਗਾ॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥ ॥੧੧॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥ ॥੨੦॥ ॥੨੧॥ ॥੨੨॥ ॥੨੩॥ ॥੨੪॥ ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ॥੩੦॥ ॥੩੧॥ ॥੩੨॥ ॥੩੩॥ ॥੩੪॥ ॥੩੫॥ ॥੩੬॥ ॥੩੭॥ ॥੩੮॥ ॥੩੯॥ ॥੪੦॥ ॥੪੧॥ ॥੪੨॥ ॥੪੩॥ ॥੪੪॥ ॥੪੫॥ ॥੪੬॥ ॥੪੭॥ ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥੫੦॥ ॥੫੧॥ ॥੫੨॥ ॥੫੩॥ ॥੫੪॥ ॥੫੫॥ ॥੫੬॥ ॥੫੭॥ ॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥ ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥ ॥੮੧॥ ॥੮੨॥ ॥੮੩॥ ॥੮੪॥ ॥੮੫॥ ॥੮੬॥ ॥੮੭॥ ॥੮੮॥ ॥੮੯॥ ॥੯੦॥ ॥੯੧॥ ॥੯੨॥ ॥੯੩॥ ॥੯੪॥ ॥੯੫॥ ॥੯੬॥ ॥੯੭॥ ॥੯੮॥ ॥੯੯॥ ॥੧੦੦॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਨ੍ਹਾ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥
ਤਿਖਬੁਝਿਗਈ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ ॥ ਪੰਚਰਾਗੋਚਰ ॥
ਪਰਿਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਸਿ॥ ਰਤਾਉ॥
ਮੱਸਿਉਮੱਸਿਉਐਸੀਤਉਕੈਸੇਕਰਉ ॥ ਤੀਉਤੁਮਰੇਬਖਿਬਲੇਦੇ॥
ਥੇਬਲੇਗਈ॥ १॥ ਪਤਿਥੇਪੈਸੰਤਪਾਇ ॥ ਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰਕੈਤਰੁਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰੀਬੀਚਰਾ॥ ਅਨੇਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਾ॥
ਤੁਤਗੀਸੁਈ॥ १॥ ਜੰਭਾਵਤੀ॥ ਜਨ॥ १॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥ ॥੧੧॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥ ॥੨੦॥ ॥੨੧॥ ॥੨੨॥ ॥੨੩॥ ॥੨੪॥ ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ॥੩੦॥ ॥੩੧॥ ॥੩੨॥ ॥੩੩॥ ॥੩੪॥ ॥੩੫॥ ॥੩੬॥ ॥੩੭॥ ॥੩੮॥ ॥੩੯॥ ॥੪੦॥ ॥੪੧॥ ॥੪੨॥ ॥੪੩॥ ॥੪੪॥ ॥੪੫॥ ॥੪੬॥ ॥੪੭॥ ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥੫੦॥ ॥੫੧॥ ॥੫੨॥ ॥੫੩॥ ॥੫੪॥ ॥੫੫॥ ॥੫੬॥ ॥੫੭॥ ॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥ ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥ ॥੮੧॥ ॥੮੨॥ ॥੮੩॥ ॥੮੪॥ ॥੮੫॥ ॥੮੬॥ ॥੮੭॥ ॥੮੮॥ ॥੮੯॥ ॥੯੦॥ ॥੯੧॥ ॥੯੨॥ ॥੯੩॥ ॥੯੪॥ ॥੯੫॥ ॥੯੬॥ ॥੯੭॥ ॥੯੮॥ ॥੯੯॥ ॥੧੦੦॥

ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨਮਾਨਾ॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥ ॥੧੧॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥ ॥੨੦॥ ॥੨੧॥ ॥੨੨॥ ॥੨੩॥ ॥੨੪॥ ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ॥੩੦॥ ॥੩੧॥ ॥੩੨॥ ॥੩੩॥ ॥੩੪॥ ॥੩੫॥ ॥੩੬॥ ॥੩੭॥ ॥੩੮॥ ॥੩੯॥ ॥੪੦॥ ॥੪੧॥ ॥੪੨॥ ॥੪੩॥ ॥੪੪॥ ॥੪੫॥ ॥੪੬॥ ॥੪੭॥ ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥੫੦॥ ॥੫੧॥ ॥੫੨॥ ॥੫੩॥ ॥੫੪॥ ॥੫੫॥ ॥੫੬॥ ॥੫੭॥ ॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥ ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥ ॥੮੧॥ ॥੮੨॥ ॥੮੩॥ ॥੮੪॥ ॥੮੫॥ ॥੮੬॥ ॥੮੭॥ ॥੮੮॥ ॥੮੯॥ ॥੯੦॥ ॥੯੧॥ ॥੯੨॥ ॥੯੩॥ ॥੯੪॥ ॥੯੫॥ ॥੯੬॥ ॥੯੭॥ ॥੯੮॥ ॥੯੯॥ ॥੧੦੦॥

ਪ੍ਰਭਕਤਨਮਲਨਦਤਨਲਨਗੁਰਮਿਲੇ॥ ਅਨਨਤੀਉਪਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ॥

੫੭੧ ॥ ਐਸ ਦਾਨੁ ਦੇਤੁ ਜੀ ਸੰਤ ਤੁ ਜਾਤ ਜੀ ਉ ਬਿਧਿ ਤਾਰਿ ॥ ਮਨ ਮੋਹੀ ਪਦ ਦੁ
ਗਾਏ ਨਿਕਾਟਿ ਬਸਿਓ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਗਨਿ ਸਾਧੂ ਆ ॥ ਦੁਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥
॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਜੋ ਨਿਭੁ ਮਿਓ ਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ਓਦੁ ਆਗਿ ॥ ੧ ॥ ਵਿਰਪਾਓ ਵਿਦਿ
ਮਿਥਿਓ ਮੁਖ ਧਾਰੁ ॥ ਦੁਖ ਭਜਨ ਮੁਸਫਲ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵਉ ਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ੫੭੧ ॥

ਸਤ ਜਸੁ ਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥ ਕਛੁ ਨ ਜਨ ਉਕਛੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਥਿਓ
ਬਲੇ ਕੁਝੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ਸੰਜੋ ਗਾ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥ ਕਤ ਜਾਨੇ
ਰਤਿ ਬਸਾਏ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਇ ਤਚੈ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨੁ ਭਾਏ ਆਪਨ
ਏ ॥ ਬਾਨ ਬਾਨਾਏ ਸਗ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਰਨ ॥ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥
॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥

ਗਾਇੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਦੁ ਦੁਹਾਈ ॥ ਪਰ ਮਿਤਰੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮਾਧਵ ॥
ਸਗ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਤਾਨਿ ਭਵਨਿ ਨਤੀ ਪਾਇ ਓਧਾਇ ਓਧਾਇ ॥
ਤਿਚਤੁ ਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਵੇਰੇ ਤਉ ਮਿਥਿਓ ਜਿਉ ਕੀ
ਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨਨ ॥ ਕਸੰਤ ਰੇ ਨਾਈ ॥
॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ੫੭੧ ॥

ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਤੀ ਤੋਗੁ ॥ ਚਿਤ ਵਉ ਚਰਨ ॥
ਦਸਾਸਨ ਨਿਸਿਭੋਗੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਘਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੁਟਤਾਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸੁਰਬ ਸੰਤ ਰਿਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਗ ॥ ਈਤ ਉਤਮ ਪੁਰੁ
ਰਖਤਾਰਿ ਦਖਾਈ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਸਿਓ ਦੁਖ ਘਰ ॥ ੨ ॥
॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ੫੭੧ ॥

ਜਨ ਕਪੂਰ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇ ॥ ਸਾਜਨੇ ਤੁਮੀ ਤੁਮੇਰਾ ਗਤਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਕੇ ॥
ਮਨੁ ਮਗਉ ਤਨੁ ਮਾਂਗਉ ਪਨੁ ਲਖ ਮੀਸੁ ਤਦੇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ
ਪੁਰਨ ਪਰਮਾੰਦ ਪਰਮਾਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥

॥ १६ ॥ सतिगुरुपुसादे

गुरुकान्तदा ॥ मडला ४ ॥ असटपदीआ ॥ ५० ॥

जधिमतगामनामुसुखुपावैगो ॥ जिउजिउजयैतिवैसुखुपावैसति
सेविसमावैगो ॥ रडउ ॥ उगतजनाकीधितुधितुसचनमुजपतमु
पावैगो ॥ अनरससादगएसबनीकरिबिनतावैविषुनसुखवै
गुरुमतिउरिउरिमिठाळागगुरुमीठेबचनकुदावैगो ॥ सतिगुरुब
पुगुपुगुखेतमुबाटीमिउचिउलावैगो ॥ ॥ गुरुबाटीमुनते
नुदविअमनुरीनानिजपरिआवैगो ॥ तउअनउतपुनीबजति
जेनोसुरयागचुआवैगो ॥ ॥ गामनामुइकुतिउतिउगावैमनु
नामिसमावैगो ॥ नमुसुदैनामोमनितावैनामेडीरिपतवैगो ॥ ॥
ककतिवपातिरेबउकंगनाकापरुभातिबनवैगो ॥ नामबितासते
कनेजनमिमरैठिरिआवैगो ॥ ॥ माइआपटलपटलउठैगो ॥
मनयेरिपुळावैगो ॥ पापबिकारमनुसभितगरेबिपुदुत्तुगरे
वैगो ॥ ॥ उठैबैरागुभाइउठैबैउठैगुरुगरेवटसबदिउठै
गामनामुउरिउठै ॥ उठैउठैगामेनामिसमावैगो ॥ ॥ अगिअनी
सदाबिअगुरुगिअनेसाइजगावैगो ॥ ॥ ननुकडावैअपदैज
तिवैचलावैगो ॥ ॥ ॥ ॥ गुरुकान्तदा ॥ म ॥ ॥ असटपदीआ
जधिमतउरिउरिनामुतगावैगो ॥ जजैजयैसणीगातिपावैजिउ
लाउसमावैगो ॥ रडउ ॥ विपाविपाविपाकरिउरिजी ॥ करिबि

ਮੇਰਾ ਗਾਵੈਗੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਤੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ ਪਿ
 ਵੈਗੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਤਉ ਮੈ ਮਧੁ ਘਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਧੁ ਘ
 ਵੈਗੋ ਜਿਉ ਲੋਤਾ ਤਰਿ ਓਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਾਗਿ ਸਥਾ ਦੇ ਗੁਰੁ ਤਰਿ
 ਵੈਗੋ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਤੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ
 ਵੈਗੋ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਛਿ ਪਾਨੀ ਕੀ ਨੜਪਾ
 ਵੈਗੋ ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਤਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ
 ਵੈਗੋ ਭਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਰਿ ਆਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ
 ਵੈਗੋ ਜਨਮ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿਰਹੀ ਐ ਜਨ ਨਿਵਰਿਤ ਫਲ ਗੁਨਾ ਵੈਗੋ ਜ
 ਵੈਗੋ ਦੁਸਟ ਕਰਤਿ ਭਗਤ ਕੀ ਤਰਨਾ ਖਸੂ ਜਿਉ ਪਾਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ਭ
 ਵੈਗੋ ਕਮਲ ਪੁਤ ਮੀਨਾ ਬਿਅਸਾਤ ਪਤਾ ਪਨ ਪੁਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ਜ ਜਭਗ
 ਵੈਗੋ ਸੰਪੂਜਤੁ ਭਗਮ ਨ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ਜਾਤਨ ਜਾਤੇ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭ
 ਵੈਗੋ ਜੁਸੁ ਕਜਨ ਕਪਗੀ ਘਾਗਿ ਪਿਆਵੈਗੋ ਜੁਠਨ ਜੁਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਬਿ
 ਵੈਗੋ ਜੁ ਅਤਿ ਬੁਨ ਭੁਲਾਵੈਗੋ ਜਨ ਕਜਨ ਕਥੈ ਠੇਸੇ ਪਾਸ ਨਿਉ ਮੁਨੀ ਧੁ
 ਵੈਗੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ

ਗੁਰਕਾਨੜ ਮ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੁਰੂ ੧

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ਜਿਤ ਵਾਏ ਕਰੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਪਿ
 ਵੈਗੋ ਗਤਉ ਸਤਸਫਨੀ ਜਪਿ ਰੰਸੇਖਨ ਗੋਤਰਿ ਜਪਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਵੈ
 ਵੈਗੋ ਤੁਝ ਬਾਤੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਤੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਨ ਰਤਾਵੈਗੋ ਜਿ
 ਵੈਗੋ ਜੁਜਪਿ ਓਤੀ ਜਨਨੀ ਕੇ ਤਰਿ ਜਪਤਿ ਅਕੁ ਉਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ਬਿਦਰਦਾ ਸੀਸੁ
 ਵੈਗੋ ਤੋਕ ਓਤਗ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ਜਲ ਤੇ ਉਪਤਿ ਭਈ ਤੈ ਕਾਸਟ
 ਵੈਗੋ ਕਰ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ਰਾਮ ਜਨਾ ਤਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ
 ਵੈਗੋ ਤਮ ਪਾਥਰ ਲੋਤ ਲੋਤ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਵਤਰਾਵੈਗੋ ਜਿਉ ਸਤ
 ਵੈਗੋ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਓਜੈ ਲਾਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਾਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ਖਰੇਖਰੇ ਏਥੈ ਠਤੁ ਠ
 ਵੈਗੋ ਜਗਗਿ ਪੀਥਿ ਪਿਆਵੈਗੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁ
 ਵੈਗੋ ਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਖੁ ਪਾਈ ਤੈ ਨਿਤ ਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿ

ਆਵੈਗੋ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉ ਮੈ ਖੁਭੈ ਤਉ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ
ਤਿਗੁਰਦਾਤਾ ਜੀ ਅਜੀ ਅਨਕਭਾਗੀ ਨਨਾਤੀ ਤਾਵੈਗੋ ਫਿਰਿ ਭੀ
ਬਿਨ ਆਵੈ ਪਰਤ ਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ਜੇ ਕੋ ਭਯਾਲੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ
ਅਗੈ ਚਲਿ ਚਲਿ ਪਾਵੈਗੋ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁ ਮਨੁ
ਰੁਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ਗੁਰਨਾਮੁ ੪

ਮਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ਤੈਥੈ ਤਾਸੁ ਭਯੋ ਤੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਾਤਿ
ਗਾਵੈਗੋ ਰਤਉ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਨਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ
ਵੈਗੋ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ
ਦੁਖਿ ਪਾਲੋ ਭਿਲ ਗੋ ਤੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਨਿ ਕਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ਫਿਰਿ ਭੀ
ਨਮੁ ਤੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ ਇਉਂ ਦਿਖੈ
ਨਿਧਾਵਤ ਤੈ ਗੁਣੀ ਆਖਿ ਨਨਾਟਿ ਕਾਵੈਗੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਾਇ
ਵੈ ਮੱਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ਓ ਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿਗਤਿ ਅਸਤਰ
ਮਾਤਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਏਕ ਤਬ ਚਰਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕ ਪਥਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਮਿ ਲੈ ਨਿਜ ਮਾਤਲੀ ਅਨਾਦਿ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਰਨ
ਟਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਾਤਲੁ ਪਾਵੈ
ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮਾਥਿ ਛੁੜੇ ਐ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਮਿਲਾਵੈਗੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਾਤਸੁ ਖੁਪਾਇ ਅਮਰਿ ਮਲੀ ਤਿਨ
ਵੈਗੋ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਪਾਨਾ ਮਿਲਾਵੈ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਨਾਵੈਗੋ
ਗੁਰਨਾਮੁ ੪ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

ਮਨੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਚਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲੁ ਮਸਤ ਦੀ ਜੈ ਤਨਿ ਕੁੰ
ਅੰਕੁਸੁ ਸਬਦੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ਰਤਉ ਚਲਤੋ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਰਦਿ
ਰੁਖੈ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ
ਨਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ੧ ਬਿਸੀ ਅਗ ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਤੈ ਪੁਰਨ ਗੁਰਗੁਰੁ ਸਬਦੁ

ਵੇਗੋ ॥ ਅੰਗਤਿ ਸੁਨੇ ਜਿਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਬਿਵਲਾਵੈ
 ਸੁਆਨ ਲੋਚਨ ਗਗਨ ਮਾਂਸਿ ਸਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪਿਨ ਮਾਂਸਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ
 ਸੁਨੇ ਤੇ ਬੁਧ ਗੁਰੁ ਅਗਿ ਰਾਖੇ ਤਿਨ ਗਗੀ ਤਿਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਰੀਕ ਜਮ
 ਨਿਘਰ ਤੁਝੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਨਿਘਰ ਤਕਾ ਦਿਕ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਤ੍ਰਾਤਿ ਤ੍ਰਾਤਿ ਸਗਨਿ
 ਜਾ ਆਏ ਗੁਰ ਤਾਣੀ ਦੇਇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸੁਪਨੇ ਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾ
 ਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲਾ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਤਾ ਮੁਗੁ ਗਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਤਾ ਤਰਿ
 ਜਾਤੈ ਪੈਯਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇ ਲੈ ਆਇ
 ਜਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇ ਆਕਾ ਲੁਕੁ ਖਦਾਈ ਤੇ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥
 ਜਤੁ ਗਮਨ ਮੁਧੁ ਨ ਸੰਚਤੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਾਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ
 ਦੇਵਿ ਬਤੁ ਤੇਰਾ ਤਰਿ ਦੇ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥ ਗਮਨ ਮਧੁ ਨ ਤੋਰਿ ਦੇ
 ਅੰਤਰਿ ਪਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ
 ਦੁਖ ਦਲੁ ਭੀ ਜਿਸ ਮਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਨੜਾ ਮ ੪ ॥ ੫੩੧
 ਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਗਨਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਲੱਤਾ ਤਰੁ ॥ ਤੋਵੇ ਸੰਗਿ ਪਾਰ ਸੁਗੁਨ ਪਾਰ
 ਕੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਤ ਪੁਰਖ ਤੋ ਪਾਗੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋਫ
 ਘਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸਿ ਤੇਰੇ ਪੁਤਲਾ ਦਾ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਗ ਖਾਵੈ
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਤੇ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿ
 ਐ ਬਰੀ ਕ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪਿਓ ਆਵੈਗੋ ॥
 ਨਿਗੁਰ ਸਗਨਿ ॥ ਸਗਨਿ ॥ ਮਾਨੀ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਪਿਓ ਆਵੈਗੋ ॥ ਦਇ
 ਅਲ ਦੀਨ ਭਏ ਤੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਰਿ ਮਾਰ ਗੁਪ ਬੁਦਿ ਖਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਨੀ ਪਏ ਸੇਧਾ ਪੋਤਿ ਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪੁਰੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਜੇਕੋ ਸੁਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਉਪ
 ਚੰਡੀ ਉਲਟੇ ॥ ਤਿਸੇ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੁਰੁ ਸੇ
 ਵੇ ਤਿਨ ਦਰਗ ਤਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਿਓ ਆ
 ਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਰਾਪਰ ਚੈਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੂਪ ਤਰਿ ਰੂਪ ਤੈ ਵੈ ਤਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੁ
 ਰਾਵੈਗੋ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨੀਕੀ ਆਤੇ ਬੇ ਮੁਖ ਤਰਿ ਭਗਮਾਵੈ

ਗੋਲੇਂ ਭਲਾ ਰਿਸੁ ਆਨ ਕੀ ਸੰਗਾ ਤਿਥਿ ਧੁਮਾਇ ਆਕ ਗਏ
 ੧॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸਤ ਨਾਮੁ ਕਾਤਾਰ ਕੁਟਾਗਿ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਆਵੇ
 ਰਖੁ ਰਾਖੁ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਰਾਖਿ ਸਮਾਵੇ ਗੋ

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਕਾਨੜਾ ਮਾਟਲਾ ੫ ਈਤੁ

ਸੇਉ ਧਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਆਏ ਜਤਨ ਮਾਇ ਆਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ
 ਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਪਾਨਿ ਪੀਨਿ ਤੇ ਵਰਤਾ ਗੀਆ ਸਤ ਸੰਗਿ ਜਗਾ
 ਲਾਗੇ ਦੇ ਕਾਮਿ ਉਠਿ ਵਠਾ ਗੀਆ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਰਮ ਧਰਮ
 ਉਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਬਿਨਵੀਤਿ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਬਰਤਾਇ ਰਾਮ
 ਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਤ ਨਗਾਇਣ ਰਸ ਕਿਰਸਾਵਿ ਸੁਆਮੀ
 ਗਾਇਣ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਤ ਤਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੀ ਜਨਮ ਮਰਦਤ
 ਏ ਸਤ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐਤ ਗਿਧਿ ਆਈ ਐਥੁ ਰਿਦੁ ਖਨ ਲਾਗੇ
 ਦਇ ਆਦਾ ਤੇ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਤ ਸੇਵਕ ਮਾਇਣ ਬਿਨਵੀਤ
 ਨਧੂ ਬਾਂਝਾ ਤਿਹਿ ਦਸਿ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਇਣ ਸਗਲੇ ਜਤਨ
 ਪਾਏ ਜਪਤ ਪਸੰਦ ਮਾਧੁਰਨ ਪਾਏ ਨਿਤ ਭਜਤੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਈ ਐਨੇ ਤਪਿ ਆਈ ਐ
 ਸੋਈ ਆਇਆ ਜਪਤ ਪਸੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਸਤਕ
 ਏ ਬਿਨਵੀਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀ ਜੇਤਰਿ ਰਤਨ ਕਾਧੁ ਪਾਏ
 ਮੰਗਲ ਚਾਰ ਚੰਦ ਅਨੰਦ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੁਰਖ
 ਅਮੀ ਸੁਖ ਤਗਾਮੀ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਤ ਜੇ
 ਈਥੁ ਰਿਦੁ ਬਿਨੁ ਰੰਗੀ ਆ ਏ ਕੀਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖਾ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਰਮ
 ਮੰਦਾ ਬਿਨਵੀਤ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦ

੬ ਨਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਨਹੋਕੀਵਾਰ ਮਠਲਾ ੪ ਸਢੇਕੁ ਮ: ੪

ਮੁਖੇਰੀਚਰਕੀ: ੧੫੫

ਜਾਮੁਨੀਧਨੁਤਰਿਗੁਰਮੀ ਰਖੁਉਗਧਾਰਿ ਦਾਸੀਦਾਸਾਉਇਰ
ਤਉਮੈਬਿਖਿਅਮਾਰਿ ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਜੀਤਿਅਕਦੇਨਅਵੇ
ਜਿਧਨੁਪਦਰਬਾਰੀ ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਤਰਿਗੁਰਮੁਸਾਰਿ
ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਤਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਨੁ ਗੋਵਿਦੁ
ਗੋਵਿਦੁਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਐਤਾਦਰਗਾਤਪਾਈਐਮਨੁ ਗੋਵਿਦੁ
ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਜਪਿਮੁਖੁਉਜਲਪਰਧਨੁ ਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁ
ਗਿਜਿਤਮਿਲਿਤਰਿਧਾਇਆ ਪਉੜੀ

੧੫੫: ੪

ਤੁਆਪੇਤੀਸਿਧਾਸਾਧੀਕੋਤੁਆਪੇਤੀਜੁਗਜੋਗੀਆ ਤੁਆਪੇਤੀਰ
ਜਸੀਅਕਤੁਆਪੇਤੀਭਗਭੋਗੀਆ ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੁ
ਅਪੇਕਗਤਿਸੁਤਗੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਪੰਨਪਨਪੰਨਪੰਨ
ਪੰਨਜਿਤਮਿਲਿਤਰਿਭੁਲਗਭੁਲੋਗੀਆ ਸਭਿਕਤਤੁਮੁਖਤੁਤਰਿ
ਗਤਰੇਤਰਿਤਰਿਤਰੇਤਰਿਬਲਤਸਭਿਧਾਪਲਤਗੀਆ

ਸਢੇਕੁ ਮ: ੪ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਮੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੇਕੋਇ
ਤਉਮੈਮਤਾਨਾਸੁਤਉਦਰਮਤਿਕਦੇਧੋਇ ਅਨਾਦਿਨਗੁ
ਤਉਚਰੈਜਿਨਕਉਧੁ ਧਿਆਉਇ ਮ: ੪ ਤਰਿਆਪੇਆਪਿ
ਦਇਅਕਤਤਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਤਉਤਰਿ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤਰਿ
ਜੇਵਰਅਵਰੁਨਕੋਇ ਜੋਤਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਜੋਤਰਿਪ੍ਰਭਕਰੇ
ਕੋਇ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਥੇਅੰਤਪ੍ਰਭੁਤਰਿਸੋਇ

ਤੁਮੁਖਿਤਰਿਸਾਥਾਤਿਅਤਨਮਨੁਸੀਤਲੁਤਉਇ ਪਉੜੀ
ਸਭਜੋਤਿਤੇਗੀਜਗਜੀਵਨਾਤੁਘਟਿਘਟਿਤਰਿਗੰਗਗੰਗਾ ਸਭਿਧਿ
ਅਵਤਿਤੁਧੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੁਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ ਇਕਦਾਤਾ
ਸਭਜਗਤੁਭੇਖਾਰੀਆਤਰਿਜਾਚਤਿਸਭਮੰਗਮੰਗਨਾ ਸੇਵਕਠ
ਕੁਰਸਕੁਤੁਤੈਤੁਤੈਗੁਰਮਤੀਤਰਿਚੰਗਚੰਗਨਾ ਸਭਿਕਤਤੁਮੁਖਤੁ

ਰਿਖਾ ਕੇ ਸੁਟੇ — ਤੇ ਖਾ ਕੇ ਸੁਟੇ । ਜੇ ਤੁਪਾਵੇ ਤਿਸਾ ਜੇਹਾ
ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ਤਾਰੇ ਤਾਰਨਾ ਮੁਖਿ ਆਉ ਮਾਨਿ
ਪਾਵੇ ਤਿਸਾ ਜੇਹੇ ਬਾਤਿ ਸੋਢ ਲੁਪਾਇ ਸੀ ਗੁਰਸਖਦਾ
ਨੁ ਰਿਖਾ ਖਪਾਪਸ ਭਿਕਟੀ ਅਤਿ ਤਉ ਮੈ ਚਕੈ ਗੁਮਾਨ
ਕਮਲੁ : ਗਾਮਿ ਅਮਰੁ ਅਤਮੁ ਭੁਟ ਮੁਪਥਾਨੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਨਾ
ਰਿਪੁਰਜਨ ਜਪਿ ਤਾਰਿਨਾ ਮੁ ਮ: ੪ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿਨਾ ਮੁਪਥਾਨੁ
ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗਾ ਬਿਠਿ ਖਿਅਤਿ ਮਾਨਿ ਵਸਿ
ਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾ ਬਦੁ ਦੁਖੁ ਲਾਇ ਜਾਇ
ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਜਨ ਵੇਖਤੁ ਮਨਿ ਪਤੀ ਆਇ ਜਨੁ
ਦਾਸੁ ਤੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗੇ ਪਾਇ ਪਦੁੜੀ
ਤੁਧਾਨ ਬਨੰਤਰੇ ਭਗਪੁਰੁ ਤਿਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇ ਗੀਬਣਤ ਬਣਵਣੇ
ਗਾਮਿ ਸਾਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਿ ਪਿਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ਸਭ ਤੇ ਜੋ
ਵਿਚਿ ਵਰਤਾਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵ ॥ ਜਿਨ ਤੋਂ ਤਿਦਾਇ ਅਲਾਇ
ਰਮੇ ਲਾਇ ਮੁਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ਸਭਿ ਬੋਲੁ ਗੁਰਮਤੀ
ਗਮਰਮ ਜਿਤੁ ਦਾ ਬਦੁ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ
ਤਾਰਿ ਤਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਰਸੁ ਤਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਵਿਚਿ ਸੰਤ
ਪੁਰੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦੁ ਚਾਰਿ ਮਨਿ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ
ਖੁਤ ਉਮੈ ਕਦੀ ਮਾਰਿ ਜਿਨ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਚੋਤਿ ਓਤਿਨ ਜੁ ਆਉ
ਤਾਰਿ ਗੁਰਿ ਤੁਠੇ ਤਾਰਿ ਚੇਤਾਇ ਆਤਮਾ ਤਾਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਜਨ
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ਮ: ੪ ਤਾਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਾਰੁ
ਵਿਚਿ ਕਲਜੁ ਗਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈ ਆਉ
ਤਾਰਿ ਉਰ ਤਾਰੁ ਵਰਭਾਗੀ ਜਨ ਤਾਰਿ ਧਿ ਆਇ ਆਤਿਨ ਸਉ ਪਿਭਾਂਤਿ
ਰੁ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਤਉ ਮੈ ਤੋਇ ਖੁਆਰੁ ਜਪਿ ਤਾਰੁ
ਮਥਿਨ ਵਾਝੀ ਐਸਿ ਰਿਭੀ ਠਿਰਿ ਪਾਵੇ ਬਾਰੁ ਤਾਰਿ ਮੇਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਕਾਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਤਾਰਿ ਮਨਿ ਆਜਾ

ਪ੍ਰੀਤੀ

ਸਾਮਨਮੁਦਪਰੁਤੰਤੁਤਮੁਤਰਿ

ਭਾਜੈਕਰੁ

ਮੁਕੁਤਮਾਰਾ ਤਰਿਖੇਕੁਕੀਆਤਰਿਅਪੇਵਰਤੇਸਤੁਜਗਤੁਕੀਆ
 ਸਭਜੀਤਰੀਜੀਤੀਇਤਿ ਕਰਤੇਸਤੁਸਤੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ ਸਭਿ
 ਆਵਾਤਿਤਪੁਨਨਨਮਗਾਵਾਤਿਗੁਰਮਤੀਤਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸਭਿਚਵਤੁ
 ਤੁਤੁਜਗੀਨਾਧੁਜਗੀਨਾਧੁਜਗੀਨੀਵਨਜਿਤੁਤਵਜਲੁਪਾਰਿਭੁਤਾਰਾ

ਮਾਓਕੁ ਮ:੪ ਤਮਗੀਜਿਤਥਾਏਕਪੁਤਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮਅਥਾਤ
 ਤਮਕਿਉਕਰਿਜਪਤਾਇਆਇਆਤਰਿਤਮਵਰਅਗਮਅਗਾਤ ਤਰਿਦੇ
 ਤੁਤਮਤਿਉਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਪਗਿਪਾਤ ਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਮੇਲਿਪੁ
 ਤਮਪਾਪੀਸੰਗਿਤਗਾਤ ਜਨ ਕਉਤਰਿਥਖਸਿਥੈਤੁਤਰਿਤੁਠੇਮੇ
 ਪੁਮਿਥਾਤ ਤਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਦਿਥੇਨਤੀਤਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਗਾਤ

ਤਰਿਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਦਇਆਲੁ
 ਕੁਸੇਵਾਤਰਿਤਮਭਾਈਆਤਰਿਤਮਤਰਿਕਿਰਪਾਲੁ ਸਤਅਸਾਮਨਸਾ
 ਵੇਸਰੀਮਨਕੁਕਾਆਲਜੰਜਾਲੁ ਗੁਰਿਤੁਠੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿਥਾਇਆਤਮਕੀਏ
 ਥਾਇਨੀਤਲੁ ਜਨ ਅਤੁਟਧਨੁਪਾਇਆਤਰਿਨਮਤਰਿਧਨਮਾਲੁ

ਪ੍ਰੀਤੀ

ਜੀਯੇਆਵਾਤਿਤਰਿਅਪਰੰਪਰੁਤਰਿਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਤਰੇਤੇਤਨਾ ਜੀ
 ਵਾਤਿਸੁਦਤਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਟੇਪਾਪਕਟਨਾ ਤੁਮਜੈਸੇਤਰਿਪੁ
 ਕਯਾਨੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮੁਖਿਵਰਵਰਭਾਗਵਰਨਾ ਸਭਿਧਿਆਵਤੁਆਇ
 ਰੇਜੁਗਾਇਸਤੇਪਰਤਾਖਿਸਤੇਸਦਾਸਦਾਸਤੇਜਨ ਦਾਮਦਸੈਨਾ

ਸਲੋਕੁ ਮ:੪ ਤਮਰੇਤਰਿਜਗਜੀਵਨਾਤਰਿਜਪਿਓਤਰਿਗੁਰਮੰ
 ਤਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗਮਤਰਿਤਰਿਮਿਲਿਅਆਇਆਚਿਤ ਤਰਿ
 ਅਪੇਘਾਟਿਘਾਟਿਵਰਤਦਾਤਰਿਅਪੇਅਪਿਥਿਅੰਤ ਤਰਿਅਪੇਸਭਰਸ
 ਤੰਗਦਾਤਰਿਅਪੇਕਵਲਾਕੰਤ ਤਰਿਅਪੇਭਿਥਿਅਪਾਇਦਾਸਭਸਿਸਟਿ
 ਤੰਪਾਪੀਜੀਅਜੰਤ ਤਰਿਦੇਵਤੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪੁਰਤਰਿਮੰਗਤਿਤਰਿਜ
 ਸੰਤ ਜਨ ਕੇਪੁਰਆਇਮਿਲੁਤਮਗਾਵਤਤਰਿਗੁਣਚੰਤ

ਮਨ ੪ ਠਰਿਪੁਰਸਜਨਾਮੁ ਠਰਿਮੈਮਨਤਨਮੁ
ਸਭੇਅਸਾਗੁਆਪੁਰੀਅਜਨ ਸੁਣਿ ਧੀਰ
ਠਰੇਰੇਤਮੁ ਠਰਿਅਨਾਮੁ ਠਰਿਪੁਰਖਾਨੇਰੰਜਨਮਉਲਾ
ਠਰਿਦਿਨਸੁਗਾਤਿਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨਾਨੇਤਕਰੇਲਾ ਨੇਤਸਰੇਸਨਾ
ਜੀਅਜੰਤਠਰਿਵਸੈਨਿਕਟਿਸਰਜਰੇਲਾ ਸੋਰੁਹੰਜਿਸੁਅੰ
ਸੀਜਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪੁਰਸਰੇਲਾ ਸਭਿਗਾਵਤੁਗੁਣ
ਠਰੇਗੋਵਿਦੁਠਰੇਗੋਵਿਦੁਠਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਰੇਲਾ
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਸੁਤਿਅਠਰਿਪੁਰ ਚੇਤਿਮਨੀਤਿਸੁਜਿਸਨ
ਮਾਏ ਜਨ ਠਰਿਠਰਿਚਉਮਨਿਗੁਰਤੁਠਮੇਠਮਾਏ
ਕਸੁਸੇਤੀਪੇਰਤਵੀਠਰਿਏਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿ ਜਨ ਕਉਰੁਅੰ
ਪੁਭਏਕਸਤੇਗਾਤਿਪਤਿ ਪਉੜੀ ਪੰਚਨਦ
ਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਵਰਭਾਗੀਅਨਤਦੁਵਜਿਅ ਅਨਦਮੁਖੁਗੁਨੁ
ਅਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿਦੁਗਾਜਿਅ ਅਦਿਗੁਗਾਦੇਵੇਸੁਤਿਵੇ
ਗੁਰਮਤਿਠਰਿਪੁਰਭਾਜਿਅ ਠਰਿਦੇਵਤੁਦਾਨੁਦਾਇਅਲਪੁਰਜਨ
ਠਰਿਪੁਰਲਜਿਅ ਸਭਿਧੰਨੁਕਤੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰਮਾਤਿ
ਲਿਠਰਿਪੁਰਦਕਾਜਿਅ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਗਾਤਿਸਭਿ
ਥਲੈਸੁਰਰਭੇਵ ਨੇ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮੰਨਿਅਜਨ ਵਰੁ
ਤੀਨੇ ਠਰਿਠਰਿਨਾਮਅਸੰਖਠਰਿਠਰਿਕੇਗੁਣਕਥਨੁਜਾਤੇ
ਅਗਮਅਗਾਧਿਠਰਿਜਨਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਾਤਿਮਿਲਾਠੇ ਠਰੇਜਿ
ਜਪਤਜਪੰਤਜਨਏਕੁਤਿਲੁਨਤੀਕੀਮਾਤਿਪਾਏ ਜਨ ਠਰਿ
ਪੁਭਠਰਿਮੇਲਿਥੈਤੁਲਜਿਲਾਏ ਪਉੜੀ
ਠਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰਅਗਮਠਰਿਕਿਉਕਰਿਠਰਿਦਰਸਨੁਪਿਪਾ
ਖਰੁਤਏਸੁਵਰ ਨੀਐਤਿਸੁਰਪੁਨਰਿਖਾ ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਅਧੇਰੁ
ਸੋਈਜਨੁਦਿਖਾ ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਟਸਾਖੈਜਿਤੁਠਰਿਗੁ
ਪੁਨਪੰਨਸੁਰਸਨਪੰਨਕਰਪੰਨਸੁਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਤੁ

ਸਲੋਕੁ ॥੧॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਤਰਿਜਪੀ ਐਸਤਿਗੁ

ਤਰਿ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਤੈ ਤਰਿਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਭਿ

ਅਗਾਧਿ ਅਜਿਨ ਮਸਤਾਕਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਪਾਇ ॥ ਤਰਿਦਗਡਾਨ

ਦੀ ਅਨਿਜਿਨ ਤਰਿ ਮਾਨਿ ਵਸਿ ਆ ਆਇ ਜਨ ॥ ਤੇ ਮੁਖ ਭ੍ਰਿਜ ਲੇਜਿ

ਤਰਿ ਸੁਣਿ ਅਮਾਨਿ ਭਾਇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ

ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸ ਤਕਿ ਲਿਖਿ ਅਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆ ਆ

ਤੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਭੈ ਆਸੰਗਤਿ ਵਸੀ ਮਾਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਤਰਿਤਰਿਚਰਿ

ਅਸਭੁ ਦਾਲ ਦੁਖੁ ਭੁਲਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਬ੍ਰਿਵਾਰਿ ਅਤਿ ਨਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਛਾ ਦੇਖਿ ਆ

ਤੈ ਨਕਉ ਮਿਲਿ ਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਨਕਉ ਪੁਰਿ ਮਸਤਾਕਿ ਲੇਖਿ ਆ

ਤਰੇ ਅਗਮੁ ਪਿਛਾਇ ਆ ਗੁਰ ਮਤੀ ਤਿ ਸੁਰੁ ਪੁਨਤੀ ਪ੍ਰਭਰੇਖਿ ਆ ॥ ਗੁਰ ਬ

ਲੀਪਿ ਆਇ ਅਜਿਨ ਅਗਮੁ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੁਰਸੇ ਵਰ ਲਿਖੇ ਕਿ ਆ ॥ ਸਭਿ ਕਤੁ ਮੁ

ਕੁਨ ਗਨ ਰੇ ਨਗਨ ਰੇ ਨਗਨ ਰੇ ਤਰਿ ਲਾਤ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿ ਆ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥੨॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਰਾਮੁ ਗਵਿਰੇ ਰਾਮੁ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਮੀਤਿ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ

ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਤੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਰੀ ਗੀਰੀਤਿ ॥ ਤਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨ

ਰਾਮੁ ਕੀਰੀ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਤਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿ

ਅਪੁਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਛਾਇ ਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿ ਰੋਮ

ਨੀਤਿ ॥੧॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਜਲੁ ਲੋਕਿ ਲਾਗੁ ਰਾਗਿ ਵਸੈ ਵਰ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪੁ

ਰੈ ਖਾਣਿ ਆ ॥੧॥ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੧॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਗੁਰੁ ਸੁਣ ਵੀ ਸਫਲ ਪ੍ਰਜੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਮਾਨਿ ਭਾਈ ॥ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣ

ਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੁ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਤਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਕਿਉ ਦੇ

ਖ ਐ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਜੁ ਸੁਜਾਈ ॥ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਤਰਿ ਗੁ

ਰਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟੁ ॥੧॥ ਵਾਰਿ ਅਜੋ ਜਪ ਦੇ ਤਰਿ ਗੀਰ

ਵਈ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥੩॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਕਿ ਲਾਗਿ ਅਨ ਅੰਜ

ਗੁਰ ਦੇਇ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਸਜਲੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ॥੧॥ ਸਤਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ॥੧॥

ਗੁਰ ਦੇਇ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਸਜਲੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ॥੧॥ ਸਤਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ॥੧॥

ਗੁਰ ਦੇਇ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਸਜਲੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ॥੧॥ ਸਤਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ॥੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਨਾਮੁ ਚਿਤਵਾਨੋ
ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਏਵਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐਚਿ ਤਾਗਈ ਬਿਲਾਸੋ
ਤਿਗੁਰਮਿ ਐਨਾ ਮੁਠਿ ਪਜੈ ਰਿਸਨਾ ਕੁਖ ਸਤ ਜਾਇ

ਨਾਮੋ ਪਏ ਪਾਇ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਿ ਤਗਾਇ ਅਨਾਹਿਤਾ

ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਜੀਤਾ ਤਰਿਉ ਤਮੁ ਤਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਤੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾ ਗੋਲੋ
ਦੁਖੁ ਦਾਠ ਦੁਸਭਾ ਠਿਗਾਇ ਆਜਾਨਾ ਉਗੁਰੁ ਤਰਿ ਦੀਤਾ ਸਭਿ ਸੇਵਾ
ਮਨ ਮੋ ਤਨ ਜਗ ਮੋ ਤਨ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੇ ਵਸਿ ਕੀਤਾ

ਸਭ ਕੁ ਮ: ੪ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਉ ਮੈ ਰਹੈ ਤਉ ਮਿਥੁ ਕੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਰਜਾਨ
ਰਹੈ ਵਢਾਇ ਮਿਥਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸਜਨਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਜਨਾ

ਜਾ ਦੇਖਾ ਤਰਿ ਨੈ ਦੇ ਸੋ ਪੁਰੁ ਮੈ ਮਿਥੈ ਤਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਖੇ
ਪਉੜੀ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰੁਖੁ

ਤੋਲਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਤੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਤਰਿਉ ਤਮੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ
ਜਿਨ ਪਿਛਾਇ ਆਤਿ ਰਦੈ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਥੇ ਨਹੀ ਤਰਿ ਗੋਲੁ ਵਰਤਨ

ਗਤਿ ਮਿਥੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ਬੋਲੁ ਸਭਿ ਪਿਛਾਵਤੁ ਨਾਗਾਇਣਾ
ਜਿਤੁ ਕਾਜ ਮਝਗਤੁ ਸੁਗੋਲੁ ਸਭ ਕੁ ਮ: ੪ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਜਨ

ਦਿ ਆਸੁ ਰਸੀਧਿ ਆਗਾ ਵਾਰਿ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਏਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨਿ
ਪਿਛਾਤਿ ਸੁਠਿ ਰਿਮਾਰ ਅਖੀਧੇ ਮਕਸਾਈ ਆਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ

ਨੈ ਜੇ ਕਰਿ ਤੁਜਾ ਦੇਖ ਦੇ ਜਨਾ ਕਾਇ ਦਿਚੀਨਿ ਪਉੜੀ
ਜਾਇ ਬਾਇ ਮਾਠੀ ਅਥਿ ਪੁਰਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੋਈ ਜੀ ਅਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਦ

ਕਰੇ ਸੁਝੋਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਘਟਿ ਪਦ
ਤਰਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆਜ ਪਿਅਤੁ ਜਨ ਕੋਈ ਸਗਲ ਜਪ ਤੁਗ ਪਾਠ ਕੁਰਾਨ

ਦੁਸਭਾ ਕੋਈ ਸਭ ਕੁ ਮ: ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਥੈ ਸਿਸ ਜਨ
ਭੁਪਾਇ ਆਰੰਗੁ ਜਨ ਨਾਮੁ ਸਭਾ ਤਿਤੁ ਲਾਭਿ ਲੁਭਿ ਦਰਗਾਹ ਵੰਦ

ਤਰਿ ਤੁਝੈ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸਦਾ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਸਭ ਤੁਧੈ ਆਰਾਧ ਦੇਖੈ
ਮ: ੪

ਅਗੇ ਤਰਿਦਾ ਤੈਦਾ ਤਾਰਿ ਤਬੁ ਕਹਿ ਅਮੀ ਤੁਵਰਾ ਸੈ ਸਾਰੇ ਅਨੁਜੀ ਮਿ
 ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਸਮਾਰੇ ਜਨੁ ॥ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ਪੁਰ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖ
 ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਸੁਖ ਸਗ
 ਤਰਿ ਕੇ ਚਗ ਅਗਾਧੀ ਅਤਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿ ਰਤ ਨਾਗੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
 ਚਰੁ ਤਉ ਠਾਏ ਜਮ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਜੀਤੀ ਐ ਜਪਿ ਤਰਿ ਬੈਰਾਗ
 ਸਭਿ ਪਵਤੁ ਸਗ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗੁ ॥ ॥
 ਭੁਕੁ ਮ: ॥ ਤਉ ਭੁੰਦੇ ਦੀਸ ਜਟਾ ਸਜ ਦੁ ਮੈ ਰੈ ਨਾਲਿ ਜਨ ॥ ਅਲਖ
 ਅਲਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇ ਤਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਮ: ॥ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਸੇ ਸ
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਤਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਪੁ ਰਾਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਸਿਰਸਾ
 ਜਾਈ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਚਿਰਿ ਸੁਣੈ
 ਜਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿਦੇ ਆਪਾਵੈ ॥ ਆਵਦ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀ ਐ ਤ
 ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਸਭ ਕੁਟ ਬਤਰਾਵੈ ਜਨੁ ॥
 ਤੁਥਾ ਲਿਤਾ ਰੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ॥
 ਗਾਉ ਸਭੇ ਕਾ ॥ ੩ ॥ ਕਨਕੇ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੬੨ ॥
 ਅਪਦੀਆ ॥ ੬ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਵਗ ॥ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੭ ॥

१ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ਏਵਾ ਜੀਉ ਕੀ ॥
 ਕੈਸੇ ਮਗਾਏ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਤਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥
 ਜੈ ਪਟ ਪਟ ਲੀਪਨ ਥੀਪੈ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਜਾਤੁ ਨਦੀ ਸੈ ॥ ਪਾਨੀ ਮਾਤਿ
 ਚੁਖੁ ਜੈ ਸਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠ ਭੁਐ ਸਾ ॥ ॥ ॥

॥ १६ श्रीसतिगुरुप्रसादि

॥ ततकरा कविभक्तका ॥

॥ चरिपदे मडला ॥ ४ ॥ पति ॥ ११३

१ रामरामरामै अंतुनपादिआ

२ उरिजनुगुनगावतउसिआ

३ मेरेमनजपुजपिजगीनखे

४ मेरेमनजापिउरिगुनअंकषसु

५ उमगीदिउवतीउरिपुजुजने

६ पूरुकीजैरिपानीयनउमउरिगुन

७ पारबुउमुपगमेसरुसुआमी

॥ उपदे मडला ॥ ५ ॥ पति ॥ ११४

१ उमरैऐउरिपानीजै

२ जाचिकुनमुजाचैजाचै

३ मेरेलाखनकीमोत्रा

४ मेरेमानिउरिउरिमानि

५ गुनदयुनिअनंदबेद

६ कुरिनिविपिताकीकउकउरि

७ पूनपतिदइआखपुगखपुगसखे

८ मानिउरिजापीभैरगवत

९ पूरुमेराअंतरजाभीजादु ॥ ११५

१० उरिचरनसगनकविअनवरन

॥ असदपदीआमडला ॥ ४ ॥ पति ॥ ११५

१ रामरामरामसुदिमुनबीजै

२ रामगुगपसुपगसकगीजै

३ रामरामरामैमुगवीजै ॥ ११६

४ रामरामरामैपुजकगीजै

५ राममैसायुउरनपुवीजै

६ रामउमदैसनिदसकगीजै ॥ ११७

ਵਰਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਤੁਤਮਾਥਿਰਥੇ
 ਬੁਥਤਾਵੈਪੁਰਕਾਕਤੁਤਿਨਕਉਕਿਅਦਿਨਥੇ। ਸਬੁਤੁਨੁਤੁਨੁਤੁਨੁ
 ਰਪਿਅਗਪਉਕੋਈਮੇਥੈਪੁਰਮਿਥਥੇ॥੩॥ਤਰਿਕੇਗੁਨਬਤੁਤੁ
 ਤੁਸਭਾਤਮਤੁਥਕਾਰਿਕਾਰਿਬਰਨਥੇ॥ਤਮਰੀਮਾਤਿਵਸਗਤਿਪੁਰੁ
 ਜਨ॥੪॥ਪੁਰਸਮਰਥੇ॥੫॥॥੩॥॥ਕਾਥਿਅਮ॥੪
 ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਗੁਨਅਕਥਸੁਨਥਈ॥ਧਰਮੁਅਧਰਮੁਸਭਕ
 ਧੁਏਜਨਪੀਥੈਲਾਗਿਛਿਕਈ॥੬॥ਤਉ॥ਸਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅ
 ਜਨੁਜਿਸੁਬਰਭਾਗਮਥਈ॥ਜਤਦਗਤਪੁਰੁਥੈਖਮੰਗੈਤਲੁ
 ਨਾਮੁਪਿਅਥਈ॥੭॥ਤਮਰੇਦੱਖਬਤੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਤੁ
 ਥੁਥਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਜਾਣਿਨਵਾਏਸਭੀਕਿਥਵਿਥਧ
 ਥਈ॥੮॥ਜਨਕੋਰਿਦਅੰਤਰਿਪੁਰਸੁਅਮੀਜਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
 ॥ਜਤਅੰਤੀਅਉਸੁਰੁਅਥਿਬਨਤੁਏਤਤਗਥੈਨਾਮੁਸਥਈ॥੯॥ਜਾ
 ਜਸੁਗਾਵਤਿਤਰਿਤਰਿਪੁਰਤਰਿਜਪਿਥਿਜਗੰਥਈ॥ਜਨ॥ਕੇ
 ਥੇਸੁਅਮੀਤਨਮਥਾਧਰਮੁਬੁਰਥਈ॥੧੦॥॥੪॥॥ਕਾਥਿਅਮ॥੪
 ਤਮਰੀਚਿਤਵਨੀਤਰਿਪੁਰਜਨੈ॥ਅਉਰਕਈਨਿੰਦਕਰੇਤਰਿਜਨਕੀ
 ਤਾਕਾਕਤਿਅਥਿਕੁਤਿਥੁਨਤੀਮਨੈ॥੧੧॥ਤਉ॥ਅਉਰਸਭੀਤਿਅਗਿਸੇ
 ਰਿਅਚੁਤਜਸਭਤੇਉਚਠਾਕੁਰਭਗਵਨੈ॥ਤਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਥੁਜਿਨ
 ਚਰਨੀਅਥਿਪਵੈਤਰਿਜਨੈ॥੧੨॥ਜਾਕਉਗਾਥਿਥੈਮੇਰਸੁਅਮੀਤ
 ਸੁਮਤਿਦੇਇਥੈਕਾਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਧਾਰਿਨਸੁਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇ
 ਭੁਮਨੈ॥੧੩॥ਤਰਿਕੇਚੰਜਵਿਰਾਣਦੇਖੁਜਨਜਥੈਥਾਥੈਕਨਿਮ
 ਥਾਨੈ॥ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦਭਇਅਥੈਰਿਦਸੁਧਾਮਿਥੈਥੈਥਉ
 ॥੧੪॥ਤਮਤਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਅਮੀਇਕਮਾਗਉਤੁਧਾਸੁਤਰਿ
 ॥ਜਨ॥ਕਉਤਰਿਕਿਧਾਕਾਰਿਦੀਜੈਸਦਾਥਸਤਰਿਦੈਮੈਤਰਿ
 ਨੈ॥੧੫॥॥੫॥॥ਕਾਥਿਅਮ॥੪॥ਮਤਲਾ॥੪॥
 ਪੁਰਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਤਮਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤਗੇ॥ਤਉਤਮਰੀਕਰਉ

ਅਸਪ੍ਰਭਮਤਿਕਬਗਲਿਥਵਤਿਗੋ ॥੧੭੯॥ ਤਮਬਰਿਕਮੁਗਧਇ
 ਪਤਸਮੁਥਵਤਿਗੋ ॥ ਸੁਤਖਿਨਖਿਨਭੁਥਵਿਗਾ ॥ ਰਜਗਤਪਿਤਭੁ
 ਜੋਗਤਿਸੁਆਮੀਤਮਦੇਹਗੋ ॥ ਰਮਪਵਤਿਗੋ ॥ ਮੋਤਿਦੁਜੀਨਾ ॥ ਜੀ
 ਦੇਜਿਸੁਪਤਿਰਮਜਾਵਤਗੋ ॥ ੨ ॥
 ਵਤਿਭਗਤਤਿਨਤਰਿਭਵਤਿਗੋ ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਥਾਇਜੋਤਿਗਥਿ
 ਵਤਗੋ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿਅਧੋਤਿਰਿਪਿਥਾਭੁਥਾਪਿਥਵਥਵਤਿਗੋ ॥ ਜਨੁ
 ਕਸਗਨਿਦੁਆਰਿਤਰਿਥਾਜਗਥਵਤਿਗੋ ॥ ੪ ॥ ॥ ੬ ॥ १੬ ਸੋਭਾਪ੍ਰਮਾਦੇ ॥
 ਕਲਿਅਣਮ: ੪ ॥ ਭੋਪਾਲੀ ॥

ਸਥੁਤਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਆਮੀਤੁਖਨਿਵਰਦੁਨਗਇਏ ॥ ਸਗਲਭਗ
 ਜਾਚਤਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿਤਰਦਤਰਿਚਿਤਮਏ ॥੧੮੦॥ ਦੀਨ
 ਏਅਲਜਗਦੀਸਦਮਦਰਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਥਿਦੇ ॥ ਭੋਨਿਰਭਉ
 ਜਾਸੀਗਮੁਧਿਅਏਅਗੁਰਮਤਿਮੁਗਰਿਤਰਿਮੁਕੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਦੀਸੁ
 ਚਰਨਸਗਨੇਜਾਏਤੇਜਨਭਵਨਿਧਿਧਾਰਿਧਗੇ ॥ ਭਗਤਜਨਕੀਪੈਜ
 ਰਿਥਾਥੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਤਰਿਥਿਪਾਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ॥

॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ਗੁਰਕਲਿਅਣ ॥ ਮਤਲਾ ॥੫॥ ਘਰੁ ॥
 ਮਰੇਏਤਰਿਧਾਕੀਜੈ ॥ ਅਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਮਿਓਮੁਨਫੇਰਿਏ
 ਜੀਐ ॥੧੮੧॥ ਅਨਜਲਾਮਿਓਕਾਜੁਨਕਭੁਐ ॥ ਤਰਿਥੁਦਚਾਇਕਕਉ
 ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਥਿਨਮਿਥਥੈਨਤੀਸੰਤਖਾ ॥ ਪੇਖਿਦਰਸੁਨਨਕੁਜੀਜੈ ॥ ੨ ॥
 ॥ਕਲਿਅਣ ॥ ਮਤਲਾ ॥੫॥ ॥

ਚੇਕੁਨਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ ॥ ਸਗਥਧਾਰਸਗਥਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੁਤਕੇਦੇ
 ਰਉ ॥ ਕੇਤੀਕੇਤੀਮੰਗਨਿਮਾਗੇ ॥ ਭਾਵਨੀਅਸੰਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲਸ
 ਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਧਰਸਿਧਰਸਿਗੁਨਗਾਈਐ ॥ ਨਨਕਤਤਤਤਮਿਓ
 ਮੀਐਤੀਰੈਤੀਰਾਥਿਧਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ॥ਕਲਿਅਣ ਮਤਲਾ ੫॥
 ਮੇਲਾਨਕੀਸੰਭਾਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੰਭਾ ॥੧੮੨॥ ਥੁਤਮਮਤੇਸ
 ਮਧਮੁਨੀਇਦੁਭਗਤਿਦੁਜਸੁਮੰਗੀ ॥ ਜਗਾਗਿਅਨਧਿਅਨਸੇਖ

ਨਗੇ ਸਗਲ ਜਪ ਤਿਤਰੰਗੀ ਕੁਤੁ ਨਾ ਕ ਸੰਤ ਬਕਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪੁਤਰ
ਸੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਕਾਇਆ ੫

ਗੁਨ ਨਾਦ ਪੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦਾ ਕਬਤ ਸੁਨਤ ਪੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥ ੧ ॥
ਗਿਅਨ ਪਿਅਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸੀ ਕਰ ਸਨਾਨ ਮੁਜ ਪਤੰਤ ਤਪ ਪਖੰਡੀ ॥ ੨ ॥
ਜੁਗਤਿ ਗਿਅਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪ ਤਪ ਅਖੰਡੀ ॥ ੩ ॥
ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ॥ ੪ ॥ ਕ ਕ ਭੁ ਦ ਖੁ ਨ ਰੰਡੀ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੮ ॥ ੨੦ ॥ ੨੨ ॥ ੨੪ ॥ ੨੬ ॥ ੨੮ ॥ ੩੦ ॥ ੩੨ ॥ ੩੪ ॥ ੩੬ ॥ ੩੮ ॥ ੪੦ ॥ ੪੨ ॥ ੪੪ ॥ ੪੬ ॥ ੪੮ ॥ ੫੦ ॥ ੫੨ ॥ ੫੪ ॥ ੫੬ ॥ ੫੮ ॥ ੬੦ ॥ ੬੨ ॥ ੬੪ ॥ ੬੬ ॥ ੬੮ ॥ ੭੦ ॥ ੭੨ ॥ ੭੪ ॥ ੭੬ ॥ ੭੮ ॥ ੮੦ ॥ ੮੨ ॥ ੮੪ ॥ ੮੬ ॥ ੮੮ ॥ ੯੦ ॥ ੯੨ ॥ ੯੪ ॥ ੯੬ ॥ ੯੮ ॥ ੧੦੦ ॥
ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਤਾ ਕਰਉ ॥ ਪਹ ਤਪਿ ਅਨੁਗਿ ਅਨੁਸਾਰ ॥
ਆ ਅਜਰ ਪਦ ਕੈ ਸੇ ਜਰਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਬਿਸਨ ਮਠੇ ਸਾਧਿ ਮੁਨੀ ॥
ਕੈਦ ਹਿਸਰ ਨਿਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਕਾਤੁ ਪਾਤਿਗ ਜੁ ਕਾਤੁ ਪਾਤਿਸੁ ਰਗਾ ਕੈ ॥
ਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਤਉ ॥ ਕੁਤੁ ਨਾ ਕ ਨ ਮੁਰ ਸੁਪਾਈ ॥ ਸਾਧੁ ਚਰਗਤਉ ॥
॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਇਆ ਬਪੁਰਖ ਪੁਰਸਖੇ ॥ ਗਰਭ ਜਨਿ ਕਾਇ ਕਾਜ ॥
ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਰਿਹਏ ॥ ਰਤਉ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰ ਸੁਰਤਿ ਤੇਗੀ ॥ ਪੁਰਦ ਹਿ ॥
ਥਟੇ ਕਮੇਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਅਸਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਮਿਤ ॥
॥ ੨ ॥ ਭੁਭੁ ਬਿਨਾ ਪੁਰ ਕਿਉ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਰਬ ਜੁਗ ਮਤਿ ਤੁਮ ਪਥਾਨ ॥
ਤਰਿ ਮਾਨਿ ਬਸੇ ਨੈ ਸਿਬਾ ਸਗ ॥ ਗਾਇਨ ਨਾਨਕ ਅਸਗ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
॥ ॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਪਿ ॥

ਤਗਵਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਇਆ ॥ ਰਤਉ ॥
ਕਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗਾਯਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਨ ਤਪੁ ਭੁਨਿ ॥
ਨਾਰਿ ਆਦੁ ਕਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੁਰ ਮੇਰਿ ਆਕਰਉ ਦਿਨ ॥
ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸਰਨਾ ਗਤਿ ਤਰਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਦੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
॥ ॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਨ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਤ ਚਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾ
 ਗੁਰੂ ॥ ੭ ॥ ਗਿਰਿ ਆਨ ਕਈ ਸਮਰ ਬੁਝੇ ਹੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨੀਤਾ ਦੁ
 ਸਰਬ ਪਾਟ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਨਿਸੁਪਾਤਿ ਰਹੁ ਖਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮ
 ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਪਰੰਗੁ ਪੁਨਮਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅੰਦਰ ਕਰ ਜ
 ਰਮਣਾ ਮਕਾਸਿ ਆਣੁ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਕਲਿ ਆਣੁ ਮ ॥ ੫ ॥
 ਰਿਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿ ਆਨ ਕਰਨ ॥ ਪੁਰਨਾ ਮਪਤਿ ਤਪਾਵਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸ
 ਜੀ ਜਪਿ ਨੀਸੰਗ ਜਮ ਕਾ ਭੂਤਿ ਸੁਨ ਖਾਵਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕਤਿ ਚੁਗਤਿ
 ਨੀਕ ਸੁਖ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬੈਠਾ ਵਨੇ ॥ ਪੁਰਦਰਸ ਬੁਝਦ ਦਾਸਨ
 ਬਹੁ ਕਿਜੈ ਨੀਤ ਪਾਵਨੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੭ ॥ ॥

॥ १६ ॥ सतिगुरुप्रसादि

॥ कलिआए ॥ मउसा ॥ असटपदीआ

रामरामरामसुमि मनुकीजै ॥ उरिउरिनुमि मितरसुमी ॥
 मतिमउजेयीजै ॥ गउं ॥ कासटमतिजिउं ॥ वैसंजुमी ॥
 काढेकडीजै ॥ रामनामुं ॥ जेतिमबादी ॥ ततुगुगमा ॥
 ॥ १ ॥ नवदरवाजेनवेदरढीकेरसुअं ॥ मितरदसवैचरीजै ॥
 क्रियानि ॥ करिधिआगेगुगसबदी ॥ ॥ २ ॥ राबदि ॥
 नगरुं ॥ तीकेविचिसुं ॥ उरिगसुकीजै ॥ गतनललअम ॥
 मेलकसतिगुगमेवासीजै ॥ ॥ ३ ॥ सतिगुगअगमअगम ॥
 बुभरिसागरागतिवरीजै ॥ क्रियाक्रियाकरिदीनम ॥
 ऐकबुंदनमुमुधिदीजै ॥ ॥ ४ ॥ सासलललललल ॥ गंगनम ॥
 ॥ ५ ॥ गुरदीजै ॥ रामरामरामगीगि ॥ गतेर ॥ मरमवगटका ॥
 जै ॥ ॥ ६ ॥ धसुयापतदीप ॥ सगराकदि ॥ कंचनकादि ॥ यरि ॥
 मेरेठारुकरेजत ॥ ऐन ॥ नबा ॥ उरिमगा ॥ उरिगुदीजै ॥
 साकतनग ॥ नीमद ॥ बुने ॥ ततुबन ॥ बुबकरीजै ॥ यदतुप ॥
 डिप्रीतिमगा ॥ आसखक ॥ सनक ॥ उरिधि ॥
 उरिउरिजत ॥ उरिउरि ॥ मकि ॥ अउय ॥ मतिनदीजै ॥ रामनामु ॥
 गनउय ॥ मजत ॥ न ॥ क्रिया ॥ करीजै ॥ ॥ ७ ॥

॥ कलिआए म ४ ॥ असटपदीआ

रामगुगयारसुपगसुकरीजै ॥ उमतिरगुनी ॥ मनुअतिदी ॥
 लिसतिगुगयारसुकीजै ॥ गउं ॥ सुगगुमु ॥ कति ॥ वैकुंठ ॥
 छति ॥ तित ॥ आसा ॥ असकरीजै ॥ उरिदरसत ॥ केजत ॥ मुकति ॥
 डिमि ॥ छिदर ॥ सति ॥ त्रिप ॥ तिमनुयीजै ॥ ॥ ८ ॥ मादि ॥ अमउ ॥
 बारी ॥ मउ ॥ का ॥ ख ॥ द ॥ ग ॥ गी ॥ जै ॥ मेरेठारुकरेजत ॥ अ ॥
 तेजि ॥ उ ॥ मुरगा ॥ पी ॥ न ॥ बरीजै ॥ ॥ ९ ॥ चंदन ॥ वा ॥ सु ॥

ਕੀਏ ਚੰਦਨ ਘੀਜੇ ਕਾਇਖੜਗੁਗੁਰਗਿ ਅਨੁਕਰਾਗ ਬਿਖੁਏ
 ਚੰਦਰਸੁਪੀਜੇ ॥ ਅਨਿਅਨਿਸਮਧਾ ਬੁਕੀਤੀ ਪਲ ਬੈਸੰਤ
 ਮਕਰੀਜੇ ਮਠਾਉਗਾ ਪਾਪਸਾਕਤ ਨਰਕੀਨੇ ਮਿਲਿਸਾਧੁਕੁਕੀ
 ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧ ਜਨਨੀ ਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿਨਾ ਮੁਧਗੀਜੇ ॥ ਪ
 ਜਪਸਭ ਏਸਾਧੁ ਜਨਨ ਨਹਿ ਭਗਵਾਨ ਦਿਖੀਜੇ ॥ ਸਾਕਤਸੁ
 ਭੁਗੁਰਾਭ ਰਿਅਕਿਉ ਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੇ ॥ ਤੰਤੁਸੁਤਕਿਉ ਨਿਕਸੰ
 ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿ ਏਨੀ ਕੀਮਿਲਿ
 ਤਿਗਮੁਰਵੀਜੇ ॥ ਅੰਤਰਿਗਤਨਜਵੇਤਰਮਾਦਿਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
 ਮੇਰਾਠਾਕੁਰਵਰਾਵਰੈਸੁਅਮੀਤਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਈਮ
 ਮੇਰੇਮੇਰੇਮਿਲਏਗੁਰਪੁਰਾਜਨਕਉਪੁਰਨਦੀਜੇ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਕਥਿਅਟਮਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਮਰਮਰਮਰਮੁਰਵੀਜੇ ॥ ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧ ਜਨਨੀ ਕੇ ਮਿਲਿਸਾਧੁਤਰਿ
 ਕੀਜੇ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗਾ ॥ ਏਜੇਤਾਮਨੁਰੋਲਤਰੋਲਕ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧਮਿਲਾਵਤੁਜਗਬੰਮਨਕਉਥੰਮਦੀਜੇ ॥
 ਬਸੁਧਾਤਥੈਤਥੈਸਭਉਪਾਰਿਮਿਲਿਸਾਧੁਚਰਨਹੁਈਜੇ ॥ ਅਤਿ
 ਮਅਤਿਉਤਮਓਵਤੁਸਭਮਿਸਟਿਚਰਨਤਲਿਦੀਜੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਭੋਲੀਮਿਵਨੀਕੀਅਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭਗੀਜੇ ॥ ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਮੇ
 ਰਬਚਨੀਸਰੁਚਬਿਚਬਿਠਾਏਪੀਜੇ ॥ ੩ ॥ ਗਾਮਨਾਮਅਨੁਗੁਰੁ
 ਅਗੁਰਸਾਧੁਪੁਰਖਮਿਲੀਜੇ ॥ ਗੁਨਗਮਨਾਮੁਬਿਸਥੀਗਨਕੀਏ
 ਮੇਰਾਠਾਭਵਨਜਸੁਦੀਜੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਥਿਨੁ
 ਮੇਰਹਿਨਸਕੀਜੇ ॥ ਜਿਉਜਲਮੀਨਜਲੰਜਲਪ੍ਰੀਤਿਏਕਿਉਕਾਏ
 ਨਹੀਜੇ ॥ ੫ ॥ ਮਠਾਅਭਾਗਾਅਭਾਗਏ ॥ ਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੁਪੁਰਿਨਪੀ
 ਤਿਨਰਿਸਨਜਲਤਜਲਤਨਹੀ ॥ ਏਰੰਦੁਪਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੇ ॥
 ਸਭੇਤਰਬਵਰਤਜਗਪੁਨਕੀਏਏਵੇਗਾਥਿਗਾਥਿਤਨਈਜੇ ॥
 ਤੁਥਾਤੁਥਾਗਮਨਾਮੁਏਗੁਰਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਈਜੇ ॥ ੭ ॥

ਤਵਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਜਾਨ ਤਿਜਨ ਨਨਕ ਸਗੀਪਜੇ
ਜਲਾਨਿਧਿ ਮੀਨ ਤਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ

॥ ਕਥਿ ਆਣਮ ॥ ੪ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪੁਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨ ਅਰਧਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਅੰ
ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗਿ ਅਨੁਦਿ ਵੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਭਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਭ
ਤਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੁਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਤੈ ਆਤਮ ਸਿਥੈ
ਰੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਥਿਥੇ ਕਥੁ ਧਿ ਸਭ ਜਗਮਾਤਿ ਨਿਰਮਲ ਥਿਥਿ ਥਿਥਿ
ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਏਹੁ ਮਾਣ
॥ ਨਿਰਮਲ ਕੁ ਅਤਿ ਭੀਰੋ ਨੀਕੋ ॥ ਭੀਰੋ ਭੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੰਤ੍ਰ
ਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਭੀਰੁ ਪਗਧਿ ਲਈਜੈ ॥ ੩ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
ਉ ਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਕਾਇ ਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਾਮ ਭੀਰੁ ਭੀਰੁ
ਰਾਮ ਨਾਮੋ ਬਾਸ ਬਸੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬੁਝਾ
ਸਾਖ ਭਰੀ ਜ ਵੀਜੈ ॥ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫੁਲੁ ਗੁਰੀ ਗਿ ਅਨੁਦਿ ਵੀਜੈ ॥ ਆ
ਬਾਸੁ ਜਗਦੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕ ਮਾਨਿ ਵਸਿ ਆਸਭ ਬ੍ਰਹਮ
ਟਿ ਏਕ ਕੀਜੈ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਤੈ ਪ ਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਥੈ
ਜੈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾਨ ਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖੁ ਤਿਨ ਘਾਸਿ ਘਾਸਿ ਨ ਕਵਚੀ
ਸਾਕਤ ਨਰ ਅੰਕਾਰੀ ਕਤੀ ਅਤਿ ਬਿਨਾਨ ਵੈਧਿ ਗੁਜੀ ਵੀਜੈ ॥ ੭ ॥
ਘਗੁਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗ ਬਸਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਭਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰੁ ਮੈ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ॥

॥ ਕਥਿ ਆਣਮ ॥ ੪ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਰਾਮ ਮੈ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਥ ਵਿਖਦੁ ਨ ਤੋਤਿ ਬਿਨ ਅੰਤ
ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਭਉ ॥ ਸੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਕਰੇ ਦਰਿ ਠਾਕੇ
ਸਨ ਕਉ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ਵਾਤਿ ਵਾਤਿ ਸਗਨਿ ਪੂਰ ਅਧੇ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰ ਮਗਿ
ਵੀ ਵੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕਯੋਨ ਗਰਮਾਤਿ ਸਬਦਾ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ
॥ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕਰੁ ਗੁਰ ਧਿ ਲੇਵੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਕਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ

ਨਿਰਭਰ ਅਤਿ ਬਿਖਿ ਅਤਿ ਵਸੀਤ ਕਸਬ ਦੁਗੁਰ ਦੀ ਜੇ ॥ ਨਿਰਭਰ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਟੈ ਸੁਖਿ ਦੀ ਜੇ ॥ ਜਿਉ ਸੁਰਜ ਕਰਿ ਗਵਿਰ ਵਿਅ
 ਰੀ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਰਮੁ ਰਵੀ ਜੇ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ
 ਵੈਰਿ ਆਪੀ ਜੇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇ
 ਰੀ ਜੇ ॥ ਨਿਰਭਰ ਨਿਰਭਰ ਰੈ ਨਿਰਭਰ ਨਿਰਭਰੀ ਮੁਖੁ ਕਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
 ਸਕਤ ਸੁਆਨ ਕਰੀ ॥ ਚਿਤੁ ਥੋਰੀ ਥੋਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਲੁਭੀ ਜੇ ॥ ਅਧ
 ਆਇ ਕਰੀ ਚਿਤੁ ਕਾਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਵਿਅਕੀ ਜੇ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਕਾ ਛਿਕ ਛੀ ਜੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਬੋਲਿ
 ਦੀ ਅਮੁਖਿ ਸੰਤਰਗਤਿ ਤਰਿ ਦੀ ਜੇ ॥ ਤੁਅਗਮੁ ਦਇਆ ਲਦਇ
 ਤਿਨ ਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਰਖਿ ਲੀ ਜੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗ ਜੀਵਨ
 ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਲ ਕਰੀ ਜੇ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥

॥ ਕਲਿ ਆਣ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥

ਨਮਦਾਸ ਨਦਾਸ ਕਰੀ ਜੇ ॥ ਜਬ ਲਗੇ ਸਾਸੁ ਤੋ ਇਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੁ ਪੂਰੀ
 ਦੀ ਜੇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਹ ਦਸੇਖਨ ਗਮੁ ਨਿਧੁ ਰਿਸਾਧੁ ਕੀ ਲੀਜੀ ਜੇ ॥ ਭਵ
 ਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੋ ਨਿਰਭਰ ਜਤ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਰੀ ਜੇ ॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅੰ
 ਰੁ ਸਰੁ ਤਜੀ ਐਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਰਹੀ ਜੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾ
 ਕੇ ਖੁਰਬ ਦਾ ਕਾਛਿ ਕੀਜੀ ॥ ੧ ॥ ਹੀਮ ਸੁਕੇ ਬਹੁ ਉਭੈ ਸੁਕ ਕੀ ਅਤਿ
 ਨਿਰਭਰ ਸੰਗਿ ਰਹੀ ਜੇ ॥ ਤਤੇ ਬਿਲਾਸ ਪਲਾਛਿ ਲਨ ਕੀ ਜੇ ॥ ਜਾਇ ਸਾਧੁ
 ਨ ਲਗੀ ਜੇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤ ਨ ਰਤਨ ਵਸੁ ਤਰਿ ਸਾਧੁ ਪਾਸਿ ਰਖੀ
 ਜੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਕਾਛਿ ਪਰੀ ਜੇ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਨਨ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਛੀ ਬਾਹੁ ਕਰੀ ਜੇ ॥ ਜੇ ਅਤਮ
 ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੇਖੁ ਤੁ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਗੋਂ ਪਵੀ ਜੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ
 ਜਗਤੁ ਤੋ ਇਅਤਿ ਨੀਕਤਾ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵੀ ਜੇ ॥ ਸਭ ਮਾ
 ਅਮੁਖਿ ਬਿਖਮੁ ਜਗਤੁ ਰੀ ਐਸੁ ਤੇ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜੇ ॥ ੬ ॥ ਮਾ
 ਅਮਾਇਆ ਕੇ ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਦੈ ਪਚੀ ਜੇ

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਮਾਪੀ ਬੁਢਿਖੜਾ ਅੰਕਾਰੈ ਭਾਇਲੈ
ਜੈ॥ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮਰਸਮੂਰਮ ਰਸਰਾਮੈ ਤੇਗਾਤਿ ਕੀਜੈ
ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਤਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਏ ਗਮਨਾ ਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀ ਜੈ
ਛਕਾ॥੧॥ ਕਹਿ ਆਣਕਾਰੁ ਮਾਯਾ॥੨੩॥

ਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀਕਾਤਤਕਰਾ ੧੯

ਮਤਲੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਨੇ

੧ ਨਾਇਤੋਰੈਤਰਣਾਨਾਪਤਿਪੂਜੁ ੧੨੫

੨ ਮਸਟਿਕਰਉਮੂਰਖੁਜਗਿਕਟੀਅੰ

੩ ਗੀਤਨਾਦਤਰਖਚਤੁਰਾਈਗਤਸ

੪ ਮਨੁਮਾਇਅਮਨੁਪਾਇਅਮਨੁਪੰਖੀ

੫ ਜਾਗਤੁਬਿਨਸੈਮੂਟਉਅੰਧਾਗ

੬ ਤੇਗਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਨਾਨੁਸੁ ੧੨੬

੭ ਜੈਕਾਗਟਿਬੇਦਬੁਤਮੇਉਚਰੇਸੇ

੮ ਜਕੈਰੂਪੁਨਾਤੀਜਾਤਿਨਾਤੀਨੀਮੁਖ

੯ ਤਕਾਕਟਿਆਦਰਿਪਰਵਾਨੁਬਿ

੧੦ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਗੁਗਿਆਨੇਮਨੀਮਜਨ

੧੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵਿਚਰੈ

੧੨ ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਗਾਖਿਅਜਵਤੁ ੧੨੭

੧੩ ਦਿਸਟਿਵਿਕਰੀਬੰਧਨਿਬੰਧੇਭੀ

੧੪ ਖਾਇਅਮੈਲੁਵਧਾਇਅਪੈਧੋਘ

੧੫ ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਸਬਾਦਿਮਨੁਮਾਨੀਅ

੧੬ ਬਰਤਮਾਤਿਰਾਵਲਖਾਪਿਜਾਵਤਿ

੧੭ ਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਸਾਧਜਨਸੰਗਾਤਿ ੧੨੮

ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਤਲੁ ੩
ਚਉਪਦੇ

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਬੂਝੈਸ

੨ ਨਿਰਗੁਣਿਅਗਨੋਬਖਸਿਏਸੁ

੩ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਾਥਾਤਿਆ

੪ ਜੋਤੈਰੈਸਰਣਾਈਤਰਿਜੀਉਤਿ

੫ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿ

੬ ਆਪੇਭਾਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੇਗੀ

ਸਿਸਟਿਉਪਾਏਪ੍ਰਭਿਖ ਲੁਕੀਆ

੭ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਥਾਤਿ

ਬਿਭਾਸਮਤਲੁ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਤੁਗੁ

੨ ਉਗਵੈਸੂਰਗੁਰਮੁਖਿਸੰਬਲੀ

੩ ਇਕੁਖਿਨੁਤਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧੂ

੪ ਅਗਮਦਇਅਲਿਕਿਰਪਾਧੂਤਿ

੫ ਮਨਿਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਮਨਮਤਰਿ

੬ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਇਓ

੭ ਜਪਿਮਨੁਤਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨ

ਪੰਨੇ ਬਿਰਾਸਪਰਤਾਤੀ ਮਤਲਬ ਪੰਨੇ
 ੭੨੮ ੧ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੇਵਾ ਕਾਮ ੭੩੨
 ੨ ਗੁਨਗਵਤਮਨਿਤੋਇਅਨੇਦ
 ੩ ਸਿਮਰਤਨਮੁਕਿਲਵਿਖਸਾਤੀ
 ੪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਤਿਕੀਏ ੭੩੩
 ੫ ਗੁਰੂਪ੍ਰਗਾਪ੍ਰਗੀਤਾਕੀਕਲਾ
 ੬ ਮਨੁਤਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿ
 ੭੩੦ ੭ ਅਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ ਅਪੇ
 ੮ ਕਿਲਵਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ
 ੯ ਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅ
 ੧੦ ਅਵਰੁਠਾਉਨਾਤੀਬਿਨਤਰਿਕੇਨ ੭੩੪
 ੧੧ ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਈਸਚਸਾਤ ਤਰਿ
 ੭੩੧ ੧੨ ਚਗਨਕਵਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੂਠੇ
 ੧੩ ਸਗਲਤਿਆਗਿਪ੍ਰਭਸਗਣੀਅ ਮ:ਪ ੭੩੪
 ੧੪ ਅਪੇਭਾਤਿਬਣਾਏਦੁਰੰਗੀਸਿਸ
 ਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥੧
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਭਜਨਤਰਿਦੇਇ
 ੧੬ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ
 ੧੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀਸੁਣਤਨਿਤਲ
 ੧੮ ਗਮਗਮਗਮਗਮਜਾਪ
 ੧੯ ਚਗਨਕਵਲਸਗਨਿਟੇਕ
 ੭੩੨ ੨੦ ਗੁਰਮਤਿਦੇਵਤੁਸੰਤਪਿਅਰੇ

ਅਸਟਦੰਤ ਮਤਲਬ
 ੧ ਦਵਿਧਾਬਹਿਰੰਮਾਨੰ
 ੨ ਮਾਇਆਮੁੱਤਿਸਾਧਨੰ
 ੩ ਨਿਵਲੀਕਰਮਕੁੰਭੰ
 ੪ ਗੋਤਮੁਤਪਾਤਿਤੰ
 ੫ ਆਖਦੁਸੁਨਲਾਨੁਕੰ
 ੬ ਗਮਨਮਹਿਦਮੰਤੰ
 ੭ ਐਕਿਧੁਰਿਬਖਸਿਦੰ
 ਅਸਪਦੰਤ ਮਤਲਬ
 ੧ ਗੁਰਪਸਦੰਤੰ
 ੨ ਭੈਭਾਇਜਗੰਜਗਦੰ
 ੧ ਮਾਤਪਿਤਭਾਈਸੁਭਾਤੰ
 ੨ ਇਨਮਾਤਿਕੁੰਧੁਮਤੰ
 ੩ ਸਿਮਰਤਨਮੁਕਿਲਵਿਖੰ

[illegible]

ਨਾਇਤੋਰੇਤਰਾਣਾਨਾਪਾਇਪੁਜ ਨਾਉ ਤੇਰਾਗਾਣਾਮਤਿਮਕਸੂਦੁ
ਨਾਇਤੋਰੇਨਾਉਮੈਸਤਕੀਓ ਵਿਦੁਨਾਵੈਪਤਿਕਬਤੁਨਤੋਇ ਅਵਰਸਿ
ਅਵਸਥਾਸਗਲੀਪਾਜੁ ਜੈਬਖਸਤੋ ਪੁਰਾਕਾਜੁ ਗਤਾਉ ਨਾਉਤੇਰਤ
ਤੁਨਾਉਦੀਬਾਛੁ ਨਾਉਤੇਰਲਸਕਰਨਾਉਸੁਲਤਾਨੁ ਨਾਇਤੇਰੇਮਨੁ
ਨਤੁਪਰਵਾਨੁ ਤੇਰੀਨਾਮਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਛੁ ਨਾਇਤੇਰੇਸਤ
ਜੁਨਾਇਸਾਛਾਤਾ ਨਾਉਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਉਰਿਜਾਇ ਨਾਇਤੇਰੇਸਭਿ
ਸੁਖਵਸਤਿਮਾਨਿਆਇ ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਜਮਪੁਰਿਜਾਇ ਨਗੀ
ਵੇਗੀਪਰਦਰਦੇਸ ਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਤਿਵੇਸ ਜਾਂਸਦੇਤੰ
ਦੁਖਨਪਾਇ ਨਾਨਕਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁਤੋਇਜਾਇ

ਪ੍ਰਕਾਤੀਮ: ੧

ਮਸਾਟਿਕਰਉਮੁਰਖਜਗੀਕ

ਅਧਿਕ ਬਕਉਤੇ ਗੀਲਿਵਰਤੀਆ ਭੁਲਚੁਕਤੋਰਦਰਬਾਰੀ
 ਮਾਥਿਨਾਕੈਸੇਆਚਾਰ ਐਸੇਭੂਠਿਮੂਰੇਸੰਸਾਰ ਨਿਦਕਾਨਿ
 ਐਸੁਭੈਪਿਅਗਾਗਤਉ ਜਿਸੁਨਿਦਾਤਿਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ ਗੁਰਕੈ
 ਨਬਦੇਦਰਿਨੀਸਾਣੈ ਕਾਰਣਨਾਮੁਅੰਤਰਗਾਤਿਜਾਣੈ ਜਿਸਨੋਨਦ
 ਕਰੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ ਮੈਮੈਲੋਉਜਲੁਸਚੁਸੋਇ ਉਤਮੁਆ
 ਖਿਨਉਚਾਤੋਇ ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਿਮਤਾਬਿਖੁਖਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇ
 ਗੁਰਚੈਨਾਇ॥ ੨॥ ਅਧੈਬੋਲੋਭੁਗਤੁਗਵਾਰੁ ਤੀਣੀਚੁਬੁਰਭੁਰਿ
 ਅਰੁ ਨੀਧਨਕੈ ਧਨਨਾਮੁਪਿਅਗੁ ਇਤੁਧਨੁਸਰੁਤੋਗੁਬਿਖਿਅਭੁ
 ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ ਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਉਜੈਕਾਰੁ
 ਗੁਰਖਸਹਿਜਾਤਿਪਤਿਤੋਇ ਕਤੈਕਤਾਵੈਸੋਇ ੧੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ।

५५४९

ਗੀਤਾ ਦਰਖਚਤੁਰਾਣੀ ਰਸਗੰਗਾਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਣੀ ਪੈਨਫੁ
ਅਣਾਚੀਤਿਨਪਾਣੀ ਸਾਚੁਸਤਜੁਸੁਖੁਨਾਮੁਵਸਾਣੀ ਵਿਅਸ
ਨਾਕਿਅਕਰੈਕਰਾਵੈ ਨਾਮਾਬਿਨਾਤਨੀਕਿਝੁਨਸੁਖਾਵੈ ਰਤਾਉ॥

ਜੋਗਾਬਿਨੋਦਸੂਦ ਅਨੰਦਾ ਸਾਤਿਸ ਤਰਾਇਤਗਾਤਿਗੋਵਿਦ
 ਤਿਕਰਮਕਰਨਿਜਸੰਦਾ ਅੰਤਰਿਕਸ਼ਤਰਾਜਗਦਿਦਾ
 ਉਪੀਤਿਯੋਮਉਰਧਾਗੀ ਦੀਨਾਨੰਦਪ੍ਰਉਬਨਵਾਗੀ ਅਨੰਦਿ
 ਦਾਨੁਬਤਕਾਗੀ ਤਿਪਾਤਿਤਰੰਗਤਤਵੀਚਾਗੀ ਅਕਬਕਵ
 ਕਿਅਮੈਜੋਰ ਤਗਤਿਗੀਕਰਾਇਤਿਮੋਰ ਅੰਤਰਿਵਸੈਚਕੈ
 ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੁਜਾਨਤੀਤੋਰੁ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਤਰਸੁਮੰਦ
 ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਤਰਿਤੀਰਾ ਜਿਨਿਚਾਖਿਅਪੁਰਾਪਦੁਤੋਰਿ
 ਧ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁਤੋਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਤਾਤੀ ਮ ੧
 ਮਨੁਮਾਇਅਮਨੁਧਾਇਅਮਨੁਪੰਖੀਆਕਾਸੀ ਤਸਕਰਸਬਦਿਨ
 ਵਾਰਿਅਨਗਰੁਵਰਾਸਾਬਾਸਿ ਜਾਤੁਰਾਖਤਿਰਾਖਿਲੋਤਿਸਾਬਤੁਤੋਰਿ
 ਸਿ ਐਸਾਨਮੁਰਤਨੁਨਿਧਿਮੇਰੈ ਗੁਰਮਤਿਦੇਤਿਲਗਭੁਪਤਿ
 ਰੈ ਗਤਉ ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਭੋਗੀਅਮਨੁਮੂਰਖੁਗਾਵਰੁ ਮਨੁਦਤਨ
 ਮੰਗਤਾਮਨਸਿਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰ ਪੰਚਮਾਰਿਸੁਖੁਪਾਇਅਐਸਾਦੁ
 ਵੀਚਾਰੁ ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਖਾਣੀਐਕਤਰ ਨਦੇਖਿਅਜਾਇ
 ਟੇ ਪੂਰੇ ਗਲੀਐਬਿਨ ਨਾਵੇ ਪਾਤਿਜਾਏ ਜਾਤੁਮੇਲਤਿਤੀ
 ਥਿਰਤੰਜਾਤੇਗੀਤੋਰਿਰਜਾਏ ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਤਪੁਥੀਐਸਦ
 ਰਲੇਤੁਬਤਾਏ ਸਾਜਾਤਿਸਾਪਤਿਤੈਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਏ ਜਾਮਮ
 ਨਦੁਖੁਕਾਟੀਐ ਬੂਟਸਿਨਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਪ੍ਰਤਾਤੀ ਮ ੧ ਜਾਗਤਾਬਿਗਸੈਮੂਰੇ ਅਧਾ ਗਵਿ
 ਠਾਤੀਸਿਰਿਮਾਰੇਧੰਧਾ ਅਸਾਅਵੈਮਨਸਾਜਾਏ ਉਰਬੀਤਣੀ
 ਬੁਨਬਸਾਏ ਜਾਗਸਿਜੀਵਣਜਾਗਣਤਰ ਸੁਖਸਾਗਰਅੰ
 ਤਭੰਡਾਰੁ ਗਤਉ ਕਾਤਿਓਨਬੁਝੈਅੰਧੁਨਸੁਝੈਭੰਡੀਕਾਰਕਮਾਏ
 ਪੇਪ੍ਰੀਤਿਯੋਮਪਰਮੇਸੁਰਕਰਮੀਮਿਲੇਵ ਰਾਣੀ ਦਿਨਾਦਿ
 ਵੈਤਿਲੁਤਿਲੁਥੀਜੈਮਾਇਅਮੁਤੁਘਟਾਈ ਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝੈਰੁਤੁ
 ਵੈਜਬਥ ਗੁਦੁਜੀਗਾਈ ਅਤਿਨਿਸਿਜੀਅਦੇਖਿਸਮਝੈਗੁਰੁ

ਪ੍ਰਗਥਿਕਮਾਈ ਕਰਮਤੀਨੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿ ਅਮੰਗੋ ਮਿਲੇਵ
ਪ੍ਰਭਤੀ ਮੰ ੧

ਅਗਮੁਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਨਨੁ ਸੁਗਤਿ ਤਿਥੇ ਲੇਖਿ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀਵਾਪਰੇ
ਗਲੀਜੇ ਖੋਲ੍ਹਿ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਚਿਕਾਰ ਤੇਗਨ ਮੁਦਰੁ
ਵਰੁਨ ਸਤਿ ਕਰਣਤੁਰੁ ਅਪਾਰੁ ਗਤਿ ਪਤਾਲ ਪੁਰੀ ਅਏਕ ਭਗਤ
ਹਿਲਖ ਕਰੇਨਿ ਤੇਹੇ ਲਾਗੀ ਮਤਿ ਤਾਂ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਓਵਤਿ ਓਰਿ
ਦੁਖਾਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜਾਤੇ ਸੁਖੀ ਓਵਤਿ ਭੁਖਿ ਤੁਸਲਾਤੀ ਮੁਖਿ ਤੁ
ਮੁਖਿ ਕੈ ਸੀਭੁਖ ਮੁਰਖੁ ਏਕੁ ਤੁ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਤੁ
ਨੀਨ ਮੁਨ ਉਪਜੈ ਸੇਤਨ ਓਤਿ ਭੁਅਰੁ ੨

ਪ੍ਰਭਤੀ ਮੰ ੧ ਜੈਕਾਗਟਿ ਥੇਦੁ
ਮੈਉ ਚਰੇ ਸੰਕਰ ਓਤੀ ਮਾਇਆ ਜੈਕਾਗਟਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇ
ਦੀਮਰ ਮੁਨ ਪਾਇਆ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਤੀ ਐ
ਜੈਸਾ ਚਾਹੀ ਦੁਸਮਨ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਕੈ ਤਰਿ ਮਤਿ ਪਵੈ ਕੋਈ
ਗਤਿ ਅਗਨਿ ਬਿਥੁ ਪਵੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ਤੇਤਸ
ਗਜਨ ਮੁਨ ਲੇਵਤਿ ਵਾਸਤਿ ਕੋਟਿ ਪਚਾਸਾ ਜੈਕੋ ਏਕ ਕਰੇ ਚੰਗੀ
ਅਸੀ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬੁਤੁ ਬਠਾਵੈ ਏਤੇ ਗੁਣੇ ਤੀ ਅਚੰਗੀ ਆਈਆ
ਦੇਈ ਪਥੋਤਾਵੈ ਤੁਧੁ ਸਾਥਾ ਤਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਕਾਧਨੁ
ਨੀ ਜੈਕੋ ਜੀਉ ਕਰੈ ਓਨ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲ ਬਨ ਓਈ ੩

ਪ੍ਰਭਤੀ ਮੰ ੧ ਜੈਕੈ ਰੂਪੁ ਨ ਤੀਜਾਤੀ
ਨਾਤੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਨੀਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੇ
ਨੀਰੰਜਨ ਦਾਸਾ ਅਉਧੁ ਸਤਿ ਜੇਤੁ ਫੀਚਾਰੀ ਜਾਤੇ ਫਿਰਨ ਆਵ
ਜੈਸਾ ਗਤਿ ਜੈਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਤੀ ਧਰਮੁ ਨਾਤੀ ਨਾਤੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ਸਿ
ਵਜੋਤਿ ਕਨੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਸਾ ਜੈਕੈ ਬਰਤਨ
ਜੀਮੁ ਨਾਤੀ ਨਾਤੀ ਬਕਬਾਈ ਗਤਿ ਅਵਗਤ ਕੀ ਚਿਤ ਨਾਤੀ ਸ
ਤੇਰੁ ਰੂਪੁ ਮਾਈ ਜੈਕੈ ਅਸਨਾਤੀ ਨੀਰੰਜਨਾਤੀ ਚਿਤ ਸੁਗਤਿ

ਸਮਝਾਈ ਤੇਤਕਰੀ ਪਰਮਤਮ ਨਿਲਿਤਾ

੪

ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧ ਥੁਧਿਪਦ

ਤਾਕਾਕਿਤਿ ਅਦਰਿਧਰਵਾਨੁ ਦਿਖਾਈ ਮਿਤੁ ਦੁਇ ਸੂਰਜਿਨੁ
ਕਿ ਅਕਤੀ ਐਸਾ ਬੋਲਿਤਿ ਅਸੁ ਮਾਏ ਜੋ ਕਿ ਬੁਢਰਤ ਸਬੁ ਤੇ
ਏ ਗਤਉ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜਤਿ ਚੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਅਾ
ਮਿਤਨਾਮੁ ਕਲਿਮਤਿ ਆਇ ਅਸੋ ਜਨ ਜਾਨੁ ਸਾਚੀ ਦਸਾ
ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਕਾਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਪਾਰਿਜਾਇ ਕਥਾ ਕੀਕਾ

ਜਲਿ ਜਾਇ 4

ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨੀ ਮਾਨਿ ਮਜਨੁ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗ
ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਮਿਜਵਾਤ ਰਮਣੇ ਕਸੇ ਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁਖੋ ਜਿਥੈ
ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨ ਡੀਕੈ ਸਰਸੰਤ ਬੁਤਾ ਸੁਗੁਰੁ ਡੀਕੈ ਗਤਉ
ਦਗੀ ਅਉਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਤੁ ਅਦਰਮਤਿ ਮੈਲੁ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਐ ਪੁਰਾਨਾ ਵਡੁ ਪਸੁ ਪਰੇਤੁ ਦੇਵ ਕਰੈ
ਚਿਨਾ ਮਿਤਲਤੀ ਅਥੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮ ਕੁਰਤੀ ਐ ਜਕੈ ਵਸੁ
ਸਪਤਿ ਸਵਰੈ ਤਾ ਸੁਚਰਣ ਲਿਵਰਤੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ
ਗਣਉ ਪਜਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਪਾਰਿਜਾਣੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐ ੬

ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧ ੫੮੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਅਵਰ

ਗੈਪ ਲਿਪ ਲਿਪਾਵੈ ਮਨੁ ਆਪ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਸਾਦਿ ਆਪਾਨਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਤੁਮੇਰਾ ਜਜਮਨੁ ਇਕ ਦਖਣਾ ਉਤੈ
ਨਿਮਾਗਉ ਦੇਤਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਗਤਉ ਪੰਚਤਸਕਰ ਪਾਵਤਰ
ਚੁਕਾ ਮਾਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਗੀ ਐ ਸਬੁ
ਮਾਗਿ ਅਨੁ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਾਇ ਅਕਣ ਕਕਰਿ ਪ੍ਰਧਤਿ
ਤੀਧੁ ਦੁਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪੀਉ ਕਰਿ ਐ ਸਮਾਗਉ ਦਾਨੁ
ਖਿਮਾਧੀ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਉ ਲਵੇਰੀ ਸਤ ਜੇਬ ਛੁਗੀ ਰੁਪੀ ਐ

ਸਮਕਾਪਕਮਾਗਓਤਰਿਗੁਣ ਰਵਤੁਗੇ ੩
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧

ਵਤੁਕਿਨੈਨਗਾਖਿ ਜਾਵਤੁਕਿਉਗਾਖਿਅਜਾਇ ਜਿਸਤੇਤੋਅਮੋਈ
ਜੁਜਾਏਜਾਉਸਤੀਮਾਤਿਸਮਾਏ ਤੁਏਤੋਵਾਤੁਤੇਗੀਰਜਾਇ ਜੋ
ਕੁਕਗਤਿਸੋਈਪਰੁਤੋਇ ਬਾ ਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ ਰਤਾਉ ਜੈਸੇ
ਨਟਕੀਮਾਠਾਟਿਰੁਲਗਤਤੋ ਇਕਸਖਨੀਤੋਰਫੇਰਿਭਗੀਅਤੋਤੋ
ਮੋਤੀਇਤੁਖੇਲੁਖਨਾਜਾਤੁਉਸਕੀਵਡਿਅਈ ਸੁਰਤੀਕੋਮ
ਗਿਚਲਿਕੈ ਉਲਟੀਨਦਰਿਪ੍ਰਗਾਮੀ ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਜੀਕਉਨੁਗਿਰੀਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਸਕੀਅਸਤਿਸਤੀ
ਜੁਪਿਕੈ ਦੇਤੁਗਤਿਅਗਿਰਬਾਨੁ ਜਿਸਤੇਤੋਅਮੋਈਕਰਿਮਾਨੀਅ
ਗਿਰਤੀਉਦਾਸੀਸੋਪਰਵਾਨੁ ੮

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧

ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਗੀਬੰਧ

ਸਬਾਏਤਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਈ ਪਾਪਪੁਨਕੀਸਾਗਜਾਏਭੁਲਾਠਿ
ਅਜਾਈ ਬਲਤੁਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ ਫੁਨਿਬਤੁਕਿਨਾਵਟਵਾਰ
ਰਤਉ ਉਚਤੇਫੁਨਿਨੀਚੁਕਰਤੁਤੋਨੀਚੁਕਰੇਸੁਲਤਨੁ ਜਿਨੀਜਾਨੁ
ਜਣਿਅਜਗਿਤੇਪੁਰਪਰਵਾਨੁ ਤਾਕਉਸਮਝਾਵਟਜਾਈਐ
ਜੋਕਉਲਾਤੋਈ ਆਪੇਖੇਲਕੇਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੁਝੈਕੋਈ ਨਉ
ਪਰਤਾਤੇਸਬਦਿਧਿਅਈਐ ਬੋਰਤੁਦੁਨੀਪਰੀਤਾ ਪ੍ਰਵਾਤਿ
ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਜਗਿਤਾਰਿਅਤਿਨਿਜੀਤਾ ੯

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧

ਖਈਅਮੈਲੁਵਧਾਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਤਾਇ ਬਕਿਬਕਿਵਾਦੁਚਲ
ਰੇਅਧਿਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਇ ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਨੁਮਨਵਾ
ਮੇਅ ਬਿਬਲੁਸ਼ਾਗਿਸਤਜਿਪਰਗਾਸਿਅ ਰਤਉ ਬਿਖੁਖਾਣਾ
ਬੋਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਏ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅਤਿ
ਬੁਟਸਿਸਚੇਨਾਏ ਜਿਵਅਏਅਤਿਵਜਾਈਸੀਕੀਆਲਿ

ਖਿ ਏਜਾਇ ਮਨਮੁਖਿਮਲਗਾਵਾਇ ਆਦਗਾ ਤਮਿਓਨਜਾਨੇ
ਜਗੁਖਟੋਸਚਨਿਰਮਲਮੁ ਸਚਦੀਵੀਚਾਰਿ ਤੇਜਹਵਿਨੇ
ਜਾਣੀਅਭੇਜਿਨ ਅੰਤਰਿਗਿਅਨੁਮੁਤਾਰਿ ਅਜਰੁਜੇਹਿ
ਅਮਰਅਨੰਦਸਰੂਪ **ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧**

ਅੰਤਰੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਅੰ ਅਵਰੁਨਰੰਗਾਨਡਾ ਅਭਿ
ਜੀਅਦੇਖਿਸਮਾਲੇਤਿਸਤੀਕੀ ਸਰਕਾਰ ਮੇਰਪੁਤਰਗੋ
ਅਤਿਰੁਕੁੰਦੀਨਦਇਅਲਪੀਤਮਮਨਮੋਤਨੁਅਤਿਰਸਿਲਾ
ਕਉਮਾਰੁ ਚਿਪਰਿਕਪੁਗਗਾਨਪਨਿਤਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਣਡਾ
ਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਅਨੁਵੀਚਾਰ ਪਸਰੀ
ਗਣਿਰਸਿਕਮਲਾਢਿਗਾਸੇਸਸਿਧਰਿਸੁਰੁਸਮਾਇਆ ਕਾਲੁਬਿ
ਸਿਮਨਸਾਮਨਿਮਾਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਰੁਪਾਇਆ ਅਤਿ
ਗਿਚਲੁਲੋਹਤੀਦੁਜਰੰਗੁਨਕੋਈ ਰਸਨਿਰਸਾਏਰਤੇਰ
ਤਿਅਪੁਰੁਸੋਈ **ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧**

ਬਾਹਮਤਿਰਵਲਖਪਿਜਾਵਤਿਚਤੁਭਿਅਮਤਿਸੰਨਿਅਸੀ ਜੋ
ਕਾਪੜੀਅਸਿਰਖੁਥੋਬਿਨੁਸਬਦੈਗਲਿਠੰਸੀ ਸਬਦਿਜੇਹੁ
ਬੈਰਾਗੀ ਅਉਤਠਿਤਸਤਮਤਿਭੀਖਿਅਜਾਚੀਕਰਾਇਲਿਵ
ਗੀ ਗਤਉ ਬ੍ਰਹਮਣਵਾਦੁਪੜਤਿਕਰਿਕਿਰਿਅਕਰਣਕਰਮੁ
ਗਏ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਿਭੁਸੁਝੈਨਾਤੀਮਨਮੁਖਵਿਭੁਰਿਦੁਖੁਪਏ
ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਸੁਚਚਾਗੀਸਾਚੀਦਰਗਾਤਮਾਨੇ ਅਨਦਿਨਾਨਿ
ਤਨਾਇਵਲਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਿਸਮਾਨੇ ਸਗਲੇਕਰਮਧਨ
ਸੁਚਿਸੰਜਮਜਪਤਪਤੀਰਬਸਬਦਿਵਸੇ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ
ਥਾਇਆਦੁਖਪਗਾਭਤਕਾਲਨਸੈ **ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੧**

ਜਨਸੰਗਤਿਤਰਿਕੀਰਤਿਤੁਰਤਾਗੀ ਕਤਕਰੈਬਪੁਰਜਮੁਰਗਪੈਰੁ

ਦੇਸੁਗੀ ਜਲਿਜਾਏਜੀਵਨੁਨਾਮਾਥਿਨ ਤਰਿਜਪੁਜਾਪੁਜਪਉਜ
ਮਾਈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦੇਸਾਦਮਨ ਰਤਉ ਗੁਰਉਪਦਸਿਸਚਸੁਖਜਕ
ਕਿਅਤਿਸੁਉਪਮਾਕਤੀਐ ਲਾਲਜਵੇਤਰਤਪਦਾਰਥਖੋਜਤਗੁ
ਮੁਖਿਲਤੀਐ - ਦੀਨੈਗਿਅਨੁਪਿਅਨੁਪਨੁਸਚੇਕਸਬਦਿਲਿਵ
ਏ ਨਿਰਲਥੁਨਿਰਤਾਨਿਤਕੇਵਲੁਨਿਰਤਉਤਾਤੀਲਾਵੇ ਸਾਏ
ਸਪਤਭੋਜਲਿਨਿਰਮਲਉਲਟੀਨਾਵਤਰਾਵੇ ਬਾਤਰਿਜਾਤੈਕਿਰਤ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਵੇ ਸੋਗਿਤੀਸੋਦਾਸੁਉਦਾਸੀਜਿਨਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਪੁਪਥਾਨੀਆਨਾ ਕੋਏਅਵਰੁਨਤੀਦੁਜਾਸਾਚਸਬਦਿਮ
ਮਾਨੀਆ ਬਿਰਸਪਰਭਾਤੀ ਮ ੧

[illegible]

੧੨ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੩ - ਚਉਪਦੇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗਲਾ ਕੰਧੀ ਬੁਝੈ ਸਬ ਦੇਹ ਤਿਅਸਮਾਨੀ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖਾਵੈ ਸਾਨਿ ਰਤੇ ਲਵਲਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਗਰਿਤਿ ਨਿਮੁਜ ਪਤੁ ਜਨਭਾਣੀ ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਨਾਇ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਤਵੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਤਰਿ ਸਿਰਿ ਤਿਅ ਅਘਾਣੀ ਗੁਰੁ
 ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੁ ਤਿਨੁ ਗਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾਲਾ ਤਭਾਣੀ ਸਦਾ ਜਨਨਿ
 ਮਲ ਮੈਲ ਨ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਣੀ ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਦਖਾਇ ਅਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਖੁ ਭਰਾ ਰਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ
 ਨਦਰਿ ਸੇਵੁ ਭਾਣੀ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
 ਜੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿ ਖਾਣੀ

॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੩

ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈ ਮਿਲਾਣੀ ਤੁਥਿ ਅੰਤੁ
 ਭਯੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਸਬ ਦੇ ਦੇ ਤੁਥੁ ਭਾਣੀ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੁ
 ਦਿਖਾਣੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਗਾਥਿ ਸਦਾ ਰਤੁ ਸਰਣਾਣੀ
 ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪਣੇ ਵਡਿ ਆਈ
 ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾਣੀ ਤੇਰੈ ਭਾਣੇ
 ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਣੀ ਤੇਰੈ ਭਾਣੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਏ ਅਗੁਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਕਰਿ ਸੋ ਤਵੈ ਕਰਤੇ
 ਅਵਗੁਨ ਕਰਣਾ ਜਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਵੈ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਗੁਨ ਦਾਤਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਣੀ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਾਥਾ ਤਿਅ ਜਿਨਾ ਤਿਨ ਸਾਥਾ ਤਿਤਰਿ ਜਾਤਾ ਵਿਚਤੁ
 ਗੁਰਮੁਗਾ ਇਐ ਤੈ ਦੁਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਪ ਭਾਤਾ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੁ
 ਜੇਰੇ ਇਕੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਥਾ ਤੀਗਾਤਿ ਮਤਿ ਤੁਥੁ ਤੇ ਭੋਲੀ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਥਾ ਤਨਿ ਸੇਸਾ ਦੁਪਾਇ ਨਿਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ
 ਦੇ ਨਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਅਸੋਈ ਜਾ
 ਏ ਤਿਸ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ਸਬ ਦਿਸਾਥਾ ਤੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਵਿਚਤੁ

ਅਪ੍ਰਗਵਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਤੇ ਦਾਤਾ ਜੀਉ ਕੇ ਸੇਵਾ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚ ਪਾਏ

ਪ੍ਰਭਤੀ ਮ ੩

ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤਹਾ ਧਨ ਜੋਗੁ ਤੁਝ ਜੇਵਰੁ ਮੇਰਾ
ਗੁਨ ਸੁਝੈ ਨ ਕੋਠ ਅਨਭੋਗੁ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ
ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਤ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ਗੁਰੁ ਜੀਉ
ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਥ ਅਪਿਥਿ ਪਾਥ
ਯਹੁ ਤਰਿ ਜੀਉ ਪੈਤਿਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ
ਜੀਉ ਨਾਓ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ਜੇਤਰਿ ਥੋਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੈ ਭੁਜੈ
ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਿਧਰੁ
ਇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਤਿ ਸਦਾ ਤੁਸੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ

ਪ੍ਰਭਤੀ ਮ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਪਿਆਵਤੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਫਲਾ
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੋਰਾ ਤਰਿ ਕੈਨਾ ਮਿਸਮਾਨੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ
ਣੀ ਜੇ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਤ ਜੇਤਰਿ ਸੁਪੀਜੈ ਗੁਰੁ
ਮੁਖੁ ਪਥਾਣਿ ਨਿਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਤ ਜੇਤਰਿ ਸੁਖੁ ਏਈ ਗੁਰੁ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਤਉ ਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ਸਭਾ ਮਨ
ਏ ਕੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵਿ ਦਿਸੈ
ਮਨੁ ਮਨੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਹੀ ਗੁਰ ਅਪਨੈ ਵਿਟੁ ਤਿਤੁ ਅਤਮੁ
ਪਥਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਸਜਨ ਮਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਆਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
ਵਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਤ ਜੇਤਰਿ ਸਮਾਇਆ
॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਪਿਆਇਆ

ਪ੍ਰਭਤੀ ਮ ੩

ਅਪੇਰਾਤਿਬਣਾਏ ਚਤੁਰੀ ਗੀਸਿਸਾਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਤਿਥੇ ਲੁਕੀਆ ਕਰਿ
 ਤੁਝੇ ਥੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸੋ ਰੋਜ਼ ਦੀਆ ਕਲੀਕਾ ਲਮਤਿ ਰਵੀ
 ਮੁਖਿ ਘਟਿ ਘਾਟੇ ਪਾਰੇ ਗਾਠਿ ਆਪੁ ਭਏ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤਹਿ ਤਾਰਿ
 ਮੁਖਿ ਗੁਪਤ ਨ ਮੁਦਰੇ ਤੇ ਵੀਚੇ ਕਲਾਜ ਗਿਘਟਿ ਘਾਟਿ ਤਹਿ ਭੁਪੁਰਿ
 ਤੁਝਾ ਨ ਮੁਰਤਤਿ ਤਹਿ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅੰਗ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ਏਭਿ ਜਿਧਾਇਆ
 ਏਦੀ ਚੰਦ ਪੈ ਚੰਦ ਸਿਅ ਏ ਖਿਮ ਸੰਤੋ ਧੁਗਰ ਮਤਿ ਧੰਦੇ ਸੇਧਨ ਧਨ ਤਹਿ
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਜੇਥੈ ਥੈ ਰਾਗਿ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਤੁ ਫੇਰੇ ਜੇਕੋ ਏ ਗੁਰ
 ਕ ਭਿਅਨਾ ਰੇ ਤਿਧੇ ਕਰਿ ਅਚਰ ਬਡੁ ਸੰਪਤਿ ਸੰਚੈ ਜੋ ਬਿਥੁ ਕਰੇ ਸੁਤ ਗਵੀ
 ਤੇ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰੇ ਸਰਏ ਕ ਸੁਤੇ ਚੰਤ ਧਾਤਿ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜਾਇ ਰਲੇ

ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਮ ੩

ਤੇ ਮਨ ਗੁਰ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪੁਰ ਭਗੁਤੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਸਦਾ ਤਹਿ
 ਭਗੁਣ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਭੇ ਜਨ ਤਹਿ ਦੇਇ ਕੇ ਟਮਧੇ ਕੋਈ ਦਿਰ
 ਲੇਇ ਜਿਸੇ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ १ ਗਰ ਕੇਚਰ ਨ ਮਨ ਮਾਇਦ
 ਨਾਇ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਜਾਇ ਅਪੇ ਸੰਚਾਲੇ ਮਿਲਾਇ ੨
 ਰਵੀ ਬਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਅਰੁ ਐਥੈ ਥੈ ਥੈ ਤੁਅਧਰੁ ਅਪੇ ਦੇ
 ਵੀ ਸਿਰਜਨ ਤਰੁ ੩ ਸਚਾ ਮਨ ਏ ਅਪਣਾ ਭਣਾ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ
 ਨਾਨਕ ਕੁ ਤਿਸ ਕੋ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣਾ ੪ ੭ ੧੭ ॥ ੨੦ ॥

一
 二
 三
 四
 五
 六
 七
 八
 九
 十
 十一
 十二
 十三
 十四
 十五
 十六
 十七
 十八
 十九
 二十
 二十一
 二十二
 二十三
 二十四
 二十五
 二十六
 二十七
 二十八
 二十九
 三十
 三十一
 三十二
 三十三
 三十四
 三十五
 三十六
 三十七
 三十八
 三十九
 四十
 四十一
 四十二
 四十三
 四十四
 四十五
 四十六
 四十七
 四十八
 四十九
 五十
 五十一
 五十二
 五十三
 五十四
 五十五
 五十六
 五十七
 五十八
 五十九
 六十
 六十一
 六十二
 六十三
 六十四
 六十五
 六十六
 六十七
 六十八
 六十九
 七十
 七十一
 七十二
 七十三
 七十四
 七十五
 七十六
 七十七
 七十八
 七十九
 八十
 八十一
 八十二
 八十三
 八十四
 八十五
 八十六
 八十七
 八十八
 八十九
 九十
 九十一
 九十二
 九十三
 九十四
 九十五
 九十六
 九十七
 九十八
 九十九
 一百

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਤੀਤਿਕਾਸਾਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੈ ॥
ਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਮਤਿਲਿਵਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨ ਅੰ
ਮੁਤਸੁਪੀਅਗੁਰਸਬਦੀਤਮਨਮਵਿਟੁਕੁਰਬਾਨ ਤਮੇਜ
ਜੀਵਨਤਰਿਪ੍ਰਾਨ ਤਰਿਉਤਮਰਿਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਮੰਤਦੀਓ
ਮੇਰਨ ਗੁਰੁ ਆਵਤੁਸੰਤਮਿਲਤੁਮੇਰਭਾਈਮਿਲਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
ਦੁਖ ਕਿਤੁਬਿਧਿਕਿਉਪਾਈਅੰਪੁਰੁਅਪੁਨਾਮੋਕਉਕਰਤੁਉਪਦੇ
ਨਤਰਿਦਾਨ ਸਤਸੰਗਤਿਮਤਿਤਰਿਤਰਿਵਸਿਅਮਿਲਿਸੰਗ
ਤਰਿਗੁਨਜਾਨ ਵਰੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰ
ਸੰਗਵਾਨ ਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕਰਕੇਗੁਨਗਾਇਓ
ਤੰਗ ਜਨ ਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾ
ਪ੍ਰਭਤੀ ਮ ੪

ਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਬੋਲਤਿਸਭਗੈਨਿਸਮਾਏਤਿਤਰਿਗਾਲ
ਤਮੇਪ੍ਰਭਿਤਮਲਚਲਗਾਈਤਮਕਰਤਪ੍ਰਭੁਤਰਿਭਾਲ ਮੇਰਮਨੁ
ਨੁਪੁਰਿਰਵਾਲ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਿੜਾਇਓਗੁਰਿਮੀਰਗੁਰਪਗਾਝਾ
ਤਮਥਾਲ ਗੁਰੁ ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਗੈਨਿਅਧਾਰੀਮੋਤਿਛਾਏਮਾਏ
ਅਜਲ ਖਿਨੁਪਲੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਵਸਿਓਗਿਨਿਥਾਏਬਹੁਬਿਧਿਥਾ
ਤ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਤਉਏਮਮਤਾਜਾਲ
ਤਰਿਨਾਮਤਰਿਮੀਰਲਗਾਨਗੁਰਿਕੀਏਸਬਦਿਨਿਤਾਲ ਤਮ
ਧਰਿਕਗੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈਗੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਿਖੁ
ਉਜਲਭੁਬਦੇਕਾਛਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਗੁਰ ਬਾਲਗੁਪਾਲ
ਪ੍ਰਭਤੀ ਮ ੪

ਕਉਖਿਨੁਤਰਿਪ੍ਰਾਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਨਗਾਏਰਸਕਰਸੀਕ ਗਾਵਤ
ਗੁਤਦੋਓਭਏਮੁਕਤੇਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁਤਰਿਪ੍ਰੀਕ ਮੇਰਮਨ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੀਤਲੁਜਲੁਪਾਇਅਤ
ਤਰਿਨਾਮੁਪੀਅਗੁਸੁਝੀਕ ਗੁਰੁ ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਦੈਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀ

ਤਿਨਮਸਤਕਿਉਜਲਟੀਕ ਤਰਿਜਨਸੋਭਾਸਤਜਗਤੁਪਾਧਿ
ਚਿਉਰਵਾਸਮਿਕੀਕ ਜਿਨਤਰਿਤਿਹੋਦੇਨਾਮੁਨਵਸਿਓ
ਭਕਾਰਜਫੀਕ ਜੈਸੇ ਸੰਗਾਰੁਕਰੇਦੇਤਮਾਨਖਨਮਥਿਨਕਦੇ
ਕੀਕ ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਰਮਤਰਮਗਾਇਸਭਵਰੋਤਮਤ
ਤਿਈਕ ਜਨ ਕਉਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਪਿਤ
ਓਘਰੀਮੀਕ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੪

ਅਗਮਦਇਆਲਕਿ ਪਾਪੁਤਿਧਾਰੀਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਨਮਤਮ
ਪਤਿਤਪਾਵਨਤਰਿਨਮੁਧਿਆਇਓਸਭੇਕਿਲਥਿਖਪਾਪਥੇ
ਜਪਿਮਨਗਮਨਮਗਵਿਰੇ ਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਗਵਿਰੇ
ਗੁਰਮਤਿਨਮੁਪਦਾਰਬੁਥੇ ਹਤਉ ਕਾਇਆਨਗਾਰਿਨਗਰਤ
ਬਸਿਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਤਰਿਤਰਿਸੇ ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਮੁਤ
ਗਟਿਓਘਰਮੰਦਰਿਤਰਿਪੁਭੁਥੇ ਜੋਨਰਭਗਮਿਭਗਮਿਉਦਿ
ਨੇਤੇਸਾਕਤਮੁਕੁਮੁਤੇ ਜਿਉਮਿਗਨਭੇਬਸੈਬਸੁਬਸਾਕੁਮਿਭੁ
ਫੁਰਗਤੇ ਤੁਮਵਰਅਗਮਅਗਾਧਿਥੋਧਿਪੁਰਮਤਿਦੇਵਤ
ਭਥੇ ਜਨ ਕਉਗੁਰਿਤਬੁਸਿਰਿਧਾਰਿਓਤਰਿਗਮਨਮ
ਹੇ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ ੪

ਮਨਿਥਗੀਪ੍ਰੀਤਿਗਮਨਮਤਰਿਤਰਿਜਪਿਓਤਰਿਪੁਭੁਵਰਥ ਸਚਿਤੁ
ਬਚਨਸੁਖਾਨੇਤੀਅਰੈਤਰਿਧਾਰੀਤਰਿਪੁਭਕ੍ਰਿਪਥ ਮੇਮ
ਭਜੁਗਮਨਮਤਰਿਨਿਮਖਥ ਤਰਿਤਰਿਦਨਦੀਓਗੁਰਿਪੁਰੇਤ
ਨਮਾਮਨਿਤਨਿਬਸਿਥ ਹਤਉ ਕਾਇਆਨਗਾਰਿਬਸਿਓਘਰਿ
ਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਥ ਤਲਤਿਪਥਤਿਜਨਭੇਸੇ
ਥੇਮੁਖਉਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਥ ਅਨਭਉਤਰਿਤਰਿਤਰਿਥਿਥ
ਗੀਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਥ ਕੋਟਕੋਟਕੋਦਖਸਤਜਨ
ਤਰਿਦੁਰਿਕੀਏਇਕਪਥ ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਤੀਤੇਜਨੇਪੁ
ਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਥ ਤਰਿਤਰਿਅਪੁਧਾਰਿਓਤਰਿਜਨਮਤਿਜਨ

ਗੁਪਤੀ ਮ ੪ ੫੭੧

ਸਿਖੁਕਿਕਠਾ
 ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਕਾਇਓਤਰਿਤਰਿਮਮੁਏਜੀਵੇਤਿਜਿਪਿ
 ਭਾਧਨਪੰਨਗੁਰਮਤਿਗੁਰਪੁਰਾਬਿਖੁਰਬਦੇਬਾਂਤਦੇਕਦੇਤਾ
 ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁਅਰਧਤਾ ਉਪਜੀਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐ
 ਕਤਗੁਰਿਪੁਰੇਤਰਿਪੁਕਲਾਭਾ ਗੁਰੇ ਗਮਨਾਮਗੁਰਮਗਮਨਾਇ
 ਗੁਰਪੁਰੀਆਗੁਰਮਤਿਗਮਤਾ ਲੋਮਨਗਰਕੰਚਨਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤ
 ਗੁਰਿਧਾਰਿਓਗੁਰਿਤਰਿਤਾ॥੨॥ ਤਉਮੈਬਿਖਿਅਗਨਿਤਲੋਕਿਲੁਭਾਨੇ
 ਪੁਤਕਲਤਮੋਤਿਲੁਭਿਭਾ ਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਤੁਤੇਮਨਮੁਖ
 ਕੁਰਗਰਭਾ॥ ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਤੀਪੁਰਜਾਨਤੁਤ ਮਪਰੇਤਰਿਤੁਮ
 ਸਰਨਭਾ ਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਰਾਖਤੁਸੁਆਮੀਜਿਨ ਦਾਸੁਤੁਮ
 ਭਾ ॥੬॥ ੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ਬਿਤਸਪੁਤਰੀਮਹਲਾ੪

ਪੜਤਾਲਾ

ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨ ਤਰਿਦਰਗਤਪਾਵਤਿਮਨ ਜਿਨ
 ਜਪਿਅਤੇਪਾਰਿਧਰਾਨ ਗੁਰੇ ਸੁਨਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕਰਿ
 ਧੇਅਨੁ ਸੁਨਿਮਨਤਰਿਕੀਰਤਿਅਠਸਠਿਮਜਨੁ ਸੁਨਿਮਨਗੁਰ
 ਸੁਖਿਪਾਵਤਿਮਨੁ ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸਰੁਪਰਧਨਾਖਿਨੁਖਵੈ
 ਪਾਪਕੋਟਨਾਮਿਲੁ ਤਰਿਭਗਵਾਨ॥ ੧੭॥ ੧੭॥ ੭ ॥

੧੧੧

ਬਿਰਾਜਪ੍ਰਤੀਮਾਤਾ ॥ ਮਨੁਹਾਰੇਕੀਆਨੁਸਾਰੁਸਾਜਿਆਪਚਤੁਰ
 ਜੋਤਿਦੇਵਾਜੀਆ॥ ਸਿਰਜਾਧਰਤੀਜਗਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ ਨਿਸਖਨਵਿਸ
 ਹੁਸੇਵਤੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਮਨਸਤਰੁਰੁਸੇਵਤੋਇਪਰਮਗਤੋ॥
 ਹਰਖਸੰਗਤੇਰਹਾਰਿਨਿਰਗਤਤੁਪਾਦਾਰਪਾਨਪਤੋ॥ ੧॥ ਹਰਹ
 ਕਪਰੁਤੇਰਹਸਅਨਿਤੁਚਏ॥ ਮਤਾਧੇਤਾਕੁਦੰਬਸਗਲਬਨ
 ਰਿਜਕੁਸਮਾਦੇਜਾਇਥਾਤੇਮੀਤਾ॥ ਸੋਗਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ ੨॥ ਤੁ
 ਖਈਜਹਕੇਇਨਰੋਏ॥ ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਧਾਏਕਾਖੇਨਮਾਰਿਧੋਏ॥ ਦਾਤਿਕ
 ਤੀਪਛੋਤਾਏ॥ ਏਕਾਬਖਸਟਿਹਿਦੁਰਗੇਨਦੁਖਾਏ॥ ੩॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗ
 ਪਾਇਅਭੁਤਾਥੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਅਏਤੁਮੇਦੁ
 ਆਗਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਹਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਤੀਮਹਲ ੫
 ਪ੍ਰਭੁਕੀਸੇਵਜਨਕੀਸਿਤਾ॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟੇਤਿਸੁਖੇਰੁ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੇਤੰਤੰਗਿਰੁ
 ਗਾਵਤਿਪ੍ਰਤਦਰਸਪਿਆਥੀ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀਤੁਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਈ॥ ਕਾਟਿਜੇਵਰ
 ਜਨਈਏਛਰਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੇਜਨੁਰਾਤਪ੍ਰਭਕੇਰੰਗਿ॥ ਤਿਨਸੁਖਪਾਇਅਪ੍ਰਭਕੇਰੰ
 ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਆਇਅਸੇਈਜਨੈ॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਪੈਰਨੈ॥ ੨॥ ਸੋਸੁਖੀਅਸਤੋਂ
 ਤੁਮਸੇਈ॥ ਜਕੈਹਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ਸੇਈਨਿਹਚਲੁਅਵੈਜਾਈ॥ ਅਨਾਦਿਪ੍ਰਤ
 ਕੇਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ ੩॥ ਤਕਉਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਸਾਕੈਮਨਿਪੁਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥
 ਕੀਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ ਨਨਕਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਤੀਮ: ੫
 ਗੁਨੇਗਾਵਤਅਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾ॥ ਆਰਪਹਰਸਿਖਰਉਭਗਵੰਤਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਗਨਿਕ
 ਮਲਜਾਹੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਰਮਚਰਨੀਪਾਹੀ॥ ੧॥ ਸੁਮਤਿਦੇਵਤੁਸੰਤਪਿਆਗੇਸਿ
 ਹਉਨਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਗੇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੇਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧਾ॥ ਸਗਲਤੰ
 ਗਿਨਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬਥਿਜਾਈਐ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਤੋਪਈ
 ਐ॥ ੨॥ ਧੁਨਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੋਹੈਨਹੀਮਾਈਆਤਾ
 ਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਦਾਰਿਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਹਉਦਾਰਿਆ॥ ੩॥ ਮਹਮੁ
 ਗਧਤੇਕੀਆਗੀਅਨੀ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਅਕਥੰਕਹਾਨੀ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਨਨਕਗੁਰਦੇਵਾ॥

ਵੇਰਾਗਾਈਐਹਮੇਦ॥੪॥੩॥ ਪੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲੇਦੁਖ
ਮੇਲੁਖਦੀਏਅਪਨਨਮੁਜਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਏਸ
ਸਤੁਗੁਰਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਮਧਾਰਿਕਸਰਨਿਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਾ॥ਅਵਗ
ਨਕਦਿਕੀਏਪ੍ਰਤਅਪਨੇਗਧਿਖੀਏਮੇਰੈਗੁਰਗੋਪਾਇ॥ ॥੨॥੬॥
ਤਪਪਾਖਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਹਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਸਸਸਪਾਗਥੁ
ਮੁਅਗਈਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੋਬਲਿਜਾਈ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਏ
ਅੰਤੁਅਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਪਾਈਐ॥ਲਾਤਪਾਇਤੋਈਐਧਨਵੰਤਾਅਪ
ਨਪ੍ਰਭੁਖਿਆਈਐ॥੩॥ਅਤਪਹਰਪਾਗਥੁਮੁਖਿਆਈਸਦਾਸਦਗੁਨਗਾ
ਇਆਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੁਰੇਮਨੇਗਧਪਾਗਥੁਮੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥

ਪੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਮੁਕਿਭਾਖੇਖਸਭਨਾਸੋ॥ਸਚੁਨਮੁਗੁਰਦੀ
ਨੀਰਸੋ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਗਗਯੋਰਾਵੰਤੋ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੰਤੋ॥ਹਰਿਗਿਨਮੁ
ਜਪੁਮੇਰੇਤੁਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਥਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾ
ਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਨਮਮਗਨਗੁਰਗਥੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਕੇਨਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
॥ਕਿੰਦਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸਾ॥ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਰਠਹੋਸਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉ
ਸਦਬਭਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਮੁਖਿਆਈ॥ਐਸਾਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡ
ਰਾਗੀ॥ਜਿਸੁਮਿਥਤੇਰਾਮਭਿਵਲਾਗੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਗਥੁਮਸੁਆ
ਮੀ॥ਸਗਲਘਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਠਪਹਰਅਪੁਨੀਭਿਵਲਾਈ॥ਜਨੁ
ਨਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਈ॥੪॥੫॥ ਪੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਅਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇ
ਗੁਥਿਦਾ॥ਭੋਬਨਸੇਉਤਰੀਸਭਚਿਤਾ॥੧॥ਉਥਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੀ॥
ਜੋਗੁਰੁਕੋਸੇਈਭਲਮੀਠਾਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਨਿਤ
ਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ਕਾਥਿਕਥੇਸਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਸਦਾਸ
ਦਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕੈਸੰਗੀ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਮਕੈਗੀ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿ
ਉਥਗੋਖਿਆਗੁ॥ਥਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਨਕਾਮਾਗੁਜਾ
ਨਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਨਾ॥੩॥ਸੁਨਿਸਜਨਸੰਤਮੀਤਸੁਭੇਭੇ॥
ਨਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਾਹਅੰਤੋਭੇ॥ਸਦਾਸਦਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧੀਗਾਈਐ॥

ਕਰੁਨਕਦਰਤਾਗੀਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
ਸੇਖਰਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸਾਹਾਹਰਿਨੀਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੧॥ਗਰੁ
ਵਿਨਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤਾ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਈਐ॥ਵਰਤਾਗੀਨਿਰਮਲਪੁਰਨ
ਸੀਤੀ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪਾਵਿਅਥਾਤੁਦੀਦਿਧਾਈ॥ਸੰਤਪੁਸਾਰਿ॥੨॥
ਕੇਗੁਨਗਾਈ॥ਸਫਲਜਨਮੁਜੀਦਨਪਰਵਾਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗਰੁ
ਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰਿਪਅਰੰਕਾਗਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਪਿ
ਕਿ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਪੁਰੀਤਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਸ
ਬਦੁਸਦਸਦਅਦਲਾ॥ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਜਿਸੁਅਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖਦਰਦੁਸਤੁ
ਤਕਨਸੈ॥੧॥ਗਰਿਰੰਗਿਰਤਅਨੁਗਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤਿਸਾਧੁਪੁਰੀਨਵੈ॥
੧॥ਗਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਗਿ॥ਭਉਤਰਮੁਖਿਨਸੇਬਕਾ
ਮਨਤਨਅੰਤਰੀਖਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰੰਗਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦ
ਸਹਜਸਸੁਖਘਨੇਗੇ॥ਦੁਸਮਨਦੁਖਨਅਵੈਨੇਗੇ॥ਗੁਰਪੁਰੈਅਪੁਨੇਕਰਿ
ਗਏ॥ਗਰਿਨਮੁਜਪਤਾਕਿਲਾਬਿਖਸਭੇਲਾਏ॥੩॥ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਭਏਸੁਰੇ
ਏ॥ਗੁਰਪੁਰੇਪੁਰਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਠਹਾਕਾਟਿਆਕਰੁ
ਨਕਗੁਰੇਪੜਦਛਾਕਿਆ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਨਾਮੁਦੀਆ॥ਅਨਦਸੰਗਲਕਾਠਿਆਨਸਦਾਸੁਖਕਰ
ਜੁਸਗਲਾਹਾਸਿਖੀਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੁਰੇ॥
ਦੁਖਦਰਦੁਖਮਾਥਿਨਸੇਝੁਰੇ॥੧॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪੁਰਕੀਬਾਲੀ॥
ਅਠਪਹਰਗਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੨॥ਘਰਿਬਾਹਰੀਪੁਰਸੁਰੀਬਾਣੀ॥
ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਹਾਉਜਾਣੀ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋਕਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥
ਸਦਾਜਧੇਨਕਗੁਲਤਾਸਾ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਸੁਘੜੁਜਾਣਾ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਈਐ॥ਵਰਤਾਗੀਦਰਸਨਕ
ਉਜਾਣੀਐਕੁਰਬਦੁ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਕਿਲਾਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥
ਨਮੁਅਰਧਨਤੋਅੰਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੇਅਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਾ
ਮਾਰਿਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨੇਲੀਆਰਾਖਿ॥ਪੁਰਪੁਰਾਅਨਕਕ
ਨਾਥੁ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਜੋਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ਪੁਰਨਕਰਮਤਕੇਅਚਰਾ॥੨॥

ਗੁਰਬਿਰਾਸਪ੍ਰਤਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ੫੨੨ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਰਾਉਨਾ
 ਹੀਬਿਰੁਹਰਿਨਾਉ। ਸਗਬਸਿਧਿਕਾਲਿਆਨਾਪੁਰਨਹੋਰਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥
 ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਾਕਾਮੁਕੁਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀ
 ਤਿ॥੧॥ਹਰਾਉਨਾਮਿਲਾਗੈਦੁਖੁਭਾਗੈਸਗਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਭੈਟੈਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਪੁਰਿਹੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਗੈਨਿਦਿਨਸੁਖਿਆਇਹਰਿ
 ਹਰਿਤਜੁਮਨਕੇਕੁਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੁਰਨਕਰਮ॥
 ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਾਬਿਖਾਦਾਬਿਨਸੇਰਾਖਿਲੀਨੇਆਖਿ। ਮਿਤਾਖਿਤਾਮੀ
 ਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥

ਜਿਉ ਸਮੁ ਤਤੀ ਮਤਲ ੧ ਕਾਮ ਪਾਰੇ ਕਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਡੇ ਮੇ ਮਾਧੁਖਰ ॥
॥ ਭੁਠੈ ਲਾਗਾ ਚਿਤੁ ਮੁਗਧ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਲਾਪਾਟੇ ਰਤੀ ਤੁਠਿ ਬੰਧੁ ਮਾਧਿਕਾ ॥
ਐਤੁ ਮੁਦਿਤੁ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਕਮ ਮੈ ਮਾਧਿਕਾ ਮੈ ॥ ਜਿਉ ਵਿਚਕਾਰੇ ਮੈ ॥
ਸਬਦੁ ਦੀਚੁ ਚਿਤੁ ਉਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਤੀ ॥ ਮਾਧਿਕਾ ਮੈ ਰਿਤੁ ਜੇ ਮੈ ॥
ਮਿਲੁ ਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਾਧਿਕਾ ਮੈ ਰਤੀ ਚਾਹੁ ਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਮੈ ਮੈ ॥
ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇ ਮਾਧਿਕਾ ਮਨੁ ਤੇ ਸਗ ॥ ਤੈਸੀ ਮਨੁ ॥ ਤੈਸੀ ਰਸ ॥ ਤੈਸੀ ਮਨੁ ॥
ਫਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੩ ॥ ਗਿਨਿ ਰਿਮੁ ਰੁ ॥
ਨਖਦੁ ਮਾਤੁ ਰੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਮੈ ਪਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈ ॥
ਸਚੇ ਸਥਾਨੇ ਸਚ ਨ ਮਾਏ ॥ ਸਚੀ ਚਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਜਿਨਾ ਪਾਇ ॥
ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਤਦਾ ਸਚੇ ਮੈ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਨਕਰੇ ਜੇ ਨ ਪ੍ਰੀ ॥ ੬ ॥ ਮੈ ਮੈ ॥ ਸਚ ਦੇ ਮੈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਮੈ ॥
ਜਗ ਮਾਇ ਸਬਦੁ ਨ ਲੀਏ ਮਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚ ਦੇ ਮੈ ॥ ੮ ॥ ਸਚ ਦੇ ॥
ਉਗਧਾ ॥ ਸਚ ਦੇ ਗਾਇ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ੯ ॥ ਕਾਹੁ ਰਤੀ ॥
ਨਾਨਾ ਪਿਆਰੁ ਪਾਏ ॥ ਰਮਨੁ ਮੈ ॥ ਤਮ ਗਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥
ਪ੍ਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਧਿਕਾ ਮੈ ॥ ਸਗਲ ਜਗੁ ॥
ਇਹੋ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਪ੍ਰਿਤ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਤਿਨੇ ਰਲੀ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਹੁ ਰਤੀ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਲਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗਿਨਿ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਲੀ ॥ ਸਗਲ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਤਿਨੇ ਮੈ ॥ ੧੫ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਚਾਹੁ ਮੈ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੁ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਲਿਖਲਾਗੇ ॥ ੧੭ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਰੁਕਵੇ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਪਤ ਪਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਜੀਵਨ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਨਮਨੁ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਪ੍ਰੀ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਤਿਨੇ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥
ਤਗੀ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥ ਮੈ ॥

[illegible]

(Faint handwritten text in Devanagari script)

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਰਕਾਟੇ ਗੀਕਾ
 ਰੁਪਏ ਮਤਲਬ ੪ ਪਤਿ ੭੩੫
 ੧ ਤਰਿਖਿਨਗਤਿਨਸਕੈਮੁਨਮੋਹਾ
 ਲੁਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਮਤਲਬ ੫ ਪਤਿ ੭੩੫
 ੨ ਯਾਇਓਗੇਮਨਦਤਦਸਿਧਾਇਓ
 ੩ ਮਨਖਵਿਨਬੁਝੈਬਿਰਬਾਅਇਆ
 ੪ ਕਿੰਪਾਨਿਧਿਬੰਸੁਰਿਦੇਤਰਿਨੀਤ
 ੫ ਤਤਲਪਟਿਚਰੇਮੂਕੇਕਥਨਬੰਗੀ ੭੩੬
 ੬ ਤਮਰੇਏਕੈਤਰੀਤਰੀ ਅਜੀਅਵਗਿਸਿਜਾ
 ੭ ਸੰਤਨਅਵਗਤਕਾਤੁਜਾਨੀ ਨਿਨਕਰੀ
 ੮ ਤਰਿਖਿਸਰਤਸਦਖੁਆਰੀ
 ੯ ਮਗਓਦੁਨਠਾਕਰਨਾਮੁ
 ੧੦ ਪ੍ਰਭਜੀਕਿਨਾਮੁਮੁਨਤਿਸਾਧਾਰੇ
 ੧੧ ਨੀਕੇਗਨਗਾਊਮਿਟਤਿਰੋਗ
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਾਇਓਸਰਦਿਤਤਾਂਗੀ
 ੧੩ ਗਸਗੁਨਗੁਪਾਲਨਿਧਿਗਾਇਣ
 ੧੪ ਨੀਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਤਾਟਿਓ
 ੧੫ ਕਿਰਪਾਤਨਮਨਕਿਲਾਵਿਖਰੇ
 ੧੬ ਤਰਿਕੇਚਰਨਕਵਲਮਨਿਧਿਅਵਉ
 ੧੭ ਰਜੇਮਨਤਰਿਗੁਕੇਕੈ
 ੧੮ ਗਗਥਿਗਡੇਕਾਕੈਮੂਕੇਤੀਓ
 ੧੯ ਐਸਗੁਨਮੋਹਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ ਪਾਏ ੭੩੭
 ੨੦ ਮਾਈਮੋਹਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤ

੨੦ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲਮੇਰੇਪ੍ਰਨ
 ੨੧ ਪ੍ਰਭਜੀਭੇਰੇਪਗਕੀਧਰਿ
 ੨੨ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਧਿਅਸ
 ੨੩ ਤਰਿਤਰਿਪਾਤਿਤਪਵਨ
 ੨੪ ਤਰਿਤਰਿਨਮੁਸਦਸਦਜਾਪਿ
 ੨੫ ਸੁਆਮੀਸੁਰਨਿਪਰਿਰਿਦਰਬਧੇ
 ੨੬ ਮਾਈਮਾਏਆਘਲੁ
 ੨੭ ਮਾਈਚਗਨਗੁਰਮੀਠੇ
 ੨੮ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਮੁਚਿਤਮੁ
 ੨੯ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੇਸੁਖੁ
 ੩੦ ਤਰਿਤਰਿਚਗਨਕੇਦੁਰਧਾਰੇ
 ੩੧ ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਮਿਓਭਿਵਯਾਇ
 ਨਾਮੇਕਾਪਦਾ
 ੧ ਕੋਈਬੋਲੀਰਵਾਕੋਈਬੋਲੀਦੁਰਿ

५९३८

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਜ ਬਿਨੁ ਗੰਢਿ ਮੈ ਕੇ ਮੇਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪੁ ਭੀ
ਕਮਲ ਮੇਲੇ ਘਾਉ ਨੇ ਕੁਝ ਜਾਲੇ ਡੱਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਲੇ ਲੋਚਨ ਮੇਲੇ
ਸੇਵਾ ਦਾਇਆ ਕੁਝ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਆਲੇ ਦਾਰੇ ਸੁਮੁਖਿ ਰਾਖੈ ਅੰਤਿ ਯਥਾ ਚਾਹੇ
ਨੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਜ ਗੰਢਿ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਲੇ ਗੰਢਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਵੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਜ
ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਲਗਾ ਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਕੁਰੂ ਕੇ ਗੰਢ ॥ ੫ ॥ ਲੋਚਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ
ਗੰਢਿ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਗੰਢ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੭ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ
ਗੰਢ ॥ ੮ ॥ ਜਨਨ ਕਰ ਕਮਲ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੯ ॥ ਯਾਹਿ ਹੋ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇਜ ਬਿਨੁ ਗੰਢਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੧ ॥ ਰਹਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੨ ॥ ਯਾਹਿ ਹੋ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰ ਬੁਧਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੪ ॥ ਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੫ ॥ ਗਤਿ ਦੁਖਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥
ਗੰਢਿ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੭ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੧੯ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੦ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੨ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੩ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੫ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੬ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੭ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੮ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੨੯ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ॥ ੩੦ ॥

[illegible]

[illegible]

ਗੁਟੋਰੀ ਮ ੫ ਭਰਿਤਰਿਨਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ ਧਾਰਿਅਗਰ
ਰਬੁਤਮਸੁਅਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪਿ ਰਤਾਉ ਜਿਸਕੇਸੇਠਿਗਿਤਿ
ਮਾਥੇਥਿਨਸੇਸੰਗਸੰਤਾਪਾ ਭਾਖਦੇਹੁਕੇਜਨਅਪਨੇਤਰਿਤੋਏਮਾਈਥਾਪ
ਜੀਅਜੰਤਤਏਮਿਤਰਵਾਨਾਦਾ ਧਾਰੀਤਰਿਨਾਥਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਗਲਪੰਥ
ਜਨਜਾਕਾਬਰਪਰਤਾਪ ॥ ੧੧ ॥

ਗੁਟੋਰੀ ਮ ੫
ਸ੍ਰੀ ਮੀਸਗਲੀਪਾਰਿਓਦਰਥਾਰੇ ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਕੰਡਕੇਦਤੇਤੁਰਦਿ
ਉਨਉਧਾਰੇ ਰਤਾਉ ਖੋਜਤਖੋਜਤਥਤੁਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਥਵੀਦਿ
ਸਾਧਸੰਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐਮਾਏਅਗਚੇਥੰਧਿਤਾਰੇ
ਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਯਾਗੀਸੁਰਜਨਮਿਯੋਪਿਅਗੇ ॥ ੧੨ ॥ ਚਰਨਕ
ਜਾਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨੀਵਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ਗੁਟੋਰੀ ਮ ੫

ਮਾਈਮਾਏਅਥਾਥਾ ਤਿਟਕੀਅਗਨੀਮੇਘਕੀਥਾਏਅਗਵਿਦਭਜ
ਨੁਤਕਕਜਥਾ ਰਤਾਉ ਥੋਡਿਸਿਅਪਥਤੁਚਤੁਗਾਈਦੁਇਕ ਰਜੋਧਿ
ਧਮਗਿਚਥਾ ਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮੁਨਖਦੇਤਕਾਇਉਤਰ
ਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ਥੇਦਥਾਥਿਅਨਕਰਤਸਾਧੂਜਨਭਾਗੀਨਸਮਸ੍ਰਤਨਤੀਖਥ
ਮਭਗਤਿਰਾਚੇਜਨਨਕਤਰਿਸਿਮਗੀਦਤਨਭਏਮਥਾ ॥ ੧੫ ॥

ਗੁਟੋਰੀ ਮ ੫ ॥ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ ਵਡੈਭਾਗਿਦੇਵੈਪੰਥ
ਕੋਟਿਛਥਚਰਸਨੁਗੁਰਗੀਠੇ ਰਤਾਉ ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅਥਿਨਸੰ
ਕੁਧਾਥਿਨਸੇਮਦਢੀਠੇ ਅਸਥਿਰਭਏਸਾਚਰੰਗੀਰਾਤੇ ਜਨਮਮਗਦ
ਨਤੀਪੀਠੇ ॥ ੧੬ ॥ ਥਿਨਤਰਿਭਜਨਰੰਗਰਸਜੇਤੇ ਸੰਤਦਇਅਥਜੇਸਥਿ
ਜਨਮਰਤਨਪਾਏਓਜਨਨਕਨਾਮਾਥਿਤਚਥੇਸਥਿਮੁਠੇ ॥ ੧੭ ॥

ਗੁਟੋਰੀ ਮ ੫ ॥ ੫੨੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਮੁਚਿਤਾਰਾ ਸਤਜ
ਤਵੈਦਿਨਰਾਤੀਅੰਕੁਰੁਭਥਤਮਾਰਾ ਰਤਾਉ ਗੁਰਪੁਰਭੋਟਿਓਵਰੁਭ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ ਕਰੁਗਾਤਿਕਾਢਿਥੀਓਜਨਅਪੁਨਾਥਿਸਾਗੁਰਸੰ
ਜਨਮਮਰਨ ਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਥਤੁਰਿਨਸੰਕਟਦੁਆਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਗਲ
ਸੁਅਮੀਕੀਪੁਨਤੁਪੁਨਤਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ੨ ॥ ਗੁਟੋਰੀ ਮ ੫
ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕਸੁਖਾ ਕੋਟਿਅਨਦਰਾਜਸੁਖਭੁਗਵੇਹਗਿਸਮਗਤਥਿਨਸੇਸਤੁ

ਨਕੋਰਿਭਵਿਖਨਸਤਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਜਨਮਨਸੁਖਦੇਖਿਸਰੂਪਪੂਰਨਭ
ਰਸਾਦਰਸਨਭੋਟਤਉਤਰੀਭੁਖਾ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮੁਡਾਸਿਧਿਕ
ਯੋਪਰਜਾਤਤਰਿਤਰਿਰੁਖਾ॥ ਨਕਸਰਨਿਗਤੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਗ
ਭਗਵਤਸੁਖਾ॥ ੧੦੧੧॥ ਗੁਣਗ੍ਰੰਥ ਮ. ੫ ਘਰੁ ੫
ਤਰਿਚਰਨਰਿਦੇਉਰਧਾਰੇ ਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸ
ਤਮਗੋਰਾਤਉਪੁਨਦਾਨਪੁਜਾਪਰਮੇਸੁਰਤਰਿਕੀਰਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰੇ
ਨਗਵਤਅਤੁਲਸੁਖਧਾਰੇਅਠਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਜੇਜਨਪ
ਰੁਮਅਪਨੇਕੀਨੋਤਿਨਕਾਥਤਰਿਕਭੁਨਬੀਚਾਰੇ॥ ਨਮਰਤਨਸੁਨਿਜ
ਦੀਪਿਜੀਵਾਤਰਿ॥ ਕੰਠਮਧੁਰੇ॥ ੧੧॥

ਤਜਾਕਾ ਅੰਤ ਪਾਗਵਾਗੁ ਰਹਤੁ ਅਗਨੀ ਕੁੰਟ ਮਤਿ ਉਰਧਾ ਬਿਵਸ
 ਤਰਿ ਕੈ ਉਦਗ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸੇਵਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਅੰਤਿ ਬਰੁ
 ਜਾ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਕ੍ਰਮਿ ਅਮੇਰਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰੁ
 ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈ ਐਤਰਿ ਜਪੁ ਤਨ ਮੁਖ ਧਾਰਾ
 ਗੁਬੇਰਾ ਹੀ ਮ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆ
 ਜੇ ਰਿਝਿ ਸੋਈ ਛਲੁ ਪਾਵਤਿ ਫਿਰਿ ਭੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ਰਹਤੁ
 ਜਪੁ ਮੇਤ ਪੁਸਾ ਬੁਤ ਪੁਜਾ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ਬਿਨੁ ਤਰਿ
 ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਭੁਠੀਏ ਕਾਖਿ ਨ ਮਤਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ਤੁ
 ਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲਪੁ ਗਾਇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤੀ ਨ ਜਾਇ ਸਗਲਿ
 ਜਿਤੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਾਰਾਇ ਗੁਬੇਰਾ ਹੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਜਜਾ ਮਿਠਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਕੋਟੇ ਜਨ ਮਕੇ ਭੁਖ ਗਵਾਇਓ ਰਹਤੁ
 ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ਸ
 ਕੁਖ ਤਰਿ ਮਵਰਾਣੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਤਿ ਪਾਈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿ ॥
 ੫੩੧ ਦੁਪਦਾ ॥

੫੩੨ ਦੁਪਦਾ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ ੪ ਪਤਿ ੧੩੮
 ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੩ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੬ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੭ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੮ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੯ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੧੦ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੧੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ

ਪ੍ਰਮਤ ਮਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਤਿਓ
 ੧ ਚਰਨ ਕਵਲ ਸੰਗਿ ਘਾਗੀ ਚੁਗੀ
 ੨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੩ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੬ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੭ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੮ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੯ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੧੦ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ
 ੧੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤੇ

੧੪੨

੧੪੨

੧੪੩

੧੩੪

ਰਾਗੁਨਟਨਗਾਇਨਾ ਮਝਲਾ ੪

॥ नमः भगवते ॥

॥ तत्सत् ॥

गार्हपत्यवेध

ਗੁਰੀ ਅਰੇ ਪਾਥ ਰਹੇ ਤਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨ ਕੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹੀ
 ਤੁਮੁ ਅਮੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਪੇ ਜਨ ॥ ਕੇਦਰਿ ਅਲਪੁ ਭਸੁ
 ਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਤਰਣ ਕੇ ॥ ਨਟ ॥ ੭੭ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੁਰੰਗੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ
 ਗਦੀ ਸੁਰਿ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਓ ਜਨ ਪਾਗਿ ਲਗੇ ॥ ਹਟਉ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੁ
 ਭੁ ਕਤਮ ਅਥ ਅਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨੇ ਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਥ ਕਸੁ ਅ
 ਮੀ ਤੁਮ ਖੁ ਵਰ ਪਾਪਗੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਕੋ ਕੋਨ ਉਪਰਿ ਓ
 ਕੀਏ ਪਤਿ ਤਪ ਵਗੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਈ ਪਾ ਦੁਸਟਾ ਰਿਓ ਭਗਾਖੀ ਪੈ
 ਜਨਗੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਹੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ਸੁ ਅਮੀ ਤਉ ਬਾਇ ਬਾਇ ਬਾਇ ਲਾਇ ਨਗੇ ॥
 ਹਵਾ ਭਵਨ ਪਾਵੇ ਤੁਸਭਿ ਕੀਏ ਜਤ ਪੁਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ਤੁਮ ਹੇ
 ਪ੍ਰਭ ਕਤਿ ਨ ਸਕਤ ਮਤੁਮ ਵਰ ਵਰ ਪੁਰਖ ਵਰਗੇ ਜਨ ॥ ਕਉ
 ਏ ਅਪ੍ਰਭ ਧਾਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਤੁ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ਨਟ

੭੭੮ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੁਮਨੋ ਨਗਨਾ ਬਿ
 ਰਪ ਪ੍ਰਤਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਮਥਨੇ ॥ ਹਟਉ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਜਸੁ
 ਹਟਰਿ ਗਾਇ ਓ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ ਕਿਥਾ ਬਿਖਪਾਪ ਨਾ ਮਹੀ
 ਦੇ ਜਿਵ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨੇ ਲੂਨੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ
 ਕਤਿ ਨ ਸਕਤ ਤਰਿ ਗੁਨੇ ॥ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ
 ਮਾਇਆ ਠਾਸ ਬੰਧ ਬੁਝੇ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓ ਖੁਲਖੁਲੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਚ
 ਰਦੁ ਐ ਬੰਧਿ ਓ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਓ ਮਖਮੁਖਨੇ ॥ ਸੁ ਅਮੀ ਪਾਗੁ ਮੁਪਗੇ
 ਜੁ ਤੁਮ ਖੋਜਤੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਤ ਪਾਈ ਨੀ ਪਾਵੈ ਜਨ ॥ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀ ॥ ੭੭੯ ॥ ੭੮੦ ॥ ਨਟ ਮ ੭੮ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਕੀਰਤਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਇਆ ਬਿਦਾਇਆ ਪ੍ਰ
 ਭਗੀ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਰਿ ਜਪਣੇ ॥ ਹਟਉ ਤਰਿ ਤੁਮ ਵਰ ਅਗਮ
 ਗਚਰ ਸੁ ਅਮੀ ਸਭਿ ਪਿਆਵਤਿ ਤਰਿ ਰੁੜਣੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹੇ ਵਰ
 ਕਾਖੈ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਣੇ ॥ ੧ ॥ ਇਉ ਪਰਪੰਚ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁ
 ਅਮੀ ਸਭ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੁਗਣੇ ॥ ਜਿਉ ਸਭ ਕੈ ਸਭ ਲਉ ਠਾਹਿ ਬੁਝ

ਗੀਮਿਸਿਸਲਥੈਸਲਥਸਮਏ ॥ ਜੋਪੁਭਕੀਆਸੁਤਮਏ ॥
ਮਨ ਦੀਤਰਿਗਤਏ ॥ ਤਮਥਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਰਾ ॥
ਕਰਤਪੁਭੁਸਿਮਰਏ ॥ ਤਮਜਲਨਿਧਿਤਰਿਮਾਨਸਰਵਰਜਸੇਵ
ਭਫਲਏ ॥ ਤਰਿਤਰਿਬਾਂਏਤਰਿਦੇਵਤੁਕਰਿਕਿਪਨ

ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਾਸਫਲਤਰਿਧਾਥਾ ॥ ਏਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਥਾ ਸਭਿਦਾ ॥
ਭੰਜੇਦਖਦਾਥਾ ॥ ਤੇਤਨਦਰਿਨਿਤਲਾ ॥ ਰਤਉ ਤਰਿਕਾਰਿ ॥
ਆਪਸਵਾਰਿਓਤਰਿਗੰਗਮਤਲਥੇ ॥ ਤੰਤਲਾਥਾਤਰਿਥਾ ॥
ਤਰਿਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ ॥ ਆਪਾਰਿਤਿਆਇਓਤਮਤਰਿਕੀਤੁ ॥
ਈਤੋਥਸੀਠੀਤਮਤਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਤਲਾਨਿਤਲਾਨਿਤਲਾਨਿਤਲਾ ॥
ਤਰਿਅਵਤੇਕੀਖਥਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿ ॥ ਅਨਦੋਅਨਦਭਏਤਰਿ ॥
ਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਥਾਥਾਤਰਿਥਾਥਾ ਜਨ ॥ ਤਰਿਤਰਿਮਿਥੇਭਏਗਥਾ ॥
ਨਿਤਲਾਨਿਤਲਾਨਿਤਲਾ ॥ ॥ ਨਟਮਥਾ ॥

ਮਨਮਿਥੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ ॥ ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਭਵੰਤੀ ॥
ਕਿਥਾਵਿਖਪਾਪਲਤੰਤੀ ॥ ਤਰਿਤੰਤੋਥਿਖਤੁਥਿਖੰਤੀ ॥ ਰਤਉ ॥
ਤਰਿਕੀਗਤਿਕਲਜੁਗਾਵਿਚਿਉਤਮਮਤਿਗੁਗਾਤਿਕਥਭਜੰਤੀ ॥
ਜਿਨਿਜਨਿਸੁਣੀਮਨੀਏਜਿਨਿ ॥ ਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੇਏਕੁਰਥਾਨੰਤੀ ॥
ਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾਖਿਅਤਿਸੁਜਨਸਭਭੁਖਲਤੰਤੀ ॥
ਜਨਤਰਿਕਥਾਸੁਨਿਤਿਪਤੇਜਧਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਵੰਤੀ ॥
॥ ਨਟਮਥਾ ॥

ਕਈਅਨੀਸੁਨਾਵੇਤਰਿਕੀਤਰਿਗਾਥਾ ॥ ਤਿਸਕਉ ॥ ਤਉਥਥਿਥਾ ॥
ਬਥਾ ॥ ਸੋਤਰਿਜਨੁਤੰਥਥਾਥਾ ॥ ਤਰਿਤੰਤੰਮੇਲਿਨਿਤਲਾ ॥ ਰਤਉ ਤਰਿਕਾਰਿ ॥
ਗੁਗੁਰਿਸੰਤਬਤਾਇਓਰਿਚਾਥਾਦਿਖਈਗਰਿਚਾਥਾ ਅੰਤਰਿਕ ॥
ਤੁਚੁਕਾਵਤੁਮੇਰੇਗੁਗਮਿਖਤੁਨਿਤਕਪਟਕਮਾਵਤੁਤਰਿਕੀਤਰਿਧਾ ॥
ਨਿਤਲਾਨਿਤਲਾਨਿਤਲਾ ॥ १ ॥ ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਤਰਿਪੁਭਭਾਥਾ ॥
ਰਿਪੁਭੁਜਾਨਿਓ ਮੇਰਨਾਥਾ ॥ ਜਨਾਨਕਕਉਮਤਿਤਰਿਪੁਭਚੀਨਿਤੀ ॥

ਸਾਗ ਬਿਗਸਾਨੇ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤ ਬਾਇਤਾਰਿਓ
ਨਟਨਗਾਇਨੇ ॥

ਮੁਕਤਿਓ ਕੋਟਿ ॥ ਧਾਮਿਟਤਿ ਪਿਨਭੀਤਰਿਤਾ ਕਾਦੁਪਾਨੇ
॥੧॥ ਗਤਾਓ ਖਜਤ ਖਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਕਾਇਓ
ਗਲਤਿ ਆਗਿਏ ਕਾਇਵਲਾਗੀ ਤਰਿਤਰਿ ਚਰਨ ਗਤਿਓ
ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨੇ ਸਤਹੇ ਜੋ ਜੋ ਸਗਾਇ ਪਾਇਓ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਮੀਪੁ ਭਾਪਨਾ ॥ ਅਨਦੁ ਭਾਇਓ ॥
ਮਹਲ ੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਰੋਗੀ ॥
ਗਰਿਪਰ ਮਗਾਤਿ ਮੋਗੀ ॥ ਗਤਾਓ ਅੰਚਲ ਗਤਾਇਓ ਜਨ ਅਪੋਜੇ ॥
ਨਾਥੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਗੀ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤ ਸੁਭਿ ਪਾਜਿਓ ॥
ਕੀਜਾਈ ਤੋਗੀ ॥ ਪੁਗਨ ਪੁਗਿਰਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਪੇਖਾਓ ॥
ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਖੋਗੀ ॥ ੫ ॥

ਗੁਨਟਨ ਗਾਇਨ ॥ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ॥
ਤਰਿਨ ਗਾਇਨ ਕਬਹੂ ਨਾ ਬਿਸਰਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥
॥੧॥ ਗਤਾਓ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਾ ਪਗਵਰੇ ॥
ਪੁਗਨ ਪੁਗਿਰਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਦਿਸਾਇ ਸਮਾਇਣ ॥
ਤਾਪ ਕਟ ਲਖ ਪੁਜਾਤਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਤਲਿਨ ਲਾਇਣ ॥ ਦੁਇ ਕਰਨੇ ॥
ਦਨੁ ਮੰਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸਾਇਣੁ ॥ ੬ ॥

ਨਟਨਗਾਇਨ ॥ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ॥
ਧਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰੰਦੀ ਨ ਦਨੁ ॥
ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਗਨ ਗਿਅਨ ॥ ਕਮਰੇ ॥
ਭਖੰ ਭਖੰ ਭਕੀਨੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕਿਅਹੁ ਦਤੇ ॥
ਵਖਾਣਾ ਪੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਸਨ ॥
ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੁ ॥ ੭ ॥ ਗੁਨਟਨ ਗਾਇਨ ॥ ਮਹਲ ੫ ॥

ਤਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਗਤਾਓ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤਮੁ ॥
ਦਤੇ ਦੀਨਾ ਬਦਾਇ ਆਲ ॥ ਉਠੇ ਤਬੋਠ ਤਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ॥

ਸਮਾ ੨॥ ਦਰਸ ਨਾਧਿ ਅਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਿਤ ਭਾ ॥ ੮॥੧॥

ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ਕਿਨ ਸੇ ਦੁਖੁ ਬਿਧੀ ਤਿ ਸਤੁ ਅਧੁ ਉਮਾਤ
ਦੀਤੁ ਰਤੁ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਅਪਨ ਕੀਤ ਸੰਗਿ ਚਗਕ ਲਮਨ ॥ ੩॥
ਜਗਿ ਕਿਰਪਾ ਭਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥ ਤਰਿ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਕੋਇ
ਤਿਤ ਤਤਿ ਪੁਨੀਤ ॥ ਦਮੁ ਬਾਝਿ ਬਲਿ ਕੀਤੁ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟ ਮਤਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਬਿਨੁ ਪਲਾਗਿ ਨਿਸਕਰੁ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰ
ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਰਤੁ ਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਧਿ ਆਵਤੁ ਮੈ ਤਰੇ
ਤਰਿ ਮਨਿ ਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਬਭਰੇ ਪੁਭਠਾ ਕੁਰਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਸਵੇਰੇ
ਮਧ ਸੁਦਨ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮਾਯੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਧਾਰੇ ॥ ਇਕਾ ਬਿਨ
ਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰੁ ਉਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥ ਸਤ ਸੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਪੁ
ਕਰੁ ਪੁਭਰੇ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਸਤੁ ਸਮੁਗਿ ਤੇ ਕੋ ਪੁਭਠਾ ਕੁਰ ਪੁਭਰੇ ਕੋ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਰਧਾਰੇ ॥ ਤ
ਤਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੁਗਾਗਟ ਕਸਮਾਰੇ ॥ ਤਸਨਾਸ ਦ
ਕੋ ਬਾਇਦੁ ਜੇ ਅਤਿ ਠੀਕੇ ਬਭਰੇ ਵਿਕਾਰੇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਦਾ ਤਪਾਇ ਮਨਾ
ਤ ਅਨਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗਮਨ ਮਧੁ ਪਾਇਆ ਸੁਇਕਤ
ਤੇ ਆਪਾ ਪੀਵਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਮੁ ਨੇ ਕਿਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿ
ਐ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇ ਜੇ ਤੇ ਮੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸੁ ਜਾਇਨਾ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥ ੫॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪੁਭ ਸਗਨੀ ਮੋ ਕਉ
ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਬਿਧਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨੀਦ ਸੁਕਤ ਤੁਝੈ ਤਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਇ ਤੇਰੇ ॥ ੮॥੧॥

੨੩੯

ਰਾਮਤਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏਮਪ
ਨਸਬਦਿਗੁਰਤਰੇ ਰਤਾਉ ਸਤਗੁਰਨਾਮੁਦਿਵਾਏ ਅਤਿਮੀਠਮੈਕ
ਮਲਗਾਰੇ ਨਾਮੇਸੁਰਤਿਵਜੀਤੈਦਤਾਦਿਸਿਤਗਿਮੁਸਕੀਮੁਸਕਗਧੇ
ਤੇਗੀਨਿਰਗੁਰਕਥਾਕਥਾਏਮੀਠੀਗੁਰ ਥਚਨਸਮਾਰੇ ਗਾਵਤਗਾਵਤ
ਗੁਰਗਾਏਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕਗੁਰੂਗੁਰੂਸਮਦਰਸਿ
ਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਮਪਦਪਾਇਆਉਸਿ
ਕੈਬਲਿਤਾਰੇ ॥ ਪਾਖੰਡਪਾਖੰਡਕਰਿਕਰਿਭਰਮੇਲੋਭਪਾਖੰਡਜਗਿ
ਗੇਤਲਤਿਪਲਤਿਤੁਖਦਾਈਤਵਤਿਜਮਕਲੁਖਜਾਮਿਗਿਮੇ
ਵੈਦਿਨਸੁਆਲਜਾਲਸਮਾਲੇ ਬਿਖੁਮਾਇਆਕੋਬਿਸਕਾਰੇ ਅ
ਭਇਆਸੁਪਨੰਤਰਾਬਿਖੁਸੁਪਨੇਭੀਤੁਖਸਾਰੇ ਕਾਲਗੁਖੇਤੁਲੈਕੁ
ਮਾਇਆਸਭਕੁੜੇਕੇਖਲਵਾਰੇ ਸਾਕਤਨਰਸਭਕੁਖਕੁਖਨੇਦਰਿਗ
ਮਜੰਦਾਰੇ ਮਨਮੁਖਕਰਜੁਚੜਿਅਾਬਿਖੁਭਾਗੀਉਤਰੇਸਥਦਵੀ
ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਮੰਗੀ ਦੇਕ ਰਿਸੇਵਕਪਗੇਲਗਵਾਰੇ
ਨਾਥਸਾਭਿਜੰਤਰੁਪਾਏਨਕਖੀਨੀਸਭਿਨਥਤਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਾਖਿਚੈਤਿ
ਥੀਐਜਿਉਭਾਵੈਗਮਪਿਅਰੇ ॥ ਨਟ ਮ ੨੨੬ ੨

ਰਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਰੇ ਸਤਗੁਰਗਿਆਨੁਮਜਨੁਤੈਨੀਕਮ
ਕਥਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ ਰਤਾਉ ਸੰਗਤਿਕਾਗੁਨਬੁਤੁਅਧਕਾਈਪਜਿ
ਅਗਨੀਕਉਧਾਰੇ ਪਰਸਾਨਪਰਸਭਏਕੁਬਜਾਕਉਥੈਥੈਕੁ ਠਸਿਧ
ਅਜਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੂਰਪਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਗਾਇਣਬੱਲਾਰੇ ਮੇਰਾਕੁ
ਨਿਭਾਇਭਾਵਨੀਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਥੈਕਾਥੈਕੁ
ਨਾਵੈਜੋਬੱਲੈਸੋਨਵੀਚਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਾਦਿਵਤਾਅਵੈਤ
ਮਨਮਿਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਜਬਲਗੁਜੀਉਪਿਰੂਏਸਾਥਤੁਤਕਲਗੇਕੇਤ
ਮਾਰੇ ਜਬਪਾਹਮੰਦਰਿਅਗਿਲਗਾਨੀਕਾਢਿਕੁਪੁਕਢੈਪਨਿਤਾਰੇ
ਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲਨਕਰੀਅਤੁਜਿਨੀਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰੇ ਸਾਕਤਦ
ਬਿਭੁਆਜਿਉਰਸੀਐਤਜਿਸਾਕਤਪਰੇਪਰਾਰੇ ॥੫॥ ਲਾਗਿਲਾਗਿਪ੍ਰੀਤਿ

ਤਿਲਗਾਈ ਆਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ
 ਭੋਭ ਕੁਰਬਤੁ ਤਪਿ ਆਰੇ ਪੁਰ ਬਜਨ ਮਪਰਚੁ ਨ ਕਮਾਏ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਧਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਗੁ ਸੁਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਲਾਭ ਨ ਲਾਭ ਗੁਲਾਰੇ ਜੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇ ਤਿਸੇ
 ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਨਟ ਮਾਣ ੪

ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਵਾਰੇ ਜਿਉ ਕੁੰਦੁ ਰੁਤ ਭੁਭੈ ਪਕਰਿ ਚ
 ਤਿ ਕਰਿ ਉਪਰੁ ਕਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਤੁਤ ਅਤਿ
 ਨਿਸਰਧਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਧਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਾਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ
 ਜਸ ਵਾਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਗੈ ਸਭ ਦੇਖੈ ਭ੍ਰਮ ਪਸਾਰੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੁ ਨ ਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਦੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਵਸ ਭਠਾਈ ਸਭ ਚੇਰੀ ਜਗਤ ਸਮਾਰੇ ਆਪਿ ਦਾਇਕੁ ਚਾਹੈ
 ਦੁਨ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਬਤੁਤ ਮੁਸ
 ਰੀ ਮਿਥੁ ਲਾਮਿ ਰਗੁ ਸਿਧਾ ਹੋ ਬਨ ਬਨ ਢੁੰਦਿ ਢੁੰਦਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ
 ਪ੍ਰੇਮਿ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਥਾਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਥਾਈ ਵਿਚਿ ਥਾਈ
 ਰੁਸਾਰੇ ਗੁਰ ਥਾਈ ਕਤੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨਮ ਪਰਤਾਖਿ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ
 ਸਤੁ ਤੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤੈ ਪਸਾਰਿ ਅਮਾਨਿ ਥੀ ਜਿ ਆਖ ਵਾਰੇ ਜਿ
 ਚੰਦੁ ਤੈ ਸੁਦਖਿ ਆਇ ਸਟ ਚੁਧੀ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭੁਕੀ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰ
 ਭਾਜਨਾ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸਨਿ ਤਾਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰਾਤਿ ਦਿਲੁ ਏਜਨ ਪੀਐ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਪਨ ਆਪਿ ਆ
 ਭਠਾ ਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ਜਨ ਅਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ
 ਤਕਰਿ ਕਿ ਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਨਟ ਮਾਣ ੪

ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਤੁ ਉਥਾਰੇ ਜਿਉ
 ਰੇ ਪਤੀ ਦੁਸਟਾ ਅਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ਰਹਾਉ ਕਰਿ ਥੀ
 ਜਾਚੈ ਕਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦੁਨ ਪਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸ
 ਥਾਗੀ ਮੇਰੇ ਉਤਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੇਵਾਰੇ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਈ ਜਿ
 ਨੀਤ ਪਾਈ ਸ੍ਰੇਯਸੁ ਲਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ

[illegible]

[illegible]

ਭਗਪਾਲ ਅਚੁਤ ਅਸਥਿਰ ਸਾਧਨ
ਮੰਥਿਲੰਬਪਾਧੰ ਦਿਵੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਯੰ ਸਰਦਿਸੰਤੰਕਿਯਕਿਯਨ
ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਕਥਿਣਾ ਜਿਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵੁ
ਤੰਅਯਧੁਧੰਰਚੰਤਥਾਨੰਤਾਥਿਨੰਦਸਾਤੰ ਜੰਥਾਥਾਥਿਕੁਮਕਥਿਕੁ
ਯਤ ਥਚਿਤ੍ਰਮੰਦਰੇਸੰਥੰਤਥਸਤ੍ਰਾ ਇਤੰਤਮਾਥਿਅਥਾਧਤੰਤੰ
ਤਸਰਦਿਸੰਤ ਭੰਭਗਵਾਨਏਨਮਤ
ਸੰਭਿਗੰਤਗੰ ਉਚੰਤਨੀਚੰਨਾਸਮੁਚੰ ਰਾਜੰਤਮਾਨੰਭਮਾਨੰਤੰ
ਵਿਗਤਿਮਾਗੰਵਰਤੰਤਿਥਿਨਾਸਨੰ ਗੋਥਿਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਦੁਅਨੰ
ਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ : ੨: ਕਿਰਪੰਤਤਗੰਅੰਮਤਿਤਤੁ
ਨੰ ਥਿਗਸੀਧਿਧੁਧਾਰੁਸਥਥਾਨੰ ਥਸਿੰਤਰਿਥਿਅੰਤਿਅਥਿਮਾਨੰ
ਤਰਿਦਨੰਦਿਤ੍ਰਸੰਤਾਗੰਅੰ ਰੰਤੰਤਜਨਮੰਤਰਿਦਰਸੇਈਦਾ ਥਾਜੰ
ਸਥਦਥੀਣਾ ੩: ਕਤੰਤਥੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਅੰਮੁਣਤਵ
ਥਤੁਥਿਧਿਧੁਕਾਰਾ ਦਿਵੰਤਸੁਥਿਦਿਅਤਰਿਤਰਿਥਿਧਾਣਾ ਨਾਮਦਾ
ਤ ਥੈਨਤਾਰੁਗੁਗੰਧਾਣਾ ਨਤਚਿੰਤਮਾਤਪਿਤਭੁਤ
ਚਿਤਾਕਥੁਥਕਕਤ ਨਤਚਿਤਾਥਨਤਾਸੁਤਮੀਤਤਪ੍ਰਵਿਗਤਿਮ
ਨਤ ਦਇਆਥਥੇਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਤ ਸਰਥਜੀਅਪ੍ਰਤਪਦ
ਤ ੪: ਅਨਿਤਿਵਿਤੰਅਨਿਤਚਿਤੰਅਨਿਤਿਅਸਾਥਤੁਥਿਧਿ
ਰੰ ਅਨਿਤੰਤੰਅੰਥੰਧੰਭਰਮੁਮਾਥਿਅਮਥਨੰਥਿਕਾਰੰ ਥਿਰੰਤੰ
ਕਜਠਰਾਗਾਨਿਨਤਸਿਮਰੰਤਮਥੀਨਥੁਧੰ ਤੇਗੋਥਿਦਕਰਤਮਾਥਿਅ
ਪਤਿਤਥਿਧਾਗਣਸਾਧਸੰਗਮਤ ੬: ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਧਿ
ਤਥੰਜਥੰਤਦੇਦੀਪਥੈਸੁੰਤਰਤ ਥਤੰਤਅਗਾਤੰਥੰਤਰੰਗੰਥੁਧੰ
ਤਚਿਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਤ ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧਤੇ ਅਸਥੰਤੰ
ਥੰਤੰਅਸਥੰਤੰਸਥਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਤ ੭: ਥੰਥੁਧੰਅਨਿਕਤੰ
ਨਮਦਾਰੰਥੰਮਤਥਿਧਾਦੰ ਸਿਟੰਤਸਗਥਸਿਮਰੰਤਤਰਿਨਾਮਨਾ
ਪਾਵਕਕਾਸਟਭਸਮੰਕਰੰਤਿ : ੮: ਅਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪੁਕ

ਸਾਥੀਧ

१४३

ਰਮਣਿਓਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣੁ॥ ਅਰੁਕੁਤੇਅਸੂਰਥਨਗੁਰੁ
ਭਮਾਰਗੁ॥ ਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭਰਸੰਸੁਕੁਸੈਨਾ॥ ਧਰਤੀਤੇਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਾ॥
ਤਤੇਬਿਸੂਸੰਸਾਰੁ॥ ਵਸੰਕਰੋਤਿਪੰਚਤਸਕਰੁ॥
ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਗੰਧਰਬਨਗਰੰਦੁਮਚਾਯਾਗਚਿਦੁਰਮਤਾ॥ ਤਤਕੁ
ਮੁੱਤਮਿਥਿਅਸਿਮਰੀਤਿ॥ ਰਾਮਰਾਮਨਾਮੁ॥ ੨੦॥
ਅਨਿਧਾਨਨਿਗਮੰਨਚਗੁਣਗਨਾਮਕੀਰਤਨਾ॥ ਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰ
ਚੰਚਲਚਤੁਰਚਾਤੁਰੁ॥ ਭਾਗਉਦਿਮਲਬਧੰਮਾਣਿ॥ ਸਾਧਜੰ
ਥਪੰਡਿਤੁ॥ ੨੧॥ ਕੰਠਮਾਣੀਅੰਗਮਰਾਮਮਾਲਾਤਰੇਚਹੁਪ੍ਰੇ
ਇਜੋਉਤਮਸਲੋਕਤ੍ਰਿਧਰਣੈਨੰਨੰਦਨੀ॥ ੨੨॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੀਲਸਜੋਪੁਲੀ
ਜਨਮਭਰਿਸਟਲਾਗੁਕੁਰਗਸੁਕਰਗਰਧਤੁਕਾਕਸਰਮਨਤੁਲਿਖਲਹੁ
ਚਰਣਾਗਿਦਭਜੰਨੰਰਿਦਯੰਨਾਮਧਾਰੁ॥ ਕੀਰਤਨੰਸਾਧਜੰ
ਕਨਹਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿਜਮਦੁਤਨਾ॥ ੨੩॥
ਨਚਦੁਹਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚਦੁਹਲਭੰਧੁਰਾਗਾਜਨ॥ ਨਚਦੁਹਲਭੰਧੁ
ਜਨੰਨਚਦੁਹਲਭੰਧੁਵਅੰਬਰਾਗਾ॥ ਨਚਦੁਹਲਭੰਧੁਤਮਿਰਭੁਤਬੰਦਿ
ਦੁਹਲਭੰਧਨਿਤਾ॥ ਬਿਲਾਸਾਗਾ॥ ਨਚਦੁਹਲਭੰਧਿਦਿਆਪੁਬੀਰੰ
ਦੁਹਲਭੰਧਚਤੁਰਚੰਚਲਾਗਾ॥ ਦੁਹਲਭੰਧੈਕਕੁਗਵਾਨਾ
ਨਾਨਕਲਾਬਧਿੰਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰੋਪਾਪੁਰੀ॥ ੨੪॥
ਜਤਕਤਤਤਤਤਤ੍ਰਿਸਟੰਸੂਰਗਾਮਰਤਪਯਾਥਲੰਕਾ॥ ਸਰਬਜੰ
ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਛੇਪਓਪਨਲਿਪਤੇ॥ ੨੫॥ ਬਿਖਿਸਾਭਯੰਤਿ
ਮ੍ਰਿਤੰਦ੍ਰੁਸਟੰਸਖਾਸੂਜਨਾ॥ ਦੁਖੰਭਰੰਤਸੁਖੰਭੈਰੀਤੰਤੰਨਿਰਭਰ
ਥਨਬਿੰਦੁਨਬਿਸਾਮਨਾਮੰ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁ॥ ੨੬॥
ਸਰਬਸੀਲਮਮੰਸੀਲੰਸਰਬਧਵਨਮਮਧਵਨੁ॥ ਸਰਬਕਰਤਰ
ਕਰਤਾ॥ ਛੇਪਓਪਨਲਿਪਤੇ॥ ੨੭॥ ਨਤਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰੇ
ਨਤਸੀਤਲੰਬਾਵਨਚੰਦਨੁ॥ ਨਤਸੀਤਲੰਸੀਤੁਰੁਤੇਣ॥ ਸੀਤਲੰ
ਸੂਜਨਾ॥ ੨੮॥ ਮੰਤ੍ਰੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧੰਨੰਸਰਬਰੁਪੁਰੁ॥

ਅਨੁਸੂਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣੁ ਦਸਾਵੰਸੁ ਬੜਜੀਅ
 ਦਵੰਬਾਬਿਬਰਜਿਤੁ ਰੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕ
 ਭਗਤੁ ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤਸਤੁਤਗਵੰਤਰਗਭੇਰਾਵਨੀ ਪਰ
 ਭਗਤਸੁਤਿਸੁਵਣੰ ਅਪੁਤਿਗਿਸਗਲਰੇਤੁਕਤੁ ਖਟਲਖਣਪੁਰ
 ਭਗਤੁ ਨਾਮਸਾਧਸੁਗਯਨੁ ੪੦ ਅਜਾਭਗੰਤਕੰਦਮੁਖੰ
 ਸੰਤੋਸਮੀਪਿਕੇਤਰੁਤੁ ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰੁ ਸੰਗਤਰਖੰਬਿਅਪ
 ੪੧ ਚਾਣੀਓਦੁੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰਕਿਲਵਿਖਮਲੰ ਭਰਮ
 ਮਾਨਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾਬਿਅਪੇਤੰ ਤ੍ਰਿਜਨਮਰੂਪੰਤਿਨਰਕਣੁ
 ਰੁਪਵੰਨਸਿਧਤੇ ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧਸੰਗਤੁਜਪਾਣਿ ਗੋਪਾਲਮੰ
 ਮੰਤ੍ਰੇਗੁਣਗੋਬਿਦਨੀਤਪੁਤੁ ੪੨ ਤਰੁਮਰਣਸੁਆਮੀ
 ਸ੍ਰੀਲਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਣੁਤਨੁਦੇਤਪੁਰਪੁਰੁ
 ਨੇਰਸਅਸਕਰਣੰ ਸਗਲਅਰਥਅਲਲੁ ਗੁਣਨੇਯਨਸਿਮਰੰ
 ਸਗਲਜਾਚੰਤੋਜਾਚਕੁ ੪੩ ਦੁਰਗਮਾਥਾਨਸੁਗਮੰ
 ਦੁਖਸਰਬਸੁਖਣੁ ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁ
 ਭਾਤੁ ਅਸਤੰਸੰਗਤਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵੁ ਭੈਅਦਵੀਅੰ
 ਗਰਥਸੰਧਰਮਲਖਣਪੁਰਮਾਏ ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਦੇ
 ਰਣੇ ਤਰਿਤਰਿਦਸਾਲਚਰਣੇ ੪੪ ਤੇਅਜਿਤਸੁਰਸੰ
 ਮੰਅਤਿਬਲਨਾਥੁਮਰਦਨੁ ਗਣਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖਅੰਪਸੁਖੰ
 ਕੰਮੋਤਨੁ ਤਰਿਕਰਣੁਗੰਨਮਸਕਾਰੰਸਗਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰੁ
 ਤੇਕਾਮੰਨਰਕੇਬਿਸੁਮੰਬੁਜੰਨੰਭਿਰਮਾਵਣੁ ਚਿਤਤਰ
 ਰੰਬਕਗੰਮੰਜਪਤਪਸੀਲਾਬਿਦਾਰਣੁ ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਰੰਚ
 ਰੁਨੀਚਸਮਾਵਣੁ ਤਵਭੈਬਿਮੁਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟੁ ਨਰਾਏ
 ੪੫ ਤੇਕਲਿਮੁਖਕੁੰਧੰਕਦੰਚਕੁਰਣੁਉਪਰਜਤੇ ਬਿਖਿ
 ਤਜੀਵੰਸੁਕਰੰਤਿਨਿਗੰ ਕਰੰਤਿਜਥਾਮਰਕਟੁ ਅਨਿਕਸਾਸਨਤ
 ਜਮਪੁਤੁਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰੁ ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਸਾਲਪੁਰੁ

ਸਰਬਜੀਅਰਖਾਕਰੋਤਿ ॥ ੧॥ ਏਲੋਭਲੀਪਟਸੰਗੇਸਿ
ਤ ਅਨਿਕਲਤਰੀਕਲੋਲਤੇ ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਤੁਪ੍ਰਕਾਰੇਆਨੇ
ਬਤੁਰੋਲਤੇ ਨਚਮਿਤੰਨਚਲਿਸਟੰਨਚਥਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਤ
ਜਿਯਾ ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦੰਖਾਦਿ ਅਮਾਜੰਸਾਜਿਸਮਜੇ
ਤਾਤਿਤਾਤਿਸਰਦਿਸੁਆਮੀਬਿਗਾਪਿ ॥ ੨॥ ਤਰਿਨਰਤਰਤ
ਤੇਜਨਮਮਰਣਮੁਖੰਅੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾਮਿਤੰਤਜੀਤਿਸਤ੍ਰਿ
ਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸੂਰਿਗਨਤ ਅਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਅਦੁਕ
ਖਬਤੁਭੋਗਣਤ ਭੁਮਭਯਾਨਉਦਿਅਨਰਮਣੰਮਯਾਬਿਕਟਅਸ
ਗਣਤ ਬੈਦੰਪਾਰਬਤਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਅਗਾਧਿ ॥ ੩॥ ਤਰਿਤਰਿਤਰੇ
ਤੇਪ੍ਰਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਜਗਦਗੁਰੋ ਤੇਜ
ਰਤਾਪਤਰਣਤ ਕੁਰਣਮੈਸਭਦੁਖਤਰੋ ਤੇਸਰਣਜੋਗਦਯਾਭਯ
ਨਾਥਮਯਾਕਰੋ ਸਰੀਰਸ੍ਵੇਸ਼ਥੀਣਸਮਏਸਿਮਰੋਤਿ ॥ ੪॥ ਰਮਣ
ਦਰਮਾਧਵਤ ੫੦ ॥ ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀ
ਤ ਸਾਧਸੰਗੋਦੇਤਰਣੰ ਮਤਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਤ ੫੧
ਸਿਰਮਸੁ ਕਿਰਿਆਪਾਰਬਤਮੰ ਤਸੁਕਾਣੇਅਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤ
ਰਖਗੋਪਾਲਸ੍ਵ ਮੀਧਨਚਰਣਰਖਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਤ ਸਰਬਰਖ
ਰਦਯਾਭਤਭੈਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨਤ ਭਗਤਿਵੁਭਾਭਅਨਾਥਨਾਥੇਸ
ਪੁਰਖਅਚੁਤਤ ੫੨ ॥ ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਅਕਸੰਕ
ਤਰੰਕਾਸਟਥੇਸਟੰ ਜੇਨਕਲਾਸਮਿਸੁਗਾਨੇਖੜਜੋਤਿਸਾਸੰਸਰੀਰਧ
। ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਤਏਦੰਤਜਠਰਗੋਗਣਤ ੫੩
ਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰ ॥ ੫੪ ॥ ਨਤਏਜੰਤਿਤਰੰਗਤੋਲਣਤ ੫੪
ਗੁਸਾਈਗਾਰਿਸਟਰੁਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਤ ਲਥਧੰ
ਗੋਣਨਾਨਕਸ੍ਵਥਮਾਰਗਤਰਿਭਗਤਣਤ ੫੫ ॥ ਮਸਕੰਗੀ
ਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਤ ਸਾਗਰੰਥਧੰਤਿਪਿਗੰਤਮਪ੍ਰਗਾਸ
ਧਕਤ। ਸਾਧਸੰਗੋਣਸਿਮਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦਸਰਦਿ ॥ ੫੬ ॥ ਤਰਿਤਰਿਤਰੇ

ਭਿਖਕੀਟਿ ਜਥਾਥਿ ਪ੍ਰਾਮਗੀਟਿ ਜਥਾਗਜਨਾ ਅਵਧ
ਗੀਟਿ ਜਥਾਸੁਰਾ ਧਰਮਗੀਟਿ ਤਥਾਥੈਸੁ ਵਤ ॥ ੪॥
ਨਸੰਖੰਨਚਕੰਨਗਦਾਨਸਿਅਮੰ ਅਸਰਜਗੁਪੰਗੰਤਾ
ਜਨਮੰ ਨੇਤਨੇਤਕਥੰ ਤਥੇਦਊਚਮੁਚਅਪਾਰਗੰਥਿਦਤ
ਬਸੰਤਸਾਧਰਿਦਲੰ ਅਚੁਤਤ ਭੁਭੰਤਿ ਵਰਭਗੀਅਤ
॥ ੫॥ ਉਦਿਅਨੁਬਸਨੰਸੰਸਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਰਾਨਸਿਅਥਖ
ਨ ਭਿਖਕੀਟਿ ਨਮਨਮੰਤਮਦਿਗੰਮੰਤ ਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਤਾ
ਗੀਤਮੰਤਥੈ ਭਗਮਭੁਮਣੰ ਅੰਤੰਸਤੀਖਣਕਠਿਨਤ ਪਾਵਕੁ
ਤੰਅਸਾਧਪੰਰੰ ਅਗੰਮਤੀਗਨਤਲੰਘਨਤ ਭਜੁਸਾਧਸੰਗੀਗੰ
ਪਾਥ ॥ ੬॥ ਤਰਿਚਰਣਸਰਣਭਿਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਕਰੰਤਗੰਥਿਦਗੰਪਾਥਤਸਗਲੰਗੰਗੰਭਣਤ ਸਾਧਸੰਗੇ
ਣੇਗੁਣਰਮਤ ਸਗਣਿਪੁਰਣਪਰਮੇਸੁਰਤ ॥ ੭॥
ਸੰਅਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੰਤਾਗੇਦਲੰਭੁਮਿ ਵੈਰਣਤ ਨੀਵੰਤਿਤੰਵੰਤਿ
ਮੰਥਿਅਚੇਤਨੰਸੰਤਸੁਜਨਤ ॥ ੮॥ ਅਚੇਤਮੁਕਤਨਤ
ਤਪਟੰਤਿਸ੍ਰਾਸਤਨੀਤਪੁਤੇ ਚਿਜੰਤਿਮਤਸੁੰਦਰੀਕੰਐਅਕਥ
ਗੀਅਗਾਸਤੇ ਰਚੰਤਿਪੁਰਖਤਕੁਟੰਥਲੀਲਾਅਨਤਅਸਾਥਿਥਿਅ
ਕੰਦਭੰਮੰਤਿਭੁਮੰਤਿਥੁਜਨਮਤਾਰਿਓਸਗਣਿ ਕਰਣਮ
ਯਤ ॥ ੯॥ ਤੇਜਿਤਥੇਤੋਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਲੰਸੰਤ
ਤੰਪਰਮਥਾਦੰਅਵਰਤਏਥਤਸੁਧਅਚਰਣੁ ਗੰਥਿਦਦਾ
ਮੇਰਮਾਧਵੇ ॥ ੧੦॥ ਗਰਥਤੰਨਗੀਮਦੰਨਮਤੰ ਥਲ
ਵੰਥਕਾਤਕਾਰਣਤ ਚਰਨਕਮਲਨਤਭਜੰਤੰਤ੍ਰਿਣਸਮ
ਨੀਪੰਗੁਜਨਮਣਤ ਤੇਪਪੀਲਕਾਗਰਸਟੇਗੰਥਿਦਸਿਮਰਣ
ਤਲੰਧਨੇ ॥ ੧੧॥ ਅਨਿਕਥਾਰਨਮੰਨਮਤ ॥ ੧੨॥ ਤ੍ਰਿਣੰ
ਮੇਰੰਸੁਤਕੰਤਤਗੀਅੰ ਭੁਰਤਤਗੀਅੰ ਉਣੰਤਭਗੀਅੰ ਅੰ
ਪਕਰਕਟਸੁਰਭਿਜਗੀ ॥ ਥਿਨਵੰਤਿਨਨਕਤਰਿਗੁਰਦਲਗੀ ॥ ੧੩॥

ਥੁਮਦੁ ਸੰਗਿਉ ਪਰਣੈ ਥੁਮਕਰਮਜਿ ਪੁਰਦੁ ਆਤਮ
ਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਗਤਿ ਤੇ ਨਗਨ ਨਿਤ ਫਲਤ ॥ ੫ ॥ ਪਰਦਰਬ
ਨਿਰਣੈ ਬਹੁ ਬਿਘਨ ਕਰਣੈ ਉਚਰਣੈ ਸਰਬਜੀ ਅਕਤ ਬਹੁ
ਈਤਿ ਸੁ ਅਤਿ ਪਤਿ ਮਨ ਮਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਿਸੁ ਕਰਤ
ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੈ ਉਪਰਣੈ ਭੈਦੁ ਤਰਤ ਅਨੇਕ ਪਾਤਿ ਕਰਣੈ
ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਾਰ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਥਾ ਮਤਲਾ ੫

ਕਰ ਪੁਰ ਪੁਤ ਪਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸਮ ਨੁਖ ਦੇਤੁ ਮਲੀਣਿ ਮੁਜਰੂਧਿਰ ਦੁਗੰਧ
ਅਬਿਗਰਥੇਣ ਅਗਾ ਨਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਜੀਤ ਅਕਸ
ਦੀਪਕ ਅਸਿਖੰਡੁ ਗਏਣੈ ਭਰੇਣ ਬਿਨਾਸ ਯੁਗ ਸਿਖ
ਤੇ ਜਾਣੈ ਸਤਿ ਉਵੰਤ ਮਰਣੈ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣੀ ਮਿਖਿਅ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਿ
ਲੰਕੇ ਰਣਿਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰ ਮੇਦਰਿ ਸਟ
ਤੇ ਖੁਬੰਧਵਤ ਬਥਧੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨ ਗੋਪ
ਭਜਣ ਮੈਥਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿਮਾਥਿ ਰਖੁ ਸਿਚੰਦਨੁ ਨਿਕਟਿ
ਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਅੰਬੁਧਿ ਨ ਬੋਤ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਠ ਗੋਪ ਕਥਾ ਮ
ਮਨ ਮਰਦਨੁ ਤਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਰਿਥੈ ਖੁਰਦ
ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਬੰਧੁ ਵਡ ਕਰਮਦਾ ਰਤਿ ਜਨਮ ਮ
ਨਗਮਣੈ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ॥ ੩ ॥ ਪੜ੍ਹ ਭਰ ਜੇਣੁ ਜੀਅ ਨਤ ਜਰੈ
ਪੇਰੁ ਸੰਪਤਾ ਨਾਮਾਥਿ ਤੁਣ ਬਿਖਮਤਾ ਬੁਝਿਤਿ ਜੀਨਿ ਬਾਸਹੈ ਦ

ਨਾਨਕ

ਵੀਸਾਧਸੰਗੋਣਨਭੰਤੰਵਡਭਾਗਣਤਤਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨ
 ਸੰਸਾਰਗਰਨਤਥਿਅਪਣਤ॥੫॥ ਗਾਥਾਗੁਣਅਪਾਰੰਸਮਸੁਣੰ
 ਸੰਸਾਰਜਨਤ ਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰ॥ ਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗ
 ਸੁਮੰਦਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਥਿਨਾਸਨਤਤਰਿਚਰਣਕ
 ਭਯੰਨਾਨਕੁਥਸਮੁਤਭਿਧਾਗਣਤ॥੬॥ ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣ
 ਏਮਧਤਰਿਕੀਰਤਨਤਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਤ॥ ਲਬਧੰਬ
 ਭਾਗਣਤ॥੭॥ ਤਰਿਲਬਧੰਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤ੍ਰਾਥਿਦਾਰਣਕਦੇਨ
 ਭੰਜਕਾਅਸਥਲੁਤੋਲੁਅਮਿਤ੍ਰੰਸੋਈਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੰ
 ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤਪੁਤ੍ਰਤਸਿੰਹਤਚਤਮਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਤ
 ਭੰਮਗਵਨਅਚੁਤ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਰਣਤ॥੮॥
 ਏਵਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਤਾਜੀਵਣੰਤਰਿਨਾਮਧਾਵਣਤਲਭਣੰ
 ਸੰਗੋਣਤਤਰਿਪੁਰਬਲਿਖਣਤ॥੯॥ ਦਸਨਥਿਤੁਨਭੁ
 ਮੰਤ੍ਰੰਗਾਰੁਕੀਨਿਵਰੰਥਾਧਿਭਿਪਾਤ੍ਰਣਸੰਤੰਲਬਧਕਰਮ
 ਏ॥ ਜਬਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਰਜੀਅਣਤਤਥਲਗਣੰ
 ਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਤ॥੧੦॥ ਚਰਣਗੋਬਿੰਦਮਨਥਿਧੰ
 ਧੰਧੰਸਰਬਰੁਸਲਣਤਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿ॥ ਭਾਬੰਪਗਪੁਰ
 ਏ॥੧੧॥ ਸੁਭਬਚਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੋਣਭਿਧਾਗਣਤ॥
 ਸੰਸਾਰੰਨਾਨਪੁਨਰਧਿਜਨਮਨਲਭੁਤੇ॥੧੨॥ ਬੇਦਪੁਰਣ
 ਨਤਰੀਚਰੰਏਕੰਕਾਰਨਾਮਭਿਧਾਗੰਕੁਥਸਮੁਤਸਗਾਥਭਿਧਾ
 ਭਾਗੀਨਾਨਕੋਤਰੰ॥੧੩॥ ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾਮਭਿਧਾ
 ਸਮੁਤਣਤਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰਗੋਣਨਾਨਵਡਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦ
 ਤ॥੧੪॥ ਸਰਬਦੋਖਪਰੰਤਿਅਗੀਸਰਬਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਤ॥
 ਏਸਾਧਸੰਗੋਣੰਨਾਨਮਸਤਕਿਥਿਖਣਤ॥੧੫॥ ਤੋਲੰਤੋਲੰ
 ਏਰਣਸੰਪੂਰਣਤਸਾਧੁਸਤਮਜਾਣੰਨਾਨਪ੍ਰੀਤਿਕਾਣੰ॥੧੬॥
 ਏਵੈਦਰਤਨੰਗਣਣੰਕਸੁੰਭਰੰਗਣਤਗੋਗੰਸੰਗਾਥਿਥੰਗੰਨਾਨਸੁਖੁਨਸੁਪੁਨਣਤ॥੧੭॥

ਸਥਾਨ ਮਠਏ ੧

ਵਾਗਾਏਦਯੀਬ

ਭੰਗੀ ਪੈਰੋਂ ਡਰੀ ਗਾ ਡਰੀ ਗੀ ਭੀ ਗੀ। ਸੁਹਿ ਸੁਹਿ ਭਾਖੇ ਉਕਸੀ
ਨਜਾਇ ਬਣੀ। ਗਚੁ ਜਿਲਗਾ ਗਿਰਵਤੀ ਸਖੀ ਏਧੁ ਉਕਸੀ
ਭੰਗੀ ਮੈਂ ਮੁਪਨਗਾਰ ਬੁਝਈ॥

ਭੈਰਵੀ ਮੈਂ ਮੁਧਨਗਰ ਬੁਧਦੀ

सुदिभुयेडा

ਗੁਰਾਵੈ ਭੁਭਪੁਰਾ ਪਾਤਿਲੰ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਇ ਕੈਤਾ ਕੀਦੈ ਵਾਪ
ਦਤੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ਮਿਤਾ ਕੁੰ ਜੈ ਕਾਰਾ ਜਿਤੁ ਦਤੀ ਸਚ ਸਾ

ਬਤੁਮੁਧੇਵੀਚਾਰੁ ਤਨੁਮਨੁ ਦੀਜੈਸਜਣਾਐਸਾਤਸਦਾ

ਸਾਸਿਉਨੇਨਕੀਚਈਜਿਦਿਸੈਚਬਣਤੁਰੁ

ਰਿਬੁਭਿਅਤਿਨਾਵਿਟੁਰੁਰਥਾਫੁ ॥

ਤੁਧੁ ਭਾਤਿ ਜੰਨ ਕੁਲ ਤਾਤੁ ਪਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰ ਵਾਏ ਨੀਕ ਪਰੀ

[illegible]

ਇਥੇ ਹੋਰੁ ਬਾਇਨਾਤਿ ਭਰੀ : ਦੁਰੀਆ ਕੈ ਸਾਧ

ਸਾਥਕ ਮਿਤਨਗਲਿਓ ਕੋਈ ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਤੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ਤਾਂ

ਕਾਰਣਿ ਦੀ ਨਗਵਾਇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤੈਂ ਕਰਿ ਕੈਲਿ ਕਰਨਿ ॥

ਪਿਟਨਿਸਿਰੁਖੱਤੋਨਿ ਨਾਉਏਨਿ ਭੁਰੁਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩੧ ॥

॥ ਰੋਮਨ ਹੀ ਗੀਤ ਰੱਖੀ ਐਸੀਏ ॥ ਮਗਰੋਂ

ਉਹ ਪਾਠੇ ਬਾਪੁ ਜਗਾਵਣੇ ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉਹਿ ॥ ਸਤ ਸੈ ਜੀਅ

ਗਿਰਤਿਸਿਮਾਂਕਉ ਅਵਰੁਨਛੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਟੀਅੰ

ਤਮਸਿਰੰਗੁ ਬਾਘੁ ਮਹਾਂਨੂ ਮਹੀ ਐਜਿਉ

ਗੁਰਦੀਖਿਅਤੋਰਿ ਅਪੁਪਥਾਣੈਤਿਮਿਖੈਬੁ

ਮਰਦਾਨੀ ਕੀਚਰਿਤਾ ਬੁਨਬੁਰਈਏਕਾਸਟਰਿ

[illegible]

ਅਗਨਿਮਰੈਜਭੁਖੈਵਿਧੁਫਿਧੁਗੁਰਨੀਧਿਜਭੁਖਾਠਿ ਜਾਮ

ਗੁਰਗਉੜੀਮਹਲਾ ੬ ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਹੁਸੰ
 ਸਾਤਿਗੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਆਹਿਨੀਸੇਤਾਗਉ॥੧॥ਗੁਰਗਉ॥ਬੁਖੁਦੁਖੁਦੋਨੋਸਮਕਾਰੇ
 ਜਨੈਉਗੁਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰੋਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਾਗੈਤਤੁਪਛਾਨਾ
 ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨੇਦਾਵਉਤੇਆਗੈਪੈਜੋਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਾਇਉਖੇਲੁਕ
 ਤੁਧੋਕੇਨਤੁਗੁਮੁਖੇਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ਗੁਰਗਉੜੀਮਹਲਾ ੬ ਸਾਧੋਰਚ
 ਨਾਮਬਨਾਈ॥ਇਕਾਥਿਨਸੈ ਇਕਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਭਖਿਓਨ
 ਜਾਈ॥੧॥ਗੁਰਗਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੋਹਬਾਸੇਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥
 ਭੂਤਨੁਸਾਚਕਾਰੇਮਾਨਿਓਜੇਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲ
 ਬਿਨਸੈਜੇਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨੀਮਿਥਿਆਗਹਿਓ
 ਨਾਸਰਨਾਈ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੬ ਪਰਾਨੀਕਉਹਾਰੇਜਸੁਮਾਨਿ
 ਨਹੀਅਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰੋਹੈਮਾਏਅਮੈਕਦੁਕੈਸੇਗੁਨਗਵੈ॥੧॥ਗੁਰਗਉ॥
 ਤੁਮੀਤਮਾਇਆਮਮਤਾਸਿਉਇਹਬਿਧਿਐਆਪੁਬਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਾਤਿਸਨਾ
 ਜਿਉਤੁਰੈਇਹਜਗਦੇਖਿਤਾਸਉਠੇਧਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਗਨਸੁਆ
 ਮੀਮੁਕਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਮੈਕੋਉਭਜਨਗਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੬ ਸਾਧੋਇਹਮਨੁਗਹਿਓਨਜਾਈ॥ਚੰਚਲਤ੍ਰਿਸਨਾਸੰਗੇਬ
 ਸਤੁਰੇਖਤੇਥਿਰਨਗਾਈ॥੧॥ਗੁਰਗਉ॥ਕਫਨਕਰੋਧਪਟੀਕੇਤੀਤਰੀਜਿਹਸੁ
 ਪੈਸਭਾਬਿਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਰਿਲੀਨਤਾਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਈ॥੧॥
 ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਹਾਰੇਗੁਨੀਰੋਹੈਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਏ
 ਆਚਾਰਉਸਭਾਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੬
 ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾ
 ਿਗਵਉ॥੧॥ਗੁਰਗਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਾਵ
 ਊਗਜਕੋੜਾਸਮਿਟਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤੁਮਕਾਰੋਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਨੁ
 ਮੋਹਮਾਇਆਛੁਨਿਭਜਨਗਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਪੰਥਇਤ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਉਮਾਰੀ ॥
ਓ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਹਾਸੁਨੇ ਕਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਗਾਉ ॥ ਦੁਰਭਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਨ ਸਕੀ ॥ ਬੇਰਥਾ ਨ ਜਾਨੈ ਸਿਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਹਾਸੰਕਟ ਬਨਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ
ਉਨੇ ਦੁਨਯਾਵੈ ॥ ਨਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ॥ ਜਿਹ ਪਟਿ ਰਾਮ ਸਮਝੈ ॥ ੨ ॥
॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਧੇਰਾ ਮਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ
ਕੋਇ ਹੁਨ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਚੋਰ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਤ
ਫੁਨਿ ਅਹੁ ਬਿਖਿ ਅਨਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਰਖ ਸੋਗ ਪਰ ਸੋ ਜਿਹ ਨਾ ॥ ਨ ਸੇ ਮੁਹ ਰਹੈ
ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਗਨ ਰਕਾ ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁਏ ਸਮਾਤਿ ਉਕਚਨ ਅਹੁ ਪੈਸਾ
ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾਏ ਸਮਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੇਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਏਕੈ
ਜਿਹ ਨਾਹਿ ਨ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ॥
ਤਾ ਬਿਖਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਹੁ ਏਥੈ
ਬਉਗਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਉਧਾ ਪਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਏਥੈ ਏਥੈ ਸੰਗਿ ਹਉਗਾ ॥ ੧ ॥
ਗਾਉ ॥ ਜੇਤਨ ਤੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ॥ ਅਹੁ ਸੁੰਦਰ ਹਿਰਾ ਨਾਮੀ ॥ ਇਨੈ ਕਉ
ਰੋਗ ਨਾਹਿ ਨ ਦੇਖੈ ਸੋ ਚਾਬਿ ਚਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਅਪਨੇ ਤੈ ਹਰਿ ਓਗੈ ਬਿਦ
ਤਿਨਾ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਾਇਓ ਚਰਨ ਨ ਸਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਨੀ
॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੋਈ ਨਰ ਸੁਖੀ ॥ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ
ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਆਨਿ ਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
ਨਾ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਸੈਰੁ ਰੁਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾਸ ਕਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਰਨ ਤਹਿ ਰੁ
ਪਹੁਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾ ਸੁਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਥੈ ਮੋਹੁ
ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੇਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮ ਲਾਭੁ ਪਹੁਗੇ ॥ ੧ ॥ ਅਨ
ਸਦੇ ਹਬਦੁ ਰਿਨ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਵੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਹੁਗੇ ॥ ਨਨਕ ਕਹਤਾ
ਇਕ ਗੁਣ ਮੇਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁਗੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਤਿਗੀਮਰਾਣ ੯ ॥ ਚਿਰਬਾਕਹਉਕਵਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ ਭਿਭਿਗੁ
ਭਵੰਦਿਸੁਹੰਦੇਸੀਪਾਵਤਅਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਕੈਰੇਤੰਬ
ਪੁਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰੇਸੁਆਨਾਜਿਉ
ਕੰਠਤਨਹੁਪੀਰਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ ਮਨਸਜਨਮਅਕਾਰਬਖੇਵਤਲਜਨਕੀ
ਸਾਕੀ॥ ਨਨਕਾਰੇਜਸੁਕੀਉਨੀਗਾਵਤਕੁਮਾਰਿਥਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਰਾਣ ੯ ॥ ਯਤੁਮਨੁਨੈਕਨਕਾਰਿਓਕਰੈਸੋਖਸਿਖਾ
ਉਹਓਓਅਪਨੀਸੀਦੁਰਮਾਤਿਤੇਨਟੈਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਦਿਮਾਇਅਕੈਭਇ
ਓਓਵਹੋਰਜਸੁਨਹਉਚੈਗੈ॥ ਕਰਿਪਰਪਚੁਜਗਤਕਉਰੂਤਕੈਅਪਨੈ
ਉਦਹੁਭਗੈ॥੧॥ ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਉਹੋਇਨਸੁਧੋਕਾਰੋਓਨਕੰਨਧੈਗੈ॥ ਕਤੁ
ਨਨਕਭਜੁਰਾਮਨਮਾਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜਸਰੈ॥੨॥੧॥ ਗੁਰਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਰਾਣ ੯ ॥ ਸੁਕੀਓਜੀਵਤਕੋਥਿਉਹਾਗੁਮਾਤਪਿਤਾਭਈਸੁਤਥੰਧਪ
ਅਉਓਨਿਗੁਰਕੀਨਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਹੋਤਜਬਾਨੇਅਗੇਟੇਰਤ
ਏਤਪੁਕਾਗਿਆਧਧਗੀਕੋਉਨੀਗੈ॥ ਧਰਤੇਦੇਤਾਨਿਕਾਗੈ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ
ਵਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾਇਹਦੇਖਹਾਰੈਦੈਬੀਚਾਗੈ॥ ਕਤੁਨਨਕਭਜੁਰਾ
ਮਨਮਾਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਗੈ॥੨॥੨॥ ਗੁਰਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਰਾਣ ੯
ਜਗਤਮੈ॥ ਭੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਅਪਨੇਗੀਸੁਖਸਿਉਸੁਭਲਾਗੈ॥ ਕੀਆਦਾ
ਕੋਆਮੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਉਮੇਰਉਸੁਭੇਕਹਤਹੋਹਿਤੁਸਿਉਥੰਧਿਓਗੀ
ਗੁਅੰਤਕਓਸੰਗੀਨਹਾਕੋਉਹੋਅਚਰਜਹੋਗੀਤਾ॥੧॥ ਮਨੁਮੁਖਅਜਤੁੰ

ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਸੇਖ ਦੇਹਾਰਿ ਨਿਤ ਕੰਨ ਨ ਕਰ ਉਜਾਪਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰੈ ਵੇਖੈ
ਗੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਗਾਗੁ ਕਮਾਏ ੯ ਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਜਿਹੀ ਜਤਿ ਤਪੀ
ਪਹਿਚਾਨੈ ਉਰਬਤੁ ਬੋਲ ਸਿਆਨੇ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਛੇਨ ਮੈ ਗਾਉਰ ਕਰ ਉਕਰਣੁ
ਉਰ ਕਰਾਰੈ ਰਾਗੈ॥ ਗੀਤੋ ਰੈ ਰੈ ਰੈ ਸਖਨਾਵੈ ਇਤੁ ਤਕੋ ਬਿਛਾਰੈ॥ ॥ ਅਮਰਿ
ਇਅਅਪਿਪਸਾਗੀਆਪਦੇ ਬਿਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਨਕੁ ਪਧੈ ਬਤੁਰੰਗੀ ਸੁਭਤੈ
ਨੀਆਰਾ॥ ॥ ਅਜ ਤਿਅਪਾਰ ਅਲੇਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਸੇ ਸੁਜਗੁ ਭਰਮਾਏ
ਸਗਲ ਭਰਮੁ ਤਾਜੇ ਨਨਕ ਪੁਨਿ ਚਰਨ ਤਾਰੀ ਚਿਤੁ ਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ ਮਾਏ ੯ ਰੇਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਾਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਦਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਾਨਕ
ਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉਰ ਸਨ ਗੀਤਾ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਆਮਿ ਪੈਰੈ
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਭਾ ਬਿਆਭਾ ਜਿਉ ਪਾਰਿਓ ਰੋਝੈ ਮੁਖੁ ਪਸੇ ਮੀਤਾ॥ ॥
ਅਜੁ ਕਾਭਿ ਫੁਨਿ ਤੋਰਿ ਗਾਸਿ ਤੈ ਸਮਾਇ ਗਾਪੁ ਚੀਤਾ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਰਾਮੁ ਤਜੈ
ਲੈ ਜਤੁ ਅਵਸਰੁ ਬੀਤਾ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ ਮਾਏ ੯ ਮਨਸਿ
ਤੀਅਰਿ ਰਹੀ॥ ਨਹ ਰਿਭੁ ਜੇ ਨਤੀ ਰਬ ਸੇਵੈ ਚੋਟੀ ਕਾਭਿ ਗਹੀ॥ ॥
ਗਾਉ॥ ਦਰਾਮੀਤ ਪੁਤਰ ਬਸੰਤ ਪਤਿ ਪਨੁ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ॥ ਅਵਸਰੁ
ਅਭਿਅਏ ਜਨ ਉਭ ਜਨ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹੀ॥ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਤੁ ਤੇਜੁ ਗਾ
ਰਿਓ ਮਨ ਸਦੇ ਹਥੀ॥ ਨਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ
ਨੀ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ ਮਾਏ ੯ ਮਨੇ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਤੈਰੀ॥
ਪਰਦਾ ਨਿਦਾਸਿ ਗਚਿਓ ਮਭੁ ਗਤਿ ਨਹ ਕੀਤੀ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਸੁਕਤੰ
ਪਬ ਜਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਿ ਨਧਨ ਜੇਗਨ ਕਉ ਪਾਏਆ॥ ਅਤਿ ਸੰਗੁ ਕਾਤੁ ਜੀਧੀ
ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬਧਾਇਆ॥ ॥ ਨਹ ਰਿਭੁ ਜਿਓ ਨਗੁਰ ਜਨ ਸੇਯੋ ਨਉ

ਜੇਕਿਉਗਿਆਨਾਪਟਹੀਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨੁਤੈਰੈਤੈਥੋਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤੁ
 ਜਨਾਭਰਮਤਤੋਹਾਹਿਓਅਸਥਿਰਮਾਤਿਨਹੀਪਾਣੀ॥ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇਅਹਰਿਰੁ
 ਜਨਨਕਿਥਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੯ ਮਨਰੇਪੁਭਕੀਸਗੀਬਿਰਾ
 ਤੇਜੀਹਸਿਮਰਤਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕਾਜਸੁਉਹਧਾਰੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਅਠਥੁ
 ਤੇਅਜਾਕੇਸਿਮਰਨਿਅਦੁਨਿਰੰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਥਿਥੇਕੇਸੁ
 ਅਮੀਤੋਕਾਰੋਇਸਰਾਉਆ॥੧॥ਜਬਹੀਸਹਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਿ
 ਨਹਤੇਛੁਟਾ॥ਮਹਿਮਾਨਮਕਾਯਾਉਬਾਹਨਉਰਾਮਕਹਤਥੀਧਨਤਿਹੁਟਾ॥
 ੨॥ਅਜਮਲੁਪਾਪੀਜਲੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਗਾ॥ਨਕਕਰਤਚੇ
 ਤੁਚਿਤਅਨਿਤੈਭੀਉਤਹਰਿਪਾਗਾ॥੩॥੪॥ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੯
 ਪੁਨੀਕਉਨਉਪਾਵਕਰੈ॥ਜਤੇਭਗਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੈਤਾਸਹੈਗੇ॥੧॥
 ਨਾਉ॥ਕਉਨਕਰਮਾਥਾਇਆਕਹੁਕੈਸੀਕਉਨਧਰਮਛੁਨਿਕਹਣੀ॥ਕਉਨ
 ਨਾਜਗਜਾਕੇਸਿਮਰੇਤਉਸਾਗਰਕਉਤਹਣੀ॥੧॥ਕਉਮੇਏਕਨਾਮੁਕਿਰਪਾ
 ਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੇਗਾਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਠਾਕੇਸਮਨਾਹਿਨਾਇਹਥਿਥੇਦੁਬ
 ਤਾਵੈ॥੨॥ਸੁਖਦੁਖਹਰਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀਜਾਕਉਕਹਤਗੁਸੰਣੀ॥ਸਿਤੁਮ
 ਹੀਮਹਿਥੈਨਿਰੰਤਰੰਨਕਦਰਪਨਨਿਆਣੀ॥੩॥੫॥ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੯
 ਮਣੀਮੈਕਿਥਥਿਥਿਲਖਉਗੁਸਾਣੀ॥ਮਹਾਮੋਹਅਗਿਆਨਤਿਮਰਮੋਮਨੁਰਹਿਓਉ
 ਸੁਣੀ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਗਲਜਨਮਭਰਮਹੀਭਰਮਖੋਆਨਾਅਸਥਿਰਮਾਤਿ
 ਪਾਣੀ॥ਥਿਥਿਆਸਕਤਹਰਿਓਨਿਸਬਾਸਹੀਨਾਛੁਟੀਅਧਮਾਣੀ॥੧॥
 ਸਪਸੰਗੁਕਬੁੰਨਹੀਕੀਨਾਨਾਕੀਗਤਿਪੁਭਗਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਮੇਨਾਹਿਕਉਗੁ
 ਨਕਾਖਿਓਤੁਸਰਨਾਣੀ॥੨॥੬॥ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੯ ਇਹਜਗੀਮੀਤੁਨਦੇ
 ਖਉਕੈਣੀ॥ਸਗਲਜਗਤਅਪਨੇਸੁਖਲਾਗਿਰਦੁਖਮੇਸੰਗਿਨਹੋਈ
 ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦਾਗਮੀਤਪੁਤਸਨਬੰਧੀਸਗਲੇਧਨਸਿਉਲਾਗੇ॥ਜਬਹੀਨਿਰ
 ਧਰੁਦੇਖਿਓਨਿਰਕਉਸੰਗੁਛਾਡੇਸਭਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਆਨਬਉਰੇ
 ਕਉਇਨਾਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓਦੀਨਾਨਕਸਗਲਭੈਭੰਜਨਜਸੁਤਾਕੈਥਿ
 ਸਗਾਈ॥੨॥ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਉਤਾਇਓਨੁਧੇਬਦੁਤਜਤਮੈਕੀਨੋ॥ਨਾਨਕ

[illegible]

੩੦॥੧॥ਗੁਰਾਉ।ਬੇਦਪੁਰਨਾਮੇ ਮੁਤਕੋਸਤਸੁਨਿਨਿਮਖਨਗੇਏਬਸਦੈ।ਪਰਧਨਪਰ
ਦਗਸਿ ਉਗਏਓਏਗਯਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥੧॥ਅਦਿਮਾਇਅਕੋਤਇਓਏਵਰੇਸੁਸੁ
ਤਰਕਛੁਗੇਅਨਾ।ਪਟਹੀਭੀਤਰੇਬਸਤਨਿਰੰਜਨਤਕੋਮਗੁਨਜਨਾ॥੨॥ਜਬਹੀ
ਸਗੇਸਾਧਕੀ।ਅਦਿਨਿਦੇਗਮਾਤੇਸਗਲਾਥੇਨਸੀ।ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਰਿਤਾਨੀ
ਕਟੀਜਮਕੀਫਸੀ॥੩॥੧੩॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਪਨਸਗੀਮਹਲਾ ੯ ਕਾਰੇਬਨੇਖੋਜਨਿਜਣੀ।ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇ
ਪੁਤ੍ਰੀਸੰਗੇਸਮਾਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ।ਪੁਰਪਮਾਧਿਜੇਉਬਸੁਬਸਤੁਤੈਮੁਕਰਮਾਤਿ
ਜੇਸੇਛਾਈ।ਤਿਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨੇਗਤਰੇਪਟਹੀਖੋਜਹੁਤਾਈ॥੧॥ਬਾਹਰਿਤੀਤਰਿ
ਏਕੋਜਨਤੁਇਹਗੁਰਗਿਆਨੁਬਤਾਈ।ਜਨਨਾਨਕਾਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੇਮੈਟੈਨਭ੍ਰਮਕੀ
ਰਈ॥੨॥੧॥ ਧਨਸਗੀਮਹਲਾ ੯ ਸਧੋਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਗਮ
ਨਾਕਾਸਿਮਗੁਛੋਰੇਅਮਾਇਆਹਬਿਬਿਕਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ।ਮਾਤਪਿਤਾਭਾ
ਇਤਬਨਤਾਤਾਕੇਰਸੇਲਪਟਨਾਜੋਬਨੁਧਨੁਪੁਤਤਾਕੇਮਦਮੈਅਹੀਨਿਸਿ
ਹੋਏਵਾਨਾ॥੧॥ਦੀਨਦਾਇਆਲਸਦਾਦੁਖਤੰਜਨਤਾਸਿਉਅਨੁਲਭਾਨਾ।ਜਨ
ਨਾਕਕੋਟਨੇਐਕਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥੨॥੩॥ ਧਨਸਗੀਮਹਲਾ ੯
ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਨਉ।ਲੋਕਸੇਹੁਆਇਆਮਤਾਫੁਨਿਜਿਤਪਟਮਾਹਿ
ਪਛਾਨਉ॥੧॥ਗੁਰਾਉ।ਪਰਨਿਦਾਉਸਤਤਿਨਾਜਾਕੈਕਚਨਭੋਹਸਮਾਨੋ।ਹਰ
ਖਸੇਗਤੇਰਚੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਹਿਬਖਾਨੇ॥੧॥ਚੰਚਲਮਨੁਦਹਦਿਸਕ
ਉਥਾਵਤਅਚਲਜਾਹਿਠਹਗਨੋ।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਖੈਕੋਜੋਨਹਮੁਕਤਿਤਾ
ਉਤਮਾਨੋ॥੨॥੩॥ ਧਨਸਗੀਮਹਲਾ ੯ ਅਬਮੈਕਉਨਉਪਾਵ
ਕਹੰਉ।ਜਿਹਬਿਧਿਮਨ ਕੋਸੰਸਾਚੁਕੈਭਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪਹੰਉ॥੧॥ਛਾਉ॥
ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਭਭੋਨਕੀਨੇਤਤੇਅਧਿਕਰਹੰਉ।ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹਰਿਗੁਨ
ਨਹੀਗਾਏਈਅਹਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥੧॥ਗੁਰਮਾਤਿਸੁਨੈਕਛੁਗੇਅਨਨਉਪਾਜੀ
ਓਪ੍ਰਸਾਦਿਉਦਰਭਹੰਉ।ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਤਾਬਿਗਧਪਛਾਨਤੁਤਬਹਉਪ
ਤਤਹੰਉ॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ਭੂਭਿਓਮਨੁਆਇਆਓਰੁਭਾਇਓਜੈਤਸਰੀ
ਕੀਓਲਾਚਚਲਾਗੇਤਿਹਤਿਹਆਪੁਏਧਾਇਓ॥੧॥ਸਮਸੁਨਪਰੀਖਿਓਸੇ
ਸਚਿਓਜਸੁਹਾਰੇਕੋਇਸਹਾਇਓ॥ਸਾਂਗਿਸੁਆਮੀਸੁਜਾਨਿਓਨਾਹਿਨਾਸੁਪੋਸਨ
ਕਉਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨੁਰਾਮੁਪਟਹੀਕੇਭੀਤਰੇਤਕੋਗਿਆਨੁਪਾਇਓਜਨ
ਨਨਕਭਗਵੰਤਤਜਨਾਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ਅਨੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾਗਾਮਨਾਬਿਨੁਮਿਥਿਅ
ਮਨੇਸਗਹੋਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਾਂਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓ
ਨਾਰਿਤਿਹਪਾਗਾਸੇਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਛਨੋਗੁਪਰੇਖਤੇਨਿਆਗਾ॥੧॥
ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੇਹਰਿਕਾਕਬਹੁਨਾਰਿਸੰਤਾਰਾਗਾਨਕਸਰਨਿਪਰਿਓਜਗਥ
ਦਨਗਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯
ਹਰਜੁਰਾਖਿਓਹੁਪਤਿਮੇਗੀਜਮਕੇੜਸੁਭਇਓਉਰਅੰਤਰਿਸਰਨਿਗੀਬਿਰ
ਪਾਨੇਖਤੇਗੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਹਾਪਤਿਤਮੁਗਧਭੇਭੀਧੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਥਾ
ਗਾਤੈਮਰਥੇਕਉਂਦਿਸਰਤਨਾਰਿਨਿਤਿਹਚਿਤਾਤਨੁਜਾਗਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਦ੍ਰੁਸਤ
ਤਿਕੇਕਾਗਨਿਦਹਾਦਿਸਕਉਂਦਿਓਠੇਧਾਇਆਪਟਹੀਭੀਓਬਸੈਨਿਗੀਜਨੁਤਕੋ
ਮਗਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਾਰਿਨਗੁਨੁਨਾਰਿਕਢੁਜਪਤਪਕਉਂਨਕਰਮਅਥਕਜੈ॥
ਨਨਕਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੂਦੇਵੀਮਹਲਾ ੯

ਕਉਂਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਣੀ॥ਉਗਏਓਕਨਿਕਕਾਮਨੀਕੇਸਨਹੀਕੀ
ਹਤਿਪ੍ਰਭਗਾਣੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਗਣੁਏਕਉਂਸਾਚੁਜਨੈਕੈਤਾਸਿਉਹਰ
ਉਪਜਾਣੀ॥ਦੀਨਈਧੁਸਿਅਰਿਓਨਹੀਕਬਹੁੰਤੁਜੁਸੰਗਸਹਾਣੀ॥੧॥
ਮਗਨਗਹਿਓਆਇਆਮਹਿਨਿਸਾਦਿਨਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾਣੀ॥ਕਹੁਨ
ਨਕਅਥਨਾਰਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਣੀ॥੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਗੁਰਿਤੀਗਮਹਯਾ ੯ ਕਾਫੀ॥ ਜਾਗਦੁਰੇਮਨਜਾਗਦੁਕਿਆਗ
ਹੁਸੈਇਆ॥ ਜੇਤਰੁਏਪਨੇਅਸੰਗਸੰਤੀਸੰਗਨੇਇਆ॥੧॥੧੭੭੯॥
ਮਤਾਖਤਾਸੁਤਈਧਜਨਹਿਤਜਾਸਉਕੀਨਾ॥ ਜੀਉਢੁਇਓਜਬਦੇਹਤੇਰੁਹਿਅ
ਸਨਮੇ ਦੀਨਾ॥੧॥ ਜੀਵਤਤਉਥਿਉਹਾਰੁਏਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥
ਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਤੇਸਤੁਸੁਪਨਸਮਾਨਹੁ॥੧॥੧੧॥ ਤਿਥੀਗਮਹਯਾ ੯
ਤੇਤਰੇਤਉਚੇਤੇਏਨਿਸਾਦਿਨਮਾਹੁਪ੍ਰੀ॥ ਛਿਨਛਿਨਅਉਸਾਬਿਹਾਤੇ
ਭੁਏਪਟਜਿਉਪਨੀ॥੧॥੧੭੭੯॥ ਹਰਿਗੁਨਕਾਰੀਨਗਾਵਹੀਮੁਖਅ
ਸਾਨਾਸੁਰੇਤਾਤਹਿਕਾਰੀਕੋਨਹੀਅਗੁਪਛਨਿਆ॥੧॥ ਅਜਤੁਕਉ
ਜਿਗਰਿਓਨਹੀਜਉਪੁਤੁਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਤੁਨਕਤੇਤਭਜਨਤੇਨਿਭੈਪਦੁ
ਪਵੈ॥੨॥੨॥ ਤਿਥੀਗਮਹਯਾ ੯ ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਤੇਜੇਸ
ਸੀਤੇਤੇਰਾ॥ ਅਉਸਰੁਈਤੇ ਜਾਤੁਏਕਰੇ॥ ਅਨਿਲੈਸੇਰਾ॥੧॥੧੭੭੯॥
ਸੰਪਤਿਰਬਧਨਗਜਸਿਉਅਤਿਨੇਹੁਭਗਾਇਓ॥ ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਲੇਪਰੀ
ਸਭਾਇਓਪਗਾਇਓ॥੧॥ ਜਾਨਿਓਇਕੈਬਾਵੇਤੇਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਪਪ
ਕਤਸਕੁਚਿਓਨਹੀਨਹੀਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓ॥੨॥ ਜਿਹਬਿਧਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿ
ਅਸੇਸੁਨੇਰੇਭਾਣੀ॥ ਨਨਕਕਹਤਪ੍ਰਕਾਸੈਕੈਗੁਪੁਤਸਰਣੀ॥੩॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰੋਵੇਅਕ
ਬਖਸਿਅਜੁਨੀਸੈਤੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਗੁਰਜੈਜੈਵਤੀਮਹਯਾ ੯ ਮਨਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਉਤੇਤੇਰੈਕਾ
ਜਿਓ॥ ਆਇਅਕੋਸੰਗੁਤਿਅਗਿਪੁਤਜੁਕੀਸਰਨਿਲਾ॥ ਗੁਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿ
ਅਸੁਰੇਸਤਸਾਜੇਤੇ॥੧॥੧੭੭੯॥ ਸੁਪਨੇਜਿਉਧਨਪਛਾਨੁਕਾਤੇਪਰਕਰਤਾਨ
ਬਾਹੁਕੀਤੀਤੇਜੇਸੇਬਸੁਪਕੇਰਾਜੁਤੇ॥੧॥ ਨਨਕਜਨਕਹਤਭਾਤਬਿਨਸੈਜੇਤੇਤੇ
ਰੇਗਤਾ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁਕੰਗਾਏਓਕਾਤੁਤੇਸੇਜਾਤੁਅਜੁਤੇ॥੨॥੧॥ ਗੁਰੁ
ਜੈਵਤੀਮਹਯਾ ੯ ਰਾਮਭਜੁਰਾਮਭਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੇਏ॥ ਕਹਉਕਹਾਬਾਗਬਾਗ
ਅਸੁਤਨਾਕਉਗਵਾਰਬਿਨਸਤਨਹਲਗੈਬਾਰਚੇਸਮਗਤੁਤੇ॥੧॥੧੭੭੯॥

ਸਗਲ ਭਰਮ ਭਾਇ ਦੇ ਹੁਗੋ ਥਿ ਦ ਕੋ ਨ ਭੁਖੇ ਭੁਖੀ ਤ ਬਾਹ ਸੰਗੀ ਤੇ ਗੋਇ ਰੋਇ ਕੁਜਾ ਤੁਝੈ ॥ ੧ ॥
 ਥਿ ਥਿ ਅਥਿ ਥਿ ਜੀ ਥਿ ਜਾ ਰਿ ਪੁਤ ਕੋ ਜ ਸੁ ਗੀ ਏ ਧਾ ਰੀ ਨ ਨ ਕ ਜ ਨ ਕ ਰਿ ਪੁ ਕ ਰ ਅਵ
 ਸਗ ਬਿਹਤੁ ਤੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਜਾ ਵੰਤੀ ਮਹਾ ੬ ॥ ੭ ॥ ਮਨ ਕ ਉਨ ਗਤਿ ਹੁਇ ਤੈ
 ॥ ਏਹ ਜਗ ਮੈ ॥ ਮਨ ਮਤ ਕ ਉਨ ਹੀ ਸੁਨੈ ਕਾ ਨ ॥ ਥਿ ਥਿ ਅਨ ਸਿਉ ਮਤਿ ਭੁਭ ਨ ਸ
 ਤ ਨ ਹੀ ਤੇ ਫੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਛਾਉ ॥ ਮਨ ਸ ਕੋ ਜ ਨ ਭੁਖੀ ਜ ਸਿ ਮ ਰੁ ਨ ਹ ਨਿ ਮ ਕ ਕੀ ਨਾ ਦਾ
 ਸੁਖ ਭਾਇ ਓ ਦੀ ਨ ਪ ਗ ਤੁ ਮ ਗੀ ਬੇ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਨ ਨ ਕ ਜ ਨ ਕ ਰਿ ਪੁ ਕ ਰ ਸੁ ਪ ਨੇ ਜੀ ਉ ਜ ਕੁ
 ਸਾ ਰੀ ਸਿ ਮ ਰ ਤ ਨ ਹ ਕਿ ਉ ਸੁ ਰਾ ਹਿ ਮਾ ਏ ਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਜਾ ਵੰਤੀ
 ਮਹਾ ੬ ॥ ਥੀ ਤੇ ਜੋ ਰੋਈ ਤੇ ਜੋ ਤੇ ਜ ਨ ਮੁ ਅ ਕਾ ਜਿ ਗੋ ॥ ਨਿ ਸਿ ਦਿ ਨ ਸੁ ਨ ਕੈ ਪੁ ਰਾ
 ਸਾ ਭੀ ਓ ਨ ਹ ਰੇ ਅ ਜਾ ਨ ਕਾ ਭੁ ਤ ਉ ਪੁ ਰਿ ਓ ਅ ਨਿ ਕ ਹ ਜੈ ਰੋ ਭਾ ਜੇ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਛਾਉ ॥
 ਅਸ ਥਿ ਰ ਜੋ ਮਾ ਨਿ ਓ ਦੇ ਹ ਸੇ ਤ ਉ ਤੇ ਹੁ ਏ ਮੈ ਖੇ ਹ ॥ ਕਿ ਉ ਨ ਹ ਰਿ ਕੋ ਨ ਭੁਖੇ ਭੁਖੀ
 ਨਿਭਾ ਜੇ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾ ਮ ਭ ਗ ਤਿ ਹੀ ਏ ਅ ਨੁ ਚਾ ਰਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾ ਨੁ ॥ ਨ ਨ ਕ ਜ ਨ ਹੀ
 ਬਖ ਨੁ ਜਗ ਮੈ ॥ ਬਿਹਾ ਜੇ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮਹਾ ੬ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਅਜ ਮਛਾ ਕ
 ਜਿਹ ਸਿ ਮ ਰ ਤ ਮੁ ਕ ਤ ਭ ਏ ਜੀ ਅ ਜਾ ਨੈ ॥ ੧ ॥ ਛਾਉ ॥ ਗ ਜ ਕੀ ਤਾ ਸ ਮਿ ਈ ਓ ਨੁ
 ਮੈ ਜ ਬ ਹੀ ਰਾ ਮੁ ਬ ਖਾ ਨੈ ॥ ਨ ਰ ਦ ਕ ਹ ਤ ਤੁ ਨ ॥ ਪੁ ਅ ਬ ਹ ਰਿ ਕ ਭ ਜ ਨ ਮਾ ਹੀ ਥ ਪ ਏ ਨੈ ॥
 ਅ ਚ ਲ ਅ ਮ ਰ ਨਿ ਰ ਭੈ ਪ ਦੁ ਪਾ ਏ ਓ ਜ ਗ ਤ ਜਾ ਹਿ ਰੈ ਗੋ ॥ ਨ ਨ ਕ ਕ ਹ ਤ ਭ ਗ ਤ ਰ ਭ
 ਹ ਨਿ ਕ ਏ ਤਿ ਤਾ ਹਿ ਤੁ ਮ ਮਾ ਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮਹਾ ੬ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਬਿਨਾ ॥ ਸਹਸ ਨਹ ਤੁਕੈ
 ਗੁਰੁ ਏਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਛਾਉ ॥ ਕਾ ਭਾ ਏ ਓ ਤੀ ਰ ਬ ਬੁ ਤ ਕੀ ਏ ਰਾ ਮ ਸਾ
 ਨੀ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਗ ਜ ਗ ਨਿ ਹ ਫ ਲਾ ਤਿ ਹ ਮਾ ਨ ਉ ਜੋ ਪੁ ਭ ਜ ਸੁ ਬਿ ਸ ਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕੋ
 ਦੇ ਨ ਕੋ ਪ ਹ ਹ ਰੈ ਗੋ ਬਿ ਦ ਕੇ ਗੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕ ਹ ਨ ਨ ਕਾ ਏ ਹ ਬਿ ਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾ ਨੀ ਜੀ ਏ ਮੁ ਕ
 ਰਿ ਕਾ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮਹਾ ੬ ॥ ਜਾ ਮੈ ਭ ਜ ਨੁ ਰਾ ਮ ਕੀ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਤਿ ਹ ਨ ਜ ਨ ਮੁ ਅ ਕਾ ਰ ਬ ਖੇ ਏ ਆ ਏ ਹ ਰ ਬੇ ਮ ਨ ਮਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਛਾਉ ॥ ਤੀ ਰ ਬ ਕੋ
 ਰ ਤ ਬ ਤੁ ਰ ਕੋ ਨ ਏ ਮ ਨੁ ਆ ਬ ਸਿ ਜ ਕੋ ॥ ਨਿ ਹ ਫ ਲਾ ਧ ਰ ਮ ਤਾ ਹਿ ਤੁ ਮ ਮਾ ਨੁ ਸ ਦੁ ਕ ਭ

ਭੈਰਵੀ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਹਨਾ ਕਾਮਾਦੀ ਗਾਇ ਓਤਿ ਦੋਹਰਾ ਤਿਹ ਪਾਨੀ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮਤ
ਲਖ ਭਾਨੁ ਕੁਗਤਿ ਹੀ ਨ ਜੋ ਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਕਲਮਾਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੋ ਪਾਵੈ ਗੁਗਣ
ਭੇਦੁ ਧਰੈ॥ ਕਤਨ ਨ ਕਸੇਈ ਨਗਰਾ ਤੁਮ ਜੋ ਪੁਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ੩॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਈ ਮਾਭਾ ੯

ਮਨ ਓਲੋਹਿ ਪੁਭ ਨਾਮਾ ਜਾ ਕੋ ਸਮਾਗਨਿ ਦੁਆਤਿ ਨਾ ਸੈ ਪਾਏ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨ॥ ॥ ਗੁਰੂ
ਵਡ ਗੀਓ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨ ਉਜੋਹਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਮ ਖੋਇ ਕੈਠੁ
ਨੋ ਕੁਠੈ ਸਿਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਜਾਮਤ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੇਰਾ ਮਨਮ ਸੁਖਿਆਈ॥
ਜਗਤਿ ਕਉ ਜੋ ਗੀ ਸਰਬੀ ਦੁਹਿ ਸੋ ਗਤਿ ਓਨ ਮੇ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਹਿ ਗੁਨੁ ਨ ਤਨਿ
ਕਉ ਏਕਿ ਅਧਰਮ ਕਵਨ ਗਾਜੀ ਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਗਾ ਕਦੇ ਖਹੁ ਅਭੈ ਦੁਨੁ ਤਿਹ
ਜਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਭਾ ੯ ਸਾਧੇ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਅਬ ਕੀਜੈ॥ ਜਤੇ ਦੁ
ਨਾਤਿ ਸਾਧਾ ਬਿਨ ਸੋਗ ਮਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ॥ ॥ ਗੁਰੂ॥ ਮਨੁ ਮਾਭਾ ੯ ਮੈ ਉਰ
ਮਾਭਾ ੯ ਪੈਠੁ ਏਨ ਕਉ ਗਿਆਨਾ ਕਉ ਨਾਮ ਜਗਤ ਕੇ ਸਿਮਰੇ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
ਨ॥ ॥ ਭਵੈ ਦੋ ਅਲਾਕੁ ਪਾਧ ਸੰਤ ਜਨਤ ਬਇਧ ਬਤਿ ਬਤਾਈ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਨੋ
ਕੀਏ ਜਿਹ ਪੁਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ॥ ੩॥ ਗਮਨਾ ਮਨਗਨਿ ਸਬਾ ਸੁਮੈ ਨਿਮਖ ਏਕੰ ਉਰ
ਜੇ ਜਮ ਕੈ ਤਾਸ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪਨੈ ਜਨਮੁ ਸਵਰੇ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਕਲੀ॥
ਮਾਭਾ ੯ ਪਗਨੀ ਨਾਹਿ ਨ ਸੁਖਿ ਭੋਰੀ॥ ਓਨ ਓਨ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਬਾ ਸੁਖੀ ਬ੍ਰਿ
ਜ ਜਤੁ ਹੋ ਦੇਹ॥ ॥ ਗੁਰੂ॥ ॥ ਤਗੁਨਾ ਪੋਥਿ ਕਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇ ਓਥਾ ਪਨਾ ਅਗ
ਆਪਾ ਬਿਗਧਿ ਭਾਇਓ ਅਜ ਤੁਨਾ ਸਮਝੈ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਗਝਾਨਾ॥ ੧॥
ਮਨ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਕੁਰ ਸੋ ਤੋ ਕਉ ਬਿਸਰਾਇਓ॥ ਮੁਕਤੁ ਹੋਤਾ ਜਾ ਕੇ
ਸਮਗੇ ਨਿਸਬਤ ਕੇ ਗਾਇਓ॥ ੨॥ ਮਾਭਾ ੯ ਮਦੁ ਕਾ ਕਰਤੁ ਪੈਸੀ ਗਿਨ ਕਾ
ਜੁਗਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤੇ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਹੁਇ ਪੈਸੀ ਸਹਾਈ॥ ੩॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਮਹਾ ੯ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਣੀ॥ ਜ ਕਉ ਸਿਮਰਿਅਜਮਰੁ
ਧਰਿਓਗਨਿਕਾਤੁ ਗਾਤਿ ਪਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਾਨੀ ਕਉ ਰਾਜਸਭਾ ਮੈ
ਧਿਆਈ॥ ਤ ਕੇਦੁਪੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈ ਜਬ ਦਾਣੀ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਰਜਸੁ ਕੀ
ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤ ਕੋ ਰਹਿਓ ਸਹਾਣੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋ ਸੈ ਗਹੀ ਅਨੰਤ ਸਹਾਣੀ
॥੨॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਮਹਾ ੯ ਅਥ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਗੀਆਣੀ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਧਿਓ
ਅਨਥਿਓ ਯੋਇਓ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹਿ ਕਨਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਢ ਫਾਂਸ ਜੰਝਗਮ ਮੈ
ਲੀਤਿ ਸੁਖਿ ਸਭਾ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਧਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਣੀ॥
ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਓਨ ਮੈ ਭਈ ਪਹਾਣੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਅਹ ਸੇ ਚਹੀ ਮਨੀਤੀ
ਜਸੁ ਕਥੁ ਨ ਗਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਮਹਾ ੯ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਨੁ ਤਿਅ
ਓਆਈ ਅਕੈ ਮਦੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਈ॥ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਨਹੀਂ ਭਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਮ ਕੋ
ਤੁਪਰਿਓ ਸੇਰਉ ਪਾਰਿਤ ਬਸੇ ਵਤ ਤੇ ਜਾਗੀ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੇ ਪਛੁਤਾਏ ਛੁਟਾ
ਨਿਭਾਗੀ॥ ੧॥ ਇਹ ਚਿਤ ਓਪ ਜੀਘਠਾ ਤੇ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨ ਅਨਗੀ॥ ਸਗ
ਜਨਮੁ ਨਨਕ ਤਬ ਤੁਅ ਜੋ ਪੁਰਜ ਸਮਾਹਿ ਪਾਗੀ॥ ੨॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਬਸੰਤਮਹਾ ੯

ਸਾਧੋਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ॥ ਯਾਤੀ ਤਰਿ ਜੋ ਰਾਖੁ ਬਸਤੁ ਹੋ ਸਾਚੀ ਪਛਾਨੋ॥
ਸਾਧੋ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੋ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐ ਤਨੋ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹੈ ਕਛੁ ਨ ਭੈਤ
ਹਿ ਕਹਾ ਘਟਨੋ॥ ੧॥ ਓਸਤ ਤਿਨੀ ਦਾ ਦੇਉ ਪਰਹਰਿ ਰੀਰੀ ਗਤਿਉ ਰਾਖੋ॥ ਸਗ
ਨਕ ਸਤਹੀ ਮੈ ਪੁਗਣੇ ਕਪੂਰ ਖਭ ਗਵਨੋ॥ ੨॥ ੧॥ ਗੁਰਬਸੰਤਮਹਾ ੯
ਪਾਪੀਯੀ ਅਮੈ ਕਾਖੁ ਬਸਾਈ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਹੁ ਸੰਨਿਆਸਾ॥ ਸਭ ਹੀ ਪਰਗੀ ਇਹ ਛਾਸਾ॥ ੧॥ ਸਿਹ ਜਿਹ ਰੀ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗਿ ਤੇ ਭਉ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਗੀ॥ ੨॥ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਕੀ ਸਗਾਈ॥ ਦਿਜੈ
ਨਮੁ ਰਹੋਗੁ ਨ ਗਾਈ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੁਰਬਸੰਤਮਹਾ ੯ ਕਹੁ ਭੁਲਿਓ ਰੂਠੇ ਭੁਭ
ਗਾਕਉ ਧਿ ਗਹਿਓ ਨਹਿ ਅਜਹੁ ਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮੁਪਨੇ ਕੋਈ ਜਾਗੁ
ਨਾ ਬਿਨੈ ਸੋਓ ਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਨੁ॥ ੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇ ਰਹਿ ਬਸਤ ਨੀਤਾ॥ ਨਿਬਾਸੁ ਰਹੁ

ਤੇ ਸੰਤ ॥ ੨ ॥ ਬਰਮਾ ਤੇ ਰੀ ਤੇ ਇਸ ਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਹੁਨ ਤੇ ਕੇਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥
 ਮਨਕ ਹਾਇ ਸਾਹਿਬੰਗ ਮਨਮਾਤ ਨੁ ਬਿਨ ਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪੈ ਕੇ ਅ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾਪ ਹਾਗ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕੀ ਹਈ ਚਾਗ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁ ਦਾਗ
 ਸਮਝਿਓ ਹਾਕਿਉ ਸੰਗੇ ਨ ਚਾਏ ਸਮਝਿਓ ॥ ੨ ॥ ਇਕਤਗਤ ਨਗਾਇ ਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥
 ਦੁਨਾਨ ਕਭਜੁ ਤਿਹ ਏ ਕਰੰਗ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਗੁਬਾਸੀਤੁ ਮਹਾ ॥
 ਮਾਏ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇ ਓਹ ਰਿਨਾ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਕੈ ਥੋਰੇ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ
 ਮਾਏ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗਿਉ ਪਾਏ ਓਹਿ ਨਿਗਮ ਲਾਗਿਆਨ ॥ ਓਹੁ ਮੇਰੇ ਪਰਸਿਨਾ
 ਕਹਿ ਗਈ ਭਗਤੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੁਖ ਚੁਕਾਰਤ ਨਗੁ ਜਬ ਪਾਇਆ
 ਤੇ ਸਨਸਗ ਭਾਇਨ ਸੀਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ
 ਨਿਪਾ ਲਾਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਸੇਗੋ ਬਿਦਗੁ ਨਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕਾਇ ਹਥਿ ਧਰੀ ਸੰਪੈ ਕੋ ਉਗੁ
 ਮੁਖਿ ਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੨੬

੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਸਰੰਗ ਮਹਾ ॥ ੫ ॥ ਗਿਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਨਸਾਈ ॥ ਕੀ ਕੀ ਅਤਪਤਾ ਸੁਤ ਬਨ
 ਤੇ ਕਹੁ ਕੋਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਹੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗ ਹੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅ
 ਮਾਈ ॥ ਤਨ ਛੁਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗੇ ਨ ਚਾਏ ਕਹਾਤਾ ਹਿਠ ਪਟਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਭਾ
 ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਨ ਬਢਾਈ ॥ ਨਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜੋ
 ਉਸੁ ਪਨਾਹੈ ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਸਰੰਗ ਮਹਾ ॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿ
 ਭੰਭ ਪਟਾਈ ॥ ਯਾ ਜਗੇ ਮੈ ਕੋ ਉਗੁ ਨੁਪਾਵੈ ਇਕਾਵਾਹਿ ਇਕ ਜਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਰੇ ਨੁਪਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂਕੀ ਕਾਂਸਿ ਉਤੇ ਹੁਲਾਹਾਹੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗ ਭਾਇਨਾ ਸੈ
 ਚਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਂਡੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਜੋ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਾਨਿ ਤਨਗੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹੈ ਛਿਨ
 ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਸਰੰਗ ਮਹਾ ॥ ਕਹਾ ਨਗ ਅਪਨੇ ਜਨੁ ਮੁਗਵਾਵੈ ॥ ਮਾਏ ਮਾਏ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ
 ਨੇ ਓਹ ਮਸਕਨਿ ਨਾਹੀ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗ ਭਾਹੈ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਿ ਕ
 ਹੋਤਾ ਵੈ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗ ਭਾਇਨਾ ਸੈ ਹਨੁ ਕੋ ਉਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਿਥਿ ਅਤਨੁ
 ਸੋ ਕਰਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਪੁਥ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਸੋ ਉਜਗ ਮੁਕਤ ਰਾਮ

ਤਜਨ ਚੰਦ੍ਰਾਵੈ ॥੨॥ ਬਾਹੁ ਸਾਹੁ ਮਾਹੁ ਛਾਇ ਮਨ ਕਰਿ ਬਹੁੰਗੁ ਰਿਸੁ ਨਾ
ਇਥੀ ਆਇ ਬਿਅਸ ਕਤਹੀ ਚੀਨਿ ਸਥਾ ਸਹੀ ਕੀਨੇ ਅਪਨੇ ਭਾਇ ਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਭੁ
ਖ ਦੇ ਸੁਸੁਨੇ ਚੰਨ ਕਾਨ ਨ ਪਰਦਾ ਗਾਥ ਪਾਏ ਚੀ ਪਰ ਨਿਦਾ ਕਾਗਨਿ ਬਾਹੁ ਵਸਾ
ਓਨ ਸਮਝਾਏ ਚੀ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਏਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
ਕਹਾਨ ਕਸਭੀ ਅਉਗਨ ਮੈ ਮੈ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਏ ਚੀ ॥੨॥੪॥

942

ਕਤੇਨਗਏਹਮਨਸਾਚੀਮਨਾ॥੧੯॥ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਾਤਹਸਨਕਭਿਮੈਗੋਕੋਨਾਮੈ
ਸਾਦਿਨਜੇਨਾਨਕਭੈਜੇਸਫਲਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮਾ॥੨੦॥ਜਿਹਥਾਗੁਨਗੋਬਿਦੁਰਮਾ
ਕਰਨਸੁਨਹੁਗਮਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਹੇਮਨਾਪਗਹਿਨਜਮਕੈਧਾਮਾ॥੨੧॥
ਜੋਪ੍ਰੀਤਮਸਤਾਤਜੈਭੈਭਮੋਹਅਰੰਕਾਗਾਕਹੁਨਾਨਕਆਪੁਤਤਭੈਅਉਗਨਭੈਭਉਭੈ
॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਹੁਪੇਖਨਾਐਸੇਜਗਕਉਜਾਨਾ॥ਇਨਸੈਕਛੁਸਾਚੰਡੀ
ਨਨਕਾਥਿਨੁਤਗਵਨਾ॥੨੩॥ਨਿਸਦਿਨਸਾਇਆਕਾਰਨੇਪ੍ਰੀਤੀਕੋਲਤੀਤਾਕਿਰ
ਨਾਐਨਨਕਕੋਉਤਾਗਾਇਏਜਿਹਚੀਤਾ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਾਏ
ਨਸੈਨੀਤਾਜਗਰਚਨਾਤੇਸੇਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੇਸੀਤਾ॥੨੫॥ਪ੍ਰੀਤੀਕਉ
ਨਚੇਤਈਮਾਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਥਿਨੁਹਰਿਭਜਨਪਰਤਤਾਰੀਜਮਛੰ
॥੨੬॥ਜਿਉਸੁਖਕਉਚਾਤੇਸਦਾਸਹਿਰਾਮਕੀਭੋਯਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੋਮਾ
ਦੁਰਭਭਮਾਨੁਖਦੇਹਾ॥੨੭॥ਸਾਇਆਕਾਰਨਿਧਾਵਹੀਮੁਖਲੋਗਅਜਨਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਾਥਿਨੁਹਰਿਭਜਨਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਨਾ॥੨੮॥ਜੋਪ੍ਰੀਤੀਅਹਿਨਿਸਤਜੈ
ਹੁਪਗਮਤਿਹਜਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਅੰਤਹੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਨਾ॥੨੯॥
ਏਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰੀਤੀਕੋਨਾਹੀਅਨੀ॥ਜੈਸੇਸੁਕਰਸੁਆਨਾਨਕਨਜੋ
ਤਾਹਿਤਨਾ॥੩੦॥ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਉਗਅਉਗੇਤਅਉਗੈਭਈ॥ਚਿਤਵਤਹਰਿਭ
ਗਉਗਨਾਨਕਫਾਸੀਗਾਇਪਗੀ॥੩੧॥ਤਾਰਥਬਰਤਅਹੁਦਾਨਕਰਿਮਸੈਧੈ
ਕੁਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਭਲਜਾਤਾਤਹਜਿਉਕੰਚਗਇਸਨਾਨੁ॥੩੨॥ਅਨੁਮਾਇਅਸੈ
ਠੰਧਿਗਹਿਓਥਿਸਾਹਿਓਗੋਬਿਦਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਥਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕ
ਉਨੈਕਾਮਾ॥੩੩॥ਪ੍ਰੀਤੀਗੁਨਚੇਤਈਮਾਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਥਿਨੁ
ਭਜਨਪਰਤਤਾਰੀਜਮਛੰਧਾ॥੩੪॥ਸੁਖਸੇਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਸੇਸੰਗੀਭਏ
ਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩੫॥ਜਨਮਜਨਮ
ਮਤਠਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨਜਮਕੈਤਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਮਨਾਨਿਰਭੈਪਵੈਫਲ
॥੩੬॥ਜਤਨਬਹੁਤੁਮੈਕਾਰਿਗਹਿਓਮਿਟਿਓਨਮਨਕੋਮਨਾ॥ਦੁਖਮਾਭਿਸਉਨਾਪ
ਠੰਧਿਓਗਥਿਭੇਦੁਭਗਵਾਨਾ॥੩੭॥ਬਾਢਜੁਅਨਿਅਹੁਥਿਰੀਪੁਨਿਤੀਨਾਵਲ

943
943

ਕੋਜਤਹਿਗਉਬਿਦੇਸਿਪੀਉਕਤਪਾਣੀਐ॥ਹਰਿਹੰਸੇਸਸਤਕੀਰੈ॥੧੦॥
ਦਗਸਿਸਮਾਈਐ॥੧੧॥ਤੇਰੇਸਤੁਖਚਹੀਤੁਪੁਜੇਹਿਆ॥੧੨॥ਪੁਰਖਖਿ
ਸਤੈਤੰਤੁਸੋਰਿਆ॥ਵਸਦੀਸਘਨਅਪਾਰਮਨੁਪਰਮਦਾਸਪੁਗਾ॥੧੩॥
ਹੰਸਨਕਕਸਮਭਜਾਹੇਨਾਏਐ॥ਸਦਾਸਸਾਗਿ॥੧੪॥ਚਾਕੇਚਿਤੁਸੁ
ਚਿਤਸੁਸਾਜਰਚਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਸੰਗੀਤਾਗੇਪੁਲਤਿਸੈਕਉਆਗੀ॥
ਬਨੁਬਨੁਟੇਰਤਉਦਾਸਬੁੰਦਜਲਕਾਰਣੇ॥ਹਰਿਹੰਸਤਉਹਰਿਜਨਮੰਜੈ
ਨਮੁਨਨਕਬਾਭਿਹਾਰਣੇ॥੧੫॥ਮਿਤਕਾਰਿਤੁਅਨੁਪਮਮੰਜੁਨਜਾਨੀਐ॥
ਗਾਹਕੁਗੁਨੀਅਪਾਰਸੁਤਤਪਛਾਨੀਐ॥ਚਿਤਹਚਿਤਸਮਾਇਤਹੈ
ਗੁਪਨਾ॥ਹਰਿਹੰਸਚਲਚੇਗਹਿਮਾਰਤਪਵਹਿਸਜੁਧਨਾ॥੧੬॥ਸੁਖੈ
ਉਤੀਭਈਗਹਿਓਕੀਨੰਅੰਚਲਾ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਾਬਿਰਾਜਿਤਪੇਖਮਨੁਖ
ਚਲਾ॥ਖੋਜਉਤਕੇਚਰਨਕਹਹੁਕਤਪਾਣੀਐ॥ਹਰਿਹੰਸੇਈਜਤੰਬੁਭਤਾ
ਇਸਖੀਧ੍ਰਉਪਾਈਐ॥੧੭॥ਨੈਣਨਦੇਖਾਹੇਸਾਧਸਿਨੈਣਕੇਰਖੇ
ਆਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦਕਰਨਸੁੰਦਿਘਾਭਿਆ॥ਸਨਾਜਪੈਨਨਸੁਤੇ
ਲੁਤਿਲੁਕਾਰਿਕਟੀਐ॥ਹਰਿਹੰਸਬਾਬਿਸਰੈਗੋਬਿੰਦਗਇਦਿਨੇਨੁਪ
ਟੀਐ॥੧੮॥ਪੰਕਜਛਾਥੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁੰਠਿਆ॥ਅੰਗਸੰਗਉਗੁ
ਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਠਿਆ॥ਹੈਕੋਉਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੋਹੈਥੇਖਮਗਾਂਰੀ॥
ਨਨਕਾਇਕੁਸੀਧਰਨਥੁਜਿਤੁਟੇਭੇਇਸਾਂਗੀ॥੧੯॥ਧਾਵਉਦਸਅ
ਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਣੇ॥ਪੰਚਸਤਾਵਹਿਦੁਤਕਵਨਬਿਧਿਮਾਰਣੇ॥ਸੀ
ਖਟਬਾਣਚਲਾਇਨਾਮਪ੍ਰਭਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਹੰਸਹਾਥਿਖਦੀਖ
ਤਪੁਰਨਗੁਰੁਪਾਈਐ॥੨੦॥ਸਤਿਗੁਰੀਕੀਰੀਦਾਤਿਮੁਖਿਨਨਿਖੁਟਈ॥
ਖਵਹੁਭੁੰਚਹੁਸਾਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ॥ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨੇਧਾਨੁਦਿਤਤੁ
ਸਿਹਾਗੀ॥ਨਨਕਸਦਾਅਰਾਥਿਕਦੇਨਜਾਤਿਮਰਿ॥੨੧॥ਜਿਥੈਜਣੇਤ
ਗਤੁਸੁਖਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ਸਗਲੇਤਏਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਾ॥ਜੋ
ਅਕਰਨੀਜੋਕਾਰੁਨਿਦਕਮੁਏਪਾਰਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਅਨੰਦਨਕਨਾਨੁ

३५४

ਘਟੇ ਚੰਦ ਚੀਤਾ ਬਿਹਾਯਾ ਨੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਮੇਰਾ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਾ ਜਸਾ
॥੮॥

੧੬ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮੂਰਤਿ ਸਾਦੀ

ਸਲੋਕ ਵਾਂਗ ਤੇ ਵਧੀ ਕਮਾਲਾ ੧

ਉਤੰਗਿ ਪੈਓਂ ਗੀਗਾਰਿ ਗੰਭੀਰੀ ॥ ਸਸੁ ਕੀ ਸੁਹੀ ਆਕਿ ਵਕਰੀ ਨਿਵਲੁ
ਏਥਲੀ ॥ ਗਚੁ ਜਿਲਗਾਰਿ ਗੁ ਵਕੀ ਸਖੀਏ ਪਉਲਹਰੀ ॥ ਸੇਭੰ ਦੁਹਰੇ
ਭਿਰੁ ਮੇ ਮੁਧਨ ਗਰਬੁ ਥਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮੁਧੇ ਹਰਣਾ ਕੀਏ ਗੁੜ ਵੈਲੁ ਅਪ
ਗੁ ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੇ ਕੋਤ ਕੀਚੈ ਵਪਾਰੁ ॥ ਦੋਹਰੀ ਚੈ ਦੁਹਰੀ
ਵਾਂਕੁ ਜੋ ਕਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਾ ਨਿਲਾਤੁ ਮੁਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਨੁ ਮੁਖੁ
ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਜੀਵੈ ਸੈਚਲ
ਹਾਰੁ ॥ ਨਨਕਾ ਜਿਨੀ ਇਵ ਕਾਰਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਾਇਟੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਜੇਤੁ ਤਾਰੁ ਪਾਇਤਾ ਪੁਛੁ ਭਾਤਿ ਕੰਨ ਕਲਾ ॥ ਤਾਰੁ ਖਰੇ ਸੁਜਣ ਵੈਲੇ ਨਿ
ਪਰੀ ॥ ੩ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖ ਕਛਿ ਹੋਏ ਲਹਰੀ ਵਹ ਨਿਲ ਕੇਸਰੀ ॥ ਸਾਰੰਗੁ
ਸਿਉ ਆਥਾ ਏਥੇ ਕੇਰੁ ਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥ ੪ ॥ ਨਨਕ ਦੁਨੀ ਆਕੈ ਸੀਹੋਈ ॥
ਸਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ ਰਾਣੀ ਬੰਧੀ ਹੋਤੁ ਚੁਕਾਈ ਆਦੁਨੀ
ਕਾਹਣੀ ਦੀ ਨੁਗਵਾਈ ਆ ॥ ੫ ॥ ਹੋਰੈ ਕਰੈ ਕੋਢੀ ਹੋ ਕਰੇ ਨੀ ॥ ਗਲਾਪੇ
ਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇ ਨੀ ॥ ਨਾਉ ਏਨੇ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਨਕਾ ਤਿਨ ਬਥੇ
ਹੋਰੈ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਰੇ ਮਨਰੀ ਗਿਨ ਤੋਲੀ ਐਸੀ ਪੈ ਮਾਗ ਗਯਉ ॥ ਪਛੇ
ਬਾਘੁ ਰਹਾਵੈ ਮਾਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥ ਸਹੇ ਸੇਜੀ ਅਰਾਪਾਰੀ
ਓਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਛੰਗੁ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐਹ ਰਿਪੀਤ ਮਸਿਉ
ਗੁ ॥ ੭ ॥ ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਗੀ ਐਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਆਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਪਛੇ
ਵੇਹਾ ਮਮੈ ਬਹੁ ਕੀਜ ਮਰਣ ਹੋਈ ॥ ਕੀਚਾ ਕੀ ਗੁਨ ਬੁਨ ਏਕ ਨਦੀ

ਨਗਰੀ ਨਨਕਰਗੁਰਮੁਖੀ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਸਰਵਰੁਸਚੀ ਪਾਇ। ੮॥ ਅਗਨੀ
 ਮੈ ਜੋਤੁ ਤਾਂ ਕੇ ਬਹੁ ਵੇਲੁ ਗੁਰਨੀ ਪੈ ਜਤਨਾਹਿ। ਜਨਮ ਮਰੇ ਤਰਮਾਈ ਐ
 ਜੇਤ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ। ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੇ ਨਦਾ ਗਈ ਜੇਚ ਭੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ।
 ਜਨਕ ਨੇਗਮ ਲਾਅਮ ਰਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਭੈ ਮੇਭਾਇ। ੯॥ ਕਠਰ ਕੇਗੀਛ
 ਬੀਕਉ ਅਮਾਇ ਮਾਇ ਨਾਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਥਾ ਅਵਗੁਣੀ ਚਿਜੁ ਭਗੀ
 ਗੰਧੀਆਇ। ਸਰਵਰੇ ਸੁਤ ਜਾਣਿ ਮਾਕਾਗ ਕੁਪੀਖੀ ਸੰਗੇ। ਸਾਕਤ
 ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਬੁਝੁਹਾਗੇ ਅਨੀ ਗੰਗੇ। ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾ ਹੁਕਾਰੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵਨੁ ਨ ਕਾਗੁਰਤੀ ਗੁਧਰੀ
 ਮਾਉ। ੧੦॥ ਜਨਮੇ ਕਾਠ ਲੁਕਿਆ ਗਈ ਜਾਂਗਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ।
 ਪਿਆਧਾਧਾ ਬਾਧੈ ਜੰਮਾ ਨਿਦੁ ਜਾਭਾਉ। ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਭੂਰੇ ਮੁਖਿ
 ਭੂਤ ਅਲਾਉ। ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਅ ਵਉ ਜਾਉ। ੧੧॥
 ਤੇਜੇ ਵੇਗੇ ਨਾਹੀ ਪਇਏ ਏਥੁ ਫਕਰੁ ਸੰਸਾਰੁ। ੧੨॥ ਨਨਕ ਭਗੀਤੁ ਰਿਮ
 ਜੈਜੀ ਵਣੁ ਨਾਹੀ ਤਣੁ। ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੈ ਮੈਰੇ ਲਗੀ ਸਾਪਰ ਵਣੁ। ਜਿਸੈ
 ਭਾਏ ਤਿਸੁ ਭਗੀਤਾ ਪਰ ਵਣੁ। ਪਿਰਮੁ ਪੈਕਾ ਮੁਨਿ ਕਥੈ ਲਾਏ
 ਮਾਤੈ ਸੁਜਾਇ। ੧੩॥ ਭਾਂਡਾ ਪੈਵੈ ਕਉ ਲੁਕੀ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ। ਧਤੁ
 ਪੀਰ ਲਾਇ ਕੂੜਾ ਪਾਜਿਆ। ਭਾਂਡਾ ਆਣੁ ਗੁਰਾ ਸਿਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵਸੀ
 ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ। ੧੪॥ ਮਨਹੁ ਜਿਅ ਪੈਕੁ ਪਕਾਰਿ
 ਮਾਥੇ ਦੁਨ ਜਾਣਨੀ। ਮਨ ਅਪੇਉ ਪੈਕ ਵਲਾਇ ਸਨਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ਕਕ
 ਜਿਦ ਨਿਕਹਿ ਆਬੁ ਭੁਨਿਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ। ਇਕ ਨਾਨਕ ਨ ਬੇਦਨ
 ਗੀਅਰ ਸਰਸੁਕ ਸੁਨਾ ਜਾਣਤਾ। ਇਕ ਨਾ ਸਿਧ ਨ ਬੁਧ ਨ ਅਕਲ ਸਰਅਖਰ
 ਕਭੇਉ ਨ ਭੰਤਾ। ਨਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਭਖਰ ਜੋ ਬਿਨੁ ਗੁਣਗ ਬੁਕਰੰਤ
 ॥੧੫॥ ਸਿਧੁ ਹਮਲੁ ਜੋ ਬਿਦੈ ਬੁਝੁ। ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ।
 ਸੀਭਨ ਤੋਖ ਕਾਰਖੇ ਪਰਮੁ। ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ। ਸੇਈ ਬੁਧਮਲੁ
 ਪੁਜਣੁ ਗੁਰੁ ਤੁ। ੧੬॥ ਖੜੀ ਸਿਜੁ ਕਰਮ ਕਾ ਸੁਰੁ। ਪੁਨਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸ

ਗੀਗਾਖੇਤੁਪਛਾਣੇਬੀਜੇਦਨੁ ਸਿੰਘਰੀਦਰਗਪਰਵਾਣੁ ਲਖਾਏ
ਕੁਕਮਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਨੁਤਤਪਾਇਤਨੁਗੀਉਬ
ਲਣਤਤਨਬਾਇ ॥ ਸਿਰਪੈਰੀਕਿਆਏਕਿਆਅੰਦਰਿਪਿੰਗੀਸਮਾਇ ॥
॥ ੧੯ ॥ ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵੇਸੇ ਸਹਾਥਿਨੁਪਟਨਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਤੇਸੇ
ਗਈਜਿਨਕੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਜਉਤਉਪੇਸਖੇਲਦ
ਚਾਉ ॥ ਸਿਰੁਸਰਿਤਲੀਗਈਸੇਰੀਆਉ ॥ ਏਤੁਮਾਗਿਪੈਰੁਪਗੀ
॥ ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਇਨਕੀਜੈ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਇਕੇਰਾਕੁਦੇਸਤੀਕੁਕੁਕੁਪੀ
॥ ਸਹਦੁਨਜਪੈਮੁਖਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਗਿਆਨਗੀਦੁ
ਗਿਆਨਪੁਜਾ ॥ ਅੰਧਵਰਤਾਵਰਾਉਦੁਜਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆ
ਨੁਪਰਮਾਥਿਨੁਪਿਆਨੁ ॥ ਸਚਾਥਿਨੁਸਾਖੀਮੁਖੋਨਬਾਕੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਧੁ
ਭੈਉਠੀਤਭੈ ॥ ਸਾਦੁਨਾਹੀਦੇਹੀਗਭੈ ॥ ੨੪ ॥ ਗਾਮੁਤੁਰੈਦਲਮੇ
ਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰੁ ॥ ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਸੈਅਨਿਤੀਜੁਤੁ
ਪਾਗੁ ॥ ਸੀਤਾਭੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਲੁਮੁਓਸਗਈ ॥ ਨਾਨਕਕਰ
ਤਕਰਣਹਾਰੁਕਥੈਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ॥ ੨੫ ॥ ਮਨਮਹਿਰੁਗੈਅੰ
ਦੁਸੀਤਾ ॥ ਲਛਮਲਜੋਗੁ ॥ ਹਣਵੰਤਹੁਆਰਾਪਿਆਆਇਆਕਰ
ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਭੁਭਾਵੈਤੁਨਸਮਸੁਣੀ ॥ ਤਿਨੀਪੁਭਿਕਾਇਕਾ ॥ ਨਾਨਕਵੇ
ਰਵਹੁਸੇਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਗਮ ॥ ੨੬ ॥ ਲਹੇਰਸਹਜਹਰੁਕਹੁ
ਵਾਪਹਗੁ ॥ ੨੭ ॥ ਚਰੇਰੁਸਹਰੁਅਮ੍ਰਿਤਸਹੁਸਿਫਤੀਕ
ਘਗੁ ॥ ੨੮ ॥ ਉਦੋਸਾਹੈਕਿਆਨੀਸਾਣੀਤੋਟਨਾਵੈ
ਅੰਨੀ ॥ ਉਦੋਸੀਅਘਰੇਹੀਦੁਰੀਕੁਰਈਗੰਨੀਧਮੀ ॥ ਸਤੀਗੰਨੀ
ਸਿਆਪਾਰੋਦਨਿਕੁਰੀਕੀਮੀ ॥ ਜੋਭੈਵੈਸੇਵੈਵੈਨਾਹੀਖਟੇਦੀਸਾਖੀ
॥ ੨੯ ॥ ਪਰਬਤੁਹੀਅਵਧਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨੀ ॥ ਕੈਦੋਖਵੈਸਾਖੀ
ਹਿਕਾਭੀਹੀਅਦੇਹੁਗੀ ॥ ਨਾਨਕਮੇਤਨਿਭੰਗੁ ॥ ਵਣਾਪਈਨਹ
ਹਾਜੈਸੇਤੀਸੇਰਾਸੰਗੁ ॥ ਜਿਤੁਭੈਤਨੁਪਰਫੁਲੈਚਕੈਰਵਗਦਵੁ ॥ ੩੦ ॥

ਜਿਨਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪੁਰਿ ਨ ਚਾਹਿਆ ਕੋਇ ਆਗਿਆ ਨੀਜੀਵੇ ਸ
 ਦਸ ਸੁਰਤੀ ਤੁਪਤਿ ਤੋਇ। ਸਹੈ ਸਹੈ ਨ ਦਸ ॥ ੩੧ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੰਨਾਖੀ ਐਵਿ ਤੁਪਤਿ ਆਹੀ ਭੋਜਾਇ ॥ ੩੨ ॥
 ਦੇਸੁ ਨ ਦੇ ਅਹੁਗਾਇ ਨੋ ਮਾਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂਤੁ ਫਰੈ ਵੈ। ਗਥਾਂ ਕਰੇ ਪਾਣੀ
 ਆਂਤਾਂ ਅੰਨੇ ਪਵਣਾਂ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ। ਪੁਰੇ ਕਾ ਕੀ ਅਸਤੁ ਕੇਤੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ
 ਵਧਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੁਰੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥
 ॥ ੩੩ ॥ ਈਹ ਮਣਕੇ ਲੀਘਾ ਤੁਕੀ ਯਕ ਅਣ ਚਾਹੀ ਕਾਧਾ ਨੁ। ਫਿਟਕ ਫਿ
 ਟਕੀ ਕੋ ਨੁਬਦੀ ਅਸਦਾ ਸਦਾ ਅਰਮਾਨੁ। ਪਾਰਿਏ ਤੇ ਜਾਹੀ ਵੀਸਰਿ ਨਾ
 ਨਕਾਏ ਕੁਨਾਮੁ। ਸਤੁ ਬੁਧੀ ਜਲੀ ਆਹਿ ਕੁਰੈ ਤੇਤੁ ਗਿਆਨ ॥ ੩੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਹਲਾ ੩ ਮਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੇਵਰਤ ਦਾਸੇ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੇ ਨ ਦਰਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਰਿਆ ਕੁਜੈ ਲਾਭ ਚਿਲਾਗਿ। ਧੰਧਾ ਮਾਏ ਆਸੇ
 ਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਿ। ਜਿਨਾ ਦੇ ਬਿਨ ਤੁਬੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ
 ਠਗੇ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੀਨਿ ਚਲਾਈ ਮਹਿਨਾ ਮਿਲੀ ਵਗਿ ਸਗਿ। ਆਪੇ
 ਕੁਝਾਏ ਕੁਲੀ ਐਆਪੇ ਮੇਠਿ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐ
 ਜੇਚਥੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾ
 ਰਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਸਚਾਏ ਕੁਦਰਤ ਬੀਰਾ ਪਰਹਰੀ ਮਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਹ ਜਹ ਮੇਠਿ ਰਭਿ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਜਤ ਦੇ ਖਾਤ ਹਏ ਕੂਚੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਦੁਖਾਵਿ ਸਾਗਣੁ ਸਬਦੁ ਪੈਜੇ ਮਨਿ
 ਵਸਾਏ ਕੋਇ। ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਾਖਿ ਮੁਏ ਮੁਏ। ਲਿਖਾ ਅਸੰਖਾ। ਸਤਿ

ਗੁਰਮਿਲੇ ਸੁਭਿਬਰੇ ਸਚੇ ਸਵਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੬ ॥ ਜੇਨ ਸਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਨਿ
ਸੇਵਿਆ ਤੇ ਨ ਜਾਨਿ ਪਾਗੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ
ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨਾਨਿ ਰਮਣਾਉ, ਜਲੇ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਸਮਾਇ ॥
ਨਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਸਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅੰਨਾ ਮਿਰਤੇ ਪਾਤੇ ਸਾਹ ॥ ੭ ॥
ਜੇਉ ਪੁਰਖੇ ਪਾਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰੇ ਤੇ ਆਤੇ ਤੇ ਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਬਹੁ
ਸਸਾਤ ਲੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟਰਸ ਸਮੀਨੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸ
ਚਾਹਦੇ ਹਰਿਨਾ ਮੇਚਿਤੁ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਗਖਿਆ ਸਿਰੁ
ਚਿਅ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਚੇਰਦੇ ਪ੍ਰਭ
ਚਾ ਪੁਰੇ ਮਿਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁਏ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੇ ਜੇਚ ਤੋ ਤਿਪਤਾ ਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਕਥਾ ਜੁਗਿ ਨਨਕਾ ਜਿਚ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇ
ਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਗਖਿਓ ਉਧਾਰਿ ॥ ਧਿਗੁਤਿ ਨਾਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ
ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਤਉ ਮਨਿ ਪਵੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਸਿਲਗੈ ਪਿ
ਅਰੀ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨਨ ਨਕ ਪਾਇ ਉਤਾਰਿ ॥
॥ ੯ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਗਮਿ ਅੰਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰੇ ਨਹੀ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਚਾਇਆ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧ ਲੇਇ ॥ ਗਿਆਨ
ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੁਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੇਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਪੁ
ਰਗਾ ਸਿਅ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨਨਕ ਦੇਹਿ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਖਾਰਿ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਜੇ ਪੁਰੰ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਰਿ ਸ
ਕੈ ਕੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੈ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਰਹੇ ਭੰਡ ਗਾਇ
ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥ ਨਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣੁ
ਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਯੁ
ਹੈ ਮਨੁ ਚਾਹਿ ਆਦ ਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਉਪਨਤੁ ਪੈਗੈ

ਅਮਿਤਨਾਮੁ ਸੁਖਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜੀਥੇ ॥
 ਤਮਗੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਚੇ ਲੜਾਸ ਰਿਗਲਿਆਏ
 ਪਾਇ ਕਿਉ ਪਾਜਾਏ ਕਾਏ ਨ ਸਿਜਾਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜ
 ਮਨੁ ਮਰਨੁ ਤਨੁ ਕਈ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜੋਭਾਇ ॥ ਥੰਧ ਨਥੰਧ ਧਿਭਵਾ
 ਗਾਨੁ ਕਰਣ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕੇਹਾ ਧਾਰੀ ਅ
 ਨੁਤਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਲਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ
 ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਗਤਿ ਆਹਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਚੈ ਅੰਤ ਰਿਬ ਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾ
 ਗਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਤਾਰੇ ਆਇ ਰਥਾ ਗਾਇ ਆਇ ਕੁਝਿ ਭੁਥਾਇ ਨ ਪਾਈ
 ॥ ਪੁਨਦਾਨ ਜੋ ਬੀਜ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਮਹਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਜਮ ਕਾ ਲੁਨ ਛੋਡਈ ਦੁਜੋਰਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨ ਦਾਰੇ
 ਨ ਆਵਈ ਜਗੁ ਪਹੁੰਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਤੁ ਕਛੁ ਤੁਮੇ ਹੁਰੇ ਤੁਰੈ ਅੰਤ
 ਬੇਝੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਮੁਵੈ ਸੋ ਮਨਿਆ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵੇ ਵਡੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੫ ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਨ ਮੁਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁ ਖੁਹੋਇ ॥ ਆਤਮਾ ਮਨੁ ਪੂਜਨੀ
 ਦੁਜੋ ਕਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤ ਰਿਮੈ ਲੁਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋ
 ਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸੈ ਭਿਆਮੁ ਏਜਨ ਮੁਪਦਾ ਗੁਬੁ ਖੋਇ ॥ ੧੬ ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁ ਲੇਤਿ ਸੁਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਬਾਲੀ ਸੁਗਤਿ
 ਨੁ ਭੁਟੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਹਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਚਿੰਨ੍ਹ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁ
 ਧਿਨਹੀ ਗੁਰਵ ਚਾਨਿ ਨ ਕਹਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ
 ਸਬਦੁ ਪੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਚਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਅਕੀਰਖ ਦਾ
 ਹਉ ਸਦ ਬਾਹਿਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ
 ਕਦਾਸੁ ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇ ਅੰਗ ਮੁਸਰ ਪੁਰੈ ਜਗੁ ਪੋਰਿਆ ਬਿ
 ਖੁਆਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਰੁ ਗਾਹੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾ

ਇਹ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗਏ ਭੋਲੇ ਆਤਿ ਨ ਸਾਤੇ ਗੁਰੁ ਮਿਖੇ ਆਮਾਇ ਮਿਖੇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਵ ਆਇ ਖੁਹਉ ਮੇ ਗਾਏ ਆਇ ਲਾਇ ਗੁਰੁ
ਖਾਕੇ ਮੁਖ ਉਜਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਤਾ ਪਾਇ ਜਨੁ ਨ ਕੁਸਦਾ ਕੁਰ
ਬਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਗੁਨਿ ਕੋ
ਹੁਏ ਨਿਤ ਹੋਵੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਵੈ ਰੈ ਨਾ ਲਿਵੈ ਹਰਚਾਇ ਦਾ ਅੰ
ਏ ਪਰਿ ਭੁਕੀ ਲਾਇ ਅੰਤਿ ਰਿਕੂ ਪੁਅਰੰ ਕਾ ਹੁਏ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਲੈ ਸ
ਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉ ਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਧੇ ਦੁਜੈ ਭ
ਇਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੁਮ ਦੇ ਠੇਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਤਿ ਗਵ
ਇਆ ਬੇਸੁ ਅਕੇਰੇ ਪੁਤਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨ ਮੁਤਿ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਅ
ਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨ ਕੁਤਿ ਸਬ ਲਿਹਾਵੈ ਜੋ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਗੇ ਪਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਜੰ
ਮੁਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸੁ ਖੁਨੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥
॥ ੨੦ ॥ ਚਿਤਾ ਧਵਤ ਹਰਿ ਗਏ ਤਾ ਮਨਿ ਤਾਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਦੰ
ਬੁਝੀ ਐਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਭੇ
ਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਹੋਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮੰ
ਦੁ ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਹ ਧਾਰੀ ॥ ਐਥੈ ਥੈ
ਮੰਨੀ ਅਨਿਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦੀ ਸਿਵ ਪ
ਦੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਿ ਗਿਪਿ ਰੁ
ਪਿਅ ਗੁਜਰ ਮਕਾਉ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾ ਗੀ ॥ ਨ
ਕਨਾ ਮਿਰਤੇ ਸੇਧ ਨ ਵਤੋਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਜਨ ਕੀਟੇ
ਕਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਠਵ ਰੁਨ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਨ ਏ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧ

942

ਪਾਤਿਤੋਈ॥ ਅਤਰਿਆਇਵਸੈ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰੈ ਕੋਇ॥ ਨਨਕਸਬ
ਦਿਮਰੈ ਮਨੁ ਮਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਹੀ ਸੋਇ॥ ੨੮॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਸਾਗਰੁ ਹੋ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੈ ਆਨ ਜਾਇ॥ ਮੋਹ ਮੋਹ ਕਰਦੇ ਪਾਚਿ ਮੁਏ
ਤਉ ਮੇਕ ਰਤਾਵਿਹਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਓਹ ਵਾਰੁ ਨ ਪਾਹੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ
ਲਪਟਾਇ॥ ਜੋ ਧਾਰੈ ਚਿਖਿਆ ਸੋ ਕਾਮ ਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ॥
ਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਨਕ
ਗੁਰਬੈ ਹਥੈ ਵਡ ਰਾਗੀ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਚਪਾਇ॥ ੩੦॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰਦਾਤੇ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋਹਿ ਨ ਮੁਦੇਇ ਆਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪ ਤੇ ਨ ਉਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਦਾ ਰਹੈ ਓਰੁ ਪਾਰਿ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ ਤਿਪਾਤੋ ਹੋਇਹਿ ਕੈਨਾਇ ਪਿਆਰਿ॥
ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕੀਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੩੧॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਗਭਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਸਬ
ਦਿਕੇ ਚਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ
ਬਣਤ ਬਣਾਇ॥ ੩੨॥ ਹਿਮ ਜਗ ਸਭੀ ਤੀਰਥਾ ਪਾਤਿ ਪੀਤ ਬਕੇ ਧੁਰ
ਣਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਾਇਐ ਮਏ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਜਿਨਾ ਹਰੇ
ਰਿਪੁ ਭੁਸੇਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੁ॥ ੩੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਡੁ
ਚਿਤ ਵਦੇ ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਥੀਐ
ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਖਿਨ ਵਗਾਵਡ ਰਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਏ ਹਉਮੈ ਤ
ਜੈ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚ
ਰਾ॥ ੩੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ॥
ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ੩੫॥ ਚੜ੍ਹੀ
ਕਾਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾਪਾਰਿ ਵਸਾਇ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਠਿ ਤਿਥੈ ਧੁਰੈ ਜੈ
ਬੈਰੁ ਬੁਨ ਪਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੂਰਿ ਕਾਠ ਕਦ ਗੁਣ ਕਰ
॥ ਮੂਹ ਕਾਠੇ ਤਿਨ ਲੋਭੀ ਅੰਜਾ ਸਨਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰੇ

معو

ਜੀਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਸੇਵਿਓਸੇਵਾਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁਗਾਇਮਾਦਸ
ਜੂਨਿਨਅਖੀਅਨਿਪਸੁਦੇਰਗਵਾਗ। ਓਨਾਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਾਖਿਅ
ਦੇਹਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਪਿਆਹੁ। ਮਨਮੁਖਮੁਏਵਿਕਾਰਮਾਰਿਮਾਰਿਜੰਮ
ਵਾਰੋਵਾਗ। ਜੀਵਦਿਆਨੋਮਿਲੈਸੁਜੀਵਦੇਹਰੇਜਗਜੀਵਨਉਰਧਾਸਿ
ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਦੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰੀ॥ ੪੩॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿ
ਜਿਆਹਰਿਵਸੈਜਿਸੁਨਾਲਿ। ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਈਆਮਾਈਆਸੋਪੁ
ਜਾਇ। ਹਰਿਮੰਦਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕੈਤੋਨਵਨਿਪਨਮੁਸਮਾਇ। ਪ੍ਰਭੁਗੁਰ
ਤੀਨਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਲਧਾਹਰਿਭਾਲਿ। ਵਡਭਗੀਗੁਰਮੰਦਰੁਖੋਜੇਅ
ਖਿਰਦੈਪਾਈਆਨਾਥੀ॥ ੪੪॥ ਮਨਮੁਖਦਹਾਦਿਸਿਫਿਰਿਹੋਅਤਿਤਿਸਨਲੋ
ਵਿਕਾਰਮਾਈਆਸੋਤੁਨਚੁਕਈਮਾਰਿਜੰਮਾਰਿਵਾਰੋਵਾਗ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁ
ਪਾਈਆਅਤਿਤਿਸਨਾਤਾਜੀਵਿਕਾਰਜਨਮਮਰਨਕਾਦੁਖੁਪਾਈਆਜਨਨਕ
ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀ॥ ੪੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿਅਈਮਨਹਰਿਦਰਗਪਿਵਾਰਿ
ਮਨੁ। ਕਿਥਾਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਕ
ਮਝਾਵਿਗਸਿਆਸਤੁਅਤਮੁਏਹਮੁਪਛਨੁ। ਹਰਿਹਰਿਕੀਰਪਾਧਾਰਿਤੁ
ਜਨਨਕਜਾਪਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੪੬॥ ਧਨਸਰੀਧਨਵੰਤੀਜਾਣੀਐਭਈ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਈ। ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਜੀਅਸਉਭਾਈਭਏਹੁਮੈ
ਠਿਗਉ। ਜਹਥੈਸਾਵਹਿਥੈਸਾਭਾਈਜਹਥੇਜੇਤਹਜਾਉ। ਏਵਰੁਸੁ
ਤੋਰੁਕੋਨਹੀਭਾਈਜੇਵਰੁਸਚਾਨਉ। ਸਦਾਸਚੈਕੇਗੁਣਗਵਾਭਾਈਸਦਾਸਚੈ
ਕੇਸੰਗਿਹਰਾਉ। ਪੈਨਦੁਗੁਣਚੰਗਿਆਈਅਭਾਈਅਪਈਪਤਿਕੋਨਦਾ
ਪਾਈ। ਤਿਸਕਾਰਿਅਸਾਭਾਯਐਭਾਈਦਰਸਨਕਉਥਾਭੇਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ
ਵਰੁ। ਵਰਿਅਈਅਭਾਈਕਰਮਿਮਿਥੈਤਾਂਪਾਇ। ਏਕੈਹੁਕਮੁਮੀਨਨ
ਜਾਣਨੀਭਾਈਦੁਜੇਭਾਈਠਿਗਾਈ। ਸੰਗਤਿਦੋਈਨਮਿਥੈਭਈ
ਸਾਇਮਥੈਨਥਾਉ। ਨਨਕਹੁਕਮੁਤਿਨਅਨਾਇਸੀਭਾਈਜਿਨਪੁਰੇਕਮਵੰ
ਅਨਾਉ। ਤਿਨਵਿਦਹੁਉਵਾਰਿਅਭਾਈਤਿਨਕਉਸਦਥਾਭਿਹਰੈਜਉ
॥ ੪੭॥ ਸੇਦਾਫੀਅੰਸਚੀਅਜਿਗੁਰਚਰਨੀਲਗੰਨਿ। ਅਨਾਧਿਸੇਵੀ

ਗੁਰੂਆਪਣਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਅਨਾਦਿ ਰਹਿ ਨਿ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੇ ਹੋਵੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸ
 ॥ ੪੮ ॥ ਮੁਖ ਸਚੈ ਸਚੁ ਦਾ ਵੀ ਆਸ ਚੁਕੈ ਭਾਇ ਸਚੁ ਕਮਾਇ। ਸਚਾ ਸਬਦੁ
 ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਸ ਤਿ ਗੁਰ ਮਾ। ਸਮਾਇ। ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦ ਵੀ
 ਪਾਇ। ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ। ਨਿਭੈ ਨਿਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈ
 ਸਣਾ ਸਚੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮਨੁ ਮੁ
 ਖੁ ਭੁਭੇ ਜਾਇ। ੪੯ ॥ ਬਾਬੀ ਗਾਪੁ ਉਪਿਉ ਕਰੇ ਜਲਾਨਿ ਧਿਪੇ ਮਾਪਿ ਆ
 ਨਿ। ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ਭਿਯੁ ਮਨਿ ਵਾਹਣਾ ਗੁ। ਤਿਸੁ ਚੁ
 ਕੈ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੁਕਪੁ ਕਾਗ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨ ਮੁਖ
 ਹੁਇ ਰੰਧਾਗ। ੫੦ ॥ ਬਾਬੀ ਗਾਤੁ ਸਚੁ ਚੁਕੈ ਸਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਬੋਝਿ ਅ
 ਭਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ। ਸਬਦੁ ਗੀਤਿ ਖਉ ਤਰੈ ਮਨਿ ਲੇਹ ਜਾ
 ਈ। ਚਰੇ ਕੁੰਤ ਬੋਝਿ ਵਰਸਦਾ ਬੁੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਜਲਹੀ ਤੇ ਸਚੁ ਉਪ
 ਜੈ ਥੋਨੁ ਜਲਾਪਿ ਆਸ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨੇ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਨ ਲਾ
 ਜੈ ਆਇ। ੫੧ ॥ ਬਾਬੀ ਗਾਤੁ ਸਹਜਿ ਬੋਝਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਚੁ ਕਿਛੁ
 ਭੋਲਾ ਭੋਲੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵੀ ਆਦਿ ਖਾਇ। ਆਪੁ ਪਦੁ ਧਾਰਿ
 ਚੁਕੈ ਮੁਖਿ ਲੇਵੁ ਰਾਛਹ ਬਰਭਾਇ। ਸੁਆਮੀ ਸੁਆਮੀ ਸੁਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ
 ਕੁ ਅਸਭ ਜਾਇ। ਕੁਕਪੁ ਕਾਰਨੋ ਵਈ ਜਿਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵ
 ਰਿ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਸਚੈ ਨ ਮਿਸਮਾਇ। ੫੨ ॥ ਪੁਰਹੁ ਖਸਮੇ ਭੋਜਿ ਆਸਚੈ ਹੁਕਾਮੇ
 ਪਰਾਇ। ਆਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਾਇਆ ਕਰੇ ਗੁਰੀ ਛਹ ਬਰਭਾਇ। ਬਾਬੀ ਹੋਤ ਨਿ
 ਮਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂਤੁ ਬੁੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ। ਅਨੁਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਪਰਤੀਸੇ
 ਰੁਪਾਇ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭੋਕੁ ਰਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ। ਅਪੇਸਹ ਬ
 ਭਿਭਏ ਕਾਰਿ ਕਰ ਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ। ਗਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
 ਏ। ਕਾਸਹੁ ਸੀਗਾ ਹੁਕਾਰਿ ਹੁਕਾਰਿ ਹੁਕਾਰਿ ਹੁਕਾਰਿ ਹੁਕਾਰਿ ਹੁਕਾਰਿ ਹੁਕਾਰਿ
 ਹੁਕਾਰਿ ਹੁਕਾਰਿ। ੫੩ ॥ ਬਾਬੀ ਗਾਸਗਲੀ ਪਰਤੀਜੇ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਭਿਰ ਕੁਹਿ ਆ
 ਕਾਸਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐ ਚੁਕੈ ਭੁਖਾਪਿ ਆਸਾ। ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸ
 ਭੁਤਿ ਸਕਾ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ। ਵਿਦੁ ਬੋਝਿ ਆਸ ਭੁਕਿ ਛੁਜਾਣ ਦਾ ਕੇ ਸੁਆ
 ਗੈ ਕੀਚੈ ਅਸਦਾ ਸਿ। ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਪਾਇ ਏਕੈ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ।

॥५४॥ ਭੈਵੇਚਿਸਤੁਆਕਾਉਤੇਨੇਤੁਭੇਤਾਰਜੀਉਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕ
ਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਭੇਤੁਭੇਕਦੇਨਹੋਇ॥ ੫੪॥ ਖੁਸਮਨੁਦੁਖਾਤਿਸੁਨੇਕੇਨਅੰਧ
ਹਿਨਸਕੇਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਨੇਵੀਚਾਰਅਚੁਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ
ਅਪੇਤੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ੫੫॥ ਨਾਨਕਾਤਿਸੈਬਸੰਤੁਏਜਿਸ
ਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ ਹਰਿਦੁਰਮਨੁਤਨੁਸੁਪਛਕੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਅਵਯੁ
॥੫੬॥ ਸਬਦੇਸਦਾਬਸੰਤੁਏਜਿਤੁਤਨੁਸੁਪਛਕੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਅਵਯੁ
ਹੈਜਿਨਿਸਾਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ ੫੭॥ ਨਾਨਕਾਤਿਨਾਬਸੰਤੁਏਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਦ
ਅਮਨਿਸੋਇ॥ ਹਰਿਦੁਰਮਨੁਤਨੁਪਛਕੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਅਵਯੁ॥ ੫੮॥
ਵਤਕੈਭਾਭਿਭੁਭਲੈਨਵਕਾਲਈਐਕਿਸੁ॥ ਨਉਲਈਐਪਰਮੇਸੁਰੇ
ਣਘੜਣਸਮਰਥੁ॥ ੫੯॥ ਧਰਤੀਤਿਤੁੰਕਹਰਿਬੋਲਾਹਿਭਲੀਬਾਦਿ
ਸਾਰਿਬਸਦਾਹੁਰੀਏਕਿਆਉਚੀਕਹਹਿਪੁਕਾਗ॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਪਾਵੈ
ਰਿਗੁਕੀਆਤਿਐਵਿਟਹੁਕਰਬਾਣੁ॥ ਆਪੁਛੇਤਹਿਤਾਸਹੁਮਿਲੈਸਚਦੇ
ਬੀਚਾਹੁ॥ ਹਉਮੈਛਕਾਬੋਲਣਾਭਾਇਨਸਕਾਕਾਗ॥ ਵਲੁੜਿਲੁੜੇਵਲੁ
ਭੇਧਿਆਇਦਾਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਹਾਣੁ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੇਕ
ਆਕਰਿਕਰਿਬਕੇਵੀਚਾਗ॥ ਨਦਰਿਕਹਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਅਪੇਲੈਹਿਸਵੀ
॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁ॥ ੬੦॥ ਜਿਗੁਰ
ਗਵੀਕਪੜੀਯੋਗੁਨਮੈਲੇਵੇਸਿ॥ ਨਾਨਕਘਰਿਥੋਠੀਅਜੋਗੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁ
ਰਕੋਉਪਦੇਸਿ॥ ੬੧॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬੇਦਪੜਹਿਜੁਗਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚਭੇਟੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ ਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ੬੨॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
ਖਸਮਕਾਅਤਿਭਵੀਠਿਹਰਿਚਲਾਚਿਤਾ॥ ਮਨਮੁਖਸਿਉਕਰਿਦੋਸਤੀਨੁਕੁੰ
ਛਹਿਮਿਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਿਉਕਰਿਦੋਸਤੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਾਇਚਿਤਾ॥ ਜਨ
ਮਮਰਣਕਾਮੁਭੁਕਟੀਐਤਾਂਸੁਖੁਹੋਵੀਮਿਤਾ॥ ੬੩॥ ਭੁਲਿਆਂਆਪਿਸਮ
ਣਾਈਸੀਜਕਉਨਦਾਰਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਬਾਹਰੀਕਰਣਪਲਾਹੀ
ਇ॥ ੬੪॥

१७ सतिगुरुप्रसादि॥

ਸ੍ਰੀਕਮਾਦਾ ੪ ਵਰਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜੋਨਗੁਰਮੁਖੀਮਾਥਿ
ਅਧਰੇਗਾਇ। ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਾਸੀਅਨਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ। ੧॥
ਵਹੁਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰੁਪੁਰੇਜੋਨਿਸਚੁਜਾਤਸੋਇ। ਜੇਤੁਮਿਥਿਐਤੁ
ਕੁੰਤਰੇਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ। ਵਹੁਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰੁਪੁਰੇਜੋਨਿਸਨੇਸ
ਮੁਸਤਕੋਇ। ਵਹੁਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੇਜੋਨਿਸੁਨਿਦਾਓਸਤਤਿਤੁਭੋਹੋਇ।
ਵਹੁਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਜਾਦੁਪੇਜੋਨਿਸੁਅੰਤਰੇਸੁਮੁਵੀਚਾਗੁ। ਵਹੁਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਿਰਕਾਰੁਪੇਜੋਨਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਗੁ। ਵਹੁਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੇਜੋਨਿਸਚੁਦਿਛਾਏਸੋ
ਇਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਵਹੁਵਹੁਜਿਸਤੇਨਉਪਰਾਪਤਿਤੋਇ। ੨॥ ਧਰਿਪੁਰੁ
ਸਰਸੋਰਿਛਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿਦਾ। ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜ
ਪਿਆਮਨਿਅਨੰਦਾ। ਵਰਭਾਗੀਹਰਿਪਾਏਆਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਜਨਨ
ਨਕਨਾਮੁਸਤਾਰਿਆਬਹੁਕਿਨਮਨਤਨਭੰਗੁ। ੩॥ ਮੁਖਿਪੀਰੀਆਸਿਉਨੇ
ਪੁਕਿਉਸਜਣਮਿਥਾਰਿਪਿਆਰਿਆ। ਓਢੁਢੇਦੀ। ਤੇਨਸਜਣਸਚੇਸਵਾ
ਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਤੁਪੇਜੋਮਿਥੈਤਾਇਹੁਮਨੁਵਾਰਿਆ। ਦੇਦਾਮੁਖਿ
ਹੁਦਸਿਤਰਿਸਜਣੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ। ਨਨਕਹਉਪਿਰੁਤਾਲੀਆਪ
ਣਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆ। ੪॥ ਚਉਖੜੀਨਿਹਾਲੀਪੁਰੁਮਤੁਮੁੰਸ
ਜਦੁਆਵਏ। ਕੋਆਣਿਮਿਲਾਵੈਅਜੁਮੇਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ। ਚਉ
ਜੀਉਕਰੀਤਿਸੁਵਿਟੁ। ਚਉਖਨੀਐਜੋਮੇਪਿਰੁਦਿਖਾਵਏ। ਨਨਕਹਰਿ
ਮੇਦਾਇਆਲੁਤੰਗੁਰੁਪੁਰਮੇਲਾਵਏ। ੫॥ ਅੰਤਰਿਜੋਗੁਤਉਮੈਤਨਿਮਾ
ਇਕੁੜੀਅਵੈਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਠੁਰਮਾਇਆਮੀਨਿਨਸਕੀਦੁ
ਤਗੁਤਰਿਆਨਜਾਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜੋਸੁਆਪਣੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇ
। ਸਤਿਗੁਰਕਾਵਰਸਨੁਸਫਲਪੈਜੋਇਛੈਸੇਠਭੁਪਾਇ। ਜੀਨੀਸਤਿਗੁ
ਰੁਮੀਅਤਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਇ। ਨਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਪੇਜੋਅਨਾਦਿ
ਗੁਰੈਲਿਵਲਾਇ। ੬॥ ਜੀਨਾਪੀਰੀਪਿਆਰੁਬਿਨੁਦਰਸਨਾਕਿਉਤਿਪਤੀ

ਐ॥ ਨਨਕ ਮਿਥੈ ਸੁਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਹੀ ਐ॥ ੭॥ ਜਿਨ ਮਨੁ
ਆਗੁ ਬਿਓਜੀ ਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਰੇ ॥ ੮॥ ਤੁਧੇ ਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਨਕ ਬੀ ਵਨਿ
ਭੀ ਹਰੇ॥ ੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੈ ਲਾਇਆ ਗਤਿ
ਤੈਰੇ ਤੁਨ ਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਆਸ ਕੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ
ਸਚਾ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਰ ਹਰਿ ਅਨਾਦਿ ਨਨਕ ਸਹਾਇ ਸਮਾਈ ਐ॥ ੧੧॥
ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੈਰੇ ਗੁਨ ਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਈ ਐ॥ ੧੨॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਕਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰੀ ਵੀਤੁ ਲੀਅ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਨਨਕ ਚਿਰੀ ਵੇਚੁੰਨੀਆ॥ ੧੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਿਆਰੁ ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਾਰੀ॥ ਨਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ਮੇਰੇ
ਕਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਰੇ ਸਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਕਰੇ ਵੀਚਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ॥ ੧੫॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਗੁਰਬ ਦੀਵ
ਚਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦਾ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰ ਬਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਬਹਾਇ ਅ
ਉਰਾ ਦੇ ਅਕ ਦੇ ਨਵੇ ਸਰੇ ਜੀਆ ਪਿਬਖ ਸੇ ਕਰਤਾਰੀ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ
ਲੇ ਨਾਵੈ ਓਰੁ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਲੇ ਸਿਰ ਜਣਾਹਾਰੁ॥ ੧੬॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਕੀ ਚਕਰੀ
ਮਹਾ ਕਰਵੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਪਣੀ ਤਿ ਸੁਭਾਏ ਤੇਤੁ ਪਿਆਰੁ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਬਹਿ ਆਂਭ ਉਜਲ ਤਰੇ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਨ ਚਿਦ ਅਛਰੁ
ਪਾਇ ਸੀ ਅੰਤਾਰੀ ਬਿਬੇ ਕੁਝੀ ਚਾਰੁ॥ ਨਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ
ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਾਰੁ॥ ੧੭॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ਚਿਤੁ
ਇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਥਾ ਤੁਕੁਟੀ ਏਹੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦਧਾਇ॥ ਦਰਗਾਹੇ ਖਾਮੋ ਮੇਰੇ
ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਓਰੁ ਭਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਦਈ ਮੋਹੁ
ਇ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਭਾਈ
॥ ੧੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਕ ਮੁਮੰਨੇ ਸਹੁ ਕੇ ਰਹੁ ਕਮੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੇਵੇ
ਤੁਕ ਮੁਅਰਾਧੇ ਹੁਕਮੇ ਸੇਵੇ ਸਮਾਏ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇ ਮੁਸੁਰ ਸੰਜ ਮੁਅਰਾਧੇ

۳۴۹

ਅੰਤਿ ਕੇ ਇਨ ਮਾਰਈ ਅੰਤਿ ਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ। ਏਕਾ ਏਕ
 ਅਗੰਮ ਅਨਿਤ ਨਿਪੁੰਨ ਸਾਰਈ। ਅਗਾਰੰਗੁ ਅਪਾਰੰਗੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨ ਜੋ ਸੁਖ ਸਾਰਈ। ਨਨਕ ਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰੰਤਾਰਈ
 ॥੬॥ ਕਰੇ ਸੁਰੰਗਾ ਮਾਨੁ ਦੁਖੀ ਗਣਤਲਾਹਿ। ਅਪਣੀ ਨਦਾਰੀ ਨਾ ਲਿਖੇ
 ਭੇਦੁ ਘਣਈ। ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਤੁ ਰਮੁ ਜਾਇ। ਜੋ ਧੁੰਗਲਿ ਖਿਆ
 ਭੇਸੁ ਸੋਈ ਸਰੁ ਕਮਾਇ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਵਸਿ ਦੁਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ। ਨਨਕ
 ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਜਿ ਨਿਸਿ ਮਾਰਿਆ ਸੋਈ ਭਏ
 ਨਾਲਾ। ਨਨਕ ਨ ਮੁਖ ਧਣ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ। ੮॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕ
 ਮਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਏ ਹਾਇ। ਨਨਕ ਜਿਉ ਮਥਾਨਿ ਮਧਾਣੀ ਆਤਿ ਉਮਥੇ ਧੁਮ
 ਰਾਇ। ੯॥ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਨਿਸਾ ਜਨ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰੁ ਭੁਜੀਤਿ। ਨਨਕ ਧਰ
 ਮੁਐ ਸੇਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵ ਨੁਪੁਨੀਤ। ੧੦॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੁਥਾਇ ਅਠੀ ਗਣਇ
 ਕੁਮਰੀਆ। ਨਨਕ ਸੋਈ ਉਧਾਰੇ ਜਿਨ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ। ੧੧॥ ਸੁਤ ਕੇ ਸੁਖੀ ਸ
 ਵਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੇ। ਪ੍ਰੇਮਾ ਵਛੋਤ ਧਣੀ ਅਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਛਵੀਨੀ।
 ॥੧੨॥ ਸੁਤ ਕੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਭੂਠੀ ਕਾਹਣੇ। ਨਨਕ ਸੇ ਜਗੰਨ ਜਿਹ ਸਨਾ
 ਨ ਮੁਠਿ ਚਾਹਣੇ। ੧੩॥ ਅੰਗ ਤਿਸ ਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਭਣੇ ਦੁਰੇ ਨਗਰ ਗੰਧੁਬ।
 ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਮਰਾਧਿ ਅਨਨਕ ਅਨਿਤ ਨਿਛਾ। ੧੪॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬੁ
 ਧੁਸੰ ਮੁਖ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ। ਜਿਸ ਹਿਉ ਧਾਰੇ ਨਨਕ ਸੇ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣ ਤਰੁ
 ॥੧੫॥ ਦੁਜੀ ਢੋਰਿ ਕੁਵਟ ਕੀ ਏਕ ਸਸਿ ਉਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਦੁਜੈ ਭਵੀਨ ਨ
 ਕਵਹਣਿ ਲੁਕੰਦ ਕੀ ਜਾਇ। ੧੬॥ ਤਿਹਟ ਕੇ ਬਾਜਾਰ ਸਚੁ ਦਾਕਰ ਨੇਵ
 ਦਜਾਹਿ ਆਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਥਾਇ ਅਸੇ ਸਚ ਕੇ ਪਾਸਗ। ੧੭॥ ਪੰਥ ਪ੍ਰੇਮੁ
 ਨਜਣਈ ਭੁਲੀ ਠਿਕੈ ਗਵਾਹਿ। ਨਨਕ ਹਰਿ ਵਿਸਾਇ ਕੋ ਪਉਦੇ ਨਗਰਿ ਅੰਧਾਰਿ
 ॥੧੮॥ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਮੰਗੈ ਮਦੰ ਮਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਰੀ। ੧੯॥ ਰਿਚ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਭੂਰੀ ਦੋਜਿ ਚਹੁ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਲੁ। ਸਬਦੁ ਅ
 ਖੁਬਾਬ ਨਨਕ ਖਾਰਿ ਖਰਾਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲਾ। ੨੦॥ ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦ ਕੇ ਜੇ ਲੁਧੰ ਪਿੰਨ

ਸਾਂਵੀਤੀ। ਤਿਨਿਜਕਈਆਪਦੈ। ਨਾਹ। ਸੁਸਾਣਦੇ। ॥ ੨੧ ॥ ਸਜਦੁਸ
 ਚਪਾਤਿਸਾਹੁਸਿਰਿਸਾਹਾਂਦੇਸਾਹੁ। ਜਿਸੁਪਾਸਿਬਾਰਿਰਿਅਸੇ। ਜਿਸੇ
 ਸਭਨਕਾਵੇਸਾਹੁ। ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਹਕੀਤਾਜਾਤਿਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋਗੁਕੀਤੀ। ਮੈ
 ਨਿਗੁਣਾਇਆਰੇਕੋਗੁਣਨਾਹੀਆਪੇਤਹੁਪੈਓਈ। ਤਹਸੁਪਾਇਆਮਿਤਾ
 ਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰੁਸਜਣੁ। ਮਿਲਿਆਨਾਨਕਨਮੁਮਿਏਤਾਜੀਵਤਹੁ
 ਮਨੁਬੀਵੈਹਰਿਆ। ॥ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁਦਾਵਣੀਸਹਲਾ ੫ ਬਾਣਵਿਚਿਤਿਨਿਵਸਤੁਪਈਓਸਤੁਸੰਤੋ
 ਵੀਚਰੋ। ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਖਯੋ
 ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ। ਏਹਵਸਤੁਤਜੀਨਾਜ
 ਟੀਨਿਤਾਨਿਤਰਖੁਉਰਧਾਰੋ। ਤਮਸੰਸਾਰੁਚਰਨਯਗਿਤਗੀਐਸੁ
 ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ। ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨੇਰਭਵੇਨ
 ਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਦਕ੍ਰਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣਕਾਦਸ
 ਭੁਆਪੇ। ਸਰਬਗਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਪਾਟਗਹਿਓਬਿਆਪੋ। ਬਾਪ
 ਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੀਗਤਿ। ਸਰਬਕੀਰਖਕਹੈਅਪੇਜ
 ਪਤਿ। ਅਥਨਾਸੀਅਬਗਤਾਪੇਆਪਿਉਤਪਤਿ। ਏਕੈਤ੍ਰੀਏਕੈਅਤ
 ਨਾਨੀਤੁਮਭਾਤਿ। ਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਗਵਹੁ। ਕਉਨੁਹੈਕਹੈਬੀਚਗੁਜਾ
 ਤਾਪਤਹੈਸੁਬਪ੍ਰਾਨਕੋਆਸਾਰੁ। ਜਨਨਨਕੁਰਗਤੁਦਸੀਤੁਭਿਧੁਸਨ
 ਮਸਰਿ। ਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ। ਹੰਕਿਬਾਥਿਬਾਥਿਬਾਥਿਬਾਥਿਸਦ
 ਬਲਿਹਾਰੀ। ॥ ੧ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਸਾਰਿ। ਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਾਗਿਪੈਰੇਗਿ

ਪ੍ਰੇਮਪਰਸਪਰਪਾਤੀਆਪਨੋਭਾਵਨੁਕਰਮੰਤਿਨਦੁਸਰੋਧਗਿਓਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭੋਏਕੇਨਿਮਖਤੁਪਾਗੇਅਨਨਾਹੀਸਮਸਾਗਿਉਜੀਅਗੋਨੇਰਮਭਿਅਕੋ
 ਟਪਗਛਤਜਾਹਿਨਾਹੀਏਹਾਹੀਗਾਜਨਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਓਏਤ
 ਮਸਮਸਾਗਿਏਕਜੀਹਕੇਆਬਖਾਨੈਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸੁ
 ਬਭਿਹਾਗੇ॥੨॥ਸਗਛਭਵਨਧਾਏਕਥੇਕੀਏਬਿਸੁਆਗੇਪੂਰਿਗਹਿਓ
 ਸੁਖਮਹਿਅਪੋਤੈਨਿਰਾਗੇਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅੰਤਪਾਗੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿਬਾਗੇ॥
 ਸਗਛਕੋਦਾਤਾਏਕੈਅਲਖਮੁਰਾਗੇਆਪਹੀਧਾਰਨਧਾਗੇਕੁਦਗਤਿਏ
 ਵਿਖਾਗੇਬਰਨੁਚੰਗਨੁਨਾਹੀਮੁਖਨਮਸਾਗੇਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਓ
 ਏਮਸਮਸਾਗਿਏਕਜੀਹਕੇਆਬਖਾਨੈਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬ
 ਭਿਸਦਬਭਿਹਾਗੇ॥੩॥ਸਗਛਗੁਣਨਿਧਾਨੀਕੀਮਤਿਨਗੀਅਨੰਧਿਆਨੀ॥
 ਭੁੰਦੇਓਚੋਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋਥਾਨੀਮਨਧਨਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨਾਏਕੈਸੁਤਿਚੈਜਾਨਾ॥
 ਕਣਓਪਮਾਏਓਬਡੇਤੇਬਡਾਨਾਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੋਭੇਓਅਲਖਅਪਾਰ
 ਦੇਓਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਗਬਕੋਧਾਨੀਜਨਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਓ
 ਏਮਸਮਸਾਗਿਏਕਜੀਹਕੇਆਬਖਾਨੈਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬ
 ਭਿਸਦਬਭਿਹਾਗੇ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਅਛਛਪੂਰਨਅਬਿਨਾ
 ਸੀਹਰਖਵੰਤਅਨੰਤਰੂਪਨਿਰਮਲਬਿਗਾਸੀਗੁਣਗਾਵਹਿਬੇਅੰਤ
 ਅੰਤੁਇਕੁਤਿਭੁਨਹੀਪਾਸੀਜਾਕਉਰੋਹੀਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨੁਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿ
 ਅਲਾਸੀਧੰਨਿਧੰਨਤੇਧੰਨਿਜਨਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਗਰਿਭਖਓਹਾਰਿ
 ਗੁਨਨਾਨਕਾਜੀਨਪਰਸਿਅਉਸਿਜਨਮਮਰਣਦੁਖੇਰਹਿਓ॥੫॥
 ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਭਲੀਐਦੁਸਰਾਨਾਨਾਵਰੂਪੁ
 ਗੁਪਓਰਾਤਨੁਸੁਣੀਐਅਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕੋਨਮੁਲੈਤਮਨੈਸਭੇਸੁਖ
 ਪਏਜਿਹਰਸਨਚਾਖਿਓਤੇਹਜਾਨਤਿਪਤਿਅਘਾਏਜਿਹਰਾਕੁਰੁ
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਸਤਸੰਗਤਿਤਿਹਾਪਿਆਗੁਹਰਿਗੁਨਨਾਨਕਾਜੀਨਪਰਸਿ
 ਓਰਿਨਸਭਕੁਲਕੀਓਓਧਾਗੇ॥੬॥ਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਣੁਸਚੁਸਚੇਪਦ

ਧਰਿਓ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸੁਦੁਤਪਵ ਸੁਕਾਰਿਓ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓ
 ਸਾਰੁਆਪਿ ਅਭੁਲ ਨਭੁਲ ਓਰਤਨ ਨਾਮੁ ਪਾਰਕੀ ਮਨਹ ਪਵੈ ਅਮੁ
 ਲਓ ਜੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਧੇ ਓਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖਤਿ ਤਦੁ ਪਾਏਹਾਰਿ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਾ ਜੇਨ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਅਏ ॥ ੭ ॥ ਕਵਨ ਜੋ ਗੁਕਵਨ
 ਗਿਆਨ ਪਿਆਨੁ ਕਵਨਾ ਬਿਧਿ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰੀਐ ਗਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀ
 ਸਕੋਰਿ ਤਿਹੁ ਕੀ ਮਨ ਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵ ਸਨਕਾ ਦੇਵ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ
 ਪਾਏ ॥ ਅਗਨੁ ਗਹਿਓ ਨੀਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸੁਬਗਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਈ
 ਸਿਲ ਕਵਯਾ ਬਿਪ੍ਰਾਰਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਤਗਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਾ ਜੀਨ ਪਰ
 ਸਿਓ ਤੇਇ ਤਉ ਤਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਓ ਜਾਚਕ
 ਇਕੁ ਸਰਨਾ ਮਿਥੈ ਦਨੁ ਸੰਤਰੇ ਨ ਜੋਹ ਲਗਿ ਰਵਜ ਲੁਤਗਨਾ ਬਿਨਤਿ
 ਕਰਉ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨਹੁ ਜੇਠਾ ਕੁਰੁਭਾਏ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉਭਗ
 ਤਿ ਦੇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਏ ॥ ਬਾਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਿਅਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲੇਉਯੀ
 ਇਕਨਾ ਮਧਰਮਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੯ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ੍ਰਾ ਮਾਲਾ ੫
 ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਧਰ
 ਤਤੁ ਮਤਹਾਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋ
 ਬਨਹੁ ਪਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤਾ ਬਿਕਲ ਬਡੈ ਆਰੀ ਮਾਨੀ ॥
 ਪਰਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦਨਾ ਰਨਿ ਦਾਯਾ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਰਿਤਨੀ ॥
 ਬਲਬੰਚ ਛਾਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਤਿ
 ਪਰਮ ਦਇਆ ਸੁਚਿਰਨ ਸ੍ਰਿਅਾਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇਦਾਨੀ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰ
 ਨ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਗਾਥ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ
 ਸਰਨ ਮਨ ਮੋਹ ਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪਾ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮ
 ਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਝ ਹਸਮੁ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤਿ ਜਨਾਨ

ਸੰਗਤਿ ਭਗਤ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿ ਭਰਤ ਪਉ ॥ ਭੁਰਤ ਪਗੀ ਚ ਸਾ ਪਉ ਸਿ ਮਰਨੁ ਗਾਮਨ
 ਮਾਨਸ ਸੰਗੇ ਪਉ ॥ ਚੰਦੁ ਕੇ ਜ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮ ਕਰਾ ਦੁਖੁ ਭੰ
 ਚੁ ਸਿਖਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭੁਰਤ ਨ ਕਰਾ ਮਰਗੇ ਅਤਮਾ ਸਿਉ ਰਹਿ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥
 ਸੰਕਰੇਤ ਕੇਤਰਾਨਾ ਨਾਮੁ ਭੁਰਤ ਦੇਹ ਸਵਾਹਿਧਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ
 ਸੁਖੁ ਭੰਡ ਸੰਕਟ ਕਾਟੀ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਸਾਤ ਪੰਤ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧ ਪੁਰੁਣ
 ਨੀਸਰੁ ਸੁਝ ਪਗੀ ॥ ਬਰਧ ਮਾਨ ਹੋਵਤਾ ਦਿਨੁ ਪੁਤਾ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਾਟਿ ਬਿਖੰ
 ਮਜਗੀ ॥ ਗੇਗੁਣੀ ਟਟੀ ਨਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮਾ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਪਗੀ ॥
 ਕੁਗਾਹਿ ਲੇਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇਧਿ ਨ ਕ ਕਾਟਿ ਭਰੰ ਮਭਗੀ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥
 ਮੇਨ ਮੁਸਾਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤ ਬਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਪਨਾ ਸੰਪਤ
 ਚੰਦੁ ਬੰਧ ਸੰਗਿ ਭੁਰਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਮਤ ਪੁਪਨਾ ॥ ਸੁਤ ਬਾਨਿਤਾ ਸਾਜ
 ਨ ਸੁਖ ਬੰਧ ਪਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਾਢਿ ਓ ਸੁਪਨਾ ॥ ਬੋਏ ਓ ਬੀਜੁ ਮਹਾਂ ਮਾਮੀ
 ਕੁਰਬੀਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਪਨਾ ॥ ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾ ਪਸਾਰੇ ਮੁਖਾ ਨਿਰਖਤ ਭੰਡ
 ਕੁਗਾਹਿ ਭੁਖ ਭੁਖ ਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾ ਲਦਾਇਆ ਲਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਕ ਜਗੁ
 ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਹ ਨ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਰਤ
 ਰੁਗਾਹੁ ॥ ਛਤਨ ਪਤਨ ਚਵਰਨ ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਹਿਦੈ ਨਾ ਬਿਚਾਰੁ ॥
 ਗਨ ਅਸਨ ਗਜ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਛਿਨ ਮਹਿਤਿ ਆਗਤ ਨ ਗਾ ਸਿਧਾਰੁ ॥ ਸੁ
 ਨ ਬੀਰਨ ਮੀਰਨ ਖਾਨ ਮਸੰਗਿ ਨ ਕੋਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰੁ ॥ ਕੋਟ ਨ ਓਟ ਨ
 ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੇਉ ਕਰਣੁ ॥ ਮਿਰਤੁ ਪੁਰੁ ਕਾਠਿ ਤਸਾਜ
 ਨ ਸਖਾਉ ਲਟਤ ਜਾਤ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਪੁਰਖ ਪੁਰ
 ਪੁਰਾਨ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਸਿਮਰੁ ਮਗ ਮਾਪਾਰੁ ॥ ਸੀਪਤਿ ਨਾ ਬਸਗੀ
 ਨਾ ਕਜ ਨ ਹੇਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਤਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਪਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ
 ਮਗ ਜੋਹ ਨ ਤੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇਲੇ ਲੇਪਾਗੀ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ
 ਤਪੁ ਤੇਲੇ ਰਖੀ ਨਿਗਾਹੀ ॥ ਪਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕੁਰਕ ਮਾਵਨ ਇਹ ਬਿਧਿਕ
 ਰਤ ਅਉਧਤ ਨੇਜਾਗੀ ॥ ਸ਼ਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸੁਚੇਨੇ ਮਾਰੰ ਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗ

ਭਾਖੇਧਿਹਾਗੀ। ਪਸੁਪੰਖੀ। ਥਿਰਖਾਸਾਥਾਵਰਬਤੁਥਾਥਾਜੋਨੇਤੁਅੰਥ
ਆਤੇਤਗੀ। ਥਿਨੁਪਤੁਚਸਾਨਤੁ। ਨਹੀਸੇਮਾਰੇਓਦੀਨਾਨਾਥਪੁਨਪਾਤੇਸ
ਗੀ। ਖਾਨਪਾਨਸੀਠਰਸਕੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਚੇਤਕਤਖਾਗੀ। ਨਨਕਸੰਤ
ਨਸੀਗੇਉਧਰੇਚੋਰਮਾਏਆਮਗਨਚਲੇਸਭਰਾਗੀ॥੬॥੧੫॥ ਥੁਰਮ
ਦਿਕਾਸੇਵਛੰਦਮੁਨੀਸੁਰਰਸਕੇਰਸਾਕੇਰਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤਾ। ਇੰਦੁਤੁ
ਨੰਦੁਖੇਜਤੇਹੋਰਖਧਗਨੇਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤਾ। ਸਿਧਮਨੁਖਦੇ
ਵਅਹੁਦਾਨਵਾਇਕੁਤਿਉਤਾਰੋਮਰਮੁਨਪਾਵਤਾ। ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤੇਪ੍ਰੇਮ
ਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੇਦਰਸੇਸਮਾਵਤਾ। ਤੇਸਾਹਿਤਿਆਗੇਆਨਖਦੇ
ਜਾਚਰਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਤਪਾਸੇਜਾਵਤਾ। ਰੇਮਨੁਜਸਿਮਰਿਸੁ
ਖਦਤਾਨਨਕਦਾਸਤੁਣਾਹੇਸਮਣਾਵਤਾ॥੭॥੧੬॥ ਮਾਇਆਗੇਤ
ਗੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮਮੇਹਕੇਕੁਪੀਗੁਬਾਰੇਪਾਰਿਓਤੈ। ਏਤਾਗਥੁਅਕਸਨ
ਮਾਵਤਾਬਿਸਟਅਸ੍ਰਾਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭਰਿਓਤੈ। ਦਹਾਦਿਸੇਧਾਏਮਰੁ
ਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀਲੀਆਗੇਆਨਹਰਿਓਤੈ। ਜੋਬਨਬੀਤੇਜਗੇ
ਗੁਗੁਲਿਓਜਮਦੁਤਨੰਨੁਮਿਰਤੁਮਰਿਓਤੈ। ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨ
ਕਰੁੰਚਤਸਾਸਨਦੁਖਗਰਤਿਗਾਰਿਓਤੈ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰੇਸੇਜਨ
ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਆਪਿਕਰਿਓਤੈ॥੮॥੧੭॥ ਗੁਣਸਮੂਹਧੁਲਾ
ਠਮਨੇਰਥਪੁਰਨਤੋਣੀਆਸਹਮਾਗੀ। ਅਉਖਦਮੰਤਰੰਤਪਰਦੁਲ
ਸਰਬਰੋਗਖੰਡਨਗੁਣਕਾਗੀ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਗਰਿਸਨਾਥਿਨਾਏ
ਜਾਇਹਰਿਨਾਮਉਚਾਰੀ। ਏਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨੁਚਕਿਰਿਆਚਰਣ
ਮਠਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਧਾਗੀ। ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪਜੀਅਧਨਾਹੁਰੁ
ਅਧਾਗੀ। ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਦੇਖੇ
॥੯॥੧੮॥ ਆਵਧਕਾਟਿਓਨਿਜਾਤਪ੍ਰੇਮਸਚਰਨਕਮਭਾਗੀ॥੧੯॥
ਨਬਧਿਓਨਿਜਾਤਾਬਿਧੇਸਨਦਰਸਮਾਗੀ। ਪਾਵਕਜਰਿਓਨਿਜਾਤਗੀ
ਜਨਪੁਰੰਦਰਾਗੀ। ਨੀਹੁਨਸਾਕਸਿਬੇਰਿਚਲਾਹਿਹਰਿਪਥਪਾਗੀ॥੨੦॥

ਰਗਦਿਖਅਪਮੇਰਾਏਰੇਹਰਿਨਾਮਕਾਗੇ॥੧॥੧॥੧੬॥ਉਦਮੁਕਾਰੇ
 ਲਾਗੇਬਹੁਰਾਂਤੀਇਦਰਾਰੇਅਨਿਕਸਾਸਕਬਹੁਖਟੁਆਭਿਸਮਲਗਾ
 ਏਤੀਰਬਬਹੁਤਮਤੇਸੁਖਮਦੇਹਈਧਾਰਿਬਹੁਜਟੁਆਭਿਨੁਹਾਰੇਭਜਨ
 ਸਗਬਹੁਖਪਾਵਤਾਜੇਉਪੇਅਬਦਾਇਸੁਤੇਕੋਹਟੁਆਪੁਜਾਚਕੁਕ
 ਕੁਸੇਮਪਾਕਾਅਨਿਕਭਾਂਤੇਬਟਾਰੇਕਾਰਿਬਟੁਆ॥੧॥੧॥੨॥੨੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਸਵਯੇਮਹਤਪਹਲੇਕੇ ੧ ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆਇਬਰਦਤਾ
 ॥ਸੰਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾਤਾਸੁਚਰਨਲੇਰਿਦੈਬਸਾਵਉ॥
 ਤਉਪਰਮਗੁਰੁਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਗਾਵਉਗੁਨਪਰਮਗੁਰੁਸੁਖ
 ਸਗਰਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬਦਸਰੇ॥ਗਾਵਹਿਗੰਤੀਘੀਰਮਤਿਸਾਗਰ
 ਜੇਗੀਜੰਗਮਧਿਆਨੁਧਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇਦ੍ਰੁਦਭਗਤਪ੍ਰਭਾਦੇਕਅਤ
 ਮਹਾਸੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਾਬਿਕਯਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਗੁਜੋਗ
 ਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੨॥ਗਾਵਹਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਤਿਜੋਗੇਸੁਰਤਰਿਸੁਪੁਰਨ
 ਸਰਬਕਲਾ॥ਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਅਧਿਧਾਏਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿਅਛੁਤ
 ਛੁਤਾ॥ਗਾਵਉਗੁਣਧੇਮਅਟਲਮੰਤ੍ਰਏਭਗਤਿਭਾਇਰਸੁਜਾਣਿਓ॥
 ਕਾਬਿਕਯਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਗੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੩॥
 ਗਾਵਹਿਕਪਿਲਾਦਅਾਦਿਜੋਗੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਵਤਾਰਵਗੇ॥ਗਾਵੈ
 ਜਮਦਗਨਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰਕਰਕੁਟਾਰਗਪੁਤੇਜੁਹਾਰਿਓ॥ਉਧੈਅਕੁ
 ਤਥੇਦਹੁਗੁਣਗਾਵੈਸਰਬਤਮੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਾਬਿਕਯਸੁਜਸੁਗਾ
 ਵਉਗੁਰਨਾਨਕਗੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੪॥ਗਾਵਹਿਗੁਣਬਰਨਚ
 ਰਿਖਟਦਰਸਨਧ੍ਰੁਮਾਦਿਕਸਿਮਰੰਬਿਗੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਸੇਸੁਸਹਸਜਿ
 ਤਥਾਰਸਅਾਦਿਅੰਤਿਵਿਦਲਾਗਿਧੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਮਹਾਦੇਉਥੈਗਾਗੀ
 ਜਿਨਿਧਿਆਨੁਨਿਰੰਤਰਜਾਣਿਓ॥ਕਾਬਿਕਯਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕ

ਗੁਰੂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਮਾਣਿ ਆਇ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮਾਣਿ ਆਇ ॥ ਬਿਸੇਖਿ ਨਿਰੰਗੁਰੁ
ਤਰਿ ਸਿਸਾਟੇ ਸਗਲ ਉਪਗੰਨ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਆਇ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਕਾਇਆ ਦੇ ਜਨ ਕਾ ਦੇ ਜੁਗ ਹਰਿ ॥ ਪੰਨੇ ਪੰਨੇ ਗੁਰੂ ਪੰਨੇ ਜਨ ਮੁਸਕਰਾ
ਕੁਭੇ ਜਗਿ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਜੈ ਕਾਰ ਧੁਨੇ ਕਾ ਬਿਜਨ ਕਲਾਵ ਕਾ ਆਇ ॥
ਨਾਮ ਸਿਕਾਨ ਨ ਕਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮਾਣਿ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਮਾਣਿ
ਛਾਇ ਬਿਬਿਧਾ ਵਨ ਭਾਇ ॥ ਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿ ਆਗੁ ਮੁਖਿ ਸੁਕਾ
ਓ ॥ ਦੁਆਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਹਾਰਿ ਕੰ ਸੁਕਿਰ ਤਾਰੁ ਕੀ ਓ ॥ ਚੰਗੇ ਸੇਵਕ
ਜੁਅਭੈ ਭਗਤ ਹਜਨ ਦੀ ॥ ਕਲਾ ਜੁਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨ ਕਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦਾ
ਕੁਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੇ ਹੁਮਾ
ਓ ॥ ੭ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਭ ਗਤ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿਓ ਚਨਾ ॥ ਨਾਮ ਭਾ
ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮਝੇ ਚਨਾ ॥ ਭਗਤੁ ਬੇਇ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸਾਜੇ
ਮੰਗੁ ਮਾਣੇ ॥ ਜੋ ਗਾਇਆ ਨਿਗੁਗਿ ਅਨੰ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਗਜਾਣੇ
ਸੁਖ ਦੇਵ ਪਰੀਖਤ ਗੁਣ ਗਵੈ ਗੋਤ ਮਾਗਿ ਬਿਜ ਸੁਗਾਇ ॥ ਕਾਥੇ ਕਲ
ਜ ਸੁਨ ਨ ਕਗੁਰੂ ਨਿਤ ਵਤ ਨੁ ਜਾਗੇ ਛਾਇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਗਤ ਨਾਗਾ ਦੇ ਭੁਯੰਗ ਮਾ ॥ ਮਤ ਦੇ ਉਗੁਣ ਗਵੈ ਸਦਾ ਜੋ ਗੀਤ ਜੀ ਗਾ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬਿਅਸਾ ਜਿਨਿ ਬੇਦਾ ਬਿਅਕ ਕਲ ਬੀਚਾਰਿਆ
ਮਾ ਗੁਣ ਉਚ ਗੈ ਜੀ ਨਿਹਕ ਮਿਸ ਭਾ ਸਿਸਾਟਿ ਸਵਾਗਿਆ ॥ ਭਾਮ
ਰੂਪੁ ਰਾਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਨਾ
ਗੁਰੂ ਸਾਜ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਮਾਣਿ ਆਇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵਨ ਖਪੰਨੇ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਾਧਤਾ ਗੁਣ ਗਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰ ਦੇਵ ਕਾਇ ॥ ਗੁਣ
ਦੇ ਬਾਰਿ ਗਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਿ ਬਸੰਤ ॥ ਭਗਤ ਗੁਣ ਉਚ ਗੈ ਸਦਾ
ਸੰਗਿ ਰਹੰਤ ॥ ਦੁਰਬ ਪਰੁ ਉਅੰਗੇ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜ ਸੁਗਾਇ ॥
ਕਾਥੇ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਨ ਨ ਕਗੁਰੂ ਪਾਇ ਪਾਇ ਸਾਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਅਤਮਰਤਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਚਲਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੇ ਪੈਤਰੈ ਗੁਰੁ ਜਗਤਾ ਛੇਰਣ ਸੀਹ ਅੰਗਰੁ ਉਗਰੁ ਜੀਉ
ਣ ਕਰੈ ॥ ੫ ॥ ਸਦਾ ਅਕ ਖਾਇ ਵਰੈ ਤੇ ਕਰਨ ਸਿਉ ਏਛਾ ਚਾਰਹੀ ਦੁਸਰ
ਪੁਰ ਜੀਉ ਨੇ ਵੇਖ ਵੇਕ ਸੁਖਿ ਮਲ ਬੀਚਾਰਹੀ ॥ ਏਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿ ਓਸਿ ਸਬਦਿ
ਲਖਾ ਬਿਰਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਿਚਿ ਓਕੈ ਗਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰੁ
ਮੁਖ ਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇ ਓਸ ਤੁਸੀਂ ਤੋ ਪੁਰਾਹ ਜੀ ਲਾਇ ਓ ॥ ਧਰਿ ਪਰ ਸਿਰਿ ਕਲੁ ਸਮੁ
ਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯ ਓ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇ ਓਗਰਿ ਗੁਰੁ
ਦਰਖਿ ਦੀਓ ॥ ਗਰਲ ਨਾ ਸੁਤ ਨਿਨ ਠਯੋ ਅਸਿਉ ਅੰਤ ਰੰਗਤਿ ਪੀਓ ॥ ਰਿਦਿ
ਗਾ ਸੁਜਾਗੈ ਓ ਅਲਖ ਕਾ ਲਿਧੀ ਜੁਗਤਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮੁ
ਹ ਵਿਓਸਾ ਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਾਰੀ ॥ ਉਦਰ ਉਚਿਤ ਦਾਰ ਦਹਰਨਾ ਪੇਖੈ ਓਹ ਕਲਾ ਮ
ਤੁਸਨਾ ॥ ਸਦਾ ਗੰਗਾ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚੈ ਜੇ ਸੁਜੰ ਪਉਲਾ ਯੇਰ ਸਨਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ
ਅਉਖ ਦੁਨਾ ਮੁਆਧਾ ॥ ਅਰੁਨਾ ਮੁਸਾਧਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾ ਦੁਨੈ
ਗੰਗਿ ਰਤ ਉਨਾ ਅਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਖਿ ਨਹ ਬੀਤੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰ ਸੁਜੰ ਪਾਇ
ਸਤੁ ਪੁਰਾਇ ਓਗਵੇ ਲੋਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰ ਸਿਐ ਗੁਰੁ ਕੈ ਅਰਸਾ ਰੇ ਮਾਨੁ
ਇ ॥ ੮ ॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਏਸ ਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਰਾਓ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਤੁਸੈ ॥ ਸਚੁ ਪਾਇ ਓਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੀਤੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚੁ
ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਾ ਬਿਜਨ ਕਥਾ ਬਖਾਣੁ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰ ਸਿਐ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨ
ਮੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ੯ ॥ ਅਮਿ ਅਦਿ ਸਦਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਪਪਾਸ ਕਾ
॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੁਲੇ ਭੁਯੈ ਹੁਦ ਸਿਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ
ਸੰਸਾਰ ਹਥੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਓਨਿ ਧਿਦਗੀ ਅਉ ਜਨ ਮਹਾ ਕਾਥਾ ਪੈਵੈ
ਸੁਕਤੁ ਲਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਅਹਿਨਿ ਸਿਸਾਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰ ਸਿਐ
ਗੁਰੁ ਕੈ ਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਵਰੇ ਮਹਾਤੀ ਜੇ ਕੇ॥ ੨ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਾ ਸਾਰਾ ਜਾ ਕਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ
ਅਛਰ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਜੇ ਨਿਰਗਤ ਭਵ ਜਲ ਤਰੇ ਸਿਮਰਤੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ॥
ਤਿਤੁ ਨ ਮੰਗਿ ਕੁਨਾਨ ਕੁਨਾਨੁ ਭਾਖੈ ਜਨ ਸੁਖ ਸਿਧੀ॥ ਕਵਿ ਜਨਕ ਬਾਸੁ
ਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰ ਦਾਸ ਬਿਸਤ ਗੀਯਾ॥ ਕੀਰਤਿ ਗਵਿ ਕਿਰਾਣਿ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਾਖਤ ਰੇ ਵਰ ਮਉ ਲਾਸਗਾ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਣ ਤਿਪੁ ਬਿਅਗੁ ਪਛਮਿ
ਜੋ ਜੇ ਕਾ ਰੁਜ ਪਾ ਬਿਨਗਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਗਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਖ ਉਠਿ ਲਾਇ ਗੰਗਾ ਪਸ਼ੂ
ਸਿਧੀਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਰੁ ਭਗਤ ਭਵਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ
ਫੁਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਗੁ ਕਿਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ
ਯਾ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨੇਖੜ ਅਵਰਧੁ ਮੰਡਲ ਨਰ ਦਾਦੇ ਪ੍ਰਯਾਣਾ ਦੇਵਗਾ॥ ਸਸੀਅ
ਗੁਰੁ ਸੁਰੁ ਨਾਮੁ ਉਤਾਸਾ॥ ਸੋਲ ਭੋ ਅਜਿ ਨੇਉ ਪਾਰਿਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਰੁ
ਭਗਤ ਭਵਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ॥ ੨॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿ
ਮਰਿ ਨ ਉਨਾ ਬਨਿ ਗੰਗ ਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾ ਦਿਸ ਮੁਧਾਰਿਆ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਹਸਿ ਸ
ਬੁਧ ਜਿ ਤੁਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀ ਕਿਭਵ ਜਲੁ ਤਰਿਆ॥ ਉਧਰਿ ਨ ਕੁਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨ
ਮਕਠਿ ਕਈਰ ਕਿਲਾਵਿਖ ਹਰਿਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਰੁ ਭਗਤ ਭਵਤਾਰਣੁ
ਫੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ॥ ੩॥ ਤਿਤੁ ਨ ਮਿਲਾ ਗਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧਿ
ਅਵਰਿ ਜਤੀਤ ਪੀਸਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇ ਉਪਤਾ
ਮਚਰਣ ਚਿਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ॥ ਤਿਤੁ ਨ ਮਿਗੁ ਗੁੰਭੀ ਗਗੁ ਅਮਤਿ ਸਤ
ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਿਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਰੁ ਭਗਤ ਭਵਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾ
ਸਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ॥ ੪॥ ਨਾਮ ਕਿਤੇ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਦਿ ਕਵਿ ਸੁਰਤ ਰਸਾਖਰਾ॥
ਉਤਰਿ ਦਖਣ ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ਪਸਰ ਮਿਜ ਸੁਭਾਖਾ॥ ਜਨਮੁ ਤਇਹੁ ਸਕਾਯੁ
ਜਿਤੁ ਨ ਮੁਹਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ॥ ਸੁਰਿ ਨਗਣ ਗੰਧ ਬਢਿ ਅਵਰ ਸਨਾਸਾਸੈ॥
ਭਲਾ ਉਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇਜੈ॥ ਤਨੈ ਕਲ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪਾਅਰਿ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਤਾਰਣੁ
ਭਉਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤੋ ਪਾਇਚਿ॥ ੫॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਰਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀ ਸਾਮਰੁ

ਸਾਧਿਕਸਿਧਨਗਾਨਮਿਦੀਤ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਪਾਰੇਜੀਤਨਾਮੁਸਮਾਧਿਕੰਗਖੋਗਸਮਾਨ
ਸਾਗੇਨਾਮੁਸਰੋਮਣਿਸਰਬੋਮੇਰਗਤਰੋਭਿਵਧਾਗਿਸਿਈਨਾਮੁਪਦਾਤੁਮ
ਗੁਰਤੁਸਿਦੀਓਕਰਤਾਗਿ॥੬॥ਸਾਤ੍ਰੇਸੁਰੋਬਥਵੰਤੁਸਤਭਾਇਸੰਬੰਧਿ
ਗੁਰੁਅਮਤੇਨਿਰੋਵੇਰਿਠੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਗੁਰੁਪਦਵਲੁਪੁਜਾਸੇਤਿਬੈਰੁਠੇਠੇ
॥ਪਰਸਾਰਿਸੰਤਾਪਿਅਗੁਜਿਹਕਰਤਾਰਾਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖਪਾਰ
ਅਮਰਿਗੁਰੰਕੀਤੇਜੋਗੁ॥੭॥ਨਾਮੁਨਾਵਣੁਨਾਮੁਰਸੁਖਲੁਅਗੁਰੇਜਨੁ
ਰਸੁਸਦਾਰਯਮੁਖਿਮਿਸਟਥਾਣੀ॥ਧੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪਦਾਰ
ਤਿਅਗਮਜਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੁਧਸਮੁਧੇਪਯਓਨਾਮੁਨਿਵਸੁ॥ਸਕਅਗੁਰੁ
ਕਲਚਰੇਗੁਰਪਰਸਿਓਅਮਰਪੁਗਾਸੁ॥੮॥ਥਾਰਿਜੁਕਾਰਿਦੋਜੈਸਿੰਧੁ
ਖਮੁਖਜੋਵੈ॥ਧੋਵਸੈਥਾਂਵਾਂਗਿਜੋਤੀਨਿਓਕੀਤਰਸੇਜੈ॥ਰਿਦੈਥੈਅਕੰਧ
ਸੇਇਸੁਤਿਨਤੀਜਾਤਓ॥ਮੁਖਪੁਰਗਤੇਓਚਰੇਅਮਰਗੁਰੁਇਤੁਰਿਜ
॥ਅਸਤਾਕੀਨੀਸਾਨੁਸਚਉਕਰਮੁਕਲਜੈਕੁਕਾਰਿਧਾਇਅਉਧਾਪਰਸੰਧੁ
ਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਰਬਾਇਛਾਤਿਨਿਪਾਓ॥੯॥ਚਰਨਤਪਰਸੰਧੁ
ਨਗੁਰਅਮਰਪਵਣਰਯਾ॥ਥਤਪਰਸਕਿਯਥਤਥਲਗਾਰਿਗੁਰਅਮਰਪ
ਜੀਤਪਰਸਕੀਮਥਜੀਗੁਰਅਮਰੁਤਾਣਿਜੈ॥ਨੈਦਤਪਰਸਕਯਥੈਦਰੁ
ਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ਸੁਵਣਤਪਰਸਕਿਅਥਸੁਵਣਗੁਰਅਮਰੁਸੁਣਿਜੈ॥ਸਕੁ
ਸੁਗੀਉਜਿਤੁਹੀਅਥਸੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ਸਕਯਥਸੁਗੀ
ਜਲਪੁਭਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤਾ॥੧੦॥ਤਿਨਰਦੁਖਨੀਕੁਮਰਿ
ਗਨਿਧਨਨਤੁਕਯੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੇਕੁਨਤੁਪੁਅਤਿਨਰਸੇਅੰਤਭਯੀਅਹਿ
ਤਿਨਰਸੇਵਨਤੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ॥ਤਿਨਰਦੁਖਦਿਥਯੀ
ਤਿਨਰਉਥਪਿਥਿਥਪਹਿ॥ਸੁਖੁਲਹਾਰਿਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿਭੈਪਟੁਯੀ
ਮਧਿਤਿਹਾ॥ਸਕਯਥਤਿਨਗਜਲਪੁਭਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸੁਪੁਸੰਨੁਜਿਹਮ
॥ਤੇਪਦਿਅਉਇਕੁਮਾਨਿਧਾਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓਨੈਦਥਦੈ
ਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਰੁਧਾਇਨਜਾਣਿਓ॥ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਾਖਿਇਕੁਇਕੁ

ਸਾਏ ਕੁਮਾਰ ਪੰਜੋ ਸੋਧੁ ਪੈਤੀ ਸਨਖੀਣਉ ॥ ਏਕਹੁ ਜੇ ਕੁਪੁਲਖਤੁ ਅ
 ਭੁਇ ਕੁਏ ਕੁਏ ਗਨਿ ਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਜਾਣੁ ਪੁਛੈ ਤੁਏ ਕੁਏ ਕੁਏ
 ਕੁਏ ਮਨਿ ਅਉ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇ ਮਾਤੰਗੀ ਜੈ ਦੇਵੀ ਜੇ ਮਤਿ ਨ ਮੈ ਸੰਮਾਣੀ ॥ ਜੀ
 ਮਤਿ ਤਿਲੋਚਨ ਚਿਤੰਤੰਗਤ ਕੰਧੀ ਗੰਗਾਵਾ ॥ ਗੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੁ ਤਿਰਾਮੁ ਜੀਪਤੁ
 ਭਈ ॥ ਅੰਮਗੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਦੇਸ ਗਵੇ ਗੋ ਬੇਦ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿਓ ਭੁਏ ਪੁਏ ਸ
 ਨਤ ਜੀਸੁ ਮਤਿ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ਹੋ ਦੇਖਿ
 ਸੁਖਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਪੁਰ ਮਿਪਤਿ ਕਥਿ
 ਨਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਸੇਧ ਸਾਧਿ ਕਾਸਾਸਾਤਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ
 ਸੁ ਪਰਸੀਐ ਧੰਨੁ ਲਗੀਐ ਪਉ ਮੁਕਤਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਅਭ
 ਯੁਤਿ ਗਉਚੁ ਜਾਗੈ ॥ ਏਕੁ ਬੰਨੀ ਦੁਗਣ ਜੂਤ ਚੁਰੇ ਜਾਸੁ ਮਾਏ ਮਾਨਵਤਿ ॥ ਭ
 ਜੋ ਜਲ ਪਾਪ ਦਬਾਇਤ ਵੇ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੇ ਰੋਮੈ ਲਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੁਖ ਮੁਕਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖ ਦੇ ਰੂਪ ਨ ਕੋ ਸੰਗਹਿ ਅਉ ॥ ਤਾਤੇ ਅੰਗ ਦੁਖ ਹਣਾ ਪ੍ਰਗਾਇ
 ਤ ਸੁਖ ਹਣਾ ਬੇਦ ਗਹਿ ਅਉ ॥ ਤਿਤੁ ਕੁਏ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਅਸਾਨਿ ਦਸੁ
 ਤੁਸੁ ਗੁਣ ਕਵਣ ਵਖਾਣਉ ॥ ਜੇ ਕੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮ ਤੇ ਨ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
 ਏਉ ॥ ਭੀਓ ਬਉ ਬਿਧਾ ਤੈ ਨਿਰਮਲੈ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲਉ ਪਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ
 ਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਰੈ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਤੁਅਪਸਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪਿ ਨਾਇਕ
 ਭਾਧਾਰਿ ਜਗਮਹਿ ਪਰਵਰਿ ਅਉ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਜੋ ਤਿਜਗਮੰ ਰਲੇ ਕਾਰੇ
 ਅਉ ॥ ਜਾਕਹ ਤਹ ਭਗੁ ਪੁਰਸ ਬਦੁ ਦੀਪਕੀ ਦੀਪਾ ਅਉ ॥ ਜੀਹ ਸਿਖਾ ਚਸੰ
 ਰੀਓ ਤੁਹ ਰਿਚਰਣ ਮਿਲਾ ਅਉ ॥ ਨਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਤਾਰੈ ਉ
 ਅੰਗ ਦੁਖ ਦੇ ਸੰਗਿ ਹੁਆ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤਾਹਣ ਤਰਣ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਪਸਰੈ ਤੁਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਛਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖਤੁ
 ॥ ਸਗਣਿ ਪਰਹਿ ਤੇਉ ਬਗਹਿ ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀਐ ਖਹਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇਓ
 ਪੁਰੀਐ ਉਚੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗਉਹੁ ਦਗੀਆਉ ਪਲਕਤੁ ਬੀੜੁ
 ਰੋਮੈ ॥ ਨਨਕ ਕੁਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਤਾਰੈ ਚਿਕੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚੈ ਗੋ ॥ ਗੁਰ

ਅਮਰਦਾਸੁ ਜੀ ਨੇ ਸੇਵੇ ਅਉਤਿਨ ਦੁਖ ਦਾਰੇ ਦੁਪਹਰੇ ਪੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਿ ਚਿਨਸਕਉ ਸਾਧਾ ਚਿਤੁ ॥ ੪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਾਮ ਪਵੈ ਨੀਸਾ ਨੂਤਉ ਕਰਉ ਸਚਿ ॥ ੫ ॥
ਸੇਵਾ ਜਬ ਹੁਦ ਦੇਖੈ ਸੁਤਉ ਸਟਿਨ ਮੁਕਰਤ ਮੁਖੇ ਸੇਵਾ ਅਗਮ ਅਭਰ ॥ ੬ ॥
ਹਉ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੇ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾ ਹਉ ਕਰਉ ॥ ੭ ॥
ਦੁਤੁਰਾਖ ਹਿਤਿ ਵਰਉ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਰੂਧਿ ਮਨੁ ਤਜੈ ॥
ਤਤੁ ਅਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਏਕ ਚਿਤ ॥ ਏਵਯਾਵੈ ਕਾਮ ਕੈਸੈ ॥
ਕੋਪ ਵਲੁ ਉਰੰਤ ਨ ਪਵੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵੇਸੈ ਦੇਸਿ ਪੁਕਾਰੁ ਬੀਜੁ ॥
॥ ਕਾਠਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੇਜਾਏ ਜਿ ਨਿਕਿਫੁ ਕੀ ਅਉ ॥ ਗੁਰਮੇ ॥
ਓਸੇ ਏਥਿ ਪਾਕ ਹੋਸਹ ਜਰੰਗ ਦਹ ਸਨੁ ਦਾ ਅਉ ॥ ੧੯ ॥ ਗਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥
ਲਿਸਾਧ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਰਿਟੇ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀ ਅਹ ਮੁਖ ਹੁਏ ਪੰਡਿਤ ਮੇ ॥
॥ ਬਹੁ ਸੁਏ ਕੁਹਉ ਠੀਕ ਠੀਕ ਨੈਨੁ ਪਰਚਉ ਲਾਇ ਠੀਕ ॥ ਕਹਤਿ ਅਕ ॥
ਸੁਣੀ ਹਰਤ ਕੇ ਖੁਸੀ ਨ ਆਇ ਠੀਕ ॥ ਹਰਨਾ ਮੁਢਾ ਰੰਦੁ ਜੈ ਲਗੇ ਤਿਕੇ ਗੁਦ ॥
ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ਮਿਲਾਇ ਓਥਿ ਪਿਆਜੈ ਉਤਰਾਖ ਹਿਤਿ ਉਦ ॥
॥ ੨੦ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੋ ਅਸਦਿ ਚਾੜ੍ਹਿ ਅਉ ॥ ਸੁਮਧੁ ॥
ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲ ਹਸਰਿ ਲਾੜਿ ਅਉ ॥ ਭੋਨਿ ਭਉ ਹਰਿ ਅਟਕੁ ਮਨੇ ਸਦ ॥
ਗੁਰਨੇ ਜਾਗਾ ਭੀ ॥ ਕਾਮ ਕੁਧੁ ਲੈ ਭੁਸੇ ਹੁ ਅਪਤ ਪੰਚ ਦੁਤ ਬਿਖਾਰਿ ॥
ਅਭੁਤ ਜੇਤ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨ ਕਥਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੁ ਕਥਾਵੈ ॥
ਤੈਦਲੁ ਜੀਤਉ ਏਵਜੁ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ੧੫ ਨਾਗ ਬੁੰਦ ਬਸੁ ਅਗੇ ਵਤੀ ॥
ਮਥਸੰਤ ਗਨਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਰਿ ਗਇਉ ਦੁਰਸਾਗਰ ਕੇ ਨੰਤ ॥
ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਕਾਬਿਜ ਨ ਕਥਉ ਨਾ ॥
ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ੨੨ ॥

ਸਦੇਮਹਲੇ ੪ ਨਿਕਮਾਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਪਿਆਵਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿ
 ਗੁਣਸਦਗਾਵਉ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਮਾਨਿਹੋਇਥਿਗਾਸਾਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਨਕੀਆ
 ਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ॥ ਰਮਪਦਮਾਇਓਥੀਆਥਿਨਾਸੀਆਥਿਗਤੁਪਿਆਇਓ॥
 ਤੇਸੁਤੇਟੇਦਾਰਦੁਨਚਪੈ॥ ਕਥਸਹਗੁਰਸੁਗੁਣਜਪੈ॥ ਜਪਉਗੁਣਥਿਮਥ
 ਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇਅਮਿਅਨਮੁਜਾਕਉ॥ ਫੁਰਿਆਏਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਬਦਰਸੁ
 ਪਾਇਅਨਮੁਨਿਰੰਜਨਉ॥ ਧਾਰੇਆਗਰਿਨਮਸਿਕਰੀਥਿਦਗੁਣਗਾਯਕਚਕੁ
 ਤਤਸਮਤਸਰੇ॥ ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤੇਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਅਤਰਭਰੇ॥ ੧॥
 ਫੁਟਤਪਰਵਾਚਅਮਿਅਮਰਾਪਦਅਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਸਦਭਾਰਿਆਤੇਪੀਵਾਰਿ
 ਸੰਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨੁਪ੍ਰਥਿਜਿਨੁਸੇਵਾਕਰੀਆਤਿਨਰਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੋਪਦ
 ਦੀਨਸਥਦਮਾਤ੍ਰਤੇਧਰਧੇ॥ ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤੇਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਅ
 ਤਰਭਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਣਥਿਮਥਸਤਸੰਗਤਿਅਤਮਰੰਗਚਲੁਭਉਥਿਅ
 ਜਗ੍ਹਾ॥ ਮਨਿਕਵਲੁਸਹਾਜੇਪਰਗਾਸੇ॥ ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਹਿਲਹਾਸਾਤੇ
 ਗੁਰਦਾਇਆਲਹਾਰਿਨਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਆਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪਚਕਰੇ॥ ਕਵਿਕ
 ਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤੇਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਅਤਰਭਰੇ॥ ੩॥ ਅਨਭਉਓਨਮਾ
 ਨਿਕਲਾਓਵਲਾਗੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਆਸਰਜਪਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮ
 ਪਦੁਪਾਭਾਗਤਿਭਾਇਰੰਗਭਰੇ॥ ਮੇਟਿਆਜਨਮਾਤਮਰਣਭਉਭਾਗਾਰਿ
 ਤੁਲਾਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤੇਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਅ
 ਤਰਭਰੇ॥ ੪॥ ਅਭਰਭਰੇਪਾਯਓਅਪਾਰਹਿਦਅੰਤਾਰਿਧਾਰਿਓ॥ ਦੁਖਭੰਜਨ
 ਅਤਮਪ੍ਰਥੇਧੁਮਾਨਿਤਤੁਧੀਚਾਰਿਓ॥ ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸਅਪੇਜਦ
 ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਣਇ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦ
 ਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰੇਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸੁਕਲੁਚਰੈਤੈਅਟਲੁਅ
 ਮਰੁਪਦੁਪਾਇਓ॥ ੫॥ ਸੰਤੋਖਸਰੋਵਰੇਥੈਅਮਿਅਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਸਿ
 ਲਤਸਾਂਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤਦੁਰੰਤਰਿਨਸੈ॥ ਸੁਖਸਗੁਪਾਇਅਉਦਿਤੁਹਰਿਮ

ਗਿਨਹੁਟੈ। ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਤੁ ਸੰਨਾਹੁ ਸਹੁਟੈ। ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਧੀ
ਵੇਜਗੀਜਸਤੁ ਰਬਜਾਇ ਅਭੀ। ਗੁਰਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚੈਤੈ ਅਭੈ ਅਮਰਪਦੁ
ਓ। ੬। ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਨਿਏ ਕੁਧਿ ਅਯਉ। ਪਾਨਿ ਪੰਨੇ ਸਾਤੁ
ਗੁਰਮਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦਿਕਾਈਉ। ਨਵਾਨੇ ਧਿਨਾ ਮੂਨਿ ਧਨੁ ਗਿਧਿ ਧਿਨਿ
ਕੀਦਸੀ। ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲੈ ਓਪੁਰ ਪੁਭੋਇ ਓਅਭਿਨਸੀ। ਆਦਿ ਕੇ ਰਾਜ
ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਕਾਈਉ। ਗੁਰਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚੈਤੈ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ। ੭। ਪ੍ਰੇਮਤਗਤਿ ਪਰਵਾਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀਨੁ ਹਰੁ
। ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਪਾਰਸੁ ਗੁਟਾਇ। ਮਤਿ ਮਤਨੋਰੁ
ਪਿਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਯਉ। ਗਾਯੋ ਜੀ ਸੰਤਾਇ ਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰਬਚਨੁ
ਉ। ਆਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਹੁ ਮਾਨਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ।
ਮਦਾਸੁ ਕਲੁ ਚੈਤੈ ਜਗਤਉ ਪਾਰਦੁ ਪਾਇਅਉ। ੮। ਜਗਤਉ ਪਾਰਦੁ
ਨਿਧਨੁ ਭਗਤਹੁ ਵਤਾਰਦੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਬਿਸੁਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਗੁ
। ਸਹਜ ਤਰੋਵਰੁ ਭਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਖਾਗੇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ
ਨਿਧੰਨਿ ਤੇਜਨ ਬਰਭਾਗੇ। ਤੇ ਮੁਕਤੋ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦੇ ਮਨਿ ਗੁਰਪਰਚਾਰ
ਇਅਉ। ਗੁਰਮਦਾਸੁ ਕਲੁ ਚੈਤੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ। ੯। ਸੇ
ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਢਵਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਗਾਇ ਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੇ। ਗੁਰਸ ਕੀ
ਸਮਾਚਰਿ ਚੰਨਾ ਮੁਟੇ ਕਸੰਗਾ ਦਿਖੈ। ਅਜੇ ਨੀਉ ਭਲੁ ਅਮਰੁ ਸਭਿ ਗੁਰਸੀ
ਨਿਵਾਸੁ। ਗੁਰਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚੈਤੈ ਅਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਬਾਸੁ। ੧੦। ਗੁਰੁ ਜੇ ਸੁ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿਦੈ ਨਿਵੈ। ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਕਰੁ ਤੁਹ
ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਤਾਤਿ ਅਤਿ ਮਾਨੁ ਨਿਵੈ। ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ
ਸਾਭਵਨੁ ਤੁਹੈ। ਪਰਤਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖਉ ਤਿਨ ਸਕ ਯਥਾ ਚਾਹੈ।
ਸੀ ਗੁਰੁ ਸਹਾਇ ਭਜੁ ਕਲਕ ਬਿਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਤੁ ਗੁਰੁ ਲਾਗੇ। ੧੧। ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਾਤਾਇ ਅਜੁ ਗੁਰੁ ਬਸਮਾਏ। ਅਨਭਉ ਤੇਜਨ ਮੁਟੇ ਕਾਜਿ ਭਗਤੁ ਅਪਦੇ
ਤੁਹਨ ਨ ਕੁਅੰਗਾਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ। ਇਹੁ ਗੁਰੁ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਨ
ਤੁਮਹੁ ਸੁਜਾਏ। ੧੨। ਜਨ ਕੁ ਸੇਇ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ਅਉਨ ਮਾਨਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ

ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮਨਮਾਨਸੁ ਪ੍ਰਾਪਿ
 ਹੋਇ ਪੁਰਾਤਨ ਕਰਮੁ ਪੁਰਾਤਨ ਦਾਸਤੁ ਸੁਹੀ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਾਏ
 ਵਸਿ ਜੋ ਪੈਦਿ ਰੂਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਮਾਧਕੁ ਪੁਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਤਾਹੁ ਤਤਕਾਲਿ ਮਨਮਾਨਸੁ
 ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੇ ॥ ਨਤੁ ਰਿਦ ਬੀਜ ਰੇਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਕੋ ਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ
 ਅਸਾਗੁਨਾਇਖਾ ॥ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿਧਾ ॥ ਨਪਾਏ ਪਲਕਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜਾਕਉ ਦੇ
 ਖਰਦੁ ਰੂਪੁ ਵੇਨਾ ਮੁਸੋਨਿ ਪਾਨੁ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਗਾਨਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੈਲੁ ਪੈਵੈ ਜੀਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਾਏ ਵਸਾਨੇ ਜੋ ਪੈਦਿ ਰੂਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਮਾਧਕੁ ਪੁਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ
 ॥ ੧੪ ॥ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਤੈ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੂਨਿ
 ਜਨ ਸੁਰਿ ਨ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਹੁ ਏਕਾਇ ਵਲਾਈ ਤੈ ॥ ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾ
 ਰੁਨਿ ਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥ ਕਥਨਾਹੁ ਤੁਹਿ ਬੁਝਾਈ ਤੈ ॥ ਤੁਰਮੁ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰ
 ਚੁਟੁ ਚੁਟੁ ਨੀਸੰਘ ਰਜਮ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰ ਕਾਲੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਈ ਤੈ ॥ ਮਨ ਪਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀ
 ਰਾਮਾ ਹਨੇ ਸਿਜ ਪ੍ਰਾਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਤੈ ॥ ੧੫ ॥ ਧਉ ਬਾਲਿ
 ਬਠਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਹਉ ਏ
 ਕੁ ਖਰਸ ਨਾਹ ਸਹੁ ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰਾ ॥ ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚਿ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੁਜਾਨ ਮੂ
 ਰਮੁ ਸੇ ਅਪਾਹੁ ਸਾਹੁ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਪਗਾਨ ਲਕਾਇ ਪਾਹ ਸਪਸਕ ਚਕੰਚਨਾਉ ਏ
 ਕਨ ਸੁਖਾ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਸਿਮਰਤ ਅਨਤਗਾਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀਨਿ ਵੇਰੇ
 ਜੀ ॥ ਧਉ ਬਾਲਿ ਬਠਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੁ ਜੋ ਗੁਰੁ
 ਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰਮਾਦਾ ਸਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ ਜਗਤ ਭਯੋ ਅਨੰਦੁ ਤਾਰਨਿ ਮ
 ਰੁਖ ਜਨਕੀ ਅਉ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਦੀਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ
 ਪਰਗੁਤ ਬਿਕੀਨੇ ਜਮ ਤਨਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਸਤਿਕਾਇ ਜੁਗਾਖੀ ਪਤਿ
 ਅਪਨ ਦੇਖਤ ਗਤੁ ਰਗਨ ਕਮਲ ਜਾਸਾ ॥ ਸਤ ਬਿਧਿ ਮਾਨੈ ਚੰਮਨੁ ਤਬ ਹੀ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨੁ
 ॥ ਗੁਰੁ ਜੋ ਗੁਰੁ ਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰਮਾਦਾ ਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਸ ਬਿਧਿ ਰਿਉ ਪਰ
 ਤਿਅਉ ਉਤ੍ਰਿਅੁ ਪਵਦੁ ਤੇ ਨਿਰੁਸਰ ਅਵਰ ਅਨਲਾ ਅਨਾਦਿ ਕੀ ਅਉ ॥ ਸਾਸਿ
 ਰੇਖਿ ਨਾ ਸੁਗਾਦ ਨ ਸੈਭਤੁ ਰੂਪ ਫਲ ਫੂਲ ਦੀਅਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ

ਕੇਅਧਾਰਿਓਕੀਵਣਜਸ੍ਰਾਸੋਈਏ। ਤਨਮੁਗਰਨਮੁਸਾਤਿਪਾਏ। ਓਗੁਰਮਗੁਪਾ
॥੧॥੫॥੧੮॥ ਕਰਤੁਕੰਚਨੁਤਾਏ। ਸਬਦੁਗੁਰਸੁਵਣਤਸੁਵਣ। ਓਥਿਖੁਤੇਮਸੁਵਣ
ਅਓਨਮੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਕੁਵਿਓ। ਓਤਏਤੋਨਓਤਾਨਦਾਰਸਾਤਿਗੁਜਾਦੇ।
॥੫੭੮॥ ਮਦਕਰੋਗਿਅਨਗੁਰਕਾਓਓਓ। ਓਓਓ। ਓਓਓ। ਕਾਠੁਦੁਸੀਖਿਤਸਾਤਿਗੁਜਾਦੇ।
ਉਦੁਖਦਾਰਿਦੁਤਿਨਕੋਗਾਏਆ। ਸਾਤਿਗੁਰੁਚਰਨਾਜੇਨਪਰਸਿਆਸੇਪੁਪੁਪੇਤੁਰੁ
ਨਰਭਾਏਆ। ੨॥੬॥੧੬॥ ਸਵਯੋ। ਜਾਮਿਗੁਰੁਏ। ਵਾਤਿਪਨਹਿਕਿਆਰੁ
ਵਿਜਾਏ। ਜਾਮਿਗੁਰੁਏ। ਵਾਤਿਲਖਖਾਏ। ਕਿਆਕਿਜਾਏ। ਜਾਮਿਗੁਰੁਏ।
ਤਿਗਿਅਨਅਰੁਪਿਅਨਅਨਪਾਰ। ਜਾਮਿਗੁਰੁਏ। ਵਾਤਿਸਬਦੁਸਾਖਿਤੁ
ਚਹਘਾਗੇ। ਜੇਗੁਰੁਗੁਰੁਅਹਿਨੇਸਿਜੇਪੇਦਸੁਭਦੁਬੇਨਤੇਕਏ। ਜੇਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਦਮਾਰਧੋਸੋਜਨਮਮਰਣਦੁਖਥੇਰਏ। ੩॥੧੮॥੧੮॥ ਜੇਗੁਰੁਬਿਨੁਪੋਕਾਏ।
ਗੁਰੁਬਿਨੁਸਮਝਨਾਏ। ਗੁਰੁਬਿਨੁਸੁਰਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੁਬਿਨੁਮੁਕਤਿਪਵੇ
॥ਗੁਰੁਕਰੁਸ ਚੁਥੀਚਹੁਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਗੇ। ਗੁਰੁਕਰੁਸਦਾਸੁਭ
ਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਗੇ। ਗੁਰੁਨਯਾਇਥੈਏਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਗੁਰੁਸਤਿਕਾਵੇਨਧ
ਹਿ। ਜਿਨਿਗੁਰੁਨਦੇਖਿਅਉਨਤਕੀਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ। ੪॥੧੮॥੧੮॥
ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਗੇ। ਤਾਰਣਤਰਣਸਮਰਥਕਲਜੁਗਿਸੁਨਸਾਏ
ਸਬਦਜਿਸੁਕੇਗੇ। ਫੁਨਿਦੁਖਾਨਿਨਾਸੁਸੁਖਦਾਅਕੁਸੁਰਉਜੋਪਰਤਪਿਆਰੁ
ਸਤਤਿਤੇਨੇਗੇ। ਪੁਰਉਪੁਰਖੁਰਿਦੈਧਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਪਜਾਦੇਏ।
ਜਉਹਰਿਥੁਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਚਹਤ। ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਗੇ। ੫॥੧੮॥੧੮॥
ਗੁਰੁਮੁਖੁਦੇਖਿਗੁਰੁਸੁਖਪਾਏ। ਗੁਰੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪੀਉਸਿਧਿਨਕੀਏ।
ਸਿਧਿਕਉਥਿਧਿਮਿਤਾਯਉ। ਪੁਰਨਤੇਮਨਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਠਉਰਏ।
ਸਿਧਅਉ। ਗੋਬਿਦਵਾਥਗੋਬਿਦਪੁਰੀਸਮਜਲਨਤੀਹਿਥਿਪਾਸਬਾਯਉਰਏ।
ਦੁਖੁਦੁਰਬਖਨਕੋਸੁ। ਗੁਰੁਮੁਖੁਦੇਖਿਗੁਰੁਸੁਖਪਾਏ। ੬॥੧॥੧੨॥
ਸਮਰਥਗੁਰੁਸਿਰਿਧੁਪਾਰਿਓ। ਗੁਰੁਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਿਨਾਮੁਦੀਅਉਜੇਸੁਦੇਖਏ।
ਅਪਨਹਉ। ਸਿਮਿਕਸੁਏਕਸਾਨਧਿਆਨਸੁਨਮਸੁਨੇਸੁਭਤਨਰਏ।

ਦਸਸੁਆਸੁਜਗਤੁਗੁਰਕੀਪਾਸੁਭੇਇਪਸੁਕਾਰੀਉਗਾਮਦਸਗੁਰੁਹਿਸਤਿ
 ਕੀਮਉਸਮਰਬਗੁਰੁਸਿਰੀਤੁਪੁਸ਼ਪੁਰਉ॥੧॥੨੦॥ਅਬਰਖਦੁਦਸਭਾਦਕੀ
 ਭਾਜਾਜੋਸੀਗਾਖੀਲਾਜਤਗਤਪੁਰਾਦਕੀਹਰਨਖਸਫੇਕਰਆਜਾਫੁਨਿਦੁ
 ਪਤੀਭਾਜਗਖੀਹਰੀਤਜਾਛੀਨਤਬਸਤਦੀਨਬਹੁਸਾਜਾਸਿਦਮਅਪਦਤੇ
 ਸਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪਦਤਪੁਰੇਤਿਭਕਾਜਾਸੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪਸੰਨਕਲਾਜੁਗਤੋਇ॥
 ਸਖਦੁਦਸਭਾਦਕੀਭਾਜਾ॥੮॥੧੨॥੨੫॥ ਭੁਲਾਨਾ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਜਪੁਪੁਨੀਅਤੁਸਬਦੁਹਿਰਿਗੰਧਪੈਨਮੁਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨੀਆਹਿਨੇਸਿਸੈਸ
 ਤੇਕਸਿਜਨੀਅਤੁਫੁਨਿਪ੍ਰੇਮਕੰਧਾਈਐਗੁਰੁਮੁਖਹਿਧਿਅਈਐਅੰਨਮਾਗ
 ਤਜਤੁਰੁਗੰਧਾਨੀਅਤੁਬਚਨਗੁਰਮਿਦਪਰਪੁਰੰਤੁਬਸਿਕਰੁਜਨਮੁਕੁਭ
 ਭੰਸਦੁਦਾਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅਤੁਪੁਨਿਤੁਸੁਖਇਤਉਤਤਮਬੰਛੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਪੁਨੀਅਤੁ॥੧॥੧੩॥੨੬॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਿਸਤਿਕਰੀਅਗ
 ਮਨੁਜਪੁਨਿਧਨੁਹਰਿਮਾਨੀਧਰੁਪੁਨੁਮਹਿਨੇਸਿਕਰੁਬਚਨਗੁਰਮੇਦਧਾਗਫੁਨੇ
 ਗੁਰੁਜਭਾਖਿਮਯਅਥਾਮਜਨੁਕਰੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰੁਨਮਸਚੰਗਸਾਗੇਸ
 ਦਨਿਵੈਗੁਨਿਕੰਕਾਗੁਨਿਰਭਉਜੋਪ੍ਰੇਮਗੁਰਸਬਦਗਸਿਕਰਤਾਦ੍ਰੁਭਗਤੀਹਰੇਮੁਗ
 ਧਮਨਕੁਤੁਤਜਪੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭਜਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਿਸਤਿਕਰੀ॥
 ॥੨॥੧੪॥੨੭॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਗੁਰੁਪਾਣੀਐਉਦਧਿਗੁਰਗਾਹੇਗੰਭੀ
 ਕੇਅੰਤੁਹਰਿਮਾਨਗਾਹੀਮਾਨਿਮੇਲਤਾਲੇਵਲਾਈਐਫੁਨੇਗੁਰੁਪਰਮਭਸਰ
 ਸਤਕੰਚਨੁਪਰਸਮੈਲੁਦੁਰਮਾਤੇਹਿਰਤਸਬਦੇਗੁਰੁਪਾਣੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਵਾ
 ਰਭੁਟਕੰਤਸਦਦੁਰਿਜਸੁਗਾਨਗੁਰਬਿਮਭਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐਨਾਮੁਨਿਰ
 ਬਲੁਨਿਧਨੁਹਰਿਉਰਿਧਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਗੁਰੁਪਾਣੀਐ॥੩॥੧੫॥
 ॥੨੮॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਮੰਨਗੇਜਾਕੀਸੇਵਾਸੇਵਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਰਾ
 ਭੁਗਣਤਗਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਦੰਨਗੇਫੁਨਿਤਗਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰੁ
 ਗੁਰਹਿਤਰਿਭੰਪੁਰਾਦੁਗੁਰਮਿਲਤਮੁਨੀਜੰਨਗੇਤੁਗਹਿਨਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਤਗਹਿਇਕਨਮਲਾਗਿਤਜਪੁਰਸਅੰਨਗੇਦਾਤੁਕੇਨਤਕੋਯੋਗੁਗੁਰਮੁ

ਖੇਲਤੋ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਮੰਤਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ
ਰਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਤੁਰੇ ਸੇ ਨਿਪੁ ਪਰੇ। ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਰਗਤ ਉਪਰੀ ਅੰਤ ਸਤ ਕਰ
ਮਾਥੇ ਪਰਧਰੀ ਅੰਤ ਪਰੁਪ ਜੀ ਅੰਤ ਪਾਨ ਜਾਣੀ। ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਸਾਧ
ਈ। ਗੁਰੁ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਜੀ ਅਧਾਰ ਤੁਹਾ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮਦੇ ਹੀ ਸੁਰਤੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ
ਜੁਖੇ ਵਟੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਇਨ੍ਹ ਤਾਰਿਆ ਨ ਕੋਈ। ਗੁਰੁ ਪੁਸਾ ਦੇ ਪੁਰੁਪਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ
ਮੁਕਤਿ ਤੇ ਹੋਈ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾਰੀ। ਤਿਨਿ ਭਾਣਾ ਬਾਪਿ ਜੋ
ਜਗੀ ਧਾਰੀ। ਲਾਹੇ ਪੰਥੁ ਪਰਮ ਕਾ ਕੀਆ। ਅਮਰ ਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ਦੀਆ
ਨਿਸ਼ੀਰਾ ਮਦਾ ਸੁਸੇਢੀ ਬਿਰੁਥ ਪਉ। ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖੇ ਖੋਲਿ ਪਿਅਪਿਉ। ਨਾਨਕ
ਹਰੇ ਨਾਮੁ ਖੋਲਿ ਪਿਚ ਤੁਰੇ। ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਫਲੁ ਭਰੀ। ਅੰਤਿ ਜਿਹੇ ਚਰਣ
ਸਰਣੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਹੀ। ਪਰਤ ਖਿਦੇ ਹਪਾਸੁ
ਸੁਆਮੀਆ ਦੇ ਹੁਮੇ ਪੈਖਣੁ ਰਣੀ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ
ਰਾਮ ਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਅੰਤਿ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਸੁਰੁ
ਕਾਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਚੀ। ਅਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗੁ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਸੰਸਾਰੀ। ਸੰਸਾਰ
ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਗਤੋ। ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਕਉ
ਤਿਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਿ ਗੁਰੁ ਗਾਨ ਗਤੋ। ਰਘੁ ਬੀਸਤਿ ਲਕੁਸ਼ਮਣ
ਰਥ ਪਾਰਿ ਮੁਨਿ ਬੰਢਿ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣੀ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ
ਕੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਾਸੁ ਗੁਰੁ
ਹਰਿਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਆ। ਜਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਾਇ ਤਾਈ ਹੀ ਮੋਖ
॥ ਪਰਤੀਤਿ ਹੀ ਐਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੋ ਤਿਨ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚਤਈ। ਤੇ
ਏਆ ਮੋਹੁ ਤੇ ਭੁਆਰੁ ਭਾਉ ਕਾ ਮਰੇ ਧਰੀ ਬ੍ਰਿਸ਼ਾ ਗਈ। ਅਵਲੋਕੁ ਗੁਰੁ
ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕਾ ਦੇ ਬਾਦਿ ਸਾਟਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੀ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਖਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣੀ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਪਰਤ ਪੁਸਤਕ
ਪਾਇ ਪਾਇ ਪਰਗਾਸੁ ਭਜ ਸੁਜਨ ਕੋ। ਏਕਿ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਗਵਾਹਿ ਪਰਤੀ
ਕਹਹਿ ਇਸਨਾਨੁ। ਏਨੁ ਨੁਕਰਹਿ ਪਰਥਾ ਤਿਸੁ ਧਮਾਨਿ ਗੁਰੁ ਜਾਏ ਪਾਸੇ

ਕੰਨੁਤਨੁਤੋਇਪਗੰਸੇਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸਗੁਪੀਧਾਨੁਪਗੰਜਗਜੀਵਨੁਜ
ਗੰਨਧੁਜਗਥਲਮਾਰਗਿਆਪੁਰੇਖਤੁਥਿਧਿਧਗਨ।ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਅਭਖਗਤਿਜਾਕੀਸੀਗਮਦਾਸਤਾਗਣਤਗਣ॥੪॥੩੩॥ਜੀਨਤੁਥਤ
ਨੇਸੁਭਾਧੁਅਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਥਚਗਤਿਨਿਤਿਅੰਸਮੁਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁ
ਖਨਹਿਕਮਹਿਜਲਾਹਗਈਧੁਜਗਤਿਜਗੁਰਚਾਕੰਡਲਾਨੀਸੁਗਣੀਸਤੁ
ਸਗਤਿਪਗਮੰਦਗੁਰੁਮੁਖੇਮਚਾ।ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁਸਭਉਪਰੰਮਨਬਚ
ਕੰਮਸੇਵਿਐਸਚਾ॥੫॥੩੪॥ਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਜੀ
ਉਕਵਲਤੈਨਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟੈਮੈਨਸੰਗਸੇਤਕਹਤਮਜਿਸੇਧਾਜਿਸਾਹਿਦ
ਜੀਭਤਖਾਹਿਜੀਉਦੇਖੇਗੁਪਅਤਿਅਨੁਪਮੇਹਮਹਾਮਗਭਵੀਕਿਕੀਸ
ਬਦਣਨਤਕਾਗਥੇਧੁਪਾਹਿਜੀਉ।ਕਾਲਕਲਅਹੁਕਮੁਹਾਬਿਕਹਤੁਰਵਨੁ
ਮੇਟੇਸਕੋਈਸੁਖੰਮੁਗੰਨੁਧਿਅਨੁਪਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉ।ਸਤਿਸਾਚੁਸੀਨਿਵਸੁਆਇ
ਪੁਰਖੁਸਦਤੁਹੀ।ਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਜੀਉ॥੬॥੩੫
ਮਨਮਪਗਮਧਾਮਸੁਧਧੁਪਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰਸਗਬਕਓਕਾਰਜੀ
ਉ।ਸੁਥਗਚਿਤਭਗਤਿਹਿਤਭੇਖੁਪਰਿਓਗਨਖਸੁਹਰਿਉਨਖਬਿਦਾਹਿਜੀਉ॥
ਅਖਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਅਪਿਅਪ੍ਰਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਖੈਕਓ
ਗੁਰਹਿਜੀਉ।ਸਤਿਸਾਚੁਸੀਨਿਵਸੁਆਇਪੁਰਖਸਦਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿ
ਗੁਰੁਵਾਹਿਜੀਉ॥੭॥੩੬॥ਪੀਤਬਸਨਕੰਦਦਸਨਪਿਆਸਹਿਤਕੰਠਮਣਾ
ਮੁਕਤਸੀਸੇਮੋਹਪਖਚਾਹਿਜੀਉ।ਬੇਵਜੀਰਬਤੇਧੀਰਧਰਮਅਗਮ
ਅਭਖਅਗਮਖੇਲੁਕੀਆਪਵੇਓਛਾਹਿਜੀਉ।ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨ
ਜੀਤੀਨਿਭੇਕਗਹਾਸਮਾਇਸੁਤਹਾਸਿਧਗੁਪਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾਹਿਜੀਉ॥
ਸਤਿਸਾਚੁਸੀਨਿਵਸੁਆਇਪੁਰਖਸਦਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁ
ਵਾਹਿਜੀਉ॥੮॥੩੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗਾਈਦਜੀਉ।ਬਲ
ਭਿਭਨਸਥਲਮਤਭਗਤਛਾਨਕਾਂਨਕੁਅਗਨਿਹਕਲੀਕਥਜੀਤੰਕਰ
ਕੁਤਦਯਕਓਦਜੀਉ।ਗਮਵਣਦੁਗਤਦਵਣਸਕਲਭਵਣਕੁਸਲਕਛਣ

ਸਰਬਤੁ ਅਪੀਦੇਵਾਪੀਦੇਵਸਹਸਰਮੁਖਭਾਨੀਦਜੀਉ। ਜਗਮਕਸਮਭ
ਛਹੁ ਅਬਰਾਹਮ ਜਮੁਨ ਕੈ ਕੁਲੁ ਖੋਲੇ ਛਹਿ ਜੀਨੀ ਗੀਦਜੀਉ। ਨਮੁਸਕੁ
ਰੁਤਜੁ ਬਿਕਾਗਮਨਗਯੰਦਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁੰਬਿਦਜੀਉ।
॥੫॥ ੧੧੨੮। ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਸੇਰੀਗੁਰੁ ਸਤਿਜੀਉ। ਗੁਰਕਰਿਆਨਾਨੁ
ਨੇਧਨੁ ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਏਹੈ ਨੇਸਿ ਬਾਸੁ ਹੋਏ ਕਾਭਿਅਨੁ ਤਹਿ ਪਰਮਗੁਰੁ
। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜਣਜਣ ਸਿਓਛਾ ਰੁਪੈ ਹੁਓ ਮੈ ਕਾਟੁ ਪੁਕਾਟੈ ਸਾਧਨੁ
ਸਤਿਜੀਉ। ਏਹੇ ਗੇਹੁ ਤੇ ਅਸਨੇ ਹੁਚਿਤ ਬਿਯਾਸੁ ਜਗਤਏ ਹੁਚਨਕਮਲ
ਦਸੇਓਏ ਕੁਤਕਰੁ ਅਤਿਜੀਉ। ਨਮੁਸਕੁ ਗੀਐ ਪਾਰੁਤ ਜੁ ਬਿਕਾਗਮਨ
ਦਾ। ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਸਤਿਜੀਉ। ॥੫॥ ੧੧੨੯। ਸੇਵਕੈ ਭਗੁਪੁਰੁ
ਗੁਰੁ ਜੁਗਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ਸਤੁ ਸਦਕਾ। ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾ ਅਤਿਕ
ਨਸਕੈ ਕੇਉ ਤੁਕਦਕਾ। ਬੁਧਾਭਾਸਿ ਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ਤਿਕਉ ਮੁਖ
ਮਨਮਦਕਾ। ਚਵਰਾ ਸੀਹਲਾ ਖਜੈ ਨਿਓ ਪਾਣੀ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਰਹੁ ਕਉ
ਦਕਾ। ਸੇਵਕੈ ਭਗੁਪੁਰੁ ਜੁਗਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ਸਤੁ ਸਦਕਾ। ॥੫॥ ੧੧੩੦।
ਵਹੁ ਵਹੁ ਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ। ਆਪੇਹ ਸੈਆਪੇਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇਚੰਦ ਸੁਪੁਰਾ
। ਆਪੇਜਥੁ ਆਪੇਥਲੁ ਥੰਭਨੁ ਆਪੇਕੀ ਆਪਟਿਪਟਿਕੁ ਸਾ। ਆਪੇਨੁ ਆਪੇ
ਨੇਨਗੀ ਆਪੇਸਾਹਿ ਆਪੰਗੀ ਪਾਸਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸੇਭੇ ਬਿਚਾਰੁ। ਵਹੁ
ਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ। ॥੨॥ ੧੧੩੧। ਕੀਅਖੇਭੁ ਬਡਮੇਭੁਤਮਾਸਾ। ਵਹਿਗੁਰੁ
ਗੀਸਤਰਚਨਾ। ਤੁਜਥਿ ਥਥਿ ਗਗਨੀ ਪਯਾਥਿ ਪੁਰਿ ਗੁਆਮੀ ਮਿਤਰੇ ਮੀਰੇ
ਚਨਾ। ਮਨਹਿ ਬੁਧਮਾਦਿ ਕਹਦੁ ਦਿਕਕਾਠਕਾਕਾਭੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ।
ਪੁਸਾਇ ਪਾਣੀਐ ਪਰਮਾਗਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ। ਕੀਅਖੇਭੁ ਬਡਮੇ
ਤਮਾਸਾ ਵਹਿਗੁਰੁ ਤੇਰੀ ਸਤਰਚਨਾ। ॥੪॥ ੧੧੩੨। ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਜਾਇ ਅਦਿਓ
ਇਨਜਾਣੈ। ਸਿਵਾ ਬਿਗਚਿ ਪਾਹਿ ਪਿਆਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ। ਜਿੰਨ
ਹੈਹੁ ਅਛਹੁ ਨਹੀ ਦੁਸਹਕੈਣੀ। ਭੰਜਨਘਰੁ ਦਸਮਗਥੁ ਤਰਣਤਰਣੁ
ਨਾਨਾ ਪੁਕਾਰੁ ਜੀਨਿ ਜਗੁਰੀ। ਅਭੰਜਨੁ ਮਥੁ ਰਸਨਾ ਗੈ। ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁ

ਸੁਖਮੁਖੁਰਗਮਦਾਸੁ ਚੇਤ ਚੇਤ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਕੀਆ ਪੁਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਾਰਿ
 ਸਮਰਥੁ ਚੇਤੁ ਨੇਦੁ ਮੁਖਿ ਫਹਰੀਤ ਸਦਾ ਅਪੁੰਜਤ ਰੰਗ ਨਿਵਰਨ ਕਉ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ
 ਜਾਂਕੀ ਨੀਅਸਰੁ, ਸੁਖਵਰੁ ਕਉ ਨ ਬਿਹਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਬੁ ਬੋਹਿਬੁ ਕਉ ਮੈਤ
 ਦਸ ਗੁਪਾ ਰਿਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ਸਤਤ ਗੀਤ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਗਿ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜਸੁ
 ਗਵਤ ਤੋ ॥ ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਪਰਿਧਿ ਪਰਨੀਧ ਰਆਪਿ ਰਹੇ ਭਿਵ ਪਰੇ ਨ ਪਵਤ ਤੋ ॥ ਮਥੁਰਾ ਤ
 ਨਿਭਾਗੁ ਭਤੇ ਉਨ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ਗਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਤਿਨ ਤਾ ਸ
 ਨਾ ਜੁਚ ਰੰਗ ਗੁਰੁ ਚਿਤ ਲਾਵਤ ਹੋ ॥ ੪੫ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਗੁਰੁ ਸਬਦ
 ਤੁੰਗ ਪ੍ਰਗਟੇਤ ਦਿਨ ਆਗੁ ॥ ਗਹਿਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੁ ਸੁਰੁ ਸਦਾ ਸਗੁ ਬਿਧਿ
 ਜਨਾਗੁ ॥ ਸੰਤ ਮਹਾ ਲਕਰ ਹੀ ਕੰਤੁ ਹਲਤਿ ਜਮ ਤਾ ਸਾਮਿ ਚਿਉ ਖਕਾ ਗੁਰੁ ਕ
 ਭਜੁ ਗੁਰੁ ਤੁਰੁ ਕਉ ਕਰ ਬੇਕ ਉਦਰ ਸਨੁ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ਜਕੋ
 ਮੁਖਿ ਪਾਨੁ ਪਰੇ ਫਿਰਤ ਕੁਲ ਜੁਗ ਕਬ ਧੁਕ ਕਉ ਪਾਵੈ ਅਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥ ਬੇਦ
 ਬਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚ ਜਸੁ ਗਵੈ ਜਕੋ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿਤ ਤਤਾ ਤਕ ਬਿਭਾਸ ਕਉ ॥
 ਜਕੋ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਜੁਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ
 ॥ ਸੁਖਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਗੀ ਜੀਅ ਨ ਮਕੀ ਬਡਾ ਈਦਈ ਗੁਰੁ ਮਦਾਸ
 ਕਉ ॥ ੪ ॥ ੪੭ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਿਆਨੁ ਅੰਤਰ ਗਤ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ ਦੇਖ
 ਯਾ ਸੁਭਟ ਕੇਤ ਉਤੀਤ ਦੁਖ ਪਹਾਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬ੍ਰਿਗਾਸੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅ
 ਤੇ ਬੁਭਿਤ ਅਲਿਸ ਮੁਹਾ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਖ ਸੋ ॥ ਬਿਦੇ ਮਾਨ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ਬਪਿ ਚਿਬਿਗੁ ॥
 ਸਚ ਉਤਖਤੁ ਗੁਰੁ ਮਦਾਸੋ ॥ ੬ ॥ ੪੮ ॥ ਤਰਉ ਸੰਸਾਰੁ ਆਖਾ ਅਦਿ ਮੋਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਸਮਰਥੁ ॥ ਫੁਨਿ ਕੀਕਰੇ ਵਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਿਧਿ ਅਹੁ ਸਿਧਿ ਨ ਛੋਰ
 ਈਸੁ ॥ ਦਨਿ ਬਡਉ ਅਤਿ ਵੰਤੁ ਮਹਾ ਬਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਦਾ ਸਿਕਹਿ ਚਿਉ ਹੁਤੁ ਬੁਭਾਤ ਹਿਕਰ
 ਪਵਹ ਕਾਹੁ ਕੀਜਾ ਕੋ ਬਸੀ ਸਿਧ ਰਿਓ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ॥ ੪੯ ॥ ਗਿਨਿਭ ਵਨਿਭ ਗੁਰੁ
 ਮਹਿ ਸੇਈ ਆਪਨ ਸਰ ਕੀਅਉ ਜਗਤ ਕੋਈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਯਉ ॥
 ਤੁੰਗ ਅਸੁਰ ਅੰਤੁ ਜੀਪਾਯਉ ॥ ਪਾਯਉ ਜੀਅ ਤੁਰੇ ਅਸੁਰੁ ਨ ਰਗਣੁ ਗੰਧੁ ਬਖੀਜ
 ਤਫਿਰੇ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਅ ਚਲੁ ਅਜੇ ਨੀਸਿਭਉ ਪੁਰਖੇਤ ਮੁਖ ਪਾਗੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ

ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋਈ ਸਰਬਜੀਅਮ ਨਿਧਿਅਉਂ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯਾ ਜਗਮਨਿ
ਤੈਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਯਉ॥੧॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਏਕਮਾਤ੍ਰੇ ਸੁਖੁ
ਧਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉਂ। ਅੰਗਦਿਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਮਹੀਅਗਮ ਗੁਨੈ ਸਿਰਸੁ ਧਰੁ ਜਿਨਿ
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿ ਕਰਤਾ ਹੁਕੀਅਉਂ। ਵਧੈ ਵਧੈ ਵਤੁ ਵਤੁ ਕਾਰਿ ਧਿਆਇਯਉਂ। ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯਾ ਜਗਮਨਿ ਤੈਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਯਉਂ॥੨॥੫॥
ਨਾਨਕੁ ਧੁਪੁਰੀਯਾ ਦੁਸੁਦਾਮਾ ਪ੍ਰਥ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁਗਣੀ। ਅੰਬਰੀਕੁ ਜੈਵੈ ਵੀਰੈ
ਨੁਨਾ ਅਰੁ ਕਬੀਰੁ ਭਣੀ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯੋ ਕਲਿ ਰਿਤਿ ਜਿਸੁ ਜਗਦੁ
ਛਾਇਅਉਂ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯਾ ਜਗਮਨਿ ਤੈਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਯਉਂ॥੩॥੫॥
ਮਨਸਾ ਕਰੀ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰਕਾ ਮੁਕ੍ਤਿ ਪੁਆਇਅਉਂ। ਜੂਤਿਣੀ। ਬਚਾ ਕਰੀ ਸਿਮਰੰਤੁ
ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰਾਇਅਉਂ। ਖਿਣੀ। ਕਰਮ ਕਰਿਤੁ ਅਦਰਸ ਪਰਸ ਪਰਸ ਸਭ
ਟਜ ਸੁਗਯਉਂ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯਾ ਜਗਮਨਿ ਤੈਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਯਉਂ
॥੪॥੫॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕੇ ਤਿਸ ਰਮਿਟ ਰਿਖਿਨਾ। ਜਿਹ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਬਿਰਦੈ ਹਰੇ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ
ਜੀਅ ਕੀਤ ਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਬਿਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਪਾਵੈ॥ ਸੋਈ ਗਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਭੁਇ ਮਿਥਿ ਸੰਗਤਿ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕਰਹੁ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗਿਪੁਰੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਰਹੁ॥੫॥੫॥ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ
ਗਮਪਦੁ ਪਾਇਓ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਛੋਡੈ ਪਾਸਾ। ਤਤੇ ਗਉਹੁ ਗੁਨ ਪ੍ਰਗਟਉਂ ਜੀਅ ਹਉਂ
ਖਦਰਿ ਦੁਆ ਪਾਰ ਕੋ ਨਾਸੁ। ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੁਕਿ ਛਾਹਿ ਤਿਨ ਕਾ ਕੋ
ਕੋ ਨਾਹੀ ਤਾਸੁ॥ ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੋ ਗੁਰੁ ਮਦਾਸੁ॥
॥੫੫॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯਓ ਨਿਸਿਥਾ ਸੁਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ॥
ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਭਾਇਓ ਮਾਨਹਿ ਤੁਮ ਅਲੀਆ ਗਰੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੁਥਾਸੁ॥ ਧੁਪੁਰੁ ਦੁਖੁ
ਹੁਤਿ ਬੇਚਨੁ ਨਾਮੁ ਲੇਤਉ ਪ ਜੋ ਜੁਪਰ ਗਾਸੁ॥ ਜਿਹ ਪਿਖਤ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਗੁਰੁ
ਈਸੰਤ ਸਹਾਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮਦਾਸੁ॥੨॥੫੬॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਨਮਿ ਕੀਨੀ ਤਰਤੀ
ਲਿਉਥਾਈ॥ ਤਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਕੁਯੋ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤ ਕੀਨੀ ਵਿਰਾਟੈ
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ॥ ਇਕ ਜੀਹ ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸੋਈ ਸਿਮਰਿ
ਲਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ॥੩॥੫॥੧॥

ਸੇਏਕੁਲੁਨਾਹੀਆਮੁਤੁਚਾਰਾਥੇਖੋਖਿਖਾਣੀਆਮਾਮੋਹਰਮਪੈਕੁਲੇਸੁਤਦਾ
 ਸਮਿਉਪੀਤਿਲਗਾਣੀਆਵੇਕੁਉਤਮਪੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਭੀਤਜਮਤੁਸਮਿ
 ਟਣੀਆਇਕਅਰਦਾਸਦਾਤਾਟਕੀਗਤਿਕੀਗੁਰਮਦਾਸਗਾਖੁਤੁਸਰਣਾਣੀ॥੫੮॥
 ਸੁਮਾਭਿਬਵਸਿਕੀਠਿਕਾਮੁਗਾਧੇਕੇਸਪਛਾਕਿਉਗਾਕ੍ਰੋਧੁਖੰਡੇਪਰਚੰਡਿਕੇਕੁਅਪਮਾਨੁਸਿ
 ਉਡਾਕਿਉਜਨਤੁਕਾਧੁਕਗਜੋਕਿਦੁਕਮੁਹੋਇਸੁਮਨੈਭਵਸਾਗਰੁਥੀਧਿਅਉਸਿਖ
 ਤੇਸੁਪੁਸੰਨੈਸਿਰਿਤੋਪਤੁਸਚੋਤਖਤੁਜੋਗੋਗੇਗਸੰਜੁਤਬਣਾਗੁਰਮਦਾਸੁਸਚੁਸਾਸੁ
 ਤਕਿਤੁਅਟਚਗਨਿਅਤੁਗੁਢਕਿ॥੧॥੫੯॥ਤੁਸਾਤਿਗੁਰਚਉਜੁਗੀਆਪਿਆਪੇਪਰ
 ਮੇਸਗੁਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤੁਪੁਰਾਪੁਰਾਆਦਿਜੁਗਾਦੇਕਲਾਧਾਰੀਤਿ
 ਹੁਭੋਅਗਾਅਗਮਾਨਿਗਮਉਧਰਣਜਗਜੰਮਿਹਿਅਰੋਅਗਾਗੁਰਅਮਰਦਾਸੇਕਿਹੁ
 ਖਪਓਪਗਾਮੀਤਾਰਣਤਰਣਾਅਪਅੰਤਕਥਦੇਨਸਲਕਵਿਗੁਰਮਦਾਸ
 ਤੇਗੀਸਰਣ॥੨॥੬੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਵੈਯੇਮਯਏਪੰਜਵੇਕੇ॥੫॥ ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਥਿਨਾਸੀਜਿਸੁਸਿ
 ਮਰਦੁਗਮਤਿਮਲੁਨਾਸੀਸਤਿਗੁਰਚਰਕਕਮਲਾਰਿਦਧਗੀਗੁਰਅਰਜੁਨਗੁਣ
 ਸਜੋਬਿਚਾਰੀਗੁਰਮਦਾਸਪਰੇਕੀਉਪ੍ਰਗਾਸਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੀਆਸਾ॥
 ਤੈਜਮਤਗੁਰਮਤਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਿਓਕਲਜੋਕਿਕਰਸੁਜਸੁਵਖਾਣਿਓਭਗ
 ਤੇਗਕੋਜੈਤਵਹੁਗਰਿਜਨਕੁਓਪਾਅਓਸਬਦੁਗੁਪੁਰਕਾਸਿਓਰਿਗਸਨਬ
 ਸਾਓਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਦਾਸਉਤਮਪਦੁਪਾਯਓਗੁਰਅਰਜੁਨਪੁਰੰਗੁਰ
 ਅਦਾਸੁਤਗਤੁਉਤਰੰਅਯਓ॥੧॥ਵਰਤਗੀਉਨਾਨਿਅਉਕਿਦੇਸਬਦੁਵਸਾਈ
 ਅਓਅਨੁਮਾਇਕੁਸੰਤੋਖਿਉਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿਫਾਯਓਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਾਯਓਗੁਰਅਰਜੁਨਪਰੰਗੁਰਮਦਾਸੁਅਨਭਉਰਹਗਾਯਓ॥
 ॥੨॥ਜਨਕਰਾਜੁਬਰਤਾਇਆਸਤਜੁਗਆਲੀਣਾਗੁਰਸਬਦੇਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ਅਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾਗੁਰਨਾਨਕਸਚੁਨੀਵਸਜਿਸਤਿਗੁਰਸੀਗੀਲੀਣਾਗੁਰਮ
 ਜੁਪੁਪਾਗੀਗੁਰਮਦਾਸੁਅਪਰੰਪਰੁਥੀਣਾ॥੩॥ਖੇਤੁਗੁਰੁਉਕੀਅਉਹਰਿਗਾਈ

[illegible]

ਅਭੋਅਮਰਦਸਿਅਮਰਜੁਛੁਰੁ ਗੁਰਗਮਹਿਦੀਅਭੋਗੁਰਗਮਦਸੁਦਰਸਨੁਪਰਸਿ
 ਰਦਿਅਭੁਗਮਮੇਤਥੇਮਣਾਮੁਕਤਿਪੰਚਪ੍ਰਮਾਣਪੁਰਖੁਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਿਖਤੁਨੇਯਣ
 ॥੧॥ ਸਾਤੋਕੁਮੁਸਾਤੋਨਮੁਸਤੁਸੰਤੋਕੁਪਰਿਓਭਿਗਿਆਦਿਪੁਰਖਿਪਰਤਖਿਓਖ
 ਉਅਛਰੁਮਸਤਾਕੇਧੁਗੀਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਰੇਜੁਭੁਮੰਡਿਛਾਯੰਓਪਾਸੁ
 ਪਰਸੰਪਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਿਗੁਰੁਕਾਯਓਭਾਨੇਮਥੁਗਮੁਗਤਿਸਦਬਿਗੁਲਾਇਚਿ
 ਰੁਸਤਮੁਖਹਰਹਾਕਲਜੁਗੀਜਹਾਨੁਅਰਜੁਨੁਗੁਰੁਸਗਲਾਸਿਸਟਿਲਗਿਓ
 ੨੭॥੨॥ ਤਿਹਜਨਜਚਹੁਜਗਦਪਰਜਾਨੀਅਤੁਬਾਸੁਗਯਨਿਬਾਸੁਜਕੋ
 ਰੇਤੁਨਾਸਿਓਪਰਮਅਤੀਤੁਪਰਮੇਸੁਰਕੈਰੰਗੀਰਗੈਉਬਸਨਤੇਬਾਹਰੇਪੈਦੇ
 ਖੀਅਤੁਧਮਸਿਓਅਪਰਪਰੰਪਰਪੁਰਖਸਿਓਪ੍ਰੇਮਲਾਗੈਬਿਨੁਤਗਵੰਤਸੁਨਾ
 ਯੀਅਉਰੈਕਾਮਸਿਓਮਥੁਗਕੈਪ੍ਰਤੁਸਬਮਯਅਰਜੁਨਗੁਰੁਭਗਵੰਕੈਯੋਤ
 ਪਾਇਗਓਓਮੋਭਿਗਮਸਿਓ॥੩॥੧੫॥ ਅਤੁਨਪਾਵਤਦੇਵਸ੍ਵਥੈਮੁਨੀਇੰਦ੍ਰ
 ਮਾਸਿਵਜੋਗਕਰੀਯਨਿਬੇਦਾਬਿਰੰਚਾਬਿਚਾਰਗਹਿਓਹਿਜਪੁਨਛਾਡਉਏ
 ਕਪਰੀਮਥੁਗਜਨਕੋਪ੍ਰਤੁਦੀਨਦਯਾਤੁਰੈਸੰਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਤੁਕਰੀ॥
 ੪॥੧੬॥ ਅਦਸਿਗੁਰੁਜਗਤਾਰਤਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜੁਨਮਹਿਧਰੀ॥੪॥੧੬॥
 ਜਗਅਭਿਗੁਯਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾਰਉਜਾਗਰੁਅਨੰਕੀਅਓਤਿਕੇਦੁਖ
 ਰੋਟਿਕਦੁਰੰਗਏਮਥੁਗਜਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅੰਓਇਯਪੰਛਤੋਅਤਿਦੁਕਹਿਰੇ
 ਅੰਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਤਜਾਨਬੀਅਓਪਰਤਛਿਰਦੈਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਗਰੁਪੁਰਖਧਾਮ
 ਸਿਵਸੁਯੀਅਓ॥੫॥੧੭॥ ਜਬਲਉਤਰੀਭਾਗੁਭਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਕੁਮ
 ਤੇਛਰਤੇਬਤਧਾਯਓਕਾਭਿਘੋਰਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਥੁਰਤਥੇਕਬਤੁਅਟਿਰੈਰੀਰੇ
 ਪਛਤਾਯਓਤਤੁਬਿਚਾਰੁਇੰਮਥੁਗਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਓ॥
 ੬॥੧੮॥ ਜਪਿਅਉਜਿਨੀਅਰਜੁਨਦੇਵਗੁਰੁਛਿਰਿਸੰਕਟਜੋਨਿਗਰੁਭਨਾਯਓ॥੬॥੧੮॥
 ਰਭਿਸਮੁਦ੍ਰਤਏਕੁਪ੍ਰਗਟਹਰਿਨਮੁਓਪਾਰਨਾਬਸਹਿਸੰਤਜਿਸੁਰਿਦੈਦੁਖਦਾ
 ਰਿਦ੍ਰਿਵਗੇਨਾਨਿਰਮਲਭੇਖਅਪਾਰਤਾਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੈਣੀਮਨਬਰਿਜੀ
 ਨਿਹਾਇਅਉਭਯੋਤਿਹਸਮਸਰਿਸੇਣੀਯਰਸੀਗਗਨਨਵਕੰਡਮਹਿਜੋਤਿਸੁਰੁ

ਪਾਸੇ ਓਭੇ ਗਿਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨ ਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥
ਅਜੇ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਅਟਕੁ ਸੇਖ ਸੰਗਾ ਤੇ ਸਨਨ ਵੈ ॥ ਨੇਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀ ਅਭਿਐ ਦ੍ਰਸਤੁ
ਪ੍ਰਿਥਾ ਵੈ ॥ ਅਜੇ ਚ ਦੁਹ ਸਿਰਿ ਦੁਭੈ ਨ ਮੁਖੀ ॥ ਤੁਮ ਪੈਲੀ ਮਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁ ਸਿਰਿ ਚ ਦੁ
ਪਿਪਰ ਮੇ ਸਰੇ ਦੀ ਅਉ ॥ ਮਿਥਾ ਭੇਨ ਨ ਕ ਅਗ ਦ ਅਮਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਹਿ ਪਾਇ
॥ ਹਰਿ ਬੀਸ ਜਗਤ ਜਸੁ ਸੰਚਰੁ ਉਸੁ ਕ ਵਣੁ ਕਹੈ ਸੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖੀ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਵ ਪੁਸ਼ਪ
ਗਯਉ ਆਪੇ ਪਰ ਮੇ ਸ੍ਵਰੰਤ ਅਉ ॥ ਹਾਰੇ ਸਿੰਘਾ ਸਣੁ ਦੀ ਅਉ ਸੀ ਗੁਰੁ ਤਹੈ ਬੈਠਾਉ ॥
ਹਾ ਸੁਕੀ ਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋ ਹਿਜ ਸੁਜ ਅਜ ਅਜੀ ਪਾਇ ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ
ਤਿਨ ਭੀ ਤਰੀ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਕਾਟੇ ਸੁਪਾ ਪਾਤਿ ਨ ਨਹ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਜਿ ਨਾ ਅਉ
ਛੜੁ ਸੰਘਾ ਸਨੁ ਪਿਰ ਬਸੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁ ਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇ ਅਉ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥

ਸਵਯਾ ਕਾ ਜੁਮਯਾ ॥ ੧੪੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤੋ ਕ ਕਈ ਰਜੀਓ ਕੇ॥ ਕਈ ਰਮੇਗੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸ ਨਉ ਪਾਹਿ ਗੁਨੁ॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੇ ਸੁਖਾਇ ਸਾਮ੍ਹ॥ ੧॥ ਕਈ ਰਮੇਗੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ
ਰੋਸ ਨੇਹਾਗਾ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਏਸੁ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾ ਪਿਓ ਸਿਰਜਨ ਹਾਗਾ॥ ੨॥
ਕਈ ਰਮਗਾ ਮਗਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾਤੁ ਲਾਵਹਿ ਜੀਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੋ ਨਾਉ ਕੋ
ਮਨ ਮਰਸੁ ਪੀਉ॥ ੩॥ ਕਈ ਰਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇਉ ਪਰਿ ਲਾਲ ਜਜੁ
ਉਦੀਸਾਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾ ਨਾਜਿਉ ਜੇ ਨ ਮਾਨਿ ਨਾਹੀ ਨਉ॥ ੪॥ ਕਈ ਰਐ ਸਾਏ ਕੁ
ਅਧੁ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤ ਕੁਹੋਇ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਗਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤੇਤ ਸੇ
ਈ॥ ੫॥ ਕਈ ਰਜਾਹਿ ਨਹਉ ਮੁਆਪਾਢੈ ਭਾਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਥਿਓ
ਪੁਰੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗਿ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੬॥ ਕਈ ਰਸਭ ਤੇਹ ਮਧੁਰੇ ਹਮਤ ਸੀਭ
ਭੋਲੁ ਕੋਇ॥ ਜਿਨੈ ਐਸਾ ਕਾਰਿ ਬੁਝਾਇਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਸੇ॥ ੭॥ ਕਈ ਰਆ
ਈਸੁ ਏਹ ਪਾਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਤੇਸਾ॥ ਹਮਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਭੋਲਿ ਕਹਿਓ ਆਏ
ਸੁ॥ ੮॥ ਕਈ ਰਸੇਈ ਮਾਗੀ ਐ ਜਿਹੋ ਮੁਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੋ ਬੁਝੇ
ਨਾਨੈ ਕੋਇ॥ ੯॥ ਕਈ ਰਗਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਗੀ ਆਕਾਸੇ ਉਤੇ ਜੰਤਾ॥ ਭੋਲੇ ਹੋਇ ਰੇ
ਸਵਤੇ ਸਿਧਾਨਿ ਮਾਏ ਭਗਵੰਤਾ॥ ੧੦॥ ਕਈ ਰਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਤ ਲਾਭੇ ਕ੍ਰਿਓ ਫਕ
ਪਥਾਸਾ॥ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨ ਹੋਇ ਹੋ ਬਸੇ ਜੁਚੰਦਨ ਪਾਸਿ॥ ੧੧॥ ਕਈ ਰਬਾਂ ਸੁਖ
ਰਈ ਬੁਝਿ ਆਇਉ ਮਤ ਰੁਖਤੁ ਕੋਇ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੈ ਬਸੇ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧ ਨਹੋ
ਈ॥ ੧੨॥ ਕਈ ਰਦੀ ਨੁਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਚਈ ਸਾਬੀ॥ ਪਾਏ ਕੁਝਾੜ
ਮਾਮੀ ਆਗਾ ਛੁਭੇ ਅਪੁਨੈ ਹਥੀ॥ ੧੩॥ ਕਈ ਰਜਹ ਜਹਹਉ ਫਿਰੈ ਕਉ ਤਕੁ ਰਾਓ
ਤਾਇ॥ ਏਕ ਗਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਗਉ ਜਗੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ॥ ੧੪॥ ਕਈ ਰਸੰਤਨ ਕੀ ਧੁੰਗੀ
ਅਤ ਭੀ ਚਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ॥ ਅਗੀਲ ਗਉ ਚਿਹਧਉ ਬਹਾਰੀ ਜਿਹ ਨਹੀ ਹਰੈ ਕੋ ਨ
ਉ॥ ੧੫॥ ਕਈ ਰਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰਈ ਐ ਜੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ॥ ਹੋਵੁ ਸਾਕਤ
ਧੁਰੇ ਜੁਗਟੈ ਹਟੈ ਥਿਕਾਇ॥ ੧੬॥ ਕਈ ਰਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈ ਸੀਲ ਸਨ ਕੀਖਾ
ਜੈ ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈ ਐ ਪਰ ਗਟਹੋਇ ਨਿੰਦਨੀ॥ ੧੭॥ ਕਈ ਰਮਾਇਆ ਰੋਲਨੀ
ਪਦਨੁ ਕੋਲ ਨਹਾਰੁ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਢਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੧੮॥ ਕਈ ਮਾਇਆ ਰੋਲਨੀ

ਪਵਨੁਵੈਤਿਵਧਾਗਾਜਿਨਿਥਿਭੈਏਆਤੇਨਖਾਏਆਮਵਰਥਿਭੈਵਨਗਾ॥੧॥
ਕਬੀਰਮਾਏਆਚੋਰਟੀਮੁਸੇਮੁਸਿਧਾਵੈਤਈਏਕੁਕਬੀਰਨਾਮੁਸੈਵੈਨੇਰੇ
ਬਾਹਰਬਾਟਾ॥੨॥ ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਦੇਹਜੁਗਿਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇਮੀਤਾਜਿਦੇਰੁਗ
ਰਿਏਕਾਸਿਉਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤਾ॥੨੧॥ ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਰੇਮੇਰੇ
ਨਿਅਨੀਦੁਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨੨॥ ਰਾਮਪਦਾਰਥਪਾਏ
ਕਬੀਰਗਾਂਠੇਨਖੋਲਾਨਹੀਪਟਣਨਹੀਪਾਗੁਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲਾ॥੨੩॥
ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਕੇਠਕੁਰੁਰਾਮਾਪ੍ਰੀਤਿਤਗਜੇਬੁਪਤੀਆਵਧਿਕੁ
ਨੇਕਾਮਾ॥੨੪॥ ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਏਕਾਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਜਾਇਭਵੈਏ
ਕੇਸਕੁਰੁਭਵੈਪਗਰਿਮੁਕਾਇ॥੨੫॥ ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਰੁਸੀਅਪਧਿਏ
ਸੁਮਾਰਿ॥੨੬॥ ਓਥਾਭਿਹਾਗੀਤਿਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੭॥ ਕਬੀਰਇਤੁ
ਜਾਇਗਾਸਕੁਤਭੇਤੁਬਹੋਰਿ॥ ਨਾਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥੨੮॥
ਕਬੀਰਏਤੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਗਰਿਯਾਇ॥ ਕੈਸੰਗਤਿਕਾਰਿਸਾਧਕੀਕੋਰੁ
ਗੁਨਗਾਇ॥੨੯॥ ਕਬੀਰਮਰਤਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭੰਨਜਾਨਿਅਕੋਈਐ
ਮਰਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਹੋਇ॥੩੦॥ ਕਬੀਰਮਨਸਜਨਮੁਦੁਖੁਰੇ
ਤੇਇਨਬਾਹੈਬਾਗਾਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇਤੁਇਗਿਰਹਿਬਹੁਰਿਨਥਾਗਹਿਤੁਰੇ॥੩੧॥
ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰਤੁਤੇਰੋਨਉਕਬੀਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਦੇ
ਤਜਹਿਸਗੀਰਾ॥੩੨॥ ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਦੇਖੀਐਤੁਮਰੋਕਰਿਓਨਹੋਇਕਾਮਕਨਿਰੁ
ਕਰਿਹੋਮੋਟਿਨਸਾਕੈਰੋਇ॥੩੩॥ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਧੁਰਾਣਿਕੈਰੋਰੇ
ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਦਹੋਇ॥੩੪॥ ਕਬੀਰਉਜਲਪਾਰਿਗਰਿ
ਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਾਹਿਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਥਿਜਾਂਹਿ॥੩੫॥
ਕਬੀਰਬੇਰੁਜਗਜਗਾਫੁਟੇਛੋਕਾਜਗਾਹੁਏਹੁਏਤਿਰੇਗਏਰੁਥੇਜਿਨਸਿੰਧਾ
॥੩੬॥ ਕਬੀਰਹਾਰਜਗੇਜਿਉਲਾਕਰਿਕੇਸਜਗੇਜਿਉਪਾਸਾਏਤੁਜਗੁਜਗਦੇ
ਖਿਕੋਭਇਓਕਬੀਰਉਦਾਸੁ॥੩੭॥ ਕਬੀਰਗਗਰੁਤਕੀਜੀਐਰਾਮਲਪੇਟੇਰਾਜੇ
ਗਉਪਾਛਰਤਰਤੇਫੁਗਿਗਨੀਗਾਤੁ॥੩੮॥ ਕਬੀਰਗਗਰੁਤਕੀਜੀਐਉਰਦੇਖੇਰਾ
ਸੁਆਜੁਕਾਲਿਭੁਏਭੇਟਣਾਉਪਾਰਿਜਮੇਘਾਸੁ॥੩੯॥ ਕਬੀਰਗਗਰੁਤਕੀਜੀਐ
ਰੰਕੁਨਸੀਐਕੋਈਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਈ॥੪੦॥

ਕਈਗਰਗੁਰੂਨਕੀਜੀਐਵੇਯਦੇਖਿਸੁਰੰਗਾਅਜੁਕਾਭਿਤਾਜੇਜਾਹੁਗੇਜੀਉਵੰਦੁਗੀਤੁ
 ਯੰਗਾ॥੪੦॥ਕਈਗਰਗੁਰੂਨਕੀਤਲੁਟਿਐਗਮਨਮਤੈਲੁਟਿਐਪਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪ੍ਰ
 ਨਜਾਹਿਗੇਛੁਟਿ॥੪੧॥ਕਈਗਰਗੇਸਕੋਈਨਜਨਮਿਐਪੁਨੈਪਰਿਭਾਵੈਆਗਾਪਾਚਉ
 ਧਰਿਕਾਜਾਹਿਕੇਹਰੈਗਮਾਭਿਦੁਭਾਗਿ॥੪੨॥ਕਿਹੈਯਕਾਥੇਚਈਲਗਕੀਥੇਚੈਕੋਇ।
 ਸਭਕਰੈਕਈਗਸਿਉਹਰਿਸੰਗਿਬਨਜੁਕਰੇਇ॥੪੩॥ਕਈਗਇਹਚੇਤਾਵਨੀਅਤੁ
 ਸਤਸਾਹਿਜਾਇ।ਪਛੈਤੋਗਜੁਭੋਗਦੇਤਿਨਕਾਗੁਰੂਭੇਖਾਇ॥੪੪॥ਕਈਗਮੈਜਾਨਿ
 ਆਪਿਭੋਭੋਤਭੋਪਕਥੇਸਿਉਭਲਜੋਗੁ।ਤਗਤਿਨਛਾਡਉਗਮਕੀਭਾਵੈਨਿਦਉਛੋਗੁ॥੪੫॥
 ਕਈਗਭੋਗੁਕੀਨਿਦੈਥਪੁਕਾਜਿਹਮਾਨਿਨਾਹੀਗੇਅਨੁ।ਗਮਕਈਗਰਵਿਹੇਅਵਤਜੇਸ
 ਭੰਕਾ॥੪੬॥ਕਈਗਪਰਦੇਸੀਕੈਪਾਪਰੈਚਹੁਦਿਸਿਲਾਹੀਆਗਿ।ਖਿਥਜਕਿਕੋਇਭਤਈ
 ਤਗੇਅਚਨਭਾਗੇ॥੪੭॥ਕਈਗਖਿਥਜਾਭਿਕੋਇਭਤਈਖਪਰੁਛੁਟਅਛੁਟਾ।
 ਜੇਗੀਥਪੁਕਾਖੋਭਿਐਅਸਾਇਹੀਬਿਭੁਤਾ॥੪੮॥ਕਈਗਥੋਰੈਜਾਭਿਮਾਛੁਈ
 ਹੁੰਦੁਗਮੋਭਿਥਜਾਭਾਇਹਟੇਪਨੈਨਛੁਟਸਹਿਭਿਰਕਰਿਸਮੁੰਦੁਸਮਾਭਿ॥੪੯॥
 ਕਈਗਸਮੁੰਦੁਨਛੋਰੈਐਜਉਅਤਿਖਾਹੋਇ।ਪੋਖਾਰਿਪੋਖਾਰਿਛੁਛਤੇਭਥੈਨਕਾਰਿਚੈਕੋ
 ਈ॥੫੦॥ਕਈਗਨਿਗੁਸਾਂਝੇਬਹਿਗਏਥਾਂਪੀਨਾਹੀਕੋਇ।ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕਰਤੇਹੋ
 ਈਸੁਹੋਇ॥੫੧॥ਕਈਗਥੈਸਨੋਕੀਕੁਕਰਿਭਥੀਸਾਕਤਕੀਥੁਰੀਮਾਇ।ਓਹਿਨਿਤਸੁਨੋਹ
 ਨਿਨਾਮੁਜਸੁਓਪਾਪਥਿਸਾਤਨਜਾਇ॥੫੨॥ਕਈਗਰਗਨਦੁਬਯਾਇਹਰੀਅਰ
 ਤਭਾਯਾਖਅਹੇਗੀਇਕੁਜੀਉਕਿਤਾਬੰਢਉਕਾਭਾ॥੫੩॥ਕਈਗਗੰਗਾਤੀਗਜੁਪਰੁਕ
 ਨੀਪੀਵਹਿਨਿਗਮਯੁਨੀਗੁ।ਬਿਨੁਹਰਿਤਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿਗਮੇਕਈ
 ਗ॥੫੪॥ਕਈਗਮਨੁਨਿਗਮਭੁਭਾਇਆਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀਗਾਪਾਛੈਭਾਗੋਹਰਿਠਿਰੈਕ
 ਤਕਈਗਕਈਗ॥੫੫॥ਕਈਗਰਦੀਪੀਅਗੀਚੁਨਾਉਜਭਭਾਇ।ਗਮਸਨੇ
 ਹਰਉਮਿਏਦੋਨਉਬਰਨਗਵਾਇ॥੫੬॥ਕਈਗਰਦੀਪਭਤਨੁਹੋਚੁਨਚਿਹਨੁ
 ਨਗਾਇ।ਥਾਭਿਹਾਗੀਇਹਪ੍ਰੀਤਿਕਉਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨਕੁਯੁਜਾਇ॥੫੭॥
 ਕਈਗਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁਰਾਰਈਦਸਏਭਾਇ।ਮਨੁਤਭੈਮੈਗਭੁਤਇਹਰਿਓ
 ਨਿਕਸੋਕਿਉਕੈਜਾਇ॥੫੮॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਏਤੁਰਕਰੇਪਸਾਉ।ਮੁਕਤ

ਦੁਆਰਾ ਮੇਰਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ॥੫੯॥ ਕਈ ਗਨ ਮੇਰੇ ਛਾਨੇ ਨ ਛਾਪੀਨ ਮੇਰੇ
ਪਾਹੁ ਨ ਹੀ ਗਾਉ॥ ਮਤ ਹਰ ਪੁਛੈ ਕਉ ਨੁਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਭਾਉ॥੬੦॥ ਕਈ ਗਨ ਮੇਰੇ
ਕਾਹਉ ਤੈ ਮਰਉ ਤਹਾਰੈ ਕੈ ਦੁਆਰੇ॥ ਮਤ ਹਰ ਪੁਛੈ ਕਉ ਨੁਹੈ ਪਗ ਹਮੈ ਬਾਗ॥੬੧॥
ਕਈ ਗਨ ਮਕੀ ਅਲਹ ਹੀ ਗੋਨ ਕਰੇ ਸਕੈ ਸਹੀ ਗਾ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕੈ ਛਹਰੀ ਕੀ
ਆਰਾਈ ਕਈ ਹੁਕ ਬੀਹੁ॥੬੨॥ ਕਈ ਗਨ ਪੁਨੈ ਤੁਧ ਹਰਾਇ ਕੈ ਜੇਹੁ ਮੁਖਿ ਨਿਖਰੈ
ਗਮੁ॥ ਤਕੈ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ॥੬੩॥ ਕਈ ਗਨ ਏਕੋ ਗਮ ਪੁਨੈ
ਮਨ ਸੁਗਧਿ ਚੰਨਾਉ॥ ਚਾਹੈ ਵਸ ਕੇ ਪਾਨੈ ਬਰ ਬਰ ਹੁਧਾਰਿ ਠਾਉ॥੬੪॥ ਕਈ
ਮਰਦੀ ਕਾਰਿ ਕੈ ਪਾਥੇ ਆਪੁ ਪੀਸਾਈ ਪੀਸਾਈ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਮੈ ਕਥ
ਹੁਨ ਚਾਈ ਪਾਈ॥੬੫॥ ਕਈ ਗਨ ਜਿਹ ਦਰੇ ਆਵਤ ਜਾਤਿ ਅਤੁਹਟ ਕੈ ਨਹੀ ਕੋਈ
ਸੇਦਹੁ ਕੈ ਸੈਛੋਰੀ ਐ ਜੋ ਦਹੁ ਐ ਸਾਰੋਈ॥੬੬॥ ਕਈ ਗਨ ਬਾਥੈ ਉਧਾਰੈ ਚੁਕ
ਥਹਾਰੈ ਬਾਕੀ॥ ਜਬ ਦੇਖਿ ਥੇੜ ਜਗ ਜਗਤ ਬਉਤ ਰਿਪਾਥੈ ਹੁੰਦੁ ਗਕੀ॥੬੭॥
ਕਈ ਗਨ ਪਾਪੀ ਤਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਗਹੁ ਪੁਜਾਨ ਸੁਯਾਈ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦ ਨੁਪਹਰੈ ਜਗਤ
ਤਜਾਈ॥੬੮॥ ਕਈ ਗਨ ਬੈਦੁ ਆਰੋਗੀ ਮੁਆ ਮੁਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਏਕੁ ਕਈ ਗਨ ਨੁ
ਜਿਹ ਜਾਹੀ ਹੋਵਨ ਹਾਰੁ॥੬੯॥ ਕਈ ਗਨ ਮੁਨਿ ਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗ ਬਿਧੀ ਕੰਢਿ ਅੰਗ
ਕਾਠ ਕੀ ਨ ਚੁਚੈ ਬਰੋਮੇ॥੭੦॥ ਕਈ ਗਨ ਐਸੀ ਹੋਈ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨਾ ਮਕੈ
ਕਿਆ ਭਗਤ ਜਥੈ ਹਥਿ ਸਿਧ ਉਗਾਢੀਨਾ॥੭੧॥ ਕਈ ਗਨ ਸਕੋ ਗਹੈ ਚੁਸੀ ਐ ਕੁਠਕੁ
ਮਹੀ ਐ ਗੋਈ॥ ਅਵਗੁਨੀ ਆਰੈ ਮਨ ਸੈਭ ਚੋਨ ਕਹੀ ਹੋ ਕੋਈ॥੭੨॥ ਕਈ ਗਨ
ਭਿਭਗੀ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਜੈ ਹੋਛੁਟੀ॥ ਗੁਰੁ ਜੁਨ ਚੇਤਾ ਰਿਅਪਨੈ ਅਧਮਾਂ ਬੁਝੀ ਜਹਿ ਤੋਛੁ
॥੭੩॥ ਕਈ ਗਨ ਕੁਕਰੁ ਗਮ ਕੋ ਮੁਤੀ ਆਮੋ ਹੋਨਾਉ॥ ਗਏ ਮਾਰੈ ਜੇ ਵਹੀ ਚਥੈ ਵੈਤ
ਜਥੈ॥੭੪॥ ਕਈ ਗਨ ਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦੇਖ ਲਾਵਹਿ ਚੋਈ॥ ਪਿਰੈ ਹੋਰੁ
ਚੇਤਹੀ ਏਹੁ ਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਈ॥੭੫॥ ਕਈ ਗਨ ਬਿਹਰੁ ਬੁਝੈ ਅੰਗ ਮਮੀ ਵਸੈ ਮੁਖ
ਮਨੈ ਕੋਈ॥ ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨ ਜੀ ਐ ਜੀ ਐ ਤਬ ਉਹਾਰੋਈ॥੭੬॥ ਕਈ ਗਨ
ਦਨੈ ਤਿਨੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧਾ॥ ਤਿਹ ਮਿਥੈ ਤੇਉ ਤਮ ਭੁਏ ਲੋਕਾ ਨਿਰਗੰਧਾ॥੭੭॥
ਕਈ ਗਨ ਮਕਾਠੇ ਗਾਬੁਰੈ ਚੰਨੁ ਨਹੀ ਸਹਿ ਆਜਾਈ॥ ਏਕੁ ਜੁਸਾਧੁ ਮੇਰੀ ਚੰ

ਸ੍ਰੀਭੀਅਮਚਾਣਿਕਾਏ॥੧੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਰੇਹਉਗੀਭਲਾਦਾਹੁਮੇਰੈਵਸਿ॥
 ਨਿਤਹੁਏਸੁਤੁਪਾਤਕੀਜਬਭਵੈ ~~ਏਏਬਖਸਿ~~॥੧੯॥ਕਬੀਰਨਉਬਾਤਿਆ
 ਪੀਵਨਦਸਭੇਹੁਬਾਜਾਈ॥ਨਦੀਨਦਸਜੋਗਜੀਏਬਹੁਮਿਨਮਿਠਤੈਆਈ॥੨੦॥
 ਕਬੀਰਸਾਤਸਮੁੰਦਾਰੇਮਸੁਕਹਉਕਠਮਕਹਉਬਨਗਾਈ॥ਬਸੁਪਕਾਗਦੁਜਉ
 ਕਹਉਹਾਰੇਜਸੁਭੈਮਨੁਨਜਾਈ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਾਤੰਜੁਲਾਹਾਕੇਆਕਰੈਰਿਹਦੈ
 ਬਸੇਗੁਪਾਭਾ॥ਕਬੀਰਰਮਈਆਕਰੈਮਭੁਚੁਕਾਰੇਸਰਬਜੰਜਾਣਾ॥੨੨॥ਕਬੀ
 ਐਸਾਕੋਨਤੀਮੰਦਰਦੇਇਜਗਾਈ॥ਪਾਂਚਉਤਰਕੇਮਾਰਿਕੈਰੈਰਾਮਾਭਿਵਲਾਈ
 ॥੨੩॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਗੀਏਹਤਨਦੇਵੈਫੁਕੀ॥ਅਪਾਭੇਕੁਨਜਾਨਈਗਹਿਓਕ
 ਬੀਰਕੁਕੀ॥੨੪॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਹਚੜੀਉਨੁਹੋਬੀਰਮਸਾਨਾਭੋਗੁ
 ਸਥਾਏਆਚਾਇਗਾਈਓਮਤੁਮਕਾਮੁਨਿਦਾਨਾ॥੨੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਪਖੀਭਉ
 ਰੰਗੇਰੰਗੇਰੰਗਦਿਸਿਜਾਈ॥ਜੋਜੈਸੀਸੰਗਾਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸੋਫਲੁਖਾਈ॥੨੬॥
 ॥ਕਬੀਰਜਾਕਉਕੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਗੁਸਿਈਠਿਕੈਤੁਭਾਈਆਜਾਕਉ
 ਰਹਤਅਉਗੁ॥੨੭॥ਕਬੀਰਮਾਗੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀਕੇਓਨਿਕਟਿਜੁਬੇਠੀ॥
 ਹੁੰਦੁਏਓਹੁਚੀਗੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਹੇਠੀ॥੨੮॥ਕਬੀਰਰਪਗਈਸਿ
 ਰਿਚੈਚਾਓਓਚਾਤੈਬਾਟਾ॥ਅਪਨੇਭਾਗਹਿਨਡੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾਟਾ॥੨੯॥
 ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਧੀਯਾਕਗੀਠਢੀਕਰੈਪੁਕਾਗਾਮਤੁਬਸਿਪਰਉਭੁਹਾਰੇ
 ਜਗੈਦੁਜੀਬਾਗ॥੩੦॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੁਏਦੋਇਮਰੰਤੇਹਚਾਗੀ॥ਚਾਰ
 ਮੰਤਰਹੁਮੁਏਚਾਰਪੁਰਖਦੁਇਨਾਗੀ॥੩੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਦੁਏ
 ਅਕੁੰਤਪਾਇਆਰਉਗੁ॥ਜਿਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਭੁਭਾਨੇਅਉਗੁ॥੩੨॥
 ਕਬੀਰਸੰਗਾਤਿਕਗੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਕਰੈਨਿਰਬਾਤਾ॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾ
 ਤੋਏਏਬਨਾਤਾ॥੩੩॥ਕਬੀਰਜਗਮਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਕੈਜਗਮਹਿਗਹਿਓਸਮਾਈ॥
 ਸੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਆਈ॥੩੪॥ਕਬੀਰਆਸਾਕਗੀਐ
 ਰਮਕੀਅਵਰੈਆਸਾਨੇਰਸਾ॥ਨਗਕਿਪਹਰਿਤੇਮਾਨਈਜੋਹਰਿਨਅਉਦਾਸਾ॥੩੫॥
 ਕਬੀਰਸਿਖਸਖਾਬਹੁਤੇਕੀਵੇਰੈਸੋਕੀਓਤਮੀਤੁ॥ਚਾਏਬੇਹਮਿਥਨਕਉ

ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਰੀਤਾ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਅਵਤਾਰ ਕਉ ਓਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਸੈ ॥
ਸਾਸਿ ਬੇਗਨੀ ਗਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥ ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਗੁਬ ਪੁਰਾ ਕਿਸਾ ਕਰੈ ॥
ਜਉ ਗੁਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹਾ ਜੇਹਤਾ ਥੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੂਰਿ ਮੂਰਿ ਜਾਇ ॥
॥ ੮੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਾ ਤੇਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਕੁਸੀ ਖਾਉ ॥ ਜਿਹਾ ਹੁਸੈ ਤੇਹੀ ਸਾਕਤ ॥
ਸਿਨ ਜਾਉ ॥ ੮੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਾ ਤੇ ਸਾਧ ਕੀ ਦੇਨ ਦਿਨ ਟੁਨ ਪੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਕੰ ॥
ਬਗਿਏ ਤੇਹੀ ਨ ਸੇਤੁ ॥ ੯੦ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੁੰਡੈ ਅਨਹੀ ਕੇ ਸਮੁਝੈ ਕਾਨੀ ॥
ਕਿਉ ਕੀਆ ਸੁਮਨ ਕੀਆ ਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡਾ ਅਜਾਇ ॥ ੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗੁਨ ਛੋਗੇ ॥
ਤਨੁ ਪੁਨਾਇ ਤਜਾਉ ॥ ਰਹਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿ ਐ ਗਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਉ ॥ ੯੨ ॥
ਕਬੀਰ ਜੇਹਾ ਮਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਤੁਹਿ ਗਈ ਸਭਤਾਗ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕੀ ਕੈਦੇ ॥
ਬਜਾਵਨਹਾਗ ॥ ੯੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਣਿ ਮੁਰਉ ਤਿਹੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਜਾਤੇ ਬਹੁ ਜਾਇ ॥
ਆਪੁ ਬੇਚਤੁ ਬੇਦਮਹਿ ਚੋਢੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥ ੯੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀ ॥
ਏਹ ਖੇਤ ਲੇਦੁ ਗਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਏਨਿ ਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੁਛੇ ਪਰਮ ਗਾਇ ॥ ੯੫ ॥
ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡੈ ਕੈ ਪਾਥਿ ਓਬਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧ ਕਰਤਾ ॥
ਇਅਭਾਈ ਰਹਿਅਨ ਬੰਧੁ ॥ ੯੬ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡੈ ਕੈ ਰੋਜੇ ॥
ਗਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਹ ਪਨਿਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥ ੯੭ ॥ ਕਬੀਰ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡੈ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਈਰ ਖੈਨਾਗ ॥ ਗਦਹੀਰੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਰੁਸੈ ॥
ਮਨ ਚਾਹੀ ॥ ੯੮ ॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਪਨੀਹਹਿ ਜਪਿਹਿ ਰੋਮੈ ਮਹਿ ॥
ਉਪਰਿ ਖੋਲਨਾਗੈ ਰੇਤ ਠਹਰਨਾਹੀ ॥ ੯੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਪਾਸੈ ਜਿਹੁ ॥
ਕਹੀਐ ਗੁਆਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਰੋਇ ਗੋਗਾਮ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਇ ॥
ਭਈ ਜਕੁ ਭਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਛ ਦਾਸੁ ਤਉ ਪਾਜੈ ਸੋ ਕੁਛੁ ਛਕ ਪਰਾਸ ॥ ੧੦੧ ॥
ਕਬੀਰ ਹੋਗਾਇ ਬਾਹਨ ਸਧਨ ਪਨ ਛਾਖ ਧਜਾਛ ਰਗਾਹੀ ॥ ਇਅਸੁਖ ਤੇ ਭੋਭ ॥
ਭਈ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨੁ ਜਾਹੀ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਭੁ ਜਗੁ ਉਠਿ ਛਿਰਿ ਰੋਮ ॥
ਕੰਧਿ ਚੜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਤੁ ਕੋਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਰੋਕਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਅਗੈ ਮੋਰੇ ॥
ਥੇ ਅਧਨਿ ਕਸਿਓ ਆਉ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਠਿ ਘੋਜਾਇ ॥ ੧੦੪ ॥

ਕਈ ਸੁਕ ਬੀਰ ਕਾਉ ਪਾਏ ਭੁਤ ਕਮਾਲਾ। ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦਾ ਰਿਕੈ ਪਾਰਿ ਲੇ
 ਆਇਆ ਭਾਉ॥ ੧੧੫॥ ਕਈ ਗਸਾ ਧੁਕ ਉਮਿਲੇ ਨੇ ਜਾਣੀ ਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋ
 ਕ੍ਰਮ ਛੋਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀ ਐ ਆਗੈ ਤੋਏ ਸੁਰੇ ਭਾਉ॥ ੧੧੬॥ ਕਈ ਗਜ ਗੁਬਾਧਿ ਭਿਜੇ ਜੇ
 ਫਰਿਭਿ ਅਤਿ ਥੀਧੁ ਕਈ ਗਜੈ ਭੰਤਿ ਆਟਾ ਛੋਨ ਜਿਉ ਸੇਨ ਸਮਨੇ ਸਹੀ ਗੁ॥ ੧੧੭॥
 ਕਈ ਗੁਰੂ ਉਤਰੁ ਗਾਤੈ ਚਿਸ਼ਟੀ ਸੈਨਾਹਿ ਅਜਤੁ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡੀ ਕਈ ਨੈਨ
 ਭਾ॥ ੧੧੮॥ ਕਈ ਗੈਨ ਨਿਗਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸੁਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅਨ ਉ॥ ਬਿਨਉ ਚਰਉ ਤੁਅ
 ਨੁ ਜੀਰਨ ਕਮਲਾਹਿ ਦਠਉ॥ ੧੧੯॥ ਕਈ ਗਸੁ ਗਨ ਰਕਤੇ ਮੈ ਰਹਿ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ
 ਭੋਗ ਸਾਇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਾਰਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਹੁ ਆਇ॥ ੧੨੦॥
 ਕਈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈ ਸੇਉ ਤਮਾਨਾ ਕਹਿ ਬੇਕਉ ਸਤਾਨੀ ਦੇਖਾ
 ਜਮ ਹਨ॥ ੧੨੧॥ ਕਈ ਗਦੇਖ ਕੈ ਕਪ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨੋ ਪਤੀ ਆਇ। ਹਰਿ ਜੈ ਸਤੈ ਸ
 ਗੰਗ ਚੰਦ੍ਰ ਭਖੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੧੨੨॥ ਕਈ ਗਚੁ ਗੋਚਿਤੈ ਗੋਤੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗੈ ਚੁਗੈ
 ਜੇ ਜੈ ਸੇਧ ਚਰਹਿ ਚੁੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾਹੇ॥ ੧੨੩॥ ਕਈ ਗਅੰਬੁ ਧੁਪਾਨੁ
 ਛਾਇ ਅਬ ਖਿਭੇ ਸਰਤ ਲਾ। ਚਾੜਿ ਕਾਜਿ ਉਤਰ ਸਤ ਗੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉ ਨੁਹਵਾਉ॥
 ੧੨੪॥ ਕਈ ਗਚ ਕਈ ਜੀਉ ਨਿਸੀ ਬੀਛੁਰੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪਰਤਾਤੀ ਜਿਨ ਗਥਿ ਛੁਰੇ
 ਅਉਤਿ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨਗਤੀ॥ ੧੨੫॥ ਕਈ ਗੈਨ ਇਗ ਬਿਛੋਰਿ ਆਗੁਰੇ ਸੰਖ ਮਨੁ ਗਿ॥
 ਦੇਖ ਦੇਵ ਘਾਹ ਵੀ ਦੇਸਾਹਿ ਉਗਵਤ ਸੁਗ॥ ੧੨੬॥ ਕਈ ਗਸੁ ਤਾਕਿ ਆਕਰਹਿ ਜਾ
 ਗੁਰੇ ਤੇ ਦੁਖਾ॥ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸ ਗੋਰ ਮਾਰਿ ਸੋ ਕਉ ਸੇਵੈ ਸੁਖ॥ ੧੨੭॥
 ਕਈ ਗਸੁ ਤਾਕਿ ਆਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰੀ। ਇਕਾ ਦਿਨ ਸੇਵਨੁ ਹੋਇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ
 ਪਾਲਿ॥ ੧੨੮॥ ਕਈ ਗਸੁ ਤਾਕਿ ਆਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਹੁ ਜਾਗੁ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀ
 ਛੁਰਾਤੀ ਕੇ ਸੰਗੇ ਲਾਗੁ॥ ੧੨੯॥ ਕਈ ਗਸਤ ਕੀ ਗੋਲ ਨ ਛੋਰੀ ਐ ਮਾਗਿ ਲਾਗਾ
 ਚੁੰਘੇ ਖੇਤੀ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀ ਐਨ ਉ॥ ੧੩੦॥ ਕਈ ਗਸ ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀ
 ਮੈਦੁ ਪੁਜਾਣੀ ਐ ਭਗੀ। ਬਾਸ ਨੁਕਾਰੇ ਪਰਸੀ ਐ ਤਉ ਕਛੁ ਭਾਗੈ ਦਾਗੁ॥ ੧੩੧॥
 ਕਈ ਗਸੁ ਨ ਚੇਤਿ ਚਿਜ ਗਪੁ ਚੇ ਆਇ। ਲਾਗੀ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਥਕਿ ਅ
 ਰਹਿ ਆਜਾਇ॥ ੧੩੨॥ ਕਈ ਗਕਾਰ ਨੁ ਸੋਭਾਇ ਚਿਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਗਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ

ਕੋਨੀਏਕੋਸਿਰਜਨਹਾਗ। ੧੩੩। ਕਈਗਫਲਾਗੇਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਜਾਇਪੁਗਤੰਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਨਖਾਹੀਕਾਘਾ। ੧੩੪। ਕਈਗਫਲਾਗੇਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਮੁਛੇਅਨਰੀਤੀਰਬੀਜਾਹਿ। ਦੇਖਾਦੇਖੀਸੁਗਧਰਿਤੁਲੇਕੁਟਕਾਖਾਹੀ। ੧੩੫
ਕਈਗਫਲਾਨਪਰਸੇਸਰਕੀਆਪੁਜੈਸਤੁਸੰਸਾਗ। ਇਸੁਭਰਦਾਸੈਜੇਹੇਬੁਝੇਸੰਜਾ
॥ ੧੩੬। ਕਈਕਾਗਦਕੀਓਬੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਟਾ। ਪਠਥੇਗੀਪਰਕਮ
ਤਿਤਪਾਜੀਥਾਟਾ। ੧੩੭। ਕਈਗਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਪਛੇਕਉਨਤੀਗਾਸਿਰਪਰਆਵੇਕਾਘਾ। ੧੩੮। ਕਈਗਐਸਾਜੀਤੁਇਕੁਦੇਖੀ
ਜੈਸੀਧੀਲਾਖਾ। ਦੀਸੈਚੰਚਲਬਤੁਗੁਨਮਤੀਗੀਨਾਪਾਕਾ। ੧੩੯। ਕਈਗਐਸਾ
ਧਿਕਉਜਤੁਨਕਹੈਤ੍ਰਿਸਕਾਗ। ਜਿਨਿਏਤਜਮੁਆਸਿਰਜੀਅਸੈਜਾਪਿਅਪਰਦਾ
॥ ੧੪੦। ਕਈਗਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਤਿਉਤਿਉਗਮਨਿਵਾਸਾ। ੧੪੧। ਕਈਗਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਗਮੁ। ਅਇਪਰੇਧਰਮਗਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੁਮਾਧਾਮ। ੧੪੨। ਕਈਗਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਰੁਕਾਗਐਅਛਾਗਾਉ। ਚਿਤੁਸਾਕਤਬਪੁਰਮਰਿਗਾਇਅਕੋਇਨਭੈਜੈਗੀ। ੧੪੩
ਕਈਗਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਲਗੇਟੀਤਿਗੀ। ੧੪੪। ਕਈਗਐਸਾਜੀਤੁਇਕੁਦੇਖੀ
ਭੇਕੰਚਰੁਥਾਗਾਤੀਤਿਰਿਭਗੀਭਗਾਗ। ੧੪੫। ਕਈਗਐਸਾਜੀਤੁਇਕੁਦੇਖੀ
ਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ। ਐਸਾਕੋਈਦਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ। ੧੪੬। ਕਈਗਐਸਾ
ਅਤਕਿਅਤਾਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ। ਐਸਾਤੇਗਦਸੁਹੋਜੀਉਪਰਨੀਏ
॥ ਕਈਗਐਸਾਜੀਤੁਇਕੁਦੇਖੀ
ਪਨੀਸਰਬੰਗਾ। ੧੪੭। ਕਈਗਪਾਨੀਹੁ ਅਤਕਿਅਤਾਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ
ਹਮਿਜਨੁਐਸਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਿਤੀਹੋਇ। ੧੪੮। ਉਚਤਵਨਕਕਮਨੀਨਿਯਾ
ਫਰਗਾਈ। ਸਤੇਭਕੀਮਧੁਕਰੀਸੰਤਸੰਗੀਗੁਨਗਾਈ। ੧੪੯। ਕਈਗਫਲਾਨਿਪਕੀਭੇਅਗੇ
ਗਮਤਗਤਿਜਿਹਠਾਈ। ਗਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਜਮਪੁਰਮੇਰੈਭੰਗੀ। ੧੫੦। ਕਈਗਐਸਾ
ਅੰਤੇਸਹਜਸੁਨਕੇਪਾਟਾ। ਤਹਾਕਈਗਐਸਾਜੀਤੁਇਕੁਦੇਖੀ। ੧੫੧।

ਸਾਗੇਸੀਉਪਜੀਏਰੇਜਉਰੈਸੀਨਿਥਰੈਥੀ।ਹੀਗਕਿਸਕਾਥਾਪੁਕਾਪੁਜ
 ਰਨਰਤਕਕੇਰੇ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਹੀਗਹਾਇਥਕਾ
 ਈ।ਬਨਜਨਹਾਰੇਥਾਹਰਕਉਤੀਬਦਲੈਜਾਈ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰਜਹਾਂਗਿ
 ਅਨੁਤਹਧਰਮੁਰੈਜਹਾਫੂਰਤਹਪਾਪੁ।ਜਹਾਏਤੁਤਹਕਾਏਰੈਜਹਾਖਿਆ
 ਤਹਆਖਿ॥੧੫੫॥ਕਬੀਰਮਾਏਆਤਜੀਤਕੀਆਤਾਏਆਜਉਮਾਨੁ ਤ
 ਜਾਨੀਜਾਈ॥ਮਾਨਮੁਨੀਮੁਨੇਵਰਗਲੇਮਾਨੁਸਤੈਕਉਖਾਈ॥੧੫੬॥ਕਬੀ
 ਸਾਰਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਮਿਥਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਅਏਕੁ।ਯਾਗਤਹੀਭੁਏ
 ਮਿਥਿਗਾਇਆਪਾਹਿਅਕਲੇਜੈਛੇਕੁ॥੧੫੭॥ਕਬੀਰਸਾਰਸਾਤਿਗੁਰੁਕੇਆ
 ਰੈਜਉਸਿਖਾਮਹਿਚੁਕਾ।ਅਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਥਾਂਸੁਬਜਾਣੀਐ
 ਫੁਕਾ॥੧੫੮॥ਕਬੀਰਹੈਗੇਬਾਹਨਸਪਨਪਨਛੜਪਤੀਕੀਨਾਗੇ।ਤਾ
 ਸੁਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਗਾ॥੧੫੯॥ਕਬੀਰਨਿਪਨਾਹੀਕਉ
 ਨਿਦੀਐਕਉਹਰਿਚੇਹੀਕਉਮਾਨੁ।ਭੰਹੁਮਾਂਗਸਵਰੈਥਿਥੈਕਉਓਹਿਸਮਰੈ
 ਹਰਿਨਾਮੁ॥੧੬੦॥ਕਬੀਰਬੁਨੀਪਾਣੀਥਿਤਿਭੁਈਸਤਿਗੁਰਬੰਧੀਧੀਧੀ॥
 ਕਬੀਰਹੀਗਾਥਿਨਆਮਾਨਸਰੈਵਰਤੀਗ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਗ
 ਜਨਜਉਹਰੀਏਕੈਮਾਂਰੈਹਾਟਾਜਬਹੀਪਾਣੀਅਹਿ ਪਾਗਖੁਤਬਹੀ
 ਗਨਕੀਸਾਟਾ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਤ
 ਸੀਤਾਅਮਰਾਪੁਰਿਬਸਾਕਰਹੁਹਰਿਗਾਇਆਬਰੈਗੈਥਿਤਾ॥੧੬੩॥
 ਕਬੀਰਸੇਵਕਉਦੁਇਤਲੇਏਕੁਸੰਤੁਏਕੁਮਾਨੁ।ਗਮੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤੇ
 ਕੈਸੰਤੁਜਪਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਗੇਪਸਿਤਗਏਪਏ
 ਪਗੀਬਹੀਗਾ।ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਗਮਕੀਤਿਹਚਾੜਿਗਹਿਓਕਬੀਗ॥
 ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਕੇਦੋਖੇਮੁਆਚਾਲਤਕੁਭਕੀਕਨੀ।ਤਬਕੁ
 ਹੁਕਿਸਕਾਥਜਸੀਜਬਲੇਧਗਹਿਮਸਲੀ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਗੁਬਾਹਿਗੇਰੇ
 ਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੇਕਨਕੀਕਾਨੀ।ਪਾਰੇਸੀਕੇਜੋਹੁਆਤੁਅਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੭॥
 ਕਬੀਰਤਥੀਮੁਕਗੀਨਨਾਥਿਥੈਕੈਨਾਜੁ।ਦਵਕਾਹੁਕੈਤਹੀਬਡਦੇਸੁਬ

ਰਗਜਾ॥੧੬੮॥ਕਈਰਦਵੈਦਾਨੁਰੇਤੁਰੈਨਿਰਦਵੈਰੈਨਿਸੰਕਾਜੋਜਨੁਰੈ
ਦਵੈਰੈਗਨੈਇਦੁਸੈਰਕਾ॥੧੬੯॥ਕਈਗਪਾਭਿਸਮੁਹਾਸਰਵਹੁਤਰਾਪੀਸੈ
ਕਈਨੀਗੁਭਗਵਤੇਤੇਪਾਇਓਤੁਤਾਰਿਤਾਰੀਉਕਈਗਾ॥੧੭੦॥ਕਈਰਪਾ
ਤਤੇਤਰੇਖਿਸਾਹਿਤਉਇਤੁਖਿਸੈਸਰੀਗੁਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੈਗਹਿ
ਕਈਗਾ॥੧੭੧॥ਕਈਰਕੇਰੀਕਠਕੀਦਹਦਿਸਲਾਗੀਅਗਿਆਪਿਤੀਪੀ
ਤਜਾਉਮੁਏਮੁਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੧੭੨॥ਕਈਰਸੰਸਾਦੁਰਿਕੁਕਗਦਦੇਦਿ
ਇਥਾਵਨਅਖਰਸੇਪਿਕੈਹਰਿਚਰਨੀਚੇਤੁਭਾਇ॥੧੭੩॥ਕਈਰਸੰਤਾਭੈ
ਸੰਤਈਜਉਕੋਟੀਕਮਿਲਾਰਿਅਸੰਤਾਮਠਆਗਰਭੁਖੰਗਮਏਕਿਉਨੀਤੁ
ਤਜੰਤਾ॥੧੭੪॥ਕਈਗਅਨੁਸੀਤਾਭਾਇਆਪਾਇਆਬੁਧਮਗਿਆਨੁਜਿੰਨੁ
ਅਠਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨੀ॥੧੭੫॥ਕਈਰਸਾਗੀਨਿਰਜ
ਹਕੀਜਾਨੈਨਹੀਕੋਇਕੈਜਾਨੈਆਪੁਨਧਨੀਕੋਦਸੁਦਿਵਨਹਿ॥੧੭੬॥
ਕਈਰਭੁਭੀਭਈਜਿਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭਭੁਭੀਭੈਰਾਗਿ
ਗੁਇਆਜਾਇਆਭਿਭੈਭਉਕੁਲੀ॥੧੭੭॥ਕਈਰਪੁਰਿਸਕੈਭੈਪੁਰੀਅਭੈ
ਧੀਦੇਹਾਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਅੰਭੈਖੋਹਕੀਖੇਹਾ॥੧੭੮॥ਕਈਰਪੁਰਿ
ਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਹਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੋਬਿਨੁਮਿਓਪਲਾਟਿਭਈਸਭਖੇ
।ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰੇਨਹੀ।ਕਹਿਭੈਭਈਭੈਭੈ
ਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧੮੦॥ਕਈਗਜਿਨਹੁਕਿਭੁਜਾਨੀਅਨਹੀਤਿਸੁਖਨਿ
ਭਿਹਾਇ।ਅਮਹੁਜੁਭੁਭੁਭੁਭੁਨਾਪੁਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥੧੮੧॥ਕਈਰਮੇਭੁ
ਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਗੁਲਾਗੀਚੇਟਮਰੀਮਕੀਗਹਿਭੈਭਈਭਉ
॥੧੮੨॥ਕਈਰਚੇਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤੁਲੋਇਉਸਸਾਚੇਟਸਯੋਭ
ਕੀਤਾਸੁਹੁਭੁਸੈਦਾਸੁ॥੧੮੩॥ਕਈਰਮੁਲਾਂਮੁਨਾਗੋਕੋਆਚਰੁਹਿਸੰਤੀਭਾਗੋ
।ਜਕਾਕੀਤੁਭਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਹੋਇ॥੧੮੪॥ਸੇਖਸਭੁਰੀਭਾਗਨੀ
ਜਕਾਥੇਜਾਇ।ਕਈਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਥਤਨਹੀਤਕਉਕਹਾਂਪੁਦਾਇ॥੧੮੫॥
ਕਈਰਅਠਹਕੀਕਰਿਭੀਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਭਮਹਿਦੈ

ਗੈਥੁਥੈਥਤੀਜਾਣੀ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰਜੋਗੀਕੀਏਜੁਲਮੁਧੈਕਤਨਾਉਹਲਾਉ॥
 ਦਫਤਰਥੇਖਮਾਗਾਐਤਬਰੇਏਗੋਕਉਨੁਹਵਾਉ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਖੁਬਖਾਨਾਖੀਚਰੀ
 ਜਾਮਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥੇਨਾਹੋਰਹੋਟੀਕਾਗੇਗਲਾਕਟਵੈਕਉਨੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਗੁਰੂ
 ਭਗਤਬਜਨੀਐਮਿਟੈਸੋਹੁਤੀਤਾਪਾਹਰਖਸੇਗਦਾਥੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪੁਆਪੁ
 ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਗਮਕਹਨਮਾਰਿਥੇਏਤਾਮਾਰਿਏਕੁਥਿਚਾਗੁਸੋਈਗਮੁਸਭੇਕਹ
 ਸੋਈਕਉਤਕਹਾਗਾ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਗਮੈਗਮਕਹੁਕਹਥੇਮਾਰਿਥਿਥੇਕਾਏਕ
 ਅਨੇਕਰਿਮਾਥਿਗਏਆਏਕਸਮਾਨਏਕਾ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਜੰਘਾਹਸਾਧਨਸੇਵੀ
 ਅਹਿਗਰੀਕੀਸੇਵਨਾਹੀ॥ਤੇਘਰਮਰਾਟਸਾਹਬੇਭੂਤਵਸਾਹਿਤਿਨਮਾਹੀ॥੧੯੨॥
 ਰਵੰਗੁਗਾਹੁਆਥਾਵਰਾਬਹਾਹੁਆਕਾਨਾਪਾਵਹੁਤੇਪਿਗੁਲਤੁਇਆਮਾਰਿਅਸ
 ਰਿਗੁਰਬਾਨਾ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੁਰਮੇਬਾਹਿਆਥਾਨੁਜੁਏਕਾਥਾਗਤਹਿਭੁ
 ਵੰਧਪਰੇਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਗੀਰਮਲਭੁੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗ
 ਏਤੁਮਥਿਕਾਗਾਥਿਨੁਸੰਗਤਿਇਉਮਾਨਣੀਹੋਇਗਈਭਰਛਾਗਾ॥੧੯੫॥ਕਬੀ
 ਰੀਰਮਲਭੁੰਦਅਕਾਸਕੀਭੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਾਚੇਗਏਨਾਨੀ
 ਵਹੀਜਾਣੀ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਥੇਹਉਜਾਇਬਾਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾਈ
 ਸਾਂਈਮੁਣਸਿਉਚਾਰਿਪਾਰਿਆਤੁਏਕਿਨੇਫਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜਕਾ
 ਥੇਹਉਹੋਇਗਈਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਗਾਸਾਂਈਮੁਣਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁ
 ਥਿਥੈਪੀਗਾ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਜੀਅਨੁਮਾਹਰਿਚੇਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਰਿਜੁਹਲਾਉ॥
 ਦਫਤਰਦਯੀਜਬਕਾਢਿਹੋਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਉ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੇਰੁਕੀਆ
 ਸੋਹੁਕੁਥੇਥੇਏਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਥੇਖਾਨੀਕਸੇਮਾਹੰਮੁਹੇਮੁਹਿਖਾਇ॥
 ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰਥੇਖਦੇਨਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੁਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਰੇਦੀਬਾਨਮਾਰਿ
 ਪਥਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਾਰਿਦੁਇਤੁੰਬਰੀਅਬ
 ਗਾਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਗਾਸੀਹਸਿਧਾ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਗਮੁਣਮਾਰਿ
 ਕਿਉਨਹੀਜੀਕਿਉਹੋਸੁਤੇਗਾਤੇਗਤੁਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਸੇਗਾ॥੨੦੩॥
 ॥ਕਬੀਰਤੁੰਤੁਕਰਤਾਤੁੰਤੁਆਮੁਣਮਾਰਿਕਾਨਤੁੰਤੁਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਈ

ਆਜਰੇਖਉਤਤਤੁੰ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਨੁਕੇਕਰੇਅਸਮ
ਨੇਰਕਕੇਇਨਪੂਰਿਓਚਏਉਤੇਨਿਰਸਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਗੁਰੇਕੀ
ਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰੀ ॥ ਇਤਉਤਕਤਾਹੇਨਰੋਲਾਣੀਜਿਸਗਾਏਸਿਰਜਨਹਾ ॥ ੨੦੬ ॥
ਕਬੀਰਪਾਣੀਪੀਕੁਤੇਸਤਿਗੁਰੀਛੀਏਛਰਾਣੀ ॥ ਪਰਾਪੁਰਬਲੀਭਾਵੀਪਰ
ਦੁਰੇਈਆਈ ॥ ੨੦੭ ॥ ਕਬੀਰਟਾਏਟੇਏਦਿਨੁਗਾਇਆਥਿਆਸੁਖਛੰਗੁ
ਨਹਰਿਭਾਜੀਓਨਿਮਤੁਛਟਿਓਕਾਭਪਤੁੰਚੋਆਈ ॥ ੨੦੮ ॥ ਮਹਾਪ ਕਬੀਰ
ਗੁਤਉਕਨਾਕਰਗਪਿਛੇਉਤਪਾਇ ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿਗਉਤ
ਛਰਾਈ ॥ ੨੦੯ ॥ ਮਹਾਪ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਥੈਸਹਿ
ਧਰਤੀਭਰਿਨਾਥਿਆਪਣੀਉਨਕਉਲਾਹੁਯਾਹਿ ॥ ੨੧੦ ॥ ਮਹਾਪ ਕਬੀਰ
ਦੁਖਕਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਈ ॥ ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਏਸਤੇਤਬਪੁਛੈਪਾਸ
॥ ੨੧੧ ॥ ਨਾਮਾਮਾਏਆਮੋਰੁਕੁਰੈਤਿਭਚਨਮੀਤਾ ॥ ਕਾਹੇਛੀਪਦੁਛਾਏਭੈ
ਲਾਵਹੁਚੀਤਾ ॥ ੨੧੨ ॥ ਨਾਮਾਕਰੈਤਿਭਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸਮਾਥਿ ॥ ਧਰਪਉਨ
ਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਭਿ ॥ ੨੧੩ ॥ ਮਹਾਪ ਕਬੀਰਅਮਰੇਸ
ਕਿਸਹੁਕੇਨਾਹਿ ॥ ਜੀਨਿਏਹੁਕਚਨੁਰਚਾਏਆਰਿਸਹੀਆਰਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨੧੪ ॥
ਕਬੀਰਚੀਕਾਕੁਆਟਾਗੇਰਿਪਾਰਿਆਕਿਛੁਨਾਏਓਹਾਥਾਪੀਸਤਪੀਸਤਚ
ਅਸੇਈਨਿਬਹਿਆਸਾਥਿ ॥ ੨੧੫ ॥ ਕਬੀਰਮਨੁਜਨੈਸਤਬਤਜਨਤਾਉ
ਗੁਰੁਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਲਾਤਹਾਥਦੀਪਕੁਝੈਪਰੈ ॥ ੨੧੬ ॥ ਕਬੀਰਭਾਖ
ਤਿਸੁਜਾਨਸਿਉਬਰਜੈ ॥ ਕੁਅਜਨਾਤਾਸਿਉਦੁਟੀਕਉਥਨੈਜਕੇਜੀਅਰ
॥ ੨੧੭ ॥ ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਤਪਹੇਤੁਕਰਿਕਾਹੇਮਹਹੁਸਵਾਹਿ ॥ ਕਰਜੁਸਚੇਤੰਤ
ਪਨੀਤਪਉਨੇਚਾਹਿ ॥ ੨੧੮ ॥ ਕਬੀਰਜੇਮੈਚਿਤਵਉਨਕਰੈਕੀਅਮੋਰਿਓਏ
॥ ਅਪਨਚਿਤਵਿਆਹਾਰਕਰੈਜੇਮੋਰੇਚਿਤਨਹੋਇ ॥ ੨੧੯ ॥ ਮਹਾਪ
ਚਿਤਾਭਿਆਪਿਕਗਾਇਸੀਅਚਿਤੁਭਿਆਪੇਦੋਈ ॥ ਨਨਕਸੇਸਾਭਾਗੈਓਏ
ਨਸਰਕਰੇਈ ॥ ੨੨੦ ॥ ਮਹਾਪ ਕਬੀਰਅਮੁਨਚੇਤਿਆਛਿਰਿਓਏ
ਹਿਪਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਾਇਆਅਉਧਪੁਨੀਕਿਨਮਾਹਿ ॥ ੨੨੧ ॥ ਕਬੀਰ

ਨਗੀਰਾਵੀਕੇਵਲਾਕਾਚੀਯਾਤੁ। ਸਾਬਤੁਰਾਖਹਿਤਗਮੁਤਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਹੀਬਾਤਾ।
 ॥੨੨੧॥ ਕਬੀਰਕੋਸੇਕੋਸੇਕੁਕੀਐਨਸੇਟੀਐਅਸਾਗਾਰਾਤਾਇਨਸਕੇਕੁਕੀਨੇਕਬ
 ਭੁਕੇਤੁਜੇਤੁਕਾਰਾ। ੨੨੨॥ ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨੁਤਾਇਆਮਨੁਕੁੰਚਹੁਮਯ
 ਮੰਤੁ। ਅਕਸੁਗੀਅਨੁਰਤੁਤੁਏਕੇਵਟੁਬਿਰਥਾਸੰਤੁ। ੨੨੩॥ ਕਬੀਰਗਮੁਰਤਨੁਮੁਖੁ
 ਤੁਬੀਪਾਖਅਗੇਖੋਭਾ। ਕੇਈਆਏਮਥੇਗੇਗਾਰਕੀਥੇਗੇਮਹਗੇਸੇਥਿ। ੨੨੪
 ॥ ਕਬੀਰਗਮੁਨਮੁਜਾਨੀਓਨੀਪਾਭਿਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬਾ। ਪੰਧੇਯੀਅਹਿਮਰਿਗਾਏ
 ਰੰਬਾਹਰਭਈਤਬੰਬਾ। ੨੨੫॥ ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿ
 ਯਈ। ਮਨੁਜੰਜਲੁਤਓਰਈਜਮਦੀਅਦਮਾਆਈ। ੨੨੬॥ ਕਬੀਰਤਰਵ
 ਨੁਮੀਗਮੁਰੇਫਲੁਮੀਬੇਗਗੁਗਛਾਇਆਮੁਸਾਪੁਤੈਜਿਨਿਤਾਜੀਆਬਾਦੁਬਿ
 ਬਾਦੁ। ੨੨੭॥ ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜੁਬੇਈਬਾਰਮਾਸਫਲੰਤਾਸੀਤਲਛਾਇਆ
 ਨਹਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤਾ। ੨੨੮॥ ਕਬੀਰਿਤਤਰਵਰੁਦਾਇਆਫਲੁਉਪਕ
 ਜੰਜੀਵੰਤਾ। ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਗੀਬਿਰਖਾਫਲਫਲੰਤਾ। ੨੨੯॥ ਕਬੀਰਸਾਪੁਸੰ
 ਰੁਪਰਾਪਤੀਭਿਖਿਆਹੋਇਭਿਯਾਟਾ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰੁਪਈਐਠਕਰਅਵਘਟ
 ਘਟਾ। ੨੩੦॥ ਕਬੀਰਏਕਪਰੀਆਪੀਪਰੀਆਪੀਤੁਤੇਆਧਾ। ਰਗਤਨਸੇਤੀ
 ਗੇਸਟੇਜੋਕੀਤੇਸੇਲਾਤਾ। ੨੩੧॥ ਕਬੀਰਭੰਗਮਾਛੁਤੀਸੁਰਾਪਨੰਜੀਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖੰਡਿ
 ਭੰਗਬਥਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸੇਭੇਰਸਾਤਲਿਜਾਹਿ। ੨੩੨॥ ਨੀਚੇਭੋਇਨਕਹਿਗਉ
 ਭੇਸਾਜਨਘਟਮਾਹਿ। ਸਭਰਸਖੇਲਉਪੀਅਸਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ। ੨੩੩॥
 ਅਠਜਮਬਓਸਫਪਗੀਤੁਆਨੇਰਖਤਰਹੈਜੀਉ। ਨੀਚੇਭੋਇਨਕਉਕਰਉ
 ਸਤਘਟਦੇਖਉਪੀਉ। ੨੩੪॥ ਸੁਨਿਸਖੀਪੀਅਮਾਹੇਜੀਉਬਸੇਜੀਅਮਾਹਿਬਸੇ
 ਕੀਪੀਉ। ਜੀਉਪੀਉਭੁਫੁਭਉਨਹੀਘਟਮਾਹਿਜੀਉਕੀਪੀਉ। ੨੩੫॥ ਕਬੀ
 ਰਮਨੁਗੁਰੂਜੇਜਗਤਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ। ਅਗਏਉਗਏਕੈਪਚਿਮੁਆ
 ਰਉਥੇਦੁਹਮਾਹਿ। ੨੩੬॥ ਹਰਿਹੈਮੰਤੁਰੇਤੁਮਾਹਿਬੀਖਰੀਹਕੀਚੁਨੀਨਜਾਇ
 ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰੰਭਲੀਭੁਫੁਟੀਕੀਟੀਹੋਇਕੇਖਾਈ। ੨੩੭॥ ਕਬੀਰਜੋ
 ਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ। ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਥਕਾਰ

੭੮

ਜੋ ਕੇ ਛੁਰਾਏ ਤੇਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਸਾਧ ਪਿਰ ਮਕੀ ਪਾ ਕੇ ਸੇਰੇ ਤੇਰੇ
ਕਾਜੀ ਸਰਸ ਉਪੋਥੈ ਕੈ ਨਖ ਥੋਡੀ ਨਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਫੁਟ ਤੇਰੇ ਥਾਹ ਮੇਰੇ
ਤੇ ਅਹੁਚੀ ਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾ ॥ ਕਹਿ ਨ ਮਾਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਤੁਰਾਨ ॥
॥ ੨੫ ॥ ਹਰਿ ਸੇਰੀ ਗਛਾ ਰੇ ਕੇ ਕੋਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੇ ਜਕੇ ਜਾਹਿ
ਤੇ ਭਾਖੇ ਗਵਿਦਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ਤਧ ਮੁਕੁਨ ॥
ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨ ਕਰੈ ਤਾ ਕੇ ਬੰਧ ਅਭਾਗੁ ॥ ੨੭ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭੇ ਕੁਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੋ ॥ ਜਿ ਤੁਹਿ ਦੇਵੈ ਨ ਵਰੀ ਸੇ ਤੇਰੇ
ਖਾਣੀ ॥ ਮਝ ਕੁ ਜਿਰੀ ਸੁਣੀ ਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇ ਖਾਥੇ ਆਇ ॥ ਜਿ ਦੁਨਿ ਮਾਣ
ਕਰੀ ਐ ਹਰਾ ਕੁੰ ਕਰੁ ਕਾਏ ॥ ਸਾਹਿਬਿ ਖੇਨ ਚਲਨੀ ਜਿਉ
ਕੁੰ ਸਮਝਾਇ ॥ ॥ ਜਿ ਦੁਹਰੀ ਮਝੁ ਦੁ
ਥੇ ਜਾ ਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿ ਭੇ ਕੇ ਕੈ ਗਥਿ ਲਗੈ ਪਾਇ ॥ ਧੁ
ਨਿ ਕੀ ਪੁਰਸਥਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੀ ਰੀਪ ਵੰਦਈ ਖਰ
ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਦ ਦੇ ਸੀ ਗਾਖ ਰੀਚ ਲਾਏ ਅਤੁ
॥ ਬੀਨਿ ਉਰਾਈ ਪੈਟ ਲੀਕਿ ਬੇਵੰਦਾ ਪਤਿ ॥ ੨ ॥ ਕੇ ਬੁਨ ਬੁਨੈ ਕੇ ਬੁਨ ਬੁਨੈ
ਨੀ ਆਹੁਈ ਤਾਹਿ ॥ ਸਾਂਈ ਮੇਰੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਿਭੀ ਦਫਾ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਫਰੀਦ
ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਥ ਬੇਰੁ ਹੋ ਸੰਮਾਓ ਬੁਕੁਤ ਗੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸੁਨਿ ਫਰੀਦਾ
ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲਭੁ ਫਿਰ ਜਾਣਾ ਪੀਰੀ ਪਾਈ ਗੰਢਿ ॥ ਜੇ ਵਰੁ
ਠਿਕਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਥਾ ਠੀਕਿ ॥ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੁਅ ਕਠਿ ਲਤੀ ਫੁਕਾਥੇ
ਥੇਖੁ ॥ ਆਪਨ ਹੋਗ ਕੀਵਨ ਮਾਹਿ ਸਿਹੁ ਨੀਵਾ ਕਾਰਿ ਦੇਖੁ ॥ ੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਹੋਗ
ਨਿਮੁ ਕੀ ਅੰਤਿ ਨ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਮਿ ॥ ਆਪਨ ਹੋ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ਐ ਪੈਰਿ ਤਿਥੇ ਹੋ
॥ ੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾਤ ਉਖਟਣ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਤੁਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਗਯਾਈ ਨੀ
ਜਾਂਤ ਰਿਆਤਾਂ ਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁਥੀ ਆਦਾ ਰੀਏਈ ਤੁਹਾ ਆਪੁ
ਹੋ ਆਇ ਆਪਿ ਫਾਰਿਆ ਦੁਹਿ ॥ ੯ ॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿਥੀ ਆਸ ਕਰੀਈ
॥ ਸਾਂਈ ਬਾਣੁ ਤੁਆਪਣੇ ਵੇਦਨ ਕਰੀ ਐ ਕਿਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀਦਿ

ਤੀਵੀਅਸੁਦਿਸੁਲੇਗੀਦੇਕਨਾਸਾਖਪਕਦੀਆਈਆਤੇਰਕੇਦੀਵਨਾ॥੧੧॥
 ਫਗੀਦਕਾਥੀਜੀਨੀਨਗਾਵੇਆਧਉਥੀਗਵੈਕੋਇ॥ਕਹਿਸਾਈਸਿਉਪਿਸਾਗੁਗੁਨਵੇਲਾ
 ਤੇ॥੧੨॥ ਮਹਲਾ ੩ ਫਗੀਦਕਾਥੀਧਉਥੀਸਾਰਿਧੁਸਦਹੈਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ
 ॥ਅਪਣਾਥਾਏਆਇ॥ਗੁਨਲਗਈਜੇਭੈਰੈਸਤਕੋਇ॥ਏਹੁਪਿਸਮਪਿਆਥਾਖਸ
 ਮਕਜੇਭਵੈਤੈਦੋਇ॥੧੩॥ ਫਗੀਦਾਜੀਨਲੋਇਲਜਗੁਮੋਹਿਆਸੇਥੀਏਣਮੇਰੇ
 ਗੁਕਜਤਰੇਖਨਸਹਾਦੇਆਸੇਪਖੀਸੁਇਬਹਿਰੁ॥੧੪॥ ਫਗੀਦਕੁਕੇਦਿਆਂਚਾ
 ਜੇਵੇਆਮਤੀਦੋਦੇਆਂਨੇਤਾ॥ਜੇਸੈਤਨੀਵਵਾਇਆਸੇਕਿਤਫੇਰਹਿਚਿਤਾ॥੧੫॥
 ਫਗੀਦਾਥੀਉਪਵਾਹੀਦਤੁਜੇਸਾਂਈਥੋੜਹਿਸਤੁ॥ਇਕੁਛਿਜਹਿਬਿਆਥਤਾੜੀ
 ਅਰਿਤਾਂਸਾਂਈਦੈਦਰਿਵਾੜੀਆਹਿ॥੧੬॥ ਫਗੀਦਾਖਾਕਨਨਿਦੀਐਖਾਕੁਜੇਨੁਕੋ
 ਈ॥ਜੀਵਦਿਆਪੈਗਤਥੋਮੁਇਆਉਪਹਿਜੇਇ॥੧੭॥ ਫਗੀਦਾਜਾਂਭਥੁਤਨੇਹੁਕ
 ਅਭਥੁਤਕੁੜਨੇਹੁ॥ਕਿਰਗੁਣਬੋਲਾਈਐਛਪਾਰੇਤੁਟੇਮੇਹੁ॥੧੮॥ ਫਗੀਦਾ
 ਜਗਥੁਜੰਗਲੁਕਾਕੇਆਭੇਵਾਹੋਵਣਿਕੰਨਮੇਰੇਹਿ॥ਵਸੀਰਥੁਹਿਆਈਐਜੰਗਲੁ
 ਕੇਆਭੁਛੇਹਿ॥੧੯॥ ਫਗੀਦਾਇਨੀਨਿਕੀਜੰਘੀਐਬਲਨੁਗਰਤਾਵੇਓਮਿਆਜੁ
 ਫਗੀਦੈਕੁਜਜਸੈਕੋਹਾਂਬੀਓਮਿ॥੨੦॥ ਫਗੀਦਾਰਤੀਵਰੀਆਧੁਖਿਧੁਖਿਉਠਨਿ
 ਪਸਾਧਿਗੁਤਿਨਦਾਜੀਵਿਆਜੇਨਵਿਰਾਣੀਆਸਾ॥੨੧॥ ਫਗੀਦਜੇਮੈਹੋਦਾ
 ਵਰਿਆਮਿਤਾਆਈਕੀਆਹੇੜਜਲੈਮਜੀਠਾਜੇਉਉਪਹਿਅੰਗਾਰਾ॥੨੨॥
 ਫਗੀਦਲੋਕੈਦਾਖਾਬਿਜਓਗੀਆਕੀਕਥੀਜੈਜਟੁ॥ਭੰਦੇਉਨਕਤਾਈ
 ਦੋਧੇਧਾਭੇਕੈਪਟੁ॥੨੩॥ ਫਗੀਦਾਗਲੀਐਓਕੁੜਦੁਗਪਗੁਨਾਲਿ
 ਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥ਚਲਾਤਭਿਜੈਕੀਬਲੀਗੰਤਤੁਟੇਨੇਹੁ॥੨੪॥ ਭਿਜਓ
 ਮਿਜਓਕੀਬਲੀਅੰਨੁਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜਾਇਮਿਥਾਂਤਿਨਸਜਣਤੁਟਉਨਾ
 ਹੀਨੇਹੁ॥੨੫॥ ਫਗੀਦਾਮੈਭੋਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤੁਮੈਥਹਿਇਜਾਈ॥
 ਗਹਿਭਾਗੁਨਜਣਣੀਸਿਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਈ॥੨੬॥ ਫਗੀਦਾਸਕਰ
 ਖੰਨੁਨਿਵਤਗੁਰੁਮਾਖਿਉਮੰਝਾਦੁਧੁ॥ਸਭੇਵਸਤੁਮਿਠੀਆਭਨਪੁ
 ਜੀਤੁਧੁ॥੨੭॥ ਫਗੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣਮੇਰੀਭੁਖਾ॥ਜਿਨ

ਖਾਧੀਚੋਪੜੀਘਟੇਸਹਨਗੇਦੁਖਾ॥੨੮॥ਗੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਰਚਪਾਣੀ
ਪੀਉ॥ਫਗੀਦਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯॥ਅਜੁਨਸੁਰੰ
ਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁਕੇਮੁਕੇਜਾਣਾ॥ਜਾਇਪੁਛਤੁਰੰਗਾਗਣੀਤੁਮਕਿਉ
ਵਿਵਿਹਾਇ॥੩੦॥ਸਤੁਰੈਦੇਈਨਲਤੈਪੋਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰੁਵਤਜੰ
ਨਪੁਛਣੀਧਨਸੇਹਾਗਣਿਨਉ॥੩੧॥ਅਠਾ ੩ ਸਤੁਰੈਪੋਈਐਕੰਤ
ਕੀਕੰਤੁਅਗਮੁਅਥਾਤੁ॥ਨਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੁਭਵੈਬੇਪਰਵਾਹਾ
॥੩੨॥ਨਤਧਿਤੀਸੰਬਗੀਸੁਤੀਆਇਨਚਿਦਾ॥ਫਗੀਦਗੀਸੁਖੈ
ਰਿਯੁਦੀਗਈਕਬੂਗੀਗੰਧਾ॥੩੩॥ਜੇਬਨਜਾਂਦੇਨਤਰਜੇਸਹਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਜਾਇ॥ਫਗੀਦਾਕੀਤੀਜੇਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬੇਨੁਸਾਰੀਗਏਕੁਮਭਾਇ॥੩੪॥
ਫਗੀਦਾਚਿਤਖਟੋਭਾਵਾਣਦੁਖਾਬਿਰਹਾਬਿਛਾਵਣਭੇਠਾ॥ਇਹੁਮਾ
ਜੀਵਣਤੁਸਾਹਬਿਸਚੇਦੇਖੁ॥੩੫॥ਬਿਰਹਾਬਿਰਹਾਅਖੀਐਬਿਰਹੁ
ਸੁਭਤਾਨੁ॥ਫਗੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁਨਉਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਣੁਸਾਨੁ॥੩੬॥
ਫਗੀਦਾਏਵਿਸੁਗੰਦਭਾਧਗੀਆਖੰਡੁਭਿਵਾਹਿ॥ਇਕਿਰਹੇਦੇਰਹਿਏ
ਇਕਿਰਾਧੀਗਏਉਜਾਹਿ॥੩੭॥ਫਗੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੈਕੈਰ
ਰਿਗਵਾਇਆਸਮਿ॥ਭੇਖਾਰਬੁਖਮੰਗੇਸੀਤੁਆਹੋਕੇਹੋਕੰਮੇ॥੩੮॥
ਫਗੀਦਾਦਰੰਦਰਵਾਸੈਜਾਇਕੋਕਿਉਸੁਦਿਓਪੜੀਆਭਾ॥ਏਤੁਰਿਦਸਮ
ਗੀਐਹਮਦੇਸਾਦਾਕਿਆਹਾਭਾ॥੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਗੀਐਪਰੀ
ਥਹੋਸਜਾਇ॥ਸਿਹੋਰਾਘੜੀਆਭਾਜਿਉਰੁਖੀਗੈਣਵਿਹਾਇ॥੪੦॥
ਬੁਢਹੋਅਸੇਖਫਗੀਦਕੰਬਣਿਭਗੀਦੇਹਾ॥ਜੇਸਉਦਮਿਆਜੀਵਣ
ਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹਾ॥੪੧॥ਫਗੀਦਾਬਾਰਿਪਰਾਏਬੈਸਦਾਸੰਦੀਮੁਣੈ
ਦੇਹਾ॥ਜੇਤੁਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਗੀਰਹੁਭੇਹਾ॥੪੨॥ਕੀਧਿਕੁਹਾਨਾਸੀ
ਘੜਾਵਣਕੈਸਹੁਭੇਹਾਹਾ॥ਫਗੀਦਾਹਉਭੈਰੀਸਹੁਅਪਣਤੁਭੈਰੀ
ਅਗਿਆਗ॥੪੩॥ਫਗੀਦਾਇਕਨਾਅਣਾਅਗਭਾਇਕਨਾਨਹੀਭੁਢਾ
ਅਗੈਗਏਸਿਵਾਪਸਨਿਚੋਟਾਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਐਭੁਤ

ਅੰਤਰੇ ਗੰਗੇ ਸੰਤਰੰਗਾ ਜਾਣੇ ਸੁਤੇ ਜੀ ਗਣ ਮਹਿ ਬੀਏ ਅਤੀ ਮਾਗਨਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਫਗੀ ਦਕਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਵੀ ਆਉਂਦੇ ਸਾਰੇ ਰੇਰੀ ਗਏ ॥ ਕੁੜਾ ਸਉ ਦਾ ਕਾਰ
 ਸੇਰੇ ਗੰਗੀ ਆਇ ਪਏ ॥ ੪੬ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਖਿਥਕਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀ ਆਜਿੰਦੁ
 ਨਕਾਣੀ ਮੇਖਾ ॥ ਵਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖਾ ॥ ੪੭ ॥
 ਫਗੀ ਦੁਹੁ ਦੀ ਵੀ ਬਲੀ ਦਾ ਮਲ ਕੁਧ ਰਿਠਾ ਆਇ ॥ ਗਰੁਭੀਤ
 ਮਦੁ ਭੁਟਿ ਆ ਦੀ ਵੇਰੇ ਗਾਇ ਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਰੇ
 ਜੇਥੀ ਆਜਿ ਸਿਰੇ ਬੀ ਆਤਿ ਆ ॥ ਕਮਾ ਦੇ ਆਕਾਰੇ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇ ਭਿਆਗ ॥
 ਮਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇ ਦਿ ਆਏ ਹਸ ਜਾਇ ਤਿਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸ
 ਤਾ ਫੁਗਾਇ ਦਿਓ ਕਾਤੀ ਗੁਰੁ ਵਾਤੇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੈਰ ਨਦਾ ਦਿਓ ਆਪਿ ਆ
 ਸਾਤੇ ॥ ੫੦ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਰਤੀ ਗੁਰੁ ਨਿਕਲੈ ਜੇਤ ਨੂਰੀ ਰੋਕਾਇ ॥ ਜੇਤ ਨਰ
 ਰੋਗ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨ ਗੁਰੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਤੋ
 ਸੁਰੇਸਤਾ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ਜੇ ਸਹਰੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਭੋਰੁ ਗੁਰੁ ਨ ਤੋ
 ਏਥੇ ਪਾਏ ਐਤਨੁ ਖੀਲੁ ॥ ਏਥੇ ਭੋਰੁ ਗੁਰੁ ਵਿਚ ਹੁਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸਤਰ
 ਤ ਸੁਧਰੇ ਏਤਿ ਭੁਧਰਿ ਕਾਰ ਭੁਧਰੁ ਮਾਤਿ ਮੈਲ ਗਵਾਇ ॥ ਨਨਕ ਕੋ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
 ਜਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵ ਹੁਧੁ ਫਿਰੁ ਜੇ ਬਹੁਤ
 ਹੋਏ ॥ ਫਪਕਿ ਫਿਰੇ ਐਕਿ ਆਰੇ ਵੇਰਿ ਕਰਿ ਰੁਬੈ ਹੁਧਾ ॥ ੫੩ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਨੰ
 ਰੀ ਕੰਤੁ ਨ ਗਾਵੇ ਆਵਡੀ ਬੀ ਮੁਈ ਆਸੁ ॥ ਧਨ ਕੁਕੇ ਦੀ ਗੋਰੇ ਮੈ ॥ ਤੇ ਸਹ
 ਰਿ ਭੀ ਆਸਾ ॥ ੫੪ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿ ਆਦਾ ਵੀ ਪਲੀ ਮੁਛੰਭੀ ਪਲੀ
 ਜਿਹੇ ਮਨ ਹਰ ਲੇਖਾ ਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਥ ਭੀ ਆ ॥ ੫੫ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਕਰੇ ਧੁਖ
 ਭੈਰਵ ਪਿਰ ਨੀ ਦਵੀ ਨਿਵਾਨੀ ॥ ਜੇ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣੇ ਗਏ ਵਿਠਾ ਕੀਵੇ
 ਭੀ ॥ ੫੬ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਕਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਵੀ ਆਏ ਤੁਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪ
 ਰੀ ਤੇ ਘਟੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋ ਸੀ ਮਿਤੁ ॥ ੫੭ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਭੁ ਨ ਭਾਇ
 ਮਾਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਈ ਜਾਣੇ ਸਮਾਭਿ ਜਿਥੇ ਹੀ ਤਉ ਵੇਦਣਾ
 ॥ ੫੮ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਜਿਨੀ ਕਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣੁ ਸੇ ਕਮ ਹੋਵੇ ਸਾਰੀ ॥ ਮਤੁ ਸਹ ਮਿਦਾ

ਸੀਵੀਸੰਦੀਦੋਰਗਥਾਭੇ॥੫੬॥ਫਗੀਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਕਰੀ
ਭਦੀਲਾਹਿਭਗੰਡੇ॥ਦਰਦੇਸੰਤੋਰੀਅੰਗੁਖਾਂਦੀਜੀਗੰਦੇ॥੬੦॥
ਫਗੀਦਾਕਾਥੇਮੈਰੋਕਪਕੇਕਾਥਾਮੈਰਾਵੇਸੁਆਗੁਨੀਭਰਿਆਮੈਰੇ
ਗੰਢਕੁਕਰੈਦਰਦੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲੇਟੁਬੀਦੇ
ਫਗੀਦਾਜੋਰੋਹਾਗਾਇਗਥਦੀਝੁਰੇਦੀਝੁਰੇ॥੬੨॥ਜਾਂਕੁਆਸਿਤੰਗੁ
ਵੀਵਾਹੀਤਾਂਅਮਥੇ॥ਫਗੀਦਾਏਤੋਪਛੋਤਓਵਤਿਕੁਆਗੀਨਾਥੀਐ॥੬੩॥
ਕਥਾਕੇਗੀਛਪਕੀਆਇਉਥਥੇਤੰਥਾ॥ਚਿਜੁਥੇਕਨਿਨਪੀਵਚਿਉਰ
ਸੰਦੀਤੰਥਾ॥੬੪॥ਤੰਸੁਓਰਾਰੀਕੋਧੈਪਇਅਭਕੁਵਿਡਾਗਦਿਜਾ
ਗਥਿਥਾਥੇਕੁਨਜਾਣਈਹਸੁਨਕੋਧਾਖਾਏ॥੬੫॥ਚਥਿਚਥਿਥਾ
ਪੰਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਥਾ॥ਫਗੀਦਾਸਹੁਰਗਿਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਾਵੇ
॥੬੬॥ਫਗੀਦਾਇਟਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀਕਾਥਾਕੀਥਾਮੈਕੋਤੰਥੇ
ਜੁਗਵਾਪਗੇਇਕਤੁਪਾਏਆਪਾਥੀ॥੬੭॥ਫਗੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨ
ਟੁਟੀਨਾਗਰਥਜਾ॥ਅੰਜਗਈਭੁਫਰੇਸਤਕੋਘਰਿਨਠੀਅਜੁ॥੬੮॥
ਫਗੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੁਟੀਨਾਗਰਥਜਾ॥ਜੇਸਜਣੁਭੁਇਭੁਭੁ
ਸੇਕਉਆਵਹਿਅਜੁ॥੬੯॥ਫਗੀਦਾਬੇਨਿਵਾਜਿਅਕੁਤਿਅਏਯੁਭੁਭੁ
॥ਕਥਾਹੀਚਥਿਨਆਇਆਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀਤੀ॥੭੦॥ਓਰੁਫਗੀਦਾ
ਸਾਜੇਸੁਬਹਾਨਿਵਾਜਗੁਜਾਗੀ॥ਜੇਸਿਰੁਸੰਣੀਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕਪਿਉਰੇ
॥੭੧॥ਜੇਸਿਰੁਸੰਣੀਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕੀਜੈਕਾਇ॥ਕੁਨੇਹੇਠਿਜਥਾ
ਥਾਥਲਸੰਦੇਥਾਏ॥੭੨॥ਫਗੀਦਾਕਿਥੇਤੈਰੋਮਾਪਿਆਜਿਨੀਤੁਜਾਏ
॥ਤੈਪਾਸਹੁਚੀਏਥਾਵਿਗਏਤੁਅਜੈਨਪਤੀਣੇਤੀ॥੭੩॥ਫਗੀਦਾਸੁਮੈ
ਕਰਿਦੋਏਟਿਥੇਥਾਹੀ॥ਅਗੈਮੁਥਿਨਆਵਸੀਦੋਜਕਸੰਦੀਭਾਹੀ॥੭੪॥
ਮਥਾਪਫਗੀਦਾਖਾਥਕੁਖਥਕਮਹਿਖਥਕਵਸੈਗਥਮਾਥ
ਕਿਸਰੇਆਖੀਐਜਾਂਤਿਸੁਥਿਨੁਕੋਣੀਨਾਹੀ॥੭੫॥ਫਗੀਦਾਜਿਦਿ
ਥਾਕਪਿਆਜੇਗਥੁਕਪਹਿਚੁਖਾ॥ਪਵਨਿਨਇਤੀਮਾਥੇਸਾਨਾਏ

॥१६॥ ਚਥਲ ਚਥਲ ਰਤੰ ਸੇ ਸੁਲੀ ਅਰਥ ਹਿਗਏ ਹੇਵੇ ਸੁਤੀਧਾ ਸੇ
 ਜਾਨੀ ਚਥਿਗਏ ॥१७॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਬੁਝਾ ਕਾਰੇ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨਹ ਦਾਇ ॥
 ਵੀਰੇ ਗੁਨ ਬਹਾਈ ਪਥੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥१੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪਖ ਪਹਾਨੁ ਲੀ
 ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ਨਉ ਬਤਿ ਬਜੀ ਸੁਬਹਾ ਸੇਉ ਚਥਲ ਕਾ ਕਾਰੇ ਸਾਜੁ ॥
 ॥१੯॥ ਫਰੀਦਾ ਗਤਿ ਕੁਝੁ ਗੀਵੰਗੀ ਐਸੁ ਤਿਆਮਿ ਐਨ ਭਾਉ ਜਿਨੈ ਲੀਵੈ
 ਵੇਰਿ ਨਾ ਮਿਲਾਣੁ ਕੁਆਉ ॥੨੦॥ ਫਰੀਦਾ ਐਜਾਵੈ ਆਦੁ ਖੁਸੁ ਖੁਸੁ ਖੁ
 ਖੁਸਾਇ ਐਜਾਗੀ ਉਚੇ ਚੜ੍ਹਿਕੈ ਦੇਖਿ ਆਤਾ ਪਰਾਪਰ ਹੋਣ ਅਗੀ ॥੨੧॥
 ਮਠਾ ੫ ਫਰੀਦਾ ਬੁਮਿਰ ਗਾਵਲੀ ਮਾਠਿ ਵਿਸੁਲਾ ਬਾਗੁ ਜੇਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿ
 ਵਾਜਿ ਆਤਿ ਨਾਮ ਚਨ ਲਾਗੀ ॥੨੨॥ ਮਠਾ ੫ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾ
 ਵਰੀ ਸਾਂਗੀ ਸੁਵਨ ਵੀਦੇਹਾ ਵਿਗਲੇ ਕੋਈ ਪਾਈ ਅਨਿ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ
 ॥੨੩॥ ਕੰਧੀ ਵਲ ਨਦਾਰਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ਜਿਧਰੇ ਬਰਜ
 ਵਿਦਾਣ ਤਿਦਾ ਉਰ ਉਕਰੇ ॥੨੪॥ ਫਰੀਦਾ ਤੁਖ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇ ਆਸੁ
 ਸਾਂਸੇਤੀ ਗਤੀ ਮਖਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਲੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰਵਾਤੀ ॥੨੫॥ ਲੀਲੀ
 ਮੀਨ ਦੀਵੇ ਕੰਧੀ ਕੋਰੇ ਖੇਤੀ ਬੇੜੇ ਨੇਕ ਪਗੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾਪਤ ਲੁਗੈ ਸੁਚੇਤ
 ॥੨੬॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁਸਜਣ ਵੀਹਾਇ ਕੁਛੁ ਛੇਦੀ ਨਲਹਾਂ ਪੁਖਾ ਜੇਉ
 ਮਠੀ ਕਾਰਾਹਿ ਤਿਨਾ ਮਪਿਗੀ ॥੨੭॥ ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ਦੁਖੀ ਐਕ ਉਲਾ ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇਹਾਂ ਕੇਤੀ ਵਗੈ ਪਛੁਲਾ ॥੨੮॥ ਫਰੀਦਾ ਰ
 ਬਖਜੁ ਗੀਪ ਕੀਆਂ ਮਾਖਿ ਆਂ ਨਈ ਵਹੀ ਜੇਜੇ ਵੈਵੈ ਤੀਹ ਕੁਸੁ ਐ ਮਰ
 ਬਪਵੀਨੀ ॥੨੯॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿਜਰੁ ਥੀ ਆਤਲੀ ਆਖੁ ਰਹੀ
 ਕਾਗਾ ਅਜੈ ਸੁਰਬੁਨ ਬਾਹੁ ਛਿਦੈ ਖੁਬੀ ਦੇ ਕੋਭਾਗਾ ॥੩੦॥ ਕਾ
 ਗਾ ਕਰਗਦੰਦਾ ਲਿਆਸ ਗਲਾਖਾਇ ਆਮਾਸੁ ਏਦੁ ਇਨੈ ਨਾਮ ਤੇਛੁ
 ਅਉਪਰ ਦੇਖਨ ਕੀਆਸਾ ॥੩੧॥ ਕਾਗਾ ਚੁੰਡਿ ਨਪਿਜ ਗਬ ਸੇਤ ਉ
 ਰਹਿ ਜਾਹੀ ਜਿਤੁ ਪਿਜ ਗੈ ਮੇਰਾ ਸੁਵਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੁ ਖਾਹੀ ॥੩੨॥
 ਫਰੀਦਾ ਗੋਗਨਿ ਮਾਲੀ ਸਰੂ ਕਰੇ ਨਿਪਰਿਆ ਪਰਿਆਉ ਸਰਪਰ ਸੇਥੈ

ਅਵਤਾਰ ਮਰਦੁਨ ਤਰਿਆਤੁ ॥ ੧੩ ॥ ਏਨੀ ਭੀ ਏਨੀ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ਕੇਤੀ ਚਰਿਤੁ
॥ ਫਗੀ ਦਭੋ ਕਾ ਅਪੋਆਪਣੀ ਸੈਆਪਣੀ ਪਈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪੁਸਵਾਗਿ
ਕਤਿ ਸੈ ਸਿਭਿ ਅਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਫਗੀ ਦਭੋ ਜੇਤੁ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਿ ਸੁਖੁ ਜਗੁ ਤੇਰੇ ਹੋਇ
॥ ਕਦੀ ਉਤੇ ਗੁਖੜਾ ਕਿਚਰ ਕੁਖੈ ਨੈਧੀਗੁ ॥ ਫਗੀ ਦਕੈ ਚੰਭੈ ਗੁਖੈ ਸੈਧੀ
ਤਾਈ ਨੀਗੁ ॥ ੧੫ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤ ਨਿਸਖਣੁ ਰਹਿ ਗਏ ਦਾਸ ਅਵਤਾਰ
ਤਾਇ ॥ ਗੋਗਾ ਸੋ ਨੈਮਾਣੀ ਆਬਹ ਸਾਨਿ ਰੂਪੁ ਮਾਲੀ ॥ ਆਖੀ ਸੇਖ ਚੰ
ਗੀ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤੁ ਉਤੇ
ਦਵੰਨ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜੇ ਉਦਗੀ ਆਵੈ ਦਾਹਾ ॥ ਅਗੈ ਦੇ ਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਦੰ
ਤੁਝ ਪਵੈ ਕਹਾਹਾ ॥ ਏਕ ਨਨੈ ਸਤ ਸੇਈ ਆਇ ਕੀ ਫਗੀ ਦੇਵੇ ਪਰਵ
ਅਮਲ ਜੇ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚੈ ਸੇ ਦਰਗਹ ਚੰਗਾਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤੁ
ਵੈ ਕਨੈ ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਨੈ ਅਚਿਤ ਬਜਪਏ
ਜਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤ ਸਨਿ ਸਿਰ
ਰਬ ਕੀਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਢੇ ਤੈ ਮਣ ਦੇ ਤੁਰੀ ਚਲੇ ਪਾਣੀ ਅੰਨੀ ॥ ਆਇ
ਦਾਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਤਿਆ ਸੁਣੀ ਬੀਨੀ ॥ ਮਲ ਕਲ ਮਉਤ ਜਾਵ ਸੀ ਸੁਰਦ ਦੇ
ਤੀਨੀ ॥ ਤਿਨਾਂ ਪਿਆਰੇ ਅਭਾਈਆ ਅਗੈ ਦਿਤ ਬੀਨੀ ॥ ਦੇਖੁ ਤੁਬੰਦਾ ਚਲਿਅਰੁ
ਜਾਇ ਆਵੈ ਕੀਨੀ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤ ਜੇ ਕੀ ਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਵੈ
ਮਿ ॥ ੧੯ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤੁ ਉਥਾ ਚਿਹਾਗੀ ਤਿਨ ਪਖੀਆਂ ਜੰਗਲਿ ਜਿਨ ਦਾਸੁ
ਕਕਰੁ ਚੁਗਾਨਿ ਬਲਿਵ ਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਰੁ ਨਿਪਾਸੁ ॥ ੨੦ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤੁ
ਗੀਵਲੁ ਕੰਥਿਆ ਪਤਣੁ ਕੇਣਾ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਛੁਫੀ ਅਗੁ ਕੇ
ਉਨਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤੁ ਪਾਕਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜੁ ਕਗੀ ਕੰਥ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀ ॥
ਨੈਵੇ ਸੀਸੁ ਮਏ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ੨੨ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਇ ਪਟੋ
ਪਾਕੁ ਤੀ ਕੰਥ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀ ॥ ਇਹ ਨਾਨਕ ਪਾਗੀ ਬੋਲਿਆ ਸੁਮਿਰੈ
ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਉ ॥ ੨੩ ॥ ਫਗੀ ਦਮਾਤੁ ਜਿਨ ਦਾਸੁ ਆਇ
ਨ ਜੋ ਬਨਿ ਅਸਗਾਤੁ ॥ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਪਈ ਸਿਉ ਟਿਥੋ ਜੇ ਉਮੀਤੁ ॥
॥ ੨੪ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਫਗੀ ਦਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਖਡਗ ਵੇਦੇ ਜਿਨ ਦਾਸੁ

ਜੇਬੇਦੁਖਪਨੇਰੇਅਮਗੋਠਉਰੁਨਠਉ॥੧੦੬॥ ਫਰੀਦਪਿਛਲਗਤਿਨਜਾ
 ਸਾਥਿਰਜੀਵਦਰੁਮੁਇਓਹਿ॥ ਜੇਤੋਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਨਵਿਸਾਰਿਓਹਿ॥
 ॥੧੦੭॥ ਮਤਲਾ ੫ ਫਰੀਦਕਤੁਗਵਲਾਵਤਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁਅਭਾਤਸੇ
 ਤੀਗਤਿਅਏਹੁਸਚਵਾਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ ਮਤਲਾ ੫ ਫਰੀਦਦੁਖੁਸੁਖੁ
 ਉਕਕਾਰਿਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਗੁ॥ ਅਭਗਭਵੈਸੇਭਲਤਾਂਭੀਦਰਬਾਗੁ॥
 ॥੧੦੯॥ ਮਤਲਾ ੫ ਫਰੀਦਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਦੀਤੁਭੀਵਜਹਿਨਾਇ॥
 ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਗ॥੧੧੦॥ ਮਤਲਾ ੫
 ਫਰੀਦਦਿਲੁਰਤਾਏਸੁਦੁਨੀਸੋਓਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕਾਮਿ॥ ਮਿਸਭਫਕੀਰਾਂ
 ਗਾਖੜੀਸੁਪਾਈਐਪੁਰਕਰੀਮ॥੧੧੧॥ ਪਾਤਲਪਰੈਫੁਲਕਫਲੁਭੀ
 ਪਛਾਗਾਤਾ॥ ਜੇਜਾਗੰਨਿਭਰਨਸੇਸਾਂਈਕਰੈਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ ਦਾਤੀਸਾ
 ਰਿਖਸੰਦੀਆਕਿਆਚਯੋਤਿਸੁਨਾਇ॥ ਇਕਿਜਾਗਦੇਨਲਹਨਿਇਕਨਾ
 ਸੁਤਿਅਦੇਇਉਠਾਯੋ॥੧੧੩॥ ਫੁਛੇਦੀਏਸੁਹਾਗਕੁਤਉਤਨਕਾਈਕਿ
 ਗਜਿਨਾਨਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਭੁਕਨਹੋਗ॥੧੧੪॥ ਸਬਰਮੰਤੁਕਮਾ
 ਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਹਣੇ॥ ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਭਕੁਖਤਾਨਕਗੀ॥੧੧੫॥
 ਸਬਰਅੰਦਰਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਯੋਨੀ॥ ਹੋਨਿਨਜੀਕਿਖੁਦਾਇਦੇਭੇਤੁ
 ਨਕਿਸੈਦੇਨੀ॥੧੧੬॥ ਸਬਰੁਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੁਬੰਦਾਦਿਕੁਕਰਹਿ॥ ਵ
 ਧਿਥੀਵਰਿਦਗੀਆਉਤੁਟਿਨਥੀਵਹਿਵਾਹਕਾ॥੧੧੭॥ ਫਰੀਦਦਰ
 ਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਗੀਤਿ॥ ਇਕਨਕਿਨੈਚਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀਗੀਤਿ
 ॥੧੧੮॥ ਤਨੁਤਪੇਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲਦੁਤਬਲੀਨੀ॥ ਪੈਗੀਥਕਾਸਿਰਿਜੁ
 ਲਾਂਜੇਮੁਪਿਗੀਮਿਲੀਨੀ॥੧੧੯॥ ਤਨੁਤਪਾਇਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲਦੁਤਬਲੀ
 ਓ॥ ਸਿਰਿਪੈਗੀਕਿਆਠੇਕੁਆਅੰਦਰਿਪਿਗੀਨਿਤਾਇ॥੧੨੦॥ ਮਤਲਾ ੫
 ਹਉਛੁਛੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣਮੇਡੇਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਹੁਮੁਖਿ
 ਦੇਇਦਿਖਾਇ॥੧੨੧॥ ਹਿਸਦੇਖਿਤਗਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥
 ਹੁਥਿਮੁਏਬਗਾਬੁਝੇਸਿਰਤਉਉਪਹਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ ਮੇਜਾਇਆਵ
 ਹੰਸੁਹੋਤਾਮੇਕੀਤਾਸੰਗੁ॥ ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬੁਝਾਜਨਮੇਤਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥

ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆਰੰਸੁ ਕੇ ਆਬ ਗੁਣਾ ਜਾਕ ਉਨ ਦਰਿ ਕੇ ਗੇਜੇ ਤਿਸੁ ਤੇ ਦਾਸ
ਕਾਗੁਰੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥ ਸਰਵਗ ਪਿਰਿ ਕੇ ਜੋਛਾ ਹੀ ਵਾਧਾ ਪਚਾਸਾ ॥੧੨੫॥
ਨੁਭਾਹੀ ਗੁਰੁ ਬਿਆਸ ਚੇਤੇ ਹੀ ਆਸਾ ॥੧੨੫॥ ਕਵਣੁ ਸੁਖ ਖੁਬ ਕਵਣੁ
ਦੁਖ ਵਣੁ ਸੁਖ ਮਣੀ ਆਮੰਤੁ ॥੧੨੬॥ ਕਵਣੁ ਸੁਖ ਸੇਹ ਉਕਰੀ ਜਿਉ ਦਸਿ ਮੈ ਦਿਖੈ
॥੧੨੬॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁਖ ਖੁਬ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹ ਬਾਮਣੀ ਆਮੰਤੁ ॥੧੨੭॥
ਦੇਵ ਸਿਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿਆ ਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੭॥ ਆਤਿ ਰੇਦੀ ਹੋਇ ਇਥਿ ਆਣਾ
ਤਾਣਿ ਰੇਦੀ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ॥੧੨੮॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਵਡਾਏ ॥੧੨੮॥ ਕੋਐ ਸਾਰੁ ਗੁਣੁ
॥੧੨੮॥ ਇਕੁ ਫਿਕਨ ਗਾਥਾ ਇਸਭਨ ਮੇਸਰਾ ਪਣੀ ॥੧੨੯॥ ਰਿਆਉ ਨ ਕੈਰੀ
ਠਾਰਿ ਮਾਣਕ ਸਭੇ ਅਮੋਲ ਵੇ ॥੧੨੯॥ ਸਭਨਾ ਮਨੁ ਮਾਇਕੁ ਠਾਹੁ
ਭਿਮ ਚੰਗਵਾ ॥੧੩੦॥ ਜੇਤਉ ਪੀਰੀ ਅੰਦੀ ਸਿਕਰਿ ਆਉ ਨ ਠਹੈ ਕਹੀਦਾ ॥੧੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰਬੀਰਜੀਓਕਾ॥

ਏਕੁਆਨਕੈਪਾਰਿਗਵਣਾ॥

ਜਨਨੀਜਨਨਤਸੁਤਪੰਡਤੋਤੁਏਇਤਨਕੁਨਾਨੈਜੁਦੇਨੁਦੇਨੁਅਵਧਘਟਤੁਏਮਿਹਸੇਰ
ਕਾਰੇਅਧਿਕਲਾਭਪਾਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਗਉਹਸੈ॥੧॥ ਅੰਸਾਤੈਜਗੁਕਰਮਿਯਾਏਅ
ਕੇਸੇਭੂਏਜਥੇਮੇਤਿਅਏਮਾਏਆ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਰਤਕਬੀਰੁਛੋਰਿਥਿਖਿਅਗੁਏ
ਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾਗਮਈਆਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀਇਨ
ਬਿਧਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਭਗੋਭਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖੁਭਾਵਾ
ਵਿਚਹੁਜਾਣਾ॥ ਪੁਜੈਸਹਜੁਗੇਆਨਮਤਿਜਗੋ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਹਿਭਵਲਗੇ
॥੩॥ ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਹੀਮਰਣਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਾਖਸਮੇਮਿਲਣਾ॥੧॥ ਗਾਉਏਭੁਜਾ

॥੧॥ ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰਬੀਰਜੀਓਕਾ॥

ਮਾਏਆਮੇਹੁਮਨੇਅਗਭਜਾਪ੍ਰਾ

ਣੀਜਰਾਮਗੁਰਉਦਿਸਰਿਗਾਇਆਕੁਟੁਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮੰਲਾਜਿਉਪਰ
ਘਰਜੋਹਰਿਕਪਟਨਗਾ॥੧॥ ਫੁਕਾਏਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾਗਤਿਨਆਗਲਕੈ
ਮੈਰਹੁਨਜਾਏ॥ ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁਆਇਕੋਮਿਭੁਮੇਰੇਛੋਰੁਭਾਏਘਾਹੜੀਵਲਾਇ
ਮਿਭੁਮੇਰੇਗਮਈਅਮੈਭੇਹਿਭਰਾਏ॥ ਗਾਉ॥ ਅਨਿਕਅਨੇਕਭੋਗਗਾਥਿਸੇਪ੍ਰਦੀਸੰਸਾ
ਸਾਗਰਪੇਅਮਰੁਭਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਮੁਠਚੇਤਸਿਨਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਆ
ਲਸੀਆ॥੨॥ ਬਿਖਮਘੋਰਪੰਥਚਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਗਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੀ॥
ਮਾਇਆਮੇਹੁਤਬਾਥਿਸਰਿਗਾਇਆਜਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੀ॥੩॥ ਅਜੁਮੇਰੈ
ਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਤਾਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਗਈ॥ ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾ
ਬਲੀਤਿਨਆਗਲਕੈਮੈਰਹੁਨਜਾਏ॥੪॥ ਜੇਕੋਮੁੰਦਪਦੇਸੁਕਰਤੁਏ
ਤਵਦਿਰਿ॥ ਇਹਤਵਾਨਾਗਾਇਣਾ॥ ਅੰਜੀਤੁੰਘੇਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ
ਬਦਰਿਤਿਓਚਨੁਗਮਈਆ॥੫॥੧॥੨॥੩॥ ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰਬੀਰਜੀਕਾ॥
ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਪੰਡੀਆਅਥਾਕਿਛੁਕਹੁਨਜਾਣੀ॥ ਸੁਖੰਨਗਣਗੰਧੁਖ
ਜਿਨਿਮੇਰੇਰਿਭਵਣਸੇਖੁਲੀਭਾਈ॥੧॥ ਗਾਜਰਾਮਅਨਹਦਕਿਗੁਰੀਬਜੋਜਾ
ਰੀਦਿਸਾਣਿਨਦਾਦਿਵਲਾਗੋ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਭਗੀਗਗਜੁਸਿਫਿਅਅਹੁਚੁਕਿ
ਅਕਤਕਕਲਸੁਾਇਕੁਪਾਏਆ॥ ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਮਲਗਸਮਹਿਰ
ਸਨਉਆਇਆ॥ ਇਕੁਚੁਭਾਤਅਨੁਪਥਨੀਏਪਵਨਪਿਆਲਾਸਾਜਾ॥ ਤਨਭਵਨ
॥੨॥

ਮਹਿਏ ਕੋਜੀਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਤੈ ਹਜਾ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਾ
ਕਈ ਗੰਗਾਤਾ ॥ ਅਉਰ ਦੁਨੀਸਤਤਰਸੀ ਭੁਝਾਨੀ ਮਨੁਰਮਰਸਾਇਨਾਤਾ ॥
॥ ੨ ॥ ਗੁ ਸਿਰੀਗੁ ॥

ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਥਾਛਤਉਰਧਪਿਆਨਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਮਿਤਕੰਧਿ
ਪਦਮਦਨਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨੁਸੁਨਾਗਾ ॥ ਤੇਵਨਸੰਮਤੁਕਸਟਮਹਤੁ
ਖਅਥਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭਛੋਰਿਮਿਤਮੰਤੁਭਿਆਇਅਤਉ
ਹਰਿਮਨਹੁਕਿਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿਪਛਤਾਵਹਿਗਾਊ ॥ ਜੇਅਤੁੰਕਵਨਕੁਮੰਤੁ
ਸਿਥਾਗਾਛੋਰਿਗਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰੰਜਾਰਿਗਾਜਨੁਕਿਚੈਰੈਅਨਾਧਾ ॥ ੨ ॥
ਬਾਥਾਬਿਨੋਦਚਿਦਰਸਥਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਥਿਆਪੈ ॥ ਗੁਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਤੁ
ਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜਪੁਤਪ੍ਰਸੰਜਮੁਛੋਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਗਾ
ਨਅਰਾਧਿਆ ॥ ਉਛਾਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਾਮਤਿਲਾਗੀਤਉਅਨਿਸਕਤਿਗਏਰ
ਧਿਆ ॥ ੩ ॥ ਤਰੁਣਤੇਜੁਪਰਵਿਅਮੁਖਜੈਹਾਰਿਸਹੁਅਪਸਹੁਨਪਛਾਣਿਆਉ
ਸਤਕਾਮਮਹਾਬਿਖੁਭੁਭੇਪਾਪੁਨਨਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਏਹੁ
ਗਥਿਆਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ ॥ ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੇਲੇਤਉਰਗਮੁਜਿ
ਮੁਵਿਗੋਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਥੇਸਪਤਪਤਾਭਕੀਬਦੀ ॥
ਓਚਨਸ੍ਰਮਹਿਭੁਧਿਬਲਨਠੀਤੰਕਾਮੁਪਵਸਿਮਾਧਣੀ ॥ ਤਤੇਥਿਖੈਗਣਮੰਤੁ
ਪਵਸਿਕੰਧਿਆਕਮਲੁਕੁਮਥਾਣਾ ॥ ਅਵਗਥਿਥਾਣਿਛੋਰਿਮਿਤਮੰਤੁ
ਪਛੈਪਛਤਾਣਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਕੁਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨੀਭੂਏ ॥
ਭੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨੰਓਚਨਕਛੁਨਸੁਏ ॥ ਥਾਕਤੇਜੁਓਰਿਅਮਨੁਪੀਥੀ
ਰਿਅੰਗਨਿਨਸੁਖਾਣੀ ॥ ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਤਗਤਹਮਰਨ ॥ ਮੁਕਤਿਕੀਰਪਾਣੀ ॥
ਗੁ ਸਿਰੀਗੁਗਵਿਦਾਨਕਾ ॥ ਤੇਜਸਿਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅਤੁਕੋਸੀਕਹ

ਕਟਿਕਜਤਤਰੰਗਜੈਸਾਜੋਧੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਹੋਅਨੰਤਾ ॥ ਪਤਿਤਪਛਾ
ਮੁਕੈਸੇਹੰਤਾ ॥ ੬ ॥ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮਜੁਨਾਇਕਆਛਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪੁਛਤੇਜੁਨਾ
ਜਨਤੇਸੁਅਮੀਗਰ ॥ ਸਗਿਹੁਅਰਧੈਮੋਕਉਬੀਚਹੁਦੇਤੁ ॥ ਗਵਿਦਾਸਸਮਵਤ
ਮਣਵੈਕੋਉ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਾਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਗੁਰਉਤੀਗੁਆਰੇਗੀਧਾਣੀਤਗਤਾਂਕੀਸੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ॥
 ਅਥਮੋਹਿਜਤਤਗਮਜਲੁਪਾਇਆਗਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਥੁਏਆ॥ ੧॥ ਗਉ॥
 ਮਨੁਮਰਣਕਾਰਣਧਨਜਾਣੀਐਸੋਜਲੁਬਿਨੁਤਗਵੰਤਨਪਾਣੀਐ॥ ੧॥ ਜਿਧਪਾਵ
 ਕਸੁਰਨਰੇਜਗੇਗਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਥਾਰੇ॥ ੨॥ ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰ
 ਮਾਯੀਪੀਵਿਰੇਜਲਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਕਾਰਿਕਬੀਰਤਜੁਸਾਰਿਗਪਨੀ॥ ਗ
 ਮਉਦਕਿਮੇਗੀਤਿਖਾਬੁਏਨੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉਤੀਗੁਆਰੇਗੀ॥
 ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਣੀ॥ ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਪਕਾਣੀ॥ ੧॥ ਗਉ
 ॥ ਤੁੰਜਲਾਨੇਧੋਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ॥ ਜਲਮਹਿਗਉਜਲਨੂੰਬਿਨੁਖੀਨੁ॥ ੧॥
 ਤੁੰਪੀਜਹੁਉਸੁਅਟਾਤੇਗਾ॥ ਜਮੁਮੰਜਹੁਕਹਾਕਰੈਮੋਗਾ॥ ੨॥ ਤੁੰਤਰਵਹੁਉਪਖੀ
 ਅਹਿ॥ ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਤੁੰਸਤਿਗੁਰੁਉਤਉਤਰੁਚੇਲਾ॥ ਕਹੁਕ
 ਬੀਰਮਿਥੁਅੰਤਕੀਥੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉਤੀਗੁਆਰੇਗੀ॥
 ਜਬਹਮਏਕੋਏਕੁਕਾਰੇਜਾਨੇਆ॥ ਤਬਭੋਗਕਹੋਦੁਖੁਮਾਨੇਆ॥ ੧॥ ਹਮਅਪ
 ਤਹਮਪੁਨੀਪਤਿਖੋਣੀ॥ ਹਮਰੋਖੋਜਿਪਹੁਮਤੋਕੋਣੀ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਹਮਮੰਦੇਮੰਦੇ
 ਮਨਮਾਹੀ॥ ਸੰਸ੍ਠਪਾਤਿਕਾਹੁਸਿਉਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਤੰਅਪਤੰਤਕੀਨਹੀਭਾਜਾਤਬ
 ਜਨਹੁਗੇਜਬਉਪਰੈਗੋਪਾਜੁ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਪਤਿਹਾਰੇਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਗਬਤਿਅ
 ਭਿਭਜੁਕੇਵਲਾਹੁ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉਤੀ॥ ਨਗਨਫਿਰਤਜਉਪਾਣੀਐ
 ਜੋਗੁਗਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਹੋਗੁ॥ ੧॥ ਕਿਆਨਾਗੇਕਿਆਬਾਧੇਥਾਮਾ॥ ਜਬਨ
 ਹੀਚੀਨਸੰਅਤਮਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਮੁੰਤਮੁੰਤਾਏਜੋ॥ ਸਿਧਿਪਾਣੀ॥ ਮੁਕਤੀਭੇਡ
 ਗਈਆਕਾਣੀ॥ ੨॥ ਬਿਦੁਗਾਖਿਜਉਤਰੀਐਭਾਣੀ॥ ਪੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗਾਤੇ
 ਪਾਣੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾਣੀ॥ ਗਮਨਮਥਿਨੁਕੀਨੰਗਤਿਪਾਣੀ॥ ੪॥
 ੧੪॥ ਗਉਤੀ॥ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਤਿਸਨਾਨੁਕਰਾਹੀ॥ ਜਿਉਤੋਦਾ
 ਦੁਖਮਨੀਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਜਉਪੈਗਮਮਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਤਿਸਭੇਧਰਮਗਾਇਕੈਜਾਹੀ॥ ॥
 ਗਉ॥ ਕਾਂਝੀਆਰਤਿਬਤੁਰੁਪਰਚਾਹੀ॥ ਤਿਨਕਉਦਾਇਆਸੁਪਨੇਭੀਨਾਹੀ॥ ੨॥
 ਚਰਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਆਗਾ॥ ਸਾਧੁਸੁਖਪਾਵਹਿਕਥਿਸਾਗਗਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕ

ਈਸਹੁਕਾਇਕੀਜੈ॥ ਸਰਬਸੁਛੰਡੀ॥ ਹਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਗਉੜੀ॥
ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਤਪੁਜਾ॥ ਜਕੋਰਦੈਰਾਉਤੈਦੁਜਾ॥ ੧॥ ਰੇਜਮਸੁ
ਧੋਸੇਉਚਾਈਐ॥ ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਾਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਰਸੁਕੋਰੁ
ਏਕਾਚਾਗੁ॥ ਪਰਸੁਕਾਮਕੋਧਅਤੰਕਾਨੁ॥ ੨॥ ਕਰਮਕਰਤਥਾਧੋਮਮੇਵਾ॥ ਮਿਥੇ
ਬਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤੁਗਾਤਿਕਾਰਿਪਾਏ॥ ਆਭਿਏਭਾਈਮਥੇਰੁ
ਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ਗੁਰਗਉੜੀ॥ ਗਰਭਵਾਸਮਾਧਿਕੁਤੁਨਜੀਜਾਤੀ॥ ਬ੍ਰ
ਬਿਦਤੇਸਤਉਤਪਤੀ॥ ੧॥ ਕਹੁਰੇਪਾਤਿਤਥਾਮਨਕਬਕੇਹੁਏ॥ ਬਾਮਨੁਕਯੋ
ਜਨਮੁਮਤੁਖੇਏ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜੇਤੁਬ੍ਰਹਮਲੁਬ੍ਰਹਮਲੀਜਾਈਆਤਿਨ
ਫਾਹੇਨਹੀਆਈਆ॥ ੨॥ ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਹਮਲੁਤੁਮਕਤਸੁਧਾ॥ ਤੁਮਕਤਉ
ਤੁਮਕਤਦੁਸਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਰੈ॥ ਸੇਬ੍ਰਹਮਲੁਕਹੀਅਤੁ
ਤੇਰਮਾਗੈ॥ ੪॥ ੭॥ ਗੁਰਗਉੜੀ॥ ਅੰਧਕਾਸੁਖੇਕਬਹਿਸੇਈਐ॥
ਜਰਕੁਦੇਉਮਿਥੇਰਈਐ॥ ੧॥ ਜਉਪੈਕਸਾਮੁਨਕਹਿਥੋ॥ ਉਪਜਤਬਿਨਾਤਿ
ਤਗਹਿਥੋ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਈਆ॥ ਪ੍ਰਨਹੇਕੁ
ਕੀਮਾਈਆ॥ ੨॥ ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ ਮੁਏਮਸੁਕੋਕਕਰਜਾਨਾ॥
॥ ਤਿਸਾਸਰਵਰੁਕਾਥਾਸਗੀਗਾ॥ ਗਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਕਬੀਗਾ॥ ੪॥ ੮॥
ਗੁਰਗਉੜੀ॥ ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ॥ ਤਿਤੁਲਾਹੇਕਉਛਾਛਾਤਿ
॥ ੧॥ ਕਵਨੁਸੁਘਰੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥ ਭਉਤਜਿਜਾਈਐਭੈਰੋਈਕਹੀਐ॥
॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤਟੀਤੀਰਬਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਈ॥ ਚਰਅਚਾਰਹੋਉਰੁਣੀ
॥ ੨॥ ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨਾ॥ ਨਿਜਪਾਰਿਪਾਗਸੁਤਜਤੁਨਅਨਾ॥ ੩॥
ਕਬੀਰਨਿਗੁਨਨਾਮਨਰੇਸੁ॥ ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿਹੁਏਸੁ॥ ੪॥ ੯॥
ਗੁਰਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਪਰਮਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ ਬਾਤਨੀਬੈਕੁਰਸਾਨਾ॥ ੧॥
ਨਜਾਨਬੈਕੁਰਕਹਾਹੀ॥ ਜਾਨੁਜਾਨੁਸੁਭਕਹਉਤਹਾਹੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਰਕ
ਵਨਨਪਤੀਆਈਏ॥ ਤਉਮਨੁਮਨੈਜਤੇਹਉਮੈਜਣੀਰੀ॥ ੨॥ ਜਬਥਾਨੁ
ਬੈਕੁਰਕੀਆਸਾ॥ ਤਬਲਗੁਹਾਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਹ
ਹਾਐਕਾਹਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁਰੇਆਤਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਗੁਰਗਉੜੀ॥

ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪ ਜਿਸਮਾਈ ਨੈਨ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਣੀ ॥ ੧ ॥ ਭਾਜਨ ਮਹਤੁ
 ਕਹੁ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਕੀਥਾ ਰਨੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਭਾਉ ਆਨੇ ਕਜਤ ਨ ਕਾਰੋ
 ਕਾਏ ਆਪਣਾ ਮਰਤੀ ਥਾ ਰੁ ਅਗਨੀ ਸੰਗਿ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਚੋਅ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨੁ ਅੰ
 ਗਾ ਸੋਤੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ਧਿਨ ਸੈ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਦੇਖੈ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ਅਵਸੁਏ ਕਿਆ ਸੋ ਗੁਕਰੀ
 ਜੋ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਨ ਮਰਉ ਮਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ਅਬ ਮੋਰੀਆ
 ਚੋ ਜੀਆ ਵਨਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ਆਵੇ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੰਦਾ ਤਾ ਸੁਖਾਥੇ
 ਸੋ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਅਣੇ ਕੁਪ ਚਪਾਨੀ ਹੀ ਗੁਟੀ ਲਾਜੁ ਭੋਰੈ ਮਤਿ ਹੀ ॥ ੩ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਦੀਰਗੀ ਨ ਚੰਦੁ ਕੁਅਟਾਨ ਪਾਨੀ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਗੁਓੜੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀ
 ਏਕੁ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁ ਬਸਾਏ ਜਬ ਹਮਰਾ ਮਗਰ ਤੋ ਏ ਆਏ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ਜੰਗੀ ਜਤੀਤ ਪੀਥੁ ਹਮਰਾ ਗੀ ਕਬਹੂ ਜਾਛੁ ਪਾਤੋ ਕਬਹੂ ਭੋਖੀ
 ॥ ੨ ॥ ਸਕਤ ਮਹਾ ਹਿੰਸਤ ਸਭੇ ਜੀਵਾਹਿ ਰਾਮ ਨਾਇਕੁ ਸਨ ਪੀਵੇ ਡਿ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ
 ਕਬੀਰ ਪੁਰਖਿ ਪਾਕੀ ਜੋ ਭਾਖੇ ਪਰੇ ਅਬ ਪੁਰਖੀ ਜੋ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ
 ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀਨ ਚਿਰਾਇ ਖਿਖਿਆ ॥ ਐਸੇ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿ ਓ ਕਬੀਰਾ ਦਿਖੈ ਕੋਭੋ
 ਭੋਖਿ ਰੋਲੈ ਨੀਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੀ ਅਗੁਰੀ ਗਦਾ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠੈ ਹੋਰੀ ਗੋਮੈ ॥ ੧ ॥ ਅਤਾ
 ਤੈਸਾ ਅਮੁਰਾ ਜਾਣੀ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦੈ ਚਰੈ ਸਤਾਏ ਪਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਰਈ
 ਕੇਰਾ ਲੇਖੈ ਕਉ ਚੁਪੈ ਨਿਰਭੇ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਅਤਿ ਪੁਰਾਣੀ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁ
 ਗਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਛੋ ਤੇ ਬਾਹਰੇ
 ਏਥੇ ਮੀਨਾ ਪੁਰਖ ਜਨਮਾਉਤ ਪਕਾਰੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥
 ਤਜੀ ਭੇਖਨਾ ਸਮਤਿ ਤਈ ਬੈਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਈਅ
 ॥ ਮਰਤੀ ਥਾ ਰੁ ਮਗਰ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਸਤ ਪੁਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ ਮਗੁ
 ਤਈਅ ਮਗਰ ਕੀਥਾ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਾਸੀ ਮਗਰ ਸਮਬੀਰ ਗੀ ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈ ਸੇਉਤ
 ਗਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਗੁਰਗਜ ਸਿਵ ਸਭ ਕੋ ਜਨੈ ॥ ਭੁਅ ਕਬੀਰ ਰਮਤ ਸੀਰਾ ਮੈ ॥ ੫ ॥
 ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ਚੋਅ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨੁ ਅੰਗਾ ਸੋਤੁ ਜਲੈ ਕਾਠ
 ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸੁ ਤਨ ਪਾਕੀ ਕਵਨ ਖੁਨਿ ਆਈ ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਗਵਾਨੇ ਜਾਈ ॥

[illegible]

ਗਾਉ॥ ਅਰਜੇ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਕ ਕੇਈ॥ ਸਹਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਤੇ ਏਸੇਈ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ
 ਤੁਝੇ ਆ ਅਨੰਦਾ॥ ਗਇ ਅਭਰ ਮੁਹਿ ਅਪਰ ਮਨੰਦਾ॥ ੩॥ ੨੦॥ ਗੁਗੁਭਿਰੀ ਕਿਥੀ ਜੀ॥
 ਕਤਨ ਹੀਰਭਿਰੁ ਮੁਕਤ ਲਾਵਉ॥ ਕਿੰਤ ਤਨ ਮਹਿ ਭਉਗਨ ਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਲਾਗੀ
 ਤੇਇ ਸੁਜਨੈ ਪੀਰਾ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੀ ਲੇਤੀ ਗਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ
 ਸਭ ਨਗੀ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉ ਨਿਪ ਆਗੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁ
 ॥ ਸਭ ਪਰਹਰੇਤ ਕਉ ਮਿਥੈ ਸੁਹਾਗਾ॥ ੩॥ ੨੧॥ ਗੁਗੁਭਿਰੀ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ
 ਠਕੁ ਰੁਤਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਿ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਗੋ ਸਾ ਤੋਗਾ॥
 ਤਬ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਿਰੋਗੁ ਰਾਉ॥ ਤੀਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਭਾਗ॥ ਸੋ ਕਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪਾਤਿ ਪਾਰ
 ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਕੇ ਆਬ ਸੁਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤ ਗੀ॥ ੩॥
 ॥ ੨੨॥ ਗੁਗੁਭਿਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈ ਸੇਨਾਗੀ॥ ਪਾਤਿ ਦੇਖਹੁ
 ਸਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇਬ ਪੈ ਸੇਨੇਹੁ॥ ਜਬ ਭਾਗ ਸੁਤ ਬਥ ਗਨਹੀ
 ਨੇਹੁ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ॥ ਸੋ ਮਯੇ ਕਉ ਮਿਥੈ ਸੁਪਨੇ
 ॥ ੨॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹੋਹੁ ਸਉ ਪਿਸਰੀ ਗੁ॥ ਸੇਈ ਸੁਹਾਗੀ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ॥ ੩॥ ੨੩॥
 ਗੁਗੁਭਿਰੀ ਗੁਅਰੇਗੀ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੇਤੁ
 ਬੀਪਰਦੁ॥ ੧॥ ਰੇਨਗਨ ਵਚਉ ਕੜਿ ਕਤ ਬੋਲੀ॥ ਹਰਿ ਸਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗੋ ਜੋ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਦ ਪੋਲਾ ਗੀਆ ਗੀ॥ ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪੁਸ਼ਪੀ ਵਸਿ ਨ ਸੁਆਰੀ॥
 ॥ ੨॥ ਚੇਤ ਚੇਤ ਤੋੜਿ ਕੈ ਸਿਉ ਨੀਰੁ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਗਮ ਲੁਕ ਬਤ ਕਬੀਰੁ॥ ੩॥ ੨੪॥
 ਗੁਗੁਭਿਰੀ॥ ਜਿਹ ਕਉ ਪੁਤੁ ਨ ਗਿਆ ਨ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸਨ ਬੁਈ ਮਤ
 ਤਗੀ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀਂ ਸਾਧੀ॥ ਜਨਮ ਤਕ ਸਨਮੁ ਏਓ ਅਪਰਾਧੀ॥
 ॥ ਗਾਉ॥ ਮੁਚ ਮੁਚ ਗਰਬੁ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ॥ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਪਜੀ ਦੇ ਜਗ ਮਾਝੀਆ
 ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੈ ਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪਾ॥ ੩॥ ੨੫॥
 ਗੁਗੁਭਿਰੀ ਜੈ ਜਨ ਲੋਹਿਖ ਸਮਕਾਨਉ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਾਉ ਹੋਯਾਉ॥ ੧॥
 ਸੋ ਨਿਗਮ ਲੁਕ ਨਿਗਮ ਲੁਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨ ਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥
 ਜਿਹ ਪਟਿ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਆਭ ਗੁਪੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪਕ ਜਹ ਮੁਖੀ॥ ੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁ
 ਲਾਮਾ ਤਿਕਾਧੀ ਗੁ॥ ਸਹਾਜਿ ਸਹਾਜਿ ਗੁਣ ਮੇਰ ਕਬੀਰੁ॥ ੩॥ ੨੬॥
 ਗੁਗੁਭਿਰੀ ਗੁਅਰੇਗੀ॥ ਗਗਨ ਗਸਾ ਬਚੁ ਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ॥ ਸਿਚਿ

ਮਹਾਸੁਤਨੁਤਵਕਾਠੀ॥੧॥ਉਏਕਏਕਹੀਐਸਹਜੇਮਤਵਾਂਗਾਪੀਵਤਮਸੁ
ਗਿਆਨਈਚਾਰਾ॥੧॥ਸਹਜਕਰਤਾਨੀਜਾਉਮਿਥਿਆਈਅਨੰਦਿਸਤੇਮਨ
ਦਿਨੁਜਾਣੀ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਤਾਉਆਕੁਤਕਈਗਤਉਮਨੁਪੁਰ
ਆ॥੩॥੨੭॥ ਗੁਗਉੜੀ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਉਮਨਹਿਬਿਆਪੀਮਨਹਿ
ਕਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥੧॥ਕਵਨਸੁਤੁਨੀਜੇਮਨੁਮਾਗੇਮਨਕਉਮਾਰਿਕਹੁਕਿ
ਤਰੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਮਨਅੰਤਰਿਬੈਠੈਸਭੁਕੇਈਅਨੁਮਾਗੇਬਿਨੁਭਗਤਿਜੋਏ
॥੨॥ਕੁਤਕਈਗਜੇਜਾਏਭੇਉਅਨੁਮਧਸੁਦਨਤਿਭਵਣਦੇਉ॥੩॥੨੮॥
ਗੁਗਉੜੀ॥ ਓਇਜੁਦੀਸਹਿਅੰਧਰੰਤਾਰੇ॥ਕਿਓਚੀਤੇਚੀਤਨਹੇ
॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰੁਕਾਸਿਉਭਾਗਾਭੂਏਭੂਣਨਹਾਰੁਸਭਾਗਾ॥ਗੁਗਉ
ਸੁਰਜਚੰਦਕਹਹਿਉਜੀਆਗਾਸਭਮਹਿਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਗਾ॥੨॥
ਕੁਤਕਈਗਜੇਗਸੇਈ॥ਤਿਹਦੇਰਾਮੁਮੁਖਿਗਸੇਜੋਏ॥੩॥੨੯॥
ਗੁਗਉੜੀ॥ ਬੇਦਕੀਪੁਰੀਸਿੰਘਤਿਭਾਈ॥ਸੰਕਠੇਜੇਵਗੀਥੈਐਆਈ॥
॥ਆਪਨਗਰੁਆਪਤੇਬਾਧਿਆਮੋਹਕੇਠਾਧਿਕਾਭੁਸਰੁਸਾਂਧਿਆਭੂਏ
ਕਟੀਕਟੈਭੂਣਨਹਜਾਈ॥ਸਸਾਪਨਿਜੋਏਜਗਕਉਖਾਈ॥੨॥੩੦॥
ਜਿਨਿਸੁਭਜਗੁਭੂਟਿਆਕੁਤਕਈਗਸੇਰਾਮਕਹਿਭੂਟਿਆ॥੩॥੩੧॥
ਗੁਗਉੜੀ ਦੇਇਮੁਹਾਰਲਗਾਮੁਪਹਿਗਵਉ॥ਸਗਭਤਜੀਨੁਗਰਬੰਦਉ
ਗਵਉ॥੧॥ਅਪਨੈਬੀਚਹਿਸਵਾਗੀਕੀਜੈ॥ਸਹਜਕੈਪਾਵਫੈਪਗੁਧਰਿਈ
ਜੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਚਭੁਰੇਬੈਕੁਠਤੁਠਹਿਭੇਤਾਰਉ॥ਭਿਰਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਭੁਰੇ
ਮਾਰਉ॥੨॥ਕਾਤਕਈਗਭਲੇਅਸਵਾਗਾਬੇਦਕਤੇਬਤੇਗਹਿਨਿਰਾਗਾ॥੩॥
॥੩੧॥ ਗੁਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਏ॥ਤਿਹਮੁਖਦੇਖਤੁਰੁ
ਦੁਆਏ॥੧॥ਏਕੁਦੁਭੁਗਮਗਾਇਕਾਟੁਮੇਗਾਅਗਨਿਦੇਹੈਅਰੁਗਰਭਿਬਸੇ
॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਕਾਇਆਬਿਗੁਤੀਂਬਾਧਿਭਾਤੀ॥ਕੋਜਰੇਕੋਗਭਿਭੇਮਾਈ॥੨॥
ਕੁਤਕਈਗਹਿਚਰਨਦ੍ਰਿਖਾਵਹੁਪਾਏਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਰਾਵਹੁ॥੩॥੩੨॥
ਗੁਗਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾਜਾਗੈਖਸਮੁਤਗਾਕੈਕਵਨਾ
ਗਮਜਪਤਤਨੁਜਹਿਕੀਨਜਾਈ॥ਗਮਨਮਾਚਿਤੁਗਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
ਕੋਜਰੇਕਾਹਿਜੋਏਹੀ॥ਨਦਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੨॥ਕੁਤਕਈਗਹਿ

ਦੁਇਰਖੀ। ਤੇਏਗਾਦਸਮੁਤਭੇਏਗਾਗਾਖੀ॥੩॥੩੩॥ ਗੁਗਉੜੀ॥ ਦੁਪਦੇ॥
 ਨਮੈਜੋਗਾਧਿਆਨਚਿਤੁਭਾਇਆ। ਬਿਨੁਬੈਰਾਨਛੁਟਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ ਕੈਸੇਜੀ
 ਵਨੁਗੋਇਹਮਾਗਾਜਬਨਹੋਇਰਮਨਮਅਧਾਗਾ॥ ਗਾਉ॥ ਕਤਕਬੀਰਖੋਜ
 ਉਅਸਮਨਾ। ਰਮਸਮਨਨਦੇਖਉਅਨਾ॥੨॥੩੪॥ ਗੁਗਉੜੀ॥ ਧੀਰਜੀ॥
 ਨਮੈਰਿਗਰਿਬਸਤਪਾਗ। ਸੋਸਿਰੁਚੰਦਸਵਾਰਹਿਕਾਗਾ॥੧॥ ਇਸੁਤਨਪਨਕੋਕੇ॥
 ਗਰਬਣੀਆਗਮਨਮਕਾਹੇਨਦਿਨੁਈਆ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਤਕਬੀਰਸੁਨਤੁਮ
 ਨਮੇਗੇ॥ ਇਹੀਹਵਾਭਰੇਏਗੇਤੇਗੇ॥੨॥੩੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗਉੜੀ। ਗੁਆਰੇਗੀਅਸਦਪਦੀ ਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖੁਆ
 ਗੈਆਵੈ। ਸੋਸੁਖੁਮਹਤਮਾਂਗੀਆਭਾਵੈ॥੧॥ ਥਿਖਿਆਂ ਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ। ਕੈਸੇ
 ਤੇਏਰੋਗਜਗਮਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮੁਤਰਨਾ। ਸੋਸੁਖੁ
 ਮਹਤਸਾਚੁਕਾਰਿਜਨਾ॥੨॥ ਸਨਕਾਦਿਕਤਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ। ਤਿਨੰਭੀਤਨਮਾਹਿ
 ਮਨੁਨੀਪੇਖਾ॥੩॥ ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਤੁਭਈ। ਤਨਛੁਦੇਮਨੁਕਹਾਸਮਈ
 ॥੪॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੈਦੇਉਤਮਾ। ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਏਨਹੀਰੈਜਨਾ॥੫॥ ਇਸੁ
 ਮਨਕਉਤਹੀਆਵਨਜਨਾ। ਜਿਸਕਾਭਗਮੁਗਾਇਆ। ਤਿਨੰਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥
 ਇਸੁਮਨਕਉਗੁਪੁਤਰੇਖਿਆਕਾਈ। ਪੁਕਮੇਰੇਇਆਪੁਕਮੁਬੁਝੈਸਮਈ॥੭॥
 ਇਸੁਮਨਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ। ਇਹਮਨਲੀਨਭਏਸੁਖਦੇਵ॥੮॥ ਜੀਉਏਕਾਅ
 ਰੁਸਗਲਸਰੀਰਾ। ਇਸੁਮਨਕਉਰਹਿਰੇਕਬੀਰਾ॥੯॥੧॥੩੬॥
 ਗੁਗਉੜੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਮਜੋਜਗੇ। ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਉਦਭਾਗੇ॥੧॥ ਗਾਉ॥
 ॥ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਗੇ। ਏਕਨਮਕਉਪਤਰਤਾਗੇ॥੧॥ ਜਿਹ
 ਰਿਹੇਸੋਰੇਨਮਾਨਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਨਮਪਛਾਨਾ॥੨॥੩੭॥ ਗੁਗਉੜੀ। ਭੀ
 ਸੋਗਭੀ॥ ਮੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੁਹਿਨਾਹੀ। ਹਰਿਤਾਜਿਕਤਕਾਪੁਕੇਜਾਂਹੀ॥੧॥
 ਗਾਉ॥ ਜਕੋਰਕੁਰਉਚਹੋਈ। ਸੋਜਨੁਪਰਪਥਿਜਤਨਸੇਯੀ॥੧॥ ਸਿਸਾਰਿਬੁਰਹਿ
 ਅਭਗੁਮਿ। ਸਦਸੀਮੀਨਹੀਹਰਿਦੁਗਿ॥੨॥ ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨੈਜਕੋ। ਕਤੁ
 ਜਨਕਾਨਹੀਪਥਿਤਕੋ॥੩॥ ਸਤੁਕੋਉਕਹੈਜਾਸੁਕੀਬਤਾ। ਸੋਸੀਮੁਖਨਿਜ

ਪਾਤੈ ਤੈਵਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੈ ਕਈ ਹੁਪੁਗਨ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਿਹੈ ਅਵਗੁਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥
॥ ੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਸੋ ਗਠਾ ॥ ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੁਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾਕਾ ॥ ਘਉਨੁ ਮੈ ਕੋ ਦੇਖੈ

ਸੰਤਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਿਗਉ ਗੀਯਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਓਗ ਕੈ ਸੇਜੀ ਅਉ ਮੈ ॥
ਮਣੀ ॥ ਘਾਉ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖ ਕਉਨ ਕੀ ਨਹੀ ॥ ਇਅਤਤੁ ਯੇਹੁ ਸਹੀ ਗਥਿ ਰਹੀ ॥
॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗਉ ਗੀਠਗੁਪ ਹਰਾਨਿਆ ॥

॥ ੩੯ ॥

ਗਉੜੀ ॥ ਅਥ ਮੈ ਕਉ ਭਏ ਗਜਾ ਮਸਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਠਿ ਪਈ ॥
॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਚਿਦੀ ਰਿਯਾਈ ॥ ਪਚਦੁ ਤਤੈ ਚੀਰਿ ਚਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਅਮੋਲੁ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਅਪੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਰਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥
ਗਾ ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਗੀ ਪ੍ਰਾਪਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚੈ ਨੈ

ਤਾਨਿ ਤਚੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਤਪ ਓਧੁ ਇਆ ਅਗਿਆਨ ॥ ਅਨਿਸੰਤੋਖੁ ਨ ਮਾਧੁ ॥
ਜਉ ਬਥਿ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਵੰ

ਅਪਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਪੁਰ ਬਾਢਿ ਕਤੁ ਮਿਥਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ॥
ਰਨ ਸਾਜਾ ॥ ਕਈ ਰਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥

ਜਾਯੈ ਸੁਤ ਕੁਥਾ ਚੈ ਸੁਤ ਕੁਥੁ ਕਓ ਪਤ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮੇ ਸੁਤ ਕੁਥੁ ਏਹੀ ਸੁਤ ਕੁਥੁ ॥
ਸੁਤ ਕੁਥੁ ਜਾਥੀ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਗੋਪੰਡੀ ਅਕਵਨ ਪਵੀਤਾ ॥ ਐਸਾ ਗੋਪਾਨੁ ਜਪਹੁ

ਗੋਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਨੈਨੁ ਸੁਤ ਕੁਥੈ ਨਹੁ ਸੁਤ ਕੁਥੁ ਦਈ ਹੋਈ ॥ ਓਠਤ ਥੈਰੁ ਤੁਥੁ ॥
ਥਾਗੈ ਸੁਤ ਕੁਥੁ ਪੈਰੈ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਫਾਸ ਲਕੀ ਬਿਧਿ ਸੰਤ ਕਉ ਜਾਣੈ ਓਟ ਲਕੀ ਏਕੈ ॥

॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੁਤ ਕੁਥਿ ਤੈਨ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥ ਗਉੜੀ ਯੁਯੁਤਿ ॥
॥ ਭਗਵੰ ਕੁਨਿ ਥੇਹੁ ਗਾਮਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੋ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਇਉਂ

ਬਰਾ ਕਿਜਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਾਮੁ ਬਰਾ ਕੈ ਗਾਮ ਹਿਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਘੁਮਾਯਾ ॥
ਕਿਜਾ ਸੁਉ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਭੁ ਬਰਾ ਕਿਜਾ ਤੇ ਅਭਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਉੜੀ ॥

ਉਦਾਸਾ ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਰਾ ਕਿਹਰਿ ਕਾਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੪੨ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ॥
ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਗਾਨਕੀਆਈਆਂ ਪੀ ॥ ਸਭੈ ਉਰਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀਟ ਟੀਹੈ ਨਾਇਕ ਬੰ

॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਦੁਚਿਤੈ ਕੀ ਦੁਇਥੁ ਨਿਗਾਨੀ ਮੇਰ ਬਲੇ ਰਾਹੁ ॥ ਤਿਸਨਾ ਚਾਨੀ ਪੀ ॥
ਗਉੜੀ ਪਰਿਦੁ ਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਦੁਹਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੀ ਪਾਢੈ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰੇਖੈ ਤਿਤੈ ਰਜਾਨੁ ॥

ਕਰਿ ਕਈ ਗਮਨ ਤੇ ਆਪੁ ਗਾਸਾ ਉਦੈ ਤਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ਚੇਤੀ ਕਈ ਕਈ
 ਐਸੇ ਜਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦੇਤ ਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤੇ ਨ ਤੇ ਸਦਾ ਰੁਨੇਰ
 ਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਰਿ ਨਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਬਤਨੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵ
 ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਆਪਨ ਦੇਇ ਚੁਗੁਤ ਰਿਪਨੀ ॥ ਚਿਹਨਿ ਦਹਿ ਜੀਤ ਹੀ ਗਾਅਨੀ ॥ ੨ ॥
 ਚੇਤਤੁ ਠਤ ਕੁਟਿ ਬਤ ਚਾਢਾਹੀ ॥ ਆਪ ਗਏ ਅਉਰਨ ਤੁਪਾ ਲਹਿ ॥ ੩ ॥ ਛਾ
 ਰਿ ਕੁੰਹਰ ਚਾਅ ਚਨ ਜਨਾਨੀ ॥ ਬਹਮਾ ਤੁਕੈ ਕਾ ਚੰਨ ਮਾਨਹਿ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਗਏ
 ਅਵਰਨ ਤੁਕੈ ਵਾਹੀ ॥ ਆਗਰ ਗਾਇ ਮੰਦਰ ਪੈ ਸੇਵਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਅਵਰਨ ਤੁਸਤ
 ਆਪਿ ਹੋਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਈ ਗਯ ਜਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ੪ ੪ ॥

ਗੁਗੁਓੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰਨ ਮੈ ਕੋਉ ਮੁਏ ਸੇਰ ਸਕਰੰ ਹੀ ॥ ਪਿਤਰ
 ਜੀਉ ਪੁਰੇ ਕਹਾ ਕੋ ॥ ਪਾਵਰਿ ਕਉ ਅਕੁਰ ਰਖਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਤੁ ਕੋ
 ਹੀ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨ ਸੈ ਕੁਸਲੁ ਤਕੈ ਸੇਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ॥ ਅਟੀ
 ਕੇ ਕਾਹਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀ ਆਪਿ ਆਪਨ ਕ
 ਰਿ ਆਨ ਲੇਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਗਨੀ ਉਕਾਟ ਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਾ ਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਤਾਗੀ ॥ ਰਮ
 ਨ ਮਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਨੀ ਰੈਤੁ ਬੇਸ ਸਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਪੂਜਾ ਹਿ ਰੋਚਾ ਪਾਗੁ ਤੁਮ
 ਨੀ ਜਨਾ ॥ ਕਤ ਕਈ ਗਅ ਕੁਝ ਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਬ ਖਿਆ ਸਿਉ ਭਪਟਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

॥ ੪ ੫ ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁਨੇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ
 ਆਹਿ ਨਿਰਜੀਵ ਹੀ ਐਬ ਤੁਝਿ ਨ ਭਵ ਜਭ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮ ਐਸ ਖੀ ਗੁਥਿ
 ਚੇਈਐ ॥ ਗੁਗਮਾਤਿ ਮਨੁ ਆਮ ਸਥਿ ਰੁਰੇ ਖੇਤੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਆਮੁ ਤੁਪੀ ਚਿਣੀਐ ॥ ੧
 ॥ ਗੁਗੁਓੜੀ ॥ ਗੁਗੁ ਕੈ ਬਾਇ ਬਜਰ ਕਥਾ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪ ਦੁਮਰ ਗਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ ਅ
 ਮੇਰੇ ਵਰੀ ਕੁਮੁਕੁ ਕਾਨੀ ॥ ਚਲੁ ਸਿਵ ਪਰਿਥਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਥਾਵੈ ਪਨ ਮੁਚ
 ਕਾਈਐ ॥ ਏਤੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿ ਅਤਾਈ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਰੀ ਪਵਤੁ ਤੁਝਾ ਵੈਰੋ ਹੀ ॥ ੩
 ॥ ਏਤੁ ਮਨਿ ਮਨੁ ਆਸੁੰਨੇ ਸਮਾਨ ਦੁਬਿਧ ਦੁਰਮ ਤਿਭਾਗੀ ॥ ਕਤੁ ਕਈ
 ਮਨ ਭਉ ਏਕੁ ਦੇਖਿ ਆਗਮਨ ਮੀਭਿ ਵਢਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ੬ ॥

ਗੁਗੁਓੜੀ ਬੈਰਾਗਣੀ ॥ ਉਭਟਤ ਪਵਨੁ ਚਕੁ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਗਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰ
 ਗੀ ॥ ਆਵੈ ਜਗਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਭਟੈ

ਸਮਾਨਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਕਲੁ ਤਈ ਅਵੈ ਨ ਤਰੁ ਥਾਥੇ ਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੁਰਿ ਦੁਰਿ ਭੁਨੇਨਿ ਵੈਰੇ ਜੀਨੇ ਜੇ ਸਾਕਾਰੇ ਮਾਨੇ ਅਧਾ ਅਲਾਉਤੀ ਕਾਜੈ ਸੇਬੁ ਥਾਥੇ
ਜੀਨੇ ਪੀਆ ਤੇ ਨੇ ਜਾਨੇ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇ ਗੀਨੇ ਗੁਰ ਕਥਾ ਕਾਇਸ ਉਕਤੀ ਐਸੇ ਸੇਬੇ
ਏਥੇ ਥੇਕੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀਨੇ ਦਾ ਅਪਣੀ ਤਾਤਿ ਨਿਤੈ ਸੀਲ ਦੇਖੀ ॥ ੩ ॥
॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਤਹ ਪਾਵਸੁ ਸਿਧੁ ਪੁਪਨੀ ਚਹੀ ਅਤੁਹਿ
ਪਤਿ ਪਰਲ ਉਨਾਹੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਥਿਅਪੈ ਸੁਨੰ ਸਮਾਧਿ ਦੇਉ ਤਾ
ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਅਕਸਕ ਬਡੈ ਨੇਗਹੀ ॥ ਤੁਝੇ ਨਹੀ ਚਕੈ ਜਾਣਿ ਨ ਮੁਕਤ ਹੋਇ
ਯਹੋ ਨਤਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੇਉ ਰਹਾਨਾਹੀ ਗਤਿ ਨਿਸੁਤਾਹੀ
ਜਤੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵ ਕੁਟੁ ਨਿਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਹੋਇ ਨਿਰੰਤਰੁ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਥੇ ਥਾਹੀ ਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਥਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੋਸ
ਸੰਗਤਿ ਮਿਥਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ੪੮ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ੫੫ ਪੁਨ ਦੁਇ ਬੈ
ਥਿ ਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੁੰਜੀ ਪਰਗਾਸਿ ਥੀ ॥ ਰਿਸਨਾ ਗੁਇ ॥ ਗੀਪਟਰੀ ਤਰਿ ਤੇਰੇ
ਪਿਟਾਠਾ ਬਿਸਾਹਿ ਥੀ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾਨਾ ਏਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀ ਥਿਥਾ
ਜਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪੁ ਦੁਇ ਤਏ ਜਗਤੀ ਮਨਤਰੰਗ ਬਟਵਾਨਾ ਪਦੁ
ਮਿਥਿਦਨੁ ਨਿਬੇਹਿ ਟੰਡਾਉਤ ਰਿਥੀ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੁਖ
ਬਐਸੀ ਬਨਿਅਣੀ ਘਾਟੀ ਚੜਤ ਬੈਥਾਇ ਕੁਥਾ ਕਾਚ ਲੋਗੀ ਛਿਟਕਈ ॥
॥ ੪੯ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਾਣਿ ਪਜਪਦੇ ॥ ਪੇਵ ਕਰੈ ਦਿਨ ਚਾਹੈ
ਹੁਕੈ ਜਾਣਾ ਅੰਧ ਕੋ ਕੁਨਾਹੁ ॥ ਏਹੀ ਪੁਰਖੁ ਏਹੀ ਆਣਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਪਨਖ ਵੀ ਪਾਤੁ ਪਰਿਆਏ ॥ ਮੁਕਥਾਉ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ॥ ਚਿੰਤਿ ਜੇ ਸੈ ਪੁ
ਰੀ ਕਉ ਨ ਲਾਜਵਹਾਹੀ ॥ ਲਾਜ ਪਵੀਸਿ ਉਤੁਟਿ ਪਵੀਉ ਠਹਰੀ ਪਨਿਹਾਹੀ
ਸਾਰਿ ਬੁਝੇ ਏਹੀ ਆਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੇ ॥ ਤਸੇ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਏਹੁ
ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਤੁ ਛਿਰੈ ਦੇਖਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸੇ ਨਿਕਾ
ਖੀ ਐ ਕਿਆ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਤਈ ਨਿਰਸੀਉ ਠਿਚਈ ਚਿਤ ਬੀਧਿ ਪੀਰਾਹੀ
ਕੀਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਤੁ ਜੁਸਰੈ ਕਬੀਰਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ
॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤਿ ਜੋਗੁ ਰਤ ਮੀਰਾ ਅਵਹੁਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਕੈਸੇ

ਅੰਤਰਿ ਸਿੰਘੇ ਪਦਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰੇ ਬੇਨੁ ਤਰਸੀ ਤੁਧਾ ਨੇ ਅਧਾ ॥ ਜਪਤਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵ
ਸਿੰਘੇ ਬੇਬਾਹੁ ਧੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਉ ਪੀਤੀ ਤੀਸ ਮਾਨੀ ॥ ਏਹ ਬਾਧੇ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ
॥ ੫ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸੁਰਮ ਦਾ ਤੇਰੇ ਨਿਕਾਰਿ ਬਰਹਮਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੂਝੈ ਸੇਈ ਬੂਝੈ
ਬਿਬੁਝੈ ਕਿਉਂ ਹੀ ॥ ਐਸਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਮਧੈ ਅਧੇਰ ਚੁਕੈ ॥ ਨਿਬਾਧਿ ਮਾਣਕੁ ਭਾਯੈ
॥ ੩ ॥ ਤਜੀ ਬਾਵੇ ਦਾ ਨੇ ਬਿਕਾਰ ਹਰਿ ਪਉ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ਕਤੁ ਕਈ ਗੁਰੂ ਗੈਰੁ
ਮਾਣਿ ॥ ਪੁਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥
ਜਗ ਕੇ ਛੁਆਤ ਯਾ ਕੇ ਛੁਨਾ ਹੀ ਪੰਚਤਤ ਯਾ ਹੀ ॥ ਇਕ ਪਿਗੁਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਬੀ ਦੇਏ
ਅਵਗਤ ਕਤ ਜਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਗਾਤੁ ਟਾਗਾਨੁ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇਆ ਤੇਰਾ ਬੀ ਬਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾ
ਈ ॥ ਏਹ ਸਹਸਾ ਮੇਕਉ ਆਵੇ ਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੇਕਉ ਕੋਰ ਕਹੈ ਸਮਝਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਗ ਬੁਝੀ ਪਿਤੁ ਤਾ ਹੀ ਚਰਨਾ ਰੁਤਾ ਹੀ ॥ ਜੇਕਰ ਹਰੇ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾਏ ਅਵਗ
ਤ ਕਤ ਜਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕੀ ਜੁਕੈ ਨ ਤੇਕੀ ਤੁਧੈ ਜਬ ਭਗੁਤੋ ਇ ਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ਕਕੋਰ ਕੁਰੁਕਾ
ਏਵ ਕੁਕੋਰਾ ਤੁਕੈ ਜਾ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਕਈ ਗਏ ਵਭਾ ਗਿਰੀ ਤੇ ਜਗ ਬਸੈ ਦੇ ਨਗਤੀ ॥
ਕਿਅਕ ਮਗੁਰੀ ਪਰੁ ਜਨੈ ਚਿਤ ਉਸਦਾ ਆਖੈ ਜਾ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥
ਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਿਮਰਿ ਦੁਇ ਕੀਨੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਹਰੇ ਕਿਥਾ ॥
ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਾਪਾ ਬੇਬਰ ਜਤ ਪੰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਗੀ
ਜੋਗੀ ॥ ਮਰਨ ਸੇਗਾ ਬੇਰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਝੀ ਮੇਰਾ ਬਣੁ ਆ
ਬੁਝ ਗੁਰੁ ਸਮਧਾ ਹੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਭਾਗੀ ਤੇ ਪਭੁ ਪਲਟੀ ਐਛੁ ॥ ਏਹੋ ਇ ਪਸਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥
ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੁੰਬਾ ਕਰੀ ॥ ਜੇਨੁ ਗੁਜੁ ਕਸਾਹਦ ਸਾਜੀ ॥ ਬਿਰੁਤਈ ਤੰਤੀ ਤੁਟ ਸਿਨਾ ਹੀ
ਅਨਾਦ ਕਿਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਤੈ ਪੂਰੇ ਮਾਣਿ ਆਰੋਭ ਨ ਲਾਗੀ ॥
ਕਹਾ ਬੀਗਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨ ਹੀ ॥ ਖੋਲ੍ਹ ਗਏ ਚਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥
ਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਗਜਨਵਰ ਜਦ ਸਗ ਜਾਇ ਕੀ ਸਪੁਰੀ ਆਏ ਕਤ ਨਾਈ ॥
ਸਾਨੁ ਤਨ ਦਖੰਡ ਬਹਤ ਰੀਪ ਟੁਲਹੇ ਅਧਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ॥ ੧ ॥ ਪਰਛੋ
ਕਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀਨ ਮਨੀ ਐਤੋ ਭੀ ਨ ਤੁਝੀ ਐ ਪਾਰਨੁ ਸੇਰ ਅਛ
ਈ ॥ ਜੇਕਰ ਪਾਰਨੁ ਧੇਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਗਰੁ ਕਰੈ ਪਰਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠਕ ਸਮਕੀ ਬ
ਕਸੀ ਇਹ ਬੇਭਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੁਟੇ ਕੁੰਡੇ ਭੀ ਗੋਪੁਰੀ ਆਚ ਚਿ ਚਿ ਜੁਲਾਹੇ ਹੀ ਸਈ ॥ ੩ ॥

੭੮੫

ਛੇਤੀ ਨਈ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤ ਰਹੀ ਉਰੁ ਛਾਈ ॥ ਛੇਤੀ ਪਸਾਰੁ ਹੀ ਗੁਰੂ ਪੁਰੀ ॥
ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ਏਕ ਗਾਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕ ਮੇ
ਸੀ ਕਬੀਰ ਜੋਤਿ ਮਹਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਦੁਇ ਮਹੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਵਏ ਸੁ
ਰਮਣੀ ਅਮੇਰਮ ਨੁਭਾ ਗੋਤੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਮਿ ਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਕੈ ਦੇਹੁ
ਗੁਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਦੁਹਿ ਮਿਲਿ ਕਰਨੁ ਉਪਜੈ ਰਮਣ ਮਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਲੋਗੁ ਜਨੈ ਇਹੁ ਗੁਰੂ
ਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਗਾ ॥ ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਸਮਰਤੀ ਬਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਵੈ
ਸੁਦੇਹ ਨਿਰਮਾ ਬੇਤੁ ਭਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰੁ ਹੀ ਅਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥
॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਜੋ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰਤ ਤੇਰੁ ਬੇਭਵ ਸਾਗੁ ਰਹੀ ਰਹੀ
॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅੰਤੁ ਧਿਮ ਨੁਜਾ ਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਾਸ ਗੁਸ ਕੋਰਤੋ ਰਹੁ
ਰੁਸੈ ਕਉ ਮਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਹੀ ਗਯਾ ਭੁਭੁ ਮੇਲਾ ਜਨਮੁ ਪੈ ਕਉ ਗੀ ਬਦਲੈ ਭਾਗਿ
ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੁਖੰ ਕ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਰਿਹੈ ਨਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਉਨਮ
ਮਨ ਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਇ ਬੁਝਤੀ ਏਕੀ ਸੇ
ਓ ਮਦ ਸਭੈ ਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗੈ ਨੇਕਾ ਸਟ ਭੋਹੁ ਧਾਰਿਓ
॥ ੩ ॥ ਧਵਤ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮਭੁ ਮਿਥਾ ਕੇ ਅਬਦੁ ਖਕ ਰਿਹਮ ਹਰਿਓ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰੂ
ਤਮਾ ਗੁਪੁ ਮੇਰੁ ਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਭੁ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਤਨੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾ ਰੇਰਾ ਭੁਗਰਿਓ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਕਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ॥ ਮਨੁ
ਰੇ ਅੰਕੁਸੁ ਸਾਹਿਓ ਸੀਸਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥ ਨਿਭੋ
ਨਾਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨਰਾਮੁ ਜਹਾਜੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਮਨ
ਜਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਛੁਟ ਕੋ ਸਹਾਥ ਭੀ ਅਮਨ ਬਉਰੇ
ਚਿਓ ਪਰਾਪਰ ਬਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਨਭ ਨੀ ਸੁਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਇ
ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸਾਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਸਾਰਿਓ ਪਾਸਹੁ ॥ ੩ ॥ ਨਵਲ
ਗਥਾ ਪਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੁਟ ਨੁਹੀ ਮਨ ਬਉਰੇ
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ॥ ਅਗਨੀ ਨਦੀ ਪਵਨੁ ਹੀ
ਤਸਕ ਹੁਨੇ ਕੀਨਾ ਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉ ਨੀ ਸੇਧ ਨੁਕਤ ਹੀ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥
ਨੁਮਾਧ ਉਗੈ ਬਿਦੁ ਪਰਣੀ ਪਹੁਇ ਤੈ ਸਾਗੁ ਰੁਕੀ ਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਤੀਤ ਬਿਦੁ ਪਹੁਇ

ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਰਾਇ ਸਿਵ ਸਾਕਾ ਦਿਕਖੋ ਜਤ ਭਵੇ ਉਦਾਸੀ ॥
 ਮਨਿ ਮੁਕਤੁ ਜਿਹ ਬਾਨਾ ਏਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰੀ ਦੀਨੀ ॥
 ਤਸੁ ਭੁਖ ਮੇਲਿ ਮਨੁ ਭਾਗਾ ਜਲਤ ਅੰਭੰਭਿ ਮਨੁ ਪਾਵਤੁ ਰਮ ਭੰਭਿ ਭਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕੌਣ
 ਰਈ ਮੁਖ ਦਰ ਕੇ ਮਾਤੋ ਹਰੇ ਦੇ ਪੁੰਨ ਚਿਹਾਣੀ ॥ ਤੁਮ ਪਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟ ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘ
 ਮਿਏ ਕੁਮੁਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੇ ਕੇ ਕਰੇ ਮੁਸਟੀ
 ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਥਾ ਪਿਨਤਿ ਅਗੁ ਦਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀ ਏਲਾ ਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰ
 ਬ ਪਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਰਖੇ ਜਨ ਮੁਗਾਇਓ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਗਵਤ ਭਜਨਾਥਿ
 ਨੁਕੀ ਨ ਸਚੁ ਹਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਿਉ ਭੋਇ ਅਨ ਕੁਸੁਮ ਪਰਫੁਲਤ ਤਕਿ ਨ ਰਨਾ
 ਭੋਇਓ ॥ ਤੈਸੇ ਭਗਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਾਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਇਆਧ
 ਨ ਜੋ ਬਨੁ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁਦਾਇਓ ॥ ਤਿਨਹੀ ਮਾਰਿ ਅਟਾਕੇ ਜੋ ਭੁਭੇ
 ਏਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਅਭਿਧ ਅਨ ਲਤ ਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਹੁਇ ਸਠ ਦੁਰਾਇਓ ॥
 ਰਹੇ ਕਈ ਗਭੈ ਸਗੁ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈਸਤਿ ਗੁਰ ਚਿਹਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੫੯ ॥ ਗੁਰੂ
 ਗਉੜੀ ਚਿਤੀ ॥ ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੈ
 ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਮਾਰਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸੁਗੋਬਿ ਦਤੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ
 ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੁਭਾ ਪਰਪ ਚੁਜੇ ਰਿਚਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿਨੁ ਭਾਖ ਪੰ
 ਚ ਕੀਜੇਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰਗਾਰੀ ਅਛੋਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਇਕੀ ਏਉ ਸਾਗੀ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅਰਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇਰੀ ॥
 ਗੁਜ ਪਉਜੀ ਅਐ ਸੇਐ ਸੇਐ ॥ ਧੂਪ ਭੋਭਾ ਦੰਤ ਪਿਓ ਮੈ ਜੋ ਸੇਐ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਭਰੋ ਸੇ
 ਗੋ ॥ ਸੁਪਰਵਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇਛੋ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਾਂਤੈ ਸੁਭ ਵੈਤੰਤਰੁ ਮੁਖ ਨ ਵੈ ॥ ਇ
 ਸੁਖੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਭਾਖਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਭੁਕਿ ਗਈ ਠੰ
 ਸਿਆਵਨ ਜਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਗਭੁ ਜੁਸਾਰਿ ਗਪਾਨੀ ॥ ਚਿਹਾਣ ਪਾਸੁ ਭੁਏ ਕੋ
 ਦਨੀ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋ ਨਿਛਾਉ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਭਗ
 ਤ ਪਵਨ ਮੁਖਿ ਸਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਰਾਹਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸਗਭ ਜੋਨੀ
 ਮਹੇਰੁ ਪਤੁ ਪੁਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਜੋ ਰਾਮ ਗਨੀ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਧ ਜੋ ਨਿਰੁਮਿ
 ਆਇਓ ॥ ਅਬ ਕੇ ਛੁਟ ਕੇ ਠਉ ਰਿਹਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਗਭੁ ਜੁਸਾਰਿ ਗਪਾਨੀ ॥

ਅਵਤਰੀਸੈਜਤਨਜਾਨੀ॥ ੪॥ ੬੨॥ ਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਸੁਗਘਾਸੁਨਬਠ
ਐਤਰੀਐਨਨਕਕੀਵਸਾ॥ ਤਿਨਹੋਸੋਤਉਹੈਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸਾ॥ ੧॥ ਗਮਰੀਅਸਾ
ਗਈਐ॥ ਜਾਤੇਪਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤੁਪੁਸੰਜਸੇ
ਅਬਰਤੁਕਿਆਏਸਨਨੁ॥ ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐ॥ ਉਭਗਤਿਭਗਵਨੁ॥
॥ ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਗਖੀਐ॥ ਬਿਪਤਿਦੋਖਿਨਗਈ॥ ਜਿਉਸੰਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਤੈਬਿਸੇਰਦੇ
ਸੁਰੇਈ॥ ੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਸੰਤਨਹਿਦੇਮਸੁਗੰ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਕੁਏਜੇ
ਇਵਸਹਿਮੁਰਾਗੀ॥ ੪॥ ੬੩॥ ਗੁਗਉੜੀਬੈਗਗਾਇ॥ ਮੇਨਤੇਕੋਵੇਰ
ਖਿਚਿਛੋਇਜਿਨੰਗੁ॥ ਬਿਬਿਬਸੇਰੋਪੰਖਿਕੋਤੈਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਗਮਰੀਅਸੇ
॥ ਜਿਹਸੰਬਿਸਾਰਿਗਏਰਸਅਉਗਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਅਵਗੁਏਕਿਆਰੋਈਐਜੇ
ਬਿਰੁਨਗਾਈ॥ ਜੋਉਪਜੈ॥ ਸੰਬਿਨਸਿਹੈਦੁਖੁਕਾਹਿਦੈਬਲਾਈ॥ ੨॥ ਜਬਕੰ
ਪਜੀਤਹਗੀਪੀਵਤਮਹਦਨਲਾਗਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਚਿਤੇਚੇਤਿਆਮਸਿਮਰਿਕੈ
॥ ੩॥ ੬੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਪੰਥੁਨਿਹੈਕਾਮਨੀਓਚਨਭਗੀਓਉਸਾ
॥ ਉਗਤੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੈਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥ ੧॥ ਉਗਤਕਾਗਾਕਹੇ॥ ਬੋਲੰ
ਜੈਅਪਨੇਰਾਪਆਗੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਹੀਹਕੀਤਗਾਏ
ਗੀਜੈ॥ ਏਕੁਆਧਾਰੁਨਾਮੁਨਗਾਇਨਹਸਨਨਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ੨॥ ੬੫॥ ਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀ
ਅਸਪਾਸਪਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਭੁਬਨਰਸਗਾਉਗੇ॥ ਉਅਕਸੁਪੁਦੋਖਿਮੋਦੋਖੁ
ਗੀਮੋਕਉਛੋਰਿਨਅਉਤਜਪੁਗੇ॥ ੧॥ ਤਿਹਿਚਰਨਮਨੁਭਾਗੇਸਰਿਗਧਗਨਿਐਯੋ
ਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਬਿਭੁਬਨਮਨਹਰਨਮਨੇਹਰਸੁਨਚਰਾਵਤਗਾਉਗੇ॥ ਜਬਲਗੁ
ਹੀਸਾਰਿਗਧਰਮੋਕਬੀਰਨਉਗੇ॥ ੨॥ ੬੬॥ ਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥
ਬਪਬਸਤੁਕੇਤੇਹੈ॥ ਪਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ॥ ਕਹਾਭਈਅਨਰਦੇਵਮੇ
ਅਜਭੰਦੋਰਿਭੰਗਿਆਤਾ॥ ੧॥ ਜਿਅਰੇਜਹਿਗਮੇਜਨਾਂ॥ ਅਭਿਗਤਸਮਝੁਏਮਾ
ਜਤਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਆਈਆਲਪਟਾਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਅਨੀ
ਅਨੀਸੁਉਪਦੇਸੀ॥ ਇਉਨਪੁਸਗਲੋਪੰਧਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਮਭਉਏਅਨੁ
ਮਾਇਆਅੰਧਾ॥ ੨॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਰੇਫਰੁਭਗੁ
ਇਨਚਤੁਇਆਮਾਇਆਕੇਰੰਡੇ॥ ਸੁਗਕਿਸਨਮੁਖਗਨਤੇਭੋਪੇਸਗੀਕਿਸੰਚੇਰੇ

ਰਾਮਗਛਾ ਰੁਮੇਸਨਥਾਉਗਾ ਅਥਤੋਜਰੇਮੇਸਿਧਿਪਣੀਗੀਨੋਰਾਥਿਸਧਉਗਾ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥
 ਰਸਕ੍ਰਿਸਮਾਉਆਕੇਲੀਨੇਇਆਥਿਜਿਗਤੁਥਿਗੁਤਾਕਹਿਕਬੀਰਗਜਾਮੁਨਦੇ
 ਰੁਓਸਗਥਉਚਤੇਉਚਾ ॥ ੨॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਸਿਰੇਉਪਰਿ
 ਏਗਨਕਰਤਬੀਚਾਗਾਤੁਹੀਦਗੀਆਤੁਹੀਕਗੀਆਤੁਹੈਤੇਨਸਤਾਗਾ ॥ ੧॥ ਥੀਏਬੰਦਗੀ
 ਏਕਤੀਅਗਾਸਾਹਿਬੁਰੇਸੁਧਾਂਉਥਿਪਅਗਾ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥ ਨਮੁਤੇਰਾਮਧਾਰੁਮੇਰਾ
 ਜਿਉਭੁਭਿਜਣੀਹੈਨਾਗੇਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਪਰਕਜੀਅਉਤਵੈਮਾਗਿ ॥ ੨॥ ੬੯
 ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ ॥ ਅਖਚਉਰਸੀਜੀਅਜੋਨਿਮਾਰਿਕੁਮਤਨੰਦੁਬਹੁਸਕੋਗੇ
 ਰਾਗਤੇਹੋਤਿਅਵਤਾਰੁਈਓਤੈਭਾਗੁਬਰੇਬਪੁਰਕੋਗੇ ॥ ੧॥ ਗੁਜਰਕਤਹਉਨੰਦਕੋਨ
 ਦਨੁਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕਕੋਗੇ ॥ ੧॥ ਧਰਨਿਅਕਸਰਸਉਦਿਸਨਾਹੀਤਬਾਇਨੰਦੁਕਹਕੋਗੇ ॥ ੧॥
 ਗਉੜੀਸੰਕਟਨਗੀਪਰੈਜੋਨੰਤਗੀਅਵੈਨਮੁਨਿਗੰਜਨਜਕੋਗੇ ॥ ੧॥ ਕਬੀਰਕੋਸੁਅਮੀਐਸੋਠਕੁ
 ਰੁਜਕੋਮਣੀਨਬਧੋਗੇ ॥ ੨॥ ੭੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥ ਨਿਦਉਨਿਦਉਮੇਕਉਥੋਗੁ
 ਨਿਦਉ ॥ ਨੰਦੇਦਜਨਕਉਖਗੀਪਅਗੀ ॥ ਨਿਦਬਾਪੁਨਿਦਮਹਤਾਗੀ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥
 ਨਿਦਹੋਇਤਬੈਕੁਰਜਣੀਐ ॥ ਨਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ ॥ ਗਿਏਸੁਧਜਉਨਿਦ
 ਤੇਉ ॥ ਹਮਰੇਕਪਰੈਨੇਦਕਧੋਉ ॥ ੧॥ ਨਿਦਕਰੈਸੁਹਮਾਮੀਤੁ ॥ ਨਿਦਕਮਾਹਿਹਮਾ
 ਗੀਤੁ ॥ ਨਿਦਕੁਸੋਜੋਨੀਦਾਹੋਗੇ ॥ ਹਮਰਜੀਵਨੁਨਿਦਕੁਲੋਗੇ ॥ ੨॥ ਨਿਦਹਮਗੀਪ੍ਰੇਮਧਿ
 ਅਗਾ ॥ ਨਿਦੇ ॥ ਹਮਰਕਰੈਉਸਹਾ ॥ ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿਦਸਾਹਾ ॥ ਨਿਦਕੁਤੁਬਾਹਮ
 ਉਤਰੇਪਾਰੀ ॥ ੩॥ ੭੧॥ ਗਉੜੀਮਲਵਾ ॥ ਰਜਗਮਤੁਐਸਾਨਿਗਥਉ
 ਤਗਤਰਨਰਾਮਗਛਾਉਗਾ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥ ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਮ
 ਨਾਹੀ ॥ ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹੈਏਕੋਏਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ ॥ ੧॥ ਜਬਬੁਧੋਹੋਤਿਬ
 ਬੁਧਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬਭੁਤਖਟਾਣੀ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧਿਹਰਿਬਣੀਮੇਰੀਬੁਧਿਬ
 ਦਬੀਸਿਧਿਪਣੀ ॥ ੨॥ ੭੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੇ
 ਰਵੀਬੰਧੀਵਸਤੁਅਨੁਪੁਬਿਧਿਪਣੀ ॥ ਕੁੰਜੀਕੁਲਛਪਨਕਰਿਗਖੇਕਰਤੇਬਰਨ
 ਣਾਈ ॥ ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਤਾਈ ॥ ਗਠਭੁਰੇਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਰੇਰੁਮੁ
 ਸੈਪਹੁਜਣੀ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥ ਪੰਚਪਹਰੁਆਦਮਾਹਿਸਤੇਤਿਨਕਨਗੀਪਤੀਆਗਾਚੇਤੋ
 ਤਰੇਤਰੇਤਰੇਇਹੁਤਉਥੇਪਰਗਾਸੁਉਜਣਾ ॥ ੨॥ ਨਉਪਰਦੇਖੇਜੁਕਾਮਇਭੂਈਵ

ਸਤੁ ਅਨੁਪਨਪਣੀ। ਕਤੁ ਕਬੀਰੁ ਨੈ ਘਰੁ ਮੁਸੇਰਸੈ ਤਤੁ ਸਮਾਣੀ॥੩॥੧੩॥
 ਗੁਗਉੜੀ॥ ਮਾਣੀ ਮੋਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਓ ਮਾਨਨਾਂ। ਸਿਵ ਸਨਕਾਇ ਕਜਾ ਸੁਖਾ
 ਹਿਤ ਸੁਖ ਸਹਿ ਮੋਰੇ ਪੁਨਨਾਂ॥੧॥ ਗੁਗਉੜੀ। ਗਿਰੈ ਪਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਗਮਿਤਿ
 ਮੰਤਰ ਮਾਰਿ ਪਿਆਨਾਂ॥ ਇਕੈ ਰੋਗ ਤੈ ਥੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਾਨਿ ਜਾਧਿ ਸੁਖੁ ਜਨਨਾਂ॥
 ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਗਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਸਰ ਮਨ ਹਿਨ ਅਨਾਨਾਂ। ਚੰਦਨ ਬਸੁ ਤੇ ਮਨ ਸਾਨਿ
 ਗਿਘਟਿ ਓ ਅਭਿਮਨਾਂ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਗਾਇ ਪਿਆਇ ਜੁਰਾ ਕੁਰਤ ਸੁਪੁਰੁ ਏਕ ਨਾਂ
 ਉਹ ਬਰਤ ਗਵਸਿ ਓ ਮਾਨਿ ਕੈ ਕਰਮ ਪੁਪਨ ਮਥਾਨਾਂ॥੩॥ ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸੁ
 ਪੁਗਾ ਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਂ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਮਤ ਰੋਮੁ ਮਨਾਂ
 ॥੪॥੧੪॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਖੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ॥
 ਬਾਵਨ ਅਛਰ ਲੇਖੈ ਸਤੁ ਕਛੁ ਇਨੀ ਮਾਹਿ। ਏ ਅਖਰ ਬਿਰਜਾ ਹਿਰੈ ਏਕ
 ਗਇਨ ਮਾਹਿਨਾਂ॥੧॥ ਜਾ ਬੋਲਤਾ ਅਛਰ ਆਵਾ। ਜਾ ਅਬੋਲਤਾ ਮਨੁ ਰਾਵ
 ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਾਧਿ ਸੋਈ॥ ਜਾ ਸਓਹੁ ਤੇ ਸਭਾ ਬੈਠ ਕੋਈ॥੨॥ ਅਲਾਹੁ ਏਕੁ
 ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤਕੋਉ ਪਕਾ ਗਾਬਟ ਕਬੀਰ ਜਮਹਿ ਗਵਿਰਿ ਓ ਜਾ ਕੋ ਤਿ
 ਕਾ ਬਿਸਥਾਰ॥੩॥ ਅਲਾਹੁ ਲਾਤ ਭੇਦ ਏਕੁ ਕਛੁ ਪਾਇ ਓ ਤੇਰਾ ਉਛਰੇ ਏਕੁ
 ਬੋਧਿ ਓ ਪਾਇ ਓ ਅਭੰਗ ਅਛਰ॥੪॥ ਤੁਰਕ ਤਰੀ ਕਤਿ ਜਾਨੀ ਐਹਿ ਦੁਬੇਦੁ ਪੁਰਖ
 ਨਾਮ ਸੁਵਨ ਕਾ ਗੇ ਕਛੁ ਅਕਪਤੀ ਐਗਿਆਨ॥੫॥ ਓ ਅੰਕਾਰੁ ਆਦਿ ਮੈ ਜਾਨੈ
 ਕਿਆ ਹੁਮੈ ਟੈਤਾ ਹਿਨ ਮਨਾਂ॥ ਓ ਅੰਕਾਰੁ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ॥ ਸੋਈ ਓਖ ਮੇਲਣਾ ਏ
 ॥੬॥ ਕਕਾ ਕਿਹੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ। ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰਪਟ ਲੀਅਵਾ ਅਰੁ ਭੇ
 ਕੁ ਸਮਾਗੁ ਪਾਵਾ। ਅਕਹ ਕਹ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮੁਦਾ॥੭॥ ਖਖਾਇ ਪੈਰੀ ਮਨੁ ਰਾਵ
 ਪੈਰੇ ਛਾਤਿ ਨਦਹ ਦਿਸਿ ਪਾਵਾ। ਖਸਮ ਹਿਜਾਣਿ ਖਿਮ ਕਰਿ ਗੋ। ਓਹੁ ਗੋਇ ਨੈ
 ਅਖੈ ਪਦੁ ਲਹੈ॥੮॥ ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ। ਦੁਜੀ ਬਤਨ ਪਰਖੀ ਕਾਨਾ
 ਬਿਰੰਗ ਮਕਤ ਹਿਨ ਜਾਣੀ। ਅਗਰ ਗਰੇ ਗਹਿ ਗਗਨ ਗਾਈ॥੯॥ ਘਘਾਟਿ
 ਏਨਿ ਮਸੈ ਸੋਈ॥ ਪਟਿ ਪੁਟੇ ਪਟਿ ਕਬਰਿ ਨਹੈ॥ ਭਾਘਟ ਮਹਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ

ਸੰਪਤਿਭਾਗੇ ਮਾਏ ਪਤਕਤਾਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਭੁਭੁਨਿਗੁਰੁ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਨਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ॥
 ਨਾਹੀ ਦੇਖੇ ਨਰਾਜੀ ਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨ ਪਏ ॥ ੧੧ ॥ ਚਰਚ ਚਰਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਪੈਠਾ ॥
 ਤਾਜਿ ਚਿਤ੍ਰੇ ਚੇਤਹਾ ਚੇਤ ਕਾਗੀ ॥ ਚਿਤ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚੈ ਅਵਏ ॥ ਤਾਜਿ ਚਿਤ੍ਰੇ ਚਿਤ੍ਰ ਖੁਚਿ
 ਤੇ ॥ ੧੨ ॥ ਛਛਾਇ ਛੇਤ੍ਰ ਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥ ਛਕਿ ਕਿਨਹੁ ਛਾਤਿ ਕਿਨ ਆਸਾ ॥ ਮੇਨ
 ਮੇਤ੍ਰ ਛੇਤਾ ਛੇਤ ਸਮਸਾਵਾ ॥ ਤਾਹਿ ਛਾਤਿ ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਜਜ ਉਤਨੁ
 ਜੀਵਤ ਜਗਏ ॥ ਜੋਬਨੁ ਜਾਹਿ ਜੁਗਤਿ ਸੇਪਾਏ ॥ ਅਸਜਗਿ ਪਗਜਗਿ ਜਗਿ ਬਹਾਏ ॥
 ਤਬ ਜਾਇ ਜੋਤਿ ਉਜਾ ਗਉਲਾ ਚੈ ॥ ੧੪ ॥ ਝੁਝੁ ਝੁਝੁ ਝੁਝੁ ਝੁਝੁ ਨੀਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਚਿ
 ਝੁਝੁ ਕਿਨਹੀ ਪਗਵਾਨਾ ॥ ਕਤ ਝੁਝੁ ਝੁਝੁ ਅਉਗਨ ਸਮਝਾਵੇ ॥ ਝੁਗੁਰੁ ਕੀਏ ਝੁਗੁਰੋਪਾਵਾ
 ॥ ੧੫ ॥ ਢਢਾਨਿ ਕਾਇਨੁ ਘਟਿ ਗਹਿ ਢੁਕਿ ਕਾਤਾ ਜਿ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾਕਾ ਢਟਿ ਜਗੁ ਢੁਢਾ ਅਉ
 ਨੇਰ ਉਪਾਏ ਚਿਤਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਟਟਾ ਬਕਟ ਘਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਟ ਮਹਲਾ ਕਿ
 ਨਜਾਹੀ ॥ ਦੇਖਿ ਅਟਲਟ ਲਕਤ ਹਿਨ ਜਾਵਾ ॥ ਰਹੈ ਟਪਟਿ ਘਟ ਪਗ ਚਉਪਾਵਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਤਤਾਇ ਚੇਤ੍ਰ ਠਗਨੀ ਗਾਨੀ ਠੰਨੀ ਠੰਨੀ ਮਨੁ ਕੀਆ ਪੀਗਾ ॥ ਜਿਨ ਠਗਿ ਠਗਿ ਆਸ ਗਯ ਜਗੁ
 ਖਵਾਸੇ ਠਗੁ ਠਗਿ ਆਠ ਉਗਨੁ ਆਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਤਾਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਜੈਨੁ ਜਾਣੀ ॥ ਤਾਤ੍ਰ ਮ
 ਰਿਤ੍ਰੁ ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਣੀ ॥ ਜਉ ਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਗੇਤ ਉਠੇ ਰੇਤ੍ਰੁ ਲਾਗੈ ॥ ਨਿਰ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਆਤ੍ਰ ਉਠੇ ਰੇਤ੍ਰੁ
 ਤ੍ਰੁਗੈ ॥ ੧੯ ॥ ਢਢਾ ਢਿਗ ਢੁਢਾ ਹਿਕਤ ਆਨਾ ॥ ਢੁਢਤ ਹੀ ਢਹਿ ਗਏ ਪਗਨਾ ॥ ਢਕਿ ਸੁਮੇ
 ਢੁਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਗਾਉ ਢਿ ਸੁਗੁਰੁ ਮਾਹਿ ਪਾਵਾ ॥ ੨੦ ॥ ਢਢਾ ਢਟਿ ਚੁਤ ਉ
 ਨਗੇ ਹੀ ਕਹੈ ॥ ਨਾਨਿ ਦੇਨ ਢੁਨਿ ਸਚੇ ॥ ਧੰਨਿ ਜਨ ਮੁਤਾਹਿ ਕੋ ਗਣੈ ॥ ਮਗੈ ਏਕੁ ਤਜਿ ਜਾਇ
 ਘਟੈ ॥ ੨੧ ॥ ਤਤਾ ਅਤਾਤਾ ਹਿਠਿ ਨਿਗਾਣੀ ॥ ਤਨ ਤਿਤ ਵਣ ਮਹਿ ਹਿਠਿ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਜਉ ਤਿਤ ਵਣ ਤਨ ਮਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ਤਉ ਤਤਾ ਹਿਤ ਤੁਮਿ ਭਿਆਸ ਰੁਪਾਵਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਬਥਾ ਅਥਾ ਬਥਾ ਹਨੀ ਪਾਵਾ ॥ ਚਿਉ ਅਥਾ ਚੁਇਉ ਬਿਰੁਨ ਹਾਵਾ ॥ ਬੈਠੈ ਬਥਾ ਬਥਾ ਨਕਾ
 ਮੈ ॥ ਬਿਰੁਨੀ ਬਥਾ ਤਹਿ ਮੰਦਰੁ ਬਥੈ ॥ ੨੩ ॥ ਢਢਾ ਦੇਖੁ ਜੁ ਬਿਨ ਸਲਾਹਾ ॥ ਜਸ ਅਦੇਖਿ
 ਤਸਾ ਖੁਬ ਚਰਾਹਾ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰੇ ਕੁਜੀ ॥ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥ ਤਉ ਦਾਇਆ ਭਕੋ ਦਰਸ
 ਹੁਕਿ ਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਧਧਾ ਅਧਾ ਹਿਉ ਧਾਨਿ ਬੇਗਾ ॥ ਅਧਾ ਹਿਉ ਧਾਹ ਮਝਿ ਬਸੇਗਾ ॥
 ਅਧਾ ਹਿਉ ਧਾਤਿ ਉਧਾ ਜਉ ਆਵਾ ॥ ਤਉ ਅਧਾ ਹਿਉ ਧਾਮਿ ਭਿਆਸੁ ਖੁਪਾਵਾ ॥
 ॥ ੨੫ ॥ ਨੀਨਾ ਨਿਸਾਦ ਨੁਨਿ ਰਖਤ ਜਾਣੀ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨੇਨਗੇ ਰਤ ਵਾਣੀ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰ

[illegible]

ਏਕਿਅਪੈਬਹੁਸੇਗਾਲਖਮੀਬਰਸਉਜਉਚਿਵਲਾਵੈ। ਸੋਗੁਮਿਏਸਰਗੀਸੁਖੁ
 ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਏਕਿਅਪਤਗਏਕੇਤੋ। ਕਿਰਤਖਪਤਅਜਹੁਨਹਚੇਤੋ। ਅਖਜਗੁਜਾਨੈ
 ਜਉਮਨਾਹੈ। ਜਗਕਾਖੀਦੁਰਤਹਥਿਗੁਣਹੈ॥ ੪॥ ਬਵਨਅਖਜੋਰੇਅਗਨੇ। ਸਕੈਅਨਅ
 ਖਰੇਕੁਪਛਾਨੇ। ਸਤਕਸਬਦੁਕਬੀਰਕੈ। ਪਾਤਿਤੋਇਸੁਅਨਭੈਕੈ। ਪਾਤਿਤਲੇਗਤ
 ਕਉਬਉਗਾਗਾ। ਅਨਵਤਕਉਤਤੁਬਚਿਗਾ। ਜਾਕੇਜੀਅਜੈਸੀਬੁਧਿਤੋਈ। ਕਾਰਿਕਬੀ
 ਜਨੈਗਸੇਈ॥ ੪੫॥ ੧॥ ੭੫॥

ਗੁਰਗਉਰੀਖਿਤੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਅੰ॥ ਸਭੇਕੁ॥

ਪਦੁਹਥਿਤੀਸਤਵਾਗ। ਕਾਰਿਕਬੀਰਉਗਵਰਿਨਪਕੀ। ਸਾਧੇਕਸਿਧਲਖੈਜਉਭੇਉ॥
 ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਦੇਉ॥ ੧॥ ਥਿਤੀ॥ ਅਮਾਫਸਮਹਿਅਸਨਿਵਾਰਹੁ। ਅੰਤਰਜਾ
 ਮੀਰਅਸਮਾਹੁ। ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੇਖਦੁਆਗ। ਅਨਭਉਸਬਦੁਤਤੁਨੇਜਸਾਹੁ॥ ੧॥ ਚਗਨਕ
 ਮਲਗੋਬਿਦਰੰਗੁਲਾਗਾ। ਸੰਤਪੁਸਦਿਰੁਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਹੁਬੀਚਰਗਾਪਟਮਹਿਖੇਲੈਅਪਟਮਪਾਗ। ਕਾ
 ਲਕਥਪਨਕਦੇਨਖਾਈ। ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਹੈਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਦੁਤੀਆਦੁਹਕ੍ਰਜਨੈ
 ਅੰਗ। ਆਇਆਬ੍ਰਹਮਰਸੈਸਭਸੰਗਾ। ਨਓਉਬਫੈਨਪਟਤਜਾਈ। ਅਕੁਲਾਨਿਰ
 ਜਨਏਕੈਭਾਏ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਅਤੀਨੈਸਮਕਹਿਭਿਅਵੈ। ਅਨਦੁਲੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿਦੁਸਾ। ਬਾਹਰਿਤੀਤਰਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੪॥ ਚਉਥਹਿਚਰਚ
 ਮਨਕਉਗਹੁ। ਕਮਕੋਪਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬਹੁ। ਜਤਬਥਮਾਏਅਪਰਿਅਪਾਅਪ
 ਜਿਪਦੁਅਪਨਜਾਪਾ॥ ੫॥ ਪਚੈਪੰਚਰਤਬਿਸਬਾ। ਕਨਿਕਕਮਨੀਜੁਗਬਿਉਹਰਾ॥
 ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਗੁਪੀਵੈਕੋਇ। ਜਗਮਰਛਦੁਖੁਫੇਰਿਨਹੈ॥ ੬॥ ਓਰਿਖਟੁਰਕੁਛੁਦਿਸੇਧ
 ਈ। ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਤੀਬਿਰਾਹਾਈ। ਦੁਬਿਧਮੇਣਖਿਅਗਹਿਗਹੁ। ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੁ
 ਲਨਸਹੁ॥ ੭॥ ਸਾਤੈਸਤਕਰਿਬਾਰਜਾਈ। ਅਤਮਰਮੁਲੇਹੁਪਰਵਦਿ। ਫੁਟੈਸੰਸਾ
 ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖਾ। ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਿਪਾਵਤੁਸੁਖਾ॥ ੮॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਪਤੁਕੀਕਾਈਆ
 ਤਮਾਧਿਅਕੁਲਮਹਾਨਿਧਿਗਈਆ। ਗੁਰਗਮਿਗਿਅਨਬਤਵੈਭੇਦਾ। ਉਭਟਹੈਅਭੰਗ
 ਮਛੇਦਾ॥ ੯॥ ਨਉਮੀਨਵੈਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ। ਬਹਤੀਮਨਸਾਹਪੁਬੰਧਿ। ਏਤਮੇਹਸਭ
 ਬੀਸਾਰਿਜਤਾ। ਜੁਭਜੁਭਜੀਵਹੁਅਮਰਫਲਖਤਾ॥ ੧੦॥ ਦਸਮੀਦਹਰਿਸੰਹੋਇਅਨੰਦਾ॥

॥ ਫੁਟੇ ਭਰਮੁ ਮਿਥੇ ਗੰਢੀ ਦਾ ਜਿੰਤਿ ਸੁਪ੍ਰੀਤ ਤਨੁ ਪਾਅਮਲ ਨਮਲ ਨਹੀ ਧੁਪਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਏਕਾਦਸੀ ਏਕਾਦਸੀ ਧਵੈ ॥ ਤਉ ਜੁਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁ ਹੋਨ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲਾ ਨਿਰਮਲ ਭਵੈ ਮਸੀ
 ॥ ਦੁਹਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਗ ਸਿਧਾ ਹਰ ਉਗੈ ਸੁਗਾ ਅਹਿ ਨਿਸੇਖ ਜੈ
 ਨਹ ਦੁਗਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਤੁ ਭੋਕ ਕਾ ਪੀਓ ॥ ਅਚਰ ਜੁਭਾਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥ ੧੩ ॥
 ਤੇਰੇ ਸਿਤੇਰਾ ਅਗਮ ਬਖਾਇ ॥ ਅਰਧ ਉਗਧ ਵਿਰਿਸਮ ਪਹਿਰਾਇ ॥ ਨੀਚ ਉਚ ਨੀਮਾ
 ਅਪਮਨਾ ਏਖਾ ਪਕਰਾ ਮਸਗਲ ਸਮਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਚਉਦ ਸਿਚ ਉਦਹ ਭੋਕ ਮਸ਼ਹੂਰੀ
 ਮਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਗੀ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਹੁ ਪਿਆਨਾ ॥ ਕਥਨੀਕ ਕੀ ਐਬੁ ਮਨੀਆ
 ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨਿ ਉਪੁਗਾ ਠੰਟ ਅਕਾਂਸਾ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾਸ ਹਜ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਇ ਮੰਤਿ ਮਦਿ
 ਤੇਇ ਰਹਿਆ ਬੀਗਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਗੁੰਢੀ ਵਰਕ ਬੀਰਜੀ ਉਕੇ ॥ ਥਾਰ ਥਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰਗੁੰਢੀ ਦੁਨੁ
 ਕਾਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਆਇ ਤਕੈ ਤਗਤਿ ਅਰੰਭਾ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨ ਸਾਥੰਤਾ ਅਜ
 ਸਿਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਤਉ ਅਨਾਦ ਬੇਦੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋਮਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰੀ
 ਜੈ ਸਾਖਤ ਬੋਗ ਸਗਲਾ ਬਿਖੁ ਹੋਗੈ ॥ ਬਾਣੀ ਹੋਰਿ ਆਰੋਪੁ ਅਗਾ ॥ ਤਉ ਮਨ ਮਹਾਵੈ ਪੀਵਨਾ
 ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲ ਵੇਲੇ ਮਾਹੀਤਾ ॥ ਪੰਚਰੋਹ ਕੀ ਜਾਣੈ ਗੀਤਾ ॥ ਪੁਰੁ ਬੋਝੇ ਬਾਹਰਿ ਜੀਤ ਜਾਣੈ ॥ ਨਹ
 ਖਰਾਹ ਸਾਇਹੋ ਗਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਬੁਧਿ ਵਰ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਤਿਹ ਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਗੰਢ ਬਾਹੁ ਧੁ
 ਮਿਥਿ ਦੇਉ ਏਕ ਸਮਧੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕਥੈ ਸੁਧਾ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹੁ
 ॥ ਤੀਨੀ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗੀ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨ ਨਦੀ ਤਹਾ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਕ ਸਮਧੈ ਵਹੈ
 ਨਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸੁਰੀਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁਇ ਹਥ ਤਿਕੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਪਿਆ ਪਸਿਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੁਰ
 ਪੰਚ ਉਗੈ ਬੋਝੈ ॥ ਤਉ ਦੁਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈ ਸੈ ਕਥੈ ॥ ੬ ॥ ਥਾਵਗ ਬਿਰੁਕਰਿ ਰੋਖੈ ਸੋਈ
 ਜੋਤਿ ਦੀਵਟੀ ਪਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਞ ਬਿਤਿ ਰਿਭਾਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਤਬ ਭੁਭਾ
 ਕਰਮ ਕਾਨਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਪਟ ਮਹਿ ਦੁਜੀ ਆਨਾ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਨਿ ਨ ਭੁਭੈ
 ਜਨਾ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭਾਗੈ ਗੰਗਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥
 ॥ ੧੭ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਗੁਰਗੁਣੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਕੀ॥ ੧॥ ਦੇਵਪਾਤਨਤਰੀਅਭੋ॥ ਗਮਕਰਤ
ਜਨਕਸਨਤਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤਰੀਲੇਗਨਿਕਾਥੇਨੁਪਕੁਧਿਜਾਥਿਆਪਿਅਜਾਨੁ
ਤਰੀਅਭੋ॥ ਚਰਨਧਾਧਿਕਜਨਤੇਉ॥ ਮੁਕਤਿਭਏਤਉ॥ ਬਾਇਬਾਇਜਿਨਗਮਕਰੇ॥ ੧॥
॥ ਵਸੀਸੁਤਜਪੁਧਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉ॥ ਸੇਨਕਉਗਜਦੀਏ॥ ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲ
ਹੀਨਕੁਮਹੀਨਨਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਉ॥ ੨॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ਗੁਰਗੁਣੀਗੁਆਰੇਗੀ॥

ਗਵਦਸਜੀਕੇਪਦੇ॥ ਮੇਰੀਸਗਤਿਪੈਰਸੋਚਦਿਨੁਗੰਗੀ॥ ਮੇਰਕਰਮਕੁਟਿਬਤਾਜਨੁ
ਕੁਰੰਤੀ॥ ੧॥ ਗਮਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ॥ ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਹੁਮੇਜਨੁਤੇਗਾਗਾਉ॥
ਮੇਰੀਗੁਧਿਪਤਿਜਨਕਹੁਸੁਤਾਈ॥ ਚਰਣਨਛਾਡਉਸਹੀਕਥਾਜਾਈ॥ ੨॥
ਹੁਗਵਿਦਸਪਰਉਤੇਰੀਸੰਭਾ॥ ਬੇਗੀਅਲਹੁਜਨਕਹਿਨਬਿਠਾਂਬਾ॥ ੩॥ ੧॥
ਗੁਰਗੁਣੀਗੁਆਰੇਗੀ॥ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਕੋਨਉ॥ ਦੁਖਅਦੋਹਨਹੀਤਿਹਠਉ॥
ਨਤਸਵੀਸਾਖਿਰਾਜੁਨਮਾਭਾ॥ ਖਉਹੁਨਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਭਾ॥ ੧॥ ਅਬਮੋਹਿਖੁਬਵ
ਤਗਾਧਿਪਾਈ॥ ਉਹਾਂਖੈਰਸਦਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗਾਉ॥ ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥
ਦੋਨਸੇਮਾਏਕਸੇਆਹੀ॥ ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸੁਗਾਉਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੁਗਾ॥ ੨॥
ਤਿਉਤਿਉਸੈਭਕਗਹਿਜਿਉਰਾਵੈ॥ ਮਹਮਮਹਲਨਕੋਅਟਕਾਵੈ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਸ
ਖਭਾਸਚਮਾਗਾਜੋਹਮਸਹੀਸੋਮੀਤੁਹਮਾਗਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਗੁਰਗੁਣੀਬੈਰਾਗਾਣੇ॥
ਘਟਅਵਘਟਨੁਗਰਘਣਾਇਕੁਨਿਰਗੁਣਬੈਲੁਗਮਾਗਾ॥ ਮਣੀਏਸੋਉਏਕਬੇਤਤੀ
ਮੇਰੀਪੁਜੀਗਧੁਮੁਗਾਗੇ॥ ੧॥ ਕੇਬਨਜਾਰੇਮਕੋਮੇਰਾਂਡਾਭਾਦਿਆਜਾਏਗੇ॥ ਗਾਉ॥
ਹਉਬਨਜਾਰੇਮਕੋਸਹਜਕਹਉਥਾਪਾਗੁ॥ ਮੇਰਮਨਅਧਨੁਭਾਦਿਆਬਿਖੁਭਾਦੀ
ਸੰਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਉਗਵਾਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਭੇਹੁਆਚਪਤਾਭਾ॥ ਮੋਹਿਜਮਰੰਗੁਨ
ਭਾਗਈਤਿਜੀਭੇਸਰਬਜੰਜਾਭਾ॥ ੩॥ ਜੈਸਾਹੰਗੁਕਸੁਭਕਾਰੇਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥
ਮੇਰੇਮਯੇਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਕਹੁਗਵਿਦਸਚਮਾਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਰਗੁਣੀ॥
ਕੁਪਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਗਕਛੁਦੇਸਾਬਿਦੇਸਨਬੁਝਾ॥ ਐਸੇਮੇਰਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿਮੋ
ਹਿਅਕਛੁਆਪਾਹੁਨਸੁਝਾ॥ ੧॥ ਸਗਲਭਵਨਕੋਨਾਈਕਾ॥ ॥ ਇਕੁਛਿਨੁਦਰ

ਸੁਦਿਖਾਈਜੀ॥ ਗਾਉ॥ ਮਾਏ ਨਭਈ ਮਾਤਿ ਮਾਏ ਵਾਤੇ ਗੀ ਗਾਤਿ॥ ਕੀਜਾਈ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕੁਤੁਬੁ ਕਈ॥ ਮੈਸੁ ਮਾਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਈ॥ ੨॥ ਜੋਗੀ ਸਰਪਾਦਰਿ ਨਹੀ॥ ਤੁਮਹੁ ਦਕਬਹੁ ਮ
ਪਾਗ॥ ਪ੍ਰੇਮਤਗਤਿ ਕੈ ਕਰੈ ਕਹੁ ਗਵਦਾ ਸਚਮਾਗ॥ ੩॥ ੪॥ ਗਾਗੁ ਗਉਤੀ ਬੈਰਾਏ
॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਜੁਗੀ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ॥ ਦੁਆਪਥਿ ਪੂਜਾ ਚਗਾ॥ ਤਿਜੁਗਤਿ
ਦਿਕੈ ਕਥਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗ॥ ੧॥ ਪਰੁ ਕੈ ਸੇਪਾਏ ਬੈਰਾ॥ ਮੈਸਉ ਕਉਨ ਕੈ ਸਮ
ਝਾਈ॥ ਜਾਤੇ ਅਵਗਵਨੁ ਬੈਠਾਈ॥ ੨॥ ਗਾਉ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਰਮ ਨਿਰੂਪੀ॥ ਕੈਰਤਾ
ਸੈਸਭੁ ਲੋਈ॥ ਕਵਨ ਪਰਮ ਤੇ ਛੁਟੀ॥ ਐਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭੁ ਸਿਖਿ ਰੋਈ॥ ੩॥ ਕਰਮ ਅਕਰ
ਮ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਐਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ॥ ਸੰਸਾਰਿ ਰਹੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥
॥ ੩॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀ॥ ਐਪਟੀ ਤਰੀ ਬੈਠਿ॥ ਧਿਥਿਕਾਰਾ॥ ਸੁਪਕਵਨ ਪਹੋਈ ਬੈ
ਸੁਚਕੰਚਗ ਬਿਧਿ ਬੈਠਿ॥ ੪॥ ਗਵਿਪੁ ਗਾਸਰਜਨੀ॥ ਜਥਾਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ॥
ਪਾਸਮਾਨੇ ਤਾਂਬੈ ਛੁਟੈ ਕਲਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ॥ ੫॥ ਪਰਮ ਪਰਸਗੁਰੁ ਤੇਟੀ॥ ਐਪੁਰਖ
ਭਿਖਤ ਭਿਲਾਈ॥ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨਹੀ॥ ਮੇਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰਕ ਪਟਾ॥ ੬॥ ਭੁਗਤਿ
ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਭਿਕੀ॥ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀ॥ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਸੋਈ ਬਸਿਰ ਸਿਮਰ ਮਿਏ ਕੁਨੀ
ਹਰੁ ਨ ਏਕਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੭॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨੀਹੁ ਰਕਇੰਟਾ॥ ਗੀਨਟੈ ਕ੍ਰਮ ਫਾਸਾ॥ ਐ
ਤਗਤਿ ਨਹੀ॥ ਉਪਜੈ ਤੇਰੇ ਗਵਦਾ ਸਉਦਾਸਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਈਕੀਰਜੀਰੀਧਾਣੀਭਭਗਤਾਂਕੀਧਾਣੀ॥ ਚਉਪਦੋ॥
ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਗੁਰਮਾਥਿਨਦਤਪੂਛਤਕਹਜੀਉਪਾਇਆ॥ ਕਵਨਕਾਜੇਜਗੁਉਪਜੈਬਿ
ਸੈਕੁਤੁਮੋਰਿਸਮਸਾਇਆ॥੧॥ ਦੇਵਕਹੁਦਾਇਅਮੋਰਿਮਾਗੀਥਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਬ
ਧਨਦੁਹੈ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫੇਕੁਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੁਟੈ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਮਾ
ਇਆਫਸਬੰਧਨਗੇਛਹੈਅਹੁਮਨੁਸੁੰਨੇਨਛੁਕੇ॥ ਅਪਾਪਦੁਨਿਗਥਾਨਚੀਨਿਅ
ਇਜਾਬਿਧਿਅਭਿਨਾਉਨਦੁਕੇ॥੨॥ ਕਹੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਾਏਭਾਵਅਭਾਵਾਬਿਹੁ
ਣਾਉਦੇਅਸਤਕੀਮਨਧੁਪਿਨਾਸੀਤਉਸਦਸਗਜਿਛੁਢੀਣਾ॥੩॥ ਜੇਉਪ੍ਰੇਤੀਬਿ
ਬੁਧਿਬਕਉਮਥੀਧੇਉਦਕਕੁਭਾਬਿਗਰਨਾ॥ ਕਹੁਕਈਗਐਸਾਗੁਣਕੁਮੁਕਾਗਤਉ
ਮਨੁਸੁੰਨੇਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥ ਅਸਾ॥ ਗਜਸਾਏਤੈਤੈਧੋਤੀਆਤਿਹਰੇਪਾਏਨਿਤਗਾ॥
ਗਲੀਜਿਨਜਪਮਾਥੀਆਲੇਟੇਭੋਨਿਬਗਾ॥ ਓਇਹਰਿਕੇਸੰਤਨਾਖੀਅਹਿਜਨਰਸ
ਕੇਠਗਾ॥੧॥ ਐਸੇਸੰਤਨਮੇਕਉਭਾਵਹੇ॥ ਨਾਨਾਸਉਪੇਰਾਗਟਕਾਵਹਿ॥੧॥ ਗਾਉ॥
ਬਾਸਨਮਾਂਜਿਰਗਾਵਹਿਉਪਰੀਕਠੀਧੋਇਜਥਾਵਹਿ॥ ਬਸੁਧਾਖੋਦਿਕਰਹਿਦੁ
ਇਚੁਏਸਰੇਮਾਣਸਖਾਵਹਿ॥੨॥ ਓਇਪਾਪੀਸਦਾਠਿਗਹਿਅਪਾਧੀਮੁਖਹੁਅ
ਪਸਕਹਾਵਹਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਠਿਗਹਿਅਭਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬਭੁਬਾਵਹੇ॥੩॥
ਜਿਤੁਕੋਥਾਇਆਤਿਤਹੀਥਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਕਹੁਕਈਗਜਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੈਪੁਨਗਪਿਜਨਮਿਨਆਏ॥੪॥੨॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਬਾਪਿਦਿਥਾਸਮੇਰੋਰੀਨ
॥ ਸੇਜਸੁਖਾਥੀਭੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ॥ ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਉਮਨਹੁਦਿਸਾਗੀ॥ ਆਗੈਗਾਇ
ਅਨਬਜੀਯਾਗੀ॥੧॥ ਮੁਈਮੇਗੀਮਾਈਗਉਖਰਾਸੁਖਾਥਾ॥ ਪਹਿਗਉਨਹੀਦਗਾਥੀਥ
ਗੈਨਪਾਥਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਬਾਲਿਤਿਸੁਬਪੈਜੇਨੇਗਉਜਾਇਆਪੰਚਤੇਮੇਰਾਸੰਗੁ
ਚੁਕਾਇਆਪੰਚਮਾਰਿਪਾਵਤਲਿਦੀਨੇ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਭੀਨੇ॥੨॥
ਪਿਤਾਮਹਾਰੋਬਭਗੁਸੰਣੀ॥ ਤਿਸੁਪਿਤਾਪਹਿਗਉਕਿਉਕਹਿਜਾਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਠੈਤ
ਮਾਗੁਦਿਖਾਇਆਜਗਤਪਿਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੨॥ ਹਉਪ੍ਰਭਤੇਗਭੁਬਾਪੁਮੇਰਾ
॥ ਏਕੈਰਾਹਹਦੁਖਸੇਰਾ॥ ਕਹੁਕਈਗਜਿਨਿਏਕੋਧੁਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਸਭੁ
ਕਿਉਕੁਭੁਇਆ॥੪॥੩॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰਕਟਕੁਰਕ

ਟਇਕਤਪਤਰਿਤਪੀਅਸਿਪਸਿਪੰਚੰਗੀਅਥੈਤੇਈਚਿਨਕਟਦੇਰਨੀ॥੧॥
ਕੋਨਗਨਬਰਾਂਕੀਨਹਿਥੇਥੇਕੀਕਾਟੀਤੁ॥੧॥ਗਾਉ॥ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕੋ
ਸਾਸਗਲਮਾਰੇਅਉਰੇਗੀ॥ਸਗਲਮਾਕੀਹਉਬਹਣਿਤਨਜੀਜਿਨਹਿਬੰਦਿ
ਚੇਗੀ॥੨॥ਅਮਰੋਰਤਬਰੇਥੇਥੇਕੀਅਪੇਸੰਤੁਕਹਾਏ॥ਚਿਹਮਰੈਮਥੈਕਾਏਮੁਖ
ਉਹਮਰੈਜੇਕਾਟਿਨਾਏ॥੩॥ਨਕਹੁਕਾਟੀਕਾਨੁਕਾਟੀਕਾਟਕੁਟੈਕੋਰੁਗੀਕੁਕ
ਈਸੰਤਨਕੀਥੈਗਨੇਤੀਨਲੋਕਕੀਪਆਗੀ॥੪॥੪॥ ਗੁਆਸਾ॥
ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੰਨਆਸੀਬਹੁਤੀਰਬਭੁਮਨਾ॥ਉਂਜਤਮੁੰਜਿਤਮੇਨਿਜਟਪਮੰਤਿਉ
ਮਨਾ॥੧॥ਤਤੇਸੇਵੀਅਭੇਰਮਨਾ॥ਸਨਾਮਨਮਹਿਤੁਜਕੈਕਹਕਰੈਜਮਨਾ॥੧॥
ਗਾਉ॥ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਤਿਕਜਨਹਿਬਹੁਬਹੁਥੇਅਕਰਨਾ॥ਭੰਮੰਤੁਸੰਭਉਮਥ
ਜਨਹਿਅੰਤਿਉਮਨਾ॥੨॥ਗਜਤੋਰਾਮਹੁਭਰਸਿਪਾਸਨਬਹੁਸੰਦਰਮਨਾ॥ਪੜਕ
ਪੁਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਮੰਤਿਉਮਨਾ॥੩॥ਥੇਦਪੁਗਣਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸਭਿਥੈਕੇਕੁਨਉਥ
ਨਾ॥ਕਹੁਕਈਗਉਰਿਗਮਾਜੀਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਨਾ॥੪॥੫॥ ਗੁਆਸਾ॥
ਫੀਭਰਬਾਈਬਲਦਪਖਵਜਕਉਅਤਾਲਬਜਾਏ॥ਪਰਿਚੇਲਨਕਦਨਚੈ
ਤੇਸਾਭਗਤਿਕਹਾਏ॥੧॥ਗਜਾਮਕਕਗੀਆਬਰੇਪਕਾਏ॥ਕਿਨੈਬੁਝਨਾਥੇਥੇ
॥੧॥ਗਾਉ॥ਥੈਠਿਸਿਧੁਪਰਿਪਾਨਭਗਾਏਪੀਸਗਿਲਓਰੇਐਐਐ॥੫॥੧॥
ਮੁਸਰੀਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਕਭੁਆਸੰਖਬਜਾਏ॥੨॥ਥੀਸਕੋਪੁਤੁਥੀਆਰੀਚਐ
ਤੁਏਨੇਮੰਭਪਛਾਏ॥ਪੁਕਾਨਿਆਸੁੰਦਰਥੇਥੀਸਸੈਸਿਧੁਗੁਨਗਾਏ॥੩॥ਕਤਕਚੰ
ਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਪੁਕੀਟੀਪਗਬਤੁਖਾਇਆ॥ਕਭੁਆਕਹੈਅੰਗਾਰਿਭੋਰਉਲੁਕੀਕਭ
ਸੁਨਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਗੁਆਸਾ॥ ਬਹੁਆਏਕੁਬਹੁਤਰਿਆਪੀਏਕੀਜੇ
ਹਿਦੁਆਗਾਨਵੇਖੰਡਕੀਪ੍ਰਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੋਗੀਜਗਿਸਾਗਾ॥੧॥ਐਸਜੋਗੀਨਵੀ
ਥਿਪਾਏ॥ਭਲਕਾਬੁਝਮੁਭੇਗਗਨਿਚਹਾਏ॥੧॥ਗਾਉ॥ਕਿਸਾਗਿਆਨਿਐਨਾ
ਸੁਈਸਬਦੁਤਗਮਥਿਧਾਏ॥ਪੰਚਤਤਕੀਕਰਿਮਰਗਾਨੀਉਹਕੈਮਰਦਿ
ਭੈ॥੨॥ਦਇਆਛਹੁਗੀਕਾਇਆਕਹਿਪੁਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਾਏ॥ਤਿਕਤ
ਚੰਬਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਦੁਜੁਗਤਾਜੀਲਾਏ॥੩॥ਸਭਿਜੋਗਤਣਗਮਨਮੁਹੈਥਿਕ
ਪਿਤੁਪਗਣਾਕਭੁਕਈਗਜੇਕੇਰਪਾਧਰੇਦੇਇਸਚਨੀਸਾਦਾ॥੪॥੭॥

ਅਸਾ ॥ ਹਿੰਦੁ ਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਅਏ ਕਿਨਿ ਦੇਹ ਹਰ ਚਲਾਈ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਕੀਚਾ
 ਹਿੰਦ ਦੇ ਭਿਸਤ ਦੇ ਜਕ ਕੀ ਕੀਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜੀ ਤੈ ਕ ਵਨ ਕਤੇ ਬਖ ਖਈ ॥ ਪੜਤ ਗੁਣ ਤ
 ਐਸੇ ਸਭਿ ਮਾਗੇ ਕੇਨਹੁ ਖਬਰ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਕਤ ਸਨੇਹ ਕਰਿ ਸੁਨ ਤੇ ਕਰੀ ਐਸੇ
 ਨਬ ਚੁਗਾਭਾਈ ॥ ਜਉ ਮੈ ਪੁਦਾਏ ਮੋਹਿ ਤੁਰ ਕੁਰੈ ਗਾ ਅਪਨੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਤਿਕੀ
 ਏਤੁ ਰੁਜੇ ਹੋਇ ਗਾ ਅਉਰ ਤੇ ਕਾ ਕਾ ਕਰੀ ਐ ॥ ਅਧ ਸਗੀ ਗੀ ਨਾਹਿ ਨੈ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਦੁਹੀਰ
 ਜਾਐ ॥ ੩ ॥ ਛਾਡਿ ਕਤੇ ਬਗ ਅਤੁ ਬਠਿ ਰੇ ਜੁਲ ਮਕਤ ਹੋਭਾ ਗੀ ॥ ਕਈ ਮੈ ਪਕੜੀ ਟੇਕਰਾ
 ਕੀਤੁ ਕਹੇ ਪਰਿਹਾ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਗੁਆਸਾ ॥ ਜਬ ਲਰਿ ਤੇ ਭੁਈ ਵੇ ਮੁਖਿ ਬਤਾਂਤ ਬ
 ਸੁਝੈ ਸੁਭ ਕੇਈ ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਰਾਗ ਨੀ ਸੁਨ ਮੰਦ ਹੁੰਦੀ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੋਹੇ ਪਗੀ ਨਕਖੈ
 ਕੋਈ ॥ ਤੁਮ ਅਨ ਮੁਜ ਪਿਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਾਕੀ ਮਤ ਪਤ ਕਹ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ
 ॥ ਪਟ ਫੁਟੇ ਕਉ ਬਤ ਪੁਛੈ ਕਾ ਚਹੁ ਕਾ ਚਹੁੰਦੀ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੁ ਗੀ ਬੈਗੀ ਮਤ ਹੋਵੈ ਖਟੀ ਅਲੇ
 ਗਏ ਚਾਈ ॥ ਲਟ ਫਿਟ ਕਾਏ ਤਿਹੀ ਅਰੋਵੈ ਸੁਝੈ ਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਕਈ ਗਸੁਨ ਹੁੰਦੇ ਸੀ
 ਤੁਭੈ ਸਗ ਕੋਤਾਈ ॥ ਏਸੁ ਬਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾ ਮੁਹੰਤੁ ਹੋ ਜੁਨ ਹੀ ਹੋਇ ਗੁਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਚਉਪਦੋ ॥ ਇਕ ਤਕੋ ॥
 ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਨ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬੁਝ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
 ਬਿਭੇ ਫੁਲ ਬਿਭੇ ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਗ ਜਿ ਬਿਭੇ ਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥
 ਤੁਕ ਰਿਮਟੁ ਕੀ ਮਨ ਮਾਗੇ ਬਿਭੇਈ ॥ ਏਸੁ ਮਟੁ ਕੀ ਮਹਿ ਸਬ ਦੁਸੰਜੋਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਭੇ
 ਵਨ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਗੁਪਤ ਸਾਦਿ ਪਵੈ ਅਹਿਤ ਪਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨ ਦਰੇ ਕਹੇ ਜੇ ਸੀ
 ਗਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਆਸਾ ॥ ਬਤੀ ਸੁਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੁ
 ਟਾਮੀ ਦਭੁ ਨ ਥਾਜੈ ਨ ਦੁਪੈ ਸੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਧੁਧਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂਆ ॥ ਗਵਿਹਰਿ
 ਆਏ ਕੁਝ ਵਰੁਨ ਹੀ ਦੂਆ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਭੁਟੀ ਤਤੁ ਨ ਥਾਜੈ ਗਥਾ ॥ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾਰਿ ਓਅ
 ਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਬਦਨੀ ਕਹੁ ਕਹਾ ਵਨੁ ॥ ਸਮਝ ਪਹੀਤ ਉਧਿ ਸਾਗਿ ਆਗਾ ਵਨੁ ॥ ੩
 ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਪਚ ਜੋ ਚੁਗੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੁਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਅਸਾ ॥
 ਸੁਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੋ ਜੇ ਤੇ ॥ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨਾਖ ਸਿਤੇ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਗਮਈ ਅਹਉ ਬਾਹਰੇ ਕੁਤੇ
 ਗਾ ਕਹੇ ਨਖੰਤੁ ਸਿਅ ਵਗਣੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕੁਪ ਕਰੇ ਕਾਰੇ ਧਾਇਆ ॥
 ਤਤੀ ਚੀਤਿ ਨਾਖ ਸਿਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਚਿਤ ਭਵਨ ਮਨੁ ਪਾਰਿ ਹੋ ਮਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਚਿਨ ਕੈ ਸੇ

ਉਤਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਿ ਮਲਮਲ ਸਦਾ ਸਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਵੇਖੀ ॥
॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾ ॥ ਹਜਰ ਮਾਂਗੋ ਮਤੀ ਗਜਰਾ ਬਸਿ ਪੀਤ ਬਸੀ ॥ ੧ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਿਆ ਖੁਬ ਗਵਤ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਵਤ ਹੈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਰਦਾ
ਦਕ ਹਰਿਖਵਾਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹ ਵਸਾਸੀ
ਨਮ ਲੈ ਲੈ ਕਰ ਉਸਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਵਉ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਮ ਦੇਵੁ ਸਮਝਉ
ਉ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾ ॥ ਪਤੀ ਤੇਰੈ ਮਾਲਨੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸ ਕਰੈ
ਤੀ ਤੇਰੈ ਸੋ ਪਾਸ ਨਹ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਭੂਈ ਮਾਲਨੀ ਰੋਏਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤ ਰੋਏਉ ॥ ਗੁਣ
ਬ੍ਰਹਮ ਪਤੀ ॥ ਬਿਸਨੁ ਰਾਣੀ ॥ ਫੁਲ ਸੰਕਰ ਦੇਉ ॥ ਤੀਨ ਦੇਵ ਪਰਤ ਖਿਤੋਰਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸਕੈ
॥ ੨ ॥ ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੁਹਤਿ ਕੀਨੀ ਦੇ ਕਰਿ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥ ਜੇਏ ਮੁਹਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਤਉ ਗੁਣ
ਣਹਾਰੇਖਾਉ ॥ ੩ ॥ ਭਾਤੁ ਪਾਤੁ ਅਹੁਣ ਪਸੀ ਕਰ ਕਰਾ ਕਾਸਾ ॥ ਭੋਗ ਨਹ ਭੋਜ
ਇਸੁ ਮੁਹਤਿ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਮਾਲਨੀ ਭੂਈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਨਾਮ ਭੂਲਾ ਨੇਨਾ ॥ ਕਪੜ
ਬੀਰਾਮ ਮਾਧੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾ ॥
ਬਾਹ ਬਹਸ ਬਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਢੁਤ ਪੁਨਕੀ ॥ ਓਤੀ ਬਹਸ ਕਢੁ ਦੇਵ
ਪੁਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣਾ ਬਿਗਧਿ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨ ਮੁਗਾਇ ॥ ਸਹਿ
ਸੋਖਿ ਭੁਜੀ ਬਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸੁਕੈ ਸਰਵ ਪਾਇ ਬੰਧੈ ਬੁਢੈ ਖੇਤਿ ਬਢਾ
ਕਰੈ ॥ ਆਇ ॥ ਚੋਰੁ ਤੁਮ ਤਹ ਲੇਗਾਇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ
ਕਰਕੀ ਪਣ ਲਗੇ ਨੈਣੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਵਹੈ ॥ ਜਿਹ ਬਾਬਰੁ ਸੁਪੁਨ ਹੀਨਿ ਕਸੈ ਚਕੋ
ਰਮਕੀ ਅਸ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਬਿਵਲਾ ਵੈਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤੇ ਚਲਾਇਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿ ॥ ੫ ॥ ਕਹਤ ਕਈ
ਗੁਨੁ ਪਰੇਸੰਤੁ ਅਨਪਨੁ ਕਢੁ ॥ ਐਲੈ ਨਗਾਇ ॥ ਆਈ ਤਲ ਚਗੋ ਪਾਲ ਗਈ
ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਰਿ ਚਲਿ ॥ ੬ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾ ॥
ਕਾਹੁ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਕਾਹੁ ॥ ਪਲਾਪ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਕਾਹੁ ਗਰੀਬੀ ਨਹੀ ਕਾਹੁ
ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਹਿ ਗਵਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਹੋਮਨਾ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕੀਤੀ ਜੈ ਮਨਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥
ਕੁਮਾਰੈ ਏਕੁ ਮਾਟੀ ਗੁਪੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ਕਾਹੁ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤ
ਕਾਹੁ ਬਿਅੰਧ ਲਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਮਹਿ ਪਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਅ ਮੁਗਾ ਪੁਕਰੈ ਪਨੁ ਮੇਰਾ

ਜਮਕਾਰੰਤੁਤੁਰਮਾਰੇਲਾਗੋਖਿਨਮਹਿਕਹੈਨਿਥੇਗਾ॥੩॥ ਆਰੰਜਨੁਉਤਮੁਭਗਤੁਸਦੈ
 ਅਗਿਆਨਸੁਖੁਪਾਣੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸਤਿਕਰਮੈਨੇਰਾਣਮਨਿਵਸਾਈ॥੪॥
 ਕੈਕਬੀਰਸੁਨਤਰੇਸੰਤਹੁਮੇਗੀਮੇਗੀਫੁਰੀ॥ ਚਿਰਕਟਫਾਰਟਗਲੇਗਾਇਓਤਗੀਤਗ
 ਸੀਫੁਈ॥੫॥੩॥੧੬॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ੫ਮਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤਮਗਜਸੁਆਨਿ
 ਰੁਹੈ॥ ਅਲਹਅਵਾਭੇਦੀਨਕੋਸਾਹੇਬੁਜੋਰੁਨੀਫੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ ਕਾਜੀਬੋਭਿਆਬਣਿਨ
 ਤੀਅਵੈ॥੧॥ ਗੰਗਾਉ॥ ਗੋਜਾਧਗੈਨਿਵਜਗੁਜਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੈਈ॥ ਸਤਹਿਕਾਬਾ
 ਘਟੀਕੀਤਰਿਜੇਕਰੇਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥ ਨਿਵਜਸੋਈਨਿਅਉਬੀਰਹੈਕਲਮਾਅਕਭਾਜਿਜੈ॥
 ਪਾਰਹੁਸਿਸੁਸਲਾਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ ਅਸਮੁਪਛਾਣਿਤਰਸੁਕਰਿ
 ਜੀਅਅਹਿਮਾਹਿਮਣੀਕਰਿਠੀਕੀ॥ ਅਪ੍ਰਜਣਾਇਅਵਕਉਜਾਣੈਤਬਹੋਇਛਿਸਤਿਸ
 ਸੀਕੀ॥੪॥ ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਤਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾਕਹੈਕਬੀਰਾਭਿਸਤੁਛਾਡ
 ਕਰਿਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਨਾ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਗਗਨਗਗਾਇਕਬੁ
 ਦਨਬਰੇਖੈਨਾਦੁਕਾਜੁਸਮਾਨਾ॥ ਪਾਗਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਹੰਸੁਭੇਸਿਧਨਾ॥
 ॥੧॥ ਥਾਥਥੇਭਤੇਭੇਕਹਾਗਏ॥ ਦੇਹੀਕੈਸੀਗਿਰਤੇਸੁਗਤਿਮਾਜਿਜੈਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾਥਾ
 ਨਕਹਤੇ॥੧॥ ਗੰਗਾਉ॥ ਬਜਾਵਨਗਰੇਕਹਾਗਾਇਓਜਿਨਏਹੁਮੰਦਰੁਕੀਨਾ॥ ਸਖੀਸ
 ਬਦੁਸਤਿਨੀਉਪਜੈਖਿਚਿਤੇਜੁਸਭੁਭੀਨਾ॥੨॥ ਸੁਵਨਤਾਬਿਕਭਭਏਸੰਗਤੇਗੈਇਫੁਕਾ
 ਬਲੁਥਾਕਾ॥ ਚਗਰੇਕਰਚਰਕਿਪਰੇਹੈਮੁਖਹੁਨਕਸੈਥਾਤਾ॥੩॥ ਥਾਕੇਪੰਚਦੁਤਸੁਭ
 ਤਸਕਰਾਪਆਪਨੈਕੁਮਤੇ॥ ਥਾਕਾਮਨੁਕੁੰਚਹੁਉਗੁਥਾਕਤੇਜੁਭੁਤਧਰਿਗਮਤੇ॥੪॥
 ਮਿਤਕਭਏਦੋਬੀਦਫੁਏਮਿਤਤਈਸਭਛੋਗੇ॥ ਕਰਤਕਬੀਰਜੋਗਗਧਾਏਵੀਵਤ
 ਥੰਧਨਤੇਗੇ॥੫॥੫॥੧੮॥ ਗੁਰੁਆਸਾਏਕਤੁਕੇ॥ ਸਰਪਨੀਤੇਉਪਰੰਨੀਬਲੀ
 ਆਸੀਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਛੁਣੀਆ॥੧॥ ਮਾਹੁਮਹੁਸਰਪਨੀਨਿਰਮਾਭਿਜਥਿਧੋ
 ਗੀ॥ ਜਿਨੀਤ੍ਰਿਭਵਣਤਸੀਅਭੇਹੁਗਪ੍ਰਸਾਦਿਗੀਠੀ॥੧॥ ਗੰਗਾਉ॥ ਸੁਪਨੀਸੁਪਨੀਕਿਅ
 ਕਹੁਰਾਈ॥ ਜਿਨੀਸਾਚੁਮਛਾਨਿਆਤਿਨਿਸੁਪਨੀਖਈ॥੨॥ ਸੁਪਨੀਤੇਅਨਫੁਛਨ
 ਹੀਅਵਗਾਸੁਪਨੀਜੀਤਿਕਰਕਰੈਜਮਗਾ॥੩॥ ਇਹਸਰਪਨੀਤੰਕੀਕੀਤੀਹੈਈ॥ ਬਲੁ
 ਅਥਭੁਕਿਆਇਸਤੇਹੈਈ॥੪॥ ਇਹਬਸਤੀਤਬਸਤਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਗਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਿਤਰੇ
 ਨਥੀਗਾ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਕਹਾਸੁਅਨਕਉਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸੁਨਾਹੋ॥

[illegible]

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵਨਾ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਸਾਸੁਰੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇ ਠਕੈ ਨਾਮਿ
 ਕਉਨੇ ॥ ਸਪੀਸੇ ॥ ੧ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਦੇਵ ਕੈ ਧਿਰ ਹਿਜਰ ਉਠੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਤਿ ਚਉਰੀ ਮੇਰਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ
 ਈ ॥ ਰੋਨਾ ਧਿਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਸੇ ਜੈ ਰਮਤੈ ਨਨਗੀ ਪੇਖ ਉਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾਸਿ ਉਕਰ ਉਠੇ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥
 ਬਾਪੁ ਸਾਵਕ ਕਰੇ ਲਗਾਈਆ ॥ ਅਮਰ ਮਤ ਵਗੀ ॥ ਬਨੈ ਰਣੀ ਕੈ ਜਬ ਸੀ ਗਿਹੰਤੀ ਤਬ ਹਉਨਾ ॥
 ਪਿਆਰੀ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਪੰਚ ਕੋ ਬਗਾਵਤੁ ਗਰਤ ਜਨ ਮੁਗਾਵਾਇਆ ॥ ਟੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸੁਰੁ
 ਜਗੁ ਧਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਰਮਤ ਸੁਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥
 ਅਪਾਰਿ ਬੁਝਤ ਨਹਿ ਤਤ ਨ ਕੀਠਿ ਜਨੇ ॥ ਉਰੁ ਮਾਗੇ ॥ ਤੁਮਤ ਉਧੇ ਦਪ ਨੁਗਾਇ ॥ ਤੀਗੋ ਬੇ
 ਦੁਰਦੇਹ ਮਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹ ਬਾਧਿ ਸਨੁ ਨੈਨ ਨਗਾਇ ॥ ਦਹਿਰਦੇ ਬਸਾਰਿ ॥ ਗੋਬਿਦਾ ਜਮ
 ਦੁਆਰੇ ਜਬ ਪੁਛ ਸਿਬ ਢੇਤ ਬਕਿਅ ਕਹ ਸਿਮੁ ਕੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਮਗੇ ਗੁਰੁ ਮਗੁਆਰ
 ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਗੇ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਗੇ ॥ ਤਾਰਿ ਚਰਾਇ ਦੁਕੈ ਸੇਖ ਸਮਰ ਮਾਗੇ ॥ ੨ ॥
 ਤੁੰਬਾ ਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀ ਕਰੁ ॥ ਭਾਗੁ ਬੁਝੁ ॥ ਮੇਰੇ ਅਨਾ ॥ ਤੁਮਤ ਉਜਰੇ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ॥ ਗਰੀਸੇ
 ਉਮੇਰਿ ਆਨਾ ॥ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੈ ਸਾਸੁ ਪਨੈ ਜੈ ਸਾਜਿਵ
 ਨ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਚੁ ਕਰਿ ਮਗਾਠੇ ਦੀਨੀ ॥ ਫਿਰਿ ਪਗਮਾਨੇ ਪਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ
 ਮੇਰਿ ਤੁਕੀਨਾ ॥ ਜੇ ਨਿਗਿਆਨੁ ਤਨੁ ਹਿਰੇ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਗਏ
 ਪਸੁਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਾਢ ਭਾਸਨ ਮੁਗਾ ਪੁਚੈ ॥ ਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਸੀ ਭਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਬੀਚਰੁ
 ਬਿਕਰੁ ਪਰਹਰਿ ਤਰਣ ਤਰਣ ਸੇ ॥ ਏ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਜਗਜੀਵਨੁ ॥ ਸਾਦੁ ਤੀਅਨ ਹੀ ਕੋ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈ ਰੁਪ ਕੀਏ ਬਹੁ ॥ ਤੇਰੇ ਅਬ ਭੁਨਿਗੁ ਪੁਰੋਈ
 ॥ ਗਗਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸੁਭਾ ਕਾ ਮਨ ਮੈ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਸੇਹਿ ਨ ਚਨੈ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
 ਮੰਗੀਅਨ ਬਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ॥ ਭੋਜ ਗੀਰਿ ਸਨਗ ਗਾਗੇ ॥ ਟੂਟੀ
 ॥ ਕਾਮ ਚੇਤਨ ਭਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਨ ਗਾਇਅ ਭਰਮੁ ਸੁਭੁ ਟੂਟੀ ॥ ੨ ॥ ਸਗਬ ਭੁਤ ਏ ਕੈ ਕਰਿ ਜਾ
 ਨਿਅ ਚੁਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਮੈ ਪੁਰਾਪਾਇਅ ਭਏ ॥ ਰਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥
 ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥ ਰੋਜਾ ਪਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ॥ ਸੁਆ ਦਤ ਜੀਉ ਸੀਪ ਗੋਆ ਪਾਵੈ
 ॥ ਖਿਅਵਰੁ ਨਹਿ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਸੁਖ ਮਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏ ਕੁਤੰਗੀ ਮਾਹਿ ਤੇ ਸੋਰਿ
 ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਕਰੀ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ॥ ਤੇ ਜਨ ਮੁਅਲੇਖੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ ॥
 ਸਾਹੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਵੈ ॥ ਅਲਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪਰੇ ਗੁਣ ਜਾਗੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ

ਜਉ ਦੇਖ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਅਤੁ ਹੁੰਗੈ ਬੁਝਾਇ ਪਟ ਬੀਤ ਮਹਿ ਰਹੈ ਭੇਦੁ ਖੀਰ
ਸੀ॥ ਰਿਦੁ ਤੁਰਕ ਦੁਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕੋ ਕੋ ਕਈ ਹੁਕਾਰੀ॥ ੩॥ ੧॥ ੨੬॥ ਅਸਾ ਤਿਪਰ
ਏਕਤੁ ਕਾ॥ ੨॥ ਰੀਝੀ ਗਾਉ ਮਿਲ ਕੇ ਤਾਈ॥ ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸੁਖਾਈ॥ ੧॥
ਤਮੇ ਗੋਪ ਹੁੰਗੈ ਰੀਝ ਹੁੰਗੀ ਅ॥ ਹਮ ਬਡੇ ਮੈਤਨ ਕਲਹੁ ਹੀ ਅ॥ ੧॥ ਹੁੰਗੈ
ਧਨ ਪਿਰਏ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਗਾ॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਗਾ॥ ੨॥ ਪੰਨ ਸੁਭਾਗ ਨਿਜੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਹੋ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਣੇ ਜਨ ਮਿਲ ਆਵੈ॥ ੩॥ ੮॥ ੩੦॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਈ ਰੂਪੇ ਦੁਹੇ
ਯੋਗੇ ਗਏ ਧਿਪਵਨੁ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥ ਸਗਲ ਜੇ ਤਿਉ ਜਿਉ ਬੈਧੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਰਨੀ ਮੈ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ॥ ਸੁਖੋਇ ਜੀ ਗਲ ਏ ਪਛਾਨੀ॥
ਗਉ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਈ ਅਸ ਦੇ ਬਿਓ ਜਗ ਮਾਹੇ ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥ ਗੁਪਤ ਗੰਧਾਰ
ਗਟੁ ਤਾਇ ਓਜ ਬਹੁੰਗ ਮਦੀ ਆਇ ਪਾਈ॥ ੨॥ ੩੧॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕੁ
ਪਿਰੁ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਖਨੀ ਸਹੁ ਰੇ ਪੇਈ ਮੈ ਚੁਗੀ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਹੁ ਪਿਸੁ ਜੀ ਸੁਖ ਖਨੀ ਸਹੁ
ਦਹਿ ਪਗੀ॥ ੧॥ ਰੁਝੀ ਸਹੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਲੀ ਬਗੀ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀ ਅਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਜ
॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਗਤ ਉਤੁ ਹੀ ਅਈ ਬਰੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ॥ ਭਹੁ ਸੇ ਰਿਝੁ
ਅਬ ਮੇਰੇ ਜੇਰੀ ਅਵਹੁ ਧਰਿਓ॥ ੨॥ ੩੨॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਮੇਰੀ ਬਹੁ ਅਕੋ ਪਨੀ
ਨਉ॥ ਲੇਖ ਬਿਓ ਮਜਨੀ ਅਨਉ॥ ੧॥ ਇਨ ਮੁਤੀ ਅਨ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਪੁਰਾਵਾ ਏਵੈ
ਗਮ ਮਉ ਆਵਾਵਾ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਕਹਤ ਕਈ ਗੁਨੁ ਤੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਇਨ ਮੁਤੀ ਅਨੇ
ਗੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ੨॥ ੩੩॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥ ਗੁਰੁ ਹੀ ਬਹੁ ਅਪੁਪਟ ਜਿੰਕ ਦੇ
ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਭੋਗੀ ਨ ਅਵੈ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਪੁਪਟ ਕਾ ਛਿਗਈ ਤੇਰੀ ਅਗੈ॥ ਉਕੀਓ
ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਪੁਪਟ ਕਾ ਦੇ ਕੀ ਏਰੇ ਬਡੀ ਆਈ॥ ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਠ ਬਹੁ ਭਏ ਅਨੇ
॥ ੨॥ ਪੁਪਟੁ ਤੇਰੇ ਤਉ ਪਰੁ ਸਾਚੈ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੁੰਦ ਰਿਅ ਹੁਨ ਚੈ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਈ
ਬਹੁਤ ਬਜੀਤੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨ ਮੁਖਿ ਤੀਤੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੪॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ॥
ਕਹਤੁ ਭਯਾਨ ਕਹਵਟ ਤੇਰੀ॥ ਲਾਗੁ ਗਏ ਸੁਨਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਹਉ ਵੀ ਮੁਖੁ ਦੇਵੈ
ਗੇ॥ ਕਹਵਟੁ ਦੇ ਮੈ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਗੇ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰੀ ਅਗੁਨ ਸੇਰੀ
ਪਿਰੁ ਪੈਰੇ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੇਰਉ॥ ੨॥ ਅਮਤੁ ਮਥੀ ਦੁਹਾਇ ਓਨੀ ਕੋਈ॥ ਹੁਮ ਨਿਸੁ ਕਤਾਨ
ਮਸੇਈ॥ ੩॥ ਕਹਤੁ ਕਈ ਗੁਨੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਚੋਈ॥ ਅਬ ਤੁ ਮਗੀ ਪਰਤੀ ਤਿਨ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੩੫॥

ਗੁਰੂਆਸਾ॥ ਕੇਹੀਕੇਹੀਮਹਾਨਜਾਨਾਂ॥ ਸਤੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਇਕਤਿਨਾਂ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਤੁ
 ਸੁਨਿਐਥੇਦੁਪੁਰਾਨਾਂ॥ ਤਬਹਮਾਇਤਨਕੁਪਸਾਹਿਉਤਿਨਾਂ॥੧॥ ਪਰਨਿਅਕਾਸਕੀਕਰਗਾਤਬਨਾਈ॥
 ਰੰਦਸੁਰਜਦੁਇਸਾਖਰੁਲਾਈ॥੨॥ ਪਾਣੀਜੋਰਿਬਾਤਇਕਕੀਨੀਤਰਤੀਮਨੁਮਾਨਾਂ॥ ਜੋਥਾਤੇ
 ਘਰੁਅਪਨਚੀਨਾਘਰਹੀਠੁਪਛਾਨਾਂ॥੩॥ ਕਹਤਕਈਕਰਗਾਬੋਗੀ॥ ਸੁਤੇਸੁਤੁਅਥਾਏ
 ਕੋਗੀ॥੪॥੨੬॥ ਗੁਰੂਆਸਾ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰਬਨਵੈ॥ ਤਿਸੁਥੈਕੁੰਠਨਜਾਨਾਂ॥ ਏਕ
 ਪਤੀਏਕਛੁਨਹੈਨਾਗੀਰੁਮਾਏਆਨਾਂ॥੧॥ ਪੂਜਤੁਗੁਮਾਏਕੋਗੀਦੇਵਾ॥ ਸਾਚਨਵਟੁਗੁਰ
 ਰੀਸੇਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਕੈਮਜਨਿਜੇਗਤਿਹੈ॥ ਨਿਤਨਿਤਮੈਰੁਕੁਨਵਾਗਿ॥ ਜੈਸੇਮੈਤਕਤੈਸੇ
 ਓਇਨਗਾਗਿਧਿਜਿਨੇਨਾਵਓ॥੨॥ ਮਨੁਹਰੇਰੁਮੈਰੀਨਗਸਿਨਗਕੁਨਬਾਂਚਿਆਜਾਈ॥
 ਤਰਿਕਸੀਤੁਮਰੇਹਕੈਸਗਲੀਸੈਨਤਰਾਈ॥੩॥ ਦਿਨੁਸੁਰੈਨੇਬੇਦਨਹੀਸਾਸਤੁਤਾਥਸੇ
 ਨਿਕਾਰਾ॥ ਕਹਿਕਈਗਨਗਤਿਸਾਹਿਯਆਦੁਬਾਵਹਿਆਸੰਸਾਰਾ॥੪॥੨੭॥

੧੬ ਸਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂਆਸਾਬਾਣੀਸੀਨਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਏਕਅਨੇਕਥਿਆਪਕਪੁਰਕਜਤਦੇਖਉਤ
 ਤਸੇਈ॥ ਮਾਇਆਚਿਤ੍ਰਾਥਿਚਿਤ੍ਰਾਥਿਮੇਰਿਤਥਿਰਲਾਥੁਮੈਕੋਈ॥੧॥ ਸਕੁਗੋਬਿਦੁਹੈਸਕੁ
 ਗੋਬਿਦੁਹੈਗੋਬਿਦਥਿਨੁਨੀਕੋਈ॥ ਸੁਤੁਏਕੁਮਾਏਸਤਸਹਸਜੈਸੇ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਤਰੰਗਅਰੁਨੁਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਭਿਨਨਹੈਈ॥ ਇਹਮਹਾਂਚੁਪਾਥੁ
 ਮਕੀਲੀਲਾਥਿਚਰਤਾਨਨਹੈਈ॥੨॥ ਮਿਥਿਅਭਰਮਅਰੁਸੁਪਨਮਨੇਰੁਸਤਿਪਦਾਰਥੁ
 ਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਕ੍ਰੀਤਅਨਸਾਗੁਰਉਪਦੇਸੀਜਾਗਤਹੀਮਨੁਮਾਨੇਆ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉ
 ਹਰਿਕੀਰਚਨਦੇਖਉਰਿਦੇਬੀਚਾਗੀ॥ ਘਰਘਰਅੰਤਰਿਸਾਥਨਿਰੰਤਰੀਕੇਵਲਏਕੁਮੁਗੀ॥
 ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਅਨੀਏਕੁੰਤੁਰਾਈਲੇਉਦਕੁਠਕੁਰਕਉਇਸਨਨੁਕਰਉ॥
 ਬਇਆਲੀਸਲਖਜੀਜਲਮਾਹੋਤੇਬੀਠਲੁਭੈਭਾਕਾਇਕਰਉ॥੧॥ ਜਤ੍ਰਜਉਤਤਬੀ
 ਠਲੁਭੈਭਾ॥ ਮਹਾਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਭਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੀਏਕੁੰਤੁਪਰੇਈਏਮਲਾਤੁ
 ਕੁਰਕੀਉਪੂਜਕਰਉ॥ ਪਰਿਏਥਾਸੁਭਾਈਹੈਭਵਹਾਬੀਠਲੁਭੈਭਾਕਾਇਕਰਉ॥੨॥
 ਅਨੀਏਕੁੰਤੁਗੀਧਾਈਏਕੀਰਠਕੁਰਕਉਨੈਵੇਦੁਕਰਉ॥ ਪਰਿਏਕੁੰਤੁਧਿਟਾਗ੍ਰਿਥਭੇਬੀ
 ਠਲੁਭੈਭਾਕਾਇਕਰਉ॥੩॥ ਈਤੈਬੀਠਲੁਭੈਭੀਠਲੁਭੀਠਲਾਥਿਨੁਸੰਸਾਰੁਨਹੀ॥ ਸਨ

ਬੰਤਰਨਾਮਪ੍ਰਣਵੈਪੁਰੀਰਹਿਤਿਸੰਗਮਗੀ॥੪॥੨॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਮੁਖੇਰੇਗੁਰੂ
ਬਮੇਰੀਕਤੀਅਪਿਅਪਿਕਟਉਜਮਕੀਛਸੀ॥੧॥ ਕਰਕਰਉਜਤੀਕਰਕਰਉਪਤੀਅ
ਕੋਨਮੁਜਪਉਦਿਰੁਤੀ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਗੰਗਨਿਗੰਗਉਸੀਵਨਿਸੀਵਉ॥ ਗਮਨਮਥਿਪੁ
ਅਜੀਵਉ॥੨॥ ਭਗਤਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਅਠਪਹਰਅਪਨਖਸਮੁਖਿਅਵਉ॥
ਸੁਣਿਨੇਕੀਸੁਣੀਕੁਪੇਕਾਧਾਗਾ॥ ਨਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਮਉਭਾਗਾ॥੪॥੩॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥
ਸਾਪੁਕੁੰਜਉਰੈਬਿਖੁਨੀਛਰੈ॥ ਓਦਕਮਾਰਿਜੈਸੇਬਗੁਪਿਅਨੁਮੰਰੈ॥੧॥ ਧਾਰੇਕਉਰੈ
ਪਿਆਨੁਜਪਨਾਜਬਭੇਸੁਪੁਨੀਮਨੁਅਪਨਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਸਿਪਹਰੇਜਨੁਜੋਗੁਜਨੈਰੈ
ਸੇਗੰਤਗੁਦੇਵਬਖਨੈ॥੨॥ ਨਮੇਕੇਸੁਆਮੀਭਾਰਿਭੇਭਗਗਾਗਮਸਾਵੈਦੁਪੀਉਰੈ
ਗਾ॥੩॥੪॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਪਾਗੁਮੁਜਿਚੀਨਸੀਅਸਾਤੇਨਭਵਸੀ॥ ਅਭਾਗੁ
ਚੇਤੀਅਭੇਅਚਿਤਮਨੁਰਾਖਸੀ॥੧॥ ਕੈਸੇਮਨਤਹਰਿਗਾਹੇਸੰਸਾਰੁਸਗਰੁਧਿਖੈਕੋਛਾਗੁਣ
ਮਇਅਦੇਖੈਕੋਭੁਭਾਰੇਮਨਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਛੀਪੇਕੈਪਰਜਨਮੁਦੈਭਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈ
ਸੰਤਹਕੈਪੁਰਸਾਦਿਨਮਹਰਿਭੇਟੁਭਾ॥੨॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਬਣੀਸ੍ਰੀਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

ਮੁਗਮੀਨਭ੍ਰਿਗਪਤੰਗਕੁੰਚਗਏਕਦੇਖਾਬਿਨਾਸਾ॥ ਪੰਚਦੇਖਅਸਾਪਜਮਹਿਤਕੀਕੋਛ
ਸਾ॥੧॥ ਮਧੇਅਥਿਦਿਆਹਿਤੁਕੀਨਾ॥ ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਸਦੰ
ਅਚੇਤਸੰਭਵਪੁੰਨਪਾਪਅਸਿਚਾ॥ ਮਨੁਖਾਅਵਤਾਰੁਦਭਤਿਹੀਸੰਗਓਪੈਚਾ॥੨॥ ਚੰ
ਜੰਤਜਾਜਹਾਨਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਹੀ॥ ਕਾਲਠਾਸਅਬੰਧਾਗੇਕਛੁਨਚਏਉਪਾਉ
॥੩॥ ਗਵਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸਤਜਿਭ੍ਰਮੁਤਪਨੁਤਪੁਗੁਗਿਆਨੁ॥ ਭਗਤਜਭੈਗਾ
ਮਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਨਾ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਸੰਤਤੁਸੀਤਨੁਸੰਗਤਿਪ੍ਰਣਾਭਉ
ਗਿਆਨਜਾਦੈਸੰਤਦੇਵਦੇਵਾ॥੧॥ ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕਥਾਰਸੁ॥ ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਾਵੈਦੀਜੈਦੇਵ
॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੰਤਅਚਰਣਸੰਤਚੇਮਾਗੁ॥ ਸੰਤਚਓਲਗਓਲਗਈ॥੨॥ ਅਭੇ
ਮਗਉਤਗਤਓਤਮਇ॥ ਜਣੀਭਖਾਵਹੁਮਸੰਤਪਾਪੀਸਣਾ॥੩॥ ਗਵਿਦਾਸਦੇਵ
ਜਾਦੈਸੇਜਣਾ॥ ਸੰਤਮਨੰਤਹਿਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ ਗੁਰੁਆਸਾ॥ ਤੁਮਰੀ
ਮਹਿਗੁਰਪ੍ਰੇਸੰਗਤੁਮਰੈਬਾਸਾ॥ ਨੀਚਗੁਣਓਚਭਏਰੈਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਸਾ॥੧॥
ਮਾਧਉਸਤਸੰਗਤਿਸਗਦਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਮਮਅਓਗਨਤੁਮਉਪਕਾਸੀ॥੧॥ ਗਾਉ॥

[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਾਸਾਭਗਤਧੰਨੋਜੀਕੀ॥

ਕੁਮਤਫਿਰਤਬੇਹੁਜਨਮਥਿਯਾਨੋ। ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਨੀਧੀਗੇ। ਭਾਭਚੰਬਿਖੁਕਮਲੁਬਧਰਾ
 ਰਾਮਨਿਥਿਸਰੇਪ੍ਰਭੁਹੀਗੇ॥੧॥ ਗਾਉ। ਥਿਖਫਲਮੀਰਤਗੇਮਨਬਉਰੇਚਗਥਿਚਗਜਜਾ
 ਨਿਅਗਹੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਿਬਦੀਅਨਭੰਤੀਜਨਮਮਰਨਫਿਰਤਾਨਿਆ॥੧॥ ਚੁਗਤਿਜਾਨਿਨੀ
 ਨਿਦੈਨਿਦਾਸੀਜਭਤਜਾਭਜਮਫਿਧਪਗੇ। ਥਿਖੁਫਲਸੰਚੇਤਗੇਮਨਐਸੇਪਗਮਪੁਰਖਪੁਤ
 ਮਾਥਿਸਗੇ॥੨॥ ਗਿਆਨਪ੍ਰਦੇਸੁਗੁਰਹਿਧਨੁਦੀਆਧਿਆਨਮਨੁਮਨਏਕਮਏ। ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਮਨੀਬੁਖੁਜਾਨਿਆ। ਤਿਪਤਿਅਘਨੇਸੁਕਤਿਭਏ॥੩॥ ਜਿਤਿਸਮਾਇਸਮਾਣੀਜਾ
 ਕੈਅਫਲੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਨਿਆ। ਧੰਨੈਧਨੁਪਾਇਆਧਰਣੀਧਨੁਮਿਥਿਜਨਸੰਤਸਮ
 ਨਿਆ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾਪ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਓਮ
 ਨੁਗੀਣਾਅਫਦਮਕੋਢੀਪਰੋਤੋਇਓਲਖੀਣਾ॥੧॥ ਗਾਉ। ਬੁਨਨਤਨਨਤਿਆ
 ਸਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਗਾ। ਨੀਚਕੁਲਜੋਭਾਹਰਤਾਏਓਨੀਯਗਈਗਾ॥ ੧ ॥

ਗਦਾਸਦੇਵਤਾਦੇਰਨੀਤਤਿਨਿਤੇਅਗੀਆਦੇਆਪਰਗਦੁਤੇਆਸਾਪਸੰਭੀਗੀਰਗਤ
ਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨੁਨਦੀਧੁਤਕਾਗੀਆਚੰਤੁਪਾਸੇਪਾਹਿਸੁਨਿਆਗਿਰੇਵੇਵਸਿਆਪਾਨੁ
ਕਗਤਮਹਿਗਨਿਆ॥੩॥ਇਤਥਿਪਿਸੁਨਿਕੇਜਾਟਰੇਉਠਿਕਗਤੀਭਾਗਾਮੇਤਪ੍ਰਤਿ
ਗੁਸਾਈਆਪੰਨਵਰਤਗਾ॥੪॥੨॥ ਗਗੁਆਸਾਪੰਨੇਜੀਓਈ॥
ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਇਆਚਰਮੋਦਗਥਿਥਹਿਨਜਾਨਸਿਕੋਈ॥ਜੇਧਵਰਿਥੁਮੰਨੁਕੰਨ
ਉਕਗਤਕਰੇਸੁੰਦੀ॥੧॥ਗਗੁਓਜਨਨੀਕੋਰੇਚੰਦਰਉਦਕਮਹਿਪਿਰਕੀਆਦਸਦੁਆ
ਦੇਇਅਹਗੁਮਗਨੇਮਹਿਰੇਖੈਸੈਸਾਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥੧॥ਕੁਮੀਜਥਮਾਹੇਤਨੁਤੇਸੁਖਾਨੁ
ਖਖੀਕੁਤੀਜਨਾਗੀ॥ਪੁਗਨਪਰਮਾਨੰਦੁਮਨੋਗੁਸਮਝੈਦੇਖੁਮਨਮਾਗੀ॥੨॥ਪਾਖਦੀਕੀ
ਗੁਪਤੁਰੋਏਗਤਾਤਚੇਮਾਗੁਨਾਗੀ॥ਕਰੋਪੰਨਪੁਗਨਤਾਹੁਜੇਮਤੇਜੀਅਗੰਨ
॥੩॥ ੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦੀਕੀ
ਰਾਠੀ॥ ਵਿਭੁਮੁਹਬਤਿਜੀਨਸੇਈਸਚਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਚੋਰੁਖੁਧੋਰੁਸੇਕਦੇਕਦੇ
॥੧॥ਗਤੇਈਸਕਖੁਦਾਇਗੰਗੀਦੀਦਰਕੋ॥ਵਿਸਰਿਆਜਨਨਾਮੁਤੇਭੁਏਭੁਥੀਏ॥੧॥
ਗਗੁਆਪਾਪਥੀਏਥਕੁਥਾਇਦਰਦਰਵੇਸਸੋ॥ਤਿਨਪੰਨੁਜੇਦੀਮਉਅਏਸਦ
ਸੋ॥੨॥ਪਰਵਰਗਾਗਾਪਾਗਅਗਮਥੇਅੰਤਤੁ॥ਜਿਨਪਛਤਾਸਚੁਚੁਪੈਸੁ
ਤੇਗੀਪਨੁਖੁਦਾਇਤੁਬਖਸੰਦਗੀ॥ਸੇਖਫਰੀਦੈਖੈਰਦੀਜੇਬੰਦਗੀ॥੩॥੧॥ ੫੨॥
ਗਗੁਆਸਾ॥ ਬੋਲੈਸੇਖਫਰੀਦੁਪਿਆਰੇਅਭਾਭਗੇ॥ਇਤਨੁਰੋਸੀਖਕੁਮਿਦੀ
ਰਘਗੇ॥੧॥ਅਜੁਮਿਥਾਵਾਸੇਖਫਰੀਦਟਕਿਮਕੁੰਜਜੀਆਮਨੁਮਾਰਿਰੁਕਾ
॥੧॥ਗਗੁਜੇਜਾਣਾਮਹਿਜਾਈਐਪੁੰਮਨਅਈਐ॥ਧੁਠੀਦੁਨਾਅਲਗੀਨਾਮੁਦ
ਈਐ॥੨॥ਬੋਲੀਐਸਚੁਪਗਮੁਧੁਨਬੋਲੀਐ॥ਜੇਗੁਰਦਸੇਵਾਟਮੁਗੀਦੰਤੀਐ
ਫੈਥਥਾਪਦੇਪਾਹਿਗੰਗੀਮਨੁਧੀਰਿਆ॥ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਾਸੇਕਥਵਤੀਯੀ॥੧॥
ਸੇਖਫਰੀਤੀਜਾਗਨਕੋਈਬਿਰੁਹਰਿਆ॥ਜਿਸੁਆਸਦੁਅਥੇਰੇਕਤੇਥੈਸਦਾ
ਕਰਨਿਜੁਗੰਧੇਤੀਰਉਸਾਵਇਥਿਜੁਲੀਆਂਸੀਆਥੇਸੋਰਦੀਆਪਾਕਦੰਬਰੀ
॥੬॥ਚਠੇਚਲਣਾਹਰਵਿਚਰਾਥੇਮੰਨੀ॥ਗੰਢੇਦਿਆਂਛਿਅਮੰਤੋਰੁਦਿਆਰਿਤੋ
ਨੋ॥੭॥ਜਿਮੀਪੁਛੈਅਸਮਾਨਫਰੀਦਾਥੇਵਟਕੀਨਗਏ॥ਜਾਭੁਗੰਨਾਤੀਉਧੇ
ਅਸਯੋ॥੮॥੩॥੫੩॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀਬਾਣੀਤਗਤਾਕੀਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾਚਉਪਦਾ॥ ੫੮੨
 ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸੀਗਗੁਗਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈਐ॥ਉਤਤਬੈਠਤੇਠੇਗਾਪੁਰੀ
 ਹੇਤਬਕਤਮੁਰਤੁਕਈਐ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਠਾਬਗੇਤਈਐ॥ਫਟੇਨਕਨ
 ਟੁਟੇਕਾਪਨਕੰਦਉਕੋਤੁਸੁਖਈਐ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਗੇਨੁਤੋਲਤਬਨਮਹੀ
 ਅਅਜਤੁਪੇਟਅਪਈਐ॥ਜਨਭਗਤਕੋਕਹੋਨਮਾਨੋਕੀਓਅਪਨੋਪਈਹੈ
 ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਭੁਮੇਭੂਰੋਅਨਿਕਜੋਨਿਭਗਮਈਐ॥ਭਨਜਨਮੁਖੋ
 ਭਿਓਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਿਓਇਹੁਅਉਸਹੁਕਤਪਈਐ॥੩॥ਕੁਮਤਾਫਿਰਤਤੇਲਕੇਕ
 ਖਿਜਿਉਗਤਿਬਿਨੁਗੇਨੋਬਿਹਈਐ॥ਕਹਤਕਬੀਰਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁਰਤੁਪੁਨੇਪ
 ਛੁਤਈਐ॥੪॥੧॥ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥੫੮੩॥ ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਬੀਰਬੀ
 ਮਾਈ॥ਏਬਾਰਿਕਕੈਸੇਜੀਵਹਿਗਧੁਗਈ॥੧॥ਤਨਾਧੁਨਨਾਸਕੁਤਾਜਿਓਹੈਕ
 ਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਓਖਿਲੀਓਸਰੀਰੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤਾਗਾਬਾਰ
 ਉਬੇਗੀ॥ਤਬਲਗੁਥਿਸਰੈਗਮਸੇਗੀ॥੨॥ਹੋਛੀਮਤਿਮੇਰੀਜਤਿਜੁਲਾ
 ਤਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਓਖਿਓਮੈਲਾਗਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਤੁਮੇਰੀਮਈ
 ॥ਹਮਗਾਇਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਰਪੁਗਈ॥੪॥੨॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀਸ਼ੀਨਮਦੇਵਜੀਉਕੇਪਦੇ॥ ੫੮੪ ॥ ੧
 ਜੋਗਜੁਦੇਹਿਤਕਵਨਵਰਣੀਜੋਤੀਖਮਗਾਵਹਿਤਕਿਆਪਟਿਜਾਈ॥
 ॥੧॥ਤੁਹਿਜੁਮਨਮੇਰੇਪਦੁਨਿਗਬਾਨੁ॥ਬਤੁਹਿਨੋਇਤੇਗਾਵਨੁ
 ਜਾਨੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਭਤੋਉਪਈਤਕਮਿਭੁਲਈ॥ਜਿਸੁਤੁਦੇਵਹਿਤਿਸ
 ਹਿਭੁਲਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਏਤਸਹਸਾਜਾਈ॥ਕਿਸੁਹਉਪੁਜਉਦੁ
 ਜਨਦਹਿਨਾਈ॥੩॥ਏਕੈਪਥਰਕੀਜੋਤਾਉ॥ਦੁਜੈਪਥਰਧਰੀਐਪਓ
 ॥ਜੇਓਹੁਦੇਵਤਓਹਭੀਦੇਵਾ॥ਕਹਿਨਮਦੇਉਅਯਾਹਕੀਸੇਵਾ॥੪॥
 ॥੧॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ॥ ੫੮੫ ॥ ਮਏਨਲਛੈਪਾਗਮਲੋਪਗਮਲੀ
 ਓਬੈਰੋਗੀਆਈ॥ਅਵਤਾਰਕੈਨੇਨਪੇਖਿਓਕਵਨੈਜਾਏਗੀਬਈ॥ ੧॥

ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਕਿਨਿ ਭੁਈ ਐਰ ਮਈ ਆ ਆ ਕੁਲੁ ਗੀਬਣੀ॥੧॥ ਗੁਰੂ॥
 ਜਿਉ ਅਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਲੋਖੋ ਚੁਨਿ ਗਖਿ ਚਿਨ ਜਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੈ ਮੈਰ
 ਚੇ ਮਾਗੁ ਪੇਖਣ ਨ ਜਾਣੀ॥੨॥ ਜਿਉ ਅਕਾਸੈ ਪਤੁ ਮਲੋ ਮਿਹ ਰਿਸਤ
 ਤਾਰੇ ਆਨ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਤ ਭੋਜਿ ਨਿਤੀ ਨੈ ਜਾ ਰਿਆ॥੩॥੨॥੪॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਜਰੀ ~~ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ~~
 ਦੁਸੁਤ ਬਢੁ ਗੇਥ ਨਹਾ ਬਿਟਾਰਿ ਚਿ॥ ਫੁਲੁਤ ਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨ ਬਿਗਾਰਿ ਚਿ॥
 ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਕੈ ਚ ਗਵਉ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੁਲੁ ਅਨੁਪ ਨ ਪਾਵਉ॥
 ਗਉ॥ ਮੈਥਾ ਗਰਬੇ ਹੋਏ ਭੁਅੰਗਾ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸਾਇ ਕਸੰਗਾ॥੨॥
 ਸੁਪਨਾ ਪਨਈ ਬੇਦਾ ਹਿ ਬਾਸਾ ਕੈ ਸੇ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ॥੩॥ ਤੁਸੁ
 ਅਗਉ ਪੂਜਾ ਚ ਗਵਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਵਉ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਦਾਸ
 ਚਿਨ ਤੇਰੀ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਗੀ॥੫॥੧॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜਰੀ ਬਾਣੀ ਤਿਲੋਚਨ ਕੀ॥

ਪਾਉ ੧

ਅੰਤਰਿ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹੁ ਭੇਖਉ ਦਾਸੀ॥ ਸਿਰੈ ਕਮਲੁ
 ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿ ਅਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ॥੧॥ ਭਗਮੇ ਭੁਝੀ ਸੇ
 ਚੰਦਾਨੀ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮ ਨੰਦਾ॥੧॥ ਗੁਰੂ॥ ਪਾਸਿ ਪਾਸਿ ਬਾਣੀ
 ਅਪੰਰੁ ਬਧਾਈ ਅਖਿ ਥਾ ਅੰਦਾ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਾਸਾ॥
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਕਾਇ ਜਪੁ ਹੋ ਕਾਇ ਤਪੁ ਹੋ ਕਾਇ
 ਬੇਹੁ ਪਾਈ॥ ਭਖ ਚਉਰਾ ਸੀਹ ਜੀਉ ਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਨਿਗਣੇ
 ॥੩॥ ਕਾਇ ਕਮੰਤੁ ਕਾਪੜੀ ਆਗੇ ਅਠ ਸਠਿ ਕਾਂਇ ਠਿਗਾ॥ ਬਾਣੀ
 ਤਿਲੋਚਨੁ ਸੁਣੁ ਗੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਦੁ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕੀਪਾਹੀ॥੪॥੧॥
 ਗੁਜਰੀ॥ ਪਾਉ ੧ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜੋਤ ਬਢਾ॥ ਸਿਮਰੈ॥ ਐਸੀ ਚਿਤ ਮਗੈ
 ਮਗੈ ਸਾਪ ਜੋ ਨਿਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥੧॥ ਅਗੀ ਬਾਣੀ ਗੋਬਿੰਦਾ
 ਮਤ ਥੀ ਸਗੈ॥ ਗੁਰੂ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜੋਇ ਸਤੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿਤ ਮਗੈ
 ਜੇ ਮਗੈ ਥੇ ਸੁਆਜੋ ਨਿਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥੨॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਗੈ

ਮੇਐਸੀਚਿਤਾਮਾਰਿਜੇਮੈਰੈਸੁਕਰਜੋਨਿਵਾਲੇਵਾਇਅਉਤੈ॥੩॥ਅਤਿਕਾਭਿ
ਜੇਮੰਦਗਸਮਰੈਐਸੀਚਿਤਾਮਾਰਿਜੇਮੈਰੈਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਾਲੇਵਾਇਅਉਤੈ॥
॥੬॥ਅਤਿਕਾਭਿਨਗਾਇਦੁਸਮਰੈਐਸੀਚਿਤਾਮਾਰਿਜੇਮੈਰੈਬਦਤਿ
ਭਿਲੇਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥

ਗੁਜਰੀ

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜਰੀਘਰੁ ੨ ਸੀਜੈਦੇਵਜੀਕਾਪਦਾ

ਖਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੋਪਮਸਤਿਆਦੇਭਾਵਰਤੀ॥ਪਰਮਦਤੁਤੰਪਰਕ੍ਰਿਤਿਪਰਜਦਿਚਿਤਿਸਰ
ਬਗਤੀ॥੧॥ਕੇਵਲਾਮਨਮਨੋਰਮਾ॥ਬਾਦਿਅਮ੍ਰਿਤਤਮਾਇਆ॥ਨਦਨੋਤਿਜਸਮਰੇਨ
ਜਨਮਜਗਾਧਮਰਦਭਾਇਆ॥੧॥ਗਾਉ॥ਏਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰਭਖੰਜਸੁਸ੍ਵਸਤਿ
ਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੀ॥ਭਵਕ੍ਰੁਤਭਵਸਮਾਥਿਅੰਪਰਮਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦਾ॥੨॥ਲੋਕਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰ
ਗ੍ਰਿਹੰਜਦਿਥਿਪਿਆਰਣਾ॥ਤਨੁਸਕਥਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭਜੁਚਕ੍ਰਪਰਸਰਣਾ॥੩॥
॥ਹਰਿਭਗਤਿਨਿਜਨਿਹਕੇਵਲਾ॥ਰਕਰਮਦਾਬਚਸਾ॥ਜੋਗੇਨਕਿਜਗੇਨਕੀਦਨੇਨ
ਕਿਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੇਤੰਜਪਿਨਰਸਕਥਸਿਧੇਪਦੀ॥ਜੈਦੇਵਅਏ
ਉਤਸਾਠੁਟਭਵਕ੍ਰੁਤਸਰਬਗਤੀ॥੫॥੧॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੇਗਠਿਬਾਣੀਰਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਘਰੁ॥੧

ਧੁਤਪ੍ਰਜਪ੍ਰਾਜੇਹਿਦੁਮੁਏਤੁਰਕਮੁਏਸਿਰੁਨਈ॥ਓਇਭੇਜਾਓਇਭੇਗਾਰੇਤੇਹੀ
ਗਤਿਦੁਹੰਨਪਾਣੀ॥੧॥ਮਨਰੇਸੰਸਾਰਅੰਧਗੇਹਗਾ॥ਚਤੁਰਿਸਿਪਸਹਿਓਜੇਮ
ਜੇਵਰਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਕਬਿਤਪੜਪੜਕਬਤਮੁਏਕਪੜਕੇਦਗੋਜਈ॥
ਜਟਾਧਾਰਿਧਾਰਿਜੋਗੀ॥ਤੁਰੇਤੇਹੀਗਤਿਇਨਹੰਨਪਾਣੀ॥ਜਾਦਰਧੁਸੰਭਿਸਾਰ
ਗੋਮੁਏਗਤਿਤੇਕਚਨਭਾਗੀ॥ਬੇਦਪੜਪੜਪੜਪੜਤਮੁਏਗੁਪੁਰੇਖਿਦੋਖਿਨਗੀ॥੩॥
॥ਅਨਮਾਥਨੁਸਤੈਕਿਸੁਤੇਦੇਖਦੁਨੀਰਾਖਿਸਗੀ॥ਹਰਿਕੇਨਅਥਿਨੁਕੀਨਗਤਿ
ਪਈਕਹਿਉਪਦੇਸੁਕਬੀਰਾ॥੪॥੧॥

ਜਬਜਗੀਐਤਬਤੋ

ਏਤਸਮਤਨੁਰਤੈਕਿਰਮਦਯੁਖਈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਨੀਰੁਪਰਤੁਤੋਇਆਤਨ
ਕੀਏਹੈਬਤਈ॥੧॥ਕਾਹੈਤਈਆਠਿਰਤੋਫੁਭਿਆਫੁਭਿਆਜਬਦਸ

ਕਉ ਫੁਕੈ ਕਿ ਨਿਬੁਈ ਐਰਮਈ ਆ ਆ ਕੁਲੁ ਗੀਬਣੀ॥੧॥ ਗਾਉ॥
 ਜਿਉ ਅਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਥੋ ਖੋਜੁ ਨਿਗਖਿ ਓਨ ਜਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੈ ਮੈਥੁ
 ਚੇ ਮਾਗੁ ਪੇਖਣੈ ਨ ਜਾਣੀ॥੨॥ ਜਿਉ ਅਕਾਸੈ ਪਤੁ ਅਥੋ ਮਿਹਾ ਤਿਸਨ
 ਤਰਿਆ ਨ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਤਣੋ ਜਿ ਨਿਤੀ ਨੈ ਜਾਗਿਆ॥੩॥੨॥੪॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਗੁਜਗੀ ~~ਸੀਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ~~
 ਦੁਸੁਤ ਬਢੁ ਰੇਖਨੁ ਧਿਟਾਰਿ ਓ॥ ਫੁਲੁ ਭਵਰਿ ਜਾਨੁ ਮੀਨ ਧਿਗਾਰਿ ਓ॥
 ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਕੈ ਚਗਵਉ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੁਲੁ ਅਨੁਪ ਨ ਪਾਵਉ॥
 ਗਾਉ॥ ਮੈਥਾ ਗਰਬੇ ਰੇ ਰੈ ਭੁਅੰਗਾ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸਾਇ ਕਸੰਗਾ॥੩॥
 ਸੁਪਦੀ ਪਨਈ ਬੇਦਾ ਹਿਬਾਸਾ ਕੈ ਸੇ ਪੂਜਕ ਗਤਿ ਤੇ ਗੀਦਾਸਾ॥੩॥ ਤਨੁ
 ਅਗਪਉ ਪੂਜਕ ਗਵਉ॥ ਗੁਗਪਰਸਾਦਿ ਨਿਗੰਜ ਨ ਪਾਵਉ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਅਦਾਰੁ
 ਹਿਤ ਤੇ ਗੀ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥੫॥੧॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜਗੀ ਬਾਣੀ ਤਿਲੋਚਨ ਕੀ॥

੫੨੧

ਅੰਤਰਿ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹੁ ਭੇਖਉ ਦਾਸੀ॥ ਹਿਰੈ ਕਮਲੁ
 ਪਾਇ ਬਹੁ ਨ ਚੀਨਿ ਅਕਾਰੇ ਭਇਆ ਸੀ ਨਿਆਸੀ॥੧॥ ਭਗਮੇ ਭੁਲੀ ਸੇ
 ਚੰਦਾ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨਿ ਆਪਰ ਮਨੰਦਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਖਾਇ
 ਅਪਿਰੁ ਬਧਾਇ ਆਖਿ ਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ॥ ਰੂਮ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਲਾ ਭਗਤ
 ਗੁਗਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਕਾਇ ਜਪੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪੁ ਰੇ ਕਾਇ
 ਚੰਦੁ ਪਾਈ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜਿ ਨ ਉਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਨਿਗੜਈ
 ॥੩॥ ਕਾਇ ਕਮਰੁ ਕਾਪੜੀ ਆਗੇ ਅਠ ਸਠਿ ਕਾਂਇ ਫਿਰੀ॥ ਬਾਣੀ
 ਤਿਲੋਚਨੁ ਸੁਣੁ ਰੇ ਪਾਣੀ ਕਲਾ ਬਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿਪਾਰੀ॥੪॥੧॥
 ਗੁਜਗੀ॥੫੨੧॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ॥ ਐਸੀ ਚਿਤ ਅਰੇ
 ਮਰੈ ਸਗਲ ਜੋ ਨਿਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥੧॥ ਅਗੀ ਬਾਣੀ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੁ
 ਮਤ ਥੀ ਸਗੈ॥ ਗਾਉ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿਤ ਅਉ
 ਜੇ ਮਰੈ ਥੇ ਸੁਆਜੋ ਨਿਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥੨॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ

ਮੈਸੈਸੀਚਿਤਮਾਰਿਜੇਮੈਸੈਸੁਕਰਜੇਨਿਵਾਭਿਵਾਭਿਅਉਤਰੈ॥੩॥ਅੰਤਕਾਭਿ
ਜੇਮੰਦਗਸਮੈਸੈਸੀਚਿਤਮਾਰਿਜੇਮੈਸੈਪ੍ਰੇਤਜੇਨਿਵਾਭਿਵਾਭਿਅਉਤਰੈ॥
॥੬॥ਅੰਤਕਾਭਿਨਗਾਏਦੁਸਮੈਸੈਸੀਚਿਤਮਾਰਿਜੇਮੈਸੈਬਦਤਿ
ਤਿਲੋਚਨੁਤੇਨਗਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥

ਗੁਜਰੀ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜਰੀਪਰੁ ੪ ਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀਕਾਪਦਾ

ਪਰਮਾਦੇਪੁਰਖਮਨੋਪਮਸਤਿਅਦਿਤਵਰਤਾ॥ਪਰਮਦਰੁਤੰਪਰਕ੍ਰਿਤਪਰਜਦਿਚਿਤਿਸਰ
ਬਗਤੀ॥੧॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮਨੋਰਮਾ॥ਬਦਿਅਮ੍ਰਿਤਤਮਾਇਆ॥ਨਦਨੋਤਿਜਸਮਹੇਨ
ਜਨਮਜਗਾਧਮਰਣਭਾਇਆ॥੧॥ਗਾਓ॥ਏਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰਭਖੀਜਸੁਸ੍ਵਸਤਿ
ਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੀ॥ਭਵਕ੍ਰੁਤਕ੍ਰਵਸਮਾਥਿਅੰਪਰਮਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦਾ॥੨॥ਲੋਕਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰ
ਮਿਹੰਜਦਿਥਿਪਿਆਚਰਣਾ॥ਤਨੁਸਕਲਦੁਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭਜੁਚਕ੍ਰਪਰਸਰਣਾ॥੩॥
॥ਹਰਿਗੁਰਤਿਨਿਜਨਿਹਕੇਵਲਾਹਿਰਕਰਮਣਾਬਚਸਾ॥ਜੋਗੇਨਕਿਜਗੇਨਕਿਦੇਨੇਨ
ਕਿਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੇਤਿਜਪਿਨਰਸਕਲਾਸਿਧਪਦੀ॥ਜੈਦੇਵਅਏ
ਉਤਸਸਟੁਟਭਵਕ੍ਰੁਤਸਰਬਗਤੀ॥੫॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੇਗਠਿਬਾਣੀਰਗਤਕਥੀਗਜੀਉਕੀ॥

ਪਰੁ॥੧

ਬੁਤਪੁਜਿਪੁਜੀਨਿਦੁਮੁਏਤੁਰਕਮੁਏਸਿਰੁਨਈ॥ਓਇਲੋਜਗੇਓਇਲੋਗਾਰੇਤੇਰੀ
ਗਤਿਦੁਹੰਨਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਸੰਸਾਰੁਅੰਧਗੇਹਗਾਰਹਦਿਸਿਪਸਰਿਓਤੰਜਮ
ਜੇਵਰਾ॥੧॥ਗਾਓ॥ਕਥਿਤਪਰੇਪਰਿਕਬਤਮੁਏਕਪਰਕੇਦਰੋਜਈ॥
ਜਟਾਧਰਿਧਾਰਿਜੋਗੀ॥ਤੁਏਤੇਰੀਗਤਿਨਿਰਨਪਾਈ॥੨॥ਦਰਬੁਸਾਰਿਸਾਰਿ
ਗੋਮੁਏਗਾਰਿਓਕੰਚਨਭਾਰੀ॥ਬੇਦਪਰੇਪਰਿਪਤਿਤਮੁਏਗੁਪੁਏਖਿਦੇਖਿਨਗੀ॥੩॥
॥ਅਨਮਾਭਨੁਸਤੈਬਿਗੁਤੇਦੇਖਤੁਨਿਹਖਿਸਸੀਗਾਰਿਕੇਨਮਾਭਿਨੁਕਿਨੀਗਤਿ
ਪਈਕਹਿਉਪਦੇਸੁਕਥੀਗਾ॥੪॥੧॥

ਜਬਜਗੀਅੰਤਬੋਤੋ

ਇਭਸਮਤਨੁਰੋਤੈਕਿਰਮਦਯੁਖਾਈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਨੀਰੁਪਰਤੁਤੇਇਅਤਨ
ਕੀਏਯੋਬਤਈ॥੧॥ਕਾਚੈਤਈਅਯੋਗਤੋਫੁਭਿਅਫੁਲੇਅਯੋਬਦਸ

ਮਸਉਰਧਮੁਖਰਤਸੇ। ਦੇਨੁਕੈਸੇਰੁਪਾਅ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਮੁਖਮਖੀਤਿ
ਸੰਠੈਰਸੁਜੋਰਿਜੋਰਿਧਨੁਕੀਆਮਰਤੀਬਰਏਦੁਖੇਤੁਕਰੀਐਕੁਤਹਨਕਿਉ
ਦੀਆ॥ ੨॥ ਦੇਹੁਗੀਬਉਏਗੀਨਾਰਿਸੰਗੇਭਈਆਗੈਸਜਨਸੁਯੋਭਾਮਗਘਰ
ਏਉਸਭੁਏਗੁਕਟਏਉਏਓਅਗੈਰਸੁਅਕੇਲਾ॥ ੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁ
ਪੁਨੀਪਰੇਕਾਥਾਗੁਕੁਆਧੁਨੀਮਾਏਸਾਆਪੁਬਧਾਇਆਜਿਉਤਲਨੀਭੁਖਿ
ਸੁਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਹਿਘਰੁ ੧ ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਭੈਮਤਸੁਣਿਕੈਕਰੀਕਰਮਭੀ
ਆਸਾਕਾਥਾਗੁਸਤਸਭਏਗਸਿਆਨੇਉਠੈਪੈਪਾਰਿਤਚਏਨਿਗਸਾ॥ ੧॥
ਮਨਰੇਸਾਰਿਓਨਏਕੈਕਾਜਾਭੁਜਿਓਨਰਘੁਪਾਤਿਗਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨਖੰਡੋਜ
ਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨੋਕਦਮੁਭਚੁਨਿਖਾਇਆਨਾਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀਮੋਨੀਜਮਕੈਪੈ
ਭਿਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਭਗਤਿਨਰਦੀਰਿਦੇਨਆਈਕਾਛਿਕੁਛਿਤਨੁਦੀਨਾਗਗਰਦੁ
ਰੰਭੋਇਬੈਰਾਉਨਿਹਰਿਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਪਰਿਓਕਾਥੁਸਭੈਜਗਉਪਰਿਆ
ਹਿਭਖੇਰੁਮਗਿਆਨੀ॥ ਕਹਕਬੀਰਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੀਜਾਨੀ॥ ੪॥
॥ ੩॥ ਸੋਹਿਘਰੁ ੨ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾਹਉਹਮਿਧਨੁਅਵਗੁਣੇਖ
ਨੈਨਰਹੇਰੰਗੁਭਾਈ॥ ਅਬਬੇਗਭਕਹਨੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਮਰਭਗਮੁਗਇਅਭਉ
ਭਾਗਾਜਬਰਮਨਮਾਰਿਤੁਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਜੀਗਰੰਕਥਾਈ॥ ਸ
ਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ ਬਾਜੀਗਰਸੁਗੁਸਕੇਲਾ॥ ਅਪਨੇਰੰਗਿਰੇਅਕੇਲਾ
॥ ੨॥ ਕਥਨੀਕਹਿਭਗਮੁਜਾਈ॥ ਸਭਕਥਿਕਥਿਰੀਲੁਕਾਈ॥ ਜਕਭਿਗੁਮੁ
ਖਿਆਪਿਭੁਣਾਈ॥ ਤਕੈਰਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰੰਕਿਚਤਕਿਰਪਕੀਨ
ਸਭਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਿਲੀਨੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰੰਗਿਰਤਾ॥ ਮਿਥਿਓਜੀਵਿਯੁਤ
॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਹਿਘਰੁ ੨ ਜਕੈਨਿਗਮਦੁਪਕੇਥਾਸਮੁਦੀਏਜ
ਕਉਆਣਾਤਕਹਿਉਭਿਭੇਵਨਹਾਗੀ॥ ਕਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿਤੁਹਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਮੁਨਕਰਸਿਤਤਾਗਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਪੁਨਅਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਗਭਰਿਤੁ
ਕੁਪਗੇਥੇਗੀ॥ ਤੁਪਰਿਘਰਿਮਈਐਫੇਗੀ॥ ਤੁਅਜਤਨਚੇਤਸਿਚੇਗੀ॥ ਤੁਜਨ
ਬਪੁਰੇਰੇਰੇਗੀ॥ ੨॥ ਪੁਤਕਰਨਕਰਵਨਹਾਗੀ॥ ਕਿਆਚੇਗੀਭਿਭਿਰਾਗੀ॥ ਸੋ
ਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ ਜਿਤੁਭਾਈਤਿਤੁਭਾਗੀ॥ ੩॥ ਚੇਗੀਭੈਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਈ॥

ਜਤੇ ਕੁਮਰੀ ਦੀ ਕਮਿਟਾਈ। ਸੁਰਸੁ ਕਈ ਗੈ ਜਾਨਿਆ। ਮੇਰੇ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਮਨੁ ਮ
 ਨਿਆ। ॥ ੪॥ ੫॥ ਜਿਹ ਬਾਹੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਣੀ। ਜਉ ਮਿਲੈ ਤਪਾਲਾ
 ਘਣੀ। ਸਦਾ ਵਨੁ ਕੰਠੇ ਕਾਂਝੀ। ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨ ਹੀ। ॥ ਅਥ ਕਿ ਅਕਥੀ ਮੈ
 ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ। ਨਿਜ ਨਿਗਖਤ ਗਤਿ ਬਿਉਰਾਗਾ। ॥ ਗਾਉ। ੫। ਸਿਕੁ ਕਮ
 ਚੰਦਨੁ ਗਾਹਿਆ। ਬਿਨੁ ਨੇਨਤੁ ਜਗਤੁ। ਨੇਹਿਆ। ਪੁਤਿ ਪਤਾਇ ਕੁਜਾਇਆ। ਬਿ
 ਨੁਤਾਹ ਨਗਰੁ ਬਾਸਾਇਆ। २॥ ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਤਾ ਪਾਇਆ। ਸੋਦੀਆ ਨ ਜਾਣੀ ਖਾ
 ਏਆ। ਛੋਰਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾ। ਅਉਗਨ ਪਹਿ ਜਾਨੁ ਕਾ। ३॥ ਜੀਵਨ ਮਗਲ
 ਜਾਨੈ। ਸੋਪਚ ਸੇਠ ਸੁਖ ਮਨੈ। ਕਈ ਗੈ ਸੋਧਨੁ ਪਾਇਆ। ਹਰਿ ਕੇਤਾ ਪੁਮਿ ਟਾਇਆ
 ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੋਗਠਿ ੫੮ ੨ ਕਿਆ ਪਈਐ ਕਿਆ ਗੁਣੀਐ। ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਗਨ
 ਸੁਣੀਐ। ਪਵੇ ਗੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ। ਜਉ ਸਾ ਜਨ ਮਿਲਿ ਰਿਸੇਈ। ॥ ਗਰਿ ਕਾਨ ਮੁਨ ਜ
 ਪਸਿ ਗਵਾਰਾ। ਕਿਆ ਸੋਚ ਰਿਬਾਰੀ ਬਾਰਾ। ॥ ਗਾਉ। ਅਧਿਅ ਰੈਦੀ ਪਕੁਰੀਐ। ਇਕੁ
 ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਯਾਹੀਐ। ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਈ। ਪਟਿ ਦੀ ਪਕਰਹਿ ਅਸਮਾਈ। ੨
 ਕਹਿ ਕਈ ਗਾਥ ਜਾਨਿਆ। ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ। ਮਨਿ ਮਨੇ ਲੋਕੁ ਨ ਪਤੀਜੇ
 ॥ ਜਪਤੀ ਜੇਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੇ। ੩॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿ ੫੮ ੨ ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁ
 ਖਰਿਆਨੀ। ਸੁਠੇ ਕਹਾ ਬਿਭੇ ਵਸਿ ਪਾਨੀ। ॥ ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜ ਸਿਕ ਵਨ ਗੁਨਾ। ਜਉ ਘ
 ਟਕੀਤ ਹੋਮ ਭਨਾ। ॥ ਗਾਉ। ਲਉ ਕੀ ਅਰਸਾਠੀ ਤੀਰਥਿ ਨਈ। ਕਉ ਗਪਨੁ
 ਤਉ ਨ ਜਾਣੀ। ਕਹਿ ਕਈ ਗਈ ਚਾਗੀ। ਕਉ ਸਗਲੁ ਤਾਹਿ ਮੁਗੀ। ੨॥ ਅਉ ਧੁ ਸੋਜੇ
 ਗੀਬੁ ਰਮੇਗਾ। ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਕਹੈ ਨਿਘੋਸਾ। ॥ ਗਾਉ ਦੁਜਾ। ੮॥ ੨ ਸੋਗਠਿ ੫੮ ੨
 ਬਹੁ ਮਰਪੀ ਚੁਕਾਰਿ ਪਰਧਨੁ ਭਿਆਵੈ। ਸੁਤੰਦਾ ਗਪਹਿ ਅਨੰਤੁ ਟਾਵੈ। ॥
 ਮਨਾਹੇ ਬੁਝੇ ਕਪਟੁ ਕੀਜੇ। ਨਤਿ ਨੇਥੇ ਗਤੇ ਹੋ ਜੀਅ ਪਹਿ ਭੀਜੇ। ॥ ਗਾਉ।
 ਫਿਰੁ ਫਿਰੁ ਤਨੁ ਛੀਜੇ ਜਗ ਜਨ ਵੈ। ਨਾਨਕੇ ਗਓ ਕਰੋਈ ਪਾਨੀ ਰਿਨ ਪਵੈ। ੩॥
 ਕਤ ਕਈ ਗੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ। ਰਿਝੈ ਗਮ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਗਾ। ੨॥ ੮॥
 ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ। ਸੰਤੁ ਮਨ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਬਾਨਿਆ। ਕਿਉ ਜੇ ਗੁਪਤਾ ਪਤਿ ਗਾਨਿਆ।
 ੫੮ ੨ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਈ ਮੋਗੀ। ਜਿਤੁ ਮਗਾ ਪਛਤੈ ਹੋਰੀ। ਮੁਏ ਬੀਏ ਦਗਵਾਜੇ।
 ਬਾਜੀ ਅਥੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ। ॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲੇ ਭਰਿਆ। ਜਾਤੁ ਮੇਟਿਆ ਉਤ

ਕਾਹਿਕਾ ਕਹਾਈ ਹਜਨ ਜਾਨਿਆ ਜਾਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ਸੋਗਤਿ ਘਰੁ ੨ ਕੁਖੇਰਗਾ ਤੇ ਨਕੀ ਜੈ ॥ ਘਰ ਮਾਝਾ ਅਪਨੀ ਭੀਜੈ ॥ ਉਮੰਗ ਉਸੰਤਰੇ
 ॥ ਮੈਨਾਹੀ ਕੀ ਕੀ ਦੇ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਧੋ ਕੈਸੀ ਬੋਲੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਨ ਦੇਹੁ ਤੇ ਏਹੁ ਮੈ
 ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਏਹੁ ਸੋਗ ਮੰਗ ਉਚੁ ਨਾ ਪਾਉ ॥ ਏਹੁ ਮੰਗ ਲੁਨਾ ਅਧ ਸੇਹੁ ਮੰਗ ਉਦਾਏ
 ॥ ਮੈਕ ਉਦੈ ਨਵ ਖਤ ਜੀਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਆਟ ਮੰਗ ਉਚੁ ਪਾਈ ॥ ਸਿਹਰਨ ਅਵਗੁਣ
 ਏਹੁ ॥ ਉਪਰ ਕਉ ਮੰਗ ਉਖੀਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਾ ਤੇ ਕਰੈ ਜਨੁ ਧੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਮੈਨਾਹੀ ਕੀਤ
 ਭਥੀ ॥ ਏਕੁ ਨ ਉਤੇਰਾ ਮੈਛਥੀ ॥ ਕਾਹਿਕਾਈ ਹਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹੋ
 ਜਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਗਤਿ ਬਾਣੀ ਸੀਨ ਅਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾਤ ਬਗਾਵਾ ਤਉ ਜਨਮੀ
 ਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਨਦਿ ਸਮਾਇ ਲੋਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟ ਏ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜਗਤਿ
 ਭਮਿਲ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹ ਦਸ ਬਦੁ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਮੈਗੁਰੁ
 ਸਾਦੀ ਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਰ ਫੁੰਨੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁ ਭਤੀ ॥ ਮੈਗੁਰੁ
 ਨਿਜ ਅਤ ਮੈਗੁਰੁ ਭਰੁ ਪੂਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਅਨਹ ਤੁਰੁ ਉਜਾਗਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਫੁੰਨਾ
 ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨ ਮਾਂਸਹ ਜਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੋਗਤਿ ॥
 ਘਰੁ ੪ ॥ ਪਾੜ ਪੜ੍ਹੇ ਸਦਿ ਪੁਛਿਓ ਨਾਮ ਕਾ ਪਹਿਛਾਨਿ ਛਵਈ ॥ ਤੋਪਹਿ ਦੂਰੁ
 ਮਜੁਰੀ ਦੇਹ ਉਮੈ ਕਉ ਬੇੜੀ ਦੇਹ ਬਤਈ ॥ ੧ ॥ ਗੀਬਣੀ ਬੇੜੀ ਦੇਹੁ ਨ ਜਾਣੀ
 ਦੇਖੁ ਬੇੜੀ ਗਹਿਓ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਮਾਰੈ ਬੇੜੀ ਪਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਏਨੇ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੁਰੀ ਮੰਗੇ ॥ ਜਉ ਕਉ ਛਾਨਿ ਛਵੈ ਤੋ ॥ ਤੇਰ ਕੁਟ ਬਸ ਬਤੁ ਤੇਰੈ
 ਉਆਪਨ ਬੇੜੀ ਅਵੈ ਤੋ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇ ਬੇੜੀ ਬਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸਤ ਅੰਤ ॥ ਤੁਰੈ
 ॥ ਤੁੰਗੇ ਮਹਾ ਅੰਤਿ ॥ ਸੁਰਾਖਿ ਅਪੁਛੇ ਕਹੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਬੇਛੀ ਜੇਹੁ
 ਗੀਬਣੀ ਜਤ ਬਿਬੰਧਿ ਧੁਸਾਰਿ ਚਿਤੋ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਅਭੰਤੀ ॥ ਭਰੀ
 ਖਣ ਅਪਿਛਿਤੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੋਗਤਿ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਣਮਨਿ ਅਣੁ ਬਜੈ
 ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਪਤਹੁ ਗਾਜੈ ॥ ਬਾਦ ਬਿਨੁ ਬਗ ਭਾਜੈ ॥ ਜਉ ਤੁਰੈ ਰਹੈ
 ॥ ੧ ॥ ਮੈਕ ਉਮੈ ਚਿਓ ਰਾਮ ਸਨੈ ॥ ਜਿਹ ਮੈ ਚਿਓ ਮੈ ਦੇਹ ਸੁਦੈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥

ਅਭਿਪਰਸੁਕੰਤੁਰੇਏਆਉਖਮਨਸਰਤਨੁਪੰਗੋਇਆਨਿਜਭਉਰਾਇਆ
 ਕੁਮੁਭਾਗਾਗੁਰੁਪੁਛੈਮਨੁਪਤੀਆਗਾ॥੨॥ਜਲਭੀਤਰਿਕੁੰਬੁਸਮਾਨਿਆ॥
 ਸਤਗੁਰੁਦੇਖੁਰਾਜਾਨਿਆਗੁਰਚੇਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਜਨਨਮੈਤਤੁਪਛਾ
 ਨਿਆ॥੩॥੩॥੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਸੋਗਠਿਘਰੁ ੧ ਥਾਦੀਭਗਤਿਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥

ਜਬਹਮਰੇਤੇਤਬਤੁਜਾਹੀਅਬਤੁਹੀਮੈਨਾਹੀ॥ਅਨਲਅਗਮਜੈਸੇਲਹਰਮਓਦਧੀ
 ਜਲਕੇਵਭਜਲਮਾਹੀ॥੧॥ਸਾਧਵੇਕਿਆਕਹਾਐਕੁਮੁਐਸਾਜੈਸਾਮਾਨੀਐ
 ਹੋਇਨਤੈਸਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਨਿਗਪਤਿਏਕੁਸਿੰਘਸਨਿਸੋਇਆਸੁਪਨੇਭਇ
 ਆਭਿਖਾਸੀ॥ਅਭਤਗਜਧਿਛੁਰਤਦੁਮੁਪਾਇਅਸੋਗਤਿਭਈਹਮਾਹੀ॥੨॥
 ਗਜਭੁਇਅੰਗਪ੍ਰਸੰਗਜੈਸੇਹਰਿਅਬਕਛੁਮਗੁਜਾਨਾਇਆਅਨਿਕਕਟਿਕ
 ਜੈਸੇਭੁਇਪਰੇਅਬਕਹਤੇਕਹਨੁਨਾਇਆ॥੩॥ਸਰਬੇਏਕਅਨੇਕੈਸੁਅਮੀ
 ਸਕੁਪਟਭੁਗੈਵੈਸੋਈ॥ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਗਥਪੈਨੇਗੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੪॥

॥੧॥੧੫॥ ਜਉਹਮਥਾਂਧੇਮੋਹਫਸਹਮਪੇਮਥੰਧਨਤੁਮਥਾਂਧੇ॥

ਅਪਨੇਛੁਟਨਕੇਜਤਨਕਰਹੁਮਛੁਟੇਤੁਮਆਗਧੇ॥੧॥ਸਾਧਵੇਜਨਤਹਉ
 ਜੈਸੀਤੈਸੀ॥ਅਬਕਹਾਕਹੁਗੇਐਸੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਅਨੁਪਕਾਹਾਂਕਿਓਅਨੁਕਾਏ
 ਓਹੀਧੀਕੀਓਓਧਾਨੀ॥ਖੰਡਖੰਡਕਾਹਿਤੇਜਨੁਕੀਤੇਤਉਨਾਥਿਸੰਗੇਓਧੀ॥੨॥
 ਅਪਨਥਾਪੇਨਾਹੀਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਹਰਿਗਜਾਮੋਹਪਟਲਸਭੁਜਗਤਾਥੇ
 ਅਧਿਓਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਭਗਤਿਏਕਥਾਦੀਅਥਏਹ
 ਕਾਐਓਕਹਾਐ॥ਜਾਕਾਹਟਿਹਮਤੁਮਆਗਧੇਸੋਦੁਖਅਜਤੁਸਹੀਐ॥੪॥੨॥

॥੧੬॥ ਦੁਲਭਜਨਅਪੁਨਫਲੁਪਾਇਓਧਿਗਥਜਾਤਅਥਧਿਏਕੋਗਜੇਣ

ਦੁਲਭਸਿੰਹਾਅਸਨਾਥਿਜੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਤੁਧਿਯੋਐ॥੧॥ਨਬਾਰਹੋਰੰਗਜਰਮ
 ਕੋਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸਅਨਰਸਜਾਈਸਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਾਨੀਅਜਨਭਏਹ
 ਮਥਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ਏਦ੍ਰੀਸਬਭਾਨਿਬਭਾਏਕੇਕਥੁਧਿਪਰਮ
 ਗਥਪਰਵੇਸਨਹੀ॥੨॥ਕਹੀਅਤਅਨਮਰਗਅਤਅਨਕਛੁਸਮਸੁਨਪੈਰਅਪਰਮ

ਇਆ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਸਮਾ ਤੇ ਪਹਰਾ ਰੋਕ ਪੁਕਰਦੁ ਜੀਅ ਦਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਤ ਰੁਚੇ ਤਮਾਨੇ ਕਮ ਪੋਨ ਬਸਿ ਜਕੈ ॥ ਚਾਹਿ ਪਦ ਰਖ ਮਨ
ਦਸਾ ਸਿਖਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰਤ ਲਤਾ ਕੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪ ਰਿਸਨਾ ਅਵਸਰ
ਤਿਆਗ ਬਚਨ ਹਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀ ਸਮ
ਕਰਮਾਂ ਦੀ ॥ ਫਿਰਾਸ ਬੀਚਾਰੇ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮਨਾਮ ਸਾਹਿਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਨ
ਅਉਪਾਧਿ ਰਤਨ ਨਿਵੈ ਤੈਰਾਗਿ ਭਾਵੇ ਵਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਪੁਰਾਨ ਸੁਰਿ ਦੈਯਾਨ
ਮਹਾਭੈਰਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ੧੮ ॥

ਜਉ ਤੁਮਾਗਿ ਰਵਤ ਉਹ ਮੇਰਾ ਜਉ ਤੁਮਾ
ਦਤ ਉਹ ਮਭਏ ਪੈਚਕੋ ਗਾਂ ॥ ਮਾਧਵੇ ਤੁਮਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉਹ ਮਨ ਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਤੋਰ
ਵਨ ਸਿਉ ਜੋਗਰੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਦੀ ਵਰਤ ਉਹ ਮਥਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉਹ ਮ
ਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਜੋਗੀ ॥ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਜੋਗਿ ਅਵਸਰ ਗੋਰੀ ॥ ੩ ॥
ਜਾਨ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸੇਠਾ ਕੁਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਜਾਂਚ
ਟਹਿ ਜਮ ਠਾਂਸਾ ॥ ਤੁਗਾ ਤਿਹੋ ਤਿਗਾ ਵੈਰ ਵਿਦਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ੧੯ ॥

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਮਾ ਰਕਤ ਭੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਮਾਨਾ ਕੀ ਕੋਪੀ ਜਪੁ ਖੰਡੈ
ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਤਰ ਵਰਿ ਪਾਖ ਬਸੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ
ਰਾਖੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰੁ ਨੀਵਾ ॥ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾ ॥ ੨ ॥ ਬਕੇ ਬਾਣ
ਗਸਿਰੇ ਗੀ ॥ ਇਤਨੁ ਹੋਇ ਗੋਰੁ ਸਮ ਕੀਢੇ ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਉਚੇ ਮਦਰੁ ਸੁੰਦਰਾ
ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀ ਨੀ ਪਾਤਿ ਕਮੀ ਨੀ ਰਿਚਾ ਜਨਮੁ
ਮਾਗਾ ॥ ਤੁਮ ਸਕਣਾ ਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੨੦ ॥

ਚਮਾਰਾ ਗਾਂਡਿ ਨਾਨਾ ਲੋਕੁ
ਵੈਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਧੀਨ ਹੀ ਜਿਹ ਤੇ ਪਉ ॥ ਨਾਨਾ ਗੰਭੀਰ ਪਉ ॥
ਭੋਗੁ ਗੰਭੀਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਗੁਰਾ ॥ ਭਉ ਬਿਨੁ ਗੰਭੀਰਾਇ ਪਉਚਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ
ਸੁਜੇ ਪੈਰਾਮਨਾਮ ਮੇਰਿ ਜਮਾਨ ਉਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥

ਸੋਹਣੀ॥ ਬਾਣੀਭਗਤਭੀਖਣਕੀ॥

ਨੈਨਤੁਨੀਰੁਬਹੈਸੁਖੀਨਕਵੇਕੇਸਦਸਵਨਾ॥ ਗੁਪਕੰਠਸਬਦੁਨੀਉਚੈਅਬਕਿਆਕ
ਸਹਿਪਰਨੀ॥੧॥ ਰਮਗਾਇਰੋਹੁਏਦਬਨਵਾਗੀ॥ ਅਪਨੇਆਸੰਤਭੇਤੁਓਬਾਗੀ॥੧॥ ਰਹੁ
ਮਥੈਪੀਰਸਗੀਰਜਥਨੈਕਰਕਰਗੇਜੇਮਾਗੀ॥ ਐਸੀਏਦਨੈਰੁਪਜੀਖਗੀਭਈਵਕਾਅ
ਉਖਧਨਾਗੀ॥੨॥ ਗਰਕਾਨਮੁਆਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁ॥ ਏਤੁਅਚੁਖਦੁਜਾਗੀਸਾਗਾਗੁਰਪ
ਰਸਾਦਿਕਏਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖੁਦੁਆਗਾ॥੩॥੨੩॥

ਐਸਾਨਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮਲਜੁਪੁਨਿਪਦਾਗੁਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਰਦੈਰਖਿ
ਅਰਤਨੁਨਛਪੈਛਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਿਗੁਣਕਹਤੇਕਹਨੁਨਜਣੀ॥ ਜੈਸੇਗੁੰਗੇਰੀ
ਅਠਿਅਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸਨਾਰਸਤਸੁਨਤਸੁਖਸੁਵਨਾ॥ ਚਿਤਚੇਤੇਸੁਖੁਰਈ॥
ਕਹੁਭੀਖਨਦੁਏਨੈਨਸੀਤੋਖੇਜਹਦੇਖਾਤਹਸੇਈ॥੨॥੨੩॥

ਗੁਪਨਸਗੀਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ॥ ਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥

ਸਨਕਸਨੰਦਨਮਹੇਸਸਮਾਨਾਂ॥ ਸੇਖਿਨਗੀਤੇਰੋਮਗੁਨਜਾਨਾਂ॥੧॥ ਸਿੰਤਸੰਗਾਤੇਰਾ
ਮੁਹਿਦੈਬਸਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਨੁਮਾਨਸਭਿਗੁਨਸਮਾਨਾਂ॥ ਸੁਗਪਤਿਨਰਪਤਿਨਯੋਗੁ
ਨਜਾਨਾਂ॥੨॥ ਚਾਰਿਬੇਦਅਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਂ॥ ਕਮਲਾਪਤਿਕਵਥਾਨੀਜਾਨਾਂ॥੩॥
ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਭਰਮੈਨਾਗੀ॥ ਪਗਥਾਗੀਰਾਮਹੇਸਰਨਾਂਗੀ॥੪॥੧॥

ਗੁਪਨਸਗੀ॥ ਇਨਤੇਪਹਰਪਹਰਤੇਘਰੀਅੰਅਵਘਟੇਤਨੁਛੀਜੈ॥ ਕਾਥ
ਅਗੇਗੀਹਿਰੋਬਧਿਕਨਿਉਕਹਨੁਕਵਨਾਥਿਪਿਕੀਜੈ॥੧॥ ਸੋਇਨੁਅਵਨਯਾਗਾਮਾ
ਤਪਿਤਾਤੁਈਸੁਤਬਨਿਟਾਕਹਨੁਕੋਭੁਏਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਯੁਜੰਤੋਕਾਇ
ਅਮਹਿਵਰਤੇਆਪਾਪਸੁਨਬੁਝੈ॥ ਥਾਥਰਕਰੇਜੀਵਨਪਦਕਾਗੀਓਚਜਕ
ਭੁਨਬੁਝੈ॥੨॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਦੇਪ੍ਰਾਨੀਛਿਨੁਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ ਕੇਵਲਨਮੁਜ
ਪਦੇਪ੍ਰਾਨੀਪਹੁਏਕਕੀਸਗਨਾ॥੩॥੨॥ ਗੁਪਨਸਗੀ॥

ਜੈਜਭੁਓਤਗਤਿਕਭੁਜਾਨੈਤਾਕਉਅਚਰਜੁਕਾਰੀ॥ ਜਿਉਜਲਜਲਅਠਪੈ

ਸਨਨਿਕਸੈਤਿਉਦੁਹਿਮਿਓਓਜੁਪਤਿ॥੧॥ਹਰਿਕੋਭੰਗਮੈਤਉਮਕਿਓਗਾਓਜੁ
 ਕਾਸੀਤਜੋਹਿਕਈਗਰਮਈਐਕਹਾਨਿਤੋਗਾ॥੧॥ਗਾਓ॥ਕਹਤਕਈਗਰੁਨਹੁਓ
 ਤਰਮਿਨਕੁਭਤੁਕੋਈ॥ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਉਮਰੁਮਗਹੁਗਮੁਰਿਦੈਜਉਤੇਈ॥੨॥
 ॥੩॥ ਗਗੁਧਨਸਗੀ॥ ਇਦੁਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜਾਇਬੋਭੋਤਪਕਰਿਬਾਜੁ
 ਐਬੋ॥੧॥ਕਿਆਮਾਂਗਉਕਿਛੁਥਿਭੁਨਾਹੀ॥ਗਮਨਮਰੁਪੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਗਉ
 ਸੰਗਰਜਾਥਿਭੈਬਠਿਆਈ॥ਅੰਤਿਨਕਾਤੁਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੨॥ਪੁਰਕਲਤੁਛੁ
 ਮਾਇਆਇਨਤੇਕਹੁਕਵੈਨੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤਕਈਗਰਅਵਗਤਹੀਯਾ
 ਤਮਰੈਮਨਧਨਰਾਮਕੋਨਮਾ॥੪॥੪॥ ਗਗੁਧਨਸਗੀ॥ ਗਮਸਿਮਰਿਮਸਿਮਰਿ
 ਗਮਸਿਮਰਿਤਾਈ॥ਗਮਨਮਸਿਮਰਨਥਿਨੁਬੁਤਤੇਅਧਕਾਈ॥੧॥ਗਉਕਤ
 ਸੁਤਦੇਹਗ੍ਰੇਹਸੰਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਇਨਮੇਕਿਛੁਨਾਹਿਤੋਰਕਾਘਅਧਮਾਈ॥੧॥
 ਅਜਮਾਘਗਜਗਨਿਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ਤੇਉਓਤਗਿਪਾਗਿਪੇਰਾਮਨਮਾਈ
 ॥੨॥ਸੁਕਰਕੁਕਰਜੇਨਿਭੁਮੇਤਉਲਾਜਨਆਈ॥ਗਮਨਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰੇਛੁ
 ਖਾਈ॥੩॥ਤਜਿਭਰਮਕਰਮਥਿਧਿਨਿਖੇਧਗਮਨਮੁਲੇਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾ
 ਥੀਗਰਮੁਕਾਰਿਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਧਨਸਗੀਥਾਣੀਭਗਤਨਮਦੇਵਜੀ॥ ਗਗੀਕਰਕੋਨੀਵੁਖੁਦਾਈਭੁਭੁ
 ਤਪਛਾਏ॥ਮਾਗਕੰਤਤੇਕੋਅਧਕਾਈਜਿਨਿਰਿਲੰਧਗਿਮੁੰਡਥਥਾਏ॥੧॥ਤਮਰੈ
 ਤਾਗਮੁਸਨੇਹੀ॥ਕਾਏਰੇਨਗਰਗਬੁਕਰਤਹੁਧਿਨਸਿਜਾਇਸੁਠੀਦੇਹੀ॥੨॥ਗ
 ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੇਧਨਸੇਭਾਈ॥ਬਾਗਜੋਜਨਛਤੁਚਏਥਥੇ
 ਗਿਰਫ਼ਨਖਾਈ॥੨॥ਸਰਬਸ੍ਰੋਇਨਕੀਲੀਕਾਹੋਤੀਗਵਨਸੇਅਧਕਾਈ
 ਤਾਇਓਦਗਿਬਾਂਧੇਗਈਧਿਨਮਹਿਭੁਈਪਾਈ॥੩॥ਦੁਸਰਸਾਇਓਗ
 ਠਗਉਹੀਜਾਦਵਦੇਛਾਪਾਏ॥ਫ੍ਰਿਪਕਰੀਜਨਅਪਨੇਉਪਸਿਨਅਦੇਉਗੇਸੁ
 ਗਏ॥੪॥੧॥ ਧਨਸਗੀ॥ ਦਸਥੈਗਗਨਿਮੋਹਿਥਸਿਕੀਨੀਪੰਚਕਾਰ
 ਨਵਉ॥ਸਤਭੰਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਬਿਖੁਕਉਮਾਰਿਕਢਵਉ॥੧॥ਐਕ
 ਸਿਨਾਵਨਪਾਵਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪਟਤੇਉਚਰਉਅਤਮਕਉਸਮਵਉ

ਹਰਿਭਾਜਗੁਰੂਮੋਹਿਓਭੀਨਕਾਮੇਨੰਤੋਭਾਗਿਪਵਉ। ਅੰਤਕੇਹਮਉਚਾਏਸੇਵਕਰਗਤ
 ਨੇਰੁਪਾਵਉ॥੨॥ ਹਿੰਸਸਾਹਤੇਤਧੀਉਟਉਜਉਮਾਇਆਨਤਧਪਵਉ। ਅਇ
 ਆਨਮੁਗਰਭਜੋਨਿਕਾਤਿਹਤਾਜੇਦਰਸਨੁਪਵਉ॥੩॥ ਇਤੁਕਰਿਭਾਤਿਕਰਿਜੋਜਨ
 ਉਤਰਉਸਗਭਚੁਕਾਈਐ॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਧਾਰਾਕੇਆਰਮੁਇਹਸੰਜਮ
 ਤਰਿਪਾਈਐ॥੪॥੨॥ ਗੁਪਤਸਰੀ॥ ਮਾਰਵੀਜੈਸੇਨੀਰੁਥਾਲਤਾਬੇਲ
 ਬਾਭਾਕਰਹਤਾ। ਜਿਉਕੁਰਕਾਨਸਿਨਦੁਬਾਭਤਿਉਮੇਐਮਨਿਗਮਈਆ॥੫॥
 ਤੇਗਨਮੁਕੁਰੇਪੁਰੁਕੇਅਤਿਗੁਰੁਕੇਮੇਰਮਣੀਆ॥੧॥ ਗਾਉ। ਜਿਉਪਰਦੀਕਉਦੇਹੁ
 ਬਾਭਾਕੁਸਮਥਸੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ। ਜਿਉਕੋਕਭਕਉਅੰਬੁਬਾਭਤਿਉਮੇਐਮਾਨੇਗ
 ਮਈਆ॥੨॥ ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੁਰੁਥਾਲਤਾਮਾਨਸੋਵਹਸੁਭਾ। ਜਿਉਤਰੁਣੀਕਉਕ
 ਤੁਬਾਭਤਿਉਮੇਐਮਨਿਗਮਈਆ॥੩॥ ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਥਾਲਤਾਚਾਕੁਮੁਖਜੈ
 ਸੇਜਲਧਰਾ। ਮਛੁਭੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਥਾਲਤਾਤਿਉਮੇਐਮਨਿਗਮਈਆ॥੪॥ ਸਾਧਿਕ
 ਸਿਧਸਗਭਮੁਨਿਚਾਹੀਬਿਰਭੇਕਾਤੁਰੀਰਲਾ। ਸਗਭਵਣਤੇਰੇਨਮੁਬਾਭਤਿਉ
 ਨਾਮੇਮਨਿਥੀਫੁਤ॥੫॥੩॥ ਗੁਪਤਸਰੀ॥ ਪਹਿਭਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਤਾਰੇ
 ਹਿੰਸਸਗਭੇਜਨ॥ ਹਿੰਸਾਤੇਜਨਉਹਰਿਹਰਨਚੰਤੀਨਚਰਨ॥੧॥ ਪਹਿਭਪੁਰਸਾਧਿਗਾ
 ਅਭੇਨਪੁਰਸਾਦਮਗਾ॥੧॥ ਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾਹਰਿਕਾਥਾਗਾ। ਨਚੈਪਿਧਮਹਿਸਗ
 ਗਾ॥੧॥ ਗਾਉ। ਨਚੰਤੀਗੋਪੀਜਨਾਨਈਅਤੇਬੈਰੰਨਾਤਰੁਨਚਤੁਮੀਅਚਾਕੇਸਵ
 ਬਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਭਿ॥ ਪਿਧੀਉਭਕਲੇਸੰਸਰਾਭੁਮਿਭੁਮਿਅਏ
 ਤੁਭੇਦੁਆਗਾ। ਤੁੰਕੁਨੁਰੇਮੈਜੀਨਮਾਰੋਜੀ। ਆਭਾਤੇਨੇਵਾਹਣਜਮਕਾਹਣਾ॥੩॥੪॥
 ਗੁਪਤਸਰੀ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਮਧਉਬਿਰਦੁਤੇਗਾਧੰਨਿਤੇਹੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਧਿ
 ਅਏਰੰਗਪੁਰੁਮੇਗਾ॥੧॥ ਮੇਰੈਮਾਥੈਭਾਗੀਭੇਰੁੰਗੇਬਿਦਚਰਨਕੀ। ਸੁਹਿਨਰਮੁਨੀ
 ਜਾਤਿਨਤੁਤੇਦੁਰੀ॥੧॥ ਗਾਉ। ਵੀਨਕਾਦਇਆਭਮਧੋਉਗਰਧਪਰਗੀ। ਚਰਨਸਰ
 ਨਾਮਾਬਭਿਤਿਹਾਰੀ॥੨॥੫॥੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ

ਗੁਪਤਸਰੀ॥ ਬਣੀਤਰੁਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥
 ਅਸਰਿਦੀਨਦਇਆਭੁਨਤੁਮਸਾਹੇਅਬਪਤੀਅਹੁਕਿਆਕੀਜੈ। ਬਰਨੀਤੋਰਮੇਰ
 ਮੁਮੈਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ ਆਉਬਭਿਬਭਿਜਉਮਈਅਕਰਨੋਕਾਹਨਕਵ

ਨਾਮੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਘਰੁ ॥ ਤਜਨਮ ਚਿਹ੍ਰੇ ਕੇ ਮਾਧਰੀ ॥ ਏਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮੈ ਚੇਖੈ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਵੇਦਸ
ਅਸਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਹ੍ਰੇ ਚਿਹ੍ਰੇ ਵੇਦਸਨੁ ਦੇਖੋ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਧਨਸਰੀ ॥
ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਅਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਹੇ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਏਨੁ ਸੁਤੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਨਮੁ ਤੇਰੇ
ਅਸਨੇ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਉਰਸ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਕੇ ਸੋਰੇ ਕੇ ਛਿਟ ਕਾਰੇ ॥ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਰੋਜੇ
ਸਿਜਪੇ ਨਮੁ ਲੇਤੁ ਸੁਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਦੀਵਾਨ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਬਾਤੀ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਤੇਲੇ ਮਾ
ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀਜੋ ਤਿਥ ਗਾਈ ਭਾਇ ਚਿਉ ॥ ਜੀਅ ਰੇਤ ਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥ ਨਮੁ ਤੇਰੇ
ਨਮੁ ਫੁਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਹ ਸਗਲ ਚੁਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਅਤੁ ਸੁਹਿ ਕਿਅ ਅਰਪਉ ਨਮੁ
ਗਤੁ ਸੁਹਿ ਚਵਰੁ ਚੁਲਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠ ਸਠ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਏਹੈ ਵਰਤੈ ਰੇ ਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਗਵਿਦਾ ਸੁਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਰਤੀ ਸਾਰਿ ਨਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗਤੁ ਯਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ॥ ਧਨਸਰੀ ॥ ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰ ਉਨੈ ਨ ਅਵੇ ਲੋਕੋ ਸੁਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗ
ਉ ॥ ਮਨੁ ਸੁਮਧੁ ਕਰੁ ਕਰ ਉਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਰ ਉਰਸ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨੈ ਪਟੈ ॥ ਮੈਤਉ ਮੇਰੇ ਮਹਾਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸੈਟੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਰਗ ਰੀਤ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਗਵਿਦਾ ਸੁਨੈ
ਕਥੇ ਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈ ਜਗ ਪੁਰਾ ਜਾਗ ਅਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ॥ ਧਨਸਰੀ ॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ ॥ ਨਾਮੁ ਏਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੇ
ਭੁਲੀ ਗਵਰੀ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਥਾਰੇ ਕਰ ਮੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਸੰਕਰ ਮਸਤ ਕਿਬਲ
ਸੁਰਸਰੀ ਏਸ ਨਾਨਕੇ ॥ ਕੁਲ ਜਨਮ ਧੇਮਿ ਲੇਸਾ ਰੰਗ ਪਾਨੇ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮ
ਠੀਟ ਸੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸੁਕਾ ਦੀਪ ਕੁਸੁਮੀਤ ਚੇਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪਖੀ ਗਾਇ ਗੁਰੁ ਤੇ
ਬਾਧਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਗੁਣ ਪਿਥੁ ਲਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਰਤਾ ਤਿਵਣਾ
ਧੁਰੀ ॥ ਤੀਰਥੀ ਤੀਰਥੀ ਮੁਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁਗੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਿਪਲੁ ਮਠੀਟ ਸੇਰੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀ ਅਧੇ ਨ ਲਛਮੀ ਕਲਪਤ ਹਸਿ ਪਰਿਸੁਨਾ ਗਰਨ ਦੀਚੇ ਨਾਥੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ
ਘਰੁ ਮਠੀਟ ਸੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਦਾਧੀ ਲੇਲੇ ਕਾਗੜੁ ॥ ਉਪਾਧੀ ਭੋਗਵਟੁ ਬਦਸਰੀ
ਬਿਸਭਿਅ ਦਿਤੇ ਖੀਅਲੇ ਹਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛੁ ਟੀ ਮਠੀਟ ਸੇਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਸੰਦੁ
ਤਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਗੀਪਗੇ ॥ ਦਿਤ ਚੇ ਮੇਰਿ ਜਾਪੀ ਅਲੇਗ ਮਚੇ ਨਾਮ ॥ ਬਦਸਰੀ ਭੋਗਵਟੁ
ਮਜੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਪਤਸਰੀਸੈਦਾ॥ ਧੁਪਦੀਪਪ੍ਰਤਸਾਜੇਅਰਤੀ॥ ਵਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥
ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ ਨਿਰਮੰਗਲੁਰਾਜਾਮਰਾਇਕੋ॥੧॥ ਉਤਮਦੀਅਗਨਿਰਮਲਬਤੀ॥
ਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨਕਮਲਾਪਤੀ॥੨॥ ਰਾਮਤੁਗਰਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੋ॥ ਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੋ॥੩॥
ਮਦਨਮੁਗਤੇਭੈਤਾਰਿਗੋ॥ ਬਿਦੋ॥ ਸੈਨੁਭਨੈਤਜੁਪਰਮਾਨੰਦੋ॥੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਪਤਸਰੀ॥ ਪੀਪਾਜੀ॥ ਰਾਖਉਦੇਵਾਕਾਖਉਦੇਵਲਕਾਉਜੰਗਮਜਤੀ॥ ਕਾਇਅ
ਉਧੁਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਉਪੁਜਉਪਤੀ॥੧॥ ਕਾਇਅਬਖਰਖੋਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥
ਨਕਉਆਇਥੀਨਕਉਜਾਇਥੀਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਜੋਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਸੋਈਪਿਭੋਜੋਖੋਜੋਸੋ
ਖੋਵੋ॥ ਪੀਪਾਪ੍ਰਦਵੈਪਰਮਤਤੋ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਵੈ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਸਰੀਪੀਪਾਜੀ॥ ਗੋਪਾਭਤੇਰਾਅਰਤਾ॥ ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਤਗਤਿਕਰਤੇਤਿਨਕੇਕਾ
ਜਸਵਰਤਾ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਦਾਭਿਸੀਧਾਮਾਂਗਉਪੀਉ॥ ਰਾਮਪ੍ਰਸਾਦੀਕਰੇਨਿਤਜੀਉ॥
ਪਲੀਆਛਾਦਨੁਨੀਕਾਅਨੁਜੁਮਾਗਉਸਤਸੀਕਾ॥੧॥ ਗਉ॥ ਤੈਸਮਗਉਲਵੇਗੀ॥
ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਗੀਚੰਗੇਗੀ॥ ਪਰਕੀਗੀਗਨਿਚੰਗੀ॥ ਜਨੁਪੰਨਾਏਵੈਮੰਗੀ॥੨॥੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਪਤਸਰੀਸੈਦਾ॥ ਰਾਉ॥ ਜੋਤਸੀਬਾਣੀਰਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

ਨਬਕਉਅਨਜਾਨਉ॥ ਅਨੁਮਾਇਆਕੇਹਾਬੋਧਿਕਾਨਉ॥੧॥ ਰਾਉ॥ ਤਮਕਹੀ
ਅਤਹੋ॥ ਜਗਤਗੁਰੁਸੁਆਮੀ॥ ਰਾਮਕਹੀਅਤਕਲਜੁਗਕੇਕਾਮੀ॥੧॥ ਇਨਪੰਚਨਮੋਰੇਮ
ਨੁਜੁਬਿਗਾਰੀ॥ ਪਲੁਪਲੁਹਰਜੀਤੇਅੰਤਹੁਪਾਰੀ॥੨॥ ਜਤਦੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਰ
ਸੀਅਜੋ॥ ਨਪਤਿ॥ ਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥੩॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ ਸੀਸੁ
ਧਰਨਿਸਹਸਰਗਗਾਂਮੀ॥੪॥ ਇਨਦੁਤਨਖਲੁਬਧੁਕਰਿਮਾਰੀ॥ ਬਡੋਨਿਯਾਜ
ਅਜਨੁਨੀਯਾਰੀ॥੫॥ ਕਰਿਗਵਿਦਾਸਕਹਾਕੈਸੈਕੀਜੋ॥ ਬਿਨੁਰਘੁਨਾਥਸਗਨਿਕਾ
ਕੀਲੀਜੋ॥੬॥੧॥

ਗੁਰੁਟੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥
 ਕੋਈਭੋਭੀਰਵਕੋਈਭੋਭੋਦੁਰੇ॥ਜਭਕੀਮਛੁਕੀਭੋਭੋਜੂਰੀ॥੧॥ਕਾਏਏਥਕਥ
 ਦੁਲਾਇਓ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਓਤੇਨਹਿਛਪਾਇਓ॥੧॥ਗਾਉ॥ਪਾਤਿਤੋਜੇ
 ਕੋਈਦੁਬਖਾਨੈ॥ਮੁਰਖਨਾਮਦੇਉਰਾਮਾਹਿਜਾਨੈ॥੨॥੧॥ ਗੁਰੁਟੀ॥
 ਕਉਨਕੋਕਥਕੁਰਓਓਰਾਮਨਾਮਥੇਤਹੀ॥ਪਾਤਿਤਪਾਵਿਤਭਏਰਾਮੁਕਹਤਹੀ॥
 ॥੧॥ਗਾਉ॥ਰਾਮਸਾਂਗਿਨਾਮਦੇਵਜਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ॥ਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰ
 ਤਰਏਕਾਹੇਕਉਤੀਰਥਿਜਾਣੀ॥੧॥ਭਨਾਤੇਨਾਮਦੇਉਸੁਰਿਤਸੁਮਾਤਿਭਏ॥ਗੁਰਮ
 ਤਿਰਾਮੁਕਾਹਿਕੋਕੋਤਥੇਕੁੰਡਿਗਏ॥੨॥੨॥ ਗੁਰੁਟੀ॥
 ਤੀਨਿਓਦੇਖੇਲੁਆਏ॥੧॥ਗਾਉ॥ਕੁੰਮਾਰਕੇਘਰੰਤੀਆਏ॥ਗਜਕੇਘਰੰਸੰ
 ਗੀ॥ਬਾਂਸਨਕੇਘਰੰਤੀਆਏ॥ਗੰਤੀਸਾਂਤੀਯੰਤੀਗੀ॥੧॥ਬਦੀਏਕੇਘਰੰ
 ਤੀਗੁਆਏ॥ਭੈਸਰਮਾਥੇਸੀਗੁਗੋ॥ਦੇਵਲਾਮਧੇਲੀਗੁਆਏ॥ਲੀਗੁਸੀਗੁਤੀਗੁ
 ਗੋ॥੨॥ਤੇਲੀਕੇਘਰੰਤੇਲੁਆਏ॥ਜੰਗਲਾਮਧੇਥੇਲਗੋ॥ਮਦੀਕੇਘਰੰਕੇਥ
 ਆਏ॥ਕੇਲਥੇਥੇਲਗੋ॥੩॥ਸੰਤਾਮਧੇਗੋਥਿਦੁਆਏ॥ਗੋਕਲਾਮਧੇਸਿ
 ਅਮਗੋ॥ਨਾਮੇਮਧੇਗੁਆਏ॥ਰਾਮਸਿਅਮਗੋਥਿਦਗੋ॥੪॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਤਿਲੀਗਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਇਫਤਰਾਭਾਣੀਦਿਲਕਾਏ
 ਕਹੁਨਜਾਇ॥ਦੁਕੁਦਮੁਕਰਾਹੀਜਉਕਰਹੁਯਾਜਹੁਯਜੂਰੀਖੁਦਾਇ॥੧॥
 ਬੇਦੇਖੋਜਿਦਿਲਭੋਜਨਾਫਿਹੁਪਰੇਸਾਨੀਮਾਹਿ॥ਇਹਜੁਦੁਤੀਆਸਿਹੁਮੇਲ
 ਦਸਤਗੀਗੀਨਾਹਿ॥੧॥ਗਾਉ॥ਦਰੋਗਪਾਕਿਪਾਕਿਖੁਸੀਹਿਏਥੇਖਥਗਥਏ
 ਬਕਾਹਿ॥ਹਕੁਸਚੁਖਾਥਕੁਖਲਕਾਮਿਆਨੇਸਿਆਮਮੁਗਤਿਨਾਹਿ॥੨॥
 ਅਸਮਾਨਸਿਆਨੇਲਾਹੀਦਰੀਆਗੁਸਲਾਕਰਦਨਬੁਦਾ॥ਕਾਫਿਕਰੁਦ
 ਏਮਲਾਇਚਸਮੇਜਹਤਹਾਮਉਜੁਦਾ॥੩॥ਅਲਾਹਪਾਕਪਾਕਹੈਸਕਰਾ
 ਉਜੇਦੁਸਹੋਇ॥ਕਬੀਰਕਰਮੁਕਰੀਮਕਾਉਹੁਕਰੈਜਾਨੈਸੀਏ॥੪॥੧॥

ਗੁਰੁ ਤੇਰੇ ਗਾਥਾ ਦੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥

ਮੈ ਅੰਤ ਲੇ ਕੀਏ ਕਤੇਗਨ ਮੁਖੁ ਦਕਾਰਾ॥ ਮੈ ਗੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀ ਨਤੇਗਨ ਮੁਖੇ ਅਧਾਰਾ॥

ਗਾਉ॥ ਕਰੀ ਮਾਹੀ ਮਾਅ ਭਾਤੁ ਗਨੀ॥ ਰਾਜ ਰਾਜੁ ਰੰਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੁਮਨੀ॥੧॥ ਦਗ

ਆਉ ਤੁੰਦਿ ਤੇਰਤੁ ਧਿਸੀ ਆਗਤੁ ਪਨੀ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕਤੁ ਦਿਗਰ ਕੋਨੀ॥੨॥ ਤੁੰਦਾਨ

ਤੁੰਬੀਨ ਮੈ ਬੀਚ ਗੁਕਿਆ ਕਰੀ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੈ ਦਤੁ ਹੀ॥੩॥੧॥੩॥

ਗੁਰੁ ਤਿਲੀਗ॥ ੫੨੧

ਤੇਯੇ ਯਾਗੇ ਯਾਗੇ ਪੁਸੀਖ ਬਗੀ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੰਉਹ ਉਥਾ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਨੀਕੀਤੇ

ਗੀਬ ਗੀਆ ਲੇਤੇਗਨ ਉ॥ ਗਾਉ॥ ਕੁਜ ਅਮਦ ਕੁਜਾਗਡ ਤੇ ਕੁਜ ਮੇਰਵੀ॥

ਵਾਰਿਕ ਨਗਰੀ ਗਸਿ ਬਗੋਣੀ॥੧॥ ਖੁਬ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲਾ॥ ਵਾਰਕ ਨਗਰੀ

ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲਾ॥੨॥ ਚੰਦੀ ਰਾਜਾ ਆਲਾ ਮਏ ਕਲਖਾਨਾ॥ ਰਮਚਿਨੀ ਪਤਸਾਹ ਸਾਂ

ਵਥੇ ਬਗਨਾ॥੩॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜ ਪਤਿ ਰਗਨ ਰਿਦਾ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਮੀਗੁ ਕੰਦਾ॥

੧੪॥੩॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਈ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਬਾਸਤਨ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ॥
 ਅਵਤਰਿਆ ਏਕਹਾਤੁ ਮਕੀਨਾ॥ ਗਮਕੋਨ ਮੁਨ ਕਬਹੂੰ ਈਨਾ॥ ੧॥ ਗਮਨ ਜਪੁ ਕਵਨ
 ਮਤਿ ਲਾਗੇ॥ ਮਰਿ ਜਾਇ ਬੇਕਉ ਕਿਆ ਕਰਤੁ ਅਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਦਮ ਸੁਖ ਕਰੈ
 ਰੁਟੁ ਖੁਜੀਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕ ਸਰਦੁ ਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕੰਠ ਗਤ ਤਬ
 ਕਰਨੁ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇਨ ਸੰਮਾਗਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥੀ॥
 ਬਹਾਰ ਕਪੈ ਬਾਝਾ ਜੀਉ॥ ਨਾਜਨ ਉਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ॥ ੧॥ ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤੁ ਦਿਨ
 ਹੀ ਜਾਇ॥ ਬੁਝਿ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਹੋਇ ਨ ਪਾਨੀ॥ ਪਸੁ
 ਚਾਇਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ॥ ੨॥ ਕੁਆਰ ਕੰਠਿ ਆਜੈ ਸੇਕਰਤ ਸੀ ਗਾਗਾ॥
 ਕਿਉਰਲੀ ਆਮ ਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਗਾ॥ ੩॥ ਕਾਗਉ ਰਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
 ਰ ਇਕ ਬਾਸਿਰਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥੀ॥ ਅਮਭੁ ਸਿਰੈ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਆ
 ਏਕ ਠਿਨ ਦੁਤ ਜਮੁ ਲੈਨਾ॥ ਕਿਆ ਤੈ ਖਾਇਆ ਕਾਗਵਾਇਆ॥ ਲਲਹੁ ਸਿਤਾ ਬਦੀ
 ਬਾਜੈ ਬੁਝਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲੁ ਦਗਾ ਚਾਦੀ ਵਨ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਗਾ
 ਕਾ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਵਕਿ ਬੁਝਾ ਕੀ॥ ਏਉਂ ਨੇ ਬੇਰਿਆ
 ਜੁ ਕੀਰਤੀ॥ ਕਿਉਰੀ ਖਰਚੁਤੁ ਮਾਗਸਾਰਉ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜੁ ਸਗਾਇ ਗੁਜਾਰਉ॥
 ॥ ੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਯਾ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਾਗਾ॥ ਈਤਉ
 ਤਜਨ ਸਦਾ ਸੁਰੇਲੇ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਹੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਘੇ॥ ੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥ ਮਾਭੁ ਪਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਾਇਆ ਪਗਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨ ਰਕੂਲੇ॥
 ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਿਆ ਟੀ ਸੰਗੀ ਰੂਲੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥੀ॥
 ਬਕੇਨੈ ਨ ਸੁਣਨ ਸੁਨਿ ਬਾਕੇ ਬਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ॥ ਜਗਹ ਕਦੀ ਸਭ ਮਰਿ ਬਾਕੀ
 ਏਕ ਨ ਬਾਕਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਬਾਵਹੇ ਤੈ ਗਿਆਨੁ ਧੀ ਚਰਨ ਪਾਇਆ॥ ਬੇਰਸਾ ਜ
 ਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੈਸੇ ਵਹੁ ਜਾ ਬਲ ਧੁਪਾ ਮਹਿਸ
 ਸਾਜੇ ਘਟ ਜਾਇ ਤਭਾਵਨ ਜੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਜੀਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਵਸਾ
 ਵੈ ਅੰਤ ਰਿਚੁ ਕੋਰਿ ਸਚ ਪਾਸਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਚਉਪਾਇ ਬੇਝੈ ਮਨੁ ਜੀਇ ਛਾਪੇ ਪਾਸਾ
 ॥ ੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਾਇਆ ਵਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਨਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਨ ਕ

ਬਹੁਤਾ ਹਰਿ ਦਾ ਚਿਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਹੀਲਾਤ ਕਈ ਗੀਤੀ ॥
ਏਨੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ਪੰਚੇ ਮਾਂਗਰਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿ ਮੀਨਾ ਹੀ ਮੈ ਕਿਸੈ ਕੀ ਬੋਈ ਮੈ ਸਾਦੇ
ਦੁਖਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਮੈ ਕਉ ਨੀਤ ਰਸੇ ਪਟਵਾਹੀ ॥ ਉਪਰਿ ਭੁਜਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰਪਾ
ਪੁਕਾਰਿ ਅਤਿ ਨੀਹ ਉਠੀਆ ਉਥਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥ ਨਉ ਰੰਗੀ ਦਸ ਮੁੰਸਰ ਫਾਵਾਹੀ
ਈ ਅਭਿਬਸਨ ਨਵੇਹੀ ॥ ਰੰਗੀ ਪੁਰੀ ਮਾਪਾਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਥਾ ਲੇਹੀ ॥ ੨ ॥
ਬਹੁਤਾ ਪਥੇ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਗਇਕਾ
ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜ ਮਨ ਗਈ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿਦਹੁ ਸੰਤ ਗਮੈ ਹੋ
ਕੋ ਕਹੁ ਕਈ ਗੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਉ ਬਿਬੇਕੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸੁਹੀਲਾਤੀ ਸੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਕੀ ॥ ਸਹਕੀ ਸਾਹ ਸੁਹਾਗੀ ਜੈ ਜੈ ॥
ਤਜਿਅ ਭਿਅਨ ਸੁਖ ਗਈਆ ਮਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤੁ ਗਾਏ ॥ ਅਵਗਏਖਿ
ਨ ਸੁਧੈ ਅਭਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਿਕਤ ਜੈ ਪੀਰ ਪਗਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਾ ਨਿਉਇ ਪਖਾਹੀ ਨੀ ॥ ਜਿਤਨਾ ਹਿਤਿ ਰੰਗ ਭਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥
ਪੁਰਸਤਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਏਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖੀ ਅਵਗਦ
ਵੰਦੁ ਦਰਿਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤ ਪਿਆਸ ਜਬਾ ਬੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਗਵਿਦਾ ਸਸਗਇ
ਪੁਰਤੇ ਗੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ਤਿਉ ਕਹੁ ਗਾਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਹੀ ॥
ਜੇਵਨ ਆਵਹਿ ਸੋਇ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨ ਕੁਚੁ ਗੁਰੁ ਬਿਹੁਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੋਮ ਭੀ
ਚਲਨਾ ॥ ਦੁਹਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰਉ ਪਰੰ ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਅ ਤੁਸੈਇਆ ਜਾਹੁਇਆ ॥
ਤੈਜੀ ਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੋ ਰਿਜ ਕੁਅ
ਬਗੈਵੈ ॥ ਸਰੁ ਪਟਭੀਤ ਹੀ ਟੁਚ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਬੀਦਗੀ ਛਾਨੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਰਿਦੈ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਸਵੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰੈ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਹਾ ॥ ਸਾਂਝੁ ਪਗੀਦਾਇ ਸ
ਅਧਿਆਗਾ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਨਿਦਾ ਨੀਦਿ ਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤ ਸਿਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਪਨੇ
॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਹੀ ॥ ਉਚੈ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਸੋਈ ॥ ਏਕ ਪਗੀਠੁ ਰਿਗੁ
ਨਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਤਨੁ ਮੈ ਸਾਜੈ ਸੇਧਾ ਸਕੀਟਾਈ ॥ ਜਾਇ ਗਾਇਓ ਪਾਸੁ ਰਿਗਇ
ਓਮਈ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟ ਬਸਹੇਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਦੁ ਸਵੇਰਾ ॥

॥ ३ ॥ ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

१६ सतिगुरुप्रसादि।

ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦੀਸੇਖਛਗੀਦਕੀ॥ ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਰਥਮਰੋਹਉ॥
ਬਾਵਲਿਰੋਈਸੇਸਹੁੰਰਉ॥ ਤੈਸਹਮਨਮਹਿਕੀਅਰੋਸੁ॥ ਮੁਏਅਵਗਨਸਹਨਾ
ਤੀਦੋਸੁ॥ ੧॥ ਤੈਸਹੰਬਕੀਸੇਸਹਨਜਾਨੀ॥ ਜੋਬਨੁਖੋਇਪਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥ ੧॥ ਲਾਉ
ਕਾਨੀਕੋਇਭਤੁਕਿਤਗੁਨਕਾਭੀ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਹਉ॥ ਬਿਹਰੇਜਾਭੀ॥ ਪਿਰਹਿ
ਬਿਹੁਨਕਤਹਿਸੁਖਪਾਏ॥ ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾਪ੍ਰਤੁਮਲਾਏ॥ ੨॥ ਵਿਧਦੁਖੁਹੀ
ਮੁਖਏਕੇਭੀ॥ ਨਕੋਸਾਥੀਨਕੋਬੇਭੀ॥ ਕਾਗਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਸਾਧਸੰਗਿਮੇਭੀ॥ ਜਾਨਿ
ਸਿਦੇਖਤਾਮੇਗਅਲਹੁਬੇਭੀ॥ ੩॥ ਵਟਹਮਾਗੀਕਗੀਉਤੀਦੀ॥ ਖਨਿਅਹੁਤਿਖੀ
ਬਹੋਤੁਪਈਦੀ॥ ਉਸਭੁਪਰੈਮਾਗੁਮੇਗਾ॥ ਸੇਖਛਗੀਦਾਪ੍ਰਥੁਸਮਾਹਿਸਵੇਰ
॥੪॥੧॥ ਸੁਗੀਲਭੇਤਾ॥

ਬੇੜਾ ਬਾਧਿਤ ਸਕਿ ਚੰਬੀ ਪਤ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ ਭਰਿਸਰ ਵਰੁ ਜਬ ਚੁਛ ਲੈਤ ਬਤ ਗੁਰੁ
 ਭੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਤਲਾਇ ਕੁ ਸੁਤੈ ਤੇਜਾ ਭਿਜਾ ਸੀ ਚੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ਕੁ ਅਪੀ
 ਜੈ ਪਤਲੀ ਸਰ ਕੇ ਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧ ਬਲੀਤ ਅਵਣੀ ਠਿਰਿ ਹੋਇ ਤ ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੈ ਠ
 ਗੀ ਦੁਸਰੇ ਭੀ ਹੋ ਸਹੁ ਅਭਾਏ ਸੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਾ ਸੀ ਰੁੰਮ ਲਾ ਅਹਿ ਤ ਨੁ ਰੇ ਗੀ ਬੀ ਸੀ ॥ ੩ ॥
 ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ਚੰ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਗਤਾਂ ਕੀ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ॥
 ਐਸੇ ਇਹ ਸੰਸਾਰੁ ਮੇਖ ਨਾਹੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈ ਹੈਗੇ॥ ਸੁਧੇ ਸੁਧੇ ਗੇਗਿ ਚਲਤੁ ਮਨ ਤਰੁ
 ਕੁਧ ਕਾਇਵਈ ਹੈਗੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਬਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁ ਨੇਰਈ ਆਸ ਭਉ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈ ਤੇ
 ਗੇ॥ ਅਨ ਸੁਭ ਪੁਰਾਖੁ ਸਾਕੀ ਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈ ਆਖਈ ਹੈਗੇ॥ ੧॥ ਧਨ ਵੰਤ ਅਹੁ ਨਿਰਖ
 ਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਕਾਨੀ ਗੇ॥ ਗਾਯਾ ਪਗਾ ਸਮ ਕਾਰੇ ਮੈ ਐਸੇ ਕਾਲੁ ਬਰਨੀ ਗੇ॥
 ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਤਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਗੀ ਗੇ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ
 ਮਰੇ ਪਾਗ ਬੁਰਾ ਮਸੀ ਗੀ ਗੇ॥ ੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀ ਅਜਾ
 ਨੀ ਗੇ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਸੀ ਤਹੁ ਮਿਥਿਹੈ ਸਾਹਿਗਾ ਪਾਨੀ ਗੇ॥ ੪॥ ੧॥

ਰਹੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਬਿਦਿਆਪਰਉ ਬਾਹੁ ਨੀਜਾਨਉ ॥ ਗਰਿਗੁਨ ਕਬਤ ਸੁਨਤ ਬ
 ਭਰਨੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਉਗਰ ਸਤੁ ਕਲਕਾਸੇ ਆਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਉਗਰ ਮੇਰੇ ਬਿਗਰੇ ਬਿਗ
 ਰੇ ਮੇਰੇ ਅਉਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅਪਨ ਬਉਗਰ ਮਕੀਓ ਬਉਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗੇ ਗਾਉ
 ਓਤੁ ਮੁਮੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਮੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਤਰਸਿ ਮੁਕੁਲ ਉਮਤਿ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥
 ਸੋਭਉਗ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤਏ ਕੈ ਜਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਅਬਹਿਨ ਮਤ ਸੋ ਕਬ
 ਰੁਨ ਮਤ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗਾ ਮੇਰੇ ਗਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
 ਗਿਰੁਤ ਜਿਸ ਨ ਕਰੇ ਜਾਣੀ ਐ ਚੁਨਿ ਕਾਈ ਐ ਰੰਦਾ ॥ ਅਜਹਾ ਬਿਕਾਰੁ ਨ ਛੋੜਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ
 ਮੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਛੁਟਉ ਕੈ ਸੇਤਰ ਉਤਉ ਜਲਾਨਿ ਪਿਤਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਬੀਰੁ ਲਾਜੁ
 ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸ ਨ ਤਜੀ ਅਨਾਜਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਗ
 ਰ ਗਿਰਾਖੀ ਐ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਲਪਟਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੋ ਬਨੁ ਗਾਇਆ ਕਿਉ ਕੀਆ
 ਨ ਨੀਕਾ ॥ ਇਹੁ ਜੀਅ ਗਾਨਿ ਰਮੇ ਚਕੋ ਕਉ ਡੀਠਾ ਗਿਮੀਕਾ ॥ ੩ ॥ ਕਦੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਧ
 ਵਤੁ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆ ਲੁਮੈ ਹਿਸਮ ਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥ ੪ ॥ ੩
 ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਨਿਤ ਭਿਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਐ ਨੈਲੀ ਪਤ ਜੀਉ ਗਾਇਓ ॥ ਤਨ ਬਾਨ
 ਕਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ॥ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਸਿਲਾ ਪਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਮਰੇ ਕਉ ਚਿਕਉ ਨੇਹਾ ਮੁਕਾਰੀ ॥ ਜਬ ਕੀਆ
 ਲਾਭਈ ਨਿਪੁ ਤੇਤ ਬਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਰਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸੁਨਦੁ ਜੇਠ ਨੀ ਸੁਨਦੁ ਦੇਗੀ ਅਰ
 ਜੁਏ ਕੁਡਾਇਓ ॥ ਸਤ ਸੁਤਾਇ ਨਿਮੁਰੀ ਏਕੋ ਏਕੁ ॥ ਇਹੁ ਮੁਰੀ ਆਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸਗ
 ਰੁਖਾ ਕਾਏ ਕੁਹਾ ਸੁਆਮੀ ਸਿਗਰੀ ਨ ਮੁਦਾਇਓ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਾਣ ਕੀ ਪੈਜ ਜੀਤ ਗਾਖੀ ॥
 ਨਖ ਸੁਨਖਾ ਬਿਦਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਘਰੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਕਤ
 ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡੁ ਸੰਤਾ ਲੇਉ ਧਰਿਓ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
 ਕੋਉਹਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਗਾਜਾ ॥ ਏਕੁ ਪਤਿ ਸਭਿ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਸੁਠੇ ਕਰਤਾ ਦਿਵਾਜਾ ॥ ੧ ॥
 ਗਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਤੋਲੈ ਤੀਬਰ ਵਨ ਪਰਛਾਜਾ ॥ ਯਥਾ ਪਸਈ ਸਕੈ ਕੈ ਜਨਕ
 ਉਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੁਕੁਨ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਾਦ ਬਾਜਾ ॥
 ਰਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰੁ ਮੁਕੁ ਕੋਧੁ ਪੁਰਾਣ ਦੁਨਿ ਦਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
 ਗਾਖਿ ਲੇਖੁ ਮਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮੁ ਜਾਪੁ ਤਗਤਿ ਕੀ ਨੀਹਉ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਧ ਪਗੀ
 ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੀਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ ਜਿਨਹੂੰ

ਨਿਵਾਜੇ ਸਾਜੇ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਹਿ ਅਵਰ ਲਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਧਿ ਕਤੇਹਿ ਸਾਧਨ ਹੀ
 ਕੀ ਅਉ ਸਗਨਿ ਪਰੇਤੁ ਮਹੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ ਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲ
 ਹੁਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਵਰੀ ਮਾਏ ਠਾਢੇ ਵਰ ਘਾਹਿ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਕਹੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਕੋ ਬਿਕਿ ਵਾਹ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਨਧਨੀ
 ਭੇਦਾਗਤਿ ਆਗੀ ਸਵਨ ਸੁਨੀ ਅਤ ਸੁਜ ਸੁਤ ਮਾਗ ॥ ਮਾਗਉ ਕਾਰਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ
 ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਸਤਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਦੇਉ ਨਾਮ ਬਿਪਸੁ ਦਾਮਾਨਿ ਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪ
 ਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮੁਖ ਦਾਤੇ ਚਾਹਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਤਨ ਥਾਹ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਤੰਡਾ ਭੁੰਦ੍ਰਾ ਖੰਥਾ ਆਧਾਗੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਤਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖ ਧਾਗੀ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਬਵਹੇ ॥ ਛੋਡਿ ਕਪਟ ਨਿਤ ਗਰਿਭ ਜੁ ਬਵਹੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥
 ਜਿਹ ਤੁਜਾ ਚਹਿ ਸੋ ਰਿਭ ਵ ਨ ਤੇਗੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੋ ਜਗੀ ਜੇਗੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸੁ ਗੁਸਾਂਟੀ ਤੁਮ ਹੇ ਚਰਨਾ ਬਿਸਾਹੇ ॥ ਕਿਰ
 ਤਪ੍ਰੀਤਿ ਨਉ ਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਧ੍ਰਿਪਿ ਠਨੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਿ ਰਾਖ
 ਹੁਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਭੇਵਾ ਦੇਈ ਪਰ ਪੰਚੁ ਸੁਭੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
 ਸਹੀਰ ਸਹੇ ਵਰਭੀ ਤੇਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲੁ ਅਨੁਪਾ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋ ਤੇ ਜੋ ਕੈਰੇਖ ਨਰੁਪ
 ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਮਨ ਹਰਿ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜੁ ਤਜੁ ਗਜੀ ਵਨਹਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਨਦੀ
 ਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਹਉ ਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਤ ਹੀ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰ ਵਨ ਪਤਾ ॥ ੨ ॥ ਅਬਿਅਕਰਿ
 ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੁਗੀ ॥ ੩ ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਦਲਾਗੀ ॥
 ਜੀਵ ਤਸੁੰਨ ਸਮਾਨਿ ਆਗੁ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਾਸੀ ਤੇ ਪੁਨੀਓ ਪਜੈ ਪੁਨਿ
 ਕਾਸੀ ਜਾਈ ॥ ਕਾਸੀ ਫੁਟੀ ਪਤਿਤਾ ਪੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਿਕੁਟੀ ਸੰਧੀ ਮੇ ਪੋਖਿਆ
 ਘਟ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿਤਿ ਆਗੀ ॥ ੨ ॥ ਆਪ ਆਪ
 ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇ ਜੁਤੇ ਜਾ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਉ ਤੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥

ਮਨੋਸਥਾਨੁ ਖਨਿਓ ਨਿਧਿਤ ਕੇਸਹ ਜਿਸਹ ਜਿਸ ਸੁਖੰ ਭੈ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਤਬਾਹਿ ਮਾਭੇ
ਜਥੇ ਸਭ ਮਾਭਿ ਪੈਥੈ ਕੁਟਲ ਗਾਭਿ ਜਬ ਖੋਭੈ ਦੇਵਾ ॥ ਕਾਰਥਾ ਰਮਾਇਆ ਤੇ ਮਦੈ ਕੈਥੈ
ਨਗ ਮਨੁ ਤੇ ਭੈ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਤੁਜਾ ਇਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਭੇ ਅਤ ਸੁਖੰ ਭੈ ਦੇਵਾ ॥ ਕਾਰ
ਕਥੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਭਿ ਅਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਓ ਭੈ ਦੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਠਾਵ ਲੁਭਾਵੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੇਕਉ ਗੁਰੰਗੀ
ਨਾਮੁ ਖਾਥਿ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਾਰੇ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਤਮ ਮੇਕਉ ਗੁਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨਹੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵੀ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਨਾ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਠਾਵ ਲੁਭਾਵੀ ਗਵਿਦਾ ਸਭ ਗਤ ਕੀ ॥ ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਬੁ ਕੋ ਸੈਐ ਸੀਦ
ਸਾਹਮਾਗੀ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਜਾਨ ਤੇ ਮੈਕਉ ਨਾਮੁ
ਭਵਖੰਡ ਨਾਮਾ ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਗਲ ਗਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜੋਤੀ ਸੀ
ਸਗਲ ਗਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਭਾਗੁ ਉਚਨੀ ਚਤੁਰ ਮਤੇ ਤੇਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿ
ਦਾ ਸਾਕਸ਼ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇਕ ਗੀਜੈ ॥ ਜੈਸਾ ਤੁਝੈ ਸਾਤੁ ਹੀ ਕੇ ਆਉ ਪਸੰਦੀ ਜੈ ॥ ੩ ॥

॥ ੧੪ ॥ ਗਾਉ ਬਿਠਾਵ ਲੁਭਾ ॥ ਜਿਹ ਕੁਝਿ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੇ ਹੋਇ ॥ ਬਗਲ ਅਬਗਲ
ਗੁਨ ਗੀਈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਭਾ ਸੁਜਾਨੀ ਐਜ ਗਿਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੁਰ
ਅਰੁਖਰੀ ਤੇ ਮਚੰਤਾ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸੋਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਅਪੁਤਾਰੇ
ਤਰੇ ਕੁਝ ਦੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪੰਨਿ ਸੁਗਾਉ ਪੰਨਿ ਸੋਠਾਉ ਪੰਨਿ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਭੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਗਰ ਸੁਤ ਜੇ ਅਨਰਸਾ ॥ ਹੋਇ ਸਮਗਨ ਤਰੇ ਬਿਖਧੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪੰਨੇ
ਸੁਰਫ ਪਤਿਗਾ ਜਾਭਗ ਤੰਬਰਾ ਬਰੇ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੇ ਪੂਰੇ ਨਪਤ ਹੋਜਤ
ਸਮੀਪੁ ਭੁਨਿਗਵਿਦਾ ਸਜਨ ਮੇਜ ਗਿਓਇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਾਉ ਬਿਠਾਵ ਲੁਭਾਵੀ ਸਧੇਨੇ ਕੀ ॥ ਨਿਪਕੀਤੀ ਅਕੇਕਾਰੇ ਇਕੁ ਭਇਆ ਤੇ ਖਸ
ਗੀ ॥ ਕਾਮਾ ਰਬੀ ਸੁਆਰਬੀ ਵਾਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜੰਗਤ ਗੁਰਾਉ
ਕਰਮੁ ਨਾਮੋ ॥ ਸਿੰਘ ਸਾਗਿਕ ਤਜਾਈ ਐਜ ਉਜੀਥੁ ਕੁਰਾਸੋ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਏਕੁ ਭੁੰਦ
ਜਲ ਕਾਰੋ ॥ ਗਵਿਦੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰ ਮਲੇਛੁ ਨਿਕਾਮ ਨਾਵੈ ॥ ੨ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਜੁਥਾ ਕੇ ਬਿਗੁਨ ਗੀ ਕੇ ਸੇ ਬਿਗਮਾਵਉ ॥ ਧੂਤੀ ਮੁਏਨ ਉਕਾ ਮਲੇਛੁ ਕੁਰਾਸੈ ॥

॥३॥ ਮੈਨਾਹੀ ਕੇ ਛੁਹ ਏਨਹੀ ਕੇ ਛੁਹ ਆਰੰਨ ਮੋਹਾ ਅਉ ਸਰਲ ਜਗ ਖਲੇ ਹੁਸਧਨ ਜਨੁ
ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥

ਰਗੁਗੰਢ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਥਾ ਹਜੀਉ ਕੀ ॥ ੫੧ ॥ ੭ ॥

ਸਤੁ ਮਿਲੈ ਕੇ ਛੁਹੁ ਨੀ ਮੈ ਕਰਾਐ ॥ ਮੇਥੇ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟ ਕਾਰਿ ਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਾਨਾ ਕੀ

ਆ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਸੇਰਾ ਮਨ ਮਗਵੇ ਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗਾਏ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ਉਚੈ ਲੇਖਿ ਪਕਾਰੀ ॥

ਮੁਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਮਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਪਤਿ ਬੰਨਤ ਬਛਰਿ ਬਿਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ

ਕਹਾਹੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਗੁਣੁ ਘਟ ਬੋਲੈ ॥ ਭਰਿ ਅਹੋਇ ਸੁਖ ਬਹੁ ਨ ਤੇ

ਭੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਾ ॥ ਨਰੁ ਮੈਰ ਕਾ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਪਸੁ ਮੈਰ ਦਸ ਕਾ ਜਸ ਵੈਰੈ

॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਾਤ ਮੈ ਕਿਆ ਜਨੁ ਉਠੈ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਨੁ ਬਾਬਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ

॥ ਗੁਰੁ ਜਲੇ ਜੈ ਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾਤੁ ॥ ਕਿਸ ਜਲੇ ਜੈ ਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੁਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕ

ਬੀਰਤ ਬੀਰ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਰੰਗੁ ਮੁਕਤ ਮਾਹੇ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਗੋਰਾ ॥

ਆ ਕਾ ਸਿਗਗ ਨੁਪਾਤਾ ॥ ਏਗਗ ਨੁਪੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਹਾਇਲੇ ॥ ਅਨਦੁ ਮੁਖੁ ਸ

ਦਾ ਪੁਰਖ ਤੇ ਮੁਖ ਘਟਾ ਬੇਨ ਸੇ ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਿ ਬੇਗੁ ਭਾਇਓ ॥ ਇਤੁ

ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ਗਇਓ ॥ ੧ ॥ ਗਾਏ ॥ ਪੰਚਤਤਾ ਮਿਲੇ ਕਾਇਆ ਕੀ ਨੀਤਤੁ

ਕਹਤੇ ਕੀਨੁ ॥ ਕਰਮ ਬਹੁਤੁ ਮਜੀਉ ਕਾਤੁ ॥ ਉਕਰਮ ਹੋ ਕਿਨੀਉ ਦੀਨੁ

ਗੈ ॥ ੨ ॥ ਗਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਪੈਤਨ ਮਾਹੇ ॥ ਹਰੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ

ਗਮਨੁ ਨ ਛੋਡੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਰੇਇ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਰਗੁਗੰਢ ॥ ੫੧ ॥ ੨ ॥ ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ

ਡਰਿਓ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੁਕਤ ਮਹਿ ਮਰਿਓ ॥ ਹਸਤਿ ਭਾਗੈ ਕੇਰੀ ਸਾਮਾਗੈ ॥ ਇਆ

ਮੁਖ ਤੇ ਕੋਊ ਬਾਣੀ ਨਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰੁ ਤੁਮਾਜੇ ॥ ਕਾਜੀ ਥਕਿ ਬੈ

ਹਸਤਿ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਵਤਤੁ ਫੁਡਾਉ ਕਾਇ ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਰਾ ਵਤੁ

ਘਾਠੁ ਸਾਇ ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਪੈਰੈ ਪਿਆਨੁ ॥ ਵਕੈ ਰੇ ਵਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥

ਬਿਆ ਅਪਗਾਧੁ ਸੁੰਤ ਪੈ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਂਧਿ ਪੈਟ ਕੁੰਚ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕੁੰਚੁ ਪੈਟ ਲੇ

ਥੇਨ ਮਸਕਾਏ ॥ ਬੁਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਅਪਿਆਗੈ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨ ਬਾਗ ਪਤੀ ਅਭਰਿ

ਜੀਨਾ ਅਨੁਕਰੋ ਰਾਮ ਜਪਤੀ ਨਾ ਕਾ ਕੀ ਹਮ ਹਮ ਗੋ ਸੇ ਦਾ ਚਉ ਪੇਪ
ਦਮਾ ਦੇ ਜਨ ਕੀ ਜੀ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗੰਡਾ ॥ ਨਾਇ ਹੁਮਾਨ ਸਨਾਇ
ਹੁਦੇਉ ॥ ਨਾਇ ਹੁਜ ਗੀ ਕਹਾਏ ਸੇਵਾ ਨਾਏ ਹੁਜ ਗੀ ਨਾ ਅਵਧੁਤਾ ॥ ਨਾਇ ਸੁਮਾਇਨ
ਕਾ ਹੁਪੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਇ ਅਮੰਦਰ ਮਾਹਿਕੋ ਨਬਾ ਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਗਾਉ ॥ ਨਾਇ ਹੁਗੀ ਗੀ ਨਾ ਚੰਦਾ ਸੀ ॥ ਨਾਇ ਹੁਗੀ ਨਤੀ ਖਮ ਗਾ ਸੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਪੀ
ਰੁਨਕ ਕਤੂਰਾ ਤੀ ॥ ਨਾਇ ਹੁਬਾ ਮਨੁ ਨਾਇ ਹੁਖਾ ਤੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇ ਹੁਤਪ ਕਹਾਏ ਸੇ
ਖਾ ॥ ਨਾਇ ਹੁਜੀ ਵੈ ਨਮਰਤਾ ਦੇਖਾ ॥ ਨਾਇ ਸੁਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕਉ ਹੋਵੈ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਪਤਿ
ਖੋਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਰਗੋਰੇ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਦੇਉ ਮਿਟਵਾਇਆ
॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰਾਇ ਹੁਗਾ ਮਕੀ ਅੰਸੁ ॥ ਜਸ ਕਾ ਗਦ ਪਰਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

ਗੁਰਗੋਰਾ ਪਗੁ ॥ ੨ ॥ ਤੁਏ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਨਾ ॥ ਦੁਆਰ ਉਪ ਰਿਸਿ ਚਕਵਰਿਕ
ਨਾ ਕੁਰਾ ਬਿਚਾਰੇ ਛੁਏ ਛਾਣਾ ॥ ਨਾਇ ਅਮੁਰੀਆ ਸਿਰਿ ਚਾਕਿ ਬੋਕਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਇ ਹੁਮੁਰੀ
ਅਸਗਲੇ ਦੁਬੁਖੋਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾ ਕਸਰ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਤੁਰੀ ਨਕੀ
ਛੋਰੀ ਬਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾਕਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ॥ ਲਰਕੀ ਲਰਕ ਨਖੋ ਬੋਨਾ ॥ ਮੁਰੀਆ
ਅਨਾਦਿ ਨੁਪਾਏ ਜਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇ ਕਦੁ ਇਮੰਦਰਾਇ ਕਦੁ ਇਬਟਾ ॥ ਮਕਰਿਸ
ਬਹੁ ਉਨਕ ਉਖਾਟਾ ॥ ਮੁਰਪ ਭੋਸਿ ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥ ਮਕਰਿਚਾ ਬਹੁ ਉਨਕ
ਉਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੁਰੀਆ ਮੁਰੀਆ ਪੁਏ ਕਾ ॥ ਏ ਮੁਰੀਆ ਬੁਝਤ ਕੀਟੇ ਕਾ ॥
ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਗਾ ॥ ਇਨ ਮੁਰੀਆ ਨ ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬

ਗੰਡਾ ॥ ਪਗੁ ॥ ੨ ॥ ਖਸਮੁ ਮੈ ਤਉ ਨਾਹਿ ਨਰੋਵੈ ॥ ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ
ਤੋਵੈ ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਕਹੋਇ ਬਿਨਸਾ ॥ ਅਗੈ ਨਰ ਕੁਈ ਹਭੇ ਗਬਿਲਾਸੁ ॥ ੧ ॥
ਏਕ ਸੁਤਾ ਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥
ਸੋਹ ਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖਾ ਬਿਗਸੈ ਸੀਸਾ ॥ ਕਰਿ ਸੀਗਰੁ
ਬੋਧੈ ਪਖਿਹਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਠਿ ਠਕੀ ਠਿਕੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਰਾਗਿ ਹੋ ਪਛੈ
ਪਗੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰਹੁ ਰੋਗੈ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਚਿਹੁ ਪਿਰਪਗਾਇ ॥ ਏਹਾ ਮਕ
ਉਦਿਸਾਟੇ ਪਰੇ ਰਿਖਤਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਤਿ ਸਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨੈ ਭੋਊ ਜਬ ਹੁਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰਾ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਗੀ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਤੈ

३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

ਵਲਟਰੇਵਾਧੰਨੁਇਸੰਤਜਿਨੈਸੀਜਾਨੀ॥ ਤੇਨਕਉਮਿਥਿਏਸਾਹਿਗਪਾਨੀ॥
॥੧॥ ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਤੋਇਅਨਾਦੀ॥ ਜਪੀਐਨਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦੇ॥੧॥ ਗਉਜਪੀ
ਐਨਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ ਅੰਤੈਕੈਸਾਂਗੀਕਾਵੰਨੁ॥ ਅੰਨੈਬਾਰਜੋਨਹੋਵਾਹੀ॥ ਤੀਨੁ
ਵਨਮਹਿਅਪਨੀਕੋਵਾਹੀ॥੨॥ ਛੇਤਹਿਅੰਨੁਕਰਹੀ॥ ਅੰਗਨਸੇਗਾਨਿਨਾਏ
ਇੰਗਾਜਗਮਾਏਬਕਤੇਦੁਪਾਧਾਹੀ॥ ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿਵਟੇਕਾਸਾਹੀ॥੩॥
ਅੰਨੈਬਨਨਹੋਇਸੁਕਾਝਾ॥ ਤਜੀਐਅੰਨੁਨਮਿਥੈਗੁਪਾਝਾ॥ ਕਉਕਥੀਗਮ
ਐਸੇਜਾਨਿਆਧੰਨੁਅਨਾਦੇਠਕਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੮॥੧੧॥

੧੬) ਸਭਿਗੁਰਪਸਾਦੇ॥ ਗੋਤਬਣੀਨਮਦੇਉਜੀਕੀ॥੫੮॥
ਅਸੁਮੇਧਜਗਤੇਤੁਝਪੁਰਖਦਨੇ॥ ਪ੍ਰਾਗਾਇਸਨਨੇ॥੧॥ ਤਉਨਪੁਜਹਿਗਰੇਕੀਗਤੇਜੰਨ
॥ ਅਪੁਨੇਰਮਹਿਤਜੁਮਨਅਲਾਸੀਆ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਗਾਇਆਪੈਰੁਭਰਤਾ॥ ਬਨਸੇਅਜੇ
ਬਸਤਾ॥ ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪਕਤਾ॥੨॥ ਸਗਲਧਰਮਅਛਤਾ॥ ਗੁਗਰੇਅਨਾਏਵੀਦਿ
ਕੁਤਾ॥ ਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਗਹਤਾ॥੩॥ ਸਿਵਸਕਤਿਸੰਬਾਦਾ॥ ਨਤੋਛੇਰਿਸਗਤਭੇ
॥ ਸਮਾਰੇਸਿਮਾਰੇਗੋਬੰਦੀ॥ ਭਜੁਨਮਤਸਭਿਵਸਿਧੀ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਗੋਤਾ
ਨਦਕੁਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ॥ ਪੁਨਤਜੇਵਕੋਧਿਆਨੁਜਾਏ॥੧॥ ਐਸੇਗਮਐਸੇਹੋਰੁ
ਗਮਛੋਰੋਚਿਤੁਅਨਤਨਫੇਰਉ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਿਉਮੀਨਹੋਰੈਪੁਸੁਆਗਾ॥ ਸੋਨਾਕੁਤੇ
ਗੈਸੁਜਾਗਾ॥੨॥ ਜਿਉਬਖਣੀਹੋਰੈਪਰਨਗੀ॥ ਕਉਡਾਡਾਤਹਿਰੈਜੁਆਹੀ॥੩॥
ਜਗਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਰਮਾ॥ ਧਰੇਕੇਚਰਨਨਿਤਧਿਆਵੈਨਮਾ॥੪॥੨॥੧੩॥
ਗੋਤਾ॥ ਤਹਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਕੁਭਰਮਾ॥ ਹਰਿਕੋਨਮੁਲੈਉਤਮਧਰਮਾ॥ ਹਰਿਕਰਤਾ
ਤਿਕੁਝਹੀ॥ ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇਕੀਲਾਕਹੀ॥੧॥ ਗਹੇਨਮਸਤੇਹਰਿਏਨਮਾ॥ ਗਹੇਹਰਿਕ
ਤਨਹੀਦੁਖਜਮਾ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਨਾਖਸਹੇਪਰਨਾ॥ ਅਜੈਮਭਕੀਚਿਥੈਕੁੰਛੈ
ਨਾ॥ ਸੁਆਪਕਵਤਗਨਿਕਾਤਹੀ॥ ਸੋਹਰਿਨੈਨਹਕੀਪੁਤਹੀ॥੨॥ ਗਹੇਹਰਿਕਰਤੁਤਨਹੀ
॥ ਬਾਝਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਹੀ॥ ਸਿਮਰਨਦੁਪਦਸੁਤਉਧਹੀ॥ ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਤ
ਹੀ॥੩॥ ਕੇਸੀਕਸੁਮਥਨੁਜੇਨੀਕੀਆ॥ ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਈਕਉਦੀਆ॥ ਪੁਦੈਏਮਾਐ
ਹੀ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਟਹੀ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਗੁਗੋਤਾ॥ ਮੇਕਉਤਾਭੇਗਮਤ
ਰਿਭੇਐਅਜਾਨੁਜਨੁਤਰਬੇਨਜਾਨਉ॥ ਬਾਪਬੀਰੁਲਾਬਾਹਦੇ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਭੇਸੁਹੋਰੇ
ਤਨਿਮਖੇਮੈਸਤਿਗੁਰਧੁਧਿਸਿਖਲਾਈ॥ ਨਰਤੇਉਪਾਜਿਸੁਰਗਕਉਜੀ॥ ਤਥੈਸੇਅਵਹੀ

[illegible]

ਗੋਰਾ ਜੇਠੁ ਅਤਸਤਿਤੀ ਹਥੈ ਨਾਵੈ। ਜੇਠੁ ਦੁਆਵਸਿ ਸਿਭਾ ਪੁਜੈ ਵੈ। ਜੇਠੁ ਕੁਪੁ
 ਟਾਵੈ ਵੈ। ਕਰੈ ਨਿਦ ਸਤੁ ਬਿਗਨਾ ਜੈ ਵੈ॥੧॥ ਸਾਧਕਾ ਨਿਦ ਕੁਕੈ ਸੇਰੈ ਗੈ। ਸਾਧਕਾ ਜਾਨੁ
 ਨਰਕੀ ਪੈਰੈ॥੧॥ ਗਾਥਾ। ਜੇਠੁ ਗੁਰਨ ਕਰੈ ਕੁਝ ਖੇਤੀ। ਅਗੈ ਪੈਨ ਭੀ ਸੀ ਗਾਹ ਸਮੇਤੀ।
 ਸਗਲੀ ਸੋਮੇ ਤੇ ਸੁਵਨੀ ਭੁਨੈ। ਕਰੈ ਨਿਦ ਕਵੈ ਨੇਨੀ ਗੁਨੈ॥੨॥ ਜੇਠੁ ਅਨੇਕ ਪੁਸਾਦ
 ਗਵੈ। ਕੁਮਦਨ ਸੋਰੁ ਮੰਨੁ ਪੈ ਪਵੈ। ਅਪਨਾ ਬਿਗਨੇ ਬਿਗਨਾ ਸਾਧੈ। ਕਰੈ ਨਿਦ ਬੁਝੈ ਜੀਨੰ
 ਚੈ॥੩॥ ਨਿਦ ਕਰਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ। ਨਿਦ ਕਰਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਰਾ। ਨਿਦ ਕਰੈ ਪਿਸ ਪਿਥੈ
 ਰਿਆ। ਕਰਹੁ ਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾ ਰਿਆ॥੪॥ ੨॥ ੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਮਕਾਈ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥

੫੭॥ ੧

ਕਾਇਆ ਕਾਢਾ ਨਿਠਾਹਨ ਮੇਠ ਭੁਗਵਾਸ ਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨੁਗੇ। ਇਸਨ ਕਾ ਮੁਕੋ ਸੁਖ ਦਮ
 ਤਸਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕੁਦੀ ਨੁਗੇ॥੧॥ ਕੋਈ ਰੈਰੇ ਸੰਤਸਾਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਭਿ ਜਪੁਤ ਪੁਰੇ
 ਉਦਲਾ ਅੰਗੇ। ਏਕ ਬੁਧ ਭਰਿਤ ਨੁਮਨੁ ਦੇਵ ਉਜੈ ਮਦੁ ਦੇਵਿ ਕਠਾ ਲੀਗੇ॥੧॥ ਗਾਥਾ
 ਭਵਨ ਭਰਤੁ ਰਦ ਸਭਾ ਠੀਕੀ ਨੀ ਬਹਾਮ ਅਗਨਿ ਭਰੇ ਜਾਗੀਗੇ। ਮੁਦੁ ਮਦਕ ਸਹਜ ਪ੍ਰਾਪਿ
 ਗੀ ਸੁਖ ਮਨ ਪੈਰਨ ਹਾਗੀਗੇ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤਨੇ ਮਸੁਰੇ ਸੰਜ ਮਗਵਿ ਸਮੇਗ ਜੈ
 ਦੇਉਗੇ। ਸੁਗਤਿ ਪਿਆਥ ਸੁਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤੁਏ ਹਮਾਹ ਸੁਪੇਉਗੇ॥੩॥ ਨਿਰਧਾਨੁ
 ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਵਿਗਸਿ ਮਨੁ ਅਹਾਰੇਗੇ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੁਡਾਏ ਮਹਾਰਸੁ ਸਰ
 ਗੇ॥੪॥੧॥ ਗਮਕਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਤੁ ਅਤ ਭਰੀ ਮਨੁ
 ਹਾ ਸੁਖ ਮਨ ਨਗੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨ ਹਾਗੇ॥੧॥ ਅਉ ਪੁਸ਼ੇ ਗਮ ਨਤਵਾਗੇ॥
 ਉਨਮਦ ਚਚਾ ਮਦਨ ਸੁਚਾ ਪਿਆ ਤਿਭਵ ਨ ਭਇਆ ਉਜੀਆਗੇ॥੧॥ ਸਹਾਉ। ਦੁਇ ਪੁ
 ਜੈ ਰਿਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾਰਸੁ ਭਾਗੀ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਥੇ ਤਾਢੁ ਟਿਗਈ ਸੰਸਾਰੀ
 ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰਗਾਮਿ ਤਸਤਿ ਗੁਰਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰ ਤਾਨੁ
 ਦਮ ਤਾਉ ਚਕਿਤ ਕਥਾ ਪੁਜਾਈ॥੩॥ ੨॥

ਤੁਮੇਰੇ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਚਿਟ ਗਹੀ ਸੈਤੇਗੀ। ਨਤੁ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਹਾ ਮਿਰਤੇਗੀ ਭੀ
 ਨੀਰਿ ਮੇਰੀ॥੧॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬਤੁ ਹੀਤੁਗੀ। ਅਮਤੁ ਅਪਸ ਦੇ ਸੁਖੀ ਸਦੀ॥੧॥
 ਗਾਉ॥

ਤੇਰੇ ਸੇਮਗਰਥਾਸੇ ਭੰ ਮੇਰੇ ਤਨਕੀਤ ਪਾਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਾਤਿ ਚੇਦਰ ਸਨੁ ਮਗਰ ਪਾਇ ਚੰ
 ਧੁਨਿ ਕਾ ਸਾਥ ਸੇਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਸਾਮਗਰ ਤੇ ਸੀਕਾ ਸੀ ਹਮ ਏ ਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਨੇ ਧਰ
 ਜੀਉ ਏਤੁ ਸਨੁ ਮਾਏ ਅਮਰੇ ਫੁਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕਿਹੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਾਹਿ ਤੇਨੁ ਸੁਖ ਕੈ ਫਲ
 ਚੁਭੈ ਨਹੀ ॥ ਅਜੇ ਸੁਚੇਤ ਕਢੁ ਥਾਥਾ ਬਿਥਾ ਤੇ ਨਰ ਕੇ ਪੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਕਵਨੁ ਨ
 ਸੁਖਿ ਅਸੁਗੁਣਿ ਚਾਰਾ ਸੰਤ ਦੋਢੁ ਰਾਏ ॥ ਹਮ ਕਾਨੁ ਕੀਕਾਇ ਨ ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪ
 ਸਾਏ ॥ ੫ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਏ ਚਕੋ ਸਿਧਾਸਨੀ ਮੇਥੇ ਤੈ ਸਾਰੀ ਗਪਾਨੀ ॥ ਹਮ ਕਬੀਰ
 ਏਕ ਤਏ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤਾਮ ਨਉ ਦੁਤਾਰਾ ਨਉ ਏ
 ਤੇਰੇ ਵਸੀ ਮੇਗੀ ॥ ਦਿਵਸੈ ਨੇਤਰੇ ਪਾਵ ਪਲੈ ਸਉ ਕੇ ਸਚ ਵਰ ਕਾਰਿ ਛੇਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਕੁਕਰ
 ਤੇਰੇ ਦਰ ਬਾਹੀ ॥ ਤਉ ਕਾਰਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਉ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਮਤੁ ਮੇਰੇ
 ਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਏ ਅਜਾਣੀ ॥ ਤੇਰੇ ਏਕ ਆਗੈ ਪੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦਰੇ
 ਤੇਰੇ ਸੁਗਨ ਮਹਿ ਜੁਝਾਹਿ ਬਿਰੁ ਦਾਗੇ ਰਾਗਿ ਜਾਣੀ ॥ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁਭਗਤਿ ਪਛੈ ਨੇਹ ਰਿਝਏ
 ਖਜਾਇ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਿਠਨ ਮਾਰਿ ਕੋਰੀ ਪਰਮ ਕੋਰੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਈ
 ਕਉ ਥੇ ਦੁਖ ਸਤੁ ਸਮਾਗੈ ॥ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜੇ ਸੁਖ ਸਤ ਕਿਭਾਉ
 ॥ ਮੇਰੇ ਤਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਬਿਰੁਤਾ ਕਯੋ ਗੁਗਾ ॥ ੬ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹੁ ਮੁਖਿ ਬੇਦੁਗਾ
 ਇਤੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬੁਝਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ ਜਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਕੁਲਾ ਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪਾਇ
 ਤੁਰਨ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਾਹਿ ॥ ਗੁਮਨ ਬੋਲਾਹਿ ਪਾਂਡੇ ਦੋਜ ਕੁਭਾਰ
 ॥ ਗਾਉ ॥ ਅਪਨ ਉਚਨੀ ਚਪਾਹਿ ਤੇ ਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਾਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਾਹਿ ॥ ਚਉਦ
 ਸਿਅਮਾ ਵਸਿਰ ਚਿਹਰਿ ਮਾਂਗਾਹਿ ਕਰਦੀ ਪਕੁਏ ਕੁਪਿ ਪਗਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਤੁੰਬੁ ਮਨੁ ਮੇਕਾ ਸੀ
 ਕਜੁਲਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਗਾਬ ਕੈ ਸੇਕੈ ਬਨਹਿ ॥ ਹਮ ਰੇ ਗਮਨ ਮਕਾਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦਰਸੈ
 ਪਾਂਡੇ ਰੂਪਿ ਮਗਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਤਰਵਹੁ ਏਕ ਅਨੰਤ ਰਾਸਾਖਾ ਪੁਰੁਪ ਪੜ੍ਹ ਸਭ ਗੀਆ
 ॥ ਇਹ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾਣੀ ਹੈ ਗੇਤਨ ਹਾਰੇ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਜਨੀ ਜਾਨੀ ਗੋਜਾ ਗਮ ਕੀਕ
 ਤਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਮੁਖਿ ਬਿਗਏ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਗਾਉ ॥ ਤਰਵਹੁ ਏਕੁ
 ਪੁਰ ਪਰਮੇਸ਼ੀ ਧਾਬਰੁ ਭਉਰ ਪਰਿਆ ॥ ਸੋਹਮ ਧੋਪਵਨੁ ਏਕੋ ਰੇਆ ਅਕਸੇ ਫੁਟ
 ਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਸੁਨਣਿ ਕਾ ਬਿਰਵਾਉ ਪਸਿਆ ਪੜੀ ਜਥਾਹੁ ਸੋਖਿਆ ਕਹਿ ਕਈ

ਹੁਭੁਤ ਕਾਸੇ ਵਕੁਜੀ ਨਿਉ ਥੋਰ ਵਾਏ ਪਿਆ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥

ਮੁੰਦਰ ਮੋਰਾਵੇ ਅਤ

ਭਿਭੇ ਭੀਪੜ ਕਾਕਨੁ ਥੀਚਾ ਹੁਗੇ ॥ ਖਿਖਾਏ ਹੁਤਨੁ ਸੀਅਓ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਰਉ ਆਪੁ ਹੁਗੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਜੇ ਗੁਕਮਾ ਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰ ਜਮਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਥੁਧੇ

ਬਿਤੁਤ ਚਢਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਗਤੀ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਗੀ

ਮਨਕੀ ਬੈਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚਤਤ ਲੋਚੋਰ ਦੇਰਾਖੁ ਕੋ ਨਿਗਲ ਮੁਤਾਜੀ ॥ ਕਤਕਤ

ਰਸੁਨਹੇ ਸੰਤ ਹੁਪਰ ਮੁਦਇਆ ਕਾਰੇ ਬਾੜੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

॥ ਕਵਨ ਕਾਜੇ ਸਿਸੇ ਜੇ

ਜੀਤਾਰੇ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਈਆ ॥ ਭਵਨਿ ਧਿਤਰਨਤਾਰਨ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਇਕਨਿ ਮਨਿ

ਹੁਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਐ ਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਜੇਨੇ ਪੁਭਜੀ ਉਪਰੁ ਬਾਦੀ

ਭਿਸਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤੇ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਤੀ ਨਿਦਾ ਪਰਾਪ

ਬਾਦੁ ਨ ਚੁਟੈ ॥ ਆਵਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰ ਗੁਨਤੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਘਰੰ ਕਥ

ਤੋਹ ਰਿਸੰਤ ਨ ਇਕਾਨੇ ਮਖਨਕੀ ਨਿਮੈ ਫੇਗਾ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੁਤ ਮਤ ਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗੇ ਸਦਾ ਬਨੇ

ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਰੇ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਨੁਕਰ ਕੀਸੇ

ਵਏ ਸੁਪਨੰਤ ਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ਕ੍ਰੋਪਾ ਲਦ ਮੋ ਦਰੁ ਰਤਿ ਵਢ ਲਭੇ ਹਾਸੇ

ਕਾਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਜਨਗਾਖੁ ਮੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥

ਜਿਹ ਸੇ ਮਗਨ

ਇਮੁ ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਨਿਭ ਕ੍ਰੋਧ ਰਿਬ ਜਾਹਿ ਤੁਗਾ ਅਰ

ਦਬ ਜਹਿ ਸਦਾ ਭਗੁ ਪੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਥੇਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਮੁਕਤਿ

ਤਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਾਹੀ ਨਨਕਾਗਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਗਾ

ਸਕਾਹੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹੀ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰੈ

ਜੀਐ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਾਰੋਦੇਨੁਗਾਤੋ॥ਓਤਰਥੈਰਤਸਸਿਗਿਰਸਿ॥ਜਾਗੁਸੇਦੇਸੇਮਰਨੁਰ
ਸਰੋਗਾ॥ਤਹਿਸਿਮਰਨੁਪਈਐਸੰਜੋਗਾ॥੭॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਨਾਤੋਤੁਸੁਤਾਗਾਸੋਸੇਮਰਨੁਰ
ਮਨਮਾਧਗੁ॥ਕਹਿਕਈਗਜਕਨਹੀਅੰਤੁ॥ਤੇਸਕੇਆਗੇਤਤੁਨਮੰਤੁ॥੮॥੥॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਮਕਈਬਾਨੀਕਈਗਜੀਕੀ॥ ੫੭੨

ਸੰਪਰਿਥਿਸਨੁਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤੈਗੁਰਅਨਦੁਧੁਏਆ॥ਜਬਨਖਸਿਖਾਇਤੁਮਨੁਚੀਨ
॥ਤਬਅੰਤਹਿਮਜਨੁਕੀਨਾ॥੧॥ਪਵਨਪਾਤਉਨਮਨਿਗਨੁਖਗਾਨੀਮਿਗੁਨਜਨਮੁਜਗਾ॥
॥੧॥ਗਾਉ॥ਓਤਟੀਲੇਸਕਤਿਸਹਾਗਾ॥ਪੈਸੀਲੇਗਗਨਮਝਾਗੀ॥ਬੇਧੀਅਭੇਚਕੁਭਾਏ
ਅਗਾ॥ਭੇਟੀਅਭੇਗਇਨਿਸੰਗਾ॥੨॥ਚੁਕੀਅਭੇਮੋਹਮਾਇਆਸਾ॥ਸਸਿਕਤਿਸੁਗਗ
ਰਸਾ॥ਜਬਕੁੰਤਰੁਤਹਿਪੁਰੇਈਣਾ॥ਤਹਬਾਜੇਅਨਾਦਈਣਾ॥੩॥ਬਕਤੈਬਕਿਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਇਆ॥ਸੁਨਤੈਸੁਨਿਮਨਿਬਸਾਇਆ॥ਕਹਿਕਰਤਾਉਤਗਸਿਪਾਗੀ॥ਕਹੈਕਈਗਸਾਗੀ॥

॥੭॥੧॥੧੦॥

ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸੁਗੁਪਾ॥ਜੋਤੀਅੰਤਹਿਬ੍ਰਹਮੁਅਨੁਪਾ॥

॥੧॥ਕਰੁਗੇਗਅਨੀਬ੍ਰਹਮਬੀਚਹੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਹਿਧਰਿਆਪਸਾਹੁ॥੧॥ਗੀਗਦੇਖਿਗੀਰੇ
ਗੁਰੂ॥

ਕਰੁਐਐਸੁ॥ਕਹੈਕਈਗਨਿਰੰਜਨਅਲੇਖਾ॥੨॥੨॥੧੧॥

ਦੁਨੀਆਹੁਸੀਆਰਬੇਦਾਰਜਗਤਮੁਸੀਅਤਾਉਰੇਭਾਈ॥ਨਿਗਮਹੁਸੀਆਰਪਹੁਆ
ਦੇਖਤਜੁਭੇਜਈ॥੧॥ਗਾਉ॥ਨੀਬੁਭਇਓਅੰਬੁਅੰਬੁਤਇਓਨੀਬਕੇਭਾਪਕਝ
ਨੀਨਈਏਰਫੁਲੁਸੇਬਰਿਪਾਕਾਮੁਰਖਮੁਗਧਗਵਾਗ॥੧॥ਹਰਿਭਇਓਖੰਡੁਰੇਤਮ
ਹਿਥਿਖਰਿਓਸਤੀਚੁਗੀਨੀਜਾਈ॥ਕਹਿਕਮੀਰਕੁਲਜਾਤੇਪਾਤੇਤਾਜੇਚੀਟੀ
ਤੋਇਚੁਨਖਾਈ॥੨॥੩॥੧੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਮਕਈਬਾਨੀਨਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਅਨੀ ਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀ ਲੇਗੁਡੀਅਆ
ਕਸਮੰਧੇਭਰਮੀਅਭੇ॥ਪਾਚਜਨਸਿਉਬਾਤਬਤਉਅਚੀਤੁਸੁਰੋਗੀਖੀਅਭੇ॥੧॥
ਮੁਗਅਨਮਾਏਧੀਅਭੇ॥ਜੈਸੇਕਨਿਕਕਲਾਰੇਤੁਮੰਡੀਅਭੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਨੀਭੇ
ਕੁੰਭੁਤਗਾਣਾ॥ਏਉਦਕੁਗਜਕੁਆਰਿਪੁਰੀਦਗੀਏ॥ਹਸਤਾਥਿਨੇਦਈਚਾਰਕਰਤੀਏਉਤੁਸੁ
ਗਗਰਿਗਾਖੀਅਭੇ॥੨॥ਮੰਦਰੁਏਕੁਦੁਆਰੁਦਸਜਕੈਗਉਚਰਾਵਨਿਛਾਡੀਅਭੇ॥
ਪੰਚਕੋਸਪਰਗਉਚਰਾਵਤਚੀਤੁਸੁਬਢੁਗਾਖੀਅਭੇ॥੩॥ਕਹਤਨਮਦੇਉਸੁਨਹੁ

Missing Page

ਭੁਭੋ। ਕਮੰਦ੍ਰੇਧਮਾਏਅਮਦਾਤਸਗਇਨਿਪੰਚਤੁਮਿਲਿਸੁਟੇ॥੧॥ ਰਹੁੰ। ਨਮਵਰਕਥੇਕੁ
 ਲੀਨਤਮਪੰਚੇਤਹਮਜੀਗੀਸੀਨੀਅਸੀ। ਗੀਅਨੀਗੁਨੀਸੁਰਹਮਦਤੇਇਤਥੁਧਿਕਥਾਤੇ
 ਨਤਸੀ॥੨॥ ਕਤੁਹਦੇਦਾਸਸਤੈਨਹੀਸਮਝਸਿਭੁਧਿਪੋਜੈਸੇਥਉਰੇ। ਮੇਤਿਅਧਾਰੁਸ
 ਮੁਨਹਾਏਨਜੀਵਨਪੁਨਧਨਮੇਰੇ॥੩॥੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਮਕਈਬਾਣੀਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥ ਏਕਾਪਿਗੁਭਾਅਗੁਤੁਖਮਨਤੀਨਿਬਸਾਰੇ
 ਇਕਠਈ॥ ਬੇਣੀਸੰਗਮੁਤਹਪਿਰਗੁਮਨਮਜਨੁਕਰੇ॥ ਤੇਥਈ॥੧॥ ਸਤੁਤਤਨੀ
 ਸੀਗੁਰਮੁਖੈ। ਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਬਿਰਠਾਕੋਏ। ਤਹਾਨੰਗਜਨੁਰਮਣੀਅਹੋਇ॥੧॥ ਰਹੁੰ॥
 ਦੇਵਸਥਨੈਕੇਅਨੀਸਣੀ। ਤਹਾਥਜੇਸਥਦੁਅਨਾਦੁਬਣੀ। ਤਹਚੰਦੁਜਸੁਰਜੁਪ
 ਵਨੁਪਣੀ। ਸਾਖੀਜਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥੩॥ ਭੁਖਜੈਰੇਅਨੁਦੁਰਮਤਿਭੁਜੈ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੇਰਸੇਗਧਨੰਤਰੁਭਜੈ। ਏਸੁਕਦਾਜੋਜੇਏਭੇਰੇ। ਭੇਟੈਤਸੁਪਰਮਗੁਰਦੇਵਾਸੁ
 ॥੨॥ ਸਮਦੁਅਗਾਅਗਾਮਪਾਰੰਪਰਾਮੁਰਖਕੀਪਾਣੀ। ਭੁਖਿਮੇਰਦੁਹਾਟਪਰਿਅਭਾ
 ਅਏਭੀਤਾਰੇਥਰੀ॥੪॥ ਜਾਗਤੁਰੈਸੁਕਬਤੁਨਸੇਵੈ। ਤੀਨਥੇਕਸਮਧੀਪਛੇਵੈ। ਬੀ
 ਜੁਮੰਤੁਏਰੇਦੇਰੈ। ਮਨੁਅਭਿਭਾਟੈਸੁੰਨਮਚੇਰੈ॥੫॥ ਜਾਗਤੁਰੈਨਾਅਣੀਅਭਾਏ॥
 ਪਾਰਭੁਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਾਰੇਕੈ। ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਗਏਚੀਤੀ। ਮਨੁਤਨੁਅਗਪੇਕ੍ਰਿਸਤਪਰੀ
 ਤੀ॥੬॥ ਕਰਪਭਵਸਖਬੀਚਰੇ। ਅਪੁਨਜਾਨਮੁਜੁਐਹਰੇ। ਅਸੁਰਨਦੀਕਬੀਧਮੁਭਾ।
 ਪਠਮਿਠੇਰਿਚਨ੍ਹੈਵੈਸੁਹਾ। ਅਜਹਜੈਸੁਨਿਫੁਲ੍ਹੈਗੈ। ਜਗੰਨਾਥਸੇਭੁੰਗੇਸਟਿਕਰੈ॥੭॥
 ਰਹਿਮੁਖਦੀਵਜੋਤੇਦੁਆਗਾ। ਪਭੁਅਤਤੁਭੁਬਿਚਕਾਰੇ। ਸਰਦਕਭਾਭੇਅਪੇਰੈ॥
 ਮਨੁਮਦਕੁਰਤਨਮਹਿਗੁਣੈ॥੮॥ ਮਸਤਾਕੇਪਦਮੁਦੁਆਥੈਮਣੀ। ਮਾਹਿਨਿਗੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵ
 ਭੁਧਈ॥ ਪਰਸਥਦਨਿਰਮਾਣਿਭਾਜੇ। ਦੁਖਕੇਚਵਰਸੰਖਪਤਗਾਜੇ। ਦਭਿਅਭਿ
 ਧੈਯੁਗੁਮੁਖਿਗਿਆਨੁ। ਬੇਣੀਜਾਚੈਤੇਰਨਮੁ॥੯॥੧॥ ਕਬੀਰਜੀ॥੧੩॥
 ਨਮਦੇਵਜੀ॥੧॥ ਗਵਿਦਾਸਜੀ॥੧॥ ਬੇਨੀਜੀ॥ਗੁਮਾਸ਼॥੮॥

ਤੇ ਥੋੜੀ ਆਉਤੋਂ ਏਉਂਦਾ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸੋਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚੰਨ ਮਾਤਿ ਬਿਭੂਨੁ ॥ ਏਅਨੁ
 ਅੰਜਨੁ ਜੇਹ ਪਾਏ ਆਉਤੋਂ ਏਉਂਦਾ ਸਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਏ ਜਾਨ ਆਉਤੋਂ ਏਉਂਦਾ ਸਾ
 ਦੀ ਆਸ ਮਝਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਹਾਤਿ ਹਰਿ ਭੋਇ ਆਖ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਭੁਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਰੂ ਰਿਖਿ ਸਿਖਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀਤ ਬਕਾਤੁ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜੁ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿ
 ਆ ਕਹਉ ਮੈਥੋ ਬਤੀ ਵਰਣਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਜਿਹ ਪਾਇ ਆਗਾ ਅਤੇ ਵਹਿਨ ਬੈਠੇ ਬਾਗ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਭੂਰਾ ਜਗੁ ਰਾਏ ਕੈ ਪਨ ਦੁਨ ਦੇਇ ਬਰਤ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਮਉਦ ਕਾ ਜਿਹ ਜਨ
 ਪੀਆ ਤਿਹ ਬਹੁ ਰੇਨ ਭਈ ਪਿਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਭੂਝਿਆ ਆਸ ਤੇ ਭਈ ਆ
 ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸਭ ਸਚੁ ਟਟਰੀ ਆਇ ਆਜਾਉ ॥ ਆਤਮ ਭਾਇ ਆਉਦਾ ਸੁ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨ ਮਰਸੁ
 ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਨ ਮਾਰੇ ਤਾਗਿ ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਗਏ ਜਾਨ ਆਉਤੋਂ ਏਉਂਦਾ ਸਾ ॥ ਭੂਮੁ ਗਇ ਆਸ ਮੁੰਦੈ ਪਾਰੇ
 ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਨਕ ॥ ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਾਭ ਕੀ ਸਾਖਿ ਆਨ ਦੀਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿ ਗੋਗਾ ਸੁੰਨਹਿ
 ਸੁੰਨ ਅਭਿਆਸ ਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁ ਰਿਹਮ ਕਾਰੇ ਆਵਹਿ ਗੋ
 ॥ ਆਵਨੁ ਜਨੁ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾਹੁ ਕਮੇ ਭੂਝਿ ਸਮਾਵਹਿ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਜਬ ਚੁਕੈ ਪੰਚਧਾ
 ਤ ਕੀਰਨ ਐਸੇ ਰਾਮੁ ਚਕਾਵਹਿ ਗੋ ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੋਰਿ ਤੇ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨ ਖਾਖਾਵ
 ਨਿਯੋ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤਹ ਮਛਾਏ ਤਿਤਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਗੋ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਥੇ
 ਅਪੁਨੀ ਤਥੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਨਿਜੀ ਦੁਪੁਨਗ ਪਿ
 ਜਨੁ ਨ ਚੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਏ ਜਾਨ ਆਉਤੋਂ ਏਉਂਦਾ ਸਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਮਝਾਉ ॥
 ਜਥੇ ਤਮੋ ਕਉ ਫੁਕਿ ਰਹਤ ਹਉ ਤਥੇ ਤਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸੇ
 ਗਤ ਮਹਿ ਅਥ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਏ ਜਣੀਓ ॥ ਸਿਧ ਭਉ ਮੁਕਾਤੇ
 ਕਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਭਾਗਤ ਗਤ ਬੈਠ ਗੁਰ ਕੀ
 ਐਜ ਬਝ ਬੁਤ ਭੁਜਾਨਿ ਆਖ ਬਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਪਟਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਈ ਗਏ ਜਾਨੁ ਮਾ
 ਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਮਝਾਉ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੇ ਟਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਰਿ ਗਏ ਆਸੇ ਗਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥
 ਕਹੇ ਕੀਜਤੋਂ ਏਸੇ ਭਾਵਹੁ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇ ਸਤੇ ਪਕਰੇ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਛਰਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਉ ॥ ਕਾਭੁ ਅਕਾਭੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾਇ ਪੁਰਪ ਚੁਬਧਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਏ ਅਤੇ
 ਮੁਕਤੇ ਜਿਹ ਹੋਏ ਰਾਮੁ ਸਾਇਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਰਾਗੁ ਮਝਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਗਾਵ ਜੀਉ ਧਰਮ ਹਤਉ
 ਬਸਾਹਿ ਪੰਚਾਕਿਰ ਸਾਨਾ ॥ ਨੈਨੁ ਨ ਕਟੁ ਸੁਵਨੁ ਰਸ ਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿ ਆਨਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥

ਥਾਬ ਅਥਾਬ ਸੁਭੇਰੇ ਗਾਉਂਦਾ ਪਾਗੀ ਪਾਗੀ ਕਾਏ ਖਾਮਾ ਗੋ ਕਾਇ ਬਚੇ ਤੁਨਾਉ ॥ ੧ ॥
ਧਰਮਾਉ ਜਬ ਭੇਖਾ ਅੰਗੇ ਬਕੀ ਨਿਕਸੀ ਤਰੀ ॥ ਪਤ੍ਰਿਸ ਨਵ ਭਾਗਿ ਮਾਏ ਭੇਖਾ ਪਿਛੇ
ਜੀਉ ਦਰਵਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਤੁ ਰੇ ਸੰਤੁ ਖੇਤਰੀ ਕਹੁ ਨਿਬੰਧਾ ਅਥਕੀ ਬਾ
ਬਖਸਿਬ ਦੇ ਕਉ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਛੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ ॥ ਬਿਨੁ ਤੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਓ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦੇਖੈ ਤੰਤਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਤਨਿ ਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਓ ॥ ੨ ॥ ਧਰਮੁ
ਨਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ ॥ ਪਾਖੀ ਭਿਰਤਾ ਸਭੁ ਯਕੁ ਵਣਾਓ ॥ ੩ ॥ ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਤੋਰ
ਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਤਿ ਆਪਿ ਤੁ ਵਣਾਓ ॥ ੪ ॥ ਚਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਨੁ ਆਪਿ
ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤ ਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਓ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਤਹੋਈ
ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ ॥ ਜੇ ਭਰੈ ਸਭੁ ਕੇਇ ਵਣਾਓ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਹਾਗੀ ਅਕੇ ॥ ਸਾਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਓ ॥ ੭ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀ
ਅਕੇ ॥ ਮੋਕਉ ਭਉ ਜਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਾਓ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਗਜਨਕ ਉਤੁ ਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ ਐਸੇ ਭਉ ਬਿਦਰੁ ਕੇ ਦੇਖਿ ਚਿਹੁ ਗੀਬੁ ਮੋਭਾਵੈ ॥
॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੁਲਾ ਸੀਭ ਗਵਨੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੁਮ ਹੋਇ ਸੁਖਿ ਦਰਖੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰੈ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਖੀਰ ਸਮੀ ਸਗੁ ਮੇ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤੈ ਨੀਧਿ ਜਾਨੀ ॥
ਬੀਰ ਕੋ ਰਾਕੁਰ ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਦੀ ਜਾਤਿ ਕਾਹੁ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭੈ ਕ ਕਬੀਰ ॥

ਗਗਨ ਦਸ ਆਥਾ ਜਿਓ ਪਾਰਿ ਚਿਨੀ ਸਾਨੈ ਪਾਉ ॥ ਖੇਤ ਜੁਆਰੈ ਚਿਸੁਰਮ ਅਬਜੁਸਾ
ਕੋ ਦਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰ ਸੇ ਪਯਾਸੀ ਐ ਜੁ ਭਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੋਤਾ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬੀਰ
ਛੋਰੈ ਖੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਕਬੀਰ ॥ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਿਹੁ ਦੇਵਨੇ ॥ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਿਹੁ ॥ ਪੇਤੁ ਤਾਰੈ
ਪਸੁ ਅਜਿਉ ਸੋਇ ਚਿਹੁ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਹੈ ਹਾਰਿ ਚਿਹੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ
ਹੀ ਕੀਨੀ ਗਰਿਓ ਪੰਧੇ ਭੁਗ ॥ ਸੁਆਨ ਸੁਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤ ਚਾਉ ਚਿਹੁ ॥
॥ ੧ ॥ ਅਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰ ਜਾਨੈ ਅਉਰ ਨ ਕਉ ਭਗਮਾਤਾ ॥ ਮਨ ਸਾਬਾ ਚਕਰ
ਮਨ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋ ਜਕਿ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਤੁਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਬੇ ਕਮਾ ਜਿਹ ਕਤੇ

ਜਨਮੁ ਮੇਰਾ ਨੇ ਕਥਾ ਤੁਨ ਸਿਮਾਹੇ ਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਹੇ ਕਈ ਰਚੇ ਤੇਜੀ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਗ
 ਵਗੁਗਾ ਮਨ ਮਜਾ ਨਿਓਂ ਨਹੀਂ ਸੇ ਉਤਰ ਸੇ ਪਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਮਾਗੁ ॥
 ਸਾਸੇ ਮਾਹਿ ਪਛੁਤਾਹੇ ਗਾਮੀ ਪੀਜੀ ਅਗਭੇ ਤਰਤ ਤੇ ਅਜੁ ਕਾਇ ਉਠਿ ਜਾਇਗਾ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾ ਲਾ ਲਾ ਗੇ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਮਾਇ ਅਤਰ ਮੇ ਬੁਝਾਇਗਾ ॥
 ਧਨ ਜੋ ਬਨ ਕਾਗਰ ਧੁਨ ਕੀ ਜੋ ਕਾਗਦਾ ਜੋ ਉਗਾ ਲੇ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇ ਸ
 ਗਾਹੇ ਪਟ ਕੇ ਤਾ ਦੇ ਨ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਹੇਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਤਜਨੁ ਏਆ ਨਹੀਂ ਕੀਨੀ ਤਉ ਸੁ
 ਖਿਚੋਣਾ ਖਾਹੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਬ ਭੇਖ ਮਾਗੇ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਰੈ ਜਾਹੇਗਾ ॥ ਕਰ
 ਤ ਕਈ ਗੁਨ ਹੁਰੇ ਸੀਤ ਹੁਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤੇ ਤਾਰੇ ਜਾਹੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਗੁਮਾਗੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਚਾਹੇ ਮੁਕਤ ਚਾਹੇ ਸੋ ਮਾਝਿ ਕੋ ਦੁਖ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਨ ਪਾਹਿ ਚੀ ਮੁਕਤਿ ਤਾਇ ਚਿਚੁਰੇ
 ਜੁਗ ਜਾਨਿ ਓ ਜਮੁ ਕੀਰਤ ਮਾਝੇ ਚਤੁਰ ਚੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋਨ ਤਾਰੇ ਚੀ
 ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸ ਸਾਧਕੀ ਸੰਗਾ ਤੇ ਭਗਤ ਭਗਤ ਤ ਕੋਨ ਮੁਪਾਹਿ ਚੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਖਚ
 ਕੁਮਾਰਾ ਤੇ ਲਕੁ ਬਿਗਜੇ ਤ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਰਹਿ ਚੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਮਬਲਗਰ
 ਜਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਚਿਰ ਚੀ ॥ ੨ ॥ ਅੰਬ ਗੀਤ ਕਉ ਦੀਰ ਅਭੈ ਪਦ ਰਾਜੁ ਭਤੀਖਨ
 ਅਧਿਕ ਕਹਿ ਚੀ ਨਰੁ ਨੇ ਪਿਤਾ ਕੁਰੰਦਣੀ ਸੁਦਾ ਮੈ ਸੁਆ ਅਵਤਾਰ ਅਜੁ ਨ ਟਾਰੇ ਚੀ ॥ ੩ ॥
 ਤਗਾ ਤੇ ਹੋਤ ਮਾਰੇ ਚੀ ਹਰਨਾਖ ਸੁਨਗਾ ਸੇ ਪੁਰੁ ਪਹੋਇ ਦੇਹ ਪਾਰੇ ਚੀ ॥ ਨਾਮ ਕਹੈ ਭਗਤ
 ਬਸਿ ਕੇ ਸੁ ਅਜੁ ਬਲ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਖਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ

॥ ਗੁਮਾਗੁ ਬਾਣੀ ਜੈ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੋਇਆ ਨਦ ਸਤ ਪੁਰੇ ਆਸੁ ਰਸਤ
 ਖੋਜੇ ਸਾਦਤ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੇ ਕਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਬਪਿਆ ਅਪਰੁ ਪਰਿ
 ਅਤਰ ਅਪਿ ਚਿਪੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਆਦੇ ਗੁਣ ਆਦੇ ਵਖਾਣੇਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦਿਸ
 ਦਿਸ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਧ ਕਉ
 ਸਲਧੀ ਸੀਮਾ ਨੀਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈ ਦੇਉ ਜੈ ਦੇਉ ਕਉ ਗੀਆ ਬੁਧ ਮੁਨਿ ਗਣਾਉ ਚਿਵਈ
 ਏਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਣੀਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

ਐਸੀਲਾਭਤੁਸੁਖਿਨੁਕਉਨੁਕੈ॥ ਗਗੀਬਾਣੀਵਾਜਗੁਸਈਆਮੇਗਮਾਥੈਛਤੁਪੈ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਜਾਕੀਛੋਤਿਜਗਤਕਉ॥ ਭਾਗੈਤਾਪਹਤੁ॥ ਹੀਛੋਗੈ॥ ਨੀਚਉਛੋਰਕਰੈਮੇਰੈ॥ ਬਿਤੁ
ਪੁਤੇਨਰੈ॥ ੧॥ ਨਾਮਦੇਉਕਈਗੁਰੇਲੋਚਨੁਸਧਨਸੈਨੁਤਗੈ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਸੁਨਤੇਸ
ਤਹੁਹਰੇਜੀਉਤੇਸਭੈਸੈ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੪॥

ਮਾਗੁ॥

ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰੀਤਰੁਚੇਤਾਮਨਿਕਾਮਧੈਨਬਾਸੈਜਾਕੈ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸੇ
ਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਾਭਾਕੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਨਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਛ
ਰਮਾਹੀ॥ ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਕਾਰੋਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰੰਗੀ॥ ੧॥ ਸਹਜਸੁਖ
ਉਪਾਧੇਰਹਤਹੋਇਬਨੈਭਾਗਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਾਕਿਲਮ
ਨਭੈ॥ ਭਾਗੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਾਣੀਮੀਰਾਬਾਣੀ॥ ਮਨੁਹਮਾਰੇਬਾਧਿਓਮਾਣੀ॥ ਕਵਭਨੈਅਪ੍ਰੇ
ਗੁਨ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤੀਖਣਤੀਰਬੇਧਸਰੀਰਦੁਰੰਗੀਮਾਣੀ॥ ਲਾਗਓਤਬਜਨਿਓਨਜੇ
ਅਬਨਸਾਹਿਓਜਾਣੀ॥ ਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਤੰਤਮੰਤਅਉਖਧਕਰਉਤਉਪੀਗਨਜਾਣੀ॥ ਤੈ
ਕੋਉਪਕਾਰੁਕਰੈਕਠਿਨਦਰਦੁਮਾਣੀ॥ ੨॥ ਨਿਕਟਿਹਉਤਮਦੁਰੰਗੀਬੇਗਮਿਦੁ
ਆਣੀ॥ ਮੀਰਾਗੀਰਧਸੁਆਮੀਦਇਆਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਣੀਮਾਣੀ॥ ਕਵਭਨੈ
ਅਪ੍ਰੇਗੁਨਬਾਧਿਓਮਾਣੀ॥ ੩॥ ੧॥ ੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਕੇਦਾਗਾਬਾਣੀ॥ ਜਾਤਕਬੀਜੀਉਕੀ॥

ਚਉਪਦੋ॥ ਉਸਤਤਿਨੀਦਾਦਉ॥ ਬਿਬਰਜਤਤਜਹਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨ॥ ਭੋਗਕੰਗੁਲਾ
ਕਹਿਜਾਨਹਿਤੇਮੁਰਤਰੁਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਤੇਗਜਨੁਏਕੁਆਧੁਕੋਈ॥ ਕਾਮੁਕੁਧੁਭਉਮੁਖੈ
ਬਹਜਿਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨੈਸੋਈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਰਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤਗੁਣਕਰੀਐਹੋ
ਤੇਗੀਸਭਮਾਇਆ॥ ਰਉਥੇਪਦਕਉਜੋਨਰੁਚੀਨੈਤੇਗੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੨॥
ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰੋਨੇਹਕਾਮਾ॥ ਰਿਸਨਅਰੁਮਾਇਆਭਰਮੁਚੁਕਾ
ਚਿਤਵਤਅਤਮਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਜਿਹਮੰਦਰਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਅੰਧਕਰੁਤਜਾਸਾ॥
ਨਿਰਭਉਪੁਰਿਹੋਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕਾਰੋਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਕੇਦਰ॥

ਕਿਨੀਥਨਾਜੇਅਕਾਂਸੀਤਾਂਥਾਕਿਨੀਤੰਉਗਸੁਪਾਗੀ।ਸੰਤੁਬਨਜਿਨੀਮੁਗੋਬਿਦ
 ਕਾਜੇਸੀਕੋਪਹਮਾਗੀ॥੧॥ਗਰੇਕੇਤਮਕੇਬਿਆਪਾਗੀ।ਗੀਗਾਬਰਕਿਓਨਿਰਮੋਤ
 ਕੁਝੁਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਗਰਾਉ।ਸਾਚੇਭਾਏਤਉਸਚਿਤਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਤਾਗੀ।ਸਾਚੀ
 ਬਸੁਤਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾਏਤੰਗੀ॥੨॥ਅਪਹਿਤਨਜਵਾਹਮਾਨੇਕਾਪ
 ਚਿਏਪਾਸਾਗੀ।ਅਪੇਦਗਦੇਸੇਆਪਚਲਾਵੇਨੇਹਚਲੁਤੈਬਿਆਪਾਗੀ॥੩॥ਅਨੁਕਾਰੀਥੈ
 ਸੁਗਤਿਕਾਰੀਪੈਰਾਗੇਅਨੁਗੇਨੰਭਾਰੰਗੀ।ਕਤਕਈਰੁਸੁਨੁਗੇਸੰਤੁਨੰਭਾਰੀਕੋਪਤਮਾਗੀ
 ॥੪॥੨॥ਗੁਕੇਦਾਰਾ।ਗੀਕਲਵਾਗਿਗਵਾਮੁਫਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁਫਿਗਵਉ।ਅਨੁ
 ਮਤਵਰੁਮੇਰਸਰਤਾਹੀਅਮਿਤਧਾਰਚੁਅਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁਤਈਅਗਮਕੀਦੁਹਾਣੀ॥
 ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਾਮਤਿਦੁਹਲਤਸਹਜੇਪਿਆਸਧੁਸਾਣੀ॥੧॥ਗਉ।ਭੈਵੇਰੇਭਾਉਰਾਈਕੋ
 ਉਝੁਝੈਹਾਰੇਸੁਪਾਵੈਤਾਣੀ।ਜਿਤੇਪਟਅਮਿਤਸਬਰੀਅਹੰਤਾਵੈਤਿਸਾਰੀਪੀਅਣੀ॥੨॥
 ਨਗਰੀਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਗਜੇਗਾਣੀ॥੨॥ਕੁਟੀਛੁਟੈਦਸਵਾਦਹੁਖੁਭੈਤਅਨੁਪੀਵ
 ਤਾਣੀ॥੩॥ਅਭੈਪਦੁਪਾਰਤਾਪਤਹਨਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਉਬਟੇਚਭਤੇਉਹਮਦੁਆ
 ਵਿਅਜੈਸੇਖੋਦਖੁਮਾਗੀ॥੪॥੩॥ਗੁਕੇਦਾਰਾ।ਕਮਕ੍ਰੋਧਾਨੇਸਨਕੇਭੀਨੇਗਭਿਨ
 ਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਛੁਟੀਅੰਥੈਕਛੁਨੁਸੁਏਰੁਥਿਮੁਏਥਿਨੁਪਾਨੀ॥੧॥ਚਭਤਕਤਦੇਢੇਢੇ
 ਟੇਢੇ।ਅਸਤੰਚਰਮਾਥਿਸਟਾਕੇਮੁਦੇਦੁਰਗਧਰਕਿਏਢੇ॥੧॥ਗਉ।ਅਮਨਜਪਹੁਕਵਨ
 ਹੁਮਭੁਲੇਤੁਮਤੇਕਾਤੁਨਦੁਰੇ।ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਉਤਤੁਰਖੇਤੁਰਹੈਅਵਸਥਾਧੁਗੇ॥੨॥
 ਅਪਨਕੀਆਕਛੁਨਹੈਵੈਕਿਆਕੋਕਰੇਪਰਾਨੀ।ਜਾਤੇਸੁਭਵੈਸਾਤਿਗੁਰੁਭੈਏਏਕੋ
 ਨਾਭਖਾਨੀ॥੩॥ਬਭੁਅਕੇਪਰੁਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਾਏਅਨੇ।ਕਤੁ
 ਕਬੀਰਜੇਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਭੂਰੇਬਤੁਤਸੇਅਨੇ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ।
 ਟੇਢੀਪਾਗੇਢੇਚਭੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨੀ।ਤਾਵਭਗਾਰਿਸੇਉਕਾਜੁਨਕਛੁਐਮੇਰੋਕਾਮੁਦੀ
 ਵਾਨੀ॥੧॥ਗਉ।ਬਿਸਾਰਿਓਤੈਅਭਿਮਾਨੀ।ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਮਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿ
 ਸਚੁਮਾਨੀ॥੧॥ਗਉ।ਭਾਲਚਛੁਰੁਥਿਕਾਰਮਹਾਮਦਾਇਹਥਿਅਓਧਥਿ
 ਹਾਨੀ।ਕਹਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰਅਗਉਭਾਗੋਕਾਭੁਨਿਦਾਨੀ॥੨॥੫॥
 ਕੇਦਾਰਾ।ਚਾਗੇਦੇਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿਚਭੇਬਜਾਣੇ॥ਇਤਨਕੁਖਟੀਅਗਈ
 ਅਮਦੀਅਸੀਗੇਨਕਛੁਲੈਜਾਣੇ॥੧॥ਗਉ।ਦਿਹਗੀਥੈਠੀਅਹਗੀਰੋਵੈਦੁਆ

ਭੇਰਉ ਸੰਸਾਰੀਆ ਮਹਾਟਲਾ ਗਿਸਤੁ ਨੀ ਗਕੁੰਦ ਬਾਮਿਤਿ ਤੁਇ ਕੇਲਾ ਜਾਇ॥ ੧॥
ਵੈਸੁ ਤਵੈ ਬੈਤਵੈ ਪੁਰਪਟਨ ਬਤੁ ਰੇਨ ਦੇਖੈ ਆਇ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਮੁਕੀ ਨਾ ਸੰਸਾਰੁ
ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਇ॥ ੨॥ ੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਿ ਦਾਸ ਬਾਣੀ ਗਵੇਦਾ ਸਜੀਓ ਕੀ॥

ਖਟਕਰ ਮਕੁਲਾ ਸੰਜੁਗਤੁ ਤੇਹਾਰਿ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਤੇ॥ ਚਰਨ ਗਵਿਦ ਨ ਕਥਤੁ
ਵੈਸੁ ਪਚਤੁ ਲਿਸਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਰੇਚੇਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤਾ॥ ਕਹੇ ਨ ਬਾਣੀ ਕਹਿ ਦੇਖਾ
ਕਿ ਸੁਜਾਤਿ ਤੇਰਿ ਪਦਾਰ ਅਮਾਰੇ॥ ਚਰਨ ਭਗਤਿ ਬੇਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਸੁਆਨ
ਸਤੁ ਅਜਾਤ ਸਤੁ ਤੇ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਵੈਰੇਤੁ॥ ਲਿਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕੇ ਅਸਰੈ ਤੀਨੋ ਕਪ
ਵੇਸਾ॥ ੨॥ ਅਜਾਮਤਾ ਪੈਗੁ ਲਾਉਤੁ ਕੁੰਚੁ ਗਏਹਾਰਿ ਪਾਸਾ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਾਤਿ
ਸਤਹੇਤੁ ਕੇਉ ਨਤ ਹਰਿ ਗਵਿਦਾਸਾ॥ ੩॥ ੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ॥

ਚਉਪਦੇ॥ ਇਤੁ ਸਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਗਾਂਠਿ ਬਾਧਉ ਬੋਚਿ ਨ ਖਾਉ॥ ੧॥ ਭਰੁ
ਨਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਗੀ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਹ ਨਿਤ ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਨਉ ਮੇਰੇ
ਨਉ ਮੇਰੇ ਪੁੰਜੀ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋਡੈ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੁਜੀ॥ ੨॥ ਨਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧੁ ਨਉ ਮੇਰੇ ਭਈ
॥ ਨਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਰੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰੇਖੈ ਉਦਾਸਾ॥ ਕਹੈ
ਕਬੀਰ ਉਤ ਕੈ ਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਨੰਗੇ ਆਵਨੁ ਨੰਗੇ ਜਨਾ॥ ਕੋਇ
ਗਹਿਰੈ ਗਜਾ ਰਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ॥ ਸੰਪੈ ਰੇਤੁ ਕ ਭਰੁ ਸੁਤੇਰੈ॥ ੧॥
ਗੁਰਿ॥ ਆਵਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਤੀ॥ ਕਹਾਭ ਇਓਂ ਦਰਿ ਬੰਧੇ ਹਾਥੀ॥ ੨॥
ਭੰਕਾ ਗਦੁ ਸੇ॥ ਨੇਕ ਭਇਆ॥ ਮੁਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਭੇਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਿ
ਬੀਰ ਕੇ ਛੁਗੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਚਭੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥
੫੮॥ ਮੈਥਾ ਬੁਧ ਮਾਮੈ ਲਾਇ ਦੁ॥ ਗਵਿ ਮੈਥਾ ਮੈਥਾ ਰੈਚੰਦੁ॥ ੧॥ ਮੈਥਾ ਮਥਾ
ਇਤੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਮੈਥੇ ਬੁਧ
ਇਕੈ ਈਸਾ॥ ਮੈਥੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਗਵਿਨਤੀਸਾ॥ ੨॥ ਮੈਥਾ ਮਤੀ ਮੈਥਾ ਹੀਰਾ॥ ਮੈਥਾ
ਰੂਪਾ ਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰਾ॥ ੩॥ ਮੈਥੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ॥ ਮੈਥੇ ਸੰਧ ਸਾਧਿਕ ਅੰਤੁ ਮੈ
॥ ੪॥ ਮੈਥੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾਸ ਰੇਤੀ॥ ਮੈਥੀ ਕਾਇਆ ਹਸ ਸਮੇਤੀ॥ ੫॥ ਕਹੈ ਕਬੀ

ਤੇਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋਗ ਮਾਯੇ ਜਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਤੈਰੇ ਘਰੁ १

ਮੁਕਾਮ ਮਕਾਨਿ ਬਲਾ ਕਾਰੇ ਦੇਹੀ ॥ ਏਕ ਨਗਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਦੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁ ਮੇਰੇ ਮੁਖਾਂ
ਬੰਗੀ ਵੇਜਾ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤ ਦਸੇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ॥ ਮੇਸਿ ਮੇਲਿ ਤਮ ਸੁਭ ਮੁਕ
ਦੁਗੀ ॥ ਭਖਿਓ ਪੈਰੈ ਜੋ ਸਭੁ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਹਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਕਾਸਾ ਪਿਥੁ ਏਕੁ ॥ ਕਰੁ ਮੇਰੇ ਮੁਖਾਂ
ਕਾ ਕਰੈ ਸੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਯੁ ॥ ਭਾਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਆਸਾ ਜੇ
ਸਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਤੈਰੇ ਘਰੁ १ ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗੇ ਸਾਭਾ ਬੋਗੀ ॥ ਸੋਸ
ਲਤਾ ਗੰਗਾ ਦੇ ਨਿਬਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਗਰਿ ਚੰਕਈ ਗੰਗਾ ਮਦੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਾਇ ਓਅਨ
ਕਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ॥ ਚੰਦਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਗਵਰੁ ਬਿਗਰਿ ਚੰਕੀ ॥ ਸੋਤਗਵਰੁ ਚੰਦਨੁ
ਤੇ ਨਿਬਰਿ ਚੰਕੀ ॥ ੨ ॥ ਪਾਸ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤੰਬਾ ਬਿਗਰਿ ਚੰਕੀ ॥ ਸੋਤੰਬਾ ਕੰਚਨੁ ਤੇ ਨਿਬਰਿ ਚੰ
॥ ੩ ॥ ਸੋਤਨ ਸੰਗਿ ਕਈ ਗਾ ਬਿਗਰਿ ਚੰਕੀ ॥ ਸੋਤ ਕਈ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਨਿਬਰਿ ਚੰਕੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਤੈਰੇ ਘਰੁ १ ॥ ਮਾਥੈ ਤਿਲ ਕੁਹ ਬਿਮਾਭਾ ਬਾਨਾ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲ ਉਤਾ
ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਉਭਉ ਰਾਤ ਉਰਾ ਮੰਤਰਾ ॥ ਲੋਗ ਮਗੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ॥
ਤੈਰੇ ਪਤੀ ਪੁਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਬਿਨੁ ਨਿਯਤ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਗਗਨੁ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕ
ਈ ਉਭਉ ਰਾਨਾ ॥ ਕਈ ਕਮ ਮਗੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਤੈਰੇ ਘਰੁ १
ਉਭਉ ਜਾਤਿ ਕੁਝ ਦੋਉ ਬੇਸਾਰੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰੁ
ਗਾ ਕਉ ॥ ਪਾਤਿਤ ਮੁਖਾਂ ਛੁਡੈ ਦੋਉ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪ ਪਹਿਰਾਵਉ
॥ ਜਗਨੀ ਆਪੁ ਤਹਾਰੇ ਇਗਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਪਾਤਿਤ ਮੁਖਾਂ ਜੋ ਲੇਖਿ ਦੀਆ ॥ ਛੁਡਿ ਰਤੇ ਮ
ਨੁ ਛੁਡੀਆ ॥ ੩ ॥ ਗਿਦੈ ਇਖਲਾ ਸੁਨਿ ਰਖਿ ਲੇਖੀ ਗਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜੇ ਖੋਜੇ ਮੇਲੇ ਕਈ ਗਾ
॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਤੈਰੇ ਘਰੁ १ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੀਇ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਚੰਦੁ
ਚਿਤਿ ਲਧੇ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਣੀ ॥ ਅਯੋ ਬੈਠਾ ਪੀਠ ਠਿਗਾਣੀ ॥
॥ ੧ ॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਣੀ ॥ ਦੀਅ ਆਦਰੁ ਭੀ ਆਉਤਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਧਨ ਸ
ਰਧਨ ਦੇਨ ਉਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਾ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋ ਸੋਈ ॥
ਜਕੈ ਹੋ ਦੇਨ ਮੁਨ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਤੈਰੇ ਘਰੁ १ ॥ ਘਰੁ ੨
ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਹੋ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਏਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਾਹੈ

ਦੇਹ ਸੇ ਦੇਹੀ ਤਨੁ ਹਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਹਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨ ਸਨਮ ਕਰੇ
ਭਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜਬ ਭਗੁ ਜਗ ਰੰਗੁ ਨੀਆਇਆ ॥ ਕਬ ਭਗੁ ਕਾ ਭਗੁ ਸੀਨੀ ਕੀ
ਆ ॥ ਜਬ ਭਗੁ ਬਿਕਤ ਭਈ ਨੀਆਈ ॥ ਤਨੁ ਜੇਹੀ ਮਨ ਸਾ ਰਗ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਥ
ਜਸਿ ਭਜ ਸੇ ਕਬ ਭਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਾਜੇ ਆਜਈ ॥ ਜੇਕਿ ਭੁਕਰਹਿ ਸੇਈ ਅਥ ਸਾ
ਭਿਖੇ ਪੁਤੁ ਤਨੁ ਪਾਵਤੁ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸੇਵੇ ਕਰੁ ਜੇ ਭਾਵੈ ਆਸੇਵਾ ॥ ਤਿਨੀ ਪਾਏ ਨੀਕੀ
ਭੀ ॥ ਗੁਰਮੇ ਭਤ ਕੇ ਖੁਸੇ ਕਪਟਾ ॥ ਭਗੁ ਮਨ ਆਵੈ ਜੇ ਨੀਥਾ ॥ ੪ ॥ ਏਹੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਗੁਣਿ ਤੇਰੀ ਬਾਗ ॥ ਘਟ ਭੀ ਤੇਰੇ ਦੇਖਾ ਬੇਚਾਰੀ ॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤ ਕੇਹੀ ॥ ਭੁਭਿ
ਕਰਿ ਭੁਭਿ ਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਭੈਰਵ ਪੁਰ ੨ ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ
ਸਗੁ ਭਾਤੁ ਮਾਭਿ ਕੇ ਕਰੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਹੁ ਭੁਕੀ ਸੇਈ ਪਰੇ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰੁ ਮੇਰਾ
ਕਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਜ ਪਦ ਭੁਪਰਿ ਭਾਗੇ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗਜਗ ਮੁਨ ਮੁਸੇਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥
॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮੁਖ ਦੁਆਰੇ ਬੀਧਿ ਆਬੰਧੁ ॥ ਗਵਿਉ ਪਰਿ ਗਹਿਰਾ ਖਿਅ ਚੰਦੁ ॥ ਪਛਮ
ਗੈਰੁ ਜੁਤ ਪੈ ॥ ਮੇਰੰ ਰੂਪਿ ਪਰਿ ਬਸੈ ॥ ੨ ॥ ਪਸਰ ਮਦੁ ਆਰੇ ਕੀ ਸਿਥ ਭੀ ॥ ਤਿਹਿ
ਭੁਪਰਿ ਖਿਰਕੀ ਅਭੰਗ ॥ ਖਿਰਕੀ ਭੁਪਰਿ ਦਸਵਾਦੁ ਮਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਕਾਨੁ ਤਪ
॥ ੩ ॥ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਵ ਪੁਰ ੩ ਸੋਮੁ ਭਾਜੇ ਮਨ ਸਿਉ ਲਗੈ ॥ ਗੁਰੁ ਭੁਪਰੇ ਸੇਵਾ
ਭੁਜੈ ॥ ਕਾਭੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਦੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਭਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਭੁਕਤੁ
ਬਤਾਵਤੁ ॥ ਏਹੁ ਬਾਧੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਤੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਾਜੀ ਸਿਧ ਕਾਇਆ ਬੀਚਰੈ ॥ ਕਰੈ
ਅਕੀ ਅਗਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜੈ ॥ ਸੁਪਨੇ ਬਿਦੁ ਨ ਦੇਹੀ ਭਗਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਗ ਮਗਨਾ ॥
ਸੋ ਸੁਰਤ ਨੁ ਜੁਦੈ ਸੁਰਤ ਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤ ਭੀ ਤਰੇ ਆਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਤਰ ਮਹਿ ਲਾਭੁ ਰੇ ॥
ਸੋ ਸੁਰਤ ਨੁ ਚਰਿ ਅੰਧੇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਗੀਗੇ ਪੁਰੀ ਖੁਕੈ ॥ ਹਿੰਦੁ ਮਨ ਮਉਚੈ ॥ ਮੁਸਕਾ
ਨ ਕਾਏ ਕੁਖੁ ਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸੁ ਅਮੀ ਗਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
ਭੈਰਵ ਮਹਾ ੫ ਜੇ ਪਾਥ ਕਉ ਕਰਤੇ ਦੇਵਾ ॥ ਤਕੀ ਬਿਗਧਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ॥ ਜੇ ਪਾ
ਕੀ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਾਥ ਅਜਾਣੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਕੁਰੁ ਮਗਸਦ ਬੀਚਰੈ ॥
ਗਬਜੀ ਅਕਉ ਪੁਰੁ ਦਨੁ ਦੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਦੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾ ॥ ਕੁਖ ਮੇਰੇ
ਆਪੈ ਫੰਧੁ ॥ ਨ ਪਾਥੁ ਬਲੈ ਨ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਏਕਟਕ ਮਨਿ ਹਠ ਲਾਗੈ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ
ਤਕ ਕਉ ਚੰਦੁ ਚਰੈ ॥ ਉਸਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਿਠ ਕਉ ਬੰਦਾ ਮੁਖ

॥ ਤੰਮਿਤਕਕਾਕਿਆਪਦਿਜਾਣੀ॥ ੩॥ ਕਤਕਬੀਰੁਹਉਕਹਉਪੁਕਾਗੀਸਮਝਿਦੇਖੁ
 ਸਾਤਗਾਵਗਾਢੁਜੋਤਾਏਪਾਤੁਪਾਗਗਾਥੋ॥ ਗਮਤਗਤੈਸਦਾਸੁਖਾਥੋ॥ ੪॥ ੪॥
 ॥ ੧੨॥ ਤੈਰਉਪਾਹੁ॥ ੨॥ ਜਥਾਮਾਮੀਨਮਾਏਅਕੇਥੋਧੋਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਆ
 ਰੇਛੇਦੋਕਮਮਾਇਆਕੁੰਚਕਉਥਿਅਪੈ॥ ਤੁਟਅੰਗਮਾਤ੍ਰੇਗਮਾਇਆਮਾਰਖਾਧੋ॥
 ॥ ਮਾਇਆਐਸੀਮੋਹਨੀਰਾਣੀ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਰਾਕਾਣੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਖੀਮਿਰ
 ਗਮਾਇਆਮਚਿਰਤੇ॥ ਸਕਰਮਾਖੀਆਪੇਕਸੰਤਪੋ॥ ਤੁਰੇਰੇਸਟਮਾਇਆਮਚਿਕੁਥਾ
 ॥ ਸੇਧਚਉਗਸੀਰਮਾਇਆਮਚੇਖੇਥਾ॥ ੨॥ ਫਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇਥੀਦਾ॥ ਨਵੇਨਕੁ
 ਸੁਰਜੁਅਕੁਚੰਦਾ॥ ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਆਮਾਰੇਸੁਤਾ॥ ਮਾਇਆਮਚਿਕਾਥੁਅਗੁਪਚੰਦੁ
 ਤਾ॥ ੩॥ ਸੁਆਨਸਿਆਥਮਾਇਆਮਚਿਰਤਾ॥ ਬੰਤਰਚੀਤੇਅਹੁਸਿਘਤਾ॥ ਮਾਂਜਰ
 ਗਾਰਅਹੁਥੁਥਗਾ॥ ਬਿਗਖਮੁਥਮਾਇਆਮਚਿਪਗਾ॥ ੪॥ ਮਾਇਆਅੰਤਰਿਭੀਨੇਏ
 ਫਾਸਗਗਇਦੁਅਹੁਪਰਤੇਦਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਸੁਉਦਹੁਤੇਸੁਮਾਇਆ॥ ਤਬਛੁਟੇਜਬ
 ਸਾਧੁਪਾਇਆ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੩॥ ਤੈਰਉ॥ ਜਬਲੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਗੈਤਬਥਗੁਕਾਜੁ
 ਏਕੁਨੀਸਗੈ॥ ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀਮਿਟਿਜਾਣੀ॥ ਤਬਪੁਰਕਾਜੁਸਵਾਹਿਅਇ॥ ੧॥
 ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਰੁਮਨਾ॥ ਹਰਿਕੀਨਸਿਮਰਦੁਖਭੰਜਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜਬਲਗੁ
 ਸਿਘਰੇਬਨਮਾਗੀ॥ ਤਬਲਗੁਬਨੁਛੁਭੈਗੀਨਾ॥ ਜਬਗੀਸਿਆਹੁਸਿਘਕਉਖਾਇ॥
 ਛੁਭਗੀਸਗਈਬਨਗਾਇ॥ ੨॥ ਜੀਤਿਛੁਭੈਗੈਤਿਗੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਉਤੈਗੈ॥
 ਦਸੁਕਬੀਰੁਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ ਕੇਵਲਰਾਮਰਾਗੁਲਿਵਥਾਇ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪॥

ਤੈਰਉ॥ ੫੮॥ ੨॥ ਮੇਗੀਬਕੀਕੇਗੁਜਗੈ॥ ਮਜਲਸਿਦੁਰਮਾਭਕੋਪਵੈ॥ ੧॥
 ਗਾਉ॥ ਸਤਗੈਸੈਇਸਲਾਗੈ॥ ਜਕੋਪਸਵਥਾਖੁਪੈਗਾਬਥਕੋ॥ ਸੇਖਜੁਕੀਅਚਿਕੋ
 ਟਅਠਸੀ॥ ਛਪਕਟੇਜਕੋਖੇਥਖਾਸੀ॥ ੧॥ ਭੇਤੀਸਕਰੇਰੂਪੈਖੇਥਖਾਨਾ॥ ਚਉਗਸੀ
 ਥਖਾਟੈਗੈਦਿਵਨਾ॥ ਬਾਬਾਅਦਮਕਉਕੈਛੁਰਦਰਿਖਾਣੀ॥ ਓਨਭੀਭਿਸਤਿਪਨੇ
 ਗੀਪਈ॥ ੨॥ ਵਿਲਖਲਯੁਜਕੈਜਰਦੁਬਾਨੀ॥ ਛਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ॥ ਦੁਨੀ
 ਅਦੋਸੁਰੇਸੁਰੇਲੀਈ॥ ਅਪਨਕੀਆਪਵੈਸੋਈ॥ ੩॥ ਤੁਮਦਤੇਰਾਸਦਾਭਿਖਾਗੀ॥ ਦਿਉ
 ਚਬਾਥੋਇਬਜਗਾਗੀ॥ ਦਸੁਕਬੀਰਤੇਗੀਪਨਰਸਮਾਨਾ॥ ਭੇਸੁਤਨਜੀਕਿਰਾਖੁਰਮਾ
 ਨੀ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੫॥ ਤੈਰਉ॥ ਸਭਕੋਈਚਲਨਕਰਤੇਹਉਂਗਾ॥ ਜਾਨਉਕੈਉਤ

ਤੇਰਾ ॥ १ ॥ ਗਾਉਂਦਾ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਹਾਨ ਜਾਨਾ ਬਾਤ ਨੀ ਧੈਰੁ ਰਖਣਾ ॥ १ ॥
ਲਗੁ ਮਨ ਏਕੁ ਠਕੀ ਆਸਾ ਤਬ ਬਹੁ ਨਾਹਿ ਰਹਨਿ ਦਾਸਾ ॥ २ ॥ ਖਾਣੀ ਕੋਟ ਪਸਾਪਸਾ
ਨਾ ਜਾਨਉ ਏਕੁ ਠਕੁ ਆਸਾ ॥ ३ ॥ ਕਹਿ ਕਮੀ ਗਏ ਕਹੀ ਐਕਾਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਏਕੁ
ਆਸਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧ ੬ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਿਉਂ ਭੀ ਜੈ ਗਏ ਕਰਣੀ ॥ ਦੇਵ ਕੋਟ ਮਹਾ
ਤੇਰਾ ਖਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉਂਦਾ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਸੋਹਮ ਦਮਤ ਸਰਾਬੀ ਪਰਬਤ ਮਾਇਆ ਜਨ
ਸੀ ਬਕੋ ਜੋ ਰੁਨ ਪਉਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਗੁਪਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕਿਵਾ ਗੀਤੁ ਦੁਹਾਵਨੀ ਪੁਪੁ
ਨਰਵਾਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਰਦੈ ਦਰਤਤ ਮਨੁ ਮਦਾਸੀ ਗਜਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਵਾਦਸ ਨਹੈ ਪੁਪੁ
ਮਤ ਕੋ ਕੁਝ ਧੀਕ ਮਾਨ ਚਢਾਣੀ ॥ ਤਿਸਨ ਤੀਰ ਰਤੇ ਪਟ ਭੀ ਤਹਿ ਇਉਂ ਗਢਾਈ ਭੀ ਨਾਹਿ
॥ ੩ ॥ ਪੇਸ ਪਤੀਤ ਸੁਗਤਿ ਹਵਾਣੀ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਢਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੇ
ਤਜੇ ਪਰਜਾ ਭੀ ਏਕ ਹਿਚੋਟ ਸੇਧਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਭੇਢ ਨੈਲਾ ਗਤੈ ਦੁਹਿ
ਦਰਵਾਜਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ੫ ॥ ਭਗਵੰ
ਭੀ ਰਸ ਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਤੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸ ਕਮੀ ਗਚਰਿਓ ਗੁਪਤੁ ਪਰਿਗੁ
ਭੀ ਓਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ੭ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਸਾਧੈ ਨਿਗਰ ਗੰਭੀਰ
ਜੀਰਥਾਂ ਧੀਕ ਰਿਖੇ ਕਈ ਗ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਨ ਤੀਰੈ ਰੁਨ ਕਹੈ ਕਉ ਰਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉਂਦਾ ਗੰਗਾ ਕੀ ਚਰਮੇ ਗੀਤੁ ਟੀਜੀ ਜੀਗ ਮਿਠਾਢਾ
ਪਰਬੈ ਠੇਕਈ ਗ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗ ਕਉ ਸੰਗੇ ਨ ਸਾਥੀ ॥ ਜਲ ਬਲਗਾ ਕਨੈ ਗੁਪਤ
॥ ੩ ॥ ੧ ੮ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਪੁਰਾ ॥ ੨ ਅਸਪਦੈ
ਕਈ ਰਜੀਉ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਾਇਕ ਰਿਓ ਬਾਸਾ ॥ ਜਮ ਹਿਜੋ ਤਿਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਥੋਰੁ
ਭੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹਗੋ ਬੀਦਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਏਵ
ਗੋ ॥ ਜਗਮਗੁ ਦੁਹੈ ਰੁਮੁਤ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉਂਦਾ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪੀਤੀ ॥ ਹਉ ਮੈ
ਵਲੈ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤਾ ॥ ਅਨਹ ਦਸ ਬਦ ਤੋਤ ਨ ਕਾਗ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜੇ ਪ੍ਰਭ ਸੀ ਗੋਪਣਾ ॥ ੨ ॥
ਲਮੰਤੁ ਲਮੰਤੁ ਲਮੰਤੁ ਗਾਇ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨੀ ਰਿਅਖੰਡਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰਨ ਹਿਅ ਚਰਨ
ਤਾ ॥ ਪਾਨੁ ਪਵੈ ਕੋ ਪਰਨੀ ਪਰਮੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਦਲੀ ਪੁਪੁ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਰਜ ਪਕਜ ਮੀਦੈ
ਰਿਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਦੁਮਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰ ਮੰਤਾ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਪਦੈ
ਰੁਪ ਮੁਖਿ ਤਗੋ ਕਾਸਾ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤੁ ਲਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਉਂਤੁ ਸੁਰਜ ਨਹੀਂ ਦਾ ਅਦਿਨ

ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਨੰਦ ॥ ੫ ॥ ਸੰਸਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੈਰੁੰ ਸੰਜਨੁ ॥ ਅਨਸਰੋ ਵਰੋ ਕਹਿਏ ਸਨਾਨੁ ॥ ਸਿਰਸੋ ਜ ਕਰੁੰਦੈ ਜ
 ਪੁਸ਼ਕਰ ਉਥੇ ਪਤਿ ਜੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁਪਾ ॥ ੬ ॥ ਅਬਗਨ ਬਗਤ ਪਾਮਨ ਗਛ ਮਾ ਅਵਗਨ ਪਾ
 ਈ ਐਗੁ ਕੀਸਾ ਮਾ ਟਾਹੀ ਨਟੈ ਅਵੈ ਨਜਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਅਨ
 ਮਯੋ ਜਨੈ ਜੋ ਕਹਾਇ ਜੋ ਏਵੈ ਸੋ ਅਪੋਹੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਮੰਤ੍ਰ ਅਨੇ ਅਸਥਿ ਰੁਕੋ ਗਾ ਕਹਿ ਕਈ ਹੋਸੇ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਤੇ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕੰਟਿ ਸੁਰਜ ਕੋ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾ ਦੇਉ ਅਰੁ ਕਿ
 ਬਝਾ ਦੁਗਾ ਕੰਟਿ ਜ ਕੋ ਮਹਾਨੁ ਕਹੈ ॥ ਦੁਹਮ ਕੰਟਿ ਬੇਦ ਉਚੈ ਜੋ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ
 ਸਮਾ ਅਨੰਦੇ ਦਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰ ਮੇਕ ਹੋ ਚਰਕਾ ॥ ਸੁਰਤੋ ਤੀਸਉ
 ਜੇਵਰਿ ਪਕਾ ਨਵ ਗੁਰ ਕੋਟਿ ਠਹੇ ਦਰਬਾਗਾ ॥ ਸਮ ਕੋਟਿ ਜ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਵਨ ਕੋਟਿ
 ਚਉਥੇ ਗੋਟੇ ਰਹਿ ॥ ਬਾਸ ਕੋਟਿ ਸੇਜਾ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਗਾ ॥ ਸਿਮਵਲੀ
 ਕੋਟਿ ਅਰੁ ਰਹਤਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਕਮੇਰੁ ਰਹਿ ਤੰਤਾਗ ॥ ਕੋਟਿ ਬਖਸੀ ਕਹੈ ਸੀਗਾਗ ॥ ਕੋਟਿ ਕਪ
 ਪ੍ਰਾਨ ਚਤੁਰਿਗਿ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜ ਕੋ ਸੇਵਾ ਕਹਿ ॥ ੪ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਗਾ ॥ ਨਗਰੀ
 ਨਗਰੀ ਬਿਅਤ ਅਪਾਗ ॥ ਭਟ ਛੁਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਖੇ ਭੈਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜ
 ਸਜ ਕੋ ਦਰਬਾਗ ॥ ਗੰਧ ਬਕੋਟਿ ਕੋ ਰਹਿ ਜੈ ਕਾਗ ॥ ਬਿਦਿਅ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥ ਤਉ ਪਾਗੁ
 ਅਕ ਅੰਤੁ ਨ ਭਯੋ ॥ ੬ ॥ ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜ ਕੋ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਗਵਨ ਸੈਨ ਜਹੇ ਢਲੀ ॥ ਸਹਸ ਕੋ
 ਟਬੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਦੁਰਜੇ ਪਤਕਾ ਆਖਿ ਅਸਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕੰਦ੍ਰ ਪਕੋਟਿ ਜ ਕੋ ਭਵੈ ਨਯਗਿ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਸਾਹਿਗਿ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਹੋਸੁਨੇ ਸਾਹਿਗ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਦੇਹਿ ਭੈ ਪਦੁ ਮੰਗਉ ਦੁਨੁ
 ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥

ਹੇ ਜਿਹ ਬਾਕਹਉ ਸਤਖੰਡਾ ॥ ਜਾਮੇਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗੀਭੇ ਜਿਹ ਬਾਹਰਿ ਕੈਨਈ ॥
 ਸੁੰਗਰੀਭੇ ਹਰਿਗਿਧਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਅਮਿਤ ਅਜਿਹ ਬਾਅਵੇ ਕਾਮਾ ॥ ਨਿਬਲੁਪ
 ਦੁਇ ਕੁਹਰਿ ਕੈਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਅੰਸਖ ਕੋਟਿ ਅਨੁਪੁਜ ਕਹੈ ॥ ਇਕਨੁਪੁਜ ਹਿਨ ਮੈਹੀ ॥ ੩ ॥ ਪੁਣਵੈ
 ਨਮ ਦੇਉ ਏਹੁ ਕਰਣਾ ॥ ਅਨੰਤੁਪੁਤਰੇ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ॥
 ਪਰਪਤ ਪਰਦਾਰ ਪਰਗੀ ॥ ਤਕੈ ਨੇਕ ਦੇਵ ਸੈਰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇਨ ਤਜ ਰੇਨਾਗਾਇਣਾ ॥ ਤਿਨ
 ਕੈ ਮੇਨ ਕਹਉ ਦਰਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਜੇਨ ਕੋ ਭੀਤ ਰਿਏ ਅੰਤਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਖੁ ਤੈ ਸੇਰੈ ਏਨਾ ॥ ੨
 ॥ ਪੁਣਵੈ ਤੇਨ ਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ ਨਸੇਰੈ ਬੀਸ ਭਖਨਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ॥

ਦੁਹਰੇ ਰੇਗਤੈ ਪਾਨੀ ਕਪਲ ਗਾਇਨ ਮੈ ਦੁਹਰਿਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਦੁਸਪਾਉ ਮੋਧਿ ਦੇਗਇ ਦੁਹਰੇ
ਮੈ ਸੁਪਤੀਆਇ ॥ ੧ ॥ ਨਹੀਤ ਪਰਕੇ ਬਾਪੁ ਰੇਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸੋਇ ਨ ਕਰੇ
ਮਿਤਤਗੀ ॥ ਭੇਨ ਮੇਹਰਿ ਅਗੈ ਪਗੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁਤਗਤੁ ਮੇਰੇ ਰਿਹਦੇ ਬਸੈ ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ
ਰੇਸੈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਹਰੇ ਪੀਆਇ ਤਗਤੁ ਪਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਨ ਮੇਹਰਿ ਕਾਦਰ ਸਨੁ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥
ਗੁਣੈ ਰਹਿ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਬਉਗੀ ਮੇਹਰਾ ਮੁਤਤਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਕਉ ਕਰਹੈ

ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਏ ਨਿਦਉ ਰਏ ਨਿਦਉ ਤਏ ਨਿਦਉ ਚੋਗਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗਾਪਿ ਆਗੈ ਜੋਗੁ ॥
॥ ਬਾਢੁ ਬਿਬਾਢੁ ਕਤੁ ਸਉਤ ਕੀਜੈ ॥ ਸਸਨਾ ਮੁਹਸਾਇ ਨੁਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅਬਜੀ ਅਜ
ਸੀ ਬਨਿਆਈ ॥ ਮਿਠਾਉਗੋ ਪਲਾਨੀ ਸਨੁ ਬਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਨੁਰ
ਨ ਮੇਸੀਰੰਗੁ ਭੇਦ ਬਸੈਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਤੈਰਉ ॥ ਕਬਹੂ ਮੀਰੁ ਖੰਡੁ ਪਾਉਤਿ ਭਵੈ
ਤੁਪਾਘਰੁ ਕਮੰਗਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨੁਹਨ ਚਨੇ ਬਿਨਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉਗਾ ਮੁਗਾ ਪੈਤਿਉ
ਤਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਤੇਰੇ ਗੰਗ
॥ ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਾਗੀ ਬਿਨਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਬਹੂ ਖਾਟੁ ਸੁਪੇਦੀ ਸਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਮੈ
ਨਪਵੈ ॥ ੩ ॥ ਭਨਤਿ ਨ ਮਦਉ ਇਕੁ ਨ ਮੁਨਿ ਸਤਾਏ ॥ ਜਿਹੁ ਗੁਮਿ ਭੈਰਿਯਾ ਪਾਉਤੈ
॥ ੪ ॥ ਤੈਰਉ ॥ ੫ ॥ ਸਤਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁ ਆਇਆ ॥ ਤਗਤਿ ਕਰਨ ਮਾਪ ਕਉ ਦਿਹੈ
॥ ੧ ॥ ਭੀਨਜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਇ ਮਗਾਇਆ ॥ ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨ ਮਿਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ
ਭੈਰਮ ਭੀਚਾਰਿ ਪਲਟਾਇ ॥ ਦੇਹੁ ਪੈਛੈ ਥੋਠਾ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨ ਮਗਾਇ
ਗੈ ॥ ਤਗਤ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹੁ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਤੈਰਉ ਨ ਮਦੇ ਵਜੀ ਪਗੁ ॥ ੨ ॥

ਜੈਸੀ ਭੁਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਜਾ ॥ ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜੈਸੀ ਮੁਕਤ ਕਟਿ ਬਿਪਰੀਤ
ਐਸੀ ਨ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਗਾਇ ॥ ਨ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਗਾਇ ॥ ਲਾਗੀ ॥ ਸਯਾ ਸੁਤਾਇ ॥ ਰਿਖੈ
॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਪਰਪੁਰ ਕਾਰਤ ਨਗੀ ॥ ਲੋਭੀ ਨੁਧਨ ਕਾਹਿਤ ਕਗੀ ॥ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ
ਨੀਪ ਆਗੀ ॥ ਐਸੀ ਨ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਗਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਪੇ ਭਾਏ ॥ ਗੁਰਪਸਦ
ਦੁਖੇ ਪਾਜਾਏ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਤੁਟਿ ਸਿਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਨ ਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸ ਚਾਉ ॥ ੩ ॥ ਜੈ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਪੁਣਵੈ ਨ ਮਦੇ ਚੁਲਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਿਦੁ ਬਸੈ ਮਾਹੈ ਚੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਤੈਰਉ ॥ ਪਰਕੀਤਾ ਹਰਿ ਆਗੈ ਮਦ
ਗਨਾਗੀ ॥ ਸਉਪਾਏ ਪੰਥਾ ਜੈਸੇ ਸਿਖ ਮੁਦੇ ਬਿਸੁਆ ਬਿਗਸਨਾ ॥ ਅੰਤੀ ਬਾਹੁ ਭਾਗ

黑

॥ १७० ॥

ਪਖਤਵਜਬਜਾਇਓਗਰੁਚਰੇਗੋਇਦਆਇਓ॥੧੫॥ਅਪੁਨੇਕਸਤਪਖ
ਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਗਰੁਚਰੇਆਦੇਗੋਪਾਲਾ॥੧੬॥ਕਹਹਿਤਪਹਲਿਦਿਕੁਤੀਕ
ਉਕਹਹਿਤਏਕਹਉਮਾਰਿਧਰਉ॥੧੭॥ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਉਦੇਉਜੀਵੰ
॥ਸਤੁਕੋਈਦੈਖੈਪਤੀਆਆਇ॥੧੮॥ਨਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲਾਗਉਏ
ਈਬਛੁਰਮੇਭਾ॥੧੯॥ਦੁਧਹਿਦੁਹਿਜਬਮਟੁਕੀਭਰੀ॥ਭੇਬਾਦੇਸਾਹਕੇਅਜੈ
ਧਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੇਸਾਹਮਹਤਮਹਿਜਾਇ॥ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥੨੧॥
॥ਕਾਜੀਮੁਢਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ॥ਬਖਸੀਹਿਦੁਮੈਤੇਰੀਗਾਇ॥੨੨॥ਨਮਾਹੈ
ਸੁਨਦੁਬਾਦੇਸਾਹ॥ਇਹੁਕਛੁਪਤੀਆਮੁਝਹਿਦਿਖਾਇ॥੨੩॥ਇਸਪੁਰੰ
ਅਕਾਇਐਪਰਵਾਨ॥ਸਾਚਿਸੀਲਚਾਲਹੁਸੁਭਤਾਨ॥੨੪॥ਨਮਦੇਵਸ
—ਹਿਆਸਮਾਇ॥ਮਿਠਿਹਿਦੁਸਤਨਾਮੇਪਹਿਜਾਇ॥੨੫॥ਜਉਗੁਰੂ
ਕੀਬਾਹਨਜੀਵੈਗਾਇ॥ਤਉਨਮਦੇਵਕਾਪਤੀਆਜਾਇ॥੨੬॥ਨਮੇਕੀਗਿ
ਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਏਉਧਰਿਆਪਾਰਿ॥੨੭॥ਸਗਲਕਥੇਸੀਦਕ
ਇਆਖੇਦੁ॥ਨਮੇਨਗਾਇਨਨਹੀਭੇਦੁ॥੨੮॥੧॥੧੧॥ ਤੇਰਉਪਗੁ॥੨
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈਮੁਰਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤ
ਥੈਕੁੰਠੜਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਮਰੈ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰ
ਦੇਉ॥ਭੂਭੂਭੂਭੂਭੂਭੂਅਨਸਭਸੇਵਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਮੁਦੈ
ਕਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੇਦੁਰੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇ
ਉਨਮਰੰਬਭੂਰਿ॥੨॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਸ਼ਭ
ਧਰੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮੁਜਪਿਲੇਹੀ॥੩॥ਜਉਗੁਰ
ਦੇਉਤਵਨੜੈਸੁਣੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਉਚਪਦੁਭੂਣੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸੁਅਨਾਮਿ
ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸਾਬਾਸਿ॥੪॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉ
ਮਨਿਦਾਤਿਆਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਝਭਲਾਣਕਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਿਭਾਟਹੀਤੇਰ
॥੫॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧੂਨਹੀਰਿਗੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹੁਗਾਫਿਗੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਭ
ਪਰਿਭਾਣੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਿਰਜਨਿਕਸਾਣੀ॥੬॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਸਕਿਰੰ
ਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਿਚਕ੍ਰਲਾਗਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦੁਆਦਸਸੇਵਾ॥ਜਉ

ਦੇਉ ਸੋਇ ਬਖਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨੇਗੁ ਦੇਉ ਤਸੇ ਸਤੁ ਹੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰੇਉ ਤਜ ਮਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰ
 ਦੇਉ ਤਭਉ ਜੇ ਦੁਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰੇਉ ਤਜਨ ਮਨ ਮਰੈ ॥ ੮ ॥ ਜਉ ਗੁਰੇਉ ਅਠ ਦਸ ਥਿਉਤ
 ਨਾ ਜਉ ਗੁਰੇਉ ਅਠ ਗਤਾ ॥ ਜਉ ਗੁਰੇਉ ਅਵਰਨੀ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾ ਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰ
 ਣਈ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਬਣੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ੫੮ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇਉ ਪੈਨੀ ਆਸਾ ਜੇਦੀ ਸੋਝ
 ਜੇਉ ਬਿਨਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇ ਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਪਰਚੈ ਗੁਰੇ
 ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਪਾਗੁ ਪਰਸੈ ਦੁਖਿ ਧਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਾਝੀ ਦੁਖਿ ਧਾਖਾਇ ॥
 ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤੈਥੋਂ ਕਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤ ਹੋਇ ਸੁਮਨ ਤੈਰੈ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਛਤਕਾ ਕਉ ਛੁਲੀ ਬਨ ਗਾਇ ॥ ਛਲੁ ਲਾਗਤ ਛੁਲੁ ਬਿਛਾਇ ॥ ਗੇਅੈ ਕੇ ਰਸ
 ਰਸ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭਇਅਤ ਕਰਮ ਹਨਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਤ ਕਰਨਿ ਦਧਿ ਮਥੈ
 ਸਿਆਨਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਥਾਨ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਪਰਸ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਕੀ
 ਨਜ ਪਸਿ ਮਠਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤ ਭੰਦ ਨਿਕਾਸੁ ਮੁਖ ॥ ੨ ॥ ਕਦੇ ਰਜੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨ ਦੇਵ ਜੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਬਸੰਤੁ ਬਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੫੯ ॥ ੧ ॥ ਮਉ ਭੀ ਧਰਤੀ ਮਉ ਭੀ ਆਅ
 ਕਾਸੁ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਉ ਭੀ ਆਅਤ ਮਪੁਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮਉ ਭੀ ਆਅਤ ਭਾਇ ॥
 ਜਗਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਤੀ ਆਮਉ ਲੇਰਾ ਰੇਖੇਦਾ ॥ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ ਮ
 ਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉ ਲੇਖੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਤ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਤੇ ਪਾਤ੍ਰ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋਗੀ ਮਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ

॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਤੇ ਅਹੰ ਮੇਵਾ ॥ ਤਪਸੀ ਮਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਾਦਮ ਤੇ ਕਉ
 ਨ ਜਾਗਾ ॥ ਸੰਗੀ ਰੋਗ ਪੁਰੁਸ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੁਰੁ
 ॥ ਏਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਪਰਿਲੀਕੁਰੁ ॥ ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਜਾਗੈ ਨਾਮ ਜੈਦੇ
 ਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸੇਵਤ ਬਹੁ ਪੁਰਕਾਗ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਗ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ
 ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਜੋਇਖ ਸਮੁਹੈ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਭਉ ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿ

ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖੁ ਭੋਗ ਕਾ ਭੋਗ ਭਾਉ ॥ ਸੁਤਿ ਸੁਕਤ ਈਸੁ ਪੁਨੀਆਉ ॥ ੧ ॥
ਪਗ ਬਿਨੁ ਦੁਗੰਧ ਮਾਸਤਾ ॥ ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਗ ਖਿਗ ਸਤਾ ॥ ਨਿਦਾ ਬਿਨੁ ਨਹੈ ਸੋਢੈ ॥
ਬਿਨੁ ਬਾਸ ਨਖੀਰਾ ਬਿਭੋਵੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਅਸ ਬਨ ਗਉ ਭਵੇਗੀ ॥ ਪੈਰੇ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ॥
ਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਧ ਨ ਪਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭਾਦ ਪਠਾਏ ਪੜ੍ਹਣ ਸਾਧਾ ॥ ਸੰਗਿ ਸਖਾ ਬਹੁ ਈਏ ਬਾਧਾ ॥ ਮੋਕੁ ਬਿਕਾਸ ਪੜ੍ਹ
ਵਸਿਆ ਬਜਾਧਾ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਡਿਖੇ ਦੇਹੁ ਸੀਗੋ ਪਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਨਹੀ ਚਿਹਰੁ ਬਿਕਾਸ
ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਅਉਰ ਪੜ੍ਹਣ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤੈ ਸਰਕੈ ਕਰਿ ਚਿਹਰਾ
ਪ੍ਰਭਾਦ ਬੁਝਾਏ ਬੇਗਿ ਪਾਇ ॥ ਤੁਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਚਿਹਰਾ ॥ ਤੁਣਤੁਰਤੁ ਚਰਾ ॥
ਰੋਕ ਰਿਚਿ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਕੁ ਬਿਕਾਸ ਤਾ ਵਤ ਬਾਰ ਬਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲਾ ਬਲਾਗੇ ਕੀਏ
ਤਗ ॥ ਇਕੁ ਮੁਨ ਚਿਹਰੁ ਗੁਰਗਿ ਗਾਰੀ ॥ ਮੋਕੁ ਪਾਇ ਜਾ ਰਿਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਰਾਗੀ ॥ ੩ ॥
ਕਾਛਿ ਕੜ੍ਹ ਕੋ ਪਿਓਰਿ ਸਾਇ ॥ ਤੁਣਾਖ ਨਹੈ ਮੋਰਿ ਬਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੰਤੋਰੇ
ਸੇਕੈ ਬਿਸਥਾਗ ਨਾਖ ਸੁਢੇ ਦੇਓ ਨਖ ਬਿਦਾਗ ॥ ੪ ॥ ਚਿਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵ ਸੀਏ
॥ ਭਗਤਿ ਰੇਤ ਨਹ ਸਿਧ ਭੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋਝੇ ਨ ਪਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ
ਬਾਗ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਗ ॥ ਜਿਨੀ ਗੀਅ ਸੁਤ ਸੁਰਿ
ਭੀਨ ਮੋਗ ਮੈ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹੀ ॥ ਕੋਕੋ ਨ ਬਿਗੁ ਤੇ ਮੈ ਕੋ ਆਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਧੁ ਉਦ
ਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿ ਚਿਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਨੀਦ ਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਇ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬੁਧ ਮਾਇ ॥ ਕਾਇ ਜਨ ਜੇਗੀ ਜਟਾ ਪਾਇ ॥
ਅਪਨ ਅਉ ਸਹਾ ਰਝੇ ਸਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਤੁਅਥਾ ਤੁਮੋਰਿ ਬਾਹ ਨਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਾਥ ਦੁਖ ਕਹੈ
ਕਾਹੀ ॥ ਮੋਰੇ ਜਨ ਮਮਨ ਦੁਖੁ ਅਥਿਧੀਗ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਕਉ ਕਬੀਗ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥
ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨ ਜਾਹੇ ਪਾਚਾ ॥ ਬਰਧ ਪਚੀ ਸਕੈ ਸੰਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਨਉ ਬਹੀ ਅਦਸਨੀ
ਗਿ ॥ ਕਸਨਿ ਬਹਤ ਭਿਯਾਗੀ ਤਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮੋਰਿ ਐਸੇ ਬਨ ਜਾ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਜੁ ॥ ਜਿਧਪੈ
ਤਮੁ ਭੁਨਿਤ ਬਛੈ ਬਿਅਜੁ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ ਸੁਤ ਮਿਥਿ ਬਨ ਜੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਮ ਭਵ
ਨੀ ਸੰਗਈ ਨਾ ॥ ਭੀਨੀ ਜਗਤੀ ਕਰਤ ਰਾਮਿ ॥ ਚਲੇ ਬਨ ਜਾਹੇ ਤਾਥ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤੁਜੀ
ਨੀ ਬਨ ਜੁ ਦੁਹਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਟਾਡੇ ਗਾਇ ਚੁਟੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜਾ
ਸਹਜਿ ਸਮਝੈ ਭੋਗ ਮੁਭਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥

ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ ਤੁਮੈ ਕਉ ਪਾਰਿ ਚਿਰ ਕੇ ਸਦਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤਾ ਮੇਰੀ ਜਨਮੁ ਮੇਰੇ
ਉਥਾ ਜਦੋ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਰ ਬੀਤੁ ਭਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ ਤੁਮੈ ਕਉ ਪਾਰਿ ਚਿਤਾ ਮੇਰੀ ਜਨਮੁ ਮੇਰੇ
ਜੈਸੇ ਪਾਤਕ ਤਬਾਹਿ ਏਹ ਕਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬੋ ਵਰਚਾ ਲੀ ਭਾਰੁ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ਪੈਸੇ
ਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਣਿਤਿ ਨਾਮ ਦੇ ਵਰ ਮਿਰਹਿ
॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਾਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਬਾਨੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀਉ ਕੀ ॥

ਤੁਸਾਰੇ ਸੁਣਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਪਹਿਰਾ ਵਾਢੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਜਾਹੀ ॥ ਗਰਬ ਵੰਤੀ ਕਾਨੀ ਰਹੀ ॥
ਤੇਰੀ ਗਵਨੀਉ ਪਾਰਿ ਚਾਵੈ ਕਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕਾਇ ਗਰਬ ਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਹੁ ਪੁਥ
ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀਉ ਤਾ ਵਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਗ ਕਰੀ ਪਾਰਿ ਚਿਤਿ ਭਾਉ ਭਾਉ
ਧਰੁ ਧਰੁ ਦੇਸੁ ॥ ਅਪਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਪੁਰਕ ਲੜਕਾ ਕਰਹਿ ਅੰਕਾਰੁ ॥ ਠਕੁਰ ਲੇਖਾ ਮਗਨਾਰੁ ॥ ਏਵੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸੋ ਜੀਉ ॥
ਪਛੇ ਕਿਸਾਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਓ ਪੀਓ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਥੇ ਚਲੇ ॥ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ
ਸਭ ਕੋਟ ਕੋਟ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਜੁ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਨੁ ਨ ਜੋ ਕੀ ਕਾਮੁ ॥
॥ ੧੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਸਾਰ ਗਵਾਈ ਭਗਤ ਕੀ ਕਬੀਰ ਕੀ ॥ ਕਹਾਨਗਰ ਬਸਿ ਬੋਲੀ ਬਤਾ ॥ ਅਰ
ਸਨ ਜੁਟ ਕਾਰਿ ਗਾਠੀ ਐਰੋਟੇ ਚੋਜਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਬਹੁਤ ਪੁਤਾ ਪੁਗਾਉ ਸਉਖੇ
ਦੁਇ ਭਖਟ ਕਾ ਬਰਤਾ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰੁ ਸਹਿ ਬੀਜੈ ਸੈ ਬਨ ਰਪਤਾ ॥ ੧ ॥
ਨਾਕੋ ਉਥੇ ਆਇ ਚੀਏ ਪਨੁ ਨਾਕੋ ਉਥੇ ਜਤਾ ॥ ਗਵਨ ਤੁੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਖਿਸਮਿ
ਏ ਬਿਭਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਬਿਰੁਪੁ ਜਪੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਖਿਖਰ
ਗੁਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਤੁ ਪਿਤਾ ਬਨਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤ ਚਲਤ
ਸੰਗਤਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਗਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੰਗ
ਗਜ ਸਮਾਮਿ ਤਿਨ ਜੀਤੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀਹ ਉਚੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਗਵਨ ਤੇਰੇ
ਗੋਵਤੁ ਆਵੈ ਗੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁਹਾਐ ॥ ਬਸੰਤ ਚੋਰੇ ਚੋਰੇ ਚੋਰੇ ਚੋਰੇ ਚੋਰੇ ॥ ੧ ॥
ਤੇ ਬਲ ਕਰਿ ਸਲ ਤੇ ਕੁਆਰੁ ਪਤੈ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਕਾਸ ਚਾਵੈ ਚਰੇ ਅਕਾਸ
ਗਵੈ ॥ ੨ ॥ ਭੋਖਾ ਗੀਤੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਵੈਰ ਜਤੈ ਭੋਖਾ ॥ ਖਲ ਮੁਖ ਤੇ ਪਾਤਕ ਰੋਸੈ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ
ਤੇਰੇ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖ ਤੇ ਜੋ ਨਹੀ ॥ ਕਹਾਨਗਰ ਸਾਧੂ ਦੇ ਪੀਤੁ ਤਿਸੁ ਮੁਰਹਿ ਬਿਬਿ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਹਿਬਕੀਰਜੀਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਕਉਨਸਹਾਈਮਨਕਾ॥
ਸੰਤਪਿਤਾਤਾਈਸੁਤਖਨਤਾਉਤ੍ਰੇਰਾਹੀਸਭਨਕਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਗੇਕਉਕਉਤ੍ਰੇਰਾ
ਹਵਾਂਧੁਕੈਅਗਵਾਸਪਨਕਾਗਵਾਥਿਸਾਸਾਇਸਭਤ੍ਰੇਕਾਇਤਨਕੁਗਾਗੋਠਨਕਾ॥੧॥
ਸਾਹਿਬਸਮੁਪਨਧਾਪਾਵਤੁਪੁਰਖਾਛੁਪੁਸਤਜਨਕਾ॥ਕੋਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਪੁਇਤੁਮੁ
ਉਤ੍ਰੇਰਾਪੁਸੇਰੁਬਨਕਾ॥੨॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਹਿਬਨਮਦੇਵਜੀ॥ ਕਾਏਰੇਮਨਥਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਕੁਭੰਉਤੇਤਗਮੁਗੀਖਾ
ਇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰੈਤੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਪਿਨਹੀਲਤੈ॥ਜਿਹਥਾਸੁ
ਅਦੀਬੀਤਤੋਗਾਐਸੇਕਾਨੀਕਕਾਮਨੀਭਾਂਧਿਰਮੇਗਾ॥੧॥ਜੈਉਮਧੁਮਾਖੀਸਚੈਅਪਾ
ਗਾਮਧੁਭੀਨਿਮੁਖਿਦੀਨੀਛਾਹੁ॥ਗਉਬਛਕਉਸਚੈਖੀਗੁਗਲਾਥਾਂਧਿਦੁਰਿਭਏਅ
ਤੀਨਾ॥੨॥ਮਾਇਅਕਾਗਨੇਸੁਮੁਅਤਿਕਰੈ॥ਸੋਮਾਇਆਭੈਗਾਨੈਪਰੈ॥ਅਤਿਸਚੈਸਮਝੈ
ਨਹੀਮੁਕਾ॥ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਪੁਕੀ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਿਸਨਅਤਿਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕਬਹੁਨਹੀਕਰੈ॥ਕਰਤਨਮਦੇਉਤਾਰੀਅਇ॥ਨਿਰਭੈਰੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨਾ॥੪॥੧॥੨॥
ਸਾਹਿਬ॥ਬਦੁਰੀਨਚੋਰਮਾਧਉਮੋਸਿਓ॥ਠਕੁਰਤੇਜਨੁਜਤਤੇਠਕੁਰਖੇਲੁਪਰਿਓਤੈ
ਸਉ॥੧॥ਗਾਉ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਆਪਨਆਪਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਤਤੇਤਰੰਗੁਤਰੰਗਤੈ
ਜਲੁਕਰਨਸੁਨਨਕਉਦੁਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਵੈਆਪਹਿਨਚੈਆਪਿਬਜਾਵੈਤੁਗਾ॥
ਕਰਤਨਮਦੇਉਤੁਮੇਰੋਠਕੁਰਜਨੁਉਗਤੁਪੁਗਾ॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥
ਦੁਸਾਰਸਨਨਿਮਖਤਪੜਈਮੋਚਨਪਰਸਤਖੁਬਤੋਕਰਤਹਿਕੁਪਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਮੇਰੀਥਾਂ
ਘੀਭਗਤੁਛਡਾਵੈਥਾਂਧੈਰਗਤੁਨਛੁਟੈਮੋਹੀ॥ਏਕਸੇਮੇਸੋਕਉਗਹਿਥਾਂਧੈਤਉਫੁਨਿਸੇ
ਪੈਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥੧॥ਐਗੁਨਥੰਧਸਗਲਕੀਜੀਵਨੀਮੇਰੀਜੀਵਨੀਮੇਰੇਦਾਸਾਨਮ
ਦੇਵਜਕੇਜੀਅਐਸੀਤੋਸਤਕੋਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਹਿਬਕਾਈ

ਤੈਰਕਿਆਪੁਰਨੁਸੁਨਿਕੀਨਾ॥ਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਉਪਜੀਭੁਮੈਦਨੁਨਦੀ
ਨਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਕਾਮੁਨਥਿਸਾਰਿਓਕ੍ਰੋਧੁਨਥਿਸਾਰਿਓਭੁਤਛੂਟਿਓਦੇਵਾਪਰੀਨੀ
ਦਮੁਖਤੇਨਹੀਛੁਟੀਨਿਛਲਭਈਸਭਸੇਵਾ॥੧॥ਬਾਟਪਰੰਘੁਮੁਸਾਬਿਗਨੇਪੇਦੁ
ਤੈਅਪਰਧੀ॥ਜਿਹਪਰਲੋਕੁਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੇਈਅਥਿਦੇਆਸਾਧੀ॥੨॥
ਸਿਸਤਉਮਨਤੇਨਹੀਛੁਟੀਜੀਅਦਈਅਨਤੀਪਕੀ॥ਪਰਮਾਨੰਦਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਥੈ
ਕਥਾਪੁਨੀਤਨਚਾਈ॥੩॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥

१. कविभक्तसिद्धिमुपलक्ष्येतिगात्रवृत्तेऽपि

ਸਾਰੰਗਮ:ਪ ਸੁਰਤਮ।੧੬੦

१७॥ ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਥਾਨੁਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵੀਕੀ॥

ਸੇਵੀ ਲੇਗੇ ਪਾਥਗਾਇ ਅਕੁਤਾ ਨਿਰੰਜਨਾ। ਭਗਤਿ ਦੁਨੁ ਦੀਜੈ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ॥੧॥
 ਹਾਉ। ਜਾਂਚੈ ਪਾਗਿ ਦਿਗਦਿ ਸੈ ਸਰਾਇ ਚਾਥੈ ਕੰਠ ਭਵਤ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲਾ। ਸਪਤ ਪੋਸ ਸਮਾ
 ਨਿਪੁਰੀ ਅਥਾ। ਜਾਂਚੈ ਪਾਗਿ ਲਛਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੀਵੜੇ ਕੰਠਿ ਤਕੁ ਕਾਠੁ ਬਪੁਜੁ
 ਕੰਟਵਾਉ ਸੁਕਰਾ ਸਿਰੀ। ਸੋਐ ਸਾਰਾ ਜਾਸੀ ਤਰਹਰੀ॥੧॥ ਜਾਂਚੈ ਪਾਗਿ ਕੁਲਾਠੁ ਧਮਾਕੁ
 ਰੁਮੁਕੁ ਗੰਢੜਾ। ਜਿਨਿ ਬਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਚੀਅਥਾ। ਜਾਂਚੈ ਪਾਗਿ ਟੀਸਰੁ ਬਾਵਲਾ ਜਗਤੁ ਰੁ
 ਤਤ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀ ਅਥਾ। ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂਚੈ ਰਾਂਗੀਆ। ਦੁਆਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਥੈ
 ਆ। ਸਰਸਰਾਇ ਪਰੁਥੀ ਪੁਤਿ ਹਾਰਾ। ਸੋਐ ਸਾਰਾ ਜਾਸੀ ਗੋਪਾਠਾ॥੨॥ ਜਾਂਚੈ ਪਾਗਿ ਵੰ
 ਧਰ ਬਰਿਖੀ ਬਪੁਰੇ ਢਾਢੀ ਅਗਾਵੰਤ ਆਛੈ। ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਪੀਅ ਅਨੁਰੁ
 ਅਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀ ਕਬੀਲ ਬੋਲਾਹਿ ਕਾਛੈ। ਚਉਰਦੁਲੁ ਜਾਂਚੈ ਰੈਪਵੇਲੁ। ਚੇਰੀ ਸਕ
 ਰਿਜੀ ਰਿਏ ਭਵਲੁ। ਅੰਨ੍ਹਟੁ ਕਜਾਂਚੈ ਭਸਮਰੀ। ਸੋਐ ਸਾਰਾ ਜਾਤ੍ਰਿ ਭਵਣ ਪਈ॥੩॥
 ਜਾਂਚੈ ਪਾਗਿ ਕੁਰਮਾ ਪਾਤੁ ਸਹਸਰਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜਵਾਉ। ਅਸਠ ਰਾਗ ਬਨਾਸ
 ਤੀ ਮਾਲਦੀ। ਛਿਨ ਵੈਕਰੇ ਕ੍ਰੀਮੇ ਪਮਾਲਾ ਪਾਈ ਹਾਰੀਆ। ਨਖ ਪੁਸੇ ਵਜਾਂਚੈ ਸੁਰ
 ਸਰੀ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾਂਚੈ ਪੜਬਲੀ। ਏਭੇ ਜੀਅ ਜਾਂਚੈ ਵਰਤਣੀ। ਸੋਐ ਸਾਰਾ
 ਰਿਭਵਣ ਪਈ॥੪॥ ਜਾਂਚੈ ਪਾਗਿ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਅਗਨੁ ਪੁਪੁਪੁ ਹੰਗਾ ਦੁਆਰੀ
 ਨਰਦੁ ਨੇਜੈ ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣਗੰਧਰਬ ਬਾਨਵੈ ਰੇਲਾ। ਏਭੇ ਜੀਅ ਜਾਂਚੈ ਹਰਿ ਪਈ॥

ਸਗਲੇ ਅਪਕ ਅੰਤ ਰਹੀ। ਪੁਣ ਵੇਨ ਮ ਦੇ ਉਤ ਚੀ ਆਇ। ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾ
ਇ॥੫॥੧॥ ਮਲਾਗ। ਸੋਕਉ ਤੁਨ ਬਿਸਾਗਿ ਤੁਨ ਬਿਸਾਗੇ। ਤੁਨ ਬਿਸਾਗੇ ਰਾਮਣੀਅ
॥੧॥ ਗਉ। ਅਲਾਵਤੀ ਵਿਤੁ ਨੁ ਜੋ ਤੈ। ਤੁਸੁ ਉਪਰਿ ਸਤ ਕੋ ਪੀਠਾ। ਸੁਦੁ ਸੁਦੁ ਕਾਰੀਅ
ਰਿਉ ਠਾਏ ਭੰਗ ਕਰ ਉਥਾ ਪੁਥੀ ਠੁਠਾ। ॥੧॥ ਤੁਏ ਤੁਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ
ਦੁਏ ਠਾਏ ਪਤੀਅ ਮੋ ਕਉ ਛੇ ਛ ਕਹ ਤੇਰੀ ਪੈ ਜਪੈ ਛ ਉਗਿਐ ਲਾ। २॥ ਤੁਜੁ ਦਇਆ
ਲਾਖਿ ਪਾਕਰੀ ਅਤੈ ਅਤਿ ਭੁਜ ਭਾਇ ਚ ਅਪਾਰ ਠਾਠੇ ਰੀ ਅਵੇ ਹੁਗਨ ਮੇ ਕਉ ਪਤੀ
ਅਨਕ ਉਪੇਛ ਵਾਰਠਾ। ੩॥੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ।

ਮਲਾਗ। ਭਗਤੰਗ ਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ। ਨਗਰ ਜਨ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਅਤ ਚੰ
ਮਗੀ। ਭੰਦੇ ਰਾਮਗੋ ਬਿਦੁ ਲਾਸਾਗ। ॥੧॥ ਗਉ। ਸੁਗਰੀ ਸਲਾ ਲਕਿਤ ਬਹੁ ਨੀਸੇ ਸਤ
ਜਨ ਕਰਤ ਪਤੀ ਪਤੀ। ਸੁਗਾ ਅਪ ਵਿਤਨ ਤ ਅਵਰ ਜਲੇ ਸੁਗਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਤੈ ਤੀ
ਅਨੀ। ੪॥ ਤਰਤਾਰ ਅਪ ਵਿਤ ਕਰੀ ਮਨੀ ਐਰੇ ਜੈ ਸੇਕ ਗਰ ਕਰਤ ਬੀਚਾਗ। ਭਗਤੰਗ ਉਤੁ ਨਿ
ਖੀ ਐਉਤ ਉਮਰੇ ਪੁਜੀ ਐਕਰੇ ਨ ਮਸਕਾਗ। ੨॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟਬਾਂ ਚ ਠਾਠੇ ਰੋਵੇ ਤਨਿ
ਤਹਿ ਬਲਾਗ ਸੀ ਅਸਪਾਸਾ। ਅਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾਸਾ ਨਤਿ ਹੋਕਰ ਹਿੰਨ ਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨ ਅਸਹਣਾਇ ਗਵੇ
ਦਸਾ ਦਸਾ। ੩॥੧॥ ਮਲਾਗ। ਤਹਿ ਜਪਤ ਤੇਉ ਜਨ ਪਦ ਅਕੁਲਾਸ ਪਤਿ
ਤਸ ਸਮਤੁ ਬਿਨੀਅਨ ਕਉ। ਏਕਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ। ਬਿਸਥ ਰਿਚੀਅਨੇ ਅਨਤ
ਗੁਪਤ ਸੋਉ। ॥੧॥ ਗਉ। ਜਕੈ ਬਾਗ ਵਤੁ ਥੇਖੀ ਐ ਅਵਰ ਨਾਪੇਖੀ ਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਤਾਂਅ
ਛੋਪ ਛੀਪਾਗ ਬਿਅਸਮ ਹਿਥੇਖੀ ਐ ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀ ਐ ਨਮਕੀ ਨਮਨਾਸ ਪਤਦੀ
ਪਾ। ੧॥ ਜਕੈ ਈ ਦਬ ਕਰੀ ਦਕੁਲ ਗਉਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ਮਨੀ ਅਹਿ ਸੇਖ ਸਹੀ ਦਪੀ
ਗ। ਜਕੈ ਬਾਪ ਦੇ ਮੈ ਸੀ ਕਰੀ ਪੁਤ ਮੈ ਸੀ ਸਹੀ ਤਿਹੁ ਰੇ ਭਕ ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਗ। ੨॥
ਜਕੈ ਕੁਟੁ ਬਕੇ ਦੇ ਦਸ ਭਠੇ ਰੋਵੇ ਤਹਿ ਹਿਅ ਜਹੁ ਬੰਨਾਗ ਸੀ ਅਸਪਾਸਾ।
ਅਚਰ ਸਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰਕਰ ਹਿੰਨ ਉਤਿ ਤਿਨ ਤੈ ਗਵਿਦਾਸ ਦਾਸੰਨ ਦਸਾ। ੩॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ। ਮਲਾਗ। ਮਿਲਤ ਪਿਅਰੇ ਪਾਨ ਨ ਕੁਵਰ ਭਗ
ਤਿਤੋ। ਸਾਸ ਸੰਗਤਿ ਪਣੀ ਪਰਮਗਤੋ। ॥੧॥ ਗਉ। ਮੇਲੇ ਕਪਥੇ ਕਹਾਉ ਮੇਵਉ। ਅਵੇ
ਗੀਨੀ ਦਕਾਉ ਸੁਏਉ। ੧॥ ਜੇਈ ਜੇਈ ਜੋਰੇ ਸੇਈ ਸੇਈ ਠਾਠੀ। ਸੁਠੇ ਬਨ ਜਿਉ
ਏਗੀ ਗਈ ਠਾਠੀ। ੨॥ ਕਹੁ ਗਵਿਦਾਸ ਭਇਓ ਜਬ ਕੇ ਮੇ। ਜੇਈ ਜੇਈ ਕੀਸੇ ਸੇਈ ਸੇਈ

ਦੇਖੋ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਣੀਤਮ ਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥
ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਉਚੈ ॥
ਅਟਾਰੀ ਪਨਛੀਏ ॥ ਈਧਨ ਮੁਕਤ ਜਾਤ ਦੀਸੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਨੀ ਮਾਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੈ ਸਾਜੈ ॥
ਕੋਠੁ ਅਮੀ ਬੀਠ ਭੁਐ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਰੀ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਗੰਗੇ ਸਹਜ ॥
ਗਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ ਤਿਮਿਦਿਆ ਅੰਧਿ ਮਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥
ਰਾਗੁ ॥ ਜਤ ਅਨੰਤ ਦੁਖ ਦੁਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮਨੁ ਮਾਨ ਕੁਛਿ ਵਤਨੁ ਕਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ॥
ਰੋਆ ਸੁਤੇ ਰਾਤਾ ਜਾਇ ਵਧੁ ਏਸੁ ਸਹਜੇ ਸਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਖੀਣਾ ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗ ਜੀਵਨ ਭੀਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ॥

ਅਥਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਰਿਦੁ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਰ ॥
ਦੁਮਹਿਤੁ ਰਹੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥਹਾ ਮਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਈ ॥ ਭੁਕ ਨਿਮਰਾ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥
॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਦਖਨਿ ਦੇਸਹੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ਪਛਮੇ ਅਥਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ॥
ਲੇਵੇ ਲਖੇ ਜਤੁ ਏਤੀ ਠਉਰੁ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਗਿ ਅਸਕਹਿ ਚਉਥੀ ਸਾਕਸੀ ॥
ਮਹੇਰ ਮਜਨਾ ॥ ਗਿਆਰਹਾ ਸਪਾਸ ਕੇਰਾ ਖੇਏ ਕੈ ਮਹਿਤਿ ਪਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਉ ਜੀਸੈ ॥
ਜਨੁ ਕੀ ਆਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਜਾਣੇ ॥ ਏਵੇ ਲਾਮਹਿ ਕਪਟ ਨਿਵਾਜਗੁ ਜਾਗੇ ਕਿਆ ॥
ਕਾਥੈ ਜਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ਏਤੇ ਅਭਿਰਤ ਮਰਦਾਸ ਜੇਏ ਸਭਹੁ ਪਤੁ ਮਾਗੇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਅਲਾਹ ਕਾ ਸਭਹੁ ਪੀਰ ਮਾਗੇ ॥ ੫ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਤੁ ਨਗਰ ਵੈਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ॥
ਗਾ ॥ ਕੇਵਲਾ ਮੁਜਪਤਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬਹੀ ਨਿਹੈ ਚੈਤਨਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ॥

ਅਵਛਿ ਅਥਹ ਨੁਹਉ ਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭਾਈ ਦੇ ॥ ਏਕਨੁ ਰਤੇ ਸਭਹੁ ਉਚੈ ॥
ਜੈਅ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਲੋਗਾ ਭਰਮੈ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਈ ॥ ਅਲਕੁ ਮੁਖ ਮੁਖ ॥
ਮਹਿਖ ਚਕੁ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਚੈ ਸੂਬ ਠੰਢੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਉਚੈ ॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ॥
ਸਾਜੀ ਸਾਜਨ ਹਾਏ ॥ ਨਾਕ ਛੁਪੈ ਚਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾਕ ਛੁਪੈ ਚਕੁ ਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਭਹੀ ॥
ਚਾਏ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ ਅਸਭਾ ਕੇ ਛੁਹੈ ਏਈ ॥ ਧੁਕ ਮੁਖ ਛਾਨੈ ਸੁਏ ਕੋ ਜੇਏ ਬਦਰ ॥
ਐਸੇ ਏਈ ॥ ੩ ॥ ਅਥਹੁ ਅਲਾਖੁ ਨ ਜਾਈ ਬਾਖਿਆ ਗੁਰੁ ਤੁਝੁ ਦੀਨਾ ਮੀਰਾ ॥ ਕਬੀਰ ॥

ਮੇਰੀ ਸੰਕਲਾਸੀ ਸਰਬਾਨੀ ਜਨੁ ਤੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ॥

ਬੇਦ ਤੇ ਬਕਹੁ ਮਤ ਭੂਭੇ ਭੂਭੇ ਜੋ ਨ ਬਿਚਰੈ ਜੋ ਸਭ ਮਾਏ ਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਭਉ
ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਗੀ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖਾਂ ਕਹਤੁ ਨਿਅਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਭਰ ਮੁਨ ਜਈ
॥ ੨ ॥ ਗਾਉ ॥ ਪਕਾਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾ ਸੀਮਾ ਟੀਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥
ਜੋ ਤੇ ਸਭੁ ਪਿਅਨ ਹਰਿ ਥਾਗੀ ਕੁੰਤੁ ਹਥਾ ਲੁਕਿਆ ਕੀਆ ॥ ੩ ॥ ਕਿਆਉ ਜੁ ਪਾਕੁ
ਕੀਆ ਮੁਖੁ ਮੈ ਏ ਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਧਾਏਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ
ਮੁਜੈ ਪੁਕਾਰਿ ਆਹ ਜਕਾਏ ਜਾਏਆ ॥ ੪ ॥ ਤੁੰ ਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਬੂਝਿ ਆਤਿ ਸਕਾ ਮਰ
ਮੁਨ ਜਾਨਿਆ ਕਹਿ ਕਈ ਗਭਿ ਸਤ ਤੇ ਪੁਕਾਰਿ ਜਕਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਪ੍ਰਭਤੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿ ਅਤੇ ਗੀਦੇ ਵੇਦੇ ਵਾਕੇ ਅਧ ਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸ
ਮਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹ ਪਾਏ ਆਥਾ ਗਿਰੇ ਸਰ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਲੇਹੁ ਅਗਤਿ ਹਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਤ ਭਈ ॥ ਠਾਠਾ ਬਹੁ ਮਾਨਿਗੁ ਮੁਖੀ ਚਰੈ ਅਭ ਮੁਨ ਭਖਿਆ ਜਈ ॥ ੧ ॥
ਗਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇ ਲੁਖ ਮਕੀ ਆਬਤੀ ਦਿਪ ਕੁੰਦੇ ਹਉ ਜਾਗਾ ਜੋ ਤਿਲਾਏ ਜਗਦੀਸ ਜ
ਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝ ਨਹਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ਕ
ਈ ਗਦਾ ਸਤੇ ਗੀਅਗਤੀ ਕੀ ਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ॥

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਜੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝ ਲਾਗੈ ਕਹੀਐ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਗਮੁ ਰਵੰਈ ਮੈ ਰਹੈ ਕੈ
ਸੇਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਬੇਧੀ ਅਲੇਹੀ ਪਲ ਗੁੰਸਾਈ ॥ ਮੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਭਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ
॥ ਮਨੈ ਹਾਟੁ ਮਨੈ ਪਾਟੁ ਮਨੈ ਹੋ ਪਾਸਾਗੀ ॥ ਮਨੈ ਬਸੈ ਨਾਭੇ ਦੀ ਭਗਤੁ ਤੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਰੋਤੁ ਕਮੁ ਪੁਕਾਰੈ ਅਪੇ ਨਿਰਭਉ
ਅਭ ਬੀਰਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਤਜਹਿ ਪੁਰਖੋ ਤਮਾਰੀ ਅਬਿਗਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਕਹੈ ਜ
ਗਦੀ ਵਨੁ ਪਾਏ ਆਹਿ ਰਵੈ ਅਭ ਬਿਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ॥

ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੇ ਜੁਗਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰੇ ਗਮੁ ਰਵਿਆ ਰਵਿ ਜੈ ਸਾ
ਪੁਖ ਖਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਜੇ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥ ਅਨਦੁ ਪੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਭਈਆ ॥ ੧ ॥
ਗਾਉ ॥ ਬਵਨ ਬਿਖੁ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਨੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਆ ॥ ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮ ਭਾਵਿਕਾ ਸ
ਟਰੰਦ ਨ ਭਾਈਯਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਰਸਹ ਮਰੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨ ਭਾਈਯਾ ॥ ਤੁੰ ਦਾਇਆ ਲ

ਰਨੁਤਾਤੁਨਮਾਸਾਚਿਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਕੁਤਪੁਰਖਾਇਕੁਦ
 ਤੁਥਿਪਾਇਆਪਾਇਪਾਇਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨਜੈਕੋਦੋ
 ਤੇਮੈਕੀਅਸੁਮਾਭੁਮਰੋਈ॥੧॥ਗਤਾਉ॥ਜੀਉਪ੍ਰਗਾਸਿਅਮਾਟੀਉਤੇਉਪਾਪਾ
 ਕਰਤਾਈਭਉਦੇਉ॥੨॥ਜੀਅਕਾਬੰਸਨੁਕਰਮਾਥੇਅਪੈ॥ਜੇਕਿਛੁਕੀਅਸੁਮਪੇ
 ਅਪੈ॥੩॥ਪ੍ਰਣਦਾਂਤਨਮਦੇਉਇਤੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਭਤੈ॥ਅਮਰਹੋਇਸਦਾਕੁਲੁ
 ਕੈ॥੪॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਬੋਨੀਜੀਉਦੀ॥ ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰ
 ਰਿਕਰਤਭਿਕਾਤੀ॥ਠਗਾਦ੍ਰਿਸਟਿਬਗਾਥਿਦਲਾਗਾ॥ਦੇਖਿਬੈਸਨੋਪ੍ਰਾਨੁਮੁਖਤਾ
 ॥੧॥ਕਾਭਿਭਗਵਤਬੰਦਚਿਰਮੀ॥ਕੂਰਾਦ੍ਰਿਸਟਿਗਤਾਨਿਸਿਬਾਦੀ॥ਗਾਉ॥ਭੇ
 ਪ੍ਰਤਿਇਸਨਨੁਸਗੀਰੀ॥ਦੁੰਏਧੋਤੀਕਰਮਾਮੁਖਿਖੀਰੀ॥ਰਿਦੈਛੁਗੀਸੰਧਿਅਨੀ॥ਪਰਛਹ
 ਚਿਰਕੀਬਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੁਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੀ॥ਨਿਸਿਜਾਗਾਸਿਭਗਤੇਪ੍ਰਵੇਸਾਂਪਾ
 ਨਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੀ॥ਏਲੀਪਟਨਾਰਅਧਰਮੀ॥੩॥ਮਿਗਆਸਣਤੁਲਸੀਮਾਥਾ॥
 ਕਰਭੁਜਲਾਤਿਤਕੁਪਾਲਾ॥ਰਿਦੈਕੂਕੁਕੀਰਿਗੁਦੁਖਾ॥ਰੇਲੀਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਖਾ
 ॥੪॥ਜਿਨਿਅਤਮੁਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥ਸਭਫੇਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ॥ਕਦੁਬੇਣੀ
 ਗੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਵੈ॥੫॥੧॥

ਭਗਤਾਕੀਪਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਥਾ॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਚੇਕਮਹਲਾ ੧ ਨਿਤੁਦਰਬਖਸਮਹਮਦਲਖਬ

ਤਸੇਬਿਸਮਹੇਸਾ॥ ਲਖਲਖਗਮਵਡੀਗੀਅਹਿਲਖਗਹੀਲਖਵੇਸਾ॥ ਲਖਲਖਭੈਜਤੀਤੋਸ
ਤਸੇਬਿਸੇਸੇਸਾ॥ ਲਖਲਖਭੈਭੈਗੋਰਖਾ॥ ਲਖਲਖਨਪੰਨਾਥਾ॥ ਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇਵਤੇਦਾਨੁ
ਲਖਲਖਸਾ॥ ਲਖਪੀਰਪੇਕਬਰਅਹੰਦਾ॥ ਲਖਕਜੀਮੂਲਾਸੇਖਾ॥ ਕੇਸੈਸਾਤਿਨਅਈਆ
ਬੰਸਾਤੋਗੁਰਕੇਭੈਪਦੇਸਾ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਅਗਨਤਹੈਕੋਤੇਲਖਅਪਾਗ॥ ਏਤਾਕੇਅਪਦੇ
ਤਹੈਬਿਨੁਸਭਿਗੁਰਸਬਦਈਗਾ॥ ਸਿਰਿਨਸਕੇਏਕੁਨੁਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਨਨਕਤਾਕੀ
ਗੋਤਨਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਗ॥ ੧॥ ਏਸੁਕਲੀਓਮੰਜਭੀਤੀਕਿਓਕਾਗੋਰਖਾਪਾਤੋਜੇਓਭ
ਤਾਖੀਐਬਰਬਰਕਹੈਬਤੁਤਾ॥ ਚੁਮਕਰਤਾਅਖੀਐਇਤੁਪਾਟਿਨਾਹੀਮਾਤੀ॥ ਜੇਬਤਿ
ਨਤਅਖੀਐਬੈਰਸਬਦੁਪਾਟੋ॥ ਓਰਿਜਾਣੀਤਾਅਖੀ॥ ਫੁਰਗਵਿਅਸਿਰਿਪ
ਓਜੇਕਰਨੇਵਤਅਖੀਐਰਦਕਰੇਤਗਾਤੇ॥ ਕਾਈਗਲੀਨਮੇਵਣੀਜਿਕੈਕਦ
ਸੁਗੋ॥ ਏਥੇਓਥੇਨਨਕਕਰਤਾਹੈਪਤਿ॥ ੨॥ ਦਿਸਾਇਨਗੀਅਨਨਕਾਗਹਿਆਵਾਹਰ
ਜੇਦਿਸਾਇਵਿਚਗੀਕਿਆਕਰੇਖਾਪਾਤੋਕੈਗਜੀ॥ ਗਜੀਖਾਓਜੇਪੰਜਾਂਮਾਗੇਗੁਰਮੁਖਿਗੋਤੈ
ਸਾਜੀ॥ ਰਾਗਿਅਭਾਂਗੁਓਛਲੈਭੈਵਿਚਿਰਖਦੁਕਾਜੀ॥ ਘਣੀਨਿਪਗਿਨਨਕਾਓਇਪ
ਟੀਦਰਿਵਜੀ॥ ੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਚੇਕਮਹਲਾ ੧

ਬਾਣੀਅਤਸਅਬਖਾਕਾਇਨਜਾਤੀਬੁਝਸੀ॥ ਓਮਤੋਪੇਦੇਪਜੋਟੋਲਾਹਦਰਬਪਖ
ਖੁਦਾਏ॥ ਜੇਕਰਿਵਡੀਛਾਭਦੇਇਤੀਠਹਿਧਰਤੀਪਾਏ॥ ਜੇਕਰਉਤੈਪਖਣੁਪਾਣੀਪਓ
ਫੁਜਾਏ॥ ਸੋਕਿਸੁਜੇਵਰੁਅਖੀਐਕਿਸਨੋਪੁਛੰਜਾਏ॥ ਵਡੀਵਰੁਵਰੁਮੇਦਨੀਹਉਐ
ਰਹਿਕਰਿਜਾਏ॥ ਪੁਛੇਚਾਹੇਬੇਦਮੇਓਥੈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ ਚਾਹਿਕਤੇਬਾਪੁਛੀਅਕੀਮਾਤੇਕਰ
ਫੁਜਾਏ॥ ਨਦਖੰਤਪੁਛੇਮੇਦਨੀਇਕੁਦੁਇਕਚਕਾਓ॥ ਸਾਇਗੁਸਭੁਚੰਦੀਓਅਥੈਰਿਬੁਢਿ
ਭਟੀਆਉ॥ ਨਦੀਅਨਭੈਵਸਿਆਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਏ॥ ਵਲੁਡੈਲੁਭਿਵਲੁਵਸਿਆ
ਕਉਕਾਮਿਠਖਾਏ॥ ਸਪਤਪਤਾਭਾਏਕਿਆਅਸਮਾਣੀਅਸਮਾਣੁ॥ ਨਨਕਭਉਕਰਣੀ
ਜੇਮਓਸਚਹੈਣੀਮਾਣੁ॥ ੧॥ ਵੀਰਸਲਾਮਏਖੁਬਤਾਖੁਦਾਈਸਚੁਚਰੀ॥ ਰਗਰ
ਕੈਤੁਏਸੇਖੁ॥ ਜੇਹਾਖੀਜੈਸੇਖੁਏਤੁਕਮੀਮਣੈਸੁਖਾਏ॥ ਨਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਬਧਾਏ
ਖਸਹਾਏ॥ ੨॥ ਖਾਲਕਕੁਸੁਬਹਾਨਗੋਰਨਿਮਾਣੀਅੰਧਗੀ॥ ਕੁਦਗਤਿਕੇਨੋਸਾਣਾਏ
ਤੁਕਮੀਠਹੈਸਤੇ॥ ਕੁਦਗਤਿਕੇਅਭੰਗਨਾ॥ ਤਰਗਸਗੁਜਾਛਹਵੀਅਖੀਹਸਕਾ

ਨਾਸਾਂਗਾਸਿਪਰਅਤਸੀਪਵਨਿਗਣੀਜੰਜੀਗ। ਤੁਕਮੀਬੰਨਿਚਲਾਇਮਾਨਿਕਰ
ਉਥੇਪੀਗ। ਨਨਕਦਰਗਾਮੀਨੀਐਸਚੁਨਤੁਕਲਧੀਗ। ੩। ਸਿਧਾਂਸਨਾਤੁਸਾ
ਤੁਰਪਤੁਸੇਪੁਕੀਨਗੋਗ। ਥਟੇਖਉਕੁਕਾਰੇਗਏਦੁਸਮਨਰੋਛੇਵੇਗ। ੪।
ਸਕੇਮੁਹਬਤੀਜੇਤਵੇਫਾਤਿਆਦੇਨਿਦੁਆਈ। ਨਨਕਗਲਾਕੁਰੀਅਸਦੇ
ਖੁਦਾਈ। ੫। ਗੁਨਾਹੀਬੰਨਿਚਲਾਇਆਜੇਤੇਕੀਏਬਿਕਾਗ। ਗੁਨਤਾਸੰਦੀਪ
ਬੀਚੁਕਿਨਸੰਕਾਭਾਗ। ਅਗੈਤੁਗਰੁਪੁਪਲੀਪਿਛੈਸਿਰਜੰਦਾਗੁ। ਅਗੈਸਰੁ
ਤਸੀਕਉਕਾਰੇਉਤਰਾਪਾਗ। ਕਉਏਮਾਗਹਿਸੀਸਚਾਕੇਵਰਖਨੇਜਿਉਮੰਗਿਆ
ਨਨਕਕਿਥੈਛੁਟੀਐਹੁਕਮੀਹੋਵੇਮਗ। ੫। ਚਸਮੇਕਢੇਅਉਗਣੀਅਧਧੇਗ।
ਅਗਕੰਨੀਕੋਲੁਪੀੜੀਐਨਸੀਗੰਧਗੁਬਾਗ। ਜੀਭਕਟਾਏਕਉਲਸਿਰਸਦੁਵੇ
ਸਾਣਤਗ। ਕੋਪਗਉਤੇਢਾਢਵੀਜਬ। ਤੀਕਰੇਪੁਕਾਗ। ਤਿਸਨਾਹਖਿਨਸਕਟੇ
ਬੇਪੀਗਾਵਾਗ। ਅਉਗਣਗੁਣੀਬਕਸੀਆਤੰਨਨਕਸੇਈਸਾਗ। ੬। ਜਿਉਤੇ
ਵਣਪੀੜੀਅਗਿਪਿਜੇਤੰਦੁਚੜਾਈ। ਕਾਗਲਾਵਗੀਕੁਟੀਆਮੁਗਲੀਏਏਕੁਚੜ
ਈ। ਉਤੇਵਾਗੀਤਈਆਤਪੈਤੋਬਿਲਲਾਈ। ਸੰਨੀਪਕਵਿਚਲਾਈਐਅਗਏ
ਗਵੀਚਾਗ। ਅਣੀਅਹੁਮਾਗੇਤਿਤੁਤਾਇਜਿਉਕੈਰੇਛੇਹਾਗ। ਨਨਕਸਚੇਨਾਮਥੀ
ਨਉਰਵਸੀਨਪਾਗੀ। ੭। ਪੈਗੀਕੰਡੇਸਾਗਦੇਸਿਹੁਤਪੈਅਕਾਸਿ। ਪੈਤਾਓਪਾਤੰਉਤੇ
ਪਗੜਿਅਗਤਮਾਸਾ। ਥੰਮਾਨਾਲਿਲਗਾਈਐਕੋਇਨਅਵੈਪਾਸਿ। ਭੀਠਿਛਿਛ
ਇਵਿਛੋੜੀਐਤੇਬਕਰੇਫਗੀਆਦੀ। ਅਉਗਣਾਅਗੇਨਨਕਾਸੁਭੋਕੋਈਵ
ਦਿ। ੮। ਭਰੀਅੰਦਰਿਪਾਈਆਂਮਿਥੀਅਗਨਿਜਲਾਈ। ਬਾਲੁਗੇਤੁਭਖਾਈ
ਦਿਛੈਅਗਨਿਜਲਾਈ। ਅੰਦਰੁਭੁਜੈਪਣਜਿਉਤੁਕਕੈਤਾਬਿਚਲਾਈ।
ਆਪਿਬਕਸੇਨਨਕਾਕਿਸਨੁਕੁਤੀਐਜਾਈ। ੯। ਇਖਜਿਵੈਸੁਕਛੀਐਸਭ
ਸਿਰਿਆਈਆਤਾਗ। ਖਾਣਪੀਣਪਹਿਨਣਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਗ। ਮਾਥ
ਉਥੇਖਾਮੰਗੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਵਾਪਾਗ। ਟਥਪੈਗਚਾਕਗੀਕਰਿਛੁਗਾਈਕਗ।
ਜੀਭਪੁਕਾਰੇਦਰਿਖਵੀਚਖਿਚਖਿਸੁਆਦਬਿਕਾਗ। ਕੰਨਦੇਨਿਉਗਾਹੀਅਮ
ਨੁਤੁਰਕੁਰੇਅਹੁ। ਨਾਸਾਲੇਇਣਮੁਕਰੇਅੰਧੇਦੇਸਿਗਮਾਗ। ਇਦੀਲੁਗਤੁ
ਸੋਰਿਆਬਧਜਮਦੁਆਗ। ਗਠਿਕਗਿਵਿਧਇਸਟਿਅਆਗਦੁਜਿਉਤੇ

॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਨ ਭੋਏ ਅਨਾਉ ਗਵਾਨ ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਗੇਤੀ
 ਐਤੀ ਰਸੀ ਵੈ ਕਥੁ ਭੁਤੁ ਸੋਨੇ ਵਾਹੀ ਛਾਹੀ ਐਸਹ ਜੋਇ ਤੁਕ ਮੁਕੀਤੁ ॥ ਪੈਰੇ
 ਵਰੁ ਭੁਭਾਈਆ ਅਜਗੁ ਜੀਨੁ ਸਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਕਾਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰੇ
 ਅਵੇ ਜਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਇ ਬਾਭਿ ਦੁਸਮਨ ਕੇਤ ਕੇਵਲਿ ਰਿਣ ਮਾਹਣਤਾ ॥ ਪਾਏ
 ਘਰੇ ਵੈਸੀ ਨਾਨਕਾ ਸਹੀ ਸੁਗਤਿ ਅਪਾਗ ॥ ੧੨ ॥ ਰੈਜ ਮਜੋਰਿ ਨਿਯੋਇ ਦੀ ਛਕਤੁ
 ਨੇਰੁ ਵਿਕਾਣਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਨਤ ਖੁਏ ਨਿਰਦਇਆ ਜਮ ਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ
 ਨ ਛਿਚਲਾਇਆ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੀ ਵੀਰਾਗੁ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਅਗੈਤੁ ॥ ਖਸਮੁ ਤੁਰਖ ਹਿਤੁ ਮਾ
 ਗਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅਤ ਪਿਤ ਨ ਬੰਧ ਪੋ ਨ ਬਣੀ ਅਰਣ ਵੀਗ ॥ ਨਾ ਸੁਤਨਾ ਮਤੁ ਭਖਮੀ ਕਿਉਂ ਕ
 ਗੰਧਾ ਧੀਗ ॥ ਨਤ ਰਗ ਸੁਨਾਪ ਨ ਖੜੇ ਨਾ ਸਿਪਰਤ ਭਵਾਹੀ ॥ ਭਪੇ ਕੜਾ ਆਗੇ ਸੀ
 ਦੇਖਹੁ ਗੁਰ ਵੀਰਗ ॥ ੧੪ ॥ ਧਰਮੁ ਪੈਰਾ ਸਤੁ ਜੀਨੁ ਕਹਿ ਜਤ ਕੀ ਪਖਰ ਮਨੀ ॥ ਪੰਚ
 ਤਤ ਸਬਦੁ ॥ ਸਿਪਰ ਸਚੁ ਨਿਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵ
 ਰਿਅਨੁ ॥ ੧੫ ॥ ਘੁਰਮ ਆਇਨਾ ਖੋਸੀ ਦੇਦ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਚਾਗ ॥ ਕਿਸਨੁ ਕਿਸੰਦਾ
 ਬਖੁਨਾ ਨਿਉ ਕਾਮਿ ਭਏ ਅਉਤਾਗ ॥ ਸਿਉ ਸਾਥਾ ਗਨਿ ਦਰਿ ਖੜੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ
 ਸੰਖਾ ॥ ਅਪੁਰਾਹਿਤ ਭੂਗੇ ਮਹਾ ਸਚੁ ਸਦਾ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ੧੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮ ਕਲੀ ਗਤਨ ਮਾਠਾ ਮਹਾ १ ॥ ਅਸਨੁ ਸਾਧਿ ਨਿਗਲ ਮੁਹੈ ॥ ਪੰਚਤਤ
 ਕਾਨਿ ਗੁਹਿ ਗੈ ॥ ਥੋੜੀ ਨਿਦਾ ਅਭਪ ਅਹਾਗੀ ॥ ਸਾਧਕ ਪਿਰੁ ਸਦਾ ਬਚਿ ਰਾਹੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ
 ਸੰਜੁ ਸੁਗਤਿ ਬਚਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਬੋਝੇ ਤਾ ਬੁਝ ਮਾਗੇ ਅਨ
 ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਾਗੇ ਗੈ ਪੈਅਨਾ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤਰ ਮਹਿ ਰੀਧੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਦੇ ਨ ਮਰੈ ॥
 ਏਨ ਬਿਖਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਾਕਉ ਬੰਦ ਹਿਸਗ ਭੇਦੇ ਵਾ ॥ ਜੇਹ ਬਾਭੇ ਦੁਨ ਦੇਈ ਚਖ
 ਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖਣਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਮ ਸਤਿ ਸਨ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਅਗਨੰ
 ਪਟ ਭੀਤ ਭੀਜੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਹੈ ਗਡੀ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ਸਾਜਿ ਤੁਪ ਜੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਜਾਇ
 ਸਾਧਨਿ ਵਜੈ ਬੰਧੈ ਚੰਗ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤਿਨ ਭਾਗੈ ਤੋਗ ॥ ਗਿਓ ਮੁਤੁ ਨ ਜਪੀ ਐਤੋਗ ॥
 ਉਤਮ ਭਏ ਜਿਨ ਕੇ ਜਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚਾਇਤੁੀ ਵਿਕਰ
 ਮਾਝੈ ॥ ਜੇਹ ਬਾ ਅਸਤੁ ਕਦੇ ਨ ਭਾਖੈ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟ ਤਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਗਗਨ ਮੰਤਰ ਮ

ਰਿਹਾਏ ਚੇਤਾ ਸਿਰੀਖੀ ਆਲਾਗ ਗਾਨ ਸਿਉ ਤੈਰੇ। ਜਾਇ ਤੇ ਬੀਣੀ ਮਜਨੂਰੈ ਗੈ। ਨਤਕ
ਨਹਿ ਏ ਗਾਨ ਖਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਰੈ ਏ ਖਾਣਾ। ੪। ਪੁਰਾ ਬਿਚੈ ਪੈਸ ਚਮਕੈ ਏ।
ਗਵਿ ਸਸਿ ਦੁਤਾ ਏ ਕੜਮਿ ਏ। ਅਹੁ ਏ ਪਟਣ ਕੀ ਚੀਜੈ ਏ। ਤਪਸੁ ਏ ਏ।
ਘਟ ਘਟਾ ਨਹਿ ਖੰਡ ਦੇਖੈ ਪੁਰਖ ਪਛਮ ਉਤਰ ਏ ਖਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਰੈ ਏ ਖਾਣਾ।
॥ ਅਹੁ ਤਨੁ ਤੰਡ ਸੁਗਤਿ ਕਰੈ ਦੁਸਾ। ਪਾਇ ਮਚੁ ਸਮਾਇ ਲੁਸੁ ਪੁ। ਜੁਗਤਿ ਜਤਨੁ ਕਰਿ
ਹਾਜਿ ਸਮਾਇ। ਜੁਗਤਿ ਵਿਦੁ ਏ। ਵਿਕਉ ਜਾਣੈ। ਗਿਆਨੁ ਮਪਾਈ ਨਿਤ ਨ ਏ।
ਬਿਖਿਜ ਪਈ ਕੇਵਲਾ ਮੁਹਿ ਬਿਬੇਗੋ ਲਿਖੀ ਆਕ ਜੈ ਮਖਲੁ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ
ਰੇ ਖਾਣਾ। ੬। ॥ ਤੇਤੁ ਕਾਮਾ ਰੇ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਨੁ। ਪੰਚ ਮਾਹਿ ਤੈ ਪਧਾ
ਪੰਚ ਕਾਜੈ ਜਾਣੈ ਭੇਠੈ। ਸੋਈ ਕਰਤ ਸੋਈ ਦੇਠੈ। ਅਗਮਾ ਨਗਮ ਜੋ ਏ ਚੈ
ਲਿਖਿ ਸੋ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏ। ਸਤ ਸਤਾਈ ਜਚਉ ਚਾਚਾ ਗਿ। ਤੈਸੇ ਏ
ਨਾਨਕ ਤਹੁ ਬਨ ਬੀਸ। ਤਕੈ ਆਗੈ ਕਚਹਿ ਖੜੋ ਹਰੀ ਸਾ।
ਉਚੀਨ ਦਾਰੇ ਸਗਣੀ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋ
॥ ੭। ॥ ਸੋਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਏ ਉਦਾਸਾ। ਗੁਖਾ ਬਿਰਖ ਬੰਗਰੇ ਦਰਦਾਸਾ। ਅਧੇਰੇ
ਸਿਰੀਚੈ ਜੋ ਗਾਇਆ ਸਾ। ਪਰਸੈ ਅੰਗ ਨਾ ਵੈ ਪਾਸਾ। ਜੇਤੁ ਤਨੇ ਦੁਤੀਆ
ਤੈਸੇ ਲੁਨਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ। ੮। ਗਿਆਨੁ ਖਰਗੁ ਏ
ਸੋਉਦਾਸੀ। ਅਗੁ ਦਸਾ ਪੰਚ ਕਾ ਬੁਝੈ। ਅਨਮਿਤ ਕਕੀ ਪਵੈ ਗੰਗੀ
ਗਥ ਪਰਸੈ ਤੈਸੇ ਸਠੀ। ਜਿਨਿ ਅਹੁ ਮੈਲੁ ਮਨੈ ਕੀ ਖੋਈ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ
ਈ। ੯। ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਅਠੀ ਸਠੀ ਹਟਾ। ਤਕੈ ਬਜਰ ਜੜੈ ਪਟਾ ਅਠੈ
ਘਟ ਘਟ ਬਿਖਮੁ ਰੈ ਬਾਟਾ। ਐਸਾ ਮਾਗੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਦਰਦੇਸ
ਦੇਖਿ ਸਹੇ ਜਿ ਪਾਇਆ ਏ ਆ। ਅਠ ਦਸ ਗੰਗੀ ਖੜੋ ਕੋਈ। ਨਾਨਕ
ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ। ੧੦। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਪੁਰਖ ਕਉ ਗਉਨੁ ਕਹੈ ਦੁਤੀਅਦਖ
ਜਕਉ ਦਿਸੈ ਪੈਗੈ। ਪਛਮ ਤੇ ਜੈ ਚੜ੍ਹੈ ਸੁਮੇਗ। ਅਵੈ ਪਰਖ ਏ ਕੋਟੈ
ਪੁਰੀ ਆਸਤ ਉਪਰਿ ਕਉ ਲਾਸ ਏ। ਤਿਥੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅਸਣਾ
ਜਿਨਾਰੇ ਹੀ ਗੋਤ ਨੈਸਾ ਲਪਰੇਈ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ। ੧੧।
ਕਹਾ ਸੁਗਾਨ ਦੇ ਵਕਾਭ ਵਨੁ। ਆਹਿ ਨਿਸਿ ਸਦਾ ਮਨਾਵੈ ਸੁਢੇਰਾ ਅਨੁ
ਗੁਪੁਰ ਕਉਣਾ। ਆਹਿ ਨਿਸਿ ਸੁਢੇਰੇ ਦੁਜਨ ਦਉਣਾ। ਬੰਧੈ ਬੰਧੈ ਸਤੁ ਪਈ ਏਈ।

ਗਗਨਮੰਤਰਗਉਜਿੰਦੀ। ਨਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਕਾਭਗ
 ਤਾਇਦ੍ਰਿਕਜਤੀ। ਰਿਹੈਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ। ਦਿਸਾਇਦਇਅਲਵਾਇਨਾ
 ਕਾਰੇਦਾਨੁ। ਜੇਘਟਨਾਵੈਤਨਿਵਿਅਜਨੁ। ਬਚਨਸਬਦਕਾਸੁਫਲਾਪੁਤਾ॥
 ਨਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ॥ ੧੩॥ ਸਚਲਚਾਇਨਜਾਇਤਮਾਸੇ। ਜੁਦੇਜਾ
 ਉਨਖੇਭੇਪਾਸੇ। ਅਗੈਚਗੈਚਿਤਨਾਭਾਏ। ਗੁਰਕਾਦਿਤਅਗਿਠਛਾਏ॥
 ਪਰਪਰਿਜਾਇਨਕੀਜੇਕਥਾਏਤਹੈਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ। ਗੁਰਕੀਸੰਖਿਅਸੁ
 ਏਹੇਪੁਤਾ। ਨਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ॥ ੧੪॥ ਅਉਸਗਨਦੀਅਪੁਰੀਤ
 ਮੇ। ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਪੀਰੈਸਗੈ। ਕਮਲੁਉਲਟੈਪਲਟੈਪਉਤਾ। ਇਉਂ
 ਨਿਵਰੇਆਵਾਗਉਨੁ। ਮਨਪਉਨੇਕਉਗੈਖੈਥਾਧਿ। ਭਰੇਤ੍ਰਿਬੰਦੀਕੇਕੁਟੀ
 ਸਥਿ। ਅਪਨੇਵਾਨਕਹਿਗੈਖੈਦੁਤਾ। ਨਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ॥ ੧੫॥
 ਗਗਨਮੰਤਰਗਉਜਿੰਦੀ। ਉਰਾਵੈ। ਅਹਿਨਿਸਿਗੁਰੀਡੇਗੀਭਾਵੈ। ਪਰਚਾਰੈਤ
 ਠਹਿਘਰਿਭਾਵੈ। ਇਨਬਿਧਿਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈਜੋਗੁ। ਅਏਹਿਗੁਨਗਏ
 ਸੋਗੁ। ਸੰਜਮਿਰਹੈਨਬਿਨਸੈਸੁਤਾ। ਨਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ॥ ੧੬॥
 ਜਿਨਹਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਅਬੁਧਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁ। ਬੁਧਮਾਵੇਕਉ
 ਦਾਦਕਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਏਸੁ। ਜਤੀਸਤੀਭਾਵਿਭੀਖਕਰਸੀਮੀਤੀ
 ਮੇਲਾਗਾ। ਇਦ੍ਰਿਏਦ੍ਰਿਦਕਜੁਗੁਜੁਗੁਉਮੈਚਿਤਾਧਾਗੈ। ਦੇਵੀਦੇਵਸ
 ਬਾਇਆਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਧਿਅਨੁ। ਨਨਕਕਾਭੁਜਾਭੁਬਸਿਯਾਹ
 ਤੇਹੁਕਮੁਸਚੈਨੀਸਾਨੁ॥ ੧੭॥ ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇਬਸੁਨਨਕਸੁਗਤੇਜਾਂਤਿ॥
 ਮਇਆਮੇਹੈਗੁਰਸਬਦੇਬਿਨੁਮਨਮੁਖਭਰਮੈਭੁਲਾਯਿ। ਸੁਗਮਿਰਤ
 ਤਮੋਹਿਅਸਪਤਭੇਕਪਾਤਾਭਾ। ਅਕਸੀਧੈ। ਕੁੰਠਭੇਕਸੇਮੋਹੇਮਾਇ
 ਆਜਾਭਾ। ਜੇਸੰਗਤਿਪੈਜਗਦੀਸਕੀਸਤਜਨਪਗਰੇਨਾ। ਨਨਕਸੇਦਹਸ

ਨੁਪਾਇਸੀਅਥੇਨਾਸੀਸੁਖਸੇਨਾ॥੧੮॥ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਵਹਉਕਤੇ
ਸਰੋਵਰਜਪੁਤਪੁਸਤਾਧੇਅਨਾਸੁਖਸਰੋਵਰਮੁਕਤੀਦੁਦਾਤਾਪਦਿਪ੍ਰਿ
ਸੋਪਿਰੁਦਨਾ॥ਤੇਹਸੁਚਸੰਜਮੁਹਾਰਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁ॥ਸੰਤਹਿਵਰਤੇ
ਖਜਾਨਾ॥ਮਿਥਿਆਏਤਭਏਮਨੁਸੁਚਸਯਾਭਾਇਮਨਮਾਨਾਮੁਕਤਿਸ
ਰੋਵਰੁਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾਨਉਸੁਨਿਖਸਮਿਨਿਕਾਲਾ॥ਨਉਸੁਨਿਦਤਾਸਤ
ਅਗਨਿਪੁਤਪਾਇਆਦੀਨਦਾਏਆਲਾ॥੧੯॥ਤਿਵਲਮੈਪੁਥੈ
ਅਮਰਪਦੁਰੰਗਾ॥ਅਭਖਪਰਿਆਸਨੁਰਿਸਨਭਉਖੰਡਾਸੁਖਕ
ਭਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਜਾਕਉਬੰਦਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਜੀਭ
ਅਨਰਸਸੁਆਦਬਚਖਣਾ॥ਨਨਕਸਹਜਬੈਰਾਗਕੋਲਖਣਾ॥੨੦॥
ਬਿਮਲਾਨਦੀਉਭਟੀਤਗੇ॥ਉਭਟੀਪਲਟਿਸਿਧੀ॥ਕੋਗੇਸੀਭਕਸ
ਲਪੁਰਨਤਿਧਵਨੁ॥ਇਉਨਿਵਾਰੇਆਵਾਗਵਨੁ॥ਮਾਪਵਨੈਕਹਿਸਨ
ਦੇਭੇਬੰਧਾ॥ਨਨਕਇਉਦੁਟੈਜੰਮਕਾਠਧਾ॥੨੧॥ਸੋਅਥਿਨਸੀਅਖ
ਆਪਿ॥ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਕਉਮਾਰੈਚਾ॥ਪਰਘਰਾਇਨਸੁਨੁਅਨ
ਕਥਾ॥ਮਿਹਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਸਤਿਗੁਰਨੀਸਿਖ॥ਜੁਲੇ
ਪੁਤਾ॥ਨਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਅਉਪੁਤਾ॥੨੨॥ਤਤਗਾਮੀ॥ਭੈ
ਸੁਯੋਭਾ॥ਜਾਗਤਅਵਸਥਾਮਨੁਮਾਗਿਇਕੇਲਾ॥ਇਮਾਸਰੁਭਰਿਮ
ਮਾਨਕਮੇਤੀ॥ਅਮਰਾਪੁਰਿਕਰਿਭੰਡੇਕੇਨਿਮਾਲਪਰੇਰੀ॥ਗੋਗੁਥਿਜੁਗੇ
ਗੁਪਰਜਾਏ॥ਆਪੁਪਛਤਾਗਤਿਮਾਤਿਨਾਏ॥ਐਸਾਅਭਖਅਪਰੇਰ
ਲਾ॥ਨਨਕਦੀਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਮਾਭਾ॥੨੩॥ਅਰੈਕੇਘਰਹੈਉਰੁ
॥ਪਰੈਕੇਘਰਿਕਰੈਨਿਵਾਸੁ॥ਓਦਰਕੇਸਬਦਿਬਿਤੰਯਤਾਗੀ॥ਨਨ
ਕਰੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥੨੪॥ਬੈਰਾਗੀਸੋਜੋਬੈਮਹਿਅਭੈ॥ਸਿਵਕੈਭੈ

ਸਕਤਿ ਨਿਦਾਇ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈ ॥ ਅਜ ਰਵਸਤੁ, ਅਗੋਚ

ਗੁਜਰੈ ॥ ਭਾਮ ਸੁਤਿ ਸਨਾਮ ਨ ਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥

॥੨੫॥੧॥ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਸੁਧੁ ਉਤਰੀ ਤਿ ਗਿਰੀ ਥਕਾ ॥ ਖਰੀਤੋ ਰੀਸੀ ਭੀ ਅਖਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਖੀ ॥੧॥

॥੨੫॥੧॥ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਸੁਧੁ ਉਤਰੀ ਤਿ ਗਿਰੀ ਥਕਾ ॥ ਖਰੀਤੋ ਰੀਸੀ ਭੀ ਅਖਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਖੀ ॥੧॥

ਰਾਗ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗ ਪੰਚ ਬੰਗ ਨਾ ॥ ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਿ ਅੰਠ ਉਨੰਦ ਨਾ ॥

ਪੰਥ ਮਗਭੈ ਉਦੈ ਕਰੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾਗ ਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ, ਭੈਰਵੀ, ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਕੀ ਗਾਵਤਿ ਚੀ

ਦੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਲੋਖੀ ਭਈ ਬਾਗੀ ॥ ਏਭੈ ਉਦੈ ਪੰਚ ਉਨੰਦ ਨੀ ॥ ਪੰਚ ਮਹਾ ਪਾਦੇ ਸਾਖ

ਸੁਨਾਵੀ ॥ ਬੰਗ ਭਾਮ ਸੁਮਾਧ ਗਾਵੀ ॥ १ ॥ ਲਲਤਾ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵੀ ਅਪੁ

ਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤੀ ॥ ਅਸਟ ਪੁਰੁ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵੀ ਗਾਇਨ ਪਾਤ ॥ १ ॥ ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕ

ਉਸ ਅਲਾਪਾ ॥ ਸੰਗ ਰਾਗ ਨੀ ਪੰਚ ਉਥਾਪੀ ॥ ਗੋਰ ਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ॥ ਗੰਧ

ਰੀ ਸੀਤੁ ਤੀਉ ਚਾਗੀ ॥ ਧੰਨ ਸਗੀਏ ਪੰਚ ਉਗਾਈ ॥ ਮਾਲਕ ਕਉ ਸਕ ਸੰਗ ਲਾਈ ॥

ਮਾਨੁ ॥ ਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਚੰਡ ਕਉ ਸਕ ਉਠਾਗਾ ॥ ਖਉ ਖਟ ਅਉਠ ਉਠ ਉਠ

ਨਦ ਗਾਈ ॥ ਅਸਟ ਮਾਲਕ ਉਸਕ ਸੰਗ ਲਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਅਣੀ ਅਉਠਿ ਰੀਤ ਪੰਚ

ਨਾਨਕਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤਾ ॥ ਉਠ ਰਿਤ ਨਕ ਬੋਲ ਗਾਈ ॥ ਨਤਾਗ ਮਿਲਾਵੀ ॥ १ ॥

ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਕਰੀ ਆਈ ॥ ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਸ ਅਤੀ ਗੀਲੈ ਭਾਰ

ਜਾ ਸੰਗ ਲਾਈ ਪੰਚ ਉਥਾਗਾ ॥ ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ ਆਈ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾ ਬੈ

ਥਮੰਗ ਲਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਸ ਬਾਨ ਅਉਥਾ ॥ ਰਿਥਿ ਨੰਦਾ ਗਾਵੀ ਸਰਸ ਬ

ਸੰਕਰ ਮੇਦਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਰੁ ਮੇਕ ਹੇ ਸਵਾਗੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਣੀ ਦੀਪ ਕਕੰਬਾਰੀ ॥

॥ ਕਢੇ ਥੀ ਪਟ ਮੰਜਰੀ ਟੋਰੀ ਕਰੀ ਅਲਾਪੀ ॥ ਕਾਮੋਦੀ ਅਉਗੁੰਜ ਗੀ ਸੰਗ

ਦੀਪ ਕਕੰਬਾਰੀ ॥ १ ॥ ਕਾਲੰਕ ਕੁੰਤਲ ਅਉਗਾਮੀ ॥ ਕਮਲ ਕੁਸਮ ਚੰਪਕ

ਕੇਤ ਮਾਗਉਗਾ ॥ ਉਕਾਨ ਗਕਲਾਨਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਰੁ ਦੀਪ ਕਕੰਬਾਰੀ ॥ १ ॥ ਸੁਰ

ਅਉਠਿ ਸਿਰੀ ਗਾਵੈ ਗਾਵੀ ॥ ਪੰਚ ਉਥਾ ਸੰਗ ਬੰਗ ਨਾ ॥ ਗਾਵੀ ਕਰਨ

ਟੀਧੰਗੀ। ਗਵੰਗੀ ਗਵੰਗੀ ਆਸਾਵੰਗੀ। ਰਿਹਾਏ ਸਿਧਵੀ ਅਲਾਪੀ। ਸਿੰਧੀ
 ਗਾਗੰਗੀ ਪਾਚਉਥਾਪੀ। ੧। ਸਾਧੁ ਸਾਗੰਗ ਸਾਗੰਗ ਅਭੰਗੇ ਗੰਗੰਗੀ।
 ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਾ ਸਿੰਧੀ ਗਾਗੰਗੀ ਕੇਗੰਗੰਗੀ ਕੰਗੰਗੀ। ੧। ਅਸਟਮੇਘ ਗੰਗਾਵੰਗੀ
 ਪਾਚਉਥਾ ਸਿੰਧੀ ਗੰਗਾਵੰਗੀ ਸਿੰਧੀ ਗੰਗਾਵੰਗੀ ਪੁਨੀ। ਪੁਨੀ ਗੰਗਾਵੰਗੀ
 ਅਸਾਗੁਨਗੁਨੀ। ਉਚੈ ਸੁਰੰਗੁ ਉਪੁਨੀ ਕੀਤੀ। ਮੇਘ ਗੰਗਾ ਸਿੰਧੀ ਪਾਚਉਥਾ
 ਨੀ। ੧। ਬੈਰਾਧ ਗੰਗਾ ਪਰਕੇਦਾਗਾ ਸ਼ਬਲੀ ਪਰਨਟਾ ਅਭੰਗੇ ਪਾਗਾਪੁ
 ਨੀ ਗਾਵੰਗੀ ਸੰਕਰ ਅਭੰਗੇ ਸੰਕਰ ਮਾਮੇਘ ਗੰਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇਤਮਾ। ੧। ਅਭੰਗਾ
 ਗੰਗਾਵੰਗੀ ਸੰਗੰਗਾ ਗੰਗੀ ਤੀਸਾ ਸਤੈ ਪੁਤ੍ਰ ਗੰਗੇ ਅਭੰਗਾ ਹਦ ਸਬੰਗਾ।
 ੧੧੧। ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਿਵਨ ਭਕੀ

ਤਕੀਕਤਿ ਗਾਗੰਗਾ ਮਗੰਗੇ ਸਿਵਨ ਭਕੀ। ਨਗਾਪਟਣੁ ਭੇਦਾ ਤੇਜਾਵੰਗ
 ਸਗੰਗਾ ਹਤਾਕਾ ਗੰਗਾ ਅਭੰਗਾ ਪਤਿਨਾਉ ਕੁਏ। ਤਹਾਵੰਗਾ ਇਤਿ ਗੰਗਾ ਕੀ
 ਏ। ਤਹਾ ਤੇਭੰਗੁ ਜਾਜਿ ਚਕਤਾਏ। ਤਿਨਦਿਨ ਤਿਨਰਤਿ ਵਿਚਿਤਾ ਪਾਪਟਣੁ ਸਿੰਧੀ
 ਕਾਬੰਦਹੁਏ। ਤਹਾ ਜਾਇਉ ਤਹਾਏ। ਸਿੰਧੀ ਪਾਦੀ ਪੁਏ। ਚਉਦਹ ਮੇਗੰਗੰਗੀ
 ਵਿਚਿਦੁ ਸਦਾਏ। ਤਹਾ ਸਤਿਗੰਗੇ ਸੋਗੰਗੁ ਬਾਬੇ ਕੇ ਬਚਨ ਵਿਚੁ ਜੁਏ ਅਭੰਗੇ।
 ਸਿਵਨ ਭਗੰਗੇ ਕੀ ਸੰਤ ਤਿਸਤਾਵੰਗ ਸਹੰਗੇ। ਤਖਤ ਗਾਗੰਗਾ ਮਗੰਗਾ ਮਲਿ
 ਦਉਨੀਏ। ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਸਿੰਧੀ ਕਾਬੰਦਾ ਗੰਗੇ ਸਿਵਨ ਭਕਾ ਪੈਰਾਏ ਤਹਾ ਗੰਗੁ ਕੀ ਮਸ
 ਸਾਭਾਏ। ਸੰਗਤਿ ਜੁਕਤੀਏ। ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਤਾਏ। ਗੰਗੇਈ ਬੀਸਮਣੁ ਭੁਭੰਗ
 ਗੰਗਾਏ। ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ
 ਤੇਜੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ ਗੰਗੇ
 ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤਾਏ। ਅਗੁਭਾਟ ਕ੍ਰਿਅ ਕੇ ਪਰਤੋ ਕਜਾਥੀ ਬਟੁਰੀ ਸਮਾਭਾ।
 ਤੇਗੀਆ ਗੰਗੁਏ। ਤਹਾ ਭੀ ਗੰਗੁ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇਹੁਏ। ਸੰਗਤਿ ਭਾਟ ਕ੍ਰਿਅ ਕੇ

ਚੁਹਦੀ ਤੇ ਓਹੋ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਸਟ ਕਰ ਕੇ ਪੁਰਾਖਿ ਲੀਤੀ ਹੋਸਾ
ਤਬ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋਰ ਮਨ ਆਇ ਕਰਿ ਪੈ ਗੀ ਆਇ ਪਏ ਹੋ ਨਿ ਓਸ ਥਾ ਉਕ
ਨਾਉ ਕਜਲੀ ਬਿ ਫਿ ਆਗ ਜੁ ਹੋ ਤਾਗ ਭੀ ਸੰਗਤਿ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧ ਓਸ ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਿ ਆਗੀ ਕੀ ਧਾਰਿ ॥

੨ ਸਿਰਸਾਗੀ ਕਰ ਲਵ ਜਨਾ ॥

੩ ਬੋਲਾ ॥

੪ ਗੁਰੂ ਦਿਕਰ ਕਰ ॥

ਇਕ ਰਤੀ ਲਾਜੁ ਹੋਇ ॥

ਇਕ ਰਤੀ ਸੁਇ ॥

ਬਿਜੇਸ ਰਕਾ ਪਈ ਤਾ ਬੇਕਾਰੁ ਰਾਨਿ ਮੁਕੀਲ ਕ ਨੀਦੁ ਰਕਾ ਕਜਲ ਦਿ

ਨਦੀ ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਰ ਵਾਲ ਰ ਪਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

